4°

6148 II. g. a.
6149

4° VIII

4°

g̃ma. g̃mora ti
sum ꝓphe. pla tamē
suggerebat. sed ipē
eius eni singultus
absorbens vocales
it.

6148 II. g. a.
6149

4° VIII.

4°

6148 II. 9. e
6149

H * 15574

Ex Bibliotheca Joannis Baptistæ
à Svirachy

Ioannis Tortelii Aretini orthographia.

Ioannis Tortelii Lima quædam per Georgium Vallam tractatum de orthographia.

K. K. LYCEAL BIBLIOTHEK ZU LAIBACH

Pirrhus Pincius Mantuanus Magnifico ac equiti Splendidissimo Farnciſco Capello patritio ueneto Salutem. D.

Cælestis (ut ita loquar) fuit ingenii qui perutilem imprimendi artem excogitauit. Verū Francisce Eques splēdissime quæ cum illo innata erat cū eo pariter oīo defecit diligētia: nam praua adeo inualu it consuetudo: ut ob impressorum negligentiā ac imperitiā mendosi codices & deprauati oēs reperi antur. Ideo plærīq; studiosissimi iuuenes qui in Ioannis Tortelii lectione assidui erant me cōuenere Exorātes ut uellem huic operi succurrere: quod in tenebris uilescere iam cæperat: multa. n. lituris po tius q̄ studio digna inter studendū sibi occurrisse aiebant. Itaq; hoc onus iuito mihi impoſuere: quod quidē humeris nostris satis impar ne assumerē diu retractaui. Cū ăt per beniuolentiæ nostræim u ob testari nō desinerēt arbitratus sum ꝓfecto benignissime eques hoc exinde mihi fore dedecori: eos qui plurimū de me bene meriti erant: totiens a me repulsam pati: ne me fortasse laborē subterfugere pu tarent. Ex quo nō potui nō illis auscultare (tametsi me graui mole deprimi norā) Tum ut illis q̄ olim cōmilitones nostri sub eodē ꝓceptore cōmerebāt ꝓgratum facerē: tum ne apud liuidulos q̄ doctorum nomē nunq̄ desinunt detractare is falso aduersa laboraret fama. Iam enim nō deerant q̄ Ioannē Tor teliū uirū sane eruditū ac de Romana lingua benemeritū uitio dānarent: quasi ipe plærisq; in locis de fecisset: q̄ ăt huic prouintiæ Idoneus sim: hoc minime ausim affirmare: sed quoquo mō sit. ubi me ob tusum sensero. doctoq; iudiciū consulā. At Imprimis Antonium meū Mācinellū q̄ superiori anno ro mæ poesim publico profitebat. Cuius ingenii q̄ta sit hubertas: oībus pallā est: palā oībus īquā est quā ta sit illius interprætandis auctoribus facultas. facile etenim ex sententiis obstrusum sensum eruit ar canāq; auctoq; mentē īgenii pspicuitate penetrat. Et quod aliis durum uidet facile elicit. Nā i satyras Iuuenalis ac maronis Georgica cōmētarium nuperrime sed accutissime edidit tutius putauit sero fœ tū emittere q̄ accelerando abortiuū parere. Cū igitur Magnifice eques hanc mihi ipsi ꝓuinciā assum pserim. Cui posse hosce labores meos dedicare dignior q̄ tu occurrit nemo. Tum qa nouerā te beni gnissimū studiorū cultorē quē capit iucunda litteraq; delectatio: Tū qa liberalissimum ac mitissimo i genio natū eē nō ignorabā q̄ Cæsarea manu ac frōte hoc a me munusculū gratis acciperes. Sed si oīa a teneris licet pspici: tua p annos studia uariis disciplinis diuisa fuisse cōperiemus: A puero mores cō parasti Tua nāq; indoles fuit adeo præclaris moribus īgenua ac optimis īstitutis ꝓdita: ut quēq; tanq̄ uirtute tua coactū ad beniuolētiā attraheres liceat nūc Ciceronianū illud ituēri: quo satis cōstat: nihil esse qđ magis hoies ad amādū alliceat q̄ uirtus. Post adultū uero tps mercē fœlicissime negociatus es: Virili ăt ætate ac matura ꝓuectus litteris operā accuratissime īpēdisti. Quod p herculē tibi non parū cōducet imo summope tibi pro futurum licet uaticinari qđ. n. pciosius qđ amabili? qđ deniq; utilius? Et q̄is ēt circa maiora reip. negocia assidue uerseris. tamē qcquid ocii suplucrari queas illud idē libē tius i litterali studio cōteris. Effecit quidē uirtus tua: ut iuuenis adhuc reip. administrationi pſto esse in ciperes: sed illud imprimis memorabile fuit q̄ cum quitū pene ac uicesimū annū ageres: electus es ad Illustrissimū austriæ archiducē orator. Nec multo post ēt procedēte tpe cum esset Cæsar romanorum imperator i Italiā profectus: Te quoq; tunc legationis officio functū esse latet neminem nec nō in plu ribus Italiæ locis: Hoc idē sortitus es: tū apud Celebrē mātuanum Marchionē ac Farariensem ducē. Tū apud alios. Quas ob res tuū nomen late propagasti. Siquidem ex is nisi uictor & donatus abiisti. Omitto ăt cōsilii grauitatē: decorā eloquii cum uenustate grauitatē: quæ oīo tanti est: ut futurū sperē: te in tā celeberrime urbis senatu (Salua oīum reuerentia) inter primos gradū obtinere. Ideo disertissi me eques. qd quū te apud regē in gallia legatū gesseras: tua tunc ualuerit facundia oībus clarū est. Eo n. tūc ex omni natione urbiū primates cōfluxerāt. ut qui Britāniæ regis filiam oīum formosissimam magno cū aparatu in matrimoniū sibi collocauerat Serenissimi Gallo; regis nuptias cū celebrarēt. Demosthenis Hercle Ciceronis messallæ ac oīum q̄ olim fama excelluere gloriæ pstas. Adde q̄ sūma fide & sincera de rebus publicis curā geris. Nec mirum tamē: Cōstat. n. familiā tuā a q̄ ueluti ex huber rimo solo admirādi fructus emergūt. semp reip. fuisse ornamēto. Sed quo deuehar iprudēs nō aduer to: nō historiaq; scriptor sum sed epistolæ: in qua res oēs quas passim pclare gesseris cōplecti nequeūt. his igit animaduersis: merito tibi uigilias meas dicaui: ex quo pro ingenii mei ibecillitate mihi man data studebo exeq̄: nō ut ignorē meum ab extremis rogi flāmis nomen in tactū posse euolare: Immo plusculū laboris q̄ gloriæ adepturū non me pterit. Verū ne semp elāgueſcere crederemur. hisce uigi liis īsuadesse nō poterit hercle i honestū uideri: non meū est quidē aliorū lucubrationibus isidiari atq; insula temeritate qđ alienū ēmihi ipsi uēdicare nec (ut ita dicam) orationē meam fucatā reddere: sed pprio marte: fiq̄d est succi excudimus: Satius semp putaui circa hoc iuuētutis æuū cōterere q̄ocio ac situ ingeniū marscere. Cur igit dānari debeā? Sed uideāt aliq ne credāt me sōniasse: si iuenerit dictiōes alioqn scribēdas: ul'si cū potius uoluerit quorūdā alioq; sniæ astipulari: q̄ de orthographia aut grāma tica tradiderūt: ne dicāt me qppiā ignorū silēcio pterisse. Q m quicqd hunc sensisse cognouero illud idē potius asserā: q̄ imutare audeā. Impræssoriæ arris errores recognoscere ꝓfessus sum non auctoris quē tamen censeo alias optime recognitum: ac supremam manum ad unguem perpessum. Satis igi tur erit me emendatissimum exemplar impressoribus dedisse. quod si secus euenerit: nō mihi: sed ipsis ascribatur: quos manuum celeritate falli sæpe uidimus. Itaq; Splendissime eques quod ornatissime iuuenes a me plærumq; efflagitarunt: te duce sedulo auspicabor.

030029184

IOANNIS TORTELII Aretini Commentariorum grãmaticorum de Orthographia dictionum e Græcis tractarum proœmiũ incipit. Ad Sanctiſſimũ patrẽ Nicolaum Quintũ pontificem maximũ.

OEPERAM OLIM BEATISSIME PATER NICOLAE.V.SVMME pontifex commentaria quædam grammatica pondere: quibus omnem litterariam antiquitatem & ortographiæ rationem cum opportunis hiſtoriis poetarum declaratione connectere conabar: profuturus ſane pro mea uirili ſtudioſis linguæ latinæ. interim ab aliis ſtudiis negociiſq; familiaribus intercæptus illa prorſus relinquere: atq; longo tempore abiicere uiſus ſum. Sed nuper cum apud Alatrium campaniæ oppidum ex aeris romani moleſtia ſeceſſiſſem: ea abſoluere quorundam amicorum rogatu conatus ſum: ac ſi quoq; ad calcem uix uſq; perduxi opus magnum uarium & diffuſum: Atq; illud tuæ ſanctitati a qua uelut fonte omnia mea bona fluxerunt: dedicare conſtitui: non quidem ut inſtitutionibus grammaticis poetarumq; hiſtoriunculis tua beatitudo indigeat: qui cæteros doctrinis omnibus etiam minutis ex ſumma ingenii memoriæq; fœlicitate præcellis. Sed ut in tua illa bibliotheca quam omnium quæ fuerunt præſtantiſſimam comparas: aliquo pacto collocare poſſis. Nã licet ex magnificentia animi tui: qui nõ niſi clariſſima in litteris ædificiiſq; & rebus cæteris aggredieris: uiros utriuſq; linguæ eruditiſſimos: ex oibus fere terris ueluti ad uirturis quoddam aſylum conuocaueris: quos ut ſuum poſſint excolere ingeniũ: laudẽq; ſibi parare: & aliquid conficere: quod poſteritati ꝓdeſſe poſſit maximis præmiis affeceris: nõ tamen deterrebor: & ego aliquid pro mea paruitate tuæ bibliothecæ offerre. Quã tametſi ex clariſſimis altiſſimaq; doctrinaq; auctoribus fulcire cupis: quia tñ & miores aliquando facultates neceſſariæ ſunt: nõ dedignaberis pro tua ſapiẽtia etiam minorum facultatũ libros inſerere. Video enim quantis impenſis & ſumptibus quantaq; diligentia græca oratorum uolumina: hiſtoricorum & philoſophorum atq; ſummorum theologorum in latinam linguam traduci procuras Video quantam adhibes curam in antiquorum noſtrorum operibus exquirendis: quæ deperdita credebantur. Ita ut nonnullos ad diuerſas extremaſq; mundi partes pro re hac: multis cũ difficultatibus: & impẽſis deſtinaueris. Quæ cum magnis in rebus effeceris: nõ pigebit etiam minorum facultatum libros in ipſa tua bibliotheca reponere: & maximæ illos qui de grãmaticæ facultate loquuntur. Quæ auctore Quintiliãno: niſi oratoris futuri fundamenta fideliter iecerit: quicquid ſuperſtruxerit corruet: & niſi equo longior eſſem: complura poſſem in mediũ exempla afferre: quibus facile cognoſceret: quot ex huiuſmodi artis negligentia in poetis oratoribus & hiſtoricis quotidie errores inſurgũt: quot in iuriſciuili: medicinæq; arte: & cæteris facultatibus interpꝛtatiões ineptiſſimæ ſingulis afferunt diebus: quot obſcuriſſima ex cuius ignorantie ſæpiſſimæ uident: quæ alias lucida & perſpicua intelligi potuiſſent. Vnde nemo inq̃ inter doctos connumerari potuit: qui nõ magnã huic diſciplinæ curam impenderit. Et ut eiuſdem artis profeſſores: qui in ea præcelluerunt leuiter tranſeamus. Fuerũt ſane inter ipſos grãmaticos uiri doctiſſimi. ut higinus multi nois Rome grãmaticus. Didimus quem Macrobius omnib⁹ grammaticis quiq; ſint aut fuerint: magna audacia præponere non dubitauit. Antonius Empho, cuius ſcolam Cicero poſt labores fori frequẽtabat. Nigidius figulus: quã Gellius arbitrat iuxta. M. Varronem omnium doctiſſimum. Valerius Probus ſua ætate ſcientia præſtãtiſſimus. Cornutus. Anneus. Caſſellius. Terẽtius. Scaurus. temporibus Hadriani. de quibus & Gellius ipſe mẽtionẽ fecit. Fidus etiã optatus tempore eiuſdẽ Gelii multi nominis grãmaticus fuit. Prætereo etiam minus antiquos. ut Donatum. Seruiũ Diomedem. Priſcianum. Victorinum: uiros non minus rhetores & philoſophos q̃ grãmaticos. Sed hos uelut eius artis profeſſores facile tranſeo. & ad alios uenio. Quid nõ etiã Fauorinus temporibus Gelii philoſophus clarus de grammatica Gellio referẽre multa eruditiõe ſæpe diſſerebat Nõ ne etiam longe ante eum Ariſtoteles omnium philoſophorũ princeps. Theodoteſq; ut teſtis eſt Quintilianus: & ſtoicorum ſecta: ut Priſciãus ipſe oſtendit: de hac facultate acri cura & diligẽtia plura ſcripſere? Porphirius etiam eximus philoſophus in homerũ commẽtaria edidit: quæ uſq; in hæc tempora durãt: & in quibus nõ ſolum altiſſimum poetæ ſenſum: & uocabula quæq; explanat: ſed & minutiſſimas grammatice quæſtiones abſoluit. At hi ut duces græci fuerũt philoſophi: fateor id quidẽ ſed nõ minus noſtri & philoſophi & oratores ſummiq; duces facultatem hãc neceſſariam iudicare: & de ea acri cura & diligentia aut diſſeruerunt: aut ſcripta poſteris ſumma cum laude reliquerunt. Et Ciceronem inſpiciamus primum qui linguæ noſtræ abſq; alicuius dubitatione princeps fuit. Quod idẽ artis huius ut dixit Quintili. diligentiſſimus fuerit. & in tilio ut ex epiſtolis apparet recte loquẽdi hoc eſt & ſcribẽdi aſper quoq; exactor & corrector extiterit. Aut uim. C. Cæſaris editi frægerent de analogia libri. Aut ideo minus Meſſalla nitidus: quia quoſdam totos libellos nõ uerbis modo ſingulis: ſed ẽt litteris dedit. Quid etiam de Marco Varrone dicemus: An admirãdæ ſuæ doctrinæ derogauit quod minutiſſimas quæſtiões in hac arte magno uolumie cõtractauit Quid de. C. Baſſo duce nobiliſſimo: & ſciẽtia præſtantiſſimo: niſi laudes dicere poſſumus: & tamẽ plures libros de origine uocabulorũ. teſte Gellio & aliis nõnullis multa cum gloria ſcripſit? Nonne etiam Plinius ſua ætate doctiſſimus in naturali hiſtoria de grãmatica libros ſcripſiſſe gloriatur? Cuius dicta Priſcianus nõnunquam inducit: & nos illorum fragmenta quædam precioſiſſima comperimus. Quot ſi tot tantiq; auctores de materia ſcripſe-

rum in qua tu illis dũtaxat cognitiõe es cõparandus:non dedignaberis meum tibi de grãmatica opus in scribi:nec poterunt ulli tuam excellentiã uerbis maliuolis lædere:si grãmatice libros colueris:& de il lis æstimationẽ non paruam feceris atq; in tua bibliotheca locandos illos curaueris:Nam grammatica ipsa Quintiliano teste necessaria est pueris:iucunda senibus dulcis secretorum comes.& quæ uel sola plus habet operis q̃ ostentationis:itaq; primum de litterarum inuentione:numeroq; & figura ac nomi ne pertractabibus:Deinde cuiusq; nostræ litteræ per ordinem potestatem & in alias litterras tam in di ctionibus græcis ad nos pertinentibus:q̃ latinis cõmutationes explicabimus.Post hæc uero de ordina tione litteratũ inuicẽ tam uocaliũ q̃ consonantiũ:& tam in eadem syllaba q̃ diuersa: dicimus. Vltimo particularium dictionum orthographiam suis litteris ordinabimus:& q̃ breuissime dabitur ea narra buntur:quæ ad earundẽ declarationem facere putabimus. Accepimusq; hæc primum ex fragmentis decẽ librorũ Papyriani:quos de orthographia scripsit.Ex quattuor libris Plinii de arte grãmatica. Ex unico libro Rhemii grammatici de potestate litterarum.Ex unico Grylli de accẽtibus ad Virgilium cuius parua fragmenta cõperimus.Ex Capro ex Diomede de octo partibus oratiõis.Ex Probo doctis simo grãmatico.Ex Quintiliano uiro summo.Ex Varrone de lingua latina.Ex Aulo Gellio.Ex dona to.Seruio:Prisciano.Victorino:Sergio:ex pluribus aliis latinis grammaticis:græcisq; minoris aucto ritatis cũ antiquorum grammaticorum libros amiserint.Reperi tamen Herodiani fragmẽta quædã de ortographia:& eiusdẽ libros integros q̃ttuor de cõstructiõe.Ex glosulis ẽt Aristarchi sup Homerũ & Hesiodum. Quin & ex Porphirio super Homerum plura anotauimus.Quæ uero ad historiam faci unt.ex Virgilio.Ouidio.Homero.Hesiodo.Liuio.Plinio.Iustino.Herodoto.Thucydide.Appião.dio doro siculo:multisq; aliis approbatis auctoribus & græcis & latinis:quos suis locis cõmode inducemus

IOANNIS TORTELLI Aretini Commentariorum Grammaticorum de Orthographia dictionum Græcis tractarum Liber primus incipit.

De numero & figura atq; inuentione litterarum tam græcarum q̃ latinarum.

Ræcorum litteras.quibus ipsi nunc græci utuntur.xxiiii.esse constat: uidelicet α.β.γ.δ.ε.ζ:η.θ.ι.κ.λ.μ.ν.ξ.ο.ϖ.ρ.σ.τ.υ.φ.χ.ψ.ω.Sed harum uetustiores græci:ut ex clarissimis grãmaticis accæpimus:solas sexdecí habuerũt:quas ex phœnicia Cadmũ adduxisse uolũt:uidelicet.α.β.γ.δ.ε.ζ.η.θ.ι.κ.λ μ.ν.ο.ω ρ σ.τ.υ.

g

Quib⁹ ad nostras sic primũ a Nicostrata matre Euãdri ut ferũt redactis & nos sexdecim eodẽ modo & eadem pene figura recæpisse: cum Prisciauus tum antiquiores alii celebresq; grãmatici attestantur. Imo easdem illas pœne cũ græcis fuisse rettulit Plinius circa finẽ libri.vii naturalis historiæ ex testimonio delphicæ tabulæ antiqui æris:quæ in palacio dicta erat Mineruæ:quas huiuscemodi fuisse Rhemius grãmaticus p̃stãtissimus nobis rettulit:uidelicet.a.b.c.d.e.f.g.l.m.n.o.p.r.s.t.u.Sed cũ paulatim a græcis litteræ aliæ adinuentæ fuerint &.xxiiii.litterarum numerum ad impleuerint:nos similiter ab illis aliquas accæpimus.Quibus in nostro sermõe & in dictionũ græcaꝝ scriptura frequentissime utimur.Nam uocales primum uetustissimi græci quinq; ut nostri habuerunt:uidelicet.œ ɔu. quas ancipites omnes uel liquidas hoc ẽ quæ facile modo produci modo corripi possunt:uti nos uocales nostras dicimus:& illi similiter tunc quoq; dixerunt.Sed postea cum duas alias adinuenerunt uidelicet.η.ω.has fecerunt semper longas & ex prioribus duas semper breues esse statuerũt: uidelicet.ε.&ο. quin & hoc quoq; paruum.o.quod uero nouiter inuentũ fuerat magnum uocauere Sic enim nomina litteris pro placito imponunt.At nos latini ex his nouiter a græcis inuẽtis nullam penitus suscæpim⁹ nostras omnes:uidelicet.a.e.i.o.u.suo numero & nomine conseruauimus: quas sane omnes ancipites & liquidas & antiquo more semper habuimus.Post id autẽ uidentes græcorum doctissimi per ablationem aspirationis a consonantibus quibusdã nonnunquam sententia defraudari nouas adinuenere figuras::quibus necessario comprehendi detineriq; debeat:& sic.θ.litteram in se dulci sono aspirationẽ gerentẽ concæperunt quam pro.th.q̃ pulcherime ponunt:nec non &.φ. quam similiter pro.ph. &.χ. quam pro.ch.iidem a troiano bello citra scribere cõsueuerũt:nanq; illas palamedem comperisse Ser. attestatur Mox alios ac præcipuũ Simonidem teste Cornelio Tacito: cæteras comperisse:Verum ex his tribus sic compertis latini nostri nullã penitus suscæpere:sed seruata antiqua scriptura ipsũ.t.uel.c uel.p.cum aspirationis nota more antiquo scribere uoluerũt.Sed quærit Parthenius grammaticus idẽque post illũ Priscianus:quare non ideo a græcis.rh.aspiratum in aliam formam figuramq; translatũ fuit:cũ eodem modo aspirationem suscipiat. Ad quod respõdentes dicunt:quia nec sic aspiratio ipsi.r. cohæret sicut & præfatis mutis:nec si ab hac littera tollatur significationem minuit: nã quãuis subtracta aspiratione dicatur retor uel Pyrrus non minus intellectus manet integer:nõ autem sic in aliis.Nã si Chremes cum aspiratiõe proferes nomẽ propriũ designabis:a quo si aspirationem subtraxeris significatum mutabis:quia tũc quoq; a uerbo cremo declinatum cum significatione eius uerbi esse uidebitur:ut id idẽ in mille aliis contingit.Rursum græci alii: & ut fert Simonides ad linguæ sue scripturæq; ornamentum.ψ.litterã sine aspiratione adinuenit:quæ quodammodo molliorem quam.ps.uolubilio

remq; ſonum habet:ut diligentiſſimi conſpexere grammatici:pro qua Claudius Cæſar apud nos antiſigma hac figura deſcribi uoluit. X.ita ut pro.ps.aliã ſimplicẽ figuram ut græci habẽt & nos habemus. Sed ut inſequẽtibus oſtendemus nulli auſi ſunt antiquã ſcripturã poſt Claudii imperium commutare.poſt has uero omnes.ȝ.&.ξ.græci ipſi compererũt:quæ ſane ad decorem & ornatũ propriæ linguæ plurimum contuliſſe uidẽtur. At uero latini noſtri præter ſedecim antiquas litteras: quibus primitus utebãtur.f.aliam ex æolico quodã digãma ut infra clare enarrabimus aſſumpſer̃.e.Poſt q̃ &.q. litteram iuenere:quæ tametſi præciſe eiuſdẽ cũ.c.poteſtatis eſſe dicatur:eam tamen noſtri auctores i illis dictionib⁹ optaſſe uiſi ſunt:in quibus pinguior quodammodo ſonus exigi uidebatur:q̃ p.c.litteram præſtari potuerit. Poſt has uero nõnulli ex noſtris.K.in eadem forma qua eſt apud græcos ſuperuacue recæpere. Qua ſane Quintilianus i nulla ſcriptura noſtra utẽdum exiſtimat:niſi ut ait:quæ ſignificat etiam ut ſola ponatur.nam in quibuſdam uetuſtiſſimis inſcriptionibus ſæpe ego cõſpexi.K. DECEMB.pro calẽdis decembris ldẽq; ut Liuio uetuſtiſſimæ ſcripturæ frequẽter anntoaui.Nec illis ullo pacto aſſentiendum puto:qui ſequẽte.a.contendũt ſemp.k.ſcribendã eſſe ut Karthgo kaput:cũ teſte Quintiliano ſic.c.littera quæ ad omnes uocales uim ſuã commode præferat. præter has quoq; cũ græci.ξ.litterã ultimo adinuenerint pro noſtrarum dictionũ magna commoditate illã ſub hac forma.x.a noſtris recipi debere uiſum eſt.hoc ſolum ab illis i uoce diſcrepantibus:q; ubi illi eã proferentes in.i uocalẽ definunt:& dicũt.xi. nos ecõtrario dicimus.ix. Vltimo uero.y.&.z aſumpſimus:ut nobis quoque in grecis nominibus tranſcribendis deſeruirẽt:Nam ut ait Quitilinus a græco ſermone magna ex parte romanus cõuerſus eſt:& confeſſis quoq; græcis uerbis utimur ubi noſtra deſũt. Sicut illi nonnunq̃ a nobis mutuanť. Sunt igitur figure litterarum quibus nos utimur uiginti duæ:de qbus omnibus ſingulatim dicemus.Nã.h.littera non eſt:ſed aſpirationis nota:ut in ſequẽtibus oſtẽdemus.

De Accidentibus litterarum.

Sed quærunt nonnulli quottidie cur nos ſimplici uoce uocales noſtras:& græci pluribus ſyllabis quaſdã uocare uoluerũt:cũ littera pars ſit minima uocis compoſitæ:nam quã nos ſimplici uoce.a.dicimus:illi pluribus ſyllabis alpha nominant. Item quam nos.i.ſimplici ſono:illi iota duabus ſyllabis uocauere. Cõſonantes etiã fere omnes duabus ſyllabis illi efferunt.ut beta.gáma.delta.quas nos in eadem quæſtione manẽtes una ſyllaba nominamus:& quaſdam quidẽ in.e. uocalẽ terminantes:ut.be.ce.de.& ſimiles.quaſdam uero ab.e.incipientes:ut.el.em.en.quã ſane quæſtionẽ facile diſſoluere poſſumus:ſi accidẽtia litteræ diſtinguamus:quæ tria ſunt.f.nomẽ figura & poteſtas.Nomen ut apud græcos alpha.beta.gamma.delta.apud latinos uero.a.be.ce.de.ita ut apud illos pleræq; uocales pluribus ſyllabis nominenť:apud nos uero uocales omnes per ſe prolate nomen ſuũ oſtẽdũt Figura uero ea eſt forma quã i ſingulis & litteris græcis.f.latinis conſpicimus:quæ apud antiquos illorum & noſtros ut ſupra oſtendimuspene eadem fuit.Poteſtas autem pronũciatio eſt illarum quam in litterario ſermõe nos & illi eodẽ mõ utimur. Nomen igitur ad placitam inſtituentis ratiõem impoſitum fuit:quod non ſolum unica aut duabus ſyllabis:ſed tribus pluribuſue ſi placuiſſet cõſtitui poterat. Sed auctoribus latis teſte Priſciano in.viii.in his ut multis aliis breuitas & cõſcio nomis magis placuit. Nec id ſãne nomen litteræ poteſtatẽ ullatenus impedire ualet:quæ in pronunciatiõe litteratæ uocis oſtenditur:quia tunc quoq; nõ litteræ nomine ſed poteſtate utimur:quæ.indiuiſibili quodã ipſi litteræ proprio cõſiſtit. Nã ſi balneũ dicimus:aut martiũ laborem efferimus:nõ tunc.b.in.e.terminatur necl.aut. m.ab ipſo.e.incipit:quia nõ nomine:ſed poteſtate eius litteræ utimur:ut quemadmodũ in compacto ex elementis corpore dicimus elementũ:ut quid indiuiſibile ineſſe:hoc ẽ quod non ut corpus in aliud elementũ diuidi poteſt:& tamẽ in partes quaſdã diuidi ualet:& compoſito nomine efferť ſic & in litterali uoce littera ipſa ſua ui & poteſtate indiuiſibilis. Hoc eſt non in aliam litteram reſolubilis profertur:quæ tamen in ſe compoſito nomine cognominari commode potuit. Vnde & ad elemẽtorum mundi ſimilitudinem uocabulo etiam elementi nõnulli litteras uocauere. Et ſicut illa ſimplicia ſunt & coeuntia corpus omne perficiunt:ſic ẽt hæ cõiunctæ litteralem uocẽ quaſi corpus aliquod cõponunt:ſed diuerſa eloquẽdi ratione apud græcos & noſtros. Nã cum apud eos teſte Quintiliano libro.xii.de inſtitutione oratoria:nulle litteræ dulcius ſpirent q̃.y.z.altera uocalis: altera cõſonans:quas ut diximus mutuari ſolemus:quotiens illorũ nominibus utimur:neſcio ut idem iquit auctor quomodo hilarior in eaq; ſcriptura protinus renidet oratio:ut in zephyris:zophyriſq; q̃ ſi noſtris litteris ſcribantur:hoc eſt his q̃ loco ipſius z.apponere cõſueuerant:& cũ ipſo.i.noſtro ſurdũ quidam & barbarũ efficient ſonum. Sed uelut in locum earum ſuccedunt apud nos aliæ triſtes & horridæ quibus græcia caret:ut.f.quoq; quæ eſt ſexta noſtraq; pœne non humana uoce:uel oio non uoce potius inter diſcrimina dentiũ eodẽ teſte efflatur:quæ ẽt cum nõ uocalẽ proximã accæpit:quaſſa quodãmodo utiq; quotiens aliquã conſonantiũ frangit:ut in hoc ipſo frãgit multo ſit horridior. Alia ẽ æolica littera p qua primũ ipſum.f.accæpamus. Deinde ut late uidebimus ad aliã poteſtatẽ.f.redacta.u.cõſonans illius loco ſurrogauis:& nouã illis poſtea formã a Claudio comptã:etiã ſi repudiauimus ut infra late uidebimus:uis tamen nos ipſa perſeqtur:& ineptum quid reſpectu:ſoni quod apud illos ex digãma reſultabat efflare uidetur ut ſeruus ceruus & ſimilia. Alia q̃ eſt.q.duras & illa eodẽ teſtante ſyllabas facit:quæ ad coniungendas demũ ſubiectas ſibi uocales eſt utilis:alias ſuperuacua:ut equos quare quoniam: cũ etiam ipſæ hæ uocáles duæ efficiãt ſonum qualis apud græcos nullus ẽ:ideoq; ſcribi eoq; litteris non

poteſt. Et nos primã illam uim uocalis amittere in ſequentibus oſtẽdemus. Quid quod plæraq; eodẽ referente auctore nos. m. quaſi mugiente littera cludimus: qua nullũ græce uerbũ cadit. At illi. n. iucũdã & in fine p̃cipue quaſi tinientẽ illius loco ponunt: quæ eſt apud nos rariſſima in clauſulis? Quid q; ſyllabæ noſtræ. b. litterã &. d. initunt: adeo aſpere ut plæriq; nõ antiquiſſimorũ quidem ſed tamẽ ueterum molli retentauerunt non ſolum conuerſa pro abuerſa: ſed in præpoſitione. b. litteræ abſonam & ipſam. f. ſubiiciendo: de quibus omnibus in ſequentibus latiſſime diſputabimus & incipientes ab. a. uim ac poteſtatem cuiuſq; mutationeſq; & alias per ordinem ſubnectemus.

DE Vi ac poteſtate. a. litteræ: & commutatione in alias uocales.

Gitur apud antiquos noſtros & græcos eiuſdẽ prorſus figuræ fuit: & poteſtatis ſemper reman
a ſit. Eſtq; tam apud illos: q̃ apud noſtros anceps quidem & liquida: hoc eſt quæ facile mõ ꝓduci modo corripi põt. Sed cũ e græcis in ſcripturã noſtram trãſferimus illã fere ſemp ſua figura & nomine ac poteſtate conſeruamus. Nonnunq̃ uero cõmutamus i. o. ut μαρμαρον marmor καρυλος corilus. Aliq̃do in. i. ut καναστρον caniſtrũ. nõnunq̃ in. æ. dihpthongũ ut ασκλαπιος Aeſculapius. in quo ſequimur æoles. Illi quidem νυμφαισ pro νσφαισ: φαῖζιν pro φασιν ſcribebãt. Sæpe ẽt auctoribus Papyriano Proboq; & priſciano mutatur. a. ꝓ deriuationes i uocales alias: ut in. e. modo productã: mõ correptã. ꝓductã qdẽ: ut halitus hanelitꝰ: facio feci: ago ægi iacio ieci: frãgo frægi: capio cæpi: qd cõ æ. diphthongo ſcribitur. Correptã: uero: ut tango tetigi: cado cecidi: parco peperci: fallo fefelli. Similiter p compoſitionẽ. a. productam in. e. productam conuertitur: ut armatꝰ inermis: arceo choerceo. in. i. mõ conſimili ut amicus inimicus. Vnde ẽt nomina quæ plæraq; cũ uerbis ſiue participiis cõponũtur: mutãt. a. extremam ſyllabã nominatiui in. i. correptã: ut arma armipotẽs: ſtella ſtelliger: cauſacaui ſidicus: tuba tubicen: tibia tibicen: cum duabus i breuibus: ſed apud plæroſq; per ſynereſim in unam i. longam commutantur: & dicitur tibicen: quod in alia huiſcemodi compoſitione non reperitur.

DE. B. Littera.

Quoq; littera muta eſt. hoc eſt quæ nõ i ſonũ ſuũ ſed ĩ ſonũ. e. litteræ terminat. hãc græci be
b ta nominãt: Geritq; uirtutẽ & poteſtatẽ mediã inter. p. & ph. Vnde nec penitus caret aſpirationi nec plene eã poſſidet: Quare nos ob litteraꝝ affinitatẽ dictiones græcas traducentes: nõ nunquã. p. & ph. in illã conuertimus: Vt cũ apud eos πυξὸς: ſcilicet cũ. p. ĩ prima ſcribat: apud nos buxus cũ. b. ſcribit. Similiter αψυρτος: cũ littera. ψ. p q̃ nos ps. ponere conſueuimus. ab auctoribꝰ nr̃is abſyrtus cũ. b. traducit. Itẽ ϕ illi cũ littera aſpirata αμφω nos cũ. b. hoc eſt ambo trãſcribimꝰ: At acõtrario ſimiliter quod illi cũ: b. ſcribũt: nos ſæpe cũ. ph. aſpirato traducimus: ut τριαυβος triũphus: de quo in ꝓpria dictione uidebimus. Quandoq; uero &. p. exili pro. ph. aſpirato traducimus: ut ϕ ab illis φοινικεῖος cũ principali aſpirata ſcribit: a nobis puniceus cũ exili. p. trãſfert. Itẽ πορφυρεον purpureum. Qui & cõtra ubi illi. p. exile ponũt: nos ſæpiſſime aſpiratũ traducimus: ut ϕ illi Δηιφυλη nos deiphyle: qd illi λαοδαμεια nos laphytæ: qd illi υψιφυλη nos hypſiphile cũ. ph. aſpirato ſcribẽt cõſueuius. Sed hæc & ſimilia ẽt nõnulli ex noſtris cũ. p. abſq; aſpiratione ſcribũt: ϕ indifferenti ĩ illis poſſe fieri cõpertũ ẽ. Itaq; cũ maiores noſtri ut infra late oſtendemus. t. qd digãma æolicum erat: in dictionibus noſtris primũ pro eo ϕ nunc. u. conſonantẽ ponimus poſtea pro. ph. aſpirato in latinis dũtaxat dictionibus aſſumpſerint obſeruatũ a quibuſdã ueruſtiſſimis referente Plinio fuit: ut pro littera. f. ob cognationẽ quã. ph. habere uidebãt: ipſum. b. ob litteræ uicinitatẽ tranſcriberent: & bruges cũ. b. teſte Quint. in primo inſtitutionũ pro eo quod eſt fruges ſcriberent & pronunciarẽt. Quin & Byrrhus ꝓ pyrrhus hoc eſt ruffus dicerent: Belẽna pro Helena: quin & ex græco quod eſt βραβευτὸν noſtri facſcinũ tradu xerunt: ut teſtis eſt Cloatius Verus in libris quos inſcripſit uerborũ e græcis tractorũ: quẽadmodum rettulit Gellius libro xvi. noctium atticarum: & faſcinare eſſe quaſi baſcinare: Sane cũ æoles ſpiritus aſperitatẽ effugientes ubiq; loco aſpirationis ipſum digãma æolicũ. f. ponerẽt: contigit ẽt ut in dictionibus incipientibꝰ ab. r. quæ ſemp ſolent aſpirari nõ cũ. f. digẽma poſt. r. ſed cũ. b. loco digãmi ante. r. ſcriberẽt. Cuius ratio in proptueſt: qa cũ digamma nõ niſi cum uocali & i principio ſyllabæ poni poſſit ut ſimili modo noſtrum. u. cõſonãs: quod loco illius accæpimus: ſequitur manifeſte ϕ nõ ẽt poſt. r. ĩ eadem ſyllaba poni poterat. Qua de re ob litteraꝝ uicinitatẽ trãſferentes æoles tũc quoq; digãma i. b ꝓponebant ipſi. r. ac dicebant βρατωρ pro rethor: βροδος pro rhodos: & nõ ϝρατωρ nec ϝροδος ſcribere poterãt. At in aliis dictionibus non incipientibus ab. r. ſed a uocalibus ſemp loco aſpirationis digãma ipſum apponebãt. Vnde teſte Quintiliano ex noſtris nonnulli & fordeũ & fœdus cũ. f. pro hordeũ & hædus ſcribebãt. Verũ ut Papyrianus refert libro. ii. de orthographia conſueuerunt antiq; noſtri. af. cũ digama. f. pro ab cũ littera. b. deſcribere. Sed cũ poſtea ipſum. u. cõſonãs loco digãmi accæperint: qa in fine ſyllabæ ſtare nõ poterat: loco eius ipſam. b. litterã poſuerũt, idẽq; poſtea i nõnullis obſeruare placuit: ita ut ẽt ubi u. cõſonãs ſtare potuiſſet digãma acciperent: & ubi ſibilũ dicimus ſi filiũ priores cũ digãma teſte Nonio Marcello de doctoꝝ indagine deſcribebãt. Similiter cũ non poſſit. u. cõſonãs ante conſonantẽ in eadẽ ſyllaba poni mutatũ fuit nonnunquã teſte Priſciano ẽt ipſum. u. conſonans in. b. ut cælebs quaſi cæleſtẽ uitam ducens. Quid ϕ. b. ipſum in. u. uocalẽ euphoniæ uel differentiæ cã trãſire dicit: ut aufero pro abfero: ne ſi cũ duplicato. ff. ſcribat affero: ex ad & fero cõpoſitũ credat Vnde & i ꝓterito reaſſumit. b. & facit abſtuli. Aufugio pro abfugio ut in ſequentibus latius uidebimus: Verũ ſequẽte. f. ſolet ẽt. b. in ipſũ. f. tranſire: ut officio ſufficio. ſuffio. Itẽ ſequente. c. trãſit: ut occurro

ſuccurro: ſimiliter in.g. ut ſuggero. in.m. ut ſummito etiam aliquãdo.m. nõ ſequẽte: ut glob⁹ glomus in.p. ut nubo: nupſi ſcrbo ſcripſi. Nã q̃uis analogia⁹ per.b ẽt in p̃terito cogit ſcribere: euphonia tamen Pli. aucto re ſuperat: quæ ẽt nuptã non nubtã & ſcriptũ non ſcribtũ per.p. & non per.b. dicere & ſcribere cõpe. lit. Vnde teſte Priſcia. in.ix.b. ante.s. uel ante.t. in principio ſyllabæ hoc eſt & ĩ eadẽ ſyllaba inueniri n õ põt quẽadmodũ &.p. poſſe dicimus: ut ipſe aptus. Nãq; obtieo: abſonus: abſtinẽs & ſimilia nõ in principio eiuſdẽ ſyllabæ habẽt cõiunctas. b. &.s. uel. b. &.t. cũ p̃poſitio ab uel abs a ſyllaba ſeq̃ntis dictionis ſeparent̃. At in nubo uel ſcribo cũ. b. ſequẽtis ſit ſyllabæ neceſſario in.p. cõmutari debet: & eorũ pticipia: ut nuptus ſcriptus atq; ex his der: uata noia ut ſcriptor & nuptiæ: quã ſane euphoniã græci obſeruantiſſeme ſeruauerunt: ut λειβω: quod ĩ præterito actiui. b. in.p. ante.s. commutat & λελειψα facit. Similiter ſequente.t. ut in præterito paſſiui λελειπται. Trãſit ẽt. b. ĩ. r. ut ſurripio arripio in.s. ut iubeo iuſſi. At ſubſequor cũ: b. ſcribit̃ ſut compoſitio ipſa comprobat: quæ eſt ex ſub & ſequor Suſpicor uero & ſuſpitio quin & ſuſcipio: ſuſtuli non ſcribunt̃ cũ. b. nec duplicãt. s. quia teſte Probo a ſuſum uel Rurſum aduerbio ſunt compoſita: nec poteſt duplicari conſonans alia ſubſequente conſonante niſi ſit muta ante liquidã ut ſupplex.

DE Littera. C.

c Littera muta eſt: & exilis omnino ſeu lenis: quia nihil prorſus aſpiratiõis in ſe cõtinet: mutaturq; ĩ uariationibus tempoꝝ: ut paulopoſt uidebimus: quin & ante. n. ſequente uocali in eadem ſyllaba ponitur: ut Praxitelleſq; cndi rurſus te marmore ſignet. Pulchra uenus: quæ ſit nobilis ipſa cnidos: ut latius in ſequẽtibus oſtendemus: profertur tamẽ ſub uoce ipſius. g. ob cognationẽ litteraꝝ: quẽadmodum uidebimus quum de illa tractabimus: Vt & modo conſimili Cneus: & Caius cũ. c. ſcribidebẽt quæ teſte Seruio ĩ uoce ipſius. g. profere habemus: quaꝝ prima cũ. c. ſequente. n. tantummodo cõſueuit: uidelicet. Cn. Secũda uero teſte Quintiliano ſola. c. littera ſignatur: quæ ut ait inuerſa mulierem declarat: quia tã Caias eſſe uocatas q̃ Caios ex nuptialibus ſacris apparet Sane hãc ſcripturã antiquis ſepulchris nos ſæpe conſpeximus: ut de Caio primum ſcriptũ cõperimus. C. MARIVS. C. F. COS. VII. PR. PL. Itẽ de Caia. Sex. ROSCIVS. CL. AEROS. SIBI. ET. LVCERIAE. CONLIBERTAE. SVAE. FECIT. Item in alio in lo. V. ABVRIAE. C. L. FELICVLAE. F. & reliqua. Quod aliquãdo nõ obſeruatũ fuiſſe & CAIA M: ut Caiũ. c. littera ſignari cõperimus: ut alio in loco. C. EMNIAE. P: RVBRIVS: CELER: VXORI: CARISSIMAE. CVM QVA. VIX. ANXX: XXIII. MENS. VIII. SINE QVERELA. B. M. P. OPTOVALEAS. QVI LEGIS. Vñ ut ſepeſſi cõſpicimus cõſul cũ. e. ſequẽte &: o. &. s. ſignabat̃: hoc eſt duabus ſequẽtibus litteris: & abſq; n. uidelicet. Cos. ita ut ſi. n. iterpoſitũ fuiſſet: cõſules in plurali notarẽt̃ uidelicet. CONS. ſed hæc hacten⁹ ſane trãſit. c. p cõpoſitiones & deriuationes ĩ alias cõſonãtes. in.g. ut quadrigẽti p quaricẽti & reliqua: quæ a centum cũ. n. ante. c. ſimili mõ componunt̃: adeo q; ubi deeſt. n. ipſum. c. integrũ ſempermaneat: ut ducenti: trecenti: ſeceenti: ſexcẽti: licet ſelibra ſit ſingula libra cũ dimidia; ut indictione talentũ uidebimus in. x. ut dico dixi: duco duxi noceo noxa noxius. in: ut parco parſi: quin & peperci.

DE. Littera. D.

d Littera muta eſt: & media ĩter. t. exile &. th. aſpiratũ: quare nec penitus caret aſpiratione: nec eam plenã poſſidet: qui & pro. th. aſpirato q̃doq; a noſtris trãſſert̃: ϑεος q̃q; alii δεος. quod eſt timeo deduci uelit: ut in dictione deus uidebimus. Sane ipſũ: d. mutationes ab auctoribus noſtris accæpit diuerſas. & aliquãdo q̃dẽ in. b. cõuerſũ fuit. & qđ olim duellum: nos iã bellum dicimus. Iuuenalis in ſatyra: Geleatũ ſero duelli pœnitet. Vnde uarro libro. iii. de origine linguæ latinæ p duelles inqt dicunt̃ hoſtes: ut pfecit ſic p duellũ. id poſtea bellũ: & pgit: & ab eadem cauſa facta duellona bellona. quitilianus ẽt inqt ĩ primo duellos q̃dẽ dicere bellos auſi ſunt. Itẽ ſi cõponat̃ ad cũ dictiõe icipiẽte a. c. cõuertitur: ut accedo: acceſſus acceſſio Accuſo ex ad & cauſo: ut in ſeq̃ntibus latius appebit. Itẽ cum dictione incipiẽte. a. q. mutat̃. d. in. c. ut acqro ex ad & q̃ro: fuit ẽt. d. in. c. cõuerſum ĩ ea dictiõe q̃quid: cuius q̃rta teſte Quin. c. littetã expoſcit: ne. s. bis interrogare uideremur: ex quo ẽt q̃cq̃ cũ. c. ſcribẽdum puto: ne ſi. d. ſcriberet̃: mõ conſimili qd ſit quã interrogare uideamur: Itẽ ſi cõponat̃ ad cum dictiõe incipiẽte ab. f. trãſit. d. in aliud. f. ut ex ad & factus affectus. Itẽ in. g. ut ex ad & gero aggero. Itẽ in. l. ut allido. de q̃bus latinis in ſeq̃ntibus apparebit. Nõnunq̃ uero & abſq; cõpoſitione p̃poſitionis fuit. d. mutatũ ĩ. l: Nã a ſedeo olim ſedda dicebat̃ q̃ nunc ſella dicit̃ in. r. ſimiliter p cõpoſitionẽ p̃poſitionis ad cõmutat̃ ipſum. d. ut arrideo: Quin & abſq; cõpoſitione eius appoſitionis fuit aliq̃ndo teſte Varrone cõmutatũ in. r. Vnde ait libro. iii. de origine linguæ latine meridies ab eo qđ eſt medius dies. d. antiq nõ. r. in hoc dicebant: ut præneſte inciſum in ſolario uidi: hoc ẽ ĩ horologio. quod ex ſole ſignabat: Nonnunq̃ ẽt Papyriano teſte lib. iii. de orthographia conſueuerunt antiq noſtri pro ad p̃poſitione cum. d. ar. cũ r. apponere. Dicebantq; aruenas ubi nos aduenas aruocatos pro aduocatos. arfines pro adfines aruolare pro aduolare arfari pro adfari aruentores pro aduentores. Vnde Priſciano teſte oſtenditur recte arceſſo dici ab arcio uerbo quod nũc actio dicimus: qđ eſt ex ad & cio cõpoſitũ. Quĩ & arger quoq; p agger dicebãt. Interponitur. d. etiam frequẽter in cõpoſitis hiatus prohibẽdi cauſa: ut ex re & ago dicimus redigo redarguo: Itẽ ex pro & eſt cõmonitur prodeſt. Subtrahitur etiam a modernis quum ſequẽs ſyllaba ab. s. & alia conſonante incipit: ut aſcendo: aſpicio: aſpiro: aſto.

DE. E. Littera:

Littera uocalis eſt: & nonnullas etiã mutationes aliquãdo accipit. nã Quintiliano teſte Meſ-

salla in li.de.s.littera sibe & quase.e.littera terminata descripsit. Idq; etiam in multoꝝ libris se comperisse testaꝫ. Quin & Titum Liuium ita his usum: ex Pediano dicit se legisse: qui & ipse eũ ut ait sequebatur. At constat nos illas in.i.litteram commutasse. Quid ꝙ here ꝑ aduerbio.e.littera tẽpore Quintiliani: ut idem ipse attestaꝫ terminabãt: ꝙ uetustiores.i.littera terminasse dicit: ut in ueterũ comicorũ libris ẽt tunc quoq; inueniri dixit: ut here ad me uenit. Idemq; i epistolis Augusti: quas sua manu scripsit aut emendauit deprehendi asseruit. Nos uero ueterũ scriptoꝝ: Augustiq; ipsius scripturam: & non Quintiliani nostro tpe obseruamus: atq; .i.littera heri finimus. Iuuenalis ãt qui tpe ipsius Quint. fuit: here secundum eius ætatis consuetudinẽ. e. litteta finiuit. cũ in tertia satyra ait. Res hodie minor ẽ here q̃ fuit: atq; eadẽ cras. Similiter martialis libro primo epigrãmatũ: Et positum est nobis nil here ꝑter aprum. Idẽ in.iiii. Cur here quod dederas hodie puer Hylle negasti: & aliis in locis pluribus. Quid ꝙ a uetustioribus teste eodẽ Quinti. e. quoq; in alis q̃multis dictionib⁹. .i. loco fuit & scribebaꝫ: ut Menerua leber magester: quæ deinde scripsimus. Nonnunq̃ uero & quod p.o. scribimus per.e. antiqui nostri teste Festo scribebant: ut quãde pro q̃do: die quinte pro quinto: die quarte ꝑ quarto. Pomponius i atellana quæ metui ascribitur: Dies hic sextus cũ nihil ægi die quarte moriar fame: Sed id p̃cipue teste Gellio libro. vii. noctium atticarũ in præteritis more græcoꝝ obseruabant. Nã græci in quadã specie præteriti tpis quod ϖ ρακεῖμενον appellant: secũdã uerbi litterã in.e. plærunq; uertunt: ut γραφω γέγραφα τυϖτω τέτυφα: sic nostri mordeo nõ momordi cũ.o. sed cum.e. memordi dicebãt. Q. Ennius in satyris meũ ingt nõ est: at si me canis memorderit. Laberius in gallis de itegro patrimonio meo centũ milia nummũ memordi. Idem. P. Nigidius. Idẽ Plautus diuersis in locis obseruauere. Similiter posco nõ popposci declinabãt sed pepposci. Valerius Antias libr. aialiũ. xlv. deniq; Lucinius. tr. pl. p duellionis ei diem dixit: & comitiis diẽ. a. M. Martio ꝓtore pepposcit. Sicq; ẽt teste Gellio. M. Tul. &. C. Cæsar. mordeo memordi: pungo pepugi: spondeo spepondi dixerunt. Itẽ & ubi nos. u. uetustiores teste Papyriano sæpissime. e. scriptitabant: Auger pro augur: augeratus pro auguratus. Cato ẽt Cẽsorinus Quint. teste dicã & faciã dice face scripsit: eũdẽq; in cæteris modũ quæ similiter cadunt illũ obseruasse dixit: ut in ueteribus eius libris rettulit apparere: p deriuationes ẽt teste prisciano trãsit. e. correpta in.a. correptã: ut reor ratus: sero satus: in. e. pductã ut lego legi: in. i. similiter ut lego diligo. Fides ꝑ genere cithare fiducula & fidicen: nec facit fidis in singulari quẽadmodũ uoluit Priscianus: qđ ab antiquis inauditũ est: ut infra in dictione apes ostendemus. Transit & in. o. ut tego toga. in. u. ut oĩa uerba secundæ coniugationis: quæ in ui diuisas syllabas formant ꝓteritum: & in. xi. deficiũt ĩ supinis ut horreo horrui: rubeo rubui: tepo tepui: ferbeo ferbui: egeo egui: frigeo frigui: rigeo rigui: & cætera.

DE. F. Littera.

f Litterã semiuocalẽ esse antiqui grãmaticæ scriptores asseruerunt: eo ꝙ a uocali incipit: & in se ipsum terminaꝫ: quibus priscianus nõ asentiens mutã esse uoluit. Tum quia loco mutæ iã ponitur: hoc est. p. &. h. Tũ quia teminalis nominum minime comperitur: & semiuocalis necessario nomina terminet. Tũ quia ante. l. &. r. in eadẽ syllaba ponitur: qui locus mutaꝝ est dũtaxat. Tũ etiam quia communem ante easdem litteras positam uocalem facit. Sed hæc hactenus. Verum ut ab exordio huius litteræ: hoc est p quem modũ ad nos uenerit ꝓcedamus. Habebãt antiqui æoles litterã hanc: quæ quia duplicis gemmæ figuram detinebat: ut & nunc detinet digamma a plærisq; ex nostris cognominata fuit a nõnullis uero sibi hoc nomen datum fuit: quod apud æoles prius habebat: uidelicet. uau. ab ipsius uoce profectum teste Varrone & Didymo: qui id ei nomen fuisse ostendunt. Hanc igiẽ litteram auctores nostri pro maximo nostraꝝ dictionum comoditate ab æolibus eo pro loco acceperunt: quo nos nunc. u. consonantẽ habemus: & eundem prorsus sonum cũ. u. consonante qua nunc utimur: & tũc quoq; ipsum. f. nos habuisse: cũ priscianus: tum alii plures artis grãmaticæ scriptores attestantur. Verum cũ dictiones nostras: & quas ex græcis accæperamus: nostri ut antiqssimi græcoꝝ primitus pro. ph. aspiratum & nullas per. f. scriberemus: uisum est postea ut inter dictiones nras & græcas differentia notaretur loco. ph. in dictionibus nostris digãma. f. accipere in græcis uero antiquam pe. ph. scripturam obseruare. Itaq; loco. f. digammi posuerunt nostri auctores. u. consonantẽ: quia teste Papyriano affinitatem in. sono habere uidebaꝫ: & digamma ipsum cũ alto sono in dictionibus latinis loco. ph. scribi statuerunt. Post hæc autẽ & nostri ferunt auctores uoluit Claudius Cæsar ꝑ u. consonante ipsum digamma inuersum hac scilicet figura. F. transcribendũ esse: ut propriam haberemus litteram ubi. u. consouatem facimus: idq; nos ipsi Romæ quibusdã in locis scriptũ aspeximus ut serfus pro seruus: Fulgus ꝑ uulgus: Fixit pro uixit: e quibus hoc unũ epitaphium inseruisse sat sit.

DIS. MANIBVS SACRVM SECVNDVS. FIXIT. MENS. IX. DIES. XXVI. PETRONIA. NOESOROR. EIVS. FIXIT. ANNVM. MENS. III. DIES. XII. HIC. SEPVLTIS. SVNT.

Sed q̃is illi recte uisum fit consuetudo tñ antiqua superauit. Nã neq; hãc solã sed tres litteras. Claudius ipse teste Cornelio Tacito prioribus nris adiecit: quæ usui imperitãte eo fuerunt. post obliteratæ: & ut idẽ attestaꝫ aspiciebanꝫ etiam tẽpore suo in ære publico plebiscitisq; per fora & templa fixit.

DE. G. Littera:

g Muta littera est: & media iter. c. sine aspiratione ponit̃: quare nec caret penitus aspiratiõe: nec ẽt eã plenã possidet: ut simili mõ de. b. &. d. eẽ ostẽdemus. Nã tres sũt oĩo simplices seu leues ẽt uel exiles. p. t. s. tres aspiratæ seu flatiles & crassæ: uidelicet. ph. th. ch. Tres mediæ uidelicet. b.

d.g.ut de græcis simili mõ late infra uidebimus. Vnde ob litterarũ ciuitatem.K.seu.c.nostrum ĩ.g.trã ferimus: ut κυβερνήτης. Gubernator κωβιος Gobius uel gobio.Iuuena.in saty. Atticus eximie si cœnat inquit.Nec nullum cupias cum sit tibi gobio tantum in loculis κύκνος cygnus cum .g. media ut quidam scribunt. Quin. & pro.ch.aspiratio ipsum.g.nonnunquam traducimus:ut ἀραχνή arachne.Alii uero iuxta litteraturam græcam cum.ch.aspirato scribunt:ut i ea dictiõe uidebimus. Qui. & γνοσος gnoscis. Vnde gnosiaq; ardẽtis:dicebat stella coronæ.Cõsueuerũt:ẽt maiores nostri Var. teste li.i.de origine linguæ latinæ:ubi nos nunc enim ponimus ante.g.uel.c.ipsum.g.loco.n. græcorũ moræ describere.Et ubi nos angulus illi aggulus cũ duplicato.g.annotare:ubi nos anguilla illi aggiuilla.quin iggerunt pro ingerunt.agceps p anceps. Agchises pro Anchises & similia: quæ oia Accium nostrũ obseruasse affirmant.Mutatur ẽt.g.in uerborum pteritis:ut ostẽdunt Papyrianus & Prisci anus quãdoq; in.ct.ut agor.actor:legor lectus:pingor pictus:aliquãdo i.s.ut spargo sparsi:mergo mersi:nõnunquã in.x.ut rego rexi:pingo pinxi:

De aspiratione.

T ostendunt grãmatici nostri littera non est:sed aspirationis nota:nec aliud litteræ nisi figura & qđ in uersu inter alias litteras a nobis describĩ detinere põt. Quod sane ad uim litteræ minime sufficere ualet:quia sic quoq; numeroq; formæ quædã potestatẽ litteraq; detineret.. Præter hoc autẽ nec uocalis nec consonans essẽ potest:quare nec littera:non quidem uocalis: quia a se uocẽ nõ habet nec uero consonans.quia nec semiuocalis est nec muta.nõ quidem semiuocalis cũ nulla syllaba latina uel græca per integras dictiões in eã definat.ut in sequentibus ostendemus. nõ ẽt muta cũ ideadẽ syllaba cũ duabus mutis bis ponat:ut phthius,Erichthoni⁹. At nulla syllaba plus duabus mutis iuxta se positis habere põt:nec plus tribus cõsonantibus cõtinuari ualet:ut latius Priscian⁹ noster hoc ipsum disputauit. Sed ad alia tendẽtes cõperimus Papyriano auctor li.ii.de orthographia latinos nostros figurã plenã cuiusdã græcæ litteræ ad nos p aspiratione traduxisse:quæ apud illos uocalis ẽ:& sub hac forma.ʜ. scribitur atq; ita uocat. Nam ut supra ostẽdim⁹ post quiq; alias uocales hæ litteræ.ʜ.&.ὠ.mega a græcis cõpte fuerũt:ante quas nec aspirationẽ græci nec latini hẽbant: ut ẽt in ꝗbusdã antiqssimis inscriptiõibus tã græcoq; q̃ latinorũ:usq; ad hæc tpa ego ipse aspexi. Sed cũ diligẽtissimis grãmaticis primũ græcis deinde latinis spirit⁹ quãdoq; diuersissimus i lrãq; pnũtiatiõe annotari posse uideret:uisũ est æolibus primũ effugientibus spiritus asperitatẽ.F.digama p aspiratiõe in quibusdã dictiõibus uti. Quos antiqui romani sequentes loco aspirationis ipm digãma quãdoq; etiã apponebant. Vnde cũ pro illo postea.u.consonantẽ surrogarent:ẽt nnnc ubi illi Ϝεσπέρα nos uespera scribimus & pferimus. Et primũ teste eodem Papyriano fespa scribamus. Itẽ illi Ϝεστὶς nos uestis: & primũ festis dicebamus. Veq; attici cõperta uocali .ʜ. diuidere illã cœperũt:& partẽ quidã unam uidelicet pro aspiratione accæpere. Alterã.uero pro nota exilitatis statuere.Nã omnis dictio apud illos a uocali incipiẽs uel nota aspirationis uel exilitatis ãnotat. Sed cũ iuniores æoles teste Cẽsorino facilius semicirculum describerẽt:uel quia forte propinquior ad formam digãmæ esse uidebat.præcœperunt aspirationẽ in similitudinẽ.c.nostri describere:quod pene eandẽ figurã:quam.ς. detinet habere uidetur:nisi quod non tanta curuitate quanta ipsum.c.nostrum uel.s.græcum aspiratio ipsa designatur:ut scilicet apertius priorem formam referre uidetur. Sed ut in antiquis codicibus græcis quottidie aspicimus prior forma signata apparet:& non nouorum æoloq; forma describit: Rursus & p contrariã formã notã exilitatis annotare statuerunt græci quæ.ſ.talis est Et ipsam aspiratiõis notam dasseam uocant:quã Gryllius leuẽ libro de accentibus ad Virgiliũ flatilẽ dixit:notã uero exilitatis illi psilem: Gryllius leuẽ nominat. Rhemius uero Palæmon exilẽ uocauit. At latini cũ aspirationẽ i scriptura nostra reciperent:totũ.ʜ.pro aspiratione sumpserunt. Nec illud diuidere curæ fuit: quia exilitatis notã penitus neglexerũt. Ponimus igit aspirationis notã ante uocales oẽs:sed post consonantes tantũmodo quattuor more antiquoq; græcoq; & hoc est post.c.ut Chremes:post.t.ut Thraso:post.p. ut Philippus:post.r.ut Pyrrus. Veq; cũ papyriano teste uetustiores græcorum notam ipsam aspirationis in uersu ut nostri cõscriberent:actum olim fuisse perpendimus:ut nõ exercitis latinis in scriptura græca confusionẽ quoq; & errorẽ ipsa aspiratiõis nota nõnunq; induceret:. Nã traducẽtes nri ab initio dictiones plurimas græcas:quibus indigere uidebimur contingit:ut decepti figurarũ similitudine id quoq; aspirationis nota erat pro littera.s.accæperunt:& traduxerũt:maxime q ab æolib⁹ ut plurimũ sumpserunt:qui aspirationẽ in formã.σ.græci designabant.Itaq; cũ scriptũ comperirẽt σέρπω λλος putantes primã nõ esse aspitationem sed.ſ.litterã quã illi in ea figura describũt traduxerunt serpillus & non herpillus simili modo σερπω dixerunt serpo & nõ herpo σεξ traduxerunt sex & non hex σεπτα septem & similia quæ plurima comperiunt. Quare cũ non minus apud græcos ipsos cofusionẽ q̃ doq; eiusmodi scriptura induceret:ita ut φ attici & nos musã cũ.s. pferimus.Boetes muham hoc non uoce ipsius.s.sed aspirationis teste Prisciano i primo pferent actũ est ab illis ut non amplius in uersu ipsa aspirationis nota scribat:sed supra uocalẽ ãnotet. Vnde iã scribitur ἕπω λλος& non Σερπω λλος ἕξ & non sex alia similiter. Idẽq; de nota exilitatis obseruat:ut ἀπόλλυον ἵππος:& i aliis modo cõ simili: At uero supra consonantes nulla earum notaq; scribit nisi supra.p.quæ sola inter omnes cum principalis est aspirationis nota designatur: Vt ῥητορικὸς ἀραφαγος. & similes: q̃obrem cum eiusmodi dictiones traducimus:semper cum.r.aspirato transcribimus:rhodope:rhetor: raphanus. Sed an in medio ipsarum dictionum græcarũ quas non in litteraturã nostrã transcribimus ipsum.r.as

pirari debeat dubiũ esse uidetur. Quod Priscianus ĩ prio p hũc quoq; modũ dissoluit dicẽs. r. sine aspi ratiõe ĩ latinis ponit: ĩ græcis uero principalis hoc ẽ in initio dictiõis posita: uel ĩ dictiõe media gemi ta: & a nobis trãscripta aspiratur: ut Pyrrhus. Tyrrhenus: & similia: quæ ut ait ex antiq̃ nr̃a scriptura aspirationẽ in medio seruãt. At uero quũ non geminãt. r. absq; aspiratiõe scribẽda sũt: ut Pyra lyrasy ria: & similes. Quod qa a doctis oĩbus approbatis latinis obseruat: & nos itidẽ obseruare debem⁹. Ve rũ ut oẽm aspiratiõis obseruantiã: quæ apud græcos habet: & ad nostros ex illoq; dictiõibus traduduci tur facile cõprehendamus: id prius diligenter ꝑspiciendũ ẽ: ex cõsonantibꝰ græcis nomẽ mutas eẽ ui delicet. β. λ. δ. κ. ϖ τ. θ. φ. χ. Quaq; tres q̃dẽ apd illos exiles sũt seu leues: hoc ẽ ꝑrsus simplices: & quæ nullã iter se aspirationẽ cõcludũt. ſ. κ. ϖ. τ. Tres uero aliæ cressæ & spissæ: uel ut alii ex nr̃is uocãt flati les: uidelicet. θ. φ. χ. Rursus & aliæ tres quæ mediæ nuncupãt uidelicet. β. γ. δ. q̃si mediũ quẽdã inter spissas & exiles sonũ sint cõtinẽtes: ut. β. iter. ϖ. φ. similiter. γ. iter. κ. &. χ. & simili mõ. λ. iter. τ. &. θ. & ut similia de lr̃is nostris eẽ uidimus. Vlterius quoq; & aliud diligẽtius ꝑspiciẽdũ: ut quũ duæ dictiões cõ ponunt quaq; una in uocalẽ desinit: & alia incipit. a uocali. in dictione cõposita non retinet uocalis: ĩ quã prima dictio q̃ cõpõit, desinebat: ut si ꝓpositionẽ hãc græcã ϖαρα cũ hoc ꝓnomie εμου cõpona mus abiicit. α. ĩ qđ desinit ꝓpositio: & scribit ϖαρεμου & nõ ϖαραεμου. Quĩ & ut tã abiectio lr̃e: q̃ cõ positio designet sæpissime pon ũtur supra locũ: ũde talis lr̃a ẽ abiecta duo signa supra statim ãnotaui mus. Vnũ quidẽ sp ĩ modũ semicycli exilitatis: hoc est primũ quo reiecta uocalẽ fuisse notat. Secũdũ uero in formã eius notæ: quã uocalis in initio dictiõis sequentis posita ante cõpositionẽ hẽbat: ut puta aspiratiõis uel exilitatis: quo uocalẽ illã sic añ cõpositionẽ fuisse signatã denotat: quoniã ut dixius oĩs dictio græca a uocali initiũ sumẽs uel signo exilitatis uel aspirationis signat. Si ergo sequẽs dictio si gno exilitatis signata fuerit signũ illũ secũdo loco positũ remãebit: ut ĩ exẽplo ꝓhabito Sin uero signa ta fuerit aspiratiõis nota & illa eadẽ secdo loco posita remãebit: ut si cũ hac dictiõe οδος: q̃ ĩ initio aspi ratur: eadẽ ꝓpositio ϖαρα cõponat scribet sic quoq; ϖαροδος ubi primũ qdẽ signũ signr̃icat uocalẽ inde fuisse abiectã. Secundũ uero uocalẽ alterius dictiõis añ cõpositionẽ fuisse aspiratã. At uero uetu stissimos nullũ ex his signis apposuisse cõspeximus: ut ex antiqs inscripr̃õibus ĩ marmore sculptis sæ pius ãnotaui. Sed id ulterius ꝑspiciendũ ẽ: q; si in eiusmodi cpmpositiõe sequẽs dictio ab aspirata uo cali icipiat: utputa οδος. & prior dictio q̃ cõponit ĩ uocalẽ cũ una illaq; cõsonantiũ: quas exiles dixius terminari cõtingat: ueluti sihãc ꝓpositionẽ ϖετα quæ hẽt. τ. cõsonantẽ exilẽ añ ultimã uocalẽ uelim⁹ cũ hac dictiõe οδος cõponere p ea q̃ supra diximus: uocalis ultima a ꝓpositiõe ꝑfata abiicit. Itaq; scri bẽda eẽnt cõposita dictio sic uidelicet μετοδος. Sed qa uocalis illa q̃ sequẽtis dictiõis ẽ iitiũ aspirata erat: ex ipso. τ. cõsonante ex illi: q; erat dictiõis ꝓcedentis ex ea aspiratiõe: quæ erat sequẽtis littere: alia quædã littera in se ipsa aspirata cõficit: uidelicet. θ. quæ nihil ꝑrsus aliud est q̃. τ. ipsũ aspiratũ quare exilẽ tũc quoq; cõsonantẽ puta. τ. in aspiratã sibi correspondẽtẽ cõuersã dicimus: puta ι. θ. & scribim⁹ ac ꝓferimus μεθοδος. Quã sane dictionẽ si latine trãscribere uolumus cũ aspiretiõe methodũ trãscri bens. Similiter. ϖ. q̃ consonãs est exilis in. φ. aspiratã cõuerti põt: ut si ꝓpositionẽ hãc επι cũ hac dictio ne φυσερα: quæ in principio aspiratur' cõponamus: scribemus: & ꝓferemus εφημερα: hoc ẽ ephemera. Itẽ ex eadẽ ꝓpositiõe επι & ηβη aspirata. q̃ est pubertas cõponit εφηβοσ qui est pubes Vnde similiter apud nos cũ. ph. aspirato scribendũ est. ſ. ephebeus: ubi nulla ẽ diphthongus similiter de. k. dicendum est quod in. χ. litterã aspiratã cõuertitur: cum. ſ. modo consimili componi illud contingit. u. sæpius in sequentibus apparebit. Verũ & hæc quoq; quæ diximus: sepissime absq; compositione ab antiquis ob seruata fuisse uidemus: dum. ſ. simili modo ut diximus dictiones: inuicẽ terminãt: & apud eorum poe tas primũ ablatũ fuit. ε. deinde. τ. exile ꝓptet aspirationẽ uocalis ĩ alia dictiõe potissimum. Homerus circa initiũ illiados αι δε σαθα. θειραη ubi ατε cõ iũctione græca sequẽtis q̃ est ιερη cõuersũ fuit in. θ. aspiratũ. Sane abiectio litteraq; uocaliũ in quas terminãt dictiones cũ sequẽs icipit a uocali ubiq; fe re a poetis græcis obseruat. Hõ υμιν μεο θεϵϵι δοϊεϵϵολυμπια δαμοτεχον τεσ εκϖερσαι ϖρια ϖοιοϖο λιν ευι δϵικα δικεεθαι. At in uersibus poetarũ nostroq; hoc nõ in scriptura aut ꝓnũciatiõe uersus sed in scãsione tantũmodo obseruamus. Græci uero nõ solũ id ĩ uersu: sed ẽt ĩ soluta oratione obseruant ut demosthenes cõrta Aeschinẽ επειθοϖερεςτιμαλιϭ θϭϖερυμων ubi nõ solũ abiecta fuit uocalis lit tera: sed duobus in locis cõuersũ fuit. τ. exile. θ. aspiratũ. Sũt tamẽ nõnullæ dictiones quæ absq; alicu ius dubitatione cõpositæ esse uidenẽ: & has obseruantias neq; a græcis: neq; a nostris habuisse constat ut Aristippus quæ ex αριϭτοδ qui est optimus & ιϖϖοϭ qui ẽ equus cõponit: & secũdæ dictionis ꝑri ma aspiratur: quæ cũ. τ. exili coniuncta aspirationẽ amisit. Similiter Gratippus: Leucippus. Alcippe quæ omnia ex hippus aspirata dictione componuntur: & aspirationẽ abiiciunt atq; exilem consonã tem conseruant quod forte ex eo fieri potuit: ut compositorum eertitudo magis innotesceret.

De. i. littera.

Littera uocalis est. & unica sola figura a nostris scribit. A græcis uero triplici uarietate figure notat. Nã quidẽ una in forma ipsius. i. nostri describit. quod ipsi græci. i. paruum uocant. alia uero in alterius litter forma: quã Pythagoram adinuenisse quidam ferunt: & quam illi ipsi lon hoc est subtile uocant. Nos quia illud in solis dictionibus græcis transcribimus. y. græcum uoca mus: q̃ sane duæ litteræ apud illos ancipites sunt & liquidæ: hoc est quæ facile modo corripi mõ ꝑdu

cī possunt. Tertiæ uero litteræ figura præter has duas adinuenta fuit:& uocatur ab illis ita: quā sane litterā ut supra diximus longā illi semper statuerūt. Quin & præter hauc triplicē simplicis literæ formam:duas habent græci diphthongos:quæ eundē cū illis sonū continere uidentur: uidelicet ει & οι: ut infra late:uidebimus. Itaq; cum in dictionibus græcis non primū ideſt quod paruū dicūt comperimus:illud apud nos trāscribentes semper fere scriptura in nostra seruamus: Vt σικ λια Sicilia κιρκ σ Cires φι λοσοφ α philosopia:& alia innumera:in quibus paruū ideſt ut ab illis scribitur:sic a nostris cō seruatur. Nonnunq; nero trasferimus in.e.ut γιρ:υσ Nereus: & maxime ubi diphthongus ex.o.&.i. ponitur:ut infra latius disseremus:nec apud nos.i.semper uocalis est:sed quandoq; in consonantem litteram transit:ut & simile de.u.uidebimus:quæ licet tam consonantes quam uocales unum nomen & unam figuram teneant:tamen quia diuersum sonum:& diuersam uim habent in metris & in pronunciatione syllabarum:non pro eisdem litteris & elementis accipi possunt:ut Censorinus & Prisciani doctissimi artis grammaticæ atteſtantur:nam ut aiūt tantum fere interest inter uocales & consonantes:quantum inter animas & corpora. Animæ per se mouentur:ut Platōi uidetur:& corpora mouent:corpora uero nec per se sine anima moueri possunt:nec animas mouent:sed ab illis mouentur. Vocales similiter per se mouentur ad perficiendam syllabam:& consonātes secum mouēt. Consonātes uero sine uocalibus immobiles sūt. Verum.i.nostrū quum cōsonans fit modo quidē p simplici cōsonante:modo uero pro duplici accipitur:Pro simplici quoq; tunc habetur:quando: ab ea incipit syllaba in principio dictionis posita subsequente uocali in eadem syllaba:ut iuno iuppiter: p duplici aūt:quādo i medio dictiōis ab ea icipit syllaba post uocalem ante se positam subsequente quoque uocali in eadem syllaba:ut maius peius eius:in quo loco antiquiores uostri solebāt geminare eadem.i. litteram ut maiius peiius eiius:quæ sane orthographia usq; ad Ciceronis tempora in aliquibus dictionib⁹ pdurauit. Ita ut referat Quinti. Cice. placuisse aiio maiiāq; geminata.i.scribere.quæ sane nō aliter pnūciari poterāt:ut etiam Priscianus ipse atteſtat:q̄ si cū supiore syllaba prior.i.cū sequēte altera pferetur hoc ē ut prior.i.cū priori syllaba & seqns cū seqnti iūgat:ut tellus uannus & similia pferunt nā duo.i.p duabus cōsonantibus accipiebāt.& eadē cōsonans in eadē syllaba gemiata iungi nō pōt. Vnde Pōpeii quoq; genitiuū p tria.i.scribebāt quoq; duo supiora loco cōsonantiū:& postremū p uocali accipiebant. Quod Cæsari artis grāmaticæ doctissimo placitum a Victore comprobatur: nō eni alio modo tres.i.in una syllaba pronunciari potuissent. Comperitur nonnunquam .i. littera pro simplici cōsonante in medio dictionis posita. Sed in compositis: ut iniuria adiungo reiectus reiice: quod ultimum cū geminata.i.scribitur:quaq; prima in initio syllabæ consonans simplex est cum uocalis ante illam breuis a Virgilio in buco. ponat quum ait: Tityre pascētes a flumine reice capellas:ubi pro celeumaticon.qđ ex quattuor breuibus cōstat:p dactilo posuit.hoc insuper annotandū.i.litteram p consonāte positam aspirari non posse:quū nulla consonans ante se aspiratiōnē recipere ualeat. Vnde hiulcus trisyllabum nō bisillabum teste Prisciano dici pōt. Verum & ipsum.i.consonans.pro.t.quando apud antiquiores positum fuisse comperimūs:& cum apud alios:tum apud Liuium sæpenumero annotauimus:ait enim de secundo bello punico libro primo. Nunc postquam multo maiorē partem itineris emeniam cernant:pireneum saltū inter ferocissimas gētes superadiri rhodanum tantum amnē tot milibus galloq; prohibentibus domita ēt ni fluminis traiectum in conspectu alpes habeant dixit iā tū pro tantū:nā teste Quin. sic iam ut tā scribitur. Quid p ab antiquis nostris nōnullis dictionib⁹ ipsū.i.pter cōmunē nostroq; usū fuit adiectū:& a nōnullis qñq; detractū:nā pluria cū.i.ante extremū.a.ab antiquis dictū fuisse oñdit Gellius circa finē li.v. noctiū atticaq; ex auctoritate. M. Catonis. Q. Claudii. P. Nigidii. M. Varrōis imo refert Siniū Capitonē doctissimū uirū in epistola ad Pacuuiū labeonē p rōnes grāmaticas docuisse pluria ē.i.añ.a.latinū eē pluria absq;.i.barbarū: atq; id quoq; absolutū & simplex esse nō cōpatiuū:qui & eo qđ ē cōpluria aduerbiū factū: cōpluries. ut Plau. in persia &. M. Cato in.iiii. originū posuerūt. Quid p eodē Gellio teste in.iiii. eiusdē opis. M. Varro &. P. Nigidius nō aliter locuti fuerūt & scripserūt:q̄ senatuis & domuis & fluctuis cū.i.post.u.& añ.s.in genitiuo ab eo qđ dicimus senatus & domus fluctus. Et in ueteribus libris Terentii comici scriptū dicit in eius anuis opinor eam quæ est mortua. Ita ut p ablationē ipsius.s. datiuus ipse formari habeat: Vt senatui domui fluctui. Quid p nōnullis hæc datiui terminato in ipsū.i.nō placuit:& magis in ipso datiuo domo senatu fluctu dixerūt:q̄ cū adiectione ipsius.i. Lucili⁹ i eodē casu uictu & anu dicit nō uictui & anui in hisce uersibus.qđ sumptū atq; epulas uictu pponis honesto:& i alio loco: anu noceo iqt. Viri. quoque i casū dādi aspectu dicit non aspectui teq; aspectu ne subtrahe nostro:& in georcis: p nec cōcubitu indulgent. C. autē Cæsar grauis auctor liguæ latinæ i anticatone. Minus inquit arrogantiæ super biæq; domina uq;. Item in Dolobella actionis libibuisti quorū in ædibus fanisq; posita & honori erāt & ornatum.i.li.quoq; analogicis eodem Gellio teste oīa istiu smodi sine.i.littera dicēda censet. Quid quod in genitiuis nominum quitæ declinationis loco ipsius ultimi ideſt in quod apud nos terminari cōsueuit pleraq; ætas ueterū ponere cōsueuerat:scilicet & nō huius facies declinabant. Quint ilia. Claudius li. primo annaliū:nemo audebat inquit propter magnitudinē atq; immanitatem facies scilicet cum gallo quodam uelle pugnare. Ciceronem quoq; affirmat Cesellius i oratione quam pro. P. Sextio fecit dies scripsiisse pro diei. Verba hæc sunt. Marcus Tullius equites uero daturos illius dies pœnas. Quo circa factum Hercle est:ut facile his crederet Gellius libro octauo noctium atticarum

qui ſcripſerunt idiographum librum Virgilii ſeſe inſpexiſſe:i quo ita ſcriptũ erat:Libra dies ſomniq; pares ubi fecerit horas.i.libra diei ſomniq;.Sed ſicut hoc in loco dies a Virgilio ſcriptũ uidetur:ita i illo uerſu nõ dubitauit gellius quin dii ſcripſerit pro diei:qum dixit:Munera lætitiã quæ dii. Sic enim dies huiꝰ dii a ueteribus declinatum refert. Sicut ẽtt facies facii:progenies ꝓgenii:acies acii. Cn. Marius in iliadis.xxi. Altera pars acci uitaſſet fluminis undas:Similiter ſpecies pecii:ut idẽ Marius i.xiii. An maneat ſpecii ſimulachrũ i morte ſilẽtũ. Luxuries luxurii. C. Gracchus de legibus ꝓmulgatis. Ea luxurii cã aiunt inſtitui. pernices pernicii. M. Tullius in oratiõe qua. Sex. Roſciũ defẽdit teſte Gellio ꝑfato libro. viiii. ſic ſcripſit. Quoꝝ nihil pernicii cauſa diuino conſilio:ſed ui ipſa & magnitudine reꝝ factũ putamus. Sane. C. Cæſar in libro de anologia ſecunda huius die & huiꝰ ſpecie dicẽdũ putat:un de & ipſe quoq; Gellius in lugurtha Saluſti ſũmæ fidei & reuerẽdæ uetuſtatis libro Die caſu patrio ſe inueniſſe affirmat. Verba uero illa ita fuiſſe refert:uix decima pte die & reliqua. Sane per deriuatiões tranſit.i.noſtrũ in alias uocales:In.a.ſic genus generis generatim. Paulus pauli paulatim:In.e. Fortis forte Sapiẽs ſapiẽtis ſapiẽter:In.o. Pater patris patronus patronũ. Et patro uerbũ olli pro illi: ſaxum ſaxi ſaxoſus:& hæc hactenus. Nũc de.y.græco quod illi ipſilon .i. ſubtilẽ uocãt inſpicientibꝰ hoc primũ tenendũ eſt:ſi dictiões græcas trãſcribimus:& illius ſonũ in dictiõibus a nobis deſcriptis cõſeruamus:& apud græcos per eiuſmodi.y.græcũ ſcribuntur. Semper nos & alias per ipſum.y. græcũ ſcribere debemus:eo q; ſubtiliorem quodãmodo ſyllabã in metro habere uiſum ſit:hoc eſt fere in diuiſis ſyllabis:& quodãmodo coniũctis & nos græcã ſcripturã:in ſuis dictionibus conſeruare debemus. Sed quia illud aliquando in alias litteras cõmutamus:de eo latius ſuo loco tractãdũ erit. At uero aliud q; ita uocãt:& ſub aſpiratiõis nr̃æ forma deſcribũt:raro.n.ſonũ eius in noſtra ſcriptura ſeruamus. Sed aliquãdo quidẽ in.a.noſtrũ cõuertimus ut ἠερ aer ἑλένη Helena αὐλή aula φήμη fama:φυλή fuga:ſi q̃dẽ hæc duo ultima potius.a.græco:q̃ græcũ ab illis deriuetur. Quo ſane quo ad hoc in idẽ tẽdit:de quo alias uidebimus. Aliq̃ uero imo fere ſemp in.e. ꝓductã trãſferimus:ut ἠσιόδος Heſiodus ἠρόος Homerus ἡρακλείδης Heraclides:& mille alia. Aliquãdo aũt in.æ. diphthõgũ trãſferimus: ut σκηνή ſcæna:q̃ teſte priſciano li.i. apud nos cũ.æ. diphthongo ſcribit:q; in antiquis marmorũ inſcriptionibus obſeruatũ cõperi:ut in ea dictione latius uidebimus. Similiter æthica cæra & alia nõnulla: teſte Apuleio grãmatico cũ.æ. diphthõgo ſcribunt:quæ ab ipo.h. traducuntur:ut in dictiõe æthica expſſi us declarabimus: Sed ut diximus nulla a priſciano notat niſi tm̃ ſcena. Rurſus & nonnunq̃ ipm.h. in ſonũ.i.nr̃i & lr̃am trãſcribimus potiuſq; paraclitũ cũ.i.latino:ſcribimus & ꝓferimus:q̃ p.e. paracletũ traducamus:q; tñ a κλητός quod uocatus iterpretat:& p.h. ſcribit cõpoſitũ cõſtat. ſimili mõ kyrieleiſon cũ.i.noſtro in penultima ſcribit:& ꝓfertur:& tamen ab ἐλεήσον cõponit:quod cũ .h. apud illos ſcribitur. Eodem modo ephimera:quod ab ἡμέρα componitur. Sed hæc q̃ariſſima habentur.

De.k.littera.

k Vt ſupra diximus penitus ſuperuacue recepta fuit quũ.c. ad oĩa ꝓ qbus nõnulli utunt.k. cõmode ſcribi poſſit. Vnde cõpertũ habeo ex Papiriano diligẽtiſſimo grãmatico Nigidiũ figulũ nunq̃ in cõmentariis ſuis fuiſſe.k. aut.q. Nã teſte Priſciano q̃uis in uaria figura & uario ſint nomie .k.q.&.c. tñ qa eandẽ uim habẽt tã in metro q̃ in ſono:ꝓ una eadẽq; lr̃a accipi debent.

De littera.l.

l Semiuocalis littera & liquida dicitur:hoc eſt quæ incipiens ab.e. in ſonũ propiriũ definit: & q̃ poſt mutã in eadẽ ſyllaba poſita mõ lõga mõ breuẽ p̃cedentẽ ſyllabã facit longã quidẽ ut Virgili.in.viii. Fit Thmai cõiunx longeua doricli:ubi.y. ante cli. ꝓducit.q̃ alio loco correptã poſuit quũ ait. Eſt doricli cõiunx diuini ſigna decoris Habetq;.l. ipſum teſte Pli.li.i. de arte grãmatica triplicẽ ſonũ. Exilẽ quãdo geminat ſecundo loco poſita:ut ille Metellus plenũ quãdo finit noĩa uel ſyllabas: & qñ habet ante ſe in eadẽ ſyllaba aliquã cõſonantẽ ut ſol ſilua flauus clarus. Mediũ in aliis ut lectus lecta lectũ. Veꝝ cõſueuerũt antiq cõplures nũq̃ in capite dictiõis.l. ipm ſcribere:ſed ſemp illi unũ.ſ. cũ .t. alia cõſonante ꝑponere uoluerũt:ut teſte Quin. ſtlotũ ꝓ lotũ:ſtlitiũ ꝓ litiũ ſcribebãt:quæ ſcriptura in aliq̃bus inſcriptiõibus ẽt uſq; ad hæc tpa cõſpicit:ut epigrãma ĩdicat:qđ i regiõe ferentana apud hiſtoniũ his uerbis inciſum ẽ. Sæua quæſtor decemuir ſtlitibus iudicãdis.s.c. poſt qæſturã & decemuiratũ ſtilitiũ iudicãdaꝝ tribu.pl.& reliqua. Itẽ Ro. extra portã populi ad quartũ lapidẽ. M. Antõii Antii. Lupi. P. Patricii. Aug. quæſtor Sodal. Titii tribu. mili. Leg. ii. Adiu. Tri. ple. fidel. x. uir. Stilit. Iud. & reliqua quid quod ipm.l.m.d. nõnunq̃ cõuerſũ legimus:ut Virgi. in Tityro. Siluestrẽ tenui muſã meditaris auena:meditaris cũ.d. pro melitaris:quũ.l. p antiſtuechon teſte Seruio ſcripſit. nã melitaris dicere debuit:quaſi dulce canis:quod a græco uerbo μέλεται deductũ fuit idq; a μέλι: quod mel denotat originẽ ſumpſit. Solebãt ẽt antiquiſſimi græcoꝝ.l. pro.n. ſcribere. Vnde quinquaginta quoque numeri ſignũ q; illi iã p.n. ſcribunt:nos per.l. more illoꝝ antiquiſſimo ſcribimus. Tranſit ẽt ꝑ derĩuationes in alias conſonantes in.r. tabula a taberna:Priſciano teſte in.x. ut paululũ pauxillũ:mala maxila:uellũ uexillũ. Quin & ipſum.l. declinãdo per oẽs caſus imutabilis permanet: ut ſal ſalis: & in reliqs Idem facit.n.&.r. ut flumen fluminis. Cæſar cæſaris:nõ autẽ reliquæ conſonantes.

De.m.littera.

m Semiuocalis eſt:&ab aliq̃bus nõ irrationabiliter inter liquidas Priſciano teſte cõnumeratur poſt mutã in eadẽ ſyllaba poſita:modo longã modo breuem præcedentem uocalem effit: ut

exemplis ille græcorum ostẽdit:nam de hoc quoq; latinorum nullum ego comperire in nostris poetis ualui:nec ipse aliquid inducit:Quid quod sola ex semiuocalibus post.s.ponitur: quod mutaꝝ est proprium:ut Smyrna:smaragdus.Quid quod etiã ante liquidam:ut samnis samnitis:hoc ẽ homo de samnio:ubi est beneuentũ.Ramnes ramnetis:nomẽ poetæ propriũ:nõnunquam etiam ante.s.posita in finali alicuius nominis syllaba more mutæ p interpositionẽ.i.facit genitiuum ut hyems hyemis: ficut in ops inopis.cælebs cælebis:& nunquam ante se:nam longam uocalem patitur in eadem syllaba esse:ut illam illum:artem:puppim fluctum:rem:spẽ:diẽ:cum aliæ omnes semiuocales hoc habeant: ut sol pe an par Mecœnas pax.Trãsit Prisciano teste per deriuationes in.n.maxime.d.uel.t.uel.c.uel.q.sequẽtibus:ut tantum tantundẽ:idẽ identidem eorum eorundem:num nũ ubi: ut Plinio placet nunquis nunquam.Nã nanq; ipso auctore Prisciano:unde eo teste am præpositio.f.uel.c.uel.q.sequẽtibus in.n.mutat.m.ut anceps anfractus ancisus anquiro.Verũ si cum dictiõe incipiẽti a uocali componatur:remanet.m.& itercipitur.b.ut ambitus ambesus ambustus ambages:idemq; i cõburo combustus. Sane in metro plærumq; subtrahitur.m.si a uocali sequens icipiat dictio:ut Virgilius in primo ænei. Illum expirantem transfixo pectore flammas:Vetustissimi tamen non semper eam subtrahebant. Ennius i decimo annalium:Insignata fere tum milia militum octo:& ut scribit Plinius libro primo de arte grammatica.m.in extremitate dictionũ obscurum quid sonat:ut templum apertum:principio ut magnus in mediis mediocre ut umbra.

DE.N.littera.

S Emiuocalis est:& ut refert Priscianus non irationabiliter a quibusdam inter liquidas connumerata:cũ in eadem syllaba post mutas:communes faciat præcedentes syllabas.Oui.in decimo metamorphoseos.Piscosamq; enidon grauidamq; amathunta metallis. Transitq; per deriuationes & compositiones in diuersas consonantes:ut late tractant Papyrianus & Prisci a.In.g.quoque ut ignosco cognosco cognatus ignarus & similia:Potest tamen in quibusdam eorum per cõcisionẽ adempta uideri euim cũ in simplicibus per adiectionem inueniatur.g.ut gnatus gnarus. Trãsit ẽt in.l.ut unns:ullus:nullus:uinũ uillum:cathena:cathella:bonus bellus:catinum catillũ. Similiter colle ga colligo:illido:collido. Trãsit in.m. & hoc sequentibus.b.uel.m.uel.p. auctore Plinio: Papyriano Probo:& Prisciano:ut imbibo imbellis:immineo immotus:improbus impello. Aliquãdo sola uocali sequẽte ut in comedo uerbo:quod ex con & edo cõponit. Trãsit in.r.ut corrigo:corrũpo:irrito. Quã sane mutationẽ naturali quadam uocis ratione fieri dixit Priscianus:propter celeriorẽ motũ linguæ labrorumque ad uicinos facilius transeuntiũ pulsus. Transit etiã in.s.ut scindo scissus:findo fissus.In.t.ut canis catulus catellus.in.c.ut ecquid pro enquid.abicitur quãdoq; n.in præteritis uerboꝝ:ut linquo liqui:uinco uici. Sane si sunt nomina græca neutra desinentia in.o.cũ.on.transferimus ipsũ omicron i.u.&.n.in.m.cõmutat:ut παλλαδ ον palladium πηλιον pelliũ. Si uero sit.ω.magnum cõsueuimus.n.litterã abiicere:& ipsum magnum in.o.nostrũ commutare:ut απολλον Apollo:λεον leo:δρακον draco:excæptis nonnullis quæ terminatione græca scribere cõsueuim⁹:ut Xenophõ Demophoõ.Lycophron:Menicion.Agamẽnon:Ammõ:& alie nõ nulla.Ecõtrario græci cõsueuerũt traducẽtes dictiões nostras i.o.desinẽtes supaddere.n.ut Cice, κικερον Cato κατον & similes eodẽ modo.

De.o.littera.

Littera uocalis est quã teste.Plinio lib. primo de arte gãmatica:aliquot italiæ ciuitates primitus nõ habebãt:& hi maxime erant umbri & tusci:loco cuius.u.ponere consueuerant ut hominem pro hominẽ frundem pro frondem:gungrum pro gongrum qui est piscis:cunchin p cõchin:fretu profreto.Lucretius libro primo: Angustoq; fretu rapidum mare diuidit undis. Item li. tertio. Atq; ea nimirũ quæcunq; acherunte profundo:achronte p acheronte posuit: quæ ab iunioribus tanquam dicta rustico more repudiata fuerunt.Fuit aliquando.o.in.e.conuersum.Nam teste quintiliano:antiqui uortices & uorsus cæteraq; ad eundem modũ scribebant: quam primum scripturam. Scipio Aphricanus in.e.litterã uertisse dixit. Vnde ceruon etiam & seruon:cum.o.littera ultima etiã ex alio quodã capite scribere consueuerant:quia subiecte ipsi.u.consonanti uocalis in unum sonũ coalescere & confundi nequiret. Sed de hoc latius in littera.q.ptractabimus.Rursũ & in dictionib⁹ græcis nõnn quã transferentes illaꝝ quasdã ipsum o.in.e.nostrum conuertimus:ut γονυ genu ωσ.ut scribũt æoles:uel ut alii cum diphthõgo ωουσ:nos pes.unde compes quod antiqui more æolum cõpos.cum.o.scribebant.Item ubi græci οδοντ ες scribunt:nos primũ.o abiicimus & secundum in.e. nostrum conuertimus:atq; dicimus dentes:quin & in dictionibus nostris. Antiqui quoq; Prisciano teste ãplocti pro amplecti:& animaduerti pro animaduerti dicebant.Item quod nos die quinto & die nono:antiquiores teste Gellio libro.x.noctium aticarũ:die quiti & die noni pro aduerbio copulaf dixerunt.M.Cato lib originum.Igitur dictatorem carthaginẽsium magister equitũ monuit. Mite me cum Romã equitatum die quinti: in capitolio tibi cœna cocta sit.Diuus Augustus in epistolis uerba solẽnia ptoris ponens inquit die noni ptætor dicit quiritibus compitalia erunt. Die pristini quoq; eodẽ mõ dicebat:qđ significat die pristino i ptiore & qđ ut ait Gellius uulgo pridie dicit cõuerso cõpositiones ordine quasi pristino die. Atq; idẽ simili figura die crastini dicebat id erat crastino die.Simili ter.M.Cato in oratiõe cõtra Furiũ die proximi dxit. Sed ut ait Gellius extremã istius uocis die qnti syllabã tũ per.e. tũ per.i.scriptam legi:ut etiã nos supra uidimus in littera.e.Nam ueteres in diffe-

renter præficiſtine & præficiſtini:procliue & procliui:atq; alia multa uarieq; dixerunt. Nonnunquam ex dictionibus græcis.o.cõuertimus in.i.cũ eas latine tranſcribimus:ut πρόωδ primus quo ſæpe uſus fuit Home.Δμωδσ Dmois.i.ſeruus. Quid quod ubi græci terminãt dictiones os: nos plerumq; illud. o.in.u.cõmutamus ut νικόλαδσ Nicolaus:κυρδσ Cyrus:κυπροσ cyprus:ϛπονδεῖδσ Spondeus:πέλα γοσ pelagus. Excipiuntur nonnullæ quas nõ in us:ſed in er commutamus:ut ἀγρδσ ager:μελέαγρσ Meleager:καυστρδσ cayſter:non nullæ uero in us & in er:ut μέγαναδροσ menãdrus & menãder: ευανδροσ euandrus & euander. Virgilius in octauo. Rex euandrus ait nõ hæc ſolemnia nobis. Idẽ in decimo:pallas Euander in ipſis omnia ſunt oculis τεύγρδσ teucrus & teucer. Virgili.in tertio æneid. Teucrus rhœteas primum eſt aduectus ad oras. Quin & unam cõperi:quæ apud græcos in os terminãtur & ab antiquis noſtris.o.in.i.conuerſum fuit.u.Δμωδσ Dmois ſeruus:quo nonnulli antiqui comici uſi fuerũt. Nonnunquam terminationem ipſam græcam in os poetæ noſtri obſeruauerunt.ut Virgil.in primo georgicorũ. Heliadum palmas epiros dixit:& tenedos more græco cum terminatione in os:& non latino in us. Idem in eodem. Et neritos ardua ſaxis. Quid φ in genitiuo terminatiõem græcã: idẽ poeta obſeruauit cum ait libro ſexto:In foribus letum androgeo.ſcilicet more attico:q eiuſmodi genitiuos i.o.finiũt:ut & ibidẽ Seruius atteſtatur. Immo & ſuper primum æneidos regulam poſuit. Quod omnia nomina monoſyllaba græca quæ in latinum ſermonem tranſeunt tertiæ ſunt tantũ declinationis:& tã latinæ q̃ græce a nobis declinari poſſunt.ut tros in genitiuo trois & troos:Pan panis & panos. Virgilius in.viii.Parrhaſio dictum panos de more licæi:per deriuationẽ etiam teſte Priſciano trãſit.o. in.a.ut creo creauſ:in.e.ut tutor tutela.bonus bene:per cõpoſitionẽ ſimiliter:ut nominum habentiũ. o.extremã ſyllabam cum uerbis ſiue participiis trãſit in.i.coreptam ut homo homicida.

DE Littera.P.

Littera muta eſt:& aſpiratione munda:cui tamen aſpiratio in dictionibus græcis poſtponitur ut Phe-ton:nonnunq̃ uero pro aſpirata traducimus:ut ſupra in littera.b.uidimus.

DE Littera.Q.

Littera muta eſt & pp nihil aliud teſte Priſci.ſcribenda uidetur:niſi ut oſtendatur ſequens.u.ante alteram uocalẽ in eadẽ ſyllaba poſitum perdere uim littere in metro. Quod ſi ideo.q.alia littera eſt extimanda q̃.c.debet.g.quoq; quæ ſimiliter præponitur.u. amittenti uim litteræ. Alia putari:& alia cũ id nõ facit:dicimus.n.anguis ſicuti quis:& augur ſicuti cur:ſed nos aliam adinuentiõis eius cauſam ſupra in initio mõſtrauimus:hoc eſt ut pinguior p eam ſonus habeatur:q̃ p ipſum.c. haberi poſſit:Quot ſane terminatio ipſius.q.in.u.& neceſſaria conſequentia alterius.u.poſt illud:& ante alteram uocalẽ indicare poteſt. Nam nũquam i eadem ſyllaba uocalẽ poſt.q.ponere poſſumus. Quin inter.q.& uocalẽ interponamus.u.ut qualis quãdo:queror pro conqueror:loquitur ſequitur: loquor ſequor quoniam & ſimilia ubi ipſum.u.in metro uim litteræ ſemper amittit:ut in ſequẽtibus cũ de.u. littera tractabimus oſtẽdimus. Sed an eodẽ modo ſi.u.uocalis ſequitur interponi poſſit inter eam uocalem &.q.aliud.u.ita ut poſt ipſum.q.in eadẽ ſyllaba geminari poſſit.u.dubium apud antiquos fuiſſe uidetur. Victorinus Marius dixit geminari poſſe:ut in ipſo quum.quando aduerbium eſt tẽporis:& tempus ſignificat quod cum geminata.u.ſcribendum eſſe dixit. Papyrianus uero lib. iiii.de ortgographia ſcribit oĩo in fieri nõ poſſe. Ne ſcilicet duæ litteræ eiuſdem in ſe ſoni & uocis tã uicem q̃ cum terminatione ſoni ipſius.q.collidant. Nam quaſi ipſum in.u.terminari uidetur:& ſic plurium ſonos in unũ cõfundere & coaleſcere cogeremur. Idem Quintilianus libro primo de inſtitutione oratoria ſentire uidetur ubi uult:cum ſi tempus ſignificat per.q.duabus ſolũ ſequentibus litteris ſcribendum eſſe ut quũ primum:& qum facerẽ. Si uero comitem:hoc eſt ſi coniunctio fuerit per.c. ſcribi debet: ut cũ Caio cũ Lutio. Qua data occaſione erroré illum inductum puto: ut qum quando abbreuiatã ſcribimus ex.q. cũ.n.& ſuplori uirgula iã exaremus. Ita ut indocti tũc quoq; putauerint illud.u.quod ab antiquis poſt q.cum ſuperiori uirgula ſcribebatur:nõ.u.ſed ex litterarum ſimilitudine.n.prorſus fuiſſe. Et cũ idẽ pene cũ quando ſignificet ad alios in conſuetudinem pro quãdo ſcribendũ induxerint. Sicq; ex papyriani & Quintiliani ſententia puto:ſi eo teſte ſcribere uelimus:nunqum.u.poſt.q.geminandum ſed ipſum quum unico:u.ſcribendũ eſſe:quin & eodem modo æquus cum diphthongo & abſq; diphthõgo: & reliquis & obliquis & grandiloqus & altiloqus & omnia ſimilia. Vt etiã in antiquis & emendatiſſimis codicibus ſcriptum comperi. Similiter apud antiquos arqus & coqus ſcribebant. Quin & in genitiuo aſſumere.i.cũ quo.u.commode ſtare poteſt:ut Virg.iii.ænei. Quã pius arquitenens oras & littora circum Reuinxit:ſimiliter coqui pro coci quod ſane fieri dicimus quãdo ultima ſyllaba habet.q. Nã alias non accipit.i.ut oqulus cum.q.apud antiquos pro oculus cum.c.quod in gẽitiuo faciebat oquli pro oculi. Vnde niſi eandem uim ipſum.q.haberet:quam.c.nunquã in principiis inſtnitiuoq; uel interrogatiuorũ quorundã nominũ poſita per obliquos caſus in illã trãſiret:ut quis:cuius:cui. Vnde Quintiliano teſte antiqui nonnulli ad pinguem ſane ſonũ quo.i.cum.q.&.o:poſt.u.& ante.i.pro cui utebantur:ut ab alio qui diſtingueretur. Similiter a uerbis.q.habentibus in quibuſdã participiis in.c.tranſfertur ut loquor locutus:ſequor ſecutus. At quotidie cũ.q.ſequẽte.u.ante.o:& nõ cotidie cũ.c.idẽ Quintilianus nos ſcribere docuit:eo quod ſit quot diebus:quin & in deriuationibus uerboq; Priſciano teſte tranſit.q.i.n.s.ut torqueo torſi ſicut &.c.ut parco parſi.tranſit & in.x.ut quoquo coxi:ſicut &.c.ut dico dixi duco duxi.

DE Littera.R.

Littera ſemiuocalis eſt:& liquida:hoc ē quæ poſt mutam in eadem ſyllaba poſita præcedentē
a ſyllabam modo longam:modo breuem facit. Longam quidem ut Virgili⁹ in.iii. ænei. Noctē hyemēq; ferens & inhorruit unda Tenebris. breuem uero:ut idem in.viii. Defendi tenebris: & dono noctis opace. Similiter in latebris penultima naturaliter breuis ē:& ab eodē ꝓducīt̄ i.iii ænei-dos cū ait. At ſcyllam cæcis cohibet ſpelunca latebris. Et idem in multis ſimilibus. Nam produxit Oui di. in heroidibus de hypermeſtra. pa. ante trem cū ait iam patrem famuloſq; patris lucemq; timebam & in eodem uerſu:ante tris corripuit idem. Hæc tibi nempe patrē furta dedere iouē:ubi. pa. breuis eſt & ſimilia. Sane. r. littera nō ſolum ſemiuocalis:ſed fere uocalis habita fuit:ex quo dubiū reſultauit: an huic præponi aſpiratio uel ſubiungi debeat:unde ut ſupra diximus cū æoles ubiq; digāma ꝓ aſpirati one ponerent:& in dictionibus incipientibus ab. r. illud in. b. cōuerterent:qđ tunc quoq; ipſi. r. ꝓpone bant:uiſum eſt multis aliquā illi cum uocalibus cognationem eſſe quibus proprium uidetur aſpirati-onem præponi poſſe. Sed diſconuenietia inſuper uidebaī:quod non aſpirationē:ſed. b. literam aſpi-ratiōis loco præponebant. Verūtamen Priſciano teſte ipſa. r. littera apud grecos multis modis fingi tur loco uocalis:ut in declinatiōibus in ra:& in a puram deſinentibus. quæ ſimiliter. a. ſeruant per obli quos caſus:ut ωρα ωρασ σοφία σοφιασ:hoc eſt ſicut nomina deſinētia in. a. puram cum apud græcos declinātur ratione uocalis neceſſario ꝓcedētis per omnes caſus ipſam litteram. a. cōſeruāt:ut σοφια σοφιασ:μαια μαιασ & reliqua:nō autem ſi ꝓcedat. a. alia conſonans q̄. r. poſſunt. a. ſimiliter conſerua re:ſed in aliis uocales commutāt:μοῦσα μοῦσ ς:πτερονα:πτηρνησ:ελα πλατησ:ſed cum. r. conſer-uant ut ωρα ωρασ. θυρασ & reliqua:uidetur ipſum. r. uim uocalis habere. Sane quibuſdam compoſi-tis conuertitur. r. ut. l. ut intelligo pro interlego:pellicio pro perlicio:pellego:Plautus in aſinaria age dum iſtum oſtende quem conſcripſiſti ſyngraphum inter me & amicam & lenam: leges pelge: nam tu poeta es prorſus ad eam rem unicus. Similiter pelluceo pro perluceo. Idem in eadem: ita pellucet quaſi laterna punica: At polluceo cū. o. in prima aliam compoſitionem habet & ſignificationē. Nā cō ponitur ex poly dictiōe græca quæ multum deſignat:& luceo unum deuoueo:& dedico ſignificat:q̄ ſi is qui facit multum luctat. Plautus i ſticho ut decimam partem herculi poluceam. Neuius in colace. Qui decimas partes quātum alieni fuit polluxit tibi a publicādo. epulo herculi decimas. in ſimplici bus etiam trāſit. r. in. l. ut niger nigellus: umbra umbella. Tranſit ēt in. s. ut arbos pro arbor:odos pro odor. Plautus in captiuis quorum odos in baſilica nos omnes adegit in forum Colos pro color: teſte Seruio in ſecundum georgicon. Nam ut ait:tunc quoq;. r. mutatur in. s. cum longa opus eſt ſyllaba. Ve rum & nōnunquam ſine metri neceſſitate honos ponitur. ut Virgilius libro æneidos primo. Hic pieta tis honos ſic nos in ſeptra reponis. Quin & eodem Seruio teſte. Saluſtius pene ubiq; labos poſuit: quē nulla neceſſitas coegit: ſed ut puta melius ē ſeruire regule. Trāſit etiā. r. in duas. s. ut uro uſſi:ge ro geſſi. in. u. conſonantem:ut tero triui:ſero ſeui in. n. ut æneus pro æreus.

De. s. littera.

Littera ſemiuocalis eſt:quæ ſi antecedat. m. uel. p. uel. t. in ſimplicibus dictionib⁹ eiuſdē eſt ſyl-
ſ labæ ut Coſmus:proſper:teſtis. At incōpītis aliud eſt. Nā aruſpex teſte Quintiliano in pri-mo. Quia pars eius poſterior a ſpectando c̄. s. litteram tertiæ dabimus. Abſthemius uero ga ex abſtinēria themeti cōpoſita uox primæ relinquetur:& ut idem refert Quintilia. putauerunt multi illa quoq; ſeruanda eſſe diſcrimina ut ex prepoſitione ſi uerbū ſequeretur pecto: adiecta ſecundæ ſyl labæ. s. littera ſi ſpecto remota. s. ſcriberemus:hoc eſt a pecto expecto:& aſpecto expecto. Vnde in la-pillo quodam ſardinico:qui erat Laurentii mei Vallenſis iſcriptum litteris albis uidi:ex eadē materia utrinq; his duobus uerbis: Pompeius ex uno latere:ex alio exoratus:cum adiectione ipſius. s. ad ſecū dā. Quod an rōnabiliter fieri poſſit infra cū de. x. littera tractabīt oſtēdemus. Quid qđ Ciceronis te poribus paululum infra eodem Quintiliano referente fere quotiens. s. littera media uocalium longa rum:uel ſubiecta lōgis eſſet geminabaī:ut cauſſa caſſus. diuiſiones:quomodo & Ciceronem ipſum & Virgilium quoq; ſcripſiſſe:ut ait manus eorum docent. Nam ēt nunc Romæ i ſepulchro Bibuli cauſ-ſa cū duplicato. s. ſcriptum aſpexi. Sed ut idem pergit quintilianus:qui paululum ſuperiotes etiam il lud:q; nos gemina. s. dicimus iuſſi una dixerunt. Quid ꝙ eodem teſte. s. in. r. quādoq; commutatum fuit ut Valeſi & Fuſii in ualerios Furioſq; uenerūt. Ita arbos:labos:uapos:etiā & ciamos ætatis fuerūt Pomponius uero iuriſcōſultus de origine iuris ab Appio claudio proceſſiſſe exiſtimat. r. litterā: ut ꝓ Valeſiis:ualerii eſſent:& ꝓ fuſiis furii:ſed ut hæc littera. s. ab aliquibus nominibus excluſa fuit: Ita & i q̄buſdā ipſa alteri ſucceſſit:ut in ſequēti littera uidebimus. Sane Priſciano teſte traducētes græca no-mina terminata in. as. uel in. s. plerunq;. s. abicimus:cū ſint primæ declinatiōis:ut Getta Birrhia:phe-dria. Chærea quæ apud græcos in as. ſimiliter poeta:ſophiſta cithariſta:& ſimilia:quæ in σ deſinunt traducimus nōnunq̄. s. in. x αἴαξ Aias ϖ στριξ piſtrix:licet piſtrim dixerit Virgili. & nō piſtricem ut in ea dictiōe uidebimus. Nam in multis ſequimur dores. qui eiuſcemodi dictiones in. x. terminant:ut ὄρνιξ. i. gallina pro opv σ. Nōnunquam etiam initio. x. pro. s. ponūt ut ξυμμαχος. i. commilito cū. ξ. ꝓ ſymmachos cū. s. Item ubi attici. ςυ cum. ς. dores. ξυ. cum. τ. ſcribūt. Vnde nos traſumpſimus & te. pro. ςε. poſuimus. Rurſus ecōtrario ubi dores θαλαττα. i. mare cum τ duplici. s. attici θαλασσα cum duplicato. t. ſcribunt:& ubi illi θρᾷττα quæ a nobis modo conſimili cū duplicato. s. threiſſa traducitur de qua in ea dictione late uidebimus. Attici cum duplicato. t. τρεῖττω deſcribunt: & ubi illi. ηττον. i.

minor:hi νότον ſcribere uoluerũt. Ponit etiam .s. nõnunquam pro aſpiratiõe: ut ſupra late uidimus. Quid quod apud uetuſtiſſimos: ut etiã Priſcianus rettulit. s. uim ſuam in metro frequẽter amitti. Virgi. in. xi. ænei. Ponite ſpes ſibi quiſque. idem in. xii. iter ſe coiiſſe uiros & decernẽ ferro: Quid quod tribus conſonantibus ſequentibus poteſt fieri cõmunis ſyllaba quãdo in principio ſequentis ſyllabæ poſt uocalem correptam. s. & muta poſt mutã in eadẽ ſyllaba liquida ſequitur. Quippe eum. s. in metro more uetere ſubtrahi ſoleat. Horatius in primo ſermonũ: Linquimus inſani ridentes præmia ſcribæ. Tollitur etiam penitus. s. a dictione quam ſequitur coniunctio ipſa: ut cum apoſtropho interrogatiuo hoc eſt ubi abicitur. e. ut uidun: pro uides ne: ſatin pro ſatis: ne uin pro uis: ne. Trãſit hæc eadẽ Priſciano teſte in. m. ut rurſum pro rurſus. Diminuo pro diſminio. Terentius in adelphis. Diminuetur tibi cerebrũ. In. n. ut ſanguis ſanguinis. In. r. ut flos floris: & ſimilia.

De. t. littera.

t Littera muta eſt: & apud uetuſtiſſimos in aliquibus dictionibus ſcribebatur: in quibus iã ipm .s. ſcribitur. Nam mertare atq; pultare teſte Quintiliano antiqui dicebãt: Nos merſare & pulſare dicimus. Quid quod eodem auctore quædã eſt cognatio. d. litteræ cum. t. ita ut in uetuſtis operibꝰ ut ait urbis noſtræ & celebribus templis Alexãter legatur & Caſſantra. ſ. cum. t. littera loco cuius nos iã. d. utimur: Vnde econtrario etiam nõnunquã. d. pro. t. ut caudex pro cautex dicimus. Virg. Caudicibus duris: & caudex inde codex pro duro ſedili: ut iuuenalis ſecũda ſatyra: Horrida q̃le facit reſidens in codice pellex. Sed ut putamus maior eſt cognatio ipſius. t. cũ. s. & .x. q̃ cum. d. eẽ dicat. Nam auerto uerſus magiſquã uerdus dicimus: & amitto miſſus: & a concutior concuſſus. Quid quod ex dictionibns græcis. t. in. x. ſæpe conuertimus: nam apud illos ὄστα cum. t. ſcribitur: nos oſſa traducimus idẽ cũ. c. antecedente ipſum. t. i. x. cõmutamus: ut pecto pexui: flexo: flexui.

De. u. littera.

u Littera uocalis eſt & ſepiſſime in conſonantem tranſit: quã ſane loco .f. digammæ ſurrogauimus. Vnde plæriſq; ei idem nomen datum fuit: quod digãma ipſum apud æoles habeat: uidelicet uau: loco cuius ut ſupra diximus Clodius Cæſar aliã figuram ſurrogare uoluit: ſed antiqua preualuit ſcriptura &. u. conſonans loco digammæ ẽ: cuius poteſtate conſtat poetas noſtros fere oẽs uſos fuiſſe: in quibus illi digamma ipſo utebantur: ut latius priſcianus ipſe ptractauit: cuius dicta quædã qa nõnullis obſcuriora forte uidẽt nos clarius explicabimus. Nã ut illi quandoq; digamma pro ſimplici conſonante: ut at uenus, haud animo nequicq̃ exterita mater: & nõnunquam pro duplici accipere uoluerunt: quod in præterito perfecto & pluſquãperfecto tertiæ uel quarte coniugatiõis maxime aparere poteſt: in quibus. i. ante. u. conſonantem poſita producitur. & eadem ſubtracta corripitur. Vt cupiui cupii: cupiueram cupierã: audiui audii: audiuerã audierã. Sed apud doctiſſimos poetarum ſemper poteſtas. u. ſimplicis conſonantis prævaluit. Itẽ ut illi nos nunquã digammam in metro pro uocali breui ſunt uſi. Ita & noſtri quandoq; ipſum. u. conſonans pro uocali correpta ſũpſerũt: ut Horatius ſiluæ triſyllabũ protulit i epodo hoc uerſu. Niueſq; deducũt iouem. nũc mare nũc ſiluæ: quod teſte priſciano dimetrum eſt iambicum coniunctum pẽtimemeri heroicæ: ideſt dactylicæ: hoc eſt uerſiculus ille: qui etiam archilochius ab inuentore cognominari ſolet: cõſtat ex dimetro iambico hoc eſt duobus pedibus iambis ſequẽtibus ſpõdeo & pyrrichio: qui pedes etiam ad archilochium iambicum ſpectare poſſunt: & coniũctis heroicæ pẽtimemeri: ideſt dactylicis pedibus: qbus heroicus conſtat uerſus: qui ſane pedes cum in quinta ſyllaba diuiſionem patiant: pẽtimemeris heroicæ cognomẽ metro impendũt: pente enim quinq; & meris diuiſio uel pars dicit. Sed quia ſecundum morem Archilochi uerſus ille unica abundat ſyllaba catalecticis ẽt archilochius nominatur. Nam niues iãbus ẽ q ex breui cõſtat: & lõga quæ de ſimili mõ iambus eſt. At ducũt qui tertius eſt pes ſpõdeus ẽ: & ex duabus cõſtat lõgis. Iou eſt pyrrhium detinet: quia duas cõtinet breues. Reſtat nũc mare: nunc ſiluæ: qui cum duo dactyli eſſe debeãt neceſſario i quinta ſyllaba diuiſionẽ accipiũt. Nam nũc mare dactylus eſt nũc ſyluæ: ut dactilus ſit neceſſario ſyllaba. ſil diuiuiſionem patitur: & ſi abſque. l. ſumẽdum eſt: quare cum. l. ad. u. coniũgendnm ſit neceſſatio. u. uocalis efficitur & breuis ante uocalem. a. quæ eſt in diphthongo a. qua ipſum. abiicitur. Vnde catalectici cognominantur: & ſic duo fiũt dactyli .e. remanente nec aliter fieri potuiſſet. Similiter Catullus ueronenſis uerſiculum illum: Et zonam ſoluit diu ligatam iter hendecaſyllabos phaleucios poſuit: hoc eſt iter uerſiculos undecim ſyllabarum a phaleuco auctore cognominatos: qui quinque pedibus cõſtant: & niſi ſoluit triſyllabum ſit: uerſus ſtare nõ poſſet. Sed quoq; id i deriuatiuis & compoſitis manifeſtius iſpicitur: ut uoluo uolutus: ſoluo ſolutꝰ: auis auceps: auſpiciũ lauo lotus faueo fautus: caueo cautus. Sic ẽt cõtra. a. uocali trãſit i cõſonãtem: ut nauta nauita: gaudeo gauiſus. Rurſus & æoles in metro digamma ipſum quandoq; pro nihilo aſſumebãt ſic & noſtri quoq;. u. cõſonãs nõnunq̃ pro nihilo aſſumere uoluerũt: & maxime uetuſtiſſimi comicorũ: ut Terentius in andria: Sine iuidia laudem iuenies: & amicos pares. Eſt enim trimetrum iambicum: in cuius primo pede niſi. u. pro nihilo habeatur: ita ut fiat tribrachus: ſtare uerſus: non poteſt. Nã ſex pedibus cõſtat: quorũ primus eſt: ſininui ubi. u. abiicitur: & triũ breuium pes conficitur. Secũdus eſt dia qui dicitur iambus. Tertius eſt laudin qui eſt ſpondeus. Inſuper & uenias ſequitur qui ẽ anapeſtus & quartum pedem facit. Quintus ẽ etami qui ſimiliter eſt anapeſtus. Deide ſequitur ſextꝰ q̃ ẽ coſpares: & ẽ amphimacrus: hic pes nunquam cõſueuit eſſe huiuſmodi trimetris: ſed hic uerſus di

cĩ trimetrus hypercatalecticus. Verum & apud nostros ex alio capite amittit.u.uim literæ ĩ metro scilicet & quũ post.q.ipsum.u.ponĩ alia uocali sequẽte.u.ut in mile exẽplis prospici libet.Nã tũc quo que teste Seruio super donatũ:Nec consonans est ipsum.u.quod loco digãmæ põi cõsueuit: nec uocalis esse potest.Nõ quidẽ cõsonãs:qa ut supra uidimus post cõsonantẽ ĩ eadẽ syllaba põi nõ põt:ideo æoles cõmutabãt digãma in.b.& ꝓponebant dictionibus incipientibus ab.r.Non ẽt uocalis ꝙ post se ĩ eadẽ syllaba aliã uocalẽ hẽt:cuius merito cõsueuit sp fieri consonans:& uocalis sonũ amittere. Hoc idẽ ẽt plærũq; patĩ iter.g.& aliquã uocalẽ ut sanguis lingua.Idẽq; sæpe fieri cõspeximus.s.ãtecedẽte ipsũ.u.& sequente.a.uel.e.suadeo suauis sueſco suetus. Vtebãt ẽt ut diximus æoles ipo digãma ubiq; loco aspirationis effugientes spiritus asperritatẽ. Quos in multis quoq; nos sequimur.nõ aũt ĩ oibus Nã ut illi Fεστιος:nos uestis dicimus:ubi Fεσπερα nos uespera:ubi Fις nos uis.itẽ & hiatus cã illi quo q; iterponere solebãt digãma utĩ tripode uetustissimo Appollinis q̃ stat i zerolopho bizãtii sic scriptũ annotauit Priscianus ΔευοφαϝωλαφωνEt nos quoq; hiarus cã interponimus.u.loco digãmæ.r.ut caluus argiuus pauo ouum ouis bonis:post hæc ãt cum dictiones græcas trãferimus ponius.u.nostrũ plærũq; ꝓ ου diphthongo ut musa pro μοῦσα:Nonnunq̃.ꝓ.o. correpta ut Cyrus ꝓ κυρος: cyprus ꝓ κυπρος:pelagus ꝓ πέλαγος.quẽadmodũ ſuprauidimus quũ de.o. littera tractauimus: Quando q; ꝓ.o.producto quod illi.ω.mega.i. magnũ uocant ut fur pro.φω ρ.Quin ẽ contrario nõnunq̃.o.ꝓ ου diphthõgo ponimus:ut hos cũ solo.o.dicius:ꝓ eo qđ βοῦσ cũ ου diphthõgo abaliis scribitur nõ nunq̃ uero ponimus.u.ubi illi.y.græcũ scribũt:ut infra cũ de illo tractabimus late dicemus.Quid qđ traducentes dictiones græcas inter.c.&.l.uel.c.&.m.ipsum.u.quandoq; interponius:& ηρα λις hercules:ασκληπιος:Aesculapius.αλκυωνη secũdũ antiquoꝝ scripturã Prisciano teste Alcumẽa scrbebatur:quin & αλκυωνον.Alcumenon:fuit etiam.u.inquasdã alias uocales ab auctoribus nostris aliq̃do cõmutatũ:& ꝓ deriuatiões quotidie cõmutãus in.a.ut ueredus ueridarius:in.e.ut põdus põderis: deierat ꝓpeiurat Quin & antiq teste Papyriano auger pro augur:augeratus ꝓ auguratus dicebãt. si militer in his q̃ a tertia coiugatione nascũtur quotiẽscũq;.n.&.d.ipsum.e.sequebanẽ loco.e.ipsum.u. scriptitare solebãt:ut faciundũ ꝓ faciendũ:legundũ pro legendũ.dicundũ:pro dicendũ:uertũdũ pro uertẽdũ.In.i.correptã ꝓ cõpositionẽ scilicet nominũ habentiũ ultimã syllabam desinentẽ ĩ.u.cũ uerbis siue participiis ut cornu corniger:& cornicẽ:arcus arictenens:fatum fatidicus: aurum aurifex luctus luctificus:fluct⁹ fluctiuagus:opus opifex:ẽt per diuisionẽ ut:currus uĺ cursus:curiculus uel curri culum.Nã curru per diuisionẽ descendunt:ut Iuuenalis in satyra quæ incipit: Plurima sunt fuscine ĩquit:Nã siquis magni census ꝑcepit amorẽ:Et leuo monitu pueros ꝓducit auaros Dat libertatẽ & totas effundit habenas:Curriculo quẽ si reuoces subsistere nescit. Vbi curriculũ a curru & translatione sua diminuit.Similĩ Curci⁹ lib.viii.de gestis Alexandri inquit :alioꝝ turbati equi nõ ĩ uoragies mõ lacunasq;:sed ẽt in amnẽ ꝑcipitauere curricula:Est ẽt curriculus cursus:ut Var.i epistola ad Iulĩũ Cæsarẽ attestatĩ:& Plau.similiter cũ ait in epidico:Nã ut apud portũ te conspexi curriculo occœpi sequi uix addipiscẽdi potestas mõ fuit:Quin & signat tps ipsũ teste Seruio sup.viii.ænei.ubi ait Virgi.Curriculo expulerat somnũ cũ fœmina primũ:Significat ẽt locũ ubi curritur. Quid quod.u.in.i.q̃busd ã in dictionibus a.C.Cæsare traductũ fuit.Nam ut ait Quint.lib.primo:optimus & maximus ut mediã i.litteram quæ ueteribus.u.fuerat acciperent.C.primũ Cæsaris inscriptione traducĩ factũ: scribebãt ẽt antiqui teste priſciano carnufex cum.u.pro carnifex:& lubens pro libens: pessumus pro pessimus.

DE.X.Littera.

x

Littera semiuocalis est:quam ex græcis accæpimus:& multa cõmoditatẽ ĩ dictionibus nostris habemus.Nã duplex est:& pro qua mõ.cs.modo.g.mõ duplicato.ss.ut dixit Pli.primitus utebamur ut apecs cũ.cs.pro apex cũ.x.quod genitiuus ẽt idicat:in quo apicis dicimus.Similiter gregs prius cũ.gs.dicebamus:ubi nũc grex cũ.x.dicimus:quod genitiuus indicat gregis: eodem mõ Vlysses cũ duplici.ss.ubi nũc Vlyxes cũ.x.scribimus q̃ litteraturã cũ duplicato.ss.græci ẽt obseruãt dicẽtes oλυσσευς:unde quod apud dores Δισσ x:quod est bina cũ gemino.ss.scribĩ :sæpe ab Hõ. Διξα cũ.x.ponĩ. Verũ græci sequente.s.nunq̃.x.ꝓponũt:sed illã in.κ.quæ simplex est cõuertũt ut pro ἐξ & στασις non ἐξστασις sed ἔκστασις cũ.κ.scribunt. Cuius hæc rõ uidetur qa.s.geminari aliqua consonante antecedẽte minime potest. At.x.cũ loco.c.&.s.uel.g.&.s.uel gemini.s. fungatur.Si illã in eadẽ dictione.s.sequeretur.contingeret illã post.c.uel.g.uel.s.geminari.quod fieri non põt. Quæ sane rõ adeo cõcludere uidet:ut nullo pacto.s.post.x.ẽt i scriptura nostra scribere debeamus. Qđ teste Quĩtiliano lib.ix.de institutione oratoria reꝑhẽdit Iuniarius:Messalla in libro de.s.littera defendit. Ita ut nõ recta illoꝝ dici possit scriptura:quã supra cum de litteris tractaret recẽsuimus:ubi dicebãt a pecto expecto cũ.s.post.x.scribendũ esse uel exsoratus ut alii. Quod si liceret licebat ẽt post.bs.uel.ps.quas loco.ψ.duplicis accipimus addere.s.ita ut diceremus obessessus uel absspectus cũ duplici.s.post.b.qđ minime licet.Nec ẽt more græcoꝝ.x.in.c.sequente.s.cõuertimus:sed teste Priſciano.x.solã absq;.s. apponimus.Ita ut quocienscũq; ex ꝓpositio cõposita præponitur dictionibus incipientib⁹ a uocalib⁹ uel ab his quattuor cõsonãtibus:hoc est.c.p.t.s.ipsa integra manet.Sed ex his quattuor cõsonãtib⁹ sola.s.abiicĩ ut exaro:exeo exigo:exoleo:exuro:excutio:explodo.extraho:exequor:expecto :exeqæ expes Sed dubiũ de exsicco:& de exsibilo restat:q̃ absq;.s.nõ posse scribi uidenẽ:ut ait Papyriãus: q̃re & cætera simili modo potuisse scribi apparet, Vnde antiquorum forte consuetudo magis in his q̃ grã

maticorum ratio ſectanda erit. Tranſit.x.teſte Priſciano per deriuationem i.u.conſonantem ut nix niuis.in.ct.ut nox noctis:ſubdit etiam loco aſpirationis ut ueho uexi traho traxi.

DE.Y.Littera.

y Littera uocalis eſt anteceps & liquida:hoc eſt quæ facile modo produci mō corripi pōt. Hāc in ſolis dictionibus græcis:& eo loco quo illi ſcribunt:& ſcribere debemus. Nec in nullis latinis ponere prorſus debemus:quia ob id tantum ſuſcæpimus:ut propriā dictionū græcaꝝ ſcriptu ram:quas ab illis accæpimus:ut intranſcribēdo ſeruaremus. Nā cū pro latinis dictiōibus.i. noſtrū ha beamus:græcas litteras itermiſcere nō debemus: Sane ueteres noſtros illā tranſcribēdo in pluribus dictiōibus mutaſſe: hac ꝑ illa.u.quoꝙ nōnunq̄ uero.o.poſuiſſe cōperio:ut Δυō duo:μυσ mus: & idē diminutiu ūſucula:κυβερνητησ gubernator:κυμινοσ eumínus:κυπαφησσος cupíſſus:κυμη:cumæ qđ urbis eſt nomen:ut in dictionibus uidebimus:μυραινα murena:quod piſcis eſt nomē:μυλλοσ mullus nomen eſt piſcis:ut Iuuenalis. Mullū ſex milibus emit:θυνοσ thunnus ſimiliter eſt piſcis:στυπη stupa:πορφυρα:purpura:τυμβα tūba:φυγη fuga:φυκος:fucus βοτρυς botrus:γονυ genus:ςαμβυκα ſambuca genus eſt inſtrumēti muſici ζυγος iugū.ςυλλας ſulla:& plura alia quæ ſimili modo.y. græcū i.u.noſtrū cōuertūt. Nā ſullā quē iam dicimus ſyllam in antiquis codicibus & emendatiſſimis cū.u.ſcriptū & nos ipſi ſæpiſſime aſpeximus:& a doctiſſimis uiris noſtræ ætatis & cōteraneis meis Leonardo & Caralo Arretinis:ſic antiquos ſcriptitaſſe cōfirmari audiui. Vñ uidemur ſecuti æoles qui ipſum.y.græcū ſono ipſius.u.ſoliti erant ſæpiſſime pronunciare. Itaq; ſi eorū poetæ nōnunq̄ ipſi.y.græco aſcribebant.o.non id quoꝙ factitabant:ut diphthōgū facerēt:quēadmodū ex diligētiſſimorū grāmaticorū teſtimonio cōperimus:quia illā corripiebant:ſed ut per quoꝙ exꝑſius declararēt: apud eos ipſum.y.græcū ſono ipſius.u.efferendum eſſe:ut in eo Callimachi uerſu καλλιχορου χωνος καιςυρειας θυγατηρ. Conuertimus etiam nonnunq̄.y.græcum in.o.noſtrum ut νυξ nox: αγκυρα ancora: μυλοσ mola.στυραξ ſtorax cum.t.exili & alia nonnulla ſimiliter: quorum rationem reddere præter litterarum ſimilitudinem & figurarum ſeu linguarum conſuetudinem difficile eſſet.

DE.Z.Littera.

z Littera mutata eſt:quā ſimiliter pro dictionibus græcis accæpimus: ꝑ qua primitus nōnunq̄ ſimplex.ſ.ut ſagunthum pro ζακυνθοσ:ſethus pro zethus: quandoq; uero duplicatū ſcribebamus ut maſſa pro μαζα:Patriſſo pro πατριζω:pytiſſo pro πυτυζω:quādoq; aūt pro illa.d.ipſum ponebamus:ut odor ab ὀζειν:Medentius ꝑ mezentiusteſte Priſiano.

h Eæc littera a Glaudio Cæſere cōperta antiſigma nominata eſt:quia unū ſigma & alterū ſuerſum atq; oppoſitum detinet uoluitq; illā locum eius litteræ detinere:quæ apud græcōs.ψ.ſcribitur & apud nos per.pſ.uel.bſ.traducitur. Quanuis teſte Priſci.multo meliorē uolubiliorēq; ſonitum.ψ.habeat q̄.ps.uel.bs. Nā ſic quoq; ante illius inuentionē græci pro ea litteras illas pſcribebāt. Qua de re licet recte ipſi Claudio uiſum fuiſſe dicatur nouā ſcilicet formā ſub eadē poteſtate cōpire. Nulli tamē auſi ſunt antiquam ſcripturā mutare. Verū Papyriano teſte a nonnullis quanto expeditior eſt.ψ.q̄ ps tanto ps q̄ bs eſſe uidetur. Ideoq; dictiones græcas per.ψ.ſcriptas:quandoq; quidē in ps tranſferimus:ut pſalmus pſitacus pſeudolus terpſichore æthiops.nonnunq̄ uero in.bs.ut αψυρτοσ abſyrtus:αραψ arabs. Sane.ps.uel.b.nunq̄ i eadē ſyllaba cōſūgit in fine nominatiui:niſi cuius gntūs in pis uel i bis definit ut Pelops pelopis:æthiops æthiopis:arabs arabis. Quod nō ſolū i græcis quoq; ſed etiam in latinis quoq; obſeruamus:ut ſtirps ſtirpis:princeps principis:urbs urbis:celebs celibis.

De ordinatione litterarum inuicem tam uocalium q̄ conſonantium. Et primo de ordine uocalium.

Vm ergo de litteris & eoꝝ nominibus figuriſq; & poteſtate ex ſnia clariſſimorum uirorum deſeruerimus. Reſtat iā de earundē ordinatione in ſyllaba deinceps ptractare: & a uocalibus incipientibus hæc primum annotanda uidēt. Quod uocalis unica non

c niſi abuſiue ſyllaba dici poteſt hoc ex ui nominis ſyllabæ clariſſime apparer pōt. Nam ſyllaba dictio græca eſt συμβαλλω uerbo quod ē comꝑhendo deducta. Vnde & ſyllaba ipſa compenſio dici pōt:quæ nō niſi ex pluribꝰ:hoc eſt ad minus ex duobus recte fieri ualet. Sed quia communiter ſyllaba pro uoce litterali accipitur:quæ ſub uno accētu & uno ſpiritu indiſtanter proferr:cōſueuimus ēt uocales ſingulas ꝑ ſingulis ſyllabis accipere, itaq; ab una littera incipiens ſyllaba non ultra ſex litteras progredi poteſt:ut ab arx mars ſtans ſtirps.

Tres uocales in eadem ſyllaba locari non poſſunt.

n Vnq̄ etiam tres uocales in eadem ſyllaba recte locari poſſunt. Nam.u.&.i.non aliter diphthongis coniunguntur:niſi loco conſonantium apponantur:uel ipſum.u.uim litteræ amittat.

Duæ uocales in diphthongum coniunctæ ponuntur in eadem ſyll aba.

e T duæ uocales cum diphthongum conficiunt unicā:iam tunc ſyllabam efficere ualent ut Aeneas. Cæſar:mœnia:œnophorum.audio:gaudeo: Eugeneus: Perſeus.

Quibus diphthongis utuntur latini & græci:& quas ex græcis traduximus:

Vattuor igitur in latina elegantia diphthongoꝝ genera habemus. æ.œ.au.eu. De qbus in

q ſeqntibus i dictione diphthongus uidebimus. Sed duodecim i græca cōperiunt. Ex qbus cū tātūmō octo nos i ſcripturā noſtrā traducamus:uidelicet αι.αυ.ευ.ει.οι.ου.υι.ω.de his tantūmō & ꝑ quas litteras ad nos trāſferunt uidēdū erit. Nā principalit ut promiſſimus de orthographia

dictionum græcarum quæ latine ſcribuntur tractaturi ſumus. At reliquas eorum diphthongos: quæ ad nos minime ſpectant pretermittemus.

De.αι.diphthongo.

Prima igitur diphthongus fit ex.α.cum.ι.in qua utraq; uocalis ſonũ ſuum pdit: & ſimplicis.e. ſonũ ſuſcipit: in ſcripto uero nullo mõ ſimplex.e.pro αι.diphthongo ab illis ſcribi põt. Nec e cõtrario diphthõgus pro ſimplici.e.at cum huiuſmodi dictiones in quibus illa diphthõgus ſcripta fuerit a nobis tranſcribunt: ſp loco illius noſtrã.æ.diphthongũ apponimus: ut αἰνείας Aeneas μέγαιρα Megæra. Nõnunq; uero illã diuidimus ī.α.& in.ι.& tũc quoq; ipſum.ι.quãdoq; quidẽ pro duplici cõſonãte accipit: ut αἴας Aiax: μαῖα Maia: quandoq; uero uocalis remãet: ut ναῖσ nais. Vir.ī Alexi: tibi cãdida Nais: & Oui. Nais ab his tacuit. Sed hæc quoq; dictio diuerſimode ī plurali numero a poetis nr̃is obſeruata legitur. Nã cum naiades ſcribamus: nõnunq; ſecundã pducimus: quãdoq; uerro corripimus. Nãq; pduxit illã Virg.in ſilẽo cũ dixit. Aegle naiadũ pulchrrima. corripuit uero Oui. li.metamorphoſeos.iiii.cũ ait Mercurio puerũ diua cythereide natũ Naiades idæis enutriuere ſub antris. Nec hæc ſolũ noſtri obſeruauere poetæ: ſed q̃doq; diphthongũ illã diuidẽtes p uera diphõgo æ.poſuerunt: ut aulai pro aulæ: pictai pro pictæ. Virgili.libro æneidos.iii. Aulai in medio libabãt po cula bacchi. Idẽ libro.viii. Diues equũ: diues pictai ueſtis & auri. Quid q nõnunq; diphthõgũ ipam to tã.o.ſimplex traductã cõperimus: ut αἰνητὸσ Oeta: & ſi qd ſimile compitur: ubi αι diphthongus in ſim plex.o.& η.in.e.noſtrum conuerſa fuerunt. Nã nullo pacto poteſt ibidẽ eſſe.œ.diphthongus ſed diui ſim tantũmodo illa proferri conuenit: ut Oui. non ſenis cœtæ regia lẽnos erat. Trãſit q̃doq; hæc diph thõgus p deriuationes & compoſitiones in.ι.productã q̃ro: inquiro exquiro. Quanuis exquære Plau tus dixit in aululariã: ut intro exq̃re ſit ne ita ut ego prædico. Similiter lædo illido: cædo & occido.

De.αυ.diphthongo.

Secunda diphthongus fit ex.α.& υ.pſilon ſic.αυ.quã græci ſub uno accentu & unica ſyllaba pferũt talẽ ſcilicet ſono: ac ſi aue pferat ablata.e. Quã cũ i dictionibus græcis ad noſtras tra ducimus conuertimus ī.au.diphtongũ noſtrã: ut αὐγουſτῖνοσ Augnſtinus αὐλὴ laula αὖρα aura: ſed aliq̃do quidẽ a noſtris diuidit: ut ναῦσ nauis: ubi nulla eſt diphthongus: ſed.y.pſilon in.u: cõ ſonãs eſt cõuerſa. Quod nos quoq; in dictionibus noſtris q̃doq; obſeruamus: ut gaudeo cuius prima diphthongũ hẽt: in gauiſus diuidit: & fit.u.cõſonans: Ecõtrario ẽt cõtingit.u.conſonãs in dipthõgũ reuerti: & hoc p abiectionẽ uocalis ſeq̃ntis ipſum.u.ut lauor lautus: faueo fautor: auis: auceps: ut ẽt ſu pra uidimus cũ de.u.littera tractaremus. Tranſit nõnunq; diphthongus ipſa.au.more antiquo ī.o.p ductã: ut lotus p lautus: ploſtrum p plau trũ: cotex pro cautex. q̃doq; in.o.correptã ut loretũ pro lau retũ oricalchũ pro aurichalcũ. Vir.in.xii. Ipſe dehinc auro ſqualẽtũ alboq; orichalco: & Hora.ī arte poe. Tibia nõ ut nũc orichalco iuncta tubæq;. Nã ut ait Feſtus in dictione orata: aurũ ruſticioꝝ dice bãt auriculas oriculas. Vnde & orichalcũ p aurichalco de quo in ſua dictione late uidebimus: poſita p pauſia: Nã a Vir.pauſia dicit cũ ait li.geor.iii. Orchites & radii & amara pauſia baca. Pli.uero li.xv. naturalis hiſtoriæ: Tria inq̃t ſunt oleæ genera orchites radii & poſitæ. Verũ e contrario ãtiqui q̃doq; Priſci.auctore.au.diphthõgũ pro.o.ponebant: ut auſtrũ pro oſtrum auſculum pro oſculũ. Item teſte Seruio in primum georgico. caudex pro codex ſaurex pro ſorex: caules pro coles: caurus pro corus.

De.ευ.diphthongo.

Tertia diphthongus apud illos fit ex.ε.cũ.υ.pſilon.ſic.ευ.quæ ſub uno accentu & una ſyllaba quẽ admodũ alia quæq; ab illis pferẽt: ueluti ſi pferat eua ablato.a.& hæc quoq; cũ in dictioni bus græcis ad noſtros trãſferẽt: per.eu.noſtrã diphthongũ ſcribit. ut εὐγένιοσ Eugenius εὐα γγέλιον euangeliũ. & uniuerſaliter ubicũq; maiores noſtri has duas diphtongos in dictionibus græcis comperunt. ſ.αυ.&.ου.fere ſp loco.υ.pſilon.u.latinũ poſuerũt. Ex quo certũ haberi põt illud.u. apud illos in ſuis diphthongis ſonũ ſuum depdiſſe: cũ neq; ſit.u.neq; ut.u.noſtrũ ab illis. ſed ut.ī. proferat. Quã q̃ antiq æoles a q̃bus noſtra grãmatica ut plurimũ deducta fuit: ſono ipſius.u. ſæpe ipſum.υ. pfe rebãt: ut ſupra uidimus. Verũ & nõnũq; ex ipſa diphthõgo: ευ. cũ ad litteraturã noſtrã traducimus. lit teram unã abiicimus & alterã retinemus uel ut alli dicunt tota diphthongus in alterã litterarũ cõuer tit: qđ ad idẽ tẽdit: Et abiicimus q̃doq; q̃dẽ.υ.& retinemus.e.productã: ut ἀχῖλλευσ Achilles: ὀδῠσσευσ Vliſex. πῆρσεὺσ Perſes q̃q; ẽt Perſeus a noſtris dicat: Quãdoq; uero abiicimus. e.& retinemus ī.qđ in.u.noſtrã productã ſimiliter cõuertimus: ut φεύγω fugio: φεὺγη fuga: de qua dictione cũ.f.ſcri pta inſequentibus fiet ſermo.

De.ει.diphthongo.

Quarta diphthongus fit ex.ε.cum.ι.ſic.ει.in qua.e.ſonũ ſuũ pdit: & diphthõgus tota uoce ipſi us.ī.ſimplicis pferẽt. Nõ tñ eius loco.ī.ſimplex ab illis ſcribi põt. At cũ apud nos tranſferẽt nõ poteſt in aliã diphthongũ ſibi correſpondentẽ conuerti: quã nõ habemus: Sed aliquãdo qui dẽ illã in.ī.ſimplex trãſferimus: ut νεῖλοσ nilus: πλεῖαδεσ pliades: ubi abiicimus.e.& retinemus.ī. Vir gilius lib.ī.æneidos Arcturũ pliadeſq; hyades geminoſq; triones: ubi nõ ſolum abiecit.e. ut diximus ſed ipſum.ī.ac ſi fuiſſet in dictionibus latinis ante uocalem corripuit. Aliquãdo uero diphthõgũ ipſã in ſimplex.e.ſemper productã conuertimus. χορεῖα chorea σπονδεῖοσ ſpondeus: uerũ & aliquan do eadẽ diphthongus apud nos cũ tranſfertur diuiditur: & ambæ litteræ diuiſæ a nobis proferuntur ut in ea dictione: quam diximus tranſtulerunt: ut plurimum noſtri poetæ pleiades. In qua diphtõgus ipſa diuiditur: &.ī.ſimplex conſonans efficit: quamobrem in hac ipſa diphthõgi diuiſione ſemper pri

mam produclmus. Secundam uero quãdoq; quidẽ corripimus: & tunc quoq; ſuper primã more græ corum accentum ſeruamus: ut Virgili. libro geor. primo: Pleiadeſq; hyadeſq; claraq; licaonis arctõ. ſimiliter Ouidius libro. iiii. faſtorũ: Pleiades incipient humeros releuare paternos. Nãq; nõ poteſt ſcri bi pliades cum ſolo. i. quia tunc quoq; prima illius breui exiſtẽte carmen claudicaret: ut libro. i. ænei. Virgilius ipſe obſeruauit primã corripiens: ut proxime oſtendimus. Non enim in omnibus non pro priis eandem uno loco longam & alio breuem ponimus. Quandoq; uero ſecundam eius dictionis ſyl labam ſecundum aliquos etiam producimus: & in illam accentũ tranſferimus: ut Propertius ad Cin thiam: Nõ hæc pleiades faciunt neq; aquoſus orion. Lucanus lib. ſexto: Pleiadũq; ſoror genitrix mea maximus atlas. Eſt auus: ſecundũ alios uero fit diæreſis: hoc eſt diuiſio diphthõgi græci: & remanet. i. uocalis ac breuis una cum a uocali ſequente ita ut ſit ibi dactylus & accentus ſup prima remaneat. p̃ ter hæc aũt diphthongus ipſa. ę. nonnunquã a noſtris græco more deſcribitur: ut a Virg. in pollione dum ait Orphei caliopea lino formoſus appollo. Et i ſileno: Caucaſeaſq; refert uolucres: furtũq; pme thei. Idem libro. i. æneidos. Iam ualidam ilionei nauẽ iam fortis achatæ: i quibus. ę. pro unica ſyllaba & unica diphthongo apoſuit: ut teſtis eſt Macrobius lib. ſaturnaliũ: & metrorum ſcãſio indicat quæ di uiſis litteris fieri non poſſet. Immo quod plus eſt comperimus uetuſtiſſimos noſtros ſemper p. i. lõgo diphthongũ hãc ſcriptitaſſe. Vnde id quoq; Lucilium præcipiſſe rettulit Quintilianus cũ ait: lã pue ri uenere e poſtremũ facito atq;. i. ut puerei plures faciant ac deinceps idem mẽdaci furiq; addes e cũ clari furei iuſſeris. Quid quod apud ariminũ in triumphali arcu: qui iã pro porta urbis habeẽ ſcriptũ antiquiſſimis litteris ad huc aſpicere licet. CELEBERRIMEIS ITALIAE VIEIS pro celeberrimis italiæ uiis. Et nõ lõge ab Vrbe Romã in loco quem aureliam iam uocant ſcriptum aſpexi: Sibi Sueis pro ſuis. Vnde etiã Priſciano teſte libro octauo ſcribebant antiqſſimi uolo ueis: cum diphthongo. ę. in ſecũda perſona pro eo quod dicimus uis. ubi diphthongum in. i. longam commutauimus. Quare illorum obſeruantiam ſuperuacuam dixit Quintilianus in primo: quia. i. tam longe q̃ breuis naturã habet: tum ut ait incommodum aliquando.

De. oï. diphthongo.

Vinta diphthongus fit ex. o. cũ. i. ſic. oi. in qua. o. ſonũ ſuum oio apud illos perdit: & proferẽ
q ſolum ut. i. noſtrum: pro ipſo tamen ſcribi ab illis non poteſt: nec ecõtrario. Quã utiq; diph thongum cum nos ex dictionibus græcis in latinũ ſermonem tranſcribimus: in eã couerti mus diphthongũ quam per. œ. ſcribere conſueuimus. nam. o. remanente. i. in. e. conuretimus: & fit. œ diphthõgus ut φοιβοσ Phœbus: ὁ στρουθοσ œſtrũ, Vir. li. geor. i. Cui nomẽ aſilo romanũ eſt œſtrũ grai uetere uocantes: οἰνοφόρος œnophorũ. Iuue. Tandem illa uenit rubicũdula totum œnophorũ ſitiẽs. aliq̃do uero remanẽtibus eiſdẽ litteris illã nos diuidimus: ut τροια Troia, εὐβοια Euboia: ubi. i. dupli cis conſonãtis ui obtinet. Aliq̃do aũt totã diphthõgum in ſimplex. o. conuertimus: ut ωιδημα poema ωοιητασ poeta. Nam diphthongus tota in. o. trãſfertur: & illud. h. quod diphthõgũ ſequit̃ in. e. noſtrũ cõmutat̃. Quãdoq; uero & ipſã diphthpõgũ in ſimplex. u. noſtrũ cõuertimus ut φοινι οσ punicus.

De. ou. dipthongo.

Exta diphthongus fit ex. o. cũ. u. pſilon ſic, ου. ubi utraq; uocalis ſonũ ſuum pdit; & ſonũ latini
f u. ſimpliciter aſſumit: q̃do ſcilicet. u. noſtrũ uocale eſt. cum ergo illã traducimus ĩ. u. latinum cõuertimus. Verũ ut oſtendit Seruius in. x. ænei. Cõſueuerunt antiqui noſtri illã in. œ. diph thongum tranſferre: ut & diphthongũ nos haberemus ubi illi habebant. Nec græca mõ ſed plæraq; ex noſtris: quæ nos p. u. ſcribimus: antiqui per. œ. diphthongũ ſcriptitabant: ut mœrus pro murus qđ obſeruaſſe Vir. in præfato libro. x. teſtatur idẽ Ser. cum ait: Quin intrant portas atq; ipſis prælia miſ ceẽt Aggeribus mœroq;. pro murorũ: ubi primã cum. œ. diphthongo ſcriptã dixit. Similiter mœnia cum. œ. dipthongo pro munia ſcribi aſſeruit: pœnio pro punio: quod eodem teſte a pœna uenit: hinc & pœnica regna uides: de quibus in particularibus dictionibus latinis uidebimus.

De. u. diphthongo.

Eptima diphthongus fit ex. u. pſilon &. i. paruo cõinctis inuicẽ hoc mõ. υ. quæ unius. i. longi
f ſonũ ſeruat: quã apud latinos in ipſis dictionibus græcis: quas latine tranſcribunt ſic prorſus: ut iacet apud græcos obſeruatã comperimus. & nos ſimili mõ obſeruare debemus: ut αρπυια harpiya. Vir. li. iii. ænei. ſic obſeruaſſe deprehenditur ex antiquis & emẽdatiſſimis codicibus: ac Macro. teſte ubi ait. Quas dira cæleno: Harpiæq; colunt aliæ. Idem li. geor. iiii. Atq; getæ atq; ebrus ac attias orithyia: ſic. n. græce ſcribitur οριθυια: ſimiliter cynomya: & alia q̃ plura. Nam ſimili modo ſcribũt no ſtri dii &. ii. per gemiuum. ii. & per unum proferunt.

De diphthongo. ωι.

Ctaua & ultima diphthongus ex his q̃s ĩ latinũ traducimus ea ẽ: quã illi ex. ω. magno &. i. par
o uo cõficiũt: ſed diuerſimode ab antiqs & modernioribus cõſcriptã. Nã ãtiq quidẽ ipſum par uũ. i. ad latus ipſius. ω. magni ſp cõſcribebãt hoc modo uidelicet. ωι. ut in codicibus illorũ an tiquis quotidie legimus. At alii moderniores nõ ad latus: ſed ſub ipo. ω. ſubſcribere cœperũt: ſic uide licet. ῳ. Quod ex librariorũ imperitiæ primitus prouenisſe exiſtimo: qui cũ uoce ipſius. ω. magni tota diphthongus proferri habeat. Ita ut ipſum. i. paruum penitus ſonum ſuum perdat. inconſiderare ſo lũ. ω. hoc eſt non etiam ad latus ipſum: id eſt paruum applicando coſcribebant: ut ſimili modo in ſcri-

pturis nostris frequentissime cõtingit: in quibus ubi scribi debuisset .æ. diphthõgus ipsum solum .e. ex imperitia descriptum comperimus. Quod docti deinde græcoꝝ grãmatici eiusmodi iã male scriptos codices emendantes: ipsum .i. paruũ quod ad latus esse debuerat scribebant. Quod sane ex illo ẽt ppẽditur: qa ab insciis nostri tpis librariis in nouis illoꝝ codicibus omissum illud .i. paruum penitus deprehendimus. Cũ igit̃ hanc diphthongũ in latinũ cõuertimus in nostram .œ. diphthongũ ut maiores nostri semp obseruauerũt: & nos trãsferre debemus: uidelicet remanente .ō. quod in .o. nostꝝ cõuertimus & ipsum .i. paruũ in .e. transmutamus: quẽadmodum & in alia illoꝝ diphthõgo: uidelicet .oi. supra diximus obseruandũ: ut τραγῳδία .κωμῳδία comœdia. Nã ambæ hæ dictiones ex ωδη: quod apud nos est cantus cõponuntur: & prima quidẽ cum ea dictione quæ est τραγος .i. hircus: alia uero cũ ea quæ est κωμη .i. uilla coniungit̃. Cũ ergo eius dictionis quæ est ωδια: prima ipsum .i. paruũ conscriptũ habeat: uel ut antiqui obseruabant ad latus sic scriptũ ωιδια, quæ eodẽ mõ: ut alia proferr̃: cũ apd nos transfertur per .œ. diphthongũ scribi debet. Nã formatur ea dictio ωδια ab hoc uerbo ωοιδω qd̃ apud nos est cano & traducit̃ αδο quo antiqui poetæ utunt̃: ut Homerus in primo iliados uersu: μῆ νιν ἄειδε θεά. quod alii in communiorem linguã deducentes conuerterũt .a. &. o. paruum id .ō. magnũ remanente .i. ut Moscopulus diligẽs illoꝝ grammaticus attestatur & dixerunt ωιδω, uel secundũ modernos cũ .i. paruo subscripto uidelicet .ωδω: quod apud nos dicitur cano. Vbi in prima est diphthongus quæ uoce ipsius .ω. tantummõ profertur: hanc ergo cũ in latinũ conuertimus in .œ. ut diximus transcribimus & uoce ipsius .e. simplicis secundã nostrã consuetudinẽ proferimus: dicentes: tragœdiã: comediã. cytharedum psalmœdiã: prosœdiã: & si quid aliud simile contingat: quanuis ista duo ultima græca uoce cum .o. absq; diphthongo proferre consueuerunt. ut late uidebimus in dictione prosodia.

De ordinatione consonantium inter se. & quod uocales non plures q̃ tres consonantes in eadẽ syllaba uocalem antecedunt uel sequuntur:

Vnc ad ordinem consonantiũ inter se & cũ uocalibus progredientes. cõperimus primum ex ipsa linguæ potestate non plures q̃ tres consonantes in eadẽ syllaba uocalẽ ipsam antecedere: nec rursus nisi tres consequi posse: sic .n. pstrepo uerbũ afferimus

n Sic mulctram pro ipsa emunctione. ut Virgilius in buco. Bis uenit ad mulctram. Vel muctrale. quod uas est: in quo lac emungitur. Similiter strips cum tribus post uocalẽ effertur: quæ cum hominum dicitur generis ẽ fœminini: ut Virgilius: Hei stirpem inuisam: Cum uero arborum masculini: ut idem in .xii. Cum semel in siluis uno de stirpe recisum

Due sole consonantes uocalem sequuntur: si tres præcedunt: & e contrario.

Ane si tres consonantes uocalem ipsam præcedunt: non possunt nisi consonantes duæ in ea

s dẽ syllaba subsequi: ut monstrans. Et e contrario si consonantes tres uocalẽ sequunt̃. nõ possunt in eadem syllaba nisi duæ præcedere ut stirps.

Quæ consonantes syllabam post uocalem finire possunt.

Vrsus & si aliqua dictio in duas desinit consonantes: necesse est priorem liquidam eẽ: & sequẽ

r te uel in .s. uel in .x. ut in iisdẽ litteris ostẽdimus: uel in .c. sola .n. antecedẽte finire: ut hinc hũc Vel in .t. simili modo ipso .n. antecedente terminari: ut est: dicunt: amant: & similia. Excipiṁ graeca quædã quæ in .ψ. apud illos terminant̃: & apud nos .ps. aũt .bs. traducuntur: ut Pelops: arabs quin & ex latinis princeps & cælebs.

Quæ consonantes alias in eadem syllaba præcedere & subsequi possunt.

Taq; cum cõsonantes plures in eadem syllaba ordinamus. Aliquas quidẽ cõperimus: quæ a

l liis semper in ipsa syllaba præponuntur. ut .b. f. g. p. Alias uero quæ semper reliquas subsequunt̃. ut .l. n. q. r. x. Alias autem quæ quandoq; quidẽ præponunt̃: quãdoq; uero subsequuntur: ut .c. d. m. s. t. Rursum & aliam quæ non consonanti præponitur: nec post aliã in eadem syllaba locari potest: ut .z. de quibus omnibus sigillatim uidendum restat.

B ante .d. in eadem syllaba ponitur: ut abdera nomen urbis: de qua in ea dictione uidebimus. Labdarus q̃ filius fuit Polidori filii Cadmi. Abdomẽ pars aialis pinguis. Bdeliros abominabilis. Bdelliũ arbor. de qua in sua dictione uidebimus. idem ante .l. ponit̃: ut blandir quod est gestu & maxime tactu aliquid dulciter indicare: & per abusionem ad alios sensus transfertur: ut Quinti. Blandiar paulisper iuuenes calamitatibus meis ante .r. ut brẽnus umbra.

C ante .l. in eadem syllaba ponitur: ut clarus: item ante .m. ut Pyrachmon. Alcmena: drachina: de qbus oibus in suis dictionibus uidebim?: Ante .n. ut Cneus cnidus nomen est urbis: de qua in ppria dictiõe ante .r. ut creber: ante .t. ut actus lectus: Ctesias qui siculus fuit orator: ut plura quæ in sequentib? uidebimus. Quin & post .ct. ipsum .r. in eadem syllaba collocamus: ut uictrix: Nõ autem .l. teste Prisciãno ipsa soni natura prohibente.

D. ante .l. in eadem syllaba ponit̃: ut abodlas: qd̃ est fluuii nomẽ: ante .m. ut Adametus nomẽ uiri ppriũ Dmois .i. seruus de qbus in seqntibus apparebit: ante .n. ut cydnus: q̃ fluuius ẽ Ciliciæ: de quo in sua dictione uidebimus: Ariadne filia Minois: quæ a modernis qbusdã insciis Hadriana corrupte scribitur: & uocatur: Item ante .r. ut Draco: Drances quod nomen est uiri proprium.

F ante .l. modo consimili in eadem syllaba collocatur: ut flauus ante .r. ut frater frango.

G ante.l.in eadem ſyllaba ponitur:ut gladius:glabro:qui delicatus dicitur & ſine pilis habetur ante.m. ut agmen ante.n.ut gnatus ante.r.ut gratus.
L ante nullam conſonantem in eadē ſyllaba ponitur:ſed ſemper alias ſubſequitur.
M raro ante conſonantem in eadē ſyllaba collocari poteſt.Reperitur tamē ante.n.ut amnis qui ab ambio dicit̄ ſecūdum Varro.Oia.n.flumina circueunt:ideo cornuta pinguntur ut dixit Seruius. Et ego Romæ ſæpe uidi deos fluminum ſculptos cū cornibus & urna:Somnus agamemnon:Mneſteus:de q̄bus in ſequētibus.Nā ut uidebimus.m.præcedentem ſyllabam terminare non poteſt ſubſeq̄nte.n. ītē nec ſubſequente.t.niſi.p.interponatur.
N nunq̄ ante aliquam conſonantem in eadē ſyllaba præponi poteſt:ſed ſemper ſubſequitur.
P ante.l.in eadē ſyllaba ponitur:ut planus ante.n.ut trapne patria eſt:de qua Ouid.in epiſtolis heroidū Rure terapneo nata puella phrygem:ante.r.ut pratum:præda quæ teſte Gellio lib.xiii.noctiū atti. dicit̄ corpora ipſa rer̄ quæ capta ſunt.manubiæ uero appellatæ ſunt pecuniæ a q̄ſtore ex uenditiōe prædæ redactæ:ante.r.teſte Priſcia.in.viii.ut ipſe ſcripſi:nupſi ſimiliter capſa:tā & ſi a capio deduci uelint. Alii a græco tractū uolunt quod eſt.κατωτρα:& amiſiſſe.m.cū dici debuiſſet cāpſa.ante.t.ut aptus captus ineptus:Pthia patria Achillis:ut in ſequentibus uidebimus diphthongus ſculptile: quod ſculptū dicimus:ut ſculptile ſimulachrum legimus:quod ſcultū eſt:Nec inter.m.&.n.ipſum.p.ſtare poteſt nec poſt.r.in principio ſyllabæ aliter ſic ut ſtirps.
Q ante nullam conſonātem in eadē ſillaba poni poteſt:ſane ſubſequi ut ſupra uidimus.
R ante nullam conſonantē in eadem ſyllaba ponitur:ſed ſemper alias ſubſequitur ut ſupra uidimus.
S ſequente.b.in eadē ſyllaba ponit̄:ut aſbeſtus.i.inextinguibilis aſbuſtus.i.in ſepultus.Itē ſequēte.c. ut ſcutū.Quin & poſt.c.ſubſequēte.l.in eadē ſyllaba ponit̄:ut ſmaragdus ſmirna:Itē ſequēte.q.ut ſqualor.ſequēte.p.ut ſpes ſpera:Quin & poſt.p.ſequēte.l.ut ſplendidus:uel.r.ut ſpretus.Itē ante.t.in eadē ſyllaba ponitur:ut ſtatus ſtēnus caſtellū qui paruus eſt uicus muris circūdatus.Et a caſtro deſcēdit quo ſignificat̄ locus muris munitus:ac ēt urbs teſte Seruio ſup.vi.ænei.At caſtra in plurali notū eſt appellari locū in quo milites tentoria fixerunt.Vocat̄ etiā caſtellū teſte Vulpiano recæpraculū illud: quod aquā publicā ſuſcipit:& ut addit labolenus ex quo fiſtulis aqua ducitur.Quo ſignificato Frontinus de aquæ ductibus ad Neruā ſæpiſſime uſus eſt.Itē ponitur.s.in eadē ſyllaba ante.t.ſequēte.l. ut ſtloppus: & eſt ſonus ille q̄ inflatione bucar̄ erumpit:Perſius in penultima ſatyra. Nec ſtloppo tumidas intēdis rumpere buccas:uel.r.ut ſtratus ſtructor q a ſtruendo:hoc eſt ordinando & cōponendo deducit̄. Vnde dici pōt conuiuii cōpoſitor.Iuuēalis in qnta ſatyra:Structorem interea nequa indignatio deſit Saltantē ſpectas:de quo in ſequētibus cū de.r.littera finiente ſyllabā ante.g.ptractabimus clare uidebitur Quin & ab eodē uerbo ſtrues deducitur:quæ p̄cipue eſt lignor̄. Sane fruſtum non ſuſcipit.r. poſt .ſt. ultima: Vnde Iuue.in ſatyra. Atticus eximiæ inquit:Nec fruſtū cape:& Virgi.in primo: Pars in fruſta ſecant.Nā fruſtra cū.r.aduerbiū eſt ſignificans incaſſum:nō pōt ēt.s.ante alterā mutari poni. Verū in fine ſyllabæ oēs liquide ante.s.collocantur:ut plus hyems mons ars.
T ante.l.in eadē ſyllaba ponit̄:ut Tlepolemus Atlas nomina ſunt propria:ne quibus in ſequētibus ante.m.ut Tmolus Iſthmos:de quibus in ſequētibus clare habebit̄ ante.r.ut tractus.
X ante nullam conſonantem in eadem ſyllaba ponitur:ſed ante illam omnes liquidæ excæpta.m.in fine eiuſdē ſyllabæ collocari poſſunt:ut falx lanx arx.
Z ſimili mō ante cōſonantē poni nō ualet.Nec ulla duplex in capite ſyllabæ cōſonante ſequente locari poteſt. Vnde non recte zmaragdus cum.z. in principio dictionis a nōnullis ſcribit̄:qđ Lucanus in.iii. non poſſe fieri p illud mōſtrauit qđ ait:Et ſuffecta manu foribus teſtudinis indæ Terga ſedent crebro maculis diſtincta ſmaragdo:Nā ſi eſſet.z.ante.m.ſubtrahi in metro minime poſſet: Et ſi quoq; uerſus ipſe non ſtaret ubi iā.s.uim conſonantis amittit:Nō ēt poſt cōſonantē in eadē ſyllaba collocatur.

De uocaliū conſonantium ordine in diuerſis ſyllabis.

Iſo de uocaliū & cōſonantiū ordine in una eadēq; ſyllaba:reſtat ut de earūdem in diuerſis ſyllabis ordinatiōe p̄ſequamur:Itaq; oīs dictio uel ſimplex eſt uel cōpoſita: Si ſimplex inter medias illiuſ ſyllabas aliq̄ a uocali incipiat neceſſe eſt antecedentē quoq; ſyllabā in uocalem deſinere:ut pietas curialis pareo eo ruo munio:Nō tñ ſi præcedens in uocalem deſinit neceſſe eſt ſubſequentem a uocali incipe:ut in eiſdē exemplis liquet. At ſi cōpoſita ſit dictio & ſyllaba intermedia a uocali incipiat nō neceſſario antecedens in uocalem deſinit:ut exacuo perago ineo aduro: Ver̄ in cōpoſitis quādoq; ſubtrahit̄ cōſonās:& tūc antecedēs ſemp in uocalē terminat̄:ut coio cois: qđ ex con & eo cōponitur & hæc hactenus de uocalibus. Quæ fere oīa p contrariū in cōſonantibus obſeruamus: Nā ſi ſimplex ſit dictio & antecedens illius ſyllaba in conſonantē deſinat:neceſſe eſt ſubſequentē quoq; a cōſonante incipe:ut artus arduus ille:non tñ ſi ſequens incipiat a conſonante neceſſe eſt p̄cedentē in conſonantē deſinere:ut faber.Nero filius nomen numen.Si āt cōpoſita ſit dictio & eius antecedens ſyllaba in conſonantem deſignat:non neceſſe eſt ſubſequentē a cōſonāte incipere:ut obaudio abeo perago exacuo exanguis ſubeo ineo tranſeo pereo prætereo anundo aduro exuccus.i.ſine ſucco. Sane Herodianus de ortographia putauit rationabilius conſonantem in quā antecedēs ſyllaba terminatur:cum ſequentis ſyllabæ uocali coniugere q̄ ſic quoq; p̄cedentē finire. Quare ad ipſam uocis prolationē conuenientius eſſe dixit ſimplicium regulam q̄ compoſitorum:ut diximus obſeruandā. Quod Priſci.quoq; do-

ctiſſimo grãmatico non placuit: tũ ꝙa aliquæ dictiones primã in metris cõmunem haberẽt: oblitus oblatus: obruo: obrado: & ſimilia: ita ut poſſent ẽt corripi: quod nunq̃ comptum fuit: cũ liqda poſt mutã in eadẽ ſyllaba' p̃cedentẽ cõem faciat: tum ꝙa circũeo circumago & ſimilia eleſionẽ ipſius. m. in pnũciatiatione nõpaterent. ꝙa tunc quoq; per eũ in ſequentẽ ſyllabã pertranſiret. tum ẽt ꝙa multæ uocales quæ aſpirari debẽt: aſpiratiõem amitterẽt: u. ĩhibeo adhuc abhic: & ſimiles: cũ cõſonãtes illæ uocalibus aſpiratis coniungi nõ poſſint. Stabit igit quod doctiſſimi aſſeruere grammatici in cõpoſitis dictionibus ſyllabam in conſonantem deſinere poſſe ſubſequente a uocali incipiente.

An in cõpoſitis dictionibus ſi ſequẽs ſyllaba a conſonãte ĩcipiat: p̃cedẽs i aliquã cõſonãtẽ finiri poſſit.

Ed dubiũ reſtat grande an in eiuſmodi cõpoſitis dictionibus ſi ſequẽs ſyllaba cõſonãte ĩcipiat p̃cedẽs quoq; in quãlibet poſſit cõſonãtẽ deſinere. Q̃d pluribus argumẽtis nequaquã poſſe fieri mõſtrauimus Et incipientes a. b. cõſonante. p ſingulaſq; alias tranſcurrẽtes oſtẽdemus q̃s ſyllabas quæq; cõſonãs ualeat terminare: & q̃s nõ ualeat. De ſyllabis deſinentibus in. b.

Taq; i. b. cõſonãtẽ ſyllaba deſinens cõperit: ſi ſubſequẽs ẽt ab ipſo. b. initiũ ſumat ut ſabatũ: & Priſciano auctore ſaburra q̃ arena eſt imũda: q̃ naues onerari uſq; ad certã menſurã cõſueuerũt. Nos uero nõ cũ duplicato. b. ſed potius cũ unico ſcribẽdũ putamus: qa breuis eius prima ab auctoribus noſtris ponit. Vir. li. geor. iiii. Vt cymbæ inſtabiles fluctu iactãte ſaburrã Tollunt. Lucanus ſimiliter: Fluctuq; latente ſaburra. Cibbus cũ duplicato. b. ſcribit & tumor eſt i dorſo. Vnde gibbero ſus q̃ gibbũ hẽt atq; idẽ gibber Obba ſimiliter ipſũ duplicat: & teſte Nonio genus eſt poculi uel ligneũ uel ex pte. Sed hæc hactenus de ſimplicibus. Nũc quoq; de cõpoſitis: & primo aꝑpoſitionibus ſubſequendũ eſt. Ab igit p̃poſitio cũ aliis dictionibus cõponit: & cõſeruat. b. litterã ſi ſequens utiq; dictio a uocali ĩcipiat q̃cũq;. ſ. uocalis illa exiſtat: ut abactor: qd ex ab & actor cõpoſitũ exabigo deducit. Vocãtur ẽt abactores pecuariox aĩmaliũ fures latrunculiue: nos ut uidebimus: abigeos ẽt uocant: Aberro qd ſimiliter ex ab & erro cõponit. Abiger ex ab & ago cõpoſitũ mutauit. a. in. i. & ſignificat a loco fugare atq; expellere: ut abige muſcas a facie mea ſcribẽtis: abige cães a popina: tua abige ſturnos ſonitu a uinea. Quit. ibi multis miſer plãctibus aues abigã. Similiter oues capras aſellos ab hortis a uinetis a pratis abigimus i. expellimus. Vñ ẽt abigei dicti ſunt q teſte Vlpiano ꝓprie hi habentur. q̃ pecora ex paſcuis uel armẽtis ſubtrahũt: & quodãmõ depdant: & abigendi ſtudiũ q̃ſi artem exercẽt equos de armẽtis: uel oues de gregibus abducẽtes. Abiicio cũ duplicato. i. ſcribit ex ab & iacio cõponit: ubi in cõpoſitione. a. cõuertit in. i. Abominor ex ab & ominor ſine aſpiratiõe cõponit quaſi cũ faſtidio ex horreſco Abortiuus ex ab pro abs: qd eſt contra & deriuatio ab orior deducto cõponitur. Abundo ex ab & undo cõponit & ſine aliqua aſpiratiõe ſcribit: quia nõ ab habeo uenit. Abuſus ex ab & uſus cõponitur: quaſi contra uſum cũ quo abuſio prorſus idẽ eſt. Verũ ſeuqente. u. conſonãte ab præpoſitionẽ abiicitur. b. ut auerto quod ex ab & uerto cõponitur. & inde auerſo quod eſt cũ ex aliqua re: quã deteſtamur uultũ auertimus. ut dii talẽ terris auertite peſtẽ. Conſtat igitur dictiones a ſingulis uocalibus incipientes cũ ab p̃poſitione cõponi poſſe. At nõ aliæ a ſingulis cõſonãtibus ſumẽtes initiũ cũ ea cõponit. Nã cũ dictionibus incipientibus ab ipſo. b. non cõponit ab p̃poſitio. Vnde adbreuio ẽt ſi cum b. ab aliqbus ſcribat ex ad p̃poſitione cõponit: Et ut teſtis eſt Priſcianus adbibo cũ. d. ſcribẽda ẽ. Nec ſp ab p̃poſitio purũ aut integrũ. b. in cõpoſitione cõſeruat: Nã in dictionibus incipiẽtib⁹ a. c. p ab abs p̃poſitio auctoribus Papyriano & Priſci. cõponit: ut abſcõdo: abſcedo: abſcido. Sane ſubſequẽte. d. remanet integrũ. b. ut abdo: & inde abditus: qd ex ab & do qd eſt abſcõdo cõponit. Abdico ex ab & dico dicas cõponit: q̃ſi longe dico. unde ſignificat expellere a bonis filiũ dũ uiuit pater: cum ex hæreda re ſit poſt mortẽ illũ ab hæreditate priuare: Abduco ex ab qd aliq̃do extra denotat & duco cõponitur aliq̃do ſpflue ponit ab & idẽ eſt qd duco: Vt Liuius Flauius ſupplemẽtũ ab Roma abduxit. Rurſus & ipſa ab p̃poſitio ſi cũ dictione incipiẽte ab. ſ. cõponat ſp integrũ. b. cõſeruat. Ne ſi in. f. tranſiret putaret ex ad cõpoſitio facta. ideo ſcribitur abfore cũ. b. & abfuturũ quæ idem deſignat. Ne ſi cum duplicato. f. ſcriberentur: cõpoſita: qs crederet ex ad p̃poſitione: quæ oppoſitũ prorſus deſignaret. Nã ut illa cũ ab non futurũ dicunt: ꝙa tps abdenegat: ſic iſta cũ ad p̃poſitione uenturũ tps deſignant: ut Virgi. Abfore cernetis. Oui. in. i. Eſſe quoq; in fatis reminiſcimur adfore tps. Statius in libro thebaidos uidetur accipre pro ſignificatione p̃ſentis cũ ait. Senſit manifeſto numine ductos Adfore qd nexis ambagibus augur Apollo: Portẽdi generos uultu fallẽte ſerarũ eddiderat. Nõnunq̃ uero ſequente dictione incipiente ab. f. obſeandem differentiã tranſit. b. in. u. uocalẽ: ut ex ab & fugio non dicimus abfugio cum. b. neq; affugio cũ duplicato. f. ſed aufugio cũ. u. uocali ſcribimus & proferimus. Similiter ex ab & fero no dicimus abfero cũ. b. nec affero cũ duplicato. f. ſed aufero. Cuius cãm dixit Ci. eo libro qui inſcriptus eſt orator: ut fieret uox ꝓnũciatu audituq; lenior. Et ſubdit hæc ingt p̃poſitio præter hæc duo uerba nullo alio i uerbo reperiet. ſ. conuerſa in. au: diphthõgũ. Sed dubiũ fuit apud aliquos: uerſa ne ſit & mutata ad p̃poſitio i. au. ſylllabã propter lenitatem uocis: ut dixit Cicero: an potius. au. pticula ſua ſit proprie origine: & perinde ut plæraq; aliæ ppoſitiones a græcis: ita hæc quoq; inde acceptaſit quod aliis difiniendũ reliquo: Nõ ẽt cõponit ab cũ dictione incipiente a. g. ſed cum dictiõe aſpirata. quæ & integra manet: quod idem eſt ac ſi cũ incipiente a uocali cõponeretur: ut abhorreo qd ablatiuum expoſcit cũ dicimus abhorreo ab hac re: ac ſi diceremus p q̃ alienus ſum ab hac re. Nã ſp in huiſmodi ſignificatione ablatiuum regit At exhorreo hanc rẽ cum accuſatiuo conſtruit & idem

eſt quod expaueſco. Cõponit etiam ab præpoſitio cum dictionibus icipiẽtibus ab. l. & integra manet: ut abluo: quod ex ab & luo cõponitur: ablacto: ablatiuus. At cũ dictionibus incipientibus ab. m. nõ eõ ponitur ab præpoſitio: ſed cum incipientibus ab. n. compoſitionem facit: & integra manet. Vt abnego abnepos: qui filius eſt pro nepotis: quaſi ſeiunctus a nepote. Abnuo quod eſt recuſo ex ab cõponitur & nuo: quod apud uetuſtiſſimos pro uolo habebat. Vnde nutus & numẽ quod eſt dei nutus: hoc ẽ imperium & poteſtas. Virgilius in primo ænei. Meo ſine numine uenti. Et a uno uuto uerbũ deſcendit: quod proprie ad animum ſpectat: cum dubitans eſt & neſciens quo ſe potiſſimum cõferat: ſignificat ẽt alicuius malæ ſolidatæ molis ruinã minitare ut Virgilius in buco. Aſpice cõuexo nutãtẽ põdere mundũ. At cũ dictione incipiente a. p. non cõponit ab. cũ ea uero quæ incipit ab. r. cõponit & i nõ nullis: b. in. r. cõmutat arripio: quod ut innuit Priſcianus in ſecundo libro ex ab & rapio cõponit: & in de abreptiuus is dicit: qui a dæmone rapitur. In quibuſdã ãt differentiæ cauſa ut putat Papyrianus ite grũ. b. remanet: ut abrogo & abrado: ne ſi arrogo & arrado cũ duplicato. r. ſcribamus: dubiũ ſit an ap uel ad ppoſitio cõponat: quæ. ſ. conſonantẽ ſuam in. r. cõmutauit. Simili mõ & nos de ab re putamus ne ſi arre cũ duplicato. r. dicat: quidã genitiuũ eius quod eſt arra uel datiuũ eſſe exiſtiment. Et ſignificat abre quaſi pter rẽ: hoc ẽ idecens & incõueniens. Liuius libr. octauo: Hæc & ſi oẽs diuini humaniq; moris memoria aboleuit: noue peregrinaq; oĩa priſcis ac patriis præferendo: haud ab re duxi uerbis quoque ipſis: ut tradita nuncupataq; ſunt referre. Idẽ lib. xxxv. & q̃q̃ prope abſciſſa res erat tamen nõ ab res eſſe. Quito uiſum eſt ſotiorũ aliquos legatos intereſſe ei cõcilio. Suetonius in Auguſti uita. Et quãdo ab hoc uentũ nõ ab re fuerit ſubtexere: quæ ei prius q̃ naſceret & ipſo natali die & deiceps euenerint. Et plura alia q̃ poſſent adduci exempla: in quibus oĩbus ab re indicens & incõueniens: & præter rem deſignat. Nec temere aut ſine cauſa ut quidã ſomniant. Sane cũ dictione incipiente ab. s. ppoſitio ab raro cõponitur: ut abſumo: quod ẽt cũ unico. m. ſcribit. At uero cum dictione icipiente a. t. cõponi non cõſueuit: niſi pro ab ponatur abs. ut abſtineo abſtractus: aquo & temetum quod eſt uinũ fit abſtenius abſtergo: abſterreo & ſimilia. Non ẽt componitur cũ incipientibus ab. x. uel. z.

Ob præpoſitio ſimili mõ cõponitur. Et nonnunq̃ imutabilẽ retinet. b. Nonnunq̃ uero in eas conſonantes conuertit: a quibus ſeq̃ns dictio cũ qua cõponitur initium ſumit. Q uãdoq; ãt & ipſum. b. abſicit. Retinet qdem imutabilẽ cõpoſita cũ dictionibus incipientibus a uocalibus qbuſcunq; pter q̃ ab o. cum qua ob diſſonantiã ut puto uocis non cõponit: ut obaudio quod ex ob & audio cõponitur: hoc eſt auditũ poſtergo: & in eadẽ cõpoſitione. au. conuertit in. e. ut dicimus obedio: quod uerbũ eſt cõtrariæ ſignificationis quaſi dictio audiens ſum ſiue pareo: ſiue obtẽpero: ſiue morem gero ſiue obſequor inde obſequiũ dictũ: ſed frequenter iuenio illud poni pro obſequio turpi: ut apud Ciceronẽ. Sed ſi ſeruitus ſit: ſicut eſt obedientia fracti aĩ & abiecti & arbitrio carentis ſuo. Et iterũ. Dum aũt ipſe dedecori ac turpitudini obedierit, nõ mõ impator oĩno habendus non erit. Obeo ex ob & eo qd̃ eſt uado cõponitur. Significatq; idem qd̃ exequor: ut obeo legationẽ. i. exequor munus & offiũ legati. Obeo pronũciã. i. exequor officiũ prouinciale: ita Obeo mortẽ. i. exequor uel perago mortẽ uel adeo mortẽ. Q uẽ admodũ dicitur quis obiiſſe diem pro eo quod eſt iuiſſe. Itẽ obiit diem ſuum idem eſt quod mortuus eſt: & iuit ad diem fati: ut apud Q uitilianũ: Nunciatũ eſt Marcellũ diẽ ſuũ obiiſſe prætermittimus ãt nonnunq̃ illũ accuſatiuum & dicimus: Marcellus obiit. Obitus ex ob & itum itu addita. s. fit obitus: & eſt ipſa executio mortis. Obiter ex ob & iter. Iuue. ex ſatyra Q uanuis digreſſu: Atq; obiter leget aut ſcribet uel dormiet intus. ſimiliter ante. i. conſonans cõſeruat ob ipſum. b. ut obiurgo obiurgas: & deponẽs obiurgor in eodẽ ſenſu. Obticio ex ob & iacio cõponitur. Nam per compoſitionem. a. in. i. conuertitur: & ideo cũ duplicato. i. ſcribitur. unde licet ob naturaliter breuis ſit: ſicut & re: attamẽ plæriq; hac ratione producunt: quia. i. geminant: & primũ. i. cõſonans fit: Obumbro: ex ob & umbro umbras quaſi undiq; inũbror. Itẽ cum. u. conſonante. ut obuerſor obuio quaſi obuiam aliquid comperit. Abiicit uero in operio. i. coperio: & eius paſſiuo operior idem eſt cooperior: quorum prima breuis ab auctoribus ponit: & cum unico. p. ſcribenda ſunt ad differentiam ut puto deponentis uerbi operior qd̃ eſt expecto: cuius prima longa eſt: & cũ duplicato. p. ſcribitur. Cõuertitur autem. b. in cõſonantes ſæpiſſime ſequentis dictionis. Verũ cum dictione incipiente a. b. littera non componitur. Cum dictiõe uero incipiente a. c. componitur: & aliquãdo trãſit in. c. aliquando ſuſcipit. s. nõnunquã uero immutabile remanet. Tranſit quidem i. c. ut occido quod ex ob & cædo compõitur. Occumbo quod ex ob & cubo cubas ſimiliter compõitur. Vnde ab eo compoſita tam primæ q̃ tertiæ coniugationis inueniũtur. Et idem habẽt præteritũ ut icubo. bas. incubui. & icumbo bis cũ adictione ipſius i ſimiliter facit incubui. Et ſimili mõ occumbo occumbis cũ. m. facit i præterito occubui Occupo ex ob & cupio cõponitur: ſignificat locũ tenere aut capere. Nõnũq̃ ui capere: ut apud Liuiũ libro. xxxiii. Nã & ipſis uocãtibus urbẽ hãc accepi nõ occupaui. i. nõ ui cæpi. Significat aliquãdo antecapere ſiue præoccupare. Vnde præoccupatio. Cice. officiorũ li. primo. Sunt ãt nulla priuata natura: ſed aut ueteri occupatione nt hi qui quondã ui uacua uenerunt. Eſt ẽt occupare quod i medio ſiue mediũ atq; i comune poſitũ eſt ãte cæteros capere nt. Q uitilianus: Multa nihilominus quæ liberata fuerũt trãſeũt i ius occupãtium: ſicut uenatio & aucupatio. Inde occupatus is dicitur. qui ante negocio aliquo detẽtus non põt alterius negocio operã dare. Cic. nemo iquit me cõuenire uoluit cũ eſſẽ occupatus hoc eſt cum cõuerſarer me qbuſdã aliis negociis ante præuentum. Similiter occupatio ea uocat: cum alicui neceſſariæ

rei & cui ante omnia operā dare debemus cū diligentia uacatio. Suscipit uero.s. ut obscuris:quod ex obs & carus cōponitur:quasi minime eē carus dicat. Obsoleo quod teste priscião ī octauo. Nō ex ob & soleo sed ex obs & oleo cōponit:& est quasi reiicior ut Cice.de imperio Cn.Pompeii obsoleuit: iam ista ratione multo magis quā uerbis refutata. Idē pro Celio:Chartæ quoq; quæ illā pristinā seuerita tem obtinebant obsoluerunt. Obscœnus similiter suscipit.s. Nam teste eodē Prisciano ex obs & in ca nendo.uel ex obs & κοῖνω compositur. Vnde inquino quod sic quoq; intelligendū puto obscenum ut duo significat. Ita duplicē habet compositionem:duplici orthographia signat. Nam signat aliquādo quidē abominabile auguriū:ut Virgili.in primo georgicoꝝ. Obsceniq; canes importunæq; uolucres & tunc quoq; a canendo ops.i. contraria & mala dicitur.& sine diphthongo scribitur. Quandoque ue ro dicit turpe quid & immundū.& tunc ex obs & cœnum componitur:quod a κοῖνω uerbo græco de ducitur:hoc est apud nos inquino ex eo scilicet:quod q̄ multum cōmunia sunt:turpia & immunda ut plurimum fiunt. Nam id uerbum propria significatione communicare designat. Et sic quoq; cum œ diphthongo in penultima scribit. At Varro libro sexo de lingua latina dixit obscænū cū.æ. diphthō go scribendū esse:& a scæna deduci:hoc nō ex obs sed ex ob & scæna cōponi:quæ ut uidebimus in se quentibus cū.æ.diphthongo scribitur. Remanet autem imutabile in hac dictiōe obcæco ut multi uo lunt:quæ cōponunt ex ob & cæco cæcas:nec plus quam simplex uerbū ipsum designat. Si uero ob cū dictione incipiente a.d.componatur:integra semper manet:ut obdo quod ex ob & do uerbo compo: nit & p claudo poni cōsueuit: ut Terē.in eunucho pessulum hostio obdo. Obduco i tego ut exposu it Ser.cū ait Virgilius in bucholicis. Limosoq; palus obducat pascua iunco.i. tegat. Idem in moreto Et cinis obducte cælabat lumina prunæ. Si tamē Virgilius illā opusculū cōposuit: qđ a doctis nō cre dit. At sequēte.f.cōmutat ob ꝓpositio.b.in f.offēdo ex ob & fēdo uerbo.qđ fit quoq; simplex ī usu nō est cōponit. Vt simili modo nec spicio:nec:fragor ne perio & tū in cōpositione ea habemus:ut aspi cio despicio:suffragor refragor:aperio & reperio. Quæ Papiriano teste cū uno.p. in præsenti:& cum duplicato in ꝑterito scribūt:ut de illis in sequētibus apparebit. Officio similiter ex ob & facio compo nit:& quasi noceo dicit. Vnde p antiphrasim officiū quidā dici uolūt quia ut prosit agit. Ideo nōnulli officium ab efficiendo dictū putāt. Et nōnunq̄ ꝓ honore ponit:ut circumstabant senatores Cæsarē sedentem in aurea sella officii gratia.i. honoris. Aliquando uero obsequium siue beneficium indicat ut Cicero od:osum sane genus hoium est officia exprobātium quæ meminisse debet is in quem colla ta sunt non commemorare qui contulit. Vir.li.ænei.primo. Nō metus officio nec te certasse;priorē Pœniteat. Nōnuquam autem & pro alicuius artis ratione accipitur ut officium grāmatici tale est offi cium archithecti:officiū medici. Sane offa cum p duplex.f.scribat & primā habeat longā: ut Iuuena lis in primo:patruo similes effunderet offas:tamen in deriuatiuo perdit unū.f.& fit prima breuis: scri bitq; ofela:ait idē in satyra Atticus eximie: At rudis oi tpe & exiguæ furtis imbut⁹ ofellæ. Si uero ob cū dictione incipiente a.g.componat in.g.ipsū cōmutat:ut oggānio quod ex ob & gānio componi tur. Et est ganire proprie uulpiū. Vnde apud aliquos pro stulte loqui. Apud alios uero pro inculcare. Apud nōnullos autē pro irridere ponitur. Et inde ogannio quasi contra ganinentem gannio. Rur sus & cū dictione incipiente ab.m.conuertitur.d.in.m. Immo ut ostendit Priscianus magis abiicit.b. nā ex ob & mitto dicēdū eēt ommito cum duplicato.m.sed cū prima breuis ponatur: abiicitur a poe tis.b.& dicitur omitto. Terenti.in adelphis:Omitte mulierem. Horatius in secundo sermonum: Aut spem deponas:aut partē illusus omittas. Idē in epistolis: Quem sua culpa premit decæptus omitte tu eri. Similiter omutesco absq;.b.scribit. Si uero est dictionibus incipientibus ab.n.præpositio ob com ponat.b.ipsū prorsus seruat: ut obnitor ex ob & nitor quasi cōtra nitor & conor. Vnde obnixus par ticipiū format:obnoxius uero ex ob & nexus componi quidam uolunt quasi obstrictus & obligatus obnixus eē dicat. Plautus ī asinaria: Maximas opimitate:& gaudeo effertissimas suis heris ille una me cū pariet gnatoq;:& pri:adeo ut ætatem ambo ambobus nobis sint obnixii nostro deuicti beneficio. Cecili⁹ ī chrisio: Quāquam ego mercede hic cōductus tua aduenio:ne tibi me eē ob eam rem obno xium reare:audibis male.si male dicis mihi. Si autem componatur ob cum dictione incipiēte a.p.trā sit.b.i.p.ut oppono oppugno:quod est quasi contra pugno:unde oppugnatio. Non enim recte dici tur pugnaui urbem:sed bene oppugnaui:sicut expugnaui cum pugnando uici:ut in sequentibus ui debimus Oppeto quod significat morior:& licet plærumq; sine accusatiuo ponatur: intelligi tamen cōsueuit hoc est mortem. Virgi.in primo ænei. Oterq; quaterq; beati. Quis ante ora patrum troiæ sub mœnibus altis Contigit oppetere: Aliquando uero ponitur cum ipso accusatiuo. ut Cicero de diuinatione. Aequius inquit esse censuit maturam oppetere mortem. Verum ut paulo ante tetigi mus:sequente.p.nōnunqnam ob abiicit.b.ut aperio::quod p unicū.p.scribit: & ex ob & perio:cuius simplex in usu nō est:secundum quosdam componitur. Alii uero ex ob & uerbo pario:qđ apud anti gissimos Prisciano teste nō solū tertiæ sed ēt ꝗrte cōiugatiōis erat. Vñ ennius:Oua parire solet genus pēnis cōdecoratū. At cū dictiōibꝰ icipiētibꝰ a.q.nō cōponit ob. Sed cū icipiētibꝰ ab.r. cōponit &.b. itegrū cōseruat:ut obruo:qđ ex ob & ruo componit. Significatq; operire siue aqua: ut obrutus un dis siue terra ut Ouidius in prime de remedio amoris. Obrue uersata cerealia semia terra. Siue p trās lationē ad aīum.ut Quinr. Tot uoluptatibus obruere possunt unum dolorem. Simili modo obre po obradio:quasi surrepo:& surradio. Rursus & si cum dictiōibus incipientibus ab.s. componatur

conſeruat ipſum.b.integrum ut obſtrepo obſto.Et idē obſtetrix:quia contra parturientem ſtat.Obſecro obſtupeo:obſideo & idē obſces & is dicitur qui traditur imperio alteri⁹ ea cōditione:ut ſi dator obſidis a fide recedat:recipienti ſit ius in corpus & uitā obſidis. Et qa obſidiōis cā dari cōſueuerat:ob ſidis nomē aſſumpſit ſimiliter ſi cū dictiōibus icipientibus a.t.eadē ꝓpoſitio ob cōponaꝫ integrū.b.cōſeruat:ut obtēpero obturo:obtineo.Quinti.uero in primo de inſtitutiōe oratoria inqt ī uerbo obtinuit.ſecundā.b.litterā rō expoſcit.Aures magis audiūt.p.Ex qbus uerbis quidā cōcludere uolūt:ut ī qualibet ſimili cōpoſitiōe ī qua.t.ſeqtur.b.tūc quoq; ipm.b.nō ſolū ſonū ſuū pdat:ſed in.p.ipſū prſus cōuertaꝫ & cū.p.eiuſmodi dictio ſcribēda ſit:ut obtineo:opturo:ſupter:ſupticeo:& reliqua. Alii uero dicunt mentem fuiſſe Quintiliani:ut per.b.ſcribi debeat:ac eodē ſono litteræ proferri ratio expoſcat:ſed.p.gratius aures audiant.Ita.ſ.ut p.p.proferri debeat & nō.b.ut ſimili mō caius cneus & amurca:quæ teſte Seruio per.g.pferri debent.& per.c.litteram deſignāꝫ.

De ſub præpoſitione.

Vb præpoſitio:quæ ſimiliter in.b.terminaꝫ:ſignificat aliquādo ipſam primā tpis partem:ut
ſ Vir.in.iii.geor.Sub lucē exportāt calathis.i.aduenīente luce.nō aūt quacūq; pte lucis.Et ſub tp̄s ipſū quo pugnādū erat:hoc eſt iāiam p̄ſente tpe.Aliquādo ſtatim poſt: ut hæc uerba. Aliquando ſubter:ut in inumeris fere cōpoſitionibus.Nā eadē uia cōponitur:ut aliæ quas in.b. termina ri oſtendimus.Vnde cū uocalibus quibuſcunq; ſequētib⁹ compoſita integrum.b.conſeruat:ut ſubagito.ſubaro:ſubeo:ſubigo:etiam cum.i.cōſonāte:ut ſubiectus:ſuboleo:ſuburbium: quaſi uia ſuburbe:hoc eſt urbi cōtigua.Si uero cū dictionibus incipientibus a conſonantibus componatur: manet.b.integrū:niſi ſit conſonans.c.uel.f.uel.g.uel.m.uel.p.Nam tunc quoq; auctoribus Papyriano & priſciano in eas litteras cōmutatur:ut ſigillatim uidebimus.Vnde ſequente.b.integra manet:ut ſubibo ſubblandior.Sequente uero.c.tranſit in illā:ut ſuccurro:ſuccinericus:ſuccreſco:quaſi inſenſibiliter creſco.At ſequente.d.integra manet:ut ſubdo:ſubdolus ſubditus.Nō aūt ſequēte.f.ſed mutaꝫ i illa:ut ſufficio ſuffero ſuffragiū:quod a uerbo deponēte fragor fragraris quod nō eſt i uſu & auxiliari apud antiquos ſignificat cōponitur & deducit.Vnde & uerbū ſuffragor ſuffragaris penultima ꝓducta & proprie ſuffragia:ut ſic dicā:uoces ſūt quæ dicebanꝫ ad comitia ī tabella ue ſcribanꝫ: qbus ſuā qſq; declararet uolūtatē:de aliquo eligēdo i magiſtratū:qualis ē electio hoc tpe ſūmi pōtificis.Et tñ ſuffragiū p auxilio ſæpe ponit.Suffoco qđ ex ſub & faux faucis cōponit:ubi diphthongus in.o.ꝓducta cōuerſa fuit.Ouidi.Suffocent aiam dira uenena tuā.Suffire ex ſub & firo:qđ infinirū eſt:& a fio componitur Virgi.li.georgico.quarto.At ſuffire timo cæraſq; recidere ianes:quis dubitetur ſuffire dixit.i.ſubminiſtrare.Nā licet a fio habente ſignificationē paſſiuā cōponatur:cōpoſitū tñ Papiriano teſte fit actiuū Reperit ēt firi:a quo Priſciano teſte factū eſt fieri:per diuiſionem unius longe in duas breues: ut admittier ꝓ admitti.Similiter ſequente.g.tranſit.b.in illam:ut ſuggero ſuggeſtū:At ſequēte.l. integra b.littera remanet.ut ſublego quod eſt ſuffuror.Virgi.in bucol.Vel quæ ſublegi tacitus tibi carmina nuper.Subligo & ide ſubligar:quod eſt ſubligaculū:ſeu brachæ:quas inducebant hiſtriones in ludis. Iuue.in ſatyra Credo pudicitiā:Perſonā thirſumq; tenet:& ſubligat acci.Cicero de officiis lib.primo Scænicoꝝ quidē mos tantū habet ueteri de diſciplina uerecundiæ:ut in ſcænā ſine ſubligaculo ꝓdeat nemo. Veretur.n.ne ſi quo caſu euenerit:ut corporis ptes quædam apiaꝫ aſpitiaꝫ non decoræ. Subleuo:qđ a leuo ꝓ alueo cōponit.Nā ē auxiliū defenſiōemq; p̄ſto.Ci.Zophirus q ſe naturā cuiuſq; ex forma p̄ſpicere ꝓfitebaꝫ deriſus a cæteris eſt:qui illa in Socrate uitia nō agnoſcere:ab ipſo aūt Socrate ſubleuatus:cū illa ſibi ſigna rōne a ſe deuicta diceret.Nōnunq; uero ſignificat alleuo:qđ ē ſurſū tollo:Suetoni.in Veſpaſiani uita:Dūq; ſurgit ac nititur inter manus ſubleuantiū extinctus ē. Si uero cōponaꝫ ſub cū:dictiōibus incipientibus ab.m.tranſit.b.n.m.ut ſūmitto:ſūmergo:ſūminiſtro:quā quā apud aliquos ſeruet.b. At cū dictiōibus incipientibus ab.n.integra ſemp remanet: ut ſubnecto: ſubnixus.Si aūt dictiōes cōpoſitæ cū ſub incipiant a.p.trāſit.b.m.p.ut ſuppono ſupplico: quod a ſub & plico cōponit:eo q genu poplitēq; plicamus:cū a potētiore aliquo magnū aliqđ p̄camur: ſuppeto hoc eſt ſubminiſtro:a quo ſuppetias deriuaꝫ:qđ ad auxiliū ptinet.& auxiliū ipſū deſignat ad auxiliū q dē ut cæſar libro.xxii.cōmentarioꝝ:& nunciabanꝫ auxilia magna egtatus oppidanis ſuppetias uenire:& in eodē li. Suiſq; rebus timens:elephātiſq; trigita relictis fuit finibus oppidiſq;: ſuppetias ꝓfect⁹ eſt.Et iteꝝ in eodē atq; fugientibus ſuppetias ire cōtendit.Auxiliū uero ut Suetonius in uita Veſpaſiani Legatū inſup Siriæ cōſularē ſuppetias ferentē rapta agla fugauerūt.Plautus in Oedippo.Sed memento ſi qd ſæuiunt ſenes ſuppetias mihi cū ſorore ferre.ſdē in eodē neſcio uiſus eſt·Cum ait auxilia mihi:& ſuppetiæ ſūt domi.Supplodo ex ſub & plodo:qđ eſt plaudo cōponit:& eſt pedē terræ icutere Cū.r.uero in qbuſdā integra manet:ut ſubruo in nonullis uero trāſit.b.in.r.ut ſurripio auctore Priſciano.At cū.s.ſemp remāet.b.littera ut integra ſubſidiū ſubſiſto:ſubſtātia ſubſella quæ ea ut ita dicā ſcāna ſūt ī qbus audiētes poetas recitātes uel alios magiſtros ſedere cōſueuerāt:erātq; ēt tribunoꝝ: triūuiroꝝ quæſtoꝝ:& huiuſmodi minora iudicia exercētiū:q nō ī ſellis curruli⁹ nec ī tribunalibus ſed in ſubſellis cōſedebāt.Iuue.i ſaty.Et ſpes & rō inqt de Statio:ſed cū fregit ſubſellia uerſu. Eſurit intactā parīdi ni uēdat agauē.Gelli.li.xiiii.noctiū attica.cū ptoribus ſe ī iudicē lectū enarraſſet: ut iudicia: q̄ appellanꝫ priuata ſuſciperet iqt.Sed.n.ego hoies illos cū cōſiderabā alterū fidei alterū probi plenum nequaq̄ adduci potui ad abſoluēdū.iuſſu igitꝫ diem diffūdi at ide a ſubſellis pago ire ad phauorinum

philoſophum. At ſuſtineo ſine.b.ſcribit:quia nō a ſub:ſed a ſurſum cōponitur & teneo:ſimiliter & ſuſpiro ſine.b.ſcribit:& ſimili mō a ſurſum & ſpiro componit.i.cū eximo pectoris ſurſum ſpiro aliqd cupio:& cōſtruit cum accuſatiuo.Iuuena.in ſatyra. Atticus eximie. Suſpirat longo nō uiſam tpe matrē. Conſeruat ēt ſub ſuum.b.auctore Priſcia.ſi cū dictionibus incipientibus.t.cōponat: ut ſubticui: ſubtraho:ſubtel:quod ex ſub & talo compoſitum dicunt. Nam ē τὸ ὑπολοντουπολος.i. cauſtpedis: quod ut cauum manus quidam etiam uolam dicunt. Sed hæc & alia ut ſupra uidim⁹ quidam per.p.ſcribi uolunt & non.b. Alii uero non ſcribi.p.ſequente.t.ſed magis.b.ſono ipſius.p.proferri.

De ſyllabis deſinentibus in.c.

n Vnc ad reliquas conſonantes per ordinē procedentes:dicimus auctoribus Papiriano & Priſci. nullam antecedentem ſyllabam in.c.litterā deſinere:niſi ſequens quoq; a.c.uel.a.q. incipiat:ut bacca quæ cū duplici.c.ſine aliqua aſpiratione ſcribit:& continet intra nominis ſui ambitū fructus diuerſorum generꝝ lauri oliuæ corni mirti lentiſciq; & alioꝝ:ut in ſequentibus oſtendemus. Eſt ēt lapis præcioſus:ut quo nitido preciū cortice bacca daret. Et inde baccatus ſine aliqua aſpiratione quaſi baccis.i.præcioſus lapillis ornatus. Virg.li.ænei.primo:Colloq; monile baccatum. At ſi cū aſpiratione ultimū.c.ſcribat:aliud ſignificat:ut uidebimus in dictione Baccus. Bacca ſimiliter abſq; aliqua aſpiratione cū duplicato.c.ſcribit. Et a bacco uerbo:quod eſt inflo deriuat:atq; idē eſt q̄ os.i.ipſa concauitas:unde uox ꝓcedit:nō ora labioꝝ. Vnde Iuue.cū ait in ſatyra:Bucca foculū excitat nō de extremitate oris:ſed de interiori parte dixit:quæ inflari ſolet:uentūq; concipere: Vnde idē poeta in eadē ſatyra de cornicibus loquēs inquit. Notæq; p oppida buccæ: Vbi nō de labris:quæ latent cū tuba canit:ſed de illa deformi utrinq; inflatiōe intellexit tubā inflantiū. Similiter cū inqt Hora. Vt iuppiter ambas iratus buccas inflet:nō de labris locutus ē q̄ inflari nō poſſunt:ſed de ipa oris inflatiōe. Nā genæ quoq; aliqdā ſignificāt:ut in ſequētibus oſtēdimus: Vtimur ēt in plurali buccas:ſed in ſingulari oratores frequētes utunt. Buccula uero q̄ p unicū.c.ſcribit:diminutiuū ē bouis: quaſi parua bos. Baccar⁹ duplex c.& abſq; aſpiratione ſcribit generis eſt fœminini:& herba contra faſcinationes eſſe dicit. Virgi.in bucolicis:Baccare frontem Cingite:ne uati noceat mala lingua futuro. Succus cū duplicato.c. ſcribit & deſcendit a ſago:quod genus eſt ueſtis æqualiter latæ ex parte ſupiori & inferiori. Succus cū duplici.c. ſimiliter ſcribit:& genus eſt calciamenti a ſacco deducti:ad cuius ſimilitudinem facta erat. Itaq; ligatū ſupra pedē placas quā plurimas per totum crus effundebat: Succus ſimiliter ſcribit & a ſugo deriuat. Eccubi cū duplicato.c.ſcribit:& ex ecce & ubi cōponitur Eccū ſimiliter ex ecce & cū. Ecquis uero cū unico.c.ſequente.q.ſcribit & componitur ex en pro ecce:& quis:ubi enim ratione ſequentis mutatur in.c.ex quo oſtenditur eandē uim habere.c.cū.q.idem in quicquā:quod cum.c.ſcribitur:ut ſupra uidimus per cōmutationem.d.in.c.

De ſyllabis deſinentibus in.d.

u Tuero in.d.pariter nulla in ſimplicibus dictionibus pōt antecedens ſyllaba deſinere niſi ſeqns quoq; ab eadē incipiat ut addo reddo. Virg.in.viii. Reddidit una boum uocem uaſtoq; ſubatro Redduco cum duplicato.d.a nonnullis poſitum fuit: Terentius in Phormione: Sectari in ludū ducere ac reducere. Horatius in Epodo: Cætera mitte loqui deus hæc fortaſſe benigna reducet in ſedem uitæ:quæ ſane Priſcianus inducit non probans cum poſſit eſſe iambus & ſpondeus in locis imparibus:ſed certū ē eiuſdē Horatii exemplū in.ii.ſermonū cum ait. Dii tibi dent capta claſſem reducere troia:ubi reducere neceſſario primā producit: Alii uero per unicum.d.reduco ſcribunt. Virgi in iiii. ænei. Eiectam claſſem ſociis a morte reduxi. Abaddir ſimiliter cum duplicato.d.ſcribitur. Et is deus eſſe dicitur quē græci βαιτυλὸν uocant: Vnde ſic quoq; lapis ille uocabat quem Saturnus deuoraſſe dicitur. Sed de compoſitis ab hac præpoſitiōe ad aliud quoq; dicendū uidetur. Nam plærunq; quidē ſeruatur.d.nōnunquam uero inſequentem litteram commutatur. Sed hoc primum prænotare liber ad ꝓpoſitionem idem quod circiter ſignificare:ab auctoribus conſtitutū eſſe. Vt circiter tria milia:uel ad tria milia idem ſignificat. At igit cōpoſita cū dictionib⁹ incipiētibus a uocalibus q̄buſcunq; cōſeruat d.integrū ut adamare quod ex ad & amo cōponit:& eſt amaturie amare. Cuius rei multa ab auctoribus colligi poſſunt exempla. Sed hoc ſolū Quinti.ex declamationibus ſufficiat: Me quidem marite ſi qs interroget oēs matres liberos ſuos tanq̄ adamauerūt amant. Videbis oculos nunquam a facie uultuq; deflectere comere caput:habitumq; componere: ſuſpirare cum receſſerint:exultare cum uenerit:conſerere manibus pendere ceruicibus:non oſculis:non colloquiis non p̄ſentiæ uoluptate ſatiari hæc ille. Verum amare generalis eſt ſignificari:& idem quod diligere denotat:niſi quod quidam plus: ſignificare uolunt:ut Cicero ad brutum. Sic igit facies:& me aut amabis aut quo contentus ſum diliges. Idem ad Dolobellā ut mihi deniq; amare uideat antea dilexiſſe. Adedo.i.corrodo ex ad & edo cōponitur. Ademptus cum.m.ante.p.ſcribitur ex componitur ex ad & emptus ubi euphoniæ cauſa interponitur.p.quia.m.ante.t.immediate locari non poteſt ut ſupra tetigimus & in ſequentibus clarius oñdemus. Adimo ex ad & emo quaſi diminuo:& aufero. Adigo ex ad & ago. Aditus ex ad & eo itus. Adorato ex ad & oro quod eſt ore precor cōponitur. Et tamen ſine ore hoc eſt ſine uoce aliquando fit non tamen ſine geſtu corporis. Vnde elephas & phenix & alia quædam irrationabilia ſolem adorare dicuntur. Adulor ex ad & aula componitur: Quia in aulici maxime obſeruant: & fit conuerſione au.diphthōgi in.u.longam. Aduro ex ad & uro componitur & magis actionem quam paſſionem ſignificat. Simili modo cum.u.conſonante conſeruat.d.ut aduenio & inde aduentare:quod non eſt ad

uenire aut uenire: sed proximum esse ueniendo: ut cuicunq; obuius sit nunciat hostes aduentare Cõponitur ad similiter cum dictionibus incipientibus a. b. & ipsum integrum in ea compositione conseruat: ut adbibo: quod teste Prisciano cum. d. ante. b. scribitur. Similiter adbreuio: At sequente. c. eodẽ auctoritate transit. d. ipsum in. c. litteram: ut accedo: quod ex ad & cedo cedis cessi componitur. & producit penultimam: accessus & accessio: ambo ex ad & cedo componitur. inter se tamẽ significato differunt: quia accessus est aditio atq; apropinquatio: accessio autem adiectio atq; incrementũ. Et huius rõ est: quia id uerbum a quo descendunt dupliciter & regit & significat: ut accede ad ignẽ huc. i. adi appropinqua. Quin & hoc calamitatibus meis põdus accessit: uel ad calamitates: hoc est adiunctũ ẽ & increuit. Quæ differentia rara est in consimilibus nominibus. Nã satus & satio idẽ sũt: cultus & cultio: motus & motio: cursus & cursio: & abusus & abusio: actus & actio: Nisi quod dicimus actionem cãrum: nõ actum: & actum comœdiarum non actionem: Similiter gestus & gestio nõ parum differunt: nã gestus ẽ actio quædam: & quasi pnunciatio corpis. Gestio uero administratio q̃dam & parũ in usu est. Accola ex ad quod ẽ iuxta & colo. i. habito cõponit. Vnde proprie is dr̃ q̃ iuxta habitat: siue iuxta aquas siue iuxta mõtes. Nec refert in suo an alieno: ut acola uulturni: acola padi: acolla rhodãi. At q; in mõtibus domos urbesq; positas hẽt. Incolæ ꝓprie dicunt: Accuso ex ad & causo cõponit. Et est accusare teste Ser. & pluribus grãmaticæ auctoribus maioris de minore. Incusare uero mioris de maiore: quã sane differẽtiã apud neminẽ antiquoꝝ cõpi. Itaq; ne in his insistere uidear: accusare ẽ uel apud iudices uel apd aliũ quẽuis: ẽt apud illũ ipsum quẽ accuses significare: atq; oñdere aliquẽ peccasse. Incusare uero ẽ mores alterius reprehendere: & plerũq; cũ querela: quod ab illo iniuria sis affectus. Sic apud Vir. Terentiũ Cæsarẽ cæterosq; auctores semp annotaui. Et inde accusatorius is dicit̃ q accusat. Nam q̃ in orius oria oriũ a uerbis uel a uerbalib9 in or magis descendunt actionẽ significãt. Si uero. ad. cũ dictionibus incipientibus a. d. cõponit̃: suũ. d. integrũ conseruat: ut addisco quod per duplex. d. scribit̃ & ex ad & disco cõponit̃: quasi bene disco: & in præterito corripit penultimã. Vnde disco absq; ad præpositione ẽ ut intelligas. ediscо uero ut memoriter cõplectaris. Quinti. de institutione oratoria lib. primo. Illud ex cõsuetudine mutandũ prorsus existimo: in his de qbus nũc disserimus ætatibus: ne oia quæ scripserũt ediscant Addico cũ duplicato. d. scribit̃: & ex ad & dico cõponitur: quod apud iurisconsultos est uendere per licitationẽ: hoc est in uenditiõe publica: ubi alius alio maius ꝓcium pollicet̃: ut sibi potius q̃ alteri uænalia addicant̃: Vnde aditio cum publicato. d. &. c. ante. t. scribit̃. Sicq; apud iurisconsultos titulus ẽ: De in diem additione. Quẽ qdam nostri tpis iurisperiti nõ intelligentes emẽdant dicentes de in diẽ adiectione. Vbi non uerba modo sed sniam ac ius ipsum coruperunt. Paulus iurisconsultus. Si uenditor simulauerit meliorẽ allatã conditionem: cũ minoris uel ẽt tantidẽ alii uenderet: utriq; emptori insolidũ erit obligatus. Sed si emptor alium idoneũ nõ subiecit: eiq; fundus addictus ẽ: Nõ uideo inquit quẽadmodũ priori sed emptus cũ alia cõditio & uera subsecuta est. Sed si neuter subiecit emptorẽ: maiore autẽ est precio addictũ ẽ ꝓdium ei: qn soluẽdo nõ ẽ habitũ est a priori emptione: qa ea melior intelligit̃ quã uẽditor cõprobauit: cui licuit nõ addicere. Quo uerbo Cice. pro Cecinna sæpe utitur. Vt deterrerent̃ emptores multi partim gratia Casenniæ: partim preco fũdus addicit̃. Et paulo post. Quasi uero nos aut ei negẽus ad dictũ: aut tamen quisq; fuerit: qui dubitaret quin emeret. Similiter Quinti. in agro redempto oẽs facultates in precia collegi: rus seruulos penates: & oia utiliora ꝓperanti festinatione parentes ad dixi. Inde addicti apud ueteres dicebant̃: qui prætoris pronũciatione ac iussu cõsoluendo nõ essent creditoribus uendebant̃: de quibus crebra apud Liuiũ mẽtio habetur: & addictus morti destinatus dicitur. Cice. lib. officioꝝ. iii. Et is qui morti addictus esset: paucos sibi dies cõmendandoꝝ suorum causa postulasset quas factus est alter. Additus sine. c. ex ad & datus cõponitur. Verum cum dictionib9 incipientibus ab. f. si. ad præpositio conseruare. d. ipsum habeat: uel. f. cõmutare dubiũ apud antiquos fuit: Nam afferebant grãmatici quidã cõseruandũ esse ipsum. d. idq; in antiquis quibusdã scripturis apparere dicebant: ubi adfatur cum. d. scriptũ erat atq; afore similiter. Quare & in aliis sic quoq; scribendum esse existimabant. cũ non sit ratio in uno maior q̃ in reliquo. Alius uero uisum fuit. d. in. f. cõmutari: ac molliori sono ꝓferri: q̃. si. d. ipsum conseruet̃: quod ẽt Prisciano rationabili9 fuit uisum ut affectus cũ duplicato. f. &. c. ante. t. Nã ex ad & factus componitur: ubi. a. in. e. commutatur. Sane affecta teste Gellio lib. iii. noctium atticarum sicuti. M. Cicero & ueteꝝ elegantissimi locuti sunt: ea proprie dicebantur: quæ nõ ad finẽ ipsum sed proxime finem progressa deductaue erant. Affatim quod cũ duplicato. f. quandoq; scribitur facunde significat: & antepenultima producit. Si uero cum unico. f. scribat̃ ex. a. cõpositum dicũt & fabile: quasi abunde & non dicibiliter significet: cuius antepenultimã corripi uolunt. Affabilis cum duplicato. f. scribit̃: ex ad & fabilis componi dicunt: si autẽ cũ dictionibus incipientibus. a. g. cõponat̃: ex simili causa. d. in. g. mutare uolunt. ut aggero ex ad & gero quasi aggrego unde ager deducit̃ & simili modo scribit̃: & est teste Seruio super octauo æneidos cuiuslibet rei coacerua tio: unde fossæ aut ualles possunt repleri & super decimo æneidos ait: agger proprie terra illa dicitur: quæ facto uallo propius ponitur. Sed abusiue & muros & munimenta aggerem etiam dici rettulit. ut Virgilius. Quin intrant portas atq; ipsis prœlia miscent. Aggeribus mœrorum & inundant sanguine fossas. Nonnunquam uero eodem Seruio teste: sup. viii. æneidos. Agger media est uiæ eminentia ex aggeratis lapidibus: strata. Vnde dixit Virgi. Qualis sæpe uiæ deprehensus ager serpens. Sane si cũ dictionibus: ad ꝓpositio accipientibus. a. gn. componatur abiicit. d. ipsum: ut agnitus agnosco. Simi-

li modo si sequatur. s. p. uel. l. c. ut uidebimus. Si uero cũ dictionibus aspiratis cõponat. ad. cõseruat. d. & idẽ est: ac si cũ uocalibus cõponeret: ut adhereo adhibeo: quod ex ad & habeo componitur. adhortor & similes. Vex si cum dictionibus incipientibus ab. l. componat: conseruant aliqui. d. integrũ. Alii uero conuertũt in. l. quod Prisciano magis placuit: & melius scribi alludo cũ duplicato. l. q adludo cũ .d. ante. l. uoluit. similiter alueo magisq adleuo: qđ ex ad & leuo componitur: significatq in altũ tollo: uel de imo & ubi quod iacet atq proiectũ est sursum leuo. Quinti. li. undecimo. Vidi inquit multos quoq supercilia ad singulos uocis conatus alleuarent. Idem hoi in aquã lapso: atq ut alleuaret oranti Alleuio similiter scribit: & cõponit ex ad & leuio leuias: quod est pondus aufferre uel diminuere. Allubesco ex ad & lubesco quasi lubẽs facio. i. obedio. Si aũt ad cũ dictionibus incipientibus ab. m. componatur: ipsum. d. integrũ conseruat: ut admitto quod ex ad & mitto cũ duplicato. t. ut uidebimus cõponitur: & significat teste Prisciano in octauo assumo scilicet & pecco. Iuuenalis in saty. Credo pudicitiã: lã fas est admitte uitros. i. assume: Idẽ in eadẽ: Quid phecas admisit? quæ nã hic est culpa puellæ? admisit dixit p peccauit. Simili modo admoneo: admiror: administro: & similia. At cũ dictionibus incipientibus ab. n. uoluerunt quidã modo consimili ad ipsum. d. conseruare: ut adnitor adnuo. Quod Prisciano non placuit: sed potius mutari in. n. uoluit: & scribi annitor: annuo: annumero: & alia similiter. Sane sequente. p. absq alicuius dubitatione i similẽ litterã cõuertit. d. ut appello ex ad & pello pellas: quod est uoco componit. Vnde appellare est aliũ aduocare. At apello appellis simili modo cum duplicato. p. scribit. cui simile est impello. Vnde appuli in præterito. i. applicui deriuatur. Teren. Post quã poeta animũ adscribendũ appulit. i. applicuit. Si uero cũ unico. p. scribat: idem est quod amoueo Nã componitur ex. a. quod priuationẽ indicat: & pello pellis: ut apulsus ab urbe. i. amotus. Virgilius appendo ex ad & pendo pendis componitur: & est suspendere: ut appendi uuam cũ ad lacem staterã que ponderaui. Cice. in Antoniũ: ut iam appendat pecunia non numeretur: & i procœmio orationũ Aeschini ac Demosthenis a se translaturũ figurate ad incorporea transtulit cum ait. Et putaui non annumerare lectori dedere: tãq appendere. Similiter apparo ex ad & paro componitur: & diuersum ab eo quod est præparo significat. Nam præparare est antea parare: quæ quis utilia sibi fore credit. Cice. officiorũ libro secundo: Facile totius cursum uitæ uidet: ad eamq degendã præparet res necessarias: ut pastũ latibula. & alia generis huiusmodi. Apparere uero est ad dignitatẽ quandam ac ueri pompam se aptare. Idẽ de oratore li. iii. Illa quæ in apparatu fori appellant insignia. Et licet apparatus quandoq utrunq significare uideat: ut apparatus belli quasi præparatio. Id tameu potius est ex q dam consequentia q proprietate. Nam ut dicimus: naues non modo instructas: sed etiã ornatas: qa ut instructores ad bellum eo pulchriores sunt. Itaq apparatũ belli uocamus. quæ ad bellũ quodam decore & ornamento aptant. Sane præpositio. ad. nõnunq sequente. p. littera. d. abiicit: ut aperio qđ ex ad & perio: ut quibusdã placuit cõponitur: cuius uerbi simplex in usu nõ ẽ. Aliis uero quibusdã & Prisciano in. viii. magis uisũ est ex ad componi & pario: quod apud uetustissimos ut supra ostẽdimus nõ solũ secundũ tertiã et secundũ quartã cõiugationẽ declinabat: & hẽt primã breuẽ. Iuue. in satyra Credo pudicitiã iquit: Protulit ut mos ẽ: & apta palluit agna. At repio quod ex eodẽ uerbo cõponit: & cũ unico. p. scribit: quasi defraudet una cõsonante ratione præpositionis i psenti: in pterito duplicat. p. scribitur: qauasi defraudetur una consonante ratione præpositionis in psenti: in præterito duplicat. p. & tẽpus recuperare uidetur: qđ simili mõ in cõperio & cõperi ratione præpositionis opportunũ nõ fuit. Si aũt ipsa præpositio. ad. cũ dictiõibus incipientibus a. q. cõponat ipsum. d. in. c. cõuertit: ut acqro ex ad & quæro acquiesco ex ad & quisco. Sed sequẽte. r. uoluerunt antiqui ipsum. d. integrũ cõseruari: ut adrideo. Quod Prisciano nõ placuit: sed magis i. r. cõmutari uisum fuit: ut arrideo: arripio: qđ: ex ad & rapio cõponit: Simili uodo sequente s uolebant nõnulli. d. integrũ conseruari debere: ut adsumo adsisto. Quod similiter eidẽ auctori nõ placuit: sed potius cõmutatione. d. in. s. scribi uoluit: ut assumo: adsisto: assideo ex ad & sedeo: quasi iuxta sto. Et ide assiduus. assector ex ad & sector: & est comitatũ psto: nõ in itinere: aut nauigatiõe: aut militia. sed fere p urbẽ. Cicero de oratore libro primo. Cũ ædilitatẽ Crassus peteret: eũq maior natu & cõsularis Sergius Galba assectaretur: quod filio suo despondisset. Verũ si sequens dictio ab sc. incipiat: & cõponat ad præpositio subtrahit d. ut ascendo qđ ex ad & scando cõponit: a scribo quod ex ad & scribo cõponitur: ascisco quod ex ad: & scisco formatũ scilicet a scio cõponit. Et est remotũ aliquid quasi sciti uocatũ capere. Cicero de oratore: Quod minime politæ minimeq elegantes sunt asciuerunt aptum suis auribus opimũ quiddã & quasi adipale dictionis genus. At conscisco fere ad mortẽ pertinet. Nam plærũq sic legimus mortem sibi ipsi consciuit: Mortẽ tibi ipse conscisces. Compitur etiam rescisco: quod proprie designat rem postquam gesta est scire: quam nesciebas cum gereretur: præsertim ad te tuosue ptinentẽ. Terentius i adelphis: En tibi rescisit oẽm rẽ. Id nunc clamat scilicet. Gellius uero dixit rescisscere esse rem occultam inopinatã isperatãq cognoscere. Quod mihi non uidetur. Nã si uideam hominẽ cælo uolantẽ: ut fecisse Dedalus Perseusq fertur. Aut aliquẽ e terra pdire qualẽ Tagem fuisse ab herrusci creditũ est. Aut satyrũ aliquẽ semiuirũ semicaprũ. quem uidisse nõnulli scripsere dicat ne rescisse? Et ut puto non dicam. Subtrahitur etiam ab eadem ppositione ad ipm. d. si cũ dictione componitur ab. s. incipiente: ut aspitio: quod teste Prisciano in. viii. ex ad & spicio uerbo: quod simplex non est in usu componitur & inde aspectus: & similia. Si autem componatur ad cum dictionibus incipientibus a. t. mutatur

.d.in.t.ut attineo ex ad & teneo:attingo ex ad & tãgo:attraho exlad & traho attamen ex ad & tamen.

De syllabis definentibus in.f.

f Quoq; nullam syllabã per se terminat:hoc est nisi loco.b.uel.d.uel.s.uel.x.in compositiõe ob sequentiam unius istarum sit posita:ut ex ob & facio officio:ex ad & factus affectus:ex dis & facilis difficilis. Similiter ex dis & fundo diffundo:eodem modo ab ex & facio efficio.

De syllabis definentibus in.g.

g Imili mõ.g.apud latinos nullius syllabæ ẽ terminalis:nisi cũ loco.d.uel.b.ponit: ut supra uidimus:nã ex ad & gero fit aggero:ex sub & gero suggero. De syllabis definẽtib⁹ ĩ.h.& in.k.

n On ẽt põt.h.aspiratio itegrã syllabã terminare:quod si in q̃busdã interiectionibus cõperit: ut uah ah:& oh.putat Priscianus per appocapã fieri:cũ pfecta sint uaha aha ohe. Similiter.k. nullius syllabæ terminalis esse potest. De syllabis definentibus in.l.

l N.l. uero litterã quacũq; cõsonante sequente antecedens syllaba terminari põt: ut albus ulcus calceariũ:quod pro calceo ponit:& cibaria pro cibis: fulcrũ qui & lectus dicitur.Nã ẽ quo iacẽte fulcimur:idest sustinemur:ut dixit Seruius i.vi.Iuue.in satyra Credo pudicitiã ait Antiquũ & uetus est alienũ Posthume lectũ concutere atq; sacri geniũ cõtemnere fulcri. Mulcrũ quod cum.c. absq; aspiratione scribitur:& a mulgeo deriuatur:facitq; ĩ plurali mulcra.similiter ante.d. ante.f.ante.g.& ante alterũ.l.ut ualde: Alpheus nomẽ ẽ uiri propriũ: Algeo culleus cũ duplicato.l. Nã uter ex corio ab occulliendo.i.claudẽdo dictus. Nã in eo sceleratissimi homines cũ simia gallo & serpente iclusi iaciebant in mare. Vnde Iuuenalis in satyra Stemata quid faciunt ait. Quis tã pditus ut dubitet se necam pferre Nerõi? Cui⁹ supplicio nõ debuit una parari Simia: nec serpens unus:nec culleus unus Pugillaris similiter cũ duplicato.i.scribit q & pugillare ĩ singulari. At ĩ plurali solũ pugillares dicimus & significat tabellas cæreas:siue ligneas:siue alterius materiei:ĩ q̃bus stillo scribimus. Vñ a pugno deducit quo cõpræhẽdi cõsueuerãt.Palla similiter scribit:pprie uestis est mulieribus deducta usq; ad uestigia dicẽte Virgilio li.xi.de Camilla:Pro crinali aure pro lõgo tegmie pallæ Tigridis exuuiæ p dorsũ a uertice pendẽt. Tollo eodẽ mõ scribit:& duo significat.s.capio & educo:ut sustuli filiũ.i. suscepi filiũ.Itẽ sustuli filium idest educaui.Et ab utroq; sit sublatũ. Terẽtius: Quicqd peperisset decreuere tollere:idest educare. Similiter Iuuenalis in satyra Credo pudicitiã cũ ait. Tollẽ dulcem cogitat hæredẽ.Quod etiã de suscipiendo intelligi põt:si quis sequentia recte inspicit.In quibus ostẽdere uul Vrsidium tanq̃ sibi placeret lex iulia de adulteriis desistere uel ab hoc crimine:& ducere uxorem procreandorum liberorũ gratia. Sed alia de suscipiendo uidenẽ exempla. Nam certe Alexander magnus ex uxore liberos non educauerat: Atqui ipse apud Curtium ait: Ego ipse Orthoxartis persæ filiam mecum matrimonio iunxi. Non dedignatus ex captiua liberos tollere. Papirianus iurisconsultus delegatis & fidei cõmissis secundo:Mando meæ filiæ pro salute sollicitus ipsius:ut quoad liberos tollat: testamentum nõ faciat. Ita enim poterit sine periculo uiuere. Quin & eadem significatione ponit sublatũ:ut Suetonius de patre Neronis:decessitq; pirgis morbo aquæ intercutis sublato filio Nerone ex Agrippina Germanico genita:Nam pater Nerõis filiũ uix uidit Sane tolero nõ per geminum .l.sed per unicũ scribit: cum prima sit breuis. Iuuenal. in satyra Credo pudicitiã. Quædam parua tamen sed non tolleranda maritis. Similiter uolo p unicũ.l.scribitur & corripitur atq; eodem mõ uelim & uolam. At uero nolo producitur & nolim & nolam:licet uellem & nollem per geminatum.l. scribantur & sic primã producant. Caleo similiter & callidus per duplex.l.scribit:ut Iuue. Callidus & tristes digitos impressit aliptes:& caleo per unicũ.l.aliud significat. Pelagus similiter quod græcum ẽ per unum exarat.l.& primã corripit. Iuue.in saty. Natali Coruine die. Et pelago postq̃ parcæ meliora benigna Pensa manu ducunt. Vlmus cum.l.ante.m.scribit.similiter palma:& inde palmula quæ ẽ extrema pars remi eo q̃ est in modũ palmæ ꝓtenta. Vir.lib.ænei.v. Et leuis stringat sine palmula cautes. Significat etiã palma uictoriã:quia palmæ artificio acq̃ritur. Quin & teste Seruio in.xi.ænei.dicitur etiã toga: quã merebant hi:qui deportassent de hostibus palmã. Alnus per.l.ante.n.scribit arbor ẽ. Culpa cũ.l. ante.p.scribit. Vlpianus simili qd nomẽ est iurisconsulti. Fulsit cum.l.ante.s.scribit.similiter excelsus: Altus uero cũ.l.ante.t.& eodem mõ consulto uerbũ:quod a consulo formatẽ:& significat deliberare:quod quidẽ fit cũ adest qui cõsiliũ petit:& qui consiliũ dat. Et inde consultatio deliberatio. Et cõsultor q pro eo qui aliũ cõsulit accipi solet. Nõnunq̃ ẽt pro eo q aliũ consulit:ut salustius i iugurtrithino: Simul ingt ab eo petũt:ut fautor cõsultorq; adsit. Cõsultus uero ẽ homo prudens & sciens:dignusque a quo consiliũ petas. Et aliquando quidẽ est participiũ:ut consulti medici dixerũt eundẽ eẽ lãgorẽ. Aliq̃n uero nomẽ:ut Hora.in.i.car. Parcus deoꝝ cultor & infrequens insanientis dum sapientiæ consultus error. Liuius lib.x.ab urbe:Callidos solertesq; iuris atq; eloquentiæ consultos. Vnde in primo dixit de Nũma Põpilio consultissimus uir:ut illa quisq; ætate esse poterat: & inde cõponitur iuriscõsultus si cõpositũ ẽ. Horati. Eris tu qui mõ miles mercator:tu cõsultus modo rusticus. Quod ẽt dici solet iurisconsultus. finit ẽt syllabã.l.sequente.u.cõsonante:ut silua:de qua in sequentibus. Peluis a peluẽdo dicta. Puluis similiter qui generis est masculini:& a pellẽdo nomẽ assumptisse dicit:facitq; diminutiuũ ex se puluisculũ generis neutri:ut Hieronymo placuit. Masculine tamen posuit Apuleius de Magia cũ ait:nisi ut petisti munditias dentiũ:nitellas oris ex arabicis frugibus tenuẽ candificum. nobilẽ puluisculum:cõplanatorem gingiuulæ:& reliqua. Vnde ait Seruius⁹ super.xii.æneidos. Puluis

uis ille quo utuntur puellæ etiã cinis dicit. Ad cuius differẽtiã alius puluis cinis imodus uocat ut Vir. lib. geor. primo. Et cinerẽ imodũ latos iactare p agros. Vnde a cinere. i. Puluere puellæ dicuntur ciniflones: ut Horati. Custodes lectica ciniflones parasitæ. Terminat etiã. l. sillabam sequente. x. ut mul xi. Vex ante. q. uel. r. non inuenitur. l. nec. h. aut. k. possunt ipsum. l. consequi.

De sillabis desinentibus in. m.

m Terminare potest sillabã i media dictõe: quando sequens sillaba a. b. incipit uel. p. uel altera m. hoc est ante has litteras. nõ etiã. n. stare potest: qa si p cõpositionẽ interueniret: conuerti debet in. m. Sed ẽt ante. d. & l. & s. & secundũ alios añ. q põt. m. sillabã terminare: ut ostendimus Ante. b. ut umbra: & inde umbratilis is dr: q umbratus siue umbratenus ẽ: ut uita umbratilis & res umbratiles: idem uita umbra & opaco marcescens. Cambises de quo i sua dictione uidebimus. Membrũ & inde membratim: quod est per membra. Ambio & inde ambitos: unde ambitio & inde ambitiosus is dicit: q non suæ uirtuti cõfidit. Vñ nõ recte gradit: sed p circuitũ: siue qđ romãi: q honores poterẽt singulos circuibãt phensantes roganteſq: ut se in suffragiis adiuuarẽt: ut uidebimus i dictiõe Roma. Siue ꝙ q p adipiscẽdis honoribus soliciti sũt: cũ rogãt exordio: quodã lõgiore: & uerboꝝ circuitu utũtur. Vñ ambitus semp in actu ẽ: & ea facit: quæ ambitio: quæ ẽ in aio facere cõpellit. Nõnuq uero ambitus p specie quadã fauoris: & captatione misericordiæ ab auctoribus ponit. Quintilianus: Si iuuenis inocentissimus iudices uti uellet ambitu tristissimæ calamitatis poterat allegare nobis amissam in oculis cogitationũ oium temeritatẽ. Vñ ambitiosus ẽt mõ cõsimili nõnunq accipit. Vt idem lib. septimo institutionũ. Nõ sũ ambitiosus in malis: nec lachrimaꝝ augere cãs uolo: utinã esset rõ minuendi. Ouid. libro. iii. de ponto. Sed tamen hoc factis adiunge priõribus unũ Pro nostris ut sis ambitiosa malis. Cãbio quod originẽ habet græcam & pteritum facit campsi. Nam ακαμπτω uerbo græco deducit: quod in præterito facit ἔκαμψα. Vñ campso cãpsas solebant uetustissimi dicere. Ennius in. x. Lelicatẽ campsant. Recumbo recũbis similiter quod ẽ tertiæ cõiugatiõis: atq ide cũ recubo recubãs ut Virgi. in buco. Recubans sub tegmine fagi. Columbus similiter & columba: quæ teste Varrone a culminibus dicunt: qa alte nidulant. Ante. p. ut imperiũ & in imperiosus: quo uno mõ imperii ostentator designat: utputa i exercenda sæuitia: qualis Torquatus apud Liuiũ qui filiũ sæuitia ob iperiũ cõtemptum occidit. Vnde imperiosus appellatus est. Altero mõ is significatur. q imperii habitatiõe detinet: seu plenitudinem. Impedio similiter scribit: & inde impedimẽta: quod duo significat. Vnũ ẽ difficultate: quod in cõmotiori usu habeꝫ Salustius: Occulte p amicos & maxime p hoies nominis latini: & socios italicos impedimẽta parabãt. Curtius. Vnã unũ & duas puellas itinerũ agminũq impedimẽta triginta milibus talentũ auri pmutes. Ci. Cũ primũ impedimenta naturæ diligentia industriaque superit. Significant ẽt impedimenta inuenta: quæ sarcinas: uel alia bellica instrumẽta gestant. Et sarcinæ res sunt: q in uia portant. Curtius: Magno cõsilio iacturam sarcinaꝝ ipedimẽtorũq contempsit. Et itex sarcinas & impedimenra ibi cũ psidio reliquit. Liuius similiter: quarta uigilia pfecti sarcinis impedimentisq Beneuenti relictis. Idem: iumentaq & sarcinas & alia bellica instrumẽta portabãt Vnde ait Frontinus ipse quoq ob hoc exasptus iterfectis oibus ipedimẽtis ad pugnã descẽdisset Cõparatiuũ similiter cũ. m. ante. p. scribit: & cõuertit. n. in. m. Nã componit ex con & paro. i. diuersa. uel aliquid unũ: ut diuersum. Itaq cum. a. post. p. ut ẽt comparo uerbum semper scribitur. Eius natura est superare in ea qualitate: quam optinet positiuũ. Aliquãdo tamẽ teste Quintilia. utimur cõparatiuis p absolutis. Quod poetæ nostri sæpissimæ obseruant: ut Virgi. in Tityro. Candidior postq tõdenti barba cadebat: hoc est cãdida. Et lib. v. ænei. Comites senioris Acestæ p senis: ut dixit Priscianus q id addidit cõparatiuũ nõnuq p minori ui accipi: q ipsum positiuũ: ut Virg. li. ænei. primo. Tristior & lachrimis oculos suffusa nitẽtes. Nã non absolute: sed ex parte tristis accipit. Vex de seniore p sene nõ illi primũ assentiendũ uidet: cũ ab aliis pro ualde sene similiter efferatur: ut Quintili. de Socrate. Eo nãq ait seniore octauũ. n. & nonagesimũ cõpleuit annũ pceptorem Aristotelis pomeridianis scholis cœpit. Et Ouidius de tristibus. Imperiũ regat hoc cũ seniore senex. Nec plane tristior p ex parte tristis: ut uoluit Quinti. accipit. Nec Seruius ut puto dictũ Varronis & Plinii ad mentẽ accæpit. Ait. n. super. vii. æneidos. Senior & iunior cõparatiui sunt per iminutionẽ. Et. n. senior nõ satis senex: iunior nõ satis iuuenis: intra iuuenẽ: sicut pauperior intra pauperem. Quã rem Varronẽ in libris de lingua latina ad Ciceronẽ dixisse: & a Varrone tractã cõfirmasse Pliniũ: dixit idem Seruius. Ego uero & si de iuniore ac pauperiore dixerint: alio intellectu affirmare uelim. De seniore nulatenus puto. Nam & si iunior te sum: minor natu te sum: ita minor te sum: idest minoris ætatis q̃ tu. Et sic forte per immutationem ille intellexerunt. Sed non ppter hoc tolliturrquin superẽ te i ea qualitate: quã obtinet positiuus: hoc est superem te iuuentute: & paruitate ætatis. Terminat etiã. m. sillabam ãte alterũ. m. ut flãma: quæ est ignis. Fãmeum uero genus est ueli rubicundũ: quod gestabatur a mulierib9 nup nuptiis de quo Iuue. in satyra Credo pudicitiã inquit: Emutatq domos & flãmea cõterit. Similiter sũmus ma. & aduerbiũ sũmatim: quod ẽ per singulas sũmas. Aliquando per unã ut dicã de hac re sũmatim. Nã a uerbo sũmo sũmas primæ coniugationis deducit: qđ p geminũ. m. scribit. licet sumo. mis. tertie cõiugatiõis p simplũ scribat. Imitor ẽt cũ primũ breuẽ habeat: p simplũ. m. scribi debet Iuuenalis in satyra Oibus in terris: Sãctos licet horrida morees tradiderit domio: ac ueteres imitata sabinas: At mãma cũ duplex. m. scribat i deriuatiuo unũ perdit: & dicit mamilla p unicum. m. & duplicatũ. l.

habetq; primã breuẽ: ut Iu. i satyra Credo pudicitiã: illa loq recta faciet: strictisq; mamillis. At sumen licet primã ꝓducat: cũ unico tamen. m. scribit: & a sugendo nomẽ assumpsit: & ut quidã ferũt est suis mãma: alii uero dicũt bruti cuiusq;. Et simili mõ uuluã dicũt eẽ mãmam suis uel uaccæ: aut taliũ. Horati. Obeso nil melius turdo: uulua nil dulcius ampla. Iuue. in saty. Atticus eximie: Qui meminit calide capiat qd uulua ꝓpinæ. Est ẽt uulua mulierũ: qua nascẽdo egredimur: ut idẽ primo: Cũ tot obortiuis fœcnnda iulia uulua Solueret. Cõmodatarius uero ꝓ duplicatũ. m. scribit. & is dr̃ q cõmodatũ accæpit. Cõmentũ qd̃ ex con & mẽte qdã eẽ cõpositũ & deductũ uolũt: quasi sit cõmotio mẽtis ꝓ duplicatũ. m. scribit. Alii a cõminiscor deductũ uolũt: quo ad idẽ tẽdit. Est. n. & enarratũ & inde cõmentariũ qd̃ teste Cice. in Bruto nõ est oratio. sed capita rerũ & oratiõis cõmentariũ paulo plenius. Sane Seneca quod cõmentariũ significet expssius libro declamationũ. iii. indicat dicẽs. Sine cõmentario nunq; dixit: sed cõmentario cõtentus erat in quo res nudæ ponunt. Dicit ẽt cõmentarius in masculino: ut Liui. libro. xlviii: Quæri iussit ab eo ut quẽ de his cõmentariũ a patre accepisset. Et subdit librũ popo scerũt: si plures primus & secundus cõmentarius. Itaq; i singulari ꝓ una eadẽq; significatione tã neutrũ q̃ masculinũ accipit. Et eandẽ significationẽ hẽt: quã in plurali masculinũ. Et sunt libri ubi res nõ late diffuseq; explicantur: sed breuius q̃ poterãt tractare: ut Cæsaris cõmentarii: in qbus ad exequendã historiã aliis uꝝ subiecisse materiã. Qui si fuerũt singuli: cõmentariũ uel cõmẽtarius uel liber dicit Verũ & si ex multis lõgisq; tractatibus breuiora coaceruent cõpendia: cõmentarii ẽt dici possunt. Vti nos cõmentarios hos uigintiquattuor libros diximus: & duodecim illos alios: quos de oĩ rõne disserẽdi & artis dialecticæ ꝑceptis ex inumeris pene auctoribus & magis latinorũ & græcorũ uoluminib⁹ ad Frãciscũ iurisconsultũ: & cõterraneũ meũ nup edidimus. Vñ & nõnunq; similiter libri cõmẽtarii deducuntur Cice. de finibus lib. iii. Tu ipse cum tantũ librorũ hẽas: quos hic tandem requiris cõmentarios: quosdã inquã aristotelicos. Ponit ẽt ab auctoribus cõmentarius in singulari & masculino ac neutro i plurali in alia significatiõe: hoc ẽ ꝓ expositiõe & interpretatiõe auctorũ: ut Au. gellius: est adeo inquit Probi grãmatici cõmentarius satis curiose factus: & iterũ. Nõnulli grãmatici q cõmẽtaria i Virg. cõposuerũt: iterũ quoq; noster Taurus i primo cõmentariorũ quos in gorgiã Platõis cõposuit scriptũ reliqt. Quidã ẽt talia huiusmodi opa cõmentũ uocauerũt: ut Nigidius Donatus Priscianus: aliiq; nõ nulli. Seruius uero cõmentarios ẽt ꝓ hoibus accepisse uidet: eũ inqt georgi. primũ supfluam mouẽt quæstionẽ cõmẽtarii: hoc ẽ qui cõmenta ediderũt. Cõmeatus a simul eundo dr̃. & in utroq; numero ꝓ cibariis ad alimoniã reipu. aut exercitus: aut alicuĩ⁹ multitudinis accipit. Interdũ ẽt priuatim: ut Cicero ꝓ lege manilia. Iam cõmeatu & priuato & publico ꝓhibemur. Cõponit ẽt ipsum. m. finiens syllabã añ. d. in oĩbus scripturis & sculpturis antiqs ut iamdiu: iamdudũ: qd̃ ex iã & dudũ: quæ duo paruũ tpis designãt cõponit. & de paruo tpe unius horæ aut semihoræ aut duarũ triumũe: aut quattuor ẽt horarũ certe breuissimi tpis dicit: ut Virgi. in initio quarti: At regina graui iãdudũ saucia cura: & alibi in eodẽ libro. Talia dicenti iãdudũ auersa tuet̃: hoc est a pauco tempore citra. Quod sane ꝑteritũ tps referri põt: & futurũ. Ad preteritũ quidẽ: ut Virgi. li. æneidos primo de Aenea & achate inqt: iamdudũ erũpere nubẽ ardebãt. Nõ. n. per multũ tpis id cupierãt: cũ nec per horã ibidem stetissent: sed certe ꝓ tps aliquod anteq̃ id dicerent: quare exposuit Seruius. i. olim. Ad futurũ uero refertur: ut idem ostendit Virgi. lib. secundo de Sinone cũ ait. Quidue moror? si oĩs uno ordine habetis achiuos. Idq; audire fat est: iamdudum sumite pœnas. i. cito: ut exponit. Seruius. Et hæ sunt proprie significatiões eiusdictiõis. s. ut diẽ in preteritũ uel futurũ nõ trãsgrediant. Verũ iproprie & raro ab aliquibus auctoribus ꝓ eo qd̃ proprie ẽ iampridẽ: aut iamolim positũ comperimus: ut Macrobius in saturnalibus. Iamdudũ inquit hæc q̃stio ab aristotele & ꝓposita est & soluta: cũ dicere debuisset iãpridem: aut potius iamolim. Plini. etiã libro. xxiii. naturalis histo. sic inquit. Somno uero aut securitatibus iãdudum hoc fuit quod illa Helena ante cibũ ministrauit. Sed qa in huiuscemodi aduerbiis differentias tẽporũ designãtibus difficultas nõnuq; esse uidet: decreui illa per ordinẽ explanare. Et a dudũ icipiens comperimus illud eandẽ prorsus cum iamdudũ significationẽ detinere. Ita ut nec diẽ proprie transcendat. Vt dudum intraui: dudũ te expecto. i. hora aut semihora est uel duæ uel tres uel ut multũ quattuor ex quo i traui: & ex quo te expecto. Improprie uero diem ac dies trãscendere nõnunq; ab auctoribus ponitur. Plinius lib. xviiii. natura. histo. Iamdudũ iquit ex eadem Hispania Zœliton uenit i Italiã plagis utilissimũ. Liuius lib. xli. in eo inquit captiuorũ numero fabri: q dudũ fuerũt assueti apud pœnos mihi crede opus in arce lacenorũ fecere nuper: quasi nõ lõgo tpe a nũc dicit. Ita tamẽ ut nõ ad præsentẽ diem hoc est ꝓsens tps referamus: sed ad preteritos nõ mõ dies: sed aliquãdo menses & ẽt annos: quos ꝓ cõditiõe materiæ cõplectit: ut nuper inuẽta est pixis: quã fideritẽ appellent. i. nõ multo tpe ab hinc. Cice. de diuinatione. Neq; ante philosophiã patefactã q̃ nuper inuenta. Idẽ de amicitia. Neq; enim assentior iis qui nuper hæc disserere cœperũt cum corporibus simul aias interire: atq; omnia morte deleri. Significat ẽt iterdũ nuper nõ longo tpe a tũc: ut Curtius. Qui nuper ab Alexandro missi erant Liui. tunc inquit hæc ipsa indignitas augebat aios non retinendis modo publicis agris: quos ut tenere ptinacẽ nobilitatẽ bẽbat. Sed ne uacuũ quidẽ agrũ nup ex hostibus captũ diuidere. Pridẽ hoc est nõ lõgo tẽpore prius a nũc: & idẽ quod uup significat. Plinius libro. xvii. naturalis hi. Ipsi uero pridẽ uidimus ea ferme oĩa præter pubertatẽ in filio Cornelii Taciti eqtis romãi. Similiter Paulus iurisconsultus. Et nõ est mirũ si peculium quoq; defuncti pridẽ fili deferẽ pr̃i. Vulpianus quæritur inquit cũ

ordinem tenere:quẽ prídem habuit.Ponitur ẽt prídem ſæpe cum negatione & cũ q̃ & cum ita: Cũ negatione quidẽ ut Plinius li.xv.Medica non prídem uenere in Italiã.Cũ.q̃.uero ut Ci. p Roſcio: Comedo q̃prídem Fannii in aduerſaria detuliſti.Cũ ita ãt ut idẽ in Bruto cũ ait.Fuit.n.regnante iã græcia:noſtra ãt ciuitate non ita prídẽ dominatu regio liberata:prídie.i.prius die.hoc ẽ quaſi hæri:non tamẽ p̃ſentis diei:ſed cuiuſdã alterius:aut p̃teriti aut futuri:Præteriti quidẽ:ut prídie q̃ intrarẽ mare ſerena lux fulſit.Futuri uero:ut prídẽ q̃ intres patriã ſacrificium facito.i.die p̃cedenti quo aut mare itraſti:aut patriã intrabis.Vel cũ gñto ſic:prídie illius diei quo hæc feci:aut faciã.Vnde cum nõ dicamus ſecundo calendas:ſecundo nonas:ſecũdo idus:dicimus prídie calẽdas:prídie nonas:prídie idus.i.die p̃cedenti quo erũt uel fuerũt calendæ nonæ aut idus.Verũ ex prídie fit prídianus:pro quo heſternus abutimur.Suetonius pluribus in locis.Vnde i uita Tiberii ſolemnibus ipe cœnis:prídiana ſæpe & ſemeſa obſonia p̃buit.Idẽ in uita Caii marcẽte inqt adhuc ſtõacho prídiani cibi poſtridie:quaſi poſtero die dicit:hoc eſt quaſi cras nõ p̃ſentis diei:ſed cuiuſdã alterius aut p̃teriti:aut futuri:ut poſtridie q̃ pater mortẽ obiit:epulum feci:aut poſtridie q̃ morieꝛ faciam.i.poſtero:ſiue ſeq̃nti die cum morieꝛ.Aliquando ſine q̃ ponitur:ut Terẽtius i andria:Venit ad me Chremes poſtridie clamitãs:ſupple illius diei quo hæc geſta ſunt.At ex poſt prídie nõ fit poſtridianus aut i uſu nõ eſt:ſed pro eo abutimur craſtinus nudiuſtertius idẽ eſt quod nũc die tertio.i.p̃terito:& die ſupiore adhuc dicimus nudiuſquartus.i.nũc die quarto.Nõ ãt dicimus nudius ſecundus:quia magis propriũ de p̃terito habemus heri & de futuro cras.At dehinc p̃ximo perendie dicimus.Cicero ad Atticũ li.xii.ſcies igitur cras:ad ſumũ pen die.Vt dies pendinus dies adhuc tertius.Cæſar in cõmentariis:Qui ſi parte liceat pendio die cũ proximis hibernis cõiuncti cũ reliquis caſũ belli ſuſtineat.Et cõperendinare eſt differre in l õgũ de die in diem.Indies idem qđ quottidie dicitur:ſed proprie cũ quodã incremento.Ideoq; plærũq; cũ comparatiuo ponitur:ut indies malum arctius premeret.& cum in urbe infinitũ malum ſerperet.Idq; manet indies latius.Ponitur ẽt ſine comparatiuo:ſed cũ uerbo ſignificãte incrementũ:ut Liuius:Creſcẽte indies multitudine.Indiem uero idẽ qđ i præſentia tpis ſignificat:ut Quint. Nõ ut uere uolucres præſentis modo cibi memores indiẽ uiuũt.Propediem eſt quaſi prope eſt dies q̃do hoc fiet.Vnde & propemodũ eſt quaſi prope menſurã: quod accipitur pro pene ſiue prope cũ eſt aduerbium.Finit ẽt ſecundũ aliquos ipſum.m.quãdoq; ſyllabam ſequente.l.ut quemlibet quanlibet. Quin & ſequẽte.s. ut circũſpicuus:quia a circo & aſpitio componitur:& is dicitur qui circum aſpicitur.Circũſpectus uero eſt qui circũſpicit:& in oẽm partem ſpectat. Verum ſequente.q.non præcedit.m.ut plæriq; dicũt grammatici:ſed conuertitur in.n.ut nanq; quanq; & ſimilia.At ſequente.n.nõ poteſt.m. præcedẽtẽ ſyllabã terminare.ſed ubicunq;.m.ante.n.in eadem dictione componitur ſemper in eadẽ ſyllaba manet:ut amnis erũna Ramnes:quenadmodum ſupra uidimus:Item nec ſequente.t.poſt.m.præcedẽtẽ ſyllabã terminare niſi.p.interponatur:ut ſumptus promptus comptus contemptus: licet contẽnere ubi non eſt.t.ipſum.p.non eſt.c.ſuſcipiat.

De ſyllabis deſinentibus in.n.

N.n.uero terminari poteſt antecedens ſyllaba:ſi ſequẽs incipit.a.c.uel.d.uel.f.uel. g.ul' altera
i n.uel.q.uel ut q̃buſdã placet.r.uel.s.ul'.t.uel.i.uel.u.cõſonantibus:uel.x. Ante.c.igit ut cõcilium:&uerbũ concilior:unde dicimus concilior regi:ſi illi ignotus in eius gratiam uenis.Reconcilior aũt regi ſi qua de cã is mihi iratus depoſita ira me rurſus recipiat in gratiã.Concinnus: mãcus:concors qui a coniunctione cordis dicitur. Sãcire quod teſte Seruio in.xii.ænei.p̃prie eſt ſanctũ aliquid.i.conſecratũ facere ſub ſanguine hoſtiæ.Vnde dictum ait ſanctũ:quaſi ſanguine conſecratũ At ſanctio proprie eſt lex cũ terrore pœnæ:ut ulpianus de diuiſione rerũ:& qualitate dicimus ſancta: quæ neq; ſacra neq; p̃fana ſunt:ſed ſanctione quadã cõfirmata:ut leges ſanctæ ſunt:ſanctione.n. quadam ſunt ſubnixæ.Quod ſanctione qnadã ſubnixum eſt id ſanctum eſt.& ſi deo non ſit cõſecratum. & interdum ſanctionibus addicũtur:ut qui ibi aliquid commixit capite puniat.Cõcio cũ.c.in penultima ſcribitur.Nã ex con & cio quartæ cõiugationis uerbo componitur:& deducitur:quod idẽ ſignificat:quod cieo ſecundæ:hoc eſt moueo:& uoco:& idemuerbũ concio:quaſi conuoco:& nomen ipm concio:quæ populi eſt multitudo conuocata:uel ex magiſtratus iuſſu uel publici ſacerdotis:uel ſua iterdũ auctoritate.Et p̃prie ad audiendum oratorem concionantem in bonũ publicũ: cuius ẽt oratio concio uocatur.Incedo & inde inceſſus ſimili modo habentur:& ad ſublimiores quodã modo ſpectare uidentur:& qui præ ſe faſtũ ferunt. Virgi.lib.æneidos primo:Regina ad templũ magna ſtipãte caterua inceſſit.Idem i eod ẽ.Et uera inceſſu patuit.Incola ſimiliter cum.n.ante.c.ſcribitur & is eſt:qui i alterius regione habitat & in aliena ciuitate:& repu.Cicero de officis:Peregrini inqt & incolæ officiũ eſt nihil p̃ter ſuum negociũ agere:nec etiam in aliena repu.curioſum.Cunctus ſimiliter cũ.c.poſt.n. & ante.t.ſcriptũ in antiquiſſimis inſcriptionibus cõperi:ut in marmore quod eſt i eccleſia Michaellis archangeli in uaticano in epitaphio Homonoeæ habetur quã Pallas cũctis artibus erudiit. Ante.d. finit ẽt ſillabam.n.ut conduco:& inde conductus.Atq; coducticius is dicitur:qui conductus eſt. Non dũ quod per.o.in prima ſcribitur.Indicium quod & per.c.ſcribitur:ſicut iudiciũ.Mando ſimiliter:qđ duplicẽ habet coniugationem.Nam cum ad mandatum attinet mandas facit:cũ uero ad dentes mãdis.Conditio per.t.abſq;.c.ſcribitur in penultima:& tunc proprie fortuna ac fors eſt. Nã a cõdo. diſconditum coditi adita.o.formatur:ut ego ſum poſitus in hac cõditione.i.fortuna ac ſorte. Cice.omi ceant conditione adminiſtrandi conſulatus.Nam homo bonæ conditionis nõ is apud antiquos dicl

tur:qui manſuetus eſt:& bonæ naturæ. Cũ illũ uocarent antiq manſueti & boni ingenii: nos mãſueti animi mãſuetæq mẽtis:ſed potius q in bona fortuna eſt:& ſorte. Aliq̃do uero ſcribitur cũ.ct.in penultima:& tunc ex con & dico cõponitur:& pactionẽ ſignificat ac electionem:ut apud Teren. Amatores Chriſidis tulerunt mulieri condictionẽ.ſi uellet eis morẽ gerere:ſe daturos illi pcium liberalẽq merce dẽ. Ipſa uero accæpit condictionẽ:hoc eſt pactioni promiſioniq aſſenſit Rubicundus teſte Priſciano in.iiii.alternitatis cã cũ.c.pro.b in penultima ſillaba ſcribit:ne ſit abſonum:ſi rubicũdus dicamus. Nã huiuſcemodi nomina oĩa pter hoc in bundus deſinunt. Et quanq̃ ille ſecutus Scauq antiquũ grãmati cũ & ſeruiũ in.x.ænei.uoluerunt ea ex ſimilitudine etimologiã trahere. Ita in uitabundus ſimilis ſit uitanti:pdabundus ſimilis pdanti:moribundus ſimilis morienti:errabũdus ſimilis erranti:furibũdus ſimilis furenti. Tũ firmior & certior eſt Gellii ſnia una cum ea Caſelli in cõmentario lectionũ antiquarũ ubi ſcripſit ridibundus idem quod rideṅs:ludibundũs idẽ quod ludens:errabundus idẽ quod errãs: rubicundus idẽ quod rubens. Sed nõnunq̃ ut Gellius ait uehementiã ſignificãt:quod idem eſt:ac ſi diceret idẽ ſignificant:q participia frequentatiuoq:ut riſatans:luſitans:erratitãs:populatitãs:rubetitãs. quæ quia non reperimus in bundus eoq loco ſuffecta ſunt. Repetundaq ẽt.n.ante.d.continet: uñ repetundaq accuſatus:& de pecuniis repetũdis nõ habet alios caſus:ille dicit:qui cum magiſtratus eẽt: prouincialibus aut uĩ aut dolo eripuit pecunias:quo nomine oĩa q̃bus diuitiæ conſtant contineri dicimus:ut uaſa præcioſa:ueſtẽ:frumentũ:nauigia:nũmos:& cum a repeto deſcedant dubitari põt:quare non cũ.e.ĩ ante penultima:ſed per.u.potius ſcribit & profertur. Ad quod dicimus mutatũ fuiſſe.e. in.u.quia id tertia cõiugatio præter cæteras patit: Vel ob hoc ſaltẽ ut differret ab illo:qd dicitur miſſi ſunt legati ad res repetendas:quo ſignicat principi uel populo erepta eſſe:uel pecorum uel hoĩum uel locorũ ac terrarũ agrorumue corpora. Expendo ſimiliter.n. habet ante.d.& a pendo cõpoſitum ẽ ſignificatq exacte ponderare atq examinare. Cicero i Verrẽ libro quinto. Deinde hæc expedite atq æſtimate. Idẽ officiorũ libro primo. Quæ contẽplantes expendere oportebit qd quiſq habeat ſua eadẽq moderari:nec uelle experiri:q̃ ſe aliena deceant. Iuuenalis in ſatyra:Oibus in tetris inquit: Expẽde Hannibalẽ:quot libras in duce ſummo inuenies. Perpendo eodẽ modo cõponit:& idem ſignificat hoc eſt exacte pondero:atq examino. Non tamen ut aliqui uolũt intelligo & anima duerto. Cicero. Quid in amicitia fieri oportet:quæ tota uirtute perpendit. At apando quod ſimiliter ſcribit:ueteres paſſum cũ duplicato.ſ.& non panſum cũ.n.ante unicũ.s.deduxerunt. Vnde capillo quoq paſſo multere dicit:quaſi porrecto & ſparſo:& paſſis manibus & uellis paſſis dicimus:quod ſignificat diductis atq diſtentis. Quin & cũ ppoſitione expaſſum nõ expãſſũ ut aliq dixere. Cecilius ut refert Gellius.xv. noctiũ attica. inquit:Heri uero proſpexiſſe cũ ſe ex tegulis hæc nunciaſſet:flãmeum expaſſum domi protulerũt. Etiã nõnunq̃.a.littera ante.s.mutata p cõpoſitti uocabuli morẽ:ac pro eo quod eſt diſpaſſis dixerunt diſpeſſis. Plautus in milite glorioſo. Credo ego iſtoc exẽplo tibi eſſe eũdẽ extra portã diſpeſſis manibus patibulũ habebis. Indoles ſimiliter ſcribit:& ppie in pueris & adoleſcentibus ſignificatio ẽ futuræ uirtutis. Quintilianus:In primis annis laudatur indoles. Cice.ut.n.adoleſcẽtibus bona indole pditis ſapientes ſenes delectantur. Nõnunq̃ uero pro pſtantia uirtutis accipitur. Vt Liuius de Lauinia iam matre:& poſt mortẽ Aenæe res adminiſtrante inqt:Tãta in ea uirtutis idoles fuit. Lucanus:Indole ſi dignũ latia:ſi ſanguine priſco. Robur ineſt ais. Indole dixit q̃ſi genroſitate q̃dã uirtutis atq animi. Verũ Liuius & ad malã quoq partẽ & ad muta atq inanimata indolẽ trauffert. Nam loq̃ns de hãnibale ſic ait:Cũ hac indole uirtutũ ac uiciorũ triennio ſub Haſtrubale imperatore meruit. Et alibi.ſicut in frugibus pecudibuſq nõ tantũ fæmina ad ſeruandã idolẽ ualent:q̃tum terræ proprietas cæliq ſub quo alunt. Indico ex in & dico cõponitur:& proprie eſt denuncio:ut indictũ eſt bellum. Indixit romulus ſpectaculũ Liuius in primo:Indici deinde finitimis ſpectaculũ iubet. Iterum indixit in poſterũ diẽ ut adeſſent. Idẽ & iuſticium indictum. Poteſt ẽt.n.ſyllabã ante.f.terminare:ut cõfore.i.collaturum eſſe:quid q & pro fore apud comicos eſt in uſu Similiter conflo cũ.n.ant.f.ſcribitur & dicimus cõflaui æs alienũ quin factus ſum debitor alienæ pecuniæ. Idem contraxi æs alienũ q̃bus correſpondẽt diſſolui æs alienũ. Quint. Non ego æs alienum luxuria contraxi. Cice. patri perſuaſi ut æs alienum filii diſſolueret. Infula ſimiliter.n.ante.f.q eſt teſte Seruio ſuper.x.ænei.faſcia in modũ diadẽatis:a q̃ uitæ ab utraq parte dependẽt:quæ ut ait plærũq tortilis eſt:& de albo & croceo.ante.g.ſimiliter põt.n. ſyllabam terminari:ut fungor:quod cum ablatiuo nõnunq̃ cũ acuſatiuo conſtruitur:& idẽ eſt quod officium munuſq ago:& fungor magiſtratu:fungor ptura:fungor legatione:fungor officio delegati fũgor munere iudicis. Similit fungor uita:qa fungor officio uitæ:Inde defunctus qa finiuit officiũ uitæ. Conſtruitut nonnunq̃ cũ accuſatiuo. ut Teren. in adel. Aeſcinus tuus neq boni neq liberalis fũctus eſt officiũ uiri. Similiter defunctus periculis:qa finita ſunt pericula. Vir.in.iii.ænei. Otandẽ magnis pelagi defuncte periclis. Liui. Defuncta morbis corpora ſalubriora eſſe incœpere hoc ẽ finiti ſũt morbi corporũ. Ingredior ſimiliter ſcribitur:& ex in & gradior componitur:ſed diuerſa ratiõe. Nam uno modo ad locũ ingredi dicimur:ut ingredior forum uel in forum. Alio modo pro eo quod eſt ambulo & incedo:Vir.lib.geor.iiii. Continuo pecoris generoſi pullis in aruis. Altius ĩgreditur & mollia crura reponit. Cicero li.v.ad Atticum. Si dormis expgiſcere:ſi ſtas ingredere:ſi ĩgrederis curre:ſi curris aduola. Vbi idẽ eſt igredere quod gradi & ambulare. Mango eodem modo.n.ante.g. detinet & eſt uenalitius uenalium hoĩum:ut Martia. Milia puero centũ me mango popoſcit. Cõtingo uero & ſi in

præsenti.n.habet ante.g.in pteritis tamen pfectis & plusq̃ pfectis & inde formatis illud perdit: ut cõtigi contigero contigissem contigisse. Potest similiter.n.finire syllabam ante alterã.n.ut annus.& inde anniculus: de quibus in dictione annus late uidebimus. Similiter pãnus & inde pãnosus: q.s.crosso ac uili pãno opertus est. Nec hoc nisi de paupere dicitur: cuius exẽpla sunt plurima: Bipẽnis cũ.i.&.n.ãte aliud.n.scribitur: & teste Quint.in primo significat acutũ. Vnde securis utriq; habẽs aciẽ bipẽnis dicitur: & illos errare dixit: qui quia a primis duabus hoc esse nomẽ existimãt pennas auium esse uolũt: hoc est non ẽt pinnas. Nã ut ego in.L.Columella uiro elegantissimo annotaui: pinnas sp p pẽnis quæ plumæ nõ sunt accipit. Vnde puto pẽnas generale ad pinnas & plumas esse. Verũ cũ hoc tpe plæriq; penna scribant a penna pennatiũ: hoc est pẽnax thecã deducere possumus. At pennariũ cũ unico.n. scriptũ locus est teste Varrone de lingua latina ubi reponitur penus: hoc est edulia ad uictũ ptinẽtia: Vnde ait.Cic.in libris de natura deox: Penus est omne quo uescunt hoies. Et oĩa hæc absq; diphthõgo scribunt. Similiter penis cũ unico.n.scribit: & est mentula: dictus a pendendo uel penetrãdo: licet penis habeat primã lõgã. Ante.q.potest.n.ẽt syllabã finire: ut iquiro conquiro inquilinus: q ab i & colo cõponitur & deriuatur. Et is accipitur qui in alieno priuato ꝓprie tamen conducto habitat: siue in urbe siue ruri. Cice.in philip. At uero te inglino nõ domino psonabãt oĩa uocibus ebrioꝝ. Plærũq; si mulier cũ.n.ante.q.ut auctores grãmaticæ uolunt scribi debet. Immo sequente.q.ut diximus: ubi ãte cõpositionẽ in pcedenti syllaba fuisset.m.conuertunt illud in.n.ut nanq; quãq; & similia: & descendit plærũq; a plæriq;. Sane plæriq; dupliciter apud auctores accipit. Vno mõ ꝓ maxima pars: ut Salusti? in diuisione inquit orbis terræ plæriq; in parte tertia Aphricã posuere: pauci tantũmõ Asiam & Europã: & paulopost. Plærosq; senectus dissoluit: nisi qui ferro aut bestiis iteriere. Nam morbus haud sæpe quenq; supat. Alio uero mõ pro eo quod est nõnulli ponit: ut Quit. uideas inqt plærosq; ira percitos i.nõnullos. Simili mõ plærũq; uno mõ ponitur pro eo quod fere est sp. Alio uero mõ: sed rarissime ꝓ eo quod est nõnunq̃: ut Quint.in amatore: Excussa sunt plærũq; uitia uerberibus.i.nonnunq̃: & ut q̃dã uolunt est aduerbiũ: ut uero alii est nomen. Ante.r.uero.n.ipsum posse syllabã terminare quidã uolunt: ut inrũpo inruo: Aliis magis uidetur.n.in.r.cõuerti ac dici irrumpo irruo: & inde irrito qđ uno mõ hoc est cũ penultimã producit: idẽ est quod prouoco. Alio mõ uidelicet cum illã corripit: idẽ est ꝙ nõ ratum esse ostẽdo: uel uolo corrigo: corruo. Quẽ modum græci ipsi obseruant: ut συρραττω .i. consuo. Nã ex συν quod est con: & ραπτω: quod est suo cõponitur. συρραγῆναι. i. confundo: quod simili mõ componitur: & in mile aliis. Ante.s.ãt absq; aliqua contradictione ipsum.n. pcedentẽ syllabã terminare ualet: ut consul a consulẽdo: de quo late Põponius de origine iuris. Et inde consularis is dicit: qui cõsulatũ gessit. Et pro cõsul: q cũ ptãte consulari extra ordinẽ ad aliquam prouinciã administradã mittitur pter quam quod nõ.xii. fasces eum præcedũt: qui præcedũt cõsulem: sed tantũ sex: ut ẽt prætorem & pfidem. Nam nõ is est ut quidã inscii dicũt qui pro alio consule præest prouiciæ Simili mõ ꝓ prætor: nõ qui pro alio ꝑturam: sed qui ex ordinariã gerit. Idem proquæstor & similes. Cõsilium uero sine.c.post.s.scribitur. Nã componitur ex cõ & sileo. Cõsessus eodem mõ.n.ante.s.syllabã finit. Neq; est cõsessio: sed hoies uno in loco sedentes: sunt conuẽtus nõ est conuentꝰ: sed hoies qui in unum locum cõuenerũt. Instar simili mõ se habet. Et ut ait Seruius similitudinem idicat: Inducit Virgi. libro æne.ii. Instar mõtis equum diuina palladis arte. Nobis uero potius ad equiperationẽ uel ad mẽsurã significare uidetur: ut idem libro.iii. Argolici clypei aut phœbeæ lampadis instar. Cice.hexametroq; istar uersuũ. Institutũ similiter se hẽt: & ab in & statuo cõponitur moremq; designat: ut faciã meo instituto: licet nõnunq̃ significet incæptũ propositũ ab instituo quod est incipio. At institutiões ꝑceptiones sunt: qbus instituuntur & docentur hoies: ut libri a Quintiliano a Lactantio aliisq; auctorib9 de institutiõe iscripti sũt similiter cõspiro a spiro cõponitur. Nec actiuũ est: sed neutrũ unde neq; conspiror deponẽs cõperit. Quare nec cõspiratus aliqs dici debet: sed cõspirans. Simili mõ a monstro monstras quod semp cũ.n.ante.s.scribit. Monstrũ & mõstrosus similiter cũ.n.ante.s.&.o.absq;.u.i penulti ma scribit: qđ Luca.in primo ex ipsa natura uersus sic scribendũ esse cõprobat cũ ait Monstrosiq; hominũ partus. Verũ plæriq; iterponunt.u.& scribunt mõstruosus: quod latinũ nõ est. Sicut e diuerso plæriq; scribũt fœtosus: ut illud in psalmis: Oues eox fœtosæ: pro fœtuosæ. Nam sic quoq; legendum est. Quoniã dictiões quæ quartæ sunt declinatiõis retinẽt.u.ante osus: ut actuosus fructuosus luctuosus quæstuosus sumptuosus. In secũda uero minime: ut ramosus dolosus lacerosus petrosus. Atq; ut i masculinis ita in neutris: ut lutosus cœnosus damnosus lucrosus uitiosus portẽtosus. Pli.de naturali histo. Vniuersa ãt quæ de Hercule ac Pyrene uel Saturno tradũtur: fabulosa in primis arbitror & portẽtosa Græciæ mẽdacia. Cice.ꝓ domo sua: Hunc tu ẽt portẽtosa pestis exulẽ dicere ausus es. Verum ante arius simili mõ si nomina sunt quartæ declinationis semper.u.recipiunt: ut saltus saltuarius fructus fructuarius actus actuarius. At si sint secundæ declinatiõis carẽt.u.ut asinarius caniparius & reliqua. Si ãt de noibus loq uelimus definẽtibus in osus uariæ fiũt deriuatiões: ut meticulosus a meticulo noie diminutiuo magisq̃ a metu deducit: & is dr q timidus ẽ. Similiter mulierosus q affectus ẽ: & nimis appetit mulieres. Morosus uero a mores uenit & nõ ut multi uolũt a mora. Nã primã hẽt lõgã: ut mos moris. Significatq; illũ: qnimis exacte nimisq; ad unguẽ oĩa fieri exposcit: ut aliqñ ob id idigneť: atq; irascať Sueto.de cæsare circa corpis iqt cura morosior: ut nõ solũ tonderet diligenter: sed etiam uellereť. Idẽ de Tiberio ait: Sed affectatione & morositate obscurabat stultũ. Cice.de oratore: Vsque

adeo morosi sumus: ut nobis non satisfaciat ipse Demostenes. Addit & ad hæc Cicero aliq̃do ipatiẽtiã & iracundiã: ut cum in libro de senectute inquit: Et sunt morosi anxii & iracundi & difficiles senes. Idem secundo de oratore ait: Me quidẽ hercule illa ualde mouent stomachosa: & quasi summorosa ridicula: nõ cũ amoroso dicunt: tamẽ. n. non sal sed natura ridetur. Dicit ergo morosus a nimia diligẽtia & seueritate quotiẽs plus diligẽtiæ q̃ oporteat ipendimus rebus uel nostris uel alienis. Nostris quidẽ quũ minutissima quæque disquirimus & nullius frugis. Alienis cũ de rebus cæteroq; occultioribꝰ nõ satis cũ pudore pscrutamur aut interrogamus. Transtrũ similiter scribitur: & cõstruo: uidelicet cũ n. ante. s. Ante. t. similiter finit. n. p̃cedentẽ syllabã: ut planta: & inde plantariũ: quæ Seruius sup georgi. sic seperat. Plantæ sunt inqt raptæ de arboribus: Plantaria uero quæ ex sæminibꝰ nata cũ radicibꝰ: terra ꝓpria tranferunt: ut Vir. eo loco: & uiua sua plãtaria terra. Alii uero generalius plãtas siue euulsas siue nõ consitas significare uoluerũt. Non ãt pro loco aliq̃do positum fuit. Promontorium ẽt cum o. in secũda scribit: & proprie mons est in mari prominẽs. Pli. li. xxxvi. naturalis historiæ: Promõtoria inqt aperiunt in mari & rex natura agitur in planũ. Liui. li. xxxiii. Aut aperientibus classem ꝓmontorii. Idẽ li. xlv. Adiunctiq; insula euboia & excurrentẽ i altum uelut promõtoria attica terra sita. Munimenta quidẽ ẽt cum. u. in prima: &. i. in secunda scriptũ a munio descẽdit: & sunt munitiones castrorũ cæterarũq; rerum: quæ cõtra aduentũ hostium muniunt: siue uallo & fossa: siue alio quo uis modo quo sunt milites abꝰ hostiũ aduentu muniti. Monumenta uero cũ. o. in prima &. u. in secũda scriptũ a moneo descẽdit: Et sunt sepulchra statuæ tituli libri cæteraq; quæ uos alicuius rei ꝓteritæ moneãt. nã in honorẽ mortui illa fiũt non in publicã ꝓceptionem: ut quidã somniant: q; nos nostræ ipsorũ mortꝰ admoneant. Vnde & si desint litteræ: aut alii tituli magis sepulchrũ: q̃ monumẽtũ erit Liuius lib. xlvii. Vtrobiq; inqt monumẽta ostenduntur. Nã & linterni monumentũ monumẽtoq; statua superimposita: quã tẽpestate disiectã nuper uidimus Ipsi & Romæ extra portã capenam in Scipionũ monumẽto tres statuæ sunt. Q uæ duæ Publii & Lucii Scipionũ dicunt esse. Tertia poetæ quiti Enni. Sciẽter eo dẽ mõ scribitur: & idẽ est quod ex scientia: & nõ ex ignorantia. At scite idẽ est: quod docte & perite: artificioseq;. Identidẽ cum. n. ante. t. scribitur: & significat idẽ qnod frequenter eodem mõ. At ittidẽ idẽ est quod similiter. Parẽtare similiter cũ. n. finiente syllabã ante. t. scribit: & aparẽtibus deductũ est. Nã teste Hieronimo in Hieremia li. iii. Mos est. n. gentibus ferre cibos & præparare cõuiuiũ: quod græci uocant: & a nostris uulgo appellatur parentalia: eo q; parentibus iã defunctis ista iã celebrantur. Hæc ille. Similiter Cornelia mater ad Gracchum filiũ apud Corneliũ nepotẽ. Vbi mortua erro parentabis mihi: & inuocabis deũ parentem. Vnde Seruilianus pontifex teste Machrobio li. saturna liũ primo: negabat oportere atro die parentare: quia tunc quoq; Ianum Iouemq; præfari necesse est: quos nominare atro die non opotet: Varro autem libro. vi. de lingua latina ferialia inquit ab inferis & ferendo: quod ferunt tum epulas ad sepulchrum: quibus ius sibi parentare. Intercludo non solum n. ante. t. sed. r. ante. c. detinet. Et ut quidã ferunt. n. ipsum euphoniæ causa interiectũ fuit: ita ut sit inter claudo: ut Virg. Intercluſit hiems: & terruit auster euntes. Ci. q̃ iter pœnoq; cadaueribus corporũ suorum intercludendum putauerunt. Nam introcludo cum. o. ante. c. est interioribus cludo. Tento tentas similiter cũ solo. n. ante. t scribitur: & non per. m. &. p. litteras: ut insciꝰ quidam putant. Nã non a temno sed a tendo: uel a teneo deriuatur: & secundũ utraque deriuationem cum solo. n. scribẽdum erit. Nã tendo certe facit tentum. Vnde tentigo & tentorium & eius composita. Intendo intentum. Vnde intenti nerui uel citharaq; uel arcum. Extendo extentum: ut uirgili. Et si quem extenta plagaq; Quattuor in medio dirimit plaga solis iniqui. Contendo contentum. Vnde apud Cice. contẽta uoce dicendũ. Nonnunq̃ & pro eo qui statui suo acquiescit: ut id: Paucis enim minimisq; natura contenta est. Et Hora. in primo sermonum: Qui fit mecœnas ut nemo quam sibi sortem. Seu ratio dederit: seu sors obiecerit ulla Contentus uiuat. Facit etiam prætendo prætentum: ut Virgi. Prætentaq; littora uelis. Ostendo ostentum: unde ostentum ostenti. Portendo portentum: unde portentũ portenti. Et sic secundũ istos qui tentat quasi manum tendit: ut aliam corporis partem in id quod experiri uult & exquirere. Alii uero a teneo deriuari uolunt: quod ut aiunt ipsa uerbi significatio monstrare uidet. Nam tentare experiri est uel inquirere: & uerbo uel re quasi manu tenere. Cice. in paradoxis. Tentare uolui an ita dici possint ut ꝓbarentur. Virgilius in secundo ænei. Vix primi ꝓlia tentãt. Vnde a teneo uel tendo supinum fit tentum per solum. n. Vnde tento frequẽtatiuum: & participium tentatus tentata tentatum. Cicero in officiis: Tentata est res ab omni genere hominum. Quin & tentaturus: ut Virgi. in quarto ænei. Tentaturum aditus & quæ mollissima fandi Tempora. Ante. i. consonans etiam potest. n. præcedentẽ syllabam terminare: ut coniungo coniugium Similiter ante. u. cõsonans ut conuerto conuitiũ: quod teste Labeone iurisconsulto dicitur uel a concitatione uel a cõuentu: hoc est a collatione uocum. Cum enim in unũ complures uoces conferunt: conuitium appellat: quasi cõuociũ. Et subdit quod autem nec in cœtu: nec uociferatione dicitur conuitium non proprie dicitur. Ante. x. similiter potest. n. syllabã terminare: ut anxius: anxur: de quo in sequentibus uidebimus. Verũ si dictio terminata in. n. componatur cum alia dictione incipiente. a. b. uel. a. p. uel. ab. l. uel. ab. m. mutatur. n. in. m. ut combibo: imbuo: quod proprie est teste Seruio in buco. incoho initio: sed ut ait reperitur etiã apud antiquiores pro eo quod est perfundo & madefacio. Impius compitum. quod teste Seruio in secundum georgicorum: quadriuium est ab eo quod multæ uiæ in unum cofluant. Vir

gilius. Præmiaq; ingẽtes pagos & compita circũ Thesidæ posuere. Illido collido collidiũ imunis cõis.

De syllabis desinentibus in. p.

N. p. nulla syllaba terminatur: nisi sequens quoq; ab illa incipiat ut supplíciũ supplício appeto
i appello apparet Hippocrates Hippocoon: de quibus in suis dictionibus uidebimus lippus is
dicit̃ q habet lachrymantes oculos: plænosq; macore & putore & ut quidam ferũt quasi λιπαν.
Abundãter pus. i. putor. ita ut. a. in compositione abiiciat̃ & ĩ. in. p. conuersum dicat̃: quod an ueꝝ sit ipsi uiderit. At uero suplex cũ unico. p. & duplicato. l. scribit̃: habetq; primam breuem. Iuuenalis ĩ satyra Atticus eximie: Tales ergo cibi qualis domus atq; supelles. Non potest. p. etiam inter. m. & .n. ali quo pacto in eadem dictione scribi: quia nec ĩ eadem syllaba cum illis nec præcedentem. m. syllabam cum. n. incipere potest. Non etiam potest. p. in eadem syllaba post. r. collocari: ut supra uidimus.

De syllabis desinentibus in. q.

i N. q. nulla syllaba cuiuscunq; dictionis terminari potest.

De syllabis desinentibus in. r.

Vero littera quacunq; consonante sequente potest priorem syllabã terminare: ut orbus. Et is
q dicit̃ quicunq; re chara priuatus est: proprie oculoꝝ luce: ut Iuuenalis in tertia satyra. dudum
uigilantibus orbis. i. luce priuatus: qui iuxta triuia: & cõpita põtes dormire solebãt: ut a trãseuntibus ẽt ante diẽ elemosynam acciperent. Deinde parens amissis liberis: quasi amissa luce oculorũ ut idem in eadẽ satyra: Perficus orborum lautissimus. Et inde orbitas quæ est illa qualitas patrũ post amissos liberos. Et uxoris uiduitas post amissum maritum. Dicitur etiã orbus quasi orphanus & orbitas q̃si orphanitas. Ante. c. ut farcio & inde fartus & refertus cum. t. absq; .c. faturatus. similiter exercitus: qui Vlpiano teste de militari testamento ab exercitatione nomẽ traxit Vnde exercitorius is dicit̃ qui se exercet. Percitus qui iracũdia furoreq; est incitatus. At parcus nõ ab arca ut Caius Bassus i libris de origine uocabuloꝝ uoluit: quasi par archæ diceret̃: quando sicut in arca oĩa recondunt̃: eiusq; custodia seruãtur & cõtinẽtur. ita homo tenax paruoq; cõtentus oĩa custodia & recõdita habeat sicut arca. Neq; ab arcendo quod pecuniã cõsumit atq; impendi arceat: & prohibeat: quasi pecũiarcus. Sed teste Gellio: in fine libri. iii. noctiũ atticarum: ab eo quod est paruum & parum denominatus est. Vel ut aliis magis placet a parco parcis. Similiter circuo scribit̃. a quo ciliũ ducitur. Et inde superciliũ cõponit̃. Nã teste Pli. lib. x. naturalis historiæ: Extremæ ambitũ genæ superioris antiqui ciliũ uocauere: unde & quæ pilis obteguntur supercilia. Nam & gena dicitur: quæ uulgo palpebra uocatur: hoc est ea membrana qua quasi ueste oculus integitur. i. quæ aperitur & clauditur: hoc plurimi auctores obseruauere. Pli. in eodem loco inquit: Quibus fragilia operimenta his oculi duri. Omnia talia & pisces ĩsectas nõ habẽt genas: nec integunt oculos. omnibus menbrana uitri modo translucida obtẽdit̃. Seneca in. Oedipo. Et peirati sibi genas parentis. i. oculos. Cõtinẽs exprimẽs pro cõtento. Vt simili mõ draconis genæ pro oculis positæ sunt: Quintilianus in declamationibus de cæco loquens ĩqt illa per petua nocte clausæ genæ non custodierunt. Verũ & nõnunq̃ pro eo loco ubi nascuntur pili acceptũ compi. Hora. in ultimo carminũ. Vel cur his animis incolumes nõ redeũt genæ. Nã mala generis fœminini a similitudine mali: hoc est eius generis pomi nomẽ assumpsit. Nã id est: quod præeminet inter nasum oculos & bucã: quod rotundũ est: & in spẽm mali. Vnde tã mala quã malum pomũ primã producit: sed malus mala malũ. primã corripit. Plinius lib. xi. naturalis histo. ifra oculos ĩquit malæ hoĩs sunt: Et subdit: ibi maxime ostenditur pudor: at ea interior pars q̃ oris hiatũ efficit: ubi molares affixi sũt maxilla dicit̃ quod nomẽ est diminutiuũ nõ re: sed uoce Ante. d. finit. r. syllabã: ut pditus qui ĩ omne scelus est traditus. Cardo qui teste Ser. super primũ ænei. dicitur quasi cor ianuæ: quo. s. illa mouet̃ Ardeo & inde inchoatiuum ardesco. Vnde teste Prisiano. Oĩa in sco desinẽtia uerba inchoationem significant & inchoatiua uocant̃. Inducitq; uersũ Vir. in. i. ænei. ubi de Diomede ait: Expleri mentem nequit ardescitq; uidẽdo. Idem grãmatici oẽs quos legimus affirmare e uidentur. Excepto Laurentio meo Vallensi: qui in libris de elegantia ad me scriptis nullo pacto inchoatiua huiusmodi uerba eẽ uoluit: ut ibidẽ longo processu disputat. Nec apud Vir. & alios auctores ichoationẽ significare uidẽtur sed magis possessionẽ quãdam seu operationem: cũ illo hoc ĩ passu designare putamus ut apud Quintilianũ: Tenuit inqt consuetudo quæ quotidie magis iualescit Cice. & Quãto plura ille miscebat tanto hic magis indies consuetudo conualescebat. Quin & illud ecclesiasticum: qui sordescit adhuc. nõ n. potest quid quottidie ĩcipere ualidum fieri: & q̃dẽ magis cũ inchoationẽ nihil p̃cedat. Nec quod sordet potest ĩcipere adhuc sordere. i. magis: quia sic quoq; antea ĩcœperat. Nã grecæ per passiuũ uerbũ explicatũ est: quod nihil aliud significat q̃ sordi detur. Vnde Plau. ĩ captiuis: Ego inqt tuo merore maceror: macesco: cõsenesco: & tabesco miser: p eodẽ pene accæpit maceror & macesco. Nisi quod maceror ad aĩum magis ptinet quasi affligor: Macesco magis ad corpus: sed nullã prorsus ichoationẽ designat aliter inuanũ dixisset Vir. incipiunt cũ ait: maria incipiunt agitata tumescere & idẽ fluctus uti priamo cœpit cũ albescere ponto. Et iterum in. iii. geor. Sin in processu cœpit crudescere morbꝰ. Nã magis propriũ fuisset dicere quod tumescebant: albescebant: crudescebãt. i. incipiebãt siue inchoabãt tumere: albere crudere. Non ergo eiusmodi uerba q̃ inchoatiua uocamus: aliud signãt q̃ uerba cõposita p fio: ut arde fio: calefio: frigefio: inualefio: cepefio: sordefio: ægrefio. Nisi quod hæc ĩ usu uõ sunt illa quoq; usum acceperunt: & ut alii quidẽ dicunt: quæ insco desinunt passionẽ in se habent: q̃ uero

in fio extrinsecus assumũt: ut Suetonius in ægypto inquit: Cæsar cũ hostes fugeret elata leua natabat ne libelli quos tenebat madefierent: melius q̃ madescerent. Et cũ fores aperiuntur: melius patefiũt dicitur q̃ patescunt. At cũ quis in balneo sudore irrigatur: magis ille madescit. Idẽ si fores sua spõte aperiantur: magis patescunt q̃ patefiunt: Ante. f. similiter finit. r. syllaba præcedetem: ut pfidus hoc est q̃ fidem uolat pfuga qui ad hostes transit. Perferre ubi per usq; ad finẽ aliquid conduci denotat: hoc est usq; adconstitutum finem ferre Vir. in. xii. ænei. Nec spacium euasit nec totum pertulit ictum. Vnde multi ferunt litteras: sed eas negligentia uel odio uel casu non pferunt. Cice. sed nuntius ille qui litteras accæpit non ptulit. Seneca in tragœdiis: leue est miserias ferre pferre est graue. i. ad spacium temporis in miseriis esse leue est: ad finem uero usq; uitæ graue. Nonnunq̃ uero. p. quasi medium indicat: ut pfluere hoc est p medium alicuis fluere: ut si lagena male materiata maleq; compacta fit pfluit id est p eius medium humor qui intus est fluit. Terentius hac atq; illac pfluo id est i modum non fidelis lagenæ quæmihi cũmittunt effundo: idẽ est transfluo: quo Plinius sæpe utitur. Ante. g. similiter pcedentẽ syllabã terminare potest. r. ut margo pgraue. Argutus hoc est qui acuta quadam & accurata solertia est pditus: quasi acute arguens & inuestigans. pgula quæ a pgendo dicitur: ordo est ac cœtus ministrorum obedientiũ structori. Iuuenalis i satyra. Atticus eximie: Sed nec structor erit cui cedere debeat omnis pgula. i. pgentiuus ordo Ante. l. finit etiam. r. pcedẽtem syllabã: ut plego quod est usq; ad finem lego. Quint. libro. xi. de institutione oratoria. Ideoq; opus est in tueri omne litis instrumẽtum qđ uidere nõ est satis sed plegendũ erit. Oui. in epistolis. Perlegis an coniunx phibet noua? plege nõ est. Sane antiqui seq̃nte. l. ipum. r. in. l. q̃doq; conuertebant: & plego cũ duplicato. l. scribebãt: similiter perluceo: tũde & pellego & pelluceo signabãt: ut supra uidimus in littera. l. & est p lucidũ id: p cuius medium fulgor emanat: Idẽ trãslucens & trãslucidus. At pspicuum id dicimus: p cuius mediũ licet sit aptum oculos dimittamus: atq; p illos uidemus: ut aqua: glacies: laterna: uesica: uitreũ: chrystallus. Vnde ea plærũq; ad mẽtẽ & horum uirtutes transferimus. Suplatiuum simili mõ habet. r. finientẽ syllabã ante. l. & id dicit: quod sup alia latum est. Nã secundũ obseruantiã Cic. aliorũq; principũ linguæ latinæ summũ gradũ detinet inter plura: quæ iter se distinctione habent cõparationis. ut Achilles est fortissimus græcorum: quia inter græcos unus alio fortior est: & ille est fortissimus. Nã si pares oẽs græci pter Achille fuissent: quia nõ p cõparationem alia distinguerent: & duæ tãtũmodo partes eẽnt: utẽdũ eẽt cõparatiuo: quoniã cõparatiuũ inter duo esse debet: suplatiuũ inter plura. Si mõ tria sunt & iterse imparitatẽ important: Veluti si in duas partes ciuitas diuisa est: ut bello ciuili Põpeii & Cæsa. recte dicimus Maior pars quiritiũ sequebat Põpeium minor Cæsarem: non aũt maxima aut minima recte dicí potest. Sint tres partes: ut in tpe triumuirali: quũ inter se disptes essent ducendũ esset. Maxima pars quiritium sequebat Octauianũ. maxima pars legionum erat cum Lepido: Maxima pars nauium erat cum. M. Antonio. Nec dicendũ est: maior pars quum inter hæc tria sit cõparatio & unum supremum quod sane superlatiuum exigit: Sicut digitorum longissimus est & nõ longior: medius. Hoc Cicero. apertissime ostendit tũ late in pluribus locis. Tum breuissime quum ait in Pisonem: Me quum quæstorẽ in primis: ædilem priorẽ: prætorem primum cunctis suffragiis populus romanus fiebat. Aedilẽ priorem dixit: quia duo tantũ erant ædiles: sicut duo censores & duo consules. Cæteri autem fere oẽs magistratus multi: ut quæstor ptor: Huius rei siquis fidem desideret: sp binos ædiles apud terentiũ leget: uti nos etiã in dictione diphthongus ostendemus. Quoniam & Cicero pro Milone inquit. Septem ptores: octo tribuni plæbis illius aduersarii defensores mei. Nam q̃stores pene singuli singulis prouinciis pficiebantur. Quas res non satis considerasse Lactantius deprehensus est. cũ libro institutionũ. vii. ait: ut ea ipsa quæ dicerẽ non nostris sed aliorum potissimum litteris confirmarem: potissimum dixit pro potius: duæ. n. partes erant non multæ. & li. primo eiusdem uoluminis cũ ait. Oẽs syllabæ unũ deũ pdicant: maxime tamen Erithrea: qnæ celebrior inter cæteras & nobilior habet. Nã secundũ antiquorum obseruantiã celeberrima & nobilissima dicendũ erat. Sane id ẽt prospitiendum est nos uti debere cõparatiuo ad unumsui generis: ad plures superlatiuo: ut romanus alio romano nõ romanis fortior dicí pt: sed romanorum tãtũmodo fortissimus. Similiter Achilles troianis fortior fuit: & troianorum. Hector fortissimus. At ille græcorum. Quia ut diximus cõparatiuũ inter duo esse debet. Et diuersum genus: ut unũ tatũmodo ad id quod cõparat se hẽt. Que cũ nonnulli discernere uoluerint in diuersas ãbages plapsi sunt Ante. m. similiter. r. pcedentẽ syllabam ualet terminare: ut arma q̃ teste Ser. i xii. ænei. sunt uniuscuiusq; rei possibilitas. Vnde est. Querere conscius arma. i. dolos: Et in eodẽ. xii. Tũ demũ mouet arma leo: habet etiam alia significata: que Prisianus in libello. xii. carminũ Vir. late explicat. Et inde armiger: qui quasi arma gerẽs dicit. Nã is est qui in plio gerit tæla domini sui ut arcum: ut lanceam & cætera huiusmodi. Et certe apud Homerum armigeri magnorum principũ semper & ipsi magni uiri fuerunt: ut Autumedon & Patroclus armigeri fuerunt Achilis: & Helenus Capanei regis filius auriga diomedis. Et meriones iter primos duces cretẽsiũ auriga Idonei: Hectori aliquis fratrũ sæpe aurigabat currum. sic Acetes alitor & nutritius Pallantis auriga fuit Euandri dicente Virgilio ænei. xi.

Corpus ubi exanimi positũ pallantis acetes
Seruabat senior qui parrhasio Euãdro
Armiger ante fuit: sed nõ fœlicibus æque.
Tum comes auspiciis caro datus ibat alũno. i. domino teste Nonio Marcello q̃ dure nimium ne inerudite dicã exponit. Ita ut ignorasse uideatur nutricios & alitores magnorũ nobiliũ magnos & ipsos semp fuisse. Et ab ipso alitore & nutricio Acete mortẽ pallãtis quem aluerat

& loco filii habebat multo triſti⁹ deplorati: q̃ ſi uel Euander ipſe fuiſſet occiſus. Sic apud Home. phœ nix Achillẽ habuit: quem educaſſe filium ſemper appellabat pro alumno. Permanere ſimiliter cũ. r. finiente ſyllabã ante. m. ſcribitur ubi per. ut in aliis diximus ad finem uſq; perducit. Pli. nepos. Tunc demũ lente cunctanterq; ueniunt: nec tamen permanent ſed ante finem recedunt aliquando uero. p. ipſum proualde ponit̃: ut permagnum ideſt ualde magnũ. Tormentum ſimiliter habet. r. ante. m. & a torqueo deducit̃. Eſt generale uocabulum omnium machinarum bellicarũ ingentia ſaxa torquẽtiũ Ante. n ſimiliter poteſt. r. p̃cedẽtẽ ſyllabã terminare: ut taberna: quæ ea dicit̃ ubi opera ipſa cæteræq; merces uenditant̃: Et quædam uocant̃ lanaria: quædã uinaria: quædã olearia: & mille huiuſmodi: ũde opifices & tabernarii uocant̃ Cice. L. Flacco: Opifices & tabernarios atq; illã omnem facẽ ciuitatũ qũ eſt negocii cõcitare. Et differt ab officina: quia officina ẽ ſtatuarii: fuſoris flatoris: celatoris: excuſoris uitrearii: pictoris: ſutoris. fabri: q multiplex ẽ ut lignarius: & hic non unius generis: ferari⁹ nec hicſim plex: lapidarius: qui in multas & ipſe diuidit̃ ſpecies: Nonnunq̃ uero & pro uno eodemq; loco officiũ & tabernam poſitam cõperi ut: ſutrina i qua calcei & fiunt & uendunt̃: ut in dictione ergaſtula uide bimus: q̃dam ẽt ſuũ nomen ſecũ habent ut hæc ipſa ſutrina ſutoris. aurificina aurificis: cauponis cau pona. Tamen & eã quæ uinum uenditat: cauponam uocamus. Quidam malunt dicere coponã cum o in prima pro loco. argẽtariã quidam pro artificio: & argentariũ pro artifice aſſumpeſcere. At Cice. Liuius & ẽt alii quamplures antiqui pro eo accipiunt: qui uulgo campſor dicit̃. Vnde Plautus i curgu lio ne trapezitã & argentarium pro eodẽ accæpit. At qui munitiores ſunt numularii a nobis & mẽſarii dicunt̃: a græcis uero collyuiſtæ: fabrica uero proprie eſt lignarii. Carnium ſimiliter ſcribit̃: & non eſt locus ubi caro ſalſa ſuſpendit̃. ſed caro ipſa: ut ſi contentũ pro continente ſumat̃: ut ſimiliter calceaq; pro calceo ponit̃: cibaria pro cibis. Ante. p. conſimili mõ poteſt. r. præcedentẽ ſyllabam terminare: ut corpus: quod non ſolũ pro maſſa & artubus & membris compacta: ſed ẽt pro ſola carne auctores po ſuerũt. Cice. ad Gallũ. Ego cogito comorari quoad me refitiã. Nã & uires & corpus amiſſi: ſed ſi mor bũ depelero: facile ut ſpero illa reuocabo. Quint. in quinto: Hæret aſtricta undantis oſſibus cutis: & i fame ſua hoie cõſumpto. Iãm mẽbra ſine coropre. i. ſine carne. Quod ẽt ſignificauit Martialis cũ ait. Viuebant laceri mẽbris ſtillantibus artus. Inq; omni nuſq; corpore corpus erat hoc eſt i corpore illi⁹ nõ erat caro. Puerpera quæ a puero & parco cõponit̃. Nam mulieres illas dicimus: q̃ proximis diebus matres ſunt factæ. Perpeſſus qui laborioſe ẽ paſſus ppulchre hoc eſt p mediũ alicuis pluere. Nã ex his eſt in quibus: per. quaſi mediũ indicat. Quint. in. v. de inſtutitione oratoria: cũ cœnaculũ inquit eius perplueret. Vſurpare uero ab uſu deſcendit. Vnde eſt quaſi præt uſum capere: & tunc quoq; eſt eũ q̃ dã auctoritate dicto aut facto præt conſuetudinẽ utimur ſiue uſitamus. Cicero in oratore: Poſt inuẽ ta concluſio eſt: quã credo uſurpaturos illos fuiſſe: ſi iã nota atq; uſitata res eſſet: quam inuentã uſurpa re magnos oratores uidemus. Ante. q. ſimiliter finire poteſt ſyllabã. r. ut arquitenens quaſi arcitenẽs: hoc eſt arcũ tenẽs. Vir. in. iii. æneidos: Quam pius arquitenẽs oras & littora circũ. Ante alterã poteſt ſimili mõ. r. ſyllabã terminare: ut currus ſcurra hoc eſt ut quidã fingũt: quaſi ſequens curiã. Nã ppria is eſt: qui riſum ab audientib⁹ captat. Ex horreo. i. expaueſco & ſp accuſatiuum expoſcit: ut ex horreo hãc rẽ: at abhorreo ab hac re: aliud ſignificat: ut ſupra uidimus. Torreo uero in una eadẽq; uoce diuer ſas hẽt ſignificationes: & tã uro quã uoluo ſeu uerro ſignificat. Vir. i tertio georgicoꝝ. Iã rapidus tor rens ſitientes ſirius indos. i. urens. Lucanus in ſeptimo ingentes faro torente ruinas. i. uertente ul' uol uente. At ſero ſeras primæ coniugationis: quod eſt claudo claudis p unicũ. r. ſcribit̃. unde ſera q̃ clau dimus: ſimiliter p unũ. r. ſcribi debet. Iuuenalis in ſatyra Credo puditiciã inquit: Pone ſerã cohibe ſed quis cuſtodiet ipſos Cuſtodes. At uero ferra p duplex. r. ea dicit̃: quã uulgo ſecã nominamus. Ante s. põt ẽt. r. ſyllabã terminare: ut morſus: uerſatilis: de quo i dictiõe ſcæna uidebimus. Perſequor quod in malã partẽ & in bonã accipi põt. Nam in malã idem eſt quod iſequor & inſector. In bonã uero cum perſequor. i. pſeuero exqui quod agere cœperã. & differt ſecũdũ aliquos a pſequor quod actionẽ quã dã ſignificat: quæ alterius affectum in alterꝝ denotat: & nunquã fere ablatiui comitatu caret: ut proſe quor te oculis charitate honore uerſibus cantu conuiciis odio. Verũ nõnunquã idẽ quod pſequor: & in malã ac i bonã partẽ deſignare uidetur: in malã quidẽ: ut Vir. libro tertio æneidos: proſequitur ſur gens a puppi uentus euntes. i. inſequit̃. In bonã uero: hoc eſt cum perſeuero exequi quod agere cœpe rã eſt idem. Virgilius libro ſecundo æneidos: cum ait de Sinone. Proſequitur pauitans & ficto pectoꝛ fat̃. Idem in ſexto. Proſequit̃ lachrimans longe & miſeratus euntem. Verſus quod aduerbiũ eſt: ut te nus & ſemper poſtponit̃: ut italiam uerſus Siciliam uerſus quin & ad caſtra uerſus: ut i forum uerſus Cicero in Lælio. Qui primus in forum uerſus inſtituit agere cum populo. Liuius libro primo: Ex ſu periori parte ædiũ in nouã uiam uerſus habitabat enim rex ad louis ſtatoris ædem populum: Tana quil alloquit̃. Vnde ait Priſcianus: Sũt quædam unã loci ſignificationem habentia: quæ eſt ad locum ut horſum ſeorſum deorſum ſurſum ſiniſtorſum dextrorſum. Similiter aduerbia oſtẽdunt̃ compoſi ta: Italiam uerſus: ſiciliam uerſus quæ ipſe accentus oſtendit eſſe compoſita. Niſi dicamus q̃ uerſus i clinat ſibi ſuprapoſita nomina: Perſcribo uſq; ad finem aliquid ſcribo deſignat. Liuius in initio ſuæ hi ſtorræ. Facturus ne operæ præcium ſim: ſi res geſtas populi romani ab initio pſcrpſerim. pſuadeo ſi milit̃ quod eſt cũ effectu ſuadendo prorſus induco. Cice. in philippcis. Duo tantum tempora incide runt: qbus aliquid contra Cæſarem Pompeio ſuaſerim: ea uelim repræhendas ſi potes. Vnũ ne quin

quẽniũ Cæsari imperiũ prorogaretur:alterum ne patereť fieri:ut absentis eiꝰ ratio haberetur. Quorũ si utrumuis persuasissem:in has miserias nunq̃ incidissemus. Suasit ergo & nõ persuasit Cicero Pompeio. Vnde psuadere est in effectu:Suadere uero in actu itemq; dissuadere. Nam suasor & dissuasor nisi psuadeant:nihil effecerunt. Ideo ait Quintilianus:partem deliberatiuã officiis constare duobꝰ suadendi & dissuadendi:non dixit psuadendi:Quoniã oratoris officium in euentu non ponitur. qualis ẽ persuasio:Neq; eius ars est psuadendi:sed suadendi:& dissuadẽdi i deliberatiuo genere. In uniuersam autem benedicendi:quod est in actu non in euentu Versipellis similiter habet.r.finientem syllabã ante.s. Et is dicitur qui facile uertit pellem:hoc est uultum & apparentiam. Versutus uero teste Cicero. li.tertio de natura deorum a uersando dicitur. Vnde ait uersutos appello:quoq; tanq̃ celer rota mens uersatur. At psona teste.C.Fasso in libris de origine uocabulorum a persuadendo deducit. Nã caput inquit & os cõperimento personæ tectum undiq; unaq; tantum uocis emittendæ uia peruium:quoniã non uaga neq; diffusa est in unum tantunmodo exitum collectam:coactamq; uocem is magis claros canorosq; sonitus facit. Quoniam igitur indumentum illud oris clarescere:& resonare uocẽ facit ob eam causam psona dicta est.o.littera pp uocabuli formã pductiore. Ante.t.similiter potest.r.syllabam terminare:ut pertinax:qui nimis est tenax.uertex qui a uertor deducitur. Nã teste Quintiliano est contorta in se aqua:uel quicquid aliud similiter uertitur. Virgilius in.i. Ingens a uertice pontus.in de propter flexum capillorum pars summa capitis sic dicitur:Ex quo & in montibus eminẽtissimũ recte dixeris hæc omnia uertices. Vbertim aduerbiũ est ab ubertate deductũ & significat copiose. Aptile similiter scribit:& significat quod apertum ẽ:ut Ouidi.de tristibus. Aspicis a dextra latus hoc ad apertile tauri. Libertinus & libertus a libertate dicunť:& in hoc differunt teste Laurentio meo Vallẽsi:quod libertinus relatiuum est ingenui:Libertus relatiuum est patroni. Nam licet unus idẽq; sit libertinus & libertus:per libertinum tamẽ significamus conditionẽ hominis sicut per ingenium: per libertum uero significamus priuatũ quendam respectum sicut per patronum.ideo libetinus adiectiuum ẽ sicut ingenuus. Libertus substantiuum sicut patronus:ut libertinus homo:libertina mulier:libertinæ cõditionis. At non libertinus Cæsaris:sed libertus dicitur:ut Messalinæ liberta:Claudii libertus. Aggripinæ libertus:Impertior ẽt cũ.e.ante.r.teste prisciano licet a partior cõponatur. Ante.i. consonãs põt ẽt.r.syllabã claudeť:ut periurus.qui iuliurandũ uiolat. Periucundum.i. ualde iucundũ. Ante.u. consonans similiter:ut coruus:proteruus:hoc est uerbis aut factis est contumeliosus. Cicero pro Cælio:si uidua libere proterua petulanter diues effusæ libidinosa uiueret:& reliqua. Nã proteruia leuior est contumelia:Procacitas maior:petulantia maxima. Vnde procaces quoq; meretrices legimus quæ mordaciter & iniuriose loquũť:qualis Bacchis terentiana. ideo ait Cice.in salustium ne in idẽ incidã uitiũ procacitatis:quod huic obiicio. Et iteꝝ enim non procacitate linguæ uitæ sordes eluuntuť. Sane petulantia lasciuia est. Ouidius Quin etiam ut possem uerbis petulãtius uti. Non semet ebrietas ẽ simulata mihi:id est licentius & lasciuius. Cicero.in salustium. Nã quod ista inusitata rabie petulanť i uxorem filiãq; meam inuasisti. Idem in eundem:Define bonos petulantissima insectari lingua:& inde petulcus. Virgilius i quarto georgicorum. Hædiq; petulci:Nam solent hædi iniuriã facere per aoositatem quandã transcendendo sepem:& in alio loco penetrando:quæ nimia petulãtia est. Peruicacia uero uix ab obstinatione differt. Interuertere autẽ rem aut commodatam aut depositam aut creditã callide doloque ne domino restituatur efficere. Cicero in Verrem cãdelabrum quod rex ægypti Ioui Capitolino dono tulerat a Verre:qui illud commodato a rege acceperat:interuersum esse conqueriť Marcellus iurisconsultus:Si duo inquit hæredes rẽ apud defunctum depositam dolo iteruerterint & reliqua. At iuerteť est quasi icõtrariũ uertere:ut uestem aut pellem:seu etiam uerba præpostere pronunciare Peruigilare similiter scribitur:& ex his est:in quibus.per.usq; ad finẽ cõducere denotat. Nã que est totam noctem insomnẽ ducere. Martialis in epigrammatibus. Nam uigilare leue est peruigilare grauæ. Sane pernoctare unde pernox dicitur a peruigilãdo differt:quod hoc iterdiu quoq; fieri potest:illud uero tantunmodo noctu. Nam peruigil draco dictum est.non quod pernox esset:sed quod nunquã dormiret semper uigilans. Ante.x.potest.r.syllabam finire:ut Xerxes.

De syllabis definentibus in.s.

IN dictionibus simplicibus nullius mediæ syllabæ est terminalis:nisi altera.s.sequente. Nã pascua :luscus :cosmus :prospera:testis:quæ omne simplices sunt:cum sequente consonante detinent.s. At in compositis ante.c.potest syllabam terminare:ut abscõdo obscurus osculũ:qď & basiũ est & paruũ os designat:Basium:ut Virgilius in primo ænei. Oscula libauit natæ id est leniter tetigit:ut probe interpretatur Seruius:sed pace eius dixerim errauit Priscianus credẽs non etiã significatum primitiui detinere:contra quod est Horatii auctoritas in odis ad Lydiã. Oscula que uenus quanta parte sui nectaris imbuit. Oui.in primo metamorphoseon de Dahpne:Videt igne micãtes sideribus similes oculos. Videt oscula quæ nõ est uidisse satis oscula ꝓ ore posuit in forma diminutiua. ante m.ut trãsmigro.qď est in longioris loci domicilii habitationem ue muto.ante.p.ut displicet:asporto pro absporto. Ante.t.ut disterminat:distuli:absterreo. Verum ante alterũ.s.in simplicibus & compositis reperitur. In simplicibus quidem ut cassо cassas:uerbum & inde cassus:lassо lassas:& inde lassus ac lassatus. Iuue.in satyra:Credo pudicitiam:& lassata uiris nondum satiata recessit: & in eadem satyra:

Cũ lassata graui ceciderũt brachia massa. At laxo laxas p.x. alid significat. Nã dicimus laxas habenas: Virgi. Laxas sciret dare iussus habenas. Laxã liccĩã: laxas ianuas: laxamus claustra. Virgili. Laxat claustra si nõ. A sedeo sessum: & inde sessiles lactucæ dicunt quasi sedentes. A pateo passus: ut Virgili. in tertio æneidos. Et pater anchises passis de littore palmis. Idem in secũdo Passis priamea uirgo Crimi-nibus. Descendit ẽt a patior sed aliã hẽt significationẽ. A iubeo iussus huius iussus & huic iussui qurtæ declinatiõis & generis masculini. Nã nõ tuo iusso: sed tuo iussu dicimus: in plurali uero secũdæ c̃ declinationis & generis neutri. Virgi. in buco. Accipe iussis Carmia cœpta tuis: & i quarto æne. Ille patris iussa exequit. Cassis etiã per duplex. s. & duplicis est generis ac declinationis. Nã hæc cassis huius cassidis galea quædã est. Iuue. in saty. Oibus in terris. Lorica & fracta de casside buccula pendẽs. At hic cassis huius cassis est laqueus uel ræte Virgi. libro geogicoꝝ quinto: Aut inuisa Mineruæ Laxos in foribus suspendet arena casses. Ouidius incidet in casses præda petita meos. Passim similiter quod exponit Seruiꝰ ideſt ubiq; ego magis a passu deductũ puto: q̃si passũ distãte uel sparsim. Nã grex pasim pascit. i. sparsim potius q̃ ubiq;. hoc iõ qa aliqd interualli est. inter pecudẽ & pecudẽ. Nõ tamẽ dicimꝰ herbam esse passim in prato: sed magis ubiq;. Poma tñ strata sub arbore magis passim q̃ ubiq;. Virgili. in buco. Strata iacent passim sua quæq; sub arbore poma. Ponitur ẽt a Lactãtio ꝑ undiq; quãdo ait. Cũque his numerus cõdẽdæ urbi parũ idoneꝰ esse uideret: cõstituit asyllũ: quo passim cõfugerũt ex finitimis locis in cõpositis uero dictionibus reperit. s. ante alterũ. s. fillabã terminare. quãdo alia littera i. s. cõmutata fuit: ut assilio: quod est inuado uel aggredior: & ex ad & salio quod est salto cõponitur assumo & in multis aliis: ut supra uidimus cum de. d. ante. s. tractaremus. Ante. i. consonans potest etiã. s. fillabam terminare: ut dissectus & alia nõnulla.

De fillabis definentibus in. t.

Prisciano auctore supiorem finit fillabam: necesse est sequẽtẽ quoq; ab ea incipere: ut mitto.

a Cotta attinet atticus: de quo sane moror. cũ eodẽ teste in libello de. xii. carminibus Virgilii. hæc dictio postq̃ ex post & q̃ cõponat. Similiter atq; atqui etenim in. t. p̃cedentẽ fillabã finiunt: nõ subsequẽte. t. in alia. Nec eũ de solis simplicibus intellexisse dicere possumus cũ attinet qd ille ꝑ exẽplo induxit: ex ad & teneo ut idẽ supra ostenderat cõponit. Quare ꝓter ea quæ dixit hoc quoq; cõsiderãdũ puto: ipsũ ueꝝ dixisse tantũmodo in simplicibus dictiõibus: quæ si habeant mediã fillabam terminatã in. t. necesse sit sequentẽ quoq; a. t. incipere. In cõpositis ueto id fiat dũmodo. t. ꝓueniat ex cõmutatiõe alterius lr̃æ. Nã tunc quoq; ea fit cõmutatio cũ sequẽs a. t. incipit: quẽadmodũ supra ostẽdimus in cõpositione ad præpositionis cũ dictionibus incipientibus a. t. ut attingo ex ad & tango: attraho ex ad & traho: attracto ex ad & tracto & simlia. At i simplicibus id certũ comperitur: ut reliqua eius exempla ostẽderet. Sane lcgitime ꝑ unũ. t. scribit: cũ antepenultima breuietur. Iuuenalis in satyra. Natali coruine die. Legitime fixis uestitur tota tabellis Porticus. Sed dubiũ uidetur de hac dictiõe littera: a per unicũ. t. uel duplicatũ uel. ct. scribi debeat. Quod cum ex deriuatione compositiõeq; cõ præhẽdi posse existiment. Dicũt quidã non magnæ auctoritatis uiri ut Vguitio: & alii nonnulli literã a lego: & iteꝝ compositã eẽ. Hoc quæ ex testimonio Prisciani in initio de octo partibus orationis asserere uidenẽ. qui ait, Dicitur aũt littera uel quasi legitera: eo quod legẽdi iter præbeat: uel a lituris ut quibusdã placet: quod plærũq; in cæteris tabulis antiqui scribere solebãt. Nãque litura complanatio quædam est & a lino linis descendit: quod est complano Cicero in. iiii. uerrinarum. Tabulæ sunt in medio: quæ se corruptas interlinitas esse clamant. Paulus iurisconsultus ad legẽ aquiliã corrupisse tabulas recte dici: & qui eas iterlinierit. Et teste Prisciano libro decimo facit in supino litum. Qui ergo uolũt a lego litterã deduci: cũ unico. r. scribenda esse dicũt. eo quod lego primã corripiat: & per consequens littera primã corridere debet. Sed quia oppositũ nostri poetæ obseruant qui ut uidebimus illius primam semper producunt: dixerunt alii non a præsenti eius uerbi: quod est lego quia primã corripit: sed a supino quod est lectũ lectu litterã deduci: & ob id quoq; cum. ct. scribendum uolunt: quasi eas duas litteras a supino assumat. Qui uero a lino hoc est ab eius supino: quod est litum litteram deduci putant: cum tam in præsenti qui in supino primam lino corripiat: ut Virgilius in quarto geor. Et paribus lita corpora guttis. Luca. in. viii. Illita tæla dolis nec Martem communis usquam. Sicque uisum nostris primam eiꝰ. quod est littera producere dicunt aliud. t. addendum esse & cum duplicato. t. scribi deberet: ut notet primã i ea dictiõe ꝓducẽdã: & nõ corripiẽdã eẽ. Itaq; nos semp cũ duplicato. t. & nũquam alio modo in antiquis marmorum inscriptionibus scriptam aspeximus. Et sic quoque a doctissimis nostræ ætatis scribi uidemus. Littera igitur cum duplici. t. scribitur & significat principaliter litteras illas indiuiduas: ut. a. b. c. Aliquando uero per litteram ipsam scribentis manũ intelligimus: ut Ci. ad Atticũ. Nã Alexidis manũ amabã: qd iã ꝑpe accedat ad similitudinẽ tuæ litteræ. Nõnunq̃ uero & uerbũ aliquod seu minus q̃ uerbũ denotat: ut Ci. ad cæliũ. Scribit ad se nullã litterã Bibulũ misisse. nã ut uehemẽter rẽ extenuaret nõ dixit uerbum aut fillabã: sed litterã at i plurali epistolã designat ꝓter q̃ apud poetas q lr̃a ꝑ epistola uersus gr̃a i singulari semp utunt. ut Ouidi. i heroidũ epistolis ingt. Quã legis a rapta briseide littera uenit. Itaq; dicimus unam epistolã: unas litteras duas epistolas binas litteras. Nã Ci. ꝑ epistolã filium culpauit dicens. Male autẽ dixisse direxi tibi litteras duas. Cũ litteræ quotiens epistolam significant: numeri tantum pluralis sint: & duo ad singularia referat. Q d̃ tale ẽ ac si dicã: duas lr̃as scripsi: unã ad fr̃em: alterã aduxorẽ. Illud unam & illud alte-

ram ad litterã in singulari pro epistola: quod nõ reperitur referri haberet. Dicendum est ergo litteras binas: cum nõ dicãtur bini nisi de his quæ sunt numeri tm̃ pluralis. Vt creabant olim bini cõsules. i. p singulos annos duo: hi bini incedunt. i. suo ordine duo & duo icedũt. Ci. in. ii. uerinarũ: iter binos ait ludos: quia ludi teste Prisciano de ponderibus quãdo spectacula signãt: semp pluraliter dicũt. Liui. in xxv. li. ab urbe ait. Et bina equestria arma simili mõ dicendũ est: scripsi binas litteras. i. unas ad fratrẽ alteras ad uxorẽ. Sed nõ dicimus scripsi bina testamenta cũ singulare habeat & in plurali pluralitatẽ semp testamentoꝝ deũgnet. Sed dicimus duo testamẽta: unũ fratri: alterũ uxori. At uero poetæ licen tia poetica hæc aliquãdo nõ obseruãt: ut Vir. li. ænei. Vni ait frænaq; bina meus quæ nũc habet au rea pallas. Dicere. n. debuit more oratorẽ: fræna duo. Sed de ternus & quaternus dubiũ uidet. An ter nas litteras seu quaternas dicere possumus. Quod non posse dici Seruius sup eundẽ. viii. cõfirmauit: ubi ait Vir. Horrendũ dictu dederat terna arma mouẽda. Quin & Virg. usũ fuisse figura poetica: & trina arma dicere debuisse. quia arma tantũ numeri sunt pluralis. Ita ut ex illis sit trina quæ apta sunt nominibus tm̃ pluralis & non terna. Quod q̃ sit efficax ipse uiderit: Nam trina sæpius coniunctũ iue nimus eũ nominibus numeꝝ singularẽ habentibus ut Liui. libro. iii. ab urbe: antea iquit trina loca cõ tentione sũma patricios explere solitos. Et Hieronymus cũ alibi tũ ad Marcellũ inquit. Et trinam ne gationẽ trina postea confessiõe deleuit. Prætereã quid Seruius dixisset si apud Virgi. foret quaterna arma: nunquid exponendũ esset quatrina. Verũ uni & unæ & una pluralibus adiungunt nominibus quæ & pro singularibus accipi possunt: ut Salustius in catilinario. Hi postq̃ in una mœnia conuenere pro in unã urbẽ. Aliquãdo ẽt cũ nominibus habẽtibus singulare: ut Virgilius in. ii. ænei. Satis una su perq; uidimus excidia: p unũ excidiũ: & Lucanus in. iii. Totũq; in partibus unus Bellorum fecere ne phas: pro in una parte. Sed cũ nõ habentibus singulare in ea significatione p qua accipit semper po nuntur in plurali. Dicimus ergo recte & oratoria obseruatione. accæpi abs te unas litteras: binas lras: ternasq;: & quaternas ac quinas: senas: septenas: octenas: nouenas: denas: nec subiũgẽdũ ẽ. Quarũ al teri respõdi per pximũ tabellantiũ. Alteri nũc respondeo sed alteris. At de epistola apertũ ẽ ut accæ pi duas epistolas quaꝝ alteri iã respondi: alteri nunc respondeo: & utitur Ci. fere uerbo accæpi: ut ac cæpi epistolã: accæpi litteras. Plini. uero nepos frequentius accæpi: nisi codices medosos dicere uolu mus. quid quod do tibi litteras dicimus tanq̃ tabellario. Do ad te litteras scilicet ad te perferendas: ali quando hæc duo cõiungit ut Cice. Dedi illi ad te litteras. & Salustius Vulturtio lras ad Catilinã dat.

De syllabis desinentibus in. x.

N. x. auctore Prisciano nulla simplex syllaba in medio dictiõis terminat. Sed ut puto excipit
i sextus dexter direxi in quibus. x. cũ sequẽte cõsonante coniũgi non potest. Nã ut idem prius dixerat nunq̃ in capite syllabæ duplex posita potest cũ alia iungi consonante: quare antecedẽ tem syllabã finit: & sic eius regula uniuersalis esse nõ potest. Verũ in compositis a præpositione ex re manet quidẽ præpositio nonnquã integra nõnuq̃ uero abiicit. x. aliquando autẽ cõmutat in aliam lit terã. Remanet integra sequente. c. ut excurro excretus. i. ualde excrescens ut excretos hædos apud Virgi. legimus: excogito: hoc est per cogitationẽ inuenio: quod ad res tantum incorporeas pertinet ut excogitauit argumenta rationes figuras cãs: Excubiæ similiter ab ex quod est extra idicat: & dubo deducit atq; componit: quæ diurnæ sunt: ac nocturnæ: uigiliæ uero tm̃ nocturnæ. Ante. l. uero seruа tur integra. ex. prepositio: ut in hac sola dictione exlex. i. qui absq; lege uiuit. Ante. p. similiter rema net integra ex ut expello: expugno: quod expugnando uinco: sed de oppidis: de castris: de nauibus cæ teris q; huiusmodi dicit. Nã si tecum conferam manus ac uincã: non te expugasse dicat: explodo qđ a plodo. i. plaudo componit & non tm̃ signat eiicio: sed manibus cũ sono plusantibus eiicio qualiter qm̃ e domo e theatro ex aliquo consilio plusatione manuũ eiicimus: ut Cic. Istrio si paululũ se moue at: extra numeꝝ: aut si uersus ꝓnunciatus est una syllaba breuior aut longior: exsibilabit explodit. Vñ & explosa snia dicit: eo mõ eiecta: ut idẽ Cice. Quoniã Pirrhonis Aristõis Herilli iampridem explo sa snia est. Ante. q. similiter manet integra. ex præpositio. ut exquiro exquæstor. i. ualde quæstor. hoc est in magno honore habitus. Ante. s. uero modo consimili. ex præposito teste Luranio antiquissimo auctore & papiriano grãmatico libro quarto de orthographia intera conseruatur: ut exsicco: exsibil lo. ex equor: & alia similia. Quibus grãmaticoꝝ ratio obstare uidet: ut supra uidimus: quum de. x. lit tera tractemus. Ego ãt puto antiquorũ consuetudinem magis obseruãdam. Ante. t. uero absq; dubi tatione conseruatur. x. ut extendo extorris: quasi extra suam terram ex tempore dicere. hoc est ex iprouiso: & i præmeditatũ dicere: nec domi compositã orationẽ afferre. Hinc uocat ex tẽporalis ora tio. Persius ẽt ait ex tẽpore uiuere. Aliquãdo uero ex tempore aliquid agere: est ex temporis conditio ne id conficere. Cicero libro officiorum secundo. Quos credimus expedire rem & consilium ex tem pore capere posse. Idem libro tertio eiusdem operis. Huius inquit generis quæstiones sunt hæ omnes in quibus ex tempore officium quæritur: ex tempore inquit quasi ex temporis conditione Ex tem plo cum. e. i penultima scribit: & significat statim uel subito: quasi extra tempus: hoc ẽ tẽporis cõmo ditatẽ: ut quidã ferunt. Vigi. in primo: Ex templo ænneæ soluuntur frigore membra Abiicit uero. x. nõnunq̃ in compositione. ex. præpositio: atq;. e. sola remanet & non. ex. ut ãte. b. quidem ebibo ebeo ebeas primæ coniugationis uerbũ quasi extra beatitudinẽ uado. Vñ beati teste Apulegio grãmatico illi dicũt: q fœlicitate aliqua ceciderũt. Ante. d. uero ut edico: qđ proprie ẽ litteris aliqđ iubeo uel ipo

Vnde edictum consulũ sunt litteræ consulũ: quibus aliquid iubent atq; iperant: Indicere uero uidet potius p præconẽ aliquid denunciare: ut Dido apud Virgiliũ in .ii. ænei. Templis indicit honorem. Ediſco ſimiliter cõponitur: & eſt memoriter cõplector. de quo ſupra uidimus: Educo ſimiliter ex. e. & duco cõponit. Ante. g. ſimiliter ut egero quod ex. e. & gero cõponitur: & ẽ quaſi extra gero & euacuo egregius eodẽ modo: & quaſi extra gregẽ interpretat. Ante. l. ut elabor ex. e. & labor laberis cõponitur. Et denotat eo modo periculũ effugere: quo anguis lubricus: murena ue aut ãguilla manu præhẽ ſa lapſu fugit: quaſi extra manũ labitur. Vir. li. ænei. ſecũdo. Ecce aũt elapſus phyrri de cæde polites. Eleuo ſimiliter ex. e. quod ẽ extra & leuo cõponit: quaſi iminuo & extenuo. Quinti. Nam quis ignorat quin id longe ſit honeſtiſſimũ ac liberalibus diſciplinis & illo quo eximus animo digniſſimũ nõ uendere operã: nec eleuare tanti beneficii auctoritatẽ: ideo dixit Hieronymus ſuper id Iſaiæ. Eleuatum ẽ ſuper luminare templi debuit tranſferri ſublatũ eſt ſed ad tollẽdã ambiguitatẽ. ne quis putaret ſenſũ eſſe talẽ: qualis eſt ſublatũ eſt mihi palliũ ad aliud uerbũ recurſum fuit. Ante. m. ut emineo: quaſi extra alios: hoc eſt pæliis maneo: emergo ſimiliter extra uulgarẽ modũ mergo. i. procedo. Iuuenalis in .iii. ſatyra. Haud facile emergũt: quorum uirtutibus obſtat. Res ãguſta domi. Ante. n. ut enitor eodẽ mõ ex. e. & nitor ideſt conor cõponttur hoc ẽ ut extra conor. Vnde enixa & cõnixa quæ peperit. Vir. in bnco. Ah ſcilicet i nuda cõnixa reliqt. Enodes. i. ſine nodis: ut Vir. li. ge. ii. Enodes trunci. Ante. r. ut eruo: quod ſimiliter cõponitur eodẽ modo ſequente. i. conſonante &. u. eiulo: quod eſt ſublatã uoce fleo: quod mulier magis eſt propriũ. Euentus ſimiliter cõponitur: & in ſingulari quartæ eſt declinationis & generis maſculini in plurali uero ſæpiſſime a Ciceroẽ i neutro genere & declinatiõe ſecũ da exprimit ut libro de oratore: ex aliorũ inpuit factis aut dictis aut euentis. Idẽ de diuinatiõe. Si euẽ ta quærimus: quæ exquiruntur auibus. & ad atticũ. Semper enim cauſæ euentorum magis mouent q̃ ipſa euenta. Euidens ſimiliter & negociũ euidens id dicitur: quod uidetur aperte & intelligitur nõ qd uidet & intelligit. Cõmutat autẽ ex ppoſito cum alia dictione compoſita. x. littera in aliam conſonan tem: & maxime quum ſequitur. f. ut officio effingo: hoc ẽ ad alterius formã fingo: & quodãmodo fin gendo repreſento. Cicero libro ſecũdo de oratore. Tum accedat exhortatio qua illum quẽ delegerit imitando effingat atq; exprimat. Quintilianus. Nã mihi uidetur. M. Tullius cum ſe totũ ad imitatio nem græcoꝝ cõtuliſſet: effinxiſſe uim Demoſthenis: Copiam platonis. Iucunditatẽ Iſocratis. Effigi es ſimiliter ab ex & fingo deducitur & cõponitur. Nã eſt figura ad uiuã alterius ſimilitudinem: uel ad ueritatis imaginẽ facti tam in picturis q̃ in ſculpturis. Præter hæc autẽ quæ diximus nõnũq̃ ex abſq; compoſitione pponitur dictionibus ẽt incipientibus a. d. & ab aliis litteris ut ex dignitate ex utilita te ex uſu pro eo quod eſt pro dignitate pro utilitate pro uſu: uel ad dignitatem ad utilitatẽ ad uſum. Sed cũ ponitur dictionibus incipientibus ab. r. ſemper fere ipſa ppoſitione. ex. tollitur. x. ut e repu bli. Quintilianus. Sicut poſſe concedit: eos ſaluos eſſe magis republi. ſic q̃ puniri. E regione e re mea e re tua e re noſtra. Liuius li. xxxii. Perinde ac nos poſtulauerũt: quæ e re ſua eẽnt. ſed ſuaſerint: q̃ no bis ſenſerint utilia eẽ. Similiter Ci. inquit. Erennibus laborabat: hoc ẽ morboꝝ in renibus patiebat. Quid cũ dictiõibus incipientibus a q̃buſdã uocabulis ẽt cõponit ut ex aro ideſt ſcribo: quod ab ex & aro componit: eo qd qui ſcribit in modũ aratoris cõfacere uideat. Exedo ideſt corrodo ab ex & edo: exiſtimo ab ex & æſtimo componit: ubi. æ. diphthongus in. i. longã cõuertit: & idẽ eſt quod puto uel iudico: de quo in dictione æſtimo in ſequentibus habebim⁹: & ab exiſtimo exiſtimatio deſendit quæ opinio eſt atq; ſnia. Et accipit aliquando quidẽ actiue: ut exiſtimatio mea eſt. i. ita exiſtimo. Aliquan do ueropaſſiue: ut homo magnæ exſtimatiõis. i. famæ & nois: quod cum oẽs magni exiſtiment exole tus qd dũ eſt ſubſtãtiuũ ſignificat ſcortũ maſculũ: & pcipue iam adultũ. Dũ uero ẽ adiectiuũ adultũ ſimpliciter deſignat: ſed raro reperitur: ut apud Plautũ. Reliqui domi exoletã uirginẽ. Exurio ab ex & uro: p iterpoſitionẽ. i. ut nõnulli dicũt cõponit. hoc eſt famẽ patior. Alii uero ab haurio per abiectio nẽ aſpiratiõis & primæ ptis diphthõgi: & ut Priſcia. plureſq; alii grãmatici atteſtant. Oia quæ i rio de ſinũt: ut exurio: cœnaturio pturio & ſimilia meditationẽ ſignificãt. Ideoq; meditatiua uerba appellãt Quibus Laurẽtius Vallẽſis in elegantiis ad me miſſis nullo mõ aſſẽtit. ſed deſideratiua magis atque opratiua uocari uoluit. Ita ut exurio idẽ ſit quod cupio edere. Vnde Quinti. pater inqt filios exurit. Et Martia. li. viii. epigrãmatũ in oĩbus uacerra quod conclauibus conſumit horas & die toto ſedet cœ naturit Vaccerra cacaturit. i. cœnare cupit: nõ ut reliquum. Similiter Cicero: ut aliquãdo dolor popu li ro. pariat. quod iã diu parturit: idẽ Liuius: & quod diu parturit animus uĩ aliquãdo parit: ubi affectũ ſignificat nõ cogitationẽ. Nõnunq̃ & pro ſuis primitiuis ponunt: ut ſcaturio magis pro ſuo primiti uo ſcater ponitur: quod eſt nõ ſolũ aquarũ. ſed herbarũ & cæteroꝝ ſua ſponte ubertim naſcentum.

De ſyllabis deſinentibus in. z.

N. z. nulla ſillaba deſinit: nec in dictionibus latinis ſcribit ſed in peregrinis tantũmodo ac in
i initio dictionis: uel in initio mediæ ſillabæ pcedente a uocali aut. n. aut. r. n. zacinthus zephi rus poſt uocalem in media ſilaba: ut gaza. poſt. n. ut zinziber. Melãzophos nomen proprum. poſt. r. ut Aribrazanes nomen uiri proprium.

Documenta generalia orthographiæ dictionum græcarum quæ latine ſcribunt.

Nulla dictio græca apud latinos per. f. ſcribitur.

Estat iam documenta quædã subnectere: quæ specialius ad orthographiã de qua intendimus
r conuenire uidentur. Vt illud primũ. Quod omnis dictio græca quæ latine trãscribitur nun-
quã per. f. ubi opportune cadere posset: sed semper. ph: aspiratũ est scribenda: cuius rationem
iam supra ostendimus quia antiquã nostram scripturam in dictionibus græcis: quæ per. ph. secundũ
illorũ cõsuetudinẽ anteq̃. φ. litteram adinuenirent etiam postq̃ accæpimus. f. in ea præpositione quã
habemus obseruare tenemur: ut cũ de ea littera tractaremus ostendimus: Excipiũtur aliqua: quæ & si
absq; dubitatione græca sunt ex inueterata tamen consuetudine potius per ipsũ. f. q̃. ph. scribi cõsue
uerunt: ut fama: fugo: forũ: fucus: fero: fur: furtum. Nã de fure & furto sic paulus iurisconsultus in ti-
tulo de furtis retulit: furtũ inquit a furuo idest a nigro dictum Labeo ait: quod clam & obscure fiat: &
plerunq; in nocte: uel a fraude ut Sabinus ait: uel a ferendo idest auferendo: uel a græco sermone: qđ
φῶρ appellant: immo ut ait & græci a ferendo φῶρ dixerunt. Verũ teste priscIano in octauo: sum: fero:
uolo & edo uerba ãnomala sine dubio a græcis assumpsimus. fragus ẽt teste Seruio a τοῦ φαγεῖν quod ẽ
comedere deducit: & tamẽ cũ. f. scribit. Quid φ a fero traxisse uidet. Ouidius uocabulum forda pro
boue pregnante. Cum ait libro quarto fastorum Forda ferens bos est fœcundaq; dicta ferẽdo. At fa-
mam & fucum nõnulli antiquissimi etiam cum. ph. scripserũt.

In nulla dictione latina scribitur. y. græcum &
semper initio dictionis illud. y. aspiratur.

Vrsum & in nulla dictione latina. y. græcã scribendũ est. Nã ut grãmatici omnes ate stantur:
r illud. y. græcũ nos tãtũmõ ob hoc suscepim⁹: ut propriam dictionem græcarum scripturarũ
quas ab illis recepimus in transcribendo seruaremus. Cũ ergo pro latinis dictiõibus idest no
strorum habeamus: græcas litteras intermiscere non debemus. Et cum eiusmodi littera in initio di-
ctionũ a græcis sẽper aspiret: & nos simili modo cum eas dictiones transcribimus aspirare debemus
ut grãmatici antiqui & celebres auctores attestant. Vnde Papiam & alios nõnullos moderniores er-
rasse constat: qui dictiones latinas per illud. y. græcum etiam sine aspiratione principii scriptitarunt
quod absq; ulla ratione. uel approbatorũ grãmaticorum auctoritate ab illis factum fuit.

T. &. c. quæ in nominatiuo dictionum non sunt: sed in aliis casibus accipiuntur: nonnun
quam aspirantur.

Detiã ulterius prospiciendũ est. Si qua sit græca dictio uel latina: quæ in nominatiuo. t. care-
a at & illud in aliis casibus quoquomodo suscipiat: nũq̃ eiusmodi. t. apud nos aspirat: sed absq;
ulla aspiratione a nobis transcribi debet: ut Adamas Adamantis. Xenophon Xenophontis
Gigas Gigantis: & inde gigantheus. Mars martis: euan euantis cognomen Bacchi a uoce bacchãtiũ
Ouidius In quito metamorphoseos Et Iacchus & euan. Virgilius in sexto æneI. Euãtis orgia circum
Licet quidam accusatiuũ pluralẽ participii cuiusdam sine uerbi originẽ esse uelint idest Bacchantes
& alia similia omnia quin & simili modo de. c. dicendum est: q; si dictio nõ habeat illud in nominatiuo
& in aliis casibus suscipiat: semper exile & nunq̃ aspiratũ scribendum erit: ut pharnax pharnacis lynx
lyncis & similia: quæ semper apud nos non aspiratũ suscipiunt.

Aspirationes quæ sunt apud græcos ser
uantur in suis dictionibus apud latinos.

Mplius & quoque diligenter obseruare debemus: in oĩ dictione græca quæ latine scribit: ubi
a apud illos scriptũ est. θ. & nos quoq; per. th. aspiratũ scribere debemus. φ. & nos. ph. ubi. X. &
nos per. ch. simili modo aspirata scribere debemus. Quando uero in illis. τ. exile & sine aspi-
ratione aut. ϖ. aut. κ. scriptũ fuerit: & nos simili modo. t. &. p. &. c. sine aliqua aspiratione transferre
habemus: Nos gamma in. n. nostrum conuertimus.

Ec illud sane ptermittendũ est: qđ ubicũq; in dictiõibus græcis apud nos scribitur. γ. ante ali-
n ud. γ. uel ante. κ. uel ante. X. quia nunquã ab illis eo loco scribitur. n. sed super ipsum gam-
ma: ut in ea littera supradiximus & cũ a nostris huiusmodi dictiones trãscribũtur: semp illud
. γ. in. n. cõmutari debet: ut ἄγγελος angelus: ἄγκυρα ãcora ἄγω ϖῆϖ Anchises & simile quas græco
rum more antiquissimi romanoq; etiã cũ nostro. g. scripsisse refert Varro ut supra uidimus.

De præpositionibus græcis quando apud nostros trãscribuntur.

p Ræter hæc aũt cũ plures sint græcorũ ppositiones: q̃ cũ aliis dictiõibus cõponunt: & a nobis
sæpissime trãscibunt. in q̃bus nõ minima orthographiæ pars cõsistere uidet & de illis sigilla-
tim tractandũ restat. Syn præpositio.

Yn ppositio græca est: & cũ. y. græco scribit. Nec ea tantũmõ: sed quæq; ab illa cõponuntur
f p. y. græcũ similiter desinãt ut syllaba: quæ ex syn & λαμβανω: quod est accipio componit
Sillogissmus ex syn & λογίζομαι quod est ratiocinor. Synodus ex syn & hodos quæ est uia
quasi conuentus sit uel cœtus componitur: & innumerabilia alia.

Cata præpositio:

Ata similiter ppositio græca est: & cũ. c. &. t. absq; aspiratiõe scribitur. Itaq; dictiões omnes ab
c illa cõpositæ p. t. exile scribuntur: & conseruant. a. nisi fiat impedimentum in ante habitis ex
pressũ: cũ de aspiratiõe loqueremur: hoc est cũ dictio sequens: cũ qua cõponitur a uocali aspi
rata initium sumit. Nã tũc quoq; ut ostendimus abiicitur. a. &. t. exile in. th. aspiratum conuertitur

Exẽplũ primi sit catologus:catarrus:cataracta:culus ultia cũ.ct.scribĭt:catorthoma:ubi abiicĭt.a. pp sequẽtis dictionis uocalẽ:cũ qua cõponitur:&.t.ipsum exile cõseruat:qa uocalis illa minime est aspirata & in penultima cũ.th.aspirato scribĭt:quia ab ορθ σ quod est rectus deriuat quo uocabulo utĭt Cicero li.primo de officiis dicens. Rectũ opinor uocemus:quod catorthoma græci uocãt. At si uocalis cum qua componĭt aspiretur:non solũ ab ea prepositione abiicĭt.a.sed ut pfato loco ostẽdimus.t. exile in.th.aspiratũ conuertĭt:ut catholicus:quæ per.th.aspiratum scribitur:quia ea præpositio cata componitur cum holon aspirato quod apud nos dicĭt totum aut uniuersale. Similiter cathedra cum .th.aspirato scribĭt:& ex cata prepositione & hedra quæ est sella cõponĭt.quare secũdũ ea quæ supra diximus cũ.th.aspirato & similia designanť.

Meta præpositio.

m Eta similiter præpositio græca est:& cũ.t.exili.ẽt in cõpositione aliaꝝ dictionũ scribĭt: in quibus &.a.quoq; cõseruat:nisi præfata sint impedimenta ut metauola: quæ cõmutationẽ apud nos dicit. Metamorphosis quæ transfigurationẽ:metaphora quæ translationem & similia. At cũ.th.aspirato scribitur methodus:quæ ex hodos aspirato cõponitur. Et cõuenientissĭmo uocabulo a clarissĭmis auctoribus traducĭt uia dum pro ratione accipitur. Sic Cornelius Celsus libro primo de arte medicinæ:methodum apud nos significare dixit. Vnde Vir. li.geor.primo. Ignaroscꝫ uiæ mecũ miseratus agrestes.i.rationis. Et in.xi.æneidos. Et si quauiam dederit fortuna latino .i. rationem.

Epi præpositio.

e Pi præpositio etiam græca est:& cum.p.nõ aspirato &.i.latino scribĭt. Vnde oẽs distinctiões ab illa cõpositæ simili modo scribuntur nisi ut supra diximus impediant:ut epitaphium:quæ cũ.t.exili scribitur:epilogus:quæ apud nos peroratio dicitur:epigrãma quæ inscriptio: Episcopus ẽt cũ.c.nõ aspirato qui inspector dicitur. Epitheton quæ in penultima cũ.th.aspirato: & in ultima cũ.t.exili scribitur:apud nos Quintiliano teste dicitur appositũ alii adiectiuũ. Epitagma.quod tributum significat quo uocabulo comici quidem antiquissĭmum ut refert Panthemus utebãtur. At uero quandoq; perdit.i.& remanet.p.exile quum scilicet a uocali dictio cum qua componitur:initiũ sumit:& non aspiratur:ut epodos:quæ ex epi præpositione: & ωδη qui est cantus componitur. nam genus est carminis quod ad lyram cantabat. Martia.i.xii. scribebamus epo:cæpisti scribere cessi: Aemula ne starent carmina nostra tuis. Quandoq; autem aspirat ipsum.p.& abiicitur.i. quãdo scilicet cum dictione a uocali aspirata initium habente componitur:ut ephebus qui a nostris pubes ut supra uidimus dicitur. ephorus qui componitur ex epi & horo quod est inspecto:quasi superispector. Quo uocabulo sæpissĭme Cicero utitur pro quodam magistratu lacedæmoniorum.

Peri præpositio.

p Eri præpositio græca est:& cũ.i.latino scribĭt:quod ẽt in compositione cõseruat. Nec per cõ sequentima aspirate uocalis ipsum.i. quoquomodo perdit:ut periodus.i.circuitus uel anfractus. Nanq; componitur ex peri quod est circũ:& hodos aspiratio quod est uia. Pericles nomẽ fuit clarissĭmi atheniensis:de quo in sua dictione uidebimus & componitur ex peri:& cleos:quæ ẽ gloria & aliæ similes.

Apo præpositio.

a Po græca similite præpositio dicĭt:& cũ.p.sine aspiratione scribĭt Vnde oẽs dictiones compositæ ab apo per.p.non aspiratũ scribuntur &.o.uocalẽ cõseruant:nisi impedimentũ superius expressum interueniat:ut apodixis:quæ demonstratio a nostris dicĭt. Apocalypsis quæ cũ.c. exili &.y.græco in penultima atq;.i.latino in ultima scribĭt:apud nostros reuelatio interpretat. Apocopa similiter cũ.c.nõ aspirato:& latine abscisso dicĭt. Apocripus cũ.c.exili similiter &.y.græco scribitur apud nos absconsus dicĭt. Apologia responsio seu satisfactio. Et similia in quibus apo præpositio integra remanet &.p.ipsum absq; aspiratione seruatur. Sed aspiratur nõnunq; per modũ supra expositũ & perdit.o.ut aphoria:ex apo &horia componitur:antiqui quidam nostri pro sterilitate acceperunt.

Hyper præpositio.

h Yper græca similiter prepositio habetur:& cum.y.græco atq; aspirato scribĭt. Vñ dictiões oẽs cum illa compositæ per.v.grecum & aspiratum scribuntur:quin &.p.exile semper conseruant ut Hiperbole supereminens siue excessiuum. Hiperborei hoc est ultra boream degentes:& similes.

Hypo præpositio.

h Ypo eodem modo græca est præpositio:cũ.y.græco aspirato atq;.p.exili scribitur. Vnde omnes dictiones cum illa compositæ etiã per ipsum.y.græcũ & aspiratũ scribunť:quin &.p. exile atq;.o.litterã cõseruant:nisi suprapositum fiat impedimentum:ut hipothesis:cuius pennltima.th.aspirato scribitur:& est argumentum siue materia. Hipocrisis cum.c.sine aspiratiõe:& in ultima ac penultima cum.i.latino scribitur:dici potest a nostris dissimulatio:ut suo loco uidebimus. hipotheca cuius penultima cum.th.aspirato scribitur:& est obligatio quædã. Abiicit ẽt aliquando.o.& .p.aspirat:ut hiphen.i.subunio qua sane dictione latini quidã usi sũt. Nãq; cõponĭt ex hipo prepositione:& hen quod est unum.

Anti præpositio.

a Nti præpositio alia ex græcis cũ.t.exili &.i.latio scribĭt:& in cõpositiõe litteraturã seruat: nisi prænominatũ fiat impedimentũ:ut antidotum antitheſis cuius penultima p.th. aspiratum scribitur:& dici potest a nostris obiectus:uel contrapositio. Antipodes:qui aduersus pedibus nobis oponi dicuntur. Quin & aliquãdo abiicit.i.& aspirat.t.per modum supradictum:ut anthipa-

tus.i.consul quo uocabulo nonnulli ex nostris usi fuerunt:& post.th.aspiratum.y.grǽcum detinet.

Dia præpositio.

Ia similiter græca præpositio est:& per.i.latinũ scribitur:quod &.a.semper in cõpositione cõ-
d seruat:ut dialogus apud nos disputatio:de quo in sua dictiõe cũ cæteris uidebimus.Dialogus criminator.Nãq; in sua dictiõe uidebimus:descendit a diabolo quod est criminor.

Documenta quædã particularia orthographiæ ex qbusdã particularibus dictiõibus cõcepta.

Vbsequenter & alia quædã subnectemus documenta:quæ ex cõpositione dictionum quarun
f dam particulariũ concipi possunt:quibus non parua orthographiæ ratio designari poterit.

Vt est illud de cõpositis. De compositis ab archos.

Mnia composita uel deriuata ab hac dictione archos:quæ per.ch.aspiratũ scribit:& apud nos
o principem principiũq; & principale designat per.ch.aspiratũ scribunt:ad quod sequit.i. sem per cũ.i.latino scribi debet:ut Architectus.Archiepiscopus.Archangelus.Hecatõtarchus: idest centurio,Archidamus,Archidamas:nomina uirorum propria:de quibus meminit Plutarchus.

De compositis ab hippos.

Vrsus oia deriuata aut cõposita ab hac dictiõe hippos q̃ apud nos equus dicit:cũ.i.latio aspi-
r rato & duplici.p.scribit:eodẽ mõ cũ.i.latio aspirato & duplicato.p.scribunt ut Hippodamia quæ filia fuit Oenomai Helidis & pisæ regis:& uxor Pelopis:ut in sua dictiõe uidebimus Hippomanes:de quo similiter in sua dictiõe habebit.Hippocentaurus:Hippocrates.Hippolytus & alia q̃ plura de qbus in ꝓpriis dictionibus apparebit. De cõpositis a poly.

Mplius & omnia cõposita & deriuata ab ac dictione poly:quæ cũ.y.græco scribit:& apud uos
a multũ designat:per.y.grǽcũ similiter describunt:ut polidamas nomẽ ꝓpriũ troiani quod ex poly & damazo quod est domito cõponitur.Polycrates similiter a cratos quod est robur com ponitur nomen est uiri proprium.Polydorus de quibus in suis dictionibus uidebimus:

De compositis ab hac dictione phyfis.

Imili mõ & oia cõposita uel deriuata uel ab ac dictiõe phyfis cuius prima p.y.grǽcũ scribit,
f & apud nos naturã designat similiter & illa p.y.grǽcũ in prima scribi debẽt & in sequẽti.i. latinũ cõseruant ut phifica.i.naturalis:phisiologus de naturis differens: phisionomia naturaliũ norma & similia. De compositis ab dictione philos.

Terũ & omnia cõposita uel deriuata ab hac dictione philos & phila:quæ apud nos amorem
i indicat & p.i.latinũ atq;.ph.aspiratũ scribitur similiter & illa scribi debẽt ut Philosophus philadelphia nomẽ est mulieris propriũ.philargiria cuius ante penultima cũ.y.græco scribitur Nã ex argirion,quod apud nos est argentũ cõponitur & auiditas argenti seu auaritia transfertur.Philippus & similia de quibus in propriis dictonibus ostendemus.

DE CHRI.

Mplius & oia cõposita uel deriuata ab hac dictiõe chir q̃ cũ.ch.aspirato &.i. latino scribit: &
a apud nos manũ significat eandẽ ꝓrsus litteartarã conseruãt hoc est cũ.ch.&.i.latino scribuntur ut criurgia idest manuũ operatio chirotheca idest manuũ uagina cuius ẽt penultima cũ .th.aspirato scribit. Vnde & oia deriuata ab hac dictiõe theca cũ.th.aspirato scribunt ut bibliotheca hypotheca & similia. De cõpositis ab hac dictione theos.

Ossumus & in his cõplura mõ cõsimili referre. Vt oia cõposita uel deriuata ab hac dictiõe the
p os quæ cũ.th.aspirato scribit & deũ significat simili mõ scribũt ut theologia theologus theo pompus theodorus dorotheus quæ ex eisdẽ componuntur quasi dei donum uel donum dei dicuntur. DE PYR.

Tem & deriuata quæq; a theoro:quod est speculor similiter,pe.th aspiratum scribũtur ut the
i oria idest prospectus. Theorica idest speculatio & similia.

DE THEORO.

Similiter omnia deriuata a pyr qui est ignis per.y.grǽcum scribuntur ut pira quæ apud nos di
f citur rogus Piramis Pirrhus idest ruffus & similia.

DE CHRYSOS.

Mplius & omnia composita uel deriuara ab hac dictione chrisos quæ apud nos dicitur aurũ
a per.ch.aspiratum similiter &.y.grǽcum scribuntur ut Chrises sacerdos quidam Apollinis: Chriseis illius filiæ chrisostomus os aureum.Nã compositũ est cũ stomos quod cũ.t.exili scribitur & latine dicitur os & similia quæ in sequentibus uidebimus.

DE ARGYROS.

Vrsus & omnia composita uel deriuata ab ac dictione argiros quæ per.y.grǽcum scribitur &
r apud nos argentum denotat cum.y.græco similiter conscribuntur ut philargiros,i. auidus argenti lithargirium,i.lapis argenteus & alia quæ in sequentibus apparebunt.

STHENOS.

Imili mõ oia cõposita uel deriuata a sthenos quod apud nos dicit Valẽtiã siue robur cum.th.
f aspirato scribunt ut Demosthenes idest populi robur: Antisthenes cõtra ualẽtia Calisthenes idest pulchritudines potentia & similia. CLEOS.

q Vin & omnia compoſita uel deriuata a cleos:quod apud nos dicit gloriam cum.c.nõ aſpirato ſcribuntur.ut Cleomides.Ariſtocles:Pericles:& alia q̃plura:quæ in ſequentibus apparebũt.

CRATOS.

t Tem compoſita omnia uel deriuata ab hac dictione cratos:quæ apud nos robur dicit:uel imperium cum.t.&.c.exilibus ſcribuntur:ut Hippocrates medicus fuit ſũmus:Menecrates medicus ſimilirer fuit de quo meminit Plutarchus in dictis laconicis: Melicratum & ſimilia quæ plurima in ſequentibus uidebuntur.

ARISTOS.

a Mplius & quæq; compoſita uel deriuata ab hac dictione ariſtos.i.optimus cũ.i.latino &.t. exili ſcribuntur:ut Ariſtoxenes: Ariſtocrates: Ariſtomeus: Ariſtides: Ariſtoteles:& alia fere innumera.

MACHE.

r Vrſus & omnia compoſita ſeu deriuata a Mache:quæ eſt pugna per.ch.aſpiratum ſcribuntur ut antimachus:anphimachus: Andromache:& ſimilia quæ in ſequẽtibus deſignabimus.

NICI.

i Tem & compoſita uel deriuata a nici:quæ eſt uictoria:cum.i.latino &.c.non aſpirato ſcribũtur ut Nicanor:Nicander.Nicteria: Nicoſtrata:Nicolaus:Olimpionices ideſt olimpici uictor & alia pene innumerabilia.

LYCOS.

l Imiliter omnia compoſita uel deriuata ab hac dictione lycos:quæ apud nos ſignificat lupum per.y.græcum &.c.exile ſcribuntur:ut Lycophron.Lycomedes.Lycaon:& ſimilia q̃plura.

AGATHOS.

a Mplius & omnia compoſita uel deriuata ab agathos:quod apud nos dicit bonum per.th.aſpiratum ſcribuntur:ut Agathocles Agathoſthenes:& ſimilia.

PLISTOS.

t Tem:& omnia compoſita uel deriuata ab hac dictione pliſtos:quæ apud nos dicit multum:& cum.i.latino &.t.exili ſcribuntur:ut Pliſtonax.qui filius fuit Pauſaniæ.Pliſtarchus filius Leonidis Pliſtonicus:& ſimilia.

PROTOS.

t Tem & omnia compoſita uel deriuata ab hac dictione protos:quæ apud nos dicit primum: cum.t.ſimiliter nõ aſpirato ſcribũtur:ut Protofilaus:Protomartyr:Proteus.& ſimilia. Et hæc hactenus quo ad huiuſmodi noſtræ orthographiæ præcepta dicta ſufficiant.

Quæ deinceps & quo ordine tractabuntur.

d Einceps dictiones quaſdam ſecundum alphabeti noſtri ordinem per rectam orthographiam proſequemur:in quibus multa declarare intendimus:quæ alias difficillima uideri potuiſſent Et incipientes ab.a.littera per reliqua ſuo ordine gradiemur.

a Bacus cum unico.b.&.c.abſq; aſpiratiõe ſcribitur:dictio eſt græca:quæ apud illos dicitur αβαξ:quam litteraturã antiquiores noſtri ſæpe ſeruabant.& hic abax huius abacis teſte Priſcião in.viii. declinabãt cuius penultima in genitiuo correpta erat.Sed frequẽtius abacus abaci ab auctoribus põitur.Significatq; apud aliquos menſam ſuper qua comedere conſueuimus uel ut aliis magis placet ſuper qua potoria uaſa locantur.Vt Iuuenalis de poeta pauperculo in ſatyra Vmbritii ait. Lectus erat codro pocula minor urceoli ſex Ornamentum abaci. Plinius li.xxxvii. Vaſa inqut & auro & gemmis abacorum nouem.i. ſufficientia ad ornamentum abacorũ nouẽ. Vnde Varro li.nono de origine linguæ latinæ ait. Itaq; ſicut abacum argento ornari:& alia diſparia ſic orationem.& ut puto quadratus erat abacus. Ad cuius ſimilitudinem hæ quadræ in quibus conciſæ carnes diſponũtur.abaci etiam uocabantur.ut plinius in eodem li.Põpeius uictoria mithridatica primũ in urbẽ mirrhina inuexit primuſq; lapides & pocula ex eo triumpho capitolio adiudicauit quæ protinus ad hominũ uſũ trãſire abacis etiã eſcariiſq; uaſis expetitis.Et in eodem libro.Amplitudine nunq̃ paruos excedũt abacos.Ex qua ſimilitudie ut exiſtimo tabella ſuper qua deculpationes fiunt abacus dicta fuit quin & ipſa deculpatio.Perſius in ſecũda ſatyra inq̃t.Nec qui abaci numeros & ſecto i puluere mætas.ſ.ſpernit.Nã inde ẽt cũ calculi qdã fierẽt abaculi uocabanť.Pli.in eodem libro ait. Veluti cũ calculi fiunt quos quidam abaculos appellãt. Sed cũ de menſa quid ſignificet apud quoſdã dubiũ fiat. An ipſam cœnã uel ſup qua comedit deſignet.Ego tanq̃ arbiter honorarius diiudico menſã primitus id ſuper quo comedimus ſiue ligneũ ſiue lapideũ fuerit deſignaſſe.ut Virg.li.iiii.geor.de Corytio loquens.Qui ſeraq; reuertens nocte domũ dapibus menſas onerabat inemptis & in eodem libro.pars epulis onerant menſas & plena reponunt pocula. Horatius ſimiliter in.ii.ſermonũ inquit.Gauſape purpureo menſam pterſit acernã.i.de acere factã. Idem oſtendit Varro de lingua latina cum ait.Menſam æſcariam cillibã appellabant & ſubdit ea erat quadrata ut etiã nunc in caſtris eſt poſtea rotunda facta.Ex quibus tractum puto menſam etiam prandio & eduliis ut Iuuenalis in prima ſatyra.Cum de tot orbibus & iam antiquis una comedunt patrimonia menſa hoc eſt uno prandio uel cœna.

A bantes cum unico.b.&.t.non aſpirato ſcribitur:populi ſunt ionum iter achiuos:ut dixit herodotus

libro historiarum primo: alios dixit Orpheus in argonautica esse iuxta pontum. Rursus & alios dixit aristarcus in secundum Homeri esse insulæ euboiæ.

A batos cũ unico. b. &. t. exili scribitur apud nos in accessibile interpretat: & ab. a. quod est sine βαλλω uerbo: quod est accedo componitur. Vnde insula quædam circa extra ægipti in memphitica palude posita eo noĩe a græcis dicta fuit: quia ad illam ob limi & papirorum copiã difficilimus sit accessus: ut in dictione Osiris latus explicabimus. Simili cognomine locus ultra ægiptũ & æthiopias ab antiquis uocabatur ubi primum nilus magno fragore descendit. Dicente Lucano libro. x. Hinc abaton: quam nostra uocat ueneranda uetustas. Terra potens: primos sentit percussa tumultus: & reliqua.

A bdere cum. b. ante. d. in eadem syllaba teste Prisciano scribit: urbs fuit in Thracia quã testibus Solino & Pomponio Diomedis & soror condidit & a se cognominauit. Nec inde procul tirida oppidum fuerat equorũ diomedis stabulum quod Pomponio teste cessit æuo: & eius tempore solum turis uestigium perdurabat: quæ Diomedis turris etiam tunc quoq; uocabatur. Sed abderat tãdem senio collapsa: a clazomeniis ex Asia ueniẽtibus ad maiorem faciem restituta deposito priori nomine Clazomene ab illis nomẽ accæpit iuxta abderam uero bistonium stagnum nominatissimum fuisse dixit Herodotus. Et primam fuisse Democriti phisici in sua dictione dicemus. Et ab abdera abderites nomen patrium deducitur quod cum. i. latino &. t. exili scribitur.

A bidus cum. y. græco scribitur: ciuitas est helesponti ex latere asiatico. De qua Virgilius libro georgicorum primo Ostriferi fauces tentantur abidi: & directe ex opposito ad sestum deposita iacet: ut Museus poeta antiquissimus amorem pertractans Læandri: & Herõ: hoc uersu ostẽdit σηστον ἠνὰ αβυδον ἐς ἑαυτιόνεγ υ᾽ ὤονται. Quem sane amorẽ tetigit Virgi. libro georgicorum tertio & Ouidi. in epistolis heroidum lepide pertractauit. ab abido abidenus deriuatur. Vnde Seruius in tertio georgiorum inquit Leander abidenus & hero fuit sestias.

A bissus per. y. græcum & duplex. s. scribitur: est aquarum immensa profunditas.

A brotuntium cum. t. non aspirato &. i. latino scribitur: nomen proprium fœminæ: ut Glicerium. Phlocrium Doricum: Sophrõicum: quæ in hanc terminationem teste Prisciano in. v. diminutionis ætatis siue adulationis amatoriæ causa proferuntur. Vnde abrotontium ab: αβρος: quod est glabrum siue delicatum deducitur: & reliqua similiter: ut in suis dictionibus uidebimus.

A bsinthiũ cũ. b. ante. s. licet apud græcos sit. ψ. quod magis ꝑprie. ps. traduci debuit: sed uicinitate litterarũ placuit. p. in. b. conuertere: quod sæpius fieri ostendimus: & sequentibus clarius per exẽpla ostẽdemus. Quoniam & cũ. i. latino utrobiq; atq;. ch. aspirato scribitur herba est amara: aqua populi cognominati sunt quidam: qui iuxta pontum teste Herodoto libro historiarum sexto cappadociaq; inhabitant. Vbi mons eiusdem iridẽ nominis haberi dixit. Vnde Ouidius libro quinto de tristibus ait.

Cana prius gelido desinit absinthia ponto. Teste Plinio libro. xxvii. naturalis historiæ: eo in loco pecora pinguescunt: ob quod sine felle reperiri illas dixit. quãquam ut ait lõge italico sit amarius.

A bsirtus cum. y. græco &. t. non aspirato scribitur quãq; apud græcos nõ per. bs. sed per. ps. hoc est. ψ. scribatur: quod ut diximus ex litterarum affinitate nostri. p. in. b. conuerterunt. fuit Oete colchorum regis filius. quem Medea soror Iasonem sequens in loco non longe a phasi: dicto ab inde tomos idest incisio crudeliter lacerauit: iuxta fluuium scilicet absirtum: in quem conuersum dicunt poetæ. Vnde putant quidam puerum illum Aegialeum primitus uocatiuum: & ab flumine absirto cognomen assumpsisse. Cum dicat Cicero lib. tertio de natura deorum. Quid de absirto fratre Medeæ: qui apud Pacuuium Aegialeus scribitur. Sed ut subdit prius nomen ueterum litteris usitatius est. Iustinus uero Agialeum illum uocauit libro quadragesimo secundo.

A bsis huius absidos cum. i. latino scribitur: ubi similiter. b. loco. p. nostri posuerunt. apud nos indicat arcum testudineum: seu fornicem testudineam: quin & forcipes: & descẽdit ab απτω quod est cõtingo. cum latera necessario contingat.

A cademia cũ. e. sine aspiratiõe: &. i. latio scribit: corripitq; penultimã: fuit locꝰ numerosus ab athenis mille passibus distãs ab Academo heroe teste Eupoli sic cognomiatus. In quo nulla fuit deinde Platõis natiuitate nobilis: ut idẽ testat Eupolis. Et cũ i eodẽ loco Plato philosopharet studendi usu: discipulorũ frequentia: atq; morũ celebritate isignis fuit. In eadẽ Fauorio teste Mitridates Persarũ rex platonis statuã cũ his scriptis locauit. Mithridates Rhodobati filius pses musis imaginẽ Platõis dicauit Sillamonis opus huius uillæ exẽplo teste pli. li. xxxi. naturalis historiæ. Cice. uillã aliã i italia eo cognomine noiauit: q̃ est ab auerno lacu puteolos tẽdẽtibꝰ iposita littori & celebrat porticu ac nemore ibi cõpositis uõlumibus eiusdẽ noĩs: in qua monumẽtũ ille sibi istituerat: huius i parte ut pergit idem auctor erũperunt fontes calidi per q̃ salubres oculis celebrati carmine Laurei Tullii fuit e libertis eius.

A cbatana absq; aliqua aspiratione: & cum. b. post. c. scribitur: fuit siriæ ciuitas ubi Cambises diem ultimum obiit: ut ostendit Herodotus libro historiarum tertio.

A chaia cum. ch. aspirato &. i. latino scribitur: regio est græciæ: quæ teste Herodoto libro historiarum septimoprimo peloponnensus: postea danaa: deinde achaia dicta fuit. unde græci achæi atq; achiui & danai dicti sunt. Cuius maxime clarum oppidum Corinthum fuisse dicunt: cum usq; ad id protendatur ut latius uidebimus in dictione peloponnensus.

A chæi cũ. ch. aspirato &. æ. diphthongo atq;. i. latino scribitur: græci omnes ab Homero nõnunquam

dicuntur:& puto ab achaia:uel ut alii dicunt ab Acheo antiquo rege.
Achæmenides cum.ch.aſpirato ſequente.æ.diphthongo:&.i.latino ſcribitur fuit comes infœlicis Vlixi:ut oſtendit Virgilius libro æneidos quarto.
Achæmenes cũ.ch.aſpirato &.æ.diphthongo ſcribitur aliæ prorſus ſine diphthongo ſcribuntur: fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum.iiii.primus perſarum Rex:a quo poſtea reges omnes perſie uſq; ad Darium deſcenderunt. Alius eodem nomine fuit Xerſis frater: ut idem oſtendit.
Achæmenidæ prima cum.ch.aſpirato &.æ.diphthongo:penultima cũ.i.latino ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum primo tribus:ex qua perſarum reges originem contraxerunt.
Acharis cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:dici poteſt la uerbum ſine gratia:nam ex.a.quod c̃ ſine & charis gratia componitur.
Acamus cum.c.exili hoc eſt ſine aſpiratione ſcribitur:fuit unus teſte Homero libro ſecũdo & quinto iliados thracum princeps ex his qui in auxilium troianorum uenere. Alius eodem teſte libro undecimo eiuſdem nominis fuit filius Antenoris:qui tempore belli troiani cælebs erat:& diis ſimilis habebat.
Acanthus cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribitur:puerum fuiſſe dicunt conuerſum in florem ſui nominis Vnde de flore locutus uidetur Virgilius libro æneidos primo cũ ait.Et circum textum croceo uelamẽ acantho Seruius uero dixit eſſe nomẽ herbæ:quæ in aſiria naſcitur. Idem in pollionem: arborem eſſe dixit in ægypto ſemper frondentem:quod Virgilius affirmaſſe uidetur libro georgicorum ſecũdo cũ ait Et baccas ſemper frondẽtis acanthi. Significatq; proprie apud noſtros ſpinam uel dumum:quare ſpinis aſperam eam arborem dicunt. Eſt & eo nomine littoralis quædam urbs hæmathiæ:de qua in dictione artachæas habebitur.
Acanthꝭ is prima cum.c.exili penultima cum.th.aſpirato &.y.græco:ultima cum.i.latino ſcribit:auicula quædam eſt:quæ & a nobis carduelis uocatur. Nam ſic græce dicta eſt:quia inter ſpinas paſcat.
Acarnania cũ.c.exili &.i.latino ſcribitur:pars eſt epiri:in qua teſte Plinio libro quarto naturalis hiſtoriæ:maxime clarum eſt oppidũ leucas:hanc achelous fluuius ab ætolia diuidit. Siue ut ait Solinus pindus:qui acheloum parit:uocatur & eodem nomine regiuncula quædam alia in ægypto:ut dixit Seruius ſuper quintum æneidos.
Actaſta cum.c.&.t.exilibus ſcribitur:fuit teſte Heſiodo in theogonia nimpha Oceani & Tethios filia.
Acaſtus abſq; aſpiratione ſcribitur:fuit peliæ theſſalorum regis filius:ut ẽt oſtendit Seneca in Medea.
Acatalactos abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:uerſus dicitur:qui abſq; alicuius ſillabæ defectu in fine legitime terminatur.
Acathes cum.ch.aſpirato &.t.exili ſcribitur:uir a Virgilio fuiſſe dicitur ppetuus Aeneæ comes Deducitur q; ab αχοσ:quod eſt cura ſeu moleſtia eoq; moleſta cura ſemper reges comitetur dicente Virgilio libro æneidos ſexto.

Aeneas meſto defixus lumina uultu.
Ingreditur linquens antrum cæcoſq; uolutat
Euentus animo ſecum.cuius fides achates
It comes & paribus curis ueſtigia figit.

Eſtq; etiam primæ declinationis & facit in genitiuo Achatæ. Verum teſte Solino & Plinio libro trigeſimoſeptimo naturalis hiſtoriæ. Achates precioſi lapidis eſt nomẽ. Quem ſicilia in ripis achatis fluminis primum dedit.deinde in aliis locis compertus. Quoniã & Pyrrhum:qui cum romanis bella geſſit: hunc lapidem in annalo habuiſſe dicunt:detinentem non artificioſas:ſed naturales nouem muſaꝝ effigies:& appolinem ipſum cum lyra ita diſcurrẽtibus teſte Plinio maculis:ut muſis quoq; ſingulis ſua redderentur inſignia.
Aceſtes abſq; aliqua aſpiratione ſcribit:fuit crimniſii ſiculi fluuii filius ex ſegeſta troiana:quod Virgilio qnto æneidos:tetigit cum ait. Troia crimniſio cõcæptum flumine mater Quem genuit:de quo latius Ouidius libro metamorphoſeos.xi. Alius teſte eodem Ouidio libro.iii. Fuit nauta pauper:q̃ bachum puerum dormientem in littore matis furatus eſt.
Achelous cum.ch.aſpirato & unico.l.ſcribitur:fuit teſte Heſiodo in theogonia:Oceani & tethios filiꝰ hic pro Deianira filia Oenei regis Calidonie ſorore Meleagri acri duello cũ Hercule decertauit: eos quod illoꝝ quiſq; pro excellẽtiori uirtute uxorẽ illam petebat. Sed uidens ſe inferiorẽ Hercule:magicas decurrit ad artes. Et conuerſus primo in ſerpẽtem ab Hercule peneſtrangulatus c̃. Rurſus & cum in trucem tuaꝝ ſe cõmutaret.illũ Hercules fracto cornu ad terrã collifit: qui deinde pudibundus in calidone fluuio:q̃ iuxta ſui nominis oppidũ defluit:ſe abſcondit a quo poſtea fluuius achelous ẽ appellatus. Et oritur a pindo theſſaliæ monte atq; ætoliã ab acarnania regione diuidit. Quare & acarnãus nonnunq̃ cognominatus eſt:ut Ouidius. Amnis acarnanus lætiſſimus hoſpite tanto: Tandẽ in malia cum mare deſcendat. Veꝝ ut Macrobius & Seruius ferunt:achelous generaliter aqua dicebat. dicente Virgilio libro georgicorum primo. Poculaq; inuentis acheloia miſcuit undis.
Acheron cum.ch.aſpirato &.e.abſq; diphthongo a græcis & noſtris ſcribit.q̃q̃ deriuatio .æ.diphthongum requirere uidetur: Nam ab a quod eſt ſine:& χαιρω cũ.æ.diphthongo:quod apud nos dicit gaudium cõponitur & deriuatur: Sed quia breuem penultimã græci & latini eſſe uoluerunt ſine diphthõgo ſcripſere. Diciturque a poetis ipſis fluuius infernalis. Sed ut teſtatur Seruius in ſexto æneí:locus ẽ

in campania nõ longe a baiis undiq; ſeptus montibus adeo q; neq; orientem aſpiciat ſolẽ: nec occiden
tem: ſed diẽ tantummõ medium. Nec quicq̃ ibi niſi p necromantiã: ſiue hoſ occiſionem fieri poterat.
Vnde Aeneam dicũt occiſo ibidem Miſeo ſua ſacra cõpleſſe: & Vlyxem ſimiliter occiſo Helpenore.
Acheruſia ſimili modo a græcis ſcribitur: palus eſt inter capuam & auerſam: p aperta plana uſq; prope
cumas diffuſa quã græci quidem quia ab acheronte deriuari dicunt: cum. ch. aſpirato cõſcribunt. Nõ
nulli uero quia ex inundatione fluminis accerrarum prouenire uolunt: abſq; aſpiratione ſcribendam
dicunt: quaſi aceruſa: ſed apud plures aſpirationem comperi.
Accidia cum unico. c. nõ aſpirato: &. i. latino utrobiq; ſcribit̃: ſignificat apud nos tediũ moleſtias curas.
Acidalia cum unico. c. non aſpirato &. i. latino utrobiq; ſcribit̃. Venus dicit̃: & ut quidam ferunt ab aci
dia uerbo græco deducitur: eo quod laſciuus amor uariis curis & moleſtiis amãtes impleat. Alii uero
ab acidalio fonte in orchomeno boetiæ ciuitate Veneri ipſi & gratiis ſacro.
Acylius prima cum. c. exili &. y. græco: penultima cum. i. latino ſcribit̃: nomen eſt uiri proprium.
Acyrologia prima cum. c. non aſpirato &. y. græco penultima cũ. i. latino ſcribit̃ dici poteſt a noſtris in
propria locutio. Nã componitur ex ακυρὸσ quod eſt impropria: & λὸγὸσ locutio: ut Virgilius libro.
ix. Turne quod optanti diuum promittere nemo auderet: ubi teſte Ser. dici proprie non poteſt nemo
diuum cum nemo proprie ſit ne homo. Idem li. iiii. ænei. Hũc ego ſi potui tantum ſperare dolorem. i.
timere: ſimiliter Iuuenalis in ſatyra Criſpini. Iã quartanam ſperantibus ægris. i. timentibus:
Achilles cũ. ch. aſpirato &. i. latino atq; duplici. l. ſcribit̃: fuit filius Pelei regis theſaliæ ex Thetide chiro
nis filia græcoꝝ fortiſſimus: ab oĩbus poetis & Homero maxime cantatiſſimus. qui ut ait Iuuenalis in
prima ſatyra Nulli grauis erit ſi repræhendatur. ſ. tanq̃ auarus q; corpus Hectoris Priamo uendiderit
uel græcos ipſos ſuo adiutorio deſtitutos reliquerit: uel eius naturam quis inſectetur: de qua Patroclus
ad Neſtorem libro. xi. iliados ait: Probe. n. o Neſtor cognouiſti qualis ille ſit: qua' moroſitate: q̃ ſubito e
rumpat in culpationem etiam culpa uacãtium: fuitq; teſte Homero a paride apud troiã ſagittis inter
fectus in templo Thimbræi apollinis: dum connubium Polixenæ curabat quas ſane ſagittas poetæ di
cunt a Phœbo directas ut Virgilius libro æneidos ſexto.
Phœbe grauis troiæ ſemper miſerate labores.
Dardana qui paridis direſti tæla manuſq;
Corpus in æacide. At Ouidius li. metamorphoſeos: xi. dixit Paridẽ a Phœbo monitũ nõ clã & in tem
plo: ſed furenti prælio achillem ſagittis confeciſſe. Vnde apollo ad paridem: Quid ſpicula perdis
Sanguine phœbus ait: ſi qua eſt tibi cura tuorum.
Vertere in æacidem cæſoſq; ulciſcere fratres.
Dixit. & oſtendens ſternentem troica ferro.
Gorpora peliden: arcus obuertit in illum:
Certaq; lætifera direxit ſpicula dextra.
Mortuuſq; in ſigeo promontorio ſepultus fuit: ad cuius tumultum cum teſte cicerone in oratione pro
archia peruen'ſſet alexander magnus. O fortunate inquit Iuuenis: qui tuæ uirtutis Homerum habui
ſti præconem. Et declinatur in genitiuo achillis & achilli: uel cũ. i. longa: uel cum ei diphthongo: ut nõ
nulli ſcriptũ fuiſſe contendunt. Virgilius libro primo æneidos.
Troas reliquias danaum atq; immittis.
Achilli: uel ut alii ſcribunt achillei cum ei diphthongo ſimiliter Vlyxis & Vlyxi. Vir. lib. iii. æneidos.
Et terram altricem ſæui execramur Vlyxi.
Eodem modo Horontis & Horonti Vir. in primo. Nunc actis horonti: Nũc amici caſum gemit. ſimi
liter Terentius: archonidi filiam dixit pro archonidis. Cicero in Timarchidi poteſtate pro Timarchi
dis ſimili modo dixit: & facit in uocatiuo. o. achilles &. o. achille: cum. e. longo. Oui. lib. xiiii. metamor.
Tuq; tuis armis nos te poteremur achille.
Nonnulli uero dixerunt poetæ achileus more græco: qui dicunt αχιλλεὺσ in nominatiuo: & forma
uerunt accuſatiuũ in ea: ut Luca. li. x. Famulumq; tiranni Terribilem iuſſo tranſegit achilea ferro.
Achilus cum: ch. aſpirato &. i. latino atq; unico. l. ſcribitur: is a noſtris dicitur: q̃ ſine labiis degit. Nã cõ
ponitur ex a quod eſt ſine: & χεῖλὸσ labrum:
Acis cum. c. nõ aſpirato &. i. latino ſcribitur fluuius eſt ſiciliæ ὸυἱερὸνυλὸρ. ut dixit Theocritus ab æth
na monte fluit. Cuius ex ripis poliphemis in Vlyxẽ ægiſſe ſaxa dicitur: quod Vibius atteſtatur. In hũc
dixit Ouid. lib. xiii.. etiam cõuerſum fuiſſe Acim filium Fauni ex nympha Simethide cretũ: tũc quoq;
cum illum ex zelo Galateæ poliphemus occidit. Huius ripas herbiferas dixit Oui. lib. faſtorum. iiii. cũ
ait. Et ripas herbifer aci tuas.
Acolithus cum. c. exili ſequẽte unico. l. &. y. græco atq;. th. aſpirato ſcribitur: & deriuatur ab ακὸλὸυθω
quod eſt ſequor: quaſi obſequens & miniſtrans.
Acragas cum. c. non aſpirato ſcribitur: quod nonnulli moderniores in. g. conuertunt: oppidũ ẽ ſiciliæ
quod teſte Plinio libro tertio naturalis hiſtoriæ: noſtri deinde acrigentum dixere: ſitum quidem teſte
Pomponio inter pachinum & lilibeum. Et ut refert Seruius in. iii. æneidos. mons eſt muro cinctus cu
ius ſumma parte oppidum eſt: unde ego nomen ακρὸν. i. ſummitatis aſſumpſiſſe puto: & inde acrigen
tinus nomen patrium deriuatur.

Acrisius cum.c.exili &.i.latino utrobiq; scribitur:fuit teste Eusebio libro temporis abantis argiuoq; regis filius & pater Danaes amasiæ iouis.Hic a Præto fratre regno pulsus:a Perseo nepote:hoc est filio Danaes filiæ suæ & iouis adregnũ restitutus est:a quo postea ĩ saxũ cõuersus fuit:ut ostendit Ouidius li.metamorphoseos quarto:& inde possessiuũ acrisionæus deducitur:ut Vir.li.æneï.vii.de urbe Arcadeæ loquens inquit.Q uã dicitur urbẽ Acrisionæis Danae fundasse colonis.De quo in dictione pilũnus uidebimus:Alius eiusdẽ nominis fuit Laertæ patris Vlyxis pater & iouis filius:dicẽte ulyxe apũ Ouí.li.metamorphoseos.xiii.Nã mihi Laertes pater est.Acrisius illi.Iuppiter & huic.Et ut ait Hom. libr.xvi.odysseæ μονογ λαερτην ακεισιοσ γον ετικτε:μαυτωεν δαντο δυ οθακατηρ τεκεν:hoc est solum Laertemfilium Acrisius genuit.Et ipse pater solum Vlyxem procreauit.

Acros cum.c.non aspirato scribitur:& latine summitas dicitur atq; cacumen.

Acrotirium absq; aliqua aspiratione &.i.latino scribitur:apud nos dici potest arx.

Acrotum cum.c.exili &.th.aspirato scribitur:oppidum fuit super Atho monte locatum:quasi acros.i. summum montis athonos.

Acroceraunia absq; aliqua aspiratione scribitur:monte sunt excelsi in diuersis locis.Nã quidam inter armeniam & iberia maximi putantur:qui apoetis caspiis initiũ deducentes:usq; ad fontẽ Trigidis p tenduntur.Alii sunt in epiro diuidentes mare ioniũ ab hadriatico.De quibus Hor.li.primo odarum & oda tertia inqt.Infames scopulos acroceraunia:q a nõnullis Ceraunĩ ẽt uocitantur.Nã κερχυνοσ fulmen:& αροσ summitas dicit:& hoc quidem quia eorum summitas fulminicus infestatur: Vnde Virgilius libro georgicorum primo de Ioue locutus ait:Aut athon aut rhodopen aut alta ceraunia tælo.Deiicit:de quibus in dictione ceraunia uidebimus.

Acron cum.c.exili scribitur.fuit ceninensium rex ab Romulo uictus:& infesto tælo traict⁹.Cui⁹ spolia in urbem reuersus Romulus cum triumpho Ioui pheretrio dedicauit.Quem ob illata ĩ hostẽ uulnera teste Plutharco in uita Romuli sic appellauit.Nã ait ferire apud latinos uulnerare sagittis.Et spolia opima dixit:uel ab ope ut dicit Varro:uel ab opere ut alii ferunt cũ sit opus egregiũ ac clarissimũ belli ducẽ parem sibi ductorem superare:quod teste Plutharco nemini romanorum cõtigit:nisi duobus post Romulum:Cornelio scilicet Cosso cum Tolumium tyrrhenum obtrõcasset:& claudio Marcello:qui Viri domatum gallorum regem superauit.

Actæus cum.ct.non aspiratis &.æ.diphthongo scribit:dici põt a nostris litoralis.Nã ab ακτη quod est litus deriuationẽ ducit.uerum litus a nostris a lædẽdo nomen assumpsisse uidetur:dicẽte Cice.in topicis:Solebat Aquilius collega meus & familiaris cũ de litoribus ageret:quod eẽt litus ita diffinire qđ fluctu elidit̃:quod per etymologiã ita intellexit:ut per deriuationem dicat̃:a lædo.Quare unico.t. scribit̃ sat est:cũ primam una cum lædo producat.At Donatus nõ allædendo sed litãdo tam pro litore maris q̃ p loco:ubi apud altare hostiæ litabantur dictũ uoluit:Eo qđ ut quidã ferũt illius ĩiam secuti nauigãtes eundo & redeũdo in litore litabãt:quod si sic eẽt:opus esse duplici.t. eo ꝙ litus primã lõgat:& lito breuiat.Itaq; nõ unicã sed duplicẽ deriuationẽ:nos ipsi litus habere putamus.Vnã a lædo: qua litora maris designat:& tunc quoq; unico.t.scribendũ esse.Alterã uero qua a lito descẽdit & tunc locũ iuxta altare:atq; ẽt cũ ipso altari designat:& duplici.t.scribendum eẽ dicimus ut Vir.libr.æneï. secundo:latet ingens litore truncus:de Priamo.n.interfecto loquebatur:quẽ Pyrrhus altaria ad ipsa trementem.Traxit & in multo lapsantem sanguine nati iuxta ipsa altaria interfecit.Vnde certũ est illud de litore maris non intellexisse.Cũ ergo litus semper primam longet.cum pro litore maris accipitur:quia a uerbo habente primam longam descendit:cum unica sequente consonante:ut uerbum a quo descendit scribẽdum est.Quando uero a lito:quod primam breuiat deducitur.ut illam nomẽ ipsum producat:cum duplici.t.scribendum puto.

Actæon cum.ct.exilibus &.æ.diphthongo scribitur:fuit filius aristei ex autone filia Cadmi:q tandem a Diana in ceruũ cõuersus a suis canibus dilaceratus fuit:ut late ostendit Ouí.libro metamor. tertio:

Actium cum.c.&.t.exilibus &.i.latino scribitur:oppidum fuit ĩsinu ambraciæ:atq; eiusdẽ tesse nois promõtoriũ:iuxta quod ab Augusto deuictus fuit Antonius & Cleopatra:& ut eius uictoriæ Suetonio memoria celebrior semper in posterum esset:urbem Micopolim apud actium condidit:ludosq; illic quinquennales constituit:& amplicato uetere apollinis templo:locum castrorũ: quib⁹ fuerat usus exornatum naualibus spoliis Neptuno ac Marti consecrauit.

Actor cum.ct.non aspiratis scribitur:fuit ex Boetia Eridæ filius:& pater astyoches:ut ostendit Homerus libro iliados secundo:alium fuisse auruncum ostendit Virgilius libro æneï.nono cum ait: actoris Arunci spolium scilicet ad differenciam boetii.

Acus cum.c.non aspirato scribitur:idem instrumentum:quo sarcinatix & ornatrix utitur.Nam illa apud græcos ακεσ pia quæ apud nos sarcinatrix.Et reperit̃ hæc acus & hic acus.unde teste pbo:aculeus fit diminutiuũ:sed in frequntiori usu habetur fœmineum:ut Lucanus in decimo.Quod nilotis acus cõpressum pectine serum.Iuuena.in tertia satyra:ille supercilium madida fuligine tictum.Obliqua producit acu.Idẽ:Emeritaq; cessit acu.Inuenit̃ ẽt hoc acus hui⁹ aceris:quod græci σκυβαλον dicunt.i.purgamentum frumenti.Varro ẽt rerum rusticarum libr.tertio.acus substernendum galinis parturientibus.Idem acus in area excutitur.Idem in primo:argillam mixtam acere.Ex quo etiam paleæ frumenti apud Festum acus dicuntur.Similiter & ea militum pars:quæ ad hostem uulnerandum

acumine tælorum utitur:acus ab aliquibus auctoribus cognominata est: Acicula uero teste seruio su
per Donatum est: qua mulieres utuntur ad ornatum capitis.
Adamas cum unico d.& unico m.scribit:lapis est pcioſus duritia inenarrabile: unde nomẽ accæpit.
Nã cõponit ex.a.quod sine:& δῶμος quod est domo:quia similiter domitari non potest.Rumpitur
q̃ hircino sanguine calido & recenti:ut testis est Plinius librotrigesimo septimo naturalis historiæ.
Adelphos cum.ph.aspirato scribitur:& habet accentum apud græcos in ultima:dicit' a nostris frater:
Vnde Terentius comœdiam scripsit adelphi.& ut puto litteris græcis annotauit uidelicet ἀδελφοί
id est fratres.Nam de duobus fratribus in ea tractat:Demea scilicet & Mitione:& inde Terentium.du
cimus ἀδελφοί :hoc est in adelphis id est fratribus.
Adimantus cum.i.latino &.t.non aspiratur scribitur:nomen fuit proprium uiri athenienſis.
Adytum cum.y.græco &.t.non aspirato scribitur:locus est secretior templi:ad quem non nisi sacerdo
ti dabatur accessus. Virgilius libro secundo æne.Isq̃ aditis hæc tristia dicta reportat.At uero aditus
pro ingressu est generis masculini:& cum.i.latino scribitur.
Admetes cũ.t.non aspirato scribitur:fuit teste Hesiodo i theogonia nimpha Oceani & Tethios filia.
Admetus cum.t.non aspirato scribitur:fuit Thessaliæ rex adeo glorioſus:ut scribant poetæ Apolli
nem diuinitate priuatũ obpulsos ciclopas ad ipsum confugisse.& illius armenta nouẽ annis teste Ser
uio super septimo æneidos apud fluuium Amphrisum pauisse.Quare ait Virgi.libro tertio georgi
co.Pastor ab amphriso:& Lucanus libro.vi.Irrigat amphrisios fabulatis pascua Phœbi.
Adonis cum.i.latino scribitur:fuit formoſus pastor filius Cinaræ ciprioꝝ regis ex Mirrha eius filia:de
quo Virgi in Gallo:Et formoſus oues ad flumina pauit Adonis.Hunc etiã ardentissime amauit Ve
nus.Sed tandem ab apro uulneratus interiit:de quo late Ouidius libro metamorphoseos.x. Fuit etiã
tali nomine cognominatus phœnicum quidam fluuis.ut dixit Plinius libro historiarum quinto.
Adrastus cum.d.non aspirato scribi :fuit argiuoꝝ rex a poetis cãtatissimus:& Statio teste filius Talao
nis ex Euronomia natus:sic quoq̃ Platone teste i libro:qui cratilus inscribitur cognominatus:q̃a rem
nõ confecit thebanã.Nam.α ut læpe ostendimus:priuationẽ idicat & δράω id est facio. Vnde Adra
sti nomen est tractum.Fuit alius Adrastus teste Homero libro iliados secũdo. Percosii filius:& frater
Amphii:ut in dictione percosius uidebimus.Nam hi duo fratres ad troianorum auxilia duces eorum
fuerunt.qui habitant Adrastiam:& urbem Ap esi:& pithiam:& excelsum Teries montem.
Adræmon cum.æ.diphthongo scribitur:fuit teste Homero libro iliados secundo: Thoantis pater.
Adria cum.i.latino & absq̃ aliqua aspiratione:ut uetustissima indicant monumẽta:fuit teste Iustino li.
uigesimo græca urbs illirico mari proxima:quæ ut ait adriatico mari nomẽ indidit. Liuius uero in.v.
ab urbe tuscoꝝ illã fuisse coloniã dixit:quoꝝ utrunq̃ pro temporũ uarietate fieri potuit. Et ab adria
adrianus nomen gentile & non propriũ:quod cum aspiratione scribitur. Quin & adriensis & adriati
cus atq̃ adriacus deducuntur. Sane adriam pro mari ipso adriatico poni nonunq̃ ãnotauimus:& tũc
quoq̃ generis est masculini:ut Lucanus in quinto: Sonat ionio uagus adria ponto.
Adulari cũ unico.l.scribitur:& a græco deductũ uolunt:qd' est δοῦλος.i.seruus.Nã in seruire est & ca
ptare ut fauorẽ emereatur quoquo mõ uel uoce uel gestu:quod sane serui e est:& non liberale ingeniũ
Aeas cum.æ.diphthongo scribitur:fluuius est Epiri ab epidanni:hoc ẽ dirrhachii mœnibus ex Mace
donia prius defluens:in mare ionium cadit:de qno Lucanus libro quito fluuios thessalicos describẽs
ait:Purus in occasus parui sub gurgitis æa:Ionio fluit inde mari.
Aeschilus cum æ.diphthongo &.ch.aspirato atq̃ y.græco & unico.l.scribitur: fuit poeta tragicus: &
qui plurimũ tragœdiam exornauit:ut ostendit Horatius in poetria.at uero Quintilianus ait:aeschi
lus tragœdias primus in lucẽ protulit:sublimis & grauis & grandiloquus sæpe usq̃ ad uitiũ.Sed rudis
in plærisq̃:& in compositus:floruitq̃ anno ducentesimo.lx.post urbẽ conditã:ut testatur Gellius lib.
decimoseptimo noctiũ atticarum. Eius uero mortem non uulgarem.cum alii:tum Valerius scripsit
quod cum in loco aprico soporatus esset:testudo demissa ab aquila quæ illius caluicie delusa lapidem
caput eius ipse putauerat illum interemit.
Aesculapius cum.æ.diphtongo & c.non aspirato atq̃.i.latino anostris scribitur:græci uero non diph
thongum in initio:sed solũ.a.habent:ut supra uidimus:fuit ut poetæ oẽs asserunt:a pollinis & Coro
nidis nymphæ filius. Hic a patre Apolline Chironi centauro traditus didicit medicinã:& adeo pitus
euasit:ut Hyppolitum Theseï filium ab equis dilaceratum sua arte ad uitam reduxerit.Ob qd' a ioue
ex indignatione fulmin tus occubuit:dicũtq̃ eũ Epidauri moratũ:& ut ait Cice. Cinosuris sepultũ.
Aesirmus cum.æ.diphthongo & unico.s.sequẽte.y.græco scribitur:fuit teste Homero lib. octauo ilia
dos urbs Thraciæ:unde Priamus Crastianiram duxit uxorem:ex qua genuit Gorgitianam: ut in ea
dictione uidebimus.
Aesimnus cum.æ.diphthongo &.y.græco sequente.m.n scribitur:fuit teste Homero libro undecimo
iliados unus ex principibus græcis:qui ab Hectore in bello interfectus fuit.
Aeson cum.æ.diphthongo scribitur:fuit Critei filius ex Tiro cõiuge pat Iasonis & frater Peliæ Thes
saliæ regis. Hic cum in antiquam uenissetæ tatem a gente Medea adiuuentam rediit:ut late omnia de
scripsit Ouidius libro septimo metamorphoseon.
Aesopus cum.æ.diphthongo scribit':fuit teste Gellio lib.secũdo e Phrygia fabulator. Scripsitq̃ festi

uos & delectabiles apologos mira grauitate. Quorũ quoſdã Romulus quidam uerſu elego ad erudi-
tionẽ Tibertini filii tranſtulit in latinũ. Nam proſa phrvx ille ediderat Alius fuit Aeſopus iſtrio famo
liſſimus Ciceroni amicitia deuinctus: quẽ una cũ Roſcio amerino iſtrione ad audiendũ uiſcendumq;
Q u. Hortenſiũ eloquio clarum & corporis motu conſpicuũ mutãdi ſtudio curiã frequentaſſe ſcripſit
Cicero: qui eorũ res rationeſq; magnis conatibus q̃doq; ẽ tutatus. Nam periitilla Ciceronis oratio in
qua populũ romanum obiurgaſſe dicitur: q; Roſcio geſtũ agente tumultuauit. Contendebatq; ſæpi⁹
cũ iſtrione Cice. Vtrũ ille frequẽtius eandẽ ſniam uariis geſtibus efficeret: an ipſum per eloquẽtiæ co
piam uario ſermone diuerſe pronunciaret. Idẽ Roſcius librũ ſcripſit: quo eloquentiã cũ iſtrionica cõ
parauit. illiq; mille denarii præter gregalem ſtipẽ: quæ recitantibus eueniebat: ſunt de publico conſti-
tuti. Reliquitq; filius Aeſopus ex iſtrionico q̃ſtu ducenties ſextertiũ. Vnde de iſtrionibus his ait Ho-
ratius. xxii. epiſtolarum Clament periiſſe pudorem Cuncti pene patres: ea cum repræhendere coner.
Quæ grauis Aeſopus: quæ doctus Roſcius ægit.

Aethalia cum. æ. diphthongo &. th. aſpirato: atq; unico. l. ſcribitur: inſula eſt ĩ liguſtico pelago: ut mõ-
ſtrat Ptolomæus.

Aether cum. æ. diphthongo &. th. aſpirato ſcribit̃: & teſte Lactantio libro primo inſtitutionum fuit cre
ditus a Cleante & Marimone laudatis phryſicis ſummus deus. Quod Virgilius ipſe tetigit cũ dixit: di.
ſecundo georgico. Tum pater oipotens fœcundis imbribus æther Coniugis in gremiũ lætæ deſcen-
dit Ponapides uero poeta græcus dixit illũ Demogorgonis filium fuiſſe: quẽ Caos eius uxor tunc ge
nuit cũ ignita exhalauit ſuſpiria. Quare Anaxagoras & poetæ noſtri illũ ſecuti p elemẽto ignis æthe
ra ipſum poſuerũt: ut Ouidius libro primo metamorpho. Hæc ſuper impoſuit liquidam & grauitate
carentem Aethera: nec quicquam terrenæ fæcis habentẽ. At Ariſtoteles in libris quos de cælo cõpo-
ſuit dixit. æthera pro cælo ponẽdũ eẽ ita: ut dicat uocabulũ ipſum eſtœi: quod eſt ſemp ẽ. Δοœ quod ẽ
uoluo & curro cõponi: quaſi perpetuam uolubilitatem indicet. Iuxta quod ẽt Ouidius libro quito de
ponto ait ad Cæſarẽ: Sic habites terras: & te deſideret æther: hoc eſt cælum. Cicero ſecũdo de natura
deorum dixit: æthera genuiſſe iouem primũ & cælum: a quibus oĩs deorum numeroſa proſapina de-
ſcendit. Vnde ætherus cum. æ. diphthongo in prima &. e. in in penultima deducitur. & æthra: qd̃ apd̃
nos fulgorem ætheris: hoc ẽ cæli indicat. Virgili. lib. æneidos. iii. Nec lucidus æthra ſydera polus: Et
lunam in nimbo nox in tempeſta tenebat.

Aethæra cum. æ. diphthongo & th aſpirato ſcribitur: fuit Aegæi Aethenarum regis prima cõiunx &
mater Theſei: ut in dictione ægæus uidimus. Alia fuit teſte Homero libro tertio illiad. pithei filia: co-
mes & conſilium Helenæ. Vnde etiam Ouidius in eius epiſtola ad Paridem.

Cætra per ſocias Clymenem Athranq; loquamur:
Quæ mihi ſunt comites conſiliumq; duæ.

Aetiologia cum. æ. diphthongo &. t. exili: hoc eſt non aſpirato: &. i latino utrobiq; ſcribitur: dicitur a q̃
buſdã cauſæ redditio. Nam ex αιτια id ẽ cauſa: & λογια: quæ eſt loquella uel ratiocinatio cõponitur.

Aeſchines cũ. æ. diphthõgo &. ch. aſpirato atq;. i. latino in penultima ſcribitur: fuit unus philoſophus
Laſamii athenienſis filius. Seu ut quidã uolunt Carmi lucanicas uẽdẽtis: & Socratis diſcipulus: a pue
ro miræ indolis: laborũq; patientiſſimus: quo circa nunq̃ a Socrate diſceſſit: de quo dicere conſueue-
rat Socrates: ſolus nos honorare nouit Aeſchines: ſuſcæpitq; munera a Dionyſio: & Aethenas reuer
ſus auditores quoſdã ſibi mercede quæſiuit. Nec ſolus hic philoſophus Aeſchines uocatus ẽ: ſed octo
hoc nomine a Laertio & diuerſis annotant̃. Ita ut hic primus fuerit. Secũdus qui artẽ oratoriã ſcripſit:
Tertius orator Demoſthenis æmulus. Nam aduerſus Demoſthenẽ teſte Gellio li. xviii. accẽſus liuo-
ris aculeis capitali crimine accuſauit: Et alia quædã q̃ de illo proſequitur. de quo ẽt Plinius libro. vii. na
turalis hiſto. & Quintilianus libro. ix. inſtutitionũ plura dixeṙ. Quartus fuit arcas Iſocratis diſcipu-
lus. Quintus mitylenæus: quem teſte Laertio oratorum flagellũ uocabant. Sextus neapolitanus aca-
demicus philoſophus Meladii rhodii diſcipulus. Septimus meleſi⁹ ciuilis ſcriptor. Octauus ſtatuari⁹

Aegira cum. æ. diphthongo &. i. latino ſcribitur: Vrbs fuit argiuorum: ut dixit Herodotus libro hiſto-
riarum primo. Plinius uero non contradicens dicit litoralem eſſe urbem in acchaia.

Aegyptũs cum. æ. diphthongo &. y: greco atque. t. non aſpiraro ſcribitnr: regio eſt in aphrica: quæ ut
nõnulli aſſerunt ab ægypto fratre Danai nomen accæpit: Hæc teſte Plinio lib. quinto naturalis hiſto
riæ ab oriente rubro mari aſſiriaq; coniungitur: ab occaſu Cirrenem & aphricæ reſiduũ habet: a me
ridie uero uſq; in æthiopiam protenditur: a ſeptentrone autem mare habet ægyptium. In hac teſte
Platone nunquam pluere uiſum eſt: ſed Nili inundatione fœcundatur.

Aegis cum. æ. diphthongo &. i. latino ſcribit̃: proprie teſte Seruio ſuper octauũ ænei. eſt munimẽtũ
pectoris æreum: habẽs i medio Gorgonis caput qd̃ munimẽtũ ſi in pectore numinis fuerit ægis uo-
cat̃: ſi uero in pectore hominis ſicut in antiquis imperatoꝝ ſtatuis conſpicimus lorica dicit̃: Hæc ille.
Quod ſane Virgi. ipſe ſenſiſſe uidet̃ cum ait: ædidaq; horriferam turbatæ palladis arma Certatim
ſquammis ſerpentum auroq; polibãt Cõnexos angues: ipſamq; i pectore diuæ gorgona deſecto uer
tẽtem lumina collo. idem lirb. ſecundo de eadem Pallade inquit Nimbo effulges & Gorgone ſæua:
Nam teſte eodem Seruio: hoc caput Gorgonis ideo Minerua fingitur habere i pectore: q; illic & om
nis prudentia: quæ confundit alios: & imperitos ac ſaxeos reprobat. Verum ut nonnulli ferunt: cum

hæc ipſa arma corio capræ decocto olim conficerentur: ab æga qđ eſt capta ægidis nomen accæpit.
Aegirœſſa prima cum .æ. diphthongo. ſequens cum .i. latino & penultima cum .œ. diphthongo ſequẽte duplicato, ſ. ſcribitur. urbs fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum primo in Aeolia Aſiæ.
Aegiſthus cum .æ. diphthongo &. i. latino atq;. th. aſpirato ſcribit̃: fuit Thyeſtis fili⁹ ex Pelopeia eiuſdem Thyeſtis filia: dicente ipſo Thyeſte apud Senecã in tragœdia: cuius titulus ẽ Thyeſtes: Coacta fatis nata fert uterũ grauem me patre dignũ: uerſa natura eſt retro. & reliqua. Nã cum Thyeſtes adulteraſſet Meropen Atrei fratris ſui uxorẽ: & ex ea filios ſuſcæpiſſet: pellereturq; ob id regno. Atreus ſimulata pace illũ in regni conſortiũ reuocari ſimulauit. Cui redeunti tres filios comedendos appoſuit: & illoꝝ ſanguinẽ uino mixtũ dedit in potum: oſtenditq; illi poſt conuiuiũ manus & capita. quoꝝ refiduũ comediſſe dicebat: ſed tanti facinoris ultionẽ quærens Thyeſtes ab oracvlo edoctus eſt: ex ſe & filia Pelopeia filiũ naſcituꝝ: qui plene recæptas iniurias uidicaret. Q ua de re dicebat ad Clythemneſtrã Aegiſthus apud ſenecam in p̃fata tragœdia. Et cur atrida, uideor inferior tibi natus Thyeſte. Ad quẽ Clytæmneſta illius natales exprobãs ait: Si parũ eſt. Adde & nepos cui Aegiſthus, auctore Phœbo gignor. Haud generis pudet. Q đ euacuãs Clytemneſtra ſubdit: Q uid deos probo aduocas: & reliqua. Nã ut Lactantius grãmaticus ait ſuper quarto thebaidos: mox natus a matre ob pudorem proiectus eſt: quia capris nutritus eſt. Aegiſthi nomẽ aſſumpſit. Nã αἴξ græce: latine eſt ugo αἴξ autem capram ſignificat. Tandem ad regiam ductus in patris ſui uindictam Atreũ Agamemnonis & Menelai patrem interfecit: & Agamemnonem deinde a bello troiano redeuntem cum Clytemneſtrã occidit. Ipſe uero tandem & Clytemneſtra ab Oreſte interfecti ſunt.
Aegloga cum .æ. diphthongo ſcribitur: & dici poteſt quaſi αἰγῶν id eſt caprarum ſeu rerum paſtoralium logos, i. ſermo. Nam de caprarius loquitur.
Aegle prima cum .æ. diphthongo ſcribitur: fuit teſte Homero libro duodecimo odiſſeæ nympha Solis filia ex Neæra ut in ea dictione uidebimus: quæ ſane duæ dictiones ſic quoq; ut ſcripſimus apud bucolicon Virgilii ſcribendæ ſunt.
Aegon cum .æ. diphthongo ſcribitur: nomen fuit paſtoris teſte Theocrito.
Aegos cum .æ. diphthongo ſcribitur: fluuius eſt Thraciæ: in quẽ ſaxum de Sole cecidit: ſecundum qđ litterarum ſcientia diẽ deſignans anaxagoras ipſe futuꝝ prædixerat: quod ut teſtatur Plini. tpe ſuo mõ ſtrabatur magnitudine uehibilis: & colore aduſto: At huis fluuii hoſtia capta fuit a Liſandro athenienſium claſſis: ex quo ſecuta eſt illorum ſeruitus: ut in dictione Liſander uidebimus.
Aegoceros ſola prima cum .æ. diphthongo: penultima cum .c. exili ſcribitur: dicitur a noſtris capricornus. Nam componitur ex ægos, i. capræ & κέρας cornu. Quod ſane animal inter aſtra locatum dicunt: ut Lucanus libro decimo. Aegoceron cancrunque tenet.
Aelia cum .æ. diphthongo &. i. latino ſcribitur: urbs fuit Calabriæ. Vnde ælianus: ut in triunphalibus Titi Plauti apud Tibur ſcribitur SILVANO AELIANO PONTI. Eſt etiam nomen proprum.
Aelius cum .æ. diphthongo &. i. latino apud antiquos in marmorum inſcriptionibus deſignatũ comperi: ut AELIVS HADRIANVS.
Aeolus cum .æ. diphthongo & unico .l. ſcribitur: fuit iouis filius ex aceſta filia Hippotæ troiani: a quo hippotades: cã a poetis græcis quã latinis cognominatur: ut Homerus libro odiſſeæ decimo: αἰόλον ἱππότα δην φίλον ἀκαμάτοισι θεοῖσι. Itidẽ Ouidius .xi. metamor. Aeolon hippotaden cohibẽtẽ carcere uentos. Hic teſte Varrone cũ apud nouẽ inſulas Siciliæ: & italiæ ꝑpinquas tpibus iliacis regna ret: ex cõſurgẽtibus nebulis futura flamina ita ueridice ꝑdicebat: ut a rudibus ea ſit creditus in ſua potestate tenere. plinius ãt dixit eum uentorum rationem inueniſſe. Hunc dicunt græci habuiſſe uxorẽ Lepatram ex leſtrigonũ genere: ex qua filios genuit teſte Homero libro decimo odiſſeæ duodecim numero: ſex maſculos & totidẽ fœmellas: quorum nomina ſunt lacaſtus: Zuthus. Phanacrus. Chriſippus Pheremon: androcles. Fæminaꝝ uero hæc ſunt nomina Iphe: aeola: Periboia, Dia: aſticratia: Hephestia: quarum orthographia ſuis dictionibus explicabitur.
Aolia cũ .æ. diphthongo &. i. latino ſcribitur duplex regio eſt: & utrãq; ab aeolo iouis filio cognominari puto. Nã teſte Pli. & Solino inſulæ: quæ ſunt in freto ſiculo uiginti quinq; milibus paſſuũ ab Italia diſtantes æoliæ uocantur: & ex ipſis regio fieri uideť: quæ æolica cognominať: dicente Virgilio in li. primo æneidos de Iunone: æoliã uenit. Has teſte Solino itali uulcanias uocant: quia ex ipſa natura ſoli ignea ꝑ occulta cõmercia aut mutuatur æthnæ incendia: aut ſubminiſtrat. Eaſdẽ ꝑfati auctores ſeptem eſſe dixerũt. Seruius uero nouẽ: Duas paruulas illis connumerans: quarum cura apud Plinium & Solinũ nulla fuit: uidelicet Lipare: Hiria: Strongile: Didime: Eriphiſa: phœnicuſa: prochita: & Euonimon: Q uarũ orthographia ſuis dictionibus annotabitur. Et teſte Solino Lipare nomen dedit rex Liparus. qui eam ante aeolum rexit, alterã Hieram uocauerunt: quia ea ꝑcipue Vulcano ſacrata eſt: & plurimũ colle eminentiſſimo ardet: de qua Virg. libro octauo eneidos: Inſula ſi canium iuxta latus æoliam Erigitur lipare fumantibus ardua ſaxis: Q uã ſubter ſpecus & ciclopum exeſa caminis antra æthnæa tonant: ualidique incudibus ictus. Strongile uero æoli domus fuit: ſic dicta: quia miníme angulosa: quod στρόγγυλον, i. rotũdũ indicat. Hæc teſte ſolino ad exortus ſolis conuerſa flammis liquidioribus differt a cæteris: & cauſam efficit: quod ex eius fumo potiſſimum incolæ præſentiſcunt. quinam flatus in triduo pertendat: quo factum eſt ut æolus rex uentorum crederetur. At æolia: quæ re

gio est in Asia. colonia fuit græcoꝝ: media inter Mysã: quæ heleſponto adiacet: ut oſtendit Plinius li. quinto naturalis hiſtoriæ: & ioniã: quæ magis ad occidentem uergit. In qua hæ urbes æolides ab Hero doto libro hiſtoriarum primo deſcribuntur. Cuma phriconis appellata lariſe. Tenus cũ. t. exili neu⁹ murus. Cilla cum. i. latino & duplicato. l. nocion.

Aegææ cum. æ. diphthongo utrobiq; ſcribitur: ægirœſſa: pitana: myrina: gremia: de quibus in propriis dictionibus uidebimus.

Aeola cum. æ. diphthongo ſcribit̃. fuit teſte Homero in. x. odiſſeæ filia Aeoli ex Lepatra coniuge.

Aeon cũ: æ. diphtõgo ſcribit̃: & dicit̃ apud nos æuũ p interiectionẽ. u. ut in ea dictione uidebimus.

Aenaria cum. æ. diphtõgo ſcribitur: inſula eſt in puteo lano ſinu: quæ teſte Plinio libro tertio naturalis hiſtoriæ nomen aſſumpſit ab ſtatione nauium æneæ: de qua in dictione mintume uidebimus.

Aeneas cum. æ. dipthõgo ſcribitur: fuit anchiſæ filius ex Venere: ut Homerus & Virgilius atteſtantur: Vnde ait Homerus libro ſecundo iliados.

Δαρδανίδων δ' αὖτ' υρχενέι σ πάις ἀγχίσαο αἰνέας,
τ γυτῶαγ ἰσητέκε λιαφρο Δίτη Δησ ἔνκρημνοισι,

Hoc eſt dardanius p̃ter formoſus anchiſæ filius æneas: quem dea Venus innemoroſis Idæ collibus: & concepit: & pepit. Similiter Vir. in primo æne. Tu ne ille æneas: quẽ dardanio anchiſæ Alma Venus phrygii genuit ſimoentis ad undã? Idẽ teſte Homero li. xi. iliados. e troianis ueluit deus in honore a populo habebat̃. Et in. xii. eiuſdẽ opis formoſiſſimũ eũ dixit: in quinto uero late pugnã inter ipſum & Diomedẽ deſcripſit. Et quẽadmodũ a Diomede ingẽti ſaxo p̃ſtratus a matre Venere tutatus euaſit Quĩ & Venerẽ ipſam tunc quoq; ab eodẽ Diomede in extremitate manus extrinſecus uſq; in uolam uulneratam. Nec longe inde deſcribit idẽ Home. quẽadmodẽ Venus matri primo conq̃ſta & impetratis abeo eqs & curru in liquidũ ætherea rediit: ubi cõperta Dione matre ei itex cõqueſta uulnus oſtendit. cuius manũ Dione p̃hendens. Quis te inqt deorũ lepidiſſima filia tã ſæue mulctauit: Cui Venus hoc ad litterã: quæ traduximus uerba ut refert Homerus reſpõdens ait. Vulnerauit me ferox tytides conatã ſurripere e p̃lio æneã meum: quẽ anchiſæ genuit: dũ boues paſceret: inter omnes filios mihi longe chariſſimũ. Omnino græcis iã nõ cum troianis certamen eſt: ſed cũ diis: & hæc hactenus. Verum ex ænea patronimicũ fœmininum in eadẽ litteraturã: hoc eſt æneas ſecundũ analogiã deducendũ eſſet: cũ patronymica fœminina fiant in maſculinis ſubtracta de: & terminentur in is uel in as: ut dardanides dardanis: peliades pelias. Ita æneades æneas facere debuiſſet. Sed hæc ut puto cũ cõfuſione generaſſent contra regulã formauit: primo patronymicũ maſculinũ Vir. in ides. & dixit æ nides: ut lib. ix. Sit ſatis æneide tælis impune Numanum Oppetiſſe tuis: ubi ſecundũ regulã dicere debuiſſet æneade: ſed. e. & a. correptas in. i. productã cõuertit. Sic & patronymico fœmininо eadẽ auctoritate dixit in tituli iſcriptiõe æneis: & nõ æneas: quẽ Statius ſecutus in fine thebaidos ait. Viue p̃cor nec tu diuinã æneida tenta. Vnde formauerunt patronymicũ hoc fœmininũ in maſculino in hũc modũ: cũ. n. maſculinum patronymicũ habeat. i. lõgam p ſinereſim: hoc ẽ p cõuerſionẽ duaꝝ breuiũ uocaliũ in. i. longã: ut cũ expeleides dicamus pelides: &. e. atq;. i. breues in. i. longã cõuertamus. Similiter pro theſeides dicamus theſides: non abſolute obſeruamus regulã in patronimyco fœmininо ut tantummodo formetur p ablatiõnẽ ipſius de: ſed p̃cedens illud. i. longũ qđ erat in maſculino in. e. &. i. priores uocales reſoluimus: & dicimus peleis & nõ pelis: theſeis & non theſis: ſimiliter æneis & nõ ænis. Quæ ob inſcriptionẽ tanti operis declarare uolui. Quin & p̃greſſum Virgilii in excellẽtiſſimo poemate ſupaddere libet: quod ex libris Home. uelut. e. quodã ſpeculo formauit. Et errorẽ quidẽ Aeneæ ex odiſſea: pugnãs uero ex iliade excerpſit. Vnde cũ uellet Hom. li. i. iliad. infeſtũ græcis Apollinẽ facere cãm ſtruxit de Chriſe ſacerdotis iniuria: de q̃ in dictione chriſeis uidebimus. Vir. uero modo conſimili: ut troianis Iunonẽ iniquã faceret: cãq; cõgeriẽ ſibi cõparauit. Et cũ primo uerſu p̃miſiſſet pro ductuq; ſe de troiæ littoribus Aeneã cũ ait. troiæ qui primus ab oris Italiã fato profugus: lauinaq; uenit Littora. Vbi deinde ad initiũ narrationis ſuæ deuenit. Aeneæ claſſem non de Troia: ſed de Sicilia produxit: cũ ait: Vix e cõſpectu ſiculæ telluris in altũ. Vella dabant lœti. Quod totũ ex Home. textura cõcœptũ ẽ. Nã uitans Homerus in poemate hiſtoricorum ſimilitudinẽ: q̃bus lex eſt ab exordio rex incipere: & cõtinuam narrationem ad finẽ uſq; perducere. Ipſe poetica diſciplina a rerũ medio cœpit: & ad initiũ poſtmodũ reuerſus ẽ. Itaq; Vlyxis errorẽ nõ incœpit a troiano littore deſcribere. Sed cũ primũ nauigantẽ eum ex inſula Calipſonis faceret ex ſui p̃ſona: poeta ipſe ad pheacas p̃duxit. Et illic in alcinoi regis conuiuio narrauit ulixes quẽadmodũ de Troia ad Calipſonẽ uſq; puenit. ab inde uero uſq; ad Ithacã ex p̃ſona p̃pria nauigationẽ Vlyxis poeta ipſe proſecutus eſt. Sic in oibus illũ Maro ſecutus ex perſona ſua nauigationem Aeneæ deſcribẽs illũ de Sicilia primũ ad Libiã uſq; perducit: illic uero Aeneas ipſe in conuiuio Didonis errores ſuos de Troia uſq; ad ea loca enarrauit. Ita ut tãdẽ diceret: Hinc me digreſſum ueſtris deus appulit oris A quibus locis uſq; italiã poeta ex p̃ſona ſua inter claſſis deſcripſit. Quid q; mira imitatione homerum ſecutus ẽ. Tẽpeſtas eiuſdẽ fere uerbis ulyxis & Aeneæ deſcribitur. Et ut Nauſicaa filia Alcinoi ulyxem cõperit: eũq; humanitate fouet & ad urbẽ dirigit: Sic uenus in eius locũ apud Vir. ſurrogatur. Quin & ipſa Dido cõuiuiũ celebrãs Alcinoi regis cõuiuiũ repſentat. Strophadũ iſulæ pro ſolis armentis ſurrogãtur. Scilla quoq; & caribdis & Circe decenter attingunter ut ulyxes ad inferos ex arte circes deſcendit. Sic comitatu ſibillæ æneas ipſe ad eoſdem inferos conducitur. Elpenori palinu-

rus ſurrogatur. Et ut Aiacis umbra apud inferos colloquia Vlyxis aufugit: qui ſibi cauſa mortis fuerat: Sic didonis umbra Aeneã ſequẽtẽ reliquit. Et ut apud Homerũ Tireſiæ conſilia. Sic apud Vir. Anchiſæ monita correſpondent. Prælia deinde ex libris iliados artificio pulcherimo ſunt concæpta. Et ut apud Homerũ grecorũ & troianorũ auxilia cõnumerantur. Sic apud Maronẽ Aeneæ auxilia & Turni deſcribuntur. Fabricatio amorũ Achillis & Aeneæ conſimilis. Vt ille in funere Patrocli: Sic hic in anniuerſariis Anchiſæ ludicrũ certamina contexuit. Et ut apud illũ rumpit fœdus inter Priamũ: & græcorũ reges poſt duellũ Paridis & menelai: Sic apud noſtrũ inter Aeneã & Latinũ rupta fœdera enarrantur. Et ut apud illum ſpeculatio fit nocturna p Diomedẽ & Vlyxẽ in qua dolon occiditur. Sic apud noſtrũ Eryali & Niſi: in qua ipſi interficiunt. Alteratio ẽt Achillis & Agamænonis in Drancis & Turni alterationẽ ab noſtro poeta cõmutat. Vtrobiq; n. alter ſuũ alter publicũ cõmodũ cogitabat. Quid q; legatio a Turno miſſa repulſam a Diomede reportans legationẽ repſentat ad Achillẽ miſſam ut in dictione Cryſeis tangemus. Et ut Homerus lamentationẽ achillis ſup patroclo. Sic Vir. illã æneæ ſup Pallante contexuit. Et ut pugna ſingularis ab illo inter Achillẽ & Hectorẽ: ſic ab iſto inter Aeneã & turnum deſcribitur. Vtrobiq; captiuis in ferias deſtinatis. Illic Patrocli Sulmone quattuor natis: Hic Pallãtis totidẽ iuuenibus quos educabat Vpheus. Quid q; Lycaon Homericus inter fugientes ab Achille deprehenſus ad pces confugit. Et nec illi Achilles pp occiſi patrocli dolorẽ pepercit. Sic æneas Magoprocul infeſtã contenderat haſtã. Et cũ ille genua amplectens uitã ſupplex petiiſſet: reſpondit belli cõmercia Turnus ſuſtulit ipſa prior iã tum Pallante perẽpto & mille alia: quibus ſe inuicem correſpondent. Ita ut Virgilius hoc uno homero per omnem ſuam poeſim uſus ſit archetipo.

Aenea cũ. æ: diphthõgo & abſq; .s. in fine ſcribit. fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ ſeptimo urbs in regione creſſæa contermina Migdoniæ. Hanc dicit Liuius libro quadrageſſimo ab urbe propinquã eſſe theſſalonicæ. & ab Aenea troiano olim conditam Et ſubdit proficiſcunt a theſſalonica æneã ad ſtatutũ ſacrificium quod Aeneæ conditori cum magna cærimonia quotannis faciunt.

Aenigma cũ. æ. diphthõgo &. i. latino ſcribit: dicitur ab aliquibus uelata queſtio. Quin. uero libro. viii. de inſtitutione oratoria: dixit ænigma allegoriam eſſe obſcuram. Nam p occultã ſimilitudinẽ reꝝ obſcuram inter ſe ſententiam gerit. ut mater me genuit: eadẽ mox gignitur ex me. Significat. n. aquã in glaciem concreſcere: & in eandem rurſus effluere: & Similia: unde & Iuuẽalis i ſatyra: Stemmata quid faciunt? Veniet de plæbe togata. Qui iuris nodos & legũ ænigmata ſoluat:

Aenobarbos cum. æ. diphthõgo ſcribit. Nomen eſt uiri proprium:

Aenus cum. æ. diphthongo ſcribit: apud nos indicat laudem: & nomen eſt loci: quin & ab illa deriuata, & compoſita: ut epænos: quæ ſimiliter eſt laus: & parenæſis: quæ eſt ammonitio.

Aelo abſq; diphthongo: hoc eſt diuiſis ſyllabis atq; duplicato. l. ſcribit: fuit una ex Harpiis: ut in dictiõe harpiia uidebimus.

Aenomia cum. æ. diphthongo &. i. latino ſcribit. Regio eſt. quæ poſtea Theſſalia ab alio rege dicta fuit Vnde Achilles æmonius dicitur: ut Ouidius libro quinto faſto. Et gemit alcides: æmoniuſq; puer. Nã ex Phthia & Lariſſa dicitur: ut in illis dictionibus uidebimus.

Aemus cum. æ. diphthongo: & abſq; aſpiratione a græcis ſcribitur: mõs eſt Thraciæ: qui a rege accæpit ſe cognomẽ dicit: & ut teſtis eſt Plinius libro quarto iſtoriæ naturalis ſex milibus Paſſuum eſt arduus. Idem Herodotus prius dixerat: ſed iuga humiliora dimittens uſq; ad Pharſaliam porrigere illa dicitur dicente Lucano libro ſexto.

Conſpexere procul præruptam caute ſedentem:
Qua iuga deuexus pharſalica porrigit æmus.

Iuxta cuius radices in pharſalia lati conſpiciuntur campi: dicente Virgilio libro primo Georgicoꝝ.

Nec fuit indignum ſuperis bis ſanguine noſtro
Emathiam & lathos æmi pingueſcere campos.

Ex huius ſummitatibus teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ. iii. tres magni fluuii uerſus ſeptentrionem p fluunt: & in iſtrum cadunt: uidelicet Atlas: Auras: & Tibiſus: ut in eorum dictionibus uidebimus: quin & niuibus illum abundare oſtẽdit Ouidi. libro faſtorum primo cum dicit. Et q cunq; tuas accolit æme niues.

Aemilus cum. æ. diphthongo. &. i. latino utrobiq; ſcribi. Verum a græcis aſpiratur. Nam ut puto ab αι μο: quod ſanguinem indicat: & cũ aſpiratione ſcribitur deducunt. Sed apud noſtros: ut in marmoreis inſcriptionibus & emendatiſſimis aſpexi: ſemper ſine aſpiratione ſcriptum comperi: quod obſeruare debemus.

Aepitus cum. æ diphthongo: y. græco: atq; .t. exili ſcribitur: fuit arcas genere. & nobilis heros inter græcos adeuntes Troiam de quo meminit Homerus libro ſecundo iliados.

Aeſapus cum. æ. diphthongo &. a. ante. p. ſcribitur: fuit teſte homero libro ſexto iliados filius Bucolicis maximi filiorum Laomedontis: fuit etiam troiani fluuii nomen: ut libro duodecimo iliados oſtendit idem Homerus: libro ſecundo monſtrauit illum ad radices indæ fuiſſe. De quo ẽt Heſiodus in theogonia meminit.

Aeſageus cum. æ. diphthongo in prima ſcribitur: mons ponitur ab Homero in hyemis.

Aeſarius cũ. æ. diphthongo &. i. latino ſcribitur: fluuius ponitur a Theocrito: quẽ in ſicilia quidã illius

expositores esse affirmant. Alii uero in Calabria apud Crotonē. Cuius meminit Oui. li. xv. metamor.
Aecus cum. æ. diphthōgo &. c. exili atq; i. latino scribit fuit teste Ser. super. vi. ænei. Iouis ex exuropæ filius: de quo eqdem miror cū dicat Seneca in Hercule furente: & Ouidi. libro metamor. septimo illū Iouis fuisse filium ex Aegina. Vnde patriæ suæ nomē describēs Aeacus apud Ouidi. ait: ænopiā ueteres appellauere: sed ipse æacus æginam genitricis nomine dixit. Hunc dixere poetæ iudicē cum Minoe: & Rhadamantho constitutū esse. & peccatū delicta discutere.
Aeacides cum. æ. diphthongo: &. c. exili atq; i. latino scribit. ponit plerūq; pro achille: ueluti patronymicum tractum ab auo paterno: qui dictus fuit æacus: alius fuit æacides rex epiri: & Pirrhi bellacissimi pater: ut ostēdit Iustinus libro sui epitomatis septimo.
Aedonus cum. æ. diphthongo apud Herodoti codicē emendatissimū libro historiaꝝ. vii. pro pro mōte Thraciæ scriptum legi: uidelicet α Δῶσσ: Qui in scripturam accuratissime Virgi. lib. duodecimo ob seruasse uidet cum ait: ac ueluti ædoni boreæ cum spiritus alto Insonat ægæo: sequiturq; ad littora fluctus: & eum secutus statius ait. Tristius hedoni hyemis hebrūq; niualem: ubi non fit remotio. At uero Lucanus ædon ædonis declinasse uidet: eo q; penultimā breuem posuit cum ait: ædonis egygio decurrit plena lyæo: sed ut alii dicunt systolem fecit: aut legunt ædoni.
Aegæ cum. æ. diphthongo tā in prima q̄ in secunda scribit: fuit teste Hero. urbs Macedoniæ: quā Caranum quendam a capris sic cognominasse accæpimus. Ignoro tū an de hac uel insula in mari ægæo loquatur Homerus circa initiū libri tertiidecimi ilia. Cum de neptuno locutus in hanc sententiā ait. ter conatus est ægeas petere ubi in mediis aquis phanum habet: & in phano armaturā auream immortalemq; sed de hoc in dictione ægeum mare statim uidebimus.
Aegeus cum. æ. diphthongo in: prima in secunda cum. eu. diphthongo scribit: fuit athenarum Rex: & pater Thesei: quē ex æthra filia Pictei regis Troezeni prima sua uxore suscæpit: post cuius mortē iam senex Medeam ab Iasone abdicatam accæpit uxorē. ex qua Medū progenuit. Vt in dictiōe Medea uidebimus. Tādem cum credidisset Theseum deuoratum a minotauro se in mare præcipitē dedit: & nomē ægeo ut multi ferunt mari contulit: a quo ægides pro Theseo ipsius ægei filio patronymicū deducitur: ut Oui. lib. ii. de ponto. Nō hæc ægidæ: pithoiq; fides: Et in quarta epistolaꝝ heroldū.
Perfidus ægides ducentia fila secutus
Curua quoq; effugit tecta sororis ope.
Aegæum mare simili modo cum. æ. diphthongo in prima & in secunda scribitur: quidā uolunt a scopulo inter Tenedum & Chium insulas consurgente: atq; capræ effigiē ditinente: quam græci αἴγα idest capram uocant nomen assumpsisse. alii uero ab ægeo athenarum rege in illo præcipitato ut supra uidimus cognominatum. Et ex orientali parte incipit ab initio helesponti: & usq; ad peloponnessum uersus occidentem terminatur.
Aegæon cum: æ. diphthongo in prima & in secunda scribitur: nomen fuit propriū gigantis interpretatum tergigena: quem cælicolæ Briarea uocant.
Aegialus cum. æ. diphthongo. &. i. latino scribit: dici potest latine litus: quo nomine teste Plini. lib. iii. naturalis historiæ dicta ē prius achaia propter urbes ut dixit in littore p ordinem dispositas.
Aegalea prima tantūmodo. cum. æ. diphthongo: & sequens cum. i. latino scribitur: fuit teste Home. libro quinto iliados filia adrasti & uxor Diomedis. Quam uenus in uindictam uulneris susceptī a Diomede fecit necessarios in maritalis desiderii solatium conuocare.
Aegides cum. i. latino scribitur. pro Theseo ponitur: ut uidimus in dictione ægeus.
Aegina cū. æ. diphthongo: &. i. latino scribit: filia fuit Asopi regis Boetiæ a Ioue in spē ignis grauidata dicente Oui. lib. vi. metamorphoseos: aureus ut Danaen asopida luserit ignis: ut in dictione asopus uidebimus: ex quo eacum & Rhadamanthū peperit: a qua & insula & urbs: quæ prius dicebat Enopia æginа cognominata fuit. Vnde Oui. lib. septimo metamorpho. inquit. Enopiā ueteres appellauere: sed ipse æacus æginam genitricis nomie dixit: Vnde ait Homerus in hymno apollinis: νῆσόν τε Αἴγιναν. Et Plinius libro trigesimoquarto naturalis historiæ inquit: insula ex ipsa ē ægina nec ingens: sed officinarum temperatura nobilitata. Bos æreus inde captus in foro boario est: De quo uidebimus in dictione Roma.
Aegeria cum. æ. diphthongo: &. i. latino in penultima scribit: fuit nympha nemoris aricini: & uxor Numæ pompilii secundi regis romanoꝝ. quæ teste Ouid. lib. xv. metamorpho. mortuo Numa ob dolorē flendo in fontem sui nominis uersa fuit. Vnde ēt libro fastoꝝ tertio de illa inquit.
Nimpha mone nemori stagnoq; operata dianæ
Nimpha Numæ coniunx ad tua facta ueni.
Vallis aricinæ silua præcinctus opaca.
Est locus antiqua religione sacer.
Hi latet Hippolitus furiis distractus equorum:
Vnde nemus nullis illud additur equis.
Nam in eo nemore ut subsequenter idē poetæ prosequit. nimpha ipsa habitabat: quod sane nemus usque ad aritiam: quæ iuxta uellatras ab roma uiginti milibus passuum distat fere protendebatur. Nam ut ait Liuius libro primo ab urbe. Cum Numa religionem & dei mettum romanis incutere statueret

nec descendere ad aios sine aliquo cõmento miraculi posset: simulat si cũ dea Aegeria congressus nocturnos esse. eius se monitu: quæ acceptissima diis essent diis sacra instituere. Nanq; in nemus aricinũ: ut alii hoc idẽ prosequuntur in tempestate noctis silẽtio se cũ quibusdã sociis cõferebat. Illic cauo quodam & umbroso speculosus sũmotis arbitris morabãtur ad fonten uiuæ aquæ: rediens comitibus ueneratione pfusis cum dea Aegria se mansisse dicebat: cuius monitu ꝓfitebatur sacra diis accæptissima ordinare. Quare & illũ locũ camenis consecrauit: dicente Ouidio præfato fastoꝝ libro.

Aegeria est: quæ ꝑbet aquas dea grata camenis.
Illa Numæ coniunx consiliumq; fuit:

Aetiops cum. æ. diphthõgo & th. aspirato atq;. i. latino scribit: fuit teste Plinio libro. vi. naturalis histo. Vulcani filius: a se Aethiopiã omnem cui ꝑfuit denominãs. Nã deriuat ab αἴθω: quod est cremo: & teste Seruio super æneidos. vii. dicebatur apud antiquos æthiopus.

Aetna cum. æ. diphthongo &. t. non aspirato sequẽte. n. scribit mons est Siciliæ ab oibus poetis ob igne os globos: quos euomit decantatus. Vnde ætneus cũ. æ. diphthongo in prima & penultima deducitur Virgilius libro æneidos. iii. Aetneos fratres cælo capita alta ferentes.

Aelia cum. æ. diphthongo &. t. non aspirato atq;. i. latino scribit: regio est cõtigua acarnaide Phocidiq; & locris Quin & corinthiaco sinu a Pelopõneso diuidit ab ætolo rege Martis filio nomen habens: in hac teste Homero libro iliados secũdo tres erãt urbes: Calidon: Olenos: & Pleuron. Ouidius libro. iii. de sine titulo inquit: Nec tanti Calidon: nec tota ætiolia tanti. Et ab Aetolia patrium nomẽ ætolus cũ accentu in penultima deducitur. Virgilius libro undecimo æneidos.

Non erit auxilia nobis ætolus & arpi.

Aethon cum. æ. diphthongo &. th. aspirato scribit fuit nomen cuiusdã equi Hectoris: ut ostendi Homerus libro octauo iliados: & deduci potest uel ex ἀεὶ: quod est semper: & θέω curro: quasi semper currens uel ab αἴθω: quod est ardeo: quasi ardens cognominatus fuerit. Quo nomine etiã pro equo Pallantis usus est Virgilius libro undecimo: cum in funerali pompa Pallantis inquit.

Post bellator equus positis insignibus æthon.

Aepia cum. æ. diphthongo: &. i. latino scribit: apud græcos tñ in penultima ẽ in ei diphthongus: q̃ apd nos. i. longam conuersa fuit: urbs fuit in agro propinqua Pilo: & ex his quæ suberant Agamẽnoni. Vt ostendit Homerus libro nono iliados.

Aepy cum. æ. dipthongo &. y græco scribit: fuit urbs subditione nestoris: quã bene munitam dixit Homerus libro iliados secundo. Et in montibus sitam esse ostendit Statius libro quarto thebaidos cũ ait.

Quos trion in summis ingestum montibus æpi.

Aepolus cum. æ. diphthõgo scribit: apud nos dici potest caprarius: quasi αἴγειον idest caprarum ποιμὴν pastor: ut quidã uolunt. & inde æpolium capraꝝ grex: ut in dictione buccolicis uidebimus.

Aestimo cum. æ. diphthongo sequente. s. nõ. x. cõsonante scribit. Et cõponit ab æs æris: & τίμιον uerbo græco: quod latine est apprecio. Vnde proprie taxare significat: quod quia sine spirituali consideratiõe fieri nõ pot tractũ ẽ: ut æstimare ꝓ cõsiderare ponamus. Cic. de legibus: Si Sisenna eius amicus omnes adhuc scriptores: nisi qui forte nondum ediderunt de q̃bus estimare nõ possumus facile supauit. Ouidius de tristibus libro tertio. Hæc quicunq; leget siquis leget æstimet ante compositũ quo sit tpe quoq; loco: At uero existimare absq; diphthongo & cum. x. consonante post. e. iudicare est: sine etiam putare. ita prius rem æstimamus: deinde qualis sit exstimamus. sicut prius cogitare est quam excogitare.

Aethica cum. æ. diphthõgo ut nõnulli uolũt &. th. aspirato atq;. i. latino scribit. Verũ secundũ propriã orthographiam qui a græco trahit: per simplex. e. scribẽda ea dictio esset: cũ apud græcos ΗΘΙΚΗ scriba tur. Cuius prima est. η. quod ut supra uidimus in. e. nostrum regulariter traduci debet. Sed ut ait apule us grãmaticus egregius. quia illud. Η. apud græcos semper est productũ: & apud nos nõ ẽ ipsius. e. ꝓducti. a. correpto in figura discretio: placuit maioribus nostris in aliqbus dictionibus: quas ex græcis trãscribimus per diphthõgum hoc ipsum discernere: & maxime in hac dictione: cuius manifesta uidebit ratio in dictio æthos: cuius prima secundum unam quidam significatiõem absq; dipthongo a græcis & nostris scribitur: atq; apud utroslibet corripit: Secundũ aliã uero producitur. Et licet apud græcos. sit. Η ut eadem longa apud nostros cognoscat: per. æ. diphthongũ scribi a plerisq; cõsueuit: ut etiã uidebimus in dictione cæra: & dictione scæna. Traducitur aũt ætica a nostris moralis.

Aeuũ cum. æ. diphthongo scribit: & ab αἰὼν teste Apuleo grãmatico latini traxerũt: ipsum uidelicet. u. interiacentes hiatus causa uitandi.

Agamemnon ultima cũ. m. ante. n. scribitur: fuit Atrei filius ex uxore Merope. & rex Micœnaꝝ: frater q; natu maior Menelai. ut poetæ omnes attestantur.

Aganippe cum. i. latino: & duplicato. p. scribitur: fons ẽ in Aonia musis sacer: ut Virgilius in Gallo. neque aoniæ aganippæ. Et Iuue. cũ desertis aganippes. Vallibus esuriens migraret in atria clio. Et cõponitur ex ἀγαὸν quod est ualde & hippos equus: quasi proprie sit equi: hoc est ab equo formatus. Dicitur etiam aganipis & in genitiuo aganippos. ut Ouidius circa initium libri quinti fastoꝝ.

Dicite q̃ fontes aganippidos hippocrines
Grata meduseĩ signa teneris equi.

Agalmata cũ. t. nõ aspirato scribit: & apud nos indicat simulachra & laruas. cuius singulare ẽ agalma.

Agapenor cum.e.absq; diphthongo scribitur:fuit ancæi filius.& teste Homero libro secundo illiados præfectus classis Agamemnonis accedētis ad Troiam.

Agasides cum.i.latino &.e.non aspirato scribitur:fuit lacedæmoniorum rex:ut ostendit Plutarchus in dictis laconicis.

Agastheneus cum.th.aspirato scribitur:fuit teste Home.secundo iliad. filius Augei ex Emea helidis patria:& pr̃ formosi Polyxeni:qui ex nauibus suæ gentis p̃fuit in expeditione troiana.

Agastrophus cum.t.nō aspirato:&.th.cum aspiratione scribitur:habetq; apud græcos accentū in antepenultima:fuit teste Hom.libro undecimo iliad.Pæonis filius:& heros inter primos troianorū bellatores sed a Diomede apud coxā lancea in bello percussus mortē obiit.

Agatharchides cum.th.&.ch.aspiratus atq;.i.latino scribit̃:fuit historicus samius:de quo Plutarchus meminit in historia persica.

Agathrysi cum.th.aspirato.y.græco scribit̃:sunt thracū populi.quos scytas uocat Herodotus ab agathryso Herculis filio:ut li.historiaq; tertio refert cognominati.Hi ut ait Pomponius li.secundo cæruleo sunt colore depicti.Quare dixit Virg.li.quarto ænei.Cretesq; driopesq; fremūt:pictiq; agathrysi. Nec hoc sine differētia fieri dixit pomponius.Sed quanto quis anteit:tanto ꝑpēsiori notat tingitur: ut min⁹ ungi appareat humilitatis indicium.

Agathocles cū.th.aspirato &.c.exili scribitur:fuit testibus Plutarcho & Iustino libro uigesimosecūdo sui epithomathis Siciliæ tyrannus ex humili genere natus.uidelicet patre siculo:alius fuit teste Varrone li.i.rerū rusticaq; philosophus:qui de agricultura scripsit.

Agauni cum.au.diphthongo in penultima scribit̃:populi sunt septētrionales:quos Home. circa initium.xiii.libri iliad.dixit gentē innocētissimā:ut quæ sine ullis diuitiis equino uictitabat lacte.

Agillina cū duplicato.l.&.i latino scribitur:fuit teste Seruio super octauū æni.urbs in Thuscia: sic quo que dicta a noīe conditoris:quem Virgilius in eodem libro ex Lydia aduenisse ostendit ubi ait: Haud procul hic saxo incolitur fundata uetusto Vrbis agellinæ sedes:ubi lidya quondam Gens bello præclara iugis insedit hetruscis.Hanc postea dictam Cærete cum.c.exili &.æ.diphthongo:ut in ea dictione uidebimus.

Agenor cum.e.absq; aliquo diphthongo scribitur:fuit rex phœnicū:& filius Beli phœnicū regis. Eodem nomie teste Homero libro undecimo iliados uocatus fuit antenoris filius.

Agerochus cum.ch.aspirato scribitur:fuit teste Homero libro undecimo odisseæ filius nelei ex Chlori uxore:& frater nestoris.

Aglaophon cū.o.ante.ph.aspiratū scribit̃:fuit teste Quintilia.li.xii.de institutiōe oratoria antiquissimus & clarus pictor.Cuius ex alteri⁹ polygnoti simplex color tā sui studiosus:ut idē Quintili. refert etiā tūc habebat:ut illa ꝓpe rudia:ac uelut futuræ mox artis primordia maximis q̄ post eos extiterunt pictoribus p̃ferant:proprio quodā itelligēdi ambitu:ut sua fert opinio.

Aglyphos cū.y.græco scribit̃:dici põt a nostris nō sculptus.Nam cõponit̃ ex a: qd̃ negationē dicit:& glyphos qui est sculptus.Id enim a γλυφω uerbo græco:qd̃ est sculpo descendit.

Agis cum.i.latino scribitur: & a nonnullis ex nostris ægides dicitur:fuit teste Herodoto libro historiarū primo lacedæmonioq; rex:qui cū athenien sibus cruentissima bella gessit. alius fuit lycius:de quo Virgilius libro ænei. decimo.Et lycius ꝓcesserat agis.

Aglæi cū.y.græco & duplicato.l.atq;.æ.diphthongo scribit̃:populi sunt scithici.

Agnus cū.g.ante.n.scribit̃:dici põt a nostris castus & mundus:ideoq; ex illo castā & puram hostiam offerri dixit Festus.Eratq; eodē teste apd̃ maiores nostros cōmunis generis sicut & lupus.

Agraia cū.i.latino scribit̃:nō.n.apud græcos diphthongus hētur:sed.i.uocalis est:& diuisa a primo a scribit̃:fuit una gratiaq;:ut uidebimus in dictiōe charites:quæ apud nos claritudinē indicat.

Agonia cū.i.latino scribit̃:a nostris ludi dicuntur:quos ut ait Ouid.li.fastoq; primo.Et prius antiquus dicebat agonia sermo.Nā acentū habet in antepenultima.& cōposita dictio est ex a: quod est sine & gonia anguli:quia ut ait Festus locus in quo huiusmodi ludi facti sunt:fuit sine angulo.Et inde agonalia deducit̃.qd̃ idē designat.Et locus agon ut ēt circus flāmineus Romæ hodierna die uocat̃.

Agoræus cū.æ.diphthongo in penultima scribit̃:dici põt a nostris nundinari⁹ uel forensis. Vñ & ad plæbeiū trāsfert̃.Hora.Dauniæ defende decus camenæ leuis agoreæ

Agonotheta penultima cū.th.aspirato: & ultima cū.t.exili scribit̃ dicit̃ laune numerari⁹:Nā componit̃ ex αωνω:ideſt certaminis:& θετις dispositor.

Aglauros cū au.diphthongo scribitur:fuit filia Erithei athenarū regis: de qua Ouidi.li.secundo metamorphoseon scripsit.

Agricola cum.i.latino &.c.absq; aspiratione scribitur.græcum uocabulū totum est:ut nōnuli cōtendunt.& ab αργικος translatū: qui rusticus interpretatur:hoc est εν αγρο.i.in agro:ut dicunt οικων habitans uel degens. Vnde cum apud illos penultima diphthongum habeat.oi.Nos abiecto .o. solū .i.retinemus quanq; in rectissima scriptura agrœcolā cum.œ.etiam apud nostros illi idem scribendū uelint Quos paruo argumēto confundere libet:cum antepenultimam breuem habeat. Virgilius libro georgicorum primo.

Agricola incuruo terram molitus aratro.

Quare compositum illud uocabulū dicimus ex græco & latino. Ex græco quidem quod est γεωργός. Ex latino uero quod est colo: quasi proprie dicat agricultor: siue ruricola. Quamobrem Columella approbatissimus auctor libro primo de agricultura conquerens sui tpis mollicie ait. At mehercule uere illa ples Romuli assiduis uenatiōibus: nec minus agrestibus opibus exercitata firmissimis ꝓualuit corpibus ac militiā belli cū rex postulauit: facile sustinuit: duratā pacis laboribus semp̄q; rusticā plæbē urbanæ ꝓposuit. Et paulopost subiūxit: illis tpibus ꝓceres ciuitatis morabant i agris. Et cū cōsiliū publicū aliqua deposcebat: auillis in senatū accersebant. Ex quo q eos uocabāt uiatores appellabantur. Hæc ille. Ideoq; cōtra Criticū induentē multicia inuehens Iuuena. in secunda saty. ait.

En habitum quo leges ac iura ferentem
Vulneribus crudis populus modo uictor & illud.
Montanum positis audiret uulgus aratris.

Nā ūt ait Cato fortissimi uiri: & mlites strenuissimi ex agricolis gignuntur minimeq; male cogitātes q̄d quod teste pli. circa initiū lib. xviii. naturalis historiæ: agrū male colere censoriū ꝓbū iudicabatur. Vnde teste Catone cū uirum bonūq; colonū dixissent: amplissime laudasse existimabant. Hinc & eodem plinio teste locupletes dicebant loci: hoc est agri plenos pecunia ēt ipsa a pecore appellabantur. Quid alid Nōne & camillus curii & cincinatus agricolturā ꝓpriis manib⁹ exercercebāt: dicēte Luca.

Paupertas fugit̄ totoq; arcessitur orbe.
Quo gens quæq; perit. tunc longus iungere fines.
Agroq; & quondā duro sulcata camilli
Vomere & antiquos curionum passa ligones
Longa sub innotis extendere rura colonis.

Nam ut etiam Ouidius libro fastorum rettulit.

Aut pecus aut satum diues habebat hu mum.
Hinc etiam locuples: hinc ipsa pecunia dicta est.
Sed iam de uitio quisq; parabat opes.

Vnde teste plinio li. xviii. Mulctatio quo nō nisi ouiū boūq; ipendio dicebat̄ & cautū q̄ppe erat ne bouem priusq; ouē noiaret: q idiceret mulctā ludos boū cā: celebrātes: bubetios uocabāt. pascua dicunt̄ oia ex q̄bus populus reditus hēt: quia diu hoc solū uectigal fuerat: Et infra subdit idē pli. M. quidē Curii post triūphos imēsūq; terra adiectū imperio nota sancitū est pernitiosū itelligi ciuē cui septē iugera nō essēt satis: Hæc āt mēsura plæbi post exactos reges assignata ē. Et nō lōge supra in eodem libro iugeri uocabulū explanās ait iugerū uocabat̄: qd̄ uno iugo boū in die exarari posset: Hoc ēt secundū alioq; designationē significat mensurā quadraginta pedū: quia tm̄ solet uno die par boū arare. Vnde pergit idē pli. actus dicit̄ in quo boues agerent̄ cū aratro uno impetu iusto. Hic erat cētū & uigīti pedum: & duplicatus in longitudinē iugerum faciebat. Et sequitur idem auctor. Dona imperatorum ac fortium ciuiū uno quantū die plurimum arauisset. Hæc ille. Verū iugerū in singulari secundæ est declinationis. Nec iuger apud probatos auctores comperitur: in plurali uero tertiæ declinationis est & iugeribus facit: Itaq; hoc loco auctoritati Prisciani non assentio. qui absq; auctoq; testimonio iuger cōperi dixit. Sed longe post in eodē libro quærit pli. quæ nam ergo tantæ ubertatis quæ tunc habebat̄ cā erat. Cui quæstioni per hæc uerba respondet quia ipsorū tum manibus imperatoq; colebant̄ agri: ut fas ē credere gaudente terra uomere laureato & triumphali aratore. Siue illi eadē cura semina tractabāt qua bella: eadēq; diligētia arua disponebāt qua castra. Siue honestis manibus oia lætus ꝓeniunt: qm̄ & curiosius fiūt Serentē inueniūt dati honores Seranū. Vñ cognomē arāti quattuor sua iugera in uaticano: quæ prata q̄ntia appellant̄. Cincinato uiator attulit dictaturā: Et post hæc nō lōge subdit. De cultura agri præcipere principale. Fuit ēt apud exteros. Siquidē & reges fecere: Hieron. Philometor: Attalus: Archelaus. Et duces Xenophō: & pœnus ēt mago. cui quidē tm̄ honorē senat⁹ noster attribuit Carthagine capta: ut cū regulis Aphricæ bibliothecis donaret: uni⁹ eius duo de trigīta uolumina cessēret in latinā linguā transferenda. Cū iā præcepta Marcus cato cōdidisset peritisq; linguæ pœnicæ datū fuit negociū. Similiter Marcus Varro septuagesimū primū uilæ annū gerēs de ea re ꝓdendū putauit sed iā agriculturæ uocabula quædā explananda transeundū duxi. ager dicit̄ a Marco Varone de lingua latina. quod in eo aliquid agat̄: Id Quintilianus libro institutionum primo derisit

græcū esse uocabulū dixit. Nam græci αγὸν dicitur qui teste Vlpiano locus est sine uilla: quem latine nōnulli fundū interprætati sunt. Vnde ait idem Vlpianus plærunq; fundū sine uilla accipimus quasi id esse quod ager intelligere uoluerit. Cui florentinus iurisconsultus de uertorum significationē cōtradicere uidetur. At enim fundi appellatione omne ædificiū & omnis ager continet̄. Sed in usu urbana ædificia ædes: rustica uillæ dicuntur. Locus uero sine ædificio in urbe area: rure autem ager appellatur. Idemq; ager cū ædificio fundus dicitur. Hæc ille. Et sic diuersæ prorsus uidentur iurisconsultorū sententiæ. Nā quod Vlpianus ait plærunq; fundum sine uilla: hoc est sine ædificio accipi. Florentinus ait ager sine ædificio fundus dicitur. Sed ut puto hic latius fundi uocabulum: ille strictius accæpit. Nā secūdum ulpiani sententiam locutus uidet̄ uarro libro. v. de lingua latina cum ait: fundus dictus ꝙ uidebat̄: pecudū: aut pecuniæ fundamentū: aut ꝙ fundit quotquot ānis multa. itaq; ut hūc ꝓpriū fundi significatū existimē. Secundum uero latiorem Florentini accæptionē locutus uidetur

Seruius sup secūdū geor. cū ait: fūdus ab eo dicīt. quod sit rex oīum fundamentū. Verū quia iurisco-
sultox continuata uerba uō legimus sed de illox opibus quædā excerpta tenemus: nemo de rebus aut
uerbis ut puto plenā semper sniam hr̄e pōt. Nā quærit modestinus de uerbox significatione fundus a
possessione uel agro uel p̄dio quid distet & respondet dicēs: fūdus ē oē qcqd solo continet: agerr̄ spēs
fundi: quæ ad usū hois parat: Possessio ab agro iuris pprietate distat. Quid. n. apphendimus cuius p
prietas ad nos nō ptinet: aut nec pōt ptinere: hoc possessionē appellamus Possessio ergo usus: ager p-
prietas loci est p̄diū utriusq; suprascriptæ generale nomē est. Nā ager & possessio huius appellationis
spēs sūt hæc ille & certe nisi ad aliud intentionē suam referre hic uoluerit quod scriptū nos habemus
ridicule potius ne dicā iperite locutus uideť. Et pinde ac siqs de uirtutibus & uitiis q̄rat: in quo prauū
& malū differāt: ac respōdeat: prauū. i. quod nō est rectū: ut lignū prauū: malū uero genus pomi ē. Nā
qd hoc foret dictū ineptius. ubi de qualitatibus agit degredi ad substātiā: quæ ad rē nō ptineat. Ita hic
cū de fundo cū de agro: de p̄dio: de possessione disputat: nō de ea significatione possessionis loqr̄ qua
rei pprietas & substantia intelligit: sed ad qualitatē ipsam possidēdi degredit. Quod si ita ēgd affini-
us habet possessio ad fūdū agrū p̄diū: q̄ ad uestē. mulū: aut equū. Nā harū rerū ita possessio est ut illax
Sed non de huiusmodi possessiōe loquendū erat: quæ pr̄sertim nō est ut ipse ait spēs p̄dii: uel fundi. nā
p̄diū fundus ue pprietas est: quox utrumliber si generale nomē est ad possessionē pfecto nō usus sed
proprietas dicenda Modestino possessio fuit. Nāq; possessionē proprietatē esse ostendit Cice. in para-
doxis ita scribēs. Et enim isti calidi æstimatores prata & areas magni æstimant: quod ei generi possessi
onum minime noceri pōt. Idē Quintilia. lib. vi. de oratoria institutione ostendit dicēs. Patris eius dia
logos dedit legendos: quox cū in priuernati unus: alter in albano: tertius in tyburte sermonē habitū
complecteretur. reqrebāt ubi eēt hæ possessiōes. Oēs aūt illas Brutus uendiderat. De pprietate certe
locutus est: & nō usu. Nec simpliciter agrū esse fundū sine uilla placet. ut dixit Vlpia. cū sæpe legamus
erāt in agris senatores. Et uixeret multi nobilissimi philosophi in agris. Vñ ait supius Collumella il-
lis tpibus pceres ciuitatis morabātur in agris. Nec existimandū ē sine uilla: aut habitatiōe. Itaq; puto
agrū græce: latie rus dici: & cōtiere fudū nō cōtieri ab illo. Vñ pprie ager ē circūiectū urbi territoriū
ut ager cāpanus ager leōtinus: ager phalisscus. & similes. At singula prata: singulæ uieæ: singuli horti: sin
gula oliueta: pomaria: salicta: arbusta: pasua: nemora. loca aucupatoria: uenatoria: piscatoria: Siue uil
lā atq; ædificiū siue piscinā: atq; aluearia: Siue uiuaria habeāt siue nō habeāt singuli fundi sūt. Et qui-
dē i agro i urbe āt siue oppido: siue uico siue castello tantūmō possessio ē qcqd tale est: qualia hæc quæ
enumerauī. Sicq; fūdus spēs ē agri siue ruris. possessio āt generalis oībus ē: qa rustica & urbana. Nā ta-
bernæ hospitia: horrea i urbe possessiōes urbānæ sūt. Cī. i philip. possessiōes igt notabat & urbanas &
rusticas. At uero p̄diū dictum legim⁹: qd ex agrox p̄da antiqtus militib⁹ distribui cōsueuerat. Qua-
re min⁹ agro & mai⁹ fūdo dici posse uideť. Vex & ipe ager nō semp i ea quā diximus significatiōe ac
cipitť. Sed aliq̄do is locus dicīt i rure: quē colimus: siue arādo siue cōserēdo. In qua significatiōe habet
pluralē numex: ut oēs agros ciuiū depopulatus ē. Nā i priore nō hēt: hoc ēt dū loqr̄ de singulariū ur-
biū territoriis. nō. n. dicas recte sic antōius dedit militibus suis agros cāpanos. & leōtinos. nam hoc pa
cto nō cōplector nemora: saltus pasua: desertos mōtes. Sed sic potius dedit militibus suis agros cāpa-
nū & leōtinū. i. agrū cāpanū & leōtinū. Quo qdē mō cōplector oīa q̄ i territorio illo sūt. Nā i ea sua p
pria ac lata significatiōe ager ēt flumia lacus: cæteraq; oīa icludit. cāpus dr̄ q̄si āplus: nā planicies ē ter
ræ grādis: & āpla. Vñ ait uarro qd primū ex agro plano fructus capiebāt cāpus dictus ē postea q̄ pxia
supiora loca colere cœperet: a colēdo colles appellarūt. aruū ab arādo nomē assūpsit: & is ager ē q se-
mēti dat. Salustius in catilinario. Numidæ pabulo pecoris magis q̄ aruo studēt. Noualia i neutro ge-
nere: & nouales i fœminino dicūť. Et pprie sūt teste seruio arua primū pscissa. uñ ait uarro ager q iter
mittit a nouādo noualis dr̄: iuxta qd Virg. in tityro. Tā culta noualia miles hēbit. Nonnunq̄ uero &
agri messi nouales dicunť. ut Vir. in li. geor. i. Intōsasq; nouales. at ager restibilis teste uarrōe uocat: q
restituit ac referit quorquot ānis. Idē qd i agris quotquot ānis rursū faciēda eadem: ut rursus capias
fructus rura sūt appellata. Prata uero dicta ab eo qd sine opere sunt parata. Seges ut multi putant p-
prie fruges est eox seminū: ex quibus cōficit panis: nondū demessa. quod nōnunq̄ poetæ ut cōtentum
p cōtinēte usurpāt: & ipsā humū ad accipiēda semie subactā segetē uocāt. unde ait uarro: Seges a sa-
tu. i. semine dicit. iuxta quod uirgilius lib georgicox primo: illa seges demum uotis respondet auari
agricolæ bis quæ solē: bis frigora sentit. ūde trālūmptiue ait Horatius: hæc seges īgratos tulit & fert
oībus annis. Sementis est satio siue ut ita dicā seminatio. Liuius campani inquit sementē facere pos-
sent. apud Hieronymū uero cum pluribus in locis. tū in geneseos principio sementis p semine posi-
tū ē fructus a fruēdo. messis a metēdo dr̄. & ē ipsa messio hoc ē cū seges iā mutata ē. Virg. quæ tempo
ra messis. Cice. de oratore: qualē sementē feceris: ita metes. Nōnunq̄ uero: & pro fructu ponit ut iu-
uenalis Deprehenderūt messem. fruges a fructu nomē assumpsisse puto. Nam teste uarrone ideſt qd
segetes ferunt. Vnde quicquid ex fructu terræ in alimoniā uertimus: id recte fruges appellari posse
existimo. Liuius eam inquit gentem traditur fama dulcedine frugū: maxime uini: noua tamen uolu
ptate captam. Idem nō arbore frugifera non satis in spem relictis. Plinius etiam indicem dedit de ar
boribus frugiferis. Frumentum a frumendo. i. uescendo: hoc est a suprema parte gulæ: q̄ dicitur fru-
men: nomē dici assumpsisse. Frumēti uero genera & si nō iisdē noibus apud omnes dicanť: hæc teste

Plinio uulgatiſſima ſũt. Far: quod hordeũ ueteres uocauere. ſiligo: triticũ: hordeũ: quæ plurib⁹ ſũt ter
ris cõmunia. Aruica galliaꝝ ꝓpria. It ægypto aũt ac Syriæ Ciciliaq; & aſia ac græciæ partibus pecu
liares ſunt zeoariyza. typhe: æſtiua uero frumenta ſunt ſizima: panicũ: miliũ. Sizima ab india uenit.
ægiptus ſimilaginẽ cõficit e tritico ſuo. Eſiligino uero teſte eodẽ pli. lautiſſimus panis fit. Quare dixit
Iuuenalis in qnta ſatyra. Sed tener & niueus mo liq; fuligine factus. Seruaꝫ domino quã quidã a ſeligẽ
do dictã putãt: quia inter oĩa frumentũ id uelut ſpcioſius ſeligit. Ego uero uocabulũ id græcũ eſſe cõ
perĩ: uidelicet σιλιγνι: v quod latine maguderim traductũ oſtendit. Priſcianus in. vii. inducẽs plau
tũ dicentẽ in rudente: ſeu tibi cõfidis fore mulã maguderim: ubi dixit Priſcianus: ſignificat frugis ge
nus ideſt caulis: qui naſcitur ex ea parte cuius radix ſyrpis euellit: uel potius ut alii dicunt ſiliginem
hæc ille. Hordeũ ãt dictũ q̃dã uolũt q; ante oĩa fruměta fit aridũ. ſed meliorẽ deriuationẽ in ea dictiõe
de aſpiratis latinis uidebimus. Triticũ a triturãdo dicit: quo teſte pli. nihil eſt fertili⁹: ex quo ut ait ma
xime alit hõ. Far ut nõnulli aſſerũt a frangendo ſimiliter dicit. Nã cũ apud antiquos molarũ uſus nõ
eſſet frumentũ in pila miſſum frangebãt: quod genus erat molendi: uocabantq; adoreũ ab adolendo
hoc eſt ſacrificando: unde & adorea ſacrificia dicebant. Farinã a farre dictã pli. dixit nomine ipſo ap
parere. Idẽ ait panicũ a paniculis ſuis nominatũ. Ariſtã ab ariditate appellatã uolunt & ſunt ea ſpicu
la: quæ emittit ſpica: a quibus & ipſa nomẽ aſſumpſit. Varro uero ſpicama ſpe dictã uoluit. Quin &
hic ſpicus & hoc ſpicũ cõperit. Cicero in aratro: ſpicuũ illuſtre ferens inſigni corpore uirgo. Sed te
ſte Seruio ſup primũ geor. maſculinũ uſum in utroq; numero hẽmus. Neutri uero i ſolo ſingulari &
raro. Nã pluralis nũq̃ lectus eſt. Culmus quaſi calamus dicit: ſtipula ẽ culmi uagina dicta ut nõnuli pu
tant: quaſi uſta: dicente ẽt Virg. li. geor. primo. Atq; leuẽ ſtipulã crepitãtibus urere flãmis. palea a pa
bulo dicit. Nam ea ſola primum in paſcendis animalibus præbebatur: quoſane uocabulo non pro
prie culmi: ſed follicula ipſa granulorũ comprehendimus. Virgilius in primo geor. Surgẽtem ad ze
phyrũ paleæ iactãtur inanes Legumina a legendo dicta ſunt. eo q; manu leguntur & nec ſectionẽ pa
tiant. Pilũnos uocauit Plinius: qui pilũ piſtrinis inuenerunt. piſtores a pinſendo. Sane eodẽ teſte pi
ſtores Romæ nõ fuerunt ad pficũ uſq; bellũ annis ab urbe condita ſuper quingentos octoginta. ipſi
panes faciebãt q̃rites mulier; id opus erat ſicut ẽt nunc i plurimis gẽtiũ & paulopoſt ſubdit: piſtoreſq;
tm̃ eos qui far penſebant noĩatos: nec coquos hẽbant in ſeruitiis: eoſq; ex macello cõducebant. Et ut
idẽ in eodẽ li. xix. dixerat cribrorũ genera Galliæ ſetis equoꝝ inuenere. Hiſpaniæ litio excuſſoria ægy
ptus papiro atq; iunco. arbor uero a frutice ita differt: ut frutex ab herba. Nã frutex is eſt: qui ad iuſtã
magnitudinẽ arboris nõ aſſurgit & ſtatuta ſimilis ẽ multis herbis. Sane & inter frutices ſoboles illa ar
boꝝ ex plãtula cõputatur. a qua fruticarii uerbum quaſi fruticẽ renaſci ex arbore. Ci. ad atticum ex
præſſit cum ait: exciſa ẽ. n. arbor nõ euulſa. Itaq; q̃ fruticeꝫ uides. Nã id quod ſæpe legim⁹ fruticari pi
lum tranſlatũ eſt. Frondes aliqui a fero: alia a fluo dictas uolunt: & tantũ ſunt arboꝝ: folia uero & ar
borũ & herbaꝝ florũ. Vineta & uineæ teſte uarrõe a uite multa dicunt. Vitis a uino uel a ui: hic ui
demia qđ eſt uini demia: aut uiti dema. Malleotus ut placet Columellæ eſt in modũ malei: roſtra ha
bens: aptus plantationi: & a ſarmẽto ſic diſtat: ut pars a toto. Verũ quãdo arefacta ſarmẽta ſũt cũ mal
leolis igni reſeruata indifferenter uocant. Nã & hãnibalem legimus ſarmenta cornibus boum alligaſ
ſe. eaq; incendiſſe: ut hoſtes falleret. Et nõnullis ciuibus romanis qđ domus haberẽt plenas malleorũ
ad capitolii uel urbis incendia fraudi fuit. Sane fructuũ arboꝝ & fructicũ quidã minutiſſimi & deſius
naſcunt: & hi acini uocant quidẽ uero diſperſius & rarius: & hi baccæ dicunt. Nã inter acinos enu
merãt una grana hedere: grana ſambuci: grana ebuli: grana malipunici addã & grana moroꝝ: & quic
quid his ẽ ſimile. inter baccas uero fructus lauri: & fructus oliuæ: corniloti quã fabã ſiriancã uocãt. mir
ti: lentiſci: ſimiliũq;. Nõnunq̃ uero acini & baccæ a poetis indifferẽter ponunt Vir. in Sileno: Sangui
neis ebuli baccis minioq; rubente. ſupra hæc aũt poma ſũt: & dicuntur dũtaxat quibus ueſcimur: iter
quæ cõnumerãt ceraſia: meſpila: hoc eſt quæ nec acini nec bacæ noiant Nuces uero dicunt ſicut cori
lus ſiue a loco auelana: amigdalus: & glãs: & ſi quæ ſũt his ſimilia. Nã caſtaneã i nuces referri qbuſdã ui
ſum ẽ: ut Virg. in alexi. Caſtaneaſq; nuces mea quas amarillis amabat. Glandẽ uero quidã i numerũ
pomoꝝ: quidã nucũ: nõnulli uero quia ſilũeſtris paſtio eſt & porcoꝝ in ſua ꝓpria denominatiõe eẽ uo
luerũt: at Caius iuriſcõſultus: & Vlpia. glãdis noie oẽs fructus eẽ dixerunt ut iabolen⁹ ait exẽplo græ
ci ſermonis: apud quos oẽs arborũ ſpẽs ακροδρυα appellãt. ſiluã a græco qđ ξυλον. i. lignũ dici quidã
putant: & generale nomẽ eſt: ppea ſolet eſſe cædua: ſaltus uero ſilua in uia ẽ: nec trãſeuntibus per uia:
in quo paſci atq; æſtiuare pecudes ſolent: aut ſi locus aerq; patiat hiemare & a ſalio dictum uoluntNe
mora aũt ut quidã putãt uoluptatis cã cõparata & plena amœnitatis ſũt: ut quaſi numia eſſe & dici ue
lint. Lucus religioſus eſt & nequaquam cæduus: uel potius manu conſitus: & aliqui deo uel alicuius
hominis funeribus cõſecratus: iõq; aut circa delubra numinũ: aut circa ſepulchra uiroꝝ poſituserat.
Agriophagi cũ. i. latio &. ph. aſpirato ſcribit populi erãt æthiopũ uerſus occidens: q teſte ſolino ſolũ
pătherarũ & leonũ carnibus uiuebãt: unde αγριον. i. feraꝝ φραγοι hoc eſt comeſtores dicuntur.
Agrippa cum. i. latino & duplicato. p. ſcribitur: ubi ẽ ſupahundanti unũ. p. ſupadit: nomẽ eſt compo
ſitũ ex αγρια quod dolorẽ indicat: & ποους. i. pes quaſi dolens pedes: ũde oẽs q̃ pedes dolent agrippæ
dici poſſunt. Quin & teſte Nonio omnes qui ante dictis pedibus oriuntur agrippæ uocantur.
Agron cũ. r. poſt. g. ſcribitur: fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ primo: primus qui inter Heraclidas

Sardis regnauit:& ut idem ostendit ultimus Candaules.

Aiax cum.i.latino atq; absq; aspiratione scribitur. Vnde miror de Gasparino uiro alias diserto:& i multis probato:q oém prorsus scripturã græcã ignorauit:& de orthographia græcaꝝ dictionũ scribere tẽtauit. Nã Aiacẽ cũ aspiratione scribendũ esse dixit. Azimũ cũ.i.latino quod cũ græco scribit. Cosmographiã cũ.ch.aspirato:quod nequaq̃ aspirari,potest:antomon cũ.th.quod nullã aspirationẽ habet. Et mille alia:in quibus litteraturã omnẽ græcã puertit:pter in pauculis:quæ a Guarrino ueronẽsi doctissimo uiro:uel ab alio litteraꝝ græcarum erudito audire ualuit:sed hæc hactenus. Fuit igitur Aiax Telamonis regis filius ex Hesiona Laomedontis nata.ut uidet uelle Homerus. Sophocles uero & alii fere oẽs poetæ græci ex alia uxore natũ anteq̃ Telamoni Hesionẽ Hercules ipse donauerit:ex qua solũ Teucrũ natũ dixerunt. Hic uidens arma Achillis nõ sibi:sed ulyxi in uirtutis singulare pmium potius fuisse concessa:in insaniã conuersus est:& cũ ad Vlyxis pascua deuenisset ratus illius cõmilitones occidere:oues & quædã pecora trucidauit:atq; alia nõ nulla in caprũ quendã:quẽ Vlyxẽ esse putabat: crudeliter attentauit. Quæ postq̃ se p insaniã fecisse resciuit.arrepto proprio gladio seipsum interemit:ut late & eloquentissime narrauit Sophocles in ea tragœdia:cuius titulus ẽ αἴας μαστιγοφορος Et partẽ tetigit Iuuenalis in Satyra:Plurima sunt fuscine cũ ait,Hic boue pcusso mugire Agamẽnone credit. Quoꝝ concertationẽ Ouidius elegantissime transtulit in libro.xiii.metamor:ubi cõcludẽs Quid facunda possit. Tunc patuit fortisq; uiri tulit arma disertus:fuitq; sepultus in Rhœtæo promõtorio iuxta troiã: Alius fuit aiax Oilei filius in currendo pnix:ut dixit Homerus lib.ii.iliados:& ut pergit cognomine minor:qa nõ tantus quantus aiax Telamonis filius erat. Sed multo minor & mẽbris:& uiribus Veꝝ peritia uibrãdæ utendæq; lanceæ inter omnes græcos facile princeps. Ob cuius noxam ut dixit Virg.li.ænei.primo:qa cõcubuerat in tẽplo Palladis cũ Cassandra regis priami filia. Pallas ne exurere classem argiuũ:atq; ipsos potuit submergere ponto:& reliqua ubi mortẽ illius describit.

Alabastrum cum unico.l.&.t.sine aspiratione scribitur:genus est marmoris perlucidi & colorum uarietate distincti:ut testis est plinius lib.xxxi.&.xxxvi.naturalis historiæ.

Alalia cum.i.latino scribit:fuit teste Herodoto libro historiaꝝ primo urbs in insula Cyrne.

Alastor cum unico.l.&t.non aspirato scribitur:fuit ex sociis aiacis Telamonis in bello troiano.

Alazones cum unico.l.&.z.consonante scribitur:sunt teste Herodoto libro isto.iiii.populi scythici Hipanim fluuium accolentes:quos in adiutoriũ troianoꝝ uenisse oñdit Home.lib.iliados.ii.

Album cum.b.scribitur:quod sabini teste Festo cum.p.scribebant:& dicebaut alpum:& ab dictiõe græca quæ ἀλφὸς dicitur & candoren denotat tractũ asserit. Vnde credi potest alpium nomen deduci & sic quoq; a candore nominari. Nanq; alpes græcam esse dictionem constat.

Alcamenes cum.c.simplici scribitur:fuit uir statuarius de quo Quintilianus libro duodecimo de institutione oratoria meminit.

Alcanor cũ.c.nõ aspirato scribit:nomen est uiri propriũ:de quo Home.& Vir.mentionẽ fecere Virg. libro.ix.ænei.Pandarus & Bicias ideo alcanore creti:& in.x.ait.Huic frater subit alcanor.

Alcathus cum.c.non aspirato &.th.aspirato scribitur:habetq; accentũ in secunda: fuit ex principibus troianis:ut ostendit Home.lib.xii.illiados.

Alcathœ cum.c.sine aspiratione &.th.aspirato scribit:urbs fuit ut quidã putãt eadem cum Megara:de qua dixit Oui.lib.meta.viii.alcathœ quã Nisus habet & reliqua.

Alcæus cũ.c.non aspirato &.æ.diphthongo scribit:fuit poeta lyricus:& patria mytilæneus:dicente Sapho. Nec plus alcæus consors patriæq; lyræq; Laudis habet:quãuis grandius ille sonet. Et Horatius in secundo carminum. Et te sonante plenius aureo alcæ plectro:de quo etiam meminit Herodo.li.historiarum quinto:alius fuit gorgophonis thebani filius & amphitrionis pater:ut ostẽdit Euripides aquo alcides Hercules ipse ut quidam uolunt cognominat.

Alcenor cum.c.exili &.e.absq; diphthongo scribit:fuit teste Herodoto uir argiuus.

Alcedo absq; aliqua aspiratiõe atq; absq; diphthongo scribit:nõ ẽ dictio græca ut quidã putãt:sed latina ut testat Pri.in.vi. declinatq; huius alcedinis & eã auiculã eẽ existimo:quã græci alcyonẽ uocãt:uñ ait Plau. in penulo. Quã mire dulce ẽ cũ ibi alcedo pullos educit suos & forte philomena intellexit.

Alcesta:alii alcestes:nonnulli alcestis absq; aliqua aspiratione uel diphthongo & cũ.i.latino scribit fuit teste Homero libro secundo ilia. admeti coniunx:& filiaꝝ perelei regis Thessaliæ formosissima: exqua & uiro admeto natus est Euemelus:qui ad Troiam cum aliis græcorũ ducibus ueniens undecim præfuit nauibus. Hæc adeo uiꝝ suum amauit:ut cum ad mortem ille ægrotaret:& ab oraculo responsum eẽt ipsum pxime moriturũ:ni aliquis ex propinquis locis eius uolũtaria morte moreret:Ipsa aui de mori uoluit:quod cæteri ppinqui penitus spreuerunt. Quare dixit Sececa i Medea cõiugis fatũ redimens phærei uxoripendit animam marito:& Oui.iii.de ponto ad uxorem dixit. Si mea mors redimenda tua quod abo minor esset:admeti coniunx quã sequereris erat. Ideoq; in obprobriũ fœminaꝝ sui temporis dixit Iuuenalis in Satyra Credo pudicitiam:Spectant subenntem fata mariti alcestem:& similis si permutatio det:Morte uiri cupiant animam seruare catellæ.

Alcibiades cum.c.non aspirato &.i.latino utrobique scribit:fuit athenienſis Clinie filius:qui teste Plutarcho genus ab Eurysace filio aiacis telamoni ducebat. In hoc teste Aemelio probo qui natura efficere possit uidetur experta. Et nihil eo fuisse excellentius:uel in uitiis uel in uirtutibus. Natus est enim i

amplissima ciuitate: fūmo gñre: & oīum ætatis suæ multo formosissīmus: ad oēs res aptus: cōsiliisq; plenus. Nāq; īmpator fuit: fūmus & mari & terra: disertus: ut in primis dicendo ualeret: cuius tanta erat cōmendatio oris atq; orationis: ut nemo ei dicēdo posset resistere diues cum tempus poscceret laboriosus patiens: liberalis splēdidus nō minus in uita q̄ uictu. Affabilis blandus: tēporibus calidissime seruiēs. Idē simul ac se remittebat: neq; cā suberat quare animi laborem perferret. Ita luxuriosus dissolutus libidinosus intēperans reperiebatur: ut oē admirarentur in uno hoīe tantam esse dissimilitudinem: tanq; diuersam naturam. Idem educatus fuit in domo Periclis patrui sui: ut dixit Iustinus: Aemilius uero dixit illū Periclis fuisse priuignū: fuitq; eruditus a Socrate. Ipse quoq; in eunte adolescētia amatus ē a multis atq; etiā a Socrate: de quo mentionem facit Plato in sympolio. Nā eū induxit commemorantem se pernoctasse cū Socrate: neq; aliter ab eo surrexisse ac filius aparente debuerit: Posteaq̄ robustior est factus nō minus multos amauit: In quorum amore quo ad licitū est odiosa multa delicare iocosecq; fecit. Socerū habuit hipponicum oīum græce linguæ eloquētissimū. Bella uero quibus ipse imperator præfuit narrat apud græcos late Thucydides de bello pelopōnesiaco. & Plutarcus in descriptione uitæ illius: apud nostros uero compēdiose Iustinus in libro sui epitomatis quinto: & ut cōcludunt Theopompus & Timæus græci historici: hic cū athenis splendidissima ciuitate natus esset omnes splēdore ac dignitate uitæ superasset certum ē: Postq̄ inde expulsus Thebas uenit: adeo studiis eorum inseruisse dicūt: ut nemo animo cū corporisq; uiribus posset æquiparare: omnes enim boetii magis firmitati corporis q̄ ingenii acumini deseruiunt: eundem apud lacedæmonios: quorum moribus summa uirtus in patiētia ponebatur: ut etiam noster Cicero secundo tusculanarum libro ostēdit: sic duritiæ se dedisse ferunt: ut parsimonia uictus atq; cultus omnes lacedæmonios uinceret: fuisse apud thracas homines uinolētos rebusq; uenereis deditos: hos quoq; cū apud illos esset in his rebus antecessisse affirmant. Venisse deinde ad persas apud quos summa laus esset fortiter uenari luxuriose uiuere: horum sic imitatū consuetudinem dicunt ut illi ipsi in his maxime admirarentur: quibus effecisse: ut apud quos quoscūq; esset princeps poneretur habereturq; charissimus. Verum eorum qui tyrannidē apud athenas exercebant cōsilio: & Lysandri lacedæmonii artificio in phrygia interfectus est: cum iam incendium domus effigisset. quod ad illū interficiēdū fuerat paratum: & eius caput ad Pharnabazum rettulerunt & cuius busstum mulier quæ cumeo uiuere consueuerat: teste Aemelio probo muliebri sua ueste contentū ædificii incēdio mortuū cremauit: quod ad uiuum interimendum erat comparatum.

Alcidamus cum .c. exili &. i. latino scribit: fuit teste Cicerone in primo tusculanarum: rethoe antiquus: qui mortis laudationem scripsit.

Alcides, cum .c. nō aspirato &. i. latino scribit: dicit a poetis Hercules: sic quoq; uel ab Acæo auo: hoc est amphitryonis patre: uel ab αλκη quod est robur. & fortitudo cognominatus.

Alcimus cum .c. exili &. i. latino scribitur: fuit teste Plutarcho epirota: & uir bellicosus.

Alcinous cū .c. nō aspirato: &. i. latino scribit: fuit Nausithoi filius: ut testis ē Homerus li. vii. odysseæ rex phæacum iustissimus: dicene orpheo in argonautica: αλκινοσ κραιῆεακέ Δικαιοτατοισ βασιλῆων: fuitq; diligens hortorum cultor: quare dixit Virgi. li. Georgicorum. ii. Pomaq; & alcinoi siluæ. i. arbores pomiferæ: quas ille in pulcherimam formam ordinauerat: unde Ouidius in .xii. metamor. libro Proxima phæacum fœlicius obsita pomis Rura petunt. adhuc teste Homero in odyssea naufragus uenit ulixes: qui honorifice & regio conuiuio susceptus errores suos enarrauit: cui rex si secum remanere consensisset. Nausicæ filiæ coniugium offerebat: quod ille renuens multis ab eo muneribus donatus: & nauc cum sociis discessit. Sane per syneresim Alcinus absq; .o. nonnunq̄ ab auctoribus ponitur.

Alcippe cum .c. exili &. i. latino atq; duplici .p. scribitur: nomen est proprium fœminæ de qua sæpissime Theocritus loquitur: & quia ab αλκη: quod est robur. & fortitudo deriuatur: & hippos equus: ne forte aliunde deriuari credatur cū .c. absq; abspiratione scribitur: ut similiter. Aristippus & Leucippus.

Alcinæon cum .c. exili. hoc est sine aspiratione: & cū .æ. diphthongo scribitur: fuit philosophus Crotoniates Pyrichi filius: Pythagoræ auditor: hic teste Iaertio primus de naturæ ratione scripsit & animam dixit immortalem atq; instar solis moueri.

Alcmaus cum .c. non aspirato &. a. ante .u. scribitur: fuit filius Amphiarai: qui matrē Eriphilē in patris ultionem occidit. ut uidebimus in dictione Calliroe.

Alcmena cum .c. exili ante .m. &. e. absq; diphthongo scribitur: Fuit Electrionis ex Lysidice uxor filia: Vxorq; amphitrionis: & Iouis amasia.

Alcon cum .c. non aspirato scribitur: fuit teste Seruio super Daphnim cretensis sagittarius: cuius cū filium draco inuasisset: tanta arte direxit sagittam: ut in ea currens in serpētis deficeret uulnere: nec trā siret in filium alius faber fuit argētearius: de quo Ouidius libro metamorphoseos. xiii. Craterē æneæ sibi quem fabricauerat alcon: Nileus & longo cælauerat argumento.

Alecto cū unico .l. &. ct. nō aspiratis scribit: una ē ex furiis ifernalibus: quā Vir. dixit li. ænei. vii. luctificā alecto: nā in accusatiuo quēadmodū in nominatiuo terminat: ut idē in eodē li. Reginā alecto stimulis agit undiq; bacchi: nec est alius casus nisi genitiuus: q teste Seruio alectus facit & tres a poetis describūtur. Tisiphone: alecto: & Megæra: q̄s acherōtis & noctis filias Hesiodus dixit: unde orpheus in argonautica: eoq; nomina unico uersu comphendit dicens τισιφονητε καιαλληκτοκαι Δηι μεγαιρα.

Alethes cum unico .l. &. th. aspiratoscribitur: nomen fuit proprium uiri Troiani: qua αλη ηος. i. uerax

fuerit:de quo Vir.li.ænei.i.Et qua grãdeuus alethes.Idẽ li.ix.Hic ãnis grauis atq; ai maturus alethes.
Algeo cum.e.abſq; diphthongo ſcribitur.& ex uerbo gr co deducitur:quod eſt ἀλγέω ἀλγῶ.i.doleo uel rigio:ita ut ſit frigus dolor quidam membrorum rigore coniectus.
Alexandria cum unico.l.&.x.conſonante atq;.i.latino ſcribitur:nomen fuit trium urbium conſtructa rũ ab Alexandro magno:quaꝝ una fuit in Aegyptõ per Dimocratẽ architectum:ut ſcripſit: Vitruuius ĩ proœmio libri primi de architectura locum ſortitus haud longe ab hoſtio Nili:ut dicit Solinus qoud plurimi canopicum dicunt:eamq; teſte Iuſtino libro undecimo totius ægypti caput eſſe iuſſit. Aliam ſtruxit idem Alexander in Aſia:aliam in Scythia ſuper Tanaim:ut teſtes ſunt Curtius & Iuſtinus.Sane poetæ noſtri nonnunquam loco.i.quod eſt in penultima.e. ſurrogauerunt: ut Horatius lib. quarto carminũ:Nam tibia quo die alexandre ſaupplex:& uacuam patefecit aulam:& inde alexãdræus cum.æ.diphthongo deducitur.
Alia cum unico.l.&.i.latino teſte Ser.in.vii.ænei.ſcribit.Idq; oſtendit Luc.cũ dixit.Quas aliæ clades. Eſtq; teſte Liuio li.v.ab urbe fluuius.xi.lapide uia tyburtina ab urbe diſtãs e mõtibus cruſtumeriis ĩ tyberim defluẽs.apud hũc.xv.kl.aug.galli duce Brẽno romanos ſtrauere & poſtriduo urbem ẽt deleuerunt:excæpto capitolio. Virgi.uero libro.vii.ænei.metri cã cũ duplici.l.ſcripſit dũ ait: Quoſq; fecãs in fauſtum interluit allia nomen:per quem modum reliquias non ſolum cum duplicato.l.ſcribimus.
Alyattes cum unico.l.&.i.græco atque.cum duplicato.t.ſcribitur:fuit filius Sadiattis regis Lidiæ:&pater Crœſi:ut oſtendit Herodotus libro hiſtoriarum primo.
Alyba cum unico.l.&.y.græco ſcribitur:regio eſt teſte Homero libro ſecundo iliados non longe a Myſia:ubi argenti fodinas eſſe dixit.
Alitos cum unico.l.&.i.latino atq;.t.non aſpirato ſcribitur:fuit teſte Hnmero libro ſecundo Iliad. una ex urbibus boetiis:quam herboſam aliarton uocant.
Alicarnaſus cum unico.l.ſequente.i.latino &.c.exili:atq; unico.s.ſcribitur:a nonnullis ex noſtris abſq; aſpiratione principii ſcribitur:ſed quia a græcis ſemper aſpiratur.ut etiam ex eius deriuatione monſtrabitur:inter aſpirata locabimus.
Aliptes cum unico.l.&.i.latino:atq;.t.non aſpirato ſcribitur:apud nos dici proprie poteſt unctor :Nã ab ἀλείφω uerbo græco:quod eſt ungo deriuatur quo uocabulo uſus eſt Iuuenalis in quarta ſatyra dũ ait de græculo:Grammaticus:rhetor:geometer:pictor.aliptes.
Aliſonii cum unico.l.ſequente.y.græco ſcribitur:populi ſunt Scithiæ aſiaticæ:ut oſtendit Herodotus libro hiſtoriarum quarto.
Alitta cum unico.l.&.i.latino atq; duplicato.t.ſcribitur:dicitur teſte Herodoto libro hiſtoriarũ primo lingua arabica Venus
Allegoria cum duplici.l.&.i.latino ſcribitur:poteſt ſecundum uocabuli litteraturam dici alieni loquium.Elegantes uero inuerſionem interprætantur:ut aliud uerbis:aliud ſenſu oſtendatur. Vir.in Palæmone:Claudite iam riuos pueri:ſat prata bibere:hoc eſt deſinite iam plura canere:qa ſat ſuperq; audiuimus.Et in fine libri ſecundi georgicorum: Sed nos imẽſum ſpaciis:cofecimus æquor. Et iam tẽpus e quum fumantia ſoluere colla:hoc eſt quæ tractanda fuerant explicuimus.Iam congruũ eſt carmen finire.Huius ſeptem ſunt ſpecies:ironia. Antiphraſis:Aenigma:Carientiſſimos: Paroemia: Sarcaſmos & Aſtiſmos:de quibus indictionibus & uidimus:& uidebimus.
Alliophilos cũ duplicato.l.in principio &.y.græco i penultima:atq; ſeqnte unico.l.ſcribit:dici pt a noſtris alienigena.Nã cõponit ex ἀλλ ὸ qd eſt aliud:& philos:qd cũ.y.græco ſcriptũ gentem deſignat.
Allothea cũ duplici.l.& in penultima cum.th.aſpirato:in ultima uero cu m.t.ſimplici ſcribitur:dici poteſt latine poſita.Nam componitur ex ἀλλωσ:quod eſt aliter:&θετα poſita:
Aloeus cum unico.l.ſequente.o.&.eu.diphthongo in fine ſcribitur:fuit Titani filius ex Terra:Hic teſte Hom:li.xi.odiſſeæ iphimediam uxorem hãbuit:quam cẽs alii poetæ & ſcriptores græci ipimediã uocant.Eodem mõ Seruius noſter in nonũ Virgilii in librũ:hæc itaq; adulterari conſueuerat cũ Enipeo quodam:In cuius ſpeciem uerſus Neptunus:ipſam grauidaſſe dicitur.Nam ut ait Home. φασκε ϖοδεια ἀλοηι μιγηναι:hoc eſt dicitur illam Neptuno ſuiſſe cõmixtam:quæ illi uel marito: ut alii uolũt gemellos peperit Oetum & Ephialtem:qui aloides a putatiuo patri cognominati ſunt dicẽte Ouidio libro metamorphoſeos ſexto:cum ad Neptunum loqueretur:tu uiſus enipeus gignis aloidas. Sed cum hi teſte Seruio ſingulis ebdomadis nouem digitis in corporis proceritatem extendetentur: nouem ulnis excreuerunt:ut,dixit Home.lib.xi.odiſſeæ cum ait: ἐννέα τ' ὠργυιὰς τανύσσεσθον ἀϋτε. Verum parantibus titanis bellum aduerſum iouem:nec ad illud decrepitus aloeus accedere poſſet hos miſit geminos cõtra deos.quod Lucanus ipſe tetigit:quando libro ſexto dixit.
Impius hic prolem ſuperis immiſit aloeus inſeruit celſis prode ſecum pelioo aſtris:ſed confixi ſagittis ab apolline & Diana in infernum detruſi ſunt:dicente Virgilio libro æneidos ſexto.
Hic & aloidas geminos immania uidi
Corpora:qui manibus magnum reſcindere cælum
Agreſſi:ſuperiſq; iouem detrudere regnis. Sed ut ſcribit Homerus libro quinto Iliados:bellum prius cum Marte geſſerunt:quem uictum catenis:treſdecim menſibus truſum in carcere tenuerunt:in quo lane perpetuo perduraſſet:niſi ad monitu & præcibus Eriboæ nouerce.Ideſt Iunonis:furtim a Mercu

rio liberatus fuisset: Quod et Claudianus noster de laudibus Stiliconis agens tetigit. q̃do ait. Cum germini fratres genuit: quos asper alœus Martem subdiderint uinclis: Et inde Carolus Arretinus cõtemporaneus meus elegia ad Pogiũ inquit in Mercurium loquens: Tu mactas argum: marti tu uincula soluis: Vincula quæ sæuo carcere nexa deo:

Alope cum unico. l. scribitur: & in fine accẽtũ detinet apud græcos: fuit Cercyonis filia: a cuius nomine cognominata est alope ciuitas thessaliæ: de q̃ meminit Home. lib. ii. iliados: Et alopetes cuius dicitur.

Alphabetum cum. ph. aspirato. &. t. non aspirato scribitur: Nomẽ est compositum ex nominibus duarum primarum litterarum græcarum: uidelicet ex alpha & beta: quarum secundum cum. t. exili scribitur ut in ea dictione uidebimus. Quare ait Iuuenalis in satyra Plurima sunt fuscine:

Hoc dicunt omnes ante alpha & beta puellæ.

Et inde Alphabetum quod apud græcos ordinẽ litterarum numerum designat. Et prima littera unũ denotat secunda duo: & reliquæ mõ cosimili apud antiquos indicabant. Quod & si aliquando apud nostros itidem antiquos obseruatum fuerit: ut affirmare uidetur Priscianus ĩ libello de numeris: nũc uero præter pauca reliquæ numerum non designant Verum. c. pro centum ponimus. d. pro quingentis. i. pro uno. l. pro quinquaginta. m. pro mille. u. pro quinq; &. x. pro decem scribere consueuimus.

Alpheus cum. e. absq; diphthongo scribitur. Nam licet apud græcos sit. ei. diphthõgus. nam scribitur αλφειὸσ: nos tamen diphthongũ in. e. longũ cõuertimus: fluuius est helidis ciuitatis arcadiæ iuxta Pisam decurrens: ut auctores quinq; asserunt: qui longo tandẽ cursu in achaia demergitur: & ibi a terra absorptus atq; subter mare defluens: ex græcia in fontem arethusam apud siracusam ĩ scicilia se attollit: & inde in mare siculum cadit. Vnde Vir. lib. iii. æneí. ait. Alpheum fama est huc helidis amnẽ. Occultas ægisse uias subter mare qui nunc Ore arethusa tuo siculis confunditur undis.

Alpes græcum esse dixit Festus: ab αλφοσ: quod est candidũ deductum: quia perpetuis fere niuibus albescunt unde ait Priscianus in septimo αλφε̃σ. cum. ει. diphthongo ĩ fine apud græcos scribitur: quam quidam ex nostris in. i. conuertunt: & dicunt alphis cum. i. finali: ut sardis: & sirtis. Sed pleriq; diphthõgum in. e. conuertunt: & dicunt alpes. Hæ oẽm Italiam inaccessibili muro claudentes a tota Gallia: & Germania securam reddebãt: sed cum illas peruias igne & aceto Hannibal pœnus effecerit: ab illo teste Seruio non solũ eius loci mons Apæninus dictus est: sed ois eius montis tractus qui p totã discurrit. Italiã: & usq; in Siciliã protensus est Apœninus est cogniminatus: quasi alpes pœni. Vnde Vir. li. duodecimo æneí. Quãtus gauderet niuali. Vertice se attollens pater apœninus ad auras. Et Lucanus de illo inquit: Nullo q; a uertice tellus Altius intumuit: propiusq; accessit olympo. Et ut ait Plinius lib. uigesimo sexto naturalis historiæ in portento prope habuere maiores alpes Hannibale exuperatas & postea a cimbris: nunc ipsæ cæduntur in mille genera marmorum:

Althea cum. th. aspirato: &. ei dihthongo scribitur: habetq; accentum in penultima: nomẽ fuit proprium uxoris Oenei regis Aetoliæ: cuius regia ciuitas erat Calidon: fuitq; Testrusalia: & mater Meleagri: quem fatali stipite consumpsisse scribitur a poetis: dicente Ouidio libro primo de tristibus.

Vtq; cremasse suum fertur sub stipite natum.

Testias & melior matre fuisse soror.

Alucinari per unicum. l. scribitur: & ex græco factũ quod est αλυσιν dixit Cloatius uerus in libris quos teste Gellio li. sextodecimo noctium atticarum inscripsit: uerbor̃ e græcis tractor̃: unde luciũ quoq; dictum esse putat tarditatem quandam animi & stuporem: qui alucinantibus plærunq; uenit.

Amaracus cum. c. non aspirato scribitur. fuit teste Seruio super primum æneídos: puer regius: qui cũ præciosa deferret unguenta casu lapsus: & fracto uase ingenti concepto odore in odoriferam herbã conuersus est: de qua Virgilius Vbi mollis amaracus illum floribus & dulci spirans complectitur umbra: hanc diascorides dixit aromanis persam dici.

Amaranthus cum. th. aspirato scribitur: flos est purpureus gratissimi coloris: qui apud nos immarcescibilem idicat: de quo Plinius libro uigesimoprimo naturalis historiæ inquit: amarãthus est spica purpurea uerius qua flos aliquis & ipse sine odore prouenit augusto mense durat in autumnum: summa natura eius in nomine appellatiuo: quoniam non marcescit: sed postq̃ defecerunt cuncti flores madefactus a qua reuiuiscit & hibernas coronas facit: de hoc Ouidius libro quarto fastorum.

Has hiacinthe tenes illas amaranthe moraris.

Amarylis cum. y. græco in penultima sequete duplicato. l. &. i. latino in ultima scribitur: nomen fuit rusticæ proprium de qua & Theocritus: & Virgilius sæpe meminere.

Amalthea cum. th. aspirato: & absq; diphthongo scribitur: fuit louisnutrix: quam Lactantius lib. institutionum primo una cum sorore Melissa quæ scilicet patris nomen detinebat: iouem puerum caprino lacte ac melle pauisse asserit at Parmenius poeta græcus capram illã fuisse dixit: quæ geminos hædos parere solebat: & tũc illo tpe enixa fuerat quo Iuppiter ad regẽ cretæ Melissum nutricẽdus missus fuerat: & filiabus eius i custodiã datus: q̃ cũ tũc forte lacte careret illũ ad caprã amaltheã exposuerunt.

Amathus cum. th. aspirato scribitur: Insula est in mari ægæo q̃ Veneri sacra fuit. Ipsa dicẽte apud Virgilio libro æneídos decimo: est amathus: est celsa mihi paphos atq; cithera. Ipsa eadem est metallorum fœcundissima: dicente Ouidio libro metamorphoseos decimo: At si forte roges fœcundam amathunta metallis Et inde amathunteus: ut Ouidius in eodem libro.

Lactantes uitulos amathunteasq; bidentes.

Amathuta penultima cum .th. aspirato: & ultima cum .t. simplici scribitur: fuit uxoris Athmātis regis thebarum nomen: quæ ante deificationem uocata fuit ino.

Amasenus cū unico .s. &. e. absq; diphthongo scribit: fluuius ē uolscoꝝ priuernatū: ultra quē metabus uolscoꝝ rex & Camillæ pater: subditoꝝ irā fugiēs: telo alligatā ipsā filiā Camillā iecit: ut oñdit Vir. li. æneī. undecimo. Quoniā ex eo noie esse aliū in sicilia fluuiū ostendit. Ouidi. lib. metamorpho. quinto decimo dicēs: Nec nō sicamias uoluens amasenus arenas: Nunc fluit interdū supræstis fontibus aret.

Amasis cum unico .s. post .a. & ante .i. latinum scribit: habetq; accentū in penultima. fuit teste Herodo. li. historia. secundo ægypti rex: cui⁹ tumulus fuit una pyramidū: dicente ēt Lucano li. ix. Nō mihi pyramidū tumulus euulsus amasis. hunc plato dixit in timæo Athenas apud græcos ædificasse ante quē pōponio trecēti & triginta reges in ægypto fuere: q̄re uetustissimos p̄dicant ægyptios. alius eodē nomine uir fuit maraphius patria: & peditū darii dux cōtra cirenēses missus: ut herodotus ipe mōstrauit.

Amazones cum unico .z. scribitur: Nā uocabulum est compositū ex a quod est sine: & mazon mamma & tam primā q̄ penultimā corripit. ut Vir. lib. xi. æneidos: Pulsant & pictis bellantur amazones armis fuerunt scithicæ fœminæ iuxta tanaim fluuium primum inhabitantes: deinde ad loca iuxta fluuium thermodoonta deuenerunt. Et ulterius inde p̄cedentes magnā asiæ partem occupauere: de his oīa libro secundo sui epitomatis narrauit Iustinus. Nec uiris hæ fœminæ miscebnāt: nisi in uere cū quibus uulgo delectari consueuerant: quousq; grauidas se p̄sentirēt: quod Seneca in hippolito tetigit cū ait.

Et prorsus iste gentis armigeræ furor.
Odisse ueneris fœdera & castum diu
Vulgare populis corpus: & relicta: Equibus si mares nascebantur. interficiebant illos: fœminas uero eaꝝ dexterioribus māmis inustis ad consueta sua officia exercebant. Vnde amazones dictæ sunt.

Ambidexter cum .i. latino & .x. ante .t. exili scribitur: componitur ex αμφω: quæ latine ut supra uidimus transfertur ambo: & δεξιος dexter.

Ambracia cum .c. exili hoc est sine aspiratione & .i. latino scribitur. ubi .p. in .b. cōuertimus. Nam apud græcos ampratia scribitur. urbs est i epiro teste Liuio libro .vii. de bello macedonico. aspero subiecta tumulo. Arcemq; habet in tumulo positā. Estq; iuxta aretonem nauigabilē fluuiū: dudū fuit pirrhi regia: de qua Ouidi. lib. ix. metamorpho. Præter erant uecti certatā lite deoꝝ.

Ambraciam: uersisq; uident sub imagine saxum.

Inducis actiaco quæ nūc ab apolline dicta est. Nā ibi actiū est oppidū & promontorium: ubi Augus⁹ uictis Antonio & Cleopatra: nō mō refecit sed ampliauit templum actiensis Apolinis: ut dixit Suetonius & actienses ludos instituit: ut uidimus in dictione actiū. Sinus ēt huic urbi adiacens: ambratia similiter dicitur: cuius circuitū describens Ptolomæus primo ponit acarnanū oppidū: deide subsequēter aratii fluui hostia: deinde Ambraciā urbē: post illā actiū oppidū & laucas promontoriū: deinde azīliā urbem deinde acheloi fluui hostia qui terminus est epiri hoc est eiuspartis: quæ Acarnania dicitur: ut illis dictionibus uidimus.

Ambrosia cū .i. latino scribit: herba fert dulcissimi saporis: adeo ut ex illa depasci sint crediti: dicente Ouī. li. i. de pōto Nectar & ambrosiā latices epulasq; deoꝝ. det mihi formosa grata iuuēta māti diasco rides uero dixit ābrosia quā multi artemusiā dicūt plurimas i fructice detinet uirgas lōgas palmis tribus hētq; folia i initio minuta similia rutæ: uirgæ uero sūt plenæ semine: q̄si acinis odorē uini habēte. Nec unq̄ herba floret: hētq; radicē duobus palmis longā. Plī. artemisiā credit. Sane ab ābrosia adiectiuū ambrosius ābrosia ābrosiū deriuat: q̄si diuinus diuina diuinū: aut īmortalis & īmortale: ūde Hom. αμβροσ ἰδὶ κατὰχα σ αι. i. ut traduxit. Virgi. in primo. æneī. Ambrosiæq; comæ: hoc est diuinæ.

Amethistus penultima cū .th. aspirato & .i. latino: ultima cū .t. exili scribit: lapis est p̄ciosus coloris purpurei contra ebrietatē ualens: unde nomē assumpsit. Nā negationē indicat: & μεθυ ebrietatē: ide amethistinus. ut Iuuenalis in satyra. Et spes & ratio inqt: Vendunt amethistina. at uero Hora. nō amethistina in neutro: sed amistidē amato .th. aspirato p̄tulit in fœminino cū ait in li. carminū primo: Bassū threicia uincat amistide: qd̄ acrō ānotauit asserēs sic apud ātiq̄ores p̄latū: sed suo tpe amethistis dici.

Amiclæ cū .y. græco & .c. nō aspirato scribit: fuit Laconiæ ciuitas Apollini sacra: ut ait Home. libro secundo iliad. fuitq; Castoris & Pollucis patria: qd̄ li. iii. geor. tetigit Vir. cū ait: Talis amiclæi Domit⁹ Pollucis habenis Cillarus: & equoꝝ graii meminere poetæ. Similiter Statius libro primo achilleidos:

Soluerat œballo classē de litore pastor Dardanus incautas blāde populatus amiclas: & inde amiclæus cum .æ. diphthongo deducit: ut Vir. præfaro libro: armaq; amiclæūq; canē. cressamq; pharetam: q̄si bonos canes producat: & Ouidi. octaua epistolaꝝ heroidū inquit: Castori amiclæo: & amiclæo pollucī. Alia hoc nomine uocitata fuit in Italia urbs inter Caietā & Tarrancinā cōstituta: quæ teste Seruio super .x. Virgilii librū a laconibus. qui Castoris & Pollucis comites fuerant constructa fuit: quæ deinde tacendo p̄iit: ut dixit Lucilius & Virgilius tetigit p̄fato libro cū ait: Tacitus regnauit amiclis. Q d̄ sane per hūc modū fuisse ferē: Ciues eius urbis cū pithagoreā sectā a cæde omnium animaliū abstinētes obseruarent: & ex uicinis paludibus natos serpentes occidere nephas putarent ab iisdem interempti sunt: quam sententiam Plī. his uebis li. v. naturalis hist. confirmare uidetur dicētes Iuxta Tarrhacinam fuere Amiclæ a serpentibus deletæ. hæc ille: sed tacitas dixit Amiclas Virgil. hoc est pytha-

goræas:quia taciturnitatem Pythagoras primum discipulis per quinquēnium īdicebat. Alii uero ex ponunt cum frequēter falso nunciarentur hostes:& inani terrore ciuitas quasseretur:lata lege cautū est ne quis unquam hostis nuciaret aduentu. Postea uero cum hostis nullo nunciāte ueniret:ex impro uiso ciuitas capta est. unde tacitæ dictæ sunt:quia periere silentio. Hinc est quod ait Lucilius:mihi ne cesse est loqui. Nam scio Amiclas tacendo perisse.

Amiclas etiam in singulari similiter cum.y.græco:&.c.exili scribitur:fuit nauta pauperrimus ī Epiro: de quo Lucanus libro quinto plura prosequitur:

Amyclon cum.y.græco scribitur:ciuitas fuit Peoniæ:seu mauis Macedoniæ:non longe ab Axio flu uio:troianis auxilia mittens:ut ostendit Homerus libro iliados secundo.

Amygdala cum.y.græco scribitur:dicit a nostris nux longa. Virgilius libro georgicorum primo. Cū se nux plurima syluis induet in florem:exponit Seruius ideſt nux longa.

Amyne cum.y.græco scribitur:fuerunt teste Macrobio libro tertio saturnalium loca:ubi postea Pha lernum dictum fuit. Et inde aminæus cum.æ.diphthongo in penultima scribitur. Virgilius libro ge orgicorum secundo:Sunt & amineæ uites firmissima uina.

Amyntas cum.y.græco &.t.non aspirato scribitur ponitur a Theocrito & Virgilio pastor: quo etiam nomine Alexandri auus:hoc est pater Philippi cognominatus fuit:quin & alii plures.

Amyntor cum.y.græco &.t.exili scribitur:fuit teste Homero libro secūdo iliados phœnicis pater. Vn de dixit Ouidius in tertia heroidum epistolarum: Venerunt ad te Telamone & amintore nati.

Amyhtaon cū.y.græco &.th.aspirato scribitur:fuit uir argiuus:pr̄ Melāpi medici:ut ostendit Hom.di uersis ī locis odis.a quo melāpus ipe dictus ē amithaoni⁹: Vir.li.geor.iii. Amithaoniusq; melampus.

Amon cum duplicato.m.& absq; aspiratione principii scribit:a nostris arena dicitur. Nam cum Liber pater deuicta iā india per extrema Libiæ cum toto exercitu gradiens maxima siti laboraret: ioui hu militer supplicauit:ut in hoc arduo casu se illi patrē ostenderet. Cui cum repente occurrisset aries:il lo duce ad limpidissimum fontem deductus est. Moxq; sub oculis ammirantis euanuit. Quare credi derunt cuncti arietem illum iouem fuisse. Ad huius ergo tantæ rei memoriam sumptuosissimum tē plum cōstrui fecit quod iouis ammonis hoc est arenarii cognominauit. In quo scilicet simulacrū arie tis forma præstabat:de quo Lucanus libro nono Catonis iter per Libiam describens ait:

Ventum est ad templum libicis quod gentibus unum.
Inculti garamantes habent:stat corniger illic.
Iuppiter ut memorant:sed non aut fulmina uibrans.
Aut similis nostro:sed tortis cornibus ammon. Et inde ammoniacus gummi quoddā seu lachrima di citur:quæ ut late Plinius libro.xii.naturalis historiæ rettulit ex arbore gignitur:quā metropon uocāt: iuxta oraculū Ammonis. Idem lib.ii.eiusdem operis prius dixerat ibidē esse fontem:q̄ die friget:no ctibus feruet. Quod Ouidius libro.xv.metamorphoseos tetigit cum ait,

Media tua corniger ammon.
Vnde die gelida est:ortuq; obituq; calescit.

Amomum absq; aspiratione principi uel duplicatione ipsius.m.scribitur:herba est suauissimi odoris, quā Pli.li.xii.natu.hi.nasci dixit ī Armenia: Arabia:& Pōto:armenicā uero poibus Discorides laudat

Amorges cum.r.post.o.& ante.g.scribitur:fuit ex Larii ducibus unus:qui in Caria occiderunt:ut ostē dit Herodotus circa finem libri quinti.

Amœbæus antepenultima cum.œ.& penultima cu.æ.diphthpogis scribitur:genus est carminis æqua li numero alternatim prolati:ut Vir.i bucolicis: Alternis dicetis:amāt alterna camænæ:unde dicitur quasi ἀμοιβαῖος:quod est alterne:& mutue. Nam ab ἀμοιβῶ.quod est commuto deriuatur.

Amnis quidam græcū esse uolunt:& componitur ex ἀμφω:quod est circum:& nare fluere. Varro uero ostendit esse latinum:& ab ambio quod est descendo deriuatum.

Amphiareus cum.i.latino &.eu:diphthongo in fine scribitur:fuit Oiclei filii. Antiphatis filii Melāpi filius: Vnde Statius libro thebaidos tertio inquit: Ac prior oiclides solita prece numen amicat: Fuit Apolltinis uates:& inter augures clarus. Ita ut cū primū pubescret:ab argonautis uocatus accessit: ut eodē li. Statius ipse mōstrauit:deinde cū tpis succesſu Adrastus argiuoq; rex expeditionē in theba nos acturus eēt:una cū Melāpo uate montē amphisanta ascendit:uisurus qd ex bello argiuis euētuq; eēt:& cū iter alia puidisset se ex eo bello nō reuersuq;. latebras petiit:q̄ oia Eriphilæ uxori tanq̄ fidissi mæ idicauit. Sed iā cunctoq; principiū exercitu parato:cū solus ipse peteret a cūctis:& longior moras tediū pareret uniuersis:uxor illius pacta cū argia filia adrasti cingulū seu monile p̄cioſū:qd Vulcanus Hermione priuignæ:& uxori Cadmi prius dederat:maritū detexit:q cū Thebas cū aliis principibu nō rediturus peteret:& die qua curru & armis nobilis ueniſſet in plū:fato repente maximo terremo tu telluris uoragine absorptus obiit. Quare dixit Statius libro sexto uiuum illum & armatū ad infe ros descendisse. Cætera uero q̄ deinde secuta sunt uidebimus ī dictione Eriphile & dictione Calliroe.

Amphibolū cum.i.latino & unico l.scribitur.a nostris dicitur ambiguum. Nam componitur ex ἀμφι quod ē undiq;:& βουλυ consilium:unde amphibole uel amphibolia.i.ambiguitas.

Amphibologia eodē modo scribitur:& ex ἀμφι cōponitur atq; logia.quæ est sermocinatio. q̄si sermo ille sententiā dubiam indicet:ut dico lacedæmonas athenienses superasse. Simili mō respondit Apol

lo ad pirrhũ dicẽs: Aio te æacida romanos uincere posse. Fit ẽt p̃ icertam distinctionẽ: ut Virgi. libr. æneidos primo: Bellũ ingens geret Italia: ubi qs intelligere posset de ingenti Italia: sicut de ingẽti bello. Et eodẽ libro: Aurea subnectens exertæ cingula mãmæ: ubi teste Seruio dubiũ est an ipsam aureã uel aurea cingula dicere uelit. Sed similia q̃doq; metri rõne amphibologiã abiiciũt: & certitudinẽ ex metro assumunt: ut Vir. in buco. Mollia lutheola pingit uacinia caltha: ubi non possumus mollia ad caltha referre: nec uacinia ad lutheola. qa nisi lutheoia sextus sit casus: nõ staret uersus. Idẽ libr. æneid. ix. Cristaq; tetigit galea aurea rubra: ubi duo ablatiui sũt & duo noiatiui: quos metrica ratiõe discerni mus. Nã rubra & crista longas habent ultimas: quia ablatiui sũt casus. Fit ẽt amphibologia p cõmune uerbũ: ut depræcatur Cato: Calumniatur Cicero. Præstolatur Brutus. dedigantu Antonius. in quib° O non ostenditur an actionẽ denotẽt uel passionem. Simili mõ fit ĩ æquiuocis. ut si quis dicat canis mordax est: nõ intelligitur an de cælesti sidere: uel pisce marino: uel latrabili aiali loq̃tur: cum eorũ quisq; mordere dicatur. Similiter acies acuta est: ambigitur an de acie oculorum uel gladii uel militum.

Amphibrachus cum. i. latino &. r. post. b. & ante. a. atq;. ch. aspirato scribit̃. pes ẽ tribus syllbis constãs & breuem ex utraq; extremitate, atq; longam in metro detinens: quod nomẽ ipsum indicat. Nam ex αμφι. quod est undiq;: & βραχυσ breuis dicitur.

Amphilocus cum: i. latino &. ch. aspirato scribitur: fuit athenienſis philosophus: & agriculturæ scriptor ut testis est Varro libro rerum rusticarum primo.

Amphilythos cum unico. l. sequente. y. græco &. t. non aspirato scribit̃: potest interpretari undiq; dissolutus. Nã a λυω cõponitur. qd̃ ẽ dissoluo. fuit teste Herodoto libro histo. primo uir acarnanus: cuius oraculo fretus Pisistratus deuictus apũd Marathona athenienſibus urbem tertio occupauit.

Amphimachrus cum. c. non aspirato scribitur: pes est ex tribus syllabis constans: quarum prima & ultima longa est: & media breuis: ut nomen eius indicat: quod est αμφι. i. undiq;: μακροσ longus.

Amphimachus cum. i. latino &. ch. aspirato scribit̃: fuit Amphiarei uatis ex uxore Eripile filius: quem Homerus cum aliis græcorum ducibus ad Troiam uenisse scribit.

Amphion cum. i. latino scribitur. habetq; accẽtũ ni penultima fuit teste Seruio in Alexim Iouis & Anthiopes filius. Alii dicunt Mercurii. a quo suscepta lira adeo dulciter canebat. ut saxa ad struẽdos muros thebanos traxisse dicatur dicẽte Horatio in poetria. Dictus & ãphion thebanæ conditor urbis.
Saxa mouere sono testudinis & prece blanda:
Ducere quo uellet. Et Statius libro thebaidos primo.
Penitusq; sequar quo carmine muris
Iusserit amphion tirios accedeř mõtes. Et seneca in Hercule furente. Cuiusq; muros natus amphion ioue Struit canoro saxa modulatu trahens. Ob quod dicebat Virgilius in Alexi.
Canto quæ solitus si quando armenta uocabat
Amphion dircæus i acteo aracito. Nã teste Pli. li. vii. naturalis histo. primus rõem musicã adinuenit

Amphiro cum. i. latino scribitur. fuit teste Hesiodo in theonogia nimpha Oceani & Thetios filia.

Amhyrites antepenultima cum. i. latino penultima cũ. y. græco & ultima cum. t. nõ aspirato scribitur insulæ ponuntur ab Homero in himno apollinis: nec ubi sint explicat.

Amphisa cum. i. latino scribitur: fluuius est in phocaica regione: ut ostendit Lucanus in tertio.

Amphitryõ cũ. t. nõ aspirato &. y. græco ĩ penultima scribit̃: fuit Alchæi thæbani filius. q alcmenã Electryõis filiã ex Lisidice formosissimã habuit uxorẽ a ioue amatã: ex q̃ Herculẽ genuit: q nõnũq̃ a marito matris amphitrioniades a poetis dicit̃. Sicut Helena a Tindaro tindaris: q̃ similiter iouis filia dicit̃.

Amphitrite cũ. i. latino utrobiq;: & similiter. t. absq; aspiratione alia scribit̃: fuit Neptuni uxor: quã cũ Neptunus primo uxorẽ ducere uellet: teste Eratosthene poeta græco: & illa uirginitatẽ seruare cupet fugeretq; ad Atlanta: quæsitũ illam Neptunus delphinẽ misit. qui cum diuersa p loca uagaret̃: ad uirgi nẽ tandẽ peruenit. Qui adeo efficaciter psuasit: ut eoꝝ nuptias summa pace conficeret. quapꝓter ad cælũ Delphinẽ tractum: & stellificatũ dicunt: & ponit̃ a poetis amphitrite comuniter p aq̃: que uni uersũ circũplectit̃ orbẽ: dicẽte Ouidio. li. meta. i. Nec brachia lõgo Margine terraꝝ porrexat amphitrite

Amphtiheatrũ cum. i. latino sequente. th. aspirato: & in fine cum. t. exili scribitur: & dici potest ad litterã undiq; spectaculũ. Nam cũ theatrũ ut i ea dictione uidebimus formã habeat hemicicli. duo theatra in unum coiuncta amphiteatrũ constituunt: ut ostendit Plinius libro naturalis historiæ: Cum de. C. Curionibus pensilibus theatris ptractabat. Nã eeste Cornelio tacito in gestis Neronis: Ipso &. L. Pisone consulibus. C. Iulius Cæsar in cãpo martio primũ amphiteatri mollẽ posuit. quã Suetonius ab illo destinatã: postea ab augusto mausolũ ædificaturo destructã dicit Suetonius etiam in. C. Cæsaris operibus scripsit Statilii Taurũ amphiteatꝝ ædificasse. Et de uespasiano primũ: postea de Tito eius filio scribens amphiteatri opus utriq; attribuit. Sed de eo amphitheatro quod coloseum dicunt dubiũ uideť quẽnam illud ædificasse dicamus. Na quidã Vespasianũ illud inchoasse: & pfecisse: dicente Suetonio in illius uita: Itẽ fecit amphitheatrũ urbe media ut destinasse cõpererat Augustum. quidam Titum eius filiũ: id opus confecisse: quidã Vespasianũ inchoasse: & Titum perfecisse putant. Sed amphitheatrum dedicasse: stratisq; iuxta celebriter extructis dixit Suetonius in illius uita. Vnd Martialis in epigrammate ad Titum: uel ut alii uolunt ad Domitianum.
Barbara pyramidum sileat miracula memphis

Assiduus iacet nec babilonia labor:
Nec triuiæ templo molles laudentur honores:
Dissimuletq; deum cornibus ara frequens.
Aere nec in uacuo pendentia mausoleа
Laudibus immodicis cares in astra ferant
Omnis cæsareo cedit labor amphitheatro:
Vnum pro cunctis fama loquat opus:fuitq; hoc amphitheatrū in pte domus aureæ Neronis:q̄ a Vespasiano & Tito penitus deleta fuit.ut uidebimus i dictione colossus:& latius in dictione Roma.Nec
0 solū amphiteatrū dicebat:sed a multis arena sæpissime uocitata est:Nā sic quoq; similis molles:q̄ nūc Veronæ:& altera quæ Polæ conspicit:arena noiatur:Quod nomē assūpsisse puto ab arena:q̄ in medio illius plateæ ne gladiatores:& alii defluerēt sternebat cū lapidibus strata fuisse ueri simile sit.Ideo ait Iuue.Latū media sulcū deducit arena:Nā certabāt q̄doq; inter se hoies in amphitheatro.Nōnunq̄ cū ursis:leonibus:& aliis feris bestiis:qd certamen munus gladiatoriū dicebat:& certantes ipsi gladiatores a gladio:gladius āt ē mucro seu ensis cū cultellus:ut male utunt:nōnulli:Dicunt ēt bestiarii per cussores:& lanistæ a laniādo.Iuue.in satyra Stēmata q̄d faciūt? Inuenies aliquo cū pcussore iacētē.idē i satyra Credo pudicitiā. Testādi cū sit lenonibus atq; lanistis Libertas. Similiter ab arena arenarii:& aretæ qd artificiose ferebāt:ut isequētem aduersariū opirent:& implicitū uiribus superēt rætiarii dicti sunt qd ræte a iaciēdo iaculū appellabant.Et ob simile cām dicti sunt laq̄ri cū fugiētē iniecto laqueo impeditēt pugnabantq; sæpissime fuscina seu tridente.ut Neptuno honorē impenderēt. Vnde Iuue. in satyra Stēmata q̄d faciūt inqt.Mouet ecce tridentē Postq̄ uibrata pendentia rætia dextra,ne q̄q̄ effudit.Nāq; multi primū capite dānati.mox alii i bellis capti illic cū feris pugnādo mortē oppetere cogebant.Ita ut teste Seneca duo q ad id certamē portabant.mortē sibi prius cōstituerit.unde ēt Claudius Cæsar paccatis ægyptiis.& in potestatē redactis militibus:quoq; nō pua manus ob effluētiā opū rebellauerat ptē occidit:& partē pugnaturos cū bestiis mist.Idē Iosephꝰ de captiuitate iudaica: Titū diuersis i locis de captiuis iudæis fecisse ostēdit. Sed deinde mali auari hoies cū bestiis pugnaturi publice accipiebātur. Verq; hanc sanguinariā uoluptatē pugnādi cū bestiis primū athenienses cōperisse dicuntur.& ad ciuitatē in honorē scithiæ Dianæ cōduxisse. Sed teste Iulio capitolino in uita Pupieni: & Balbini multi uetereq; dixerūt deuotionē hanc a romanis factā cōtra hostes.ut sanguine litato romani ipsi specie pugnarū seuiores fierent. Ita ut pugnas uidentes:& uulnera ferrūq;.& undas inter se cohortes cū in bello contra armatos hostes essent:uulnera:& sanguinē non horrerent. scribit ēt Suetonius Domitianum edidisse ludos.& spectacula ratibus in amphithearro aqs quantū oportuit undato.

Amphora cum.ph.aspirato scribitur græcū est:& apud illos generis masculini dicitur αμφορεύς. Sed hæc dictio ut multæ aliæ cōmutatione terminationis:ēt genera ipsa commutat:ut κραρτηρ crater:ὁχαρτης hæc cartha κρος hæc cæra:ὁπαγτηρ hæc pāthera Horat.in secunda epistolarum. Si foret in terris democritus:seu
Diuersum confusa genus panthera camelo.
Siue elephas albus uulgi conuerteret ora.

Amphrysus cum.y.græco post.r.sequente.s.consonante scribitur:fluuius est thessaliæ:iuxta quē armēta regis Admeti Apollo diuinitate priuatus:ob pulsatos cyclopas pauisse traditur.ūde ait Vir.li.geor. iii.Pastor ab amphriso.Lucanus lib.vi.Et flumie puto Irrigat amphrisus famulantis pascua phœbi.

Amphistos cum.i.latino post.s.&.t.simplici scribitur:fuit proprium puellæ nomen.

Amulius cum unico.l.&.i.latino scribitur:fuit albanorum rex:& Numitoris frater.

Amocreon cum.c.non aspirato scribitur:fuit poeta lyricus:& patria teius.hic Banthillū adolescētulū famium ardenter amauit:dicente Horatio libro.iiii.odarum i ea oda:cuius initiū est Mollis inertia.
Non aliter samio dicunt arsisse bathillo
Anacreonta teum:qui perſæpe caua
Testudine fleuit amorem:& Ouidius de eodem libro secundo fastorum:
Quid nisi cum multo Venerem contemnere uino:
Præcepit lirici teia musa senis.Hic teste Pli.lib.v.natu.hist.acino uuæ passæ strangulatus occubuit.

Anacarsis cū.ch.aspirato scribitur:&.i latino:fuit philosophus ex scithaq; genere sapientiæ admirādæ ut dixit Cicero libro quinto de quæstionibus tusculanis.Immo affirmat Herodotus libro historiarū iiii.neminem ex scithis sapientem audiuisse nisi hunc:quē sapientissimum fuisse testatur:fuitq; Gnurii filius:& Cadnidi scitaq; regis frater:& tandē teste Iosepho libro.iii.ad grammaticum: cum ad suos reuerteretur:& conaretur græcoq; leges suis inducere:in uenatione a fratre sagitta occisus interiit:dicens se gratia eloquii:& disciplinæ in Græcia coseruatum:ob quæ in patria peribat.

Anadiphosis cum.i.latino utrobiq; scribitur:dici potest a noæris reduplicatio. Nā cōponitur ex ανα: qd plærūq; in compositione dicit re &:Διπλωσις duplicatio:Fitq; tūc quoq; cum uersus aliquis ab ea dictione incipit:in quam præcedens uersus desinit:ut Virgilius in Damone:Certent & cignis ululæ: sit tityrus Orpheus:Orpheus in syluis:inter delphinas arion.

Anagliphon cum.y.græco scribitur:significat apud nostros desuper sculptum.Nam ex ana componitur:quod nonnuq̄ desuper indicat:& γλυπτο:quod est sculpto.

Anagrus cum.r.post.g.scribitur.fluuius est:thessaliæ:cuius aquam centauri ab Hercule uulnerati qa in illo se lauerant importabilem reddiderunt.

Analogia cum.a.i secūda syllaba:& unico.n.& unico.l.atq;.i.latino scribitur:quā ut dixit Quintilian⁹. proxime e græco transferentes proportionem uocauerunt:eius ut ait hæc uis est:ut id quod dubium est:ad aliquid simile de quo non quæritur referat:ut in certa certis probet:ut si quæratur funis masculinum:simile illi sit panis:id ēt ex diminutione disquirunt:ut quia funiculus masculinum:sit an fæminum ergo & funis:de quibus quid tenendum sit:sufficientissime Quintilianus expressit.

Anapæstus penultima cū.æ.diphthongo & ultima cū.t.non aspirato scribit̄:pes est q ex tribus cōstat syllabis:duabus primis breuibus:& ultima lōga cōponit̄ ex ana ꝓpositione & pegma qd̄ est ludus eo qd̄ ad ludos & exercitia fuerit quā maxime cōueniens:dicēte Cice.lib.tusculanaꝝ.ii.Nō adhibet̄ spartis ulla sine anapæstis pedibus exhortatio:& hæc illius est compositio q̄q̄ insciī aliud quid dicant.

Anapis cum.i.latino scribitur:fluuis est siciliæ leuiter defluens:dicēte Ouidio li.fastoꝝ.iiii. Præierit & cyanen & fontes leuis anapi:de quo Cyane proserpinæ comes loq̄ndo Plutoni apud Oui.li.metamorphoseon quinto.Et me dixerit anapis.Exorata tamen non ut hæc exterrita.nupsi.

Anaphora cū.ph.aspirato scribit̄:dicit̄ a Cice.in dignitatibus repetitio:estq; dictiocōposita ex ana ꝓpositione:q̄ plærūq; i cōpositiōe dicit re:& φορα latio:& fieri dicit̄ cū aliq̄ dictio plures i uersu aut seq̄ntibus uersibus reperit̄.ut Vir.li.æne.Nate meæ uires mea magna potētia solus.Nate patris summi & reliq̄.Idē li.ii.Nos te dardania incēsa tuaq; arma secuti:Nos tumidū sub te pmissi classibus æquor.

Anastrophe cum.t.sine aspiratione:&.ph.aspirato scribit̄:dicitur teste Quint.a nostris in uersio: quæ ut ait si speciem solœcismi cadat:hyperbaton quoq; appellari eodem modo potest.

Anaxagoras cum.x.consonante scribit̄:fuit clazomenius Hegesibulo siue Eubolo patre natus. Anaximenis auditor & philosophus suo tpe inclitus.Nā gloria opibus & aīo clarissimus:patrimoniū oē suis spōte cōcessit.& se ad rerū naturā speculandā cōferens:rē oēm priuatā & publicā neglexit:Eratq; uigesimi annoꝝ in Xerxis transitu:& septuaginta duobus uixit hic cuidā dicenti:nonne patriæ cura tibi ē ulla:respondit mihi patria cura est:& summa quidem:atq; digitum in cælum extendit.

Anaxaretes cū.x.cosonante in antepenultima:&.t.non aspirato i ultima scribitur:fuit ex cypria salamina puella miræ pulchritudinis:& regali ex stirpe nata:quā iphispopularis amabat isane:Sed ab illa semper spretus:ad eius fores se suspendit:ut rettulit Ouidius libro metamorphoseos quarto.

Anaxarchus cum.x.consonate &.ch.aspirato scribit̄:fuit Abdentes philosophus Diomedis smyrnei auditor.Alii Metrodorichii auditorē tradunt.hic ut laertes scripsit inimicū habuit Nicocreontem cypri tyrānū eo qd̄ cū illum Alexander magnus alīqdo in cōuiuio rogasset q̄dnā de cœna illa sentiret: dixisse ferunt cuncta p magnifice:Orex uerū oportet iam caput Satrapæ cuiusdā apponi Nicocreonte intuens:quo ille indignatus post Alexandri mortē cum naui ferretur,Anaxarchus iuitusq; applicuisset cypro:ab illo captus crudelibus pœnis affectus est:& ut refert Laertius iubente tyranno illius præcidi linguam fama est:præcisam mordicus in tyranni faciem conspuisse.

Anaxilas cū.x.consonāte &.i.latino scribit̄ nomen est uiri ꝑpriū:de quo Plutarchus nōnūq̄ meminit.

Anaximāder cū.x.consonāte &.i.latino scribitur:fuit philosophus patria milesius:Praxidias filius & taletis auditor cui in scola successit hunc Pli.li.ii.natu.histo.dixit pitissimum fuisse astrologū:& primū cælestia:signa docuisse:unde teste Fauo.ut conuersiōes Solis & æqnoctia adnotaret: horostopia prius fabricauit primusq; maris ac terræ circuitū descripsit.Idē materialem sperā costruxit: & paulo post. lxiiii.annum obiit:floruitq; sub Policrate samiorum tyranno:alius teste Laertio similiter milesius fuit historicus non ignobilis.

Anaximenes cum.x.consonante &.i.latino scribitur:fuit Euristrati filius Anaximandri discipulus:atq; eius successor.qui eo die obiit:de quo sardis capta fuit.

Anauros cum.au.diphthongo scribitur:fluuius est thessaliæ quasi absq; aura dictus:dicente Lucano li. sexto Quinq; nec humentes nebulas nec rore madentē aera:nec tenues uentos respirat anauros.

Anchemolus cum.ch.aspirato scribitur:nomen est uiri proprium.

Ancyle cū.c.non aspirato &.y.græco atq; unico.l.scribit̄.Nāq; regnāte Romæ Nūa Pōpilio scutū breue ac rotundū de cælo lapsū ē:dicēte Oui.i loco ꝑfato:Ecce leui scutū uersatū leuit aura decidit a populo clamor ad astra uenit:Et cū aruspices respōdisset illic fore orbis impiū ubi ancyle illud cōsisteret diligētia Numæ ne ab hostibus unq̄ auferri posset adhibito Mamurio fabro multa similia facta sunt & in teplo Martis posita.&cū.xii.sacerdotes adolescētes nobiles:ut ostendit Luc.li.ix. Numa ipse marti gradiuo delegisset:illisq; dedisset insigne pictas tunicas:& sup tunicā æneū pectori tegmen: iussit ipsa cælestia arma:q̄ ut diximus ancilia noiauit suspēsa collo ab illis portari:& cū saltu atq; tripudiis carmina decantari:quos sane sacerdotes a saltus alios noiauit dicēte Oui.li.primo Iam dederat saliis a saltu nomina dicta Armaq; & ad certos uerba canēda modos. Vnde ut in sacrorū libris haberi dicunt: hæc saltādi ratio fuit:ne.s.ulla pars a religiōe uacaret.Ita ut cautus ad animū:& saltatio ad totī⁹ corpis mobilitatē spectaret:uerū cum Mamurius reliq̄ ancilia illi cælesti similia ut iussus fuerat cōfecisset.eiq; pmia.Numa obtulisset:ut refert Oui.dixit tūc sic Mamurius:Merces mihi gloria dixit: Nomina extremo carmine nostra sonent:Inde sacrdotes opi promissa uetusto Præmia psoluūt: mamuriūq; uocāt: Fuitq; tātæ reuerētiæ saliorū collegiū:ut nō erubuerit africānus unū de saliis fieri:ut ostēdit Li.li. vi.de

bello macedonico Nec.L.Furius Bibacul⁹ a patre suo tūc magistro collegii saliorū erubuit ancylia at-
ma deferre cum Præcedentibus sex lictoribus:officio enim prætoris fungebatur.
Anchises cū.ch.aspirato &.i.latio atq; unico.s.scribit̄:fuit Capis filius & æneæ pater:de cuius genera
logia uidebimus in dictione Priamus:Et dicitur ēt anchisa:qa teste Seruio sup.iii.æne. huiusmodi no
mina græca terminata i es mitrūt ēt noiatiui termnationē ī a.& declinationē recipiūt latinam ut atri-
des atrida hui⁹ atridæ.Laertes & laerta hui⁹ laertæ:similiter Anchises & Anchisa huius Anchise:Sed
a terminatiōe i es facit patronymicū Anchisiades:ut Vir.li.viii. æneas anachisiades:& fidus achates.
Ancona cū.c.nō aspirato scribit̄:& ab aliqb⁹ more græco ancō scribit̄:qđ apud nos cubitū idicat. Nā
urbs est in piceno sup hadriaticū mare posita:de qua dicit Pli.li.iiii.naturalis histo.a ficulis ancon co-
lonia:pmontorio chimerico apposita est in ipso flectentis se oræ cubito.Idē Solinus anconeā ingt gs
ignorat a ficulis conditā:& cum apud ficiliā plures fuerint dorienſiū coloniæ:a quibus ædificari potuit
dixisse uidetur Iuuenalis in satyra Crispini:ante domum Veneris qua dorica sustinet ancon.
Ancora cum.c.nō aspirato apud græcos scribitur:latini uero teste Seruio super primum æneidos:cū
aspiratione scribere consueuerut.quod mirum uideri dixit:cum aspiratio magis sit græcorum quam
nostra.itaq; sine aspiratione scribenda est.
Ancus cum.c. non aspirato scribitur:fuit Numæ Pompili nepos ex filia: &quartus romanorum rex sic
quoque cognominatus teste Seruio super sexto æneidos ab αγκονος:idest a cubito quem incuruum
habebat.
Androgynos cum. r.post.d. ante.o.atq;.y.græco scribitur:Is dicitur qui uir est & fœmina. Nam com-
ponitur ex ανδρος id est hominis:γυνη fœminæ:quasi ex homine & fœmina.
Androgeus cum.r.post.d.& ante.o.atq;.c.absq; diphthongo scribitur:fuit Minois Cretæ regis filius ī
dolis admirandæ:qui cum athenis cæreros palæstra superaret:ab athenienſibus:& megarenſibus do-
lo occisus fuit:contra quos in surgens Minos capta megarensium urbe:& occiso Niso illius rege athe
nienses duro tribuno coegit. Alius fuit nobilis græcus:quem Virgilius altis carminibus occisum nar
rat ab Aenea:qua nocte illion captum fuit.
Andromache cum.r.post.d.& ante.o.atq;.ch.aspirato scribitur.unde componitur ex andros.i. homi-
nis & mache hoc est punga:quasi hominis pugna:fuit Hectoris dilectissima coniunx filia Eetonis the
barum in cilicia regis:ut ostendit Homerus libro iliados sexto:Nam inducens illam cum Hectore lo-
quētem lamentariq; miserabiliter rettulit de Achille:qui patriam suam thebas ī qua orta fuerat euer
terat:& patrem regem septemq; suos fratres occiderat:traxeratq; captiuam matrem quam deinde im
mensa summa redemptam.Diana apud ædes paternas commorantem sagittis interfecit.
Andria cum.i.latino scribitur.dicta sic quoq; fuit fœmina quædam terentiana: quia exandro insula
maris ægæi athenas uenerat.
Andron cum.r.post.d.scribitur:locus est domicilii angustior longitudine:inquo uiri plurimum mora-
bantur:ut gynecium in quo mulieres quemadmodum in sua dictione uidebimus.
Andruare cum.r.post.d.& ante.u.scribitur:apud nos dicitur recurrere:& a uerbo græco dicitur quod
est.ανδρα υειν
Antheum cum.th.aspirato scribitur:herba est boni odoris.
Anger cum.e.absq; diphthongo scribitur:fluuius est ex illiricis uersus boream fluēs:& primo teste He-
rodoto libro historiarum quarto in bampum triballicum:deinde in fluuium brongum & brongus ul
timo in istrum defluit.
Anysis penultima cum.y.græco:& ultima cum.i.latino scribitur:fuit teste Herodoto libro historiarū
secundo ægypti rex qui post Asichin ī ægypto regnauit:& cum cærus esset fugatus fuit a Sabaco æthi
opum rege:ut idem auctor ostendit.
Anytus cum.y.græco & non aspirato scribitur:fuit athenniesis uir locuples:& factiosus:hic cū obsuas
ineptias nōnunquā a Socrate rideretur:nō potuit id modeste ferre sed ita excandescens primū in So-
cratis male dicta cū nōnullos prouocauit tū aristophanem poetā comicum doctum quidē sed hoiem
parum probū qui accepta ab illo grandi pecunia contra Socratem comediam scripsit cuius titulus ē
νεφελαι.i.nebulæ quin & agendā illam in scæna spectādamq; curauit in qua cū plura in Socratē tum
illud configit eum nebulas colere:& athenienſiū religionibus detractare:& pter hæc iuuenum mētes
sic imbuere:ut parentibus manus infere pie & officiose possent. Quæ res cū uniuersum populū in ea
ipsa recitatione a Socratis caritate & reuerentia auerteret:Anitus ipse cum duobus aliis postridie ad
huc calentibus auribus populi ab ipsa recitatione.Socratem iniudicium traxit.Nam ut dixit Plato in
apologia tres illum accusauerunt.Anitus:Licon.& Melitus:q̄ sane cōiuratio hoc modo gesta est:Me-
litus cuius nomine accusatio scripta fuit:Meliti filius Socratem Sophronisci filium de his crimin⁹
impetit:iura uiolat Socrates:quæ ex maiorū institituto suscæpit ciuitas deos esse non estimans:alia no
ua demonia inducit cōtra ius item & fas iuuenes corrūpit:pœna illi mors. Ab cuius defensione cum
discipulus Plato surrexisset.orationē illam exorsus esset:cuius initiū est ōτιυμτῖσ ω ανδρες αθηναιοι
tantus a iudicibus clamor obiectus est ut discederet & cunctis aliis dicendi ac deferendi facultas pce
pta fuerit. Quare furore quodā & ira morte dānatus ē Socrates:nec multis diebus post dato illi uene
no ex publico i carcere mortuus ē:sed post paucos dies ductus pnīa populus q̄is sero interfectū luget

Socratẽ ꝓdicãt oẽs illũ ſanctitate ac clariſſimaꝝ omniũ uirtutũ uenerabilẽ extitiſſe idcirc publicis mœ
tor. claudunt officinæ & gimnaſia: fit ipetus in accuſatores: q oẽs & ſupplicatio affecti & fugati fuerũt
Socrati uero ab athenienſibus ærea ſtatua Liſippi opus in celeberimo loco ſita fuit.
Anius cũ .i. latino ſcribit: rex fuit iu Delo: dicente Virgi. li. æne. ii. Rex anius rex idẽ hominũ phœbiq
ſacerdos. de quo Ouidius metamorphoſeos: xiiii. plura ſcripſit hic filiũ habuit andrũ a quo andros in
ſula in qua regnauit denominata fuit. ut oſtendit Ouidi. ꝓfato loco.
Annus cũ duplici. n. ſcribit: idẽ eſt teſte Feſto quod græce ἐνιαυτὸν dicit: uñ qđ nos triẽniũ illi τριετηρὶς uo
cauere aliqui uero nõ græcũ ſed latinũ eẽ dixerũt: ut athenis Capito teſte Macrob. li. i. ſaturnaliũ q an
nũ ipſũ a circuitu tpis dictũ putat eo q ueteres an ꝑ circũponere ſolebãt. ut Cato in originibus orato
rũ ingr. ãterminũ ꝑ circũ terminũ: & ambire quaſi circũ ire dr: ſic ãnus quaſi circũ nũc dicit. Ver ipſi
us anni diuerſæ apud antiquos cõputatiões fuere: quas macrobius ꝓfato libro recenſuit: ſed poſt oẽs
Iulius Cæſar imitatus ægiptios ſolos ut dixit Macrobi. diuinaꝝ rerũ oium cõſcios ad noſtrũ ſolis qui
trecentis ſexagintaquinq: & quadrãte curſũ conficit annum redegit de quo Oui. li. faſto. q̃rto ait.
Is decies ſenos tercentum: & quinq; diebus
Iunxit: & e pleno tempore iuncta die.
Quare cæſar i cõuiuio Cleopatræ apud Lucanũ lib. x. dicebat ad Chorebũ: Non meus eudoxi uincat
faſtibus ãnus. Nã ſicut lunaris ãnus mẽſis ẽt: q a Luna paulo minus q̃ menſem i zodiaci circuitiõe con
ſumit: ita ſolis annus eoꝝ dieꝝ numero colligendus fuit: quo zodiacũ ipſum i curatione cõficit hoc ẽ
dum ad id ſignũ ſe denuo uertat: ex quo digreſſus eſt unde ãnus uertẽ ab antiquis uocabatur: & dice
batur magnus cũ lunæ ãnus breuis uideret dicente Vir. li. æne. iii. Interea magnum ſol circumuol
uitur ãnum: & ab ãno ãnona deducit quæ ãni eſt alimonia: & cũ duplici. n. ſimiliter ſcribitur hẽtq; ac
centũ i penultima nec tm̃ eſt frumẽtaria: ſed ẽt aliaꝝ reꝝ ut Ci. li. ii. de diuinatõe: ſi epicuri de uolupta
te liberroſus eẽt: putarẽ ãnonam in macello cariorẽ fore: licet macellũ nõ tm̃ ꝑ loco ubi caro uendi cõ
ſueuerit accipit: ſed ubi & fruméta annales ſimiliter ab anno deducunt: in qbus res geſtæ p annũ ſcri
bebant quæ ẽt penultimã producit ꝑm eã grãmaticæ regulã: qua dicit omnia denominatiua quæ in
ſingulari nominatiuo terminãtur in alis ut animalis liberalis: & ſimilia penultimam produci comperi
untur. atq; per unicum. l. ſcribi conſuerũt. ſimiliter & ab ãno ãniculus puer: & ãnicula puella & amicu
lum iumentum deducit: hoc eſt uniꝰ ãni ſicut bimus bima bimũ duorũ annoꝝ: trimus trima trimum
annoꝝ quadrimus quadrima quadrimũ quattuor ãnoꝝ & nõ amplius cõpitur q̃ ſane diminutiua nõ
ſunt. Nec de aniꝫ mõ ſed de inanimatis idem dicere poſſumus: ut ãniculũ uinũ bimũ oleũ de pueris
tamen magnis loquitur per diminutiuum bimulus trimulus quadrimulus: qa inter hos annos adhuc
parui ſũt. Repimus ẽt apud iuriſcõſultos bina trina quadrina dieꝝ tpe biẽnii: triẽnii: quadriẽnii. Nam
diẽ in fœminino pro tpe accipit: ut ipſa dies ferit hominẽ prudentẽ. & multa die dat magnã hoibus
expiẽtiã. uñ Pedianus dieculã ꝑ puo tpe uult fieri: qđ nr̃i tpis iuriſpiti nõ itelligũt dicimus tm̃ i maſcu
lino externo die craſtio die nõ heſterna die & craſtina ad diẽ nõ uẽit ad diẽ nõ affluit .i. die ꝓſtituto.
Anonymus cum. y. græco ſcribit: dici poteſt a noſtris abſq; nomine.
Antæus cũ. t. nõ aſpirato &. æ. diphthõgo i emẽdatiſſimis græcoꝝ codicibus ſcriptum comperi: at eoꝝ
nõnulli cũ. th. aſpirato &. e. ſimplici ſcribendũ uolũt dicẽtes cũpoſitũ uocabulũ eſſe ex anti præpoſiti
one græca q̃ in cõpoſitiõe plærũq; apud nos cõtra deſignat: & heos dictione aſpirata & ſine diphthon
go quæ ſolẽ indicat quaſi contra ſolem fuiſſe dicatur. Nam fuit gigas libicus ex mauritania ab hercu
le uictus quẽadmodũ de eo ſcripſit lucanus libro quarto.
Antagoras cum. t. exili ſcribitur nomen fuit uiri proprium. de quo ſæpe plutarchus.
Antalcides abſq; aliqua aſpiratiõe &. i. latino ſcribit nomẽ fuit ꝑpriũ uiri ſpartã ut oſtẽdit Plutar.
Antandrũ cũ. t. exili ſcribit ſaxum eſt magis q̃ inſula: ut Pli. li. iiii. naturalis hiſto. & ſolinus itidẽ ferunt
dicẽtes inter tenedũ & chiũ quã ægeus ſinus panditur a dextera nauigãtibus ſaxum eſt quod antan
drũ dicimus: hoc enim uerius quã inſulæ nomen meruit. Et quoniã uiſcentibus procul capræ ſimilitu
dinẽ repreſentat: quã græci ægã nuncupant ab eo ægenũ ſinũ dictũ nõnulli putauere. ut ſupra uidi
mus eſt eiuſdẽ nois ciuitas in phrigia dicta antandoros: teſte Seruio ſuper. iii. æneidos uel quod de an
tandro inſula eam condiderunt coloni uelq; græci uenientes per thraciam cæpere Polidorũ pro cu
ius precio hanc habuere ciuitatem: quæ ex facto nomẽ accæpit: hoc eſt ὄντι ἀνδρὸς. i. pro hoie quem
poſt accæptũ precium occidiſſe lapidibus ferunt. Euripides uero aliter dixi quem Virg ipſe non ſeq
tur. Sub ciuitate igitur phrygiæ magis q̃ ſub inſula ſe ad diſceſſũ præparaſſe æneã ex Serui expoſitio
ne oſtendere uiderur Virgilius cum ait Claſſemque ſub ipſa antandro & phrygiæ molimur monti
bus idæ.
Antapodoſis cũ. t. nõ aſpirato ſcribit dici põt a nr̃is retributio. Nã cõponit ex anti & apo ꝓpoſitiõibus
quæ re indicant: & poſis datio: ponit figura cũ media primis & ultimis cõueniũt ut noſtrũ iam hoc fa
ctũ repræhendo. p. c. nõ meũ ac pulcherrimũ quidẽ factũ: uerũ ut dixi nõ meũ ſed ueſtrum.
Anteas cũ. t. nõ aſpirato &. e. ſine diphthongo ſcribit: fuit teſte plurarcho ſcithaꝝ rex.
Antemanta cũ. t. nõ aſpirato, utobiq; ſcribit: urbs fuit in aſia ad littora ponti nunc teſte Pli. lib ſexto na
turalis hiſto. deſerta quõdã adeo glorioſa ut thimoſtenes i eã trecẽtas natiões. q̃ diſſimlibꝰ linguis ute
rent deſcẽdere ꝓdiderit: & ꝓgit: ſũt q̃ cõditã eã: ab amphito: & telchio caſtoris ac polucis aurigis putãt

Antenor cum.t.exili.&.e:absq; diphthongo scribitur:fuit troianus nobilis:qui teste Home.li.iii.ili.tpe belli troiani ab re militari ob senium olim deseruerat. Sed in curia senatuq; & dicēda snia erat utilissimus. Hunc cum ænea patriam græcis prodidisse creditū est:sed ad partes Venetiæ inde deueniēs, patauium urbem ædificasse dicitur.

Anthedō cum.th.aspirato scribitur fuit teste Home.li.ii.iliados betiorum urbs.

Anrhemion cū.th.aspirato scribit̄ &.i.latino fuit troianus pater Simœsi ut in ea dictiōe uidebimus.

Anti cū.t.exili ut supra uidimus &.i.latino scribit̄:præpositio græca est q̄ in compositione apud nos plærunq; cōtra dicit:extra cōpositionē uero apud illos cōstruit̄ cū genitiuo:& tunc apud nos designat id quod pro nunq̄ etiam in compositione idem efficit.

Antias cū.t.nō aspirato &.i.latio scribit̄:fuit uxor Prœti:ex q̄ ptides genuit ut uidebim⁹ i dictiōe ptus.

Antibacchius cū.i.latino utrobiq;:& geminato.c.ac secūdo aspirato scribit̄:pes ē contrarius bacchio Nā constat ex duabus longis:& una breui temporum quinq;:ut natura pompeius.

Anticyra absq; aliqua aspiratiōe &.i.latino in antepenultima:in penultima uero cū.y.græco scribitur insula est ad regionē phocaicam pertinens in corinthum uersa:& portū habens amplū multarq; nauiū capacē:habetq; oppidū eiusdē nomis:ut monstrat Liuius li.secundo de bello macedonico. In hac eleborū nasci ab auctoribus omnibus p̄fitet̄ unde ait Ouid. libro quarto de ponto:Ibibe dixisse purgantes pectora succos. Quicqd & in tota nascit̄ anticyra.

Anticlea absq; aliqua aspiratiōe &.i.latino scribit̄:fuit Vlixis mater:q̄ cū duceretur ad Laertæ nuptias ab Sisipho latrōe æoli filio capit̄.& adulterat̄:alii dicūt cū laertæ iam nupsisset:& ad oraculū pergeret cōsultura:captā a Sisipho latrone.& ut multi putant ex eo ulyxem cōcepisse. Quod aiax apud Ouidi.xiii.metamor. improperauit Vlixi cum dixit,Et sanguine cretus Sisiphio. alii putant Vlyxis matrem austoliam cognominatum fuisse.

Antidotū absq; aliqua aspiratiōe & cum.i.latino scribitur apud nos dici potest ex contrario datum:cū contrariis contraria curari dicantur.

Antigonus cū.t.exili &.i.latino scribit̄ quo nomine uiri plures clari uocitati sunt. Vnus fuit thesei & & phedræ fili⁹ maior natu Demophoōte:q̄ post fugatū ab athenien̄sibus patrē rex creat̄:& mutato noie mnestheus dictus est. Alius fūt macedoniæ rex & unus ex pricipibus alexādri: post cuius mortē plurima pella gessit alius fuit ex iudeorū:& ab herode ascalonita carcere obtruncatus, alius philosophus fuit cinicus de agricultura scribens:ut dixit Varro li.primo de agricultura.

Antigone simili mō scribit̄:quo noie plures ēt fuerūt illustres fœiæ. Vna laomedōtis filia & Priami sororq̄ cū iunoni i pulchritudine se p̄ferret auulsa illi lingua cōuertit̄ i ciconiā:alia fuit Oedipi regis thebarū filia:q̄ p̄i cæco & a creonte in exiliū misso ducatū p̄stabat.ut Seneca in Oedipo:& Statius in thebaide atteston̄t. Et cū ide ad exhibēdas ultimas lachrymas fratribus aduersus creōtis imperia noctu no in tpe cāpū martiū pueni̊sset:& sororē argiā Polinicis cōiugē ad simile officiū cōperisset cremarētque ambæ peremptorū fratrū cadauera iussu creontis capta & occisa fuit de qua luue.in saty. Stēmata quid faciunt meminit:cū contra Neronē qui tragœdias canendo per peregrina pulpita pergebat inquit ante pedes domiti longū tu pone thieste Sirma uel antigones.

Antilogia cū.i.latino utrobiq; scribit̄:dici potest contradictio seu refragatio.

Anthylla cū.th.aspirato &.y.græco scribitur atq; duplicato.l. fuit teste Herodoto urbs in ægypto.

Anthia cum.th.aspirato &.i.latino scribitur fuit ciuitas in agro propinqua Pilo: & subdominio agamemnonis:ut ostedit Home.libro iliados nono.

Antimus cū t.nō aspirato &.i.latino scribit̄:fuit teste Hom.li.iiii il.priami regis filius:& bello strenuus

Antimachus cū.t.exili &.i.latino atq;.ch.aspirato scribit̄:fuit græcus poeta:q eū dolorē suū quē e morte clarissimæ uxoris lisidices cōcæpat lenire uellet:elegia scripsit:i qua calamitates oēs heroū altius repetēs enumerauit.alius fuit troianus q teste Hom.li.xi.iliad.donis alexādri auroq; corruptus impedimēto fuit quo secius Helena Menelao redderet̄ imo p̄ cōciōe troianos hortatus ē:ne Menelaū dū ad deos cū dio ulyxe legatus iret redire sinerent sed intra urbē atq; illic statim trucidarent.

Antiopa cū.t.nō aspirato &.i.latio scribit̄ fuit teste Hom.li.xi.ody.asopi filia:ait.n.sic: ΑΥΤΟΥΗΣΙΔΟΗ ΑΣΩΠΟΙΟΘΥΓΑΤΟΣ:hoc ē antiopā uidi asopi filiā:nōnulli uero ex nris Nictei regis i lesbo filiā fuisse dicū⁹.Hæc lyco Thebaꝝ regi nupsit quā ut Ouī.li.meta.vi.Saitri cælatus imagine prichra iuppiter impleuit gemino nictieda fœtu.Nā teste Hom.eodē li.xi.odi perit illi duos filios amphionē.s.& zetum ōi ΤΟΣΩΤΟΙΘΗΒΗΣΕΛΕΣΣΕΚΤΙΣΑΡ:hoc ē qui primi sacrariū thebaꝝ ædificauere.hoc ē ante Gadmūi Sed de hac atnidpa reliqua plene uidebimus in dictione Dirce.alia fuit amazonum regina.

Anthiochia cū.t.sine aspiratiōe &.ch.aspirato atq;.i.latino scribit̄ fuit teste Pli.li.vii.natu.hi.urbs i Siria epihane olim cognominata:quā seleucus nicanor anthiochi filius ob suæ originis memoriā cōdidit.Hāc fluuius horōtes diuiuidit alia ē iuxta plicū sinū quā anthiochus rex olim condidit.

Antonomasia cū.t.nō aspirato &.i.latio scribit̄ dici pōt latine p̄ noīe.i.uoce nois positio ut maia genitus p̄ Mercurio:magnanimus anchisiades p̄ ænea Vir.ii.ænei.Infœlix puer atq; impar cōgressus achili. Quī & hæc figura meli⁹ dicēdo poetā itelligim⁹. Vir.& græci Homerū Saturniā p̄ iunone ut dixit Ser.& cōsimilia:& hoc melius est exēplū q̄ superiora ubi proprie est phiphrasis ideſt circuitio.

Anthores cū.th.aspirato scribit̄:nomē est uiri propriū:de quo Vir.li.ænei.x. Egregiū anthorē latus i

ter & ilia fugit Herculis anthorẽ comitẽ. Eſtq; cõpoſitũ nomẽ ex ἀνθέω: qđ ẽ florem & uirẽs: atq; põ uerbo qđ eſt fluo: qa tũc quoq; florẽs i mortẽ defluxit: unde more homerico Vir. noſter ut plurimum noia confixit. Nec põt dici in nominatiuo anthor: cũ penultima in accuſatiuo lõga ſit: & noia terminata i or in obliqs caſibus penultimã corripiãt: ut Hector hectoris. Neſtor neſtoris Caſtor caſtoris.

Antho cũ. th. aſpirato ſcribit̃: fuit amulii albanoꝝ regis filia.

Antiphates cũ. t. nõ aſpirato utrobiq; &. i. latino ſcribit̃ fuit Melampi medici filius: ex Iphianaſſa filia Prœti: & pater Oiclei.

Antiphona cũ. t. exili &. i. latino ſcribit̃: põt latine interpretari uox reciproca.

Antiphraſis cũ. t. nõ aſpirato &. i. latio utrobiq; ſcribit̃: ſermo dr̃ p cõtrariũ intelligẽdus: ut lucus qa luce careat: Manes qa imites: Eumenides qa furiæ: parcæ qa nemini parcãt. Qua figura nõnunq; quos nanos cõſpicimus atlãtes uocamus: æthiopes argẽteos: & ſimilia. Nã cõponit̃ ex anti: quod eſt contra: & φαρσις locutio.

Antiphus cũ. t. nõ aſpirato &. i. latino ſcribit̃: fuit teſte Home. li. ii. ilia. Theſſali filius: & nepos Herculis. q cũ frẽ Phidippo dux triginta nauiũ cũ aliis græcis ad Troiã cõmigrauit.

Antiptoſis cũ. t. exili utrobiq; &. i. latino: ſcribit̃ dici latine põt p caſu: figura ẽ qñ caſus p altero caſu ponit̃. Vir. li. ænei. primo. urbẽ quã ſtatuo ueſtra ẽ. Terẽ. in plogo: fabulas quas feciſſet populo placerẽt p fabulæ. Virgi. in. x. Hæret pede pes. denſuſq; uiro uir: hoc ẽ pedi pes: Et cõponit̃ antiptoſis ex anti quod eſt pro: & πτοσις caſus.

Antiſigma cũ. t. nõ aſpirato &. i. latino utrobiq;: atq; unico. m. ſcribit̃: ãte qđ in euphoniæ cã: hoc ẽ plenioris ſoni a nr̃is interponit̃. Nã ea lr̃a cognominat̃: quæ inuerſa ad ipſũ ſigna græcũ deſcribit̃: uidelicet. ς. Ex qua ſigma formauit Claudius Cæſar alterius litteræ figurã: quã p. Ψ. græco ſcribẽdam ſtatuit: uidelicet. X. & a parte totã litterã antiſigma cognominauit: ut ſupra uidim⁹ cũ de a tractauimus.

Antiſmos cũ. t. nõ aſpirato &. i. latino ſcribitur: figura eſt: qua aliqd ſimplicitate ruſtica expolitur: & ad urbanitatẽ quandã traducit̃: ut Virgilius in palæmone.

Qui bauiũ non odit amet tua carmina meui:
Atq; idem iungat uulpes & mulgeat hircos.

Antiſthenes ante penultima cũ. t. exili &. i. latio: penultima cũ. th. aſpirato ſcribit̃: fuit philoſophus antiſthenis atheniẽſis filius. Hic in initio Gorgiã audiuit oratorẽ: deinde Socrati ſeſe addixit. Et cũ habitaret i Pyræo: quottidie quadraginta ſtadiis emẽſus audiebat Socratẽ: a quo tollerãtiã addiſcẽs: trãqlitatiſq; illius imitator effectus: cinica prior ſectã inchoauit: princepſq; in ea fuit. Platonẽ inſimulabat faſtu turgidũ. Et cũ audiſſet aliquãdo Platonẽ ſibi maledicere. Regiũ inqt ẽ male audire cũ benefeceris. Libros multos: & diuerſaꝝ rerꝝ ſcripſit. Fuerũt & alii antiſthenes tres Vnus de ſchola Heraclíti. alius epheſius Tertius rhodius hiſtoricus.

Antiſtœchon añ penultima cũ. t. nõ aſpirato &. i. latino: penultima cũ. t. ſimplici: & œ. diphthongo ultima cũ. ch. aſpirato ſcribit̃: dici põt p lr̃a. Nã anti dicit pro &. Δοῖχον littera: unde tropus ẽ cũ lr̃a poni tur p lr̃a. Vir. li. æne. primo. Mirat̃ molẽ æneas magalia quõdã: ubi magalia p magaria dixit ponens .l. p. t. Nã megaron pœnoꝝ lingua uillã deſignat. itẽ ſella p ſedea: meditor p melitor.

Antiſtoche eadẽ figura ẽ cũ ſupiori. & eãdẽ hẽt cõpoſitionẽ. ſed q̃ſdã lr̃as amouem⁹ ut patet ex ſupiori

Antitheſis penultia cũ. ch. aſpirato ſcribit̃. põt dici p altero poſito. Nã cõponit̃ ex anti qđ ẽ p: & θεσις poſitio alii uero anti p cõtra accipiẽtes obiectũ traxerũt ut Olli ſubridens pro illi.

Antitheus ſecũda cũ. t. nõ aſpirato &. i. latio. ſequẽs cũ. th. aſpirato ſcribit̃ fuit teſte Hom. li. prio ilia. i oſone neſtoris uir fortiſſimus: q̃ nõnunq; cũ cẽtauris belligerãs. aliquãdo uictus aliquãdo uictor fuit.

Antitheta ſola penultima cũ. th. aſpirato ſcribit̃: dici põt a uſis cõtrapoſita. Nã figura ẽ cũ cõtraria cõrariis opponunt̃. & ſniæ pulchritudinẽ reddũt. ut apud Oui. li. primo meta. Frigida pugnabant cali dis humentia ſiccis. Mollia cũ duris ſine põdere habentia pondus.

Antopophagi cũ. th. aſpirato ſcribit̃: dicunt̃ latine illi. qui humana carne ueſcunt̃. Ná ἀνθρωπος a noſtris homo dicitur. & φάγω comedo. Similiter pamphagi omnia mandentes. παν. n. omnia deſignat

Antrum cnm. t. ſine aſpiratione ſcribitur.

Anubis cũ. i. latino ſcribit̃ uocabulũ ẽ ægiptiũ: qđ apud nos carmẽ idicat i cuius forma Mercurius ipſe colebat̃. Vñ Vir. li. viii. ænei. Omigenũq; deũ mõſtra ac latrator anubis: & facit in genitiuo anubidis ut Oui. li. primo de ſine titulo: Per tua ſacra p̃cor: per anubidis ora uerendi.

Anus cũ unico. n. ſcribi iã cõſueuit: & ñ duplicato: ut ãtiq cõſueuerũt q teſte Feſto ab ãnoꝝ multitudie dictã putabãt: at moderniores ex a qđẽ ſine: & νους itellectus cõpoſita putãt iõ cũ unico. n. ſcribitur.

Anxyrus cũ. y. græco ſcribit̃. uocatus ẽ iuppiter a cãpanis cõponit̃ ab ἀνευ qđ ẽ ſine: & ξυρω rado: quaſi abſq; raſura ſit: & imberbis. Nã ſic quoq; apud illos collebat̃. Vñ ait Vir. li. ſeptimo æneidos. Circeũ que iugũ qs iuppiter anxyrus aruis Præſidet & uiridi gaudẽs feronia luco. Et inde tractũ anxur puto cõuerſione. y. græcũ. u. noſtrũ. Nam olim teſte Liuio libro quarto ab urbe dicebatur anxur quod nũc Tarrhacina dicitur.

Anxur cũ. x. cõſonãte ſcribit̃ oppidũ fuit uolſcæ gẽtis: quod nũc Tarrhacina dicit̃. ut Ennius. Volſcuſus p̃didit anxur & facit in genitiuo anxuris ut Luca. li. iii. lãq; & p̃cipites ſupauerat anxuris arces.

Aonia cũ. i. latino ſcribit̃. Eſt boetiæ pars montana ab aone rege dicta: Vir. in Sileno aonas in mõtes

ut duxerit una sororum. Nam & alio nomine phocis dicta fuit: in qua sub monte parnasso ciuitas delphis apollinis oraculo clarissima fuit.

Aonides cum .i. latino scribitur: dictæ sunt musæ a fonte aone in aonia regione Boetiæ illis consecrato Vnde Iuuena. Cupidus siluarũ aptusq; bibendis Fontibus aonidum.

Apamia cũ .i. latino scribit urbs ẽ minoris asiæ: q̃ prius dicta fuit Celene: ut i ea dictiõe uidebimus. hãc Seleucus Nicanor cõstruxit: quã Marsias fluuius circũfluit. Quin & ex eius arce Meander fluuius caput attollere scribit. In eadẽ marsias natus ẽ & sepultus: ut suis dictiõibus hæc oĩa uidebimus.

Apamea cum unico .p. & unico .m. atq; .e. absq; diphthongo scribit: insula ẽ teste plinio a tigride fluuio circũfusa: cui antiochus id nomẽ a suæ matris nomine imposuit.

Apaytæ cũ .y. græco scribit populi sũt asiæ scithicæ ut oñdit Herodo. li. historia. iiii.

Aphæresis cũ .ph. aspirato & .æ. dipthongo in antepenultima scribit: dici potest abscisio. Nã ab ἀφαιρῶ uerbo: quod est abscindo descẽdit. Vñ figura dicit: quæ a principio dictiõis litteram uel syllabam aufert: ut Pone metu citheræa: temno p cõtemno capere pro decipere Virgi. li. geor. primo. Neq; in fidiis noctis capiere serenæ

Apelles cũ unico .p. & geminato .l. scribit fuit pictor eximius: patriacous: & teste Quintili. li. xii. de institutiõe orratoria ingenio & gra quã i se maxime iactabat pstantissimus. Nã ait pli. li. xxxv. naturalis historiæ oẽs prius genitos futurosq; postea superauit & picturæ plura solus prope q̃ cæteri oẽs contulit Voluminibus ẽt ad Perseũ discipulũ suũ editis quæ doctrina eam continerent. Fuitq; Olimpiade cẽtesima duodecima. Huius quæ sint nobilissimæ picturæ Pli. dixit nõ esse facile dici: sed summæ laudauit Venerẽ ab eo pictã exeuntẽ e mari: quã postea Romã adductã diuus augustus dicauit in delubro patris Cæsaris: quæ ἀναδυομένη uẽ uocatur uersibus græcis: cuius inferiorem partem corruptam qui reficeret non potuit reperiri. Consueuit hæc tabula Cariæ. & aliam pro alia substituit. Nero principatu suo de Rhotæ manu: de qua puto locutus est Ouidius li. iii. de arte cum dixit. Si Venerem cous nũ quã pinxisset apelles Mersa sub æquoreis illa lateret aquis. Verum & aliam Venerem eodem Pli. teste ĩchoauerat cui superaturo ẽt illã suã priorẽ iuidit mors pertracta parte: nec qui succederet operi ad p̃ scripta liniamenta iuentus ẽ. Pinxit & alexandrũ magnũ fulmen tenentẽ i templo Ephesiæ Dianæ & flumẽ extra tabulã uideri scribentes meminerint: & ifra subdit diem auctor: pinxit quæ pingi nõ possunt: tonitrua. fulgetra. fulgura: & similia. Quare ut nõnulli ferũt alexander magnus a nullo alio pos se pingi edicto posito capitali edixit. Fuit illi æqualis aristides thebanus. ut i ea dictione uidebimus.

Apes cũ unico .p. scribit: uolatile notũ est: sed cõponit dictio ex .a. quod est sine: & pes: qa sine pedibus nascit: dicẽte Virgi. li. geor. iiii. Trunca pedũ primo: mox & stridẽtia pẽnis Miscent tenuemq; magis area carpunt. Reperit & apis in nominatiuo cũ .i. latino: ut apud Ouid. li. metamor. xiiii. Non apis in de tulit collectos sedula flores. Et lib. de ponto. Melle qd in cæris atrica ponit apis: sed hoc per q̃ ratũ est. Quare i genitiuo plurali facit apiũ uel apũ: & apis: ut dixit Priscianus in. vii. fit diminutiuũ apicula. alii nõ ab apis: sed ab apes dedduci magis uolũt: ut ædicula ab ædes: sedicola a sedes: cædicula a cædes: nõ apecula: ædecula: sedecula: cædecula. Similiter a fides teste Seruio & Festo non fit fidecula sed fidicula. Quare nõ uerẽ esse uidet: qd cõtra Seruiũ dixit Priscianus i quarto: fidicula a fidis deriuatur qd in nolatiuo ab antiqs inauditũ ẽ Vnde sic scribit Festus Pompeius. Fides genus citharæ dictæ q̃ tãtũ inter se chordæ eius: q̃tũ inter hoies fides concordet. Nõ ergo fidis sed fides dicendũ est: & ab eo fidicula: quæ parua est cithara uel cordula: ubi pars totũ designat. Quin & cõponit cum cano: & dicit fidicen: sicut cornicem ex corno & cano: tibicen ex tibia & cano tubicẽ ex tuba similiter & cano. Quæ omnia habent penultimam correptam: excepto tibicen. In quo solo per synæresim duo .ii. breuia in unum .i. longum sunt conuersa. Namquæ debuerat geminari .i. & dici tibicen: cum tibia habeat .i. ante .a. & ipsum .a. semper in huiusmodi compositionibus conuertatur in .i. ut cado incido: facio inficio tuba tubicen: iacio iniicio abiicio: qa remãsit primũ .i. &. a. quod sequebatur in fm. i. fuit cõuersum: sic tibia tibicẽ cũ geminato .i. facere debuerat: sed p synæresim duarũ .ii. breuiũ unã longã fecit tibicẽ. At de fidicula id tursus aduertẽdũ ẽ: q̃ in plurali nõ eadẽ significatiõem detinet: sed fidiculæ in plurali tortorium quoddã instrumentũ ẽ: ex duabus: ut reor & obliquatis lignis cõpactum: uel ab extorquenda fide ac ueritate: uel a neruеis funibꝰ uinculisq; quibus ad illum modum homines torquendi alligabant. Et huiusce modi diminutiuorum formæ tam penultimam q̃ antepenultimam corripiunt. excæpta cuticula. quæ antepenultimã producit: ut Iuue. Combibet æstiuũ contracta cuticula solem: quod eũ facere metri necessitas cõpulit. Nã q̃ttuor breues habens dictio in heroico poni aliter nõ poterat. Quãuis Vir. in hisce noĩbus quattuor breues habentibus soleat proceleumaticon ponere.

Apia cũ .i. latino scribitur: dicitur teste Herodoto libro historiarum quarto a scythis terra.

Apidanus cum .i. latino & unico .n. scribit: fluuius ẽ unus ex q̃q; principalibus Thessaliæ: ut refert herodotus lib. histo. vii. & tarde fluere dicitur quousq; illi cõmiscet Enipheus: dicẽte Luca. lib. primo: iter gurgite rapto. apidanus nunq̃q; celer nisi mixtus Enipheos.

Apion cũ .i. latino scribit: fuit unus græcus historicus: q̃ teste Gellio alexandri gesta descripsit: alter teste Plinio in procœmio natur. histo. fuit grãmaticus: quẽ Tyberius Cæsar cimbalum mundi uocabat. quoniã publicæ famæ timpanum potius uideri posset. q̃ imortalitate donari. Hunc eundẽ dixit Plinius idem lib. xxx. eiusdẽ uoluminis umbras uocasse ad pcunctantem Homerũ: qua in patria quibusq;

parentibus genitus esset. Non tamen ausum profiteri quid sibi responsi ediceret.
Apiscion cum .i. latino scribitur: & habet accentum in penultima: nomen est propriũ uiri troiani.
Aplustre cũ unico .p. & .t. nõ aspirato scribitur: uocabulũ est græcũ: cõpositũ ex .a. qđ ẽ sine: & πλεω nauigio: aut si nauigatiõi necessaria nõ sint. Nã ornamenta sunt nauiũ: q̃ ultra indigentiam nauigatiõis naui adhibebant: unde a qbusdã deriuatione latina amplustra cũ .m. ante .p. uocant: quasi teste Festo amplius cẽnt q̃ necessario usui euenirent: & sic primã longã necessario hẽt: ut Iuuen. in satyra Omnibus in terris. Victæq; tiremis amplustre. Cicero uero absq; .m. scripsit primã posuit breuẽ cũ ait. Nauibus assumptus fluuitantia q̃rere aplustra. Germanicus uero cæsar similiter i aratro aplustria cum prima longa & .i. in penultima scripsit cũ ait. Fulgẽt argoæ stellis apustria puppis. Nã licet faciat ablatiuũ singularẽ in hoc amplustri: nominatiuum tñ pluralẽ nõ solum in .a. sed etiã in .ia. terminat.
Apocalypsis cũ unico .l. sequente .y. græco: & in fine cũ .i. latino scribit̃: dicit̃ a nr̃is reuelatio. Nã cõponit̃ ex απο ꝓpositione: q̃ in cõpositiõe dicit̃ re: & καλυπτω uerbo quod uelo operio uel tego.
Apophasis cũ .ph. aspirato & .i. latino scribit̃: dici põt latine abnuentia. Nã ex απο præpositiõe ideſt re & φασις quod est locutio: quasi responsio componitur.
Apocope cũ .c. nõ aspirato scribit̃: dici põt latine abscisio. Nã componit̃ ex απο præpositione: quæ in compositione dicit ab uel re: & κοπτω scindo: & tunc quoq; fit cũ littera uel syllaba de fine dictiõis auferat̃: ut Virgi. li. georgi. primo. Libra die somniq; pares ubi fecerit horas: dixit die pro dici. Et li. æne. primo: Troas reliquias danaum atq; imitis achilli: pro achillis. Ouidius similiter affuit & sertis tempora uinctus himen: pro Hymenæus. Similiter sat pro satis: & multa alia.
Apocryphus penultima cum .c. simplici & .y. græco scribit̃: dici põt latine absconditus abditus. Nã ex apo præpositiõe: quæ rẽ exagerat: & κρυφος qui est absconditus componitur.
Apocrisarius cum .c. non aspirato & .i. latino utrobiq; scribit̃: dici potest a nostris responsalis. Nã proficiscitur ab αποκρινομαι. quod est respondeo: & αποκρισις responsum.
Apœninus cũ .œ. diphthongo & .i. latino scribit̃: mons est qui ab alpibus ꝓficiscens uniuersã italiã usq; in Siciliã diuidit: dictus ab Hannibale pœno: ut supra uidimus in dictione alpes.
Apodoxis cũ .i. latio utrobiq; & .x. cõsonante scribitur. traducitur a Quitlia. euidens probatio. alii demonstrationẽ transferunt: & descendit a λεκω quod est demonstro.
Apologia cum unico .l. & .i. latino scribitur: dici potest a nostris responsio uel excusatio & inde apologeticon quod idem significat.
Apollonia cũ duplicato .l. & .i. latino scribit̃: fuit nomẽ plurimũ urbiũ: quarũ una fuit i epiro qüattuor millibus passuum a mari distans. ut testis est Plinius li. iiii. naturalis historiæ. Alia codẽ teste fuit in creta. alia in siria: ut idẽ li. v. mõstrauit. alia teste Hero. li. histo. iiii. fuit in thracia.
Apollo cũ duplicato .l. scribit̃: fuit iouis filius ex Latona eodẽ partu cũ diana natus: q̃ mox ut in insula delos exiit: & ad phocenses adiit: Phitonẽ serpentẽ: q matrẽ Latonã ꝓsecut⁹ fuerat: sagittis cõfecit. diui natiõis & sapiẽtiæ deus a poetis appellat̃: medicinæq; artis & herbaꝝ uiriũ cõpertor ab Ouidio asserit̃ quã q̃ Pli. li. vii. naturalis historiæ Chironẽ eius artis cõptorẽ dixit: ut late in dictiõe Hipocrates uidebimus: Citharã pulsans: qua a Mercurio donatus fuerat musis canẽtib⁹ ꝑerat. Quare citharam tenens mitis dicebat̃: ut Hora. Cõdito mitis placidoq; tælo supplices audi pueros apollo. Nãq; sagittis arma tus nocuus putabat̃: ut ostendit Homerus li. primo iliados: amauit primo Daphnẽ post illã Hiacithũ puerũ: quẽ cũ secũ disco luderet agente ex inuidia Borea interfecit. Vitiauit ẽt cirenem penei filiam ex qua aristeum suscepit: & plura quæ de illo loquuntur poetæ. Hũc pro sole accæptum ab antiquis ostẽdit Mac. i primo satur. & plurimũ auctorũ testimonio: ut ꝑm platonẽ dicat ab απαλλαττειν ακηνατος: ideſt a iactu radioꝝ. Secundũ Chrisippũ uero οτι μονος εστι και ουνι πολλοῖς: hoc est quia solus est: & non multi. Nam πολλοῖ apud græcos multos indicat: &, a, quæ ẽ prima apollinis littera negationem facit a multis. Vnde & Solem latini dicunt: ut dixit Macrobius, quia tãta claritudinem solis obtinuit. Si qui alias interpretationes uidere cupiunt: ut Macrobio legant.
Appollodorus cum duplicato .l. scribitur: habetq; accentum in penultima: fuit pictor sua ætate maximus: hoc est nonagesima tertia Olimpiade. Hic teste Plinio lib. xxxy. naturalis histo. primus ſpẽs exprimere instituit: primusq; gloriã penniculo iure contulit.
Apoplexia cum .x. consonante & .i. latino scribitur: dicitur subita percussio. ex q̃ sequitur mors. Nam a πλῆκτω deducitur: quod ẽ percutio.
Apoplecticus absq; aliqua aspiratiõe & cũ .c. ãte .t. scribit̃: traductũ cõpi enecatũ ab ea q̃ supra diximus:
Aporia cũ unico .r. & .i. latino scribitur: dicit apud nos inopiam seu penuriam.
Apostasia cũ .t. nõ aspirato & .i. latino scribit̃ dicitur a nr̃is refugiũ uel rebellio. & inde apostata rebellis
Apostema cum .t. non aspirato scribitur. dicitur a nr̃is uomica siue pãnicula: habetq; accentum in ante penultima apud græcos αποσημα ideſt recolectio.
Apostolus cũ .t. nõ aspirato & unico .l. scribitur: dicitur a nr̃is missus. Namq; descendit a secũdo aoristo uerbi αποστελλω. quod ẽ mitto: ubi uerbum perdit unum .l. ut uidebim⁹ i dictiõe epistola.
Apotheosis cũ .th. aspirato scribit̃ traductũ ab antiquis in quibusdã cõperi cõsecratio ita ut cõponi uelint ex απο prepositione. quæ aliquando ab indicat & θεοτης diuinitas quasi a diuinitate procedens.
Vnde dixit seruius in Daphnim. Apotheosim idem esse quod relationem in deos. quum scilicet

hominem inter deos conumeramus.
Apostrophe cũ.t.exili &.ph.aspirato scribit̃:dici põt latine cõuersio.Nã figura locutionis est.cũ ad ali quem per secundam personam fit conuersio ut te non alloquor Aphricane cuius mortui nomẽ splẽ dori ac decori est ciuitati. Tui clarissimi nepotes suo sanguine abluerũt inimicorum crudelitatem:ut ostendit Cicero in dignitatibus.
Aposioposis cum.i.latino utrobiq; scribitur: componitur ex apo præpositione:& σῖόπαω quod est fileo Nam est quasi intercæptum silentium:ut Neptunus ad uentos apud Virgi.li.primo æneidos: Quos ego sed motos præstat cõponere fluctus.Nã subsilenter puniam:uel quid simile. Similiter. Terenti. in Eunucho :Egone illam:quæ illum:quæ me:quæ non.Hoc est.Egone illã digner aduentu meo:que illum præposuit mihi:quæ me spreuit:quæ me non suscæpit heri.
Apotheca cum.th.aspirato &.c.simplici scribitur:dici potest repositorium uel reconditorium. Vnde apud iurisconsultos obligationis genus quondam exprimit.
Apollyides cum duplicato.l.&.y.græco scribitur:latine deperditi dici possunt:Nam ab ἀπόλλυω qđ est deperdo descẽdit. Quo uocabulo usus est Vlpianus de legatis tertio cum ait:Deperditi quibus aq; & igni interdictum est fide commissum relinquere non possunt. Quia nec testamentum faciendi ius habent:quin sint apollydes.
Apulia cum.unico.p.& unico.l.atq;.i.latino scribitur:habetque primam breuem:licet appulus appula appulum primam producat:& ob id per duplex.p.scribatur:quod ostendit Horatius in duobus uersiculis in libro tertio carminum ait:
Me fabulose uultur in appulo
Nutricis extra limen apuliæ.
Sicq; fere semper obseruatum annotaui. Nanq; Iuuenalis metri necessitate produxisse uidet̃ cum ait Prouincia tanti:uendit agros:sed maiores apulia uendit.Et Horatius in primo sermonum:Incipit ex illo montes apulia notos Ostentare mihi.Et est apulia prouincia Italiæ:mari adriaco cõtermina: iter Dauniam scilicet & Calabriam sequentibus deinde ex eo latere salentinis. Quanq̃ nõnulli & Dauni am cum. Apulia esse uolunt:a Dauno scilicet Pilumni filio cognominata:dicente Plinio libro tertio naturalis historiæ: Apulia daunicorum cognomine a Dauno. Diomedis socero dicta est. Quod apulia parte intellexisse existimo:quæ uersus forẽtanos extenditur:habetque loca ut dicunt aquarum indigna:quod Persius sensisse uidetur:cum ait i secunda satyra:Nec linguæ tantũ sitiat canis apula quãtum:ubi penultima breuis est.
Apricus cum.i.latino &.c.exile scribitur.dici potest latine solanus.Nam dictio græca composita est ex a quod est sine & φρικὸς quod est frigus siue horror.Nam apud poetas & locus dicitur gaudens Sole: unde homines aprici dicuntur. Virgilius libro georgicorum tertio.
Mitis in apricis coquitur uindemia saxis:
Persius:aprici meminisse senes:& inde Aphricam dicta uoluit Festus.
Aphrica cum:ph.aspirato &.i.latino atq;.c.exili scribitur:interpretari potest sine frigore.Nã teste Festo descendit ab a quod est sin.& φρικὸς frigus:ut in præcedenti dictione uidimus.
Apries cum:i.latino scribitur:fuit psanimis regis ægypti filius:cui in regno successit.Hic cõspirãtibus cum Amasi ægyptiis:ut scripsit Herodotus libro historiarũ secundo & regno & uita priuatus ẽ: post quem Amasis regnauit.ille uidelicet:contra quem Cambyses Ciri filios pugnauit. Nam Amalis aliº de quo supra diximus longe ante regnauerat.
Aphros cum.ph.aspirato sequente.r. scribitur:dicit̃ a nostris spuma:Et inde aphrodita Venus uocat̃ quia de maris spuma a poetis concepta fertur. Similiter aphronitrum spuma nitri uocatur.Martial. in ultimo .Spuma uoco nitri dicor & aphronitrum.
Aptotus absq; aspiratione scribit̃:dicitur a nostris sine casu:ab a quod est sine:& πτοῖσ casus.
Ara sine aspiratione & unico.r.scribitur habetq; apud græcos accentum i ultima:& significat obsecrationem:uel secundum seruium preces:unde κατάρα imprecatio dicitur.
Arabus cum unico.r.scribitur:fuit teste Plinio libro septimo naturalis historiæ apollinis ex Babylone filius.quem quidam ut ait medicinam adinuenisse uolunt.
Arabia cũ unico.r.&.i.latino scribitur:regio est in asia iudæam ab ægypto disterminans:sic quoq; cognominata:ut aliqui uolunt ab arabo Babylonis & apollinis filio:at uero Solinus arabiã idest sacram interpretari dixit.Hanc apud ptolæmeũ in geographia triplicem esse comperio:fœlicem scilicet:que ea esse uidetur:quam Plinius li.vii.naturalis historiæ planam esse dixit inter tigrim & euphratem aliam uero dixit Ptolæmeus petream:aliam desertam:ab arabia arabs & arabus gẽtialia noia deducuntur:ut Virg.li.vii.æneidos. Siue geris inferre manu lãchrymabile bellum Hyrcanis ue arabis ue parãt Quod ab eo quod est arabus:& ab eo quod est arabs & ab hoc arabe facit arabus.
Arabarches cum.ch.aspirato scribitur:& dicitur quasi arabum arches idest princeps:hoc est ex primis arabiæ.Iuue.ĩ.i.saty ra: Atq; triũphales iter q̃s ausus hẽre Nescio qs titulos ægyptius aut arabarches
Aræthyree cum diphthongo &.th.aspirato sequente.y.græco scribitur urbs fuit in pelopõneso:quam amœnam esse dixit Homerus libro iliados secundo.
Arachne cum unico.r.&.ch.aspirato scribitur.Nã sic quoq; a græcis & ab antiquis nostris scriptũ com

peri:at uero moderni illud.ch.in.g.ob.litteraꝝ affinitatē conuertunt:& aragne iam ſcribiť cum.g.ut ſupra uidimus mediū ſit iter.c.exile &.ch.aſpiratum:& eſt uermis quidā:qui telam intexere & ſup eā aſcendere deſcendereq; cōſueuit:unde ab αραρω:quod eſt aſcēdo:ut græci dicunt deducť:Et ut dicūt poetæ fuerat uirgo Elidia lanificii pitiſſima:q̄ cū Mineruæ in artificio ſe p̄ponere:ab illa in eiuſmodi beſtiolā cōuerſa fuit:de qua Ouidius libro metamor.vi.plene omnia pertractauit: eſt etiā arachne urbs theſſaliæ:quam teſte Liuio libro ſecundo de bello macedonico peneus fluuius alluit.

Aragne cū.g.āte.n.conſueuit tā a noſtris ſcribi:ſed a græcis cū.ch.aſpirato ſcribitur:& ſic ab antquis latinis ſcriptū ſemper comperius:ut a græcis αραχνη:a latinis arachne:ut in præcedenti dictione uidimus:& dicit latine arenea. Virgi.li.iiii.georgicoꝝ in foribus ſuſpendit aranea caſſes:& ut dixit Ser. araneus etiā ab antiquis in maſculino dicebať.

Araris cū unico.r.in prima & altero in ultima atque i.latino a græcis ſcribiť: fluuius eſt galliæ narbonenſis:q̄ cū a monte Voſeo effluat:& per edoꝝ ac ſequanoꝝ fines trāſeat:tāta ſegnitie defluit:ut qm̄ pergat uix dignoſci poſit. Itaq; ſtagno ſimilis p̄ ludunenſem coloniā Burgūdiæ ciuitatē egreſſus ante urbis muros cōmiſceť Rhodano:quo teſte Lucano:Raptū uelocibus undis in mare fert ararim.

Arar idem eſt cū ſuperiori fluuio:ſed per apocoapam teſte Priſciano i.vii.ſic dr̄:ut lucan⁹ li.vi.Rhodanūq; morantē præcipitauit arar.

Ararus cū.u.uocali in fine:ſcitarū eſt fluuius:ut oſtendit Herodotus libro hiſtoriarū quarto.

Aracynthus cū.c.exili ſequēte.y.græco.th.aſpirato ſcribitur:mons ē Mineruæ ſacer:quem quidem in actica regione eſſe dicit:quod Virgiliū tetigiſſe aſſerunt cū ait Amphion dirceus in actæo aracitho. Alii uero in attica:ſed in boetia eſſe dicūt:& more paſtorali Virgiliū fuiſſe locutū:qui locum unum p̄ altero ſæpe ponunt:ut ſimiliter apud Theocritū ſæpe cōſpicitur.Nōnulli uero in arcadia eſſe dixerūt Solinus uero & Plinius libro quartto naturalis hyſtoriæ a carnaniæ monte dicunt. Quuare puto & in attica & in boetia:& in arcadia:& in acarnania eiuſdē nominis montes fuiſſe:& atq;.æ.diphthongo:& nō cū duplicato.t.quod ſic quoq; littoralē ſignificat ab ακτη:quod eſt litus:quaſi dicere uelit Virgili⁹ in littorali aracinto.

Aratrū cū.t.nō aſpirato ſcribiť:at ubi nos i ſecūda habemus.a.græci.o.ponunt dicētes αροτρον.

Aratus cū.t.exili ſcribiť:fuit ex aſia Cilix poeta clariſſimus:filius athenodori ex litophile uxore:ut cariſtius ſcripſit:didicitq; a Zenōe philoſopho ſtoico odiſſeam Home.& apud antigonū regē macedon poſt alexandrū morā traxit.Et cum aſtrologiæ ignarus eſſet:de aſtrologia librum elegātiſſimum ſcripſit dicente Cicerone libro primo de oratore.conſtat inter doctos homines ignarum aſtrologiæ ornatiſſimis atq; optimis uerſibus aratū de cælo ſtelliſq; dixiſſe:& conſcripſiſſe:cuius librum Cicero ipſe & germanicus cæſar atq;. T.Claudi⁹ Cæſar ſic enim inſcriptū comperi hexametris uerſibus i latinū traduxerunt.Ideo dicebat Ouidius:Cum ſole & luna ſemper aratus erit.Putoq; illum in tempore theocriti extiſſe.Cū aratum in quadam ſua ægloga inducat philinū adoleſcentem ardenter amare & aliq̄ pro reditu philini echio deos præcari:quæ ad aſtrologiam ſpectare uidenrur.

Araxes cū.x.cōſonante ſcribitur.Eſt armeniæ fluuius:dicēnte Lucano libro ſeptimo:armeniumq; bibit romanus araxem.ſuper quo teſte Seruio alexander magnus pontem fecit quem fluminis icremēta nō multo poſt ruperūt.at auguſtus firmiori ponte eum ligauit quapropter in ipſius auguſti laudē dixit Virgili.lib.enæi.viii. Et pontem indignatus araxes ἐξουτερπωλδον φασισ ταναισ τερευσιν: ut dixit Orpheus in argonautica:hoc eſt ex quo thermodoō phaſis tanaiſq; fluunt:quod ſane ab aliis q̄ loca poſtea diligentius perſeruati ſunt: non eſſe uerum cōpertum fuit.Nam ut oſtendit ptolomeus araxes mōte periardes armeniæ profluit: in mare caſpium uerſus orientem decurrit.at flumina quæ numerauit Orpheus ex aliis locis etiam non paruo ſpatio diſtantibus oriunť.

Arcadia cū.c.exili &.i.latio ſcribitur:regio eſt in pellopōneſo.& pars achaiæ inter mare ioniū & ægæuum diſpoſita ab arcade iouis ex Caliſtōe filio cognominata dicta prius teſte Seruio parrhaſia:ut tetigit Virgi.lib.viii. cū ait:parrhaſio dictū panos de more licæi.i.more archadico quod cognomē a ciuitate parrhaſia aſſumpſiſſe puto:de qua meminit Home.libro iliados.ii.in hac comperta fiſtula diſparibus cicuitis:& foraminibus credit in eadē ſunt aſini aliis maiores & p̄ſtantiores.ideo ait Iuue.in ſatyra:Et ſpes & ratio. Quod leua in parte mamillæ nil falit arcadico iuueni.i.aſinino.& pauci ſenſus in eadē palus eſt Lærneæa.ubi ab Hercule fuit hydra mactata:ut in dictione hydra uidebimus. Fuit etiā in eadē regio ac ſilua nemeæ ut uidebimus in dictione Cleone.Itē & plinio teſte li.iiii.natura.hiſtoria Sunt in ea montes plurimi.ut pholoe cū oppido.Item Cillenæ licæus:in quo licæi iouis delubrū.Menelaus artemiſius parthenius Nonacris Erimanthus:& alī non ignobiles.

Archander cū.ch.aſpitato ſcribiť.fuit teſte Herodoto li.hiſtoriarū ſecundo Danai ſocer.

Arceſialus cū.c.nō aſpirato & unico atq;.i.latino & ſine aliquo diphthongo ſcribitur.fuit unus ex q̄nq; ducibus boetioꝝ qui ad troiā cū q̄nquaginta nauibus aduenerūt ut oſtēdit Homerus li.illiados.ii.alius fuit philoſophus parria pitanæus Scithi filius audiuit prio auctolicū matemathicū ciuē ſuū cum quo Sardis perexit deide Xanthū atheniēſē muſicū.Poſt quē theophraſti auditor fuit. Tū demū in academia ſe ad Cratorē cōtulit.Et cū i dicēdo grauiſſim⁹ eēt:& iſcribēdo ſatis exercitat⁹:poeticæ quoq; operā dedit. amplectabaturq; Homerum maxime ex omnibus cuius adeo ſtudioſus era.ut ſemper ante ſomnū eius aliquid legeret. p̄indarum quoq; dicebat eſſe in primis idoneū implere uocem

Verboꝝ quoq; ac noium copiã præbere. Et multa de illo locutus est Laertius. Obiit tandẽ teste Hermippo cũ merũ imodice hausisset: ac per id offendisset ætatis suæ anno septuagesimo quinto. Fuerũt & alii Arcesilai. Vnus poeta priscæ comœdiæ: alius elegiæ itidẽ poeta. alius sculptor.

Arcesius cũ. c. exili & unico. s. atq; i. latino scribit̃: nomẽ est uiri propriũ: cũ quo ulyxes nõnulla tractauit: ut ostẽdit Homerus libro. xi. odysseæ.

Archemolus cũ. ch. aspirato & unico. l. scribit̃. fuit Rhœti filius Marubiorũ regis in italia: q cũ teste seruio sup. x. ænei. filio nouercã Casperiã sup iduxisset: stuprauit illã priuignus. Quo cognito cũ eũ pater ꝓsequeret̃: & ad pœnã uexaret: fugiẽs ille se ad Turnũ cõtulit: ut eodẽ li. ostendit Vir.

Archemorus cũ. ch. aspirato scribit̃: fuit lycurgi Nemeæ regis filius: hic Hypsiphylẽ nutricẽ hũit: quæ cũ sitiẽtibus græcis ad expeditionẽ thebanã euntibus fontẽ langiã mõstraret: & sup uiridanti herba puerũ Archemorũ reliqsset a septẽ morsu affectus occubuit: unde fons ille archemorus dictus fuit: & annus agon iuxta illum in eius honore exercebat̃: de quo Iuuena. in fine satyræ. Et spes & rõ memi nit cum ait dicat patriam nomenq; nouercæ Archenori: hoc est Hipsiphyles quæ nouecali ritu pueꝝ sine custodia dereliquit.

Archelaus cũ. ch. asptrato scribit̃: fuit unus antenoris troiani filius quẽ Homerus li. iliados secũdo rei militaris pitissimũ dixit. Alius fuit atheniẽsis philosophus: seu ut alii dicũt melisius: habuitq; patrem apollodoꝝ. fuit auditor atq; successor anaxaore: hic primus ex Ionia physicam phylosophiam athenas inuexit: & appellatus est physcus Socrate æthicẽ itroducẽte: quãq; hic æthices rudis nõ fuit Nãq; de legibus philosophatus ẽ. & de honesto & æquo: porro socrates quod sumpta ab eo propagauerit: inuenisse putatus est alius fuit geographus qui omnẽ ab alexandro peragratã terram descripsit. aliꝰ teste Laertio naturæ propria uersu tradidit. alius ẽt qui oratoriam artem scripsit.

Archeptolomus cum. ch. aspirato &. t. simplici hoc est sine aspiratiõe scribit̃: fuit filius Iphiti: & auriga Hectoris suffectus Enipeo interfecto a Diomede: ut in ea dictione uidebimus.

Archetypus cũ. ch. aspirato &. r. simplici atq; y. græco scribitur: apud nos dici põt exemplaris: ut Iuuenalis in secunda satyra. Et iubet archethipos pluteũ seruare cleants. Nam componit̃ ex arche: quæ ẽ principalis & tipos figura: quasi ex principali & naturali figura trahant̃. ut Virgilius libro sexto: Viuos ducente de marmore uultus. Martialis in duodecimo sic ianq; tabulas sciphosq; paule. Omnes archetipos habens amicos.

Archia cum. ch. aspirato &. i. latio scribitur. dicitur apud nos principatus. & inde arcos principes. q & nomen prprium ut ꝓ archia poeta.

Archigenes cũ. ch. aspirato &. i. latino scribitur: iterpretari põt princeps generationis: & licet nomẽ ꝓ primũ sit medici cõtra quẽ galienus sæpissime in libris suis inuexit: cõmuniter pro græculis: aut similibus accipere cõsueuimus: qui se præ oibus sui generis sciolos ostẽdebant ut in dictione protogenes quæ idẽ fere designat apparebit: Sed de eo medico: aut simili intellexit Iuuena. Credo pudicitiã de mulieribus romanis locutus ait. Tunc corpore sano aduocat archigenem.

Archilochus cũ. ch. aspirato tã in antepenũltima q̃ in ultima scribit̃: fuit unus Nestoris & Euridices filius ut oñdit Home. i odissæa: hic patrẽ in expeditiõe troiana secutust & uiriliter pugnãs a memnone ut quidã uolũt interfectus fuit. Alii asserunt eũ cũ achille in tẽplo Thimbræi apollinis a paride obtrũcatũ de quo Iuue. in satyra Oibus in terris de Nestore cũ loquærer̃ ait de legibus ipse quærat̃ Fatorũ & minimo de stamine cũ uidet acris archilochi barbã ardentẽ & reliqua alius fuit siculus. q ariciam ut bẽ eõdidit: ut testatur Solinus alius fuit poeta lacedæmonius Romæ regnãte Tullo hostilio ut dixit Cornelius nepos in quo teste Quintiliano libro decimo de institutiõe oratoria sũma uis elocutionis fuit rum: breues uibrãtesq; sniæ plurimũ sanguinis ac neruoꝝ. Huic Licãber desponsare Neobolem natã ꝓmiserat. Quã: cũ alteri nuptum daret: adeo moleste poeta in poetria: archilochũ ꝓprio rabies armauit iambo: Hunc socii cœpere pedẽ grandesq; cothurni. Quibus uulgatissime decantatis Licãber & filia atq; uxor se laqueo suspenderunt. Quos sane libros teste Valerio de seueritate ob impudicam lectionem iusserunt lacedæmones ex urbe tolli: & ipse in exiliũ missus est: dicente Ouidio i ibim. Vtq; repertori nocuit pugnantis iambi.

Sic sit in exiliũ lingua proterua tuũ. Et ut ostendere uidetur Plinius libro. vii. natu. histo. fuit deinde interfectus. Eius uerba sũt archilochi poetæ interfectores apollo arguit delphis.

Archimedes cũ. ch. aspirato &. i. latino scribit̃ fuit siracusanus in oi geometria ante alios mira subtilitate laudat̃ ut testat̃ apulegius li. i. de Magia. Cuius mortẽ late descripsit plinius li. ii. natu. histo. Nam captis Siracusis ꝓditionẽ quã cõtra uim Marcelli romani diu defensarat cũ oĩa euerterẽr hostes ipse diametros suos in puluere obsignãs a ꝓtereunte milite incognitus occisus est. Hic teste Cicerone lib. tusculanaꝝ primo fuit primus speræ fabricator: Quod Laertius anaximãdro attribuit: hie de cylidro opus eximium scripsit quod nuper compertum Nicolaus quintus summus pontifex in stilum latinũ traduci fecit.

Archytas cũ. th. aspirato &. i. græco atq; t. simplici scribit̃ fuit Mnesagoræ siue ut aristoxenus ait Esti ei filius tarẽtinus patria & philosophus pithagoricus nobilissimus hic platone cum a Dionisio necãdus eẽt: per epistolam eripuit admiratiõi summæ apud plurimos habitus est in omni uirtutis genere. Præter hunc teste Laertio alii tres fuere unus mitylenæus musicus. alius qui de agricultura scripsit.

Tertius epigrammatũ poeta. quartum plærique addũt architectum: cuius proferũt librũ de machina.
Architriclinus ſecũda cũ tantũmõ aſpiratũ: & cũ .i. latino utrobiq; ſcribit: dicit is q in aula diſcũbẽtium principalis habet: & cõponit ex dictionib⁹ tribus: prima archi q̃ principalẽ indicat: ſecũda ẽ tris: q̃ idicat tres tertia eſt κλινν q̃ lectos ſignificat: ſeu toros. Nã in aula ttes toros in tribus aulæ dimẽſionibus collocabant: ubi conuiuantes diſcũbere cõſueuerũt: unde ait Iuuena. in ſatyra. Si te propoſiti: Tertia ne uacuo ceſſaret culcitra lecto: una ſimus ait: & reliqua. Et in prima ſatyra idẽ poeta ait. Optima ſiluarum interea pelagiq; uorauit Rex horũ: uacuiſq; toris tantum ipſe iacebit: ſed quonam pacto triclinium ab antiquis traductum ſit: in ipſa dictione uidebimus.
Archimagirus cum. th. aſpirato &. i. latino ſcribitur: dici poteſt a noſtris principalis cocus. Nam componitur ex archi quod eſt principale & μαγειρος cocus.
Architectus ſola antepenultima cũ aſpiratione atq;. i. latino ſcribit: dicitur qui præeſt ſtructuris ædificiorum: quaſi principalis τεκτον ideſt faber.
Arctos cũ. ct. exilibus ſcribit: dicit a noſtris urſa. & inde arctous borealis Sta. Nec arctos auſim ſpare triumphos. Arcticus polis ſimiliter borealis dicit: de quo locutus Cice. li. ii. de natura deoꝝ ait. Hunc circũ actoæ duæ ferunt nũq̃ occidẽtes. Ex his altera apud graios cinoſura uocat: altera elice: ut i illis nos dictiõibus oſtẽdimus. Nã elice maior eſt urſa: q̃ & Caliſto uocata fuit: ut in dictione Caliſto uidebimus hac teſte igino pelopõnenſii ueluti ſuã nauigãdo obſeruãt. Cinoſurã uero Aglaſtões unã de iouis nutricibus: ex idæis nymphis fuiſſe dixit: q̃ minor arctos aquodã phœnice primitus appellata fuit: ut teſtis ẽ iginus. Quã obrẽ phœnices nauigãdo magis illã q̃ alterã obſeruare rettulit: qa a ſuo inuẽtore cõperta fuit: unde Leãder apud Ouidi. decimoſeptimo epiſtolaꝝ heroidũ ait. Non ſequar aut elicen: aut qua tirus utitur arcton. Publica nõ cura: ſidera noſter amor. Et lib. iiii. de faſtis ait.
Eſſe duas arctos quarum cinoſura petatur.
Sidonei elicẽ grata carina notet. Et ut ait Parmenicus tpibus Homeri elice arcti nomẽ accæpit: cũ prius plauſtrũ diceret: quã utroq; noie & arcton: plauſtrũ noiauit Home. qđ græce αμαξα dicit. Cuius ſane cã hæc ꝓdita eſt. Nã cum ſeptẽ conſpiciant ſtellæ duæ q̃ pariles: & maxime in uno loco uident pro bolus habitæ ſunt. Reliq̃ uero qnq; plauſtrũ ipm ſimulare dicunt: Ita & qđ ꝓximũ huic ẽ ſignũ bootẽ noiare uoluerũt. T. Claudius Cæſar in phœnomia Arati: tardus in occaſu ſeqtur ſua plauſtra bootes .i. boũ agitator. Alii arctophilata uocauerũt q̃ſi urſam ſit obſeruãs: & cuſtodiẽs: hunc filiũ ipſius urſæ: Caliſtonis: poetæ noſtri dixerũt: & ad cælum cũ ad illa tractatũ: ut uidebimus in dictione Caliſto.
Arctophylax cũ. ct. exilibus &. y. græco ſcribit: dicit arctoæ ſiue urſæ philax. i. cuſtos: ut lib. ii. de natura deoꝝ uerſus referẽs arateos ait. Arctophilax uulgo q dicit eẽ bootes: ut in dictiõe bootes uidebimus.
Arcturus cũ. ct. & nõ aſpiratis ſcribitur. Stella eſt quã urſæ caudam interprætari libet: eo quod in cauda ipſius urſæ locata dicatur. De qua Cicero lib. ii. de natura deorum uerſus referens arateos inquit. Stella micans radiis arcturus nomine claro.
Ardiſcos cũ. i. latino &. c. exili ſcribitur: fuit teſte Ariſtarcho in theogonia Heſiodi fluuius in ſcitia quẽ Herodotus libro hiſtoriarum quarto per odirſos populos ſcithiæ profluere dixit.
Ardys cũ. y. græco ſcribit: fuit Gigis lidoꝝ regis filius: poſt quẽ teſte Hero. lib. hiſto. i. & ipe regnauit.
Areopagus cũ unico. r. ſcribit: dictio ẽ cõpoſita ab αρεος quod eſt Martis: & παγος unicus. Nã uicus erat athenis: a templo Martis ſic cognominatus: primũ iudiciũ capitis actum fuiſſe dixit Plinius circa finẽ libri. vii. naturalis hiſtoriæ. Et inde areopagitæ illi dicebant: q̃ athenis in templo Martis: quod erat in areopago iudicabant: quod iudicium exquiſitiſſimum habebatur.
Arete huius Aretes: uel Areta huius Aretæ utrũq; cõperitur. & recte dicit: ac cũ unico. r. &. t. non aſpirato ſcribit: fuit uxor Alcinoi regis phæacũ: ut pluribus in locis oſtẽdit Home. in odyſſea. Quare cũ eſſet Vlyxes apud Corcirã in conuiuio alcinoi: & cũ aliis aliiſq; phæacũ populis enarraret Poliphemũ quoſdã ex ſociis eius deuoraſſe: ac ſi deriſoria locut⁹ fuiſſet uerba & mẽdacia ipſi aretæ uideri poterãt: dicente Iuuenale in ſatyra. Quis neſcit uoluſi attonito cũ. Tale ſup cœnã facinus narraret Vlyxes alcinoo bilẽ aut riſum fortaſſe quibuſdã Mouerat ut mendax aretæ logus. i. uelut mendax eẽt: logus. i. ſermo q̃ aretæ uxori alcinoi dirigebatur: fuit & eodẽ nomine altera filia ſupioris Dionyſii & ex ariſtomache ſorore Dionis & interpretatur αρετη ideſt uirtus.
Arethuſa cũ. th. aſpirato & unico. s. ſcribit: fuit uirgo uenatrix Dianæ comes: ut dixit Oui. li. metamo. .v. qđ. Vir. tetigiſſe uidet li. geor. iiii. cũ ait. Et tandẽ poſitis uelox arethuſa ſagittis. Quæ cũ forte i alpheo fluio ſe lauaret: adeo fluminis Alpheo cõſpecta adamat: quã ille detinere conatus ẽ: ſed diffugientẽ illã deus ſui fluminis circutionibus inſeqtur. Sed ipſa in plorato Dianæ ſubſidio: in fontẽ ſui nominis cõuerſa ẽ. Cuius undis eũ alpheus cõmiſcere ſe uallet: illa uero ſubterrãeos meatus diffugeret: uſq; in ſiciliã ꝓſecutus ẽ. Quod fidẽ fabulæ expientia ꝓſtaſſe uidet. Qua deprehenſum ẽ ex purgamenta hoſtiaꝝ q̃ apud helidẽ in ludis olympiacis mactabant: cũ in alpheũ delapſa eſſent in ſiciliã uſq; ad fõtẽ arethuſam ſcaturire cõſpiciebant. Sane in gloſulis Ariſtarchi ſup. xiii. odiſſeæ Homeri librũ comperi: quattuor in diuerſis mundi ptibus fuiſſe arethuſios fontes: Vnum apud ſiracuſas. Alterum apud ſmirnã. Tertiũ in Chalcida. Et q̃rtũ in ithaca. Et ab Arethuſa arethuſis patronymicũ fœmininũ deductũeſt. Vt Ouidius libro faſtorum quarto. Vtq; ſyracuſas arethuſidas abſtulit armis Claudius.
Arethous cũ. th. aſpirato &. i. latino ſcribit: fuit rex in arna ciuitate boetiæ: & pater Meniſthii: ut in ea-

dictione uidebimus.
Argãthonius cũ.th.aſpirato ſcribit̃:&.i.latino fuit teſte Herodoto lib.hiſto.i.tarteſſiorum tyrãnus.
Argia cum.i.latino ſctibitur:fuit adraſti regis argiuoꝝ filia:& Polinicis thebani uxor:de q̃ Statius lib. primo:& quarto thebaidos plura locutus eſt. Altera eiuſdẽ nominis fuit argiuis uenerãda ſacerdos ut uidebimus in dictione Bito.
Argilus cum.i.latino & unico.l.ſcribit̃:fuit teſte Herodoto lib.hiſtoriarum.xii.urbs æmathiæ:non lõge ab hoſtiis ſtrimonis uerſus occidentem.
Argippei cum.i.latino & geminato.p.ſcribit̃:populi ſunt ultra ſauromatas & budinos & hiros: ut oſtẽdit Herodotus lib.hiſtoriarum ſecundo.
Argyrũdes cũ.y.græco ſcribit̃:fuit teſte Ariſtarcho ſuper Heſiodum fluuius in ætolia:quaſi ſit argiros ideſt argentum Δειvoσ ideſt periculoſum.
Arhos cũ.o.apud noſtros ſeruata litteratura græca ſcribit̃:& in ſingulari generis ẽ neutri:ut Hora. Ap tũ dicet eqs argos diteſq; mycenas. In plurali uero numero maſculini ut hi argi.nomẽ ẽ urbis unius q̃ dẽ in attica nõ lõge ab athenis:de q̃ in dictiõe at:is uidebimus. Alterius uero in theſſalia ſiue pelaſgia: q̃d argos pelaſgicũ Home.uocat:conditũ teſte Pli.li.vii.naturalis hiſto.a Phoroneo:de quo Lu.in.vi. Vbi nobile quodã. Nũc ſup argos erãt. Aliud ẽ teſte eodẽ Pli.lib.iiii.in achaia hippũ cognominatũ ſupra locũ lernæ:a mari octo milibus diſtãs:& nouẽ additus a mycenis aquo regiũcula:argos & græci ipſi argiui cognominati ſũt. Nã ab argos argiuus deducit̃:q̃d cũ.i.latino ſcribit̃:q̃q̃ apud græcos ſit .i.diphthõgus & ſcribat̃ αργειοσ:ſed nos diphthongũ ipam in.i.longã cõmutamus. Addẽtes inſup.u.cõſonãs loco æolici digãmæ:q̃d antiq̃ æoles interponebãt inter diphthõgũ & ſeq̃ntẽ uocalẽ:ut ſupra uidimus cũ.d.u.littera tractarẽus:Nõnulli uero ex latinis diphthõgũ ipſã i.e.cõuerteret:nec.u. cõſonãs addere uoluerũt:ſed dixerũt argeus:ut Hora.lib.carminũ.iiii. Tybur argeo poſitũ colono. Proferẽ ẽt p aduerbio in plurali:ut Pli.circa finẽ libri.xvi.natu.hiſto.argis inqt olea ẽt nũc durare dicit̃:ad quã ío in uaccã mutatã Argus alligauerat:hæc ille ob q̃d puto dixiſſe Vir.lib.geor.ii.uiuacis oliuæ.
Argonaute cũ.t.exili ſcribit̃:dicti ſũt heroes illi q̃ cũ iaſõe ad expeditionẽ in cholchos ſũt pfecti:ſic quo q; cognominati ab naue:quã inauigauerũt:q̃ argo dicta fuit. Nauis uero teſte Diodoro ſiculo li. hiſt. y.argo dicta erat:ut q̃dã aſſerũt ſcriptores ab argo eius architecto:q̃ ẽt iter nauigandũ eius reſarciẽdæ curã cœpat. Alii ab eius uelocitate q̃ antiq̃ argon appellabant:fuitq; eodẽ Diodoro teſte iuxta pelion ædificata magnitudie atq; apparatu lõgo maiori.q̃ q̃ ad eã diẽ fieri cõſueuerãt:Erat.n. antea puaꝝ nauicularꝝ uſus. At huius eximiã magnitudinẽ ſtupẽtibus oĩbus diffuſa p græciã eius rei fama multos egregios adoleſcẽtes ultro ad certamẽ:& eius belli cõmunionẽ allexit iaſon:in quã deductã nauẽ cũ neceſſariis ad nauigandũ rebus fulfiſſet. optiões eoꝝ q̃ ſecũ irẽt elegit nũero q̃ttuor & q̃draginta. Ex is uero clariſſimi erãt caſtor. & Pollux:Hercules: Telamõ:Orpheus: Atlãtes: Schineï:pterea theſpei filii:& ipe nauigii auctor Iaſõ. Sane argonautaꝝ hiſtoriã quã plures deſcripſere:& poetæ maxie ex græcis q̃dẽ quos legi: Orpheus ipe q̃ interfuit:q̃q̃ nõ ilius opus dicat Ariſtoteles. Itẽ Appolonius late materiã ipam pſecutus ẽ. Ex latinis uero Ouï.lib.meta. Et clariſſimis ille poeta Vale. Flacus q̃ diuio carmie rẽoẽm ipoꝝ argonautaꝝ explicuit. Et hiſtoricis Dio.ſiculus & Torgos Pom.quẽ imitatus eſt Iuſtinus.
Argiripa cũ.i.latino utrobiq; & unico.p.ſcribit̃. Nec ab αργυρος q̃d ẽ argentũ deducit̃. Sed ab argoripo oppido Apuliæ a Diomede cõdito:hoc ẽ argos πιστον.i.actũ ſine fundatũ. Sed poſtea teſte Seruio ſup.x.æneï.nomẽ uetuſtate corruptũ ẽ:& factũ ut ciuitas argirippa diceret̃. Et ſic illã uocauit Vir. cũ ait. Ille urbẽ argiripã patriæ cognomie gẽtis.uictor gargãi cõdebat iapigis aruis. Sed rurſus corrupto uerbo arpos dicta fuit. Vir.lib.x. Quæ cã attraxerit arpos. Dicit̃ ẽt a Vir.arpi in plurali ut eodẽ li.x.
Atq; iteꝝ in teucros ætolis ſurgit ab arpis Titides:& li.xi. Nõ erit auxilio nobis ætolus & arpi.
Arpos & arpi ſine aſpiratioone principii ſcribit̃. Nã non ab harpazo uerbo græco & aſpirato:q̃d ẽ apud nos rapio deſcendũt. Sed ab argos & argiripa:ut in præcedẽti dictione uidimus: deducta ſunt.
Argiſſa cũ.i.latino & duplicato.ſ.ſcribitur:fuit teſte Homero libro ſecundo iliados urbs in theſſalia.
Ariæus cum.i.latino &.æ.dtphthongo in penultima ſcribit̃:nomen fuit excellentis uiri proprium.
Ariannes cum .i.latino & duplicato.n.ſcribitur.fuit nobiliſſia armeniæ ciuitas.
Ariathis cum.i.latino utrobiq; &.th.aſpirato ſcribitur:nomen eſt uiri proprium.
Ariabignes cum.i.latino utrobiq; ſcribitur:fuit Darii filius ex filia Gobriæ: q una cũ Praxaſpe & Megazabo præpoſitus fuit claſſi Xerxis.
Ariapithes cũ.i.latino utrobiq; &.th.aſpirato ſcribitur:fuit ſcithaꝝ rex cui filiꝰ Scilla ĩ regno ſucceſſit.
Ariadne cũ.i.latino &.d.ante.n.ĩ eadẽ ſyllaba ſcribit̃:anoſtris & græcis auctoribus dicit̃:q̃ inſcii quidã moderni adrianã uocãt:q̃d uocabulũ apud nullos auctores comptũ eſt. Sed ariadne a Priſciano ponitur. Et Seruio nõ nullis in locis declinari doceẽ.fuit Minois cretæ regis filia ex Paſiphe coniuge.dicẽte Hõe.li.vi.odyſſæ καλλην τορικαδνηω κουρηομηνωτ:hoc ẽ formoſãq; ariadnẽ filiã Minois:hæc Theſeum ægei athenaꝝ regis filiũ Cretã miſſum deuorãdũ a Minotauro noctu clã amauit pdite. Et cũ iuuante Dædalo eius contubernio fungeret̃:ſuſcepta fide quod ab illos reciperet̃ in coniugem: & una Phœdrã ſororẽ pro Hyppolito filio tranſportaret:ſuo cõſilio ductu filo in labirinthũ intrauit:ubi mactato. Minotauro noctu clã ariadnen & phœdrã ſup nauim impoſitis uictor aufugit:ariadnen deinde a ſe corruptã aſportata Phœdra dormientem reliquit inchio ĩſula maris ægæi:ut Ouidi.libr.viii.me.

placuit. Vel in naxo eiusdē maris insula ut scripsit Sene. in Oedipo: exprecta tādē ariadne cū se cognosceret derelictam: ululatu maximo litora cuncta replebat: Sed cū bacchus secus insulā nauigaret: uisā iuuenculā recæpit: & uxorem sibi contūxit: dicente Seneca in Oedipo.

Naxos ægæo redimita ponto. Tradidit thalamis uirginem relictam.
Meliore pensans damna marito. Ex hac Bacchus Thoantē insulæ Lemni regē genuit. Donauitq; illā Venus corona a Vulcano fabricata. quā Bacchus: nomē stellis ornatā in cælo locauit. De qua plura alia Ouidius in præfato libro. viii. & plura in libro fastorum scripsit.

Aryandes cum. y. græco scribit: fuit ægypti pro Cambise præfectus: qui teste Herodoto libro historiarum tertio a Dario postea interfectus fuit.

Aricia cum. i. latino utrobiq; &. c. absq; aspiratione scribit: fuit ex attica regione puella: q̄ primum ab Hippolyto dilecta cū postmodū a Diana in Italiam translatus ille fuisset: eius uxor facta fuit: qui ea loca inhabitauerunt: quæ ab urbe roma ad eius usq; nominis urbem ab Archilo postea siculo conditam nemoribus: ut plurimum intercæpta erat: dicente Ouidio lib. iii. fastorum.

Vallis arcinæ silua præcinctus opaca.
Est locus: antiqua religione sacer.
Hic iacet hippolytus furiis distractus equorum.
Vnde nemus nullis illud additur equis. At in ea ciuitate quæ decē tātummodo milibus passum distat ab excelsa nemoralis aricia Roma: ut dixit Lucanus in qnto. Orestes oraculo monitus: simulachrum scythicæ Dianæ: quod de taurica regione extulerat: priusq; argos peteret cōsecrauit: Ab aricia autem aricinus deriuatur ut Iuuenalis: Dignus aricinos qui mendicaret ad axes.

Arii cum. i. latino scribit:: sunt asiæ scythicæ populi. ut ostendit Herodotus lib. historiarum quarto.

Arimaspi cum. i. latino scribit: populi sunt teste Herodoto lib. histo. iiii. in scythia asiæ uersus septētrionē unicū tantummō oculū in media fronte tenentes. Et ut idē auctor prosequtur. Arimaspi dicunt ab armo qd scytharū lingua unū dicit & unū oculū habentes: Et ut pergit hi cū griphibus alitibus ferocissimus continua bella gerunt. Nā erunt griphes ex cuniculis smaragdos & auq; quod ui capiunt arimaspi: dicente etiam Lucano libro quarto Auroq; ligatus Substringens arimaspe comas.

Ariomardus cum. i. latino scribitur. fuit teste Herodoto Darii filius.

Arion cū. i. latino & unico. r. scribit: fuit citharœdus optimus ex insula lesbo: & artis suæ gratia Periandri corinthioq; tyranni amicus: de quo Hero. lib. histo. i. Pli. li. ix. suæ natu. histo. Gelli. li. xvi. noctiū atticaq; historiā late rettulere: q̄ breuiter cōprehensa talis ē. Hic ob diuicias q̄s in sicilia & italia sua arte cōquisierat: a nautis eū corinthū reportātibus: se p̄cipitare in mare coactus ē: & a delphine excæptus in laconiā ante nautas ipsos deportatus Corinthū adiit: ubi re cognita & illis ad supplicū traditis: bōa sua quæq; recupauit. Quare dixit Vir. in Damōe: Orpheus in siluis inter delphinas arion: cuius pria sem p breuis ē. At in Orione q̄doq; qdē lōga ē: & q̄doq; breuis: ut Vir. lib. æne. iii. Armatūq; auro circūspicit oriona: ubi spōdeus qntū detinet locū: Breuis uero ab eodē ponit lib. primo: cū ait. Cū subito assurgēs fluctu nimbosus orion: In uada cæca tulit. Et Luca. lib. primo. Ensiferi nimium fulget latus oriōis.

Ariobarzānes cū. i. latino &. z. cōsonāte scribit: fuit cappadocū rex: q Pō. magno i pharsalico bello fauit

Arisbe cū unico. r. &. i. latino scribit: fuit teste Home. lib. iliados. ii. urbs phrygiæ iuxta pontum. Et alibi dicit illā ab Achille funditus euersam fuisse: qa troianis auxilia miserat: de qua Vir. li. æne. viii. Pocula deuicta genitor q̄ cæpit arisbe: fuit etiam eodem nomine concubina quædam priami.

Aristeus cum. i. latino &. t. exili seq̄nte. æ. diphthongo scribit: fuit Apollinis ex Cirene filia penei regis Arcadiæ filius: hic deinde in arcadiā regnauit: & primus apiū ac mellis usum lactisq; coagulū demonstrauit. Vsumq; olei & alia q̄plura adinuenisse rettulit. Iustinus lib. xiiii. sui epitamatis.

Aristagoras cū. i. latino &. t. exili scribit: fuit teste Herodo. li. hi. v. p̄fectus exercitus Darii cōtra græcos

Aristomynus penultima cum. y. græco scribitur: nomen est uiri proprium.

Aristippus cū. i. latino utrobiq; scribit &. t. nō aspirato arq; duplicato. p. Vel secundū cōes græcoq; regulas cū. th. aspirato scribi deberet: sed ne aliunde q̄ ab aristos cōpositū credat: pualuit consuetudo ut cū. t. exili scriberet: fuit philosophus cireneus & Socratis discipulus: Is teste Cresio Phaino pipatetico primus socraticoq; philosophiā deduxit in q̄stum: habuitq; ingeniū ad oia facile & paratū: ob quā maxime a Dionysio p̄batur. Cuius plurima dicta: & q̄ promptissima & uaria rettulit: Laertius cōtra quē Plato librū in uoluptatē scripsit. Cuius ille assertor erat: Quare Timon illū ut nimium delicatū arguit: a Diogene uero regius canis dicebat. Quoq; disceptationem Hora. posuit in epistola decima octaua. Alius fuit aristippus teste Laertio qui archadiæ historiaq; scripsit. Tertius qui eo quod a matre doctus fuerat: Matrodidactus fuit. Quartus ex noua academia profectus.

Aristides cū. i. latino utrobiq; &. t. exili scribit: fuit atheniēsis Lisimachi filius æq̄lis fere Thēistocli. quare cū eo de principatu cōdidit: obtractaruntq; inter se: in q̄bus duobus cognitū ē q̄to antestaret eloq̄ntia innocentiæ. Nā cū teste æmelio Probo Aristides abstinentia & uirtutibus: unus post hominū memoriam quem qdē audiemus cognomine iustus sit appellatus a. Themistoclis tamen eloquētia adeo collabefactus ē q̄ ut exilio decē annoq; mulctaret. Veq; postq̄ Xerxes in græciā descendit: sexto uero anno: q̄ erat expulsus: plebiscito in patriā restitutus ē. Hic q̄ fuerint abstinētia nullū ē certi⁹ iudiciū: q̄ cū maximis rebus p̄fuisse in tanta pauptate decessit: ut quo efferret uix reliq̄rit. Fuit & alter aristides

thebanus pictor insignis:& quẽ æqualẽ Appelli dixit Plinius lib.xxxv.naturalis historiæ.Is ut inq̃t omnium primus animũ pinxit:& sensus hois expressit:quos græci πάθη:hoc est perturbationes uocant.Durior paulo in coloribus.Cuius unã tabulam attalus rex centum talentis emisse traditur.

Aristo cum.i.latino &.t.non aspirato scribitur:pater fuit Platonis a Codro Melanthi filio: qui a neptuno itidem sanguinem trahere Trasilo teste memoratur duceus originem.

Aristomache cum.i.latino &.t.exili &.ch.aspirato scribitur: fuit uxor Dionysii.

Aristonicus cum.i.latino utroq; &.t.ac.c.exilibus scribitur:fuit Enenis & Ephesia pellice filius.

Aristophorum cum.i.latino &.t.nõ aspirato scribit. Vas est in quo prandium defertur. Nam componitur ex ἄριστον:quod prandiũ indicat:& φορω porto:diciturq̃ latine discus ut quidã uolunt: quod esse etiam græcum ostendit Iulius Pollux:ut in ea dictione uidebimus.

Aristoteles cũ.i.latino &.t.exili utrobiq; seq̃te.e.in penultima scribit:fuit philosophus sumus ex oppido Stragira obscuro qdẽ p se nisi q; huius uiri claritate refulsit:pr̃m hũit Nicomachũ medicinæ artis pfessorẽ.Refferebaturq; genus paternũ in Machaonẽ æsculapii filiũ cõtinuata atq; certissima successione.Quin & ipse Nicomachus apud amintã Macedoniæ regẽ Philippi patrẽ magno loco posit9 est.Matrẽ habuit Phestiada non obscuri generis.Hic prima ætate in Macedonia enutritus est. Sed eũ adoleuit anno ut phibent ætatis suæ decimoseptimo athenas se contulit.Platonẽ uiginti annis audiuit.Nullã sciam reliq̃t:q̃ nõ pfecte attingeret.Quare nõ solũ poeta:& orator sũmus:sed philosophus maximus euasit.Mortuo Platone ad Heremiã atarnei tyrannũ pfectus:triẽnio fere apud illũ descedit Inde ĩ Macedoniã a Philihppo euocatus:decẽ ferme ãnos circa disciplinã alexandri fuisse tradit. Sed alexandro in asiam cum exercitu pfecto:ipse athenas rediit:& tresdecim annis in licio florẽtissime docuit.Tandem cõmuni illa philosophorum inuidia accusatus q; nõ recte de diis sentiret: metuẽs ne ut quondã Socrati:sic ẽt sibi in iudicio pereundũ foret:deserta sui defensione Chalcidẽ abiit:ibiq; de cætero fuit quoad uita discessit.ut oĩa copiose & eloq̃ntissime rettulit cõterraneus meus Leonardus arretinus in uita:quam de illo edidit.Hic idem ut ait Hieronymus præsbiter scribens ad Eustochiũ de uita monachæ:absq; dubitatiõe pdigiũ fuit grãdeq; miraculũ in tota natura.Cui ut pgit pene uidetur infusũ quicqd naturaliter capax ẽ genus hoium.Sane teste Laertio:octo fuerunt Aristoteles. Primus hic ipse:quẽ teste Gellio in lib.iii.noctiũ atticarũ:traditũ ẽ libros pauculos Speusippi philosophi post mortẽ eius emisse talentis atticis tribus.Ea sũma inq̃t Gellius:fit nũmi nostri sextertia duo & septuaginta milia.Secũdus q; Athenis rẽpu.ãministrauit:huius ut ait adhuc extãt orões elegãtissime.Tertiq; iliadẽ Hõeri scripsit.quartus orator siculus:q; ad panegiricũ Socratis rescripsit. qntus q; dictus ẽ Mithus Aeschinis socrati necessarius.sextus cyrenaicus q; poetica scripsit.septius pædotriba:cuius mẽinit aristoxẽus in uita Platõis.Octauus grãmaticus obscur9 & ignobilis:cuius de pleonasmo ars legit.

Aristoxenus cũ.i.latino &.t.sine aspiratiõe atq;.x.consonante scribit:fuit musicus:& teste Gellio in q̃rto noctium atticarum uir litterarum ueterum diligentissimus Aristotelis philosophi auditor.Idem teste Cicerone animam nil aliud atq; harmoniam esse dixit.

Arthachæas cũ.t.exili &.ch.aspirato seq̃nte.æ.diphthongo scribit fuit teste Herodo.lib.historiaꝝ.vii. dux magnus in exercitu Xerxis:quin & sũme ab illo dilectus.Sed apud acanthũ urbẽ Emathiæ moriens maxima cũ põpa & honore tumulatus fuit.Cui deinde acanthii: ut heroi sacrificauerunt.

Artanes cum.t.exili & unico.n.scribitur:fluuius est teste Herodoto libro historiarum quarto scythicæ Thraciæ in istrum defluuens.

Arithmetica cũ.i.latino utrobiq;.& aspiratiõe in primo.t.reliq̃ sine aspiratiõe scribunt:dici põt nũeralis.Nã ea scia ẽ q̃ de nũeris tractat.deriuaturq; ab ἀριτμὸσ:qđ ẽ nũerus.Et a nũero sæpenumero dicit qđ est rationabiliter. Vir.li.xi.æneidos.Hetrusciq; duces:equitũq; exercitus omnis compositi numero in turmas:idest rationabiliter.Hinc est quod in Sileno aut idem Virgilius. Tum uero in numerum faunos siluasq; uideres:idest in rationem.& rithmũ.Quin & metra numeros dicimus:ut iden in Mœri:Numeros memini si uerba tenerem.

Aromata cum.t.exili.hoc est sine aspiratione scribitur.

Arsaces cũ.c.nõ aspirato scribit:fuit persaꝝ rex:a quo oẽs persides reges postea arsacidæ dicti sunt:Nã ut ait Serui.in.vi.æneidos:Reges omnes albani ab Siluio filio Aeneæ:& Lauinæ Siluii dicti sunt:sicut romani Imperatoris Augusti uocantur:ægyptii Ptolemæi:persæ Arsacidæ: Latini Murani:ut Muranum hic atauos & antiqua sonantem Nomina:pes regesq; actum genus omne latinum.

Arsinoe cũ.i.latio &.o.atq;.e.diuisis syllabis scribit:fuit filia Ptolemæi Lagii filii: qui Aegyptũ post alexandꝝ tenuit:& fuit uxor Lisimachi regis Macedoniæ forma pstãtissima:q̃ ex uiro duos pepit filios: Lisimachũ.s. & Philippũ forma & pstantia similes:sed tandẽ inter ois miseras ipsa miserrima fuit Huius noie Ptolemæus philadelphus eius frater:teste Pli.v.naturalis historiæ urbẽ codidit in cirenaica regione:quæ & similiter Arsione dicta est.Et fluuium qui eam præterfluit Ptolemæum uocauit.

Armenia cũ.i.latino scribit:nec aspirat in primo ut inscii quidã uoluerũt:puincia est Asiæ inter Taurum & caucasum mõtes sira:& a Capadocia ad caspiũ usq; mare ptẽsa:ut discripsit Iustinus libro.xlii. sic q̃dẽ ut asserit cognominata ab armenio Iasonis comite:diuiditurq; in maiorẽ armeniam:& minorem:quod Lucanus tetigit in oratione Pompeii cum ait libro tertio:Nec tu populos utraq; uagantes Armenia. Vnde teste Plinio Libro.xv.naturalis historiæ deducta fuerunt pruna: quæ sola odore con-

mendantur peculiari: habentq; deriuatiuũ patrium armenius: quod æquisyllabum est primitiuo. Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: Instantem regi armenio parthoq; cometem.

Arne absq; aspiratione scribitur: fuit teste Homero libro secundo Boetiorum urbs.

Arsis cũ. i. latino scribitur: dici potest eleuatio: sicut θεσις positio: que in uoce obseruantur.

Artabanus cũ. t. nõ aspirato scribit̃: fuit Histaspis filius & frater darii psaq; regis. hic teste Hero. lib. hist. vii. graui otõe dissuasit Xerxi nepoti suo bellũ cõtra græcos arripe. tandẽ Xerxẽ in regia obtrũcauit. de quo iusti. li. iii. tractauit. alter fuit Tigranis armẽiæ regis filius: quẽ Marchus Ant. dolo cæpit.

Artaphrenes cum. t. exili &. ph. aspirato sequẽte. r. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarũ septimo unus ex Ducibus darii: & primus sardium præfectus: idem cum Date apud campum marathona debellatus fuit: ut latius uidebimus in dictione marathum.

Artaxerxes cum. t. non aspirato &. x. cõsonante tam in ultima q̃ in penultima scribit̃: fuit teste Herodoto lib. historiarum sexto persarum rex filius xerxis: filii darii filii Histapis.

Arteatæ cũ. t. exili utrobiq; scribitur: fuerunt teste Herodoto libro historiaq; primo gentes pficæ ut similiter parsagadæ maramphii maspii: & alii qui in eo nomine dicuntur persæ.

Artembares cum. t. exili scribit̃: fuit uir clarus apud medos ut dixit Herodotus.

Artemisia cũ. t. exili &. i. latino utrobiq; scribit̃: fuit teste Hero. lib. histo. vii. filia Ligdamii alicarnasei: ex matre Cretica & cõiunx Mausoli regis cariæ: q̃ uiq; suũ ultra hũane affectionis fidẽ amasse scribit̃ a Gellio lib. x. q ẽt multa de illa rettulit: q̃ si qs legere cupit ibidẽ legat. Qui & in li. ii. de architectura Vitruuius iucũda q̃dã & gratissima nobis rettulit: & ultimo addit de memoratissimo sepulchro: qđ in memoriã uiri sui apud alicarnasũ struxit: adeo ut inter septẽ mũdi spectacula nũerẽt: ut in dictione mausolus uidebis. Nãq; post mortẽ mariti teste Hero. regnũ cariæ & coi tẽuit & Rhodũ mirabili arte cæpit: ut pfato loco oñdit Vitruui⁹. de eadẽ mirãda narrat Hero. & q̃liter secuta ptes xerxis cõtra græcos suo cõsilio & inuicto aio talia suadebat regi. q̃ si psuasisset firmũ græcoq; regnũ obtinuisset Sed iuidia alioq; principiũ adeo ei⁹ cõsiliũ neglectũ fuit: ut cogeret̃ rex turpiter aufugere: & exercitũ oẽm pdere.

Artemisius cũ. t. sine aspiratione &. i. latino utrobiq; scribit̃: mons est archadiæ teste Pli. li. iiii. naturalis historiæ: & ut græci putãt ab artemisia herba ibidẽ abundante: & chirone cõperta denominatus.

Arthemis cum. t. exili &. i. latino scribitur: dicitur apud nos Diana.

Artaxata cũ. t. exili utrobiq; &. x. consonãte in penultima scribit̃: declinaq; tm̃ in plurali ut cithera solema & similia: urbs ẽ teste Pli. li. vi. natu. histo. maioris armeniæ i cãpis sita iuxta araxẽ: hãc ferũt Artaxan Tigrani patrẽ Hãnibalis pœni cõsilio q ad eum de uicto antiocho cõcesserat omnibus rebus bellicq; pacis opportunã condidisse: suoq; eam nomine appellasse. Eratq; luculi tẽpore Tigranis regia.

Arteria cum. t. exili &. i. latino scribit̃: dicitur a nostris uena uitalis.

Artocrea cũ. t. &. c. exilibus scribitur: ut puto epulum erat qđ populo ex pane & carne dabat̃. Persi. in ultima satyra: Oleũ artocreasq; popello Largior: hoc ẽ oleũ ad unguendũ se dũ lauabant̃: & epulũ ex pane & carne ad comedẽdum. Nam cõponitur ab αρτος: quod ẽ panis: & κρεας quod est caro.

Artocopus cũ. c. &. t. non aspiratis scribit̃. dicit̃ a nostris pistor. Nã componit̃ ex ρατος: quod est panis: & κοπος labor: quasi is esse dicat̃: qui circa conficiendũ panẽ laborat. Sed nõnunq̃ ẽt pro illo qui quouis mõ in seruando uel destribuendo pane occupat̃: accipi posse uidet̃: ut Iuuenalis in satyra. Si te propositi: seruatorẽ panis inducit ad improbulũ dicentẽ. Salua sit artocopi reuerentia: q̃ tunc quoq; falsa esse uidebatur: qñ a nullo alio panis pro domino factus tangitur quam ab ipso.

Artoptasia absq; aliqua aspiratione & cum. i. latino scribit̃: teste Pli. lib. xviii. naturalis historiæ: tostum nã designat. Nã componitur αρτος: quod est panis: & οπτοσια: quod est tostatio.

Artochmes cum. t. exili: &. ch. aspirato sequẽte. m. scribit̃ fuit teste Herodo. lib. historiaq; septimo unus ex xerxis ducibus. qui darii filiam in uxorem duxit.

Aruisiũ cũ. i. latio utrobiq; scribit̃: pmõtoriũ ẽ insulæ chii: a quo teste Pli. li. xiiii. natu. hi. optia deducebãtur uia: uñ aruisius aruisia auisiũ deriuat̃. Vir. in daphni: Vina uñ nouũ fundũ calathis aruisia nectar.

Asæuus cũ. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Homero lib. xi. iliados. unus ex principibus græcorum interfectus ab Hectore.

Asarus cum unico. s. scribitur. fluuius est teste Liuio libro quinto de bello macedonico: alluens heraclearn ciuitatem positam ad radices montis œtæ.

Asbeston cum. t. exili scribitur: sed ab insciis corrupte albestõ dicitur: a nostris inextinguibile. Vnde lapis ille qui igni facile accenditur: & extingui non potest: asbeston similiter uocatur.

Asbyte cum. y. græco &. t. exili scribitur: populi erant teste Herodoto libro historiarum. iiii. circa cyrenem & tiligammas remotiores amari.

Ascalon cum. c. exili scribitur: urbs fuit siryæ: unde ascalonita quis dicitur.

Ascanius cũ. c. exili &. i. latio scribit̃: fuit teste Vir. nõ solũ æneæ filius: ex Creusa regis Priami filia: sed fugæ laborũq; inq̃rendo regno ppetuus socius. Liui. uero li. i. ab urbe dubitat an Creusæ uel Lauiniæ filius fuerit. Sed poetæ cæteri oẽs & historici cũ Virg. Creusæ filiũ fuisse affirmãt. Et pluribus noibus cognominatũ asserũt. Nã ascaniũ primo ab ascanio phrygiæ fluuio dictũ putãt: de quo fluuio meminit Vir. li. geor. iii. cũ ait. Illas ducit amor trãs gargara trãsq; sonantẽ Ascaniũ: fuit ẽt dict⁹ Ilus ab Ilo filio Troi & fratre Assaraci: aut Anchisæ. Deinde Iulus a prima barbæ laniginæ: quo tpe Mezentium

singulari certamine deuicisse rettulit. Cato in li. originũ: & ob hoc dictũ Iulũ: ut testis ẽ Serui. sup primũ ænei. Nã οὖλος græce: latine lanugo dicit. Quẽ ut ait Liui. Iulũ eundẽ Iulia gẽs auctorẽ nominis sui nũcupat. Quãq; & ante id tps uocauit eũ Iulũ Vir. cũ dixit in orõnes Iouis ad uenerẽ: at puer Ascanius cui nunc cognomen Iulo Addit: Iulus erat dũ res stetit ilia regno: Quin & teste eodẽ Seruio sup iiii. Vigi. ænei. librũ Dardanius ẽt & Leondamas ad extinctoꝝ fratrũ solatiũ dictus fuit: p quod ostendere uidet. Aeneã plures ex Creusa filios suscepisse: Ideo dicebat Vir. in eo li. Dardaniusq; nepos ueneris: & subdit de Ascanio Liuius post mortẽ æneæ abũdante Lauinii multitudine florentẽ. Iam ut tũ res erãt: atq; oppulentã urbẽ matri seu nouercæ reliqt. Nouã ipse aliã sub albano mõte cõdidit: q̃ ab situ porrectæ in dorso urbis lõga Alba appellata est. Et subdit inter lauinũ & albã longã deductã coloniam triginta ferme inter fuere anni. De reliquis Virg. lib. viii. ænei. prosecutus est.

Ascalaphus cũ. c. absq; aspiratione scribitur: fuit teste Homero libro secundo iliados: Martis ex Astioche filius: quẽ & fratrẽ Ialmenũ regnasse dixit: apud aspledonã orchomenũq;: & mimones ciuitates uenisseq; ad Troiã cum triginta nauibus. Alter dicitur Ascalaphus ab Ouidio li. v. metamor. Acherõtis & Ornæ filia natus: Seruius uero sup primo georgicoꝝ dixit Stygis filium: q proserpinã prodidit grana punici mali edidisse: ob quod ad superos redire nequiuit.

Ascra cũ. c. non aspirato scribit: fuit uicus in boetia ad radices mõtis Helicõis: patria Hesiodi poetæ clarissimi: dicẽte Oui. li. iiii. de põto: intumuit uati: nec tñ ascra suo: a quo deriuat ascræuus cũ. æ. diphthõgo in penultima. Nã ea q̃ a uocalibus in. a. aut in. e. pductã exeũt noia in æus ut plurimũ p. æ. diphthõgũ scribunt: ut athenæ athenæus: thebæ thebæus: circæ circæus: ascra ascæus. Vir. li. i. geor. i. Ascræumq; cano rõana p oppida carmẽ. Oui. lib. i. de fine titulo. Viuet & ascræus dũ mustis uua tumebit:

Asculũ cũ. a. absq; diphthõgo uel aspiratiõe aliq; scribit. ubi p⁹. c. & añ. l. nos. u. intponimus cũ apd græcos dicat ασκλος: ut similit ἀλκυόνα Alcũena: ἀρα λης Hercules: ut supra uidius. oppidũ ẽ apuliæ memorandũ clade illata Pyrrho a Curio & fabritio rõanis cõsulibus: ut late oñdit Plutar. in uita Pyrrhi.

Asia cũ. i. latino scribitur: regio duplex dicitur: maior. s. & minor. Minor mediterraneo mari nostro cingitur & phrigia ac licia conclusus terminat: sic quoq; ab asia nympha filia Oceani & Tethios. ut testis est Hesiodus in theogonia & Iapethi coniuge cognominata: quæ imperiũ circa ea loca tenuit. ut dixit Varro de origine linguæ: Hero. uero li. hostoriaꝝ. iii. dixit eam Promethei uxorẽ fuisse: & subdit: At uero lidi dicunt asiam ab asio Cotyi filio denominatũ fuisse. Maior uero asia a palæstina incipit syria: ac in indiam terminatur: quæ a minori nomen ad se traxit.

Asychis penultima cũ. y. græco & ultima cũ. ch. aspirato &. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto lib. historiarum secundo rex ægypti: qui post Micerium regnauit.

Asilas cũ. i. latino & unico. l. scribit: latinũ dicunt & ab effecto eius uolatilis. qui ut uidebimus asilus dicitur deductũ uolunt: Nam ardentis arma puellæ nomen propriũ fuit Camillæ comitis. ut Virgilius libro undecimo æneidos: Princeps turmas inducit asilas.

Asylũ cũ. y. græco & unico. l. scribit: apud nos indicat intemeratũ. Nã cõponit ex. a. qd̃ est sine. & συλαω traho: eo qd̃ locus fuit a quo neminẽ p uim trahere licebat: ubi græcũ. r. in. l. nostrũ conuersum fuit: & ut mõstrat Statius lib. xii. thebaidos apud athenienses primo a descendentibus Herculis constructum fuit: ut ait Fama est defessos acie post busta paterni. Numinis herculeos sedem fundasse nepotes.

Sic sacrasse loco commune animantibus ægris.

Confugium: & reliqua post hæc longo deinde tempore Romulus cõditurus urbẽ pastores inter quos adoleuit cõuocauit. Cumq; is numerus ad tutandam urbem parum idoneus uideretur: constituit teste Liuio primo ab urbe asilũ: quo q̃squis profici̊sceretur: ab omni noxa liberatus esset: dicẽte Ouidio libro fastorum. iii. Romulus ut saxo lucum circum dedit alto.

Quilibet huc inquit confuge tutus eris. Vnde Virgilius libro. æneidos octauo inquit.

Hinc lucum ingentem quem romulus acera silum.

Rettulit: ubi exponit Seruius. i. fecit ad imitationem athenien̊sis asili. Per hunc ergo modum ciuium numerum adauxit Romulus: uerum & nõnũq; pro ipso mere templo poni silum legimus: ut Vir. libro secundo æne. Et iam porticibus uacuis iunonis asilo. Prædam obseruabant.

Asilus cũ. i. latino & unico. l. scribitur: quidam cum duplicato. l. & nõ recte ut puto. Nã uolatile quoddã paruũ est armentis: & maxime bobus in festum: quod a uocis sono nomẽ traxisse uidet: qd̃ magis sine l. q̃ quod duplicet. l. auditur: & est latinum teste Virgilio libro georgicorum tertio qui ait.

Est locus silari circa ilicibusq; uirentem
Pluribus alburnum uolitans: cui nomen asilo
Romanum est: œstrum grai uertere uocantes. & subdit.
Asper acerba sonans: & reliqua quæ sequuntur.

Asine cum. i. latino scribitur: oppidũ est teste Plinio libro quarto naturalis historiæ: in achaia: a quo asinæus sinus cũ. æ. diphthõgo cognominatus ẽ: de quo Lucanus lib. viii. Quas asines cautes: & quas chios asseras undas: unde hanc urbem dixit Homerus in reducto admodum sinu positam esse.

Asyntheton antepenultima cũ. y. græco: penultima cũ. th. aspirato: ultima cum. t. simplici scribitur: dici potest latine incõpositum. Nã cõponitur ab a quod est sine: & συνετον cõpositum. Et tunc quoq; figura dicitur cum aliqua absq; coniunctionis absolute & simpliciter proferuntur: ut uenimus: uidi-

mus placuit:hæc eadem alio noīe dialiton dicitur:ut in ea dictione uidebimus.

Asymphonia cū.y.græco &.ph.aspirato scribīt:dici pt incōsonātia:ab a qđ ē sine συμφωνία cōsonātia.

Asius cum.i.latino scribitur:fuit Hecubæ priami regis uxoris frater:occisus ab Aiace telamonio in pḷio:ut ostendit Homerus.

Asparagus cū unico.r.scribīt:græcū ponīt a Iulio Polluce:a Festo secundo latinum dicīt: herba est sic quoq; cognominata:qa aspero uirgulto nascīt:unde:ait Martia.in ultio epigrāmatū. Mollis in æquo rea q̄ creuit spina rauēna.Nō erit incultis gratior asparagis:& Pli.in.xxi. natu.histo.inquit:In totū spina est asparagus:ea cōmode cū piscibus & carnibus lixa comeditur:ideo ait Iuuenalis in satyra.Si tep positi:Quæ fertut domino squilla:& quibus undiq; septa asparagis:& reliqua.

Asphaltus cū.ph.aspirato &.t.exili scribīt:dici pōt latine tutamē a uerbo græco ἀσφαλίζομαι:quod est tueor deductū:lacus ē Syriæ in ꝓuincia:q̄ hactenus Pentapolis dicta fuit:ideo sic cognominatū ut puto:qa nihil uiuū in eo submergīt:unde mortuū mare ab historicis noīatur:dicēte Solino cū de Iudæa tractaret mare mortuū nihil pter bitumē gignit:aial nullum hēt:nec in eo aliqd uiuū mergi pōt. Qua re tauri & cameli impune illud trāseunt:unde Iosephus li.v.captiuitatis iudaicæ. Vespasi.inquit cū iudæos uicisset:quosdā iussit natādi inscios manibus post terga ligatis in ꝓpici:q & si iacti mersiq; sint tanq̄ a uehementi spiritu ad superiora uenientes,statim repulsi euaserunt.Nec teste Iustino lib. xxxvi. natuigari potest:quum in eo protinus cuncta uita carentia submergantur.

Aspithines cum.i.latino utrobiq; &.th.aspirato scribitur:fuit teste Herodoto libro historiaq; quarto ex persis unus qui in Magum & Smerdim una cum Dario coniurarunt.

Asphodelos cū.ph:aspirato & unico.l.scribīt:herba ē de qua mentionē fecit Home.cuius caulē Theophrastus & princeps Pythagoras cubitalē:& sæpe duoq; cubitorum.ut refert Pli.libro.xxi.naturalis historiæ dixere:foliaq; habet porri siluestris:quam nostri ut ait astulam regiam uocauere.

Asopus cū unico.s.&.p.q̄doq; simplici q̄doq; aspirato scribīt. Simplici qdē ut Stati.li.thebaidos.vii.asopus gēuisse dat dignus q uideri tūc pat:abruptis quū torrētissimus exit pōtib⁹: Aspirato uero ut Oui.li.iiii.de fine titulo:Quid referā asophō?quē cæpit martia thebe natoq; thebe qnq; futura ptū:fluuius est achaiæ:ut oñdit Ptolemæ.in geographia q Aeginæ pater a poetis dictus ē: & in sinū corinthiū cadit:de quo plura Statius rettulit:sane teste Hesio.in theogonia ex Oceano ac Tethyorti sunt filii plures:a qbus flumia cognominata fuerūt.inī q̄ Peneus & asopus fuere.Nam Peneus in thessalia sedē elī gēs fluuio nomē indidit.Asopus cū philiuntē ad habitandū elegisset sūpta uxore Mētope Ladōis filia duos teste Diodo. siculo li.hi.v.ex ea filios suscæpit:Pelasgū.s.& ismenū.quin & Filias.xii.ismenus in boetia habitauit iuxta fluuiū:quē a suo nomine ismenū cognominauerūt:Ex filiabus uero Sinope ab Apolline rapta:in eū locū delata ē:ubi nūc ē urbs ab ea sinopes dicta hoq; filius Sirus his īpauit qui ab eo siri sunt appellati. Alia uero filia Corcira a neptuno in eā insulā delata ē:quā ab ea dixere corcirā & his natus ē phæacus a quo phæacū genus in corcira nomē accæpit phæaco filius extitit Alcinous: ut hic nī Diodo. ait.Home.uero aliter sentit ut uidebīus in dictiōe Nausithous:& ut seqtur Diodo Salamis a Neptuno similiter rapta in insulā aduecta fuit:q̄ ab ea Salaminia uocata fuit:ex qbus genitus est Cenchreus uir Clarus:q̄ isulæ īpauit:& serpentē i ea miræ magnitudis:q incolas uexabat occidit Iuppiter similīt ex phiūte Aeginā rapuit:inq; insulā aduexit:q ab ægina dicta fuit: ex q̄ Aeacū genuit qui in ea insula regnauit:ab Aeaco geniti sunt Peleus telamō & phocus.Hoq; peleus disco iacto licet iuitus Phocū fratrē intemit.ob quā cædē a patre pulsus:inq; phthiā thessaliæ fugiēs:ab Actoro rege purificatus in regnū accitus ē:cū rex ille liberis careret..Ex Pelo uero & Thetide ortus ē Achilles. At uero Thelamon ex ægine abiēs salaminā adiit:ubi sūpta uxore Glauca Canchri salaminioq; regis filia in īmpauit:Sed glauca defuncta tribiā alcati atheniēsis despōdit:ex q̄ ortus est Aiax qui bello troiano interfuit.Et hæc ut reliq̄ q̄ in diuersis dictionibus enarrabimus intelligi possint placuit explicare.

Assaracus cū duplici.s.&.c.exili scribīt:fuit Aeneæ proauus de quo in dictiōe Priamus uidebimus.

Assyria cum duplicato.s.sequente.y.græco:& in ultima cū.i.latino scribīt:regio est maioris asiæ:habēs ab ortu indiā:& ob casu tigrim fluuium.a meridie uero mediā:& a septētrione montem Caucasum. Sed ut ait Iustinus libro primo assyrii postea sirii dicti sunt.

Astages cū.t.exili scribīt:fluuius est teste Plinio naturalis historiæ secundo qui in pontū defluit.

Aster cum.t:exili scribīt:latine stella dicitur uel iubar.

Astericus sine aliqua aspiratione:&.i.latino scribīt:dici potest a nostris parua stella:Nam ἀστήρ græce latine stella unde diminutiuum astericus deductum.

Asterion cū.t.exili &.i.latino scribīt:fluuius ēachaiæ in Nemæa silua placide fluēs:& fructū iuxta ripas abundantissimus:ut testis ē Lactantius grāmaticus:fuit ēt urbs:ut oñdit Home.lib. iliados.ii.

Asteria cū.t.exili &.i.latino scribīt:fuit Titani Cæi filia & Latonæ soror:quā iuppiter ardenter amauit & in cæa insula uitiauit.

Astiages cū.t.exili:&.y.græco scribīt:fuit Cyaxaris medoq; regis filius:& Mandanæ pater:quā in somniis tantū minxisse uidit:ut oēm eius ciuitatē impleret.quemadmodū in ea dictione uidebimus:fuitq; ultimus assiriorum & medoq; rex.De quo apud græcos Herodotus lib.historiarum.i.apud nostros Iustinus similiter lib.primo q̄plura scripsere:& ἄστυ quod ē urbs:& ago componitur.

Astyalus cū.t.exili &.y.græco scribīt:fuit uir troianus q teste Home.li.vi.Ilia.i bello a Neoptolemo int

emptus est.
Astynax cũ.t.exili &.y.græco scribit̃:fuit Hectoris ex andromache filius:cui teste Homero libro.v.ilia
dos pater Scamandrio ipositus nomẽ sed cũ cæteri Astianacte uocare maluerunt:quod solus illius
pater urbẽ tutaret̃.Nam αστυ græce latine urbs dicit̃.ανοξ uero tutator uel defensor.
Astycraria secũda cũ.y.græco:penultima cũ.i.latino & sine aliqua aspiratiõe scribit̃:fuit teste Home.
in.x.odisseæ:filia Aeoli ex Læpatra uxore:quasi urbana potestas.Nã κρατος potentia designat.
Astymones cũ.t.exili &.y.græco scribit̃.fuit Hippotis cõiunx:& mater bellacissimi Capanei.
Astynous cũ.t.exili:&.y.græco scribit̃:fuit princeps quidam troianus.quæ teste Homero libro quin-
to iliados Diomedes in bello interemit.
Astiochia cũ.t.exili sequẽte.y.græco:& in penultima cũ.ch.aspirato &.i.latino scribit̃:fuit Actoris ex
dæ filia.hæc teste Homero li.ii.iliados:cũ adhuc uirgo in cœnaculũ paternæ domus ascẽdisset: clã ibi
a Matre cõpressa ẽ:cui peperit Ascalaphum & Ialmenũ:Eandem Hercules expugnatis compluribus
oppidis ab ephyra & fluuio seleente obduxit.Cui peperisse Tlipolenum dixit Homerus.
Astypale cũ.t.exili &.y.græco scribit̃:urbs fuit insula astipalæa:quasi αστυ υδος:idẽ urbis: παλη luctatio
ea teste Plinio libera fuit a romanis.
Astylæa cum.t &.y.græco:penultima cũ.æ.diphthongo.scribit̃:ẽ insula in mari ægæo una ex cycladi-
bus ab Astypale urbe cognominata:de q̃ Oui.li.ii.de arte ait Cinctaq̃ piscosis estypalæa uadis.
Astrea cũ.t.exili scribit̃.fuit teste Arato in phenomia Astrei filii titani ex aurora filia:quã ob diligẽtis-
simã æqtatẽ iustitiã appellatã dixit.nã tũc quoq̃ cũ terras habitabat.nõdũ uesãos rabies undauerat en
ses.Nec cõsanguineis fuerat discordia nota.Et alia plura p̃ multa carmia scdm eã q̃ hẽo traductionẽ.
T.Claudii Cæsaris.Nã germanici Cæsaris traductionẽ:quã olim uidi iã nõ teneo.Eã uero q̃ fuit Ci-
cerõis nũq̃ uidi.Sed græcũ ipius arati codicẽ habeo.& subdit aratus illã deide ob hoium scelera ad cæ
lũ euolasse.Et cæli sortitã locũ qua p̃ximus illi tardus in occasu seq̃t̃ sua plaustra bootes.At uero Hesi.
in theogonia dixit illã iouis & themidos fuisse filiã.Alii nõnulli Erigonem icari filiã dixere.
Astreus cũ.t.exili &.eu.diphthõgo in fine scribit̃:fuit teste Seruio sup primũ æneid.unus de titanibus
qui cõtra deos arma sumpsere:hic teste Hesio.in theogonia cũ aurora concũbens uentos genuit.
Astron cũ.t.exili scribit̃:& græcũ est:quod teste Macrobio sup somniũ Scipionis sidus apud nos dicit̃.
Quod proprie ex pluribus stellis constari dixit.ita ut stella unica sit.Quæ sane differentia ab auctori-
bus quandoq̃ confunditur:ut late uidebimus in dictione sidus.
Astronomia cũ.t.exili &.i.latino scribit̃:dici p̃t astroq̃ regula.Nã νομος græce latine lex & norma dr̃.
Astrologia cũ.t.exili &.i.latino scribit̃:dici potest astrorum sermo uel ratio.
Astu cũ.t.exili scribit̃:apud poetas astutiã designat.Cuius origo ut ait Festus ex græco uocabulo αστυ
deducit̃:qđ oppidũ seu urbẽ indicat:in q̃ qui cõuersari assidue sunt.cauti atq̃ acuti esse uidebantur.
Atalanta cũ.t.exili utrobiq̃ &.a.post utrunq̃.t.cũ unico.l.scribit̃:fuit uenatrix ex arcadia filia iasii filia
abãtis argiuoq̃ regis:ut græci oẽs & latini pariter attestant̃:hanc ardẽter amauit Meleager:ut Oui.in
iiii.epistolaq̃ heroidũ:arsit & œnides i menalia atlãta.Et Museus amorẽ tractans Læandri & Heros de
illa inqt παρθενος δυσελεηθεν αταρκαλιησ ατα λαγυτι.Nã cum uirgo esset speciosissima & una ex di
anæ comitibus ad aprum calidoniæ perimendum una cum cætera nobilitate achaiæ a Meleagro uo-
cata uenit.Sed tamen quia prima aprum sagitta perstrinxit:tum etiã ratione suæ formæ a Meleagro
amata capite monstri in testimonium magnæ uirtutis donata fuit.Ex quo in eius amplex9 deuenit: q̃
sibi deinde Parthonopeũ peperit:alia fuit Cenei regis in sciro insula filia cursu nobilis: & a poetis can
tatissima.Cuius ipsoẽm fabulã Ouid.ipse rettulit lib.metamorphoseos decimo ubi dixit talia dicentem
molli ceneia uultu.Et in eadem fabula:Gaudeat an uirgo magis his ceneia dictis.
Atalantis cum.t.exili utrobiq̃ sequẽte.a.uocali in secunda &.i.latino in fine scribitur:luscinia a nobis
dicitur & carduelis:de qua Vir.li.georgi.iii.Littoraq̃ halcyonem resonant atlantida dumi.
Athamas cũ.th.aspirato scribit̃ fuit æoli fili9 & cadmi gña ac thebaq̃ rex paterq̃ phrixi & helles cãtatis-
simus q̃dẽ carminibus poetaq̃:de quo Oui.li.me.iiii.& fastoq̃.vi.plura dixit:a quo patronymicũ atha
mãtis p̃ Helle filia ponit̃:ut Oui.xvii.heroidũ:Fluctibus in modicis athãmantidos æquora canent.
Athanasius cum.th.aspirato &.i.latino scribit̃:fuit episcopus alexandrinus uir admirandus in oi ætate
Cuius nobilem uitam e græco in latinum transtuli ad Eugenium pontificem maximum.
Athanatos secunda cũ.th.aspirato:& ultima cũ.t.simpli scribit̃:dicit̃ a nostris immortalis.
Atarnes cum.t.exili scribitur:fuit teste Herodoto libro historiarum septimo Darii persarum regis fra
ter:a quo locus quidam missiæ contra lesbum atarnes dictus fuit.
Athax cũ.th.aspirato scribit̃ fluuius est epireneo mõte scaturiens:q cursu lenis narbonã usq̃ p̃gredit̃
ubi naugabilis effectus adeo ibribus turgescit.q̃ itra ripas se cõtiere nõ possit: deide i rubresũ lacũ de
fluit uñ tẽuis exiẽs i tirrhenũ mar̃ demergit̃.de quo Lu.li.i.ait.Mitis athas latias gaudes ñ ferre carias
Atella cũ.t.exili & duplicato.l.scribit̃.fuit campaniæ oppidum:a quo ludi attellani dicuntur.fuitq̃ in
illo amphitheatrum egregium.
Athene cũ.th.aspirato scribit̃:ciuitas fuit p̃clarissima in attica regiõe cui9 adhuc uestigia q̃dã manẽt.
hãc prio ab ablãdo cõditã dixit Cice.li.iii.de natura deoq̃.Plato uero in timeo dixit amasim regem
ægyptũ eiua urbis conditorem fuisse:eãq̃ uocabulo ægyptio cognominasse:qđ lingua græca athe

nam ſonat. Alii Cecropẽ illã cõdidiſſe dicunt: & eam ſubita apparitiõe arboris oliuæ Mineruã cognominaſſe: quã ea arbor deſignat: & lingua græca athena dicit, alii nõ a Cecrope cõditã: ſed inſtauratam putant quo tpe athena apud illos ꝑ dea colebat. Poetæ uero dicũt Neptunũ & Mineruã athenas cõdidiſſe: ſed cũ de nois ipoſitione inter eos fieret diſſenſio: diis reliquis ꝓſentibus fit inter eos cõuẽtio: Vt q percuſſa terra laudabiliorẽ ꝓduceret effectũ: urbi nomen iponeret. Neptunus cũ tridẽte pcuſſa terra equũ ꝓduxit belli omẽ: Minerua aũt haſta ꝓiecta oliuã ꝓduxit pacis arborẽ. Quæ quoniã utiliora deorũ iudicio uiſa fuit: ex ſuo noie athenas dixit. Nã minerua athene græce dicit: de quo Luca. lib. vi. ait Primus ab æquorea pcuſſis cuſpide ſaxis Theſſalicus ſonipes bellis feralibus omẽ. Exilit: & Virgi. georgicorũ primo: Tuq o cui prima frementẽ Fudit equũ magno tellus pcuſſa tridente Neptune.

Athenodorus cum. th. aſpirato ſcribitur. fuit teſte Plinio libro trgeſſimo ſexto naturalis hiſtoriæ: marmorarius ſculptor eximius: diciturq; quaſi ἀθηνόδωρος hoc eſt Mineruæ: δῶρον: domum.

Athenion cum. th. aſpirato &. i. latiuo ſcribitur: fuit teſte Plinio libro. xxxv. naturalis hiſt. pictor. Maronites Glautionis coriothii diſcipulus: auſterior colore: & in auſteritate iucundior: ut i ipſa pictura eruditio eluceret: cui ut ſcribit idem auctor niſi in iuuenta obiiſſet nemo compararetur.

Atheos cum. th. aſpirato ſcribitur is eſt qui deos negat: ut Diagoras fertur cognominatus. Nam cõponitur ex a quod negationem importat: & theos deus.

Athefis cũ. th. aſpirato &. i. latino ſcribit fluuius eſt galliæ ciſalpinæ: qui in montibus tridentinis oritur & curſu rapidus tridentũ radit. Inde Veronã cõtingens urbem id duas partes diuidit. Et deinde p latas padi paludes gradiens nõ longe a brundulo in adriaticũ mare fluit: de quo Vir. meminit lib. ænei. ix. cum ait. Siue padi rippis athefim ſeu propter amœnum Conſurgunt geminæ quærcus.

Athimetus ſecunda cum. t. exili &. i. latino panuitima cũ. e. abſq; diphthongo: & ultia ſcribit: abſq; aſpiratione: fuit libertus Cæſaris Pamphiliti: ut ipſemet teſtatur in marmore ab eo dicato cineribũs uxoris Homonœæ cum epitaphio pulcherrimo: quod Romæ legi in ſacello Michaelis archangeli.

Atys cũ. t. exili &. y. græco ſcribit: fuit puer phrigius: ut ſcripſit Ouidi. lib. faſtoꝝ quarto. quẽ ſpectabilẽ facie ut idem ait Cybelle deoꝝ mater caſto ſibi amore deuinxit: iuſſitq; ut purus pſeueraret. & ſua templa tueretur. Et ſubdit Ouidius: Ille fidem iuſſis dedit: & ſi mentiar iquit Vltima qua fallã ſit uenus illa mihi. Sed deinde uel præceptorum oblitus. uel libidine aut amore deuictus fallit: & in nympha Sagarathide deſinit eſſe quo defuit. Quare cũ ea nympha pœnas dediſſet ac periſſet: puer in furias cõuerſus putans domos ruere tectũ omne diffugit: Et per ſumma dindymi montis phrigiæ: quæ facer ẽ furioſe diſcurrens: arepto lapideo cultro ſeipſum excaſtrauit: dicente Oudio.

Ille etiam ſaxo corpus laniauit acuto.
Longaq; non mundo puluere tracta coma eſt
Voxq; fuit merui meritas do ſanguinẽ pœnas
Ah pereant partes quæ nocuere mihi
Ah pereant dicebat adhuc onus inguinis aufert
Nullaq; ſunt ſubito ſigna relicta uiri. Verum catulos aliter hiſtoriam retexes dixit illũ ꝑ mare phrigiã contendiſſe: Et cũ ad phrigiæ fluuiũ qui gallus dicebat adueniſſet: bibiſſetq; ex illi⁹ aqua in furorẽ: ex aquæ natura cõpulſus ſcilicet ſe caſtrauit ait enim.

Super alta uectus atys celer erare maria
Phrygium ut nemus citato cupidine pede tetigit:
Adiitq; opaca ſiluis redimita loca deæ
Stimulatus ubi furenti rabie uagus amnis
Deuoluit. exectus acuto ſibi pondere ſilicis
Itaq; ut relicta ſenſit ſibi membra ſine uiro
Niueis citata cæpit manibus leue tympanũ & reliq. Nã de eo flumine teſtat Pli. lib. v. natu. hiſto. dicẽs Gallus phrygiæ flumen eſt: de cuius aq̃ potantes redunt inſani: Et Marrianus lib. vii. dixit ab eo miniſtros martis deũ gallos dictos eſſe. Quod Ouidi. ipſe eodẽ quo rettulimus lib. i. teſtatus eſt cũ ait.

Cur igitur gallos qui ſe excidere uocamus:
Cum tantum a phrygia gallica diſtet humus:
Inter ait uiridem cybelen altaſq; celenas
Amnis it inſana nomine gallus aqua:
Qui bibit inde furit: procul hinc diſcedite quis eſt
Cura bonæ mentis: qui bibit inde fuit.

Cum ergo atys per eum modũ ſe exercuiſſet: uenit in id exemplum. ut omnes qui matri Deum miniſtrare cupiunt: ſeipſos excaſtrare debeant: dicente Ouidio in præfato libro: Venit in exẽplũ furor hic molleſq; miniſtri: Cædunt iactatis uilia membra comis. Nec ſe ferro excidere: ſed lapideo cultro demonſtrant: Quod etiam Iuuenalis confirmare uidet: cum ait in ſatyra Credo pudicitiam. Ecce furẽtis Bellonæ matriſq; deum chorus intrat & ingens Semiuir obſcœno facies reuerẽda minori: Mollia: qui rapta ſecuit genitalia teſta: & reliqua. In quibus oſtendere forte uidetur: nõ omnes ſibi teſta genitalia exſecuiſſe. ſed ille ſolum qui inter illos eſt maior. Verum hi cum matri deum ſacra litabant: proprio ſibi ſanguine crines iungebant: & caput ide rorantes futura præſagiæ credebant. Vnde ait Luca-

nus libro primo:crinemq; rotantes Sanguineum populis ululabant tristia galli.
Atys alius Crœsi lydoq; regis maior natu filius fuit qui.nulla arte custodiri potuit: quin ferro necaret. Nã teste Hero.li.histo.i.ab Adrastro uenãdo fortuitu interfectus fuit:alius eodẽ noie eius frater fuit: q cũ natus diuq; e linguis educatus eẽt:ui timoris paternæ necis uocalis euasit.Cuius hæc fuerũt uerba teste Hero.lib.histo.i.ὦνθρωπε μὴ κτεῖνε τὸν κροῖσον:hoc est o homo ne interfice Crœsum.
Atina cum .t.exili &.i.latio scribit.fuit teste Seruio sup septimo æneí.urbs iuxta põtinas paludes cãpanlæ quæ ciuitati erũnas inferebãt. unde sic quoq; cognominata fuit. Nam ἄτη:græce latine erũna dicitur. Virgilius tamen dixit.atina potens:tyburq; superbum.
Atlas cum.t.exili imediate sequẽte.l.scribit:mõs ẽ mauritaniæ sic quoq; nominatus ab atlãte rege filio Libyæ a quo teste Pli.lib.vii.natu.histo.astrologia primũ cõperta fuit. Sed duo montes eiusdẽ nois in mauritania ab Herodo & aliis nõnullis historicis describunt. Vnus qdẽ ppinquior colũnis Herculis. Alter uero in interiora libyæ remotior:quẽ rotundũ esse dicit:& altissimũ.Cuius sũmitas nunq; uideri põt:qa nubes ab illo nec æstate:nec hyeme diuelluntur.Quẽ incolæ:ut ille refert unã cæli colũnam esse asserunt.Et ut ferunt poetæ fuit in illũ atlas mauritanie rex conuersus: Quare in formã uiri Virgileum descripsit:cũ ait libro æneidos quarto.

Atlantis cinctum assidue cui nubibus atris:
Piniferum caput uento pulsatur & imbri
Nix humeros infusa tegit:tum flumine mento
Præcipitat senis:& glacie riget horrida barba.

Simliter & eadẽ scriptura hoc est cũ.t.simplici immediate subsequente.l.ponitur ab Herodo ꝓfato li. histo.iiii.atlas fluuius quidã magnus a summo montis æmi uersus septentrionẽ in istrum defluẽs quẽ sic quoq; cognominatũ ab atlãte arcadiæ rege existimo:Nã teste Seruio sup.viii.æneí. tres fuerũt atlãtes. Vnus rex Italiæ:& Pater Electræ uxoris Coriti. Alter arcadiæ & pater Maiæ:ex qua Mercurius natus est:Et tertius maurus qui maximus est dictus:Et cui pene reliqua oia attribuunt ab atlante atlantides patronymicũ licentia poetica deducit:ut Ouidius.libro.metamor.i.Sedit atlantiades pro atlantides a quo etiam atlantides populi:& atlanticum mare.
Athleta penultima cum.th.aspirato immediate subsequente.l.& ultima cũ.t.simplici scribitur:dicitur a nostris pugil & luctator.
Atomus cũ .t.exili scribitur:dicitur apud nos indiuisibilis:& indiuidua.Nã ex a cõponitur: & τομὴ:qd est incisio:Lucretius uero atomos munitiones uocauit.
Athochari cũ.th.&.ch.aspiratis scribit:sunt teste Herodo.populi scythici in Asia: hi teste Pli.li.vi.naturalis histo.apricis ab oĩ noxio afflatu secluſi collibus eadẽ qua hiperbolei deiungunt tẽperie.Et subdit de his priuatim condidit uolumina Homerus sicut Echathus de hyperboreis.
Athos cũ.th.aspirato scribitur:mons est inter macedoniam & thraciã.Quare nonnunq; mõs thraciæ dicitur:ut Homerus in hymno apollinis: ὄρη κίοσ τασθσ. Nonnunq; macedoniæ: & aliquando æmoniæ mons dicit:quæ sub nomine macedoniæ:ut in ea dictiõe uidebimus nõnunq; uenit:unde Seneca i Meda: Aemonius illas cõtulit pestes athos. Seruius uero sup.xii.æneí.Non athos cũ.s.consonante in fine:sed athon cũ.n.ut appollon scribendũ dixit. Quod auctoritate Virgilii cõprobauit q ibidẽ dixit. Quantus athon aut quãtus aryx.Nec ut ait si athos cũ.s. legeret:cũ os breuis sit: minime staret uersus. Quin & alio cõprobat:quia athona in accusatiuo facit. Quod ut saue ipse fatet ab Herod.& Homero obseruatũ nõ fuit.Nã ẽt ut puto a nostris comperit.Nã Vir.lib.geor.i.ait. Aut athõ aut rhodopẽ aut alta ceraunia telo deiicit.Nisi quis dicat eclipsim fieri uel athona rhodopen scribendũ eẽ. Estq; altitudinis admirandæ ut historici attestant:ita ut usq; ad lemnum insulã umbrã ꝓtendere affirment: q̃ octogintasex milibus passuum a macedonia separat:de quo Statius li.v.thebaidos ait.Ingẽti tellurẽ ꝓximus umbra Vestit athon nemorũq; obseruat imagine pontũ.Et cũ sic arduus fuerit,teste tñ Herodoto li.histo.v. nauigatus fuit classibus pficis:& a cõtinẽti iussu Xerxis mille'qngentis passibus abscisus est:quin & pontẽ sub strimone fluuio derelictũ:hoc est adeo subcauatũ dixit:ut flumen ipsum cursum supra pontẽ cõficeret:& sub ponte mare inundaret:in dictione Xerxes uidebimus.
Atossa cũ.t.exili hoc ẽ sine aspiratione & duplicato.s.scribit:fuit teste Hero.lib.histo.iiii.filia Cyri:quã & artystõe sororẽ Darius postq̃ ad regnũ pſaq; sublimatus est uxores accæpit:& ex atossa ut idẽ auctor circa initium libri septimi dixit Darius ipse Xerxem pgenuit:deinde post illum regnauit.
Atrax cũ.t.exili scribit fluuius ẽ ætoliæ:a quo teste Pli.li.iiii.nat.hi.atraces qdã populi cognomiati sũt.
Atreus cũ.t.exili.&.eu diphthõgo i fine scribit:fuit filius Pelopis:& hippodamiæ:nepos Tantali micenaq; regis & frater Thiestis:de qbus multa narrant a poetis:ut a Seneca in Thyeste:& statio in diuersis locis suæ thebaidos: Qui sane oñdit eos fuisse int se sæuos:adeo ut Thyestes cũ Europe fratris uxore concũberet:qd dolẽs atreus liberos ei epulãdos apposuit. Cuius facinoris cũ Thyestes exqreret ultionẽ a diis:rñdit illi Apollo posse alio scelere eius facinoris uindicẽ nasci.s.si cũ Pelopia filia sua cõcuberet. Quo facto natus ẽ ægisthus:q atreũ interfecit:& Agamẽnonẽ si milit a bello troiano redeuntem interemit.Serui.sup.i.æne.dixit atreũ apud Mycenas primũ solis eclipsim iuenisset cur iuidẽs frater ex urbe discessit tpe quo eius ꝓbata sunt dcã:& ab atreo atrides deducit:unde Agamẽnon & Menelaus a poetis dicti sunt qd usurpatũ fuisse dixit Seruius sup primum æneidos:qa Plistonis fuerunt filii.

Athrys cũ.th.aſpirato &.i.græco ſcribit̃:fuit teſte Hero.li.hiſto.iiii.thraciæ fluuius in iſtrũ defluens.
Atropos cũ.t:exili ſcribit̃: Vna dicit̃ ex parcis q̃ filium frangit:unde cõponit̃ ab.a.quod eſt ſine:& τρὸ
πῶ cõuerſio:quaſi ad nullius preces cõuertat̃.Nã ut uoluit Home.tres ſunt ſorores: quarũ una dicitur
Clotho quæ.ſ.baiulat.alia lachefis q̃ filat:Et tertia atropos q filium frangit.Ita ut cũ alicuius filia diru
perit morte moriatur.dicente Mrtaiale in primo:Lanificas nulli tres exorare puellas.
Contigit:obſeruant quẽ ſtatuere diẽ.Has martianus dixit ſuperũ librarias: & ſcriptrices:q̃.ſ. ſnias Io-
uis ſtudio ueritatis accipiũt. Vnde & nõnunq̃ ab auctoribus noſtris p diſpoſitione ſuperũ capiunt̃: iu-
xta quod ait Iuuenalis in ſatyra Neuole. Hæc exempla para fœlicibus: at mea clotho. Et lachefis gau-
dent ſi paſcit̃ inguine uenter. Vnde illas quoq; dixit Heſiodus in theogonia naſcẽtibus hoibus bonũ
& malũ conferre. Quare latine parte teſte Gellio li.iii.noctium atticarum ex auctoritate.
Varronis imutata littera una a partu nominantur.
Attalus cũ duplicato.t.exili & unico.l.ſcribit̃:fuit pgamenoꝝ rex:q̃ i miori aſia cõtra philippũ romãis
fauit:de quo Liui.diuerſis in locis:& Iuſti.lib.xxxvi.plura ſcripſere alter eodẽ noĩe fuerat Neoptolemi
filius frater Olympiæ cõiugis Philippi fratris alexandri magni.q deinde cã fuit mortis Philippi.
Attagen cũ duplicato.t.exili ſcribit̃:auis ẽ teſte Pli.lib.x.natur.hiſto.celebris & uocalis alias: ſed capta
obmuteſcens:hæc ut ait primũ in ionia cõperta fuit poſtmodum in Gallia & Hiſpania capta.
Attis cũ duplici.t nõ aſpirato &.i.latino ſcribit̃: Sane teſte Seruio ſup.i.geor.nõ ſolũ attis cũ.s.cõſonã
te in fine:ſed ẽt attin cũ.n.ſcribi põt:ut delphis & delphin:eleuſis cleuſin.Et ut pergit:uerius in.n. deſi
nunt:qa illud in obliqs habent q̃ in.s.ut attinos delphinos eleuſinos:& eſt attin regio int̃ achaiã & ma-
cedoniã:quæ maxime græce nomẽ retinet.Nam ab Iſton corinthio ſiue ſtrictura: in qua definit acha-
ia incipiens:& p mare ægæum porrecta uſq; in macedoniã & theſſaliã:quã ut multi uolũt cũ omni boe
tia intra ſuum nomen includit extendit̃:dicta primũ attis ab atti filia Græci ſucceſſoris Cecropis a
quo & græci ſic quoq; cognominati fuerũt.Deinde ab Hellene Pyrræ & Deucaliõis filio dicta fuit hel
las:q̃ teſte Solino in theſſalia natus ẽ:quo regæ ipſi græci hellenes dicti fuerũt.Nã teſte Ariſtotele i ſe
cũdo meteoroꝝ:hellenes nũc ſunt:qui prius græci a græco rege dicti fuerũt:In hac regione fuit incli
ta atthenaꝝ ciuitas:cãpus marathon cũ oppido eiuſdem nominis athenis ſatis propinquo:memoran
dus quoq; cruentiſſimis prælis ut in ea dictione uidebimus montes teſte Plinio bryleus ægialeus icari
us hymmettus. Quin & ſunium promontorium:duriſcos:polipoſter:ebrauroniõ:ſaxa ſcyronia athe
nis propinqua:& ut multi ferũt mons aracinthus:ut in ea dictione uidimus.nec lõge ab athenis argos
oppidũ qd̃ Bacchus ipſe cõdidit:& plura alia q̃ lõgum eſſet numerare: at uero ab atti regio ipſa attica
dicta eſt:& atticus incola quin & attius:quæ oia cũ duplicato.t.ſcribenda ſunt. Virg. lib.geor.iiii.atti-
as orithia:& ſimiliter omnia deſcendentia cũ geminato.t.ſcribi debent:& nõ.c.ante.t. ut attæus. Vir.
in alexi:amphion dircæus inattæo aracintho. Similiter Leander & Boreã:qui rapuit Orithiam dixit a
pud Ouĩ.xyii.heroidum: Tam gelidus cũ ſis nõ te tamen improbe quondam Ignibus attæis in caluiſ-
ſe negas. Nam ſi cũ.c.aut.t.ſcribatur:denotat montem leucadium:qui actius dicitur:ut Sappho:actæ
um populi leucadiumq; uocant:& in eadem epiſtola:Cur nõ actiacas miſeram me mittis ad horas:qd̃
cum.c.ante.t.ſcribitur:Similiter Virg.lib.ænei.iii.actiaq; iliacis celebramas littora palmis. Et circa fi
nem lib.octaui:actius hæc cernens arcũ intendebat apollo:at uerbum atticiſo:quia ab atti deſcendit:
cum duplici.t.ſcribitur:ut Plaut⁹. Nõ atticiſſat:ſed ficiliſſat:& inde atticiſmus:ut Quinti. in primo de
oratoria inſtitutiõe:In primis inquit copiam uerboꝝ:quorum in tragœdiis graultas:in comœdiis ele-
gantias & quidam uelut atticiſmus:inueniri poteſt.Et ut quidam putant ẽt attilius inde deducitur qd̃
ſi ſic eſſet:cum duplici.t.ſcribendum erit.
Auctor cũ.au.diphthongo &.ct.exilibus ſcribit̃ a uerbo græco:qd̃ eſt ωξω origĩnem ſignificationem
ducere uoluerũt:ita ut poeta:ſeu ut dicã factor ſit.Nam factor in uſu non eſt:niſi in quibuſdã.e.græco
tranſlatis ut factorem cæli & terræ:ubi habet̃ ποιητὴν:hoc eſt poetã:at nos poetas ceteroſq; operum
cõditores auctores uocamus.Et ille qui fecit aliquod opus:q̃ ægit bellũ aut pacem auctorẽ operis & au
ctorẽ belli aut pacis dicimus.Itẽ & hoiem in quo eſt ius:poteſtas & dignitas./Vnde auctoritas dicta eſt
Liuius:Decreuerũt.n.ut cũ populus regẽ iuſſiſſet.Id ſic ratum eſſet ſi patres auctores fierent: hoc ẽ au
ctoritatẽ:ut aiunt ſuam & decretum interponerent:ratũ haberẽt:atq; ratificarẽt ſiue cõprobarent. Et
alibi:maiores noſtri nullã ne priuatã quidem rẽ agere fœminas ſine auctore uoluerunt. Vocanturq;
ẽt auctores pupillorũ:in quoꝝ adminiſtratione infirma ætas reſq; eius ſunt.Ideoq; filios regũ pupillos
ſub auctoribus fuiſſe legimus.Paulus iuriſcõſultus.Etiã ſi nõ interrogatus tutor auctor fiat: ualet au-
ctoritas eius:cũ ſe probare dicit id quod agit̃:hoc ẽ.n.auctorẽ fieri. Quare auctores ſnie alicuiuſq; cõ
ſilii uocantur hi:quoꝝ ſniam conſiliumq; ſecuti ſumus.Et duces militum auctores uocabantur. Vnde
auctorare obligare eſt & ſubiectum facere. Sed quærit Seruius ſuper donati artẽ auctor utrũ per ſe an
de uerbo oriatur.Et reſpondit in hæc uerba dicẽs. Sed eſt ſciendũ q̃ a ſe naſcit̃. Nã illud qd̃ eſt augeo:
ne nos deducat qd̃ inde ueniat:aliud.n.eſt augere:aliud auctorem eſſe:hæc ille: Quid quod auctorem
nullo pacto dicere poſſumus auctorẽ.Nam auctor ſine.u.littera ab ago deſcẽdit: Et dicitur orator qui
agit cãm quiq; geſtũ uultus & corporis agit:unde oratio ab ipſa pnũciatiõe dcta eſt. Quin & orõ ſcri-
pta actio eſt appellata.Item comœdus & tragœdus.i.hiſtrio.qui agit geſtus in ſcæna & quod huic ge-
neri ſimillimũ ẽ:qui agit attelanas:& minus omnis auctor uocari põt.Et partes comœdiæ actus dicit̃.

Auctoratum cũ.au.diphthongo &.ct.exilibus ſcribitur:ab auctorare deſcendit:ſignificatq; obligatum & ſubiectum. Liui.li.xlvi.ab urbe ſigno inqt ſuo impreſſas tabellas miſit:& uero pignore uelut auctoratum ſibi ꝓditorem iratus ẽ.i.obligatũ & ſubiectum. Valerius maximus li.ix.auctorato inquit ſociis officio. Sueto.lib.iii.de ligendo uel auctorãdo milite:ac legionũ:& auxiliorũ deſcriptione.

Auctoramentũ ſimiliter ſcribit̃:& ab auctorando militẽ deducit̃. Nã quaſi obligationẽ nexumq;uel q̃ſi ſtipendiũ quoddã:& p̃cium cuiuſdam militiæ ac pugnæ actiõeſq; deſignare uidet̃. Quinti. Nec difficilem ſane ſub illo p̃ſertim auctoramento habuiſſet miſſionẽ:ſed noluit gladiator uiuere. Cicero Quorum ipſa merces auctoramentũ ſeruitutis ẽ. Seneca li.vii.epiſtolaꝝ. Nullum ſine auctoramento malũ ẽ:auaritia pecuniã promittit:luxurias uarias uoluptates.ambitio purpurã & plauſum:& ex hoc potẽtiam:& quicqd potentia poteſt:mercede te uitia ſollicitant.

Auctio cũ.ct.exilibus &.i.latino ſcribit̃:& latinã hẽre deriuationẽ:ac magis ab augeo:q̃ ab auctorãdo ꝺ duci exiſtimo. Nã uenditio quædã in publico ac loco celebri:q̃ p̃ incremẽtũ p̃cii: hoc ẽ plus offerẽtis fieri uidebat̃. Et hic auctionari uẽdere dicebat̃:qꝺ publice & ſub haſta p augmentũ p̃cii uẽdebant̃. nec hoc mõ ea uẽdi dicebant̃:q̃ ad eſum uidebat̃:ſed q̃ ad alios uſus:Nec fere niſi q̃ penes alitũ i uſu fuerũt

Auglas cũ.i.latino ſcribitur:in quod ei diphthongus conuerſa fuit:& fuit teſte Home.li.xi.iliados epiorum rex ſiue elidenſium:qui bellum geſſit cum Neleo piliorũ rege.

Aula cũ.au.diphthongo ſcribit̃ träſſert̃ a noſtris artiũ:at aula p olla Plauto uetuſtiſſimiſq; relinq̃mus.

Aulæa cũ.æ.diphthongo & in penult.ſcribit̃:uelamina ſunt de picturis intexta: q̃ primũ in aula attali regis aſiæ q̃ populũ romanum heredẽ ſcripſit inuenta ſunt. Virg.lib.geor.iii.purpurea intexi tollant aulæa britanni. Vnde ab αυλη: quod eſt aula nomen aſſumpſere.

Aulis cũ.au.diphtõgo &.i.latio ſcribit̃.nõ ẽ iſula ut ignari qdã putẽt. Sed teſte Strabo, approbatiſſimo hiſtorice int̃ græcos regiũcula ẽ boetiæ petroſa:& ciuitas eiuſdẽ noĩs:iuxta quã portus ẽ q̃ngentaꝝ naui ũ capax Eurípo Chalcidico ꝓximus. Idẽ innuere uidet̃ Home.lib.ilia.ii.Pli.ẽt lib.iiii.natu.hiſto.ubi de inſulis maris ægæi atq; ipſa Euboia ptractat inqt ex aduerſo incotinẽti aulis ẽ& agẽdo de boetia.in ipſis inqt faucibus Eurípi:quẽ facit euboica obiecta inſula auſis nobilis ẽ portus:quẽ boetii antiqtus dixere hyamas. Idẽ Pompo.cõfirmauit dicẽs:aulis agamẽnoniæ graiorumq; claſſis in Troiã cõiurãtiũ ſtatio. Vnde boetiæ portus dicit̃:in q̃bus detẽte fuerũt graiorũ naues:dicente Ouidio libro meta.xii.

Nec dilata foret uindicta niſi æquora ſæui
Inuia feciſſent uentiq;:boeta tellus.
Aulide piſcoſa puppes tenuiſſet ituras:

In eo loco coniurauerunt græci:nõ ante reuerſuri:q̃ ilion caperet̃:ut Dido ad æneam apud Vir.libro æneidos.iiii. Non ego cum danais troianam excindere gentem aulide iurauí.

Auras cũ.au.diphthongo ſequente.r.ſcribit̃. fluuius eſt teſte Herodoto lib. hiſtor.iiii.grandis ab æmo deſcendens:& in Iſtrum defluens.

Aurum cũ.au.diphthõgo ſcribit̃:græcũ eſſe q̃dam putãt. Nã teſte Feſto Hippocrates medicus ab inuẽtore cognominatũ illũ putauit:quẽ uocitatũ dixit αυριον:& inde theſaurus. Qui uero latinum uolũt a ſimilitudine coloris auroræ nomẽ traxiſſe exiſtimãt.alii uero ab aura.i.ſplẽdore teſte Seruio ſup.vi. æneí.dictũ putãt:dicente Vir. Diſcolor unde auri p ramos aura refulſit.i.ſplẽdor. Et Hora. tua ne tradet aura maritos:hoc eſt ſplẽdor:Nonnulli uero quia mentem homiuum auertat.

Anſchiſæ cũ.ch.aſpirato &.i.latino ſcribit̃:populi ſunt in libia ultra barcaeos. iuxta quos uerſus mare ſunt bacales.ut oſtendit Herodotus libro hiſtoriarum.iiii.

Autocanes abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:mons ponitur ab Homero in himnis,

Autonoe cum.t.exili &.oe.diuiſis litteris in fine ſcribit̃.fuit Cadmi thebarum regis filia ex Hermione coniuge:ut ſcribit Heſiodus in theogonia:& Ouidius lib.metamor.iii.

Automedõ cũ.au.diphthõgo i prima &.t.exili ſequẽte.o.ſcribit̃:nõnulli uero ex nr̃is loco ipſius.o.ponũt.u.& dicũt autumedõ:fuit achillis armiger ſeu auriga:ut Virg.li.æneí.ii.Et quoꝝ agitatur achillis armiger automedõ. Idẽ Ouí.li.i.de arte.nũqd achilleos int̃ fera p̃lia fida: Deſeruit leuitas:automedontis equos:a quo id quoq; tractũ ẽ:ut cũ aliquẽ aurigã aſſignare cupimus: atq; inſigni arte adnotare ob illius excellentiã automedontis nomine uocitemus. Quare luue.in prima ſatyra cũ de illo loqueret̃. Quí bona donauit p̃ſepibus:& caret omni maiorũ cenſu ait.dum puolat axe citato. Flaminiã puer automedon:nam lora tenebat:hoc eſt æquale automedonti oſtendebat ſe habere aurigam.

Autolyeus abſq; aliqua aſpiratione & unico.l. atq;.i.græco ſcribit̃:fuit uir græcus ex eleone urbe boetiæ de quo Homerus libro iliados meminit.

Axylus cũ.y.græco & unico.l.ſcribit̃ hẽtq; apꝺ græcos acẽtũ i.prima fuit phryx ex ciuitate arißbe filius teuthranidis:hic teſte Home.li.vi.ilia. fuit hõ:p̃q̃ beatus oĩbus q̃ ad uictũ mortaliũ ptinẽt:& in iſignari ißbe agẽs oẽs.q illac iter igrediebant̃:qua erat beniuolẽtia hũanitate clæmentia excipiebat:qui cũ a Diomede in bello Troiano interficeret̃:nemo ſuccurrens qui ab atroci eũ morte potuit eripere.

Axiocus cũ.i.latio &.ch.aſpirato ſcribit̃:nomen fuit philoſophi:cui Plato librum de morte inſcripſit.

Axis cũ.i.latino a nobis ſcribit̃:a græcis uero ἀξων dicit̃:& ꝓprie ea linea q̃ ab uno mũdi polo in alterũ tendit:ad cuius ſimilitudinẽ ſtipes ille teres circa quẽ tota currus uertit̃ axis dicit̃. Virgi.lib.georg.iii. Poſt ualido nitens ſub pondere faginus axis. Nonnunq̃ uero & pro tota rheda uel curru poſitũ cõpe-

ritur ut Iuue. in satyra Crispini: Dignus aricinos qui mendicaret ad axes: id est ad currus Aritiam uel aricina nemora adeũtes. aliquãdo ãt & pro septentrionali polo positum fuit: uel ut ait festus pro septẽtrionali pte cæli. Virg. lib. geor. ii: Quæ terga obuerterit axi. i. septentrioni. Quin & pro ipso cælo absolute idem poeta nonnunq̃ posuit: ut lib. iiii. æneidos cum ait. Vltimus æthiopũ locus est: ubi maxius atlas axem humero torquent. i. cælum sustinet: qn & teste Festo tabula sectilis axis appellatur:

Axius cũ. i. latino scribit̃: dicit̃ ab homero lib. iliados secũdo fluuius ὁυκαλλιστοτυδῶν: hoc est cuius pulcherrima est aqua. Nam ut ait licet spacioſus sit: tamen usq; ad imum est lucidissimus: ut nullus in toto orbe terraꝝ sit speciosior: Hic teste Herodoto libro historiarum septimo per omnem. Mygdoniã quæ pars est Macedoniæ profluens iuxta Chalestram urbem in mare ægæum cadit.

Azymus cum .z. consonante &. y. græco scribit̃: id apud nos dicitur: quod est sine fermento. Nam componitur ex. a. quod est sine: & ζυμη fermentum.

Azıris cum. i. latino utrobiq; scribitur: palus est in libya.

Azotus cum. t. exili scribitur: urbs fuit Syriæ.

Abylon cum. y. græco & unico. l. scribitur: nomen est urbis in Chaldæe: de qua Lucanus. cumq; superba foret Babylon spolianda trophæis. Hæc adeo nobilis fuit: ut Caldæam totam: & Mesopotamiam a se Babyloniam dixerit: quæ simili modo & in penultima cum. i. latino scribitur. Hanc omnes græci & latini historici pariter & poetæ a Semiramide regina conditam referunt. dicente Ouidio libro metamorphoseos: quarto Vbi dicitur altam Coctilibus muris cixisse Semiramis urbẽ: de quo in dictione Semiramis plene uidebimus. Huius muri igitur teste Philostrato in uita apollonii tyranei trecentorum & octoginta studiorum circuitũ detinebant. Plinius. uero libro historiæ naturalis sexto murorum dixit amplitudinem fuisse sexaginta quattuor milium passuum: crossitudinem quinquaginta cubitorum. Altitudinem uero quater tãtum. Itaq; fuit mœnibus ac hortis pensilibus: temploq; & arce maxime admirabilis.

Bacchus prima definit in. c. exili & ultima cũ. ch. aspirato scribit̃. fuit Iouis filius ex Semele Cadmi filia ut poetæ oẽs attestant̃: de quo Ouidi. lib. metamorphoseos tertio plene omnia pertractauit. & ut græci quidam grammatici dicunt deriuatur a βακχευω: quod est furo uel insanio. Hic primus Indiam subiecit: & primus apud græcos docuit uisi usum: ut testis est Capella libro de nuptiis Mercurii. Quam ob rem teste festo illi a poetis cornua dantur: eo q; homines nimio uino truces fiant. Vnde Sapho ad Phaonem ait: accedant capiti cornua Bacchus eris. Quin & pro hasta thyrsum ferratum tecta cuspidine pampino illum ferre dicebant: ut Seneca in Hercule furente.

Adsit Licurgi domitor: & rubri maris.

Tectam uirenti cuspidinẽ chirso gerens: de quibus latius in dictione Dionysius uidebimus: Quin & illius currum trahi a tigribus dicunt: dicente Statio: Promouet effrenæ dextra leuaq; sequuntur.
Lynces: & uda mero läbũ retinacula tigres. Nõnũq; uero & muliebri hitu ornasse se illi ferũt. dicẽte Se.
Non erubescit Bacchus fusos tener
Spersisse crines: nec manu molli lenem
Vibrare thirsum cum paruum forti gradu
Auro decorum syrma barbaricum trahit.

Post multa uirrus opera laxari solet: Et ut testis ẽ Plinius lib. vii. natu. histo. Emere ac uendere instituit Liber pater. Oia igit̃ descendentia a Baccho similiter cum duplici. c. & secundo aspirato scribunt̃: ut bacchicus. Ouidius libro primo tristium: Deme meis hederas bacchica serta comis: Eodẽ modo bacchaides: quod etiam cum. i. latino scribitur: ut idem libro quinto eiusdem operis: Et me bacchaides iudice falsus erat. Simili modo bacchides & bacchilides scibunt̃: a Baccho. at baccha pro granulo ut supra uidimus latinum ẽ & cũ duplici. c. absq; aliqua aspiratione scribit̃: & inde baccatum sine aspiratione: qđ diuersas habet baccas. Virgi. lib. æneidos primo: Colloq; monile Baccatum. Quod si a Bacchothra ur: cũ. ch. aspirato scribendum ẽ: ut ẽ id Virgilii libro æneidos tertio: Bacchatamq; iugis Naxon uiridemq; Donysam: & uerbum bacchor: ut idem libro tertio eiusdem poematis: Sæuit inops animi: totamq; incensa per urbem Bacchatur.

Bacchanalia cum duplici. c. secũdo aspirato scribit̃: & a Baccho deducitur. Nam sacra quædã acchi dicta fuerunt: q̃ teste Liuio libro. viii. de bello macedonico huiscemodi fuere: Græcus ignobilis in Hetruriam primum uenit sacrificulus & uates. Sed occultorum sacrorum initia primo paucis fuerũt tradita uiris & mulieribus: & fuerunt additæ uoluptates meri & epularũ ut multorũ animi allicerentur. Cumq; uinũ animos: nos: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ oẽm pudorẽ extinxisset: corruptelæ ois generis fiebãt. Sicq; stupra ingenuorũq; & fœminarũ pmiscua iu his sacris erãt multa dolo: sed p uim plurima parabant̃. Hæc religio uerius morbus pestifer Romã ab Hetruria penetrauit: cuius facinora fuerũt alquãdiu tacita. Tandẽ noticia eius facinoris ad posthumũ consulẽ p. P. Ebutiũ adolescẽtẽ: & Ebutiã fœmiam hispaniã deuenit p modũ: qui late a Liuio in præfato libro narratur. Vnde dixit Iuuena. Qui curios simulant: & baccanalia uiuunt: fuerunt nanq; sacra Bacchi orgia & trieterica: de quibus in suis dictionibus uidebimus. Sacrificabatur Baccho caper: quia maxime ultib⁹ capra no

cet ut late monstrauit. Virgilius libro geogircorũ secundo. Erat etiam illi uanus cõsecrata: ut Virgilius libro georgicorum primo. Et mistica uannus iaccho. Eo q illius sacra teste Seruio ad animaꝝ purgationem pertinebãt: quod per uannum designabatur: quo fruges purgabantur.

Bacchiadæ cũ duplicato. c. & secũdo aspirato: atq; .i. latino scribĩt: dicti fuerũt q e Corintho effecti exules. Bles in Siciliam deuenerunt: & urbẽ inter Epichinnũ & peloꝝ ædificantes siculi facti sunt. de quibus dixit Ouidi. lib. metamorpho. quinto: cum plutonis inter describeret Proserpinam deferentis

Et quia bacchaidæ bimari genus orta corintho
Inter inæquales posuerunt mœnia portus.

Bacchius eodẽ modo scribitur: genus est pedis: quo in carminibus sacroꝝ bacchi utebantur. Constatq; ex prima breui & duabus sequentibus longis: ut Horatius in primo carminũ: Lidia dic per omnes qui uersiculos constat ex coriambo & bacchio.

Bactrius cũ .ct. exilibus: &. i. latino scribitur: fluuius est scithatum: a quo populi quidam circa illũ inhabitantes teste Hero. li. histo. vii. bactriani dicunt. Et in bactria in plurali numero ꝓuincia dicitur.

Bactra cũ. ct. simplicibus scribĩt: ꝓuincia ẽ Scithiæ ultra Assiria a flumie bactrio cognoiata: estq; gñris neutri & numeri pluralis: ut Vir. lib. geor. iii. Neq; bactra: neq; indi Laudibus italæ certent.

Bactriani cũ. ct. exilibus scribĩt: populi sunt teste Hero. lib. histo. Asiæ: scithis propinq. Quos Curtius dixit bellicosos plurimũ: & assuetos uiuere rapto: q̃re pſaꝝ lusus abominãtes sp uersebant in armis.

Bacales cũ unico. c. exili & unico. l. scribitur: populi sunt teste Herodoto libro historiarum quarto parui in Libia anschisis conterminí: iuxta mare habitantes.

Bænacus cum. æ. diphongo &. c. exili a græcis scribĩt: lacus est Galliæ cisalpinæ in agro ueronensi inter arctas montium fauces positas: adeo ut inter illos impetu coacti uenti lacum more maris exagitẽt: dicente Virg. lib. geor. secundo: Fluctibus & fremitu assurgens bænace marino. Cuius Maior ꝓgitudo in trigintaduo miliaria extenditur: latitudo ad plus sexdecim: & ad sex minus ꝓtensa est. Ex hoc mantuanus locus exoꝛiť: ex quo Mincius fluuius uirgilianus decurrit in padum.

Bagæus cum. æ. diphthongo in penultima scribitur: nomen fuit uiri: cuius astu Oroetes sardium præfectus trucidatus fuit: in ea dictione uidebimus.

Baiæ cũ i. latino scribitur: ciuitas fuit Campaniæ inter puteolos & mõtem Miseni: secus campanũ mare sita. sic quoq; cognaminata teste Seruio super tertio & sexto æneidos a baio Vlyxis socio illic sepulto. Fuitq; olim hæc urbs temperiæ aeris: & romanoꝝ frequẽtia atq; ornamentis ædificiorum celeberrima: dicente Martiale ad Flaccum.

Vt mille laudem Flacce uersibus baias
Laudabo digne: non tamen satis baias.

Balena cum unico. l. &. e. diphthongo a nostris scribĩt: a græcis uero loco. p. ponĩt. ph. aspiratũ: ac dicitur phalena: quasi cõspicua. Nam ut uidimus sæpe. p. in. b. ob uicinitatẽ litteraꝝ cõmutamus aspirationem nõnunq; a. p. abiicimus: bællua est marina: quæ ad magnitudinẽ immensam excrescit.

Balista a qbusdam ex nostris cum unico. l. scribĩt: sed qa prima ẽt apud nostros longa est: & a græcis semper cum duplice. l. signat: uidet apud nos etiã cũ duplicato. l. scribi debere. Nam βάλλω uerbo græco quod latine est iacio deducitur. Et a græcis ꝓ tormẽto cõcutiente muros accipĩt. Quod & poetæ nostri obseruare. Oui. lib. primo de tristibus: Quã graue balistæ mœnia pulsat onus: & lib. xi. metamor.

Nam leuius pulsat sonat. q̃ ferreus olim.
Cũ laceras aries: ballistaq; cõcutit arcu: Luca. uero pro instrõ hastam q̃dã iaciente accæpisse uĩ cũ ãit:
Neq; enim solis excussã lacertis
Lancea: sed tenso balistæ turbine rapta.
Haud unum contenta latus transire quiescit. Sane græci in ultima. r. unum addũt: & dicunt balistram: quod nostri forte ob dulciorem apud nos sonum abiecerunt.

Baleares insulæ cũ unico. l. scribĩt: eo q̃d apud poetas nostros primã ea dictio corripiat. Vir. lib. primo geor. Stupea torquẽtem balearis uerbera fundæ: unde putãt nõnulli Virgiliũ eius deriuationẽ traxisse magis a baleo Herculis comite. quæ dictio cũ unico. l. scribĩt: & q teste Liuio lib. xl. ibidẽ ab hercule derelictus fuit: cũ ad Gerionẽ nauigasset: q̃ a βα῀ ω: q̃d ẽ iacio: quod primã ꝓducit: a quo etiã ut alii uolunt ꝓ ablationẽ unius. l. deduci potuit. Nã sunt insulæ in hispanico mari sitæ: quaꝝ incolas primitus fundaꝝ usum cõperisse dixit Vegetius libro primo de re militari: & ita perite exercuisse: ut mꝛes paruos filios nullum cibum contingere sinerent: nisi quem ex funda destinato lapide pcussissent. Quo solo tælo: ut dixit Liuius libro octauo de secundo bello punico semper nisi sunt usq; ad id bellum.

Balsamũ cũ unico. m. scribĩt: arbuscula sola est inter arbores neutri generis: uti similior. q̃ myrto: ut dixit Pli. li. xii. natu. histo. Nã ut ait maleolis seriť: & iplet colles uineaꝝ: mõ inciditur uitrea lapideo osse is ut cultellis: ferro lædunt uitalia. Idẽ prius dixerat. Oibus odoribus ꝓfertur balsamũ uni terrarum iudææ cõcessum: quondã i duobus tamẽ hortis utroq; regio. Altero iugerũ uiginti non amplius. Altero paucioꝝ ostendẽte arbustũ. Et subdit: Nũc hæc arbor tributa pẽdit cũ sua gẽte. Sane huiꝰ succus opobalsamũ dicĩt miri odoris: & uirtutis: quasi οπος. i. succus balsami. Cuius teste Pli. summa ẽ probatio ut lac coagulet: & i ueste maculas nõ faciat. Xilobalsamũ uero dicĩt eius arboris lignũ. Nã ξυλὸν græce latine lignũ dicĩt. At carpobalsamũ eius dicĩt arboris fructus. Nã καρπος græce latie fructus dicĩt

Bambacium apud antiquos quoſdã græcos comperi: quin & bambicium cum .c. exili & .i. utrobiq; qđ ex ſonu eius inſtrumenti: quo conficitur: nomen deductum puto.
Baptiſmus & baptiſma utrunq; apud noſtros comperitur cum .p. & .t. exilibus: atq; .i. latino ſcribit̃: dici poteſt a noſtris immerſio uel intinctio. Nã deriuat̃ a uerbo βαπτιζω. quod eſt mergo.
Barce cũ .c. exili ſcribit̃: fuit nutrix Sichæi: dicente Virgilio lib. ænei. iiii. Tũ breuiter Bracen nutricẽ af fata Sichæi. Fuit ẽt eodẽ noĩe regina q̃dã Libiæ: a qua ciuitas q̃dã Pẽtapoleos nomen ſortita fuit.
Barcæi cũ .c. exili: & .æ. diphthongo ſcribit̃ in penultima: populi ſunt teſte Seruio ſup quarto ænei. pro pinqui Carthagini. Vibius uero dixit illos mauroq; eſſe populos in Aphrica de quibus Virgilius La req; furentes Barcæi & ut puto a Berce uel nutrice Sichei: uel alia quæ regina fuit cognominati. Vn de Hamilchar cartaginenſis Barca cum .c. ſimplici cognominatur.
Barathrum cũ .th. aſpirato ſcribit̃. ponit̃ pro loco p̃cipiti: & inferno: unde emergi non poſſit. Nam de ducitur ab eo quod eſt βαθυ: ideſt profundnm. Vnde iuppiter ab Home. circa initium libri octaui ilia dos: cũ cõmutaret̃ illi deoq; qui ſibi inobediens fuerit inquit illum in atrum: & tã procul hic poſitum deiiciam tartarum: ubi ſubter ima terrarum cum fereis portis atq; æreis foribus altiſſimũ baratrum: ẽ tanta infernum profunditate demerſum: quanta ẽ a cælo in terram.
Barbarus cũ .b. tã i ſecũda q̃ in prima ſcribit̃: is dicit̃ q̃ ĩcepte loquit̃. Vnde Sophocles in Electrã: τηνβαρ βαρον σην γλωθαν ὀυκεπαιω. Et inde barbaribus cũ .c. ſimplici. Vt Vigi. lib. ii. æneidos.
Barbarico poſtes aulo ſpoliiſq; ſuperbi. Deducitur etiam inde barbariſmus.
Barbariſmus cũ .i. latino ſcribit̃: & a barbaro deducitur. Nam uirum eſt quod in ſingulis uerbis cõmitti tur ſcribendo. ſ. aut loquẽdo. Nam quod male ſcribitur male ẽt dici neceſſe ẽ. Nõ ãt contra quæ uitio ſe dixeris & ſcripto peccant Peccamus. n. ſcribendo & loquẽdo adiectione: detractatione: trãſmutatio ne litteraq; uel ſyllabaq;: complectione diuiſione: aſpiratione: ſono: & ſimilibus.
Barbiton cum .i. latino & .c. exili ſcribit̃: genus eſt quoddam inſtrumenti muſici: & p̃cipue liricis q̃ aptiſ ſimum ut ſcripſit Iulius pollux ad commodum Cæſarem in libro de uocalibus rerum quod ſolũ ex no minibus definentibus in on habemus fœminini generis. Sappho ad Phaonem.
Non facit ad lachrimas barbiton ulla meas.
Barrhus cum duplicato .r. & ſecundo aſpirato ſcribit̃: comperi apud græcos poſitũ pro elephanto: a cu ius oſſis ſimilitudine dentes barrhos nõnulli dixere: Horatius: Quid tibi uis mulier nigris digniſſima barrhis: Et inde barrhire: & ebur tractum quidam uolunt.
Baſis cum unico .s. & .i. latino ſcribitur: dici poteſt a noſtris ſuſtentamentum.
Baſileus cum .i. latino & uno .l. atq; .eu. diphthongo ſcribitur: dicit̃ a noſtris quaſi baſis λαου: ideſt ſuſtẽ tamentum populi.
Baſiliſcus cum .i. latino utrobiq; & unico .l. atq; .c. exili ſcribit̃: dicit̃ a noſtris regulus. Nã diminutiuũ eſt eius quod diximus baſileus. Quo ſane noĩe ſerpẽtis genus quoddam peſſimum cognominat̃: q teſte Plinio libro .viii. natu. hiſto. habitat in ſolitudinibus Aphricæ cum cãdida in capite macula: uelut quo dam diademate adornatus: acutiſſimum habet caput. rubeos oculos: & colorem ad nigredinẽ uergen tem. Eſt malum ſingulare in terris: de quo multa Lucanus in nono: ubi hæc etiam ait.
Sibilaq; effundens cunctas terentia peſtes.
Ante uenena nocens late ſibi ſummouet omne
Vulgus & in uacua regnat baſiliſcus arena.
Baſſarides cum duplicato .ſ. & .i. latino ſcribit̃: ut apud antiqſſimum quendã cõperi: dictæ ſunt bacchæ mulſariæ: quæ ſane expoſitio præ cæteris: quas audiuerim placuit: Et conformis uidet̃ ei: qđ dixit Per ſius. Et raptum uitulo caput ablatura ſupbo baſſaris. Nam finxiſſe uidetur poeta ille Agaue ablaturã caput Pentheo: tanq; uitulo ſuperbo & faſtidienti ſacra bacchi: licet alii ẽt aliter finxerint.
Baſtarnæ cũ .t. exili ſcribitur: populi erãt ultra Danubiũ: qa Periæ Philippi Macedoniæ regis filio ſolli citati trãſire flumẽ glacie conſtratũ inẽxtimabili equoq; agmine hoiumq; multitudine una improui de ꝓcederent: enormitate ponderis & cõcuſſione pedũ diſſoluta fluminis ſupficie oẽs pene ſummerſi ſunt: paucis in utraq; ripa teſtantibus. His contermini ſunt rhoxolani: unde in triũphalibus Titi Pla utii apud Tibor ſcriptũ habet̃: Regibus baſtarnoq; & rhoxolanoq; filios hoſtibus ereptos remiſit.
Bathani cũ .th. aſpirato ſcribit̃ & deriuat̃ a βαθυ: quod apud nos altũ ſeu ꝓfundum dicit̃: populi ſunt germanoq;: de quibus Lucanus: bathaniq; truces: quos ære recuruo Stridentes acuere tubæ.
Batrachus cum .ch. aſpirato ſcribit̃: dicit̃ a noſtris rana. & fuit nomen ſculptoris propriũ: ut oſtẽdit Pli nius libro trigeſimoſexto.
Batrachomyomachia cum .t. ſimplici &: ch. aſpirato utrobiq;: & cũ .y. græco niſi in penultima: quæ cũ .i. latino ſcribit̃: dicitur ranaq; murumq; pugna. Nam componit̃ ex βατραχον ideſt ranaq; & μυων id eſt murum: & μαχια bellum.
Batyllus cum .th. aſpirato &. i. græco atq; duplicato .l. ſcribit̃. Nã diminutiuum eſt a βαθυ: quod eſt altũ ſeu ꝓfundum: fuit nomen adoleſcentis ſamii: quẽ Anacreon poeta teius ardenter amauit. ut in dictio ne Anacreon uidimus fuit ioculator & ſaltator: ut Iuuenalis: Molli ſaltante bathillo.
Battus cum unico .t. exili ſcribit̃: fuit teſte Herodoto lib. hiſtoriaq; .iiii. filius Cirni regis inſulæ therãi Ariſteus ſuo nomine dictus: ſed Battus teſte Iuſtine circa finem lib. xiii. propter lingue obligationem

cognominatus. Hic postea Cyrenē urbē ædificauit in Libia: ut uidebimus in dictiõe Cirene. Herodotus uero putat Batum dictum hoc est regem: quia sic ut ait lingua libica rex cognominatur.

Battus cũ duplici. t. exili scribit fuit hoc nomine uocatus pastor quidã: qui ut fingit Theocritus cũ iuuẽcos oleas corrodentes fugare uoluisset: & paulo incõsiderãtius per quædã excurisset collẽ parua spina in eius talũ defixa fuit. Quare dolore percitus socium: ut Corydon nomẽ erat ac clamauit. ut sibi spinam euelleret: quã cũ intentis oculis uix ille prospiceret: ac summis unguibus elicuisset: his uerbis cũ admiratione batto monstrauit ὀσσίχονεσι τοτυμνακαι α ικονανδραδα μοθει: hoc ẽ q̃ parua quidẽ spina tam robustum uirum domat: melius id græce. sed sat sit sententiam explicasse. Nam per id pulchre nos admirabilis poeta annotauit. Robusta corpora ualidasq; uires habentia: q̃ paruo leuiq; ictu frangerentur. Qua de re sapientissime Homerus: Nihil homine imbecilius nutrire terram asseruauit alter Battus fuit similiter pastor. Et ab Ouidio libro metamor. secundo transformatur in indicem: id est lapidem: quo discernuntur gradus auri & argenti.

Bdellũ cũ. d. post. b. & duplici. l. scribit atq;. i. latino: est teste Pli. li. xiii. natur. histo. arbor nigra: magnitudine oleæ: folio uero & robore similis caprifici. Hæc ut ait in bactrianis nominatissima nascitur.

Bebrycia antepenultima cum. y. græco: & penultima cũ. c. exili: &. i. latino scribit: regio est: quæ postea dicta fuit Bithyma a Bithyno rege: ut testis est solinus. Et est proxima troadi in introitu ad pontũ inde bebricius. Virgi. lib. æneidos. qnto locus de bute ait: Qui se bibricina ueniens amici de gente ferebat. Et Lucanus lib. vi. Pinguis bebrycio discessit uomere sulcus.

Bebryacũ cũ. y græco &. c. exili scribit: fuit Corne. Tacito uicus situs inter Veronã & Cremonã duab? romãis cladib? notus i faustusq; de quo meit luue. ut uidebimus i dictiõe pathicus hodie uero dr labia

Beliar cum unico. l. &. i. latino scribitur nomen est dæmonis.

Belides cũ unico. l. ab aliqbus. anõnullis uero græcoq; & latinoq; cũ duplicato. l. &. i latio scribit: fuerũt qnquaginta ex diuersis uxoribus filiæ Danai filii Beli: unde dictæ sũt belides Quas pater Aegistheus cũ parẽ filioq; numerũ hẽret: filiis suis in matrimoniũ collocare uolebat: Sed Danaus oraculi respõso exteritus: his prorsus assentire nolebat. Nã rñderat Apollo danaũ ipsum manibus unius ex filiis Aegisthi: quẽ geneq; hẽret occidendũ esse: sed pene ad hæc matrimonia cõficienda coactus: filias in hũc modũ subornauit: ut cũ ad uiroq; thalamos accederẽt: abscõsos gladios secũ deportarẽt: & uiros suos ea prima nocte interficerẽt: Quos utiq; omnes excepta minore natu hipmestra interfecerũt: quæ Lino uiro suo miserta pepercit. Aquo tractu tpis Danaus ipse detruncatus fuit: de q̃bus luue. in satyra. Credo pudicitiã meminit: q̃do dixit. Occurrent multæ tibi belides: & sic ip̃am penultimã corripit.

Bellona cum duplicato. l. scribit: dicebat dea belli: & martis soror: quã quidã Palladẽ fuisse asserunt. cui ex proprio sanguine sacerdotes sacrificabant: ut dixit Lactantius lib. primo institutionũ. Quod Lucanus similiter libro primo tetigit cũ ait: Tum quos sectis bellona lacertis Sæua mouet cecinere deos Et luuenalis in satyra Crispini Sed ut phanaticus œstro Percussus bellona tuo diuinat. Ante huius tẽplum ut dixit Festus Romæ collumella erat: quæ bellica dicebat. sup quam hastã iacebant: cũ bellum indicebatur. Nã ab illa uocabulũ bellum deductum quidam putãt. Et dicitur bellum teste Seruio sup octauo æneidos: tempus omne: quo uel præparatur aliquid pugnæ necessariũ: uel quo pugna geritur prælium autem dicitur conflictus ipse bellorum.

Bellerophontes cũ duplicato. l. imediate subsequẽte. e. absq; diphthongo. atq;. t. exili in fine scribit hic teste Homero lib. iliados sexto: fuit Glauci regis Ephiræ filius inclito decore cõspicuus & uirtutis maxime. Sed adolescẽs Præto filio Abantis regno Ephiræ priuatus. in uictoris regia iussu regis degebat. Cuius inclita forma capta Sthenoboea Præti regis uxor: quã Homerus solus anteã uocat illũ de libidine requisiuit: pro cuius mercede regnum cõiugis promitebat. Quod cum illa impetrare ab eo nõ posset: ueritane regi eam ille criminaretur: Præueniens Bellerophonte marito accusauit. asserens eũ sibi uim inferre uoluisse. At rex cum Bellerophontem diligeret: nec de illo supplicũ ipse sumere uellet. ad Heuriem licinorum regem & Sthenoboeæ patrẽ illũ trãsumit cũ litteris indicantibus uoluisse eum filiæ pudicitiam auferre. Qui cũ se de illo occulte uindicare uellet: diuersis eũ periculis ut chimeræ: & aliis uariis bellis obiecit: e qbus semp uictor & triũphator euadõs: ultimo aduersum amazones eius regnũ infestantes illũ misit: quas ille supatas in suos terminos redire coegit. Quãobrẽ Heuries tãtam Bellerophontis uirtutẽ cõspiciẽs: nõ solũ ipsum miseratus ẽ: sed Achimene alteram filiam: & Stenoboeæ fororẽ cum pte regni illi uxorẽ dedit. Quod postq̃ Sthenoboea cognouit seipsam interemit Quæ oĩa luuena. tetigit ea satyra: quæ incipit Omnibus in terris cum ait: Sed casto qd forma nocet: qd pfuit immo Hippoplito graue ppositum: quid Bellorophonti Erubuit nempe ceu fastidita repulsa. Nec Sthenoboea minusq; crassa excanduit: & se cõcussere ambæ. Similiter Horati. in odis. Vt pretum mulier perfida credulum falsis impulerit Criminibus nimis casto Bellerophonti.

Berecyntus absq; aliqua aspiratione &. y. græco secundum Seruium in nonum æneidos scribit: mons ẽ & oppidũ Phrygiæ iuxta Sangarim fluuium: ubi magno cultu uenerabitur deorum mater: a quo frequenter berecynthia ipsam uocata fuit. Et ut ait Seruius annotauerunt antiqui differentiã inter hũc & montem Deli per detractionem aspirationis ab ultima.

Berecynthia cum. c. exili sequẽte. i. græco &. t. similiter nõ aspirato sequente. i. latino in penultima scribitur: cuius causã in præcedenti dictione uidimus: fuit deum mater: sic a monte Phrigiæ cognomiata

Ouí.li.fast.iiii. Quod bene mutarit sedē berecitia dixit: de qua late uidebimus in dictione Cibele. At Cinthia cū.th. aspirato scribit: quia a monte Deli sic quoq; cognominat: ut in ea dictione uidebimus.

Bergomū cū.o. in penultima scribit: dictio est nec græca nec latina: sed barbara: opidū est in Gallia cisalpina a gallis senonibus militibus Brēni teste Policrato condita: quoq; lingua p id uocabulum montana urbs designatur: unde bergomenses ciues nuncupantur: Verum Pergamum cum.p. ininitio & a. in penultima scriptum oppidum fuit nobilissimū i minori Asia regia Attali: & patria Gallieni. Vnde pergamē & non pergamenses dicti sunt ab hac ciuitate ob penuriam chartæ ab Attolo rege missa est membranarum copia: quæ ab oppido pergamenæ dicta sunt.

Berillus cum.i. latino & duplicato.l. scribitur: genus est lapidis coloris pallidi & transpentis: de quo pocula fieri apud nobiles romanos ostendit Iuue. cum ait in satyra: Si te propositi: Helia dum crustas: & inæquales berillos: uel ob cælaturam: uel ob ipositos lapides præciosos. Nam byrrho ut multi gemmas ad pocula transfert: ut idem poeta dixit.

Beronice cū.i. latino &.c. exili scribitur: fuit una Ptolomæi Philadelphi mater: cui a Philemone ꝑfecto regis teste Pli. in ultimo naturalis historiæ topathium importatum fuit: quod illi mire placuit. Ex quo facta deinde fuit statua Arsinoæ Philadelphi uxori quatruor cubitorum: & sacrata i delubro: quod aureū cognominabatur. Altera fuit eius Philadelphi filia: & soror Ptolomæi Euergetis: uxorq; Antiochi filii Seleuci primi: Aliam scribit memorādam Iosephus filiam Herodis alterius Hero. regis Iudeorum filii: & soror Aggrippæ similiter iudeorum regis: quam Titus Vespasiani filius teste Suetonio iucunde amauit: de qua Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam tetigit cum ait.

Grandia tolluntur cristalina maxima rursus
Murrhina: deinde adamas notissimus: & beroninices
In digito factus præciosior: hunc dedit olim
Barbarus in cestæ. i. Ptolomæus Dionysius Cleopatræ uxori suæ: qui deinde ad Aggrippam Iudeorū regem deuolutus Beronicæ sorori datus fuit: unde pergit poeta.

Dedit hunc agrippa sorori:
Obseruāt ubi festa mero pede sabbata reges:
Et uetus indulget senibus clæmentia porcis. At eius rei historiam omnem late explicuit Iosephus de captiuitate Iudaica libro Alia ponuntur a Valerio de ultione.

Bessi cum duplici.f. scribitur: populi fūt: trachum teste Solino dextero latere Strimonem icolētes usq; ad Mestum amnem: qui Pangæi redicas circunfluit: de quibus Ouidius libro quarto de tristibus ait.

Viuere q̄ miserum est inter bessosq; getasq;
Illum qui populi semper in ore fuit.

Hos in quibusdam græcis codicibus bossos cum.o. & non cum.e. scriptos comperi.

Beta cum.t. exili scribitur: nomē est secūde litteræ alphabeti græcoꝝ unde Iuue. in satyra plurima fūt fuscine ait: Hoc discunt oēs ante alpha & beta puellæ. Vex & si hæc littera apud græcos uoce ipsius. u. nostri dū cōsonās est proferē: tamen cū apud nos transferē: semp fere i. b. nostrū cōmutamus. Nōnunq̄ ēt & i. u. cōsonās: ut β κιθν uitia. & alia pauca. Quī & oia nomina litterarū terminata in. a: cum t. præcedenti habent ipsum. t. exile: hoc est sine aspiratione significatum ut beta ita theta iota zita.

Bethys cum.e. absq; diphthongo &.th. aspirato atq;. y. græco scribitur: regio est Hispaniæ: quæ a fluuio per illam decurrente nomen assumpsit, dicente Seneca in Medea:

Nomenq; terris qui dedit Bethis suis.

Hesperia pulsans maria lāguenti uado. Et fluuius ipse βαθυν: quod est profundum nomē assumpsit. In hoc flumine lanas pulchro colore tingi ostendit Martialis cum dixit:

Bethys oliuifera crimen redimite corona
Aurea qui nitidis uellera tingis aquis.

Quod etiam Iuuenalis tetigit cum ait i satyra Natali Coruine die:

Præcipitare uolens etiam pulcherrima uestem
Atq; alias: quarum generosi graminis ipsum
Infecit natura pecus: sed & egregius fons
Viribus occultis & Bethicus adiuuat aer.

Bethsaida cum.th. aspirato sequente.s. &.i. latino scribitur: urbs fuit in Syria:

Betulus cū.t. exili & unico.l. scribit: Hispaniæ est fluuius: cuius aq̄ ad ferri tēperamēta dicit q̄ aptissima

Bianor cum.i. latino scribitur: fuit teste Homero libro undecimo iliados unus ex troianis principib⁹: qui cum Oileo auriga ab agamenone in bello interemptus fuit: alius fuit Tiberini regis tusci: & Mātonis fatidicæ: quæ Mantuā construxit: de quo Virgilius in Mœri: Namq; sepulchrum incipit apparere Bianoris. Et dicitur Bianor quasi βια: id est uiolētia: αρρ uir. Hic idem dictus fuerat prius Oenus ut uidebimus in dictione Manto.

Bias cum.i. latino scribitur: fuit perienensis philosophus ex asia patre Teutamo natus. Hunc Satyrus septē reliquis sapiētibus prætulit. Idē teste Laertio uir fuit totus regius. & ciuium suorū princeps quos diu aduersus periculis tutatus est. Sed tandem capta semel patria: cum fugientibus cunctis onustis sarcinulis præciosarum rerum suarum: & ipse interrogaretur cur ex bonis suis solus nihil ferret: respon

dit oia bona mea mecum porto. post hæc usq; ad interitum suũ defendẽdo amicos aduocauit: Et cum iam decrepitus pro clientulo aduocasset: fessusq; caput in nepotis filiæ gremiũ declinasset expirauit.
Byblesia prima cum .y. græco & penultima cum .i. latino scribitur: urbs fuit in Asia.
Bibliotheca cum .i. latino utrobiq; & .th. aspirato scribit̃: atq; .c. exili: dici pt a nostris librorũ repositorũ. i. βιβλιων: quod est librorũ repositorũ. Et ut scribit Gelli. li. noctiũ atticarũ sexto libros Athenis disciplinarq; liberaliũ publice ad legẽdũ pbẽdos primus posuisse dicit̃ Pisistratus tyrãnus Deinceps studiosius accuratiusq; ipsi athenienses auxerunt. Sed oẽm illã postea librorũ copiã Xerxes Athenarum potius urbe ipsa pter arcẽ incẽsa abstulit: asportauitq; in psas. Hos porro libros uniuersos multis post tpib⁹ Seleucus rex: q̃ Nicanor appellatus ẽ: referendos Athenas curauit. Ingẽs post numerus librorũ i Aegypto a Ptolomeis regibus uel congsitus uel confessus est. Ad milia ferme uolumina septigenta: sed ea oia bello priore Alexandrino dũ diriperet̃ ea ciuitas nõ sponte neq; opa cõsulta: sed a militib⁹ forte auxiliariis incensa sunt. Nec id ptereundũ uidet̃: qd̃ Pli. circa initiũ. xxxv. libri naturalis. hist. nouiciũ dixit inuentũ. Siquidẽ non ea auro argẽtoue: aut certe ex ære in bibliothecis imagines dicatæ fuerũt illis scilicet: quorũ immortales aiæ in locis iisdẽ loquunt̃. Quin immo ẽt & quæ non sunt fingun tur: sicut in Home. euenit. Quo maius ut equidẽ arbitror: nullũ est fœlicitatis specimẽ: q̃ semp oẽs scire & cupe q̃lis fuerit aliqs. Et subdit Asinii Pollionis Romæ inuẽtũ: qui primus bibliotheca dicando ingenia hoium reipu. facit. An priores cœpint Alexandriæ & Pergami: q bibliothecas magno certamine istituere nõ facile dixerim. Imaginum amore flagrasse quosdã testes sunt: & Atticus Ciceronis edito de ea re i sua senectute uolumine. Et. M. Varro benignissimo inuento inserẽs i uoluminibus nõ tantum septingentorũ illustrium nomina: sed & aliquorũ imagines non passus interire figuras.
Bibliopola cũ .i. latino utrobiq; scribitur: dicit̃ a nostris librarius: Nam componit̃ ex β βλοσ: qui est liber. & πωλω uendo: cũ ille sit qui libros uẽditat. Martia. in ultimo: Et faciet bibliopola triphon. Verũ ut ex antiquorũ dictis annotare ualuimus: liber duo significat: ipsum opus totũ: & certã opis partem. Vnde ait Vlpianus: Si cui cẽtum libri sunt ligati: centũ uolumina ei dabimus: nõ cẽtũ quæ qs ingenio suo metitus sit: q̃ ad libri scripturã sufficerent: ut puta cũ haberet Homerũ totũ in uno uolumine non quadragitaocto libros cõputamus: sed hoc unũ Hom. uolumen pro libro accipiẽdũ est. Sic nostro iudicio cõsueuere. Cicero: sic Gellius: & alii fere oẽs. Nonnulli uero putãt melius dici totũ opus codicẽ: & certã operis partẽ librũ: ita ut Vir. æneis non liber sit: sed duodecim libri: Georgica non sit itẽ liber: sed libri quattuor. Bucolica unus liber dicat̃: sicq; idẽ unum uolumen. Georgica q̃ttuor uolũina: æneis duodecim. Oui. Sũt mihi mutate ter q̃nq; uolumina formæ. Alii uero totũ opus librũ uocãt: & operis partẽ uolumen: ut Pli. de libris sui auunculi loq̃ns ait: libros tres in sex uolumina pp amplitudinẽ diuisit. Volumẽ uero uel a uolo dictũ: eo q; in libris uoluntas apparet: uel quod magis sequerer a uolo: eo q; uolui apud antiquos consueuerit. ut duo Cæsaris anticatões. Simili mõ hebræi legem suam uoluere: & græci missam hoc tpe cõsueuerunt. Sic antiqui romani qui in libris arborũ: id est corticib⁹ scribebãt. ut oẽs eos libros cõmodius ferent cũ uolebant: unde forte uolumina appellauerunt. Nanq; ad huc durat uerbũ euoluere libros: pro eo quod est apire libros lectitandi gratia quasi rẽ cõuolutã explicare: Quenadmodũ euelare est rem uelatã detegere. Nisi dicimus euolui libros propter numerum paginarum. Accipitur autem nunc euoluere libros siue auctores: pro eo quod est lectitare.
Bio uel ut alii more græco scribunt Biõ cũ .i. latino sequẽte .o. scribit̃: fuit genere boristenites. Quib⁹ ãt fuerit parẽtibus: & qbus ex rebus ad philosophiã se trãstulerit: ipsemet enarrauit: i epistola ad Antigonũ sic dicẽs: Pater meus liberatus fuit cubito se tergẽs. Significabat ãt illũ succidiã: & laridũ uẽdere: boristẽites genere hẽns nõ factẽ: sed i facie scripturã idiciũ acerbissimi domini. Mater ãt quã huiusmodi ducere potuit. Deinde pater nescio qd i rẽ publicanorũ cõmitẽs cũ tota domo uenundatus ẽ: me adolescentulũ haud ignauũ uel ingratũ orator qdã emit: Is moriẽs mihi oia reliqt. Ego tabulas ipsius exurẽs cũctasq; discindens Athenas cõcessi. ibiq; philosophatus sũ. Fuit hic Bio ingenio uersatili: ut dixit Laert. & sophista callidus. Fuit auditor cratis & Theodori athei: q̃n & Theophrasti: ut dixit Eratosthenes primus Bio philosophiã uario oronis flore uestiuit. Hic Alcibiadẽ culpãs dicebat illũ dum eẽt adolescẽs uiros ab uxoribus: dũ eẽt iuuenis uxores a uiris abduxisse: Fuere teste Laertio Biones decem: Primus pherecidi Siro cõtpaneus fuit. Secundus rethor siracusanus: q in arte rhetorica scripsit Tertius hic ipse Quartus q attice multa cõscripsit & ionice. q primus ostẽdit regiões quasdã esse. ubi sex mẽsiũ esset nox: & totidẽ dies. Quintus solensis qui scripsit æthiopica. Sextus rhetoricus: cuius feruntur nouem libri musarum inscripti. Septimus liricus poeta: Octauus milesius sculptor. Nonus poeta tragicus. Decimus sculptor clazomenius siue chius.
Biothanatus prima cum .i. latino. ante penultima cum .th. aspirato: & ultima cum .t. simplici scribit̃: dicit̃ ille q p uiolentiã mortuus ẽ: hoc est βια. i. uiolentia: θανατος mors. Nã ut antiq gẽtiliũ theologi asserebant Biothanatorũ aiæ i originẽ suam nõ recipiebantur: nisi uagãtes legitimũ tps fati cõpleuerit: qd̃ poetæ ad sepulturam transferunt: ut Centum errant annos. unde occisura se ipsam ante tps Dido dicebat ad Aeneam: Oibus umbra locis adero: dabis improbe pœnas: Scilicet mihi uaganti.
Byria cum .y. græco: & penultima cum .i. latino scribitur: apud græcos uero additur .s. in fine: & dicitur βυρισσ. Sane ex nostris nonnulli duplicat .r. quod sine ratione factum est.
Byrrho cum .y. græco & duplicato .r. atq; secundo aspirato scribitur: & dicitur quasi pyrrhus: hoc ẽ rufus. Quin &
Byrsa cũ .y. g
eo noie pri
corio taurl
Taurino qu
Bisaltæ. cum
Bisaltæ quo
Byssus cum .y
durat in ign
Bistoniũ cun
ste Herodo
uolunt dict
Et tuta a be
maticus su
Bitias cum .i
classis puni
tans. At in
Bitynia pri
nides latin
Asiæ adue
ultimo a B
a fontibus
in cuius a
signitus.
Biton cu
curru tr
lerius d
Bituri cu
Byzanti
est Thr
tis non
Blactera
a nostris
in uerba
græcis K
pellabat
libello d
hinc arie
Bocchus
suũ iugu
Bœbeis p
ste Porp
Boetia cũ
ue: quã i
sub attic
se referu
uocata f
Bootes cu
minatur
quæ pla
Bœotix
Bomby
ẽt bomb
ci bomb
cinus u
bicinus
Bomicha
to patib
Bolis cum
ius simili
lampade

fus. Quin & pro nomine proprio a Iuuenale ponitur.

Byrsa cū. y. græco scribitur: uocabulū est tiriū: quod apud nos coriū uel tergus īdicat. a quo Carthago eo noīe prius cognominata fuit: qa ꝑ illa ædificanda tantū loci Dido emerat a rege Hiarba: quantum corio tauri tegi posset dicente Vir. lib. æneidos primo. Mercariq; solum facti de nomine Byrsam. Taurino quantum possent circundare tergo.

Bisaltæ. cum. i. latino &. t. exili scribitur: populi sunt scithici: de quibus Vir. lib. geor. iii. meminit cū ait: Bisaltæ quo more solent acerq; Gelonus: Cū fugit in Rhodopen: aut in deserta getarum.

Byssus cum. y. græco & duplicato. s. scribitur: genus est lini subtilissimi. & est aliud ꝓciosius linum: quod durat in igne: & est teste Plinio libro. xiiii. põdere auri olim permutabatur.

Bistoniū cum. i. latino utrobiq; &. t. exili scribīt stagnū est in Thracia Abderæ urbi ꝓpinquū: in quo teste Herodoto li. hist. vii. duo flumina cadunt: Stranus & Compsantus: quo & ipsa Thracia ut quidam uolunt dicta est Bistonia: & nonnunq̄ Bistonis cū. i. latino ēt in ultima: ut Ouid. lib. epistolaꝝ heroidum Et tuta a bello bistonis ora fuit: id est Thracia: & Thraces teste solino bistões. At uero Lactantius grāmaticus super secundum thebaidos: & stagnum & prouinciā & Bistone rege cognominatā uoluit.

Bitias cum. i. latino utrobiq; &. t. exili scribīt: nomē est uiri: quæ teste Seruio Liuius dixit fuisse ꝓfectū classis punicæ: quā scilicet Dido Carthaginē usq; ꝓduxit: de quo Vir. in prio: Tū Bitiæ dedit increpitans. At in nono de alio locutus est cum ait: Pandarus & Bitias ideo Alcanore creti.

Bitynia prima cū. i. latino: seq̄ns cū. th. aspirato &. y. græco: penultima cū. i. latino scribīt: licet Parmenides latinus quidā grāmaticus: & qui nōnunq̄ codicē græcū uidit: aliter somniet: puincia est minoris Asiæ aduersa Thraciæ: & ꝓxima troadi ad introitū ponti prius Bebritia dicta fuit. postea Migdõia: & ultimo a Bithino rege Bithinia cognominata est. Hæc teste Solino diues est urbiū: & opulenta rerū a fontibus Sangari fluminis proprios primosq; fines habet. Eadem teste Seruio Phrigia magna fuit: in cuius agro ut idem Solinus refert Libissa locus est: Nicomediæ proximus: sepulchro Hānibalis insignitus. Est etiam in eadem Hilas fluuius: & Prusa urbs.

Biton cum. i. latino &. t. exili scribitur: fuit frater Cleobis: qui duo matrem Argiam ī iunonis templū curru traxerunt: ut late ostendit Herodotus libro historiarum primo: & a nostris Cicero: Seruius: Valerius de pietate erga parentes: & alii nonnulli.

Bituri cum. i. latino &. t. exili scribitur a græcis: populi Galliæ.

Byzantium prima cum. y. græco sequente. z. consonāte: penultima cū. t. exili &. i. latino scribitur: urbs est Thraciæ maritima a Pausania spartanoq; rege prius cōdita: ut testatur Iustinus libro suo epitomatis nono. Nūc uero Cōstātinopolis a Cōstātino imperatore: qui eam adauxit & exornauit uocatur.

Blacterare cū. ct. exilibus scribīt uocabulū est agræca dictione deductū: q̄ dicitur βλοξ huius βλακὸς a nostris uero iactās seu iactator dicīt: ideo blacterare est stulte & ꝓcupide loqui. Nā huiusmodi hoīes in uerba ꝓiectos nostri ueteres teste Gellio locutuleos & blacterões & linguaces dixerunt: qui etiam a græcis κατα γλῶσσοι appellant. Vnde Home. unū ex oībus Therſitem αἰσχροῤῥήμονα: & ἀκριτόμυθον appellabat. Verba illius multa: ἀκρόσοε strepentium siue modo gracchulorū similia esse dixit Sane in libello de philomena: qui Ouidii nonnullis inscribitur: habetur arietem blacterare cum ait. Blacterat hinc aries: & pia balat ouis. Festus uero dixit camelos blacterare cum uoces edunt.

Bocchus cū duplicato. c. & secūdo aspirato a græcis scribīt: fuit Mauritaniæ & Getuliæ rex. Hic genex suū iugurthā catenis ligatū. L. Sillæ Narii quæstori tradidit. ut plene ostēdit Salustius in iugurthino.

Bœbeis prima cum. œ. diphthongo: penultima absq; diphongo & ultima cū. i. latino scribitur fuit: teste Porphirio in secundum iliados Homeri: palus Thessaliæ.

Boetia cū. oe. diuisis syllabis &. t. exili atq;. i. latino scribitur: regio ē Europæ in cōfinio athenensi a boue: quā indomitā Cadmus Agenoris filius ibi cōperiens immolauit sic quoq; cognominata fuit. Hāc sub attica regione cōprædendi nonnulli uolunt. Qui & olim sub Macedoniæ noīe nonnulli deueniſse referunt. Hæc eadem ut ex quibusdā Home. glosulis accæpi: Aonia prius ab aonis ibidē habitātib⁹ uocata fuit. Nouiter uero quonia abuuādalis ex Aphrica pulsis occupata fuit: Vuandalia dicta fuit.

Bootes cum. oo. diuisis syllabis: & duplici. o. &. t. exili scribitur: hic ē qui & arctophilax a plurimis cognominatur: quē arcadem Calistonis filium fuisse dicunt sed Aratus ideo Bootem illū dixit: quia arcton. quæ plaustrum dicta fuit: agitare uidetur.

Bœotix cū. œ. diphthōgo &. i. latio seq̄nte. x. cōsonāte scribīt: fuit qdē Cībroꝝ rex a Mario debellatus.

Bombyx cum. y. græco scribitur: uermis ē: quo apud æthiopes: indos: & seres nascitur sericum: quod ēt bombix uocatur: Intra qd ut quidā ferunt incluſus uermis emoritur: ex quo in terra sato iteꝝ ꝓduci bombicem dicitur: a quo panniculus rubedine infectus: & aptus mulierum genas inficere bombicinus uocat: penultima sclicet correpta Iuuenalis in satyra Credo pudicitiā inquit: Et pāniculus bōbicinus urit: id est sericeus. Ponitur etiam bombix a Theocrito proprium nomen fœminæ.

Bomichar cum. i. latino. &. ch. aspirato scribitur: fuit Hamilcharis filius: & in medio Carthaginis foro patibulo suspensus.

Bolis cum unico. l. &. i. latino scribīt: dici potest latine a similitudine magis quā a iaciēdo iaculū: ad cuius similitudinē faces quædam igneæ bolides uocabantur. Vnde Plinius libro secūdo genera earum lampades uocant: plane faces alterum bolidas. quale mutinensibus malum uisum est distāt ꝙ faces ue

stigia longa Faciunt priore ardente parte:bolis uero perpetua ardens in lon giora trahit limitem.

Boreas cum unico.r.a nostris &.e.absq; diphthongo scribit:eo q; prima a latinis poetis semper breuis ponitur.Oui.libro metamorpheseos primo:Horrifer inuasit boreas:contraria tellus. Vir.libro geor gicoꝝ:primo: At boreæ de parte trucis. Apud græcos uero cõmuniter cũ duplici.r.scribit:ut βῶρος qđ illoꝝ poetæ nõ semp obseruauere:se more nostro cũ unico.r.scribentes breuẽ protulerũt. Orphe us i argonautica: ϖὸντου υπ ρβροσιν ὤρεϊσπεσε. Aliq̃do uero aβορείας huí⁹βορειάδου declinãt. ut idẽ νεφ τελυπωροσ. οἱ βοριάδοσ αντ όνα κτου.Et dicit a nr̃is aquilo. Hũc illum quidam esse pu tãt.qui Home.αἰτρηγενεταο:hoc ẽ æthere genitus appellatur.Nam ab æthereo axe descendere ẽt a nostris poetis dicitur:ut Ouidius libro primo de tristibus: Quantus ab æthereo personat axe fragor. Q ua de re a quibusdam etiã αϖαρκτιοσ:hoc est septẽtrionarius appellatur.Nec nisi quattuor princi pales uentos nominauit Homerus quos Seneca in Agamemnone tempestatẽ describens:quam pas sus fuerat Agamemnon:pulcherrime uno uersu conclusit dicens:Rapiuntq; pelagus infimo euersũ solo. Aduersus euro zephirus:& boreæ notus.Ouidius libro primo de tristibus quattuor uersibus hos eosdem uentos cum locis suis:unde perfluant recoligens ait:

Nam modo purpureo ires capit eurus abortu:
Nunc zephirus sero uespere missus adest.
Nunc gelidus sicca boreas bacchatur ab arcto:
Nunc notus aduersa prælia fronte gerit.

Borystenes cum.y.græco &.t.absq; aspiratione scribit sed ut apud antiqores nostros diligentissime an notaui.illud.y.græcũ in.u.nostrũ cõuerti cõsueuerat. Vnde ẽt i triũphalibus. T.Plautii apud Tibur scriptũ cõperi VLTRA BORVSTENEN cũ.u.nostro & nõ.y.græco:ut pulcherrime litteræ indi cãt Et ẽ teste Hero.li.histori.iiii.fluuius scithaꝝ magn⁹:& ab istro q̃rtus memoria dignus:ita ut secun dus sit Tyres:tertius Hispanis:& hic q̃rtus Et ut idẽ auctor subdit:si in se cõsidereẽ:quia in illum nulli alii defluunt fluuii principalissimus oium fluuioꝝ:excepto.Nilo uidetur:cũ purus & simplex absq; ali oꝝ admixtione descendat.Nec illius eodem Hero.teste:ut neq; Nili initium designatur.Hic cũ gen tes sui nominis:& lætissima pabula nauigabilis semper alluerit:in euxinum descendit pontum.

Bos cũ simplici.o.hoc est absq; diphthongo scriptũ:ẽt græcũ uocabulũ est. Nam ut comperi ab Ari starcho grãmatico antiquissimo in quibusdã glosulis in Homeꝝ.descendit a uerbo .βῶ.quod apud il los significat alio seu uescor:cuius futuꝝ facit βοσω:a quo bos formari pablationem.ω. magni dixit Addit & aliud cũ in fœminino profertur:boum cõgregationẽ designare. Sane apud nostros in noia tiuo ac uocatiuo singulari:datiuoq; & ablatiuo plurali primam producit:in reliquis uero casibus cor ripit:& a boue reboo uerbũ deducitur:quod græcum eẽ dixit Seruius super georgi.iii.Nam apud lati nos ut ait nullum uerbum est:quod ante.o.finalem.o.habeat:excepto inchoo:quod tamen maiores aliter scribebant:scilicet auferentes aspirationẽ.a.c.& duabus uocalibus interponentes dicentesq; in coho.Ita ut tria tantũmodo haberent nomina:i quibus.c.litteram sequebatur aspiratio: Sepulchrũ orchus:& pulcher:ex quibus ut ait pulcher tantum hodie aspirationem recæpit.

Bosphorus cũ.ph.aspirato scribi debet:ut Oenophorus:Christophorus:& similes quæ cũ græce dictio nes sint:& a uerbo φορο:quod est nos cum.f.fero dicimus cõpositæ:cum.ph.scribi debẽt.Et dicit a trã situ bouis uel angustis meatibus boum putis.ut uidebimus i dictione oceanus.Et sunt Bosphori duo nominatissimi.Vnus qui thracius dicitur prope Bizãtiũ:siue iam Cõstantinopolim:quem teste Hero doto facto ex nauibus ponte Darius ad scithas proficiscens:cũ exercitu pertransiuit. Cuius rei erectã colum:nam litteris annotatam monumentũ reliquit. Alter uero Bosphorus in introitu paludis Mæ otidos habetur:qui cimmericus dicitur:& de quo Ouidius libro tristium.iii.locutus est cũ ait:

Bosphorus & Tanais superat:scithiæq; paludes
Vixq; satis noui nomina pauca loci.

Bothrus cum.t.exili scribitur:sed ubi nos.u.illi.y.græcum habent:dici potest a nostris racemus. Virgi lius libro georgicorum secundo:

Et turpes auibus prædam fert una racemos.

Brabasthenes cum.th.aspirato scribitur:ponitur ab omnibus mons:quem Liuius libro quarto de bel lo macedonico decem milibus passuum a Lacedæmonia propinquum dixit.

Brachæ cum.ch.aspirato scribitur:& a βραχυ quod est breue deducitur:quasi breuia sint quædam pu dendorum subligacula:ut Iuuenalis:Mittentur brachæ. Quidam uero putant geminãdum.c.ac scri bendũ brachæ:cũ prima ultra naturã sui primitiui apud nos longa sit.Nam βραχυ apud nostros pri mam breuem obtinuit:ut patet in tribacho:cuius penultima breuis ponitur. Sed cũ apud græcos du plex illam sequatur:necessario longa est.Ego uero magis puto absq; geminatione scribendum. Nec penultimam primitiui apud aprobatos auctores nostros breuem poni.

Brachycatalecton sola secunda aspiratur:& cum.y.græco scribitur dici potest a nostris breuis termi natio.uel breuiter terminatum.Nam ex βραχυ:quod est breue componitur:& καταλῆγω:quod ẽ ter mino:unde catalectum terminatum. Vnde uersus ille:cui desunt in fine syllabæ: brachicatalectos co gnominatur.

Brachium cum .ch.aspirato &.i.latino ab omnibus græcis scribitur:quod si a βραχυ: quod est breue:

ut dixit Festus deduceretur:eo ꝙ ab humeris breue trahatur:cum.y.græco scribendum uideretur nisi dicamus.y.græcum in.u.nostrum conuersum esse:& ante se.i.latinum suscæpisse.

Brachylogia cum.ch.aspirato sequente.y.græco scribitur:dicitur a nostris breui logum.Nã ex βραχυ quod est bræue componitur:& λογια locutione:uel λογος locutio

Brachtea cũ.c.aspirato &.t.exili scribit̃:tenuis est lamina:& sua sponte plicabilis.Nã a βρασσω deducitur qđ nõ minus tenue q̃ breue designat. At uero lamina quid crassius ẽ:& ex qua armatura conficit̃ qua incẽsa olim homines torquæbant̃ nec compressa aut agitata crepitat:ut bracthea prætenuitate Virgilius libro æneidos sexto.

Talis erat species auri frondentis opa ca
Illice:sic leni crepitabant bracthea uento.

Nam laminã tam ferream æream plumbeam staneam:q̃ aureram argenteam electream oricahlceam dicimus.Bracthea uero potius ex his posterioribus:& inde bractheola diminutiuum deducitur.ut Iuuena.in satyra Exemplo quodcunq; malo inquit:

Bractheolam de castore ducas.

Brachteola cum.ch.aspirato &.t.exili scribitur:diminutiuum est deductum a brachtea ut in præcedenti dictione uidimus

Brachmane cum.ch.aspirato scribitur :populi sunt indorum.

Brasiadas cum.i.latino scribitur:fuit uiri athenien sis proprium nomen.

Brepium cum.i.latino scrbitur:promõtorium est Achaiæ teste Plinio libro quarto naturalis historiæ

Briareus cũ.i.latino scribitur:fuit Titani & Terræ filius:deoq; contẽptor:& maxime iouis:ut nostri poetæ describunt:quanq̃ aliter in iliade dicat Homerus:Hesiodus uero in theogonia ipsũ Cæli & terræ filiũ dixit:ftatrẽq; Cotti & Gigis. Quoq; singulũ centũ manus habere dixit:& capita quinq̃gita: iuxta qđ dixit Hora.in odis:Nec si resurgat centimanus Giges Home.uero dixit Solẽ ipsum cẽtimanũ eẽ.

Bryax cũ.y.græco scribit̃:dici ꝑt latine sulcus:& fuit nomen optimi sculptoris:de quo uidebimus i dictiõe mausolus .Et cũ aliq̃do apud nostros legeri i gntũo declinatũ brisiadis puto ẽt briasis dici posse.

Brisеis prima cũ.i.latino ab oibus græcis scribit̃:& ultima similiter. Sed de prima an cũ.y.græco uel.i. latino scribi debeat:dubiũ facit Oui.auctoritas q lib.ii.de remediis introducit Attidẽ consolantem se de brisеide:quã postq̃ ex responso Calchantis & ope Achillis Chrisеida patri restituit i solatium rapti amoris ab Achille auferri iussit. Vnde apud Oui. Atrides ait.Et si prima sinat littera nomen idẽ:quasi dicere uelit ꝙ ubi est.b.si ponat̃.c.idẽ cum Chrisеide nomen erit. Sed cũ Chrisеis oino cum.y. græco scribatur:sequi uidetur ꝙ brisеis simili mõ scribenda sit. Sed non intellexit Oui.nisi in litterarũ numero:& sono uocis.Nã alias cum in Chrisеide ſsit aspiratio.& in brisеide esset:quod fieri non potest.

Et fuit brisеis puella phrigia ex Lirnesso ciuitate:ut in ea dictione uidebimus.

Brysea cũ.y.græco &.e.absq; diphthongo scribit̃:licet apud græcos ante ultimã ei diphthongus habeat̃:Ciuitas fuit Laconiæ:ut dixit Porphirius in secundũ iliados Homeri librum:cuis cũ ait gentile est brisеates.In hac eodem teste bacchus præcipue colebatuq:unde brisеum dictum illum puto.

Brysеus cũ.y.græco &.e.abq; dihpthongo scribitur:unum est ex cognominibus bacchi:dictum uel a brisеa urbe:in qua præcipue colebatur:ut uidimus in dictione præcedenti:uel ut quidam uolunt a uoce bacchantium :unde & βρυγμος stridorem apud nos designat.

Britannia cũ.y.latino utrobiq; &.t.exili & duplicato.n.scribitur.græci uero loco.i.ponentes.e.ac duplicantes.t.brettanniã dicunt:qđ in geminatione ipsius.t.nonnulli ex antiqs nostris in prosa obseruauere:unde in triũphalibus. T. Plautii apud Tibur scriptũ habetur :Et comiti Claudii Cæsaris in britannia duplici.t.& duplicato.n.Sed cũ prima breuis a poetisnostris ponatur. cũ unico.t. iam scribenda uidetur:insula est teste Plinio lib.iiii.naturalis historiæ inter septentrionẽ & occidẽtem sita hoc est ab oi cõtinente diuisa.Nã a Germania:quæ sub septentrione est incipiens:iuxta Galliã & Hispaniã uersus occidentẽ protenditur.Ideo ait Solinus.Finis erat orbis ora Gallici littoris:nisi britannia insula no mẽ pene orbis alterius mereretur. Vnde ait Virgi.Et penitus toto diuisos orbe britãnos:Hæc quoq; Albina dicta prius fuit a quibusdam albus montibus:qui ad eã naulgãtibus primo apparent. Et ut nõ nulli ferunt a britone quadã rege britannia postea appellata fuit.Porrigiturq; in lõgum teste Solino octingẽtis:& amplius milibus passuum.Metiturq; usq; ad calidonicũ angulum:ad quẽ apulsum Vlixem ara:& græcis litteris inscrptũ uotum manifestant.In hac tpe solstitii æstiui:hoc est cũ sol itra cãcrũ fiunt dies longiores q̃ in Italia & noctes breuiores:& hoc tanto magis:quanto ad septentrionẽ ipsa plurimũ porrigitur.Nam teste pli.lib.histo.natu.secundo:in Italia dies longissimus continet horas xv.In Britannia uero.xvii.ita ut breuissima nox nostra nouem resoluat horarum :& illarum septem.

Quare ait Iuuena.in secunda satyra:Et minima contentos nocte britannos.

Brixia cũ.i.latino utrobiq; &.x.cõsonante scribit̃:urbs est Galliæ cisalpinæ a germanis trãseuntibus ad Italiã duce Ciconio cõdita:ut testat̃ Liuius li.v.ab urbe:quoq; lingua apud nos speculũ designat.

Bromius cũ.i.latino scribit̃:unum est ex noibus Bacchi:dictũ βρομαω:qđ ẽ cosumo:eo ꝙ ut aiunt uinũ temperate sumptũ oẽs supfluuitates consumit:& digestionẽ adiuuat.Intẽperate uero humiditatẽ bonã deficcat:& neruoq; hebetat uires:sicq; tremulẽtos & effœtos ingurgitatores redit. Alii βροντη: qđ est tonitrum dictum uolunt:quia cum tonitru aduenіente ioue mater est illum aborsa:

Bronchus cum.ch.aſpirato ſcribitur:a noſtris dicitur guttur:& nonnunq̃ gutturis paſſio:quæ ex reumate deſcendit.
Brongus cum.g.in finali ſcribitur:fluuius eſt de quo uidimus in dictione anger.
Brontes cum.t.exili ſcribitur:fuit unus ex ciclopibus miniſtris Vulcani:qui apud noſtros interprætari poteſt tonitrus.Nam βρωντη græce idem quod latine tonitru dicimus. Alter uero dictus fuit, Steropes: qui apud noſtros interpretatur fulgur.Nam græce αστραπη latine fulgur dicitur. Alius aũt Piracmon uocatur:quaſi ignita incus.Nam pir quoq; ignis eſt:& ακμων incus. Vnde Virgilius libro æneidos octauo:Brontesq; Steropesq;:& nudus membra piracmon.
Bruchus cum.ch.aſpirato ſcribitur:& απο βραχεω:quod eſt rodo deducitur.
Bruma cum unico.m.ſcribitur:dicitur quaſi βραχυ:id eſt breuis:unde dies.
Bruſa cum unico.s.ſcribitur:ſed ubi nos cum.b.græci cum.p.ſcribunt:eſt urbs in Bithinia ab Hannibale teſte Plinio libro quinto naturalis hiſtoriæ ſub monte Olimpo condita.
Bulchar cũ.ch.aſpirato ſcribit̃:fuit Siphacis Numidiæ regis p̃fectus:q; Maſaniſſã hoſtiliter p̃ſecut⁹ eſt
Bucentaurus cum.c.&.t.ſimplicibus ſcribitur dictio eſt compoſita ex uoce bu:quæ magnum quiddam denunciat:& centaurus:ut late uidebimus in dictione bulima.
Bubulcus cum.c.ſimplici ſcribitur:& dicitur quaſi bubus cultor.Nam is teſte Paulo iuriſcõſulto de fundo inſtructo dicitur:ſiue qui bobus arat:ſiue qui boues fundi aratorias paſcit.
Bucolicus abſq; aliqua aſpiratione & unico.l.ſequente.i.latino ſcribit̃:d̃f.a noſtris armẽtarius:ut Vir.libro georgicoꝝ.iii. Armentarius a fer agit. Vnde teſte Donato ſup Virgilium:qui expoſitores Theocriti ſecutus eſt:tria ſunt paſtoꝝ genera:q̃ dignitatẽ aliquã in bucolicis habent. Minimi ſunt αιγοβολι:qui a noſtris caprarii dicũtur.Paulo honoratiores ſunt βοιωτιοι:qui apud nos ouiliones dicunt̃. Honeſtiſſimi ãt & maximi βοικολικοι dicuntur q̃ a noſtris armẽtarii appellãtur. Aquibus tanq̃ ab excellentiſſimo paſtoꝝ gradu:primũ ſuũ carmen Virgi.bucolicũ appellauit:& teſte Macrobio ex affectu:quẽ ad linguam græcã habebat Virgi.græco magis uocabulo q̃ latino opera inſcripſit.Quod Sane carmen qualiter compertum fuerit uidebimus in dictione Daphnis.
Bucolion cum unico.c.exili &.i.latino ſcribitur:fuit maximus filioꝝ Laomedontiis:dicente Home.li. ſexto illiados:βουκολιδην δικην οσ αγλαον λαοδαμαντοσ ωρηστατος. Hic teſte eodem Homero cum oues paſceret:ex nympha nomine Abarbarea furtim filios procreauit Aeſapũ & Pædaſum: quos Eurialus in bello troiano occidit.
Buccina cum duplicato.c.&.i:latino ſcribitur:a græco uocabulo deducit̃.βουκαγισαριον: qd̃ inſtrumentum eſt:ſic quoq; a ſoni ſimilitudine uocitatũ:qd̃ ſane ſignũ datur in hoſtes ad ſolicitudinẽ & pugnam Vir.libro ſeptimo æneidos:Q ua buccina ſignum Dira dedit.Et libro.xi.Bello dat ſiguũ rauca cruentum buccina. Tuba uero ad prælitũ concitabãtur.ut At tuba terribilem ſonitũ procul ære canoro increpuit.Huius ſonitus clangor ut Clangor ue tubarum Buccinæ uero buccinum.
Bucephalus cum.c.exili &.e.abſq; diphthõgo ſcribit̃:fuit equi Alexandri magni nomẽ:ſic quoq; cognominatus ob ſimilitudinẽ:quam in capite bubali detinebat. Vnde cõponitur ex κεφαλη: quod ẽ caput:& βους bos. In cuius honorẽ Alexander Bucephalam coſtruxit in India: ubi equus mortuus eſt
Budini cum.i.latino ſcribitur:populi ſunt teſte Heodoto libro hiſtoriaꝝ quarto ultra ſauromatas piguẽ ſane:& omni ſiluarũ genere opimam terram incolentes. At uero budii populi ſunt medorum.
Bulima cũ.i.latino ſcribitur: dici p̃t quaſi magna fames.Nã componitur ex bu uoce:quæ cũ admiratione apud antiquos noſtros magnũ q̃d idicabat:& λιμος fames. Vnde Varro in libris:quos de re ruſtica ſcripſit: A magnitudine inquit boum:q̃ in Italia erant conſuetudinẽ factã fuiſſe:ut p̃poſita hac uoce bu magnũ quiddã ſemp denũciaretur:inde dici bulimam magnã famẽ:& bupædes grãdes pueros ſcilicet cum.æ.diphthongo in penultima.Nã cũ.e.ſine diphthongo ſignificat magnos pedes:& ſimiliter unam bumaminam:quam βουμαζον uocant. Virg.libro geogicoꝝ ſecundo: Et tumidis bumaſthe racemis.Et talia his ſimilia:quæ ſemper ad magnitudinis rationẽ pertinent:per quem modũ & buccentuarum dictam putamus nauem quãdam magnam:quæ centauri ſigno annotabatur. Quod Virgilius elegantiſſime illo uerſu expreſſit cum ait:Centauro inuehitur magna.
Bumaſi hos cum.th.aſpirato ſcribitur:dicit̃ a noſtris bumamma.Nã componitur ex uoce bu:quæ magnum quid enunciat:& μασθος:quod eſt mamma.Nã uua magna eſt:quæ puellaꝝ mamma uidetur & a Virgilio bumaſthe græce enunciatur:cũ ait lib.geor.ſecundo:Et tumidis bumaſthe racemis.
Bura cum unico.r.ſcribitur:oppidum eſt achiuorum.
Buris cum unico.r.&.i.latino ſcribitur:dicitur curuamentum aratri dictum:quaſi bouis ura:ideſt cauda cum ſit in ſimilitudinem caudæ bouis.Fuit etiam laceda monſi cuiuſdam nomen.
Burrhum cum duplici.r.& ſecudo aſpirato ſcribitur:ſed græce cum.p.&.y.græco i prima ſcribit̃: hoc eſt pirrhon quod iam ruffum dicimus.
Buſiris cum unico.s.&.i.latino utrobiq; ſcribitur:fuit Neptuni filius ex Libia ſuſcæptus:& Aegyptii tyrannus:qui cum ſuis diis hoſpites immolaret:& ad eum Hercules diuertiſſet.& ſimili perfidia qua cæteri tentaretur:regem ipſum aris impoſitum interfecit.Cuius itaq; perfidii ritus cauſam poſuit Ouidius libro primo de arte dicens.
Dicitur Aegyptus caruiſſe iuuantibus arua

Imbribus:atq; annos ſicca fuiſſe nouem
Cum thraſius buſirim adit:monſtratq; piari
Hoſpitis effuſo ſanguine poſſe iouem
Illi buſiris ſies ioui hoſtia primus
inquit & Aegypto tu dabis hoſpes aquas. Sane teſte Seruio huius laudes Iſocrates orator eximius elegantiſſime ſcripſit. Ob quod Virgilum dixiſſe putant: Quis aut Euriſtea durum: Aut illaudati neſcit Buſiridis aras: exponentes illaudati pro ualde laudati. Alii uero dicũt participium pro nomine poſcitum: ac idem quod illaudabilis deſignare: ita ut ſi ab Iſocrate laudatus fuerit: nõ fuerit dignus laudari.
Virgilius libro æneidos ſecundo:
Diues inacceſſos ubi ſolis filia lucos
Aſſiduo reſonat cantu: id eſt inacceſſibiles lucos: quia periculoſos acceſſu: cum iam ad eos acceſſiſſent Vlyxis ſocii: & alii q̃ plures pro uarietate tempoꝝ. Fuit ẽt i Aegypto hoc eodem buſiridis nomine & litteratura urbs cognominata: in qua teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ primo remplũ fuit iſidis magnũ Hanc & ab eodẽ buſiride conditam ſcribit Diodorus ſiculus libro hiſtoriaꝝ ſecũdo: & ab ægyptus ſolis urbem a græcis Thebas appellatam: ut uidebimus in dictione Thebæ.
Buſſi cum gemino. ſ. ſcribitur. populi ſunt medorum:
Butes cum. t. exili ſcribitur: fuit filius Amici regis bebriciorum: & pater Ericis. Eſt etiam eodem nomine ſcitharum fluuius: cui propinqui ſunt agathirſi & ſarmatæ.
Butyrum cum. t. exili &. y. græco ſcribitur: dicitur proprie bouis caſeus: Nã cõponitur ex βοῦς: quod bouem dicit: & τυρον caſeum.
Butrotum cum. t. exili utrobiq; ſcribitur: ubi in prima. y. græcum in. u. noſtrum conuerſum fuit: Nam apud illos bitrotum dicitur: urbs fuit Chaoniæ: quæ pars eſt alpeſtris epiri excelſo in loco ſita: dicente Vir. libro æneidos tertio: Et celſam butroti aſcendimus urbem: licet nonnulli more græco bitroti legere uelint. In qua ut idem poeta oſtendit troianus Helenus poſt Troiæ excidium regnauit: dicẽte ẽt Ouid. lib. metamor. xiii. Rura petunt Epiros ab his: regnataq; uati
Bitrotos phrigio ſimulataq; troia teneret.
Buxus cum x. conſonante apud græcos ſcribitur: noſtri uero plærunq; .x. i duplicatũ. ſ. cõmutare conſueuerunt: ac dicere buſſus. Quin & ubi primam græci cum. p. &. y. græco: Nos commutamus. p. i. b. &. y. græcum in. u. noſtrum dicimus buſſus. Et eſt arbor ac lignum: ex quo buſſola fiunt: quãdoq; uero ex more græco buſſolum a noſtris pixis huius pixidis dicitur: ut Iuuenalis in ſecunda ſatyra: Et cõdita in pixide lidæ. Sane teſte Seruio ſuper octauo æneidos dicitur hæc buxus & hoc buxũ: unde ut ait ſuperfluo quidam arborem generis fœminini eſſe uolunt: lignum uero inciſum neutri cum eo loco ẽt de ligno generis fœminini a Virgilio habeatur exemplum cum ait.
Timpana nos buxuſq; uacat berecintia matris idææ.

Abalii cum. c. exili: hoc eſt abſq; aſpiratione & unico. l. ſcribitur: ſunt teſte Herodoto libro hiſtoriarum tertio populi aſiatici.

c Cabrion cũ. c. exili &. i. latino ſcribitur: fuit teſte Homero libro octauo iliados frater Archeptolemi aurigæ Hectoris. In cuius mortui locũ ſuffectus fuit. Apud nõ nullos uero græcos dicitur Cabriones.

Chabrias cũ. ch. aſpirato &. i. latino ſcribit̃: fuit atheniẽſis. & in ſũmis ducibus habitus. reſq; multas memoria diguas geſſit: ut Plutarchus & Aemilius de illo rettulerũt. Nãq; illũ inter cætera caſtrametari. & belicas artes ſũme nouiſſe oſtẽdunt.

Cacabus abſq; aliqua aſpiratione ſcribit̃: uocabulũ græcum eſt quod a ſono nomen aſſumpſit: quẽ ſupra ignem poſitus facit: a noſtris dicitur olla in qua pulmentarium coquitur. Paulus iuriſconſultus de fundo inſtructo: Cacobos inquit inter & æneum: quod ſupra focum pendet nõ multũ intereſt. Hoc aqua ad potandum calefit: in illis pulmentarium coquitnr.
Cacethos cum. c. exili utrobiq; &. e. abſq; diphthongo atq;. th. aſpirato ſcribitur: dici poteſt a noſtris malus mos ſeu mala conſuetudo: ut Iuuenalis in ſatyra: quæ incipit. Et ſpes & ratio inquit. Scribẽdi cacethos ægroq; in corde ſeneſcit. Nã componitur ex κακος: quod ẽ malus: & εθος cum prima breui: quod ẽ communis mos ſeu cõſuetudo: ut in dictione ethos uidebimus.
Cacephaton cum. c. utrobiq; &. t. exilibus: atq;. ph. aſpirato ſcribit̃: dici põt a nobis mala locutio uel cõſonantia. Nã cõponit̃ ex κακη: quod eſt mala: & φατον locutioquã. figurã tunc eſſe dixit Seruius ſuper primum æneidos: quando præpoſitionem cum littera. n. conſequitur: ut Virgilius: Numerum cũ nauibus æquat. Alii uero etiam addunt cum ſequens dictio duas habet ſyllabas pcedentibus duabus cõſimiles. Cicero in epiſtolis: O fortunatam natam me conſule romam: quod ſane incon cinne fieri depræhenſum ẽ. Sed ut ait Iuuenalis. Si ſic omnia dixiſſet Antoni gladios potuit contemnere.
Cecearia abſq; aliqua aſpiratione aut diphthongo ſcribitur inſula eſt in ponto quam quidam græci arcam dicunt: ut teſtis ẽ Plinius libro ſexto naturalis hiſtoriæ. Eſtq; marti ſacra. In qua uolucres cum aduenis pennarum ictu pugnare uidentur.
Cachinnus prima abſq; aſpiratione: ſequens per. ch. aſpiratũ ſcribit̃: & a uerbo græco qđ ẽ καυκαζω uel καχαζω ideſt ſolute rideo deducitur: ltaq; cachinnus ſolutus eſt riſus. Iuuenalis. in ſatyra Omnibus in terris.

Sed facilis cui uis rigidi censura cachinni.

Cacosyntheton cum.c.exili utrobiq; & antepenultima cum.y.græco:penultima uero cũ.th. aspirato & ultima cum.c.exili scribitur:dici potest mala compositio.Nam componitur ex κακοy:quod est malum:&syntheton compositum.

Cacus cum.c.exili utrobiq; scribitur:dici potest a nostris malus:id enim κακοσ apud græcos designat: sed apud illos habet accentum in fine:quem teste Seruio apud nostros mutat i penultima cum pro ꝓ prio uiri nomine assumitur. Virgilius libr. æneidos octauo eum dixit fuisse Vulcani filium:& ab Hercule iterfectum. Seruius uero dixit illum fuisse Euandri seruum ac furem:qui ideo ignem euomere dictus fuit:quia agros populabatur:quem ut ait soror sua eiusdem nominis prodidit:ex quo sacellum ꝓmeruit:in quo ei per uirgines Vestæ sacrificabatur

Cadytis penultima cum.y.græco:& ultima cum.t.exili &.i.latino scribitur:fuit teste Herodoto libro historiaꝝ secundo urbs palæstinorum non multo minor q̃ Sardis.

Cadus cum.c.exili & unico.d.a nostris scribitur:cum eius prima breuis ponatur:ut Vir.libro æneidos primo: Vina bonus:quæ deinde cadis onerarat acestes:quod nonnulli poetæ græci obseruant: sed cõmuniter cum duplicato.d.ab illis scribitur. Alii uero magis latinum putant: & a cadẽdo deriuari arbitrantur.ac esse uas acuti fundi:ita ut sine adiutorio stare non possit.

Cæa cum.c.exili &.æ.diphthongo scribitur:insula est in ægæo mari sita:a Cæo Titani filio eius primi incolæ cognominata:qui pater fuit Latonæ & Asteriæ.Seruius uero super primum æneidos aliud fẽtire uidetur:uidelicet Aristeum filium Cirenes matris instinctu Thebas reliquisse:& hanc isulam primitus habitasse:qua relicta cum Dædalo ad Sardiniam postea pertransiuit.Ex hac teste Plinio libr.secundo naturalis historiæ amplius trecentorum milium passuum subito abrupto hiatu cum pluribus mortalibus mare rapuit.

Cæcias cum.c.exili utrobiq; &.æ.diphthongo in prima atq;.i.latino in penultima scribitur:uentus est quem teste Gellio Aristoteles ita flare dicit:ut nubus non procul propellat:sed ut ad se uocet.

Chære cum.ch.aspirato &.æ.diphthongo scribitur dicitur apud nos salue. Vnde Persius: Quis expediuit psitaco suum chæro:idest ei consuetum & usitatum discí.ut Virg.in Palæmone:sua semp apud me Munera sunt lauri:uel suum dixit:hoc est ita expressum ut naturale illi uideatur. Quemadmodũ Virgilius libro georgicorum secundo:Quæq; suo uiridi semper se gramine uestit.

Chærippus cum.ch.aspirato &.æ.diphthongo atq;.i.latino & duplicato.p.scribitur:nomen est ꝓprium sed compositum ex chære:quod est salue:& hippus equus.Iuuenalis in satyra Stemmata quid faciunt:Præconem chærippe tuis circunspice pannis.

Cærete prima cum.c.exili &.æ.diphthongo:ultima sine aspiratione scribit. Ciuitas fuit in Tuscia: q̃ prius Agilla dicebat.Sed sic quoq; a romãis teste Ser.super octauo æneidos uocata:quia cum romani euntes per Tusciam interrogarent agillinos quæ diceret ciuitas:Illi utpote græci quid audirent ignorantes & optimum ducentes si prius eos salutarent:dixerũt chærete:quod cum.ch.aspirato &.æ.diphthongo scribitur:uidelicet chærete:hoc est saluete. Quam salutationem romani nomen ciuitatis esse putauerunt:& detracta aspiratione eam Cærete nominauerunt:ut testis est iginus in urbibus italicis.Et declinatur secundũ aliquos hoc Cærete huius cæretis.Liuius tamẽ libro primo ab urbe hoc cære huius cæretis:& nomẽ patrium hic & hæc ceres huius cæretis Virgi. libro octauo æneidos: Est ingens gelidum lucus prope cæretis amnem:qui teste Seruio Nimio dicitur:ut idem libro decimo. Qui cærete domo:qui sunt minionis in aruis:de quo etiam Priscianus in quarto non nulla dixit.

Chærea cum.ch.aspirato &.æ.diphthongo in prima scribitur:nomen est propriũ:quod apud græcos hẽt i fine.s.litterã.quã nostri abiiciunt.Nã scribitur apud illos χαιρεασ:idque in multis fieri cõsueuit.

Cærephon cũ.ph.aspirato &.æ.diphthongo in prima scribit:fuit Socratis discipulus:& ab eo libidinose amat⁹:ut illi ipinxit Aristophanes in comœdia:quã cõtra Socratẽ scripsit:cuius titulus est νεφελαι.

Cæculus cum.æ.diphthongo &.c.exili scribitur:non descendit a græco sed latino:fuitq; Vulcani filius de quo late uidebimus in dictione Præneste.

Cæcuba cum.c.exili utrobiq; &.æ.diphthongo in prima scribit. Quidã latinũ putãt:& ab eo qd'est cæcum deriuari contendunt.Ita ut uina sint antiqssima:quæ cæco in loco diu cõdita fuerint Ego uero & si uini genus esse dicã:nomen tamen assumpsisse a loco græco cæcubũ uinum cõperi.Nã ait Plinius naturalis histo.quarto cum de campania tractat:Hinc setini & cæcubi obtendunt agri.His iũgunt phalerni calœni:deinde iungunt massici gaurani surrhentiniq; montes:de quibus in dictione surrhentũ late uidebimus:ideo dixit Horatius libro secundo sermonum cæcuba uina ferẽs alchon chium maris expers.Et Martialis in epigrãmatibus:cecuba fundanis generosa coquuntur amicis: Vitis & in media nata palude uiret.Et alibi:Dormiat & tecũ q cũ mõ cæcuba miscet:Cõuiuas roseo torserat ore puer.

Cæix cũ.c.exili &.æ.diphthongo atq;.y.græco scribitur:fuit rex Trachinæ Luciferi filius:& frater Dædalionis:habuitq; uxorẽ formosissimam Halcionem Neptuni filiã mutuo sibi amore deuinctissimam Hic cũ ad Apollinẽ clarium consulturus de statu regni perrexisset:tempestate absorptus est:cuius cadauer cum a mari ad litus deiectum fuisse:& illud uxor conspiceret:dolore correpta in pelagus se ꝓcipitem dedit.Sed Neptuni miseratione & Thetidis ambo in halciones marinas aues conuersi sunt:ut ostendit Ouidius libro undecimo metamorphoseos de quibus in dictione halciones uidebimus.

Cæra cũ.æ.diphthongo teſte Apuleio grãmatico a nſis ſcribi cõſueuit.Nã licet a græco: qđ eſt κηρός traducaſ:& ſecundũ regulã illud.n.in noſtrũ.e.ꝓductũ abſq; diphthongo träſferri conſueuerit:tñ qa apud nos nõ eſt ipſius.e.ꝓducti a correpto in figura diſcrectio:placuit ipſo Apuleio teſte in aliquib⁹ dictiõibus ꝓ diphthongon:hoc ipſũ decreuiſſe,ut ſimiliter uidimus in dictione æthica:& uidebimus i dictione ſcæna. Alii uero cærã latinũ putauerũt:ut in dictiõe diphthõgo.uidebimus.

Cæroma cũ.æ.diphthongo ſimiliter poſſe ſcribi uſ quia a cæra deſcendit illudq; ꝓ unguento accipim⁹ ut Iuuenalis in ſecunda ſatyra.Et cæromatico fert niciteria collo.

Cæſæna cũ.æ.diphthõgo in prima & in ſecũda a græcis ſcribiſ:urbs ẽ in Gallia ciſalpina.

Cæſtus cũ.c.exili &.æ.diphthongo atq; .t.ſimplici ſcribiſ:nõ ẽ dictio græca:ut quidã putauerũt: ſed latina cædẽdo deducta:arma ſunt pugilũ.Et huis cæſtus in genitiuo declinaſ:ſed nõnunq̃ ſine diphthõgo cæſtu ſecũdæ declinatiõis cõpiſ:& græcũ a nõnullis crediſ:ſignificatq; Veneris cĩgulũ: quo uxor cũ maritalis illi fides dabaſ.a marito cingi cõſueuerat dicẽte phyllide apud Ouidiũ in ſecunda epiſtolarum heroidum ad Demophoonta.

Cui mea uirginitas auibus libata ſiniſtris.
Caſtaq; fallaci zona recincta manu.

Quod ſane cingulum teſte Seruio ſuper quinto æneidos balteus dicitur.Quod uocabulũ ut ait non tantum quo cingimur:ſed etiam a quo arma dependent indicat:& numero tantum ſingulari eſt generis maſculini.Iuuenalis in ultima ſatyra. Aſt illquos arma teguut:& balteus ambit:i numero uero plurali neutri tm̃ generis ut idẽ Iuue.Quotiẽs rumoribus ulciſcunt baltea.

Caĩtus cum.c.exili utrobiq; &.i.latino ſcribiſ fluuius eſt phrigiæ teſte Liuio in ſexto de bello macedonico ueniẽs a Miſia:ut Plinius ipſe rettulit libro ſexto natura.hiſto. Vnde Virgilius libro georgicorũ quarto: Miſſuſq; caicus. Quin & prouinciam Teutraniam irrigat:& antiquũ creditur mutaſſe curſũ dicente Ouidio libro.xv.metamor.Emiſſum capitiſq; ſui ripæq; prioris Pœnituiſſe ferunt:alios nunc ire caicum. Fuit etiã nomẽ uiri troiani ſocii Aeneæ.

Cayſter abſq; aliqua aſpiratione &.y.græco ſcribiſ. Fluuius ẽ Aſiæ in cilbianis iugis ort⁹:ut dixit Plini.li.v.natura.hiſto.qui multos amnes deferens:& ſtagnũ ꝓageũ:quod pyrirhites amnis expellit.Et preter aſiã paludẽ labens:ſub pionio monte Epheſum alluit.unde Virgilius libro georgico. primo ait: Iam uarias pelagi uolucres:& quæ aſia circũ Dulcibus in pratis rimantur prata cayſtri.Homerus ſimiliter libro iliados ſecundo:σμαρὰγεϊδὲτελεῖτοὠνασιῶεν λειμῶνικαὐσρίουσπὶῥέεθρα.

Calais cũ.c.exili & unico.l.ſequente.a.atq;.i.latino in ultima ſcribiſ:fuit Zeti frater & filius boreæ ex Orithya ut uidebimus in dictione Zetus.

Calamus cũ.c.exili & unico.l.ſcribitur:eſt harũdo magis minuta habens inteſ nodia longa & recta.Ex qua ſagittæ apud diuerſas gentes fiebant:quod Vir.tetigit in Damœta:cũ ait Cũ daphnidis arcũ Fregiſti & calamos.ideſt ſagittas.Nã teſte Plinio lib.decimoſexto naturalis hiſtoriæ calamis populi oriẽtis bella cõficiunt:& ſpicula illis addũt irreuocabili hamo. Et cũ fere totũ orientẽ & ſeptẽtrionẽ calamis ſupatos oſtẽderit ſubdit:ꝑcipuus hic uſus hic in creta bellatores ſuos ꝓcepitauit.Sed in hoc quoque ut in cæteris rebus uicit Italia q̃do nullus ſagittis aptior calamus quẽ i rheno bononiẽſi amne cui plurima ineſt medulla põduſq; uoluere.Et cõtra flatus quoq; ꝓuicax.Et ſubdit libris quoq; nõ eadem gr̃a.Nã ut ſupra paululũ dixerat chartis ſeruiũt calami maxie ægyptii.Iuxta cuius fniam Martialis ait i epigrãmatibꝰ.Dat chartis calamos habiles mẽphitica tellus. Texãt reliqua tecta palude tibi.Sed cõtra hũc pgere uſ Pli.cũ ait.Probatores tamẽ cinidi:& q in aſia circa auenticũ lacũ naſcunt: noſtratibus fungoſio ſubeſt natura cartilagine bibula fiſſilis:& ꝑacuta ſemp acie geniculata:cæterũ gracili tas nodiſq; diſtincta leui faſtigio tenuaſ i acumina craſſiora.Et ifra ſubdit calamus uero alius totus cõcauus eſt quẽ ſyringã uocãt utiliſſimus fiſtulis quoniã nihil ẽ rei cartilaginis atque carnis & continuo foramine peruium hæc ille de quo Virgilius in bucolico locutus uidetur cum ait. Nec calamis ſolum æquiperas:ſed uoce magiſtrum. Similiter idem Plinius libro.xii.eiuſdem uoluminis pri⁹ dixerat calamos & iuncos odoratos:in Arabia naſci Indiaq; & Syria:quibus i unguẽtis uſos fuiſſe ipſe idẽ i ſequenti libro oſtendit & a calamo calamarium proficiſcitur.qđ quidam uſurpant pro theca: calamaria in qua calami recondunt.ſed quia hoc tpe plæriq; pẽna ſcribitur:poteſt etiam dici penarium.

Calendæ cũ.c.exili & unico.l.ſcribitur nec illorũ addmittẽda ẽ cõſuetudo uel ratio quæ per.k.græcã litteram dictionem illam uel aliam quanuis ſcribendam contendunt:ut ſupra oſtendimus.Et dicuntur calendæ a βρυω quod apud nos eſt uoco:quia ſolebat Romæ minor pontifex noua conſpecta luna plæbem uocare:ut audiret quot dies a calendis ad nonas ſupeſſent. Hinc teſte Macrob. libro ſaturnaliũ primo. Et ipſi curiæ ad quam uocabantur calabre nomen datum eſt:& claſſi q; omnis in eam populus uocaretur. Qua de re teſte Gellio libro ſeptimo noctium atticarũ claſſici dicebãtur priæ tantũ claſſis homines qui centum & uigintiquinque milia æris ampliuſue cenſi cenſu erant. Infra claſſem ãt appellabant ſecundæ claſſis cæterarũq; omniũ claſſiũ:qui minore ſumma æris:q̃ ſupra dixi cenſebãtur. Vnde & claſſicum deductum dicit quod teſte Seruio ſuper ſeptimo æneidos & tubam ipſã & ſonũ indicat. Virgi.Claſſica iamq; ſonant:quæ ſane flexibilis tuba eſt:ut uidebimus in dictione claſſica. Alii uero dictam uolunt claſſem a cale:hoc eſt a fuſte.quia nauis quæ aliquando claſſis dicebatur:de fuſtibus fiebat.Nam de cala inquit Lucilius. Scinde calam ut caleas ideſt o puer frange fuſtẽ: & fac fo

cũ. De classe inqt Horatius: Me uel extremos numidarũ in agros Classe releget cũ de una loqueretur naui Et Vir. lib. æneidos sexto Lyciæ ductorẽ classis Horontẽ: ubi ait Seruius apertum exemplũ classem ẽt dici unã nauẽ & hoc quia unius solius nauis Horontes ductor fuit. erãtq; calẽdæ Iunoni sacræ dicente Ouí. lib. fastorũ primo: Vendicat ausonias Iunonis cura calendas & ide calatores cum unico .l. &. t. nõ aspirato dicti sunt serui: qui semper uocari possent obnecessitatẽ seruitutis: ut testis est festus Quin & cõciliũ a cõcalando: id est conuocando dictũ quidã putãt, pcalare similiter, puocare dr ipo festo teste. Et eodẽ mõ calũniam: & ealones ex illo dicta uoluit. Sane teste Paulo iurisconsulto de uerborũ significatione ante diẽ decimũ calẽdarũ: & nõ post diẽ decimũ calendarũ atq; utroq; sermone undecimus dies significat. Similiter Petronio grãmatico teste intra calẽdas id fieri dr: qd nõ ante calendas: idest eo ipso die: quo ealẽdæ sunt agebat. At Gellius circa finẽ libri duodecimi noctiũ atticarum post longã rei huius disputationẽ tãdẽ cõcludit: & ante calẽdas & in ipsis calẽdis iure fieri posse.

Calathus cum .c. exili & unico .l. atq;. th. aspirato scribit: dicitur a quibusdã ex nostris qualus & diminutiuum quasillus. Ab aliquibus fiscella: iuxta quas significationes ait Virgi. in alexi: Tibi lilia plenis. Ecce ferunt nymphæ calathis. Aliquando uero & pro calicibus ad sacrificium aptis posuit idem cum ait in Daphnide. Vina nouum fundam calathis aruisia nectar.

Calabrya cũ .c. exili & unico .l. atq;. y. græco scribitur: pars est italiæ post lucaniã a græcis sic cognomiata: quia bonis oibus scatet. Nã cõponit ex καλα quod dicit bona & βρυω: quod est scaturio. Et idẽ hic calaber & hæc calabra & hoc calabrum deriuatur. Ouidi. libro tertio de arte.

Ennius emeruit calabrys in montibus hortos
Contiguos pene Scipio magne tibi.

Calchas prima cum .c. exili sequens cum ch. aspirato scribitur fuit Testoris troiani filius: ut testis est Ditis augur maximus qui cũ circa initia belli a troianis ad Apollinẽ delphicũ cũ muneribus mittertur: & responsum habuerit: ut dimissis troianis græcorum sequeret fœlicitatẽ ab illis gratissime recæptus est. cuius sane interitum in dictione grinæum nemus uidebimus.

Calydne cum .c. exili & unico .l. atq;. y. græco scribitur: insulæ sunt quædã paruæ ex cicladibus de quibus Homerus li. ii. iliados meminit.

Calisto cũ .c. &. t. exilibus & unico .l. atq;. i. latino scribitur: fuit Licaonis arcadiæ regis filia: ut dixit Hesiodus: quæ post pulsum patrẽ a regno: Dianã secuta est. Sed ut narrat Ouí. lib. metamor. secundo cũ Iuppiter illam conspiceret: & amaret: accepta Dianæ forma ad illa perrexit: quã compressit & grauidauit. Ex qua ortus est archas: a quo arcadia ꝓuincia cognominata ẽ. Sed a Iunone crinibus cõprehẽsa: & in diuersũ distracta: in usurã cõuertit: quã cũ filius Arcas uenator effectus: ipse conspicientẽ matrẽ ursam ac fixe intuentẽ forte compissset: rei insciꝰ sagitta illã impetere satagebat. Quibus Iuppiter miseratus: ambos in cælũ traxit: & iuxta borealem poulm locauit. Quod Iuno ægreferens. Tethim Oceani uxorẽ suamq; nutricẽ adiens ab illa ipetrauit: ne Calistonẽ in oceono lauare pmitteret. Quare cũ cætera signa occidãt: & in oceano se lauare dicãtur: solũ ursæ signũ nunq; occidit dicẽte Virgi. lib. georgi. primo: arctos oceani metuẽtes æquore tingi. Sed cũ in terris ursa eẽt: & Mænatũ Erymanthum Arcadiæ montes incoleret. Mænalis ipsa & Erymãtis a poetis dicitur. Ouidi. lib. v. de tristibus:

Quæ nunc suppositum stellis erymanthidos ursæ
Iuncta tenet crudis sarmatis ora getis.

Et prius libro quarto dixerat: Cumq; suo borea mænalis ursa uidet. Verum hæc ipsa ex græcis nonnulli in Nonacri Arcadiæ monte gesta narrarunt.

Calipolis cum .c. exili non geminato .l. atq;. i. latino utrobiq; scribit: urbs est Thraciæ in extremo Hellesponti a. C. Calicula cognominata: a quo nomen assumpsit: hoc est Caliculæ polis ideꝰ est ciuitas. Calicula uero a caligis: quas margaritis referras primus portauit: nomen assumpsisse dicitur.

Calinus cum .c. exili & unico .l. atq;. i. latino scribitur fuit statuarius: de quo Quintilianus meminit.

Calon cum .c. exili & unico .l. scribitur. fuit teste Quintiliano uir statuarius.

Calydonia cum .c. exili & unico .l. atq;. y. græco in secũda scribitur: ciuitas fuit Aetoliæ: & regia Oenei patris Meleagri: a quo locus circonstans eodem nomine cognominatus fuit & penultima corripit.

Calypso cum .c. exili & unico .l. atq;. y. græco scribitur: fuit teste Hesio. in theogonia nympha Oceãi & Thetyos filia. Homerus uero siue eãdẽ: siue aliam dixit li. vii. odysseæ fuisse Atlantis filiam cũ ait: ενα τλαντὸς θυγάτηρ δολοεσσα καλυψώ. Hæc insulam de suo nomine cognominatam tenuit in ionico mari sitã ꝓpinq; lacinio ꝓmõtorio: ut sentire uideꝰ Pli. li. iii. naturalis historiæ. Alii uero dicũt in mari aphrico ferre ex oppõsito ad maiores syrtes: quam prius dictum Orgyam a rege: qui in illa regnauerat ferunt. Et in hoc cum plinio forte conueniũt. quia mare aphricum ionio est conterminum Ad hãc ut dixit Home. Vlyxes cum descessisset a circe. naufragus peruenit. Et quia alter fuit alterius amore detẽtus septẽ annos cũ illa morã traxit. A qua magna eũ difficultate discedere ualuit dicente Ouí. li. secũdo de arte. Nõ formosus erat: sed erat facũdus ulyxes. Et tñ æquoreas torsit amore deas.

Calix cũ .c. exili & unico .l. atq;. i. latino scribitur: græce uero dicit κυλιξ genus est poculi de quo ait macro. li. saturna. una lra cõmutata: uidelicet. v. græcũ in. a. dicit apud nostros calix.

Calyx cũ .y. græco i ultia: folliculũ ẽ quo fructus arbor; cõpit deductũ a κολιπτω qd ẽ coopio.

Callicratidas absque ulla aspiratione & duplicato .l. atq;. l. latino scribit nomẽ ẽ uiri ꝓpriũ.

Callimachus prima cũ .c. exili sequẽte duplicao .l. &. i. latino atq;. ch. aspirato in ultima scribit fuit no-

men plurimum ſed præcipuus fuit teſte Solino poeta cyrenenſis: Alter fuit hiſtoricus ægyptius: de quo uidimus in dictione Oſiris.

Calliope cũ.c.exili & dnplicato.l.atq;.i.latino ſcribit̃:fuit una nouẽ muſarũ:& aliis excellẽtior. ut dixit Heſiodus.Cuius cauſam ac illius interpretationẽ uidebimus in dictione muſæ.Et dicitur nõnuq̃ calliopea:ut Ouidi.li.faſtorũ.v.Prima ſui cœpit calliopea chori:cuius rõ eſt quia apd̃ illos καλλιοπη cũ .η.in fine:& καλλιοπει.cũ ei diphthongo in penultima:hoc eſt ſubſequente.a.ſcribitur:quã diphthõgo ſemper ut ſupra uidimus in.e.uel in.i. productas transferimus.

Calliſtratus abſq; aliqua aſpiratiõe & duplici.l.atq;.i.latino ſcribitur:nomẽ fuit uiri proprium.

Calliſthenes cũ.c.exili & duplicato.l.atq;.i.latino &.th.aſpirato ſcribit̃:fuit Ariſtotelis diſcipulus & neceſſitudine quadã ex materna ſtirpe coniunctus excellentiſſima diſciplina iuuenis:hic Alexãdro magnũ ab Ariſtotele miſſus.Cũ in Aſiã illũ ſequeret̃:quaſi Hermolai cõiuratiõis auctor ab Alexandro iterfectus ẽ.Atq cõſtat falſo obiectũ illi cõiuratiõis crimẽ de quo late habet̃ in luſtino li.xv.ſui epitomatis.

Calliſphyrus cũ.c.exili & duplici.l.ſequente.i.latino:& cũ.y.græco in penultima ſcribit̃ fuit teſte Heſiodo in theogonia pater alcini.

Callippidæ cum duplicato.l.atq; duplicato.p.&.i.latino utrobiq; ſcribittur: populi ſuut ſcythiæ hiſpanũ fluuium incolentes:ut teſtatur Herodotus.

Calliroe cũ.c.exili & duplicato.l.atq;.i.latino ſcribit̃:fuit achiloi filia & uxor alcmai filii amphiarei ex Eriphyle cõiuge:q ſane alcmaius in uindictã pris matrem occidit:ut uidebimus in dictione Eriphyle coniuge.Quo ſcelere uti Oreſtes furore correptus.ab amphiloco fratre in ultionem matris obtruncat9ẽ.Sed Callirote alcmani uxor louẽ toto corde precata ẽ ut filios ſuos impuberes:q̃ primũ creſcẽ fineret:& ifantibus adderet annos:ne necem ſinant ſui genitoris multã.Iuppiter his ãnuit.Nã cũ premũ iuuenes effecti ſũt:amphilochũ patruũ iterfecere:de quo Ouidi.viii.in:metamor.ptractauit.

Calœnũ cũ.c.exili & unico.l.atq;.œ.diphthongo ſcribitur urbs fuit cãpaniæ.xiiii.miliũ paſſnũ diſtans a capua:in cuius agro uinũ optimũ naſcit̃:a quo ciuitas ipſa nomen aſſumpſit.Nã cõponit̃ ex καλὸσ quod eſt bonum.& οινὸν uinum unde ait Iuuena.in prima ſatyra.Occurrit matrona potens quæ mole callœnũ.ideſt dulce uinum porrectura uiro miſcet ſitiente rubetã.De qua matrõa ſi quis plene edoceri cupit legat Liuiũ octauo ab ũrbe:& uidebit quẽadmodũ inſtituitq; rudes melior locuſta propinquas per famam & populum nigros effere maritos.i.mortuos uel ut alii dicunt nigros.i.malos: quos ipſa interficiebat:ſicut per oppoſitum candidus dicitur pulcher & mitis.Virgilius in Daphni.Candidus inſuetum miratur limen olympi.ſ. Daphnis: quem pulchrum bonum & mitem eſſe demonſtrat idem in corydone Tibi candida nais.i.pulchra Rubetã uero dixit Plinius libro.viii.naturalis hiſtoriæ ranam eſſe quæ in terra & in humore uiuit.& plurimis referre medicaminibus.Et ſubdit illam deponere aſſidue ac reſumere paſtu uenena ut ſibi tm̃ reſeruet.

Chalcis prima cum.ch.aſpirato & ultima cum.c.exili atq;.i.latino ſcribitur:urbs eſt metropolitana in euboia inſula:ut teſtatur Liuius libro octauo de ſecudo bello punico.Et eſt iuxta euripũ:ut dixit ptolemæus in geographia:unde calcidius dicitur.

Chalcidius pria cũ.h.aſpirato ſequens cũ.c.exili &.i.latino utrobiq; ſcribitur nomen ẽ gentile:& philoſophi propriũ:q inumerabiles libros ſcripſit atq; eodem modo ſcribitur chalcius.

Chalcedonia pria cũ.ch.aſpirato ſecũda cũ.c.exili & penultima cum.i.latino ſcribitur:urbs fuit i aſia iuxta boſphorum thracium ex oppoſito ad byzantium.

Chalazias cũ.ch.aſpirato & unico.l.atq;.z.conſonante ſequente.i.latio ſcribitur:lapis teſte Pli.li.ultimo natu.hiſto.grano grandinis ſimilis:dictus a χαλαζω uerbo quod eſt grandino.

Chaldæa prima cũ.ch.aſpirato:& penultima cum.æ.diphthongo ſcribitur:regio eſt aſiæ arabiæ contermina longe plana:& fontium indiga:in qua babylon ciuitas magna fuit.

Caleſtra cum.ch.aſpirato.& unico.l.atq;.t.exili ſcribitur.urbs fuit littoralis Thæſſaliæ:iuxta quã axius fluuius in mare ægeum deſcendit ut dixit Herodo.li.hiſtoriarum.vii.

Chalybs cũ.ch.aſpirato.& unico.l.ſequente.y.græcũ añ.bs.ſcribit̃ fluui9ẽ i hiſpaniæ iuxta quẽ populi ihabitãt dicti calybes ut dixit luſtinus lib.xliii.apud nos ſunt mineræ ferri optimi quas nudi illi laborantes effodiunt:qd̃ Vir.lib.geor.i.terigiſſe uidet̃ cũ ait India mittit ebur:molles ſua rura ſabæi At chalybes nudi ferrum ſimiliter & alii eodem noie cognominati ſunt populi iuxta paphlagoniam in ponto:& mazonibus cõterminii:ut oñdit Orpheus in argonautica. Et capit̃ plerũq; chalybs pro ipſa ferri maſſa:ut Oui.libro faſtorum.iiii. Aes erat in precio chalybis iam maſſa placebat: Heu heu propetuo debuit illa tegi.Nonnunq̃ uero & pro inſtrumento capit̃ ex chalybe confecto:ut Virgi. Vulnificus q; chalys:Et Lucanus lib.vi.Primum chalibẽ:frenoſq; momordit.

Cambyſes cũ.y.græco ſcribit̃:fuit ex perſia:quẽ teſte luſtino li.i.neq; paterna neq; materna claritas potuit magnũ facere:Cui Aſtyages rex medor9 nõ ſine diuino myſterio filiã Mandanẽ matrimonio copulauit:ex quibus natus ẽ Cyrus q rex Perſarum effectus Cambyſem filium heredẽ in regno habuit

Camæleõ prima cũ.c.exili ſecundã cũ.æ.diphthongo & penultima cum unico.l.&.e.abſq; diphthõgo ſcribit̃:ẽ quadrupes a camælea herba:cui aſſimilari dicit̃ cognomiatus:quod Pli.li.viii:naturalis hiſtoriæ deſcribens & Solinus Similiter dicũt eſſe facit quaſi lacerte:habẽs crura recta:& longa caudam in uertigine troſã:Armatos ungues:inceſſus tardos uelut teſtudinis corpus aſperũ cũ ſquamoſa cute.

color est uarius:& in momento mutabilis:adeo quod cuicunq; rei hæserit colorẽ tribuat:præter rubrũ & candidum: de quo Oui.lib.metamorphoseos:undecimo:Id quoq; quod uẽtis animal nutrit & aurã Protinus assimilat tetigit quoscunq; colores.

Chamæcyssos prima cũ.ch.aspirato:sequẽs cũ.æ.diphthongo:penultima uero cũ.c.exili: &.y. græco cõseqnte duplicato.s.scribit:genus ẽ hederæ teste Pli.li.xvi.naturalis historiæ:q nunq̃ nisi humi repit Nam dictio est composita ex χαμαι:quod infimum uel humum:& κυοσσ hedera.

Camelus cũ.c.simplici:&.e.sine diphthongo atq; unico.l.scribit.ẽ animal quadrupes turpe aspectu habens caudã asininã:pedes carnosos & molles:atq; in geminas partes fissos: licet posteriores sint parũ scissi caretq; dẽtibus in supiori mãdibula:ut descripsit Aristoteles lib.de animalibus.ii.Et ut refert Solinus bactriani camelos fortissimos mittunt:licet arabia plures gignat. Sed hoc ut ait differũt q; arabici bina tubera i dorso habẽt Singula bactriani. Veq; binis tuberibus camelũ:cũ a tõgis tpibus Italiã nõ uidisset:anno ab dominica icarnatiõe milesimoquadragẽtesimoquadragesimoquarto mense octobris uidit:qui a Iuliano Cæsarino cardinali sancti angeli uiro i toto orbe clarissimo ad Eugeniũ quartum pontificẽ maximũ & turcoq; spoliis missus in domũ meã hic Bononiæ declinauit:ubi ab ipso cardinali p theologiæ studiis relictus fuerã.Et ut deinde eũ põtifex dono dedit.Lodouico patauino cardinali Aquiliensi:& ipsius pontificis quæstori:siue ut iam dicimus camerario.Cui etiam ob singulare ingenium summam pontificatus credidisse fert.Sane a camelo camelasia deducit.de quo Martianus iurisconsultus de muneribus & honoribus camelasia inquit personale munus est. Nã rõne habita & alimẽtoq; & camelorq; certa pecunia camelariis dari debet:ut solo corporis ministerio obligentur.

Camera cũ.c.exili & unico.m.scribitur:dicitur a nostris testudo seu fornix.Et inde camurus curuatus Virgilius lib.geor.iii.Camurus hircæ sub cornibus aures.

Camilla cũ.c.exili &.i.latino atq; duplici.l.scribit fuit filia Metabi regis ciuitatis uolscorq; dicẽte Virg. libro ænei.septimo. Volsca de gente camilla fuitq; tantæ probitatis.ut in laudes eius Virgi. longa de scriptione septimũ ænei.librũ terminauerit. Verũ cũ teste Statio Tulliano de uocabulis rerũ libro.i. Tusci uocabulo Camilli præministrũ deorũ significent:unde Mercuriũ Camillũ dicũt factũ est teste macrobio: ut Virgi.Metabũ induxisset appellasse filiã camillã:quasi Dianæ ministram.Idem Pacuuius cũ de Medea loqueret:cælitũ inquit camilla expectata uenis salue hospita.Idem Seruius sup.xi. ænei.late dixit:ubi retulit Virgiliũ poeticæ dixisse camillã uolscã a matre fuisse noiatam. Romani ẽt teste eodẽ Macrobio pueros puellasq; nobiles & in uestes camillos & camillas appellant.

Caminus cũ.c.exili &.i.latinũ scribit: græcũ est & latine dicit fornax.Vir.li.æne.iii. Ruptis flãmãexpirare caminis & Horatius Oleũ adde camino: Apud nõnullos uero est strictura:quæ fũmum excipit & cũ apud græcos sit generis fœminini:apud nostros mutauit genus:& est masculini.

Camiros cũ.c.exili & i.latino scribitur:urbs fuit in regione dorica:ut ostendit Herodotus li.historiarũ .i. Alia fuit in Rhodo:ut dixit Home.li.iliados.ii.

Cancasmos prima cũ.c.exili & sequens cum.ch.aspirato scribitur dicit risus solutus: & καγχαζομαι quod est diffuse rideo deriuatur.unde cachinnus ut in ea dictione uidimus.

Candaules cũ.c.exili & au.diphthongo ante unicum.l.scribitur: fuit Myrsi filius & sardiũ cyrannus: quem teste Herodoto græci Myrsilium uocant:

Canistrum absq; aliqua aspiratione & cũ.i.latino scribitur:apud græcos uero loco.i.ponitur.a. & dicit canastrum.quod nos ni.i.conuertim⁹.

Cantharus cũ.c.exili &.th.aspirato scribitur suas erat aptum ad bacchi sacra:qd̃ habuisse ansam ostẽdit Virgi.in Sileno cum ait:Et grauis attrita pendebat cantharus ansa.Sunt ẽt canthari teste Vulpiano de legatis primo per quos aquæ saliunt.

Cantharida cũ.c.exili &.th.aspirato scribit:græce tñ dicit cãtharis genus est uermis terrei:q̃ ut q̃dam ferunt humano corpore statim ut fuerit applicitur sui adustione uilicas efficit plenas hnmore.

Canobus cum.c.exili & unico.n.atq;.b.consonante scribitur:fuit gubernator nauis Menelai:quo tpe Menelaus ipse ad ægyptũ prexit:ubi ille mortuus:& in quadam nili insula sepultus : loco nomen dedit in qua eiusdẽ nois Alexãder urbẽ cõdidit. Sed ut ait Seruius sup.xi.ænei.canobus cũ.b. scribebat nunc mutata littera canopus cũ.p.scribit quod prius notauerat Quintilianus in.i. institutionum a cicerone dictum canopicarum exercitum cum.p.& non.b.scriptum.

Canopus cũ.c.exili &.p.cõsonante scribit:ẽ nili insula ut in pcedenti dictiõe uidimus & ciuitas in eadẽ insula quã teste Seruio sup.iii.geor. Alexander istar ciuitatis suæ macedoniæ:q̃ pella dicebat cõdidit: Vnde eodẽ lib.dixit Vir.Nã qua pellei gens fortunata canopi Accolit effuso stagnantẽ flumine nili Et Iuue.in.i.satyra:Cum pars niliace plæbis cum uerna canopi crispinus.

Canon cum.c.exili scribitur:dicitur a nostris regula:& inde canonicus.i regularis.

Chaonia cũ.ch.aspirato &.i.latino scribitur proprie pars est alpestris epiri:qñq; uero & pro tota epiro sumitur ut in ea dictione uidebimus.

Chaos cũ.ch.aspirato scribit:fuit teste Hesiodo in theogonia cõfusa quæhã ab initio unitas: quã principium esse dixit pductionis oium rerũ:unde Oui. Vnus erat toto naturæ uultus in orbe: Quã dixere chaos:Ex quo inchoare deductum putauit Festus.

Capaneus cum.c.exili &.eu.diphthongo in fine scribit:fuit Statio teste libro.iii.thebaidos:unus ex se

ptem regibus:qui Thebas obsederunt:superbus quoq; & deorum cõtemptor:qui non contemptu uicisse homies medijs capaneus auditur in astris.de quo Vegecius li.iiii.de re militari dixit. Qui scalis in obsidione urbium utuntur frequenter periculũ sustinent exemplo Capanei.a quo primum scalarum oppugnatio perhibetur inuenta:qui tanta mole lapidum fuit obrutus a Thebanis q̃ fluminibus dicatur extinctus.Inde ait Ouidius libro de tristibus.

Cum cecidit capaneus subito temerarius ictu.

Caphareus cũ.c.exili &.ph.aspirato atq;.eu.diphthongo in fine scribit mõs est altissimus Euboiæ insulæ ad Hellespontũ prospectans:dicente Seneca i Hercu.œtheo.Euboica tellus uertice imenso tumens.Pulsatur oĩ parte phryxeũ mare Scindit caphareus:Et subdit paulo post:Hic rupe celsa nulla q̃ nubes ferit Annosa fulgent tẽpla cenei Iouis. Ad cuius radices:uel ira Mineruæ:ut poetæ fingunt uel fraude Naupli regnantis in Euboia:& cupientis ulcisci mortẽ Palamedis filii:argiuoq; classis post troianũ excidiũ duris casibus agitata fuit.Nã nocte laborantibus tempestate græcis facẽ super caphareo monte succendit:qua illi portũ proximũ existimantes:in asperimos scopulos delati:naufragium multi dedere:dicente Seneca in Medea.Igne fallaci nocturnus agri Nauplus:& reliqua unde Virgi.libro. ænei.xi.ait Scit triste Mineruæ Sidus & euboicæ cautes.ultroq; caphareus:quasi Nauplũ nomine mõtis cognominet similiter Ouidius lib.ii.de ponto.Nõ tibi casandrus pater ẽ duruisue caphareus.

Cappadocia cũ.c.exili utrobiq; & duplicato.p.atq;.i.latino scribitur:regio ẽ cõrermina maiori armeniæ:quam ab ea euphrates diuungit:ut testis est Solinus.Et ab ea eiusdẽ nominis fluuio cognominata est:ut testat Pli.li.vi.natu.histo.Ego enim in ptolemæi geographia prospexi minorẽ illã esse armeniam.Et in appiano clarissimo historico græco legi eã partẽ esse minoris armeniæ.

Capys cũ.c.exili &.y.græco scribitur:& in genitiuo huius capys declinat:fuit troiani nomẽ: de quo sæpe Virgilius meminit.At capis cum.i.latino lingua tusca teste Seruio in decimo æneidos falconem indicabat.

Capua cũ.c.exili & uncico.p.scribit:urbs ẽ cãpaniæ a capyæ troião cognomiata:cõuersione.y.græci i .u.nostrum:& additione.a.litteræ in fine dicẽte Virgilio libr.decimo æneidos.Et capys hinc nomen campanæ dicit urbi.Quare colonos dardanos illã habere dixit Lucanus in secundo cum ait. Interea trepido descendens agmine magnus.Mœnia dardani tenuit capuana coloni.Liuius uero li.iiii.ab urbe uult eam a locis campestribꝰ dictã.in quibus sit ẽ:& in eodem libro ait uulturnũ hetruscorũ urbem quæ nunc capua est cæpere samnites.Vnde teste Seruio constat eam a tuscis conditam uiso falconis augurio:qui tusca lingua capis dicitur.& subdit: Tuscos autem omnem pene Italiam subiugasse manifestum est.

Carambi cum.c.exili &.i.latino in fine scribitur:mons est paphlagoniæ in Asia:qui teste Plinio libro iiii. naturalis historiæ per mediũ euxinũ percurrit:centum septuaginta milium passuum interuallo quæ maximæ ratio scythici arcus formam efficit.

Character prima cũ.ch. aspirato:& ultima cũ.t.exilibus scribitur:dici potest a nobis notamen: uel lineamentum:aut littera.Vnde litteræ characteres sæpissime cognominãtur.

Characterismos prima cũ.ch.aspirato aliæ sine aspiratione & cũ.i.lattino scribit.dici pt latie designatio:ut Iuue.in saty.Crispini.Et caluo seruiret Roma Neroni.i.Domitiano.Nã per caluicem & mores similes neroni Domitianus ipse describitur:ut uidebimus in dictione prologus.

Charandæi prima cum.ch.aspirato & penultima cũ.æ.diphthongo scribitur:populi sunt iuxta pontũ ut dixit Orpheus in argonautica.

Charaxes cũ.ch.aspirato &.x.cõsonante in penultima scribitur:fuit teste Herodoto li. historiæ secundo mithylenæus patria:& frater Sapus:q captus amore Rhodopis fœmiæ ex thracia miræ pulchritudinis:& meretricis famosæ.maxima pecunia illam redemit:quæ cũ Aesopo captiua fuerat:ut late idẽ auctor enarrauit.Quare de illo dicebat Sappho soror i epistola ad Phaonem: Arsit iops frater uictus meretricis amoꝝ.Multaq; cũ multo dãna pudoꝝ tulit.& subdit.Gaudet & e'nostro surgit mœrore charaxes.Frater & ante oculos itq; reditq; meos.

Cardamũ cũ.c.exili scribitur:herba est suauis odoris:quæ a nõnullis græcis cardamns uocitatur.

Cardamyla cũ.c.exili &.y.græco atq; unico.l.scribit:fuit urbs in argo propinqua pylo: & sub domino Agamẽnonis:ut testatur Homerus libro.ix.iliados.Hanc non multum a Lacedæmonia distare ostendit Ptolemæus in geographia.

Caresius cũ.c.exili &.i.latio scribit fuit teste Homero circa initiũ libri.xii.iliados: Troianus fluuius.

Caria cũ.c.exili &.i.latino scribit:regio est in minori asia inter lyciam & Ioniam:a cara rege cognominata:qui auguria ex auibus primus comperit:ut dixit Plinius libro septimo naturalis historiæ. Vnde populi cares dicuntur.

Charybdis patria cũ.ch.aspirato penultia cũ.y.græco ante.b.ultima cũ.i.latino scribitur.locus est periculosus ualde iter calabryã & siciliam.Nã a septẽtrione in astrum & e cõtrario fit fluctuum concursus:& intercæptorum quorũcunq; collisio.atq; absorbitio.Namq; teste Ouidio lib.secundo de remediis. Vt uomit epotas sæua charybdis aquas.Et Seneca i thyeste.Quod rapax hausit remouit charybdis similia Virgilius li.iii.æneidos:prius dixerat Et ut græci quidam ferunt.fuit Carybdis uetula uoracissima:q̃ quia boues Herculis furata fuerat:ab illo i id mare ꝓiecta loco nomẽ dedit: q̃ sane nunc

etiam antiquas exercet rapinas. Et deberet declinari huius charybdis: qđ nos minime seruamus: sed i genitiuo huius charybdis ut in nominatiuo declinamus ne alterna. d. in utraq; syllaba continua: ut dixit Priscianus in quarto male sonet: quod etiam græci euitare solent. Nam dicũt χαρυβδεως: & nõ χαρυβδιδος: ut exigeret regula.

Caryca cũ. c. exili utrobiq; &. y. græco scribitur: genus est ficuũ teste iulio polluce a loco sic dictarum. Apud nos uero cõmuniter pro ficca ficu accipitur: at carex caricis genus est fructicis acuti Virgil. in georgi. iii. frondibus hirsutis & carice pastus acuta.

Carcinitus absq; aliqua aspiratione & cum. i. latino utrobique scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. iiii. urbs egregia scythiæ.

Carcinos cũ. c. exili utrobiq; &. i. latino scribit̃ apud nos dicit̃ cancer: quo tamẽ uocabulo Lucanus utitur in nono cum ait. Par geminis chiron: & idẽ quod carcinos ardens: ubi penultima corripit̃.

Cardiacus cũ. c. exili utrobiq; &. i. latino scribit̃ dr̃ ille q molestiã patit̃ cordis. Nã a καρδια deducitur quod apud nostros cor dicitur. Ideo ait Iuuenalis. Cardiaco nunq̃ cyathum missurus amico. Et a cardia dictũ cardinẽ quidam putãt: super quo ualuæ hostii deuoluuntur.

Carystos absq; aliqua aspiratiõe & cũ. y. græco scribit̃ insula est una & ex cycladibus in euboico mari sita imo ut quidã ferũt: cũ euboia cõiuncta quã uarii marmoris feracẽ dicunt: ut Seneca in troade Anferax uarii lapidis & Lucanus in. v. loquens de euboia insula inquit. Qua maris angustat fauces saxoxa carystos in hac teste Solino titani regnauerunt. Et inde carysteus: ut Ouidius lib. fasto. iiii. Quaq; caristeis frangitur unda uadis: & ut quidam ferunt: est etiã urbs in euboia.

Charitas si pro amore & dilectiõe sumit̃: semper prima cũ. ch. aspirato secundum rectã orthographiã scribi uidetur: penultima uero cũ. i. latino & ultima cũ. t. simplici scribitur. Nam a χαρισ quod est grã & amor prorsus descendit: Vnde charitas amoris est species: & cũ amor ad omnia spectet: charitas ad homines solũ: & quidẽ pro dignitate & qualitate personarũ. Nam maxima charitas debetur parentibus proxima filiis: & deinceps reliquis at uero caritas absq; aspirarione latinũ est: & a careo uerbo descẽdit significatq; inopiã: ut Liuius libro secũdo ab urbe: Obsidio inquit erat nihilominus: & frumenti cum sũma caritate: & libro secundo ait: caritas primum erat annonæ ex incultis per secessionẽ plæbis agris: unde & cariis in ea significatione absq; aspiratione scribitur. Quod & si gratum & amore deuictum indicet: cum aspiratione rationabiliter scribendum puto: Nec sum ignarus prædictorum quoque ab antiquis nostris absque aliqua aspiratione scribi consueuisse: ut in scriptionibus marmoreis quottidie aspicimus. Sed ut puto magis ex dictionum similitudine: q̃ ex aliqua ratione factum fuit. Cum unum a reliquo prorsus deduci nõ possit: imo & in cõtraria penitus significatione eius uidentur. Nam caritas pro inopia priuationem & indigentiam indicat: pro amore uero cum ponitur habitum & adeptionem qualitatis comprehendit: quare rationabilius ea ut diximus differenter scribi posse putamus: nẽ unum pro reliquo accipi uelit. unde & si a nonnullis dictionibus quæ apud græcos aspirant̃ nos aspirationẽ subtrahimus ut ab Aemilio quod apud illos aspirat̃: nos aspirationem abiecimus: & sine aspiratiõe in antiquis marmoribus semp scriptum aspicimus hoc tamen nullã cõfusionem inducere potuit: cum tam aspiratũ q̃ nõ aspiratũ pro eodem ab omnibus cõpræhẽdi necesse sit. At ea quæ diximus disconuenientissimam significationem habere uidet̃: & nisi differentia aliqua efferantur: confusionẽ significati magisq̃ significatum exprimunt. Vnde & similiter nos cætere: ut in ea dictiõe uidebimus sine aspiratione scribimus: quia sic quoq; ciuitatis nomen esse Romani putauerũt & ut deinde ab aspirata dictiõe differret: quæ salutationẽ indicat: priorẽ scripturã seruauerũt ex quo sane nõ cõfusio: sed necessaria quodãmõ distinctio iter ciuitatẽ & salutationẽ exprimit̃: & cõseruat̃.

Charites cum. ch. aspirato &. i. latino atq;. t. simplici absq; dubitatione a nobis etiam scribit̃: & dici possunt gratiæ. Quas Orpheus in hymnis: & pindarus in odis tres esse dixerunt: Aglæam: Thaliã & Euphrosinã: unde ait Orpheus: αγαλλιτεθα λειακαιε υφροσυνηπολυδολβε: quas Iouis filias ex Eunomia ille idem esse dixit. Pindarus uero matrem subticens: solũ dixit θεωγκρατιζουπαιδεσ hoc est maximi dei filias. eas insuper dixit in cælo iuxta Apollinis tronum degere patreq; totius olympi: idest iouem perpetuo collaudare. Et subdunt poetæ alii illas se in Acidalio fonte lauare: qui est in orchomeno boetiæ ciuitate: a quo nudas quia sine fuco esse debent: & simul connexas incedere uolunt quia insolubiles esse gratias decet. Sed unam auersam incedere. Aliæ duæ nos respicere dicuntur: quia profecta a nobis gratia duplex reuerti solet. Vnde ferũt alii illam duab⁹ aureum porrigere pomum & illas recta facie beneficam conspicientes mumera reddere duplicata: dicente Virgilio libro æneidos. i.

Nec metus officio: nec te certasse priorem.

Pœniteat. & insuper addunt illas hominibus largiri decorem. Quod Atimetus in clarissimo epithaphio suæ coniugis Homonoeæ tetigit cũ ait: Cui forma paphiæ charites tribuere decorem. Nãq; illas pedissequas Veneris esse uolunt quasi uenus & pulchritudo gratiam porrigant. Quod Virgilius tetigisse uidetur: cum ait libro æneidos. v.

Gratior & pulchro uentens in corpore uirtus.

Nãq; illas dixit Homerus li. iliad. v. elaborasse Veneri Ambrosium peplum.

Charientismos cũ. ch. aspirato &. i. latino utrobiq; atq;. t. exili scribit̃: dici põt a nostris gratificatio. Nã χαριεν: quod est gratiosum deriuatur. Et est figura cum dura dictu gratius siue mitius proferuntur

Criariophilon cum.ch.&.ph.aſpiratis &.i.latino atq; unico.l.ſcribitur:& iterpretatur χαριτων.i. gratio ſum & φιλον amicũ. Naſcitur teſte Pli.libro duodecimo naturalis hiſtoriæ in india grandius:& fragilius granis piperis. Cuius arbor fert in ſpinis piperis ſimilitudinem foliis paruis denſiſq; ramis trium cubitorum corticæ pallido:radice lata iguoſaq;.

Carithos cum.c.exili &.i.latino atq;.th.aſpirato ſcribitur:inſula ẽ una ex Cycladibus.

Charilaus cũ:ch.aſpirato &.i.latino atq; unico.l.ſcribit̃:fuit frater Mædri:ut i ea dictione uidebimus

Carneades cum.c.exili ſcribitur:fuit philoſophus cyrenæus epiconii:ut qdã ferũt:ſiue alexandri teſte Philoconio filius ſtoicorum & cryſippi diſcipulus modice reluctabat̃ & uerecũde:ita ut ſæpe diceret niſi Chryſipus eſſet: ego nõ eſſẽ. Aethice ſe magis deuouit q̃ phiſicæ. Quo circa cæſariẽ:& ungues nutriebat p̃cipua intentione ſtudiorum:ad eum quoq; audiendum otatores pergebant:mortui eſt octogitaquinq; annis.

Carmẽta abſq; aliqua aſpiratione ſcribit̃:& nõ eſt græcũ:ut quidã male putant:ſed latinũ. Nam teſte Plutarcho in uita Comuli. Nõnulli arcadis Euandri matrem fuiſſe arbitrantur rerũ futurarũ admonitricem quæ phœbo dedicata carminibus oracula ſignificabat. Vnde dicta eſt Carmenta. Nam nicoſtratæ ei gtæce nomen fuit. Quidam uero carmentæ nomen alio pacto interpretant̃:quod quaſi capreat mente carmenta dicta fuerit:ut ſolebat his euenire:quæ apollinis numine debacchabant̃. Vnde carpentũ quidam dictum uolunt ut in ea dictione uidebimus.

Caropes cum.ch.aſpirato ſcribitur:fuit troianus hippaſi filius qui teſte Homero li.xi.iliados ab Vlyxe in bello iteremptus fuit.habetq; accentum in prima.

Charopus cum.ch.aſpirato ſcribitur nomen fuit græce euntis ad troianis:& alterius epirotarum principis q̃ Quito flamineo romão conſuli uictoriam p̃buiſſe dicitur de Philippo.

Charon cum.ch.aſpirato ſcribit̃:hunc poetæ dicunt obſeruare tria inferni flumina ſeu paludes:hoc ẽ acherontem ſtigem & cocytum:quin & defunctorum animas ad aliam rippam uehere:quem ſqualoris eſſe terribilem fingunt:oculos habere igneos:amictum ſordidum:magnam caniciem:remo & uelis ad animas tranſportandas uti.

Carpathus cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribitur:inſula eſt teſte Pompeio libro ſecundo inter ægyptum & rhodum poſita:regnum uatis Protei.quæ teſte plinio libro naturalis hiſtoriæ quarto & quinto mari charpathio nomen dedit.

Carpophorus prima cum.c.exili penultima cum.ph.aſpirato ſcribitur:dici poteſt latine fructifer. Nã componitur ex καρπος quod eſt fructus:& φορω porto. Ponitur etiam a ſuue. nomen uiri proprium in ſatyra. Crædo pudicitiam. Quanq̃ & carpophoro.

Carpis cũ.c.exili &.i.latio,ſcribit̃ fluuius eſt ſcithar:ut oſtendit Herodotus li.hiſtoriar quarto.

Carta cum.t.exilibus nomen ẽ uiri q ex darii Ducibus unus fuit:quin & illius filiam Artozoſtratã duxit uxorem:ut oſtẽdit Herodotus li.hiſtoriar quarto. At cũ.ch.aſpirato aliũ ſignificat ut uidebimus.

Cartha cũ.c.exili &.th.aſpirato ſcribit̃.urbs eſt teſte Herodoto li.hiſtoriarum.vii.inter tyrõ & biritõ: unde teſte Seruio Dido carthagienſis dicta fuit.

Carthago cum.c.exili &.th.aſpirato poſſe ſcribi uidetur: tum quia teſte Seruio a cartha oppido nomen aſſumpſit:tum quia apud græcos καρχηδων cum.c.exili in prima &.ch. aſpirato in penultima ſcribitur ita ut illud.ch.&.th.noſtrum conuerſum fuerit. Vnde teſte Liuio uocabulum punicum eſt qd̃ apud nos nouam ciuitatem deſignat. Cicero uero de natura deorum lib. ſecũdo poſtq̃ tres Hercules declarauit. Quartus inquit fuit Iouis filiꝰ:& Aſteriers ſororis Latonæ qui carthaginem filiam genuit:aqua byrſa quã Dido condidit carthago dicta ẽ. Sed undecunq; carthaginis nomen originem habuerit:urbs tamen fuit celeberrima in aphrica conſtructa primum a Didone beli regis tyriorum filia annis ſeptuaginta tribus anteq̃ Roma ipſa conſtrueret̃:ut dixit Iuſtinus libro.xviii. quæ prius a bouis corio byrſa dicta fuit.ut in ea dictione uidimus:hæc eadẽ teſte Plinio libro. xv. naturalis hiſtoriæ centumuiginti annis Romanis æmula fuit.

Charta cũ.ch.apſirato &.t.exili ſcribit̃ ponitur apud græcos pro eo quod nos librum dicimus. Quod Ouidius obſeruaſſe uidetur li.iii.de triſtibus cum ait. Nullus in hac charta uerſus amare docet. Sed cõiter pro omni folio ſuper quo ſcribitur accipi cõſueuit:ut pro papyro membrana ſeu pergameno Alii uero chartã pro ſolo papyro accipiunt:& a membrana diſtinguũt:ut eos liberos non in membranis:ſed i chartis tranſcriptos regi tradidit. Verũ ut rettulit Plini.li.decimotertio naturalis hiſto.chartam alexandri magni uictoria repertam auctor eſt. M. Varro condita in ægypto alexandriam antea non fuiſſe chartarũ uſum. Palmarum foliis primo ſcriptitatum.deinde quarundam arborum libris. Poſtea publica monumenta plũbeis uoluminibus. Mox & priuata linteis confici cœpta:aut ſcædis. Et ſubdit. Pugillarum enim uſum fuiſſe etiã ante troiana tẽpora inuenimus apud homerũ. Et poſt longum prograſſum contra Varronis ſententiam manifeſtiſſima de chartis inducit exẽpla:quæ lõge antẽ q̃ dixerit Varro fuiſſe comperta demonſtrãt:ut libri Numæ in arca compert̃:quæ reperta fuerat in agro. M. Terẽtii ſcribæ:qn & libri ſibyllæ:quos illa ad tarquiniũ ſuperbũ detulit:& duos cõburiſſe quorum tertius uſq; ad Syllæ tẽpora perdurauit. Preterea Mutianus ter conſul p̃didit nuper ſe legiſſe: cũ p̃ſideret lyciæ Sarpedonis a Troia ſcriptam in quodã templo epiſtolæ cartam:quod eo magis miror inquit Plinius:ſi etiã tunc Homero cõdente ægyptia nõ erat papyrus.hæc ex Plinio. Ex aliis cõperi

membranas inficí conſueuiſſe diuerſis coloribus: ut purpureo uiridi: quod græci eucharisteũ uocãt lutheo quo unica tantũ in parte crocari ſolebat: ut etiam Perſius tetigit cũ ait. Iam liber: & poſitis bicolor membrana capillis. Et iuuenal. Croceæ mẽbrana tabellæ. Sane charta cũ apud nos generis ſit fœminini apud græcos uero generis maſculini: ut ὁ χαρτης: ſicut & apud illos dicit ὁ κοχλιας: apud noſtros dicitur hæc cochlea: & utrunq; apud nos abiicit. s.

Carpentum abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: nec græcũ eſt: ut quidã putant: ſed latinũ: & genus uehiculi a carmenta matre Euandri dictũ quo & illa & auſoniæ fœmiæ uehebant dicẽte Ouidio li. faſto. i.

Nam prius auſonias matres carpenta uehebant.
Hæc quoq; ab euandri dicta parente reor

Carræ cum. c. exili & duplicato. r. ſcribitur: fuerunt teſte Thucydide libro. iii. de bello pelopõneſiaco populi inſulani piratica famoſi: uicti a minoe: de qbus meminit Virgili. circa finem libri. viii. cum ait

Hinc lelegas carraſq;.

Caſia cũ. c. exili & unico. ſ. atq;. i. latino ſcribit: frutex eſt qui teſte Pli. lib. duodecimo natu. hiſto. iuxta cinnami campos naſcitur: ſed in oibus groſſiori ſarmento tenui cute uerius q̃ cortice amplitudo fruticis trium cubitorum Colus cum primum emicat candidus: pedali menſura deinde rubeſcit addito ſemipede: ultra nigrans. Et infra ſubdit alia ẽ balſamo de ſaba odore ſimili appellata: ſed amara. Ideo que utilior medicis unguentis precia nullis diuerſoria.

Carſiterides abſq; aliqua aſpiratiõe & cũ unico. ſ. atq;. i. latino ſcribit: inſulæ ſunt cõplures: quas Plini. circa finem libri. iiii. dixit eẽ ex aduerſo celtiberiæ: ſic quoq; a græcis a fertilitate ſtamni dictas. Nam καστιτεος ab iſtis ſtamnum dicit. Has ut idem refert aliqui fortũatas uocauere.

Caſpiũ mare cũ. c. exili &. i. latino ſcribit: mare illud appellat: quod inter caſpios mõtes a qbus nomẽ accæpit & hircanos imenſum occupat ſpaciũ. Nec ullũ prorſus detinet exitũ: ſed ex maximis in eum confluẽtibus fluminibus confectũ dicit ut uidebimus in dictione oceanus.

Caſpii montes eodẽ modo ſcribuntur: & ſunt in aſia boreales: a quibus mare caſpium cognominatum ẽ ſuntq; maiori armeniæ cõtermini: ubi portæ ſunt caſpiæ: hoc eſt uia quædã eoſdẽ interſecans montes. Quæ teſte Solino panduntur: itinere manufacto longo octo milib⁹ paſſuum. Cuius latitudo uix eſt plauſtro permeabilis. In quibus anguſtiis etiã illud aſperum rettulit Solinus: quod præcioſorum laterum ſaxa liquentibus inter ſe ſalis uenis exaudant humorem affluentiſſimum qui conſtrictis ui caloris uelut in æſtiuam glaciem comparatur: nec niſi hyeme acceſſum præbet. Etiam loca deſerta ſunt præſidis & ſerpẽtib⁹ conferta.

Caſius cũ. c. exili & unico. ſ. atq;. i. latino ſcribitur: mõs eſt i ſiria antiochiæ ſeleuciæ ſupereminẽs Cui⁹ teſte Pli. li. v. natu. hiſto. excelſa altitudo quarta uigilia orientẽ p tenebras ſolẽ aſpicit: breui circũactu tpis diẽ noctẽq; pariter oſtendit. ambitus ad acumẽ octo & decẽ miliũ paſſuũ eſt. altitudo p directum quattuor alter ab Herodoto li. hiſto. ſecũdo ponit in finibus ægyptii iuxta ſelbonidã paludẽ quẽ Plinius ob propinquitatẽ dixit eẽ in arabia nõ longe a peluſio nili hiſtio: ubi delubrũ Iouis Caſii: & tumulus magni Pompeii habentur. de illo Lucanus libro. x.

Lucifer a caſia proſpexit rupe: diemq;.
Miſit in ægyptũ primo iam ſole calentem:

Caſſandane cũ. c. exili & duplicato. ſ. ſcribitur fuit teſte herodoto libro hiſtoriarum primo filia Pharnaſpis: & mater cambiſæ generi aſtiagis.

Caſſandra cum. c. exili & duplicato. ſ. ſcribit. fuit Priami regis filia quam poſt euerſã Troiam ab agamẽnone micenas ductã κτειν᾽ υποι μυηϛ ραδολομητις: hoc eſt doloſa clitemneſtra iteremit ut dixit Homerus in odyſſea.

Caſſiopea abſq; aſpiratione principii: & duplici. ſ. ſcribit fuit Cephei regis ætiopũ uxor: q̃ cũ nereidibus de pulchritudie decertauit uel late poſuit ſophocles i tragœdia: cuis titulus ẽ ανδρομαχη.

Caſtanea abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: græcũ uocabulum ẽ ſed caſtanũ ab illis neutro genere dicitur quod lopinium ab aliquibus traductum comperi.

Caſtalius abſq; aſpiratione aliqua: & unico. l. atq;. i. latino ſcribitur. fons eſt in radicibus montis parnaſi: muſis ſacer. Et a uirgie caſtalia nomen aſſumpſit: cui cũ per montẽ uaganti apollo uim inferre pararet ipſaq; fugiens a monte caderet: in ſui nominis fontem conuerſa fuit.

Caſtiamira abſq; aliqua aſpiratione &. i. latino utrobi ſcribitur apud græcos uero in penultima ẽ ei diphthougus quam nos in. i. noſtrũ cõmutamus. fuit teſte Homero li. viii. iliad. uxor priami quam ex æſimo urbe thraciæ duxit ad troiã deabus ipſis formæ uenuſtate comparanda.

Caſtor cũ. c. &. t. exilibus hoc ẽ ſine aſpiratione tam pro bruto q̃ pro homine ſcribit. Vnde ſi pro homine accipimus fuit Gemellus frater pollucis: qui filii fuerunt tyndari & ledæ: ac helenæ fratres: quos lacedæmoniæ ſepultus dixit Homerus. Et fuit caſtor equorũ domitor: pollux uero pugil: dicẽte Homero libro. iii. iliados κασορα θ ιππων δαμαοναι πυξαγαθον πολυλευκεα. Idem Ouidius libro faſtorum quinto Tyndaridæ fraeres hic eques ille pugil. At Virgilius libro georgicorum tertio unum pro reliquo more poetico poſuit: cum ait: Talis amiclæi domitus pollucis habens Cyllarus: & quorum graii meminere poetæ. Si uero pro bruto caſtor accipitur: eſt etiam dictio græca: quã q̃ nõnulli latinã cõtendant: & a caſtrando deriuatã uelint: quod prorſus fieri nõ põt cum faciat accuſatiuũ in a quod lingua

latina in masculinis aut fœmininis penitus abhorret. Vnde Iuue. in satyra Natali coruine die ait. Imitatus castora q se eunuchũ ipse facit cupiẽs euadere dãno Testiculi: adeo medicatũ intelligit inguem.
Catabathynon prima & secunda absq; aspiratione: penultima cũ. th. aspirato &. y. græco scribit: dici pt demersum aut decline. Salu. ea fines hẽt ab occidente fretũ nostri maris & oceani: ab ortu solis declinatione latitudinẽ quẽ locũ catabathinõ icole appellãt. Nã ex κατα & βαθυνον. qd ẽ ꝓfundũ cõponitur.
Caracrisis quod sine aliqua aspiratione &. i. latino scribit: dici potest a nostris cõdemnatio uel diiudicatio. Nã componitur a κατα. & κρισις: quod sic quoq; scriptum iudiciũ dicit.
Catachresis prima & secũda absq; aspiratiõe: penultima cũ. ch. aspirato &. e. absq; diphthongo scribit: dici põt a nobis abusio uel usurpatio. Nã cõponit ex κατα: qd aliqñ dicit contra & χρησις usus q si sit cõtra usum: & dicit figura cũ usurpatur aliud nomen: q̃do ꝓpriũ deest: ut patricida ille dicit q patrem occidit. Vir. lib. geor. ii. Faciẽq; simillima lauro: dixit de arbore: cũ soli hoi facies cõpetat. Piscina ẽt p hãc figurã dicit q pisces non hẽt. Vnde opportune ait Quinti. Multa sunt græce & latine non denominata. Nam & qui iaculũ emittit iaculari dicit: qui pilã aut sudẽ appellatione priuatim sibi assignata caret. Et ut lapidare qd sit manifestũ ẽ: ita glebarum testarumq; iactus non habet nomen. Vnde abusio quæ κατακρισις dicit necessaria ẽ. Et sic adhanc Quinti. formulã nõ aliter nauẽ uelociter eũtẽ: & auem uelociter uolantẽ currere dicimus: q̃ iaculari sudẽ Vnde inepte iudicio meo exposuisse: Vir. uidet Nonius q̃do ait: Cursuq; per auras Dirigite in lucũ. i. uolatus. Nã tot significata eidẽ dat nomini Nonius: ut si ad illũ modũ exponere uelimus infinita pene exẽpla erũt. Vnde nõ ẽ credendũ auctores uni dictioni tot significata: & qdẽ ꝓ se quenq; noua dicere uoluisse: tanq̃ linguã ipsam cõfundere cuperent.
Catachrestícos sola antepenultima cum. ch. aspirato scribit: dici potest latine abusiue. Vir. lib: ænei. x: An sese mucrone ob tantũ dedecus amens induat: pro feriat abusiue dixit.
Cataclysmos absq; aliqua aspiratiõe &. y. græco scribit: dici põt apud nos diluuium uel inundatio.
Catarytus absq; aliq̃ aspiratõe & unico. r. atq;. y. græco scribit: dici põt latine irruguus. Nã ut ait Pli. li. v. natu. histo. Hipponẽ oppidũ aphircæ Cararitu a græcis dictũ pp aquaq; irrigua. Nam componit ex κατα: quod ẽ secundũ: & ρυαξ riuus: quasi secundũ uel iuxta riuos esse dicatur.
Cataracta absq; aliqua aspiratione & cũ. c. ante. r. scribitur: quidã cæli fenestras: aliqui nubes: & alii subterraneas specus uocãt. Nonnunq̃ uero secundum uim uocabuli: quod a descendendo deducitur propendulis portis ponitur. Liuius: Pendulas & recidentes porras catarectas.
Catarrus absq; aliqua aspiratione & cũ duplicato. r. scribit: dici potest a nostris distillatio. Nam descendit a uerbo κατα ῥεω: quod est distillo: quod sane componitur κατα ꝓpositione: & ῥεω: qd est defluo. Ita q; dum humores a capite indigesti ad inferiora descendũt. si ad nares perueniunt: uocari consueuerũt reuma: si ad fauces bronchon: ad thoracem uero uel pulmonem ptisis dicitur.
Catalogus absq; aliqua aspiratione & unico. l. scribitur: dicitur a nostris sermo ille aut scriptura. q̃ ordinem & numerum monstrat.
Cathartica sola antepenultima cum. th. aspirato scribit: nec antepenultimam. c. apponitur: dicit a nostris purgatiora deducta scilicet a καθαιρω: quod est purgo.
Cataphrattus sola penultima cum aspiratione ipsius. ph. scribitur: atq; in fine ipsum. t. duplicat. interp̃tari potest undiq; munitus. Nam κατα præpositio cum augmentum indicat: pro undiq; sumi potest & phrattus munitus dicitur. Vnde a φραττω uerbo græco: quod est munio descendit. Ideo dixit Seruius in undecimo æneidos. Cataphratti eqtes dicuntur: qui & ferro muniti sunt: & equos similit munitos: habent. Salustius. Et sequebantur inqt equites cataphratti.
Catatyptosis absq; aliqua aspiratione: & in antepenultima cum. y. græco scribit: dici potest secundum figuram. Et dicitur tropus cum aliquit iuxta alterius formã describit: ut Vir. lib. quarto ænei. Omnia Mercurio similis uocemq; coloremq;. Et crines flauos. & membra decora iuuentæ.
Catascopium absq; aliqua aspiratione scribit: genus est nauiculæ
Cathedra cum. c. exili &. th. aspirato scribitur: dicitutur latine sedile: cuius sane compositionem oẽm i præceptis quibusdam explicamus.
Cathegoria cum. c. exili &. th. aspirato scribitur: dicitur a nostris prædicamentum: & deriuat a κατηγορω: quod est prædico.
Catexochen prima & secũda sine aspiratione ultima cũ. th. aspirato scribit: dici põt latine p excellẽtiã: ut Vir. lib. georgi. primo: boues p excellentiã noiauit: cũ dixit. Quæ cura boum: quis cultus habendo Sit pecori. Et in eodem libro: Victum dodona negaret: ut in dictione dodona uidebimus
Catholicus cum. th aspirato scribitur: interpretari ualet uniuersalis: cuius compositionẽ supra in quibusdam præceptis ostendimus.
Caucasus absq; aliqua aspiratione scribit. mons ẽ Indiæ: ex eo latere quo ad septentrionẽ ẽ cõtermina Scithiæ: ut testis ẽ Pli. libro. vi. naturalis histo. Ob qd Seruius. montẽ esse scitaq;: qa scithis est ex latere septentrionali cõterminus. Hũc dixit Hero. lib. historiꝑ primo esse oium montiũ altissimum.
Caula cum. c. exili ac unico. l. scribitur: dicitur latine stabulum. Sane apud græcos absq; c. scribitur: uidelicet αυλη: quod non solum artium uel aulam: sed etiam stabulum: & ouium septa designat: & in numero singulari & plurali pro eodem ponitur.
Caulon cum. c. exili & unico. l. scribitur: mons est teste Seruio super tertio æneidos Calabryæ Vnde di

xit Vir. Cauloniſq; arces: in quo teſte igino de ſitu urbium italicarum olim oppidũ fuit. Et id idẽ eſſe putant: quod ab Horatio in odis rõne metri aulon dicitur: cum dixit, Et amicus aulon fertili Baccho minimum phalernis inuidet uinis. Nam non ſtaret uerſus caulon: eſt enim ſaphicus.

Caunii cum. c. exili &. i. latino ſcribitur: populi fuerunt ex Creta.

Ceadus cum. c. exili &. e. abſq; diphthongo ſcribitur: fuit teſte Homero libro ſecundo iliados uir thrax & troezeni pater: ex his ſcilicet: qui auxilia troianis miſerunt.

Cebes cum. c. exili &. e. abſq; diphthõgo ſcribitur: fuit thebanus philoſophus: & Socratis diſcipulus: & ut refert Laertius dialogos tres ſcripſit: quoꝝ unus pulcherrimus & eloquẽtiſſimus apud me ẽ. In quo per modum tabulæ: & cuiuſdem picturæ uniuerſam hominum uitam depinxit.

Cebriones cum. c. exili &. i. latino ſcribitur: fuit teſte Homero libro iliados undecimo priamo filius.

Cecrops cũ. c. exili utrobiq; ſcribit̃: hic teſte Euſebio de tpibus primus athenienſiũ rex regnauit i attica a quo uſq; ad troiæ captiuitatẽ fluxiſſe dixit ãnos. li. lxxv. Et inde cecropius q̃ſi atticus dicit̃. Vir. li. ge. iiii. Cecropias inates apes amor urget habẽdi. i. atticus: ut Oui li: de ponto: Omichi dulcior illo Melle qđ in cæris attica ponit apis. Inde ẽt cecropis patronimicũ fœminiñ. Vt Iuue. in ſaty. Credo pudici tiã. De ſulmonẽſi mera cecropis. Inde ẽt cecropidæ atheniẽſes dicti ſũt. Vir. in. vi. Tu pẽdere pœnas Cecropdæ iuſſi. Sic theſidæ idẽ a Theſeo dicunt̃. ut idẽ. iii. geor. Et cõpita circũ Theſide poſuere: ut ſi mili mõ rõani æneadæ: & romulidæ ab ænea & Romulo ſũt uocitati. Virg. lib. ænei. i. Defeſi æneadæ: q̃ pxima littora curſu Contẽdunt petere. Et lib. viii. Subitoq; nouũ conſurgere bellũ Romulidis.

Cedrus cũ. c. exili &. e. abſq; diphthõgo ſcribit̃: lignũ eſt qđ Home. nõ eo noie: ſed thion appellat. quod ſane in delitiis circes odoratũ eẽ demõſtrat. Ob qđ Neuius de bello punico ait teſte Macro. cedroſam ueſtẽ. Vnde & ex cedro teſte Vitruuio li. ii. de architectura oleũ naſcit̃: qđ cedrũ dicit̃: quo reliq̃ res cũ ſint unctæ: uti ẽt libri a teneis & carie nõ lædunt̃: iuxta quẽ ſenſum dixiſſe uidet̃ Perſi?: Et cedro digna locutus. Linq̃re. Et alibi in eadẽ ſatyra. Quicqd deniq; lectis Scribit̃ in cedris. Sane nõnulli p id capſu lã cedrinã itelligere uoluerũt: in q̃ pcioſiores libros cõſueuiſſe recondi fabulant̃. Alii coopcula cedrina: inducũtq; Martialẽ dicentẽ in quinto. Nunq̃ grãdia nec moleſta poſcit. Quæ cedro decorata pura puraq; Nigris pagina creuit umbelicis. Nõnulli uero cedrinas tabulas in morẽ mẽbranaꝝ intelligi uolũt: ex qbus ut aiũt nobiliores cõficiebant̃ libri iuxta qđ forte locutus uidet̃ Iuue. dũ ait. Atq; adeo cro ceæ mẽbrana tabellæ impleꝯ. Nã ut ait Pli. li. xiii. natu. hiſto. materiæ ipſius cedri eſt æternitas. Itaq; & ſimulachra deoꝝ ex ea factitauerũt. Cedrinus ẽ Romæ in delubro Apollo Soſianus Seleucia aduect? Macrobium autem in libro ſaturnalium dixit Virgilium de cedro intellexiſſe cum ait, Media fert tri ſtes ſuccos tardumq; ſaporem Fœlicis mali. quo non præſtantius ullum: & reliqua.

Chela cum. ch. aſpirato & unico. l. ſcribitur: idem etiam a grecis dicitur quod brachium: ſed ꝓprie can crorum aut ſcorpionum. Vir. in georgicis. Qua locus erigonem inter chelaſq; ſequentes:

Celene abſq; aliq̃ aſpiratione uel diphthongo in prima aut ſecũda: & cũ unico. l. ſcribit̃: ac ĩ plurali nũe ro effert̃: urbs fuit teſte Liuio lib. vii. de bello macedonico: hactenus Phrigiæ caput: q̃ quia Lidiæ cõter mina eſt: dixerũt aliq oppidũ eſſe Lidiæ: In hac Marſia ortus & ſepultus fuit. Vnde iuxta illam fluuius Marſia cognoĩatus oritur: ubi a Phœbo uictus Marſia & decoratus extitit dicẽte Lucão li. iii. Quæ tua munera pallas lugẽt dãnatæ phæco uictore celenæ: huic urbi ꝓpinquus ẽ fluuius Gallus de quo qui bibit inſanit: dicẽte Oui. lib. faſtoꝝ. iiii. Inter ait uiridẽ cibelen altaſq; cilenas Amnis it inſana nomie gal lus aqua.. Qui bibit inde furit: & reliqua: ut uidimus in dictione Atys.

Celeno cum. c. exili & unico. l. ac ſine diphthongo ſcribitur: una fuit ex harpiis: ut Vir. Quas dira cele no. Significatq; apud nos atrum & tenebroſum.

Celetæ abſq; aliqua aſpiratiõe uel diphthongo primæ ſcribit̃: fuerũt teſte Liuio lib. v. ab urbe tertia ps Galliæ: qui uenientes ad hiberũ fluuium Hiſpaniaꝝ: ibiq; cõſidentes retenta prima nominis parte: & aſſumpta parte fluminis iuxta quod conſiderant celtiberi dicti ſunt: quod Lucanus li. tertio tetigit cũ ait: Profugiq; a gente uetuſta Gallorum celtæ miſcentes nomen iberis.

Chelidonia cum. ch. aſpirato &. i. latino atq; unico. l. ſcribitur: herba eſt: quam teſte Plinio lib. xxv. natu ralis hiſtoriæ uiſui ſaluberrimam hirundines monſtrauere: dum uexatis pullorꝝ oculis illa medentur. Vnde quod a græcis χελιδων a noſtris hirundo dicitur.

Chelenophagi cum. ch. aſpirato & unico. l. ſcribitur: dicitur latine teſtudinum comeſtores: Nam χελω νᾶ a noſtris teſtudo dicitur: φαγοι comeſtores. Hos eſſe dixit Plinius libro ſexto naturaliis hiſtoriæ po pulos in ſinu perſico iuxta litus Carnaniæ.

Celtiberi abſq; allqua aſpiratione ſcribit̃: quod indicat ſecundum ea quæ ſupra dixĩmus iberum fluui um neutiq; aſpirari debere: ut in ea dictione uidebimus.

Chẽmis cum. ch. aſpirato & duplicato. m. atq;. i. latino ſcribit̃: fuit Aegypti rex: qui piramidem admi rabilem ſtruxit. longe a Memphi uerſus Libiam ſtadiis centũ uiginti: a Nilo ãt quinq; & quadraginta: quæ teſte Diodoro ſiculo libro hiſtoriarum ſecũdo & artificio & operis magnitudine mirabilem ſtu porem præbet aſpicientibus: ad quã ædificandam ut idem auctor refert trecenta & ſexaginta hoium milia deputata fuerunt: quam uiginti ferme annis abſoluerunt. Pecunia uero omnis ad opus impẽſa in olera tantum herbaſq; : is enim cibus opificum fuit ad mille & ſexcenta talenta exceſſiſſe ſcribit.

Cenchris prima cum. c. exili & ultima cum. ch. aſpirato atq;. i. latino ſcribitur genus ẽ ſerpentis inflexu

osi:& ſemper in rectum iter facientis:quem latine traductum tituiunculum comperi:ſed græco uocabulo uſus fuit Lucanus libro undecimo cum ait. Et ſemper recto lapſurus limite cenchris.

Cenodoxia cum.e.exili ſemp ſcribit:ſed rõne ſequentis litteræ ſignificatũ mutat. Nã ſi p.e.abſq; diphthongo ſcribit.inanẽ gloriã deſignat:& tũc quoq; cõponit ex κεpov:qd eſt uanum:& δοξια gloria. Simili mõ cenotaphiũ uacuũ dicit ſepulchrũ. At ſi cũ.æ.diphthongo ſcribant nouã gloriã unũ:& alterũ nouũ ſepulchrũ dicit:Nã καινον,græce:nouũ latie dicitur. Si uero cũ.œ.cõmunẽ gloriã unũ & alterũ cõmune ſepulchrũ indicat:cũ κοινον cũ quo tunc cõponuntur commune apud nos ſignificet.

Cenotaphium cum.c.&.t.exilibus &.e.abſq; diphthongo ſcribit:ſignificat uacuum ſepulchrum: ut in præcedenti dictione uidimus.

Cæneus cũ.c.exili &.æ.diphthongo ultima cũ eu.diphthongo ſcribit:fuit uir q̃doq; & fœmina. Immo ut dicit Vir.li.ænei.vi. Et iuuenis quondã nũc fœmina cæneus. Rurſus & i ueterẽ fato reuoluta figurã Vltimo teſte Oui.li.xii.meta.i phœnicẽ auẽ cõuerſus ẽ unde cõcludẽs ait:Maxime uir quondã: ſed auis nũc unica cæneus. Similia dicũt poetæ pelphi:& tireſia:q.ſ.q̃doq; uiri:q̃nq; fœmine niſi fuerint.

Centaurus abſq; aliq; aſpiratiõe ſcribit. Et fuerũr cẽtauri Theſſaliæ populi ſecus montẽ Peliũ habitãtes:q media pte uiri & media eq ſũt. Hos a laphitis ſiue lapithis originẽ traxiſſe dicũt poetæ:hoc eſt ex ixiõe filio Phlegiæ regis pelectronii:& nube q̃dã detinẽte formã iunonis pgenitos. Nã cũ ixion Iouis & iunonis ſecretarius eſſet:elatus officio auſus eſt iunonẽ de cõcubitu attẽtare. Cui iuno ex cõſilio Iouis nubẽ i forma ſua obiecit:cũ qua cõcũbens ixion cẽtauros pgenuit: Sed cũ ob id a ioue cælo expulſus in terras iaceret:iactaretq; ſe cõcubuiſſe cũ iunone:a ioue itidẽ fulminatur:& ad inferos truditur. Vbi ſup rota ſerpẽtibus circũfuſa ligatus ppetua uolutione deuoluit:dicente Tibulo:illic iunonẽ tẽtare ixionis auſi Verſantur celeri noxia mẽbra rota. Sane ut teſtis ẽ Pli.lib.vii.natu.hiſto. centauri primi cũ eqs pugnare docuerũt. Et fræna ac ſtrata Plectronius cõperit: Quod Vir.li.geor.iiii.prius tetigiſſe uidet cũ ait. Frena plæctronii laphitæ giroſq; dedere. ubi ait Seruius. Plectroniũ oppidũ ẽ Theſſaliæ:ubi primo domandoq; equoq; uſus cõpertus eſt. Idẽ ſup.xii.ænei. dixit cum Pirithous rex lapitharum uxorẽ duceret. cẽtauros ſibi uicinos populos:& deos oẽs excæpto Marte uocauit ad nuptias. quare numẽ iratũ immiſſo in illos furore paſſum eſt lapithaq; gentem fugari: cædi atq; deleri. Vnde dixit Virg. Mars pendere gentem immanem laphitum ualuit. Et niſi exponamus laphitum.i. centaurorũ: qui originem duxerunt a laphitis diſcordaret:Oui libro duodecimo metamor.qui dixit centauros ipſos de nuptiarum Pirithoi a Theſeo fuiſſe diuictos.

Centrum abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:id proprie eſt:quod nos ſtimulum uel aculeum dicimus ſed communiter pro puncto alicuius corporis medio:& maxime circulari ſumitur.

Cheops cum.ch.aſpirato ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaq; ſecundo Aegypti rex poſt Rampſinitium:qui piramidem egregiam ſtruxit.

Cephalus cũ.c.exili &.e.abſq; diphthõgo atq; unico.l.ſcribit κεφαλη.qd ẽ caput deducit.et q̃a in caput excreſcit Cephalus græce uocat.latine uero mugil ſeu mugilis dicit. Iuuen.in ſatyra Oibus in terris: Necat hic ferro:ſecat ille cruentis Verberibus quoſdã mœchos & mugilis intrat.i.capitoſa mẽtula:in formã mugilis ignominaſſe podicẽ mœchi formoſi penetrat. Fuit ẽt hoc noie uir athenienſis uenator maxims:q procrim Erithei Athenaq; regis filiã uxorẽ duxit:ut oia plene mõſtrauit Oui.lib. meta.vi.

Cephalonia cũ.c.exili &.e.abſq; diphthongo ſcribit:inſula ẽ in ionio mari:q teſte Pli.lib.iiii.natu.hiſt. Menala quondã dicebat:fuitq; ſub ulixis imperio:ut per totã odiſſeã oſtendit Home.& Seneca in troade de Vlixe locutus inquit: Greſſus nephandos dux cephalonum admonet.

Cepheus prima cum.c.exili &.e.abſq; diphthongo:ultima cũ.eu.diphthongo ſcribit:fuit teſte Euripide rex æthiopum Phœnicis filius:& pater Andromedæ ex Caſſiopeia: ſocerq; perſei:ut ẽt oia mõſtrauit Ouidius libro quarto metamorphoſeos.

Cephiſus prima cũ.c.exili & abſq; diphthõgo:penultima cũ.i.latino ſcribit:fluuius ẽ Boetiæ dicẽte Lucano lib.iii. Boetii coire duces:quos impiger ambit Fatidica cephiſus aqua. Hunc iuxta Lilæã urbem naſci dixit Home.lib.ii.iliados:& Pli.lib.natu.hiſto.quarto. Quin & Delphos pterfluere dicit:in cuius ripis fuit tẽplum fatidicæ deæ Themidos:a qua deucalion reſponſa ſuſcæpit de reparãdo humano genere. Vnde & teſte Homero phocẽſium fluuius ponit. Ita ut utrunq; uerum eſſe habeatur.

Chephren cũ.ch.aſpirato ſcribit:fuit teſte Hero.li.hi.ii. Cheopis frat:q poſt illũ in ægypto regnauit.

Ceramium cũ.c.exili &.e.abſq; diphthõgo atq;.i.latino ſcribit: dici põt latine tegulariũ uel tugiuariũ: Nã deriuat a κεραμιον:qd eſt tegula:erat locus Athenis:de quo Pli.li.xxxvi.natu.hiſto.ſic inquit. Opera Praxitelis ſunt Athenis in ceramico:de quo ẽt uidemibus in dictione plaſtice.

Ceraſtes ſine aſpiratione aliqua &.e.abſq; diphthongo ſcribit:genus eſt ſerpentis: quod teſte Plinio li. octauo naturalis hiſtoriæ quadrigemina cornicula præfert ſimillima arietum. Nam κερας græce dicitur latine cornu:de quo Statius libro undecimo thebai:inquit Crinalem attollit longo ſtridore ceraſtem. Et a κερας ſimili modo Ceruus deducitur.

Ceraſus cũ.c.exili & unico.ſ.ſcribit:fuit teſte Seruio ſuper.ii.georgicoq; urbs ponti: quam cũ deleſſet Lucullus:genus pomi inde aduexit:qd a ciuitate ceraſium appellauit: Nã arbor quidẽ ceraſus. Pomũ uero ceraſum appellatur. Ego uero uocabula eſſe græca magis quſi ex inſtitutiõe Luculli comperi: ut ex Aeſchilo:q longe ante Lucullũ fuit in ſequenti dictione monſtrabimus. Quare & pomum cũ ſuo

nomine deductum a Lucano putamus: ut Plinius innuere uidetur.
Cerasium: cũ.c. exili &.i. latino scribit uocabulũ est græcũ: ut ostendit Aeschilus tragicus: cum ait: τὰ χοΐα ντῖσ μαίκερασία φατι fructus est arboris: quæ teste Pli. lib. xv. natu. histo. ante uictoriã mitridaticam. L. Luculli nõ fuit in Italia: sed urbis anno sexcentesimo octogesimo is primum uexit e põto.
Ceraun⁹ cũ.c. exili &.au. diphthõgo scribit: dr apud nos fulmẽ: & ptolomæi cuiusdã cognomẽ extitit.
Ceraunia cũ.c. exili &.au. diphthõgo atq; .i. latino scribit: sunt altissimi mõtes Epiri: sic quoq; a crebris fulminis dicti. nã κεραυνοσ græce a nostris fulmẽ nuncupat: diuiduntq; mare ioniũ ab adriatico a quibus ex Epiro sumit nauigatio uersus Italiã: ut Virg. li. æne. Prouehit pelago uicina ceraunia iuxta: unde iter italiã cursusq; breuissimus undis: de qbus Lu. li. iiii. Scopulosa ceraunia nautæ Summa timent.
Cerberus absq; aspiratione scribit: hũc canẽ esse tricipitẽ inauditæ feritatis cũcta uorãtẽ: & Regni plutonis custodẽ poetæ oẽs asseruerũt. Quẽ maxime Seneca in Hercule furẽte descripsit: Et dictus ẽ Cerberus: q̃si creoborus: hoc ẽ carnẽ uorãs. Nã κρεασ caro ẽ: & βορος uorãs. Alterũ epiroticũ canẽ fuisse Alexãdri: q leonibus cõgrediebat attestat Iulius Pollux de uocabulis reg ad Cõmodum impatorem.
Cercasorus absq; aliqua aspiratiõe & unico. s. scribit urbs est teste Herodoto: iuxta quã diuidit Nilus in Pelusium fluuens & Canobum.
Cerceis cum. c. exili utrobiq; & absq; diphthongo atq; .i. latino in fine scribit: fuit teste Hesiodo in theogonia nimpha Oceani & Thetios filia.
Cercyra cum. c. exili utrobiq; &. y. græco scribit: fuit olim Corinthi nomẽ: quo sæpe utitur Homerus.
Cercion cum. c. exili utrobiq; &. i. græco scribitur: fuit rex in parte Thessaliæ qui filiã habuit Alopem a qua ciuitatem cognominauit.
Cercopythecus cũ.c. exili utrobiq;: & prima cũ. e. absq; diphthongo secundũ ortographiã: licet nõnulli ex nostris. i. latinũ apponãt: ãtepenultima cũ. y. græco & penultma cũ. th. &. e. absq; diphthõgo scribitur: nomẽ est cõpositũ ex κερκος: que apud poetas græcos dicit cauda: ωπιθηκοσ simia. quasi simia caudata: & id esse puto: quod maimonẽ uulgo dicimus: Vnde Pli. lib. viii. naturalis histo. de simiis loquẽs cecropithecos inquit nigris capitibus pilo asinino: & dissimiles cæteris uoce sunt. Martia. in epigrammate ad Semiũ ait. Callidus enixas elidere simius hastas. Si mihi cauda foret cercopithecus erã. Idem in alio epigrãmate. Publius eximiæ si flagrat amore catellæ. Sicromius ãmile cercopithecõ amat. Hũc ægyptii: ut alia portenta complura inter deos posuerunt: dicente Iuuenale in Satyra: Quis nescit uolusi: quæ ultima esse debet. Effigies sacri inter aurea cercopitheci.
Cerinthus cũ.c. exili &.i. latino atq; .th. aspirato scribit: fuit teste Home. lib. ii. ilia. oppidũ in Euboia.
Cerinthe cũ.c. exili &.i. latino atq; .th. aspirato scribit: herba est: quam Plinius libro. xxi. natu. histo. cerintheam uocauit Virgilius uero ait libro georgicorum quarto. Cerinthæ ignobile gramen. Et est teste Plinio herba cubitalis: folio candido incuruo. capite concauo: mellis succum habens
Cerrus cum. c. exili & duplicato. r. scribitur: genus est arboris.
Cherronesus cum. ch. aspirato &. e. absq; diphthongo atq; duplicato. r. & unico. s. scribitur: terra ẽ fere undiq; mari cincta: quæ nisi paruo contineret insula dici potuisset. Nam cõponitur ex χερσοσ: quod apud antiquos terrã dicit: & νησος insulã: & ob excellentiam nonnunq̃ pro Peloponneso ponitur.
Chersonesus cũ.ch. aspirato & unico. r. sequẽte. s. qd nullibi duplicat ẽt scribit: & idẽ significat: qd in pcedenti dictione uidimus: sed cõponit ex χερσοσ: qd similiter terrã dicit & νησος insulam.
Chersidamas cum. ch. aspirato &. i. latino scribitur: fuit teste Homero libro iliados undecimo uir troianus: quem Vlixes in bello interemit.
Chrelydros cum. ch. aspirato &. y. græco scribit: genus ẽ serpẽtis terrã & aquã incolentis: & cõponit ex χερσος: quod apud nos terrã dicit: & hidros aquã: quibus sane serpẽtibus teste Solino Calabria adundat: de quibus intellexisse uidetur Vir. lib. georgicoq; tertio: Est etiam ille malus calabris insaltibus anguis Squamea conuoluens sublato pectore terga. Et hoc quia paululũ supra dixerat ad pastorẽ: Galbaneoq; agitare graues nidore chelidros: ubi exposuit Seruius quasi chersidros.
Chersius cum. ch. aspirato &. i. latino scribit. nomen fuit uiri proprium.
Cetus absq; aliqua aspiratione uel diphthongo scribitur: uidelicet cum pro pisce ponitur. At si pro cõuentu ponatur cum. œ. diphthongo scribi debet: ut cœtus.
Cethegus cum. c. exili &. th. aspirato scribitur: uir fuit romanus: de quo late per Salutium habetur.
Cyannos cum. c. exili &. y. græco scribit: dicitur a nostris faba: sed sic quoq; græce a nõnullis latinis prolatum fuit. Et a faba fabata deductũ fuit. Pli. lib. xviii. natu. histo. Fabara suæ religionis diis in sacro est pualens pulmẽtari cibo: & hebetare sensus existimata: insomnia quoq; facere: ob hoc pithagorica sententia damnata. Vel ut alii tradidere qm̃ mortuoꝝ aiæ sunt in ea: qua de causa parẽtando utiq; ab sumit: Varro & ob hoc flaminẽ ea non uesci tradidit: & qm̃ in flore eius litteræ lugubres repiantur.
Cyane cũ.c. exili &. y. græo scribit: fuit nimpha sicula Proserpinæ socia: quæ cũ rapinæ Plutonis de proserpina factæ obsistere non posset: flens in fontem sui nominis mutata fuit: ut rettulit Oui. lib. meta. v. qui deinde fons Anapo fluuio non longo a Siracusis cõmixto: iuxta ortigiam insulam in mare concidit: dicente Ouidio libro. ii. de ponto: Quamq; suis cianem miscet anapus equis. Et subdit: Nec procul hinc nimphæ: quæ dum fugit helidis amnem. Tecta sub æquorea nunc quoque currit aqua. Altera eiusdem nominis fuit Mæandri fluuii filia: quæ Caunum & Biblidem Mileto filio Solis peperit.

Cyaneæ cũ.c. exili &.y. græco atq;.e. sine diphthõgo in penultima scribit̃:insula sunt in Ponto:seu magis scopuli cõtra thraciũ Bospgoꝝ:mille:qngentis passibus:ab Europa distãtes:ut testis ẽ Pomponius de qbus Luca.circa finẽ li.ii.ait. Vt pegasea ratis peteret cũ phasidos undas:Cianeus tellus emisit in æquora cautes:Similiter Orpheus in argonautica: ἀγχοῦ κυανέαων πέτρας:quas olim fuisse instabiles dicunt:qd̃ Oui.lib.i.tristium tetigit cũ ait: Transeat instabiles strenua cianes.Hæ a nonnullis auctoribus græcis & nostris Simplegades:hoc ẽ cõcurrentes ẽt nominantur: Vt in ea dictione uidebimus. Et declinatur ẽt in substantiuo pro oĩbus his cautibus hæc ciane huius cianes:ut Iuue.in satyra: Quis ne scit uolusi ostendit cum ait.Nam citius scillam.uel concurrentia saxa cianes plenos:& tempestatibus utres crediderim:hoc ẽ potius crederẽ hæc omnia q̃ Vlyxes in cõuiuio Alcinoi de cianeis insulis:quæ inuicẽ concurrebant enarrabat:deq; scilla monstro marino & Elpenore Vlyxis socis alliscq; remigibus uerbere circes conuersos in porcos:q̃ Poliphemũ hoiem alium hoiem comedisse. Quod autem dixit plenos tempestatibus utres:rettulit ad miraculum:quod narrabat Vlyxes se ab Aeolo utrem plenum uentis accæpisse:quoꝝ beneficio prospere nauigaret:sed cũ iam ꝓpinquus patriæ esset:casuq; dormiret:socii thesauꝝ esse credẽtes utrem dissoluerunt. Vnde efflatus uenti nauem cum oĩbus usq; in Aeoliam reduxerunt.ut late narrauit Home.lib.xii.odisseæ:& Oui.tetigit lib.xiiii. metamo.

Cyaraxes cũ.c.exili & y.græco atq;.x.cõsonante in ultima scribit̃:fuit Phraortis regis medoꝝ & pfarũ filius:cui successit in regno:& hũit filiũ Astiagẽ:q post illũ regnauit:ut late mõstrauit Hero.lib.hist.i.

Cyathus prima cum.c.exili &.y.græco:ultima cũ.th.aspirato scribit̃:est paruum poculũ: ut Iuuena. in satyra.Si te propositi inquit.Cardiaco nunq̃ ciathum missurus amico.Martialis in ultimo.Non hablis ciathis:& in utilis uua liæo.Horatius in tertio carminum: Qui musas amat impares ternos tibi ciathos attonitus habet uates:ubi notatur recte dici ciathumuini bibi:sicut modium salis comedi.

Cybele cũ.c.exili &.y.græco atq;.e.in penultima sequẽte unico.l.ab oĩbus græcis scribit̃: q penultimã illius corripiunt. Quod nostri fere oẽs poetæ obseruauerunt:ut Virg.lib.ænei.iii.Hinc mater cultrix cibele:coribantiaq; æra. Oui.lib.fast.iiii.Da dea quã scite doctas cibelea neptes:Iuuen.in satyra.ii.Hic turbis cibele. Sane Proptius & Luca.cũ illam ꝓduxerunt necessario p duplex.l.scribere habuerũt. Vnde ait Proptius libro ultimo. Vel tu q̃ tardo nouisti fune cibellen Lucanus similiter ipse cũ dixit.Et lotam paruo reuocant almone cibellen.Hanc Seruius sup.iii.ænei.dixit Saturni fuisse uxorẽ.& prius dictam Opem.Sed a Cibele monte Phrigiæ cibelem cognominatam .Nam in eo monte illius sacra primitus fuerunt instituta.& successiue plurimum honorata:de quo meminit Oui. libro fastorum quarto cum ait:Inter ait uiridem cibelen altasq; celenas. Amnis it in sana nomine gallus aqua.
Et in eodẽ lib. Dindimon & cibelẽ & amœnã fontibusiden Semp & iliacas mater amauit opes Alii dicunt cibelen sacerdotẽ primũ eiusmodi sacroꝝ inuentorẽ fuisse:a quo cibelen ipsam cognominatã Alii a κυλίω:qd̃ est roto dictã uolũt:qa sacerdotũ eius propriũ est caput rotare. Vnde Iuue. Crinemq; rotant ululãte priapo:& a cibele dicta ẽ cibeleia:ut Oui.ꝓallegato lib. fastorum .iiii.Da dea quã scite: doctas cibeleia neptes.Fuit & teste eodẽ Seruio pluribus aliis nominibus cognomiata:ut Berecinthia Rhea:bona dea.Huius simulachrum quemadmodũ ex Pessimunte ciuitate Phrygiæ Romam delatũ fuerit:ostendit plane Liuius de secundo bello punico.Ouidi.uero libro quarto fastorum. Quando uero illi Romæ ædes constructa fuit.Idem Liuius de bello macedonico libro.v. monstrauit.

Cicones cum.c.exili utrobiq; &.i.latino scribitur:populi sunt thracum iuxta Ebrũ fluuiũ inhabitãtes: ut testes sunt Solinus & Pomponius· A quoꝝ spetis fœminis Orpheus uates cantatissimus mẽbratim cæsus atq; laniatus est:& ut rettulit Ouidius libro.xv.metamorpho.Fulmen habent cicones: quod potum saxea reddit Viscera quod tactis inducit marmora rebus.

Cichesus pria cũ.c.exili &.i.latio:scda cũ.ch.aspirato scribit̃:ponit̃ fluuius ab Home.i himno appollis

Cyclades cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco scribunt̃:insulæ sũt i mari ægæo:sic dictæ:qa in morẽ cicli hoc est rotundi deponunt̃:ut dixit Solinus:Seruius uero sup tertio æneidos cõtradicere uidet̃ cũ dixit: cyclades nõ ideo dicunt̃ qa in rotũditate sunt:sed q; longo ordie circuiri eas necesse ẽ: uel pp ꝓmõtoria: uel qa naturale ẽ ut cõcitatoria sint maria uicinitate terraꝝ. Quod si uerum diceret non cum.y. græco sed cum.i.latino scriberet̃.Cuius oppositũ græci omnes obseruant. Inter has sunt breuiores quædam:ut Micone:& Giarus:& aliæ nõnullæ:ad quas scelesti homines relegari consueuerant. Iuuena.in prima satyra: Aude aliquid breuibus giaris & carcere dignum:Si uis esse aliqd.Et in satyra Credo pudicitiam. Sed qui pene peperit cui uix in ciclada mitti Contingit.

Cyclas cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco scribit̃.Et si idẽ cũ supiori significet:est ẽt genus uestis a rotũditate dictæ:de q̃ meminit Iuuenalis in satyra.Credo pudicitiã cũ ait:Hæ sũt quæ tenui sudant i ciclade.

Cyceon cum.c.exili utrobiq; &.y.græco atq;.e.sine diphthõgo scribit̃:hẽtq; apud nos accẽtũ i ultima: genus fuit potionis:quo in bello troiano heroes illi utebantur:ut ostẽdit Homerus li.xi.iliados.

Cyclius prima cũ.c.exili &.y.græco:secũda similiter sine aspiratione &.i.latino scribit̃:fuit pictor eximius tpe Euphranoris hoc ẽ.ii.Olipiade huius tabulã in q̃ picti erãt argonautæ talẽtis.cxliiii. Hortẽsius orator teste Pli.lib.xxxv.naturalis historiæ mercatus est::eiq; ædem fecit in Tusculano suo.

Cyclops cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco scribit̃:ꝑt interꝑtari circularis .Nam componitur ex κυκλοσ quod latine circulũ & rotundum dicit:& ὤψ:quod oculum denotat.Et dicti sunt ciclopes uiri gigantes qui in Sicilia iuxta Aethnã degentes: unicũ tantũmodo oculũ in medio frontis habebant. Vnde ait:

Heſiodus ī theogonia: μόνυοϛ λοφὰλιὸϛ μέσῳ ἐνέκειτο μέτωπι: hoc eſt unicus aũt oculus medie iniectus eſt fronti. Et inde ciclopes: ut Vir. primo æne. Vos & ciclopeia ſaxa: habeq; ciclops in genitiuo plurali accentum in penultima more græco: ut Vir. lib. iii. æne. Ignariq; uiæ ciclopum allabimur oris. In accuſatiuo uero plurali ſi terminatio ſit latina: uidelicet in es ut ciclopes: habet accentũ in prima. Si uero more græco terminet in as: ſeruat græcum accentũ in penultima. ut ciclopas. Vir. lib. xi. æne. Exulat æthnæos uidit ciclopas Vlyxes. Nã aliter uerſus minime ſtare poſſet.

Cycnus prima cum. c. exili &. y. græco: ſequens cum. c. ſimiliter exili ſequẽte. n. in eadem ſyllaba ſcribit quam litteraturam in antiquis codicibus ſemper a noſtris obſeruari conſpeximus: licet iam cignus cũ g. ſcribant: ut in ea dictione uidebimus.

Cydarum cum. y. græco: & ſine aſpiratione ſcribitur: genus ẽ nauiculæ.

Cydnus cũ. c. exili &. y. græco ſcribit. fluuius ẽ Ciliciæ: q teſte Solino originẽ certã nõ hẽt. Alii uero dicunt ipm oriri a mõte Tauro: Alii ex alueo Coaſpidis: qa dulcedine ac ſuauitate ſaporis illi ſit oio ſimilis. Et ut refert Iuſti. li. xi. Tarſum inſignẽ urbẽ Ciliciæ curſu diuidit: ubi amœnitate captus Alexander magnus morbũ lœtalẽ traxit. Cuius fluminis aquã dixit Pli. li. xxxi. nat. hi. cõtra podragas conferre.

Cydippe prima cum. c. exili & y. græco: ſequens cum. i. latino & duplicato. p. ſcribit: fuit nimpha; una dicente Vir. lib. geor. iiii. Cidippe & flaua licorias altera uirgo. Altera tum primum lucinæ experta labores. De alia uero & cum eadem ſcriptura loquitur Ouidius libro de arte cum ait: Littera cidippẽ pomo prolata fefellit: Inſciaq; eſt uerbis capta puella ſuis.

Chidnæi prima cum. ch. aſpirato &. i. latino penultima cum. æ. diphthongo ſcribitur: populi ſunt iuxta pontum: ut ſcripſit orpheus in argonautica.

Cydon cum. c. exili &. y. græco ſcribit: fuit teſte Hero. li. hiſtoria; iiii. naturalis. hiſtorie ciuitas in Creta famoſiſſima. quã a ſamis ædificatã dixit Hero: In cuius agro arũdineta ſpicula increſcebant dicente Vir. in ultima ægloga: Libet partho torq;re cidonia cornu Spicula. Eſt ẽt nomẽ proprium uiri: ut Vir. lib. x. æne. Dum ſequeris clitium infœlix noua gaudia cidon. Sed cum proprium eſt uel hois uel ciuitatis: hẽt primam longã: cum uero appellatiuum habet eam breuem. ut dixit Seruius. Sane Statius licentia abutens pro nomine proprio aliquando corripuit: ut Hæc regi pmiſſa cidon: & ab urbe cidonia mala dixerunt græci teſte Pli. lib. xv. natu. hiſto. quæ nos ut ait cothonia uocamus.

Cydonia mala litteraturam præcedentis dictionis: & denominationem ab urbe habere oſtẽdimus: quæ teſte Plinio a noſtris cothonia dicuntur.

Chidorus cũ. ch. aſpirato &. i. latino ſcribit: fluuius ẽ qui teſte Herod. libro hiſtoria; ſeptimo a Creſtonæa regione Macedoniæ incipiens: & p Migdoniam fluuens in Axium Migdoniæ fluuium intrat.

Cygnus cũ. c. exili &. y. græco: ſeq;ns. g. a noſtris iã ſcribit: licet antiq more græco nõ. g. ſed loco eius. c. ponerẽt ac ſcriberẽt cicnus. Quod ob litteraq; affinitatem iã fieri exiſtimo. ut ſimiliter καβῆσσ græce latine gobius dr: ſed in antiqs inſcriptionibus & codicibus cicnus cũ. c. ſequente. n. in eadẽ ſyllaba ſcriptũ aſpexi: qd ẽt noſtri tpis accuratiſſimi obſeruãt: & dicit latine holor. Nã eſt auis undiq; plumis albis cõferta: & dulce canẽs: de qua gratiſſima quædã Cice. lib. i. de quæſtionibus tuſculanis ſcripſit: Virg. in bucolicis: Inter ſtrepere anſer holores: Oui. in heroidibus. Ad uada mæandri concinit albus holor. In hanc auem cignus qdem Phæthontis amator ſiue pie ut putat Serui. ſiue libidinoſe ut alii uolũt: poſt illius interitum ex longo ploratu conuerſus fuit. ut oſtendit Virg. libro. x. æneidos.

Cilicia cum. c. exili &. i. latino utrobiq; ſcribit: regio eſt teſte Pli. lib. v. natur. hiſto. in minori Aſia Siriæ pxima plurima iacens campo: Tauro Monti ſubiecta: quæ a cilice A generoſis filio nomẽ ſortita eſt.

Chiliarchus cum. ch. aſpirato utrobiq; &. i. latino ſcribitur: dicitur ille qui mille hominibus ī exercitu p eſt. Oem χιλίαϛ græce a noſtris mille dicitur: & αρχὸσ princeps.

Cylicranes prima cum. c. exili &. i. græco: ſeq;ns cum. i. latino: & penultima ſimiliter ſine aſpiratiõe ſcribitur: fuerunt teſte Macrobio libro ſaturnalium ſecundo populi prope Heracleam ab Hercule cõſtituti compoſito: ſcilicet nomine a κυλικὸσ: quod eſt poculi genus: nos: eodem teſte una littera cõmuta ta calicem dicimus: argumentans Herculem dictum fuiſſe mutibolum heroa.

Cylidrus cum. c. exili &. y. græco tã in prima q; in ſecũda ſcribit: ſerpẽtem eſſe in codicibus græcis legimus: Vñ cõpoſitionẽ hẽre uidet ex κυλίω: qd ẽ uoluo & υδροσ ſerpens: q;ſi uolubilis ſit ſerpẽs: & ambulãdo ſæpiſſime ſe cõuoluat. Quod tetigiſſe uidet Vir. li. geor. iii. cũ ait. Sq;mea cõuoluẽs ſublato pectore terga. Et hoc qa pa; ſupra dixerat ad paſtorẽ galbaneoq; agitare graues nidore cilidros qd Ser. legit chelidros cũ. ch. aſpirato &. e. uocali in prima & in ſecunda cum. y. græco: & exponit quaſi cherſidros: ut in ea dictione uidimus. Sed nos putamus differentes ſpẽs eſſe: qd Luca. li. ix. mõſtrare uidetur cũ ait: Natus & ambiguæ coleret qui ſirtidos arua Cherſidros: tractuq; uia fumante cylydri.

Cylindrus prima cũ. c. exili &. y. græco: ſecũda cũ. i. latino ſequente. n. ante. d. ſcribit: lapis eſt pciloſus teresq; & oblũgus atq; coloris uarii: de quo meminit Iuue. in. ii. ſatyra cũ ait: Donant arcana cilindros & κυλίω: qd eſt uoluo nomen aſſumpſit. Vnde & mõ cõſimili ea columna: q; ad quoæquãdam areã agricolis aſſumitur cilindrus uocatur: ſed differentiã annotauit Virg. cum dixit libro georgi. primo. Area tum primum ingenti eſt æquanda cilindro: q;ſi præcioſus ille paruus ſit: hic ingens.

Cilla cum. c. exili &. i. latino atq; duplicato. l. ſcribit: fuit urbs in Aetolia.

Cyllarus cum. c. exili &. i. latino atq; duplicato. l. ſcribitur: nomen eſt equi: quem fuiſſe pollucis: Hoc eſt

Castoris fratris eius qui equorum fuit domitor: ut ostendit Virgilius li.geor.tertio. Et nos supra in dictione Castor monstrauimus.

Cyllene cum.y.græco & duplicato.l.scribitur: mons est in Arcadia: ut monstrauit Home.lib.iliados.ii.

Cyllenius cũ.c.exili &.y.græco seqnte duplicato.l.atq;.i.latino in penultima scribit̃ nomẽ est Mercurii a cillene mõte arcadiæ cognominati: in quo Maiã peperisse illã dicũt poetæ: ut Vir.lib.ænei.viii. Vobis Mercurius pater ẽ quẽ cãdida maia Cillene gelido cõceptũ uertice fudit: Et Ouí. lib.fasto.v. loqns de Maia ait. Hæc enixa iugo cupsſi fereq; cilenes Aethereũ uolucri q pede carpit iter. Et inde cillenis patronimicum græcum: & in genitiuo cillenidos: atq; in actõ cillenida. Lucanus in.viii. Et fubitus præpes cillenida sustulit harpen.

Cymba cũ.c.exili &.y.græco scribit̃. Apud antiquos nostros scribebatur cum.u.& dicebatur cumba ut de Silla diximus: & est nauicule genus.

Cymbala cũ.c.exili &.y.græco scribit̃: instrumẽta sunt q̃ in sacris matris deũ cũ timpanis haberi cõsueuerant: qa cũ sonitu clipeoꝝ & inaiũ galeaꝝ fuisset Iuppiter in Creta tutatus. Quare loco illoꝝ in illius sacris cimbalis & timpanis postea utebant̃: ut oñdit Ouí. lib.fastoꝝ.iiii.cũ ait cimbala pro galeis p scutis timpana pulsant: & a cimbala cimbalistra dicitur quæ cimbalum pulsat.

Cymbiũ prima cũ.c.exili &.y.græco penultima cũ.i.latino scribit̃: ẽ poculi genus ad similitudinẽ cimbæ: a q̃ sic quoq; denominat̃: de quo Vir.lib.ænei.dos.iii. Inferimus tepido spumantia cimbia lacte.

Cimbri cũ.c.exili &.i.latino scribit̃: populi sunt germanoꝝ q lingua gallica teste Festo latrones dicunt̃ Hodie flãmingos dicimus: hos olim inundans Oceanus fugauit: & cũ Romanoꝝ finea inuaderẽt: ac magna clarus primũ Romanos affecissent: tandẽ iucredibili cæde a Mario in Italia campo in Raudio deleti sunt: ut Florus lib.suarum histo.iii. & Pli.de uiris illustribus monstrauerunt.

Chimæra prima cũ.ch.aspirato &.i.latino: penultima cũ.æ.diph.scribit̃ mõs ẽ in licia q fumũ & flãmã ad modũ ætnæ in sicilia: & uesuuii in cãpania eructare uidet̃ qđ utiq; cãm dedit fabulæ: q̃ illũ dixit mõstrũ eẽ chimeræ: quã Hesio. in theogõia designãs tria hẽre capita dixit: unũ leõis: aluũ ipsius chimæræ: & aliud dracõis: qn & anterius qdẽ leonẽ: posterius uero draconẽ: medio ãt caprã eẽ idẽ Home. atq; eũdẽ uersum li.vi.iliados: & p eadẽ uerba expsſit cũ ait: πρόσθε λέων δράκων ὄπιθε δράκον αἰπόλος αἴξ. Et Ouí.li.met.x.inqr. Quoq; chimera iugo mediis in partibus hircũ: Pectus & ora leæ caudã serpẽtis habebat: Addit ulterius Hesiodus illã p singula capita ignẽ effiare qđ Vir.lib.vi.ænei.tetigit cũ ait: flãmisq; armata chimære: Immo dixit Home. terribiles illã flãmarum globos cũ spiritu eructare.

Chimerinos pria cũ.ch.aspirato: &.i.latino: in qđ ei diph. conuersa fuit: &.e.absq; diph. scribit̃: dici põt latine hiemalis. Nã circulus unus ẽ cæli q capricornũ cõtingit: in quo cũ sol ẽ: breuissimos dies hẽmus

Cyminum prima cum.c.exili &.y.græco: sequẽs cum.i.latino scribitur: & corripit primam atq; producit penultimum ut Persius: Et pallentis granam cimini: a nonnullis uero cum.u. scribitur cuminum.

Cyminus prima cũ.c.exili &.y.græco: sequẽs cũ.i.latino scribit̃ lacus ẽ hetruriæ cimino monti suppositus: ut Appiãus clarissimus historicus græcus oñdit: quẽ qđã esse putant: q nõ uici lacus dicit̃ de quo teste Seruio sup.vii.ænei. talis habet̃ fabula: Aliq̃do Hercules ad circũiacentes populos uenit: q cũ a singulis pbaretur: ad oñdẽdam uirtutẽ deiæcisse dicit̃ uectẽ ferreũ: quo illi exercebant̃: qui cũ terræ esset affixus & a nullo potuisset auferri: eũ rogatus ille sustulit: Vnde immensa uis aquæ secuta est q̃ ciminũ lacũ fecit: unde a κυω οτ νωκι: qđ est fluctuo & exæstuo dictũ puto: & corripit tã primã q̃ penultimam: Virg.li.vii. Hi sacratis habent arces flaminiaq; arua: Et cimini cum monte lacum.

Cimmerii cum.c.exili &.i.latino atq; duplicato.m.scribit̃: populi sunt teste Herod.li.histo.iiii. in Asia amazonibus proximi: quos ex ultimo occidẽtali oceano aduenisse dixit Home. circa initiũ lib.x. odisseæ & alia q̃plura de illis loquitur.

Cymolia cũ.c.exili &.y.græco & unico.m.atq; unico.l.&.i.latino post.l.scribitur: genus ẽ cretæ: q̃ & uestibus & medicamentis est apta: ut uidebimus in dictione creta: & a κυμα.i.cumæ nomen assumpsit.

Cymodoce cum.c.exili utrobiq; &.y.græco scribitur: fuit teste Hesiodo nympharum una filia Oceani & Tethios de qua etiam Vir.lib.geor.iiii. meminit.

Cimon cum.c.exili &.i.latino scribitur: fuit athenienſis filius Miltiadis: de quo Hero.lib.histo.vii. & Iustinus & lib.ii. plura scripserunt: habuitq; duos filios Stesagoram & Miltiadem.

Cymothoe prima cũ.c.exili &.y.græco penultima cũ.th. aspirato scribit̃: potest interptare cursus fluctuum: Nã componitur ex κυμα: qđ est fluctus: & θοος: curro dicitur a poetis filia Nerei & uxor Neptuni. Vnde Vir.li.ænei.i. cimothoe simul & triton adnixus acuto Detrudunt naues scopulo.

Cinabari apud græcos: apuod nostros uero cinabaris & cinaber: ut simili mõ quo illi piperi nos pip dicimus: licet non græca ea sed barbara uocabula putẽ cũ.c.exili atq;.i.latino utrobiq; scribitur: dicitur ab aliquib⁹ minii tm̃ in singulari: Quod teste Pli.li.xxxiiii.natu.histo. reperitur in argẽtariis metallis. Vnde ait minii quoq; & nũc inter pigmẽta magnæ auctoritatis & quondã apud Romanos fuit & ut sacri auctores tradunt: quibus ut ait idẽ auctor Verius credi necesse est Iouis ipsius simulachri faciẽ diebus festis minio illiniri solitã: triumphãtiumq; corpora: & sic Camillũ triumphasse: cuius rei cãm magis admirat̃ Pli. q reddat: Iuxta qđ ait Vir. in ægloga quæ inscribit̃ gallus: Pan deus arcadiæ uenit: quẽ uidimus ipsi Sanguineis ebuli baccis minioq; rubentẽ. Quod pp ætheris similitudinẽ qui Iuppiter est: fieri dixit Seruius. Vnde ut ait triumphantes q oia Iouis ferebant insignia minio tingebantur. Pli. ẽt ad

ea q̄ diximus ſubdit cõſtare æthiopũ proceres totos illo tingi:& tunc ibi deoꝝ ſimulachris colorem ee
Sed aliud uult eſſe cinabaris:aliud miniũ.Nãq; ut ait li.xxxv.ſuut ãt colores auſteri aut floridi.Vtrũq;
natura aut mixtura euenit:Floridi ſunt quos dñs fingẽdi pſtat:ut miniũ arminiũ:cinabaris:chriſocol
la:inclitũ purpuriſſum.Cæteri auſteri:& ex oĩbus his aliis:de q̄bus uidebimus in dictione ſinopis.
Cinædus cũ.c.exili &.i.latino atq;.æ.diph.ſcribit:puer ẽ q̄ & ætate & forma ad patiendũ ẽ aptus.Nã cõ
ponit ex:κίνω uerbo:qđ mouere indicat atq; experiri:& αἰδοῖα ueręda:ut Martl.in.xii.Addixti labia
ne tres agellos:emiſti:labiane:tres cinædos:pedicas ſabiane tres agellos.Iuue in ſaty.Neuoli dat eiſdẽ
ferre cinædis.Et in.ii.ſatyra.Inter ſocraticos notiſſima foſſa cinædos.Quod iõ dixit q̄ cũ apud ſocra
tẽ elegãtis formæ adoleſcẽtes bõis morib⁹ litteriſq; & philoſophia inſtituerent.Eo mõ Pædicões & ſce
leſtos uiros uitare inſtincti erãt:quo uiatores intercedẽtes foſſas uitare ꝓcurrẽt:& q̄to noti⁹ ẽ ꝓcipitiũ
tãto magis illũ deuitãt:q̄re inuehẽs Iu.cõtra pædiconẽ illũ q̄ triſtib⁹ abũdabat obſcœnis:& merito no
tis a modeſtis adoleſcẽtibus:ut illũ euitarẽt ait caſtigas turpia cũ ſis int̄ ſocraticos notiſſia foſſa cinædos
Cynegirus prima cum.c.exili &.i.græco:ſecũda cum.æ.diphthongo:penultima cum.i.latino ſcribit:
fuit teſte Herodoto lib:hiſto.vi.uir athenienſis Ephorionis filius.
Cymætha prima cum.c.exili &.i.græco penultima cum.æ.diphthongo:& ultima cũ.th.aſpirato ſcribi
tur:Ponitur a Theocrito nomen capræ & aliquando buculæ.
Cyniras pria cũ.c.exili &.i.latino ſeq̄ns cũ.y.græco ſcribit:fuit Paphi filis & rex cipri:ut oñdit Ouí.ha
buitq; filiã Mirrhã ex q̄ adonẽ gẽuit:ut uidius in dictiõe adonis:de quo clemẽs in ſtromatiis.Nũq̄.n. ci
prius ille ciniras mihi pſuadeſ potuerit auſus luxurioſas cærimonias ueneris ex nocte diei tradeſ. ciui
ſuæ meretrici diuinũ honorẽ dferre cõtẽdẽs.Alter fuit aſſirioꝝ rex i lapidẽ uerſus ob filioꝝ infortunia
Cyneas cũ.c.exili &.i.latio atq; ũico.n.ſcribit licet a nõnullis græcis ẽt cũ duplicato.n.ſcriptũ cõpet i fu
it teſte Plu.in uita Pirrhi uir theſſalus:& pirrhi amiciſſimus.Quẽ admirãdæ mẽoriæ fuiſſe oñdit Soli.
Cinyps cum.c.exili &.i.latino:ultima cum.y.græco ſequẽte.ps.ſcribitur:fluuius eſt garamãtum ut te
ſtis eſt Hero.li.hiſt.iiii.Nam ut ait a caritone colle profluit:& in libicum mare inter duas ſirtes cadit pa
ſcitq; ut ſcribit Hircos maximos:qui ab illo ciniphei dicuntur:dicente ẽt Vir.lib.geor.iii.

Nec minus interea barbas incanaq; menta Cinyphei tondent hirci ſetaſq; comantes
Vſum in caſtroꝝ & miſeris uelamina nautis.Quin & iuxta ilium legas inſurgere ſeggetes mõſtrare

Videtur Ouidius lib.ii.de ponto cum ait.

Ciniphiæ ſegetis citius numerabis ariſtas Quam tibi noſtrorum ſtatuatur ſumma laborum.

Cinyphei prima cum.c.exili &.i.latino:ſequens cum.y.græco ſcribitur:cognomẽ eſt hircoꝝ in aphri
ca:ut in ſuperiori dictione uidimus.
Cinamomũ cũ.c.exili &.i.latino atq; duplicato.n.ſcribit:frutetũ ẽ i æthi.qđ teſte Soli.ſitu breui naſcit
ramo hũili & depſſo:cũ nũq̄ ultra duas ulnas aſcẽdat.Et qđ gratilius ꝓẽit eximiũ magis dr.Eius radi
cẽ ait Pli.li.na.hi.magni põderis uidimus in palatii tẽplo:qđ fecerat diuo Auguſto cõiunx auguſta au
reæ paterę ipoſitã ãnis oĩbus in grana durabat dõec id delubꝝ incẽdio cõſũptũ ẽ:nec eodẽ teſte cinna
momũ & caſia ſũt atabũ:ſed cinnamomũ idẽq; cinnamũ naſcit in æthio.trogoditis cõnubio pmixta.
Cinnamum cum.c.exili &.i.latino atq; duplicato.n.ſcribit:ſimilis eſt arbuſcula cũ cinnamomo de qua
Ouí.li.faſtoꝝ.iii.dũ baccho loqueret meminit cũ ait:Cinnama tu primus captiuaq; tura dediſti.
Cynnomia prima cũ.c.exili &.y.græco:penultima cum diphthongo compacta ex.y.græco &.i.latino
ſcribitur ut ſupra cum de ea diphthongo loqueremur oſtendimus.Et interptari poteſt canina muſca
Nam componitur ex κυνος quod eſt canis & μυια muſca.
Cynocephali cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco in pria ſcribit:beſtiæ q̄dã ſũt ex ſimiaꝝ gñe in oĩbus ꝑterq̄
in capite qđ caninũ hẽnt:hũanam ſpẽm deferẽtes.Nãq; dictio eſt cõpoſita ex κυνὸς qđ ut diximus ca
nẽ indicat & κεφαλὴ caput:q̄ſi caninũ caput habẽtes:Suntq; teſte Solino in ptibus æthiopiæ freq̄ntiſſi
mi:uiolenti ad ſaltũ feri morſu:nunq̄ ita mãſueti ut nõ ſint magis rabidi:& de his ſenſiſſe Ouidium in
prima meta.arbitror potius q̄ de ſimiis:cum dicit ex ſanguine fulminatoꝝ gigantũ nata eſſe aialia his
uerſibus:Perfuſam multo natoꝝ ſãguine terram:Immaduiſſe ferũt calidũq; aiaſſe cruorẽ.Et ne nulla
ſuæ ſtirpismonumenta manerent:In faciem uertiſſe hominum ſcæuæq; auidiſſima cædis.
Cynocephalea cũ.c.exili utrobiq; &.v.græco in prima atq;.æ.diphthongo i penultima ſcribit:herba ẽ
caput canis repſentans:hanc dixit Apion grãmaticus teſte Pli.lib.xxx.natu.hiſto.ab ægyptiis Oſiritẽ
uocari:diuinamq; eſſe cõtra oĩa uenefica:ſed tota erueretur:ſtatim eum qui eruiſſet mori.
Cynogloſſa cum.c.exili &.y.græco ſcribitur:herba eſt ſimilitudinem habens linguæ canis:uidelicet ci
nos.i.canis γλῶσσα lingua.
Cynorhodos prima cũ.c.exili &.y.græco:penultima cũ.rh.aſpirato ſcribitur:dicit a noſtris teſte Pli.li.
xxv.natu.hiſt.roſa ſilueſtris:ſed propria dictionis litteratura interptatur canis roſa.Nã cinos quod eſt
canis cõponitur cum ῥοδος:quod eſt roſa:quæ ſane ſic quoq; uocata eſt:quia ut ait Pli.li.viii.na.hiſt.
eius radix ad morſum canis rabidi unicum remedium oracula quodam compertum fuit.Idem totius
herbæ ſuccum cum lacte exhibitum afficere dixit.
Cynoſura cũ.c.exili &.y.græco atq; unico.ſ.ſcribit dici ꝑt canis ura.i.cauda.Nã teſte Agloſthene q̄ na
xica ſcripſit:fuit una ex Iouis nutricibus de nimphis idæis:a cuius noĩe urbs i arcadia & portus q ibidẽ
ẽ:& agri maior ps cinoſura appellata fuit:quã Iuppiter ob ſuſcepta beneficia in cælũ locauit.Et ob ſi
militudinẽ cũ Arcto Caliſtonis:& ipſa arctos licet minor dicta fuit:ut in ea dictõe uidebimus.Eſt ergo

cynosura minor ursa:de q̃ Luc.li.ix.ait: Te segnis cinosura subit:tu sicca ꝑfũdo Mergi plaustra putas
Tynicus cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco in pria:atq; .i.latino in penultia scribit:fuit philosophoꝝ quorundã agnomẽ:cuius sectæ princeps Antisthenes atheniẽsis fuit qui teste Laertio cũ dissereret in gymnasio qđ κυνοσαργες appellabat:nõ lõge a ianuis cynicũ cognomẽ suæ sectæ dedit. Alii uero ex nostris quidã cognomẽ id canibus acceptũ fuisse dicunt:Quia sicut canes natura mordaces sũt: sic philosophi illi in sectãdis mordaces eẽ dicerent. Nã ut refert Laertius in uita Diogenis cynici:interrogatus Diogenes quare canis diceret:respõdit qa in eos q dabãt blãdior:in eos q nõ dãtq; oblatro:malos autẽ mordeo:Quin & cũ sepultus eẽt apd Corinthũ iuxta portã:q̃ in æschinũ fert:sup eius tumulo erecta fuit colũna sup qua canem ex pario lapide exculpsere. Alii uero cynicos ex eo dictos fuisse arbitrantur qa eoꝝ nõnulli uelut canes absq; uerecũdia pudẽda exercere uisi fuerũt: ut Crates thebanus cũ uxore Hipparchia.& alii nõnulli. Ego uero gymnasii cognomẽ illius primitus cynicoꝝ nomẽ dedisse existio & causas alias ex conseq̃ntibus ẽt illic successisse:hi Diocle teste philosophiã naturalẽ & rõnalem tollebant:solisq; morali innitebant. Repudiabãt liberales artes maxime geometriã & musicã:placebat eis sinẽ esse scdm uirtutẽ uiuere. Stoici hoc idẽ dixerunt:plærũq; herbis & aq̃ tantũmodo utebant. Cynici nobilitatã & diuitias abiicebãt:quã sane sectã plures putauere nõ esse uitæ consentaneam
Cynthos cũ.c.exili &.y.græco atq;.th.aspirato scribit:mons est in delo insula decorus natiuitate Apollinis & Dianæ:tantæq; celsitudinis teste Seruio:q; umbra sua totius insulæ ambitũ tegat:a quo & apollo cynthius & Diana cynthia nominantur.
Cynthius prima cum.c.exili &.y.græco penultima cum.th.aspirato scribit &.i.latino:cognomẽ apollinis a cyntho mõte accæptum:uñ ait Oui.lib.i.de arte:Cynthius admori uaccas pauisse phereas fert & in parua nelituissea casa. Quin & figuratæ a Virgilio ꝑ Octauiano ponit in silenio cum ait:Cũ canerem reges & prælia cynthius aurem Vellit.i. Octauianus.
Cynthia pria cũ.c.exili &.y.græco penultima cũ.th.aspirato &.i.latino scribit:& ꝑ diana a poetis ponit cõsueuit:ut Hor.in.iii.carminũ. Tu curua recines lyra latoną & celeris spicula cynthiæ. At cuius simi litudinẽ & Proptius amatã suã cynthiã uocauit q̃ Hostilia pprio noie dicebat:cũ in prio sui opis carmine ait:Cynthia prima suis miseꝝ me cæpit ocellis. Contactũ nullis añ cupidinibus:Cuius meminit Iuue.in satyta Credo pudicitiã cũ ait:Haud similis tibi cynthia:nec tibi cuius Turbauit nitidos extinctus passer ocellos:hoc ẽ tunc Credo pudicitiã moratã in terris.cum mõtana uxor sternebat totũ frõdibus:& culmo.i.paleis:uicinarũq; feraꝝ pellibus:q̃ sane tibi ocynthia Proptii amica haud quãq̃ similis erat. Nec tibi o Lesbia amica Catulli:q̃ ita delicata fuisti:ut cũ passerem hẽres quo delectaberis: & is morereꝰ tm̃ fleuisti quod tumore tibi oculi deturbati fuerint ipso dicẽte Catullo in li.i. Lugete o uenures cupidinesq;:Et quantũ est hoium uenustioꝝ. Passer mortuus ẽ meæ puellæ. Quẽ plus illa occulis suis amabat. Nam mellitus erat suãq; norat. Ipsam tam bene q̃ puella matrem:
Nec sese a græmio illius mouebat: Sed circum siliens modo huc modo illuc
Ad solam dominam usq; pipillabat. Et in fine subdit:
Tua nunc opera meæ puellæ. Flendo turgiduli tument ocelli.
Cyparissus pria cum.c.exili &.y.græco:reliq̃ uero cũ.i.latino & duplicato.s.scribit. Sed q̃doq; fic:q̃doq; uero.y.græcũ in.u.nostrũ cõuertimus:ac dicit cupssus. Nã cyparissus primũ:ut Vir.li. æne.iii. Aeriæ q̃rcus:aut coniferi cyparissi:Oui.li.meta.x. Sed tñ ante alios ceæ pulcherrimæ gẽtis:Gratus erat cyparisse tibi:Cupssus uero ẽt scribit:ut Vir.li.geor.primo:Et tenerã a radice ferẽt siluane cupssum. Nanq; fuit Cupressus puer formosus a Siluano amatus:de quo Ouidi.in.x.oẽm fabulam explicauit: Et quia lachrymis dissolutus puer ob dolorẽ interfectæ ceruæ in eã arborẽ cõuersus fuit:dicũt illã inferis consecratã:hoc ẽ lachrymis & luctibus. Seruius uero dixit inferis cõsecratã:qa cæsa nunq̃ reuirescit:unde moris esse Romani rettulit ramũ cupressi ante domum funestã ponifunere: hoc est cadauere pollutã Nequisq̃ ꝑ ignorantiam ingrediens pollueretur. Quare ab Horatio inuisa cupressus est: & a Virgilio atra:hoc est funesta nuncupatur. Verum de qualitate ligni locutus Plinius lib.xvi. natu.histo.inquit:
Cariem uetustatemq; non sentiunt cupressus:cedrum:hebenus:lotus:buxus:taxus:iuniperus:oleaster & olea tradissime larix:robur:suber:castanea:iuglans rimam fixuramq; nõ capit spõte cedrus cupressus olea & buxus:maxime æternam putant habenum & cupressum cedrũq; claro de omnibus indicio. Nam templo ephesiano Dianæ utpote tota Asia extruente cum quadringentis annis peractum sit:cõuenit tectum eius esse cedrinus trabibus:de ipso simulachro deæ ambigitur. Cæteri ex hibeno eẽ tradhnt. Mutianus ter consul ex his qui proxime uiso eo scripsere uitigineum & nunq̃ mutatum septies restituto templo:ualuas esse e cupresso:& iam quadringentis prope annis durare. Materiem omnem nouæ simlẽ. Et subdit nõne simulachrũ iouis in arce e cupresso durat conditũ sexcentesimõ sexagesimoprimo anno dicatum. Memorabile etiã utice templum apollinis ubi cedrorũ trabes durant:Ita ut posita fuere prima urbis eius origine annis sexcentisseptuagintaocto. Et in hispanis aiunt templũ Dianæ a Zacyntho aduectæ cum cõditoribus anno decentesimo ante excidium Troiæ ut auctor est Bochus. Fuit etiã cyparissus teste eodẽ Pli.libro.iiii.natu.hist.urbs in Achaia & sinus circuitus quinq; & septuaginta miliarium. Idem ostendit Homrus libro.ii.iliados.
Cyprus cũ.c.exili &.y.græco scribit:insula ẽ i carpathio mari sita:porrectaq; inter Ciliciã & Siriã:iter alias orbis insulas famosissima:ueterum diuitiis abundans:luxui plurimum dedita. Ob quod Veneri

sacram,dixit Florus lib.iii.Est cyprus teste Pli.circa finē libri.xii.natu.histo.arbor odorata ī ægypto foliis & semine similis coriādro. Quā ut ait q̄dam esse dicunt arborē quæ in Italia liguſtrum uocatur.
Cyprianus prima cū.c.exili &.y.græco sequens cū.i.latino scribit nomē est patriū:ac ēt uiri ꝓprium.
Cyphus cū.c.exili &.y.græco scribit:Gen⁹ erat poculi quo ut plurimū utebant antiq ī sacris:ut Vir.li. æne.vii.Hoc pr̄ anchises cypho libabat ad aras:& dr̄ ēt sciphus cū.ſ.añ.c. ut in ea dictiōe uidebimus.
Cypselus cū.c.exili.&.y.græco atq unico.l.scribit:fuit teste Hero.li.hi.i.pr̄ Periādri corithioꝝ tyrāni.
Cirannus cum.c.exili &.i.latino atq unico.n.scribit:fuit Licius & Sarpedonis comes:quē teste Home. libro iliados.v. Vlyxes in bello troiano interfecit.
Circes cū.c.exili utrobiq &.i.latio scribit:fuit Solis & pſæ nymphæ filia:ut poetæ atteſtant:q̄ habitasse haud lōge a caieta urbe cāpaniæ fuerūt i mōte quodā oli insula q ab eo usq ī hūc diē circæus ē appellat⁹ ut testis ē Ho.i odyssea:& Vir.circa initiū li.vii.æne.Nec mōs ille teste Ser.freto maris sed paludibus a cōtinēti sepatus erat:q̄s limus ex albāis mōtib⁹ defluēs tādē cōpleuit:& terre cōtiguū fecit sup quo grā de olim:ut asserit oppidū fuit:ut circei ut gabi uulsini:& aliæ q̄plures urbes in plurali dicebant. Quod Iu.ipe ī saty.Crispini oñdere uidet cū ait de Nerōe q circæus nata forēt an lucrinū ad saxū rutupinoue edita fūdo ostrea callebat:& Hor.Ostrea circeis:miseno oriunt echini:Nec de.monte sane intelligere potuerunt:q circæus in singulari dictus erat:sed de oppido magis qd sic quoq uocabat:& in singulari circæū:ut utrūq oñdit Liui.& Home.in epodo.Nō ut supni uili cādens tusculi circæia tangat mœnia.
Circus cū.c.absq aspiratiōe utrobiq &.i.latio scribit.Quidā uero cū.y.græco scribendū & græcū uocabulū putauerūt:eo qd κυκλοσ apud græcos p.y.græcū scribit:a quo circū simili mō cū.y.græco deduci existimarūt:qd nobis minime uidiri potest.Nā ciclus q̄dē si apud nos scriberet: fatemur græcū eē.Nō ăt circus:qa litteraturā & uocē seqt.Nā dictio ē latina:& a circūeo nomē traxit.Vñ si cū.y.græco scriberet:& ab eo quoq descēdentia oia p.y.græcū scribēda essent: ut eius diminutiuū circulus:qn & circuitus & uerbū ipm circumeo. Itē & ꝓpositio circū & similia qd nemo unq̄ uidit.Itaq licet recte ciclus cū.y.græco scribat:qd apud nos nō nisi in cōpositione aut deriuationē comperit: ut hemiciclus: clades:ciclops:non tñ circus cu.y. græco scribi pōt:aut ex illis cōposita ut semicircus:aut semicirculus cū dictiōe sint latinæ:& a uerbo circumeo deducant teste Seruio:a quo circēses eodē teste sup.iii.georgi.quasi circū enses dicti sunt ludi:ꝓpterea qd apud antiqtatē rudē:q̄ nundū spectacula in fabricarum ornatū deduxerat:inter enses & gladios locis uirentibus agebat.Et medio in loco munera collocabāt ut Vir.lib.æne.v.Munera principio añ oculos circoq locant in medio:Erat ludicrū ut equi uictis curribus a circi carceribus descendens ex uno latere circi decurrerent: & cū ad summū aduentassent:se in de diuerterent:& ex alio lattere recurrētes ad primā usq circi metam reducerent: ut late & pulcherrime descripsit Sophocles in ηλεκτρα:Quare a græcis ἱππoδρoμoσ:hoc est equoꝝ cursus circus ipse ἱππoδρoμια circenses ludi uocitati sunt dicēte Iuue.in Saty. Stēmata qd faciūt:Sic laudamus equū facili cū plurima palma Feruet & exultat rauco uictoria circo:ob clamorē.ſ.applausum circūspectantiū:Nā disponebat circus in formā spacii oblōgi:ita ut ī summitate spacii:hoc ē in loco ubi equi reuoluentur species hemicicli cōstituta uidebat:In circuitu uero gradus insurgebant:in qbus spectātes sedere consueuerant. Vnde naturalem circum describens Vir.lib.ænei.v. inquit.
Hoc pius æneas misso certamine tendit.Gramineum in campum :quem collibus undiq curuis.
Cingebant siluæ:mediaq in ualle theatri.
Circus erat.Habebant ergo prius curuos colles ꝑ sessilibus gradibus:q̄ quidē populi cōsessus teste serui⁹ in eundē librū cauea uocabat:dicēte Vir. in eodē lib.Hic totū caueæ cōsessum ingētis.Et ora prīa patrū magni clamoribus īplet.Et li.viii.Cōsessu caueæ magnis circēsibus actis:Quin & id eē dixit Seruius qd Iuue.ait Oibus ad podiū spectātibus:q̄si podiū cū cauea idē eē uelit:Mihi uero uidet ex iisdem auctoritatibus podiū cauea magis totū circū:q tm̄mō cōcessū designare:ita ut recte posse dicere uideamur gradus sessiles in podio & cauea:hoc ē in circo degere. Quin & in ipso circi medio :ut apud Constātinopolim:& Romæ cōspeximus:atq ex approbatis auctoribus accæpimus locabant obelisci:ut in ea dictiōe uidebimus:sepulchra nobiliū uiroꝝ:& res aliæ spectatiōe dignæ circū q̄s hoc ē int eas res sic p ordinē ī medio dispositas eq decurrebāt.Dicebat ēt circus stadiū:& locus ubi cursus erat equoꝝ curriculū stadii:ut ex multis auctoribus cōstare pōt:& Gelli p̄cipue circa initiū noctiū atticaꝝ. At locus ille unde eq ipsi primo mittebant.oppidū teste Varrōe de linga latia.Neuius appellauit.Postea ut ait dicti sunt carceres eo qd coerceat equi:ne inde exeāt:añq magistratus signū misit: iuxta quē sensū Vir. in fine primi geor.ait. Vt cū carceribns sese effudere quadrigæ: Addunt in spacia:& frustra retinacula tendens.Fertur equis auriga:nec audit currus habenas:Et lib.iii.Ruūtq effusi carcere currus Sane Octauianus teste Suetonio in illius uita:in circo aurigas cursoresq & cōfectores belluaꝝ ex nobilissima iuuēture ꝓduxit:Sed & Troiæ ludū edit frequentissimum.maiorū minorūq pueꝝ prisci decorisq moris existimās claræ stirpis indolē sic notescere.Similiter.C. Calicula:ut idē in eius uita rettulit edidit circenses plurimos a māe usq ad uesperam interiecta mō aphricanoꝝ uenatiōe:mō Troiæ decursione.Nec ullis nisi ex senatorio ordine aurigātibus Ludus troiæ q̄lis erat:& unde originē hūit: late & eloquētissime mōstrauit Vir.li.ænei.v.Veꝝ circos in urbe fuisse tres:& nō plures diuersis in locis legimus Et primū circū maximū cognoiatum fuisse:scdm flāmineū: q & appollinaris ē dictus.Tertiū Neronis circū in uaticano:de maxio logt Liuius li.i.ab urbe:cuius locū a Tarquinio designatū ostēdit cum ait

Primũ circo q̃ nũc maxius dicit̃:designatus ẽ locus:diuisa loca patrib⁹:eq̃tibus urbis spectacula sibi ut q̃sq; facerẽt fori appellati. Nã eos foros uocauere:qđ opus erat maximũ. Vnde romanus populus spectabat q̃ in circo munere edabant̃:hæc ille: Seruius uero sup.iiii.æne.i eũ Virgil.locũ implessent̃q; foros flãmis inqt foros eẽ tabulata nauiũ.ab eo qđ incessus ferãt:& genus masculini numero tm̃ plurali: Nec aliud q̃ tabulata intelligere uoluit Liui.nã ut ꝓpriet̃ spectauere furcis duodenos ab terra spectacula alta sustinẽtibus pedes. Ludicrũ fuit eq pugilesq; ex hetruria maxie acciti solẽnes:sed ut oñdit Pli.li. xxxvi. natu.hi. fuit postea circus maxius a Cæsare dictatore extractus:longitudine stadioꝝ triũ latitudine unius:sed cũ ædificiis iugeꝝ q̃ttuor: Corne.uero Taci.incendiũ id describẽs quo Nerõis tpe rõana urbs pene cõflagrauit. Initiũ inqt in ea pte circi ortũ. q̃ palatino cælioq; mõtibus cõtigua ẽ hæc ille ostendens eũ circũ fuisse.cuius uestigia inter palatinũ & a uentinũ.ẽt nũc cõspiciunt̃.hũit circus maximus ꝑclarissima quæđã circa se ædificia. In primis ædẽ Veneris:quã teste Liuio li.ab urbe.x. Fabius Gurges cõsulis filius aliquot matõris stupro dãnatus ex eo mulctaticio ære cõstruxit fuit ẽt teste Pli.li. xxxv.apud circũ maximũ ædes cereris. Liui⁹. itẽ de bello macedonico dixit. Cn. Liciniũ duũ uirũ ædẽ iuuẽtutis i circo maxio dedicãsse. Oui.ẽt li.fastoꝝ scribit tẽplũ Mercurii circũ maximum spectasse:ubi ad illũ dixit. Tẽpla tibi posuere patres spectãtia circũ idibus ex illis ẽ tibi festa dies:Idẽ li.vi. oñdit colũ nã breuẽ marmoreã post sũmẽ circũ fuisse:ad quã romãi ꝓfecturi ad bella hastã eã ptẽ uersus in q̃ iturí erãt ꝓpicere cõsueuerãt:ait.n. Prospicit a tergo summũ breuis area circũ. Est ibi nõ puæ pua columna rotæ. Hinc solet hasta manu belli ꝓnuncia mitti. In regẽ & gentẽ cũ placet arma capi.

Erat ẽt in parte circii Herculis quoddã templũ:qđ Sylla iussu Sibyllæ constructit. Vnde ait Ouidius.

Altera pars circi custode sub Hercule tuta est. Quod deus euboico carmine munus habet.

Et subdit. Si titulos quæris filla ꝓbauit opus. Nã aliud erat Herculis tẽplũ in foro boario: in quod teste Pli.li.x.na.hi.nec canes nec muscæ intrare poterãt eo qđ post primas tẽpli ualuas Herculis calua locata fuit:cũ q̃ eo in tẽpli loco Cacũ occiderat:cuius odore & nõ imerito absterrerent̃ canes. Circus flaminеus iõ dictus ẽ:qđ in pratis flãmineis cõstructus fuit. Vñ Liuius itaq; inde cõsules: nec criminatiõi locus esset.in prata flãminea ubi nũc ædes Apollinis ẽ.iã tũ apollinare appellabãt.aduocauere se natũ Et in eodẽ lib.ea inqt oia in pratis flãmineis cõcilio plæbis acta:quæ nũc circũ flãmineũ appellãt:ex q̃bus nõnulli certissime affirmare uolunt eũ flãmineũ circũ fuisse:q nũc quoq; agon uocitat̃:iuxta quẽ teste Pandulpho lateranẽsi ecclesiæ hostiario Hadrianus primus romanus ponti.in æde Apollinis ecclesiã cõsecrauit Apollinaris martiris & ꝓsulis Rauẽnatis:ut nois similitudine memoriã idoloꝝ cõfunderet. Nãq; in eo circo apollinaria inhonorẽ Apollinis celebrari cõsueuerãt: dicẽte Macro.de saturnalibus:bello punico,apollinaris ludi ex sibillinis libris primũ sunt instituti suadẽte Cornelio Ruffo decẽuirio:& infra subdit. Inq; eã rẽ duodecim milia æris ꝓtori:& duas hostias maiores dari decẽuiris ꝓceptũ ut græco ritu hisce hostis sacrũ facerẽt Apollini boue aurato: & capris duabus albis auratis. Latonæ fœmina aurata:ludos in circo populus coronat⁹ spectare iussus Corne.ẽt nepos teste Prisci.in.ix. dixit ædes Martis ẽ in circo flãmineo architectata ab Hermodoro salaminio. Circũ aũt Neronis in uaticinio fuisse ostendit Plinius libro.xxxvi.natu. histo.de quo in dictione obeliscus uidebimus.

Chiragra cum.ch.aspirato &.i.latino scribitur:dici põt manuũ dolor. Nã cõponit̃ ex χεῖρ qđ manus & αγρα dolor atrocitas uel aspera infirmitas:& simili modo cõponit̃ podagra: uidelicet a podos.i. pedis & agra dolor:quam incurabilem dixit Ouidius li.i.de ponto cum ait.

Soluere nodosam nescit medicina podagram: Nec formidatis auxiliatur aquis.

Idest rabidis hominibus qui more rapidorum canũ licet acriter sitiant aquã abhorrent & timent:unde Lucanus lib.vi. Non spuma canum quibus unda timori est.

Cyrene absq; aliqua aspiratione uel diph.& cũ.y.græco scribit̃:fuit uirgo miræ pulchritudinis filia penei regis Arcadiæ:siue ut poetæ dicunt Penei fluuii. Vir. li.geor.iiii.ad Cirenẽ locutus ait tristis aristeus penei genitoris ad undam Stat lachrimãs:hanc Apollo e monte pelio Thessaliæ rapuit. Et illam in finibus libiæ ad iuga montium ægipto adiacentium deduxit:quæ teste Iustino lib.xiii.quattuor illi filios peperit Aristeum Nomium Antæum & Argeũ:quo in loco Batus cirni filius ex solutis linguæ nodis Apollinis respõso ciuitatem cirenem constructit:regnante Romæ Anco Martio. a qua tractu tpis libia ipsa cirenæa uocata fuit:& scribitur cireneus cum diphthongo in penultima.

Cirnus cũ.c.exili &.y.græco scribit̃:fuit rex terapnes.i.corsicæ:a quo insula cognomẽ cirne añq̃ corsica uocarẽt̃ accæpit:& fuit pater Batti qui cirem urbẽ libiæ cõstruxit:ut in ea dictione uidimus.

Cyrne cum.c.exili &.y.græco scribitur:insula ẽ in ligustico mari:quã hodie corsicã uocamus dicta: primum therapne. Deinde cirno rege cirne cognominata. Vnde cirnæus cum.æ. diphthongo. Virg. in Meri. Sic tua cirenæas fugiant examina taxos.

Cyrinus prima cum.c.exili &.y.græco:sequens cum.i.latino scribitur:nomen est uiri ꝓprium.

Chirographum prima cum.ch.aspirato &.i.latino:q̃q̃ apud græcos sit ei diphthõgus:& ultima cũ.ph. aspirato scribitur:dici potest manus inscriptio.

Chiromantia prima cũ.ch.aspirato &.i.latino:ultima cum.t.simplici &.i.latino scribit̃.dici põt manuum diuinatioi Nã componitur ex Χειροσ:quod est manus:μαντια diuinatio.

Chironomos p.ch.aspiratũ &.i.latinũ scribit̃:ẽ cõis generis:& dicit̃ ille uel illa:qui quæue manibus gesticulat̃ & ludit. Nam cõponit̃ ex χειροσ:quod est manus:& νομοσ lex. Vnde Iuuena.in satyra Credo

pudicitiã: Chironomõ lædã molli saltãte bacillo: & ide chironomãs tis. Vt idẽ in Satyra. Si te ꝓpositi i
qt Structorẽ interea nequa indignatio desit. Saltantẽ spectas: & chironomanta uolanti Cultello.
Chironomia mõ cõsimili scribit & cõponit: q ut ait Quinti. in noie ipso declarat lex gestus: q ab tpibus
heroicis orta fuit. Et sũmis græciæ uiris: & ab ipso ẽt Socrate probata. A Platone quoq; in pte ciuiliũ
posita uirtutum & Chrysippo in ꝓceptis de liberoꝝ educatione compositis non omissa. Nam ut subdit
Quinti. lacedæmonios qdem etiam saltationẽ quendã tanq; ad bella quoq; utilẽ habuisse inter exerci
tationes accæpimus. Neq; ut ait id ueteribus Romanis dedecori fuit.
Chirodita eodẽ mõ scribit: tunica ẽ teste Gellio li. vii. noctiũ atticarꝝ: plixa ultra bracchia: manus totas
ac ꝓpe digitos opiens: unde nomẽ assumpsit: quã ferre Romæ atq; in oĩ latio indecoꝝ fuit: Vnde. P.
Aphricãus uerba hæc in. P. Supplitiũ gallũ hoiem delicatũ obiectauit. nã q quotidie unguẽtatus aduer
sus speculũ ornet: cuius supcilia radunt: q barba uulsa fœminibusq; subuulsis ãbulet q ĩ cõuiuiis adole
scẽtulus cũ amatoꝛ cũ chirodita tunica iferios accubuerit. q nõ mõ uinosus: sed uirosus quoq; sit: eũ ne
qsq; dubitet qn idẽ fecerit: qd cinædi facẽ solẽt. simile Vir. Et tũicæ iqt mãicas: & hẽnt redimicula mitre
Chiron cũ. ch. aspirato &. i. latino licet apud græcos sit. ei. diphthõgus scribit: fuit Saturni filius ex phil
lyra Oceani filia: cum qua Saturnus cũ cõcũberet: & Opes eiꝰ uxor aduenire: i equũ cõuersus chironẽ
cẽtaurũ genuit: ꝓ dimidio hoiem: & reliquo dimidio equũ. Vnde ait Vir. li. geor. iii. Talis & ipse iubã
ceruice effudit equa. Cõiugis aduentu pnix Saturnus: & altũ Pelion hinnitũ fugiẽs impleuit acuto ara
tus uero nil de aduẽtu uxoris cõmemorans dixit Saturnũ q̃rentẽ ꝓ Thraciã filiũ louẽ in æquũ conuer
sum cu Phillire cõcubuisse: & Chironẽ ut diximus ꝓgenuisse q ab ipsa phillire phillirides cognomina
tus est. Vt Vir. li. geor. iii. Phillirides chiron amithaoniusq; melãpus. At ipse chiron nõ mõ centauros
sed cũctos hoies sui tpis bonitate & iustitia supauit: dicente Germanico in arateo. Hic erit ille piꝰ chi
ron iustissimus oẽs inter nubiginenas & magni doctor achillis. Nauigauitq; teste Orpheo cũ argonau
tis: dicẽte ἔνθα δὲ χειρὼν λικαιοτατος κενταυρων. Quẽ & iudicẽ illoꝝ & medicũ fuisse dixit. Nã ut uidi
mus in dictione Hippocrates: medicinã & herbaꝝ bonitates ẽt adinuenit quã postea docuit Aesculapi
um & Achillem. Idem cum argonautis te Orpheo ἀλλοτε δ' αὐφοιβω κηφαρην μετὰ χερσ' ἰναρα οω.
Hoc ẽ nõnunq; Phœbo citharã manibus personabat: quã Achillem similiter pulsare docuit Adhuc in
pelio monte cũ semel diuerteret Hercules: & sagittas ipsius Herculis: in sanguine hidræ intinctas Chi
ron manibus contrectaret: admiraretur q̃ quẽadmodum immania centauroꝝ corpora illius interfe
cisset. una e manibus dilapsa pedem ferit: & illum in maximas angustias coegit. Sed deoꝝ miseratiõe
post. ix. dies ad astra sublimatus est dicente Ouid. lib. fastoꝝ. v.
Nona dies aderat cum tu iustissime chiron. Bis septem stellis corpore ciuctus erat.
Chirurgia cũ. ch. aspirato &. i. latino utrobiq; scribit: sed apd græcos in prima ẽ ei diphthõgus: q̃ ut sup
uidimus in. i. nostrũ cõmutata fuit. Nã cõponit ex χεὶρ: quod ẽ manus: & ἔργια opatio: sed in cõpositi
one mutat. r. añ penultima in. ου. diphthõgo. & dr χειρουργια. Sane ex ei diphth. q ẽ in pria qdã abii
ciũt: e. & detinet. i. ac dicũt chirurgia: Q uidã ecõtrario abiiciũt. i. detinẽt. e. ac dicũt cherurgie. Itẽ nõ
nulli similit ex diphthõgo. añ penultimæ abiiciũt. o. ac retinẽt. r. & in. u. nostrũ cõuertũt: & dicunt chi
rurgia. alii uero ecõtrario abiiciũt. r. & retinẽt. o. ac dicũt chirogia: q̃ in oĩbus manuũ opatiõe indicat.
Cirtiscus absq; aliqua aspiratione &. i. latino utrobiq; scribit: fluuius ẽ teste Hero. memorãdus ĩ scithia.
Cyrus cũ. c. exili &. y. græco atq; unico. r. scribit: fuit rex Persarꝝ potẽtissimus: & primo ab Actyage auo
materno expositus: q a pastore regii pecoris cõptus: & enutritus: cũ puer effectus inter pastores impe
rio uteretur Ciri: hoc est domini nomen accæpit: ut dixit Iustinus li. sui epitomatis. i. Nã κυρίος græ
ce latine dominus dicit: ipse deinde apud massagetas in prælio occidit.
Cirrha cũ. i. latino & duplicato. r. atq; secundo aspirato scribit. est mons seu collis pnasi alio nomine he
licon uocitatus: fuitq; appollini sacer: unde Martialis: Q uid tibi cũ cirrha: quid cũ ꝓmessidos unda: Et
inde cirrhæus: ut Iuue. in satyra: Exemplo quodcũq; malo inquit. Et cirrhæi spicula uatis.
Cyrillus prima cũ. c. exili &. y. græco: sequẽs cu. i. latino & duplicato. l. scribit: nomen est uiri proprium.
Chilo cũ. ch. aspirato &. i. latino atq; unico. l. scribit: fuit philosophus lacedæmonius: patre Demageto
unus ex septem sapientibus græciæ. hunc Pli. li. vi. natu. histo. eius sententiæ auctorẽ fuisse dixit: quæ
in tẽplo Apollinis litteris aureis scriptura fuit γνῶθι σαυτον. cognosce te ipsum. Idem teste Laertio
elegiã scripsit aduersus ferme ducentos in qua dicebat futurorũ ꝓuidẽtiã rõne posse cõprædi ꝓuir
tute uiri hunc eundem Herodo. li. histo. i. cum Hippocrate in olympia conuenisse ostẽdit. Fuit idem
in loquendo breuis: ob qd Aristogoras melesius eum breuiter loquendi modum chilonium appella
uit. Senuit circa primã & qnq̃gesimã Olympiadem: quo tpe uiguit Aesopus. obiit ipæ ãplexus & oscu
latus filium q fuerat in olympia coronatus. Defunctum aiunt ex imodica lætitia & in ꝓbecili senio.
Cius cum. c. exili &. i. latino scribit: fluuius est Thraciæ: q teste Herodo. li. histo. iiii. expæonibus & rho
dope monte profluens: medium scindit æmum. & in istrum defluit.
Chius cum. ch. aspirato &. i. latino scribit: insula est in mari ægæo: habẽs aruisium ꝓmontorium: a quo
aruisia uina deducebant. Vir. in daphni: Vina nouum fundam calathis aruisia nectar. Et hẽt chius in
primitiuo penultimam breuẽ: ut Luca. in. viii. Q uas asine cautes: & quas chius aspat undas. At in deri
uatiuo producit: ut Hora. lib. ii. sermonum: Cecuba uina ferens alchon coium maris expers.
Cisseus cũ. c. exili &. i. latino atq; duplicato. s. &. eu diph. scribit: fuit teste Vir. li. ænei. y. rex Thraciæ di

cente Aenea.
Cratera impreſſum ſignis:quæ thracius olim
Anchiſæ genitori in magno Munere ciſſeus
Ferre ſui dederat monumentum & pignus amoris:
Fuit & pater Hecubæ uxoris priami: ut oſtendit Euripides ἔκαβα cum ait: πολυλοῤῥοσ ἑκαβησ παῖς γέγος τις κῖττεῶσ. Ex quo patronymicum fœmininum proficiſcitur ciſſeis. Vir. lib. æneï. vii. Ciſſeis pregnans ignes enixa iugales.
Cyſſus cum. c. exili &. y. græco atq; duplicato. ſ. ſcribit: genus eſt hederæ: quæ teſte Plinio lib. xvi. naturalis hiſtoriæ ſola omnium generum ſine adminiculo ſtat.
Cithara cũ. c. exili &. i. latino atq;. th. ſeqnte. a. uocali ſcribit: inſtrumentũ ẽ muſicũ: qđ ẽt lyra dicitur.
Citharœdus prima cum. c. exili &. i. latino: ſequẽs cum. th. aſpirato: & penultima cũ. œ. diphthõgo, ſcribit. Nam componitur ex, cithara & ᾠδος cantor: ubi diphthongus ex. ω. mega &. ι. paruo conuertit: in. œ. diphthongum noſtrum quemadmodum ſupra uidimus: cum de illa tractauimus. Mulier uero dicitur apud Terentiũ cithariſtria ſicut a cimbalo cimbaliſtria: at cantrix ſeu cantatris dicitur apud eũ dem pſaltria a pſalmo uerbo græco: quod apud nos eſt canto.
Cythera prima cum. c. exili &. i. græco: penultima cũ. th. aſpirato ſequẽte. e. abſq; diphthongo ſcribit: fuit teſte Heſiodo in theogonia ciuitas Cypri: a qua Venus ipſa cognominatur. Eadẽ litteratura ſcribit inſula: quæ ultima ex cycladibus ponitur. Laertius uero Laconiæ inſulam dixit: quæ prius porphiris dicta fuit: ut in ea dictione uidebimus. Sed ob celebratum Cythereæ templum: Quod in illa erat cythera neutri generis & tantũmodo in plurali cognominata fuit. Virg. in primo æneidos: Hunc ego ſopitum ſomno ſuper alta cythera Recondam: & libro decimo. Eſt paphos idaliumq; tibi ſunt alta cythera: ſicut hæc ſolemnia & hæc artaxata in plurali ſimili mõ tantũmodo declinantur: ut Iuuẽalis. Sic prætextatos referunt artaxata mores: de quibus in ſuis dictionibus uidebimuſq;.
Cytherea prima cum. c. exili &. y. græco: ſequens cum. th. aſpirato &. e. uocali tam in penultima q̃ ante penultima abſq; diphthongo ſcribit: ſane apud grecos in penultima ẽ. ei. diphthongus: ob quod dixit Seruius ſuper. vi. æneidos dici cytheream pro cytheriam: hoc eſt uoce græca: ubi illa diphthongus ſic ſonat. Et eſt cytherea Veneris cognomen a cytherea urbe cypri: ut in præcedenti dictione uidimus. Vnde uocabulum cythereia & cythereus per diuiſionem. ei. diphthõgi deducit: ut Oui. li. metamorphoſeos. xiii. Fert humeris uenerabile onus cythereius heros.
Cythereis ut ſuperior dictio & cum. i. latino in fine ſcribit: nomen fuit libertæ Volumni. Quam Gallus amauit. & licorin in ultima ægloga: quæ gallus inſcribit Virg. nominauit.
Cithæron prima cum. c. exili &. i. latino ſequens cum. th. aſpirato &. æ. diphthongo ſcribit. Vnus eſt ex iugis Parnaſi montis Boetiæ: non longe a Thebis: quem Lactãtius dixit libro primo diuinarũ inſtitutionum ſic quoq; dici: quia frequenter ſuper ipſo cantu cytheræ Orpheus perſonaret. Quod Oui. li. metamorphoſeos tertio prius confirmaſſe uidetur cum ait.
Vadit ubi electus facienda ad ſacra cytheron.
Cantibus & clara bacchantum uoce ſonabat.
Nam in eo per fancte colebat Bacchus. Quin & in illo pentheus atq; orpheus dilaniati fuerunt.
Cytorus prima cum. c. exili &. y. græco: penultima cum. t. &. o. uocali ſcribit: mons ẽ teſte Solino minoris Aſiæ in paphlagonia porrectus in ſpatium trium & ſexaginta milium buxo fertilis: quæ ut ait: uento mota æſtus imitatur undarum: dicente etiam Virgilio lib. georgicorum ſecundo.
Et iuuat undautem buxo ſpectare cytoron.
Cytiſus prima cum. c. exili &. y. græco: ſecũda cum. t. ſimplici &. i. latino: quin & unico. ſ. ſcribit: frutex eſt teſte Plinio circa finem libri. xiii. naturalis hiſtoriæ ab Antilomacho atheniẽſi miris laudibus prædicatus pabulo ouium: quo modico pinguescunt & quadrupedia: aut iumenta hordeũ ſpernunt: hæc ille. Quare dixit Theocritus.
αἰξὸν κυτῖσον ὄλυκοσ ταναὶ γαλίωκέι
ἀγέρανοσ τὸρὸτρὸν ἐγὸ λἔῶῖτιν με μάναμαι
Et quibus ex tranſtulit Vir. quando dixit in corydone. Torua leæna lupum ſequitur: lupus ipſe capellã. Florentẽ cytiſum ſequitur laſciua capella. Et ſubdit Pli. ad ea quæ ſupra dixit. Nõ ex alio pabulo lactis maior copia aut melior: Et infra ſubſequitur inuentus hic frutex in cytiſo inſula inde tranſlatus i omnes cyclades: mox in urbes græcas caſei puentu: hæc ille: ideo dixit Seruius ſuper. ii. geor. ab ea inſula: in qua abundat nomen aſſumpſiſſe. Et pergit Plinius propterea quod maxime miror rarum eſſe Italia nõ æſtuũ: nõ frigoꝝ: non grandiuũ: aut niuis iniuriã expaueſcit. Adiicit Iginus: ne hoſtium quidem pp nullam gratiam ligni: nec formam eius fructicis faciem ue declarat: ut reliquorum fecit.
Cytrapos prima cum. ch. aſpirato &. y. græco: ſequens cum. t. exili ſcribitur: dicitur ille tripos qui chytram. i. ollam ſuper ignem detinet. Et ſequitur ultimæ dictionis declinationem quæ eſt pos podis: Vt Oedippos & ſimilia.
Cyzicus prima cum. c. exili &. y. græco: ſecunda cum. z. conſonante &. i. latino: ultima cũ. c. exili ſcribit ciuitas fuit Aſiæ nobiliſſima ſita in cheroneſo maris propontidis mœnibus arce & turribus marmoreis: quaſi altera roma: ut ſcripſit Florus lib. iii. Vnde ait Ouidi. lib. i. de triſtibus.

Huncq; propontiacis hærentem cyzicon oris:
Cyzicon æmoniæ nobile gentis opus.

Clanius cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:fluuius eſt Cãpaniæ prope Neapolim fluens:& Acerras dictus a κλανιο:quod eſt uiola:qua illius ripæ abundare dicuntur.

Clarium cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:oppidũ eſt teſte Seruio ſuper tertio æneidos in confinio colophoniorum. Vnde appollo clarius dictus eſt:quod non longe ab Ephuſo quidã eſſe referũt: Vbi Iuppiter Neptunus & Pluto mundi imperia ſibi inuicem ſunt ſortiti. Vnde Plinius lib.quiuto natu.hiſto. cum de Epheſo loqueretur inquit. Inde Apollinis clari phaunum lebetos fuit.

Claros cum.c.exili ſcribitur:inſula eſt una ex cycladibus:a qua ut nonnulli putant Apollo clarius dict9 eſt quod Homerus in Hymno Apollinis aſſerere uidetur.

Clarius cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:cognomen ẽ Apollinis:uel ab oppido in cõfinio colophonioq; Vel ab inſula claros:in qua ut dicunt claria eſt urbs:in qua religioſiſſime colebaꝫ clarius deus dictus.ẽ Ouidius libro ſecundo de arte.Et clario delos amata deo. Idem circa initium libri faſtorum. Et clario miſſa legenda deo.

Claſſica cum.c.exili & duplicato.l.ſcribiꝫ:ſunt teſte Petronio grãmatico cornua tubæ:quæ cõuocandi cauſa facta erant:& ut ait a calãdo claſſica dicta ſunt de quo in dictione calendæ uidimus.

Clazomene cum.c.exili in prima &.z.conſonante in ſecunda ſcribitur:urbs eſt in confinio Aeoliæ: & ioniæ quam ſub lydia nonnulli hiſtorici quandoq; poſuere.

Clearchus prima cum.c.exili & ultima cum.ch.aſpirato ſcribitur:quaſi cleos.i. gloriæ: & archos princeps:fuit philoſophus ſolenſis.

Cleantes cũ.c.&.t.exilibus ſcribiꝫ:fuit Aſius philoſophus & phanii filius: & teſte Antiſthene pugi primum deinde profectus Athenes cũ quattuor drachmis diſcipulus factus ẽ Zenonis. Fama eſt ipſum laborioſiſſimũ fuiſſe:adeo ut inopia cogente ſe mercenarium faceret:ac noctu quidẽ i hortis hauriret aquas. Interdum opera ſtudiis liberalib9 daret:Pinſebat ẽt ſæpe farinas:Ingeniũ obtuſum diligẽtia ui cit:cõpoſuit libros pulcherrimos de tpe:de ſenſu:de arte:de appetitione:de antiqrate:de diis.de hime næo de gigantibus:de arte amatoria:de politicis:de legibus:& alios q̃plures. Timuit illi gingiua ac putruit:medicoq; ſnia biduo ſe a cibo abſtinuit:conualeſcente ipſo & medicis ſibi cõſueta permittentib9 iterum ſponte ſua fecit abſtinentiam qua cõſumptus eſt:& extinctus: Alii dicunt amore alterius uitæ manũ ſibi iniæciſſe.audito a ſe Zenonis annis.xix.cuius annos:hoc nonageſimum æquaſſe dicit. Et ille idem eſt qui cloantes cum.o.poſt.l.a Iuuenale dicitur cum ait in ſecũda ſatyra.Et iubet archetipos pluteum ſeruare cloantas. A t cloanthus cum.th.aſpirato:alius fuit ut in ea dictione uidebimus.

Cleobolus cũ:c.exili & unico.l.in ultima ſcribiꝫ:fuit lindius Euagoræ filius unus ex ſeptẽ ſapientibus. Græcæ:cuius genus plæriq; ad Herculem refetunt:dicuntq; illum petiiſſe Aegyptũ percipiendæ philoſophiæ gratia.Natamq; illi filiolam clebolinam:quam exametrorũ ænigma tum uatem aiunt. Fuit hic tempore Solonis:ad quem epiſtolam direxit: obiit annorum.lxx.

Cleombrotus cum.c.&.t.exilibus ſcribiꝫ:fuit teſte Plutarcho uir lacedæmonius:& Pauſaniæ filius.

Cleoſtratus abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:fuit nomen cuiuſdam uiri athenienſis.

Cleomenes cum.c.exili & abſq; aliqua diphthongo ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ tertio uir ſua ætate iuſtiſſimus.

Cleone cum.c.exili ſcribitur:urbs eſt Arcadiæ in Nemæa regiuncula:

Cleonymus cum.c.exili &.y.græco ſcribitur:nomen fuit uiri proprium.

Clericus abſq; aliq̃ aſpiratiõe & cũ.i.latino ſcribiꝫ:dici põt q̃ſi ſortitus. Nã a κλαροσ:qđ ẽ ſors deducit

Clepſydria prima cũ.c.exili:ſecunda cum.y.græco:& penultima cum.i.latino ſcribiꝫ. Vas eſt quodam in fundo crebris & minutis foraminibus perforatũ:quin &.e.latere ſuperiori latiori quodã foramine a pertum:quod ſane uas cum aqua impleꝫ:& inde ſuperius foramẽ digito claudiꝫ: ne uacum deꝫ:continetur aqua interius nec effundi poteſt. Sed cũ aperitur qua aer uices eius quod euacuaꝫ ſupplere põt: per rimas ipſius fundi ſparſum defundiꝫ. Sane nonnunq̃ ſimili uaſe deſignabanꝫ apud antiquos horæ Et a κλεπτω:quod eſt furor:& υδρια:quod eſt uas aqueum componitur:quaſi aquam furetur.

Climax cum.c.exili &.i.latino ſcribiꝫ:dicit latine ſcala:qđ tam in plurali q̃ in ſingulari:dem ſignificat & in utroq; numero comperitur.Eſt etiam climax figura cum de uerbo ad uerbũ fit gradatio:ut Virin Alexi: Torua leæna lupum ſequiꝫ:lupus ipſe capellam:Florentem cytiſum ſequitur laſciua capella:& illud:Mars uidet hanc:uiſamq; cupit:potiturq; cupita. Vnde Aphricanus modo conſimili aiebat.Ex innocentia naſcitur dignitas:ex dignitate honor:ex honore imperium: ex imperio libertas.

Clymene cũ.c.exili &.y.græco & abſq; aliqua diphthongo ſcribiꝫ fuit teſte Heſiodo in theogonia nympharum una Oceani & Tethios filia de qua Vir.lib.geor.iiii.Inter quas curã clymene narrabat inanẽ Fultq; mater Phætontis:de qua Oui.lib.metamo.primo.Et tulit ad climenen epaphi conuicia mater Altera fuit miniſtra Helenæ decoris oculis redimita:ut dixit Home.lib.iliados.iii.quã unã & Aethrã: alteram comites in patria habuerat. Vnde ait Oui.in epiſtola Helenæ ad Paridem.

Cætera per ſocias clymenem æthramq; loquamur:
Q uæ mihi ſunt comites cõſiliumq; duæ.

Clio cum.c.exili &.i.latino ſcribiꝫ:fuit muſarũ una a cleos:quod eſt gloria cognominata:ut uidebimus

in dictione muſæ.de qua Ouidius libro faſtorum quinto:clioq; & curuæ ſcita Thalia lyræ.
Clitemneſtra prima cum.c.exili &.y.græcos:ſecunda cũ.t.exili &.æ.diphthongo:penultima cũ. m. ante.n.in eadem ſyllaba &.e.abſq; diphthõgo:ultima cũ.t.exili ſcribit. Quanq; inſcit qdam modernio-res ſcripturã eius dictionis prſus coruperunt.fuit Tyndari filia ex Leda:uxorq; Agamemnonis & mater Horeſtis.quæ cum adulteraſſet cum Aegiſto Thyeſtis filio: Agamemnonem a bello troiano redeuntem teſte Iuuenale media inter pocula interfecit.
Clitomacus prima cum.c.exili &.i.latino:ſequens cũ.t.ſimiliter exili ultima cum.ch.aſpirato ſcribitur fuit philoſophus carthaginẽſis:& lingua patria Haſtrubal uocat in q ẽt philoſophari cœperat. Venit Athenas.xl.ãnos natus:audiuitq; Carneadẽ:q hois induſtriã admiratus:eum curauit ſtudioſe doceri: euaſitq; ita clarus:ut Carneadi ſucceſſerit uerſatus ẽ in tribus ſectis a cademica: pipatetica:& ſtoica.
Clinias cũ.c.exili &.i.latiuo utrobiq; ſcribit:& nõnunq; ſine.s.finali apud græcos in pria ei diphthõgo: fuit teſte Plutarcho pater Alcibaidis: Alius fuit cretenſis:de quo Plato in legibus meminit.
Clypeus cum.c.exili &.y.græco ſcribendũ eẽ oñdit Pli.li.xxxv.natu.hiſto. oſtendens γ αυτῶ:quod eſt ſculpto deriuari:qſi γλυπτοσ:hoc eſt ſculptus. Ita ut.γ.mutet.c.noſtrũ ſicut cõtra ob uicinitatẽ litterarũ:ut in antehabitis oñdimus. Vnde ait ſic Pli. Scutis.n.qlibus apud Troiã pugnatum ẽ:cõtinebant imagines.unde & nomẽ habuerũt clipeoq;.Nõ ut puerſa grãmaticoq; ſubtilitas uoluit a cluẽdo deduci:hæc ille eluere.n.antiqui pugnare dicebãt.Et ſubdit:Pœni ex auro factitauere clipeos ſculptis imaginibus:& ſecum in caſtris tulere. Quare nomẽ clypeoq; κλυφω:quod eſt ſculpto habere uoluit.
Clyſtrum prima cum.c.exili &.y.græco ſcribit:inſtrumentũ eſt ad purgandum uentrum.
Clytius pria cũ .c.exili &.i.græco:penultia cũ.t.ſimplicit nõ aſpirato &.i.latino ſcribit: fuit teſte Ho.filius Laomedõtis:& frater Priami. Alteq; poſuit Vir.li.xi.ænei.cũ ait.
Et Clitium & lidem & amicum cretea muſis.
Clitor abſq; aliqua aſpiratione & cum.i.latino ſcribitur:dici poteſt inuitator:& inde clitorius.
Clitorius cũ.c.&.t.exilibus atq;.i.latio ſcribit:ẽ Arcadiæ fons:q ſemel potus odiũ facit uini:ut uidebius i dictiõe Prætus:de eodẽ Oui.matamor.xv. Clitorio qcuuq; ſitim de fonte leuauit Vina fugit & reliq
Clitũnus pria cũ.c.exili &.i.latio penultia cũ.t.exili & ultima cũ.m.añ.n.ſcribit.Et ut græci qdã fuerũt dicit qſi clitor:hoc ẽ iuitator amnis. Sic.n.in hiſtoricis dionis de ſcdo bello punico p fonte Vmbriæ poſitũ cõpi.Nſi uero dictũ eẽ i ualle ſpoletana apd radices mõtis:cui treuiũ oppidũ immiet: & fluuiũ ex ſe effundere apd ueuaniã & ſpoletũ:q tandẽ topino fluuio iũctis in tibrim cadit.Ex huiꝰ aq ſi bos biberit:& cõcepit:nõ ſolũ grãdes tauros:ſed penitus albos pducit.quod Vir.lib.geor.ii.tetigit cum ait.
Hinc alibi clitumne greges & maxima tauri
Victima:ſæpe tuo perfuſi flumine ſacro:
Romanos ad templa deum duxere triumphos.
Cloãthus pria cũ.c.exili:ultia cũ.th.aſpirato ſcribit:nomẽ fuit troiani cuiuſdã æneæ comitis: cõpoſitũ ex cleos:q ẽ gloria:& ανθοσ flos:qſi gloria ſit floris:& pp altiorẽ ſonũ magis.o.quã.e.in prima retinuit
Clonus cum.c.exili ſcribitur:nomen fuit uiri propriũ aurifabri:deductum a κλω:quod eſt frango:& inde κ ωνδοσ ramus:de quo Virg.lib.æneidos.x. Quæ clonus eurytides multo cælauerat auro.
Cloníus cum.c.exili ſcribitur:&.i.latino fuit unus ex quinq; ducibus boetiorum:qui cũ qnquaginta nauibus ad troiam nauigauerunt:ut oſtendit Homerus libro iliados ſecundo.
Clotho cũ.c.exili &.th:aſpirato ſcribit:hẽtq; apd græcos accentũ in fine:una ẽ ex pcis:ut uidimus i dictiõe atropos. Altera eodẽ noie fuit nympha marina:una ex filiis Nerei:de q Vir.lib.æneí.ix.ait
Magniq; iubebo æquoris eſſe deas:quales nercia clotho.
Et galatea ſecant ſpumantem pectore pontum.
Cloaca abſq; aliq aſpiratiõe a noſtris ſcribit:atq; græcã eẽ dictionẽ nõnulli affirmãt. Ita ut a cochlea cõmutatis qbuſdã litteris deriuet:qa eos ſubtextus cõmeatuſq; hẽre uideat:quos hẽt cochlea. Alii latinã dicũt:& a coládo deducta eſſe uolũt:dicẽte Vlpiano de cloacis:cloaca ẽ locus cauus:p quẽ colluuies qdam fluit. Feſtus uero dixit cloacã a cloacare:qd ẽ inqnare deduci:ſed ſubdit Vlpianus:cloacæ ãũt appellatiõe & tubus & fiſtulæ continent. Et inde ſequtur ad ſalubritatẽ ciuitatũ:& ad tutelã ptinet:ut cloacæ purgent & reficiant. Nam & cælũ peſtilens & ruinã minant immũdiciæ cloacaq;. Sane Liuio teſte libro.ii.ab urbe. Tarquinius foros in circo faciendos & cloacam:quæ maxima recæptaculũ oium purgamentoq; ſub terra agendam:quibus ut ſubdit operibus uix noua hæc magnificentia quicquam adæquare potuit.Et Pli.lib.xxxvi.natu.hiſto.cũ romana quædã ædificia cõnumeraſſet: ſub pterea cloacas operũ oium dictu maximũ ſuffoſis montibus atq; urbe penſili ſubtuſq; nauigata. Et ſubſequtur id. M. Agrippa fecit in ædilitate poſt conſulatũ:cornicatis ſeptem amnibus curſu pcipti torrentũ mõ rapere.atq; auferre oia coactis. Et plura admiranda q de huiuſcemõi rebus idẽ auctor proſequit.
Chlamis pria cũ:ch.aſpi.& ultima cũ.y.græco ſcribit:idumẽtũ ẽ militar & comicũ ut dixit Iu.Pollux.
Chlena prima cũ.ch. aſpirato ſeqnte.l.&.æ.diphthongo ſcribit. Genus ẽ ueſtimẽti:qd deſup alia portabat. Vt Lucilius lib.xx.a Parthenio inducit: qui ait chlænam deſup indutam fœdauit. Sic Homer. lib.ilia.ii: Vlyxem inducit dicentẽ cõtra Therſitem:ſi offendero te iteq; talia facientẽ phendam: & denudatũ omnibus ueſtibus nõ mõ tibi auferam χλαιναν τιδε χιθωνα:hoc eſt chlænam & tunicam: ſed ut ſubdit etiam ea quæ pudenda regunt. Idem lib.x. αμφιδαρα χλαιναν τε ρυηοατο. At Virgi.libro

æneí.iiii.ſine.ch.tantummõ læna dixit cum ait:ardebant murice læna:ut in ea dictione uidebimus.
Choloris cũ.ch.aſpirato &.i.latino ſcribit:fuit una Amphionis Orchomeni regis filia: uxorq; Nilei & mater Neſtoris atq; alioꝝ undecim filioꝝ:altera ab Ouidio dea floꝝ ponit:q̃ cũ nympha eſſe nõ igno bilis:& Zephyro nuberet:quaſi dotis loco id muneris a marito accepit:ut floꝝ omniũ ptãtem haberet unde inqt ipſa apud Oui.lib.faſtoꝝ.v. Chloris eram quæ flora uocor corrupta latino Nominis eſt no ſtri littera græca ſono. Huius ſacra floralia dicebant inſtituta:teſte Pli.lib.xviii.natu.hiſto.urbis anno ꝙngenteſimoſextodecimo ex oraculis ſybillæ:ut omnia bene defloreſcerent. Nã ut idem auctor rettu lit:tria tempora fructus metuebant:pp quos inſtituerũt ferias dieſq; feſtos rubiginalia floralia:uinalia Rubiginalia Numa conſtituit anno regni ſui.xi.quæ nunc aguntur ad.vii.calen.maii.quoniam tunc fere ſegetes rubigo occupat. Diem uero floralium Varro determinat: Sole tauri partẽ.xiiii.obtinẽte Ita ut ſi in eo quatriduo inciderit plenilunium fruges & omnia quæ florebunt lædi neceſſe erit. Vina lia nono calendis martii deguſtandis uinis inſtituta:quæ nichil ad fructus attinent.
Chloelia cũ.ch.aſpirato &.o.atq;.e.ſepatis apud græcos atq; unico.l.ſequẽte:&.i.latino ſcribit. Virgi. amen.o.&.e.cõiunxit in uerſu ut infra uidebimus:fuit uirgo romana:de qua late Liuius libro.ii.ab ur be ſcripſit. Hæc porſene Hetruſcoꝝ regi cũ pluribus allis romanis utriuſq; ſexus obſes data fuit: Vt ſi Porſena hoſtes a ianiculo remoueret:romani agros dudum ueientibus ablatos reſtituerẽt. Sed illa cũ liberatũ ab hoſtibus ianiculũ conſpexiſſet:dux caterue uirginum effecta inter hoſtiũ tæla cum illis au fugiens natando Thybrim pertranſiuit. Et uirgines oẽs ꝓpinquis ſuis reſtituit: De quo Vir.lib.æneí. viii. Et fluuiũ uinculis innatet chloelia ruptis. Quam ſolam cum Porſena reſtitui ſibi oio expoſceret: admiratus uirginis uirtutẽ ptem aliam obſidum quos impuberes illi ellegit ei largitus eſt:& honoratã remiſit. Vnde Iuue. Quod miraret cũ coclite mutius:& quæ impii fines thyberinũ uirgo natauit.
Cnidos cum.c.exili ſequente.n.in eadẽ ſyllaba &.i.latino ſcribit:una eſt ex quinq; ciuitatibus Doricæ Græce:ut oſtẽdit Herodotus libro hiſtoriarum primo: In hac teſte Pli.libro naturalis hiſtoriæ.vii.tem plum fuit Veneris & ſimulachrum ſculptum a Praxitele neutiquam a libidinoſo complexu tutũ. Vn de conterraneus meus Carolus aretinus in elegia ad poggium.
Praxiteleſq; cnidi rurſus te marmore ſignet.
Pulchra uenus:quod ſit nobilis ipſa cnidos:
Deniq; lyſippus figat ſpirantia ſigna:
Omnia mercurio cædere uiſa meo. De qua Venere late uidebimus in dictione Praxiteles. Sed ut ait Plinius libro.xxxvi. naturalis hiſtoriæ ſunt in Cnido & alia ſigna marmorea illuſtrium artificum liber pater Bryaſidis:& alter Scopæ & Minerua:
Cnoſus cum.c.exili ſequente.n.in eadẽ ſyllaba ſcribitur: urbs fuit in Creta Minois regia:unde cnoſius cnoſia cnoſium deriuat:quæ ob uicinitatem litteraꝝ moderniores cum.g.ſcribunt. Virgilius lib. ge orgicoꝝ primo. Gnoſiaq; ardentis decedat ſtella coronæ:quam a Vulcano fabricatam Ariadne filia Minois dono accæpit:ut in dictione Ariadne uidimus.
Coaſpis cum.c.exili &.i.latino ſcribit:fluuius eſt medorum:qui apud perſas in Tigrim decurrit. Huius aqua teſte Solino adeo dulcis ẽ:q; q̃diu reges perſarum in regno erant: ex eo ſibi pocula ſemper uole bant & ſi peregregraderentur ſecum deferebant.
Cocytus abſq; aliqua aſpiratione & cũ.y.græco ſcribit:habetq; apud noſtros accentũ in penultima: flu uius dicitur infernalis:qui ex Styge palude naſcitur:& a poetis ſæpius decantatur.
Cochlea prima cum.c.exili & ſequens cum.ch.aſpirato ſcribit:teſtã ẽ limacæ:quæ & nõnunq̃ pro ipſa limaca ponitur.ut Plinius libro.xviii. Limacæ inquit naſcuntur in uitia:& aliquando e terra cochleæ minutæ mirum in modum erodentes eam.
Cochliarium prima cum.c.exili:ſequens cum.ch.aſpirato ſequẽte.l.&.i.latino utrobiq; ſcribit:& a co chlea ob eius ſimilitudinem deriuatũ ẽ.
Cocche ut in antiqſſimis & emẽdatiſſimis codicibus nr̃is cõpi:prima cũ.c.exili utrobiq;: & ultima cum ch.aſpirato ſcribit. Nã apud græcos nuſq̃ dictionẽ hanc legi:quã tñ quidã græcã eſſe contendunt:nec illius deriuationẽ exqrere ualui:& ut q̃dã putant unum corruptũ deſignat:qđ indicare uidet Iuuena. cum ait in ſatyra Vimbritii. Cuius aceto. Cuius cocche tumes:nec ſtare põt concha ut q̃dam ſyllaba rum ignari male legunt. Sed ſtare põt cõche pro piſce.qđ inueniri nõnulli affirmant in Martiale.
Cocles cũ.c.exili utrobiq; ſcribit:fuit teſte Herodiãno grãmatico tractauit de noie apud antiqſſimos co gnomen habentiũ unũ oculũ:uñ oculũ a latinis primo tractatũ quidam uolunt. fuit itaq; apud roma nos cognomen Horatii cuiuſdã inclyti & fortiſſimi ciuis:dicente Plinio de uiris illuſtribus.cum porſe na primo impetu cæpiſſet ianiculũ. Horatius cocles illo cognomine quod in alio ꝓlio oculũ amiſerat pro ponte ſublicio ſtetit:quẽ fuiſſe ligneũ dixit Seruius ſup.viii.æneid. Et tãdiu hoſtium impetum ille ſolus ſuſtinuit:quãdiu pontẽ poſt ſe confractũ fuiſſe a ſuis pſenſit. Et inde prout erat armatus in Thy berim ſe cõiæcit:atq; ad ſuos enatans magna cũ gloria euaſit:dicente Virgilio libro octauo æneidos. Illum indignanti ſimilem:ſimilemq; minati. Aſpiceres pontem:qui auderet uellere cocles.
Codrus cum.c.exili ſcribit:fuit teſte Seruio in Dalphnim dux athenienſiũ:qui orto bello inter lacona & atheniẽſes:cũ reſpondiſſet oraculum illos poſſe uincere:quorum dux periiſſet. habitu humili profe ctus eſt ad hoſtium uicina tentoria:& illic iurgio eos ĩ cædem ſuam inſtigauit. Quare a nullo cognitu

& interfectus fecit locum oraculo: Vnde teste Iustino libro secũdo hostes cognito Codri corpore per anulum: quem gestabat sine prælio discesserunt.

Cœmiterũ absq; aliqua aspiratione & cum .œ. diphthongo in prima atq; .i. latino utrobiq; scribit. Et a græco uerbo deducit: quod est κοιμωμαι: id est dormio: cum mortui eo in loco dormire dicantur.

Cœnobium prima cum .c. exili &. œ. diphthongo: penultima cum .i. latino scribitur: locus dicit: in quo communis uita ducitur. Nam componitur a κοινος: quod est communis: & βιος uita.

Cœna cum .c. exili &. œ. diphrhongo scribitur. Nam a κοινη: quod est cois transfert: quia plures semp i cõmune cœnare consueuerant. Vnde reprehendit eos. Iuue. in prima satyra: q cõtra maiorũ consuetudinem secreto cœnabant: & ut ita dicã contra uocabuli institutionẽ agerent: cum dixit: Quis fercula septẽ Secreto cœnauit auus? Et i eadẽ satyra: Optima syluarũ interea pelagiq; uorabit Rex horũ: uacuisq; toris tantũ ipse iacebit. Nam ut ait Festus id olim erat cœna: quod dicitur: prãdiũ: ab ea hoium comunitate cœna dici potuerit: & sic quoq; a poetis nostris pro utroq; obseruatum uidetur.

Cœnaculũ cum .c. exili utrobiq;: &. œ. diphthpongo scribit. Et a cœnando nomen assumpsit: locus ẽ superior domus ad cœnãdũ aptus: hoc ẽ sine inferiore taberna & officina. Vnde nõ tã pro loco cœnandi q̃ pro parte domus superiore dicit: accipitur dicente Varrone: Vbi cœnabãt cœnaculũ uocitabãt posteq̃ in superiori parte cœnitare cœpunt. Superior domus uniuersa cœnaculũ dicta accipit ẽt a poetis nostris nõnuq̃ significatione diminutiua pro loco ubi paupes & inopes cœnare cõsueuerũt. Iuue. in satyra Oibus in terris inqt: Tpibus diris igitur: iussuq; neronis Longinũ & magnos senecæ pdiuitis hortos Clausit: & egregias lateranorũ obsidet ædes Tota cohors: rarus uenit in cœnacula miles.

Cœnatio cum .œ. diphthongo similit scribit: & a cœnãdo deducit. Ponit a nostris poetis p loco ad cœnandũ: sed in imo domus. Iuue. in satyra. Et spes & ratio inqt: Et algentẽ rapiat cœnatio solem.

Cœlum ut quidã uolunt cum .œ. diphthongo scribitur. Et deducunt a cœlo uerbo: quod est sculpo: uerbum uero a κοιλον: quod est concauũ: quia in sculptura id necessario exigi dicunt. Et inde celebs oĩa cum .œ. diphthongo scribunt. Aliis uero magis placet cum .æ. diphthongo scribenda hæc esse: secundum quod latius uidebimus in dictione diphthongus.

Cœlesyria prima cum .c. exili &. œ. diphthongo: ante penultima cum .y. græco: & penultima cum .i. latino scribitur: uocabulum est: quo quidam ex nostris antiquis usi sunt: indicantes per illud cauam syriam Nam ex κοιλη: quod est caua: & συρια componitur.

Coeus cum .c. exili &. œ. diphthongo scribitur: fuit gigas filius Titani & Terræ: qui in Cæa insula supbissime regnum tenuit: a quo insula traxisse nomen dicitur: de quo meminit Vir. libro geor. i. cũ ait: Coeumq; Iapetumq; creat: scæuumq; typhoea.

Colaphizo cũ .c. exili & unico .l. atq; .i. latino &. z. cõsonãte scribit: idẽ est qd̃ apud nos alapam incutio.

Colaphus cũ .c. exili & unico .l. scribitur: a nostris quibusdam alapa dicitur: & descendit a κολαφιζω qd̃ est alapam incutio. Iuuenalis in satyra Scire uelim ait. Nos Colaphum incutimus lambenti crustula seruo. Terentius: Plus quingentos colaphos infrægit mihi.

Colyma cum .c. exili & unico .l. atq; .y. græco scribit: dici pt a nostris uetatio: quo uocabulo usum Afranii dicũt in menæchinis cũ ait: Colyma a lenone sancitũ ẽ. Nã deriuat a κολυω: qd̃ est ueto: qd̃ i ptes rito facit uetui: & in supino uetitũ: inde uetatio & nõ uetitio. Nã noia q̃ ueniũt a uerbis primæ cõiugationis positionẽ supini hẽntibus in itũ uel in ictũ: pter cæterorũ uerborũ legẽ exeũt i atio nõ i itio nec in ictio: *ut pſto pſtiti: pſtitũ pſtatio nõ pſtitio: cubo cubui cubitũ: cubatio nõ cubitio: domitũ domatio non domitio: ſonitũ ſonatio nõ ſonitio: crepitũ crepatio non crepitio: tonitũ tonatio nõ tonitio:* licet dicamus sonitus crepitus tonitus: nõ sonatus crepatus tonatus. Frictũ fricatio nõ frictio: & ita in cæteris. Sectio tamẽ crebrius repit q̃ secatio. Lauo & poto nõ hẽnt supina neq; in atũ neq; in itũ neq; ctũ sed in otũ. Idẽ formant noia sua lotio & potio. Vnde sunt lotor & potor noia uerbalia: & lotiũ pro urina prima tamẽ breui nõ longa. Aliq̃do repit lauatũ & potatũ: unde sunt lauatio & potatio: lauatorq; & potator. Iuuo uero alio mõ format deriuatiuũ: uidelicet iutũ. Cæteq; ex alio supino iuuatũ facit iuuatio ab illo fit iutor: seu potius adiutor. Ex cæteris ãt pauca sũt noia uerbalia ior: ut domitor & nõ domator Et sector q significat uẽditorq; bonorũ exulis: & ut aliq uolunt emptorẽ. Et sectio ipsa hæc actio.

Colyphiũ prima cum .c. exili: sequẽs cum .y. græco: & penultima cum ph. aspirato &. i. latino scribit. Et apud quosdam poetas græcos: uti apud nostros pro cibo: quo luctatores utebant: ut Iuuenalis in satyra Vltra sauromatas. Luctantur paucæ: comedunt colyphia paucæ.

Colica cum .c. exili utrobiq;: & unico .l. atq; .i. latino scribitur: passio est intestini: quod græce colon dicitur. Vnde nomen assumpsit.

Coboliũ cũ .c. exili & unico .l. atq; .i. latio scribit Vestis erat sine mãicis: & descẽdit a κολοβος q; ẽ breuio

Colocasia cũ .c. exili utrobiq;: & unico .l. atq; unico .s. & .i. latino scribit. Est teste Pli. li. xxi. natu. hi. nobilissima herba i Aegypto: quã cyamõ aliq uocãt: spectabilis foliis & latissimis ẽt si ad arbores cõparent q̃ cũ aq̃ in uasis sæpe iplexa gratissimã potationẽ reddũt: pducitq; fabã in arenoso solo decoctam: quæ gratũ ẽt ad nos traducta saporẽ reddit. hæc ille: Vnde ẽt esse puto quã fabã ægyptiã uulgo uocamus.

Colocynta absq; aliqua aspiratione & cum .y. græco scribitur: ut quã nostri transcribere in penultima cum .q. consonante consueuerunt: ac conuertentes .y. græcum in .u. & superaddentes .i latinum dicunt colo quinta: & est teste Diascoride agrestis cucurbita.

Colchos prima cum.c.exili & ultima cum.ch.aspirato scribitur:regio est iuxta Pontum ex parte Asiæ: quæ regnum fuit Oetæ regis.
Colla cum.c.exili & duplicato.l scribitur a nostris dicitur gluten.
Collirĩ prima cũ.c.exili:sequẽs cũ.y.græco:& penultima cũ.i.latino scribĩt:medicamẽ ẽ oculoꝝ. Vti Iuue.in satyra Credo pudicitiã ait:Et prurit fractus ocelli Angulus inspecta genesi collyria poscit.
Colophon cũ.c.exili & unico.l.scribĩt:urbs ẽ in Lydia:quã qdã nobilẽ ferũt ex oraculo clarii Apollinis
Colon cũ.c.exili & unico.l.scribĩt:dici pt a nobis artus membꝝ & internodiũ:Estq; ẽt nomẽ intestini.
Colossus cũ.c.exili & unico.l.atq; duplicato.s.scribĩt:græcũ uocabulũ est:& a κολον: quod ẽ mẽbrum deducitur.Itaq; pro mẽbrosa & alta statua ponitur.Vnde ait Pli.lib.xxxiiii.natu.histo. Moles quippe excogitatas uidemus statuaꝝ:quas colossos uocant turribus pares:talis est i capitolio Apollo trãslat⁹ a Lucculo ex Apollonia Ponti urbe.xxx.cubitoꝝ quingentis de talentis factus: Talis in cãpo martio Iuppiter a Claudio Cæsare dicatus:q decorat põpeiani theatri uicinitate:talis & Tarenti factus a Lysippo.xl.cubitoꝝ.Refert ẽt Apion græcus historicus.q Plistonices cognominat: & Paulo ante Plinĩ fuit adhuc tũc i labyrintho Aegypti colossum esse Serapis:e smaragdo cubitoꝝ.ix.Sed ante oẽs teste Pli.in admiratione fuit Solis colossus Rhodi:quẽ fecerat Clares Iyndius Lysippi supradicti discipulus: qui.lxx.cubitoꝝ altitudinis fuit.Q ui post quinquagesimũ sextum annum terræ motu ꝓstratus:iacẽs quoq; miraculo est.Pauci pollicẽ eius amplectunt.Maiores sunt digiti q̃ plæraq; statuæ:uasti specus hãc defractus mẽbris.Spectantur intus magnæ molis saxa:quoꝝ pondere stabiliuerat illud cõstituẽs. xii.annis tradunt effectũ trecentis talentis:q̃ cõtulerant ex aparatu regis Demetri relicto.Sunt alii cẽ tũ minores in eadẽ urbe ubicunq; singuli fuissent nobilitaturi locũ.Fuit & in Galliæ ciuitate aluernis Mercurius oẽm ãplitudinẽ eius generis statuaꝝ ea ætate uincẽs q̃ Xenodorus fecit.Is postq̃ satis artẽ ibi approbauerat.Romã accitus ẽ a Nerone:ubi destinatũ illius principis colossum fecit centum.xx. pedũ:de quo uidebimus in dictione Roma.Nã ab eo amphitheatꝝ ꝓpinquũ colosseum uocatum est De quo Martí.li.primo epigrãmatum inqt:Hic ubi sidereus propius uidet astra colossus Et crescunt dægmata celsa uia:hoc ẽ ãphitheatꝝ ubi pægmata.i.ludi exercebant.Et pgit: Inuidiosa feri radiabãt atria regis:idest Neronis.Nã ibi domus eius aurea fuerat:Vnaq; iam tota stabat in urbe domus.
Collyiusta cũ.c.exili & duplicato.l.seq̃ute.y.græco:& cũ.i.latino i penultima scribĩt:dr a nostris nũmularius:& minutus mẽsarius:q & idẽ forte ab illis trapezita uocatur:cũ & collyiusta trapezas habeat.
Colpus cũ.c.exili & p.nonnunq̃ qdẽ exili nonnunq̃ uero aspirato scribitur:dicitur a nostris sinus.
Coma cũ.c.exili & unico.m.scribĩt.Et si habeat prima breuem capilloꝝ ornatum indicat. Nam tunc quoq; a græcis cum.o.paruo scribitur.Si uero habeat illam lõgam uillam designat:& cum.o.magno apud græcos scribitur:Et differt secundum aliquos coma a cæsarie.Quia a cedẽdo cæsaries dicta fertur.Et coma capillos non cæsos indicat ἀπο τοῦ κοπτω κατα την αντίφρασιν.
Comma generis neutri cũ dup'icato.m.scribĩt:& dicit apud nos partẽ. Nã deriuat ἀπὸ του κοπτω.
Comarus cũ.c.exili & unico.m.scribĩt:dicĩt teste Pli.li.xv.natu.hi.a nostris arbutus:est ẽt genus mori.
Comata absq; aliqua aspiratione:& cũ unico.m.scribitur:nomẽ est pastoris:de quo sæpe Theocritus quin & gallorum regionis cognomen:ubi grandem illi deferunt comam.
Cometes absq; aliqua aspiratione scribitur:& deriuatur a coma:quã habere uidetur.ob qd̃ teste Pli.li. ii.natu.histor.crinita latine dicitur:& infra subdit:Cometes in uno totius orbis colo colitur. In tẽplo Romæ admodũ faustus diuo Augusto indicatus ab ipso qui inspiciente eo apparuit in ludis:quos faciebat Veneri genitrici:non multo post obitũ patris Cæsaris in collegio ab eo istituto. De quo Vir. intellexisse puto cum ait:Ecce dionæi ꝓcessit cæsaris astrũ.Maxime cũ nõ multo post dicat Pli. eo fidere significari uulgo creditur Cæsaris animã inter deorum immortalium numina recæptã. Q uo nomi id insigni simulachro capiti eius:quod mox in foro cosecrauimus adiectum est.
Comœdia cum.c.exili &.œ.diphthongo in antepenultima atq;.i.latino in penultima scribĩt: cõponiturq; p modũ:quo supra in generalibus ꝓceptis late ostẽdimus.Sane fuit comœdia apud græcos duplicis generis antiq̃.s.& noua.Antiq̃ qdẽ teste Q uintiliano cum sinceram illã sermonis attici gratiã prope sola retinet:tũ facundissimæ libertatis in uitiis insectandis est ꝓcipua.Q ua quidẽ & pro nostra satyra græcos usos fuisse demonstrat.Fueruntq; in ea ꝓcipui Aristophanes Eupolis & Cratinus:ut in dictione Prologus late demonstrabimus.Noua uero comœdia eadẽ uia qua & nostra incedit:in q̃ nos claudicasse Q uintili. dicit.& ut ait uix leuem umbrã græcoꝝ sequimur:adeo ut sermo ipse romanus nõ recipere uideatur illã solam concessam atticis Venerem in quo genere eodẽ teste ꝓcipuus & admirandus fuit Mæander:ut in ea dictione uidebimus:apud nos uero plures fuerunt:sed soli iam restant Terentius & Plautus.De quo Varro Epistilonis sententia musas plautino dixit sermone locuturas fuisse:si latine loqui uellent.Sed habuimus olim Cæcilium:Neuium:Lucinium:Attilium: Turpiliũ: Trabeam:Lucetium:Ennium.De quibus Iulianus sedicus teste Aulo Gellio hos uersus edidit.

Multos incertos certare hanc rem uidemus: Plautus secundus facile exuperat cæteros.
Palmam poetæ comico cui deferant. Deinde Neuius:qui seruet precio in tertio:
Cum meo iudicio errorem dissoluam tibi: Si erit quod quarto detur dabitur Licino.
Vt contra si quis sentiat:nil sentiat: Post insequi Licinium facio Attilium.
Cælicio palmam statuo de comico. In sexto sequitur hos Terentius.

Turpilius ſeptimum: Trabea octauũ obtinet. In nono loco eſſe facile facio Lucetium.
Decimum addeo antiquitatis cauſa Ennium. Quã ſane ſententiã cõfirmare uidetur Gellius: ſed non plane Cicero & Quintilia. Vnde ait ille ad Atticum li. octauo epiſtola tertia: ſecutuſq; ſum non dico Cæcilium inane: ut ex portu in Pyræo: malus. n. auctor latinitatis eſt. Sed Terentiũ: cuius fabellæ pp elegãtiã ſermonis putabantur a. C. Lelio ſcribi. Heri aliquot adoleſcẽtuli coimus i Pyræũ: Quintilia. in. x. in comœdia maxime claudicauimus: ſic Cæciliũ ueteres laudibus ferant: licet Terentii ſcripta ad Scipionem aphricanum referãtur. Quæ tamẽ ſunt in hoc genere elegantiſſima: & plus adhuc habitura gratiæ: ſi intra uerſus trimetros ſtetiſſẽt: Sane a comœdia comicus deducitur. Et is dicitur q comœdiam cõpoſuit: ut Cæcilius: Plautus: & reliqui. Comœdi uero ſunt repſentatores actoreſq; comœdiarum: ſicut tragicus qui tragediam confecit: & tragedus repſentator actorq; tragœdiarum.
Concha prima cũ. c. exili: & altera cũ. ch: aſpirato ſcribit̃: genus eſt piſcis ex cãcroꝝ genere carẽtis oculis ut dixit Pli. li. ix. natu. hiſt. quæ teſte Solino potiſſimæ ſunt in mari indico: iqbus ut ait reperit̃ margarita genus lapidis pcioſi. Quin & in eadẽ orthographia uolunt pro uaſe capi & tuba. Alli uero pro his latinã dictionẽ uolũt: & ſine aſpiratione ultimæ ſcribendũ dicunt: ita ut dicatur quaſi concaua.
Conchylia prima cũ. c. exili: ſequens cũ. ch. aſpirato &. y. græco: penultima cum unico. l. &. i. latino ſcribitur: genus eſt piſcium in mari aſſyrico & indico: ex quorum inciſis conchis lachrime emanant q̃bus purpura tingitur. Idem murices dicuntur & ſarræ: ut Virgilius in qua to æneidos Ardebat murice læna: & libro georgicoꝝ ſecumdo: Vt gemma bibat & ſarrano dormiat oſtro. Quare Iuuena. in tertia ſatyra de adulatoribus græcis loquens inquit, Horum ego non fugiam conchylia: id eſt purpuras adulationes uenena: ut Virgilius libro georgicoꝝ ſecundo: Albaneq; aſſyrio fucatur lana ueneno.
Conon cum. c. exili: hoc eſt ſine aſpiratione ſcribit̃: fuit uir athenienſis: q tpe pelopõneſiaci belli ad rẽpub. ſe cõtulit: i qua magna quidẽ perægit. Nã teſte Aemilio probo ptor pedeſtribus exercitibus pfuit. Et pfectus deinde claſſis creatus res magnas mari geſſit: in qua ptãte phæras cæpit lacedæmonioꝝ coloniã: Idẽ in extremo pelopõneſiaco bello prætor erat: cũ apud Aegos flumen copiæ athẽienſium a Lyſandro ſunt deuictæ: ſed tunc quoq; affuiſſe Cononẽ cõſtat: ex quo peius res adminiſtratæ in eam calamitatẽ deuenerunt. Veꝝ cum rebus afflictis patriã obſideri audiſſet: nõ quæſiuit ubi tuto uiueret ſed unde ciuibus ſuis pſidio eſſe poſſit: qd̃ tantis laboribus & piculis confecit: ut ultimo a Tyriabazo: q Sardis pẽrat: ſub amicitie ſpetie conuocatus in uincula coniectus eſſet: in quibus aliquãdiu fuit: ſed ut nõ nulli ſcribũt inde ad perſaꝝ regẽ deductus apud eum periit: At Dion hiſtoricus: q fideliter pſica ſcripſiſſe dicit̃: effugiſſe eũ ſcribit: & dubitat an Tyriabazo id ſciente uel imprudente factũ fuerit:
Conopeum cum. c. exili &. e. abſq; diphthongo ſcribitur: genus eſt tentorii: ex fillo cõtexti: quod ad euitandos culices ſupra lectum explicari cõſueuit. Nam κωνωψ græce latine culex dicitur. De quo Iuuenalis in ſatyra ſexta: Vt teſtudineo tibi lentule conopeo.
Contus abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: & dicitur apud nos pertica ſiue ſudes.
Cholera cum. ch. aſpirato ſcribitur: dicitur a noſtris bilis: Iuuenalis in ſatyra Credo pudicitiam ait.
Nauſeat atq; oculis bilem ſubſtringit opertis.
Coctona prima cum. c. exili: ſequens cũ. ct. ſimiliter non aſpiratis ſcribitur. Et eſt neutri generis ac pluralis numeri: apud græcos ficoꝝ genus eſſe comperi: quæ quidem ab urbe Syriæ. quæ Cocton diceba tur nomen aſſumpſerunt: Idem Pli. lib. xiii. natu. hiſt. cofirmaſſe uidetur: dicens ficoꝝ caritas minor ẽ eius generis: quæ coctona uocant. Et immediate ſubdit: item pruna in Damaſco Syriæ nata: & miſſa utra q̃ iam familiaria. Idem Iuuenalis ſenſiſſe uidetur: in ſatyra Vmbritii: cum dixit de adulatore græculo: Aduectus romam quo pruna & coctona uento: hoc eſt eodem modo uenalis Quin & puas eſſe ficus oñdere uidet̃ Mart in. vii. Paruaq; cũ canis uenerũt coctona prunis. Et circa ultimũ opis iquit:
Hæc tibi quæ cocta uenerunt e octona menſa:
Si maiora forent coctona ficus erat.
Coons cum. c. exili & duplicato. o. ſcribitur: Fuit teſte Homero lib. xi. iliados primogenitus filioꝝ Antenoris: qui cum Iphidamantis fratris mortem ab Agamemnone illatam uindicare uellet: & Agamẽnonem ſolus uulneraſſet: ab eodem & ipſe interfectus eſt.
Cophinus cum. c. exili &. i. latinn ſcribitur: dicitur latine corbis.
Cotax cũ. c. exili ſcribit̃: fuit unus frat̃ Tiburti: ut uidebimus i dictiõe Tybur: & oppidũ uolſcoꝝ ab eo cognoiatũ. Alter fuit orator ſiculus: q & Tiſias primi artificioſe dicẽdi pcepta lris mãdaſſe dicũtur.
Corybantes abſq; aliqua aſpiratione: & cum. y. græco ſcribitur: populi fuiſſe dicuntur in Creta, q una & curetes iouem infantem aluerunt. Nam ut dixit Ouidius libro quarto faſtorum.
Pars clypeos manibus: galeas pars tundit inanes:
Hoc curetes agunt: hoc corybantes opus.
Corydalus cum. c. exili &. y. græco atq; unico. l. ſcribitur. genus eſt auiculæ.
Corycus cũ. c. exili utrobiq; &. y. græco ſcribit̃: fuit Ciliciæ urbs: & eiuſdẽ noĩs portus: ac ſimiliter mõs optimũ crocũ deferẽs: i quo antꝝ illud eodẽ noĩe famoſũ a poetis & hiſtoricis eſſe celebrat̃. Nã ut ait Solinus eſt ibidẽ ſpecus: q mõte impoſitũ mari a ſũmo cauat uertice: patulus hiatu ampliſſimo ut etiã Põponius confirmauit: q de huiuſmodi ſpecu plura & admiranda conſcribunt: immo & tribus ſpecubus diſtinctũ illum eſſe exponunt. Quoꝝ ultimum typhoneũ uocãt: de quo Lucanus: Antraq; lætife

ti rabiẽ typhonis anhelant. Simili mõ & oĩa coryco deſcendentia ſcribuntur: ut corycius: ut Vir. libr. georgico. iiii. Namq; ſub œbaliæ memini me turribus alti Coryciũ uidiſſe ſemen. Eſt ẽt corycus collis alius apud Delphos cũ ſimili ſpecu: ut Homer in hymnis Herodotuſq; & alii q̃ plures oſtendunt.

Cortina abſq; aliqua aſpiratione & cũ. i. latino ſcribit̃: ab aliqbus græcũ dicitur uocabulũ. Ego uero illud latinũ potius puto: & a coriis tractũ: ex qbus primo coficiebant̃: qbus & nonnunq̃ loca magis abdita ab aliis in tẽplis ſepari cõſueuerãt. Quare & pro huiuſmodi loco poſitũ comperitur. Vir. li. æne. iii. Et mugire aditis cortina reclusis: ubi ait Seruius, Cortia locus ẽ: unde oraculi p̃cæptũ dat̃. Pli. uero li. xxxiiii. na. hi. ſentire uidet̃ cortinã ẽt tripodẽ eẽ Apollinis cũ ait: Ex ære factitauere & cortinas tripodũ noĩe delphicas quoniã ludis maxime Apollinis delphici dicebant̃ hæc ille: iuxta qd̃ Vir. li. vi. ænei. dixiſſe uidetur: Neq; te phœbi cortina fefellit. Vel ex ut inquit Seruius in. iii. æneidos dicit̃ cortina: uel q̃ Apollinis tripos corio phytonis tectus eſt: uel quia certa illic reſponſa traduntur: quaſi cortina. Vel quod eſt uerius quia cor illic uatis tenditur. Nam cauerna quædam in templo Apollinis fuit: ad quam phœbas rapta uaticinabatur: ut oſtendit Lucanus quito hæc Seruius.

Cortina uero cum. y. græco &. c. ininitio pro urbe cretæ a modernis quibuſdam ſcribit̃: ſed quia apud græcos cũ. g. littera hẽtur: & id ab antiquis nr̃is obſeruatũ legimus: de ea uidebimus i dictiõe gortyna

Corydon cũ. c. exili &. y. græco ſcribitur: nomen eſt paſtoris. De quo ſæpe Theocritus & Virgilius.

Corcyra cũ. c. exili utrobiq; &. y. græco ſcribit̃: inſula ẽ in mari ionio olim phæacũ patria: & Alcinoi regnũ: & a Corcyra corcyretus corcyreta corcyretũ deducit̃. Martia. in ultimo: Aut corcyreti ſunt hæc de frõdibus horti: Aut hæc maſſyli poma draconis erant. De hac ẽt Plinius lib: quarto natu. hiſtoriæ:

Corylus cum. c. exili &. y. græco atq; unico. l. ſcribitur: ut etiam teſtis ẽ Priſcianus li. primo: ubi tractat de mutis circa finẽ capituli: ubi ex huiſmodi ſcriptura cũ. y. græco arguit: corylum & nymphã a græcis eſſe accæptam: habetq; accentũ in prima: & eſt arbor ac fructus: quæ a noſtris dicitur auellana a loco ſcilicet: ubi primum comperta fuit de quibus Virgilius ĩ Bucolicis: Phyllis amat ¡corylos. Et libro georgicorum ſecundo: Neue inter uites corylum ſere.

Corymbus cum. c. exili &. y. græco ſcribitur: proprie fructus eſt hederæ. Vnde Virgilius in Palæmone: Diffuſos hædera uestit pallẽte corymbos: & inde corymbiferus: ut Ouidius libro faſtorum primo. Feſta corymbiferi celebrabat græcia bacchi.

Corinthus cum. c. exili &. i. latino atq; th. aſpirato ſcribit̃: urbs fuit Achaiæ: quæ primum teſte Eeuſe. li. de tpibus a Silypho latrone Aeoli filio ſup Iſthmon in medio maris ionii & ægæi conſtructa fuit: & ut ĩ quibuſdã Homeri gloſulis cõperi: Cercyra cognominata fuit. Deinde aucta Ephryra uocata: ſed poſt hæc euerſa: & ab Corintho Oreſtis filio inſtaurata: Corinthus teſte Euſebio de tpibus cognominata fuit. Vltimo a romanis fuit in cenſa: ut oſtendit Florus de bello achaico: & Iuſtinus li. xxxiii: Fuitq; teſte Apulegio li. x. de magna regionis caput: & a Corintho corinthiacus. i. corinthius deduci[illegible]. Oui. lib. primo triſt. Illa corinthiacis primum mihi cognita cenchris.

Corithus abſq; aliq̃ aſpiratione &. i. latino ſcribit̃: oppidũ ẽ Hetruriæ ſup paruo colle eiuſdẽ noĩs poſitũ: & tyrrhẽo mari ad tria milia paſſuũ ꝓpinquũ cõditũq; a Corito rege: dicente Vir. li. ænei. vii. His ortus ĩ agris Dardanus idæas phrygiæ penetrauit ad urbes. & ſubdit: Huic illũ coriti tyrrena a ſede ꝓfectũ. Vnde ipſius Coriti filius putatur Dardanus: q̃q̃ a poetis ex eius uxore & ioue ꝓcreatus dicatur.

Corobius cum. c. exili &. i. latino ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Corone cum. c. exili ſcribitur: urbs eſt Achaiæ teſte Plinio libro quarto naturalis hiſtoriæ: a qua corõæus ſinus cum. æ. diphthongo cognominatus eſt.

Chorus cũ. ch. aſpirato ſcribit̃: Et fuit in diuerſis tpibus ac in diuerſis actibus uariis. Et teſte Feſto deriuat̃ a corona: q̃ ſine aſpiratione ſcribit̃: ſed ut ait ĩ deriuatiuo aſpirationẽ aſſumit. Sane teſte Quint. a nõnullis uetuſtioribus corona aſpirabat̃: qd̃ ex quibuſdã inſcriptiõibus eius tpis apparere dixit: eodẽ mõ chenturione & ꝓchones cum. ch aſpirato ſcribebãt Quod ſi uerã Feſtus deriuationem a corona poſuit: latinũ eſſe chorus & non græcũ. Cuius contrariũ apud græcos habet̃. Ideo Platoni magis credendũ eſt: q̃ ait: nõ lõge ab initio ſecundi libri de legibus chorus a χαρα: quæ eſt lætitia nuncupatur.

Choraules cũ ch. aſpirato ſcribit̃: nomẽ ẽ tã muſici inſtrumẽti quo pulſabatur ad chorũ: q̃ uiri cognomen pulſantis. Iuue. in ſatyra Credo pudicitiam ait: Ambroſiuſq; choraules.

Coraſini cũ. ch. aſpirato &. i. latino ſcribitur: populi ſunt aſiatici teſte Herodoto lib. hiſtori. ſecundo.

Chorda cum. ch. aſpirato ſcribitur: & dictio græca ponitur a Iulio Polluce.

Chorea: prima cum. ch. aſpirato: & penultima cum. e. abſq; diphthongo ſcribit̃. licet apud græcos ſit. ei. diphthõgus: quæ in. e. longam conuerſa eſt ut: Iuuat idulgere choreis. Sane a Virgilio metri cauſa corripitur in ſeptimo æneidos cum ait: pars pedibus plaudunt choreas: & carmina dicunt.

Chorebus cum. ch. aſpirato ſcribitur: nomẽ eſt uiri proprium.

Chorineus cum. ch. aſpirato &. i. latino ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Choriambus cũ. ch. aſpirato &. i. latino ſcribit̃: pes eſt choris q̃ aptiſſimũ carmẽ reddens conſtat ex ſyllabis q̃ttuor: prima longa: duabus ſeq̃ntibus breuibus & ultima lõga. Horatius in primo carminũ: Lydia dic per oẽs: qui uerſiculus cõſtat ex coriambo & bacchio: ubi Lydia ipſum. a. correptam habet.

Cos cum. c. exili ſcribitur: urbs eſt dorica: & ut puto a cote: qui apud nos lapis dicitur nemẽ aſſumpſit. Horatius in carminibus. Ardentes acuens ſagittas core cruenta.

Cosmus cũ.c.exili scribit:dici põt latine ornatus uel ornamẽtũ.Nã deriuat a κοσμέω. qđ est orno & de coro.Nõnunq̃ uero & ꝑ ipso unguẽto qđ ornat positũ legimus.ut Iuue.in satyra Stemata qd faciunt ait:Et cosmi toto mersat aheno.Martialis i.xi. Quod cosmi redolẽt alabastra fociq; deor̃:Et ide cosmianus:ut idẽ Martialis:Qui uino medeat:nec erubescat:Pingui sordibus eẽ cosmiano:Ludet cum pueris amet puellas Nõnulli uero putãt nomẽ illđ cosmi hoĩs cuiusdã ũguẽtarii ꝑpriũ magis a poetis fuisse positũ:q̃ ꝑ unguẽto ipso:ita ut dicat ahenũ Cosmi.i.optimi illius unguẽtarii: alabastrũ cosmi: qđ.s.ille cũ unguẽto uẽditare solebat:ut similiter balnea Crispini:balnea Stephani.Martialis eodẽ li. Scis q̃ stephani balnea iũcta mihi.Ita ut q̃ huiscemodi delitias:q̃ ad ornatũ faciebãt uẽditabãt cosmus diceret,ut idẽ poeta circa finẽ opis:Delitias cosmi uos redolete nutus.Et ab eo unguẽtũ q̃ ille cõposuerat:cosmianus uocaretur.idem Martialis in.xii.clare monstrat cum ait: Aut librã petit illa cosmiani:ubi uenalis rei pondus expressit:itaq; cum diuersis ornamẽtis decoratus sit mundus cosmus a græcis dicitur.Vnde cosmographia deducitur.

Cosmographia cũ.c.exili &.i.latino scribit:est descriptio mundi.eiusq; positione scriptura & pictura. Nã cõponit ex κόσμος qđ est mũdus:& γραφία qã cũ scripturã:tũ ẽt picturã designãt.Vnde fuit ẽt apũ romanos consuetudo pingendi mundũ:dicente Proptio:Cogor & in tabula pictos edisscere mũdos.

Cosmeta cũ.c.&.t.exilibus scribit:dici potest a nostris ornator uel ornatrix.Vñ serui q̃ nobiles mulieres exornare consueuerãt:cosmetæ uocati sunt:dicente Iuue.in satyra Credo pudicitiam:ponũt cosmetæ tunicas.Nam a κοσμέω:quod est orno deducitur.

Costus cum .c.&.t.exilibus scribitur:arbuscula est arõmatica.

Cotys eũ.c.&.t.exilibus atq;.y.græco scribit:nomẽ est uiri ꝑpriũ.De quo sæpe Plutarchus meminit:

Cotula absq; aliqua aspiratione scribitur:genus est paruæ mensuræ:quæ græce κοτύλη dicitur: ubi illud.y.græcum in .u.nostrum couersum fuit.

Cothurnus cũ.c.exili &.th.aspirato sequente a græcis:sed a nr̃is sequẽte.u.scribit genus est calciamenti teste Seruio utriq; pedi aptũ. Vir.in buco.Suras euincta cothurno:& primo ænei. Purpureoq; alte suras uincire cothurno.Vex nunq̃ pro calciamẽto subleuato subere:quo mulieres ipsæ grãdiores apparerẽt:a Iuue.positũ uidetur in satyra Credo pudicitiã ubi ait:Si breue parui sortita est lateris spatiũ breuiorq; uidetur Virgine pygmæa nullis adiuta cothurnis:Ponitur ẽt aliquãdo cothurnus ꝑ alto dicẽdi genere apud poetas Virg.in buco:Sola sophocleo tua carmina digna cothurno. Et a cothurno cothurnatus deducitur.Martialis in.y.epigrammatuu:Grande coturnati pone maronis opus.

Cous cũ.c.exili scribit:insula est in mari ægæo sic quoq; teste igino a Coofiliæ Meropis cuiusdã fœminæ:q̃ in ea regnauit cognominata.Ex hac teste Varrone li.ii.de agricultura uindemias romã deportabãt.Nã duobus fertilissimis optimo uino montibus referta erat fuitq; Hippocratis & Apellis patria Vnde ab ea adiectiuũ cous coa coũ simili scriptura deducitur:Iuue.i satyra Stẽmata qd faciunt iquit: Sptana chlamys cõchylia coa.Nã teste Varrone prima in arte lanificii fœminar̃ ornamẽtis claruit:dicẽte Oui.li.ii.de arte loq̃ns de puella quã amas:Siue erit ĩ tyriisityrios laudibus amictus:Siue erit ĩ cois coa decere puta.In eadẽ dixit Solinus Homeri sepulchrũ esse qđ in Naxo uoluit Martialis.

Crãtor cũ.c.&.t exilibus scribitur:fuit solensis philosophus q athenas cõcedens auditor fuit Xenocratis socius Palæmonis:reliqt cõmẽtaria ad.xxx.milia uersuũ Arcesilao petenti ubi nã uellet sepeliri respondit teste Laertio in uisceribus terræ:obiit ante Cratem & Palæmonem morbo intercutis.

Crater absq; aliqua aspiratione scribit est cupa grandis:dicẽte Virg.circa finem li.i.ænei.Crateres magnos statuunt & uina coronant:& libro.iii Tũ pater anchises magnũ cratera corona induit:ĩpleuitq; mero diuosq; uocauit.Et dicitur ẽt hic cratera:ut Statius li.thebaidos.x.Et bacchus ĩ altos crateras patera sq; redit.Et sic ab omnibus poetis uas magnũ ad bibẽdũ aptum designatur:dicẽte Iuue.in satyra quæ incipit Natali coruine die. Vrne cratera capacẽ:& dignũ sitiente pholo uel coniuge fusci Bibit.

Crates absq; aliq̃ aspiratione scribit:fuit atheniẽsis philosophus: filius Antigenis:& pago triasius fuit academicus Polemõis auditor:illiusq; successor scholæ:q̃:adeo se uiuẽtes iuicẽ amarast:ut teste Laertio eadẽ semp studia sint cõsecuti:& mortui eodẽ sepulchro dispositi:quos Antagoras in hanc sniam uersibus exornauit.hoc tumulo Cratẽ ac Polemone cõditos fatere q transis o hospes: uiros consensu aior̃ ꝓcipuos:quor̃ diuino ex ore doctrina manauit sacra:uitæq; mũdicies sapientiæ adiũcta.Habuit Crater discipulos memorabiles:Inter quos fuit Arcesilaus Bion Theodorus Alter fuit Crates patria thebanus & secta cynicus Diogenisq; discipulus:quẽ Hieronymus noster scripsit iæcisse ĩ mar̃ magnũ auripõdus dicens:abi a me uenenũ.Nã uos potius mergã q̃ ipse a nobis mergar.Na teste Laertio fuit uir diues anteq̃ fieret cynicus. Quosdã ex suis conantes illũ a ꝓposito auertere bacculo ꝑsequebat. habuit uxorẽ Hipparchiã Metrodi sororẽ:ut ĩ ea dictiõe uidebimus. Demetrius uero magnesi⁹ refert eũ deposuisse pecuniã apud traezitã hac conditione:ut si filii sui Idiotæ essent: eam illis traderet sin autem philosophi eam plæbi distribueret.Irritãs semel Nicodromũ cæsus est a b eo in faciem: quare chratula supra ponens uulneri scripsit:Necodromus fecit Obiit senex & icuruatus.Alius fuit Crates orator de isocratis familia.Alius uallorum effossor:qui cum Alexandro militauit.Alius philosohus peripateticus.Alius geometra.Alius poeta epigrãmatũ.Alius etiam academicus.

Cratinus absq; aliqua aspiratione &.i.latino scribit:fuit atheniẽsis poeta comicus clarus apud græcos in ea antiqua comœdia:quæ q̃si satyræ nr̃æ assimilabat.Inlqua ꝓcipuus ipse fuit Aristophanesq; & Eu

polis dicente Perſio: Audaci q̃cũq̃ afflante cratino Iratũ eupolidẽ præ grãdi cũ ſenes palles. Similiter Hora. Eupolis atq̃ cratius atiſtophãeſq̃ poetæ. Atq̃ alii quor̃ comœdia priſca uiror̃ eſt: & reliq̃: ut uidebimus in dictione Prologus. Hic idẽ teſte Pli. li. xxxv. natu. hiſto. pompeiũ athenis pinxit.

Crathis cũ. c. exili &. th. aſpirato atq̃. i. latiuo ſcribit̃. fluuius ẽ achiuor̃ teſte Herodoto li. hi. i. a quo ut ait q̃ i Italiã fluuius ſic cognominatus eſt nomẽ accæpit Eſtq̃ fluuius calabryæ: de quo Oui. li. met. xv. ait: Crathis & hic ſybaris nr̃is cõterminus oris Helectro ſimiles Faciũt auroq̃ capillos. & theocritus i ægloga q̃ incipit αἱ γέσεμοι de illo ait καὶ τὺ δὲ κραθὶ ὃι ῥωῶνφυροῖσι: & reliqua. hunc dixit Oui. li. faſt. iii. lapidoſum eſſe cum ait: Eſt prope piſcoſos lapidoſi crathidis amnes Paruus ager.

Craſis cũ. c. exili &. i. latino ſcribitur: dici poteſt a nobis temperamentũ. & inde dyſcraſia cum. y. græco in prima diſtemperamentum interpretari ualet.

Crapula cum. c. exili ſcribitur: græce dicitur κρᾶμαλη.

Crarylus abſq̃ aliqua aſpiratione &. y. græco atq̃ unico. l. ſcribitur. Nomẽ fuit philoſophi: cui Plato librum illum de ſignificatione nominum inſcripſit.

Cratippus abſq̃ aliqua aſpiratione &. i. latino atq̃ duplicato. p. ſcribitur: fuit teſte Plutarcho in uita Ciceronis philoſophus peripateticus. De quo Cicero libro. iii. de officiis: plura locutus eſt.

Creontes abſq̃ aliq̃ aſpiratiõe ſcribit̃ fuit unus corinthior̃ rex: & latronis Siſyphi filius: q̃ creuſã filiã Iaſoni deſpõſauit: & Mereã abdicare coegit. de Seneca i Medea. Alter fuit thebãus pater Iacoſte uxoris Oedipi regis thebar̃: q̃ poſt cæſos ſimul Polynicẽ & Eteoclẽ thebãos regnũ aſſũpſit: ut mõſtrat Statius li. xi. &. xii Iuæ thebai. Alius fuit eius filius. Alius ẽt fuit rex thebanus: & ultima cadmi pgenies q̃ filiã ſua Megærã matrimonio cõiũxit Hercu. & tãdẽ a Lyco cum duobus filiis regno & uita priuatus fuit.

Crepida cũ. c. exili &. i. latino ſcribit̃. fuerunt teſte Seruio tuſca calciamenta: quæ corigiis ad pedes ligabant̃. Vig. li. ænei. viii. Et tyrrhena pedũ circũdat uincula plantis. Et ut exponit Seruius crepidas dixit quas primo habuere ſenatores: poſt equites romani. nũc milites. Vnde ait Horatius in ſermonib⁹ Chryſippus dicat ſapiens crepidas ſibi nunq̃: Nec ſoleas fecit. Similiter Iuue. in ſatyra Perſius uero uidet̃ uelle calciamenta fuiſſe gr̃æcor̃: cũ ait i. ii. ſatyra: Non hic qui in crepidas graiorum ludere geſtit. Sed ut ait Gellius li. xiii. noctium attic ar̃: Crepidas & crepidulas prima ſyllaba correpta: id genus calciamenti appellarunt: quod græci κρεπῖδαϛ uocant: & paululũ ſupra: oia. n. inquit ferme id genus q̃bus plantarum calces tantum in fine teguntur: cætera prope nuda: & teretibus habenis iũcta ſunt. Soleas dixerunt nonnunq̃ græca uoce crepidulas: At crepido teſte Seruio eſt abrupti ſaxi altitudo. Virgilius libro decimo æneidos Forte ratis cælſi coniuncta crepidine ſaxi.

Criſis cũ. c. exili &. ſ. non duplicato atq̃. i. latino ſcribit̃ dicitur apud nos iudiciũ Vnde criticus deriuat̃.

Criticus abſq̃ aſpiratione &. i. latino ſcribit̃: dr̃ q̃ſi iudicãs & arguẽs. Vñ Ser. ſup: xi. ænei. ubi ait Virg. Pilũno quos ipſa decus dedit orithya inq̃. Critici culpant hoc loco Vir. Et Iuue. Critice pelluces.

Creſſa cum. c. exili &. e. abſq̃ diphthon. atq̃ duplicato. ſ. ſcribitur: & a κρᾶσ quod eſt cretenſis deriuat̃. Iuuenalis in ſatyra: Oibus in terris Nec ſthenobœa minus: Quam creſſa excãduit. i. cretẽſis Phœdra. Vnde nec creiſſam quemadmodum threiſſam dicere poſſumus. Nã creſſa ut diximus a κρᾶσ deſcẽdit ubi apud græcos eſt. ε. abſq̃ diph. quod eſt. e. pur̃ traducitur. At threiſſa cum. ei. diphthon. apud græcos ſcribitur uidelicet θρῃϊσσα: quæ ut ſupra oſtendimus nonnunq̃ a poetis noſtris diſſoluitur. Vir libr. æneidos primo: Vel qualis equos threiſſa fatigat Harpalice.

Creta abſq̃ aliq̃ aſpiratione: &. e. abſq̃ diph. ſcribit̃. Et teſte Vir. li. iiii. ænei. Creta Iouis magni medio iacet inſula ponto. hãc dixit Pli. li. iiii. natu. hiſt. Doſiades a Cretæ nympha heſpidis filia cognomina tã uoluit. Anaximãder uero a Cretæ rege curetũ. Nõnulli ãt alii a tẽperie cæli. aereã primũ dictã exiſti mauere. deinde macaroneſon. i. beatã inſulam. poſtea cretam a rege cognominatam dixere. De qua Ariſtoteles lib. politicor̃. ii. ſic ait: Videt̃ hæc inſula ad principatũ græciæ eſſe nata. ac p̃clare ſita cuncto nãq̃ imminet mari: Cũ fere græci oẽs circũ mare ſint poſiti. Abeſt. n. hinc modicũ a pelopõeſo: Illic uero ab alia circa triopiũ: & rhodũ: Quare iperium maris obtinuit Minos: ac inſular̃ alias ſubægit. Alias uero dudũ incultas habitare fecit. Tandẽ ſiciliã aggreſſus circa camerinã defunctus eſt. Et a creta cretæus cũ. æ. diph. i penultima deriuat̃. Vir. lib. ænei. iii. Tertia lux claſem cretæis ſiſtit in oris:

Creta pro terra quadam tenaci græcum uocabulum eſt: & ab creta inſula in qua melior cõperitur: nomẽ aſſumpſit. & eodem modo ſcribitur: nonnulli uero latinum putant: & a creſco uerbo deduci dicũt q̃ſi concreta. Sane ut in Pli. & in diuerſis annotaui: uniuerſaliter omnis terra tenax creta inſula nominat̃ Vnde diuerſa illius genera Pli. ipſe circa finem. xxxv. libro enumerauit. Vt cymoliam quæ cãdida eſt: & qua mali a κυδὼν urbe Italiæ. quæ litteris noſtris curuæ dicitur uocitatam ferunt. Cuius uſum &medicamẽtis & ueſtibus poſuit Pli. eſt ẽt ſarda cymolia: quã ex ſardinia afferri dixit: ſed non niſi candidis ueſtibus cõmoda uerſicoloribus non inutilis: Et ſimiler & umbrica: quã non niſi poliendis ueſtibus apta dixit. Et hinc non longe aduerbium ſubdit: Alia creta argentaria appellatur: nitorem argenteum reddens. Eſtq̃ uiliſſima: & qua pedes uænalium ſeruor̃ trans mare aduectorum denotare inſtituerunt maiores hæc ille. Iuxta cuius ſententiam ait Tibullus libro ſecundo:

Nota loquor regnum ipſe tenet: quem ſæpe coegit.
Barbara gypſatos ferre cataſta pedes. Et Iuue. i prima ſatyra: Sacro nec cedat honori Nuper in hãc ut bẽ pedibus q̃ uenerat albis. i. argẽtea creta. illo creatis. Nã libertinus poſtea effectus opibus patricios

omnes ſuperabat:quẽ Lucinium nomine fuiſſe:& primo tonſorem quidã ferũt. Vnde potentiſſimos in urbe romana nonnullos fuiſſe libertos idẽ rettulit Iuue.ut Criſpinũ.quem nominanter exprimens monſtrũ eſſe dixit nulla uirtute redẽptum. Qui ps fuit niliacæ plæbis:& uerna canopi:hoc eſt ſeruꝰ. i domini ex ancilla natus:qui a græcis οἰκογένης.i.domi natus dicitur. Et inde uernaculus uernacula uernaculũ:qđ eſt domini noſtræ uel in noſtra patria natũ. Vnde lingua uernacula: qđ uulgo dicitur lingua materna. Fuerat ergo Criſpinus apud canopũ in domo ſui domini ex q̃dã ancilla natus.& romã uenalis aduectus q̃ uẽditus:& Libertinus deinde effectus:pricipatu Domitiani tãtũ excreuerat: ut Tyrias humero reuocãte lacernas Ventilet æſtiuũ digitis ſudantibus aurꝝ. Eratq; lacerna genus ueſti mẽti nodo ſupra humerꝝ alligati. Vnde tali ueſte idutꝰ lacernatus dicit:ut idẽ auctor. Ipſe lacernatæ cũ ſe iactaret amicæ. Aliũ rettulit idẽ poeta libertũ Claudii pricipis noie Narciſſũ. Quẽ i fine ſatyræ Plurima ſunt fuſcine ditiſſimũ fuiſſe oſtẽdit:ut in dictione Narciſſus uidebimus. Et apud eundẽ pricipẽ potẽtiſſimũ:ut in dictione Meſſalina mõſtrabimus. Quare ſubdit Pli.ad ea q̃ ſupra rettulimus. Iã nõ eſt enumerare libertos e ſanguine q̃ritũ:& ꝓſcriptionũ licẽtia ditatos:hoc ẽ inſigne uænalitiis gregibus opprobriũq; inſolẽtis fortunæ:quos adeo potiri rerꝝ uidimus:ut ꝓtoria quoq; ornamẽta decerni ſenatu iubẽte Aggrippinæ:& Cladii Cæſaris libertis uiderimus. Tantũq; de laureatis faſcibus nõ remittit his q illo creatis pedibus aduenirent. hæc ille. Sane iter uænalitios & uẽalitiarios differẽtia ẽ Nã uenalitiarii apud Varronẽ & Pli.dicunt negotiatores ſeruorꝝ nouitiorꝝ & uenalitia ipſa corpora: ut apud paulũ iuriſcõſulũ de ædilitio edicto. Quicũq; ex uẽalitio nouitiorꝝ emptus:alicui miſterio ꝓpoſitus ſit:ſtatim eũ ueteratorꝝ nũero eẽ. Vẽalitius quoq; adietiuũ:ut põponis iuricõſultus de dõatio ni bus iter uirꝝ & uxorẽ li.xxiiii. digeſtorꝝ igit:qđ ſi familiã dõeſticã uxoris aut uẽalitiã parauit & reliq̃.

Creſton abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:fuit tyſenorum ciuitas.

Creſſæa cum.c.exili & duplicato.s.atque.æ.diph.in penultma ſcribitur:regio eſt macedoniæ littoralis ut teſtis eſt Herodo.li.hiſto .vii.& ei adiacet mari.qđ themopontum dicitur:habens ab oriente pallenem conterminam:ab occidente uero uerſus græciæ partes mygdoniam.

Creſtona abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:regio eſt macedonicæ conterminia mygdoniæ:ut Herodotus libro hiſtortarum.vii.

Crethon cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribitur:fuit teſte Homero Dioclei filius:ab Anea in bello troiano interfectus ut uidebimus in dictione Orſilochus.

Crines cum.c.exili &.i.latino ſcribtur:a græca dictione deriuatur:quæ apud illos dicitur κρῖν Δες.

Crypta prima cum.c.exili &.y.græco.ultima cũ:p.&.t.abſq; aſpiratione ſcribitur:dici poteſt a noſtris occulta ſeu abſconſa. Nam a κρωτῶ uerbo græco:quod apud nos eſt cælo:ſeu abſcondo deducitur Vnde ait Iuue.in ſatyra Si te propoſiti. Et ſolitus mediæ cryptam penetrare ſuburæ.

Cryſtallus prima cũ.c.exili &.y.græco:ſecunda cũ.t.exili ac duplicato.l.ſcribitur. Vt nonnulli putãt lapis ẽ ex ſola aq̃ ui frrgoris in glatiẽ iduratus: Quibus Solinus nõ cõſentit:eo qđ in cypro & alabanda regione aſiæ locis ualde calidis generet. Et a cryſtallo cryſtallinus deducit. Vbi apud nos more noſtro accẽtus eſt in antepenultima q̃a lõga ẽ:& penultima breuis:ut uidebimus in dictiõe Proſodia Iuue. in ſatyra Credo pudicitiã:Grãdia tolunt cryſtallina maxima rurſus Myrrhina q̃ ſimiliter in antepenultima accentũ detinet: Vnde Pli.li.xxxiii.natu.hi. Mirrhina inqt & cryſtallina ex eadem tellure effodimus:qbus ptiũ faceret ipſa fragilitas hoc argumẽtũ opum:hæc uera luxuria æſtimata eſt hẽre qđ poſſit ſtatim perire. Nec hoc fuit ſatis:turbã gemmarꝝ portamus ex ſmaragdis:teximus calices:ac temulentiæ cã temeramus diẽ:hæc ille iuxta quẽ Iuue.ait:in.iiii.ſatyra:Birrho ut multi gemmas ad pocula trãſfert Adigitis. Sane cryſtallũ libraꝝ circiter q̃ñginta dicaſſe Diuũ Auguſtũ in capitolio teſtis eſt idẽ Pli.li.xxxvii. Quin & Xenocrates auctor ẽ uas aphorale ex cryſtallo uiſũ ſextariorꝝ q̃ttuor. Quid ꝙ idẽ Pli.ueluti furorẽ refert quãdam martẽ familias:nec diuitẽ mercatam trullã unam cryſtallinã cẽtum q̃ñginta milibus. Refert ẽt Neronẽ accepto amiſſarꝝ rerꝝ nuntio duos calices cryſtalinos: neq; alius ex his biberet:confrægiſſe. Et hæc de cryſtallinis:at de myrrhinis in ſua dictione uidebimus.

Chriſtus cum .ch.aſpirato &.i.latino atq;.t.exili ſcribitur:dici poteſt apud nos unctus. Nam χρίω qđ eſt ungo deriuatur.

Chriſma cũ. ch.aſpirato &.i.latino ſcribit:dici poteſt a noſtris unctio:& ſimili modo ut ſuperior dictõ a χρίω uerbo græco qđ eſt ungo deriuatur.

Chryſippꝰ prima cũ.ch.aſpirato &.y.græco:ſeq̃ns cũ.i.latino ſequẽte duplici.p.ſcribit. Nã ex χρυσος uerbo græco qđ eſt aurꝝ:& ἵππος:quod ẽ equus cõponit:q̃ſi aureus equus fuit philoſophus Apollonii ſolenſis filius ſiue traſenſis teſte Alexãdro & Cleantis diſcipulus:fuit uir ingenioſus & acutus in oi genere orationis. In plæriſq; a Zenone diſſenſit & cleante:quotiens aduerſus Cleantem differendo ægiſſet:tanta ducebatur penitentia ut crebro diceret:equidem alias fortunatus ſum:præterq̃ in Cleantem:in hoc ſum fœlix:& ut dixit Cicero de natura deorum:Natus eſt homo chryſippus ad mundum: contemplandum atq; mirandũ. Nã teſte Laertio ſeptingenta uolumina edidit: & quicquid incidebat: mandabat litteris. Sæpe emendabat & magna teſtimoniorꝝ uube utebatur. Quod adeo in conſuetudine habuit ut in quibuſdã ſuis opuſculis totam Euripidis Medeã infereret: petentiq; cuidã ab altero legente quidnã id eſſet quod legeret:illi iquit cryſippi Medea eſt. Quare de illo ait Apollodorus athenienſis ſiquis tollat de cryſippi libris quæ aliena ſunt:charta illi uacua relinquetur. Eius tamẽ libri clariſ

simi sunt:& in dialectica pcipue. In q̄ fuit adeo insignis:ut dicerēt si apud deos i usu esset dialectica nō futurā aliam q̄ chrysipeā. Refert noster Valerius de studio & industria illiꝰ. lxxx. anno uolumē cœptū xl. exactissimæ subtilitatis absoluisse:ūde dicere uideť auarus apud Persiū i fine sui libelli nescies suæ auariciæ terminū ponere: O chrysippe finitor tui acerui:hoc est tui libri:i quo tāta coaceruasti:depige siue ostēde & designa mihi ubi.i. i quo diuitiaꝝ loco inuētus fistā:hoc est pedē figam q̄si dicat ga ex me repire nō possum. Erat hic teste Laercio ibecilli tenuiq̄ corpusculo:ut ex eius dicit imagine apparere. In potationibus ut refert agebat quietē:crura āt sola mouebat:ut ancilla eius diceret Chrysippi tātū crura inebriari. Vñ teste Hermippo a discipulis ad sacrificiū ductus:dulce meꝝ ad eo bibit:ut fati gatus augestiis spūs eum quinta die post reliquerit cū esset octogintatriū annoꝝ. Sūt qui dicant eum nimio risu cōpræhensum interisse. Ita ut cum asinus manducasset ficus aniculæ dixisset ut uinū asino daret. nimioq̄ dehīc risu expirasse. Neminē regnū laudauit. Sola anicula cōtētus fuit. Aliꝰ fuit Chrysippus cnidius medicus:a quo Herasistratus testatur multa didicisse. Altus fuit huius filius Ptolo. medi. qui calūniam passus supplicio est effectus: Alius Herasi. discipulus. Alius poeta geor. scrip.

Chryseis prima cū. ch. aspirato &. y. græco:ultima cū. i. latino scribiť fuit Chrysæ sacerdotis Apollinis filia. Nā cū āte captā Troiā diuersæ ex uariis troianoꝝ locis raptarenť puellæ:duæ iter alias formosissimæ captæ sūt Chryseis. s. & Bryseis: Quaꝝ Bryseis i p̄dæ distributione cōtigit Achilli: Cryseis uero Agamēnoni & q̄sq̄ suā ardenter amabat. Sed cū chryseis chryseidos pater p filia redimēda. ut scribit Home. in initio iliados: ueniret ad græcos: nō solū multa deferēs munera: sed ornatus insulis & aliis sacerdotalibus ornamentis orabat eos: ut Apolinis reuerētia: cuius sacerdos i chrysa insula erat: filiam sibi restituerēt:& p̄ciosa acciperēt munera. Cui cū cæteri græci assentirēt. solus Agamēnō q̄ illā amabat: eū iurgiosis & minacibus uerbis reppullit. Quare Apollini cōq̄stus sacerdos. hæc referebat uerba

Quid coluisse mihi tua delphice numina prodest?
Aut castam uitam multos dixisse per annos?
Qui duæ iuuat sacros posuisse altaribus ignes?
Si tuus externo iam pellor ab hoste sacerdos?

Quibus saue cōmotus Apollo pestiferā lucē in danaoꝝ misit exercitū:& cōsultus calchas respōdit nō cessaturā donec chrysæ patri restitueret chryseis:q̄ demū restituta Agamēnon i amoris amissi solatiū Bryseida ab Achille iussit auferi. Ex quo ira iflamates Achille: ab exercitu cū suis discedēs in ida mōtē ut q̄dā dicūt secessit: cū pugnare nollet græci interi a troiāis pliis q̄busdā supati itra costroꝝ munimēta cōpellunť atq̄ obsidenť. Qui mittētes ad Achillē tris legatos maxia illi munera obtulerūt si arma caperet:& pcipue Bryseida: quā se nunq̄ tetigisse Agamēnon p sanctē iurabat. fuerāt āt legati Vlyxes Aiax & Phœnix: qui ab Acchille benignissime suscepti re deinde infecta discesserūt. Vnde Oui. li. ii. tristium ait: Quid prius est illic flamma chryseidos: ut quæ Fecerit iratos rapta puella duces?

Chrysochemis prima cū. ch. aspirato &. y. græco: penultima cū. ch. aspirato scribiť: hēq̄ accētū i ante penultima: fuit teste Home. li. ix. iliados: filia Agamēnonis ex Clytemnestra:& uocabulū est cōpositū ex χρυσος. qđ est auꝝ & θεμις nomen deæ. ut in dictione Themis uidebiť q̄si aurea Themis.

Chrysostomus cum. ch. aspirato &. y. græco atq̄. t. exili scribitur: dici potest a nobis aureum os. Nam chrysos aurum & στομα os apud nostros designat.

Chrysolithus prima cū. ch. aspirato &. y. græco penultima cū unico. l. &. i. latino: ultima cū. th. aspirato scribitur: lapis est p̄ciosus coloris aurei: ude cōponitur dictio ex chrysos quod est auꝝ: & λιθος lapis q̄si aureus sit lapis: ob quod nōnunq̄ & pro succino quia similis coloris est: cum ab antiquis poetis tum a nostri temporis poeta elegantissimo Maffeo Vegio in quodam epigrammate ponitur cum ait:

Aurea quæ quondam defleuit musa maronis:
Nunc hoc chrysolithi claudor in orbe culex.
Aurea musa fuit tumulus simul aureus ipse est.
Quem miserans etiam struxit apollo mihi.

Chrysopassus pria cū. ch. aspirato &. y. græco scribiť: qn & iuxta finē. duplicať & cōponiť id uocabulū ex chrysos qđ est auꝝ: & σσω uerbo græco: qđ apud nos dicitur spargo: q̄si lapis sit auro aspersus.

Chrysocolla prima cū. ch. aspirato &. y. græco: penultima cū. c. exili: qn & cum gemino. l. scribitur: & ē teste Pli. li. xxxiii. natu. histo. humor q̄n aurifodicinis p uenas auri defluit:& crassescēte humore rigoribus hybernis usq̄ induriciā pumicis indurať: quæ subtilissime cōtusa: ut ille refert: auri pictura p̄bet &infra subdit chrysocollā aurifices sibi uēdicāt ad glutinandū aurum: unde & ipsa apellata est. i. auri colla & glutem. De hac locutus Pli. præfato libro: uisum est inquit Neroni principi spectaculis arenā circi chrysocolla sterni cum ipse aurigaturus esset in ducta opificum turba.

Chrysogonus cum. ch. aspiraro &. y. græco scribitur. Nomen est ulri proprium:& componi tur achryssos quod est aurum & γονυ genu uel angulus: quasi sit aureum genu uel aureus angulus. Iuue. i satyra

Credo pudicitiam inquit: Sunt quæ chrysogonum cantare uetant.

Crito cū. c. &. t. exilibus: hoc ē absq̄ aspiratiōe scribiť: fuit atheniēsis philo. unus oīum: dixit Laer. maximo & eximio quodā amore Socrati affectꝰ. Cuiꝰ ita diligente curā ægit ut nūq̄ aliqd ex his q̄ sūt ad uitā necessaria sibi de eē pareret. huius Socra. filii auditores fueť: hoc ē Critobolus: Hemogenes cū aspiratione pricipii. Ctesipus cū. ct. exilibus i eadē syllaba: Epigenes cū. i. latino: qui oēs fuere Socratis filii

Critobolus absq; aliqua aspiratione & unico.l.scribit fuit medicus. De quo Pli.li.vii.naturalis histo.inquit magna & Critobolo fama est extracta Philippi regis oculo sagitta:& citra deformitatem oris curata orbitate luminis hunc ego Socratis filium fuisse puto.

Critheis prima cum.c.exili &.i.latino:ultima cũ.th.aspirato &.i.latino similiter scribit:fuit matris Homeri nomen:ut scripserunt Herodo.& Plutarchus aliiq; nonulli.

Crocyllus cum.c.exilli &.y.græco atq; duplicato.l.scribit fuit uir atheniẽsis nomẽ. De quo nonunquam Plutarchus meminit.

Crœsus cum.c.exili &.œ.diphthongo atq; simplo.s.scribit fuit Alyattis filius ultimus lydoꝝ rex:prio quidẽ fœlicissimus:sed postremo infœlicitatẽ tractus:& a Cyro superatus: cum miserabiliter regnũ perdidisset ad miserabiliorẽ uitã coactus fuit. De quo Herodotus li.histo.i.Et similiter Iustinus lib.i. prosecuti sũt omnia:unde ait Ouid.li.iiii.de ponto.

Diuitis audita est:cui nõ opulentia crœsi.Nempe tamen uitam captus ab hoste tulit.

Crocus absq; aliqua aspiratiõe scribit:fuit teste Pli.li.xvi.natura.histo.adolescens ob cuius amorẽ Smilax uirgo in eius noĩs fructicem cõuersa est:ut in ea dictione uidebimus.Et ipse similiter i florẽ sui nominis ab Ouidio cõuersos ponit lib.xiiii.metamor. Alii uero crocũ dictum putant a coryco ciliciæ oppido:qui a Solino summe laudat:& melior cæteris in usu medicinæ teste Diascoride cõperit. Quare ut de excellẽtiori ait Martialis in epigrãmatis. Quod corycio quæ uenit aura croco:& inde croceus.ut Virgi.lib.georgio.primo.Nõne uides croceos ut Tmolus odores:India mittit ebur. De quo in dictione Tmolus habebitur.

Crocodilus cũ.c.exili utrobiq; &.i.latino atq; unico.l.scribit:animal est quadrupes:qđ nilus gignit: sic dictus quia crocei ẽ coloris:cuius forma fere per omnia dracontea uidet.Et noctẽ totã agit in aquis dei uero maiorẽ partẽ quiescit in humo.oua quasi anserina edit:quæ uicissim mas & fœmina in terra fouent.Et ut ait Herodo.li.histo.ii.hic omium quas nouimus bestiarũ ex minimo maxius fit.Nã pullus laxta oui quantitatẽ nascit:qui cũ ad cremẽtũ puenerit: fit septẽ & decẽ cubitoꝝ:& adhuc maior:immo ut scribit Pli.& Solinus reperiunt frequenter.xx.cubitoꝝ.Et aliquos refert Plinius ratos esse:quã diu uixerint suscipere incrementa:cũ longo tẽpore uiuat.Estq; armatus dentibus & unguibus:Tanta que supioris partis cutis duritie:ut quãuis tergo percutiat ictu fortiũ tormẽtorũ nõ lædatur: Inferioris uero ut dixit Seneca li.iii.de quæstionibus naturalib⁹ mollis est:habet oculos suis.Et obtuse i aqua sed in terra acutissime uidet.Detinetq; dentes magnos ad corporis prepositionẽ:quos ut ait Apulegius lib.i.de Magia innoxio hiatu ad purgandum præbet.Et ut etiam testat Herodotus menses.iiii.qui magis hyemales sunt:nihil comedit:& sola bestiarũ linguam non habet.

Crocyla absq; aspiratione &.y.græco scribit:insula nõnunq; ab Homero ponit:quæ ab aliis communiter Corcyra dicitur ut in ea dictione uidebimus.

Crocilus cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco:atq; unico.l.scribitur: nomen ponitur pastoris a Tehocrito.

Crotalum absq; aliqua aspiratione:& unico.l.scribitur:instrumentũ est musicũ:quo utebãtur ægyptii in celebritatibꝫ deoꝝ:ut ostendit Herodotus li.histo.ii.de quo Virgili.in copia inquit.

Copa syriſca caput graia redimita mitella.
Crispum sub crotalo ducta mouere latus.i.ad sonum eius instrumẽti docta q̃ moliter saltare:& ut puto a κρουω quod est pulso deducit:& cũ etiam apud græcos quosdam pro palustro positũ comperirim ab ea soni uoce cognomen accæpisse existimo.

Croton absq; aliqua aspiratiõe scribit ciuitas est calabryæ:de qua Ouidi.plene li.xv.metamor.scripsit ubi ait.Nec in hospita tecta Crotonis.Et inde cotonita ille dicit:qui ex ea originẽ traxit.

Chromaticus pria cũ.ch.aspirato:& reliquæ sine aspiratiõe scribunt:ille sane dici cõsueuit.q nulla uerecũdia colorẽ mutat.Nã χρωμα apud nos colorẽ indicat:& magis ad uerbũ coloratus dici põt.

Chromius cũ.ch.aspirato &.i.latino scribit:uir fuit argiuus: ut ostẽdit Herodo.libro.histori.i. similis scribitur ab Home.lib.iliados.ii. &.xi.odysseæ:filius Nelei & frater Nestoris. Alius fuit Priami filius: quẽ teste Home.libro.v.illados.Diomedes interemit:in bello.

Cromna cum.c.exili &.m.ante.n.scribitur:est urbis nomen.

Chronos cũ.ch.aspirato scribitur:est tẽpus atq; Saturnũ apud ãtiquos græcos indicat: Moderniores uero quidã illoꝝ grãmatici:ut differentiã inter illos designent cum denotare tempus uolunt cum.ch. aspirato scribunt.cũ uero Saturnũ per.c.exile:hoc est sine aspiratione describũt Sed antiquos ex his quæ dicemus imitandos censemus. Saturnus igit ut testis est sacra Eumeri historia: quã ille ex titulis & sacris iscriptionibus cõtexuit. Cæli fuit filius ex Vesta & frater Titani. Opemq; sororem duxit uxorẽ. Titani qui maior natu erat:postulat ut ipse regnaret. Quod ubi Vesta eorũ mater:& sorores Ceres atq; Ops persenserunt:suadẽt Saturno uti de regno ne concedat fratri:eo quod Titan facie deterior eẽt q̃ Saturnus: Quod tibi Titan perpẽdit:cõcessit ei ut regnaret. Sed hoc cũ Saturno firmato: fœdere:ut si qs liberoꝝ uirilis sexus ei natus eẽ necaret. Id eius rei cã fecit.ut ad suos natos regnum rediret. Itaq; q primo Saturno natus est filius necatus est. Deinde posterius nati sunt gemini Iuppiter atq; Iuno. Sed Iunonem solã Saturno in conspectum dedere. Iouem uero clam abscondentes. Saturno inscio educandum dederunt. Item Neptunum clam Saturno Ops parit:eũq; clãculum abscondit. & cũ deide pareret Plutonẽ & Glaucã:illa patri ostensa clã Puto seruatus a. Glauca deide pua emorit.

dit & cũ deinde pareret Plutonẽ & Glaucã: illa patri ostensa clã Pluto seruatus ẽ: Glauca deide parua emorit. Quod cũ Titã postea resciuisset: nouisset q̃ Saturno iam uirilis sexus filios superesse ductis secũ filiis q̃ Titani uocabant. Saturnũ & opẽ cõprehendit: & muro illos circũægit: custodiãq̃ apposuit. Hoc cũ eor̃ filius Iuppiter cognouisset: ueniẽs cũ magna cretensiũ copia Titanũ atq̃ filios expugnauit: parẽtes uinculis exemit: & patri regnũ restituit: ipseq̃ in Cretã remeauit. Sed cũ deinde Saturnus forte admonitus eẽt: ut a Ioue caueret ne eũ regno expelleret: effugiẽdi piculi gr̃a. leui filio insidias tenebat. Quod cũ Iuppiter persensisset: patrẽ fugauit & regnũ sibi uendicauit: misitq̃ armatos qui illũ p oẽs terras persequentes aut cõpræhenderent aut necarẽt. Saturnus uero cũ diu errasset: uix ĩ Italia locũ quo lateret inuenit hæc ex sacra historia dicta sunt: quã teste Lactantio interpretatus: & secutus est Ennius noster. Sed excæptus Satur. a Iano: ut dixit Vir. li. ænei. viii.

Is genus indocile & dispersum montibus altis
Composuit: legesq̃ dedit latiũq̃ uocari
Maluit: his quoniam latuisset tutus in oris.

Et ut dixit Ouidius li. fastorum primo.

At bona posteritas pupem formauit in ære.
Hospitis aduentum testificata dei.

Veꝝ qa Italia ipsa inferior ẽ quã græcia: in qua mõs est olympus finxerũt poetæ illũ ab ætero olympo ad Italiã deuenisse dicente Virgi. præfato loco.

Primus ab æthereo uenit saturnus olympo.
Arma Iouis fugiens & regnis exul ademptis.

Sed ut in eodem libro dixit Ouidius. Ante pererrato falcifer orbe deus. Nam falcifer dicebatur quia Italis primus uitem Putare ostendit: dicente Virgi. libro æneidos septimo. Vitisator curuam seruans suo imagine falcem. Et cum ea loca ubi regnabat Ianus: & susceptus fuerat Saturnus iuxta mare: qđ dicitur inferum sint deposita: dixerunt poetæ illum apud inferos relegatum fuisse dicente Ouidio lib. metamorphoseos primo.

Postq̃ saturno tenebrosa in tartara misso
Sub Ioue mundus erat: subiit argentea proles.

Nam ut in eodem loco ait. Aureaq̃ ut perhibent illo sub rege fugere Secula. Veꝝ si subtiliꝰ rẽ ipsam contẽplemur. Saturnus ut græo uocabulo significat tẽpus est quod pfecto a cælo ortũ ducit cũ nihil aliud tẽpus ipsum q̃ cælestis motus mẽsura a philosophis diffiniri soleat. Itaq̃ cũ oia tpe ĩtereãt: quæ aliquãdo orta sunt satis prudenter finxerũt poetæ illũ etiã natos suos oẽs deuorare solitum: cum omnia tpe consumerent: ut uidebimus in dictiõe deus. Quã orbẽ dicebat Balbus apud Ciceronẽ lib. ii. de natura deorũ Saturnũ ideo dict: quia saturatur annis.

Chronica prima cũ. ch. aspirato: penultima cũ. i. latino: & ultima cũ. c. exili scribitur: proprie a nostris dici possunt temporalia: cum deriuetur a χρονος: quod est tempus. Quare annales latine traduci cõsueuit: & inde chronismos: quod est tẽporalitas siue mora: ut dixit Hieronymus in Oseæ: qui etiã utitur uocabulo inchronii: idest cõtemperanei.

Crumena absq̃ aspiratiõe scribit significatq̃ loculũ. Nã deducit a κρεμαω uerbo græco: qđ est suspẽdo: quia plærunq̃ suspensa gestat. Alii uero per. ch. aspiratũ scribũt: & trahi uolũt απο του χρηματος: quæ est pecunia. Iuue. in satyra Atticus eximiæ. Quis enim te deficiẽte mena. Et cretense gula manet exitus Crumenã posuit pro pecunia: hoc est continens pro contento: metonymia est.

Cteatus cũ. c. sequente. t. in eadẽ syllba: & absq̃ aspiratione scribitur fuit teste Home. li. iliados. ii. pelopo nensius: pater Amphimachi: unus ex græcoꝝ ducibus. qui uenerunt ad Troiã.

Ctesias cũ. c. sequente. t. in eadẽ syllaba: & absq̃ aspiratiõe atq̃. i. latino scribit fuit orator siculus qui & Corax fæpe referuntur a Ciceroẽ: & putant primi qui præcepta dicendi scripsere.

Ctesippus cnm. ct. exilibus in eadem syllaba neq̃. i. latino & duplicato. p. scribit: fuit Socratis filius: de quo supra uidimus in dictione Crito.

Ctesiphõ cũ. ct. exilibus & unico. s. arq̃. i. latio scribit fuit atheniẽsis p quo Demosthe. oronem scripsit.

Cteticon absq̃ aliqua aspiratiõe &. i. latino scribit dr̃ a nostris possessiuũ.

Cumæ cũ. c. exili & unico. m. scribit: ubi. y. græcũ qđ apud græcos erat in. u. nostrũ conuersũ fuit urbs est cãpaniæ ppe baias ad tyrrhenũ mare humili colle sita: quã teste Liuio li. viii. ab urbe: ueniẽtes Chalcide urbe euboiæ ad nouas quærendas sedes primitus cõdiderũt dicente Virgi. libro ænei. vi. ubi de Dædalo loq̃t. chalcidicaq̃ leuis tandẽ supstitit arce. Iuxta quã ppinquus est subterraneus thalamus sibyllæ uaticinatricis: quæ cũ Erythrea eẽt ut Aristotel. dixit: ab italis cumana dicta fuit.

Curetes absque aliqua aspiratione scribit: populi fuerũt cretæ: qui una & corybãtes infantem Iouem aluere. Sed cũ temporis successu religionẽ prophanarent: ab ipso Ioue imbribus deleti sunt. Quorũ tẽpla cum deinde Iuppiter uacua & sine honore conspiceret: ex fungis pluuia natis illos restituit. dicẽte Ouidi. libro metamorphoseos quarto. Largoq̃ latos curetas ab imbri. Sunt & alii eiusdem nominis populi ætolis conuicini. qui teste Homero libro undecimo iliados in oratione phœnicis cum ipsis ætolis bellum gessere. Alios dixit Luca. libro tertio feroces populos in Dalmatia. Quos alit adriaco tellus circũflua põto. Apud quos. M. Antõius fuit a Põpeanis clausus cũ magno ipsius discrimine.

Acia cũ.c.exili & nõ.t.apud græcos & latinos antiquos:atq;.i.latino ſcribit. Vnde & in triumphalibus. T.Plautii apud Tybur ſcriptũ eſt filios Dacorũ remiſit: Regio eſt Scythiæ & portio Thraciæ:ut quidã afferunt. Alii uero illi cõterminam eſſe uolunt

d Dactylus cũ.ct:exilibus &.y.græco atq; unico.l.ſcribit ꝓpriæ a nſis digitus traducitur:ad cuius ſimilitudinem metri pes dicitur:qui ex prima longa & duabus breuibus conſtat:ut Tityre. Sed digitorũ apud latinos groſſior dicit pollex:alius idex: ſequẽs medius: alius annularius:alius minimus. Quod ideo diximꝰ:ut id declaremus:qd ſi medio digito quaſi per indicem quiſq; olim monſtratus fuiſſet:inſania in demonſtrato arguebatur. Quare diogenes teſte Laertio plurimos aiebat iſanire per digitum qui etiam peregrinis aliquando demoſthenem uidere cupientibus:medium intendens digitum:hic ait:hic eſt Atheniẽſium orator. Quod Perſius & Iuuenalis certiſſime expreſſerunt digitum illum infamem uocitãtes: hoc eſt infamiam irrogantem. Qua de re nõ aliud ipſe Iuuenalis intellexit:dum de Democrito loqueretur in Satyra:Omnibus interris. Cũ fortunæ ipſe minaci mandaret laqueum:mediũq; oſtẽderet unguem:hoc eſt medium & ifamem digitum accipiẽs:quod ſæpe fit:partem loco totius:ut ſimiliter Pli. circa finem libri.ix.hiſtoriæ naturalis. Concharũ inquit e genere ſunt dactyli ob humanorum unguium ſimilitudinem appellati. Vnguium dixit.i.digitorũ. Alii uero diuerſam eſſe ab ea quã diximus ifamiã eẽ ſomniant:& de medio ungue aliud genus eẽ cõtumeliæ publica uulgi iactat opinio: quæ ſane nullo alio in loco legimus. Et a dactylotheca cõponit:quo ſane uocabulo Vulpianus nõnunquã uſus eſt:& Martia.in.xi.inquit. Nec cũ lauat cã quæ ſit quæritus. Dactylothecã nõ habet.

Dadicæ cũ.i.latio &.c.exili ſcribit:populi fũt Scythaꝝ ex pte Aſiæ:ut dixit Herodo.li.hiſto.iiii.

Dæmon cũ.æ.diphthõgo ſcribit. dici põt apud nos ſciẽs. Inde eudæmon.i.bonus uel fœlix dæmonꝰ: & cacodæmon malus uel infœlix dicit.

Dædalus cũ.æ.diphthõgo & unico.l.ſcribit: fuit Athenienſis Eupalami filius: artis fabricæ peritiſſimus teſte Pli.li.vii.naturalis hyſto. lignariã fabricã primus adinuenit:ut ſerrã:aſciam perpendiculum terrebellũ:& nauibus primus malũ & antennã impoſuit:qui quũ accuſaret peremiſſe Perdica magnæ indolis iuuenẽ:& ſororis filiũ:metuẽs futuꝝ iudiciũ:fugit ad Cretam Reliqua uero eius omnia tractauit Ouidius li.metamorphoſeos octauo.

Dætor cũ.æ.diphthõgo &.t.exili ſcribit:fuit uir troianus.

Dai cũ.i.latio ſcribit:ſũt Perſaꝝ populi:qui teſte Herodo.li.hiſto.i.oẽs ſunt paſtores: & ſimiliter mardi dropici & ſaratii.

Dalmatia cũ.t.exili &.i.latino ſcribit:regio eſt.

Damyndas cũ.y.græco ſequẽte.n.ſcribit:fuit teſte Plutarcho uir Macedonius.

Dama p unicũ.m.ſcribit:nã apud græeos Δορκάς:uel Δόρκας:genus eſt capræ ſilueſtris. Et põt tã maſculini eẽ q̃ fœminini: Vir.i buco. Cũ canibus timidi ueniẽte ad pocula damæ. Hora.in primo carminũ. Et ſuperiecto pauidæ natarũt æquore damæ.

Damaſcus cũ.c.exili ſcribit.fuit teſte Curtio li.ii.de geſtis Alexãdri:urbs nobiliſſima caput Syriæ. Vnde teſte Pli.li.xv.damaſcena pruna dicta dicunt.

Damaſithynus antepenultima cũ.i.latino:penultima cũ.th.aſpirato:&.y.græco ſcribit:fuit teſte Herodo.li.hiſto.vii. Cãdaulis filius:& unus ex ducibus Xerxis perſarũ regis.

Damœtas cũ.œ.diphthõgo &.t.exili ſcribit nomẽ fuit paſtoris de quo ſæpe Theocritus & Virgi.

Damon cũ unico.m.ſcribit:hic & phithias fuere pythagorici:& arctiſſimo amicitiaꝝ uiculo cõſtricti: ut oñdit Ci.li.ii.de officiis:& li.v.de quæſtiõibus Tuſculanis.

Damocles cũ.c.exili ſcribit:nomẽ fuit uiri unius ex aſſentatoribus Dionyſii.

Danæ cũ unico.n.&.æ.diphthõgo i fine ſcribit:quæ ſane diphthõgus nõnunq̃ a poetis diuidit:ut Hora.in.iii.carminũ:Incluſã danæ turris ænea robuſteq; fores. Et uigilum canum. Ouidius de triſtibus libro ſecundo. Quid danaen danaeſq; nurus matrẽq; lyæi:fuit Acriſii filia ut uidius i dictiõe Acriſius

Danaides cũ.i.latino poſt.a.ſcribit patronymicum eſt fœmininum a Danao Aegiſthi fratre deductũ Cuius filiæ fuerunt:ut uidimus in dictiõe Belides:hæ uiros ſuos:ut in ea dictione oſtendimus:una nocte iterfecerũt:pro quo facinore dixere poetæ illas apud inferos hoc ſupplicio detorqueri: ut uaſis fũdo carentibus haurire aquam cogantur:dicente Seneca in Medea.

Voſq; urnis:quas foratis irritus ludit larbor.

Danaides coite:ufas dic dies q̃rit manus. Et ĩ Hercule furẽte Vrnaſq; fruſtra danaides plenas fert.

Daphnis cum.ph.aſpirato &.i.latio ſcribitur:& latie laurus nuncupat. Sed fuit teſte Seruio filius Mercurii formoſiſſimus: per cuius cognitionem ſcribit Diodorus Siculus libro hiſtoriarum ſexto: ſunt montes in Sicilia quos ærios uocant:hoc loci natura tanquam continua æſtate amœnos atque uberes reddit:fontes ſunt in eis denſis undique arboribus aquæ preter cæteras:dulcis frequentes quoque in eis quercus groſſiorem q̃ quæ apud alios naſcũtur fructum reddũt:domeſticæ etiam arbores:& uineæ permultæ.adeoque fructiferi mõtes exiſtunt:ut aliquando Carthaginenſium exercitum permagnum fame ſuperueniente abunde nutriuerint:In huius regionis ſilua admodum amœna: in qua diuertebantur nymphæ:ex nympha.

Daphni denatum tradunt:qui a laurorum quoque ſimilitudine quæ in ea frequẽtes ſunt appellatus eſt

Daphnis:fuitq; educatus a nymphis:ac boũ pmulta possedit armẽta:a quorũ cura bucolicus dictus ẽ Et ut pgit idẽ auctor quũ esset ingenio acri:studiũq; plurimum gubernandis bobus impenderet: carmen bucolicũ quod etiã nũc usq; a siculis in precio habet adinuenit:quo & Dianã nõnunq; oblectasse idẽ auctor rettulit. Nũc scribit Theocritus in suo carmine bucolico amore deperisse.quini ad eũ deos fere oẽs cõfluxisse:quẽadmodũ ad Gallũ descripsit.deinde Virgi.in bucolicis.

Dardanus cũ unico.n.scribit:fuit teste Virgilio in.viii.æneidos Iouis filius ex Electra:quæ deide uxor fuit Corithi regis in Italia:a quo Corithũ oppidũ construit & cognominatur:huic Electra Iasiũ pepe rit:dicẽte Virgi.in.iiii.æneidos.Hinc dardanus ortus:Iasiusq; pater.Hũc deinde Dardanus post mortem Corithi cũ illo de regno dissentiens interemit.Sed uidens contra se iratum populum:naues quæ forte in portu paratæ aderant:ascendit:ac inde fugiens Samothraciã aduẽtauit dicente Virgi.in.vii. æneidos Fama est obscurior annis.

Aruncos ita ferre senes hos hortus in agris:
Dardanus:idæas phrygiæ penetrauit ad urbes.

Threiciamq; samon:quæ nũc Samothracia fert:& reliqua quæ ibidẽ habent:& ab ipso Dardano dardania uocitata fuit regio in Phrygia:quæ postea Troia cognominata ẽ:ut uidebim⁹ in dictione phrygia:& in dictione Priamus:ac dictione Troia.

Daridæus cũ.i.latino:&.æ. diphthongo scribit:rex erat Persarũ tpe apollini Tyanæi:hoc est tpe Tiberii Caii & claudii imperatorũ:ut ostendit Philostratus in eius uita.

Darius cũ.i.latino scribit:fuit primo nobilis persa filius Hystaspis hic teste Herodoto li.histo.iiii. quũ cognouisset Smerdim fratrẽ Patizitis magi regnũ Persarũ dolo occupasse:ut in dictiõe Smerdis:& in dictione Praxaspes late uidebimus:facta cõiuratione cũ sex aliis nobilibus Smerdini iã regẽ & fratrẽ eius Patizitẽ magnũ trucidarũt:atq; ita inter eos de Persarũ regno cõuenerunt:ut cuius cor̃ equus sequenti die prius in ortu solis hinnitũ ante regiã emitteret.ille Persarum rex esset:quod Dario Oebaris stabularii sui solertia contingit.Nã dimissa manũ in genitiuã partẽ equæ : cum ad determinatum locum uentum esset:naribus equi admouit:quo odore ad uoluptatẽ irritatus: ante omnes hinnitum dedit atq; ita Darius persarum rex creatus est.Nomina uero eor̃ qui cũ Dario in magũ cõiurauerũt & quæ solum in Herodoto li.iiii.historiarum legi:hæc sũt.Oanes.Intaphernes.Gobrya. Megabyzus Aspithies.Hydarnes:quor̃ orthographiam in suis locis comperies.Et regnauit Darius triginta sex annos:ut idem ostendit Herodotus circa initium libri septimi.cui Xerxes filius ex Atosa filia Cyri successit in regno.

Dastylus cũ.t.exili &.y.græco atq; unico.l.scribit fuit teste Herodoto li.historiarũ Primo Gygis pater

Dates cũ.t.exili scribit:fuit unus ex duabus Darii qui teste Herodoto li.historiar̃.vi.duro bello apud Marathona deuincitur.

Daurises cũ.i.latino scribit fuit teste Hero.circa finẽ li.vi.unus ex ducibus Darii q̃ in Cariis ceciderũt

Deiphobus per.i.latinnm & per.o.purũ ante.b.& nõ Deiphœb⁹ per.œ.diphthongũ uel cũ.e. ante.b. scribit.Nã sic quoq; a græcis Δηϊφοβος cum prima lõga & penultima breui annotat:quod Virgi.ob seruauit quũ ait in.vi.Filiusex Hecuba uxore hic post obitũ Paridis Helenam duxit uxorem: de quo Virgilius præfato libro scripsit.

Deiphobe eodẽ mõ cũ.o.puro ante.b.scribit:sic enĩ apud græcos:uidelicet ΔΗφοβΗ notatur fuit nympha quædam filia Glauci. Virgilius:Deiphobe glauci.

Demetrius cũ:t.exili &.i.scribit fuit unus filius Seleuci filii anthiochi magna:de quo uidebim⁹ ĩ dictiõ ne Seleucus. Alius fuit Phalerius cũ unico.l.cognomiatus.Est teste Laertio fuit Phanostrati filius genere nõ satis illustris.Hoc teste Cic.circa initiũ libri primi de officiis:disputator fuit subtilis orator partũ uehemẽs dulcis tñ ut Theophrasti discipulũ possis agnoscere.Fauorin⁹ uero dixit illũ fuisse ex Zenonis familia:& Lamiæ amicæ cõgredi.Idẽ ob uirtutes eximias apud atheniẽses pfuit annis.x. æreisq; statuis trecẽtis sexaginta honoratus ẽ:quar̃ plures erãt eqstres:& ĩ curibus seu bigis stabant: Sũmoq; studio itra quadrigẽtos dies fuerũt cõsumate.Ciuitatẽ auxit redditibus & ædificiis: deide absẽs sniam de morte a qbusdã iuidis passus ẽ:qn & illius imagines dirutæ:parti uẽditæ sũt.parti submersæ : & partim ĩ frustra cõfractæ. Vna tantũmodo ĩ arce seruata ẽ.Et ĩ ea accusatiõe par̃ abfuit:qn Alexãder comicus capitis sniam exciperet:nõ ob aliud nisi q⁹ erat illius amic⁹. Quẽ Thelesphorus eius gener purgauit.Demetrius uero ubi cõpertũ habuit atheniẽses suas imagines euertisse ait:uirtutẽ nõ uerterũt cuius gr̃a illas erexerat:nec ulli plures unq̃ statutæ Pli.li.xxxiiii.natu.histo.dicatæ fuere q̃ ipsi Demetrio phalereo.Dicebatq; tm̃ in repu.ualere eloquẽtiã : quãtũ in bello ferrũ.Circa huius tempora teste Quintiliano li.ii.de institutione oratoria:institutum fere cõstat fictas ad imitationẽ fori consiliorũq; materias apud græcos dicere.An uero ab ipso ipsum genus exercitatiõis sit inuetum parum compertum esse dixit.Sed ne hi quidem:ut ait qui hoc fortissime affirmant:illo satis idoneo auctore nitunt. Latinos uero dicendi pceptores extremis .L.Grassi tpibus recepisse Cicero auctor est.Quorum insignis maxime Plocius fuit idem Hieronymus de uiris illustribus ait.Plocius.Gallus primus Romæ latinã rhetoricã docuit de quo Cicero memoria teneo pueris nobis primũ latinã docere cœpisse Plocium quẽdam.Sed ut ex diuersis collegi.atq; Laertio plures fuere demetrii.Vnus fuit ex Alexandri magni ducibus: qui occiso Alexandro filio Cassandri: qui omnẽ magni Alexandri stirpem dele-

uerat:& Græciam ac Macedoniã occupauerat:fuit Macedo rex creatus. Alius fuit eius Philippi Macedoniæ regis filius:qui cum romanis plurima bella geſſit.de quo Liuius libro.x.de bello macedonico:& Iuſtinus libro:xxxii.ſcripſerũt: Alius fuit Seleuci filius:& frater Antiochi Epiphanis. Alius chalcedonius fuit orator. Alius Bizantius philoſophus pipateticus. Alius ſtatuarius:qui teſte Quint. lib. xii.de inſtitutione oratoria:tanq̃ nimius in ueritate ſeu ꝓprietate reꝑhendit. Nam ut pgit fuit ſimilitudinis q̃ pulchritudinis amantior. Alius fuit Aſpendius Appollini diſcipulus: Alius calantianus.qui de Aſia & Europa libros ſcripſit.xx. Alius Bizantius :qui Gallorũ aduentũ ex Europa in Aſiã ſcripſit Alius ſophiſta moratus Alexãdriæ:q̃ artes oratorias ſcripſit. Alius tramineus grãmaticus appellatus Ixion:qa iunonẽ iniuriis i aliquo affeciſſe uidet. Alius Cyrenæus grãmaticus uir magni ꝓcii. Alius ſe pius uir diues & ſtudioſus. Alius Erythræus grammaticus. Alius bithynius filius Panætii rhodii alius orator ſmyrnæus:& hi omnes proſam ſcripſere. Alii etiã poetica ſcriptitauer. Vnus ueterem comœdiam ſcripſit. Alius fuit Epicurus:qui cõtra iudeos ſcripſit. Alius ex Tarſa ſatyricus. Quartus iãbicus auarus uir. Quintus Erythræus uanus ſcriptor. Vnde etiam hiſtoricos & oratores cõſcripſit libros.

Demaratus cum unico.t.& illo exili ſcribitur:fuit teſte Liuio li.primo ab urbe cõdita corinthius negociator diues:& pater Tarquini priſci romanoꝝ regis:hic quũ ob ſeditionẽ corintho ꝓfugus eſſet:& forte Tarquiniis cõſediſſet uxore ibi ducta duos genuit filios. Lucumonẽ ſcilicet: q̃ deide fuit romanoꝝ rex:& dictus Taqnius:& Arũta:alter uero Demaratus fuit rex ſpartanus qui ob indignatiõe a patria diſcedens:ad regem Perſaꝝ diffugit:de quo Iuſtinus nõnulla & Herodotus plura ſcripſere.

Deiphyle antepenultima cum.i.latino:& penultima cum.y.græco ſcribit:fuit Adraſti regis filia:& Tidei uxor:cui Diomedem peperit.

Deiphylus eodem modo ut ſuperior ſcribitur:fuit teſte Homero libro Iliados quinto Stheneli filii Capanei in bello Troiano amicus obſequentiſſimus.

Deipites cũ.i.latino utrobi:&.t.exili ſcribit:fuit teſte Hom.uir Troianus:quẽ Vlyxes i bello interemit.

Deiopeia cũ.i.latino i ãtepenultima. Veꝝ penultima apud græcos hẽt ei diphthõgũ:q̃ nos in.e.aliq̃do lõga cõmutãus.q̃doq; uero diuidius:& ſedam uocalẽ i cõſonãtẽ cõmutamus:ac dicim⁹ Deiopeia Vir. li.i.æne. Quaꝝ quæ forma pulcherrima Deiopeiã. Cõnubio iũgã ſtabili. Nã græce Δηιοπεία ſcribit

Deipyrus cum.y.græco in penultima ſequẽte.r.in ultima ſcribitur:fuit teſte Homero libro octauo Iliados unus ex principibus iuuentutis græcorum.

Deioces cum.i.latino &.c.exili ſcribitur:fuit teſte Herodoto Phraortæ filius:& medorum rex.

Delphinius cũ.ph.aſpirato:&.i latino ſcribit:piſcis eſt:de quo Plinius & ſolinus plurima rettulerunt. Quin & delphin.nis.dici poteſt:ut Titan titanis uel titanos.& Titanus titani:Elephas elephantis uel elephantos:& elephanthus elephãti. Arabs arabis uel arabos:& arabus arabi.

Delphi cum ph.aſpirato:&.i.latino in fine ſcribit:quo ſane uocabulo non ſolũ oppidani: ſed ẽt oppidũ ſic in plurali deſignat. Idq; non ſolũ noſtri:ſed etiam græci obſeruauerunt: ut apud Thucydidẽ & Liuium ſæpe cõperimus:ſimiliter leontini pariter pro oppido & oppidanis accipitur.

Delos cũ.e.abſq; diphthongo:& unico.l.ſcribit:inſula eſt in mari ægæo cãtatiſſima a poetis ob Apollinis & Dianæ natiuitatẽ:& a δῆλος quod eſt manifeſto nomen aſſumpſit. Nam teſte plinio libr. quarto naturalis hiſtoriæ Ariſtoteles ita appellatã tradidit:quoniam repente apparuit enata. Macrobius uero libro ſaturnalium primo dixit eam ſic uocitatam:quia ortus & quaſi partus luminum omnia facit: δῆλα.ideſt aperta clareſcere.eãdem Agloſthenes teſte eodem plinio Cynthiã prius dictam fuiſſe retulit. Alii Ortygiam de qua in dictione Orygia uidebimus.

Democedes cũ.c.exili & abſq; aliquo diphthongo ſcribit:fuit teſte Hero.li.hiſt.q̃rto crotoniata medicus illuſtris:q̃ cũ inter Darii captiuos eẽt:& Darius ipſe ob iuerſum pedẽ grauiter ægrotaret. ita ut ſẽ ſeptẽ dies in ſomniis egiſſet:nec a medicis ſuis uel parũ iuuaret:ductus in mediũ Democedes: uictus cõpedibus Dariũ penitus liberauit:Et deide maximo in honore apud regẽ habitus eſt & oẽs Perſas.

Democritus abſq; aliqua aſpiratione:& cũ.i.latino ſcribit:fuit abderites philoſophus Aegiſtrati filius ſeu ſecundũ alios Athenocriti:uel ſecundum alios Damaſippi.hic teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ.vi. magnos quoſdã & chaldæos primo audiuit Xerxe rege patre illius q̃do apud illum hoſpitatus eſt:ꝑceptores relinquente:a quibus theologiam & aſtrologiam didicit: quum adhuc puer eſſet.Is deinde Demetrio & Antiſthene teſtibus in ægyptũ iuit:ut geometriã peciperet:& in Perſidẽ ad rubrũq; mare & Chaldeos diuinaꝝ reꝝ cognitione auidus perrexit. Diuiſitq; duobus fratribus ſuis ſubſtantiã minoreq; partem ꝓ ſe tenuit:quæ ſcilicet illi peregrinati ſufficeret. Venit Athenas & in deſpectum gloriæ noluit agnoſci. Et quũ cognouiſſet ipſe Socratem ignoratus eſt ab ipſo. Tandẽ in patriam a peregrinatione reuerſus:a fratre ſumma inopia nutritus eſt. Nã relicto omni patrimonio in hortulis qbuſdã iuxta ſuæ urbis muros ſe ad ſolas reꝝ naturas cõtẽplandas cotraxit. Et ut in epiſtolis Hippocrtis habetur:quocunq; fortunæ caſu & mutabilium rerum audito in riſum ſoluebat dicente etiam Iuuenale in ſatyra:Omnibus in terris perpetuo riſu pulmonem agitare ſolebat Democritus. Et ſubdit. Tũ quoq; naturam riſus iuenit:ad oẽs Occurſus hoĩum. Et ſubdit. Ridebat curas:necnõ & guaudia uulgi. Interdũ & lachrymas. Quare creditus in inſaniã uerſus:ab abderitis cũ ciuibus ſuis cõuocatus fuit Hippocrates ꝓ illius cura. Qui quum hominis altiſſimam ſapientiã cognouiſſet eruditionẽ ſe ab illo receſſiſſe faſſus eſt:ut in Hippocratis epiſtolis ſcriptum comperi:tandem teſte Cicero.li.qnto, Tuſculanarũ

quæstionũ:& Gellio libro.x.noctiũ atticarũ quod nullibi apud græcos legi seipsum obcæcauit:qđ ideo fecisse dicunt ut naturæ secreta subtilius rimarer̃ ratus uarias imagines p corporeas oculos i animam irruentes:frequenter acumen cogitationũ obtũdere. Eius mors uarie ab auctoribus ferr̃. Agebatq; cẽtum & nouem annos quum mortuus est teste Hipparcho:dixit omnia ex atomis fieri: & plures esse mundos ac corruptibiles. Multa uolumia reliqt:utputa de medicina:de naturalibus:de carmine de uersibus Homeri:de poesi:de uenustate carminis:de agricultura: de mortalibꝫ & alia complura Vnde Timon prætulit eum cæteris.& monuit legendum:Fuere Democriti sex. Primus hic. Secũdus chius q fuit musicus i& Illi contẽporaneus. Tertius sculptor. Quartus q de tẽplo ephesiæ Dianæ scripsit. Quintus epigrãmatũ poeta clarus. Sextus pergameus orator clarus:

Dercyllus cum.c.exili &.y.græco atq; duplici.l.scribitur:fuit teste Plutarcho unus ex præfectis Pirrhi: & inde dercyllidas deducitur.

Dersæi cum.æ.diphthongo in penultima scribitur:populi sunt græcorum i litoribus Thraciæ:ut ostẽdit Herodotus libro historiarum septimo.

Derusiæi cũ.i.latino in antepenultima&.æ.diphthongo in penultima scribitur:fuerũt teste Herodo.li.histo.i.oratores pfici:similiter apud eosdẽ germani & pãtialei cũ.th.aspirato &.i.latino.

Deucalion cũ.eu.diphthõgo &.c.exili atq; unico.l.&.i.latino scribit̃:fuit Promethei filius ex mr̃e Clymene:ut græcorũ plurimi attestantur. Hesiodus uero dixit Perynoe cũ.y.græco. Nõnulli aũt alii Hesiõe cui adulto. Epimetheus patruus Pyrrham filiã dedit uxorem. Quorũ tpe sæuũ diluuiũ in Thessalia factũ ẽ:ita neminẽ præter illos duos poetæ euasisse canat:ut uidebimus in dictione Pyrrha:fuitq; teste Iustino octingentesimodecimo ãno ante urbẽ conditã:quo tpe regnabat Amphion apud Thebas:apud Atenas uero Granao:uel ut alii putant Cecrops. Ante hoc itaq; diluuiũ aliud fuisse scribũt historici sub Ogygio in Achaia & Boetia uastatiõe pene totius prouinciæ: sed quũ particulares hæ fuerint inundationes aquarũ:illa uniuersalis fuit sub Noe:quam sacræ attestantur.

Demosthenes cum.th.aspirato scribit̃:cuius uocabuli cõpositionem in ante habiti explicauimus. Nã ex Δῆμος qui popul⁹.& σθένος robur cõponit̃ quasi robur populi. fuit omium græciæ oratorũ princeps. cuius uitã Leonardus Aretinus conterraneus meus ex græcis ad latinos transtulit: Et auctoritate Hermippi osteudit patrẽ in officina gladiorum fuisses Vnde teste Iuuena.in satyra:Omnibus in terris.Preter Demosthenẽ ardentis massæ fuligine lipus A carbone & forcipib⁹ gladiosq; parante incude:& Luteo Vulcano ad rethora misit.quod ultimũ nõ plene cum his quæ Leonardus noster scripsit cõcordare uidet̃:quũ longe post mortẽ patris hoc sibi asumpsisse officiũ referat: Sed q; id sit teste Iuuenale Sæuus & illũ exitus eripui. Nã fractus patriæ rebus:ne ueniret i manus stulti populi sæuientis:se ueneno affecit inter satellites:Nequibat enim patriæ ferre salutẽ ut solebat.

Demodocus cũ.c.exili scribit̃.fuit citharœdus:quẽ Homerus libro odysseæ.viii.inducit cõuiuio Alcino regis Phæacũ:in quo Vlyxem excepit citharã pulsare & una canere ut similiter apud Virgiliũ in conuiuio Didonis:Cithara crinitus iopas personat aurata. Vñ inquit Alcinous in eo conuiuio apud Home.καλὸς ἀοιδὸς δημόκου ἀοιδοῦ δημιολόκου:hoc ẽ uocate diuinũ cãtatorẽ Demodocum. Cecinit que ut late psequit̃ idem Homerus Veneris Martisq; dolos:& dulcia furta:& componit̃ Demodocus ex δῆμος qui est populus & δοκίος ἀstimatio:quasi populi æstimatio diceretur.

Democoon cũ.c.exili seqnte duplicato.o.i pleno noie hoc ẽ absq; synæresi scribit̃ fuit teste Ho.li.iiii. ilia.nothus Priãi fili⁹:q uelõcissimos pris equos apd Abydũ custodiebat:hũc Vlixes i bello iteremit.

Demophoon sequẽte.o.duplicato in pleno:hoc ẽ absq; synæresi nomine scribit̃:habetq; accẽtum acutũ in penultima:quia naturã græcã in declinatione græca etiam apud nostros conseruat:ut late uidebimus in dictiõe Prosedia. Sane per synæresim illa duo.o.quoꝝ primũ est breue: ultimum uero longum in unum.o.longum:tam apud græcos q̃ nostros conuertuntur:ut dicit̃ Demophon: ubi habet accentũ circũfluxum in ultima. Fuit teste Iustino libro secũdo Thesei ex Phædera coniuge filius hac cum Antigono fratre auxilia græcis cõtra troianos tulit Tandem ilio deruto dũ ad patriã rediret tẽpestate furente in Thraciam delatus ẽ:ubi a Phyllide Lycurgi regis filia nõ tantũ regno:sed hospitio & lecto receptus est. Et quum aliquamdiu cum ea stetisset:audito de fratre Menestheo Athenarum rege q; agitatus procellis ad Melos iusulam deuenisset.ibiq; diem clausisset extremũ.impetrata ad breue tempus licentia a phyllide:& ab eadẽ instauratis nauibus Athenas rediit. Vbi rex effectus: cũ teste Ouidio ultra pmissum tẽpus tardaret & phyllis amoris furẽtis impatiens laqueo se suspendit:& in ficam amigdalũ cõuersa fuit:quæ quũ post Demophoontis reditũ ab illo amplexaret̃ folia emisit:quæ deinde ab illa cognominata sunt phylla:quũ teste Seruio petalia prius dicerentur.

Deus cũ.e.absq; diphthongo scribit̃ ut omnes asserunt a uerbo græcõ descẽdit. Sed quidam dicunt a θέω qđ est uideo & speculor deriuari. Alii uero a δέος timeo.& inde δέος timor.eo q; omnibus sit timendus. Vnde ait Statius:primus in orbe deos fecit timor. Itaque Saturnes quum potentissimus rex esset:ad retinẽdã parentum fuorum memoriam.eorum nomina cælo terræq; indidit. Quare patrem dixit οὐρανον:qđ cælum latine indicat Matrem uero γαίαν:quæ terta dicitur.& Vesta interpretatur:eo q; rebus omnibus uestiatur:ut quibus-iam placet:seu quis ui sua stat.ut dixit Ouidius libro fastorum sexto:ubi ait:Stat ui terra sua ui stãdo Vesta uocatur. Fuit etiam alia Vesta uirgo ppetua:cui uestales uirgines sacrificabant:& Vestæ præfatæ neptis:hoc ẽ Saturni fila ex Ope:ut late ostẽ

dit Ouidius eodem libro faſtorum ſexto: ubi tandem de hac ipſa concludens dixit.

Nec tu aliud ueſtam: quam uiuam intellige flammam.
Nataq; de flamma corpora nulla uides.
Iure ergo uirgo eſt quæ ſæmica nulla remittit,
Nec capit: & comites uirginitatis habet.

Saturnus uero a nobis eſt appellatus: qa ſaturet ānis: ut refert Balbus apud Cicero. li. ii. de natura deorũ. A græcis uero cronus dicit: qđ apud nos tps deſignat: ut ſupra in ea dictiõe uidimus. Nã quũ Celi filius dictus fuerit: fingebant poetæ natos ſuos oẽs deuoraſſe ſolitũ qua fictione oſtendere uoluerũt oĩa ipſo tpe cõſumi: & annis inſaturabiliter expleri. Oĩa ergo uertunt: ut dixit Propertius. Et thæbeæ ſteterant altaq; troia fuit. Nec ſemper barbã memphys pyramidum miraculis gloriabitur. Sed aliquando annorum ſerie peribunt. Quam ſentẽtiam Ouidius elegãtiſſime expreſſit quum ait.

Tempus edax rerum: tuq; inuidioſa uetuſtas.
Omnia deſtruitis uitiataq; dentibus æui
Paula tim nigra conſumitis omnia morte.

Saturni uxor dicta fuit a græcis Rhea a ῥεῖν quod eſt fluo: quũ deorum multitudo ab ipſa fluxerit. Alatinis uero dicit Ops: ut in ea dictione uidebimus. Ex hac filius nalus Iuppiter a nobis dicit: quaſi iuuãs pater a græcis uero ζεύς: a uerbo ζῆν: quod eſt deductũ: quia ut aiebant uitæ dator erat: & inde Zenobius quaſi ζῆνὸς βίου. i. Iouis uita: uel etiã beatitudo: nam utrũq; βίος deſignat: ſed teſte Balbo in ꝓfato libro conuerſis caſibus Iouẽ a iuuãdo appellamus. A poetis uero pater diuum atq; hominum dicitur a maioribus autem noſtris optimus maximuſq;: hunc ẽt antiqui nõnunq; ætera dixerũt. ut Euripides cuius. i. latine ad poetæ ſententiam traduci uerſiculi poſſunt.

Vides ſublime ĩ moderatum ætera.
Qui terram tenero circũuentu amplectitur.
Hunc ſummum habeo diuum: hunc perhibeto Iouem.

Eius ſoror & coniunx fuitq; ut refert Cicero ẽt a iuuando nominata credit. Nam græce Ἥρα dicitur. Vnde nos heram dicim?: hoc ẽ dominã: hanc ſtoici pro aere ſumunt eo ꝙ ſimilitudinẽ habeat cũ ætere: & coniunctionem magnam cum eo quod Virgli: geor. li. ii. tetigit cũ ait.

Tum pater omnipotens fœcũdis imbribus æther.
Coniugis in gremium lætæ deſcendit: & omnes
Magnus alit magno cõmixto corpore fœtus.

Ex Iouis uero fatribus unus fuit Neptunus quẽ idẽ Balbus apud Ciceroẽ ꝓfato libro a nando paululũ primis litteris imutatis dictũ aſſerit: is græce ποσειδων nominat: quẽ a ποσις: qđ ẽ potius cognominatũ dicũt: eo ꝙ oĩbus potũ exhibeat. Alter fuit Iouis frater dictus ab illis Pluto a nobis uero hic Dis: & hic Ditis: qa ut ait Balbus terræna quæq; uis aut natura dat patri dedicata ẽ: eo ꝙ diuitiæ oẽs e terris oriunt: & ĩ terras recidũt. Nã πλουτος græce latine diuitiæ dicit Quintilia. uero ĩ primo de inſtitutiõe oratoria a cõtrario iterpretat: qa minime diues ẽ. At Plutõi Proſerpinã poetæ cõiungũt qđ uocabulũ ex græco περϛεφονη trãſlatũ eſt: quã ut ait Balbus: frugũ ſæmẽ eſſe uolunt: abſcõditãq; quæri a matre fingũt quæ latinæ dicta ẽ Ceres: quaſi gerens hoc ẽ agerẽdis frugibus appellata: prima ſcilicet lĩa immutata: ut idẽ rettulit Balbus. Vñ a græcis dicit δημητρα: quaſi γημητρα hoc ẽ terre mater. At uero Seruius ſuper primo geor. Cererẽ a creando dictam uoluit. Vnde alma Ceres dicit qa nos alit. hæc fuit Iouis ſoror: quæ quum illi placeret Proſerpinam ex eo peperit. Ex Ioue uero & Iunone: ut quidam uolunt natus eſt Mars. Alii uero ex ſola Iunone: ut Ouidius libro faſtorum ꝙnto. At Mars per epenteſim mauors dicitur: ſic quoq; teſte Balbo latine dictus quia magna ſit uertens: nam is græce ἄρης nominatur ab ἀίρω: quod eſt occido deductũ. Ex Iouis uero capite Minerua naſcitur quæ ſic quoq; latine appellatur: quaſi uim minetur: uel a minuendo: ut in ea dictione late uidebimus. Nã græce ἀθηνᾶ uocatur. Sane Iouis & Latonæ filii fuerunt Apollo & Diana. Apollo quidem græcum eſt uocabulum: quem ille etiam φοῖβον: hoc eſt ſolem appellant. Et Diana ſimiliter: quaſi Iouis filia nuncupatur: quæ etiã alio nomine ab illis ἀρτεμις dicitur. quam & Iunam putant: eo ꝙ noctu luceat. Nam ut ait Balbus Sol dictus eſt ꝙ ſolus ex omnibus ſyderibus eſt tantum. Vel quia quum ẽ ortus obſcuritis omnibus aliis ſolus appareat: dicit ꝙ græce λιος. Lunam uero a lucendo dictam uoluit quæ græce ϛελήνη nuncupatur. Eandem eſſe Lucinam dicunt. Itaq; ut quæ apud græcos Diana a nobis Lucifera: & Iuno Lucina dicatur: quam ſane in pariendo inuocant. Vnde Virgi. in pollione Caſta faue lucina tuus iã regnat apollo. & Cicero Timæũ quendã refert q cũ hiſtoria dixiſſet: qua nocte natus Alexander eſſet: eadem Epheſiæ Dianæ templũ deflagrauiſſe: adiunxit id minime eſſe mirandũ qđ Diana cum in partu Olympiadis adeſſe uoluiſſet abfuiſſet domo. Namque ob hoc teſte Seruio ſup tertio æneidos tũc quoq; a parturientibus inuocabat: quia primum nata parturienti mri Apollinẽ obſtetricis officiũ exercuiſſe dicebat. Alia fuit dea Iouis filia latine Venus teſte Balbo appellata: quia ad res omnes ueniret. At ex ea potius uenuſtas q̃ Venus ex uenuſtate dici uoluit. Et cũ deus ldeaq; & deab? auctoribus noſtris dicat diuus diua diuabus non dicit. Quod in quibuſdã aliis cõtingit. Nã dicitur filius filia filiabus: & nõ priuignus priuigna priuignabus: natus nata natabus: & nõ genitus genita genitabus. ꝓ ut Valla dixit. licet Priſciãus dubitet utrũ natabus a bõis auctoribus cõperiat: equus equa

equabus:mulus mula mulabus:& nõ asinus asinina asinabus:nec iuuencus iuuenca iuuencabus: non ceruabns nec lupabus:nõ libertabus.nõ patronabus:nõ cõcubinabus:nõ pediſſequabus: nõ ſeruabo nõ famulabus nõ domiabus:nõ ẽt animabus. Tã &ſi ex poſterioribus quidã his duobus ultimis utũt. Cicero tamẽ ad uxorem & filiam ſcribens duabus animis ſuis dixit nõ aiabus. Et curtius de matre: & uxore Alexandri dominis & nõ dominabus dixit. Quare dominabus & animabus magis per licẽtiã q̃ recto modo loquendi quoſdam uſos fuiſſe Laurentius meus Vallenſis putat in elegantiis ad me miſſis:quẽadmodũ & nõnulli ueteres dextrabus dixerunt pro dextris:& eabus pro eis. Sed de recte loquẽdi uſu magis q̃ ab uſu tetigimus.

De xithea cũ.i.latino &.th.aſpirato ſcribit̃ fuit teſte Plutarcho in uita Romuli Phorbantis filia.

Diabolus cum.i.latino & unico.l.ſcribit̃:quã q̃ a uerbo cũ duplici.l.ſcripto deriuetur.uidelicet aΔιβαλλω.qđ eſt criminor:unde diabolus græce latine criminor dicit̃ & componit̃ Διαβαλλω ex Δ α præpoſitione quæ pro dicit:& βαλλω iacio.

Diadema cum.i.latino ſcribitur:habetq; apud noſtros accẽtũ ih penultima:apud græcos uero in ante penultima ut in diuerſis aliis contingit.

Diæreſis prima cum.i.latino:& ſequens cũ.æ.diphthongo ſcribitur dici põt a noſtris diuiſio: unde figura tũc quædã dicit̃:quũ una ſyllaba in duas diuiditur.Ouidi.li.metamor.primo. Tertia poſt illam ſucceſſit ænea gles:ubi &.a.&.e.diphthongus diuidit̃:Horati.diueſq; deducũt iouẽ nũc mare nũc ſiluæ:ubi ſiluæ teſte Priſciano triſſyilabũ eſt in ſcanſione. Vir.ſimiliter libro æni.tertio:Aulai in medio libabant pocula bacchi:ubi.a.&.i.diphthongus græca diuidit̃.

Diæra cum.i.latino &.æ.atq;.t.exili ſcribitur.

Diagoras cum.i.latino ſcribit̃:fuit philoſophus cognominatus athenos.i.negans deos:ut in ea dictione uidimus:Nam teſte Cicerone libro tertio de natura deorum cum Samothraciam ueniſſet: atq; ei quidam amicus dixiſſet:tu qui deos putas humana negligere:nõne aduertis ex tot tabulis pictis q̃ multi uotis uĩ tempeſtatis effugerint:in portumq; ſalui peruenerint:Itaq; fit inquit. Illi enim nũq̃ picti ſunt qui naufragia fecerunt in mariq; perierunt.

Dialectica cũ.c.ante.t.abſq; aliqua aſpiratiõe atq;.i.latino ſcribit̃:dici põt a nobis diſputatrix. Nam a Διαλεγομαι deriuat̃: quod ẽ diſputo unde ẽt dialagus.dialegome uero a Δια ꝓpoſitione: quæ dicit p & λεγομαι:quod eſt ſermocinor.quia p ſerm ocinationẽ diſputatio ipſa proſequitur.

Dialogus cũ.i.latino & uuico.l.ſcribit̃:dici põt a nobis diſputatio:unde a Δια quod & p & λογος ſermocinatio:quæ & ſermonẽ & rationẽ cõprehendit cũ per ſermocinationẽ diſputatio eõficiat̃. Sane differt oratio cum proprie accipitur a ſermõe qđ hic ſedatior remiſſior pſſior ac tenuior:qualis philoſophorũ:oſo uero in qua ornamẽta affectuſq; inſunt popularibus accõmodata auribus. Ideoq; oratores uocãt̃:q; hoc genere utuntur:philoſophi uero magis ſermocinatores.

Dialyton prima cũ.i.latino penultima cum.y.græco ultima cũ.t.exili ſcribit̃ dici põt latine diſſolutum:nam deſcendit a uerbo Διαλυω quod ẽ diſſoluo.Et eſt figura cum ſine coniunctionibus puncta tim dictiones proferunt̃. Vt ite:ferte citi ferrũ:date uella:impellite remos. Similiter iuſticia prudentia fortitudine me ſuperaſti.Et eſt eadem figura cum illa.quã aſyntheton dixim⁹.

Diana cum.i.latino.& unico.n.ſcribit̃:dictio eſt ab Διοσ.i.Ioue deducta:quaſi Iouiana. Vnde licet plures fuiſſe Dianas Cicero de natura deorum referat:illa tamen nominatiſſima eſt:& cui omnia attribuũtur:quæ Iouis filia ex Latona eodem partu cum Apolline nata dicit̃:hæc ob uirginitatis amorẽ hominum fertur conſortium aufugiſſe.& ut a ſe libidinis pruritum abdicaret:uenãdo icolebar ſyluas ac montium ſaltus Quare cum arcu & pharetra illam inceſſiſſe ferunt: quam uirgines plures ſimili propoſito ſequebant̃:dicente Virgilio libro æneios primo.

Qualis in eurotæ ripis:aut iuga cynthi.
Exercet diana choros:quam mille ſecutæ
Hinc atq; hinc glomerantur horeades:illa pharetram
Fert humero:gradienſq; deas ſupereminet omnes.

Idem longo & inſigni uerſu Claudianus poeta cũ de laudibus Stilichonis egeret explicauit:cuius primã Vir.produxit cũ ait:Exercet Diana choros: Quã reliqui poetæ corripere conſueuerunt.Ouid.lib.tertio metamor.Nomine gargaphyæ ſuccinte ſacra Dianæ:& alio libro. Vidi ſine ueſte Dianam Iuuenalis in tertia ſatyra:Me quoq; ad eluinam Cererẽ:ueſtramq; Dianã.item in ſatira.Oibus in tetris Pulchra gaudet Latona Diana hãc Actæonẽ in ceruũ mutaſſe ferunt poetæ:qa Ipſam lauantẽ ſe nudã uiderat:Eandẽ Orionẽ occidiſſe ſcribit̃:quia uim ſibi inferre uoluit.Eidẽ in tautica regione ex humana hoſtia ſacra fiebãt:ut in dictiõe Ephigenia uidebimus.Illa eadem tẽplũ habuit apud Epheſum ad mirandũ:& magna cũ religione a ſageſtanis in Sicilia colebat̃:a cretẽſibus ſimiliter quã Britomartẽ eoæ lingua cognominatã dixit Solinus:quod uocabulũ ut ait ſermone noſtro uirginẽ dulcẽ ſonat ab eiſdẽ græce Dyctinna dicta fuit:ut in ea dictione monſtrabimus:hãc eãdẽ refert Homerus in ili.iratam fuiſſe:qđ ſibi Thaleſia pro frugibus Oeneus rex Calydoniæ non feciſſe:cum cæteri omnes dii ſacrificii ſuſcepiſſent honorẽ.& illa ſola inhonorata remãſiſſet:uel quia oblitus fuerat:uel quia illi non putarat agẽdũ:quare terribilẽ ſetis ac dentibus imiſit aprũ:qui regionẽ Oenei totã uaſtaret:ut uidebimus in dictione Meleager:ſed cur Diana a parturientibus inuocaretur:uidimus in dictione deus.

Dianœa cum .i. latino in prima: & i penultima cum .œ. dihpthongo ſcribitur: dicitur a noſtris mens intellectus: unde ét ab oratore pro quadã figura ponitur: q̃ ſenſum magis q̃ uerba deſignat: dicẽte Quintiliano in primo de inſtitutione oratoria figuras quæq; lexeos quoq; dianæas uocantur.

Diaſyrmos penultima cum .y. græco ſcribitur: dici poteſt diſtractio: nam a Διασυρω: quod eſt diſtraho deducitur. Vnde & figura ponitur quando una dictio ad duo diuerſa ſignificata diſtrahitur. Virgilius in buc. Interſtrepere anſer olores. i. malus poeta inter bonos. Ob quod eam etiam tunc figuram eſſe dicunt quando quis magna uerbis comminuit: & minima extollit.

Diaſtaſis cum .i. latino utrobiq; &. t. exili ſcribitur: dici poteſt latine diſtantia. Nam ex Δια componitur quod nonnunq̃ ob & longe deſignat: & ſtaſis quod eſt diſtantia.

Diaſtole cũ .i. latino &. t. exili atq; unico. l. ſcribitur: dici poteſt a nobis diſtinctio uel dilatio. Q d̃quidẽ fit cũ una dictio uel ſententia ab alia diſtinguitur: uel cũ breuis ſyllaba producitur: ut Vir. lib. ænei. primo Et uerſa puluis inſcribitur haſta. Idem libro ſecundo. Luctus ubiq; pauor & plurima mortis imago.

Dicæarchus prima cum .i. latino: ſequens cum .c. exili: &. æ. diphthongo: ultima cũ .ch. aſpirato ſcribit quaſi iuſtus iudex. Nam Δικαιος iuſtus dicitur: & archus princeps: eſt etiam uiri nomen proprium.

Dictamus & dictamum utrunque comperitur: & utrunque cũ .i. latino: &. ct. exilibus ſcribitur: herba eſt medicinalis: de qua Virgilius libro duodecimo meminit: quum hæc uerba ab Venere in medelã uulneris in Aeneam illati deportat: ait enim: Dictamum genetrix cretæa carpit ab ida Puberibus caulẽ foliis & flore comantem purpureo.

Dictynna prima cum .i. latino ſequens cum .ct. exilibus: &. y. græco: quin & cum duplicato .n. ſcribitur: dicta fuit a cretenſibus lingua græca Diana: quia cum uirgo quædã cretenſis quã Britonem Lactantius grãmaticus uocauit. Solinus Britomartem uirginitatem ſuam Dianæ dicaſſet: & a Minoe tunc rege opprimi ad uirginitatem pdendã cogeretur: ſemelq; uideretur aſtringi: cũ nõ alia illi fuga dari poſſet: in mare ſe p̃cipitem dedit: cuius cadauer cum retibus a piſcatoribus forte cõpertum eſſet: dictynna deinde ab ipſis retibus cognominata fuit. nam Δικτυον græce: latine rete dicitur: ſed cum grandis peſtis ob id in Creta ſequeretur habito reſpõſo ut ædem Dianæ conſtruerẽt. Dianã ipſam cognomine uirginis dictynnam uocauere: dicente Tibullo in elegia ad Priapum. Perque ſuas impune ſinit Dictynna ſagittas. Quare & mons ubi ſita fuit ædes dictynnus modo conſimili dictus fuit. Quæ Sane ædes teſte Solino manus Dædali oſtendit: & quam nemo nudus ingredi licite poterat.

Dictæus prima cum .i. latino: ſequens cum .ct. &. æ. diphthongo ſcribitur: cognomen eſt montis cuiuſdam in Creta: & a dicte nympha: quæ teſte Seruio ſuper tertio æneidos illic colebatur cognominatus Virgilius libro georgicorum. Dictæo cæli regem pauere ſubantro.

Didyme prima cum .i. latino. & penultima cum .y. græco ſcribitur: inſula eſt una ex æolis in freto ſiculo

Didymus prima cum .i. latino: ſequens cum .y. græco ſcribitur: dici poteſt a nobis gemellus. Eſtq; uiri nomen proprium.

Didymaon prima cum .i. latino: ſequens cum .y. græco ſcribitur: fuit armorum artifex eximius: de quo Virgilius libro quinto æneidos meminit cum ait. Et clypeum efferri iuſſit Didymaonis artes.

Didrachima cum .i. latino &. ch. aſpirato ſcribitur: dicique poteſt apud nos hiſdrachima. nam ex Δισ apud nos eſt bis: & Δραχμη componitur.

Dies cum .i. latino ſcribitur. & a Διοσ hoc eſt ioue græca dictione deducitur. Nam eodem mõ ut noſtri iouem adiutorem: ita græci: Δαϝονιον & nos diem adiutorem accipimus: & inde Dieſpiter quaſi iuuans pater: qui lingua oſca teſte Seruio lucetius dicitur. Virg. libro nono æneidos. Aliqui uero diẽ p̃prie ſignificare deum contendunt. quod ſi ſic eſſet a Δεοσ: quod eſt timor: ut ſupra uidimus deducere tur. Et teſte Priſciano in quinto tam maſculini q̃ fœminini generis in ſingulari numero inuenitur: ex quo diminutiuum ſit dieçula. Teren. in Andria: Eo impudens non ſatis eſt: q; tibi dieculam addo pro dilatione aliqua temporis. In plurali uero ſemper maſculinum inuenitur: & dicitur dies feriarum teſte Varrone a ferendis in ſepulchra epulis.

Dieſpiter cum .i. latino utrobiq; &. t. exili ſcribitur: de quo uidimus in præcedenti dictiõe: quo ſane uocabulo cum alii plures ſint uſi: tum Horatius in primo carminum: Nanq; dieſpiter igni coruſco nubila uidens: plærunq; per purum tonantes egit equos uolucremque currum.

Digamma cũ .i. latino & duplicato .m. ſcribitur: & ſignificat bis aut duplex gãma: quæ tertia eſt alphebeti græcor̃ littera: unde .f. noſtrum digamme uocabatur: qui figurã duplicis gãmæ detinebat.

Dynaſtæ cum .y. græco & t exili ſcribitur. dici poteſt latine potentes. quo uocabulo utitur nonnunquã Cicero & a Δυναμαι quæ eſt potentia deducitur.

Dindyma cũ .i. latino ſeq̃nte .n. penultima cum .y. græco & ultima cum .m. littera ſcribit. mõs eſt Phrygiæ matri deum ſacer. declinaturque tantummodo in plurali. Vir. libro ænei. ix. Ite per alta dindyma.

Dimocrates cũ .i. latino: & abſq; aliq̃ aſpiratiõe ſcribit: fuit Alexãdri magni architectus: de cui⁹ forma corpore & ingenio Vitrubius in proemio libri .ii. de architectura plura ſcribit: hic teſte eodẽ Vitrubio Alexandro in ægypto Alexandriã metatus eſt: & inſtaurationi tẽpli epheſiæ Dianæ p̃fuit. idẽ teſte Pli. libro .vii. naturalis hiſtoriæ iperatori. Alexan. dixit. Ne quis ipſum alius q̃ Apelles pingeret q̃ Pirgoteles ſculperet: q̃ Lyſippus ex ære duceret. quæ artes pluribus inclaruere exemplis.

Diocles cum .i. latino &. c. exili hoc eſt abſq; aſpiratione ſcribitur: nomẽ eſt uiri proprium: qd̃ interp̃

tari ualet Iouis gloria: hoc est Διὸς quod est Iouis. & κλεδὸς gloria: hic teste Plutar. i uita Romuli Peparethius cognominatur & laudatur historicus.

Diocleus cum. i. latino &. c. exili scribitur: habetq; accetum in penultima: hoc est super. e. & fuit Orsilochi filius: ut in ea dictione uidebimus: hic teste Homero libro quinto Ilia. habitabat i Phæta loco sane insigni: uir rebus omnibus ad uitam idoneis circũfluus: & genus ducens ab Alpheo fluuio: quod li. xv. odysseæ idem poeta confirmauit Δ ὀκλῆϊ σ ϖο τι Δωυαῆοσ ὲρχ ίλοχοιὸ τογαλφείδσ τεκέϖαλα. Et interpretari ualet: Διὸσκλεὸσ: hoc est Iouis gloria.

Dion cũ. i. latino scribit: fuit syracusanus nobilis Hippatini filius: & utraq; Dionysio tranniyde cõplicatus: Nanq; superior ille Dionisius Aristomachẽ Dionis sororẽ matrimonio habuit. Ex qua duos filios Hipparinũ & Nisæũ ꝑcreauit. Totidẽq; filias unã noie Sophrosynẽ: alterã Aretẽ. Quaꝝ priorẽ teste Aemilio probo Dionysio filio eidẽ cui regnum reliqt neptuni dedit. Alterã ipsi Dioni: Hic ꝑter nobilẽ ꝓpinquitatẽ & generosam maiorꝝ famã multa alia ab natura bona recepit: ut ingenitũ docile come & ad optimas artes aptũ: magnam corporis dignitatẽ: magnas itẽ diuitias a patre relictas: quas ipsi tyrãni muneribus auxerat. Ideo a deo Platonẽ amauit. ut se eidẽ totũ traderet. Nec minus eo Plato delectareť. Is deinde a Dionysio filio Syracusis eiectus. Corinthũ cõfugiens: fretus non tam suis copiis: q̃ odio tyrãni maximo aio duabus onerariis nauibus quinq̃ginta annoꝝ imperiũ munitũ quingentis lõgis nauibus decẽ equitum centũq; peditũ milibus profectus: post diẽ tertiũ q̃ Siciliã attigerit: Syracusas introit: & demũ fraude Callicratis cuiusdã athenienſis: qui cum eo ex Peloponneso uenerat interfectus est. Alter fuit Dion Prusæus orator eximius: cui ob eloquentiã Chrysostomo cognomen. fuit.

Diogenes cũ. i. latino scribit: & dicitur quasi Διὸσ: hoc est Iouis genus: fuit teste Diocle sinopæus icesii mensarii filius: quem fugisse aiunt: cum pater eius publice mensam haberet. ac falso pecuniam signaret Eubolides uero in lib. de Diogene dicit ipsum hoc fecisse. s. monetæ falsã signationẽ. Alii putãt eũ sponte patriã reliquisse: Hic ueniens Athenas: ibi Antisthenẽ competit: a quo cũ non reciperetur in disciplinã: nam statuerat neminẽ recipere: pseuerantia illum uicit. Palliũ primus duplex habuit secudũ aliquos: & peram in qua cibos ferebat: Omniq; utebatur ad oia loco: & prãdens: & dormiens: & loquẽs Cum scripsisset cuidã ut sibi cellam pararet: faciente id illo tardius: doliũ pro domo habuit. Aestate in feruida arena se uolutabat. hyeme coopertas niue statuas amplectebatur: parans se his modis ad laborum tolerantiam. Idem quum uidisset puerꝝ concaua manu bibentem abiecit uile uas: quod hẽbat dicens puer me uilitate superauit. Idem cum alium uidisset puerum perfracto uase pane concauo lẽticulam suscipientem: abiecit catinum. Dicebat omnia esse deorum: & sapientes deoꝝ amicos: huius disceptationes cũ Aristippo describit Horatius epistola decimaseptima. Inerat illi teste Laertio suauissimus sermo: acerq; in despiciendis aliis. Nã scholam Euclidis dicebat esse bilem Platonis: auditorũ cõsumptionẽ: dionysia certamina: magna miracula stultorꝝ: Oratores ẽt urbe ministros grãmaticos admirari se dicebat. qui cum Vlyxis mala requirerent: sua ignorarẽt: musicos mordebat: q; cũ lyræ chordas aptarent. animi inconcinnos motus haberent: Mathematicos carpebat: q; solem: lunam: & sydera intuerentur: quæ uero erant ante pedes non curarent: oratorem itidem: q; studerent iuste dicere: non ãt facere. Et alia cõplura: quæ longum esset referre: huic ad solem sedẽti: cum diceret Alexander: pete quid uis: ait noli mihi umbram facere. Et fama fuit referente Laertio Alexandrũ dixisse se uelle eẽ Diogenẽ nisi esset Alexander. Hic deinde cum in Aeginã nauigaret: a piratis cõprehensus fuit: quoꝝ priceps fuit Cerpalus: & Cretam deductus est: ut uenderetur. Cum ãt iterrogaretur quid sciret agere: dixit se scire uiris imperare. Atq; ad ꝑconem inquit prædica quisnam dominũ sibi uult emere. Sedere ꝓhibitus: inquit nil refert: nam pisces quomodocunq; iaceant emuntur. Et cum uideret corinthiũ quẽdam ꝑclara effigie. & habitu ingenuo Xenidem nomine: inquit huic me uẽde: hic domino indiget: eũ digito denotans. Quem Xenides audito & inspecto uiro libentissime emit. Et eum Corinthũ secũ ádducens: filiis suis præceptorem dedit: & omni præfecit domui: ille autem Xenidi eũ sibi parere oportere: quanuis esset seruus: quum & medico & gubernatori quanuis seruis sæpius pareatur: cuius clarissima præcepta ita cõprobauit Xenides: ut sæpe diceret bonus dæmon domum meã intrauit. At ipsi⁹ Xenides filios teste Eubolo in libro qui inscribitur Diogenis uenditio: post reliquas disciplinas. docuit eqtare: arcus intendere: fundas rotare: atq; iaculari: in palæstra tum eos exercebat: gratia tãtũ roboris comparandi & bonæ ualitudinis. Tenebant pueri multa ex poetis & aliis. Tum ex ipso memoriter omnẽ illis Diogenes rationẽ doctrinæ: ut facile memoria tenerẽt breuiter collectam i simulabat domi eos ministrare docebat: leui contentos cibo: ac uili pane & aqua: ad cutem illos tondere faciebat: deducebatq; incompositos: ad uenationes aliquando exercebat. Et quum teste Cleomene in libro de pedagogis necessarii illum redimere uoluissent: fatuos appellauit: dicenes leones nutrimentum nõ esse seruos: sed illos magis leonum. Senuit apud Xenidem: ut Eubolus tettulit: obiitque annorum nonagita & a filiis Xenidæ sepultus fuit: quũ multi alii eius corpus põstulassent. Sed de illius morte uatiæ fuerunt sententiæ: illa tamen magis approbatur: quod desiderio migrãdi uita continendo spiritũ animã exhalarit: De illius sepulchro in dictione Cynicus uidimus. Illius clues æreis eum statuis honorauere: ita subscribẽtes: Senescet tẽpore quidẽ hoc æs: sed tua sane Diogenes gloria obsolescet sæculis. Nã uitæ gloria mortales illustrati per te sunt: facilemq; uiuendi gloriam prætulisti: ferunt quidam dialogos illum fecisse nonnullos: tragœdias septem: & alia pauca. At satyrus quidem affirmat non esse eas Dio

genis. Fuerunt Diogenes quinque. Primus apoloniates physicus eloquens sapiens & Anaximenis auditor: fuitq; tpibus Anaxagoræ. Secundus sycionius: qui peloponesiaca scripsit. Tertius hic. Quartꝰ stoicus ex seleucia: qui babylonius ob uicinitatẽ dictus fuit. Quintus tarsensis quæstionũ poeticarum scriptor: sed de quo intellexit Iuuenalis in satyra quæ incipit. Oibus in terris: quũ dixit Diogenem hominũ errores semper deflere consueuisse: cum democritus contra soleret semper ridere id dubium facere potest: q; apud auctores græcos de cynico nusquam comperi: & forte stoicus fuit.

Diomedes cũ. i. latino scribit: fuit rex Aetoliæ: Tidei & Deiphiles filius: a quo cum apud Troiã uictus fuisset Aeneas: uocauit illũ apud Vir. li. ænei. i. fortissimum danaum. Nã ut dicunt poetæ Aeneã peremisset: ni Venus mater se illius ictibus opposuisset: quæ ab illo uulnerata dicitur ut late rettulit Homerus libro. v. iliados: quod apud Virgilium libro. xi. æneidos: Diomedes ipse fassus est: cum ait.

Hæc adeo ex illo mihi iam speranda fuerunt
Tempore: cum ferro cælestia corpora demens.
Appetiit: & Veneris uiolaui uulnere dextram.

Ver; cum post captã Troiam ad propria rediret: compissetq; Aegialem uxorẽ hortatu Naupli patri Palamedis Cylleboro filio Stheneli hæsisse: uel uerecundia concitus ut quidam ferunt: uel qa ab ea receptus non fuerit: ut alii asserunt nauigio ductus secessit in Apuliã: ubi teste Festo cũ Dauno regni partem sortitus est: dicente Ouidio. li. fastorum. iiii. Et genus œnidum appule daune tuum. Nã Oeneus Tidei pater fuit. Tandẽ excedens. Italia Diomedes in insula propinqua: quæ ab illo diomedea dicta fuit sepultus est. Alter fuit diomedes truculentus rex thracum: qui equos suos aduenarum carne ĩ Tyrida oppido depascebat. Sed tandẽ ab Hercule mactatus iumentis suis in pabula datus est dicente hæc Seneca in Hercule furentẽ. Suisq; regem pabulum armẽtis datum. Ouidius uero libro. ix. metamorphoseon dixit Herculem diomedem mactasse & equos Vnde apud eum dicebat Hercules.

Quid q; Thraces equos humano sanguine pingues.
Plænaq; corporibus laceris præsepia uidi: Visaq; deiecit: dominumq; ipsoq; peremi.

Sane id quoq; ultra rer; historiam aduertendũ est oia nomina græca in es terminata quæ genitiuum pplœnam elocutionẽ: hoc est absq; synaresi in eos mittunt: cũ in illo fit synaresis: In us genitiuũ terminat ut Diomedes hnius diomedios: & per sinaresim huius diomedus: similiter huius Demosthenes: & p sinaresim Demosthenus: faciunt datiuum deinde in ei diuisas syllabas: & p sinaresim in diphthongo cõiunctas: ut Diomedei: & p sinaresim diomedæi cũ diphthõgo. similiter demosthenei diuisis syllabis: & p sinaresim demosthenæi cũ diphthõgo. Accusatiuũ plena elocutione in ea mittunt: ut diomedea demosthenea: q; duæ uocales p sinaresim in unã. e. conuerterũt. Nã apud græcos trãsferunt ĩ. н. sane litterã nos. e. transferimus: ut demosthenea: & p sinaresim apud græcos Δυμοσθενη. Hos demosthene dicimus similiter: diomedea: nos p sinæresim diomede dicimus: quod Virgilius teste Seruio obseruauit: cũ ait libro. xi. Vidimus o ciues diomede argiuaque castra. Nã si diomedem cũ terminatione in n. dixisset: nec latinũ ptulisset: nec græcum. nec uersus staret & cũ nunq; ecthlipsis per. n. litterã fiat Sin uero cum. m. dicat diomedẽ. latinus accusatiuus est: & stat uersus: quia fit ecthlipsis: ut multum ille & terris: Sed obstãt teste Seruio antiqui textus: qui diomede cum solo. e. habẽt: quod rectissime stare potest seruata declinatione græca: cuius Virgilius sæpissimæ obseruãtissimus fuit.

Diomeda cum. i. latino: & absque aliqu diphthongo scribit: fuit teste Homero li. ix. iliados Phorbantis filia. quam lesbo Achilles dum esset i bello troaino adauxerat. hæc eodem teste post ablatam ab Agamemnone Briseida cum illo dormire consueuetat.

Dyomeropus cũ. y. græco &. o. ante. p. scribitur fuit teste Homero li. ii. iliados Adrasti pater & amphii

Dione cum. i. latino scribitur: fuit teste Hesiodo in theogõia una ex nymphis filia Oceani & Thetyos. quæ teste Seruio cum puella esset formosissima a ioue dilecta & compressa fuit. Illique Venerem peperit. Idẽ Homerus libro. v. iliados confirmare uidetur: cũ illo referente Venus eam matrem semper appellet: atq; itidem illa Venerem filiam. Sed id confundẽtes poetæ pro Venere sæpe eam posuerũt dicente Ouidio libro fastorum. v.

Hyppollite fœlix uelles coluisse dionem.
Cum consternatis diripereris equis.

Et a dione dionæus cum. æ. diphthongo deducitur. Virgilius in bucolicis. Ecce dionei processerir cæsaris astrum: & Vir. li. iii. æneidos. Sacra dionææ matri. i. Veneri.

Dyonisius prima & ultima cũ. i. latino: antepenultima uero cũ. y. græco scribitur fuit Bacchi ppriũ nomẽ: & cõpositũ ex dios & nysa urbe inter Arabiã & ægyptũ: q; iouis nysius. Nã ut ait Diodorus siculus libro historiar; quinto: Barbari quidẽ huius sibi dei genus uẽdicauere: ut ægyptii: qui illũ Osiridẽ deũ suum fuisse asserũt: quem & oẽm circuisse orbem: & docuisse plantare uites: & uini repertorẽ fuisse dicunt: atq; deinde a græcis dionysium uocitatum: Indi similiter apud senatũ fuisse cõtendunt. Sed græci ex Semele filia Cadmi natum dicunt: quæ cũ ex ioue pregnãs esset: rogauit illum ut secũ prout cũ iunone assueuerat coiret Iuppiter maiestate dei assumpta cũ tonitribus ac fulgure ad eã descendit illa uero pgnans: Cum neq; tontrui neq; fulguris uim ferre posset filiũ aborsa igne expirauit. Infantẽ Iuppiter Mercurio dedit ad antrum Nyse urbis ut dixit Homerus in hymnis quod inter Arabiam nilumque est deferendum: a nymphisq; omni studio curaque educandũ: unde a ioue nysaque Dionysiũ

dixerunt. Itaq; nutritū a nymphis aiunt: uini uineæq; extitisse auctorē. Orbem quoq; ferme p ambulā tem: multas regiones addidisse domesticas ac pterea maximis apud oēs honoribus celebratū: nā quo rū regio uites ferre non posset: potū exordeo docuisse conficere non multū a sapore uini distantē. Ad dūt & teste pfato Diodoro illū peragrādo orbē exercitū secum duxisse nō tātū uiroꝝ sed etiam mulie rū Vñ & multis græcis urbibus triennio bacchides mulieres cōueniūt: apud ꝗs de more uirgines thyr sum ferunt in honorē dei bacchantes: eiq; p cœtus sacrificantes: postremo memoriam menadū q̄ ferū tur: illi deo astitisse hymnis & cātu renouāt: Sustulit eodem auctore Diodoro & oēs impios qui i orbe erant: sed maxime Pentheū atq; Lycurgum: dicitur ēt primus boues ad iugū iūxisse: quoꝝ opera ube riorem & nitidiorem frugē semina produxisse: q̄ ex re illū cum cornib⁹ poetæ fixerunt: ferunt & illum deliciis deditū molli corpore ac pcæteris decoro: tradūtur & musas uirgines cū eo pfectas doctas psal lere: & bonis artibus eruditas: quibus deus ipse oblectabatur: secutusq; est illum Silenus pedagogus il lius ac nutritor: optimorumq; institutor studioꝝ. Plurimum Dionysio ad uirtutē & gloriam, resq; belli cas profuit: armis bellicis. i. pugna utebatur: & pardalorum pellibus pacis tpe & diebus solennibus: ue stes gerebat floridas delicatas atq; molles: & multa de illo Diodorus diuersis i libris pſequtur. Sed hæc rantū tetigit: q̄ a poetis nostris tangi non consueuerunt. Alius fuit Dionysius Siciliæ tirannus: qui sy racusanus cognominatus est: cuius quidem origo ab historicis: quos legi subticetur: hic teste Corne lio nepote manu fortis & bello peritus fuit: & id quod in tyranno nō facile reperitur minime libidino sus: nō luxuriosus: non auarus: nullius rei deniq; cupidus: nisi singularis perpetui imperii: obeāq; rem crudelis. Cuius filius similiter Dionysius in tyrānide succesſit: uir omni turpitudi e repletus: qui tandē teste Cicerone li. iii. quæstionū tusculanaꝝ Syracusis pulsus: Corinthi pueros docuit: sicq; imperio ca rere nō potuit. de quo Ouidius libro. iiii. de ponto ait.

Ille syracusia modo formidatus in urbe. Vix humili duram reppulit arte famem.

De quo Iustinus li. xix. sui epitomatis tractauit.

Dipelus cum. i. latino & unico. l. scribitur: fuit Scyli frater: & ambo teste Pli. in creta insula geniti medis imperantibus: hoc est prius q̄ Cyrus in Persas regnare inciperet Olympiade circiter quinquagesima ii. eodem Pli. teste primi omnium marmore sculpendo inclaruere.

Dipsas cum. i. latino sequente. ps. scribitur apud nos dicitur sitis: & ponitur a græcis & latinis pro serpē te e genere aspidum: cuius morsu incredibilis inducitur sitis. Vnde Lucanus li. ix. In mediis sitiebant dipsades undis: de quo plura habentur in eodem libro.

Diphthongus prima cum. i. latino: sequens cū. ph. &. th. aspiratis scribitur: & est diphthongus duaꝝ uo calium uim suā seruantium in eadem syllaba complexio: ut æs: præs: & similes. Nam si iudex aut uolo dicimus: cū nec. i. in prima nec. u. in secunda sonū suum conseruet: diphthongū non fecimus: & com ponit̄ diphthōgus ex dis q̄ nobis dicit̄. & φθογγος qui uocalis est sonus. Sunt igitur latinæ eloquē tiæ diphthōgi quattuor: quibus nostri auctores in scriptura nostra usi sunt. uidelicet. au. æ. eu. œ. pter nōnullas græcas: quas quinq; scripserūt: ut in pceptis ostendimus: ex barbaris uero acceperūt: nōnulli poetizātes ai: ut Cainaldus raimūdus Aimo. Itē uo: ut Voldericus. Itē ui: ut Vilielmus Vido: qbus mo derniores. g. pponere consueuerunt: ac dicere Guilielmus Guido: sed his omissis solū ad eas: qbus an tiq poetæ linguæ nostræ patroni utuntur: redeundū duximus. Ex illis igit̄ qttuor hæ duæ. au. eu. nullā in scribendo ambiguitatē ingerunt: sed litteris suis ut proferunt̄: sic quoq; & scribūtur. Sed id sane du bium nōnunq̄ efficit: qd̄ diphthongus in illis litteris aliq̄do esse uidetur cū diuisæ sint & seperatæ syla bæ: nec ulla mihi est diphthōgus: ad qd̄ utiq; discernēdum hæc subiici regula ualet: Vbicūq; .a. uel. e. i oibus ātē us finalē repiunt̄: fere ubiq; .a. &. u. uel. e. &. u. ab iuicē sunt diuisæ: ut Nicolaus Archelaus: al ueus cæreus. excipiunt̄ in latinis dictionibus laus: fraus: heus: ī quibus diphthōgus est. In græcis uero ro dictionibus nōnunq̄ mutatione illoꝝ in similibus dictionibus diphthongos i fine habemus: ut Or pheus. Virgilius ī bucolicis: Orpheus in siluis: inter delphinas orion. Simili mō Tydeus. Et hæc de au & eu diphthongis dicta sufficiant. Porro de. æ. &. œ. diligentius differendum est. Nā cū hæ diphthōgi prolatione discerni neq̄ant: scribuntur. n. & nō nisi sono ipsius. e. proferuntur: difficultatē non paruā q̄doq; cum in scriptura hoc est q̄do scribi diphthōgus: uel nō scribi debeat: tum ēt in tpe igerunt: hoc est an longæ sint uel breues esse possint. Sed de scriptura primitus prosequentes de tpe in fine tracta turi huius differemus. Ois igit̄. æ. diphthongus aut principalis est dictionis syllaba: ut æquor: aut fina lis ut musæ: aut media ut coæuus. de principali uero & media hoc est diphthōgo signari habēt: genera lis regula dari nō potest. At de finalis quoq; regula datur. Ois genitiuus singularis nominis in pria de clinatione: datiuus singularis & nominatiuus: ac uocatiuus pluralis. æ. diphthongo terminātur. Quæ sane regula nunq̄ falit: & hæc de. æ. diphthongo at de. œ. hoc quoq; generaliter annotari potest. Nullā sane: dictionem. œ. diphthongo scriptura recta aut probatione terminari posse: sed supra ī medio: aut principio dictionis compiri. De qbus diximus cum generalis regula dari nō posſit latinas quasdam di ctiones per alphabetū annotabimus: quæ in initio uel medio suo ordine diphthongantur Nā græcaꝝ quoq; dictionū orthographiā in toto nostro uolumie explicabimus. Nec ex græcis hoc i loco nisi pau culas illas tātummodo cōtingemus: quæ in frequentiori latinoꝝ usu habentur. Ae diphthongus an te. a. in latinis dictionibus comperi non potest. In græcis uero reperitur: ut æs: quod nomen est propri um fluuii: ut supra uidimus: similiter ante. b. &. e. eadem diphthōgo nō utimur. Nec ante. f. reperitur.

Non etiam ante.h.i.k.&.p.nec etiam ante.o.i latinis dictionibus illã habemus.In græcis uero utimur Aeolus:& ab eo descendentia. At ante alias litteras comperiri ualet:ut per ordinem ostendemus:

Aedes cum.æ.diphthongo scribitur:& ab edo uerbo,quod sine diphthongo ẽ teste Varrone & Seruio trahitur:eo ꝙ in illa sacrificantes edere consueuerint.Nam teste Seruio super secundum georgicorũ quædam sunt nomina quæ in initio diphthonganť:& a uerbo non diphthongato descẽdunt:ut ædes & æsculus:quæ cum.æ.diphthongo scribũtur:& ab edo uerbo.cuius prima breuis est:& sine diphthõgo scribitur:descendunt.Similiter cælatum quod est absconditum cum.æ.diphthongo scribi dicit: & a celo celas sine diphthongo asserit deriuari.Significat autem ædes i singulari templũ:ut Cicero Philippicarum libro primo ex eo inquit die'qno in ædem Telluris conuocati sumus:in quo templo quantum in me fuit ieci fundamenta pacis.In quo templo dixit id est in qua æde Telluris:& fere semper cũ adiectione profertur:ut in æde Iouis:Mercurii:Mineruæ:in æde Concordiæ:Telluris:Honoris: Virtutis in æde sacra. At in plurali secundum adiectionem :& priuatã domum significat:& tẽplũ:ut ædes meas :ædes Marcelli nõ aliter quam pro domo mea:& domo Marcelli accipere possumus:etiã si egregias aut pulchras ædes:aut absolutæ ædes nos dicimus domum tantũmõ designare solemus:Vt Vir. libro georgicorũ primo: Mane salutatum totis uomet ædibus undam.Si uero addimus aliquid ad religionem spectans:ut si i purali etiam dicimus sacras ædes:aut deorum ædes:aut nympharum ædes: templa plura annotamus.Lucretius de Ioue loquens sic ait:Ipse suas ædes disturbat:quod perinde ẽ ac si dixisset.Iouis diuersas ædes.Horatius uero in tertio carminum:pulchre significauit dicẽs delicta maiorum immeritus lues Romanæ donec refeceris ædesq; labẽtes deorum & fœda uirgo simulacra fumo. Quare dixit Paulus iurisconsulto titulo de ruina incendio & naufragio ædium appellatione oẽs species ædificii continentur.Sane edo uerbum a quo deductam ædem diximus:sine diphthongo scribi notauimus :siue græcum illud sit:& tunc idem quod comedo significat:siue latinum esse dicatur:& tũc ex e præpositione & do componitur:nec comedere sed extra dare siue præbere designat. Vnde libros edere dicimus cum illos publicamus.

Aedituí simili modo scribitur:& ab ædibus sacris quas tuentur appellati sunt:non a priuatis.

Aeditimus cum.æ.diphthongo scribitur:& cum.m.ante us scribiť:uerbum quoq; latinũ est teste Gellio libro.xii.noctium atticarum:& uidetur ea forma dictum qua finitimus & legitimus. Et is dicitur q ædibus præest:sicut claustritimus a Prothesilao dictus est qui claustris ianuæ præest. Vnde i exemplaribus fidelissimis.M.Tulli in Verrem scriptum se inuenisse dixit Gellius æditimi: custodesq; mature sentiunt:licet in uulgaribus libris æditui comperiri dicat.Et inde uerbum æditimor Põponius in atellana:Quipostquam tibi appareo atq; æditimor in templo tuo.

Aedituentes:Lucretius teste Gellio libro.xii.in carmine suo pro æduitis appellat.qui illis curãdis ꝓpositi erant:q̃ a priuatis.Vnde Pomponius iurisconsultus de origine iuris iquit:Aediles duo explebe cõstituti sunt qui ædibus præessent:in quibus omnia scita sunt plebs deferebat:& ab eo deriuata eodem modo scribuntur:ut ædilitas:ædilitius & similia.

Aedifico & ædificium simili modo scribuntur.

Aeger cum.æ.diphthongo scribitur.& ab ago uerbo cata antiphrasim deduci perhibetur:eo qđ ægrorum fit actione uacare:uel potius ab eo quod acrius agit ex infirmitate. Quin & ab eo descendentia simili modo scribuntur:ut ægroto ægrotus ægritudo.

Aedepol cum.æ:diphthongo scribitur:& aduerbium ẽ iurandi:quasi per ædem Pollucis.

Aegi cum.æ.diphthongo scribitur:& est præteritum ab ago formatum.

Aemulor cum.æ.diphthongo scribitur:& ab amo oriri:ac ab eo primam uocalem diphthongi trahere perhibetur:quod sane iure factum uidetur:quum pro amare ponitur:Sed cum pro inuideo uel sequor poni dicitur:cata antiphrasim ab amo deriuatur.

Aeneus cum.æ.diphthongo in prima scribitur:& ab ære trahitur:de quo in sua dictione uidebitur.

Aenũ diphthongũ similiter exigere posse uidetur:quia ab ære mõ consimili deriuatur:Sed diuisis litteris semper a nostris poetis & tota ꝓfertur:Horatius:Sub noctem gelidam lignis calefactat ænũ. Nãq uas est æreum in quo aqua calefieri seu bulire dicitur. Virgilius libro georgicorum secundo. Aut foliis undam tepidi despumant aheni. Quod Gellius per interpositam aspirationẽ uidelicet aheni a Virgilio emendatum fuisse refert:ut in sequentibus uidebimus:cum de media aspiratione uidebimus.

Aequus.i.iustus & planus cum.æ.diphthongo scribitur:& ut quidam perhibent ab aquæ similitudine tractum fuit:eo ꝙ elementum illud supra cætera æquam habere superficiem uideatur. Vnde æquitas æqualitas & æquo æquas uerbum:atq; ab eo composita cum diphthongo scribũtur:ut æqueparo.æqualeo.& similia. At equus quod animal est absq; dubio sine diphthongo prorsus scribitur.

Aequor cũ.æ.diph. scribitur:& modo consimili ab aqua originẽ ducit. Sed teste Varrone ꝓpterea per æ.diphthongũ notatur:quod æquam habet superficiẽ. Vñ dicimus æquora cãpi:& æquora põto.

Aequinoctium cum.æ.diphthongo scribitur:quia ex æqualitate noctium dicitur.

Aero æras uerbum cum.æ.diphthongo scribitur.& ab obliquis eius nominis:quod est æs æris descendit Vnde etiam est aliud uerbum subæro subæras :quod simili modo cum.æ. diphthongo scribitur. Persius in satyra Vatibus hic mos est inquit.Nequa subærato mendosum tinneat aurum.

Aerariũ cũ.æ.diphthongũ scribiť:& est æris repositoriũ:hoc est nũmoꝝ simulq; reꝝ ꝑciosaꝝ atq; opũ:

de quo late in dictione Rõa uidebimus. Et ide ærarii tribuni: q̃ teste Festo a tribuẽdo æri sũt appellati
Aeripes licet ab eo quod est aer & pes cõponatur: a Virgilio tamen illud. a. & illud. e. in diphthongo coniunguntur: cum ait libro æneidos. Fixerit æripidem ceruam: licet aut erymanthi.
Aes æris cũ. æ. diehthõgo scribit̃: qđ. M. Varro abesse: alii ab auri similitudie dictũ putãt. Nõnulli a græco αἰα: qđ est terra: Sed a quouis horũ oriat̃: liquet quod ab eo primã uocalẽ diphthongi contraxit.
Aestas & æstus: æstiuus q̃: & uerbũ æstuo cũ. æ. diphthongo scribuntur: & ab areo ueniunt: a quo primã diphthongi uocalẽ assumunt. Accipit̃ tamen aliquando æstas pro uere: ut Virgi. li. georgi. iii. Incipiens tabulis edico ĩ mollibus herbas carpere oues: dum mox frondosa reducit̃ æstas. Sane æstus: qa cõmotionem quandam inducit factum fuit: ut etiam commotionem quandam aquarum designaret.
Aesculus cũ. æ. diphthõgo scribit̃: arbor est grãdifera cui⁹ fructu cũ ĩ priæua ætate hoies uescerent̃: ab e qđ ẽ comedo: licet sine diphthõgo primã hẽat & breuẽ deducit̃: ut supra uidius ĩ dictione ædes.
Aetas æternus & æternitas cum. æ. diphthongo scribunt̃: & oriri ab æuum Apulegius grammaticus at testatur & per sincopam dicitur ætas quasi æuitas.
Aeuum cum. æ. scribi in dictionibus græcis ostendimus. Atq̃ teste Apulegio ab ἀεὶ latini traxerũt. u. quoq̃ interiectãtes hiatus causa.
Amœnus cum. œ. diphthongo in penultima scribitur: & teste Festo ab amãdo deducitur. Vnde amœna inquit loca sunt quæ ad se amanda alliciant. Seruius uero ab a. quod est sine: & mœnio quod est munio & fructum capio: qui locus est iucundus: & sine fructus captione.
Arcæra cũ. æ. diphthongo scribit̃: & ab arca deduci uidetur. Nã lex erat. xii. tabularũ in hæc uerbã: Si in ius uocat: si morbus æuitasue uitiũ extitit q̃ ĩ ius uocabit iumẽtũ dato: si uolet arcærã sternito. subdit Gel. li. xx. noctiũ atticarũ: Iumẽtũ quoq̃ nõ id solũ significat qđ nũc dr̃: sed uectabulũ ẽt qđ adiũctis pecoribus trahebat̃ ueteres nr̃i iumẽtũ a iũgendo dixernnt: arcæra ãt uocabat̃ plostrũ tectum undiq̃ & munitũ: quasi arca q̃dam magna uestimentis instrata q̃ nimis ægri aut senes portari cubãtes solebãt.
Bælua cum. æ. diphthongo scribitur: & ut quidam ferunt a uastitate: alii a ualentia: alii a balatu deriuatum existimant: itaq̃ a quocunq̃ sit a principali primam uocalem traxit.
Blæsus cũ. æ. diphthongo scribit̃: & a blactero natũ ferũt: de quo supra in dictione blacterare diximus.
Cæcus cum. æ. diphthongo in prima scribitur: dicitur quasi ceptus oculis: uel ut alii uolunt quasi carẽs luce: atq̃ ideo per. æ. diphthongo notatur..
Cædo p̃ incido qđ in p̃terito facit cecidi p. æ. diphthongũ ĩ p̃senti scribitur ut a cedo alio uerbo differat qđ est locũ do. & in p̃terito facit cessi: & licet teste Prisci. li. i. diphthõgus in p̃senti uerbo posita nũq̃ in p̃terito cõmuteẽ: ut hæreo hæsi: audio audiui: mœnio mœniui: excipitur cædo qđ in p̃terito absq̃ diphthongo facit cecidi: & ipsã. e. corripit atq̃ penultimã producit: ut in sequẽtibus uidebimus. Sane cedo qđ ponit̃ p̃ dic qđ absq̃ diphthõgo scribit̃ & primã hẽt breuẽ. Iuue. in satyra Credo pudcitiam: post minor ẽ credas aliã: cedo si breui parui Sortita ẽ lateris spaciũ breuiorq̃ uidet̃ uirgine pigmæa.
Cælo p̃ sculpo qđã latinũ esse uolunt: & cũ. æ. diph. scribi ut differat a cælo qđ est abscõdo: & sine diphthongo scribit̃: alii uero a græco qđ est κοιλον: & significat cõcauũ deruari uolunt: qa. s. id necessario ĩ sculptura exigit̃ & ob id cũ. œ. diph. scribi uolũt: ut supra uidimus in dictione cœlũ cũ. œ. diphthõgo
Cælum similiter cũ. æ. diphthongo plures scribunt: & dictũ aiunt e o q̃ sit cælatũ. i. syderibus sculptum Varro aũt de lingua latina scribit cælum dictũ a cauo quod si a græco quod est κοιλον intelligere uoluit: cũ. œ. diphthongo scribi debet. Sin uero a latino uerbo cum. æ. diphthongo scribendum est.
Gælsus cum. æ. diphthongo scribitur: & a cælo dictum asserunt. i. altus & sublimis.
Gælebs cum. æ diphthongo scribitur: & is est teste Prisciano qui cælestẽ uitam ducit: ubi. b. pro. u. cõsonãte in ultima apponi dicit: qa. u. cõsonãs ãte aliã cõsonãtẽ locari non põt. Simili mõ Festus cælibẽ ĩquit dictũ existimant qđ cælo dignã uitã agat: in quo sane hi nõ significationẽ expr̃isse uident̃: sed etymologiã eo mõ quo apud Quintilianũ li. i. de institutiõe oratoria igeniose inqt uisus est Caninius cælibes dicere uelut cælites qđ onere grauissimo uacãt: idq̃ græco argumẽto innuit ἀτεκνος enĩ eande causã dici affirmat. Nec cedit modestus inuẽtione: Nã qa cælo Saturnus genitalia abscideri̇t hoc noie appellatos q̃ uxore careãt ait. Itaq̃ ut ex auctorib⁹ cõcœpimus cælebs tamẽ q̃ caruit semp uxore: q̃ q nũc caret. Vñ cælibatus Plautus in cassina: Sed uir̃ nũc te cælebẽ esse magis libertũ an maritũ seruũ ætate degere. Idẽ in mercatore: Si quẽ inqt scribim⁹ seu maritũ seu hercle adeo cælibẽ scortatier. Horatius epistola. i. Nil ait eẽ prius melius nil cælibe uita. Si nõ est iurat bene solis eẽ maritis. Suetonius ĩ Galbæ uita: Veṛ amissa uxore Lepida duobusq̃ ex ea liberis mãsit in cælibatu: neq̃ sollicitari ulla cõditiõe amplius potuit: ne Agrippinæ q̃dẽ uiduitate morte Domittii: quæ maritũ quoq̃ adhuc necdũ cælibẽ Galbã abeo oĩbus sollicitauerit modis. Itẽ in Claudii uita: Cõfirmauitq̃ p̃ cõcione apud p̃tores anos quoniã sibi matrimonia male cederẽt: pmansur̃ se in cælibatu: ex q̃bus oĩbus & q̃plurimis exẽplis constat cælibẽ & maritũ relatiua eẽ ut apud Quintilianũ nam clarus an obscurus magistratus an priuatus: ciuis an peregrinus: liber seruus: maritus an celebs: parens liberorum an orbus sit.
Cæpe cum. æ. diphthõgo scribitur: & a capitis magnitudine ductum dicitur. Vnde primã uocalẽ diphthongi teste Apulegio assumpsit.
Cæpi præteritum. eius uerbi quod est capio cum. æ. diphthongo scribitur: quin & alia ab eodẽ præterito descendentia uel composita: ut cæptus: incæptus: decæptus. præceptor: & similia: quæ a præsen-

eius uerbi primam diphthongi assumunt. At cœpi con. œ. diphthõgo a cæpio uerbo formatur: quod apud antiquos erat in usu: & incipio designabat.

Cæra cum. æ. diphthõgo a nostris scribi consueuit: q̃q̃ græcum sit: & secundum græcam orthographiã absq; diphthongo scribi debeat: ut supra in dictione æthica late uidimus. Alii uero latinũ putant: & a careo deduci uolunt: eo q; melli careat perfusione: & ob hoc cum diphthongo scriptari asserunt.

Cæsaries cum. æ. diphthongo scribitur: & a creba cæsione deducitur.

Cæsar cum æ. diphthongo scribitur: & a cædo uerbo deducitur. hoc ẽ a cæsa matris aluo. Nã teste Plinio li. vii. naturalis historiæ. Qui primus in ea familia sic dictus est excæso utero sic tractus fuit. Itaq; cæsus cæsura cæsarianus cæsarius cæsones: & similia cum. æ. diphthongo scribuntur: Sane teste eodẽ Pli: & in eodem libro animi uigore prestantissimus. C. Cæsar dictator fuit. Et ut pergit nec uirtutẽ cõstantiamq; nunc commemoro: nec sublimitatem omnium capacem: q̃ cælo cõtinentur: sed pprium uigorem: celeritatemq; quodam igne uolucrem: scribere & legere simul dictare: & audire solitũ accepimus: Epistolas uero tantarũ rerum quaternas librariis dictare: aut si nihil aliud ageret septẽas dictare. Idem signis collatis quinquagies dimicauit. Nam pter ciuiles uictorias undecies centum & nonaginta milia hominum occisa prælijs ab eo non equidem in gloria posuerim tanta etiam coacta humani generis iniuria quod ita esse confessus ipse est bellorum ciuilium stragem non prodendo.

æter cætera cæterum cum. æ. diphthongo scribi consueuerunt: & ab alter altera alterum deduciq̃dã putant alii uero sine diphthongo scribi uolunt: & a græco trahi asserunt: quod est ΕΤΕΡΟΣ Ε ΤΕΡΑ ΕΤΕΡΟΝ in quibus cum apud antiquos græcos aspirato in uetsu scriberetur: quæ similitudinem nostri cõtinet putaerunt quidam. c. nostrum esse & cæter cætera cæterrũ rraduxerunt ut uel alii dicunt secũdum literaturam græcam in masculino cæterus quod in usu non est.

Cæmeus cum. æ. diph. a multis scribit: & claritate mẽtis dictũ phibẽt ab aliis uero q̃si cælo mẽsiter ptat

Cœnum cum. œ. diphthongo ex deriuatione Prisciani scribitur quia a uerbo κοινῶ quod est inquino trahitur: ut supra uidimus cum de syllabis in. b. tractaremus.

Cœpi uerbum defectiuum: uel ut alii dicunt pteritũ huius uerbi cœpio: qd̃ iã nõ nisi in pterito ẽ in usu & p icipio & icœpi capit: cũ. œ. diphthongo scribit Sane futur tps teste Festo ptulit Cato cũ inquit: Cœpiã seditiosa uerba loqui. Et pgit Festus inuenit quoq; apud maiores & infinitiui modi cœpere.

Fæcundus cum. æ. diphthongo scribendum dicunt: & a facio originem duci uolunt: eo q; faciat fructũ Alii tunc tantum diphthongum scrbendam asserunt: cum de sensilibus dicitur. Cum uero ad insensibilia fertur: differentiæ causa carere diphthongo.

Fæx cum. æ. diphthongo auctore Prisciano scribitur: quod ideo fit teste Apulegio grãmatico ut i datiuo dissideat a pterito uerbi facio: quod sine diphthongo scribitur feci.

Frægi præteritum deductum a frango: cum. æ. diphthongo scribitur.

Frætus pro sustẽtatus cũ. æ. diph. scribi dixit Apulegius: ut in obliqs differat a freto: qd̃ mare designat.

Frænum cũ. æ. diphthongo scribitur: & a frangendo equor aut aliorum animalium ora deducitur.

Fræsus cum. æ. diphthongo sequente unico. s. scribitur: a frangendo similiter dictum uolunt quasi fractus sit: unde faba fresca. i. fracta.

Fœlix cum. œ. diphthongo scribitur: & ut quidam putant a fœnus deducitur. conuersione. n. in. l. q̃si beatus: hoc est diues & fœnere plenus: qui fœnix est esse dicatur. Vt uero ĩ ãtiquis iscriptionibus prosperximus semper sine diphthongo scribitur.

Fœdo cũ. œ. diph. scribit: & ut qdã putãt ex foras & edo: qd̃ est manifesto cõpositũ: & in diphthongũ redactũ fuit: eo q; oia fœda siue animi siue corporis foras edant: unde apte Vir. i. vii ænei. Impulerat ferro argolicas fœdare latebras: q̃uis Seruius lacerare expõat. ego foras dare. i. aperire interprare & manifestare. Rursus & fœdũ Seruius ipse aliq̃do crudele dixit apud Virgiliũ & Salustiũ significare: non turpe: Sanguine fœdantẽ quos ipse sacrauerat ignes. & Salustius fœdi oculi: qd̃ ego ex secundaria q̃dã significatione posse fieri. ut in multis aliis nõ cõtenderim. ae. n. q̃ crudelia & nefaria sunt ipsa crudelitate fœda & maculosa dici possũt: ut miro epithetho in. iiii. carminũ expssit Horatius Mox & lex maculosũ edomuit nefas: ubi Acron exponit. quia ex nefariis rebus muculæ nascũt. i. fœdationes.

Fœdus cum: œ. diphthongo etiam in alio significato a superiori scribitur: sed quia longam primã habet: & a uerbo ferio quod habet primã breuẽ deducit: scripserũt auctores nostri fœdus cum diphthõgo. Idque ex primo fœdere factum est. quo teste Liuio libr. i. ab urbe. Vetustior fœderis memoria nõ est. Nam tuncque porcum cum hoc carmine: nt idem rettulit ferierunt: Iuppiter audi sine dolo malo utiq; ea hic hodie rectissima intellecta sũt: illis legibus si prior populus romanus defecerit publico cõsilio dolo malo tu illo die Iuppiter populum romauum sic ferito. Vt ego hunc porcum hic hodie feriam tanto magis ferito: quãto magis potes polleq;. Id ubi dixit porcum saxo silice percussit Vnde Virgilius in octauo ænedidos: Stabant & cæsa firmabant fœdera porca. Et magis cum diphthongo. æ. q̃. æ. scribi placuit: ne a facio deductum putaretur

Fœmina cum. œ. diphthongo ab antiqs nostris sp scriptũ cõperit: deducitur q; a uerbo fœto fœtas. i. pario paris uel genero generas: qd̃ similiter cũ. œ. diphthongo: ut infra uidebimus: scribitur Reperitur ẽt in plurali fœmiua generis neutri: cuius nominatiuus singularis fœmẽ in usu nõ est: & significat partẽ illã inferiorẽ coxæ meliorem q;: quæ retro habetur cũ anteriorẽ femora absq; diphthongo dicãtur

Liuius li.xxii. Quosdã ĩq̃t & iacẽtes uiuos succisos fœminibus poplitibusq; ĩuenerũt a quo cõficĩ no mẽ fœmialia.i.femoralia.Nã utrũq; ꝑ.bracchis scriptũ cõpi. At coxa ps supra femora dicĩ uertebrũ que ipm:qđ quotiẽs uiciatũ est:aut os illud qđ in uertebro uoluĩ fractũ:coxa uiciata fractaue dicĩ.
Fœnus cum.œ.diphthongo scribitur:& a fundo quod cũ.o.fundo apud antiquos dicebatur:nomẽ as sumpsisse perhibẽt.Nã proprie Prouẽtus ẽ ex naturali terræ fructu.Postea uero ad usurã translatũ:q̃si pecũia per se fructũ producat:sicut terra:ut Lucanus:hinc usura uorax auidũq; in tpe fœnus. At Mar cus Varro teste Gel.li.xvi.Noctiũ atticaq; a fœtu ductũ putauit:& quasi a fœtura quadã pecũiæ partu rientis atq; icrescẽtis:Et inde fœnerator atq; fœnero uerbũ:q̃ eodẽ mõ scribunt & sub eisdẽ significa tionibus Horatius in epido:Hecubi locutus fœnerator Altius Oẽm redegit idibus pecuniã: Quærit calendis ponere.Et dicimus fœnero tibi:sicut mutuo tibi unde qui fœnerat:pecuniam dat ad usuram cui uero fœneratur:pecuniam ad usuram accipit:sicut quĩ mutuatur:pecuniam accepit.
Fœnum cum.œ.diphthongo scribitur:a fœnus deducitur:cũ nil aliud sine alq̃ cura tãtũ fœnus ꝑbeat.
Fœtus cũ.œ.diphthõgo scribĩ:dicitur id uiuum quod ex mulieribus uel pecoribus nascitur & a foueo uerbo descendit.Inde etiam fœtura.i.genitura:quæ pro toto animaliũ prouentu poni consueuit. Vir gilius ĩ buccolicis.Si fœtura gregem suppleuerit aureus esto.Vnde fœto fœtas uerbũ pro eo quod ẽ gigno & pario deductũ est.Et inde fœta uocatur tam quæ pregnans est q̃ quæ peperit.Virgilius ĩ Ti tyro:Non insueta graues tentabunt pabula fœtas.Idem in.viii.æneidos:Fecerat & uiridi fœtam ma uortis in antro procubuisse lupam:Iuuenalis in satyra:Plurima sunt fuscine.patrem ipsum turbamq; casæ:qua fœta iacebat Vxor:& infantes ludebant quattuor unus Vernula tres domini.
Gæsa per.æ.diphthongũ & unicum.s.scribitur:genus est iaculi.
Græcus cũ.æ.diphthongo & omnia ab eo descẽdẽtia scribũtur. De qua dictione cum suis deriuatis: quia græca est:insequentibus late uidebimus.
Hæc cum.æ.diphthongo a nostris scribitur:& ut quidam exstimãt a græco huiusmodi dictio ortum ha buit.Nam ubi nos hac dictione utimur.illi.ʜ.aspiratum scribunt:quare per adiectionem.c.& cõuersi onẽ ipsius.ʜ.græce litteræ:quæ apud illos semper producitur in.e.nostrum quod ut cognoscat semp productum diphthongum apposuere:ut in nõnullis aliis dictionibus quandoq; fieri diximus. Alii ue ro non ab.ʜ.græco:sed ab hic masculino formari exstimãt per cõuersionem scilicet.i.breuis in.e.bre uem. Vnde nec diphthongari illam uolunt:cui sententiæ Priscianus assentiri uidetur dicẽs absq; om ni exceptione pronomina in.c.desinentia breuiari. Quod uero apud auctores interdũ reperiuntur ꝑ ducta:hanc asserit esse causam ꝙ cum geminato.c.scribebantur. Sed quia nescio quo pacto id fieri po tuisset:ideo non placet:cum semper hæc longa inueniatur.
Hæ nominatiuus pluralis cum.æ.diph.scribitur & a græco transfertur apud nos.oi.cum aspiratione & diphthongo similiter scribitur:quã nos in.æ.nostrã semp cõuertere cõsueuimus:ut supra ostẽdimus.
Hædus teste Varrone de origine linguæ latinæ quibusdam placuit per.æ. diphthõgum scribi:ut a uer bo edo in quibusdam suis casibus discreparet. Aliis uero uisum esse ait:ut aspirationis nota hãc differẽtiã faceret.Et ob id maxime ꝙ sabini a quibus romani hoc nomen habuerunt fedus absq; diphthõ go dicebant:Certũq; esse ait romanos ipsum.f.sabinorum ĩ aspirationem solitos fuisse cõuertere.Nã ubi sabini fircus romani hircus:ubi illi uefere romani uehere protulere.de quo late supra uidimus cũ de aspiratione &.f.littera atq;.u.tractauimus. Varroni uero ad uberiorem differentiam magis placet per aspirationis notam:& per.æ.diphthongum hædum annotare.
Hæreo cũ aspiratione principii &.æ.diphthõgo in prima scribitur:& ꝓpterea aspirari placuit & diph thongari quoniã in secunda ꝑsona singulari ꝑsentis impatiui modi uidelicet hære neq; sola diphthõ gus neq; sola aspirario sufficere poterat ad differentiã.tũ ꝓp ablatiuũ eius nominis æs æris qđ facit ab hoc ære cũ diphthongo & sine aspiratione:tum ꝓp uocatiuum alterius nominis herus heri qđ facit o here cũ aspiratione scilicet & absq; diphthongo. Significat enim hærere nonnunq̃ dubitare & hæsita re.Iuuenalis in satyra:Credo pudicitiam:Dic Quintiliane colorem hæremus.i.dubitamus.
Hæros cum.æ.diph.scribitur:& ab hæreo ut omnes phibẽt deriuatur eo ꝙ ulteri bona hærere dicant.
Hæsito cum.æ.diphthongo scribitur:& ab hæreo descendit.
Læci cũ.æ.diphthongo scribitur:& est præteritũ deductũ facio:unde primam diphthongi accepit.
Lætus cũ:æ.diphthongo scribĩ:& dicitur teste Varrone a latitudine mentis:quã.s.ex suo aspectu effi cit.Nã ꝓprie aiata dicuntur læta:q̃do sensibus dilatãtur. Sed q̃a sic natura cõparatũ est:ut q̃ bona cor poris habitudine sunt alacriora:q̃ uero debili tristiora sint:factũ est ut lætas uocemus oues lætos gre ges & læta armenta:q̃ pinguedine & meliori corporis habitudine cõspciuntur. Hoĩes uero q̃a rationa les ex meliori mentis habitudine ex qua alioq; sensuũ dilatatio cõsequtur:lætos dicimus:& nõ meliori corporis dispositione. Inanimata uero æta dicimus q̃ aspectu hoĩes ipsos lætificãt:unde lætas segetes: Lætas uites:lætas arbores:& læta oliueta sæpissime poetæ dicũt.quia ex eoq; aspectu nos lætos faciũt: uel ꝙ ipsa læta uidentur:& est metaphora rei animatæ ad inanimam:qua frequenter utuntur poetæ:
Lætamen cum .æ.diphthongo scribitur:& a lætus descendit:quia facit lætas segetes:nonnulli dicunt uulgo sic quoque dici:sed latine limus.
Lædo cũ.æ.diph. scribĩ:quã teste Prisci.i. viii.ẽt ĩ ꝑterito cõseruat:& ut puto i supino & descẽdentibus
Mæreo cum.æ.diph.scrbĩ:& primam diphthõgi uocalem a marceo unde deducitur assumere dixit

Apuleius. Nã teste Varrone: mæreo dicit eo ꝙ corpus ẽt marcescere facit. Alii uero diphthongari di
xerũt ut a mereo uerbo differat: quod facit ꝑteritum merui. Virgilius. Equidẽ merui neꝙ depcor: & a
mercede descẽdit: unde & dignũ esse designat: ut Iuuena. Pone crucẽ seruo: meruit quo crimine ser-
uus suppliciũ. Significat etiã idem quod milito. Lucanus: Aere merẽt paruo. Et sic dicimus Sertoriũ
cui meruisse: & Statius in .iiii. thebaidos. Nõ hi tibi solũ amphiare merẽt cuius passiuũ apud antiquos
erat mæreor similiter absqꝫ diphthongo: quod sane a posteris in frequentiori usu deponens habetur
Sane a mæreo qđ cũ diphthongo scribitur: & facit in ꝑterito mæstus sum uel fui: sit impersonale mæ-
ret cum significato. s. sui uerbi. A mereo uero sine diphthongo fit similiter aliud impersonale meret
quod teste seruio super quartum æneidos: simili modo militiam significat.

Mæror cum .æ. diphthongo scribitur: & a mæreo uerbo deducitur significatqꝫ tristitiam.

Mœnia cũ .œ. diphthongo scribitur: & dicuntur quasi munia cuius orthographiæ causam dixit Seruiꝰ
in .x. ænei. qa ubi nos .u. habemus græci .ου. diphtongũ habẽt quare putauerũt antq nos ẽt ꝑ eadẽ lfa
.u. diphthongũ aliꝫ posse apponere. Et licet nõ eadẽ posuerit: hãc tñ quæ est .œ. ponere cogitauerũt
inde moenia pro munia dixerunt: pœnio pro punio: quod uerbum ut ait Seuius a pœna uẽit: hinc &
pœnica regna uides est .œ. scribendũ dixit. Similiter mœrus diphthongo apud antiquos fuisse dicit
qđ apud nostros murus dicit. Idqꝫ Virgiliũ in .x. ænei. obseruasse uoluit cum ait. Quin intra portas
atqꝫ ipsis prælia miscet Aggeribus mœrorũ: uidelicet cũ .œ. diphthongo antiquoꝝ more ꝑ eo quod
dicimus muroꝝ. Sane mœnia ipsa & pro muris accipi solẽt: & ꝑ ædificiis ipsius urbis. Nã murus qdẽ
urbis ẽ lapideus ambitus: q græce i neutro τὸ τεῖχος dr. Nec urbis solũ sed mũitionũ castrorũqꝫ & simi
lium. At uero domoꝝ paries magis dicitur: qui græce in masculino ὁ τοῖχος nuncupatur.

Næ pro utiqꝫ & certe cũ .æ. diphthongo scribit: sed quia græca dictio est & specialem exigit difficulta-
tem. de ea plæna inter græcas dictiones tractabimus.

Nænia cũ .æ. diphthongo scribit: & a nanus ut quidã putãt deducit. Nanos .n. ueteres paruos dicebant
Vnde nænia ftiuola & inania aliqua dicunt qualia. s. parui actitare solent quidã aũt nænia ab inani ꝑ
dẽptionẽ primæ uocalis asserunt deriuatũ. Quinti. uero in septimo de institutione oratoria. Terti-
us inquit est diuersus translatiõis modus: cũ res cõis pluribus in uno aliquo habet nomen eximium:
ut carmen funebre proprie nænia dicitur: de hoc in dictione epiodium clare uidebimus.

Obscœnũ ut supra uidimꝰ cũ de syllabis definẽtibꝰ i .b. tractauimus c cũ .œ. diphthõ. scribit. Idqꝫ sentit
Priscianus. qđ cõpositũ dixit ex obs & cœnũ. Varro aũt li. vi. de lingua latina cũ .æ. diphthongo scri-
bendũ dixit: & ex ob & scæna cõponi uoluit: quasi obscænã talia quæ obscena dicuntur perpetrent.

Pægi cum .æ: diphthongo scribitur: ꝑteritum est Quintiliano teste primo a pago antiquissimo uerbo
deductum: unde ipsum a diphthongi assumpsit.

Plæbs cum .æ. diphthongo scribitur: sic enim in antiquissimis inscriptionibus comperi: & id iure fieri
ab aliquibus probat: quia a plasion quod est pluralitatẽ significat deducitur: ac ob id primã diphthon
gi litteram ab illo assumere uolũt: quæ tamen dictio non nisi in compositione apud græcos ex in usu:
ut polyplasion diplasion & similia. Nec solum declinatur plæbs plæbis: sed etiam teste Priscião in libel-
lo de nomine plæbes plæbei quintæ declinationis.

Plærus cum .æ. diphthongo scribi dixit Apuleius: & a πλήρης per conuersionem .e. productæ in .æ. di
phthongum deductũ dixit. Nec tamen est in usu.

Præ cum .æ. diphthongo scribitur: & a πρό græco traduci nõnulli affirmant. Vnde omnia quæ ab ea
ꝑpositione deriuãtur uel componunt: cũ .æ. diphthongo scribuntur. Deriuãtur quidem ut præter cõ
ponitur uero ut præsens: prælatus: præfectus: præsum: & similia: & similiter omia quæ prælonga in pri
cipio scribunt: si diligenter inuestigetur a præ cum .æ. diphthongo ducunt. excipiuntur precor: pre-
ces: & precium quæ & si cum præ præpositione præpositæ uideantur: absqꝫ compositione tamen sunt
& absqꝫ diphthogo: quin & primã breuẽ habent. Virgi. lib. iii. ænei. Horat pater ire mari ueniamqꝫ ꝑ-
cari. Idẽ in eodem li. Sed uotis precibusqꝫ iubent exposcere pacem. Sane præposito præ cum uerbo iũ
cta nõnunq̃ eandem pene significationem cum suo simplici detinet: ut præcludo: præcido: præmori-
or præcingo idem sunt quod cludo: cædo siue incido: morior: cingo.

Præbeo quod significat trado: ex præ & habeo compositum est. Nam his qui aliquid præbet: id præha-
bere ratiõe dicitur. Nisi enim id quoquo mõ præhaberet: alteri præbere nequiret.

Præcox cũ .æ. diphthõgo scribit: fructus dicitur sæpissime ꝑter morẽ cæteroꝝ coctus: siue ante cæteros
unde ficus & uuæ ꝑcoces dicunt. Quidã uero nõ ꝑcox: sed ꝑcoquus ꝑcoqua ꝑcoquum declinant. ut
Martialis: Vilia maternis fueramus ꝑcoqua ramis: Nũc in adoptiuis ꝑsica cara sumus.

Pæco cũ .æ. diphthõgo scribitur. & quasi ꝑcino intelligit. nã componitur ex præ & cano.

Præcipio cũ .æ. diphthongo scribit: cõponitur ex præ & capio: & significat ꝑcepta tradere: quod ẽ tum
magistroꝝ tũ magistratuũ: eodẽ modo descendentia scribuntur.

Præda cũ .æ. diphthongo scribit. Nã cõponi. dicit ex præ qđ est ante & datũ quasi ante datũ sit: hoc ẽ ꝙ
ante dationẽ possidentis ui rapimus. Varro uero scribit ꝑdam a pariendo dictã quasi paridam.

Prædium cum .æ. diphthono scribitur: ut uidimus in dictione agricola: & a præda deducit. eo ꝙ capti
ab hostibus agri militibus antiquitus distribui consueuerant.

Prædo cũ .æ. diphthogo scribitur: & eodem modo componitur.

Prælũ cũ.æ.diphthõgo ſcribit̃.Nã cõponit̃ ex præ & luo:eo q̃ humore fluẽti præluat̃.i.madefiat.
Prælĩũ cum.æ.diphthõgo ſcribit̃:& ut quidam ferunt a prælo deduci perhibetur:quia ſicut i prælo humor uuarum uel oliuarum:ita in prælio ſanguis hominum funditur.
Præparo cum:æ.diphthongo ſcribitur:& componitur a præ quod eſt ante & paro quaſi ante paro qua utilia mihi fore credo:Cic.officiorum li.ii.facile totius curſum uitæ uidet:ad eamq̃ degendam præparat res neceſſarias:ut paſtum ut latibula & alia generis huiuſmodi.
Prærípio cũ.æ.diphthõgo ſcribit̃:& licet componat̃ ex præ & rapio: illa tamẽ præpoſitio præ anteceſſionem temporis proprie non declarat.Nam his qui alteri prærípit in ſuos uſus capit.Cicero pro Gallba:Demoſthenes tibi prærípuit:ne eſſes primus orator:tu illi ne ſolus.Vnde ob hoc ab eripio differt q̃ q̃ alteri aliquid eripi.põt uel nõ in ſuos uſus capere.Vt eripuit illi uita.Nõnuq̃ etiã prærípio ablatiuum cum præpoſitione a uel ab poſtulat cũ qua uerbum eripuit aliquando coniungitur.Verum in uoce paſſiuanõnunq̃ ãtecapere deſignat:ut Plinius nepos de uiris illuſtribus.Immatura inquit morte p̃reptus non potuit p̃ſtare qualem promiſſerat regem:hoc eſt immatura morte p̃uentus.
Præs cũ.æ.diphthõgo.ſcribit̃:& teſte Varrõe a p̃ſtãdo fidẽ dr̃.i.fideiuſſor.& facit i genitiuo huius p̃dis.
Præputĩũ cũ.æ.diphthõgo.Et dr̃ ide qđ mẽbris pudẽdis ſiue putẽtibus p̃emineat:
Præſideo cũ.æ.diphtbongo ſcribit̃:cõponit̃q̃ a pre & ſedeo:ut Sueto.de Tiberio. p̃ſedit actiacis ludis hoc eſt etiam p̃fuit.Sane p̃ſidere ꝓprie ẽ ad opẽ p̃ſtandam p̃eſſe Cicero pro Sylla.Vos dii & patrii penates qui huic urbi atq̃ impio p̃ſidetis.Quinti.li.x.de inſtitutione oratoria de Homero loquens ait.Nam & beniuolũ auditorem inuocatione dearum quas p̃ſidere uatibns creditũ eſt & intentum propoſita rerum magnitudine & docilem ſumma celeritate comprehenſa facit.
Præſes cumæ.diphthongo ſcribitur:& a p̃ſide dicit̃:ut a deſidio deſes a reſideo reſes:is dicitur.Vulpiano teſte:qui maius in prouincia imperium habet omnibo poſt principem.Dicitur etiam p̃ſes auxiliator:ut Liuius libro ſexto ab urbe.Dii deæque qui capitolium incolitis ſiccine ueſtrum militem ac p̃ſidem ſinitis uexari ab inimicis:p̃ſidem dixit pro auxiliatore ac defẽſore.
Præſidium cũ.æ.diphthongo ſcribitur:a p̃ſideo cũ opẽ p̃ſtare denotet deducit̃q̃:eſtq̃ auxilium principale.Nã ſubſidium id dicitur quod i auxilium ſucceſſit:unde & milites qui ad tutelam oppidi caſtelli ſimiliũq̃ collocati ſunt p̃ſidium uocantur:ut impoſitum eſt p̃ſidium Caietæ.
Præſul cum.æ.diphthongo ſcribitur:& a p̃ſaliendo deriuatur.Sane is antiquitus dicebatur:qui prim⁹ erat inter ſalios,i.martis ſacerdotes Romæ dũtaxat a ſaliendo dictos in portandis.ſ. ancylibus ut ſupra in dictione ancyle uidimus:& ita a p̃ſilio :hoc eſt ante alios ſalio dictum putant.
Præſto cũ.æ.diphthõgo ſcribit̃:& componitur ex pre & ſto:& idem eſt quod adſum:Necalter uero cohæret niſi uerbo ſubſtantiuo:huic ſimplici:ut p̃ſto ſum uel fui.Nam pæſto ad ſum magis poeticum ẽ ſignificat aũt tria p̃ciſe ut uerbũ adſũ.primum quidem eſt p̃ſens ſum.Cicero in bruto. Quibuſdam quidem cauſis tu etiam Brute p̃ſto fuiſti.ſecundum uero ſignifcatum eſt p̃ſidio eſſe.Cicero pro Murena ius ciuile didicit:multũ uigilauit:laborauit:p̃ſto multis fuit.Et pro eodem Tu interea Romæ ſicet pro amicis p̃ſto fuiſti.Tertiũ autẽ ſignificatiuũ eſt aduenire ſiue cõparere.Cice.ad Hieronymũ Hirundines æſtiuo tẽpore p̃ſto ſunt:hyeme pulſæ recedunt.
Prætor cũ.æ.diphthõgo ſcribit̃:a p̃eundo nomen accæpit:& dicitur p̃tor quaſi preitor.
Pœna cũ.œ. diphthongo ſcribit̃:ſed ut in ſequẽtibus oſtendemus græcum ẽ:a quo teſte Seruio in.x: ænei.pœnicus pœnica pœnicũ deſcendit cũ.œ.diphthongo ſcribitur:at penitus aduerbiũ ꝓrſus abſq̃ diphthongo ſcribitur:cum eius prima breuis ſit.
Pœnitet cũ.œ:diphthongo ſcribitur:& a punio teſte Seruio in.x.æncidos deſcendit:quod ut ait apud antiquos cum.œ.diphthongo ſcribitur.
Pomoerium cum.œ.diphthongo in antepenultima ſcribit̃.Cuius ui uerbi teſte Liuio li.i. intuentes poſt mœniũ iterp̃tari eẽ:& pgit idẽ Liui.Eſt ãt circa murꝝ locus quẽ i cõdẽdis urbibus quõdã hetruſci q̃ murꝝ ducturi erãt certis circa terminis in augurato conſecrabãt.Et hoc ſpaciũ qđ neq̃ habitari neq̃ arari fas erat:nõ magis q̃ poſt murꝝ eſſet q̃ q̃ murus poſt id pomœriũ romani appellarũt:hæc ille. Vnde idẽ ſentiẽs Lucanus ait.Longa p extremos pomœria iũgere fines:eius uero orthographiæ rõnem uidimus ſupra i dictiõe mœnia.At pomariũ nõ cũ.oe.diphthongo ſed cũ.a.abſq̃ diphthogo i atepenultia ſcribit̃:& a pomis nomẽ accepit.Et ẽ aut locus cõſitus pomis:ut Ouí.i.iiii.meta.id metuẽs ſolidis pomaria clauſerat athlas mœnibus.Aut ẽ fructuũ pomi repoſitoriũ:aut copia ipa arborꝝ pomiferarũ.pomeridianũ ſimiliter abſq̃ diphthongo ſcribit̃ & a poſt meridie cõponitur: hoc eſt poſt meridianũ.Vnde ait Quintilianus in.iii.inſtitutioue oratoria:Iſocrateq̃ iam ſeniore:octauum & nonageſimum impleuit annnm pomeridianus ſcholis.Ariſtoteles p̃cipere artem oratoriã cæpit.
Quæ cũ.æ.diphthongo ſcribitur:& ut aliqui dicunt differentiæ cauſa:uta q̃ differat cõiunctione.Alii uero putãt ipſum quæ ab ablatiuo qui & qua per deriuationem trahi:a quo ipſum a diphthongo accepit:ſed ut puto nunq̃ nominatiuus ab ablatiuo deſcendit.Quin & ab eo omnia cõpoſita diphthõgantur ut quænam quæpiam :& ſi qua ſunt alia.
Quæro cũ:æ.diphthõgo ſcribit̃ & teſte.M. Varrone:ex quæ & res cõponit̃ ꝓprie.n.quærere ẽ q̃ ſit res aliqua inueſtigare.Quod ſi cui hæc nõ placeat cõpoſitio:audiat quæro ꝓpterea diphthõgandã eẽ:ut paſſiuũ eius quæror a deponẽti queror.i.cõqueror:qđ ſine diphthõgo ſcribit̃ p diphthongũ differat.

Quæſo cum.æ.diphthongo ſcribitur:& a quæro deriuatur:ac diphthongum accipit.
Ræte cum.æ.diphthogo ſcribitur.& a rapio deſendit:a quo primam diphthongum accipit.
Ræda cum.æ.diphthongo a multis ſcribi conſueuit.
Sæculũ cũ.æ.diphthongo ſcribit̃:qđ ſane abſq; diphthõgo poſſe ſcribi uidebat̃:q̃a a ſequor habẽte.e. breue deducit̃:uel ut Varrõi placuit a ſane habente ſimiliter primã breuẽ deriuatũ ẽ. Sed q̃a rẽ pductiſſimã deſignabat.placuit antiqs nr̃is ſignificatiõis cã primã ſyllabã pducere:& p diphthõ. id ſignat̃.
Scædo ſædas priæ cõiugatiõis.p.æ.diphthõgũ,ſcribit̃:& q̃ſi ſanũ do deſignare ex ſua cõpoſitiõe uolũt.
Sæpe aduerbium cum.æ.diphthõgo ſcribitur ſunt a ſepe ablatiuo differat:quod ſine diphthongo hæc ſepes ſepis ſcribitur.
Scæuola teſte Varrone cum.æ.diphthongo ſcribitur:& a ſcæua.i.ſiniſtra deduci uoluit:eo q̃ quæ ſiniſtra ſunt bona auſpitia exiſtimant̃:& inde ſcæuum omen apud antiquos dictum rettulit.
Scæuus cum.æ.diphthongo ſcribitur.
Tæda cum.æ.diphthongo ab antiquis noſtris ſcribitur & a græco τηλὸς quod luminare ſignificat deducitur unde.a.primam diphthõgi aſſumpſſit.
Væ interiectio cum.æ.diphthongo ſcribitur:ut differat a coniunctione ue: quæ abſq; diphthõgo ſcribitur. Sunt etiam quæ dicant eam a dictione græca οὐαὶ exortam eſſe.
Væneo cum.æ.diphthongo teſte apuleio ſcribitur:ut.ſ.in ſecunda perſona a uenio diſcrepet: quin & a datiuo & ablatiuo eius nominis:quod eſt uena quod ſine diphthongo ſcribitur.
Vænundo & uendo eodem teſte cum.æ.diphthongo ſcribuntur. Quæ a uenum ſupino & do compoſita uoluit:unde a principali diphthongum ſuſcipiunt.
Refert.M.Varro quoſdã putaſſe eas oẽs dictiões diphthõgari debere:q̃ cũ principalibus ſyllabis pducãt̃ ab illis dictionibus deriuant̃:q̃ in principalibus.e.correptã habẽt:ut uidelicet ipa diphthõgus iditio eẽt correptionẽ primitioꝝ i deriuatiuis nõ obſeruari:ut ſænus a ſex: dænus uel denarius a decẽ ſæculũ a ſequor uel ſæne:ſædes a ſedeo:licet ſedile naturã primitiui ſeruauerit. Vir.li. ænei.i. Viuoq; ſeculũ a ſedilia ſaxo. Quod & ſi iã i aliis nõ obſeruet̃:in ſæculo obtinuit rõ ut diphthongeť. Sũt ẽt q de mũ ob eãdẽ cãm diphthõgari uelit:qđ a decẽ puenire faciũt:eo q; ſignificat ad finẽ & i decẽ naturalis ſit numeri finis Similit̃ ſcdm eos denq;:qđ eodẽ mõ ad finẽ ſignificat.& ob eandẽ cãm a dænus deriuari uolũt alii a denuo nos uero præter ſæculũ oia alia abſq; diphthõgo ſcribimus.
Sed reſtat.iã grandẽ illã nobis q̃ſtionẽ e uoluere quæ de haꝝ diphthongoꝝ.æ.&.œ. tẽporibus diligentius intimiuſq; diſquirit.Nã ab aliis oĩbus intacta relictaq; uidet̃:præter q̃ a Priſciãо:q illã pauculis hiſce uerbis uoluit diſſoluere.Ita poſtq̃ in lib.i.dixerat huiuſmodi diphthongos breuiari poſſe Immediate ſubdit. Vnde quidẽ non ſine ratione unũ & ſemis ſingulas eas tẽpus habere dicunt Ideoq; ſi ſequatur cõſonãs:quæ dimidiũ tẽpus habet omnino pducunt̃.hæc ille. Q ui paululũ ſupra oſtẽdit conſequente uocali breuiari poſſe. Tũ in eadẽ dictiõe:ut Vir.in.vii.Stipitibus duris agit̃:ſudibuſue puſtis: Quod Homerus ſimiliter nõnunq̃ obſeruauit. Tũ ẽt ſequente uocali in dictione diuerſa:ut idẽ li.iii. iſulæ ionio i magno. Sed illud rariſſime. Similit̃.œ.id quoq; & eodẽ mõ poſſe pati pſeqt̃:ut apud Aeſchilũ ὃις ῥῶς αντας παρθενοσ λοχοιεταῖσ. Cuius ſane rei rõnem hãc nos ipſi reddere explicaq; poſſumus. Quoniã lõgitudo ipa ſyllabæ:aut q̃ tpis breuitas dr:ex metro ac eius ſcãſiõe depheñdit̃:q̃ uirtute ſyllabarũ q̃titate cõficit̃. Sed cõſtat.au.&.eu. eiuſmodi eẽ diphthõgos:ut ita i metro:quẽadmodũ ẽt extra metꝝ ſcribãt̃ & pferãt̃:uñ maiorẽ i ſono uocis pnũciationẽ neceſſario exigũt q̃.æ.&.œ.q̃ tã & ſi ſcribunt̃:nõ tñ pferant̃. Nãq; i au.&.eu.ſonus duaꝝ uocaliũ iteger i unica tãtũmõ ſyllaba conſeruatur:& p conſequẽs utriuſq; illaꝝ uocaliũ tps in metro remanere debet.Et cũ ſingula uocalis ſonũ ſuũ cõſeruãs:unũ neceſſario tps habeãt:utraq; illaꝝ diphthongoꝝ.ſ.au.&.eu.duo tpa q̃cũq; ſubſequẽte littera:ſiue uocali ſiue cõſonãte obtinebit At uero.æ.&.œ.diphthõgi:cũ tãtũmõ ſcribãt̃:neq; ſcdm quã q; lr̃am i metro pnũcient̃ nõ neceſſario eaꝝ quælibet duo tpa cõtinebit.Sed tantũmodo cõſonãte ſequẽte:q̃ cũ teſte Diom.& Priſci.dimidiũ tẽpus habeat:cõuenientiſſime cõplebit diphthõgi ſonũ:quæ unum tempus:& ſemis primitus continebat:Nã neq; unicũ tantummõ tempus:cum duæ ſunt uocales.Nec duo ſimpliciter habere poterit cum ſono unius duntaxat litteræ pferat̃: habebit ergo unũ & ſemis:cui cum cõſonabit altera littera:quæ medium tẽpus ſortitur:duo ſane tẽpora cõpleť habebit & longã metro diphthongum reddet. Veꝝ ſi altera uocalis ſequatur cũ alterã ſyllabã & alterum ſonum neceſſario cõficiat:priori diphthongo & ſyllabæ conſonare non poterit.Remanebit ergo diphthongus cum unico tẽpore & ſemis & p conſequens breuis erit:Nec dãnum tunc quoq; in uerſu pati poterit tps:cũ uoce unius litteræ diphthõgus ipſa pferat̃:Nãq; in metro pnũciatio magis q̃ ſcriptura attẽdit̃. Cõcludimus igit̃ has duas diphthõgos.æ.&.œ.in dictiõibus dũtaxat latinis naturaliter breues eẽ cũ naturaliter illaꝝ quæq; unicũ & ſemis tẽpus contineat:qđ longã ſyllabã reddere nõ põt. Sed lõgas illas fieri poſſe diſcimus:uel ex loco quẽ i dictiõe ſortiunt̃: q naturaliter lõgã ſyllabã & duoꝝ tẽporum illã reqrit:ut finalis ſyllaba genitiui & datiui numeri ſingularis:nominatiuiq; & uocatiui numeri pluralis nominũ primæ declinationis:uel ex terminatione monoſyllabæ naturaliter lõgæ:ut præ uel ex cõſonãtis ſequela:quæ defectũ ſoni in medio tẽpore cõſonando ſupplet:uel ſi i dictionibus græcis ẽt nõ ſequẽte cõſonãte ponat̃. Nã tũc quoq; longæ reddunt̃:alio uero modo hoc eſt in dictiõibus latinis ſequente uocali minime lõgari poſſũt:ſed naturã ſui tẽporis cõſeruãt & breues illas eſſe cõſtat:ut ſupra

ex intentiõe clariſſimorũ auctorũ una cũ Priſcia: oſtẽdimus. Sed dubia circa hæc quoq; nõnulla eẽ uidẽt. Quia nõ minorẽ uim duæ uocales: q̃ unica tm̃ habere uidẽt. Sed unica uocalis in unica ſyllaba duo tẽpora ſæpe contiet: ergo multo magis duæ in unica ſimiliter ſyllaba' oi tẽpore cõtinebũt. Amplius & ſi quælibet cõſonãs dimidiũ tẽpus habet: quæ p ſe ſyllabã facere neqt multo magis & uocalis quæ q̃ ipſius unicũ habebit q̃ ſyllabã p ſe ipſam reddẽt ualet. Si ergo i diphthõgo duæ uocales erũt duo tempora neceſſario diphthõgus habebit: & ſic quoq; nunq̃ breuis eẽ poterit. Præterea non minoris uocales poteſtatis erũt i rõne tpis q̃ cõſonãtes: imo longe ãplioris: ſed duabus cõſonantibus: aut una duplici ad uocalẽ ſequẽtibus fit ſyllaba lõga: ergo multo magis uocales duæ in unã ſyllabã coeũtes neceſſario illã pducẽt. Porro nõ alia rõne diphthõgus a cecidi pterito abiici dr̃: niſi qa eius prima ſyllaba correpta ẽ: q̃ in pſenti lõga erat diphthõgo. cũ diphthõgus ipſa breuis eſſe nõ poſſit. Ergo nec ullo pacto breuiari poſſe ur̃. Quid q̃ diomedes: Seruius: donaturus: & alii grãmatici omnes uocalem longam diphthongo eſſe cõmemorant: quõ illã ergo breuiari poſſe dicemus. Sed hæc quoq; facillime diſſoluuntur: ſi ea quæ ſupra diximus diligenter cõſiderare uelimus. Nam cũ tempus ratione pronuntiationis i metro magis q̃ in ſcriptura attendat: ſi ex duabus uocalibus i eadem ſyllaba uno tm̃ ſono ſuo pronũciẽt: nihil impedit ſyllabam ipſam alia ſequẽte uocali corripi poſſe cũ non tantum tunc tpis habere poſſit: q̃tũ ad pductionẽ prorſus requirit: unde & in ſyllabis naturaliter lõgis p alterius uocalis ſquẽtiam idem ſæpiſſime contingit: ut hæc monoſyllaba de cũ naturaliter lõga ſit: ſi cum dictiõe incipiente a uocali cõponatur: ſane ipſa quoq; corripit: ut deinde: dehinc. dehiſco & ſimiles. Vir. li. æneid. v. Infidunt pariter ſulcos totumque dehiſcit. Conuulſum remis roſtris ſtridentibus æquor. Cum ergo dicit nõ minorẽ uim duæ uocales habere uidẽt q̃ una. Verũ id ſane eſt ſi ſonũ ſuum ambæ conſeruent & ſi multo magis uocales duæ in unica ſyllaba ſonum ſuum ſeruantes: duo tpa cotinebunt: q̃ uocalis unica tm̃. ut in au. & eu. manifeſtum uidebimus. Nãq; ſyllaba quo ad productionem & corruptionem nõ ex multiplicatione litterarũ attenditur: ſed ex ſono per morã & quãtitatẽ facit in metro. Vñ ſi i eadem ſyllaba tres conſonantes uni uocali anteponãt: nõ minus illa breuis eſſe poterit. q̃ ſi unica tm̃ aut nulla poſita eſſet ut ſtroaphades. Ad id ergo quod ſubſequenter dicebat: ſi quælibet conſonans q̃ p ſe ſyllabã facere nequit: dimidiũ tempus habet multo magis quæq; uocalis tempus unum habebit: quæ ſyllabã ex ſe facit. Dicimus id quoq; uerũ eſſe: quãdo uocalis ipſa ex ſe ſyllabam facit: uel ſonum ſuũ i ſyllaba cõſeruat. Quod qa in diphthongis. æ. &. œ. minime fieri uidemus non obſtat illas uocali ſubſequẽte breues fieri poſſe. Nec id quod tertio loco ppoſitũ fuit obſtabit: cũ dicebat non minoris ptãtis uocalis eẽ q̃ cõſonantes. Cũ diuerſa ſit rõ quare duæ cõſonãtes: aut una duplex ad uocalẽ ſequẽtes illam pducũt: & duæ uocales i eadẽ ſyllaba coeũtes ſequẽte uocali corripiãt: cum in primo ratio ſit nimia ſoni aſperitas: quæ ex cõſonantibus poſt uocalẽ in metro exorit. Alterius uero rõ ſit temporis breuitas: q̃ in pnunciatiõe eiuſmodi diphthõgi ſequẽte uocali cõprehẽdit. Non ẽt id obſtat quod ſubſequenter dicebatur: nõ alia rõne diphthongũ a pterito cecidi abiici niſi quia eius pria correpta ẽ in qua diphthõgus ſtare nõ pt. Nã ob id quoq; diphthongus abiicit: qa illa remanẽte nullo pacto breuis ipſa diphthongus eo i loco ob cõſequẽtiã cõſonantis haberi potuiſſet. In quo ſane loco breuis ſyllaba ab auctoribus noſtris requiſita fuit: unde & ſi uocalis ſequi potuiſſet remãſiſſet utiq; diphthongus & breuis fuiſſet: quare magna cũ rõne abſq; diphthongo ſcripta fuit: & nõ illa qua dicebatur: qa diphthongus. æ. breuis eẽ non pt: qd falſum eſſe oſtendimus. Nec diomedes aliqui grãmatici his quæ diximus contradicunt: cum uerũ dicant uocalem longã eſſe diphthongo. ſ. ſequente conſonante: ut nos de illorũ mente expreſſimus: Sed iã ad alias græcas dictiones: quæ latine ſcribũtur redeundum eſt.

Dirce cũ. i. latino &. c. exili: hoc eſt abſq; aſpiratiõe ſcribit: fuit fœmia babylonia adeo ſua forma tumẽs q̃ Palladi conuiciari nõ formidauerit. Quare cũ ſe in paleſtinorũ ſtagno lauaret: in piſcẽ conuerſa eſt qd̃ ſentiens filia laqueo ſe ſuſpendere uoluit: ſed miſeratiõe deorũ in colũbam conuerſa fuit: ut latius deſcripſit Ouid. li. metamor. iiii. ubi ait. Dirce quam uerſam ſquamis uelãtibus artus & reliqua. Fuit & altera Dirce uxor. Lyci thebarũ regis qui cũ prius Antiopã uxorẽ haberet. quæ a ioue conuerſo in formã ſatyri grauidata fuerat: ut in ea dictione uidimus: illã uelut adulteram Lycus dereliquit: & Dircem ſuperduxit: hæc ſemel i ſuſpitionẽ adducta: ne cũ Antiope Lycus concubuiſſet Antiopam ipſam carcerari fecit: quæ inſtante partus tpe & agente ioue uincula rupit. Ac in monte citherone pariens natos expoſuit: quos paſtor iueniens pro ſuis educauit. Sed tractu tẽporis a matre recogniti & i ultionẽ iniuriarum inducti Lycum interfeceruut: & thæbanarũ regno occupato Dircem nouercam indomitorum taurorum caudis diſtrahendam alligarũt: qui cum uſq; ad locum limpidiſſimi fontis illam traxiſſent. fingunt poetæ in ſui nois fontem conuerſam fuiſſe. Quare dixit Ouidi. in ibin.

Per quæ feros montes tauro rapiente traharis. Vt tracta eſt coniunx imperioſa Lyci.

Dirceæus cũ. i. latino &. c. exili atq;. æ. diphthongo in penultima ſcribit̃ dicitur aonius ſiue thebanus: nã pars Boetiæ in qua fons ẽ dircæus a dircæ dircæa cognominata fuit. Lucanus in. iiii. Cadmea q̃ dircæ. Quare Vir. i Alexi ait. Amphion dircæus i acteo aracyntho. i. Amphion thebanus: Similiter ſtatius in. i. achilleidos cũ narraret ſe thebana facta ſcripſiſſe ingt. ſcit dircæus ager. i. thebanus.

Dyrrachiũ cũ. y. græco & duplicato. r. a græcis ſcribit̃ qre a nr̃is ſcdm. r. aſpirari debet ſcdm Priſcia. doctrinã: & i penultia cũ. ch. aipirato &. i. latio ſcribit̃: fuit ciuitas i epiro: de q̃ Luca. i pricipio li. vi. igt dyrrhachi tẽdit ad arces: Et uocata pri⁹ fuit epidãnos ut i ea dictiõe uidebim⁹: de qua Luca. eodem libro.

Vndiq; præcipiti scopulis reuomentibus æquor.
Exiguo debet: quod nõ est insula colli

Discus cũ.i.latino &.c.exili scribit̃ genus ẽ uasis lati: & ob id portandis carnibus ad mẽsã q̃ aptissimũ ut ostẽdit Iulius pollux ad cõmodũ ipatorẽ de uocabulis rerũ hoc nõnulli ex nr̃is lancẽ putauer̃ dicẽte: Iuuen. i saty. Si te ppositi: Aspice q̃ lõgo distẽdat pectore lãcẽ. s. piscis q sup illo portabat̃: ad cuius similitudinẽ genus illd lapidis quo corpa exercebãt ueteres: discus uocabat̃. Vñ Hora. i prio carminũ: Neq; iã liuida gestat armis brachia sæpe disco: sæpe trãs finẽ iaculo nobilis expedito.

Dysẽteria cũ. y. græco & unico. s. atq;. t. exili & i penultia cũ. i. latio scribit̃: ẽ itestinoꝝ exulceratio. Nam dys cũ cõponit̃ semp qd malũ exprimit ἔντερα itestina dicunt̃.

Dysphilus pria cũ. y. græco: penultia cũ. ph. aspirato &. i. latio atq; unico. l. scribit̃: nomẽ ẽ fictitiũ: quasi malũ amicũ designat: nã cõponit̃ ex dys: qd ut dixius i cõpositiõe semp aliqd mali denotat: & φιλόσ φ ẽ amicus: iuxta qd ait Iuue. i saty. iii. ubi de græculis loq̃t. Nõ ẽ romão cuiq̃ locus hic ubi regnat Prothogenes aliqs uel dysphilus.

Discholus cũ. y. græco &. ch. aspirato scribit̃ græcũ uocabulũ ẽ signific. cãs malũ ac pniciosũ: seu tolerabile difficilẽ. Nã cõponit̃ a dys: & χόλη: q̃ est colera: q̃si mala cholera: seu χολο σ iracũdia.

Dispõdeus cũ. i. latio & absq; aliqua diphthõ. scribit̃: & cõponit̃ ex dis: qd ẽ bis: & spõdeus de quo in sua dictiõe uidebimus. Nã pes ẽ ex duabus spõdeis cõstans: hoc ẽ ex quattuor lõgis temporũ. viii. ut orato res: condimentis.

Ditãbus cũ duobus. i. latinis scribit̃: atq; ꝓfert̃ cõponit̃q; ex dis qd ipsũ. s. sæpe in cõpositione abiicit: & iãbus. Nã pes ẽ cõstãs ex duabus iãbis: hoc est ex breui & lõga. & iteꝝ ex breui & lõga: tẽporum sex: ut amœnitas olympi.

Ditrocheus cũ. i. latitino &. t. exili atq;. ch. aspirato & absq; diphthongo scribitur: & simili modo pes est bitrocheus: ut in dictione trocheus uidebimus. Nã constat ex longa & breui temporum sex: ut cantilena: imperator.

Distichus cum. i. latino utrobiq; &. t. exili atq;. ch. aspirato scribit̃: dici potest a nostris geminus uersus. Nã ex dis qd̃ est bis & στίχος uersus componit̃.

Dithyrãbus prima cũ. i. latino sequẽs cũ. th. aspirato &. y. græco scribit̃ fuit teste Herod. uir thespiacus a quo credimus genus illud uersuũ cognominatũ fuisse: de q̃bus Hora. in. iii. carminũ iquit Laurea donãdus apollinari: Seu ꝑ audaces noua dithyrãbos. Verba deuolult numerisq; fert̃ lege solutis.

Dius cum. i. latino scribit̃: dici põt a nr̃is generosus quasi a Ioue uel deo ortus: sic & apud græcos obseruatum uidet Home. cũ ait Διὸσ αχλλευσ. i. generosus Achilles. Eodem modo Vir. li. xi. æneidos.
Quas ipsa decus sibi dia camilla.

Dmois cũ. m. post. d. in eadẽ syllaba: & cũ. i. latino in fine scribit̃: significat apud nos seruũ: qua sane dictione quidã comici ex nr̃is ad græcoꝝ imitationẽ usi fuerũt. Sane apud illos Δμωὸσ scribit̃: ubi hæc dictio cõuertit. o. in. i. latinum ut supra diximus.

Docus cũ. c. exili scribit̃: dici põt latie tignũ uel trabes: q̃ sane dictiõe utit̃ Pli. li. ii. nat. hi. cũ ait. Emicãt & trabes igneæ: simili mõ q̃s docus uocãt. q̃les cũ lacedæmõi classe victi ipium græcie amisere.

Dodona cum duplici. d. & duplici. o scribit̃: fuit Epiri oppidum hũs ꝓpinquum nemus Ioui sacratum quernum totum atq; iõ glãdibus supabundans: eratq; adeo nobilis quercus: q; ex ea ornatissima fierẽt uasa: ut Helenus apud Vir. ænei. iii. stipatq; carinis ingens argentũ dodonæosq; lebetas. Vñ ab excellentia nemoris: ait Virgilius lib. georgi. i.
Prima ceres ferro mortales uertere terram.
Instituit: cum iam glandes atq; arbuta sacræ.
Deficerent siluæ: & uictum donona negaret.

Dolon cum unico. l. scribit̃: fuit teste Hom. li. x. iliad. troianus eumenidis clarissimi ꝑcõis filius. Vnicus tunc cum explorator ad græcos missus est: sed qnq; fratribus superstes. Vir. auri æriscq; ualde locuples illiberali ad modum facie: sed egregia pedum pernicitate prædituS.
Donysa cum. y. græco & unico. s. scribit̃: insula est in mari ægeo.

Dolpes cũ unico. l. scribit̃ populi sũt thessaliæ: ut oñdit Luca. i. vi. Home. uero li. ix. illiad. i ofone phœnicis ad achillẽ dixit illos i extrema phthiæ ora q̃ est Thessaliæ habitare. Solus Pli. inter oẽs: quos legi lib. iiii. natu. histo. dixit eos eẽ populos ætoliæ.

Dory cũ. y. græco i fine: nomẽ ẽ oppidi põtici: qd̃ apud nos lanceã significat.

Doryphorus cũ. y. græco scribit̃: dici põt latie stipator uel satelles: nã cõponit̃ ex Δορυ qd̃ ẽ lancea & φορος portãs: fuit ẽt nomẽ uiri ꝓpriũ: de quo Quinti. in. v. An uero statuaꝝ artifices pictoresq; clarissimi cũ corpa q̃ spectosissima fingẽdo pingẽdoue efficere cuperẽt: unq̃ i hũc iciderũt errorẽ: ut Bogoã aut megabyzũ aliquẽ i exẽplũ opis sumerẽt sibi: sed Doryphoꝝ illũ aptũ uel milliæ uel palestræ: aliorũ quoq; iuuenũ bellicosoꝝ & athletaꝝ corpa decorauere existimarũt. Nos q oratorẽ studemus effingere nõ arma: sed tympana eloquẽtiæ demus de eodẽ Tucydides de bello peloponeso doryphorũ in qt Polycletus effinxit: quã statuã sibi magistrã ait fuisse Lysippus.

Doryclus cũ. y. græco &. c. exili scribit̃: fuit teste Homero li. xi. iliados filius nothus Priami: quem Aiax bello iteremit: põtq; iterꝑtari lancæ gloria. Nam Δορυ ut diximus lancea seu hasta est & κλεος gloria.

Doriſcus cũ.i.latino &.c.exili ſcribĭt urbs ẽ littoralis Thraciæ ex oppoſito ad Samothraciã:& a Dory nympha hoc ẽ mari cognominaťiuxta hãc teſte Herodoto li.hiſtoriarũ.vii.campus ẽ magnus eiuſdẽ nois p quã hebrus amnis defluit in hoc campo ſtruxit arcẽ Darius rex pſarũ. Quo in loco poſt dariũ ueniens Xerxes filius contra græcos uoluit exercitũ ſuũ cõnumerare & ordinare. Quin & naues ad portũ urbis reduci fecit:ac numerũ oium recenſeri. Sane doriſcũ dixit Pli.li.iiii.natura.hiſto. decies centies milliũ hominũ capax:atq; ita Xerxem ſibi dinumeraſſe.

Doris cũ.i.latino ſcribĭt:fuit teſte Heſiodo in Theogonia nympha quædã Oceani filia ex Thety uxore:quã Nereo fratri uxorẽ dedit:ex qua magnus nymphaꝝ numerus ꝓcreatus ẽ:hæc a nõnullis inter prætaťamaritudo:quæ Nereũ hoc eſt mare a νᾶρος quod ẽ aqua dictũ ſemper conſequitur. Quãobrem nõnunq; a poetis doris ipſa pro mari ponĭt: ut Vir.in gallo.

Doris amara ſuam nõ intermiſceat undam.

Doria & dorica cũ.i.latino ſcribunt:ac.c.exili in ſecunda:noia ſunt eiuſdẽ partis Achaiæ: quæ ꝓpinqua ẽ Athenis dicente Platone li.legũ.iii.dorĭ ꝓ achiuis mutato noie appellari pp doricũ:a quo exles reſtituti fuerũt.Seruius uero ſup.ii.æneidos:Dorica inquit a doro Neptuni filio ducĭt. Ex dorica aũt ducta fuit colonia in aſiã iuxta Aeoliã:in qua urbes erant teſte Hero.li.hiſto.i. Lidos lelyſos Cãniros Cos & Cnidos.

Dories cũ.i.latino & unico.e.ſcribĭt:populi ſũt ſtoricæ iuxta Aeoliam.

Doricees cũ.i.latio & gemino.e.ſcribĭt:populi fuit ionũ:ut oſtẽdit Hero.li.hiſto.primo.

Dorodoche cũ.ch.aſpirato ſcribĭt fuit teſte Home.li.xvi.odyſſeæ filia Orſilochi:& uxor icarii.

Doroeoon cũ.c.exili ſequẽte geminato.o.ſcribitur fuit teſte Home.li.v.iliados uir troianus Pergaſi filius & Aeneæ ſocius quẽ Agamẽnon in bello interemit.

Dortiũ aliq cũ.t.nõnulli cũ.c.abſq; aſpiratiõe &.i.latio ſcribũt nomẽ fuit fœmiæ diminutiõis ſiue adulatiõis amatoriæ cã ſic ꝓlatũ:& a δωρὸν ſic deductũ quaſi dulce & amabile donũ.

Draco cũ.c.exili & ut ſcribit Pli.li.viii.natu.hiſt.& Solinus ſimiliter ueris draconibus ora parua ſunt & admodũ nõ dehiſcẽtia ſed arctæ fiſtulæ:ꝓ quas trahũt ſpiritus & liguas exerũt qppe nõ in dẽtibus uim ſed in caudis habeãt & uerbere potius q̃ rictu noceãt de quo late Luca.li.ix.ſcripſit & teſte Pli.in ꝓfato li.dracões uiginti cubitoꝝ apud indos & æthiopas ſũt:in quoꝝ maritimis dicit quaternos quoſq; iter ſe cratiũ more cõtextos:& erectis capitibꝰ uelificãtes ad meliora pabula Arabiæ fluctibus uehi de quo forte Luca.li.vi.intellexit cũ ait.Nõ arabũ uolucer ſerpẽs inataq; rubris. Aequoribꝰ cuſtos ꝓcioſæ uipera cõchæ. Vocamus ẽt draconẽ teſte Pli.li.xvii.natu. hiſto.palmitẽ:ut ait emeritũ pluribus iduratumq; annis quod ex tortuoſitatũ ſimilitudine acceptũ puto.

Dracæna cũ.c.exili &.æ.diphthõgo ſcribĭt:ẽ draconis fœmina.

Drachma cũ.ch.aſpirato ſcribimus:qđ nõnulli moderniores i.g.ob lfaꝝ affinitatẽ euertũt. Et ex decẽ & octo ſiliqs hoc ẽ tribus ſcrypulis cõſtare dicebaťut uidebimus in dictiõe talẽtũ.Fuit ẽt drachmon teſte Iulio Pollucæ de uocabulis reꝝ ad cõmodũ Cæſarẽ atheniẽſiũ nomiſma:qđ ut aiťbos ẽt uocabaťqa eiuſmodi aialis figura deſignatus erat de quo i legibus dracõis ſe ſcriptũ cõpiſſe aſſerit:& forſitã de illo itellexit Home.li.vi.iliad.quũ taxat diomedis & glauci arma q̃ iuicẽ ꝓmutarũt.Ita ut diomedis arma nouẽ bobus & Glauci cẽtũ taxata dixerit. Qđ ſane Pli.de aialibus expoſuit.

Drepanũ cũ.e.abſq; diphthõ. &.p.abſq; aſpiratiõe ſcribĭt:urbs ẽ Siciliæ:haud lõge a mõte eryce tranſ ꝓmontoriũ lilybei:dcã ẽ teſte Ser.ſup.iiii.ænei.uel a curuitate littoris i quo ſita ẽ uel a falce:quã ſaturnus poſt ãputata uirilia cælio pri illuc ꝓiecit. Vbi ex cruore cælii & ſpuma maris Venerẽ natã qdã poetæ fabulãť. Alii id ioui ꝓponũt:q id idẽ Saturno effecerit. De drepão uero iqt Ouid.li.faſto. Quique locus curuæ noia falcis hẽt. Nã δρεπανὶ græce latie falax dicĭt.

Dryſus cũ.i.græco abſq; diphthõ.ſcribĭt:fuit teſte Hom.li.vi.il.uir troiãus ab euralio i bello iterfectus

Dryades cũ.y.græco ſcribĭt:ſũt nymphæ a quercubus denominatæ:qa ſiluas habitare dicebãt. Nã græce δρυς apud nos quercus dicitur.

Dryas cũ.y.ſcribĭt fuit teſte Home.uir theſallus & amicus Neſtoris.

Drylõ cũ.y.græco & unico.l.ſcribĭt fluui⁹ ẽ dalmatiæ q teſte Ptolomæo a ſcardo mõte ꝓfluẽs: & ꝓ media ſupiorẽ myſiã pgens i danubiũ ifluit.

Dryme cũ.y.græco ſcribĭt fuit teſte Hero.achiuoꝝ colonia.

Dryopis prima cũ.y.græco:& ultima cũ.i.latio ſcribĭt ꝓuincia ẽ a rege cognominata:quæ primo attica:poſtea helles dicta fuit.

Dryopes cũ.y.græco ſcribĭt populi ſũt iuxta parnaſſũ mõtem inſidentes & teſte Seruio Apollinẽ maxime uenerãtes:hos phocẽſes Vibius eſſe dixit:de quibus Virgi.li.ænei.iiii.meminit cũ ait:Creteſquæ dryopeſq; fremunt pictiq; agatyrſi.

Dryidæ cũ.y.græco ſequẽte.i.ſcribĭt fuerũt gallorum religioſi quidam & ſapientes a quercubus denominati:quia i ſiluis habitare conſueuerant. Vnde Lucanus libro primo ad illos locutus inquit.Nemora alta remotis icolitis lucis.Et Plinius in fine libri.xvi.naturalis hiſtoriæ:Nihil inquit habent dryidæ ita enĭ galli ſuos appellãt magos.Hos Ariſtoteles in libro de magia & Socion in libro ſucceſſionum diuini humaniq; uiris peritiſſimos dixere:ac præterea religiõi deditos & ſemnotheos appellatos.i.caſtos & uenerabiles. Quorum ritum & mores Lucanus late proſecutus ẽ & quædam Plini.tetigit: ſed

ut ait Sueto. in uita Claudii dryidarũ religionẽ apud gallos dyræ imanitatis tm̃ ciuibus sub Augusto interdictã: Claudius iperator gntus penitus aboleuit.

Dromos cũ. r. añ. o. scribit: dicit latie cursus: & accipit nõ solũ ꝓ actu sed ꝓ loco ubi currit, Sueto. in uita Neronis: Elephãto supsedẽs pagratũ dromoꝝ decurrit.

Dulichiũ cũ. i. latino utrobiꝙ & unico. l. atꝙ. ch. aspirato scribit: insula ẽ in malico mari una echinadũ hoc teste Pli. li. iiii. natu. histo. Corintho ꝓxia ante Leucada: & Achaiã posita: ab ortu uidẽs strophades: & ab occasu Itachã: in qua quidẽ regnauit Vlyxes: unde dulichius dictus est.

e Bur sine aspiratiõe uel diphthongo cũ prima breuẽ habeat: scribit & græcã hẽre originẽ atꝙ a barrhiẽdo nomẽ assumere quidã uolũt. Vñ eborea magis q̃ eburnea in ꝑsa dicere debemus: ut Quinti. in. vi. de institutione oratoꝛi: ut Chrysippus ingt cũ in triumpho Cæsaris eborea oppida essent translata. Et post dies paucos Fabii Maximi lignea techas esse oppidorũ Cæsaris dixit. Vlpianus de legatis. iii. Quod si ingt ĩ codicibus sint mẽbraneis: uel chartaceis uel etiam eboreis: uel alterius materiæ: uel cæteris codicillis: & paulo post subdit eboream bibliothecam emit. Inuenitur etiam eburna.

Ecameda cũ. c. exili scribit: fuit teste Home. li. xi. iliad. magnanimi Arsinoi filia forma deabus æquãda quã a cæteris græcis electã Nestor qd cõsilio reliquos antecelleret sibi donatã e Tenedo ad græcoꝝ castra deportauit: cui illa decore & iucũde ministrabat.

Echenes cũ. ch. aspirato & absꝙ diphthongo scribit: & fuit teste Homero. li. vii. odysse omnium phæacum generosior.

Echidna cũ. ch. aspirato &. i. latino scribit: dr̃ latine uipera: sed illã maxime accipimus: quæ ab Hercule interfecta fuit dicẽte Ouidio li. fasto. v.

Sanguine centauri lerneæ sanguis echidnæ.
Mixtus ad auxiliũ tẽpora nulla dabat.

Echinus cũ. ch. aspirato &. i. latino atꝙ unico. n. scribitur dici põt a nobis hirsutus. Genus ẽ paruoꝝ piscium ex cancroꝝ genere ut scripsit Pli. li. ix. natu. histo. &. xxxi. eiusdẽ uoluminis dixit idem auctor semi pedales & admirandæ uirtutis esse ita ut nauis cui adhæret echinus licet plenis uelis ꝑ mare decurrat & cunctæ maris ꝓcellæ deseuiant: quasi radicatã & immobilẽ firmet. de quo Luca. li. vi.

Non puppim retinens euro tempente rudentes.

Immediis echinus aquis. Vbi a Luca. pria hic lõga ponit: quã Horatius & Iuue. Corripierunt. Dicit autem echinus ab ἔκω. i. teneo & νοῦς hoc ẽ a continendus nauibus. Sed echinus alius est piscis optimi saporis: cuius cibũ plures cõferre bonitates ostẽdit Diascorides. Quin & iucũdi saporis ex eo fuisse uidet: qd delicatissimi hoies illo delectabant: adeo ut dicat Iuue. in saty. Crispini tunc quoꝙ de nerone locutus. Et semel aspecti litus dicebat echini. Vnde eos præcipue ad littus messenum oriri ostendere uidet Hora. cũ ait Ostrea circæis messeno oriunt echini: A quibus ob similitudinẽ spolia castanearum dicunt echini: eo ꝙ pungunt: ut illi Martialis in ultimo.

Iste licet digitos testudine pungat acuta.
Cortice deposita mollis echinus erat.

Echinades cũ. ch. aspirato &. i. latino scribit: insulæ sunt teste Herodo. li. histo. ii. in malico mari ex o ꝓposito ad hostiũ acheloi. Homerus uero li. ii. iliad. addidit ex oppositio ad helidẽ: & declinat secundũ oẽs poeatas: & Homeꝝ li. ix. odysseæ echinas echinadis. Sed lib. iliados. ii. declinauit echina echinæ cũ ait: λοὺν λιχὶ οἰοῖ ἔχινα ὄν Nec dixit ἔχινα δον ut ipse alibi: & alii poetæ consueuerũt: ut nõnulli eiꝰ expositores annotauere: quod ideo dixi: quia certo apud quendam auctorem ex nostris sic quoꝙ declinatum comperi: nec iam recordari ualeo: cuius & apud Senecam est in troape: ubi dicit. Quolibet uento faciles echinæ.

Ecyra cũ. c. exili &. y. græco scribit: dicit a nostris socrus: sed eo uocabulo utit Terẽtius cũ ait. Ecyra est huic nomẽ fabule. Vnde Modestinus de gradibus & affinitatibꝰ ait: Viri pater uxorisq̃ socer: mater aũt socrus appellat: cũ apud græcos ꝓprie uiri pater ἑκυρος mater uera ἑκυρα uocatur.

Echẽmon absq̃ aliqua diphthongo & cũ. ch. aspirato atꝙ geminato. m. scribit: fuit teste Homero lib. .v. iliados Priami filius: quẽ Diomedes in bello occidit.

Ecbasis cum c. exili subsequente. b. &. i. latino scribit: dici põt a nobis excursus: nã componitur ex ἔκβα δις quod est græssus: ut Virgi. libro georgicorum primo describens tempestatem præcauendam a rusticis

Ectasis cũ. c. &. t. exilibꝰ atꝙ. i. latino scribit: dici põt a nobis ꝓductio: nã ab ἐκτίνω qd ẽ ꝓduco deriuatur & est quãdo breuis syllaba in longã ꝓducit: Virgi. Italiã fato ꝓfugus & Exercet Diana choros. Item teste Ser. super. iii. georgicoꝝ fecit ectasim Virgi. in hoc uerbo reiicio: cũ ait Reice maculis infuscet uellera puellis: & li. x. æne. sic ait: Atq̃ oculos rutuloꝝ reiicit aruis. Nã cũ re naturaliter breuis sit a Virgi. utrobiꝙ ꝓducit: licet aliqui excusent: ꝙ aliquãdo in declinatiõe positiõe ꝓducit: ut cũ primũ. i. cõsonantẽ conuertit: ut reieci reiecerã sed ut ait argumentũ hoc magis est q̃ rõ. Nã ut supra uidimus. i. pro simplici consonante ponitur.

Ecthilpsis cũ. c. exili &. th. aspirato atꝙ. i. latino utrobiꝙ scribitur: dici põt expressio quãdo. s. sequente

uocali lſa uel ſyllaba p̄cedentis dictionis exprimit̄:ut multū ille & terris iactatus & alto:ubi.u.cū.m.ex primit̄:& mille aliis in locis & eandē figura eſt:quæ alio nomine uocat̄ ellipſis.

Edo cū.e.abſq; diphthongo ſcribit̄:& græcū ac latinū ē:ſed in diuerſo ſignificato nā cū græcū ē:idē ſignificat q̄d comedo.Homer.li.vii.odiſſeæ de phæacibus locutus ingt ϖινοντες και εδοντες hoc eſt bibentes & edentes:& primā detinet breuē.Dū uero latinū ex.e.prepoſitiōe cōponit̄ & do quaſi extra do:ſine præbeo:& primā habet longā:Nā tūc quoq; libros edeſdicius cū illos publicamus:unde apud iuriſconſultos titulus eſt de edendo.Et apud poetas nōnunq̄ pro ꝓducendo ponit̄.Virgi.in bucolicis

Nec generis noſtri puerū nec ſanguinis edunt.

Edya cum.y.græco &.i.latino in diphthongū coniunctis ſcribit̄:fuit teſte Heſiodo in theogonia nympha Oceani & Tethyos filia.

Eythales cū.y.græco &.th.aſpirato ſcribitur urbs fuit in ponto.

Eetiton cū geminato.e.&.t.exili atq;.i.latino ſcribit̄:habetq; accentū in antepenultima:fuit teſte Homero li.vi:iliados p̄ Andromaches dilectiſſimæ uxoris Hectoris qui aque opulētas Ciliciæ Thebas agēs cilicēſibus iperabat.Et ut ibidē oſtēdit:ab Achille cū ſeptē filiis iterfectus fuit atq; eius urbs Thebarū euerſa.alius fuit hoc noīe.q teſte cleomene iſtromatheis ſamothracū cerimōias rituſq; cōſtituit

Egeſtha abſq; aliqua diphthōgo & cū.th.aſpirato ſcribit̄:fuit filia Hippotis troiani:quā ne marinæ beſuæ ob p̄iuria Laomedōtis p̄m Apollinis reſpōſa traderet̄:p̄ ipoſitā nauiculæ miſit quo ſors tuliſſet q̄ tandē ad ſiciliā delata:a crimniſio fluuio in canē cōuerſo cōpreſſa Aceſtē edidit ut in ea dictione uidimus:& ab ἐγερῶγαι quod eſt ſurgo & τεθῆι poſita:quaſi expoſita ſurgens.

Eioneus cū.i.latino & abſq; diphthongo ſcribitur:habetq; accentū in ante penultima:fuit teſte Homero lib.iliados.vii.unus ex græcorū principibus qui ad Troiā uenerunt ab Hectore interfectus.Aliter eodem nomine fuit thrax genere:& Pater Rheſi illius regis:qui teſte Homero libro.x.iliados noctu a Diomede & Vlyxe interfectus fuit.

Electra abſq; aliqua diphthōgo &.ct.exilibus ſcribit̄:fuit teſte Heſi.i Theogōia nympha Oceani & Tethyos filia:uxorq; Atalātis:quæ illi Hyā uirilis ſexus genuit:& filias q̄nq; fœmellas.Quaꝝ una ut non nulli uolūt ēt.electra dicta fuit:quæ ioui Dardanū peperit dicente Virgilo li.ænei.viii.

Dardanus iliace primus pater urbis & auctor.

Electra ut graii perhibent atlantide cretus:& ſubdit.

Electram maximus atlas ædidit:æthereos humero:qui ſuſtinet orbes.Similiter Ouid.li:faſtoꝝ.iiii.Dardanon electra quis neſcit atlantide natū.At uero Seruius Athlantē hunc electræ patrē non illū q̄dem dixit Virgi.ſed regem quendam fuiſſe Italiæ memorat.Altera fuit electra Oreſtis ſoror:quæ illum e manibus Clythæmneſtræ matris:& Aegiſti uictrici liberauit:de qua late Sophocles in tragœdia.quæ ἠλεκτρα inſcribitur.

Electryon cum.ct.exilibus & y.græco ſcribitur:fuit Amphitryonis frater:& filius Alcæi.i.ut teſtis ē Heſiodus in aſpide.

Elegia cū.æ.abſq; diphthongo &.i.latino ſcribatur:dici poteſt latine miſerabilis ſiue miſeriā.Nā prouenit ab ἐλεος:quod eſt miſericordia:& apud noſtros habet accentū in antepenultima:ut Ouidius libro tertio de ſine titulo: Venit odoratos elegia nexa capillos:hic uerſus illos elegos diximus qui cū impares ſint:miſerabiles hominum erumnas:amorumq; labores decantant: Vnde bene Hora. in præceptis poeticis inquit: Verſibus impariter iūctis quærimonia primum.Poſt etiam uoti incluſa eſt ſententia co mpos: Quibus ut ait Quintilia.græcos prouocamus.Et omnia iſte elegantiſſimum & terſum putat Tibullum.Scripſerunt & alii ut Propertius Ouidius & Gallus.Apud græcos uero p̄ceps habitus eſt Callimachus:ſecundus Philetas.

Eleon cū unico.l.&.e.abſq; diphthōgo ſcribit̄:fuit ciuitas Boetiæ:de qua meminit Home.li.x.iliados.

Elis abſq; aſpiratiōe p̄cipii:& unico.l.atq;.i.latino ſcribit̄:urbs fuit Arcadiæ:iuxta quā alpheus fluuius orit̄:hoc ē iuxta eius oppidi circū:ubi curſu exercebant̄ equi:unde adiectiuū eleus elea eleum deriuatur.Hora.in.iiii.carminum. Siue quos elea domū reducit palma cæleſtis Pugilemue equūue. Vir. in.iii.georgico.Hic uel ad elei metas:& maxima campi ſudabit ſpacia.

Elemoſyna abſq; altqua diphthongo &.y.græco ſcribit̄:deducitur q; abελεω quod eſt miſerior.

Elenchus cū unico.l.&.ch.aſpirato ſcribit̄.dici pōt a noſtris redarguntiuus. Ideo dicuntur ſyllogiſmi elenchi:hoc ē redargūtiui & ſophiſtici elenchi:hoc ē apparētes redargūtiuis.Sumit̄ & nōnunq̄ ꝓpter p̄cioſo:ut Iuuena.in ſaty. Credo pudicitiā: Auribus extenſis magnos cōſumit eleuchos.

Elephas & elephāris:utrūq; apud nos cōperit̄:& cū.e.abſq; aliqua diphthougo &.ph.aſpirato ſcribitur & ut teſtat̄ Solinus duo ſūt genera elephātū:nobiliores idicat magnitudo:minores nothos dicūt candore dentiū itelligit̄ iuuēta:nobiliores ſūt indici q̄ mauritani:binnio ut diffiniuit ariſto.utero graueſcūt.Nec amplius q̄ ſemel gignūt:nec plures q̄ ſingulos. Viuūt annos trecētos:odorē muris uel maxime fugiūt. Similiter grunitū ſuis elephātes eodē Solino teſte anno urbis conditæ trecēteſimo ſeptuageſimo ſecūdo Italia in lucanis primo belloepirotico uidit.Sane elephas hēt accētū in le.modo græco non latino.

Elephātia cū.t.exili et.i.latino ſcribit̄ fuit teſte Hero.li.hiſto.ii.urbs clariſſima diſtās a thebis ægyptiis uiginti et octigentis ſtadiis

Eleusius uel eleusin cū unico.l.&.i.latino scribit̄:& teste Seruio in primū georgicoꝝ uerius in.n.definit: qđ in obliquis hēt q̄ in.s.ut eleusinos:sicut delphinos & attinos:fuit urbs i thera insula sub euboia iuxta Atticā ut oñdit Ptolomeus in geographia. Quare dixit Seruius ciuitatē esse Atticæ puincie:haud lōge ab athenis:in hac triptolom⁹ natus ē:ut i ea dictiōe uidebius ab hac tota insula eleusina dicta fuit

Elice cū unico.l.&.i.latino atq;.c.exili scribitur:fuit primo nomē oppidi cuiusdā achiuoꝝ in pelopōne so:ut dixit Iginius:in quo Calistonē natā fuerūt:& a quo elicen dominari uolunt. In hoc teste Herodoto lib.histo.ii. Iones fugati sūt ab achiuis: Cum ergo calistonem in maiorem ursam uersam dicamus consueuimus elicen pro maiori ursa intelligere:ut Cicero lib.ii.de natura deorum referēs uersus arateos oñdere uidetur:cū ait: A duersum caput huic elice truculenta tuetur.

Elisia cum unico.l. &.i.latino atq; unico.s.scribitur:fuit nomē propriū Didonis: nā Dido lingua phœnicia uirago latine exprimitur.

Elysium sine aliq̄ aspiratione in emendatissimis codicibus græcis semp comperi:secunda cum.y.græco & penultima cū.i.latino scribitur.nec unq̄ cum duplicato.l.scribi uidi:ut nonnulli inscii uolunt: & ut dicunt poetæ elysium i medio inferoꝝ est suis fœlicitatibus plenū. Vir.in.vi. Solēq; suum sua sydera norunt. Philosophi uero quidam dixerūt elysium esse insulas fortunatas: de quibus late Horatius i epodo dixit incipiens his uersibus. Manet oceanus circumuagus arua beata.
Petamus arua diuites & insulas. Reddit ubi cererem tellus inarata quot annis.
Et imputata floret usq; uinea:quas Salustius in historiis inclytas esse dixit Homeri carminibus.secundum Theologos uero teste Ser.in.v.æneidos est elysium circa lunarem circulū: ubi iam aer purior est dicente Vir. Aeris in campis:& Lucanus: Quodq; patet terras inter Iunæq; meatus: Nō illic auro positi:nec tu re sepulti Perueniunt:tunc genus omne tuum & quæ dentur mœnia disces.

Elogium ab aliquibus græcis cū duplicato.l.scribitur:a nobis uero cum unico tantum:& ē apud nos testificatio de aliquo siue honoris siue uitupationis causa: Vituperationis quidem ut Quinti. Nō est iudices quod putetis:ideo nullæ adiectum ad ex hæredationem iuuenis elogium:quia de scelere constaret. Modestinus iurisconsultus Desertorem inquit auditum suum iudicem cum elogium.i.cum uitupatione mutat. Honoris uero causa Cicero: Iu quod elogiū plurimæ cōsentiunt gentes:& iterum quid elogia sepulchroꝝ:quæ qualia sint Sueto.in Claudii uita ostendit dicens: Nec cōtentus elogium tumulo eius uersibus a se compositis insculpsisse:ēt uitæ memoriā prosa oratione composuit: Cicero Solonis qdem sapiētis elogium est:quo negat uelle suā mortē dolore amicorum & lachrymis uacare.

Elpenor absq; aliqua diphthongo scribitur:fuit comes Vlyxis:qui teste Homero in odissea a Circe cū aliis sociis conuersus fuit i porcum:dicente etiam Iuuanale i satyra: Quis nescit uolusi: Et cum remigibus gruniſſe elpenora porcis.

Ellipsis cum duplicato.l.&.i.latino scribit̄:transfertur a Quin.detractio:nā componitur ex ἐκ & λείπω quod est desero. Vnde aliqui penultimā:quæ est diphthongus ei in.i.longam conuertunt: nonnulli i e:& dicunt ellepsis cum.e.in antepenultima:& ē figura cū in scansione abiicitur cōsonans in fine dictionis cū p̄cedenti uocali:qñ.s.sequens incipit a uocali:quod frequēter de.m.cōsonante obseruat̄. Vir. in primo æneidos. Multum ille & terris iactatus. Horatius libro sermonum. Omnibus hoc uitium est cantoribus inter amicos:& est eadem figura cum ea:quam supra ecthlipsim diximus.

Embrio iam a latinis oībus dicit̄:& masculinū ponit̄:ac cū.y.græco scribit̄:sed apud græcos neutrū est & ἔμβρυον dicit̄:quod denotat intus germinans:ac scaturiēs. Nā componitur ex ἐν qđ intus hic designat:& βρυο germino:id quoq; est quod in utero matris uiuit:anteq̄ liniamēta suæ speciei accipiat.

Emathia absq; diphthongo & cū:th.aspirato atq;.i.latino scribitur.regio est quæ teste Gellio lib.xiiii. noctium atticarum postea Macedonia dicta fuit:ut in ea dictione uidebimus:nam alibia rege nomen assumpsisse comperi.

Empedocles cum.c.exili scribit̄:fuit teste Hippobato Metōis filius:& eius auus Empedocles agrigentinus uir insignis. Thelanges uero dixit illum filiū fuisse archiomi:habuitq; fratrē teste Fauorino in cōmentariis Callicradē noie fuitq; Empedocles Pythagore auditor:ut Timæus attestat̄:& primus oratoriæ inuētor:quēadmodū Zeno dialeticæ:ut scripsit Aristoteles libro de sophistis:Refert Satyrus eum medicū fuisse & oratorem optimū eiusq; discipulum Gorgiam leontinū:qui de arte rhetorica scripsit quē Appollodorus in chronicis tradidit centum & nouem ætatis annos implesse hunc ait Satyr⁹.dicere solitū se adfuisse Empedocli magiā exercēti:ipsūq; in poematibus id ꝓfiteri:& cōplura alia ut pharmaca:qbus morbi & senectus arceant̄:noxii uentorū flatus pellant̄:salubres inducant̄:mortui reuiuiscant. Ideo eū multis modis admiratiōe dignū dixit Thyrrhēus i.xix.histo.lib. Eidē teste Zanto regnū cū offerret̄:cōstanter renuit:carius.s.amplectens uitæ simplicitatē q̄ regū delicias Scripsit uersu transtum Xersis:& alia nō nulla:q̄ postea soror eius:uel ut alii dicunt filia combussit. Scripsit tragœdias:qs tamen Heraclides Serapionis filius alterius fuisse dixit. Hieronimus uero historicus dixit se illius quadraginta tria opuscula legisse. Aristoteles ēt sæpissime illius opiniōes rettulit cū olympia adisset oium in se uertebat ora. Nullius magisq̄ eius mentio apud oēs fiebat. Idē teste.timæo carmine sed deū dixit: Floruitq; teste Gellio li.xvii.noctiū atticaꝝ eo tpe quo Fabii apud Cremerā interfecti sūt: Mortē uero eius diuersi diuersimode rettulerunt. Nā dicūt aliqui: ꝙ cū Agrigentum conderetur: & illius instituto inimicorum nepotes obsisterent. ille mœrore in Peloponnesum decedens diem obiit: Heraclides ue-

ro ait:quod quum interesset sacrificio ad Pysianactis agrũ una cũ multis & peracto sacro alii in diuersis locis ille huc & illuc euntes:sub arboribus se cõponẽtes quescebãt: ipse solus Empedocles in suo loco mãsit:ubi accubuerat ad sacrũ:sed mane cæteris surgẽtibus ipse nõ inuentus. Aliis de eo nihil sciẽtibus:dixit unus ex seruis se media nocte uocẽ audiuisse magnã uocantem Empedoclem. Cumq; surrexisset nihil ꝑter lucẽ uidisse:& tædaq; splendorẽ. At uero Hippobatus dixit illum cũ surrexit Aethnã petiisse:secq; in ignes iæcisse:ita ut quum fidẽ cuperet facere se deum effectum esse:flammis cõsumptꝰ fuit:postea rẽ agnitã & exploratã fuisse quum una ex illis crepidis ui flãmæ ad exteriora relecta atq; cõperta fuerit. Quam opinionẽ secutus Horatius circa finẽ suæ poetriæ inquit: Siculiq; poetæ.

Narrabo interitum deus immortalis haberi.
Dum cupit empedocles ardentem frigidus æthnam.
Insiliit: Sunt & alii qui aliud ferunt:hæc sufficiant.

Emphasis cũ unico.s.post.a.&.i.latino scribit:figura est quũ maius dicit:sub quo etiã minus intelligere uolumus. Vir.lib. geor.i. Cum iam sacræ deficerent siluæ: & uictũ dodona negaret. hoc est nõ solum aliæ:sed etiam sacræ. Nam teste Setuio harum sterilitas aliarum denotat infœcunditatem.

Empiricus cum.i.latino sequente.c.exili scribitur:dici potest a nostris experimentator:& deducit ab ἔμ πειρία quod est experimentum.

Empyreum cum.y.græco scribitur:dici potest igneũ:Nam πυρ quod est ignis descendit: sed ut dicunt theologi magis ab ipsius ignis splendore:q̃ ab igne denominationem assumpsit.

Emplastrum cum.s.immediate post.a.&.t.exili scribitur:dici potest a nostris fictum seu informatũ. Nã ἐν præpositione quæ significat in & πλαττω quod est fingo seu formo componitur. Vnde ex diuersis rebus confingi & formari consueuit.

Emporium cum.i.latino scribitur :locus est mercatus uel nundinationis:& a πορ χω quod est merchor uel aquiro deducitur: quasi emptorium.

Enatiosis cum.t.simplici &.i.latino utrobiq; scribitur:dici potest latine refragatio.

Encænia cum.c.exili &.æ.diphthõgo in antepenultima:&.i.latino in penultima scribit:dici potest a nostris innouatio. Nam componitur ex ἐν præpositione quod est in & καινίζω nouo.

Enceladus cum.c.exili &.e.absq; diphthongo scribitur:fuit Titani & Terræ filius: quem fulmine a Ioue ictum & Aehtnæ monti suppositum dixit Virg.lib.æneidos tertio.

Enchiridon cũ.ch.aspirato &.i.latino utrobiq; scribitur.dici potest a nostris manuale. Nam componit ex ἐν præpositione:& χειριλιον quod est diminutiuũ a manu deductum.

Edromis cum.y.græco scribit:genus est uestimenti uillosi & hyemalis:de quo Iuue.in satyra.iii. inquit

Igniculũ brumæ si tpe poscas. Accipit endromyda & tyrium uestimentum esse ostendit:cũ ait in satyra Credo pudicitiam Endromidas tyrias & fœmineum ceroma: Quis nescit.

Endiadis cum.i.latino utrobiq; scribit:est figura cum duo diuersa noia in unam cõuenientiam cõiunguntur:ut Vir.libro georgicorum secundo:Pateris libamus & auro.i.pateris aureis:& lib.primo æneidos. Mollemq; & montes insuper altos:idest molem montium. Idem libro tertio.In partem & ꝑdam inest in partem prædæ.

Endymion cum.y.græco in antepenultima &.i. latino in penultima scribit: fuit pastor qui Lunã a poetis dicitur amasse:a qua primum repulsus postq̃ albos eius græges aliquandiu putauit:in eius gratiam susceptus ẽ:ut dixit Cice.lib.secundo tusculanarꝝ: Cum super lamio monte Ioniæ obdormisset.a luna deosculatus est. Iuxta quod dixit Ouidius libro tertio de arte amandi: Lamius endymion nõ est tibi luna pudori. Item Vir.libro tertio georgicorum tetigit cum ait: Munere sic niueo lunæ si credere dignũ est:& reliqua quæ Macrobius libro saturnalium egregie exposuit:& Plinius libro secũdo naturalis historiæ figmentum omne enodauit.

Energia cum.i.latino scribitur:quũ apud græcos sit ei. diphthongus:dici potest latine efficacia. Vnde Hieronymus:Habet nescio quid latẽtis energiæ uitæ uocis actus:& cõponitur ex ἐν præpositione & ἔργειν:quod est operari:& inde energumenos actiuus. Est etiam energia figura q̃dam:qua rerum gestarum:aut quasi gestarum sub oculis fit inductio.

Enipeus cũ.i.latino &.p.sine aspiratione scribitur:fuit teste Home.libro.viii.Ilia. generosi Lhebei troiani filius:& Hectoris auriga dilectissimus:quẽ Diomedes lancea:quã in Hectora contorsit interfecit.

Enipheus cũ.i.latino &.ph.aspirato atq;.eu.diphthongo scribitur:fluuius est Thessaliæ ab Othrymonte defluens:qui in Apidanum se celeri cursu præcipitat iuxta quod fuit horrendum illud prælium int Cæsarem & Pompeiũ:quod totum concussit orbem:dicente ipso Pompeio apud Luca. libro sexto.Sãguine romano q̃ turbidus ibit Enipheus. Et subiunxit cum ordinaret acies bellaturas.

Et iuxta fluuios & stahna undantis Eniphei.
Capadocum montana cohors: & largus habenis
Ponticus ibat eques.

Ennosigæus cũ duplici.n.& unico.s.sequente.i.latino:&.æ.diphthongo in penultima scribit: nomẽ est Neptuni cõpositum ex ἔννυο quod est concutio:& γαιαν terram:eo q̃ mare fluctibus terram concutere dicitur:ex quo pro neptuno græci poetæ posuerunt: ut Homerus libro septimo odisseæ οτε ῥ᾽ ἑκαυτόσσ ἐννοσίγαιος:quem imitatus Iuuenalis in satira.Omnibus interris ait de Xerxe.Ipsum cõpe-

dibus qui uinxerát ennosigæum: Itaq; Gellius lib. ii. noctiũ atticarũ causas terræ motus sub dubio explicans inqt. Ventorum ne ui accidat specus hiatusq; terræ subeuntium: an aquarum subter in terrarum cauis undantium fluctibus pulsibus sue: ita ut uidentẽ existimasse antiquissimi græcorũ: qui Neptunũ ἐνυόσιγαῖον appellauerunt: an cuius alie rei cã nondũ ẽt pro certo creditum.

Enope cũ. e. absq; diph. & unico. n. scribitẽ urbs fuit in agro nõ lõge a pylo sub regno Agamennonis.

Enthimema cum. th. aspirato &. y. græco scribitẽ: genus est argumenti ex uno assumpto concludens: ut homo est substantia: ergo & animal est substãtia. Quare festinus & impfectus syllogismus dicitẽ: ad qđ perficiendum assumpti pars defuit: quæ est omnis homo est animal. Ideo Iuuẽalis in satyra. Credo pudicitiam ait: Aut curuum sermone rotato torqueat enthymema.

Epanalepsis cũ unico. l. sequẽte. e. atq; ultima. ps. &. i. latino scribitẽ: dici potest latine replicatio uel repetitio. Componitur enim ab ἐπῖ & ἀνα: q̃ duo simul & re: & iterum denotat: atq; ανψισ: quod est acceptio: Nam tunc quoq; fit cum una dictio in principio uersus assumpta: iterum in fine eiusdem uersus resumitur. ut Virgilius libro. i. æneidos. Multa super Priamo rogitans super Hectore multa: & Iuuenalis. Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia crescit.

Epanodos cum unico. n. scribitẽ: dicitẽ a nostris regressio. Nam componitur ex ἐπῖ & ἀνα quæ duo simul etiam retro indicant: & ὁδοσ uia: quasi retro post uiam: hoc ẽ regressionem indicet: ut principatus bonus est: non autem bonos: qui in tyrannidem commutatur.

Epaminundas cum. i. latino scribitur: fuit clarissimus uir thebanus Polemini filius inter primos græciæ duces habitus: fuitq; philosophus summus: & adeo rebus omnibus p̃fulgens: q̃ teste Iustino libro sexto cum eo thebanorum gloria orta simul & extincta uisa fuerit. Nãq; teste Aemilio probo: erat modestus: prudens: grauis: tẽporibus: sapienter utens. peritissimus belli: fortis manu: animo maximo: Adeo ueritatis amicus: ut ne loco quidem mentiretur. Idem continens: clemens patiensq; admirandũ in modum. Non solum populi: sed etiam amicorum ferens iniurias. In primis commissa celans: studiosus audiendi. Ex hoc. n. facillime disci arbitrabatur. Pauperem adeo facile perpessus est ut de republica nihil præter gloriam cœperit: & alia pœne innumera quæ de illo leguntur.

Epauxesis cum. au. diphthongo sequente. x. consonante: & ultima cum. s. littera &. i. latino scribitur: dici potest latine incrementum.

Epicharmus cum. i. latino: &. ch. aspirato scribitur fuit teste Plutarcho poeta græcorum comicus. alter philosophus patria cous: ut quidam uolunt. Nonnulli uero trimeniẽsem dicunt Elothalis filium: fuitq; Pythagoræ auditor: cuius statuæ apud Syracusas inscriptũ erat: ipsum tanto excellere doctis oibus & claris uiris: quanto uel syderibus cæteris sol uel mare amnibus cunctis. Reliquit cõmentaria de natura rerum: de sententiis: de medicina. Obiit nonagenarius.

Epichardia cum. i. latino &. ch. aspirato scribitur: genus est uauiculæ.

Epectasis cum. c. &. t. exilibus. atque. i. latino scribitur: dici potest a nobis porrectio. Componitur enim ex ἐπῖ quod in compositione dicit super: & ἐκτίνω extendo: ut in duperator pro imperator: & est similis huic epenthesis.

Epenthesis cum. th. aspirato scribitur: dici potest interpositio: Componitur enim ex epi & ἔν quæ dicũt inter: & θέσις positio: ut Virgilius Maneãt in relligione nepotes: dicens relligioni cũ duplici. l. ubi unũ interposuit.

Epiodium cum. i. latino utrobiq; scribitẽ: aliqui uero magis proprie cum. œ. diphthongo epiœdium dicunt. Nam: ex epi quod est sup: & ὠιδιον: canticum componitur: ubi. ω. mega: cum. i. diphthongum coniunctis in. œ. diphthongum nostram: ut supra uidimus: commutatur: & traductũ a quibusdã antiquis compi nænia: & idest teste Seruio in Daphnim epiodium: quod dicitur cadaueri nõdum sepulto hoc est in eius laudẽ: & in hoc differre dixit ab epitaphio: quod post completam sepulturam dicitur.

Epidannos cum. i. latino & gemino. n. scribitur: Vrbs fuit in Epiro condita tempore Anci Marci quarti Romanorũ regis. q̃ deinde dyrrachium uocata fuit. Nam ut scribit Pomponius libro. ii. cum portus esset ad omnem græciam: & prius id nomen uelud in damnũ ituris ptendere uideretur: priori nomine abiecto dyrrhachium dicta fuit.

Epidaurus cum. i. latino &. au. diphthongo scribitur: urbs fuit quam quidã i Epiro fuisse putauerunt: & postea Dyrrhachium dictam: sed hi nominum similitudine decepti Epidannum pro Epidauro intellexere. Et est Epidaurus teste Plinio libro tertio naturalis historiæ ciuitas in Achaia saronico querno: nemore redimita: Aesculapii delubro pcelebris. Vnde teste Solino romani pestilentia uexati cõtinuis tribus annis: inspectis libris Sibyllinis: sub forma serpentis Aesculapium ueluti fatale remediũ duxerunt ad urbem: a quo Aesculapius ipse Epidaurus cum. i. latino in penultima nõnunq̃ uocatus ẽ dicẽte Ouidio lib. i. de ponto.

Afferat ipse licet sacras epidaurius herbas.
Sanabat nulla uulnera cordis ope.

Fuit ẽt epidaurus insula quædam iuxta Dalmatiam in illyrico mari sita: qđ Lucanus ostendit lib. ii. cũ ait Illiris ionia: uergens Epidaurus in undas: Sed ut ait Plinius li. ii. naturalis historiæ insula eẽ desiit.

Epicœnum cũ. i. latino. c. exili &. œ. Diphthongo scribitẽ: dicitur latine promiscuum. Nam cõponitẽ ex ἐπῖ præpositione: & κοίνοσ quod est comune.

Epicherema cum.i.latino:&.th.aſpirato ſcribitur:genus eſt argumenti quod quidem ex noſtris rõnem appellauerunt:Cicero melius ratiocinatiuum.

Epicurus cũ.i.latino &.c.exili ſcribit̃:fuit teſte Metrodoro patria athenienſis pago carchetius.Neoclis: & Cæreſtratæ filius:ex philadrum familia.Heraclitus uero dixit eũ Sami nutritũ:cũ eam athenienſes ſortiti eſſent:decem & octo annos agentẽ Athenas rediſſe. Quo tpe Xenocrates in achademia. Ariſtoteles chalcide ſcolã habebant.Defuncto autẽ Alexãdro macedoniæ & athenienſiũ ſub Predica affli ctis rebus:colophonẽ ad patrẽ iuiſſe:ubi congregatis diſcipulis athenas rediit ſub Anaxicrate:ibiq; aliquatenus cum cæteris philoſophatus ẽ.Poſtea ale dictam ſecam inſtituit:Et ut de ſe ipſo teſtatur.xiiii. ætatis anno cœpit dare opam philoſophiæ:eo q; Apollodorus dicit quod percunctanti illi grãmaticũ quendam:quid eſſet apud Heſiodum chaos:neſciuit exponere:adiecti ſunt ad philoſophandũ tres eius fratres:Neocles:Chæredemus: Ariſtobolus:ſeruus item Mus nomine:ut teſtatur Myromanus. At Dionyſius alicarnaſeus aliter de eo rettulit:dicens eum cum matre ædiculas:circũiſſe purgamẽta legẽtem litteraſq; cũ patre docuiſſe exigua ſtipe. Vnũ ex fratribus eius lenocinatũ eſſe:ipſum ãt Leontiæ meretrici cõcreſſum:attribuiſſe ſibi libros Democriti de atomis:& Ariſtippi de uoluptate:Nec fuiſſe ciuem legitimũ teſte Hero.in libro de pubertate Epicuri. Simili mõ inſectant̃ eum poſſidonius ſtoicus Nicolaus & Sotyõ q; ſibi attribueret.xxiiii.argumẽta Dioclis:Quin & ſcribens ad Themiſtã leonis uxorem inqt:Quotus.n.ego ſum:niſi uos ad me proficiſcamini:promptus ipſe quocunq; uos Themiſta acer ſatis irruere. Ad philoclẽ formoſũ adoleſcentẽ:ita ſcripſit cõſumor ac deficio amabilẽ tuum ac diuinũ ingreſſum ſuſtinens.In lib.de finibus ſic ait:Nihil habeo qd̃ bonũ intelligam:ſi ſapor̃ uoluptates:& q̃ ex Venere conſtãt:& q̃ auribus pcipiuntur:& quæ ex formæ uenuſtate blandiunt̃:oculis his auferam. Epictetus hunc laſciue lacerat tanq̃ nimiũ loq̃ntem:& alia q̃plura:ut ẽt Cicero de finibus meminit.uerũ e contra alii magnã huius uiri in oẽs philoſophos grattudinẽ fuiſſe ferũt: nec eos uitupaſſe dicunt ut multi putant.Patria eũ ſtatuis æreis honorauit:multi cũ eo philoſophati ſunt:ex quibus mus ſeruꝰ clarus & hũanus euaſit.Diocles ait illũ uilitſimis cibis uitã duxiſſe.Illi cũ ſuis potꝰ erat aqua: teſtat̃ ipſe in epiſtola ſe aqua & pane tm̃ eſſe contentũ:& mitte mihi inq̃t parump caſei:ut cũ uoluero cœnare pcioſius poſſim.Huiuſmodi uita fuit illius:q uoluptatem finẽ poſuit. Vtitur in rebus ſuis uocabulis proprijs:quæ qm̃ ſimpliciſſima ſunt: Ariſtophanes grãmaticus damnat.Natus ẽ annis ſeptem poſt Platonis obitum.Obiit Athenis ſub Pytharato ãnor̃ lxxii.calculo urinæ exitũ impediẽte teſte Hermacho Scripſit de natura de atomis:de uacuo:de diis:de ſanctitate:de finibus:& alia complura. Dicebat uoluptatem eſſe finem:nõ ut Laertius ait luxurioſor̃ uoluptatem.Nec eam quæ in guſtu eſt: ut quidã male intellexere:ſed eam quæ eſt non dolere:animoq; trãquillũ eſſe:& pturbatione uacare. Non.n.cõuiuia nõ mulier̃ puerorumq; congreſſus:& cæteror̃ quæ affert præcioſior menſa luxum: uitã uerã ſuauẽq; gignere:ſed rationem ſobriã cauſaſq; perſcrutantem:q̃que uel eligenda ſint & opiniones expellentẽ: animorumq; perturbationes:horum omnium initium maximum eſſe prudentiam.

Epilepſia cũ.i.latio utrobiq; & unico.l.at̃.pſ.imediate poſt e.ſcribit̃:nõnulli uero impite magis q̃ ex ſẽ ſu intponũt.m.& dicũt epilẽpſia. Significat̃q; apd̃ nos apꝓhẽſionẽ:eo q; ſenſus oẽs cõphẽdat. Dicit̃ ab aliq̃bus ex nr̃is comitialis morbꝰ:eo q; ſi cuiq̃ in comitiis cõtigiſſe dephẽſũ fuerit dimittebant̃ comitia

Epilogus cum.i.latino & unico.l.ſcribitur:dicitur latine peroratio: nã componit̃ ab epi quod hic diminutionem indicat:& logos qui ẽ ſermo.

Epimetheus cum.i.latino &.th.aſpirato at̃q;.eu.diphthõgo in fine ſcribitur:fuit teſte Heſiodo Iapethi filius ex Aſia coniuge:& frater Promethei.

Epimenides cum.i.latino utrobiq;:& unico.n.ſcribit̃:fuit philoſophus cretenſis cõtemporaneus Pithagoræ:ut ſcripſit Apuleius li.ii. floridorũ:habuitq; patrẽ Epheſtiũ:ut Theopompus uoluit. Alii dicunt Doſiadem. Alii hageſarchũ.Oriũduſq; fuit ex Enoſo uico.hic ut refert Laertius aliquãdo a patre miſſus:ut ouẽ rure deferret:meridiano tpe diuertit ex itineꝛ atq; in ſpelũcha q̃quaginta & ſeptẽ annis perpetuo ſopore q̃euit.Excitus q̃ſiuit ouẽ.Putabat.n.ſe pa̅ obdormiuiſſe quã cum nõ inueniret in agrũ reuerſus ẽ.Cũ uero ag̃ in alterius ptãtem ueniſſe uideret:cuncta mutata eſſe ꝓpenderet.rediit in oppidũ ubi a iunone fratre ſuo iã uetulo cognitus fuit.oẽm ex illo didicit rei ueritatẽ. Qui deinde philoſophatꝰ ſcripſit curetũ & corybãtũ generationẽ & theogoniã ad q̃q; milia uerſuũ. Scripſit agros ædificationẽ & laſonis in Colchon nauigationẽ ad ſex milia & q̃dringingenta uerſuũ. Primus ferr̃ agros & domos expiaſſe. Dixit ẽt in epiſtola quã miſit ad Solonẽ eſſe p difficile hoibus liberis p̃clariſq; inſtitutis & legibus ſub ſeruitute durare.Obiit anno ætatis ſuæ cẽteſimoq̃nquageſimoſeptimo teſte Phaſgone in libro de lõgæuis. Vt ãt cretenſes tradunt teſte Laertio:ducẽtis nonaginta nouem annis.

Epimone cum.i.latino & unico.n.ſcribitur.dicitur latine pſeuerãtia.Et eſt figura quãdo ad maiorẽ certitudinem in eadem dictiõe perſeueratur.ut Virg.ſic ſic iuuat ire ſub umbras.Eadem figura a nõnullis epizeuxis uocatur:ut in ea dictiõe uidebimus

Epii cum.i.latino ſcribitur.populi ſunt qui & helidenſes dicti fuerunt.

Epiphanes cum.i.latino ſcribitur tranſfertur ab aliquibus illuſtris: ut Antiochus epiphanes.i.illuſtris. Nã componitur ex epi quod eſt ſuper & φαν σ clarus.

Epiphania cum.i.latino utrobiq; ſcribit̃.dici poteſt a nobis a paritio ſeu manifeſtatio. Nam componit̃ ex epi præpoſitione & φανω manifeſto.Sed aliqui illuſtrationem tranſferũt.

Epy cum.y.græco in fine ſcribit:fuit urbs nomen.De qua Statius.Et ſummis ingeſtum mõtibus epy.
Epiſynalipha prima cum.i.latino:ſequẽs cũ.y.græco:& penultima cum.i.latino ſcribit:eſt conglutinatio duarum ſyllabarum in unam:quod in diphthongo & ſyneræſi ſæpiſſime fieri contingit.Nã συναλῖφη coniunctio dicitur.
Epirus cũ.e.abſq; diphthongo &.i.latino ſcribit.Vnde in penultima apud græcos ει diphthõgus habetur:q̃ a noſtris in.i.longã cõuerſa fuit:& ꝓprie ἤπειρος apud nos firmã terrã deſignat.Eſt itaq; regio in Europa:& aliq̃do moloſſa dicta fuit:ut Iuſtinus li.xvii.affirmare uideť.At Seruius ſup.iii.ænei.nõ totã Epiꝝ ſed partem:quã Helenus tenuit Moloſſam dictã uoluit:quã deide a fratre Chaone:quẽ pignorantiam occidiſſe uenenata ſagitta perhibei.Chaoniã cognominauit dicente Virgilio.
Morte neoptolemi regnoꝝ reddita ceſſit.Pars heleno qui chaonios cognomine campos: Chaoniãq; oẽm troiano a chaone dixit.Et uideť pars illa fuiſſe alpeſtris:dicẽte Plí.iiii.natu.hiſto.Chaones ſunt primi mõtes Epiri:a quibus Chaonia dicta ẽ.ſ.Epirus:& in Chaonia mõs dodone:in quo ſilua fuit dõ dona carminibus poetaꝝ græcorũq; & latinoꝝ pcelebris.Nã in ea tẽplum dicitur fuiſſe ioui dodoneo sacꝝ:in qđ duas cælo colũbas deſcẽdiſſe ferunt:& inde ueteribus ſolitas inſidere q̃rcubus: eqbus poſtulantibus reſponſa ab illis dabantur:dicente Vir.lib.geor.ſecundo. Aeſculus atq; habitæ grais oracula quercus:& Lucanus in quarto.Theſproti dryopeſq; ruunt :quercuſq; ſilentes.
Chaonio ueteres liquerunt uertice ſellæ.
Et dixit ſilẽtes:qa lõge añ Lucanũ ex illis colũbis:ut aiũt una delphos Boetiæ ciuitatẽ uolauit:& ibi Apollinis delphici clarius fecit oraculũ.Altera in Aphricã ad ammonis Iouis templũ trãſmeaſſe ſcribit qua de re in Chaonia Iouis oraculũ terminatũ fuit:ideo dixit Vir.Habitæ grais oracula quercus.
Ephyra cum.ph.aſpirato:& nõnunq̃ ab aliquibus ſine aſpiratione:&.y.græco ſcribit:urbs fuit Achaiæ quæ poſtea Corinthus dicta ẽ in qua pulchertima & artificioſa ex ære fiebant uaſa:dixit Vir.lib.geor gi.primo.Illuſaſq; auro ueſtes ephyreiaq; æra:ubi in penultima unũ.i.cauſa metri interpoſitũ fuit nã alias ephyrea cũ.æ.diphthongo in peuultima:hoc eſt non ſequẽte.i.ante ultimũ.a.ſcribit ut Lucanus circa initium libri ſexti:cum ait.Inſedit caſteis:ephyræaq; mœnia ſeruat.
Epirædium cum.i.latino utrobiq; &.e.abſq; diphthõgo uel aſpiratione ſcribit:uocabulũ ẽ teſte Quin. ex duobus peregrinis compoſitum:nam ut idem pergit cũ ſit ꝓpoſitio epi græca: reda gallicũ.nec græcus tamen nec gallus utitur compoſito.Romani ſuum ex utroq; alieno fecerũt.Iuue.Illo utitur in ſatira.Stẽmata quid faciunt.cum ait. Toruoq; trahunt epiredia collo ſegnipedes.
Ephyre cum.ph.aſpirato:&.y.græco ſcribitur:fuit nympha Oceani & Thetyos filia: de qua Virg.lib: georgicorum quarto meminit.
Ephyris penultima cũ.ph.aſpirato &.y.græco:& ultima cũ.i.latino ſcribit:fuit teſte Hero.urbs i lacõia
Ephimerides cum.ph.aſpirato:&.i.latino utrobiq; ſcribit:dici poſſunt latine diurnales: uel ut interpretatus eũ Sempronius Aſellio diaria & ephimeris in ſingulari diarium: nam ab epi & ἡμέρα deriuatum ab ἡμέρα qui eſt dies componitus:unde & pro libro in quo diurnales erãt diuinationes accepit Iue.in ſatyra Credo pudicitiam:cum ait in cuius manibus ceu pinguia ſuccina tritas Cernis ephimeridas:& Oui.libro primo de ſine titulo.
Inter ephimeridas melius tabulaſq; iacerent.
In quibus aſſumptas fleret auarus opes.
Ephebus cum.e.abſq; aliqua diphthongo ſcribit:dicitur apud nos pubes:de quo in ante habitis late uidimus:habetq; primam breuem.
Ephialtes cũ.i.latino:&.t.exili ſcribit:hic & Oetus fuerũt gigãtes:& filii Aloei:ut in dictiõe aloeus uidimus.& teſte Ser.ſup.iii.ænei.inꝑtať ephialtes latine incubus.i.fatuus & facũdus:hæc ille aduerbũ:
Ephippia prima cũ.ph.aſpirato:&.i.latino ſeq̃nte duplicato.p.atq; iteꝝ.i.latino in penultima ſcribitur ſunt ornamẽta equoꝝ.Hora.ꝑ antiphaſim inq̃t.Optat ephippia bos piger optat arare caballus & cõponit ex epi ꝓpoſitione:& hippos qui eſt equus:ſecundum modum ſupra expoſitum.
Epiphonenia abſq; aliqua diphthongo &.i.latino ſcribit:& eſt teſte Quintilia.lib.viii.de inſtitutione oratoria rei narratæ uel probatæ ſumma acclamatio. Vir.lib.i.ænei. Tantæ molis erat romanam condere gentẽ.Cicero pro milone:facere enim probus adoleſcẽs piculoſe:q̃ perpeti turpiter maluit: & cõponitur ex epi præpoſitione & φῶνη quod eſt clamor.
Epiſtola cum.i.latino &.t.exili ſequente.o.ante.l.ſcribitur.& deſcẽdit a medio paracimeno huius uerbi ἐπιστέλλω quod eſt mitto.nam amittit unũ.l.in futuro & dicitur ἐπιστελῶ:deinde cũm.e.in penultima futuri mutatur in.o.uocalem in penultima paracimeni:& dicitur πιστόλα:unde nos epiſtolam dicim⁹ quam illi ἐπιστολὴν uocant & inde apoſtolus miſſus.
Epiſtropus cum.i.latino &.t.exili ſcribitur:fuit phocidis rex:unus ex græcorum ducibus: qui uenerunt ad Troiam:ut oſtendit Homerus libro ſecundo iliados.
Epiſcopus per.i.latinũ:&.c.abſq; aſpiratione ſcribitur:& ut ſupra uidimus in ꝓceptis ex epi præpoſitione:& ſcopos quod eſt ſpeculatio componitur:itaq; inſpector dici poteſt: unde & epiſcopatus dicitur:q̃ ipſa dignitas:& epiſcopium locus ubi epiſcopus ipſe commoratur.
Epiſtylion cũ.t.exili ſequẽte.y.græco:& penultima cũ unico.l.&.i.latino ſcribit:traducit ab aliqbus columnella:ita ut ſit diminutiuũ ſtyli:q̃ eſt colũna. Alii ẽt capitellũ:qđ ſupra ſtylon ponit itelligi uoluerũt.

Epitaphium cum.i.latino &.t.exili ſcribiť:dicit ſecundū eius cōpoſitionē & uerba ſupra ſepulchr̄. Nā componitur ex epi ꝓpoſitione:q̄ eſt ſupra:& ταφος ſepulchrū:hoc ē ſupra tumulū. Sed ab auctoribus pro laude ſumitur:quæ poſt cōpletā ſepulturam alicuius dicitur:ut uidimus in dictione Epiodium.

Epithalamion cū.i.latino &.th.aſpirato ſcribiť:dicebať ſacer hymnus:qui in ſponſalitiis uiri & uxoris canebatur. Vnde etiam Hieronymus ad Paulinū ait: Sanctar̄ nuptiar̄ dulce canit epithalamium:

Epitheton penultima cum.th.aſpirato:& ultima cū.t. ſimplici.i. ſine aſpiratione ſcribiť: Dicitur a nobis adiectiuum:poteſt dici impoſitum uel appoſitū:nā ex epi qđ hic dicit in:& ετον poſitum cōponiť. ut alma Ceres:uenuſta Venus:cælumq̄ profundum: Obſcœniq̄ canes:importuneq̄ uolucres. Et differt ab antonomaſia q̄ uice nominis ponitur:epithethum:quod nunq̄ ſine nomine. Vñ id quoq̄ fieri a poetis cōſueuit:ut & præſentia ponāt epitheta ad ea ſcilicet quæ futura ſunt:ut Vir. Præcipue infœlix Dido peſti deuota futuræ. Et parum infra: inſcia Dido Inſideat quantus miſeræ deus. Similiter lib. undecimo de Camilla puella quæ artificio patris ſalutata fuerat:infœlix fugit in iaculo ſtridente Camilla. Nam ſcilicet eo tempore infœlix quo euaſit: ſed poſtea cum in bello periit:fiunt etiam epitheta nōnunq̄ præſentia ex peractis rebus:ut idem Vir.lib.ii.æneidos. Infœlix qua ſedum regna manebant

ſæpius Andromache ferre incomitata ſolebat.

Epithima cum.i.latino utrobiq̄:&.th.aſpirato ſcribiť:interptari ad uerbum poteſt ſemper impoſitum nam ex epi:quod eſt ſuper:& θυμα poſitum componitur.

Epitoma cum.i.latino &.t.exili ſcribitur:dici poteſt breuiarium:nam cōponitur ex epi præpoſitione & τομή quæ eſt inciſio quaſi interſectum.

Epigramma cum.i.latino & duplicato.m.ſcribitur.dici poteſt ad uerbum ſupſcriptio: nam epi dicit ſuper:& γραμμα littera uel ſcriptio.

Epitritus abſq̄ aliqua aſpiratiōe &.i.latino utrobiq̄ ſcribiť:pes eſt ex quattuor ſyllabis conſtās:quarum una ſemp ab aliis tribus diſcrepat.unde epitritus primus eſt pes cōſtans ex iambo & ſpondeo:hoc ē ex prima breui & tribus ſeq̄ntibus lōgis:tempor̄ ſeptē:& ſic contrarius primo pæoni: ut ſacerdos ſalutari. Epitritus ſecūdus cōſtat ex trocheo & ſpondeo:hoc eſt ex lōga & breui: & poſtremis lōgis:& ſic temporum ſeptem:ac ſecundo pæoni cōtrarius:ut cōditores impatores. Epitritus tertius cōſtat ex ſpōdeo & iambo.i.ex duabus longis & breui & longa:tempor̄ ſeptem & contrarius tertio pæoni: ut hereditas Demoſthenes. Epitritus quartus ex ſpondeo conſtat & trocheo:hoc eſt ex tribus longis:& quarta breui:temporum ſeptem:& contrarius quarto pæoni:ut opportunus cæleſtinus:

Epizeuxis cū.i.latino utrobiq̄ &.z.cōſonante:atq̄.eu.diphthongo in penultima:& in ultima cū.x cōſonāte ſcribiť.dici pōt latine cōbinatio. Id.n.ζευσις importat:& tūc figura ē quū dictio in uerſu abſq̄ medio aliar̄ dictionū combinatur:ut Virg. Meme abſum qui feci:& alibi: Sic ſic iuuat ire ſub umbras.

Epos cū unico.p.ſcribitur dicit a noſtris carmen:eſtq̄ apud græcos generis neutri: ſed compoſitum cū ωδη qui eſt cantus:dicitur apud nos epodus quaſi carminis cātus. Et inde epodion diminutiuum in recto.i.puum carmen:quod a lyricis clauſula breuis dicitur: quaſi p̄cioſos uerſus integris ſubiiciat: ut apud Horatium: Beatus ille qui ꝓcul negociis deinde ſequitur p̄ciſus. Vt priſca genus mortalium:& ſic deinceps alterni quibus aliqua ps deeſt:& ſunt ipſis p̄cedentibus ſimiles.

Eraſiſtratus abſq̄ aliqua aſpiratione & cū.i.latino ſcribitur.fuit medicus eximius ex Ariſtotelis familia natus:& deſcendit ab ερος quod eſt amor:& σθενος exercitum.

Eraſinus cum.i.latino & ſimplo.n.ſcribiť:eſt teſte Hero.lib.hiſtor. ſexto Achaiæ fluuius ex ſtymphali de palude.ꝓfluens.& adeo p nemæam ſiluam turgide labens:q̄ ripis miníme cōtineri poſſit ſed arbor̄ ſit populator. Et ut ſubdit Herodotus poſt certum ſui curſus ſpacium abſorbetur a terra:& in argolicis exuberantiſſimus exit:quod ſane Ouí.tetigit libro.xv. metamor.cum ait.

Sic modo combibitur recto quoq̄ gurgite lapſus,
Redditur argolicis ingens eraſinus in aruis.

Erate cum.t.exili ſcribitur:fuit teſte Heſiodo in theogonia nympha Oceani & thetyos filia.& aberος: quod eſt amor deſcendit.

Erato cum.t.exili ſcribiť:fuit muſar̄ una dicta ſimiliter ab eros huius eraros.i. amor amoris: de q̄ Vir. libro ſeptimo æneidos meminit.quum ait. Nunc age qui reges Erato:qui tempora rerum.
Quis latio antiquo fuerit ſtatus.

rebus abſq̄ aliqua aſpiratione aut diphthongo a græcis ſcribiť:& ponitur pro pte inferi:in qua teſte Seruio ſuper ſexto æneidos Virgilii. Illi morabantur qui bene uinxerant. Cum ad elyſios cāpos non niſi purgati proficiſcerentur.

Erichtheus cum.ch.&.th.aſpiratis ſcribiť:fuit teſte Homero lib.vii.adyſſeæ uir phæax. Alter̄ dixit idē Home.lib.ii.iliad.regem fuiſſe magnanimum athenar̄:quem minerua e rure ubi natus erat ſuſcepit educauit:& athenienſi populo pro rege tradidit:ideoq̄ annua Mineruæ ſolemnia Athēienſes in ea in ſigni urbe agunt taurorum agnorūq̄ ſacrificiis.

Eremus abſq̄ aliqua aſpiratione aut diphthōgo a græcis ſcribiť:quor̄ quū magis ꝓpria ſit aſpiratio ꝺ cōſuetudine uoſtra miror q̄ ſemp illam aſpiramus:dici poteſt a nobis deſertū: & inde eremita etiā ſine aſpiratione ſcribi debet quaſi colens deſerta.

Eretria cum.t.exili &.i.latino ſcribitur.fuit teſte Ptolæmea oppidum in Euboia.

Eteuthalion cum.eu.diphthongo &.th.aſpirato atq; .i.latino ſcribitur:fuit teſte Home.lib.iliad.iiii.uir dius:quem Neſtor cum olim interemit & li.vii.dixit illum cum miraculo corporis:tũ excellentia armo rum præcipuum in bello pyliorum & arcadum fuiſſe.

Ergaſtulũ cũ.t.exili ſcribit̃:dici põt latine tarbena:uel officia:& deſcẽdit ab ἐργαζωμαι qđ eſt opor:Q uo uocabulo noſtri poetæ ſæpe utunt̃.Iuuen.in ſatyra Credo pudicitiã. Poſcitq; maritũ Paſtores pueros oẽs ergaſtula tota:ſed cũ in diuerſis locis noxii hoĩes & ſeruí durius operari cogerent̃:dixit Iuue. ĩ alia ſatyra:quæ incipit.Stemmata qd faciunt. Nẽpe in Lucão:ut tuſca ergaſtula muras.i.tuſcas tabernas . ubi plurimum operari cogebantur. At in maſculino ergaſtulus pro operario ſumitur dicente Plin.li. xviii. naturalis hiſtoriæ:ubi de ipſis agricolis loqtur. Sed nos miramur ergaſtula; nõ eadẽ emolumen ta:quæ eſſe imperator ergaſtulorum dixit:hoc eſt eorum qui agriculturam exercebant.

Ergaſylus penultima cum.y.græco ſcribit̃:fuit nomen uiri proprium.

Eribœa prima cum.i.latino:& penultima cũ.œ.diphthongo ſcribit̃:dicit̃ ab Homero.lib.v.iliado s no uerca Mercurii.i.Iuno:cuius monitu & p̃cibus ipſe Mercurius Martẽ ex arctis uinculis liberauit:ut ui dimus in dictione aloeus:& interp̃tari ualet lis buculæ ſeu iuuencæ.nã ἔρις lis dicitur:& βοιδν bucula ſeu iuuenca:qa Iſidem multa indignatione proſecuta fuit.

Ericates cũ.i.latino & abſq; aliqua aſpiratiõe ſcribit̃:nomẽ fuit uiri propriũ de quo Vir.li.x. meminit & interp̃tari ualet quaſi ira cõfractus:nã cõponit̃ ex eris quod eſt ira & κατασσω infringo.

Erichthonius cum.i.latino utrobiq;.v.ch.atq;.th.aſpiratis in eandẽ ſyllabã concurrẽtibus:ut ſupra ui dimus ſcribit̃:& ſignificat terræ litẽ:Nã componit̃ ex ἔρις q̃ eſt lis χθονὸς.i.terræ q̃ſi ex lite & terra na tus erichthonius ipſe fuerit:p hunc.ſ.modũ:ut Euripides apud græcos: & Ouid.lib.meta.ii. apud no ſtros ſcripſere:Cũ Vulcanus in gigãto machia fulmina Ioui & aliis diis arma feciſſe:ei Iuppiter pro p̃ mio obtulit:ut qcquid uellet ab eo peteret:nec ſe qcquã negatur; p ſtygem paludem iurauit:at claud⁹ faber Mineruæ nuptias poſtulauit:ucius ardenti amore tenebat̃: annuit Iuppiter nec periurus fieret: Mineruã tñ ammonuit:ut ſi poſſet uirginitatẽ uiribus quia erat dea belli tueretur.Dum ergo Vulca nus blanditiis q̃buſdã cõſumptis eam allicere non poſſet: uim molliebatur: contra quẽ cũ uiriliter dea belli reſiſteret:contingit:ut ex hac colluctatione. Vulcanus effectum libidinis in terrã iaceret ſup quẽ Minerua pudore cõmota puluerẽ pede coniecit:ex quo tẽporis ſucceſſu natũ dicũt Erichthonium an guinos pedes habentem:ita ut ætate deinde puectus ad pedum fœditatem tegendã iunctis eqs currũ primo excogitauerit:dicente Virgilio lib.tertio georgicorum.

Primus Erichthonius currus & quattuor auſus. Iungere equos rapidiſq; rotis inſiſtere uictor.

Sed quemadmodum a Minerua ĩfantulus fuerat in ciſta poſitus: & in cuſtodia filiabus Erichthei athe narum regis datus Euripides: & Ouid.late proſequũtur. Hunc inueniſſe argentum:dixit Plinius circa finem libri ſemptimi naturalis hiſtoriæ.

Erichtheus eandem orthographiam atq; deriuationem habet:quin & eundem apud nonnullos græco rum poetas deſignat.

Erycina antepenultima cũ.y.græco:penultima cũ.c.exili &.i.latino ſcribit̃:ponit̃ pro Venere:ut clare uidebimus in dictione eryx. Vnde Ouidius. Quid geminas erycina meos ſine fine dolores?

Eridanus cum.i.latino & abſq; aſpiratione principii ſcribitur:fluuius eſt Galliæ ciſalpinæ: ſic quoq; di ctus a græcis:ſed a noſtris padus uocatur:dicẽte Virg.lib.ſecundo georgicorum. Necnon & torrentẽ undam leuis innatat alnus Miſſa pado.Hunc dixit Plinius libro tertio naturalis hiſtoriæ a phætõte co gnominari:qui alio nomine dicebatur Eridanus. Sed cum ab irato ioue fulminatus cecidiſſet in padũ illi fluuio nomen dedit. Seruius uero ſuper.ſexto æneidos addidit tunc quoq; illum a luce ardoris ſui Phætontis nomen aſſumpſiſſe.Id enim:id uocabulum indicat ut uidebimus in ea dictione. Vnde Mar tialis libro epigrammatum decimo.& Phætontei qui petis arua padi: Eundem poetæ græci dixerunt: nonnunquam fluuium eſſe inferorum:& ad ſuperos ſcaturire: iuxta quod dixiſſe uidetur Virgilius li bro ſexto:dum ait.

Inter odoratum lauri nemus:unde ſuperne.

Plurimus eridanus per ſiluam uoluitur amnis.

Et forſitan nil aliud intelligere uoluerunt:q̃ q; e ueſulo mõte ꝓpinquo mari tyrrheno quod inferum di cimus ꝓueniat:& in mare hadriaticũ:qđ ſuper; uocare ſolemus:cadat:de quo fluuio pulcherrime me minit Virg.lib.geor.iiii.& Ouidius.ii.de ſine titulo cum ait:Frigidus eurotas populiferq; padus.

Erigone cum.i.latino ſcribitur.fuit filia Icarí:ut in ea dictione uidebimus.

Eriſſus cum.i.latino & duplicato.l.ſcribitur:hic & Pyrrho fuerũt philoſophi:de quibus Cicero in libris de finibus:& de officiis ſæpe meminit.

Erymanthus cum.y.græco &.th.aſpirato ſcribitur: mons eſt in Archadiæ finibus quin & ſilua & fluui⁹ in alpheum defluens.ut oſtẽdit Pli.li.iiii.naturalis hiſtoriæ Statius & Vibius:hunc oſtendere uidetur. Vir.li.iiii.æneidos pinis conſitum eſſe cum ait.

Vt quondam caua decidit aut erymantho.

Aut ida in magna radicibus erudita pinus.

De hoc ſæpiſſime in tragœdiis meminit Seneca: ubi oſtẽdit Herculẽ aprum menalium cuncta uaſtan tem cœpiſſe:atq; interfeciſſe:ut quidam uelle uidentur:uel ut alii uolunt uiuum Euryſteo detuliſſe.

Erimantus cum.i.latino &.t.exili ſcribitur:ponitur⁊ pro eo q̃ lites diſſeminando diuinat: quaſi ἐρὶλοσ .i.litis μαντισ:ſiue diuinus quo uocabulo Iuuenalis in.iii. ſatyra græcos uocauit:q̃ nobiliũ romanorũ domos penetrantes omnia ſcire uolebant:ut inde timerent̃:unde ait: Aut dyſphilus aut erimantus.i. qui ſuis mantiis & diuinationibus lites diſſeminat.

Erinnys penultia cũ.i.latino:& ultima cũ.y.græco ac cũ duplici.n.ſcribitur: facit⁊ in plurali erynnies: unde nõnulli ex poetis noſtris amouentes ultimũ.n.cũ.y.græco dicũt erines:furiæ ſunt infernales.

Eriphyle ſecũda cũ.i.latino penultima cũ.y.græco,ſcribit̃:q̃dã cũ.ph.aſpirato:& nonnulli abſq⁊ aſpiratione ſcribunt:habet⁊ accentũ in penultima:poteſt⁊ interp̃tari porta litis:Nam πυλι porta ẽ & ερις lis:fuit Thalaonis argiuo⁊ regis filia:uel ut alii ſcribunt Teleſtoris:uxor⁊ Amphiarei auguris argiui quæ cum ex uiro Amphilocum & Alcmæum pepiſſet amoꝛ monilis olim elaborati a Vulcano capta ut illud ab argia Pollynicis coniuge ſuſciperet uiri ſui latebras p̃didit:q̃ utiq⁊ latebat ne ad Thebas obſidendas adiret:cũ ſe in bello illo noſceret peritur⁊:ut in dictione Amphiareus uidimus. Quare deinde in ultionẽ patris ab Alcmæo filio occiſa fuit:dicẽte Vir.lib.ænei.vi. His Phædrã pro cũ⁊ locis mœſtam⁊ eriphylem crudelis'nati monſtrãtem uulnera cernit:& Ouid.lib.de ſine titulo ait.

Ex quibus exierat traiecit uiſcera ferro.
Filius:& pœne cauſa monile fuit.

Quare dixit illam Seruius ſup quarto æneidos apud inferos inter amantes commorari: quia monile concupierat:de eadem meminit Iuue.in ſatyra Credo pudicitiã:cum ait occurrunt multæ tibi belides at⁊ eriphyle:quæ.ſ.uiro⁊ ſuorum ſint cauſa mortis.

Eriphyſa antepenultima cum.i.latino penultima cũ.y.græco & cum ſimplo.ſ.ſcribitur:inſula una ẽ ex æoliis:quaſi ερυ.i.litem φυσα.i. ſufflans.

Eriſitos cum.i.latino utrobi⁊ &.t.exili ſcribit̃:nomen fuit:uiri qui cererem p̃rſus aſpnabatur:ut oſtendit Ouidius lib.octauo metamorphoſeos:& com̃ponit̃ ex ἐρῖσ quod eſt lis & σιτοσ frumentum quaſi lis cum frumento.

Erytrhon cum.y.græco &.th.aſpirato ſequente.r.ſcribit̃:dicitur a noſtris rubrũ:quo ſane nomine Perſei filius:& Andromade uocatus fuit:a quo teſte Solino & nõ ſolum abarnearum colore:mare id uocatum fuit quod rubrum dicimus.

Erythrea ſybilla ſimili modo ſcribit̃:quia ex his locis:q̃ iuxta rubrũ mare ſunt originẽ traxiſſe dicitur.

Erytrea etiam inſula ponitur a Plinio circa finem lib.iiii.hiſtoriæ naturalis in mari gaditaneo:quã ideo ſic cognominata dicit:quoniam Tirii ab origine earum orti ab erythreo mari ferebantur.& ſubdit in hanc Geryones habitaſſe a quibuſdam exiſtimatur:cuius armẽta Hercules abduxerit: & ſubdit: Sunt qui aliam eſſe eam:& contra ſuſitaneã arbitrentur: quã eodem nomine appellant.

Erythinus antepenultima cum.y.græco:penultima cum.th.aſpirato &.i.latino ſcribitur: fuit hominis ac urbis nomen.

Eryx cum.y.græco ſcribit̃:fuit Butæ filii amici bebryciorum regis ex Venere filius ut celebres græcorum auctores atteſtant̃ Seruius uero Neptuni filiũ dixit.Hic in Sicilia regnãs:& corporibus uiribus p̃ſtans legẽ hoſpitibus dedit.ut cũ eo cæſtibus decertarent:qui tandẽ Hercule redeunte ex Hiſpania uictus occubuit & in ſummo mõtis propinq̃ drepano:ſub quo in honorẽ matris cõſtrui fecerat & uocari iuſſerat ericinæ Veneris tẽplũ ſepultus fuit ex quo mõti nomẽ erycis datũ ẽ de quo Ouid.li.ii.de arte.

Sed dea non patitur ſic ad ſua gaudia cogi.
Colle ſub umbroſo quam tenet altus eryx.

Sane de ipſo eodem eryce:dixit Seneca in Hercule furente.

Ipſius opus eſt cæleſtibus fractus ſuis.
Fryx & erici uinctus antæus libis.

Erodius cũ.e.abſq⁊ diphthongo &.i.latino ſcribit̃:auis eſt:in quã libro.x.iliados cõuerſam dixit Home. Palladam:cum faueret Vlyxi exploratori.

Etotima cũ.t.exili &.i.latino ſcribitur:dicitur a noſtris interrogatio:quam in figurã ornatus poetæ obſeruant:ut Teren.in andria.ubi illic eſt ſcelus.qui me hodie p̃didit. Vir.lib.ii.æneidos.

Quo res ſumma loco panthu:quam præhendimus arcem.

Errare per duplex.r.ſcribit̃:& dictum uerſum⁊ ἔρρειν uerbo græco dixit Cloatius Verus in libris quos inſcripſit uerbo⁊ e græcis tracto⁊:ut rettulit Gellius li.xvi.noctium atticar⁊:quo uerbo uſus ẽ Home. cum ait ἐρρẽκακὴγλαυκὴ & alibi cõperi ἔρρεẽκνησου τασσονẽλε γχ ζε̃ωοντον.

Eſſe dones cũ duplicato.ſ.ſcribit̃:ſunt aſiatico⁊ ſcyta⁊ populi:quibus teſte Herod.lib.hiſto.iiii. Mos eſt parentũ funera cantu proſequi & cõgregatis proximis cadauera ipſa pecudum ammixtis carnibus comedunt. Quin & oſſa capitum incincta auro tenent ad ſeruitia poculorum:quæ teſte Plinio lib.iiii.naturalis hiſtoriæ ultima ſunt pietatis officia.

Etearchus cum.t.exili &.ch.aſpirato ſcribit̃:rex fuit Oaxis urbis Cretæ: ut in ea dictiõe uidebimus:

Eteocles antepenultima cũ.t.exili &.e.abſq⁊ diphthongo.ultima cũ.c.ſimplici ſcribit̃.& habet accentũ in antepenultima:fuit filius Oedipodis thebãorum regis:qui cum fratre Polynice diſſenſit ut late mõſtrauit Statius in ſua thebaide.

Ethemon cum.th.aſpirato &.e.abſq⁊ diphthongo ſcribitur: nomen fuit uiri proprium de quo Virgili.

lib.x.æneidos meminit cum ait. Et clarus æthemon lytia comitatur ab alta.

Etymologia prima cum.e.absq; diphthongo ſeqns cũ.t.exili &.y.græco:penultima cũ.i. latino ſcribit hæc uerborum originẽ inquirit:& a Cicerone dicta eſt notatio:quia nomen eius ut dixit Quintilian⁹ apud Ariſtotelẽ inuenit συμβολον quod eſt nota:nã uerbum ex uerbo dictum.i.ueriloquiũ ipe Cicero qui finxit:teſte Quinti.reformidat. Sunt qui uim potius intuiti originationem uocent.

Ethnicus cum.th.aſpirato ſequente.n.&.i.latino in eadem ſyllaba:atq;.c.exili in ultima ſcribit:dici po a nobis gentilis:nam deriuatur ab εθνοσ quod gentem ſignificat.

Ethos cũ.th.aſpirato ſcribit:ſed pria apud græcos dupliciter habet. Nã uno mõ cũ.e. ſcribit absq; aliq̃ diphthõgo:q̃ ſane littera apud illos ſemp breuis ẽ & tũc quoq; morẽ dicit hoc ẽ cõſuetudinem & ritum & Iuue.in ſaty.q̃ incipit. Et ſpes & rõ obſeruauit:cũ ait: Scribẽdi cacethos ægroq; in corde ſeneſcit:ubi penultima eius qd ẽ cacethos breuis habet .& malũ morem ac conſuetudinẽ indicat: ut in ea dictione uidimus:alio uero mõ apud illos:nõ cũ.e.breui:ſed cũ.η.ſcribit:quæ ſemp apud eos lõga ẽ:& tũc quoq; uirtutẽ hoc eſt morẽ q ẽ habitus aĩ deſignat ut uoluit Ariſtotelis lib.æthicor⁹ primo nõnunq̃ ẽt indolem traductũ cõperi ſed cũ nos diuerſas eiuſmodi litteras nõ habeamus:& ipm.η.in.e.longã apud nos transferat:ut ea productio cognoſceretur:atq; ob id uocabuli diuerſum ſignificatum cõprehendi poſſet:conſueuerunt antiqui noſtri nõ.e.ſimplicem:ſed.æ.diphthongum ſcribere:ut uidimus in dictione æthica:quæ ab æthos ſecundum hanc ſignificationem deriuatur.

Euan cum.eu.diphthongo &.n.littera in fine ſcribit:interiectio quædã eſt laudantium Bacchum:quã quidem interprætantur bone puer.

Euanne cũ.eu.diphthongo & duplicato.n.ſcribit: Fuit ut quidam ferunt Martis filia ex Thebe uxore Aeſopi:uxorq; Capanei:quæ illum incredibili amore dilexit:ita ut cũ audiret eum apud Thebas ceci diſſe fere in mortis ſtuporem diriguit:& cum deinde illius celebraretur funus ſe in rogum proiecerit: ipſa dicente apud Ouidi.lib.iii.de arte amandi.

Accipe me capaneu:cineres miſcebimus inquit.

Euenetus ſecunda cum.æ.& ultima cum.t.exili ſcribitur fuit teſte Hero.li.hiſto.vii. Carnei filius & dux lacedæmoniorũ:qui ad cuſtodiendum introitũ Theſſaliæ contra Xerxem una cũ Themiſtocle duce a thenienſium a græcis conſtitutus fuit.

Euæmon penultima cũ.æ.diphthongo ſcribitur:fuit rex hormenii:& pater Euryphyli:ut oñdit Home. libro iliados ſecundo.

Euander & Euandrus:utrunq; ut ſupra oſtẽdimus:cõperitur:& interpretari ualet bonus uir:nã.ευ bonũ indicat:& ανηρ ανδροσ uirtũ dicit:fuit teſte Seruio ſup. viii.ænei. Pallantis Arcadũ regis nepos qui cũ patrẽ caſu occidiſſet:uelut aliis placet ſeditione ſuadente matre Nicoſtrata quæ uaticinatrix erat:& p uaticinium fugienti filio maxima promittebat:dimiſſa arcadia cum eo ad Italiam uenit:& hoſtia thybridis intrans:atq; pulſis ob originibus in pallatino monte conſedit:ubi modicum fundauit oppidum dictum nomine Pallante:dicente ipſo Euandro ad Aeneã apud Virgiliũ in octauo.

Tum rex euandrus romanæ conditor arcis
Me patria pulſum pellagiq; extrema ſequentem.
Fortuna omnipotens & ineluctabile fatum
His poſuere locis:matriſq; ægere tremenda
Carmentis nymphæ monita & deus auctor apollo:

Item Ouid.lib.i.faſtor⁹ longo proceſſu expreſſit. Iuſtinus uero lib.xliii.inquit Euãder rex Arcadiæ a pallante urbe diſcedẽs in italiã cũ mediocri turba populor⁹ uenit:cui Faunus & agros & montem quẽ ille poſtea pallatium appellauit benigne conceſſit.de quo in dictione Roma uidebimus.

Euboia prima cum.eu.diphthõgo penultima cũ.i.latino diuiſo ab.o.ſcribit:nã apud græcos diphthõgus eſt.oi.quæ a noſtris diuidit:ut ſupra uidimus:inſula ẽ percelebris atticæ adiacẽs in mali quod ab illa euboicũ dicit:& tam modico ſpacio a cõtinenti Boetiæ diuidit:q; dubium fuerit teſte Solino an debuerit inter inſulas numerari:fuit etiam eodẽ nomine ciuitas in eadem inſula:

Euclides cũ.e.exili &.i.latino ſcribit:fuit teſte Laertio geometra iſignis ab oppido Megaris:qd iſthmo adiacet.ſiue ut tradit Alexander gelonus:fuit teſte Plutarco Socrati contẽporaneus.

Euchariſtia cum.ch.aſpirato &.i.latino utrobiq; atq;.t.ſimplici ſcribit: dici poteſt a nobis bona gratia. Nam componitur ex ευ quod eſt bonum & χαρισ gratia.

Euchion cum.eu.diphthongo &.ch.aſpirato:atq;.i.latino ſcribit: nomen eſt Bacchi deductũ ab ευχη: qd uotũ & precẽ indicat.quaſi dignus ſit uoto & prece:ut προκτεον quod πρακτις deducit: indicat ope dignum:unde eiuſmodi terminationes ſimiliter indicant.

Eudamidas cũ diphthõgo ſimiliter &.i.latino ſcribit:fuit teſte Plutar. Archidami filius & frat Alcidis.

Eudæmonidas cũ prima ſimiliter:ſequẽs cũ.æ.diphthongo & penultima cũ.i. latino ſcribitur: nomen fuit uiri propriũ originẽ habens ab ευ quod eſt bonũ & δα μονιδησ quod originem habet adæmon quod eſt intelligens quaſi bene diſcernẽs.

Eudora cum.eu.diphthongo ſimiliter ſcribitur & interpretari ualet bonũ domum: fuit teſte Heſiodo i theogonia nympha Oceani & Tethios filia.

Eudoxus cũ.eu.diphthongo &.x.conſonãte ſcribitur:& poteſt interpretari bene glorioſus:δοτα enim

gloria est: fuit cnidus patria: Aeschinis filius: fuit Geometra & Astrologus summus: dicitq; geometriã ab Archita: fuitq; medicus & legifer: i medicina Philistione siculo præceptore usus ẽ teste Callimacho fuit Athenas: & fuit Socratis auditor Socyone teste: nõnulli etiam Platõis asserũt: deinde in Aegyptũ perrexit: ubi uno anno mẽsibus quattuor sacerdotes audiuit: mento antonso atq; supcilio: octo annorum historiam condidit: inde mausolea uidere uoluit: & apud cyricum in propontide philosophatus est dixitq; teste Laertio in proœmio de uitis philosophoꝝ homines magnoꝝ sententia reuicturos esse Reliquit commentaria: pulcherrima & eruditionis plena: nam scripsit leges: & de geometria atq; astrologia fecit libros eximios unde Cæsar in cõuiuio Cleopatræ apud Lucanũ li. decimo dicebat ad chorebum. Non meus Eudoxi uincetur fastibus annus. Nã teste Seruio super. v. æneidos ipse primus annũ deprehendit: post quem Hipparchus & ultimo cæsar. Meminit etiam istius Aristotelis lib. metaphisicoꝝ xii. & similiter in æthicis: tres fuerunt Eudoxi: primus hic secundus rhodius historicus: tertius siculus Agatoclis filius comicus.

Eudoxia cũ. x. cõsonante & .i. latino scribit: dicitur a nostris bona gloria. ut in præcedenti uidimus.

Euenos cũ. eu. diphthongo secunda cũ. e. absq; diphthongo & unico. n. scribit: sic quoq; græcæ ΕΥΗΡΟΣ fluuius ẽ descẽdẽs a thracia & Calydoniã secans de quo Oui. meminit lib. metamor. ix. cum ait.

Nanq; noua repetens patrios cum coniuge muros. Et Lucanus lib. vi thessaliam describens ait.

Venerat eueni rapidas Ioue natus ad undas. Et melagream maculatus sanguine nessi.

Euenos calydõa secat: caditq; teste Pli. li. iiii. natu: histo. incorinthiacũ sinũ exopposito ad urbẽ patras.

Euelthο cũ. th. aspirato scribit: fuit teste Herodoto rex salaminæ.

Eumelus cum unico. l. pcedente. e. absq; diphthongo scribitur. fuit Admeti Regis thessaliæ filius ex alcesti uxore: ut uidimus in dictione Alcestis.

Euemens uel ut aliis magis placuit euemenius prima cum. eu. diphthongo: & reliqua absq; diphthongo scribunt: fuit uir cardianus: qui teste Aemilio si uirtuti par data esset fortuna: non ille quidẽ maior sed multo illustrior atq; etiam honoratior fuisset: nam cum ætas eius incidisset in ea tẽpora: quibus macedones florent multũ ei detraxit inter eos uiuenti quod alienæ erat ciuitatis: neq; aliud huic defuit q̃ generosa stirps & si illo domestico summo genere erat tamẽ macedones eũ sibi aliq̃do anteponi indigne ferebant: uincebãt. n. oẽs cura uigilantia: patientia: caliditate: & celebritate ingenii: adolescentulus ad amicitiam accessit Philippi patris Alexandri & breui tẽpore in intimam deuenit familiaritatẽ: quã cũ Alexandro filio conseruauit de quo magna deinde ab græcoꝝ historicis describuntur.

Eumæus cũ. æ. diphthõgo in penultima scribit: fuit teste Homero subulcus: qui Vlyxem post longos errores in domum patris cõduxit.

Eumenides cũ. eu. diphthongo & .i. latino scribit: indicat secundum uerbum mites: sed per contrarium furiæ designant infernale: quia longe sunt immi.

Eumilus cũ. i. latino & unico. l. scribit: fuit teste Hom. unus ex grecis ducibus q̃ ad troianũ bellũ uenere

Eumonides cum. o. post. m. & ante. n. atq; .i. latino scribitur: fuit teste Plutarcho uir Thebanus.

Euneus sola prima cũ. eu. diphthongo scribit. Nã trisyllabum est: & apud græcos hẽt accentũ in prima fuit teste Homero in. vii: iliados iasonis filius ex Hypsiphile filia Thoantis regis.

Eunuchus cum. ch. aspirato scribitur: ille dic: t̃ qui uirilibus exectus.

Euonymus cũ. y. græco scribitur insula est una ex æoliis infreto siculo.

Euphonia cũ. ph. aspirato & .i. latino scribit: transfert a Prisciano bona sonoritas: Quinti. uero in primo elegãtius & significãtius uno uerbo trãstulit: uidelicet uocalitas: unde licet græce ΕΥΦΩΝΕΙΑ ex duobus cõpositum sit: tñ aliud ẽ compositũ: aut dissipatum: & laus linguæ latinæ ẽ græcos in suis ipsoꝝ uocabulis transferendis ꝓprietate superare si possumus uel æquare.

Ephranor cũ. ph. aspirato scribit: fuit Isthmius statuarius suo tpe laudatissimus hoc ẽ olympiade lib. huius teste Pli. xxxiiii. natu. histo. Alexãder Paris ẽ: in quo laudat q̃ omnia simul intelligant: iudex deaꝝ amator Helenæ: & tñ Achillis interfector: eiusdẽ dicit esse Mineruã Romæ: quæ catulliana appellatur hoc ẽ infra capitoliũ a Q u. Luctatio Catullo dicata: & simulachrũ boni euẽtus dextera pateram & sinistra spiceã: ac pauper tenens. eundẽ lib. xxxv. dixit idẽ Pli. fecisse colossos. & pinxisse ac composuisse uolumina de symetria & coloribus: qn & eũ docilẽ ac laborioſum: & in quocunq; gñe excellentẽ fuisse asserit: unde ait Quinti. lib. xii. de institutione oratoria: Euphranorẽ admirãdum facit q̃ & cæteris optimis studiis inter ꝑcipuos pingendi fingendiq; idem artifex fuit.

Euphrates cũ. ph. aspirato & .t. exili scribit. fluuius ẽ grãdis & memorãdus q̃ haud lõge a fonte frigidis oriri in mõte piardes maioris armeniæ diligẽtiores asserũt: de quo Luca. li. iii. & Pli. li. v. plura dixerunt hic cũ longã uiã ægerit & babylonẽ induas partes diuiserit: in mare rubrum tãdem descendit.

Ephrosyna cum. ph. aspirato & .y. græco scribitur fuit una ex gratiis: ut uidimus i dictiõe charites: & descendit ab ΕΥΧΡΟΪΝΟΜΑΙ quod ẽ lætor.

Euprepia cum. eu. diphthongo sequens cum. e. absq; diphthongo & penultima cũ. i. latino scribit: dici potest decor. Nam cõponitur ex ΕΥ quod ẽ bonum & ΠΡΕΠΟΝ decens.

Euriale cũ. eu. diphthõgo & .y. græco scribit: fuit regis Minois filia: q̃ Neptuno Orientem peperit: alia fuit filia Prœti Argiuoꝝ regis: ut in dictione Prœtus uidebimus: Alia ex tribus gorgonibus una.

Eurialus simili modo cũ. y. græco scribit: fuit teste Home. li. ii. iliad. unus ex ducibus pelopõnesiacis: qui

argos & propinquas urbes incolebant:& ad Troiam cum octoginta nauibus uenerũt:quẽ dixit Hom, diuina pulchritudine:alium troianũ effinxit lib.v.&.ix.æneidos Virg.fuit ẽt istrionis cuiusdã nomen ut luue.in satyra Credo pudicitiam. Nobilis Euryalum:aut myrmidonũ exprimat infans.

Eurybates cũ.y.græco:&.t.exili scribitur:fuit teste Home.lib.iliados.ii. Vir.ithachus: quẽ Vlyxes ꝓconem semper habebat ad manuũ:idẽ & Talthybius missi fuerunt ab agamẽnone ad Achillis tẽtoria ꝓ Briseide capienda:de quibus Oui.in.iii.epistolarum heroidum ait:

Nam simul eurybates me talthybiusq; uocarunt.

Euribia antepenultima cũ.y.græco:& penultima cũ.i.latino scribit:fuit teste Hesio.in Theogõia nympha:quæ stellas & lucifer genuit:hanc dixit Orpheus in argonautica filiam fuisse Ali senis

Erybiades secũda cũ.y.græco antepenultima cũ.i.latino scribit:fuit teste Hero.unus ex ducibus xerxis

Eurycion añpenultima cũ.y.græco & penultima cũ.c.exili &.i.latino scribit:nomẽ fuit fabri argentari de quo Vir.lib.æneidos.x. Quæ bonus eurycion multo celauerat auro.

Eurycratidas absq; aliqua aspiratione & cũ.y.græco in secũda:atq;.i.latino in penultima scribit:uir fuit lacedæmonius:de quo nõnunq; Plutarchus meminit.

Euryclea cũ.y.græco &.c.exili scribit:fuit teste Home.lib.ii.odysseæ nutrix Vlyxis.

Eurydamas cũ.y.græco fribit:fuit teste Home.lib.v.iliados uir troianus somniorum interps.

Eurydame cũ.y.græco scribit:fuit teste Hero.lib.historiarꝝ.vi.uxor Leutychidis regis spartanorum.

Eurydice antepenultima cũ.y.græco:penultima cũ.y.latino & ultia cũ.c.exili scribit: fuit una Orphei uxor amantissima:& ab Aristeo filio Apollinis amata:quẽ cũ semel ipsa fugeret a serpẽte in calcaneo læsa occubuit:pro qua recuperanda usq; ad inferos descendit Orpheus: ut late & pulcherrime describit Vir.lib.geor.iiii. Altera fuit teste Homero Clymenei filia & uxor Nestoris:ex q̃ septẽ filios & filiam unicam suscepisse dixit.

Eurylochus cũ.y.græco & unico.l.scribitur:atq;.ch.aspirato:fuit phlegyorum rex:qui teste Pherecyde destruxit Thebas anteq; ueniret Cadmus:qui eas postea reædificauit.

Eurymedon cũ.y.græco scribit:fuit teste Home.lib.iiii.iliados.Præde cuiusdam filius:& auriga Ptolemæi cuiusdã græcorꝝ principis.Idẽ teste eodẽ Home.circa initiũ lib.vi. odysseæ fuerat pater Periboiæ: ex qua Neptunus genuit Nausithoum regem phæacum & patrem Alcynoi: Alter fuit Athenienssium dux cum Demosthene:de quo apud nostros Iustinus lib.iiii. tractauit.

Eurymone cũ.y.græco scribit:fuit teste Hesiodo in Theogonia nympha filia Oceani & Thethios: uxor ꝙ Oreami:& mater Leucothoes: Altera fuit Apollinis filia:quæ Thalaont marito adrastũ argiuorꝝ regem:& Eriphylen amphiraï coniugem peperit.

Euryon cũ.y.græco scribit:fuit Amyntæ macedonum regis filia:quæ patrem a maris insidiis liberauit

Euripides cũ.i.latino utrobiq; scribit:fuit poeta tragicus:& int oẽs eius generis meo iudicio clarissimus qđ nomẽ ideo illi fuisse impositũ dixit Prisci.li.ii.de octo partibus orationis:qa natus ea die fuit. quam Athenienses cũ persis in euripo bellum gessere. Cuius ꝓgeniem & alia multa: quin & non uulgarẽ eius mortem:qui a canibus laceratus fuit late scripsit Gellius lib.xv.noctium atticarꝝ:& li.xvii. floruisse dicit circa annum fere potest conditam urbem tricentesimum uigesimumtertium.

Euripus cũ.i.latino & unico.p.scribit ẽ maris ps quædã inter Boetiã seu phocidẽ boetiæ partẽ & euboiã insulam sita:qđ alterno cursu teste Põponio li.iiii.hoc ẽ cursibus septies in die totidẽq; nocte refert: & adeo immoderate cõuertit:ut uentos ac ẽt plena uẽtis naulgia secũ portet:dicente Sencca in Hercule œtheo Euripus undas flectit in stabiles uagas:septẽq; cursus flectit & totidẽ refert Dũ lassum titã mergat oceano iubar. Cuius cãm ut puto nemo nouit:nã cũ adolescẽs supiori anno e Cõstantinopoli a luliano Cæsarino cardinali sancti Angeli ad italiã reuocatus:cũ impatore græcorꝝ uenirẽ.rẽ hãc tãta admiratiõe cõspexi.q̃ta aut unq; aliqd uiderim.aut uidere posse existimẽ:nec rõne Liuii:quã li.viii. de secũdo bello punico uentis qbusdã ascripsit uerã putaui cũ nulla flante aura id idem fieri cõspexerim.

Eurypylus cũ.y.græco utrobiq; scribit:fuit Herculis & Gasciopes filius:regnauit in coo insula:& cũcto rũ græcorꝝ augur pitissimus ẽ habitus nõ tñ similis Calchãti troiano. hic cũ aliis græcorꝝ ducibus uẽit ad Troiã:ut ondit Hom. lib.iliados de quo Vir.similiter lib.ii.æneidos meminit cũ ait. Suspensi Eurypylum scytarꝝ oracula phœbi mittimus. Alter eodẽ noie exormenio fuit Euemõis filius q̃ teste eodem Homero cum quadraginta nauibus suarꝝ gentium uenit ad Troiam.

Euristheus cum.y.græco &.th.aspirato scribit: fuit Stheneli mycenarꝝ regis filius:q̃ astu iunonis Herculi impabat uaria quotidie agredi monstra. qbus illum perire contigerit.

Eurytus cũ.y.græco &.t.exili scribit:fuit Oechaliæ rex:& pater ioles:de quo uidebimus in dictiõe œchalia:& ab Euryto patronimicũ fœmininũ eurytis cũ.i.latino in ultima deducit. Ouid.nona heroidũ epistolarꝝ Eurytidos ioles & insani Alcidæ Alter fuit Eurytus cẽtaurus:de quo Ouid.li.xii. motamorphoseos inquit. Nam tibi seruorum sæuissime centaurorum Euryte.

Europa cum.eu.diphthongo scribit:fuit una Oceani & Tethios filia:ut ostendit Hesiodus in theogonia Altera fuit Agenoris phænicũ regis filia: que a ioue in forma uituli rapi :& in Crætã transfert ut late Ouid.lib.iii.metamorphoseos explicauit.

Eurotas cum.eu.diphthongo &.t.exili scribit:fluius ẽ teste Pli.li.iiii.naturalis historiæ in Laconia: qui teste Liuio li.xxxi.de bello macedonico urbem Lacedemona præterfluit: & quia ripæ eius abũdãt lauro

dicunt poetæ ſacratum illum fuiſſe Apollini dicente Virgilio in Sileno. Omnia quæ phœbo quondã meditante beatus Audiit eurotas: iuſſitq; ediſcere lauros.

Euſtathius antepenultima cum .t. exili & penultima cum .th. aſpirato &. i. latino ſcribitur. Nõnulli uero conuertentes .t. in .c. ſcribunt Euſtachius: ſed cum .th. ſcribi debet.

Euſtratius abſq; aliqua aſpiratione ſcribit: nam a στρατὸς qui eſt exercitus deriuatur nomẽ fuit philoſophi: qui in æthicam Ariſtotelis ſcripſit.

Euterpe cum .t. exili ſcribit: una fuit ex muſis: ut in dictione muſa uidebimus: & cõponit ex εὖ quod eſt bene: & τερπω delector: quaſi bona ſit delectatio.

Eutyces abſq; aliqua aſpiratione &. y. græco ſcribitur: nomen fuit hæreſiarchæ.

Eutychides antepenultima cũ .t. exili &. y. græco penultima cum .ch. aſpirato &. i. latino ſcribit: nomen fuit uiri proprium: de quo nõnunq; Plutarchus meminit.

Euthymedon cũ .th. aſpirato &. y. græco ſcribit: nomen fuit philoſophi cuiuſdam.

Euxinus prima cum .eu. diphthongo ſequens cum .x. conſonãte &. i. latino ſcribit: mare illud eſt: qd põtum dicimus: ut in ea dictione uidebimus: & componit ex εὖ quod bonum apud nos indicat: & ξεῖνος hoſpitium uel amicus: quaſi bonum ſit hoſpitium: quod per contrarium dictum ẽ. Nam circa illud loca ſunt aſperima & fera. unde ait Oui. li. tertio de triſtibus. Euxinus falſo nomine dictus habet: & libro eodem inquit. Quem tenet euxini mendax cognomine põtus. Sed teſte Pli. lib. vi. natu. hiſto. Pontus euxinus antea ab inhoſpitali feritate anexus appellatus ẽ peculiari inuidia naturæ ſine ullo fine indulgentis auiditati maris.

Exzonos cum .eu. diphthongo &. z. cõſonante ſcribitur: componiturq; ex εὖ quod ẽ bonum: & ζωνη cingulum: nec tamen ob hoc teſte Seruio circa finem octaui æneidos per id ille appellatur: qui bonã zonam habem. ſed qui eſt ſtrenuus. Nam ut ait oẽs qui militant cinctos dicimus: & ob hoc pcinctos ſtrenuos: ut Horatius altius ac nos præcincti ſunt: quemadmodũ diſcinctos inhabiles dicimus & ineffaces. Vir. in octauo. Hic nomadum genus: & diſcinctos mulcifer aphros. Q uãquam ſecundum habitũ quidam exponãt: qui uſq; in talos fluebat: qd Plautus ridet in penulo dicẽs. Quæ eſt illa auis cũ aphrũ uidiſſet ueſtem dimiſſam trahentem.

Exodius cum .o. breui apud græcos & noſtros atq; .i. latino ſcribit. nam nõ ab ὠδὴ qui eſt cãtus componitur: quia tunc quoq; cum .œ. diphthõgo apud nos ſcriberetur: ue ſaltem cum .o. longa: & ſic eius dictionis ſecũda lõga eſſet: q̃ ſunt ſemp breuis a noſtris poetis ponit Quare potius deſcẽdit a uerbo ἐξοδεύω quod ẽ rogo uel expẽdo: & ide exodium erogatio quædam dicatur: quod intellexiſſe uidet Iuue. in tertia ſatyra cum ait. Tandemq; redit ad pulpita nouum Exodium. i. cõſueta ac manifeſta cõtributio & erogatio: quæ quidem ex ludis dabatur: dicẽre etiam Suetonio in uita Tyberii: unde uox attelanico exodio pximis ludis aſſenſu maximo excepta pcrebuit hircũ uetulum capis naturam ligurie.

Exoche cum .ch. aſpirato ſcribit: dici poteſt latine eminentiã ſiue excellẽtia: quare catexoche. i. per excellẽtiam interpretatur: unde in quibuſdam inſcriptionibus comperi.

Exochus cum .ch. aſpirato ſcribitur: poteſt interpretari eminens.

Exoeciſmus eũ .c. exili &. i. latino ſcribit: dici põt adiuratio: nã deſcẽdit a uerbo ἐξορκίζω qd eſt adiuro.

Abii qui fuerũt lege hiſtorias longas & præſertim Plutarchi. Fumus latine: græce κατασυδος dicitur.

At fimus dicitur lætamen. Sed iam ad .g. litteram trãſeamus. Nã .f. nullam habet difficultatem: niſi q̃ in principio libri diximus.

g

Abii cũ .i. latino ſcribit: urbs fuit uolſcoq; ſeptuaginta milibus paſſuũ ab urbe diſtãs: Seruius uero cãpaniæ urbẽ dixit: eo qd uolſci in parte cãpaniæ ponunt: hãc Solinus dixit a galacto & bio fratribus ſiculis cõditam fuiſſe: de cuius euẽtu late ſcripſit Liui? li. i. ab urbe: & a gabiis gabinus deducit. Virg. lib. ænei. ſeptimo. Ipſe quirinali trabea cinctuq; gabino: q gabinus cinctus teſte Seruio ẽ toga ſic integrũ reiecta: ut uno eius lacinia a tergo reuocata hoiem cingat. Quo genere ueſtimenti ut ait: cõſul utebatur bella in dicturus: quia cũ ea ciuitas ſacris operaret: bellum ſubito uenit tũc ciues cincti togis ſuis ad bella profecti ſunt: & adepti uictoriam: unde hic ortus eſt mos.

Gades cum unico .d. a noſtris ſcribit: nõnulli uero græci .d. duplicãt inſula eſt in fine Bethicæ puinciæ & in extremo noſtri orbis uerſus occidentẽ: ubi ab Europa ab Aphrica dirimitur: nec deriuationẽ habet græcam: ſed uocabulũ pœnum eſt: quod ut aiunt ſeptum indicat: eo q magis in morẽ ſepis circundet: hanc teſte Solino Tyrii rubro mari pfecti Erytheram uocauere: dicente Luca. lib. vii. Tyriis q gadibus hoſpes de quo in ea dictione ſupra uidimus: in eadem dixit Pomponius lib. tertio duo eſſe promontoria ea parte qua Oceanum proſpicit: ſuper quoq; uno eiuſdẽ noĩs opulentã urbẽ eſſe dixit. ſup reliquo uero Hercu. ægyptii oppulentũ templũ & religioſum: in quo eius oſſa ſita dicebantur.

Gaddir cũ duplicato .d. ẽt a noſtrs. &. i. latino ſcribit: urbẽ eam puto: quam in gadibus opulentã Pomponius dixit: de qua Salu. li. ii. hiſtoriarũ referente Priſciano in quinto ſic ait: ut alii tradiderũt Tarteſſum Hiſpaniæ ciuitatẽ: quã nũc tyrii mutato noĩe gaddir habent. Et oſtẽdit eſſe generis neutri: q̃ accuſatiuũ ſimilẽ noĩatiuo poſuit. Nec ẽ fœminini: ut multi putauerũt: q̃ tunc quoq; dixiſſet gaddirem

Gæon cum.æ.diphthongo ſcribitur:fluuius ille ab aliquibus dicitur:qui ab aliis Nilus uocatur.
Galatea cum.t.exili ſcribiť:eſtq; in penultima diphthongus.ei.apud græcos:quæ i.e.longã a noſtris cõ uerſa fuit:fuit nymphaq; una filia Nerei ac Doridis:ipſa dicente apud Oui.lib.xiii.metamor. At mihi cui patrem Nereus & dædala Doris Enixa eſt:& reliqua de illa proſequuntur.
Galatia cum.t.exili &.i.latino ſcribiť:prouincia eſt Hiſpaniæ & luſitaniæ cõtermina: quã a meridie habet ab occidentẽ uero & ſeptẽtrione oceanum:ab oriente autẽ fluuiũ Sequanæ:& ꝓuincias germaniæ & a γαλα quod eſt lac nomen aſſumpſit:quia lacteos hoc eſt albos homines ꝓducit. Vnde ẽt gallia licet alterum.l.ſuperaſſumpſerit:& gallo græcia ſimiliter quæ regio eſt minoris Aſiæ:quaſi græcia a gallis capta.ut monſtrat Iuſtinus lib.xv.
Galaxura cũ unico.l.&.x.cõſonãte ſcribiť:fuit teſte Heſio.i theogonia nimpha oceani & thetyos filia.
Galbana cũ unico.n.ſcribiť:genus eſt ueſtimẽti:ut dicũt mulieribus aptũ:nã græci dicit γαλβανη.
Galbanum cũ unico.n.ſcribiť:eſt teſte Diaſcoride lachrima herbæ cuiuſpiã ſimilis ferulæ:q̃ ab ipſo fruticẽ in æſtate prorumpit:& inde galbaneus abſq; diphthongo deducit: Vir.lib. geor.iii.
Galbaneoq; agitare graues nidore cylydros.
Galerus cũ unico.l.&.e.abſq; diphthõgo ſcribiť: nec græcũ uocabulũ puto: q̃uis nõnulli a γαλα qd eſt lac deduci uelint:& teſte Seruio ſup.vii.ænei.genus eſt clypei:qd illi albũ exiſtimãt: quibus Vir. cõtra dicere uideť cũ ait:fuluoſue lupi de pelle galeros:dicitur ẽt teſte Frontone in neutro hoc galerum.
Galeſus cum unico.l.& unico.ſ.ſcribiť:& eſt teſte Vibio fluuius tarentinoq;:de quo Hora.lib.carminũ. Vnde ſi parcæ ꝓhibent iniquæ dulce pellitis:Oui.galeſi flumen & regnata petã lacõni rura phalanto. Vir.Qua niger humectat fluentia culta galeſus:Martia.in.xii. Albi qui ſuperas oues galeſi.
Galilæa cũ.i.latino &.æ.diphth.ſcribiť:pars eſt.q̃ teſte Pli. Syriæ Arabiæ atq; Aegypto coniungitur.
Gammarus cum geminato.m.ſcribiť:genus ẽ cancri: de quo Iuue.in ſatyra:Si te propoſiti inquit. Sed tibi dimidio conſtructus gammarius ouo Ponitur:
Gandarii cum.n.ante.d.ſcribitur:populi fuerunt Aſiæ Scythiæ:ut oſtendit Hero.lib.hiſto.iiii.
Gangaridæ cum.i.latino ſcribiť:populi ſunt teſte Curtio de geſtis Alexandri li.x.inde aſſyrios & indos iuxta gangẽ fluuiũ: Vnde ſic quoq; cognominari putanť de quibus meminit Vir.lib.georgi.tertio cũ ait:In foribus pugnã ex auro ſolidoq; elephanto gangaridum faciam victoriſq; arma grini: Sane ganges fluuius teſte Seneca de ſitu indiæ fluuit ꝓ indiam nouem alueis:Melo ideſt Nilus ſeptem:qd Virg. libro nono æneidos tetigit cum ait:Geu ſeptem ſurgens ſedatis amnibus altus: Pertacitum gãges:ſed ut idem Seneca cõmemorat:nõnulli dixere q; tribus alueis fluat.
Ganymedes cum.y.græco & unico.n.ſcribiť:quia a poetis noſtris prima breuis ponitur: Sed qm̃ apud græcos plærunq; producit:ꝓ duplex.n.ab illis ſcribi cõſueuit:Fuit filius Trois regis dardanoq;: fratq; Aſſarici & illi:qui ob admirandã pulchritudinẽ a Ioue in forma aquilæ raptus:& in cælum tractus fingitur ab Homero:quem Virg.lib.æneidos qnto:& alii noſtri poetæ ſecuti ſunt: Vnde ait Ouidius lib. metamor.x.Nunc quoq; pocula miſcet:Inuitaq; ioui nectar iunone miniſtrat.
Ganyctor cum.y.græco & abſq; aſpiratione aliqua ſcribiť:nomen eſt uiri proprium.
Garamantes cũ.t.exili ſcribiť:populi ſunt Lybiæ Pſillis cõterminiſed in auſtri plagã magis cõuerſa garamãte Apollinis filio ut qdam putãt ſic cognominati:hi teſte Hero.libro hiſto.iiii.omnem hois aſpectum & loquellam diffugiunt ſuntq; imbelles & inermes:nec priuata matrimonia noſcunt: Sed uulgo oibus in Venerẽ licet:Sunt ẽt eodem Hero.teſte alii garamẽtes in extrema uerſus auſtq; Lybiæ diſpoſiti:magnus ut ait populus & fortis.e qbus uerſus e mare propinqor eſt uia uſq; ad lothofagos itinere: dieq; triginta. De qbus forte intellexit Virg.in Damone:Extremi garamãtes:& Lucanus libro quarto Non ſuper arentem merone cancriq; ſub axe. Qua nudi garamantes arant.
Garamãtis cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:fuit filia garamãti garamãtum regis:quã Iuppiter Ammodo apud fluuium Bagradam compreſſit:& ex ea Hiarbam genũit.
Gargittius cum.i.latino utrobiq; & duplicato.t.ſcribiť:fuit teſte Iulio Polluce li.v.de uocalibus rerũ ad cõmodum Cæſarem canis cuiuſdã generoſi nomẽ:q geryonis boues cuſtodiebat:& leonibus inſultabat quem tunc Hercules interfecit:cum illius armenta abſtulit:fuitq; Cerberi epirotici frater.
Gargara q̃q̃ cũ.g.a nobis ſcribať:ſcd̃m tamẽ etymologiã per.c.ſcribi deberet.Nã teſte Seruio ſup.viii. ænei.dicunť:quaſi καρακακῶσ,i.caput capitis hoc eſt altitudinis altitudo.Nam cacumina ſunt mõtis Idæ:quare de illis locutus dixit Vir.Lucus in arce fuit ſũma:de qbus late i dictione myſia uidebimus.
Gaulus cum.au.diphthongo & unico.l.ſcribitur:genus eſt nauis.
Gaurus cum.au.diphthõgo & unico.r.ſcribiť:mõs eſt Campaniæ teſte Vibio haud longe ab a uerno lacu poſitus:de Iuuenalis in ſatyra Neuole ait, Suſpectumq; iugum cumis & gaurus inanis:hoc ẽ intus uacuus:ut nõnulli exponũt:ego magis puto.i.pauca producens.
Caza cum.z.conſonãte ſcribiť:uocabulum eſt perſicũ:quod apud nos opes indicat:& eſt generis fœminini:ut in ſequente dictione uidebimus.
Gazophylaciũ ſecunda cũ.z.cõſonante ſequẽs cũ.y.græco penultima cũ.c.exili &.i.latino ſcribiť: nomen ẽ compoſitũ ex dictiõe pſica & græca:pſica quidẽ ut gaza:quæ opes nobis indicat:ut Vir.li.ænei. primo.Et troia gaza p undas idem:Et gaza lætus agreſtis:Ex dictione uero græca. ut phylacium: quæ a φυλαττο quod eſt cuſtodio deducitur.quaſi locus ille eſſe dicatur:in quo opes reconduntur.

Gelon cũ.e.absq; diphthongo & unico.l.scribit:fuit tyrãnus siculus:cui Hero.teste Plutarcho. succesit.
Gelonus cũ.e.absq; diphthongo & unico.l.scribitur:fuit teste Hero.lib. historiaꝝ.iiii.Herculis filiꝰ quo scythici quidam populi geloni cognominati sunt:hi ꝓpinqui sunt agathyrsis: q̃ ut illi coloribus se pingi consueuerunt dicente etiam Virgilio li.georgicorum.ii.Eoasq; domos Arabum pictosq; gelonos: hi cum ꝓ deserta scytica discurrunt:sitiente equoꝝ suorum uenas pertundunt:ac sanguinem potãt:dicente Virgilio libro georgicoꝝ.iii.Profuit intensos æstus auertere:& inter.
Ima ferire pedis salientem sanguine uenam.
Bisalte quo more solent:acerq; gelonus.
Cum fugit in Rodopen:aut in deserta getarum.
Et lac concretum cum sanguine potat equino. Hi teste Solino ex hostiũ cutibus indumẽta sibi conficiunt:& equis tegmina superponũt.
Gela cũ.e.absq; diphthongo & unico.l.scribit:fluuius ẽ Siciliæ:de quo Oui.li. fastoꝝ.iiii. Et te uorticibus nõ adeunte gela. A quo urbs illi adhærens gela similiter cognominata fuit:ut Vir.lib.iiii.ænei.Immanisq; gela fluuii cognomine dicta:& inde gelous:ut idẽ eodem lib. Campiq; geloi.
Genealogia absq; diphthongo & unico.l.atq;.i.latino scribitur:dici potest generatiõis series. Nam cõponitur ex κενεας generationis & λογια sermo.
Genethlios cũ.th.aspirato &.i.latino scribit:dici põt nobis natalis:& inde genethliacus.i.natalius.
Geographia cum.e.absq; diphthongo &.i.latino scribit:& cõponitur ab γεασ quod ẽ terræ: & γραφ α descriptio:nam γεα terra:& per synæresim γη.
Geometria absq; diphthongo & cum.t.exili atq;.i.latino scribitur.Et componitur ab γεας qđ est terræ & μετρος mensura.
Georgica cum.i.latino &.c.exili scribit:componitur γεας quod est terræ:& εργον opus.
Geriones cum.i.græco scribitur:fuit ut dicunt poetæ hispanus:tergeminus:quem Hercules uictũ nobilibus priuauit armentis dicente Seneca.
Inter remotos gentis hesperiæ greges Peremptus:acta est præda ab occasu ultimo.
Pastor triformis littoris charchesi Notum chytæroti pauit oceano pecus.
Et Vir.lib.viii.ænei.Nam maximus ultor Tergemini nec gerione spoliisq; supbus Alcides.Nãq; declinat hic geryones huic geryonæ:ut Anchises anchise:Hesio.uero in theugonia trium capitũ hominem dixit quem fulguris filium asseruit dicens:χρυσαορ λετεκε τρικαφαλον γερονεα.
Gerrus cũ duplicato.r.scribit:fluuius est Scythiæ:& teste Hero.li.hi.iiii.septius ab istro mẽoria dign⁹:
Getæ cum.t.exili scribitur:populi sunt Thraciæ:ut dixit Pli.libro quarto naturalis histo.de q̃bus Oui. xviii.epistola libri secundi de ponto ait. Nulla getis toto gens est truculentior orbe:& lib.v.tristiũ multa de illis prosecutus ẽ. At uero Apianus insignis historicus græcus dixit. getæ sunt quos dacos uocãt nõnulli uero alii illos esse affirmant:quos iam gothos uocamus. Salustius uero referente Seruio super viii.æneidos dixit illos esse Mysios a Luculo superatos.
Getulia cũ.t.exili &.i.latino scribit:regio est in Aphrica:quã Pli.lib.v.natu.histo.dixit hactenus fuisse ætloꝝ partẽ:sed pulsi incolæ ꝑpriam fecere gentẽ uersus ætheiopes:quæ ab oriẽte mõtuosa ẽ:& elephantes gignit:ut Iuue.in satyra q̃ incipit.Omnibus in terris ait:Cum getulã ducẽ portaret belua luscum:nam a getula getulus deriuatur cum accentu in penultima:ut in scãsione ꝑfati uersus oñditur & in eo Vir.li.iiii.ænei.cum ait. Aut captã ducat getulus Hiarbas:ubi tã prima q̃ secũda longatur: quod ab oĩbus poetis obseruari comperimus:excepto Martiale:q̃ libro epigrãmatum primo tam primam q̃ secundam breuiauit cum ait. Traducta est getulis nec cæpit arena nocentes.
Gyas cum.y.græco scribitur:nomen fuit uiri troiani proprium.
Gyarus cum.y.græco scribit:insula est parua:& una ex cicladibus ad quã noxii romani dãnabant:dicẽte Iuue.in prima satyra. Aude aliquid breuibus gyaris & carcere dignũ Si uis esse aliq̃d. Dixit in plura li:ut hanc & similẽ designaret hac & mycone:altera.s.& cycladũ insula Dolon oras & littora circum Errantem:ut dixit Vir.li.iii.ænei.Pius arcitenens Immotãq; coli dedit:& contemnere uẽtos.
Gigantes cũ.i.latino &.t.exili scribit:dicuntur a poetis terræ filii sine patre.quos quinta luna natos dixit Vir.lib.georgicoꝝ primo:& Ouidius li.v.fastorum addidit cũ pedibus serpẽtinis. Qui cũ deos cælo pellere conarentur:a Ioue fulminati fuerunt.
Gigãtomachia cũ.i.latino utrobiq; &.t.exili atq;.ch.aspirato scribit:dici põt gigantum μαχια.i. bellũ.
Gillus cũ.i.latino & duplicato.l.scribit:fuit uir tarentinus:de quo Hero.lib.iiii.nõnulla explicauit.
Gymnosophistæ prima cum.y.græco sequẽte.m.& penultima cum.i.latino scribit: dictio est cõposita: ex γυμνος quod est nudus:& σοφιστης sapiens.Nam teste Plinio sexto natu.histo. fueret indoꝝ philosophi: Alii dixerunt chalũnæorum:quos & dryludas Laertius lib.primo De uitiis philosophorũ obscurere & per snias philosophari dixit:dicebantq; colendos esse deos:uil mali agendũ: & mortẽ contẽni oportere.de his meminit Lucanus lib.tertio & Hieronimus in prologo bibiæ.
Gymnasium cum.y.græco sequẽte.m.scribitur:locus est palestræ ubi nudi exercebant:quod nõnunq̃: pro omni exercitio ac exercitii cultusq; loco ab auctoribus capitur.
Gymnasiarches pria cũ.i.græco añpe.cũ.i.lati.ulti.cũ. ch.aspirato scribit: dici põt princeps gymnasii.
Gyges cũ.y.græco scribitur: Tres hoc nomine dignos memoria cognominatos cõperi. Vnũ quẽ dixit

Heſiodus in theogonia cæli terræ fuiſſe filum: Briareiq; fratrẽ. De quo Oui. in lib. de triſtibus ait. Centimanũq; gygẽ ut in dictione Briareus uidimus. Aliũ lydium quem Plato paſtorẽ regis Lydiæ fuiſſe refert: qui cũ die quadã ueniſſet in nemus: coactus magnis imbribus in quendã terræ hiatu deſcendit ubi equum æneũ uidit: in cuius latebris fores eſſe cũ animaduertiſſet: illis apertis corpus hominis cõperit magnitudinis inuſitatæ: qui in dexteræ digito aureũ anullũ detinebat. Illũ ergo cũ detraxiſſet & digito ſuo indueret: ad alios paſtores reuerſus eſt: & cũ forte anulũ ad palmas reduxiſſet ppendit a nemine ſe uideri ipſe autem cuncta uidebat. Atq; deinde anulo reuoluto conſpiciebaꝫ omnino: qua ſane opportunitate uſus reginæ ſtuprũ intulit. Qua poſtmodũ adiuuante regẽ interfecit: & illo ſuſtulit quos ad regnũ ſibi obſtare arbitrabaꝫ: unde beneficio anuli & reginæ rex lydiæ effectus eſt: Tertius fuit puer quidam Cnidius: qui ab Horatio in ſecundo carminum formoſiſſimus memoratur his uerſibus.

Vt pura nocturno renidet
Luna mari cnidiuſue gyges:
Quem ſi puellarum inſereres choro.
Mire ſagaces falleret hoſpites
Diſcrimen obſcurum ſolutus
Crinibus ambiguoq; uultu.

Gynæcium cũ. y. græco: ſequẽs cũ. æ. diphthongo & penultima cũ. c. exili & .i. latino ſcribitur: locus e in ædibus ſolis mulieribus ad habitandũ datus Terentius in phormione: Vbi in gynæciũ ire occipio: puer ad me occurrit: & a γυναικων hoc eſt a mulieribus deducitur.

Gynæconitus eodẽ modo ſcribitur: & idem quod gynæcium deſignare uidetur Aemilius Probus oſtendere in proœmio de excellentibus ducibus cum ait. Materfamilias apud romanos primum locũ tenet ædium: atq; in celebritate uerſatur: quod multo ſit aliter in græcia. Nam neq; in conuiuium adhibetur niſi propinquorum nec ſedet niſi interiore parte ædium quæ gynæcognitis appellatur.

Gynæcia eodẽ mõ ſcribiꝫ: & poniꝫ a noſtris nõnunq; p bona dea: ut uidebimus in dictione Maia.

Gyndes cũ. y. græco ſcribiꝫ: fluuius ẽ q naſciꝫ in montibus mantianis: & fluens p dardaneos ingrediꝫ tigri: ut ſcripſit Hero. li. hi. i. De quo Seneca li. iii. de ira inqt. Cũ gyndes fluuius ſcdæ poſt euphratẽ magnitudinis cyri impetũ ueniẽtis cõtra babylonios iterciperet: & qdã ex militibus ſũme dilectus regi eiꝰ moliẽs tranſitũ rapacitate fluuii abſorptus eẽt: rex iratus amicũ ulciſci ſtatuit: iurãs ut q nũc pclaꝝ eqtẽ uorauiſſet mox uix tingeret genua mulieris. Nec pagẽdo ſenior bellũ indictũ hoſti cũ flumine geſſit anno integro cũ totis copiis gyndem fluuium per magnas deductum foſſas in quadraginta ſex alueos diſpartiuit: eo opere pdoctis foſſoribus etiam euphratem longe ualidiſſimũ per loca uaria deriuauit: nomenq; tuum illi perdere fecit quare & babylonem hoſtiliter cæpit.

Gypſum cũ. y. græco ſcribiꝫ: genus ẽ calcis albæ q̃ facile conglutinaꝫ & indureſcit: unde ſine labore ex illa ſigna formantur: Iuue. in ſecunda ſatyra: Plena omnia gypſo Chryſippi inuenies.

Gyrtone cũ. y. græco &. t. eyili ſcribiꝫ: nomen fuit urbis pelaſgicæ ſiue theſſalicæ.

Gyrus cum. y. græco ſcribitur: & circuitum apud noſtros deſignat:

Hiſco cũ. i. latino &. c. exili ſecundũ græcam litteraturã ſcribitur: fuit eo nomine Hamilcaris filius lõge prius q̃ punica bella fierent. Aliter fuit pater eius Haſtrubalis: qui cũ Scipione plurima bella geſſit

Gytheus cũ. y. græco &. th. aſpirato ſcribitur: nomen fuit uiri proprium:

Glaphyrus cũ. y. græco ſcribitur: dici poteſt latine feſtiuus.

Glauco cum. c. exili ſcribitur: fuit athenienſis philoſophus.

Glaucus cũ. c. exili ſcribiꝫ. quo noie diuerſi cognoiati fuerũt. Nã unus de Potnia ciuitate fuit: q̃ cũ ſacra Veneris phiberet: illa irata imiſſo furore libidis eq̃bus q̃bus ipſe ferebaꝫ: ab illis morſibus ẽ dilacerat9: ut dixit Seruí ſup. iii. geor. ubi dixit Vir. Et mẽtẽ uenus ipſa dedit: quo tpe glauci Potniades malis mẽbra aſſũpſere q̃drigæ. Alter fuit piſcator: q cõuerſus deide i deũ marinũ ardẽter amauit Scyllã. de quo plena Oui. li. metamor. xiii. Alium dixit Hero. lib. hiſto. i. chium fuiſſe: qui primus ſerri conſolidaturã adinuenit. Et alium in eodem lib. rettulit Hippolochi filiũ: a quo reges apud iones nati ſunt.

Glycerium prima cũ. y. græco ſequẽs cum. c. exili & penultima cum. i. latino ſcribiꝫ: nomen fuit puellæ quod apud nos ſignificat dulcem amore. Nam componiꝫ ex γλυκυς: quod eſt dulcis & ερος amor: Et ſic quoq; p diminutionem adulatione amatoria a græcis prolatum: q̃q̃ & glycera repiaꝫ. Martia. in. xi.

Formoſam: glyceram amat lupcus.

Gloſa cum unico. ſ. a noſtris ſcribiꝫ: ſed a dictione græca traduciturí q̃ per geminum. ſ. ſcribiꝫ: hoc ẽ a γλωσσα q̃ eſt lingua: eo quod uicem doctoris gloſſa detineat. Et inde gloſſema cum duplicato. ſ. ſcribitur quod Quintilianus in primo interꝑtatur: quaſi uoces minus uſitatas.

Gnomen cum unico. m. ſcribitur: dici poteſt teſte Pli. lib. ii. naturalis hiſto. umblicus.

Gnatho cũ. th. aſpirato ſcribitur: nomen ẽ uiri ꝓprium. ſed deductum a γναθος quod eſt bocca uel maxilla: qua ille maxie explere cupiebat: Nam ob id ſic quoq; paraſitus ille apud Terentiũ noiatus fuit.

Gnoſus cũ. g. ante. n. a pluribus ex noſtris ſcribitur: ſed quia apud græcos hẽt. κ. quod in. c. noſtrũ tranſferri cõſueuit: ſcribunt aliqui cum. c. uidelicet gnoſus & non cũ. g. Alii uero ob affinitatem litterarum κ. in. g. conuerti dicunt: ut in ſequenti dictione uidebimus: fuit Cretæ ciuitas in qua Minos ut plurimũ habitare conſueuit: unde gnoſia deducitur

Gobius cum.b.littera teste Prisciano &.i.latino a nostris scribitur:q̃q̃ apud græcos.κ.scribatur qđ in.c. a nobis conuerti consueuit:sed ob affinitatẽ litterarum in.g.conuersũ fuit piscis ẽ uilis: de quo Iuuẽalis in satyra: Atticus eximie si cœnat inquit. Nec nullum copias cum sit tibi globio tantũ in loculis:& Martia.in ultimo:Principium cœnæ gobius esse solet.

Gobryas cum.y.græco scribitur:fuit teste Hero.lib.historiarum.iiii.uir persa nobilis: unus ex his q̃ cũ Dario coniurarunt in magnũm. Nam erat Darii Socer anteq̃ regnum Darius ipse adipiscereturr: Vt idem Hero.ostendit circa initium lib.vii. historiarum.

Gonnus cũ duplicato.n.scribit̃:fuit teste Herodoto lib. histori.vii. urbs in supiori pte Thessaliæ unde ad thessaliam quispiam introitus comperitur:alius scilicet ab eo qui iuxta peneũ fluuium habetur.

Gorgias penultima cũ.i.latino scribit̃:fuit teste Quintiliano lib.iii.de institutione oratoria siculus natiõe & Empedocles discipulus.qn & Isocratis atq; aliorꝝ plurimum philosophorum & oratorũ ꝓceptor Idem teste Plinio lib.xxxiii.naturalis historiæ:hominum primus & auream statuã & solidam delphis i templo sibi posuit.lxx.circiter Olympiade:tantus erat tradendæ oratoriæ arris quæstus.

Gorogytion antepenultima cum.y.græco & penultima cũ.t.exili &.i.latino scribit̃. fuit troianus Priami & Castianiræ filius formaq; & uiribus præstans:ut dixit Homerus lib.viii.iliados.

Gorgones cum unico:n.scribibitur:fuerunt insulæ in oceano æthiopico:in quibus meduſa cũ sororibus regnabat:ut uidebimus in dictione pegasus.

Gortyna cũ.t.exili &.y.græco scribitur:fuit teste Home.lib.ii.iliados urbs cretæ pulchris cincta muris quã teste Solino lenæus ꝓterfluit amnis.ꝓ quẽ Europã tauri dorso usq; ad eã portatã ferũt:aq̃ terra ps urbis cognominata fuit:dicente Ouí.lib.fasto.v.de illa loquẽte. Parsq; tuũ terræ tertia nomẽ habet iuxta Gortynã nascunt̃ calami ꝓ sagittis aptissimis dicente Vir.lib.xi.æneidos:Spicula torquebat lytio gortynia cornu. Nam ab gortina gortynius & gortynia deducũt̃:ut idem Vir.in bucolico ait. Aut arma secutum Perducent aliquæ stabula ad gortynia uaccæ. Nanq; ibidem aliquando fuisse armẽta Solis testatur Seruius: Veꝝ moderniores mutantes.g.in.c.nõ gortynam se Cortinam iam dicunt: ac scribunt:ut in ea dictione uidimus: Sed nos seruato.g.in antiquis & emendatissimis codicibus scriptũ comperimus:sane cortina absq; aliq̃ aspiratione &.i.latino aliud significat ut supra uidimus.

Gracchus cum duplicato.c.& secundo aspirato scribit̃:nomen est auis a uoce deductũ teste Quintili.in.i.de institutione oratoria:fuit ẽt cognomẽ clarissimorum quorundam romanoꝝ qui non mõ rebus gestis:sed eloquẽtia præcipue claruerunt.dicente Hieronymo super amos ꝓphetam:Oratores Lisiam & Hyperidem.Periclẽ & Demosthenẽ:Gracchos Catones Tullios & Hortensios in cælũ laudibus ferunt poetæ:si epici sũt Homeꝝ atq; Virg.si lyrici Pindaꝝ & Flaccum crebro sermone concelebrant.

Gradiuus cũ.i.latino scribitur:non est uocabulum græcum neq; latinum sed trax quod bellicosum designat & sortem:dicitur q; latine maro:eo q; maribus in bello præsit:ut dixit Varro de lingua latina cũ per uiros fiant prælia.Et dicitur filius iouis ex iunone: Ouidius uero dixit in.v.metamor.illum fuisse iunonis filium absq; patre:ita ut cũ uideret iuno maritum iouem absq; mulieres seruitio percusso capite emisisse Mineruã armatam:ibat ipsa ad Oceanum quæsitura quo nam pacto & ipsa absq; uiro parere posset:sed itinere fessa cum forte ad hostium deæ Floræ uxoris Zephyri resedisset: a Flora interrogat̃ quorsum & qua de causa pergeret. Quod cum dedicisset Flora obtulit suffragari: si iouí forent tacita noia suffragantis. Promisit id iuno ac iuramẽto firmauit. Mox docuit illã Flora in campis olení is florem esse:quo:tacto repente sine uiro conciperet. Quod iuno experta matrem concœpit: & deinde peperit ferocissimum & bellicosum:qui bellorum deus est habitus:unde Flora ad.
Naſonem loquens in.v.fastorum.

Mars quoq; si nescis per nostras editus artes.
Iuppiter hoc & adhuc nesciat usq; præcor:& reliqua ubi eandem fabulã prosequitur. Hunc Statius in li. Thebaidos dixit ĩ thracia tenere sedem:domumq; illius descripsit & familiam:cuius & Bellonã soro rem aurigam esse uoluit.huic romani teste Seruio super primum æneidos duo constituere tẽpla .unũ in urbe tanq̃ urbis custodi alterum extra urbem in uia appia portæ proximũ:q̃si pro republica pugnatori idem mutuo amore dilexit Venerẽ uulcani coniugẽ:de quo Ouí.in.iiii.metamor.li.& circa finẽ li.ii.de arte:& in primo de fine titulo late ptractauit:eundẽ dixit Home.in li.iliados semel uulneratum fuisse inextremo lateris a Diomede & tanto uocis sonitu exclamasse:q̃to aliorum.x.milia petiuissent. Quod lepidissime in latinum Carolus noster Atreti.in ipsum Martem inuehens traduxit: cum dixit.

Nec tibi iam semper prosunt crudelia bello.
Vulnera:nam repeto sæpe tulisse uices.
Cum latus ext remum cuspis diomedea fixit.
Proh pudor atq; homini uulnera facta deo.
Tum quantum exclamant hominum bis milia quinq;
Cum repetunt acri bella nefãda manu.
Tam magna terras complesti ac æthera uore:
Vt tremerent danai dardaniiq; simul.
Dicitur & xantus mediis exterritus undis:
Concussa est idæ:territus est simois.

Vísaque tum uolucris tremulís patere aera pennis
Rhœtei & písces concaua saxa petunt.
Turbíne de hínc cælo tendit sic oblitus ílle.
Sanguíne díuíno constitit ante deos.
Non hominum puduit.regi díuumq; parenti.
Dícere mortalí uulnera facta manu.
Dícere nec puduit pedíbus speraſſe ſalutem.
Hei mihí q̃ melius tardus ínersq; fores.
Iuppiter ípse pater rabiem sœuosq; fores.
Increpat:& matri quod nímis ípse places.
Quodq; tíbi cordí bellum & díscordia pugnæ
Inuísumque sibí non minus esse docet:
Heu quod tytíde uulnus non altius actum
Corque ferox medium ruperit hasta tuum.

Quare & Iuuenalis ín satyra Exẽplo quodcunq; malo ad Caluinũ q depoſito fraudatus fuerat ínquit.

Tu míser exclamas:ut ſtentora uícere posſis. Vel potius q̃tũ gradíuus homericus audís Iuppiter hæc.

Græcus cum.æ.diphthongo &.c.exíli scríbitur:fuít rex atticæ regionís:a quo græci dícti sunt:ut díxit Aríſto.ín metheorís:unde græcía græcanícus & græcíensis deducítur. Sane apud græcos uarie locuti sunt auctores:quod ex línguarum copía qua se plurímum iactãt prouenire necesse fuit:nam quínque apud íllos línguæ habentur:quæ declínationíbus nomínum & uerborum ac lítterarum quarũdam ua rietate depḧenduntur:ut attica æolica ionica dorica & κοινή.i.communis.

Grãmatica cũ duplící.m.&.t.ac.c.&.i.latíno scríbit̃:dící põt a nobis lítteraría nã descẽdit a γραμματικη quæ apud nos ẽ líttera:& teste Quíti.ínemẽdate loq̃ndo atq; scríbendo grãmatica cõsiſtit:ita ut líttera su as custodiũt uoces:& uelut depositũ reddant legentíbus. Quod uero ad significate & ornate dícendũ aut scríbendum spectat:maiorí competit artifící:q̃q̃ & a grammatícis auferrí non debeat.

Granícus cum unico.n.&.i.latíno atq;.c.exíli scríbitur:fluuíus est phrgiæ ín propõtídem iuxta cirycũ cadens:de quo meminít Homerus circa ínitium lí. xíi.iliados.

Graphía cum.ph.aspirato &.i.latíno scríbitur:dící potest a nostrís scríptura:quæ non solũ exaratiõẽ líttera rum:sed cum hoc etiam pícturam quemadmodũ apud græcos ea dictío graphia significat :unde scríbo apud nostros pro eo quod est píngo ab auctoríbus nostrís sæpe positũ fuít:Plí.lí.xxxv.natu ralís hístoríæ de Nicomacho pictore locutus ínquit:scripsit & Apollínem & díanam deum Matrem i leone sedentem.i.pinxít:símiliter Iuue.ín satyra:Credo pudícitiam ĩquit Dacius & scripto radíat ger manícus auro:hoc est pícto:Quare & pícturas legere dícimus:quemadmodum & scrípturas Virg.lí. ænei.vi. Quín protínus nomen perlegerent oculís:& relíqua:& a graphía graphíum cum.ph. aspíra to stílus dicítur:quo ín cæris antíquí plurímum scribere consueuerant:& ídem zographia quasi ξωων i.animalíum pictura:unde Plí.eodem lí. Dionysius ínquit níhil alíud qua homines pínxít:ob quod an tro pographos cognominatus:quod.th.aspírato scríbitur:& significat ανθρωπων.i.hominũ γραφικα pictorem:uerum Aegyptí ex animalíbus eorum teste eodem Plí.apud ípsos iuẽtã picturã prius qua ĩ græcíam trãsíret:affírmãt græci uero alíí apud sycionem:alíí apud corínthios repertam omnes ab um bra hominís línteis circũ ducta. Itaq; talem primam scríptura singulis colorĩbus confectã monochro maton dixerunt:quod cum.ch.aspírato &.t.exíli scríbitur & significat μονον.i. unícum χρωματων i. colo:quía unico tantũmodo uídelícet umbratílí colore píngebantur:ín quo píngendí genere te ste Quíntília.lí.xíi.de ínstitutíone oratoría claruerunt Polygnotus atque Aglaophon:quorum ut ait símplex color tã sui studíosos adhuc habet:ut ílla ꝓpe rudía ac uelut futuræ mox artís prímordía ma xímis qui post eos extiterũt pictorĩbus pferant :proprío quodam ínteligendi:ut mea opínio fert am bitu. Aut apud romanos teste eodem Plíní.honos huic artí mature contígit:siquídem cognomína ex ea traxerunt fabíæ clarissímæ gentis príncepsq; cognominísq;.Fabius ædẽ salutis pinxit:anno urbis cõ ditæ quadringentesímo quínquagesímo:quæ pictura ut ídẽ Plí.pgít:durauit ad nostram memoram ĩ æde a Claudíí príncipatu exusta proxíme celebrata est ĩ foro ærei Herculís pacuuíí poetæ pictura En níí sorore geníti:hæc ílle ostendens:deínde hanc artem ab honestíssímis manĩbus non amplíus fuísse ípectatam:sed ínter líberales semper habítam:& nunq; a seruís exercitã:sed dignatio ĩquit p̃cípua Ro mæ íncreuit Valerio Maxímo consule cũ :Messalla príncepsq; tabulam pictam p̃líí:quo carthaginẽses Hícronem ín Sicília uícerant:proposuit ín latere curíæ Hostilíæ anno ab urbe condita. cccc.xc.fe cit hoc ídẽ &.L.Scípio tabulã quã uictoríæ suæ asíatícæ ín capitolío posuit post quos ídẽ & nõnulli alíí fecerũt At ĩ tabulís externis auctorítatem Ro.publícæ prímus omnium fecit.L. Mũmius cui cogno men achaica uictoría dedit.Nã cum in p̃da uendẽda rex Attalus sexdecím líbrís Arístídís tabulã eme re uellet:i qua líber pater pictus erat:p̃cium míratus,suspícatusq; in ea alíquid uirtutís quod ípse nesci re reuocauit tabulam:& deínde ín Cereris delubro posuit. Quam prímam picturã externam Plínius ípse putauit Romæ publicatã:iuxta que Iuue.poeta locutus uídetur ín satyra Atticus exímie cũ ait.

Tum rudís & graías mírarí nescíus artes.
Vrbíbus euersís prædarum ín parte reperta.

Magnoq; artificũ frãgebat pocula míles. Vnde lí.xxxvi.ínquít ídẽ Plí.uictoría Põpeíí:de Mithrídate primum ad margaritas gẽmasq; romanos mores ĩclínauit:sicut.L.Scípionís:& Cn.Manílíí cælatum argentum:& uestes attalícas & triclínía ærata:sicut. Lmũmíí ad corínthía & tabulas pictas.

Gryllus cum.y.græco & duplícato.l.scríbitur quonomíne uocatus est Xenophontís fílius:quí glorío se pro patría occubuit:cuíuslaudes & epitaphía ut díxit Arístote.ínnumeri scripsere.Socrates etíam si Hermippo credímus íllíus laudes scripsit.

Gynía prima cum.y.græco & penultíma cum.í.latíno scríbitur:fuit teste Herodoto lí. hístoríarũ pri

mo urbs in æolia:& in finibus ioniæ a gryneum nemus dici in sequenti dictione ostendemus.
Gryneum nemus cum.y.græco scribitur sic quoq; dictum a grynia ciuitate Asiæ in cõfinibus æoliæ & ioniæ quã puto aliq̃dõ Clazomenam dictã. Nam de grynia loq̃t Herodotus:de Glazomene uero ait. Seruius sup quartũ æneidos librum:cum apud Virgiliũ dixisset ad Aeneã:Dido:Sed nunc Italiã magnã gryneus Apollo:Italiã liciæ iussere capessere sortes:ubi dicit Serui? Clazomene ciuitas est i Asia iuxta qua nemus est gryneũ:ubi Apollo cũ reuerentia magna colitur:& sup æglogã q̃ inscribit Silenus:ait idẽ Seruius gryneũ nemus est in finibus ioniis Apollini cõsecratũ. At constat gryneam in cõ finibus ioniæ eẽ:ut supra uidimus. Vñ ait ibidẽ Virg.ad gallũ loqns de calamis quos illi dabãt musæ His tibi grynei nemoris dicatur origo.
Ne quis sit lucus quo plus se iactat Apollo. Nã in eo dabantur manifesta Apollinis responsa cui pfuit Mopsus ipsius Apollinis filius ex Mantone filla Tyresia uatis thebani natus:ut dixit Pomponius lib. i. de quo Statius sæpius in dubiis auditus iasone mopsus:& ut Seruius ipse super eandemæglogam at testatur in hoc Calchas & mposus inter se contenderunt de peritia diuinandi:sed a mopso superatus Calchas dolore interit:ut in carminibus. Euphorionis scribi dixit.
Gryps huius gryphis declinatione græca:& in plurali gryphes facit:at nõnulli ex nostris hoc tpe grypho gryphonis declinãt. Quorũ oium prima cũ.y.græco scribit:est animal q̃drupedes & pẽnatũ: qd in hyperboreis mõtibus nascit:& in oi parte corporis leo est pter allas & faciẽ:qbus aglas repræsentat: estq; hoibus & equis maxime infestus:ut ẽt tetigit Vir.in buccolicis:Iungentur iam gryphes equis.
Grypus cũ.y.græco & unico.p.scribit:dicit nasus gibbus seu aqlinus:a gryphis similitudine deductus.

h Adrianus cum aspiratione principii:&.i.latino in antiquis inscriptionibus semp scriptum cõperi. Nam apud athenas ad fauces aquæ ductus extra ciuitatis mœnia ad unũ miliare litteris latinis sic scriptum comperi. Imp.cæsar ælius Hadrianus Antonius augu.pius coss.iiii.trib.pot.ii.p.p aquæ ductum innouis athenis cœptum a diuo Hadriano patre suo consummauit:declinauitque. Ad uero Adrianus sine aspiratione nomẽ est gentile ab Adria urbe deductum: sane dictio hadriana pro filia Minois regis Cræ tæ:ut inscii quidam moderni somniauerunt:nunquam comperta apud antiquos & doctos fuit:ut late uidimus in dictione Adriadne.
Hæma cum.æ.diphthongo scribitur:dicitur apud nos sanguis:unde dictio æmilius forte deducitur:& simili modo aspiratur. Sed nos aspirationẽ abiecimus:ut in antiquis iscriptiõibus aspeximus: de quo supra in dictione æmilius late uidimus.
Hemattites cum.æ.diphthõgo & duobus.t.exilibus atq;.i.latino scribitur:lapis est ruboris sanguinei: a quo nomen assumpsit. Nam αἷμα græce latine sanguis dicitur.
Hæmorrois cum.æ.diphthongo & duplicato.r.atq;.i.latino scribitur:dici potest a nostris sanguinaria. Nam abαιμα quod est sanguis deducitur.
Hæresis sola prima cum æ.diphthongo & ultima cum.i.latino scribit:dici potest a nobis optio seu electio. Nam deducitur ab αἱρῶμαι quod est opto seu eligo:unde a pheresis quæ apud nostros ablatiuo dicitur:& diæresis quæ est diuisio:atq; synaeresis quæ est diuisorum coniunctio:a nõnullis uero secta hæresis ipsa traducitur. Cicero autem uocabulo græco utitur in paradosis cum ait:estq; in ea hæresi quæ nullum sequitur florem orationis.
Hæresius cum aspiratione &.æ.diphthongo scribitur:nomen est uiri proprium.
Hagesilaus cum aspiratione Principii &.i.latino atq; unico.l.scribitur:fuit rex lacedæmonius nõ potestate sed nomine:quemadmodum cæteri spartani reges creari consueuerãt:nam mos erat apud illos teste Plutarcho & Aemilio a maioribus lacedæmõis traditus:ut duos semper haberẽt reges nomine magis q̃ imperio:ex duabus familiis Prodi & Eristhenis:q princeps ex progenie herculis spartæ reges fuerant:horum ex altera in alterius familiæ locum fieri nõ licebat. ita utraq; suum retinebat ordinem & primum quidem ratio habebatur:qui maximus natu esset ex liberis eius qui regnãs decessisset sinis uirilem sexum non reliquisset:tũc deligebatur qui proximus esset propinquitate:per quẽadmodum mortuo Hagi rege frater Hagesilaus substitutus est hic cum a cæteris scriptoribus græcis tum eximie a Xenophonte socratico collaudatus est:eo enim usus est familiarissimæ:gessitq; strenue plurima bella & religiosus in deos:piusq; in patriam fuit quin & magistratibus obedientissimus.
Hagesipolis cum aspiratione principii &.i.latino utrobiq; scribitur:uir fuit atheniẽsis de quo nõnunq̃ Plutarchus meminit.
Halcyones cum aspiratione principii &.c.exili atq;.y.græco scribitur. unde necessario dictionem hanc aspirari indicant poetæ:qui exilem consonantem ante illam positam in aspiratam conuertunt. Theocritus in buccolicis χαλκυόνες στερέυνται τακυμματα ἠνδελαλατατον ubi dixit χἀλκυὸνες cum.χ.& non καλκυονες cum.κ.quod factum esset si halcyones non aspirarẽt. Nam ibi καὶ eẽ debuit sed p subsequente uocalem diphthongus ipsa αι abiecta fuit:&.κ.littera exilis & simplex in:χ.litterã aspiratam ob aspirationẽ sequẽtis uocalis cõuersa fuit:quẽadmodũ supra ostendimus: Quare si non fuisset eius dictionis prima aspirata exilis & simplex.κ.remansisset. Et sunt aues teste Plinio li.v.naturalis historiæ paulo minoris passeribo:hẽntq; maiori ex pte pẽnas purpureas cãdidis admixtas:collo gracili ac pce

ro ꝗs uideri cõtingit raro:ꝗa nunꝗ nisi circa solsticia & in brũa i qua oua deponut apparent Nam tũc quoꝙ medio fere hyemis in mari ipo nidificãt:quo tpe si pontus undosus fuerit: ipsis ouis mãsuescit: Caduntꝙ procellæ oẽs donec halcyones posita oua foueãt. Et cum septem dies sint ꝗbus educunt pul los:septem alios adiungunt quibus partus enutriant:de quibus Ouidius li.xi.metamor.dixit.

Perꝙ dies placidos hiberno tempore septem. Tum uia tuta maris:uentos custodit & arcet
Incubat haleyone pendentibus æquore nidis. Aeolus egressu:præstatꝙ nepotibus æquor.

Halicarnasus cum unico.l.sequente.i.latino &.c.exili;atꝙ unico.s.scribitur:deriuatꝙ ab ἁλὶ cõ qđ marinum indicat:& simili mõ aspiratur ciuitas est maritima in caria regione minoris Asiæ argiuorũ colonia:ut Pomponius li.i.scripsit:in qua Mausoli nobilis extat opus:ut in ea dictione uidebimus.

Haliacmon cum unico.l.&.i.latino atꝙ.c.exili sequẽte.m.scribitur:fluuius est macedoniæ: ut testatur Hesiodus in theogonia.

Halys cum unico.l.&.y.græco scribitur:fluuis est qui teste Plinio li.vi.naturalis historiæ oritur ex radicibus tauri montis & defluens per Cappadociam:diuisit olim regna Lidiæ a persis:item teste Herodoto inter paphlagonas uersus boream exiens:in euxinum põtum desinit:de hoc locutus Apollo ait Crœsus transgressus halym plurima regna perdet.

Halizones cum unico.l.&.i.latino sequente.z.consonante scribitur:populi sunt paphlagonũ: sic quoque dicti teste Aristarcho super quinto iliados librum:quia undique a mari circundantur hoc est ab ὑπὸ ζώστται quod est circundari & ἁλὶ mari.

Hamadryades cum aspiratione principi:&.y.græco scribitur. Nam cõponitur ex ἁμα qđ apud illos aspiratur:& cum sit aduerbium ordinis significat simul & δρυς huius δρυος qđ ẽ quercus:hoc est nymphæ:quæ una cum arboribus & nascuntur & pereunt:& ponitur species arboris pro genere.

Hamaxampeus cum aspiratione principii &.x.consonante in penultima scribitur pars est fluminis hypanis:qui cum fonte xampeo amaro commixtus est:nã componitur ex ἁμα quod est una & ἔαω τὸς quod nomen est fontis callipodum amara scaturigine infamis:

Hamilchar cum.i.&.ch.aspirato a græcis & emẽdatis latinis scribitur:licet barbarum cum quibusdam sequentibus esse dicatur:hic cognomento Barca dictus est:& fuit Hanniballis filius:& pater alterius magni Hannibalis:fuitꝙ carthaginensiis in extremis primi punici belli:& admodum adolescẽtulus. Sicilia præesse cœpit exercitui.cum ante eius aduentum & mari & terra male res gererentur carthaginensium:ipse ubi affuit nunꝗ hosti cessit:neꝙ locum nocendi dedit:sæpeꝙ contrario occasione data lacessiuit:semperꝙ superior discessit:ut Polybius historicus amplissime ostendit.

Hamilcho simili;modo scribitur:atꝙ omnia huiusmodi barbara cum aspiratione scribuntur.

Hannibal cum duplicato.n.&.i.latino scribitur:fuit carthaginẽsis Hamilcharis filius qui tanto cæteris ducibus prudentia præstare uisus est:quanto populus romanus cunctas gentes fortitudine anteibat: nã quãdocũꝙ cũ eo populo congressus est in Italia semper discessit superior:& nisi suorum ciuium inuidia debilitatus eẽt:romãos uidetur superare potuisse. Sed multorum obtrectatio teste Cornelio nepote deuicit unius uirtutem.hic minor quinꝙ & uiginti annos natus imperator factus:proximo triẽnio omnes gentes Hispaniæ bello subægit:saltum pyreneum trãsiit:& ad alpes posteaꝗ uenit:quæ Italiam a Gallia seiungunt:quos nemo unꝗ cum exercitu pter Herculem transierat:ita itinera & loca lapidosa strues cõburendo:& acetum iniiciendo patefecit ut ea elephãtus oneratus ire posset qua antea unus homo inermis uix poterat repere:& cũ iam romanos tribus præliis profligasset:pergens inde per ligures:& apœninum transiliens petebat Hetruriam:quo itinere apud ea loca ubi nunc est florentia: adeo grauí oculorum morbo affecitur:ut dextrum perdiderit:uel ut alii dicunt nunꝗ eo bene usus sit: Qua ualitudine cum etiam premeret. Et gætula ducem portaret belua luscum. C. flammineum consulem apud thrasumeum cũ exercitu insidiis circunuentum occidit:inde in Apuliam pergens maxima clade romanos apud cannas affecit:sed tandem semper inuinctus cogitur a ciuibus suis Italiã relinquere:& opem patriæ afferre quæ a.p. Scipione premebatur:a quo in Aphrica apud rhamam deuictꝰ dum pro reparatione acerrime esset occupatus carthaginẽses bellum cum romanis cõposuerũt:deinde cogentibus romanis cum in exilium mitteretur:ad Antiochum regem syriæ confugit:qui cũ cõtra romanos bella pararet:& Hannibalis consilia sperneret:quem suspectum sermones cum Villio romanorum legato apud Ephesum reddiderant:a romanis uictus Anthiochus & ad pacem coactus Hãnibali significauit illũ peti a romanis:qui cum aufugisset ad Prusiam regẽ Bithyniæ: & eodem modo eius regis cum romanis res procederent non illi similiter romanorum postulationem rex perfidus indicauit:sed eum in romanorum manibus hoc est Titi Quinti:qui ob eam causam uenerat:ut Hannibalẽ Romam captiuum duceret:ita tradidit ut uix tempus sumendi uenenum:quod in annulo regio more gerebat:ei superesse posset:qui quidem annulus ut dixit Iuue.fuit cãnarum uindex ac tanti sanguinis ultor & sequitur: Idemens & sæuas curre per alpes. Vt pueri placeas:& declinatio fias hoc est illis pueris:qui in rhetorum scolis Hannibalis gesta pro declinationis suæ materia assumere consueuerant decessitꝙ teste Aemilio Probo anno septuagesimo uitæ suæ.

Harmonia cum aspiratione principi &.i.latino scribitur:dici potest a nostris concẽtus seu magis ppor cionalitas. Nã descẽdit ab ἁρμόζω quod est coapto:fuit ẽt feminæ nomen quæ filia fuit gelonis syracusarum regis:& uxor Themistii syracusani:quæ deinde ut omnis stirps regia tolleretur occisa fuit.

Harmodius similiter scribitur:& nomen fuit uiri proprium:
Harmodotus cum.t.exili scribitur.nomen fuit poetæ de quo nõnunq̃ Plutarcus meminit.
Harmonides cum.i.latino scribitur:fuit troianus quem teste Homero libro.v.iliados præcipuo quodã amore Minerua dilexerat:ideoq; nihil eum fugit:q; fabrili arte effici posset:is iter alia quæ fabrefecerat naues illas Alexandro ædificauit:quæ fuerunt malorum omnium quæ troianis cõtigerunt caput: pernicioſas quidem ac mortiferas:ut cæteris troianis:ita ipsi ædificatori:quia deorum monita non intellexissent.
Harpilace cum unico.l.&.i.latino atq;.c.exili scribitur:fuit filia Harpali regis Thraciæ & amazonũ regina:ut dixit Seruius super primum æneidos:hæc cum senem patrem captum audiuisset a getis:congregata multitudine subito impetu perrexit & patrem liberauit:quod tetigisse uidetur Vir.li. ænei.i. cum ait. Vel qualis equos threissa fatigat Harpalice uolucremq; fuga præuertitur hebrum.
Harpasa cum unico.s.scribitur:oppidum est in Asia iuxta quod teste Pli.li.ii.naturalis historiæ cautes stat horrenda uno digito mobilis: ea si toto corpore impellatur resistens.
Harpe similiter aspiratur:fuit ensis falcatus:quo usus est Persius:unde Lucanus: Arpem alterius mõstri iam cede rubentem:& ab ἁρπάζω quod est rapio nomen accepit.
Harpya cum diphthongo:&.y.græco & .i.latino compacta scribitur:sed aspirandam esse ostendit Hesiodus in theogonia cum dixit ἠυγο μουσ θαρπυιασ.ita ut cum debuerit esse.τ.simplex siue exili propter aspirationem sequentis dictionis conuersum fuit in.θ.quod est aspiratũ per modũ quẽ in p̃ceptis explicauimus:unde & uerbum a quo deriuatur similiter aspiratur:ut ἁρπάζω.i. rapio:& ponuntur a poetis latinis tres.s.Aello Ocypete:& Celeno.ab Homero uero additur quarta.s.Thyella.
Harpalus cum aspiratione & unicum.l.scribitur:nomen est proprium ab ἁρπάζω deductum:fuit regis Cyri præfectus:a quo teste Igino deducti fuerunt:qui ex terra phocide fugati sunt & quidam alii uelam in agro Lucano resederunt:unde uelinus dictus est portus:pars massiliam cõdiderunt: post annũ amplius sexcentesimum postq̃ Aeneas in Italiam uenit:ex quo rephẽdit Virgilium Iginius: qui in.vi. Palinurum inducit portum hunc Aeneæ denominare & similiter nonnullis aliis in locis:quæ correcturum Virgi.extimat:ut diffuse gellius li.x.noctium atticarum pertractauit.
Hastrubal cum.t.exili a græcis & non cum.d.ut nonnulli ex nostris consueuerunt scribitur:frater Hãnibalis fuit.
Heautõtimerumenon prima aspiratur:& reliquæ omnes sine aspiratione scribũtur:& sunt octo syllabæ eam græcam dictionem apud nos describẽtes:q̃ Terentii unica comœdia inscribitur: significatq; seipsũ cruciantẽ:de quo sane in ea comœdia ptractat:nã cõponit ex hac dictione ἑαυτὸν:q̃ apud illos aspirat in initio & seipsum designat:atq; τ μορουμένον:quod significat cruciantem: quia participiũ est huius uerbi τὺπτομαι:quod est uindicor & crucior. Sane repperi sæpius ab antiquis:quibusdam grammaticis inductam eiusmodi inscriptionẽ cum participio in datiuo:pro quo nos quandoq; ablatiuo utimur:uidelicet τὺπτωμένῳ hoc est in seipso uindicante seu cruciante hocq; plerũq;.
Hebdomada cum aspiratione principi: & unico.m.scribitur:dicitur a nostris septimana: nam deriuat ab ἑβδομος:quod apud illos aspiratur:& apud nos septimum significat.
Hebenum similiter aspiratur:& cum unico.n.scribitur:idq; Herodianus de orthographia attestatur:arbor est quæ in india nascitur. Virgi.libro georgico.i. Sola india nigrum fert habenũ: nam eius lignũ teste Plinio libro.xii.naturalis historiæ nigri splendoris ac iucundi est: accendi Fabianus negat: uritt tamen odore iucundo:ac Herodotus etiam in Aethiopia comperiri dixit:cuius tributi uice regibus perfidis centenas phalangas tertio quoq; anno pensitasse æthiopas cum auro & ebore prodidit: estq; generis neutri & fœminini:neutri quidem ut Virgilius. Sola india nigrũ fert hebenum:fœminini uero ut Lucanus: Qui hebenus inquit mareotica.
Hebe absq; diphthongo scribitur:dicitur a poetis Iunonis filia sine patre.Nam cum grande conuiuiũ Apollo in domo patris Iouis Iunoni nouercæ parasset & ipsa auide lactucas comedisset agrestes factũ est:ut ex illis grauida fieret cum usq; in id tempus sterilis perstitisset:peperitq; deinde Heben: quæ ga formosa erat ab ipso Ioue pincerna constituta est:& dea iuuẽtutis dicata:quæ deinde cum semel ĩ deorum conuiuio pocula ministraret:& casu interram caderet:uestesq; subleuarentur:ita ut obscœna diis monstaret:indignatus Iuppiter eam ab officio amouit:& eius loco ganymedem rapiẽs substituit postremo Herculi in numero deorum iam assumpto coniunx datur:de quo Seneca ĩ octaua iquit deus alcides possidet Heben:nec Iunonis iam timet iras:cuius gener est qui fuit hostis:& Iuuenalis in satyra Exemplo quodcunq; malo ait.Nec puer iliados formosa nec herculis uxor Ad cyathos.
Hebæus cum.æ.diphthongo in penultima scribitur.
Hebrus tam a nostris q̃ a græcis aspiratur fluuiuseſt trachũ celeberrimus qui Aristotelis testimonio li.ii.meteororum ex monte pindo nascitur. Seruius uero ex Oeagrio fluuio patre Orphei qui etiã ex eodem monte pindo nascitur profluere dixit:quod Virgilius tetigisse uidetur libro geo:gico.iiii.cũ ait: Oeagrius hebrus:& quia odryssii montis niues eum plurimum augent:fridigissimum etiam reddunt quare dixit Virgilius in gallo: Si amore æstuantes frigoribus mediis hebrumq; bibamus nos tũc quo q; refrigerari non posse: fuitq; in illo proiectum Orphei caput & lyra:
Hecate cum unico.c.exili atq;.t.absque aspiratione scribit:ponit pro Diana:siue Luna seu Proserpina

Nam hecaton apud græcos centum significat:quem numerum finitum proſinito ei antiqui ob mira bilem potentiam tribuebant:quod tetigiſſe uidetur Vir.li.æneidos.vi.cum ait Voce uocãs hecatem cæloq; creboq; potentem:ubi dicit Seruius hecate proſerpina dicta eſt:aut quod centum uictimis placetur prout Menelaus conſtituit:aut quod centum annos errare faciat inſepultos.

Hecatombe ſimiliter per unicum.c.exile atq;.t.ſine aſpiratione ſcribitur:ſacrificium erat cẽtum bouũ ut in præcedenti uidimus dictione:Iuuenalis in ſatyra:Natali coruine die:Exiſtunt qui promittunt hecatomben:quaſi hecaton.i.centum βοῦσ:quo uocabulo utitur & Homerus.

Hecatompylon cum.c.&.t.exilibus atq;.y.græco ſcribitur:dici poteſt latine centum portarum πυλῶν enim portarum deſignat.

Hector cum.ct.exilibus ſcribitur:fuit regis Priami ex Hecuba a poetis omnibus cantatiſſimus.

Hecuba cũ unico.c.& illo exili ſcribit̃:fuit regis Priami uxor:quã Homerus Dimantis filiã dixit:idq; tegiſſe uidet̃ Ouid.li.xiii.meta.cũ ait.Ergo aliis latraſſe dimantida flebile uiſum eſt.Euripides uero nõ Dimãtis ſed Ciſſei regis tharcum fuiſſe dixit:quẽ ſecutus Vir.li.ix.æneid.dixit Ciſeis prægnans ignes enixa iugales:uidelicet cũ pepererat Paridem:qa prægnans ſomniauerat ſe accẽſam facẽ parere quæ patriam totam inflammaret:fuitq; ſtatura grandi:& uirili animo:pia & benigna: ſed amiſſo uiro patria & nobiliſſimis filiis:in canem conuerſa ponitur ab Ouidio libro.xiiii.metamorphoſeos.

Hedera cum aſpiratione & abſque aliqua diphthngo ſcribi:debet:arboris eſt genus aliis arboribus uel muris inſidẽs:& ab ἕδρᾱω quod eſt colloco uel iſideo deducitur:& non ab hæreo uerbo latino:ut quidam putauerunt:cuius prima diphthongum habet:& naturaliter producitur:& hedera primam corripit.hanc teſte Plinio libro.xvi.naturalis hiſtoriæ negauerat Theophaſtus naſci in Aſia:nec in india niſi in monte mero:quare Alexandrum ob raritatem ita coronato exercitu ob uictoriam ex India rediſſe exemplo liberi patris cuius deſ;ut ille inquit:& tunc adornãt thyrſo galeas: quinetiam hac ſcuta thraciæ populi in ſolemnibus ſacris teſte feſto in tutela liberi patris eſſe putabatur:qa ut ille iuuenis ſẽper:ita hæc uirens: uel quia ita illa omnia ſicut ille mẽ es hominum illigat:ſed pergit Plinius inimica arbor ſatis omnibus:ſepulchraq; ac muros rumpens:ſerpentium frigori gratiſſima:ut miq; ſit illã in honore ullo habitam.huius ut in ſequentibus ille idem oſtendit:ſpecies ſunt tres:eſt enim candida & nigra hedera:tertia uocatur hellix & ianum:rurſus & hæc ſpecies diuiduntur in alias: quoniã eſt aliq; fructu tantũ candida:alia & folia ſimili modo & nigra alicui ſemẽ nigrũ alii crocatũ cuius coronis poetæ utuntur foliis minus nigris:quam quidam myſiam:alii bacchiam uocant:hellix uero fructũ nõ gignit:eſt & alia rigẽs hedera:quæ ſine adminiculo ſtat:ſola omniũ generum:& ob id uocata cyſſos: de qua in ea dictione uidimus:& alia e diuerſo nunquam niſi humo repens dicta chamecyſſos:ut etiam i ſimili dictione uidimus:at uero Seruius in bucolicis dixit nigra autem uel alba hedera nõ ex foliis ſed in ligno cognoſcitur:& infra ſubdit Plinius hedera mira proditur natura ad experienda uina:ſi uas fiat e ligno eius uina tranſfluere:ac remanere aquam:ſiqua mixta fuerit:eadem teſte eodem Plin.in eo dẽ libro ſi teratur lauro uel laurum conterat:ignem admodum ſilicis & ferri concipit:ſane coronabãtur hedera poetæ:cum in certaminibus ex iudicum ſententia approbati fuiſſent:ut inuentum epigrãma apud Hiſtoniũ frentanorũ oppidum ſaxo inſculptum his uerbis idicat.L.Valerio pudẽti.L.F. hic cum eſſet annorum.xiii.Romæ certamine ſacro Iouis capitolini luſtro.vii.clãritate ingenii coronat⁹ eſt inter poetas latinos omnibus ſententiis iudicium:huic plebs uniuerſa municipium hiſtonienſium ſtatuam ære collato decreuit:ideo & de ſeipſo dixit Ouidi.in.viii.de ponto.

Tempora ſacrata mea ſunt uelata corona.

Publicus inuito quam fauor impoſuit:ſed q; ex hedera coronarentnr oſtendit Vir.in bucolicis cũ ait. Paſtores hedera creſcentem ornate poetam Iuuenalis in ſatyra Et ſpes & ratio inquit Qui facis i parua ſublimia carmina cella. Vt dignus uenias hederis & imagine macra.& Perſius ſimiliter. Quorum imagines lambunt hedere ſequaces:& hoc ſiue a ſimilitudine ppetui uiroris:ſiue quia libero patri hoc eſt Baccho ſacrata ſit:& poetæ ut bacchãtes inſanire dicantur:ſiue ut alii dicũt:quia ex una parte folio rũ hedere uiridior eſt quo famæ æternitas indicatur:ex altera pallor qa poetas ipos ex ſtudiorum labore conſequi uidebatur :ut Perſius in prima ſatyra:En pallor ſeniumque.Iuuenalis ſimiliter de poetis qui tempore mecœnatis florebant locutus inquit: Tunc utile multis pallere & uinum toto neſcire decembri ita cum triumphantes duces lauro coronarentur:& Auguſtus non ſolũ dux inclytus:ſed poeta clariſſimus fuerit:inquit ad illum Virgilius. Atq; hanc ſine tempora circum.Inter uictrices hederã tibi ſerpere lauros:ſunt & qui uelint nonnunquam poetas etiam myrto fuiſſe coronatos:ut ingenii acumen:& ſcriptorum odor denotari poſſet.

Hegeſippus abſq; aliqua diphthongo &.i.latino atq; duplicato.p.ſcribitur:nomen eſt uiri proprium.

Hegeſias abſq; diphthongo &.i.latino ſcribitur:fuit unus philoſophus cyreniacus:q copioſe diſputauit de bono mortis:alter fuit ſtatuarius q teſte Quint.in.xii:duriora & tuſcanicis proxima effingebat

Hegeſipyle antepenultima cum.i.latio:& penultima cum.y.græco ſcribit̃:fuit teſte Herodoto li.vi.hiſtoriarum holori regis Thraciæ filia:quam Milciades athenienſium dux accepit.

Helectrũ cum unico.l.&.ct.exilibus ſcribitur:græcũ uocabulum eſt ab ἥλιος qd̃ eſt ſol deductum:ut uidebimus in dictione heliades:& eſt ſuccus ex arbore pineí generis profluens:& ob id a latinis ſuccinũ appellatum:a cuius coloris ſimilitudine puto eam mixturam helectrũ dici:quæ ex parte quadã auri &

argenti conficitur:dicente Plinio libro.xxxiiii. naturalis hiſtoriæ:aurum in quo quinta argẽti portio eſt:helectrum uocatur:& ſi quintam portionem exceſſeris incudibus non reſiſtit:& ut pergit eſt etiam helectro auctoritas Homero teſte:qui Menelai regiam auro helectro argeto ebore fulgere tradit. Mineruæ templum habet lyndos inſula rhodiorum:in quo helena ſacrauit calicem ex helectro.

Helicon abſq; diphthongo & cum unico.l.atq;.i.latino &.c.exili ſcribitur:unus eſt ex iugis parnaſi:qui & alio nomine cyrrha dictus eſt:fuitq; Apollini ſacer:ut in dictione parnaſus uidebimus.

Helios cum.e.abſq; diphthõgo & unico.l.atq;.i.latino ſcribitur:dicitur a noſtris Sol:& ide heliades heliogabalus & plura alia deducuntur.

Heliogabalus cũ ſimplo.l.atq;.i.latino ſcribitur:fuit naturalis filius Antonii Caracallæ:illiq; eo tpe ex Semiamira formoſiſſima fœmina apud phœnices genitus quo pater eius Seuerus cũ parthis bellũ habuit:hic cũ adoloſcẽtulus eẽt.factus ẽ ſacerdos Solis apud phœnices uñ.Heliogabali cognomẽ adeptus eſt.Nã helios ut diximus:ſol eſt:& gabalus teſte Seruio ſup ſeptimũ æneidos illius propriũ nomen fuit:uel ut alii dicũt lingua phœnicia ſacerdos:deinde artificio matris ad imperiũ apud Antiochiã aſſumptus ẽ iterfecto.ſ.Macrino:q firmata iã pace cũ parthis libidinoſe cũ illa uiuebat. Quare ad urbẽ ueniens Heliogabalus a ſenatu impetrauit:ut mater in ordine ſenatorio locaretur:quæ prima fœmina in eo ordine fuit:ut hæc & reliquam Heliogabali ſpurciſſimam uitam Helius lãpidius pertractauit.

Heliopolis cũ ſimplo.l.&.i.latino utrobiq; ſcribitur:ciuitas eſt Aegypti:quæ a græcis teſte Diodoro ſiculo Thebæ dicitur:huius ciues teſte Herodoto libro hiſtoriarũ ſecũdo apud ægyptios omnium ſapientiſſimi habent:altera eſt in Cilicia patria Cryſippi ſtoici:ut oſtendit Solinus cũ de Cilicia tractat.

Heliades cum unico.l.&.i.latino ſcribitur:patronymicum ẽ fœmininum ductum ab helios q ẽ Sol.Nã ſorores dicuntur Phæthontis:quæ fraterna funera iuxta eridanũ deplorantes cõuerſæ dicunt in alnos dicente de illis Virgilio in ſileno: Atq; ſolo proceras errigit alnos:uel in populos:ut dixit Ouidius:q̃ ſane arbores ut aiunt cũ ſol torrens Iunio Iulioq; menſibus cancrũ atq; leonem attingit æſtu ualido fiſſis corticibus ſuccum ſui liquoris in eridanũ fluuium iaciunt:q cum in lapidẽ obduretur helectrũ dicitur quia Sol helios appellatur:& illud ex ui ſolis originem ducere dicunt:unde Ouid.li.meta.ii. Stillataq; ſole rigeſcunt De ramis electra nouis:q̃ lucidus annus Excipit:& nuribus mittit geſtanda latinis: hocq; prius græci poetæ fere omnes dixere ut Aeſchilus:Polyſenus:Euripides:Satyrus & Nicãder: quod ſane dictũ ut ait Pli.li.xxxvii.naturalis hiſtoriæ falſum eẽ Italiæ teſtimonio patet:ubi helectrũ naſci nũq̃ compertũ eſt:quare infra ſubdit certũ eſſe gigni in inſulis ſeptentrionalis oceani:& a germanis appellari gleſſum:ob quod a noſtris unã eaꝝ inſularum gleſſaria eſt appellata:Germanico Cæſare ibi claſſibus rem gerente:& ſubdit.Naſcitur ãt defluente medulla ex arboribus pinei generis:ut gũmi in ceraſis:reſina in pyris errupti humoris abundantia. Denſatur rigore uel tpe aut mari cũ ĩtumeſcens æſtus rapuit ex inſulis:& infra ſubdit. Arboribus ſuccum ẽt eſſe priſci noſtri credidere:ob id ſuccinũ appellãtes ſed famã rei priſcis poetis teſte eodẽ Plinio fecere proximæ pannoniæ id accipiẽtes circa mare hadriaticũ:& pado annexa fabula fuit:quia tranſpadanoꝝ agreſtes fœminæ ſuccina decoris gratia maxime geſtare conſueuerant:ac ẽt hodie obſeruant:uerum cũ ex illis p̃cioſa pocula ſuccauarenẽ: dixit Iuuenalis ĩ ſatyra:Si te ꝓpoſiti:Ipſe capaces heliadum cruſtas & inæquales berillos:uidelicet ob ſculpturæ artificiũ:uel ob aliaꝝ gemmarum ornamenta:nam ut ſubdit Birrho ut multi gẽmas ad pocula trãſfert a digitis:q̃s in uagina frõte ſolebat Ponere zelotypo iuuenis prælatus Hiarbæ regi.ſ.mauritaniæ cui iuuenis Aeneas prælatus fuit:de quo Virgilius libro æneido.iiii. Aſt illi ſtelatus iaſpide fulua enſis erat:& reliqua quæ hunc Iuuenalis locum explanant.

Heliotropia cum.i.latino utrobiq;:&.t.exili ſcribitur:herba ẽ quæ admotum Solis conuertitur:& componitur ab helios:quod eſt ſol:& τροπη conuerſio:ab aliquibus heliotropium ſcribitur.

Helichryſios cum.ch.aſpirato ſequente.y.græco in eadem ſyllaba ſcribitur:ſecundum nonnullos:flos eſt:qui teſte Pli.li.xxi.natu.hiſt. habet folia auro ſimilia:& tenue cauliculum grãdeq; ſed durum:& cõponitur dictio ex ἥλιος ov qui eſt Sol:& chryſos aurum quaſi aureus flos eẽ uideatur:& propterea rectius ſcribitur ſine aſpiratione in principio:

Heleus cũ unico.l.ſcribitur:nomẽ fuit Bacchia ciuitate Helidis:ubi plurimum honoratus fuit tractũ.

Helicopis cum unico.l.&.i.latino utrobiq; atq;.c.exili ſcribitur nomen fuit nymphæ.

Helena cum aſpiratione principii & unico.l ſcribitur:habetq; apud græcos accẽtum in penultima quẽ teſte Seruio ſup.viii.æneidos commutauit in primam:de quo in dictione proſodia cauſã uidebimus: fuit filia Tyndari ex Leda.quæ teſte Gorgia ex ſua admiranda pulchritudine uiſa eſt filia Iouis: quam primo uirginẽ Theſeus rapuit:ſed itacta fratribus reſtituta fuit:nupſit deinde Menelao:& uiro abſcẽte a Paride iterum rapitur:poſt cuius mortem nupſit Deiphobo fratri Paridis:tandem poſt Troiæ excidium redditur Menelao:qui nauem cum illa aſcendit patriam petiturus.ſed actí tempeſtatibus in ægyptum ad regem:quem Homerus Polibum uocat deuenere:unde deſcendentes.atq; octo annis errãtes:ut teſtis Euſebius in patriam tandẽ reducti ſunt:lõge ante mortuo Agamẽnone:& illis forte diebus Aegiſtho. Sane ex antiquis græcis ſcripſere nõnulli illam nequaquam a Paride raptam fuiſſe: ſed aliam cauſam troiani belli extitiſſe:quod.ſ.Herculem quærẽtem illam olim raptam a Theſeo & Protheo regi Aegypti commẽdatam ſuſcipere noluerunt:ad quam petendam Menelaum ad Aegyptum poſt bella troiana profectum fuerũt:hocque ex relatu Porphyrii in quibuſdam gloſulis ſup Homerũ

accæpi:Sed quæ ſupra diximus poetæ omnes græci quos legimus latiniq; cõfirmant eãdem fuiſſe im mortalem ex longa ætate computare uoluit Seruius ſuper ſecundum æneidos dicens cõſtare fratres eius cũ argonautis fuiſſe:argonautaq; uero filios cũ thebanis dimicaſſe:quoq; iterũ filios cõtra Troiam bella geſſiſſe:ſed utcũq; res fuerit:retulit Iſocrates illã ſenio iam cõfectam:& i rugas faciẽ contractam:p ſpeculum inſpicientẽ uiros illos fortes:ſeu heroas & ſemi deos:ut uerbis Homeri loquar longo riſu ridere conſueuiſſe:qui pro tam caduca tamq; falaci re tanto ardore ac pertinatia depugnaſſẽt non.n.ob aliud pugnaſſe ab Homero dicuntur:quia reſtituta Helena ſe receſſuros promittebãt. Oui. uero illam fleuiſſe dixit:cum ait libro quintodecimo metamorphoſeos.

Flet quoq; ut in ſpeculũ rugas conſpexit aniles. Tyndaris:& ſecum cur ſit bis rapta requirit!

Helenius cum unico.l.&.i.latino ſcribitur:flos dicitur teſte Plinio libro.xxi.naturalis hiſtoriæ ex lachrymis Helenæ natus:& ideo in Helena inſula ut ait laudatiſſimus eſt autem frutex humi ſe ſpargens dro dantalibus ramulis folio ſimili ſerpillo.

Helcus cum.c.exili ſcribitur:id eſt quod a nonnullis ex noſtris hulcus ſcribitur.

Helorus cum unico.l.ſcribitur:fluuius eſt Siciliæ teſte Pli.lib.iii.natu.hiſto.qui campus ut Nilus ſuper funditur:dicente etiam Virgilio libro tertio ænei.Exupero ꝓpingue ſolum ſtagnantis helori.

Helops cum unico.l.ſcribitur:piſcis eſt:quẽ teſte Quintiliano libro quinto de Inſtitutione oratoria ait ſcarum noſtro mari non ducas:unde Columella libro.ix.ait pamphylio profundo & nec alio paſci.

Heliſabet cum unico.l.&.i.latino atq;.t.exili in fine ſcribitur:nomen hebrææ fœminæ proprium.

Hellin cum duplicato.l.&.i.latino ſcribitur:fuit Ariſtarcho teſte ſuper decimũ odyſſeæ Deucalionis filius:a quo græci hellines uocitati fuerunt:ut uidebimus in dictione Pyrrha.

Hellas cum duplicato.l.ſcribitur:regio eſt:de qua in dictione attis plene uidimus:& teſte Pli.libro quarto naturalis hiſtoriæ ab Iſthmi anguſtiis icipit:a noſtris appellata Græcia.ſic quoq; a græco rege:q̃ primus in illa regnauit:a cui⁹ filia uocata ẽ Attis:deide ab Helline Deucalionis & Pyrrhæ filio dicta fuit Hellas:ſed nos antiquius nomen ſeruamus:ac græciam dicimus.

Helle huius helles cum duplicato.l.ſcribimus:fuit Athamãtis argiuorum regis filia:&Phryxi ſoror: ut uidebimus in dictione Phryxus.

Helleſpontus cum duplicato.l.&.t.exili ſcribitur:mare eſt illud ſtrictum:quod a Tenedo uſq; ad Propõtidem uergit ab helle denominatum:ut uidebimus in dictione phryxus:& inde helleſponticus & helleſpõtiacus:ut Virgilius libro georgicorum tertio.helleſpontiaci ſeruet tutela Priapi.

Helleborum cum duplicato.l.ſcribitur:herba eſt medecinalis:quæ plurima naſcitur in Anticyra inſula: ut in ea dictione uidimus:& uocatur teſte Plinio libro.xv.naturalis hiſtoriæ apud italos ueratrum: ſũtque teſte Aulo Gellio libro.xvii.duæ eius ſpecies coloris inſignes candidi & nigri:qui nõ in ſente neq; in uirgultis :ſed in radice dignoſcuntur:de quibus plura ſcribuntur.

Hellix cõ duplicato.l.&.i.latino ſcribit:gẽus ẽ hederæ:ut i ea dictiõe uidimus:q̃ apd nos lubricũ idicat.

Hemis cum aſpiratione principii &.i.latino ſcribitur:apud nos traducitur:ut plurimum ſemis:nã græce ſcribitur ἡμισ cuius aſpiratio in.ſ.noſtrum conuerſa fuit & ultima littera abiecta.

Hemicyclus componitur ex hemi quod eſt ſemis & cyclus abſq; aſpiratione &.y.græco:quod eſt circulus:quaſi dimidius ſit circulus.

Hemina cum aſpiratione principii &.i.latino ſcribitur:genus eſt uaſis quo uinum uel frumentum uẽdebat:& ab hemis deſcẽdit quod eſt ſemis:quaſi media ſit ſextarii:quod Gellius libro tertio noctiũ atticaꝝ oſtendiſſe uidetur:quum de dimidio & dimidiato loquens inquit ſi ſextario hemina fuſa eſt non dimidiatum ſextarium fuſum dicendum eſt ſed dimidium.Perſius i ſecunda ſatyra:Fregerit heminas arreti ædilis iniquas:unde accentum detinet in penultima & inde heminaria quaſi mediocris dici põt. Quintilia.libro ſexto de inſtitutione oratoria.Fabius maximus incuſatus Auguſtæ congiarioꝝ quæ amicis dabantur:exiguitatem heminarium eſſe dixit:ſane eõgiarium id uini eſt:quod a principe aliquo doni gratia in populum datur:eſt etiam menſura quædam:ut Paulus iuriſconſultus de fundo inſtructo & inſtrumẽto legato oſtendit cum ait:item urnæ æreæ:& congiaria ſextaria.

Hemiſpærium cum.i.latino utrobiq; ſcribitur: dicitur a noſtris media ſpæra.

Hemiſtichos cum.i.latino utrobiq; &.t.exili atq;.ch.aſpirato ſcribitur:dicitur a noſtris medius uerſus: nã σ τιχõσ græce latine uerſus dicitur:ſed in neutro poſuit Seruius ſuper primũ georgico.cum ait.& Vir.hoc hemiſtichon unum de multis:unde etiam a multis hemiſtichium nuncupatur.

Heniochus cũ.i.latino &.ch.aſpirato ſcribitur:dicitur a noſtris auriga.

Haracleus cum.c.exili &.e.in penultima ſcribitur:nomen fuit nonnullorum imperatorum romanorũ cõpoſitũq; eſt ex ἡρα quod ẽ Iuno:& κλεõσ gloria:quaſi Iunonis ſit gloria.

Hera cũ.e.abſq; diphthõgo & unico.r.ſcribitur:dicitur latine iuno:quo uocabulo etiã antiquiores noſtri uſi ſunt:ut Ennius in oratione Pyrrhi cũ captiuos romanis reddidit.Ferro non auro tandem certemus utrinq;.Vos ne uelit an me regnare hera:quidue ferat ſors uirtute experiamur.

Heraclea cum.c.exili ſcribitur:& componit ex hera quæ eſt iuno & cleos gloria: quo nomie plures urbes cognominatæ fuerũt.nã una eſt in radicibus montis Oetæ in plano poſita: quam Aſaris flumen afluit:ut oſtendit Liuius libro quinto de bello macedonico:alia fuit i Propõtico:quæ prius Perinthus. uocabatur:& utquidam ferunt ab heraclio conſtantinopolitano imperatore heraclea cognominata

fuit:in hac fuit amphitheatrum unum ex ſeptem ſpectaculis orbis:alia fuit in ponto boeticorum colonia:alia in Italia in finibus campaniæ.

Heraclides cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:fuit heracleotes philoſophus ex ponto & filius Euthyphõis fuit uir dies qui athenas proficiſcens Speuſippum primo audiuit:& licet ẽt pythagoreorum fuerit auditor:Platonẽ tamen imitari ſtudebat:molliori ueſte utebatur:fuitq; adeo tumens:ut attici non ponti cum ſed ponticum uocarẽt:fecit dialogos plures & tragedias:Sunt qui aſſerant illum patriã a tyrãno liberaſſe:eo.ſ.necato:ut teſtatur Demetrius Magneſius:qui inſup addit draconem illum nutriuiſſe:& cum iam moriturus eẽt iuſſiſſe cuidam ex neceſſariis:ut corpus occuleret:draconem lectulo ſuppone ret ut putaret ad deos migraſſe:quo facto efferentibus Heraclidem ciuibus eumq; laudibus ꝓſequẽtibus:draco clamore audito ex ueſtibus prodiẽs multos perturbauit: poſtea manifaſta ſunt omnia.Idẽ de illo hippotus rettulit.Fuere heraclides quattuordecim:primus hic ipſe.Secundus cõciuis huius:q pyrrhicas nugas conſcripſit.Tertius cumãus qui perſica quinq; libris abſoluit.Quartus cumãus orator qui artes rhetoricas ſcripſit.Quintus alexandrinus:Sextus itidem alexandrinus perſicarũ ꝓprietatum ſcriptor.Septimus dialeticus Bazileites:qui cõtra Epicurum ſcripſit.Octauus medicus iceſiũ.Nonus medicus tarentinus empericus.Decimus poeta qui præcepta cõſcripſit.Vndecimus ſculptor phocenſis.Duodecimus argutus epigrammatum ſcriptor.Decimustertius magneſius qui mitridatica ſcripſit.Quartuſdecimus qui de aſtrologia libros compoſuit.

Heraclitus cũ.c.&.t.exilibus atq;.i.latino ſcribitur:fuit Epheſius philoſophus Bliſonis:ſiue ut alii dicũt Heratonis filius:hic teſte Laertio iter cæteros elato aĩo fuit:& oẽs contemnens dicebat Homerum dignum ut de certaminibus eiiceretur:colaphiſq; cæderetur:nec aliquẽ audiuiſſe ferunt ſed ꝑ ſe oĩa didiciſſe de republi.& de theologia diſſeruit:& librum illũ in templo Dianæ repoſuit obſcure ſcriptum:ut ſoli docti intelligerent:ne ſi uulgo tractaretur fieret contemnibilis:noluit ad Darium Hyſtaſpis filum & regẽ Perſaꝝ accedere:qui eũ benigniſſime ꝑ epiſtolã conuocabat:ſeceſſit deinde in mõtes & ibi olera comedens:decidit in morbum itercutis:quare in urbẽ rediens ſciſcitabat medicos ꝑ ænigmata: an poſſet ex imbre ſiccitatem facere:illis non intelligentibus introiens in ſtabulũ bouinũ:& ſe ſimo bubalino obruens:credens illo calore poſſe humorẽ exſiccare interiit: ſexageſimum annũ agens:fuitq; teſte Hermippo ſepultus in foro.Quinq; fuerunt Heracliti:primus hic ſecundus poeta lyricus:tertius halicarnaſeus uir elegans:quartus leſbius qui macedonum ſcripſit hiſtoriam:quintus ridiculus uir.

Hercules cum.c.exili & unico.l.ſcribitur:& interprætatur ἥρας.i.iunonis κλέος gloria:quaſi illa ꝑſeq; te magnam gloriam ſit conſecutus:& dicitur a poetis omnibus iouis ex Alcmena filius apud Thyrinthiam urbem natus & educatus:& ut dixit Macrobius libro ſaturnaliũ:non exiſtimes Alcmenæ apud Thebas boetias natũ ſolum uel primũ Herculem nũcupatum:immo poſt multos atq; poſtremos ille hac appellatione dignatus eſt:honoratuſq; hoc noĩe.qd̃ multa fortitudine nomen dei ꝑmeruit Varro ẽt cum nominaſſet quadragita tres Hercules adiecit poſtea q; oẽs q aliqd fortiter feciſſent Hercules uelut appellatiuo noĩe dicti fuerũt.Sed huic q iouis filius dictus fuit:cũcta poetæ abſq; alioꝝ differẽtia tribuũt:itaq; ei⁹ laudes & duros mille labores diuinæ.Vir.li.yiii.ænei.ꝓſequit:Vt pria nouercæ.

Monſtra manu geminoſq; premens eliſerit angues. Vt bello egregias idem deſiecerit urbes.

Troiamq; œchaliamq;:& ſubdit:Tu nubigenas inuicte bimembre.

Neleum pholeumq; manu:tu creſia mactas.

Prodigia.& uaſtũ nemeæ ſub rupe leoné:& reliq; ꝙbus Mart.li.iiii.epigrãmatũ alia ſupaddidit dicens.

Si cupis alcidæ cognoſcere facta prioris.

Diſce:lybin domuit:aurea poma tulit.

Peltatam ſcythico diſcuſſit amazona dono.

Aeripidem ſyluis ceruam:ſtymphalidas undis.

Abſtulit a ſtygia cum cane uenit aqua.

Fœcundam uetuit reparari mortibus hydram.

Heſperias tuſco lauit in amne boues.

Hercynii cum.c.exili ſequente.y.græco atq;.i.latino in penultima ſcribit:populi ſunt teſte Herodoto uetus pelaſgorum colonia.

Hercynia eodem modo ſcribi exiſtimo:ſylua eſt teſte Pomponio mella in Alemania maxima:quæ dierum.lx.iter occupans:ut maior aliis ſyluis quæ in germania ſunt ita notior.

Hermagoras in initio aſpiratur:Sane maiores noſtri non in as ſed in.a.finiebant:ut Cicero in rhetoricis & in Bruto Hermagora ſemper ſcripſit:quia teſte Quintil.non temere maſculina græca in.a. atq; in.s.littera exire recto caſu patiebãtur:unde ab antiquorũ plæriſq; Aenea & Anchiſa ſcriptũ fuiſſe dixit:& Pelia pro pelias apud Celium legebatur:& apud Meſſallam bene fecit Euthia:fuit itaq; Hermagoras rhetor græcus:& teſte Quintiliano circa finẽ tertii libri de inſtitutione oratoria:uir quidã ſubtilis:& in omnibus admirandus.

Hermes cum aſpiratione principii ſcribitur:dicitur a noſtris Mercurius:quia mercibus præeſſe aſſerit ſed proprie interpres traducitur.Virg.li.æneidos.iiii.Nunc etiam interpres diuum ioue miſſus: & ut Cotta põtifex apud Ciceronem de natnra deorum oſtendit:quinq; fuerunt Mercurii: quorum quatuor ꝑ ordinem enumeratis:quitum eum fuiſſe dixit:a quo ſit Argus occiſus:ob eãq; cauſam in ægy-

ptũ ꝓfugisse tradidit:a quo apud eos primus anni mensis:hoc est september nomen accæpit.idem op pidũ cõdidit:quod ẽt nunc græce hermopolis:hoc est Mercurii ciuitas nuncupatur:qui tam & si ho mo fuit antiquissimus:tamen & instructissimus in omni genere doctrinæ:adeo ut ei multaꝝ rerũ & ar tium scientia Trimegistro:hoc est ter maximo cognomen imponeret:scripsitq; libros multos ad cogni tionẽ diuinaꝝ rerũ ptinẽs:qui adhuc apud græcos extãt & quoꝝ magnã partẽ ergo perlegi.

Hermaphroditus cũ.ph.aspirato.i.latino &.t.exili scribit:fuit Mercurii filius ac Veneris:ex quoꝝ no minibus cõpositũ ipse nomen habuit:nã hermes ut uidimus est Mercuri.& aphros spuma.i. Venus:q̃ ex maria spuma nata dr:de quo Oui.li.meta.iiii.ait.Et pater & genitrix amboꝝ nomẽ habenti. quin oẽm illius explicat fabulã:& iã pro eo qui utrunq; sexũ habet accipi cõsueuit.

Hermenia cũ.i.latino in penultima scribit:dicit a nostris interpretatio:& inde perihermenias hoc ẽ de interpretatio liber quidam Aristoteles inscribitur.

Hermione cũ aspiratiõe principii &.i.latino scribit:fuit Menelai filia ex helena cõiuge:q̃ puellula adole scẽtulo horesti Agamẽnonis filio desponsata fuit:sed Aegistus regiã Agamẽnonis occupasset & Ele ctræ industria eius manus euasisset.horestes ut rettulit Sophocles in Electra cõcessit illã Aegistus Pyr rho filio Achillis:qui deinde ab horeste iterfectus:ut ostẽdit Vir.i.iii.ænei.illã ad se reduxit.

Hermus cum aspiratiõe principii scribit:fluuius est lydiæ teste Seruio:qui arenulas aureas ducit:dicẽ te Vir.lib.georgi.ii. Atq; auro turbidus hermis:& teste Herodo.li.i.apud sardis fluit:quæ ciuitas fuit i lydia:& Crœsi regio:ut in ea dictione uidebimus.

Herne cũ aspiratione principii ab antiquis scriptũ cõperi:nec græcũ ẽ:sed teste Seruio sup septimum ænei.sabinũ uocabulũ:qui a græcis originẽ habuerũt:& indicat saxa:unde hernici montes.i.saxosi di cunt Vir.uero ad maiorẽ expressionem inquit:hernica saxa colunt:quos diues anagnia pascit.

Heros cum aspiratione principii scribitur:& intelligitur apud nos uir fortis & semideus:hoc ẽ plus ho mine detinens:ut ait Hesiodus: ex quo herois patronymicũ uoce & delcinatiõe fœminum deducit Ouidius lib.ii.de sine titulo. Tu qua tam longa es ueteres heroidas æquas.

Herodotus cũ aspiratiõe principii &.t.exili scribit:fuit historicus græcus oibus ꝑferendus: cuius histo riã magnã cũ uoluptate sem:per legi:nam teste ẽt Quintilia. est dulcis candidus & diffusus scripsitq; hi storiã suã teste Plinio li.xii.natura.histo.anno urbis Romæ trecentesimo.x.

Herostratus cũ aspiratiõe & reliqs sine aspiratiõe scribit:& ualet interꝑtari heros exercitus:fuit uir sce lestus & ignauus:qui ut nomẽ memoria sceleris ꝓpagaret:incendiũ nobilissimæ fabricæ tẽpli ephesiæ Dianæ manu ꝓpria struxit:sicut ipse cõfessus est uoto adipiscendæ famæ latioris:quo die Alexander magnus natus ẽ:post Romã cõditã anno trecẽtesimo octogesimognto.ut annotauit Solinus qđ post modũ ut idẽ refert ephesii ad cultũ augustiorẽ reformauerũt Democratæ architecto.qui alexãdria in ægypto iussu alexãdri metat⁹ fuerat:ut late de illo Vitruui⁹ i ꝓœmio li.ii.de architectura scripsit.

Hersillia cum.i.latino utrobiq; scribit:fuit Sabina Romuli uxor.

Heptamemeris uel heptimemeris mutatiõe.a.in.i.latinũ cũ aspiratione principii &.t.exili scribtur cæ sura quædã est cũ syllaba naturaliter correpta in uersu producit quod fieri solet in principio quarti pe dis uel septimæ syllabæ:si tres spondei præcedãt.quasi septima dicat diuisa pars.nã ab ἑπτα quod est septem:& μέρ ξω quod est diuido componitur.

Heptaporus cũ aspiratiõe principii:&.t.exili scribitur fuit Troiæ:ut ostendit Homerus circa initium libri.xii.iliados:nam componitur ab ἑπτα quod est septem & πορος meatus.

Hesiodus cum aspiratiõe principii &.i.latino scribitur:fuit poeta antiquissimus Dii filius ex Pycimide uxore:qui cũ æoles cumæi essent:& paupertate nimia eo in loco grauarent: relicta patria ad ascram uicum boeticoꝝ cõfugerunt:ut græci oẽs Hesiodi expositio attestant:& subdit cum oues patris in par naso monte depascerẽt:raptus a musis ex lauro heliconis coronatus:& poeta ab illis constitutus est qđ Oui.li.fastoꝝ.vi.tetigit cum ait.Ecce deas uidi:non quas præceptor arandi. Viderat:ascræas cum se queretur oues:& Virgilius in bucolicis ad Gallum.

Dixerit hos tibi dant calamos:an accipe musæ. Ascræo quos ante seni:quibus ille solebat:
Cantando rigidas deducere montibus ornos:& ut dixit Pli.libro.xiii.natnralis historiæ primum ipse fuit: q̃ de agricultura metrice scripsit:quẽ secutus Virgil.ait li.georgico.i. Ascræumq; cano romana per oppida carmen.scripsitq; etiam ex his quæ habemus theogoniam.& aspida.Hunc fuisse tempo ribus Homeri ostendit gellius ex epigrãmate.quod apud heliconem i tripode musis Hesiodus ipse di carat:cui ut dixit Quintl.datur palma in illo mediocri genere dicendi: quod intelligo apud græcos: nam indicio meo supereminet Virgi.

Hesperus cum aspiratiõe principii scribit stella ẽ serotina:ut Virgi. in ultimo bucolicorum tetigit cũ ait: Venit hesperus ite capellæ & illa eadem quæ dicit uesper:idem li.i.georgico. Quid uesper serus uehat:qn & uesperugo ab aliquibus noiatur:ut Plau.nec uesperugo nec uirgiliæ occidũt:a quo dedu ctum:est uocabulũ uespa & uespilio ꝑ his q̃ funerãdis corpibus officiũ gerunt:nam ut ait Festus:non sic ab eo paruo uolatili dicunt:sed qa uespertino tempore eos efferunt:qui funebri poma duci pro pter inopiã nequeũt:ut Martia. Qui fuerat medicus nunc est uespillo diaulus.simili mõ & uespilio qa uespe uolet.Rursus & illa eadem excogitata stella a Pythagora primũ fuit:quæ aute solẽ oriri cõ spicit.& quæ tunc quoq; Lucifer nominatur:ut Virgili.in Damone nascere præquediẽ uentens age

lucifer almũ.q̃ græce φωσ φερον dicit̃:a nobis ẽt nõnunq̃ iuba trãnsferr̃:eo q̃ eius splendor in modũ iubæ leõis diffundat̃:fuit ẽt cognomiatus hesperus Atlãtis frater:a quo quæ nũc hispania: tũc quoq̃ hesperia dicta fuit:qn ab eodẽ italiã herperiã fuisse antiqtus nominatã graii auctores attestantur.

Hesperides cum aspiratiõe principii:&.i.latino scribit̃:fuerunt teste Seruio super.iiii.æneidos Virgilii Atlantis filiæ.Lactantius uero grãmaticus sup.ii.thebaidos dixit illas filias fuisse hesperi fratris atlãtis qđ etiã ipsum nomẽ indicare uidet̃:hæ a poetis amœnissimũ uiridariũ custodire:cũ insomni dracone dicebant̃:in quo aureæ erant arbores aurea mala tenentes:quæ teste Ouidio li.metamor.iiii.quia Temis predixerat a quodã nato iouis diripiẽda esse. Atlas pomariũ montibus circũspexit. Sed tandem hercules ad illa rapienda abEurysteho missus occiso dracone aurea mala tulit:dicente Lucão li.ix.ubi de hoc horto plura locutus est.

Abstulit arboribus pretium memoriq̃ laborem
Alcides passusq̃ inopes sine pondere ramos.
Rettulit argolio fulgẽtia poma tyranno.Sane de horto & dracõe quid fidei ratio attulerit:teste Solino hoc est flexuoso in meatu æstuariũ ferte mari:adeo sinuosis lateribus tortuosum: ut uisentibus paul lapsus anguineos fracta uertigine mẽtiat̃:& hoc hortos appellauere circundat: unde pomoq̃ custodẽ interptantes struxerũt iter ad mẽdaciũ fabulãdi:cũ ut pgit isula sit:quæ pter arbores oleastris similes:& arã sacrã herculi nihil aliud pferat:quo ppaget uetustatis memoriã:idem Pli.lib. naturalis hist.v.& Martianus libr.vi. rettulerunt. Alii uero putant ouium greges ibidem fuisse:quæ purpuream lanam producentes:ab hercule rapte fuerunt & cum græce latine ouis dicatur: occasionem fabulæ de malis aureis dedisse perhibent:dicẽte Ouidio in p̃nominato libro.iiii.de Atlante.

Mille greges illi totidemq̃ armenta per herbas. Arboreæ frondes auro radiente micantes:
Errabunt:& humum uicinia nulla premebat. Ex auro ramos ex auro poma regebant.

Heterõ cũ aspiratiõe pricipii &.e.absq̃ diphthõgo atq̃.t. exili scribit̃:dicit̃ a nostris alterũ atq̃ reliquũ & ut quidã putãt deductũ ẽ cæteræ ita ut aspiratio in.c.nostrũ iuxta similitudinẽ scripturæ cõuersa sit: & ob id cæteræ ac cætera absq̃ diphthõgo scribẽda eẽ cuius cõtrariũ cõsuetudo lõga obseruauit:

Heteroclitum cum.c.&.t.exilibus atq̃.i.latio scribit̃,dici potest a nostris quasi alternæ declinatum: nã ex ἕτερος & κλῖτον declinatum componitur.

Heterogenus uel heterogeneneus eodẽ mõ scribit̃:& cõponitur:dici potest alterius generis.

Hetruria cũ aspiratiõe principii &.e.absq̃ diphthõgo atq̃.t.exili &.i.latino scribit̃,puicia ẽ italiæ: quæ & si aliquibus terminis apud antq̃ssimos designabat̃:ab hetruscis tñ & latinis altero termino designata fuit dicẽte Liuio li.primo ab urbe pax inter hetruscos & latinos ita cõuenerat:ut hetruscis latiniscq̃ albula quẽ nũc tyberim uocãt finis eẽt.hæc Liui.unde Seruius sup undecimo æneidos id Virgi.exponens Hetrusciq̃ duce:equitũq̃ exercitus omnis ait hetruria dicta q̃ eius fines ptensi sunt usq̃ ad primã ripã tyberis:& subdit:nã heteron est alterũ:& oros finis nocatur:hæc ille:at constat heteron cum aspiratione scribendum eẽ sed ut ait Seruius.Roma antea unã tantũ tyberis ripam tenebat: ut Iuue.

Imperii fines tybertnum uirgo natauit:ut uidimus in dictiõe chloelia.

Hexameron cum aspiratiõe pricipii &.i.latino scribit̃ur.ut.s.more græco dictio ipsa resonat: licet ubi nos.i.latinum:græci.η.habeãt quod in.e.nostrum conuerti consueuit:significatq̃ apud nos sex dieq̃ nam componitur ex ἕξ quod apud nos dicit sex:& ἡμερον dierum:inter quas compositas dictiões a cã euphoniæ interponitur.

Hexametrum similiter cum aspiratione &.t.exili scribitur:nam componitur ab ἕξ quod est sex: & metro mensura:quasi sex pedum.

Hexagoniũ simili mõ aspirat̃ & cũ.i.latino scribitur:dicit̃ quasi sex angulorum.

Hyas cũ.y.græco scribit̃:fuit filius Atlãtis ex Aethra de quo in sequẽti dictiõe uidebimus.

Hyades cũ.y.græco scribit̃:fuerunt quinq̃ Atlantis filiæ quas ex Aethra susceperat:fuit Oceani & Tethyos filia:& ante illas Hyam filium uirilis sexus:dicente Ouidio lib.fasto.quinto.

Nondum stabat atlas hnmeros oneratus olympo,
Cum satus est forma conspiciendus hyas:
Hunc stirps oceani maturis mensibus æthra:
Edidit & nymphas:sed prius ortus hyas.

Hic cũ semel uenaret̃ a læna interfectus ẽ: quem sorores adeo fleuerũt.ut omnes quinq̃ occubuerint a quo hyades cognominatæ sunnt:ut testis Musæus poeta græcus:quæ deinde miseratiõe deoq̃ in cælum translatæ in ore tauri collocatæ fuerunt dicente Ouidio li.fasto.vi.

Postea lux hyades taurinæ cornua frontis,

Euocat & multa terra madescit aqua Quare ab υω uerbo græco.quod latino ẽ pluo.Cice. libro.ii.de natura deoq̃ uersus referens arateos illas dictas putauit has suculas latine appellari dixit Seruius sup primumæneidos:unde Tullius Tyro.M.Ciceronis libertus in his libris:quos de usu & ratiõe linguæ latinæ scripsit:adeo inquit ueteres romani litteras græcas nescIuerunt:& rudes græce linguæ fuerunt ut stellas quæ in capite tauri sunt propterea suculas appellarint:quod ea græci υαδεσ uocant tanquã id uerbum latinum græci uerbi interpretamentũ sit: quia græce υεω sues latine dicantur: sed υαδεσ inquit ου κατα το υειν.i.non a suibus ita ut nostri opici putauerunt:sed ab eo quod est υειν appel-

lantur:nã cum oriuntur & occidunt:tempeſtates pluuias largoſq; imbres cient. Pluere autem græca lingua ὑεῖν dicitur.hæc ille:nõnulli uero eas corrupte hædos uocant:at ſeptem aliæ ſorores dictæ fuerunt pleiades:ut in ea dictione uidebimus.

Hiacinthus ab aliquibus & accuratiſſimis græcis ſic ſcriptũ cõperi:uidelicet cũ aſpiratione principii & .i.latino penultima cũ.c.exili &.y.græco:ultima cũ.th.aſpirato.Et qui huiuſmodi ſcripturã cõfirmãt compoſitionẽ trahunt ex hia dictione dolentis:& cynthus qui eſt Apollo a cyntho monte dictus: hoc eſt Apollinis querela quã de amato puero:quem ille diſco agente borea interfecit:& in florem ſic dictum conuerſus fuit:in quem ſimili modo Aiax cum ſeipſum interfecit conuerſus ſcribitur a poetis: quod tetigiſſe uidet Oui.li.metamorphoſeos.xiii.cum ait.Littera cõmunis mediis pueroq; uiroq;:ſ. hiacyntho & aiaci iſcripta ẽ foliis:hæc nois illa querelæ:hoc ẽ nois Aiacis & querelæ Apollinis.ſed cũ i eiuſmodi foliis nõ perpendat aſpiratio ipſius .i.latini:ſed ſolũ ſit.a.poſt.i.&.i.poſt.a.ſic uidelicet ἀϊαι uoluerũt qdã ſcribendũ eẽ ut uidimus:ſed ſine aſpiratione prĩcipii:quã utiq; ſcripturã nõnulli ex accuratis græcis obſeruantes compoſitionẽ eſſe dicunt:exion quod eſt uiola & cynthos Apolline quaſi uiola ſit Apollinis:i quam Amatus puer conuerſus eſt.at alii plures comperiuntur:q; eius dictionis primam cum.y.græco aſpirato ſignantes:penultima cũ.c.exili &.i.latino deſcribunt: uidelicet hyacinthus:cuius ſane compoſitionem aut deriuationem ſecũdum eã ſcripturã nõ noui:& hæc hactenus de illius orthographia.Sane ex illo hiacynthus deriuatur quod accentũ detinet ĩ penultĩa dictãte regula q; oia deſinẽtia ĩ tinus:ita ut deriuatiua a primitiuis.t.litterã cõtrahũt:pducũt penultimã ut ueſperta ueſpertæ ueſpertinus.Conſtans conſtantis cõſtantinus:clemens clementis clementinus & reliqua qd ſi.t.primitiua ipſa nõ detinẽt:corripiũt penultimã deriuatiua:ut cras craſtinus:diu diutinus:ſero ſerotinus:clam clandeſtinus mutatione.m.in.n.ob ipſius.d.litteræ conſequentiam.

Hyæna prima cũ.y.græco penultima cũ.æ.diphthongo ſcribitur:animal eſt quadrupes.quod creſcit i aphrica:ut oſtendit Herodotus li.hiſt.iiii.de quo Pli.multa li.viii.naturalis hiſtoriæ rettulit:iter quæ ſcribit alternis annis maſculum eſſe & fœminam:quod Ouidi.lib.metamor.xv.prius tetigerat.cũ ait Si tamen eſt aliquid miræ nouitatis in iſtis.

Alternare uices:& quæ modo fœmina tergo.

Paſſa marem:nũc eſſe marẽ miremur hyænã.Addidit Pli.illum ſermonem humanum iter paſtorum ſtabula aſſimilare:nomẽq; alicuius ediſcere:quẽ euocatũ foris laceret:& alia de illa complura.

Hyalus cũ.y.græco & unico.l.ſcribit dicit a noſtris uitrum:quo uocabulo uſus Virgi.lib.georg.iiii.ait Miletia uellera nymphæ Carpebant:hyali faturno fucata colore.

Hiarbas cum .i. latino ſcribitur:& a græcis ſemper aſpiratum comperi.Nonnulli phenicum uocabulum putant fuit iouis filius ex garamãti de nympha & getuloq; rex:dicente Virgilio libro æneidos .iiii.Hic ammone ſatus rapta garamantide nympha:& reliqua.

Hybla cũ.y.græco ſcribit:pars eſt atticæ regionis apibus & melle abundãs dicente Ouidio li.de ponto. O mihi dulcior illo melle:quod in cæris attica ponit apis.nam dixerat prius Virgilius.Hiblæis apibus florem depaſta ſalicti:unde teſte Pli.libro.xxi.naturalis hiſtoriæ mellis attici in toto orbe ſũma laus exiſtimat:eſt etiam hybla teſte Seruio oppidum ſiliciæ:quod nũc dicitur megara.

Hybernus cum.y.græco ſcribitur:& ab hyems certo deducitur:nec ab imber oriri poteſt:quia nec aſpirandũ eſſet nec cũ.y.græco ſcribi poſſet: cuius oppoſitum ſemper comperimus.

Hibex cum.i.latino ſcribitur:dicitur a noſtris capreolus proprie.

Hibiſcus cum.i.latino utrobiq; &.c.exili ſcribitur:herba eſt hibicibus grata ad edendum.

Hybrida prima cum.y.græco:penultima cum.i.latino ſcribitur:dicitur a noſtris ignobiliter & cõtumelioſe natus:unde ab ὑβρισ quod eſt cõtumelia deriuatur:quo uocabulo utitur Valeri. libro .viii. cũ ait Qu.aũt Varrus pp obſcurum ius ciuitatis hybrida cognominatus eſt.Horatius quoq; eodem uocabulo uſus eſt primo ſermonum:hybrida quo pactu ut Perſius ultus opinor.

Hicetaon prima cum.i.latino aſpirato:reliqua abſq; aſpiratione atq; diphthongo ſcribitur: fuit teſte Homero libr. quarto iliados nobilis & egregius uir troianus.

Hydaſpes cum.y.græco ſcribitur:fuit antiquiſſimus:rex medorum:a quo fluuius mediæ nominatiſſimus cognominatus fuit:quin & alius indiæ.

Hidymiles prima cum.i.latino ſequens cum.y.græco ſcribitur:nomen eſt hominis proprium.

Hidragyron prima cum.i.latino penultima cum.y.græco ſcribitur:dici poteſt a noſtris ſudor argẽteus nam coponitur ex ὑδρὸσ:quod eſt ſudor:& αργυρὸν argentum unde teſte Pli.lib.xxxiii.naturalis hiſtoriæ inuicem argenti uſui dilatum fuit de quo loqmur.

Hydria pria cũ.y.græco & penultia cũ.i.latino ſcribit:dicit a noſtris urna:& ab ὑδώρ qd ẽ aq̃ deducit.

Hydra & hydrus cũ.y.græco ſcribit:ſerpentes ſunt aquatiles:unde hercules hydrã occidiſſe dr:quæ lernæã arcadiæ paludẽ icolebat:& ut dixit Virg.libro æneidos.vi. Quiquaginta atris imani hiatibus hydra Sæuior itus habet ſedem:de qua Oui.lib.metamor.ix.plura proſequitur illam prio claua iuaſit hercules:ſed peſtifero læſus afflatu:eandem ſagittis agreſſus eſt qbus ut hydra læſa ſolitis latuiſſet cauernis lignorum congeſta ſtrue conſumpta eſt.

Hydropiſis prima cum.y.græco:ultĩa uero & penultima cum.i.latino ſcribitur & deriuatur ab ὑδωρ quod ẽ aqua.Nam infirmitas quædam eſt:quæ latine aqua intercus dicitur.Plautus in fibolaria. is mi

hi erat bilis a qua intercus tuſſis febris:& inde hydrops & hydropicus:qui eã infirmitatẽ patitur. Horatius in.ii.carminum. Creſcit indulgens ſibi dyrus hydrops.

Hydames cum.y.græco ſcribitur.fuit nobilis perſa:qui teſte Herodoto cum dario in magum coniurauit ut in dictione Darius uidimus.

Hyemes cum.y.græco &.m.ante.s.ſcribit:& ab ὑω certe quod eſt pluo deductũ fuit: unde aſpirationẽ &.y.græcũ ſuſcæpit. Priſcianus uero ab imber:quod græco ὀμβρος dicitur deriuatum poſſe uideri aſſerit. Varro etiam ut omnia linguæ latinæ tribueret ab hiatu dixit.

Hyella cũ.y.græco & duplicato.l.ſcribitur fuit teſte herodoto li.hi.i.œnotriæ urbs a phocẽſibꝰ cõdita:

Hieros cũ.i.latino ſcribitur:& dicit a noſtris ſacer:a quo omnia deriuata & cõpoſita ſimili modo ſcribũtur:ut hierotheus:quod cum.th.in penultima ſcribitur nomẽ eſt uiri proprium: quaſi ſacer deus hieropolis nomen ciuitatis:quaſi ſacra ciuitas & ſimilia eodem modo.

Hieratchia cum.i.latino utrobiq; &.ch.aſpirato ſcribitur:dici poteſt latine ſacer principatus. Nam componitur ex ἱερα quod eſt ſacer:& αρχια principatus.

Hierapicra cum.i.latino utrobiq; &.c.exili ſcribitur:dicitur ad uerbum ſacra amara:nam πικρα amara dicitur:quaſi ea amara compoſitio ſacra eſſe dicatur.medicina quædam eſt.

Hiera cum.i.latino ſcribitur:& ſacra interpretatur:nam inſula eſt inter Siciliam & Liparem Vulcano ſacra: quam dixit Plinius libro ſecũdo naturalis hiſtoriæ tempore ſocialis belli cum ipſo mari pluribus diebus arſiſſe:donec legatio ſenatus romani hoc ipſum placuerit:de qua habebimus in dictione prologus:ubi antrum Vulcani a Iuuenale poſitum explanabimus.

Hiero cũ.i.latino ſcribit:fuit ſyracuſarꝰ tyrãnus:in quo pulchritudine corporis & uires fuerũt admirabiles:fuitq; in alloquio blãdus:in negocio iuſtus:in imperio moderatus:adeo ut nihil niſi regnũ ei deeſſe uideret:quibus dotibus ut ſcripſit Iuſtinus li.xxiiii.creat dux aduerſus carthaginenſes: mox creatur rex Siciliæ conſentiente fauore omnium ciuitatum:de quo plura ibidem leguntur.

Hieri cũ.i.latino ſcribit:& interpretari ualet ſacri populi:ſunt teſte herodoto li.hiſto.iiii. ultra ſauromatas:budinoſq; & thyſſagetas calui & ſimi a natiuitate omnes hoc eſt maſculi uel fœminæ:& pariter barbam habentes:qui ideo hieri.i.ſacri dicuntur:quia nihil iniuſte agunt:nec bella norunt:ultra hos ut idem auctor refert ſunt argipei monoculi:ut in ea dictione uidimus.

Hieroſolyma prima cũ.i.latino & penultima cũ.y.græco ſcribitur:nomẽ eſt urbis in palæſtina: de qua late in ſacra ſcriptura habetur:ſed alia nõnulla nos in dictione ſolymi uidebimus.

Hieronymus prima cũ.i.latino & penultima cũ.y.græco ſcribit nomẽ eſt uiri proprium.

Hilarus hilaris & hilaro uerbo cũ.i.latino & unico.l.ſcribuntur:& iucundum deſignãt.

Hilarion uel hilarius cũ.i.latino utrobiq; ſcribunt:& nomen eſt uiri proprium.

Hylas cum.y.græco & unico.l.ſcribit fuit Tyodomantis filius pulchritudinis admirandæ: quẽ hercules argonautis comes ſecum ad libidinem duxiſſe ſcribitur:idem cum myſiam argonautæ ueniſſent & aquatum ad lacum quendam pergeret:raptus nymphis fuiſſe dicitur:alii uero putant cum ad hauriẽdas aquas cum urna inclinaretur:illum in lacum decidiſſe:quod Iuuena.confirmaſſe uidetur: cum dixit:Et multum quæſitus hylas:urnamq; ſecutus:& adeo ab hercule quæſitus q; teſte Virgi.in Sileno Littus hyla hyla omne ſonaret.

Hylæa prima cũ.y.græco penultima cũ.æ.diphthõgo ſcribit:ciuitas eſt ſcythiæ:ut ſcripſit herodotus.

Hylacus cum.y.græco &.c.exili ſcribitur: fuit pater cuiuſdam Caſtoris dicente homero libro.xiii. odiſſe καστορυ λαριδιῶσ.

Hyle cum.y.græco & unico.l.ſcribitur:dicitur a noſtris materia.

Hyllus cũ.y.græco & duplicato.l.ſcribitur:fuit herculis ex Deianira filius:de quo Seneca in hercule œtheo plura ſcripſit. Ouidius uero libro metamorphoſeos.ix.oſtendit quẽadmodum poſt patris mortem iolen patris amaſiam iubente patre ſibi matrimonio copulauit:nam ut ait illã iperiis thalamoq; animoq; receperat hyllus impleratq; uterum generoſo ſemine:& reliqua.

Hymnus cum.y.græco &.m.ante.n.ſcribitur:dici poteſt a noſtris canticum uel laus.

Himeridon cum.i.latino ubiq; ſcribitur:dicitur ab aliquibꝰ diurnale:ab aliis uero quod paruum diem durat:nam diminutiuum eſt ὑμερας.i.dei.

Hymen cum.y.græco ſcribitur:dicitur latine membranum:ſed ut græci nõnulli ferunt propriæ idem quo infans in utero circumuoluit:unde nõnulli hymeneum dictum uolunt.

Hymenæus prima cũ.y.græco & penultima cũ.æ:diphthongo ſcribit:fuit teſte Martiano Capella Veneris & Bacchi filius:dictuſq; nuptiarum deus cuius officium eſſe dixit pſallere in nuptiis: cantare ad thalamos & coronare limina ſertis:unde Ouidius heroicarum epiſtolarum ſexta de illo inquit. Affuit & ſertis tempora uictus hymẽ:ubi per appocopem reliquum ablatum fuit:uerum & pro ipſis nuptiis ſeu cõnubiis poſuiſſe uidetur Virgili. libro æneidos.iii.cum ait. Ledæam hermionẽ lacedæmonioſq; hymenæos ſecutu:& libro ſeptimo. Turniq; hymenæis.

Hymees cum.y.gcæco & duplici.e.ſcribitur:fuit uir perſa ex ducibus Darii de quo plura loquitur herodotus circa finem libri quinti ſuæ hyſtoriæ.

Hymelle uel hymella cum.y.græco & duplicato.l.ſcribitur:fluuii nomen eſt de quo herodotus libro ſexto & Virgilius libro ſeptimo meminerũt.

Hymetus cum.y.græco &.t.exili ſcribitur mons eſt teſte Plinio lib.quarto natu.hiſtoriæ i attica regione:qui teſte Solino omnium græcoꝝ montium obtinet principatum:& floribus ſemper ueſtitur: dicente Ouidio libro metamorphoſeos ſeptimo. Vertice de ſummo ſemper florentis hymeti: ob qđ dixit Iuuena.in ſaty.Exemplo quodcunq; malo:Dulciq; ſenex uicinus hymeto:de ſene ſcilicet Socrate locutus:ex eodem monte marmorum cruſtæ & trabes marmoreæ ſuccauabantur: dicẽte Horatio contra Mecœnatem in odiis:qui in ædificando ſumptuoſus nimium eſſe uidebatur.

Non ebur neque aureum
Mea renidet in domo lacunar:
Non trabes hymetiæ.
Premunt columnas ultimas reciſas.
Aphrica:& in eadem oda.
Tu recunda marmora.
Locas ſub ipſum funus & ſepulchri.
Immemor ſtruis pomos.& in alia oda.
Faſtidioſam deſere copiam:&
Molem propinquam nubibus arduis
Omitte mirari beatæ.
Fumum & opes ſtrepituſq; Romæ.

Sane teſte Pli.xxxvi.natu.hi.Lucius Craſſus orator prim⁹ pegrini marmoris colũnas hũlt hymetias.

Hyperbole cum.y.græco & unico.l.ſcribitur:dici poteſt eminentia:uel ut ait Cicero ad herẽniũ ſuperlatio:nam ex ὑπερ quod eſt ſuper & βολη quod eſt iactus componitur:unde figura tuncq; dicit̃ quando dictio excedens fidem ponitur augendi minuendiue gratia:augendi quidem ut niuæ cãdidior leonibus fortior:minuendi uero ut folii uolantis ſonitus te terret uel ille tardior eſt teſtudine: uel etiam quocunq; ulio modo excederet:ut Virgili.teſte Seruio in Daphnide. Nec ræria ceruis ulla dolum meditantur.& inde hyperbolicus ideſt ſuperexceſſiuus.

Hyperbaton cũ.y.græco &.t.exili ſcribit̃:dici põt träſgreſſio:nã ab ὑπερ βαινω deſcendit: qđ eſt tranſcendo.& eſt figura quũ uerbũ aut ſententia ordine commutatur:cuius quinq; ponunt̃ ſpecies: anaſtrophe:parentheſis:temeſis:ſyntheſis & hyſteronproterõ:ut in dictionibus uidebimus.

Hyppallage cum.y.græco & duplicato.l.ſcribitur:dici poteſt a nobis ſubmutatio:nam componitur ex ὑπο quod eſt ſub:& ἀλλαγη mutatio:dicitur figura cum uerba per aduerſum intelliguntur:ut Date claſſibus æquor:Et ſceleratam intorſerit haſtam:ideſt ipſe ſceleratus:& libro decimo.Stygii p flumina fratris: proſtygia:& in bucolicis. Aduerſa tuentibus hirquis:ideſt oculis in hirqs:ideſt oculorũ angulos retortis:ut dixit Seruius.

Hypanis prima cũ.y.græco:ultima cũ.i.latino ſcribitur:nec niſi unico.p.deſignatur:fluuius ẽ teſte Solino ſcythicorum animũ princeps:quẽ tertiũ poſt iſtrum eſſe Herodo.libro hyſtori.tertio rettulit: ut in dictione tyres uidebimus:& ut idem Herodotus pergit:eſt purus & hauſtu ſaluberrimus donec calipodũ terminis inferratur:ubi cum fons ſit Hamaxampeus amara ſcaturigine infamis:& illi ibidem cõmiſceatur: ipſum ſimili amaritudine inficit dicẽte Ouidio libro metamor.xv.

Quid non & ſcythei Hypanis de montibus ortus.
Qui fuerat dulcis:ſalibus uitiatur amaris.

Et teſte Solino fuit Alexandri magni terminus:quem non exceſſit:ſicut illius aræ in eius ripis poſite atteſtantur. De illo ait Propertius. Quantum hypanis ueneto diſſidet heridano:ut Virgilius lib. georgicorum quarto. Saxoſuſq; ſonans hypanis.idem teſte Plinio libro.xi.naturalis hiſtoriæ circa ſolſtitium defert acinorum efficie tenues membranas:quibꝫ erumpit uolucris quadrupes nec ultra unũ diem uiuit:ob quod himeridon appellatur.

Hypacaris prima cũ.y.græco:penultima cũ.c.exili:& ultima cũ.i.latino ſcribitur: fluuius eſt Scythiæ qui teſte Herodoto libro hiſto.quarto ſextus ab Iſtro memoria dignus habetur.

Hyperborei cum.y.græco ſcribit̃:ſunt ſcytarum mõtes:& populi ſupra ipſũ ſtellarũ cardinẽ protenſi quaſi ultra boreã conſtituti:ac Feſtus ex eo ſic dictos putat:quia ibidem habitantes humanæ uitæ modũ excedunt:u:uendo ſcilicet ultra centeſimum annum:hoc eſt ὑπερβεβηκοτες βιον ſcilicet humani ſæculi:de quibus Herodo.plura dixit libro hiſto.iiii.& Plinius Solinuſq; & Pomponius.

Hypermeſtra cũ.y.græco &.t.exili ſcribit̃: fuit filia Danai:filii Beli.de qua uidimus i dictiõe belides.

Hypermeter cũ.y.græco &.t.exili ſcribit̃:qui & hypermetrus a nõnullis ſcribitur.eſt metrũ una ſyllaba ſuperabundans.ut Virgi.li.æneidos primo:lactemur doceas ignari hominumq; locorũq; & libro quarto.Omnia Mercurio ſimilis uocẽq; colorem i.dem lib.vii.Profuit aptato conduntur tybridis alueo.&ut ait Seruius ſuper primũ æne.quotiens fit hæc figura.debet ſequẽs uerſus a uocali icipere:ut in omnibus illis fit:niſi forte ſynereſis fiat in fine:nã tũc quoq; neceſſe nõ eſt:ut ſequens uerſus a uocali incipiat:ut Virgi.Nec cura peculi.nã ſequit̃ alius.Quãuis multa meis extrent uictima ſeptis.

Hypenor cum.y.græco ſcribtur:fuit princeps quidam troianus.quem teſte Homero libro quinto illi ados Diomedes in bello occidit.

Hyperiochus prima cum.y.græco:antepenultima cum.i.latio:& ultima cum.ch.aſpirato ſcribit̃.fuit

uir troianus ab Vlyxe interfectus:ut ostendit Homerus libro.xi.iliados.
Hyperion prima cum.y.græco & penultima cum.i.latino scribitur:hunc græci teste Lactantio super tertio thebaidos dixerunt Titani & terræ fuisse filium.Solisq; & Lunæ ac auroræ patrem: de eodem meminit Cicero in pronosticis cum ait.
Vt cum luna means hyperionis officit orbi.
Stringuntur radii cæca caligine tecti.
Hypotheca prima cũ.y.græco.penultima cũ.th.aspirato:& ultima cũ.c.exili scribit̃:cuius cõpositionem uidimus in ante habitis & teste Vlpiano differt hypotheca a pignore:quia proprie pignus dicimus:quod ad creditorem transit:hypotecam autem cum non transit possessio ad creditorem.
Hyppocrisys prima cum.y.græco:penultima cum.c.exili &.i.latino: & ultima similiter cum .i. scribit̃ latino:dici potest a nostris dissimulatio:nam componitur ex ὑπὸ quod est sub & κρισις iudicium:quasi sit iudicii subtectio:cum aliud in re sit:aliud in iudicio hominum se ostendat:qui hypocrisi utitur.
Hypocrita prima cum.y.græco penultima cum.c.exili &.i.latino:ultima cum .t. etiam exili scribitur: dici potest a nostris simulator:Et is proprie est qui in spectaculo personam subdit alienam: ut seruus plærunq; domini & priuatus regis. Quo pacto & in hac uita sicut in orchestra complures sese uiuendo spectandos exhibent:aliaq; in corde gestantes.
Hypopyrgium prima & ante penultima cum.y.græco scribũtur:componiturq; ex hypo quod ẽ sub:& pyrgos turris: quasi locus sit tuurri.
Hypostasis prima cum.y.græco:& penultima cum t.exili scribitur:dicitur a nostris subsistentia:ab hypo quod est sub:& στασις statio:quin & a theologis quibusdam persona traducitur.
Hypozeusis cũ.y.græco:penultima cũ.z.cõsonante &.eu.diphthongo:ultima cum.i.latino scribitur dici potest latine subconiunctio.Nam componitur ab hypo quod est sub & zeusis cõiunctio:& dicitur figura cum singulis sẽsibus propria assignatur clausula: ut Virgili. libro æneidos quinto.Regem ad dixit:& regi memorat nomenq; genusq;. Terẽ in andria ẽ astuta q; si quiescet nihil euenisset mali. Sed eccum ipsum Pamphylum uideo:occidi.utinam mihi esset aliquid hic quo nũc me præcipitẽ darem.
Hyphen cum.y.græco &.ph.aspirato scribitur:dici potest a nobis sub uno:nam compõitur ex ὑπὸ qđ est sub:&.εν.cum aspiratione quod est unum:& tunc quoq; adesse dicitur cũ plures dictiones sub uno accentu leguntur:ut quando quidem simul ac postquam.
Hyperiphania prima cum.y.græco & reliquæ cum.i.latino scribuntur.dicitur a nostris superbia: & componitur ex hyper quod est super:& φανια apparentia uel splendor.
Hyperides prima cum.y.græco penultima cum.i.latino scribitur:fuit teste Quintiliano in .x. orator dulcis & acutus temporibus Demosthenis.
Hypsenor cum.y.græco sequente.ps.scribitur:fuit teste Homero libro quinto iliados filius magnanimi Dolopionis:qui erat sacerdos Scamandri in tanto honore habitus ac si deus quidem esset: illum Eurypylus in bello troiano interemit.
Hippagines cũ.i.latio utrobiq; & duplicato.p.scribit̃:sũt teste Festo naues quibꝫ equi uehuntur. eas græci ἱππαγωγους uocãt.aliq ex nr̃is & maxime Cæsar actuarias nominauit:alii gerarias:ut Plautus i mercatore ædificat nauem gerariam. & merces emit.Nonius uero Marcellus actuarias diffiniens inquit actuarie nauiculæ celeres dictæ:q; cito agi possint. Salusti. prio histo. ad hæc pauca piratica actuaria nauigia. Sisena quibus occisis actuarias ad uiginti milia:idest quũ plures onerarias incedunt.
Hipparchus cũ.i.latio & duplicato.p.atq;.ch.aspiratoscribit̃:fuit uir mahtematicus in ea arte insignis.
Hippasuscum.i.latio & duplici.p.atq; simplo.s.scribitur:fuit philosophus methapõtinus & ipse pythagoreus:nec teste Democrito opus aliquod scriptum reliquit:fuit & alter:qui laconum rempublicam: & Ipse Lacon libr̃s comprehendit.
Hipparchia cũ.i.latino utrobiq; duplicato.p.&.ch.aspirato scribit̃:potest latie expõi equoq; principatus Quo nomine uocata fuit soror Metrodotis:quæ teste Laertio Cratem thebanum philosophum cynicũ:& illi9 uitam ac uerba summe amauit:nec potuit procorum opibus aut nobilitate uel alicuius forma auelli a Cratis amore:ita ut diceret parentibus suffocaturam se nisi Crati traderet̃:quam obrẽ rogatus Cratus a parentibus puellæ:ut illam ab hoc proposito remoueret:post multa quæ non profuerunt.exurgens Crates omni sua suppellectile ante illius oculos exposita hic ait sponsus: hæc ei9 possessio est:ad hæc delibera:nec poteris esse nostri consors:nisi eadem attigeris studia:puella statim assũpto Cratis hauitu secum philosophari uoluit: cum qua ille circumibat: & in aperto congrediebatur:atq; ad cœnas proficiscebatur. Et cum semel iuissent ad Lysimachum conuiuium: & Theodorus dixisset:hæc illa est quæ textrinam & radios reliquit:respondit ad hæc puella:sum equidem Theodore:sed non tibi male de me ipsa statuisse uideor si tempus quod in textrina consumptura eram: disciplinæ potius & philosophiæ impendi.
Hippo cũ.i.latino & duplicato.p.scribit̃.fuit teste hesiodo i theogonia Oceani & Tethyos filia.
Hippodamus simili modo scribitur:& est nomen uiri proprium.
Hippodamia eodem mõ scribitur.fuit Oenomai helidis & pisæ regis filia formosissima: quæ quũ a diuersis in coniugiũ peteretur:legem hanc procis illius pater indixit: ut qui illam matrimonio obtinere cuperet:cum ea certamẽ iiret uictus capite truncaretur:uictor potiretur illa:cuius legis cãm pdfuit

Diodorus siculus lib. historiarũ. ii. dicens eũ de filia oraculũ scisscitasse quõ sibi illa cõueniret: ac respõsum esse: tũc in fata illũ cõcessuꝝ cũ filia Hippodamia nupsisset: igit filiæ nuptias ueritus decreuit: ut i perpetua asseruaret uirginitate: hoc pacto existimans uitæ piculũ se uitaturꝝ: itaꝙ equoꝝ cursũ instituit a Pisa ad Neptuni arã quæ ẽ apud Istmũ Corinthi: cursus erat eiusmodi. Oenomaus arietẽ ioui sacrificabat: qui uirginem postulabat quattuor equorum ferebat curru. Oenomaus cursu sequebat pcedẽtẽ aurigãte myrtillo: assecutũ hasta: quã gestabat manu iterficiebat: hoc pacto cũ plures eqũorũ uelocitate pemisset. pelops Tãtili filius: q pisam accesserat uisa Hippodamia id cõcipiens connubiũ corrupto Myrtillo regis auriga obtinere ualuit: nã illi pmiserat si se uictorẽ faceret: primũ Hippodamiæ cõcubitũ pstituꝝ: quare meditullũ plũbeũ Myrtillus currui Hippodamiæ ædificãs curtu dissolutus pelopem uictorẽ reddidit: dicẽte Seneca i Tyeste Victæꝙ falsis axibus pendẽt rotæ: & Vir. lib. iii. geor. de Pelope locutus ait Victor equus: qua ex re dolore actus Oenomaus existimans aduenisse responsi tps: mortem sibi cõsciuit. Pelops uero sũpta uxore Hippodamia illius regnũ tenuit: sed cũ ab illo Myrtillus pacta reposceret: i mare piectus ẽ & submersus: q mari ppetuũ nomẽ dedit: uñ Sophocles i Electra ἐυτὲ γὰρ ὃ τοὐτῖσ' ὄθισ' μυρτῖλον ἐκοῖ μάτᾳ. Sane nõ solũ Hippodamia: sed Hippodame a nris auctoribus dicit: Vir. in pfato lib. inqt. Hippomaneꝙ: nã teste Seruio noia græca quæ in .e. desinunt: exeunt plærũꝙ ipsum in ia soluunt: ut Hippodame. Hippodamia: Penelopia.

Hippodes eodem modo scribit: & sunt populi scytici humana usꝙ ad uestigiũ forma: sed in eqnos pedes quos ἱππόποδας Herodo. li. histo. quarto uocauit: sed nostri hippodes dicunt.

Hippodromus eodẽ mõ scribit: dici põt equorum cursus ex ἵππων quod est equorum & δρόμος cursus componitur: hoc est locus ubi currere spectant populo consueuerant: qui a nostris dicit circus: ut in ea dictione uidimus.

Hippocrine cũ. i. latino utrobiꝙ & duplicato. p. atꝙ. c. exili scribit: fons ẽ in Boetia iuxta quã ẽ Aganippe. Dũ Cadmus equestri exploratiõe inquirit quæ nã loca insedisset: cãm dedit poetis ut diuulgarent: Hippocrinẽ ungula uolãtis equi natũ fuisse: nã hippi equi: crine. i. fons dicit. & inde equus pegasus a a fonte: qui græce πῆγή dicit est cognominatus: ut in dictiõe pegasus uidebimus: & similiter Aganippe mõ cõsimili penitus nomẽ accæpit: nã agam ualde indicat: & ὕππος equus: quasi ualde equus uel eq. ita ut ambo noti fontes facundiam præstare poetis dicti fuerint. Vnde Ouid. circa initiũ libri quinti fastoꝝ inquit. Dicite quæ fontes aganippidos Hippocrines grata meduse signa tenetis equi.

Hippocoõ cũ. i. latino & duplicato. p. atꝙ. c. exili: & duplicato. o. scribit: fuit teste Home. libro. x. iliad. patruelis Rhœsi thracũ regis: a Diomede & Vlyxe interfecti fuerunt.

Hippocrates cũ. i. latino & duplicato. p. atꝙ. c. &. t. exilibus scribit: hẽtꝙ accentũ in antepenul. ut uidebimus in dictione psodia: fuit Asclepii filius in ĩsula Coo genitus: ut in epistolis Democriti ad illũ: & illius ad Democritũ habet: fuit Pytagoræ discipulus & omnium medicorũ princeps: & cõponitur ea dictio ex ἵππον quod est equi: & κρατὸς robur: quasi equi robur: hic medicinã lõgo tempore perditã reuocauit in lucẽ: nã ut scribit Pli. lib. xxix. natur. historiæ nullaartium inconstantior fuit & nunc etiam sæpe commutatur: cum sit fructuosior nulla. Hæc primum inuentores suos cælo dicauit: & hodie multifariã ab oraculis petit: hæc ille. Nãꝙ Apollo primus medicinæ inuentor dicit: illo dicẽte ad uirginẽ Daphnem apud Ouidium lib. meta. primo.

Inuentum medicina meum est: opiferꝙ per orbem.
Dicor & herbarum subiecta potentia nobis.

Sane Apollo ipse eodẽ Oui. teste li. ii. eiusdẽ opis ex cronide nympha filia Phlegiæ regis thessaliæ Aesculapiũ genuit: & nutriendũ Chirõi piissimo centauroꝝ tradidit: a quo medicinã didicit & ipse plurimũ ampliauit. Qua de re dixerunt nõnulli Chironẽ herbariã medicinã primitus cõperisse: Sed ut ait Pli. libro. xxv. natura. histo. centaureã herbã cõperit qua ut idẽ auctor ait: curatus dicit a uulnere pedis cõtracto ex lapsu iprouiso sagittæ Herculis esuis manibus illitæ ueneno hydræ nam cum Chiron Herculem excepisset hospitio: & eius arma contrectaret: sagitta cadens e manibus illius leuũ uulnerauit pedem: dicente Oui. libro. v. fastorum.

Dumꝙ senex tractat squalentia tælla uenenis.
Excidit: & leuo fixa sagitta pede. Sed ut dixit ulterius Ouidi. illum nunq̃ tali uulnere liberatũ: & post nonũ diẽ miseratiõe deoꝝ: ne amplius dolore cruciaret ad cælos tractum: unde ait.

Ipse etiam lectas pegaseis collibus herbas
Temperãt: & uana uulnere mulcet ope: & infra subdit.
Nona dies aderat cum tu iustissime Chiron.
Bis septem stellis corpore cinctos eras. Nanꝙ Herculẽ ẽt Heracleõ ab eo noie cognominatam hebam cõperisse idem Pli. rettulit: & Achillem Achilleã. sed Aesculapius cũ alias plures: tum etiam Panacem: quæ test Plinio ipso nomie oium morborum remedia promittit: a qua filiam nuncupauit: nã πᾶν omne: & κόρισ' iportunitatem & molestiã dicit: quasi omnibus doloribus & molestis subueniret. Verum cum herbarum uiribus Aesculapius ipse Hyppollitum occisum in uitam pristina reuocasset. iratus Iuppiter eum fulmine stygias demersit in undas: sed ut ait Plinius libro. xxix. operam eius clara troianis temporibus uulnerum dumtaxat remediis fuere. Quod equidem dixisse puto ob Machaonem & Polydarium filios: qui teste Homero libro. ii. illiados ob solertiam medicinæ cũ aliis

græcorũ ducibus ex Creta ad expeditionẽ troianã cõuocati fuere: ut in ſuis dictionibus oſtendemus. Sed ut ait Plinius libro. xxv. primus omniũ quos memoria nouit Orpheus de herbis curioſius aliqua prodidit: poſt eum Muſæus & Theſiodus polyion herbã admirati ſunt. Home. etiã alias noiatim herbas celebrat. ut moly: cuius inuentionẽ Mercurio aſſignat. Laudat ẽt hos tres flores: lotũ: crocũ: & hiacyntum. Ab Homero uero ut Pli. rettulit Pythagoras clarus ſapientia primus uolumẽ de effectu herbarũ cõpoſuit & in totũ Apollini & Aeſculapio diis imortalibus iuentionẽ & originẽ aſſignauit: conpoſuit & Democritus peragratis iam perſidis arabiæ æthiopiæ ægyptiq; magis: i quibus incredibilia dictu affirmauit. nã inter alia dixit Democritus: ut ait Pli. credidit Thephraſtus eſſe herbã: cuius contactu illata a Pico exiliret cuneus a paſtoribo arbori adactus. Zanthus etiã lib. hiſtoriaꝝ. i. tradidit occiſum darconis catulũ reuocatũ ad uitã a parente herba quam gablym nominat: eademq; tilonẽ quem draco occiderat reſtitutũ ſaluti. Iuba etiam in arabia reuocatũ quadam herba ad uitam hominẽ tradidit: quæ ut dixit Plinius ẽt ſi fide carẽt: admirationẽ tamẽ implent & cogunt confiteri multum eſſe quod uero ſuperſit: & refert plærosq; exiſtimaſſe: nihil non herbarũ ui effici poſſe ſed plurimarũ uires eſſe incognitas. Sane Pytagoras & Democritus tpe Hippocratis fuere: ſed ut Pli. libro. xxix. mirum dictu ſequentia a troianis temporibus in nocte penſiſſima latuere uſq; ad pelopõneſiacũ bellum. Tunc medicinã reuocauit in lucẽ Hippocrates genitus inſula coo: quod bellũ ut idem oſtendit lib. xxx. eius dem uoluminis: geſtũm eſt a triceſimo urbis noſtræ anno: & cũ romana urbs teſte Solino in initio de memoralibus mundi fuerit poſt troianũ bellũ anno quadringenteſimo trigeſimo tertio: conſtat medicinæ artẽ delituiſſe annis ſeptingentis triginta tribus. At Hippocrates ut idẽ Pli. pfitetur: cum fuiſſet mos liberatos morbis ſcribere in templo eius dei qui auxiliatus eſſet: ut poſtea ſimilitudo proficeret ex his ſcripturis excerpiſſe eã traditur: quã ſane artẽ ut in epiſtolis ad Democritũ ipſe idẽ oſtendit in nullo prſus quæſtu fuiſſe certũ eſt. Quare cũ uenientẽ ab ilyricis peſtilẽtiã teſte Pli. li. vii. pdixiſſet ipſe Hippocrates: & diſcipulos ad auxiliandũ p urbes dimiſiſſet: ob id meritũ honores illi: quos Hercules decreuit Græcia. Poſt Hippocratũ uero auxit artẽ Protideus Sylmbriæ natus: & eius diſcipulus q eam ad uectigal redigere cœpit: horq; placita: ut Pli. xxix. lib. pſequit Chriſippus ingẽti garulitate mutauit: plurimũq; & ex Chryſippo diſcipulus eius Heraſiſtratus accæpit Ariſtotelis filia genitus. Hic antiocho rege ſanato centũ talentis donatus eſt a rege Ptolomæo filio eius idẽ Pli. præfato li. vii. rettulit magnã Critobolo famã adueniſſe: qui parũante Heraſiſtratũ fuit: extracta Philippi regis oculo ſagitta: & circa deformitatẽ oris curata orbitate luminis. Sed alia interim factio ad experimentis ſe cognominans: empericũ cœpit in Sicilia a Cronte agrigentino Empedoclis & Chryſippi auctoritatem condemnate: de quibus in ſuis dictionibus uidebimus. Poſt hos Herophilus omnia hæc condemnans ad muſecos uenaꝝ pedes pulſu diſcreto p ætatum gradus medicinã reduxit: ſeruabaturq; morboꝝ cãs & uini rõnem iſtituerat: ſedut ait Pli. in pfato. xxix. li. deſerta deide & hæc ſecta ẽ: qm̃ neceſſe erat i ea litteraturã ſcire. Interim ut auctor eſt Caſſius Emina ex antiquis hiſtoricis primus qui Romam e medicis uẽit: fuit Pelopõneſo Archagatus Lyſaniæ filius. L. Aemilio. M. Licinio cõſulibus anno ḡngẽteſimo triceſimoquinto: eiq; ius quiritũ datum & tabernã in compito acilio emptam: hic primo uulneratorius: mox obſecãdi urendiq; ſæuitiam carnifex appellatus fuit: & cũ alii adcurrerent græculi idemq; efficerent: in tediũ cũ arte medicinæ omnes deuenerũt. Quare a. M. Catone cenſorii medici cum ſua medicina reprobati urbe & Italia pulſi ſunt: anno urbis ſexcẽteſimoquinto: eoſq; nõ artifices ſanitatis ſed hoium carnifices cenſuit: ut ex eius epiſtola ad. M. filium intelligi põt: cuius uerba ſunt. Dicam de iſtis græcis ſub loco. M. fili quid Athenis habeã exquiſitum: & quod bonũ ſit eoꝝ litteras inſpicere nõ pdiſcere uincã nequiſſimũ & indocile genus eoꝝ: & hoc putabã interdixiſſe. Quandocunq; iſta gens ſuas litteras dabit oĩa corrumpet. Tum ẽt magis ſi medicos ſuos huc mittet: iurauerũt inter ſe barbaros necare oĉs medicina ſed hoc ipſum mercede faciũt. ut fides his ſit & facile diſperdant: noſq; dictitant barbaros & ſpurcius nos q̃ alios apificos appellatione fœdabant: hæc ipſe Cato: ideoq; tradũt templũ Aeſculapi ẽt cum reciperetur is deus extra urbẽ feciſſe iterũq; in inſula. Nãq; late narrauit Liuius circa finẽ libri decimi ab urbe: cũ romana urbs triẽnio peſte laboraret: inſpectis libris ſibillinis decẽ fuerũt a ſenatu miſſi legati: qui ex Epidauro deũ Aeſculapiũ i ſpecie ſerpentis Romã aduexerunt cuius aduentu urbs ſtatim a peſte liberata eſt: unde latiſſime narrauit Ouidius libro metamorphoſe. xv. de Aeſculapio locutus.

Sedeſq; ſibi circũſpicit aptas.
Scinditur in geminas partes circũfluus amnis.
Inſula nomen habet: laterũq; parte duoꝝ.
Porrigit æquales media tellure lacertos:
Huc ſe deleta pinu phœbeius anguis
Contulit: & finem ſpecie cæleſte reſumpta.

Luctibus impoſuit: uenitq; ſalutifer urbi. Pulſi ergo ex italia medici diu poſt Catonẽ excæpti ſunt: nã ut ait Pli. pfato. xxix. li. ſolã hãc artiũ græcaꝝ mundũ exercet romana gratuitas: & i tãto fructu pauciſſimi quiritũ attigere: & ipſi ſtatim ad græcos trãſfugere. imo uero auctoritas aliter q̃ græce eã tractantibus: & apud inpitos experteſq; linguæ nõ eſt: ut cuicunq; medicũ ſe pfitenti ſtatim credat: cũ ſit periculũ in mẽdatio maius: nõ tamen illud intuemur: adeo blanda eſt ſperãdi p ſe cuiq; dulcedo. Nulla

ꝑterea lex quæ puniat inſcitiã capitalem: nullum exemplũ uindictæ diſcunt periculis noſtris: & expimẽta per mores agunt: medicoq; tantũ hominẽ occidiſſe ſumma impunitas eſt: hæc ille: & lib. xxv. ait. Minus hanc artẽ q̃ par erat noſtri celebrauere omnium utilitatũ & uirtutũ rapaciſſimi. Primuſq; & diu ſolus idem ille. M. Cato omnium bonarũ artium magiſter: paucis duntaxat attigit boum ẽt medicamina non omiſſa: poſt eum unus illuſtriũ tentauit. C. Eualgius eruditione ſpectatus imperfecto uolumine ad diuum Auguſtũ inchoato ꝑfatione religioſa: ut oĩbus malis humanis illius potiſſimũ principis ſemp mediceæ maieſtas: ante hunc condiderat ſolus apud nos: qđ equidẽ inueni Põpeius lenœus magni Pompeii libertus: quo primũ tpe hãc ſcientiã ad noſtros pueniſſe aiaduerto. Nãq; Mithridates maximus ſua ætate regũ quem debellauit Põpeius ante omniũ ante ſe genitorũ diligentiſſimus uitæ fuiſſe argumentis potius q̃ fama intelligit. Vni ei excogitatũ libere quotidie uenenũ præſumptis remediis ut conſuetudine ipſa innoxiũ fieret: primo inuẽto genere antitoti: ex q̃bus unũ ẽt nomen eius retinet Illum ſolũ mortaliũ Mithridatẽ uigintiduabus linguis locutum certũ eſt: nec ſubiectis gentibus illum hoiem per interpretẽ appellatũ ab eo annis ſex & quinq̃ginta: quibus regnauit. Is ergo ĩ reliqua ingenii magnitudie medicinæ peculiariter curioſus: & ab oĩbus ſubiectis q̃ fuere pars magna terrarũ ſingula exquirens: ſcriniũ cõmentationũ harũ ad exemplaria effectuſq; in arcanis ſuis reliqt. Põpeius ãt omni regia ꝑda potius trãſferre ea ſermone noſtro libertũ ſuum Lenœum grãmaticæ artis doctiſſimũ iuſſit: uitæq; ita profuit nõ minus q̃ reipu. uictoria illa ad Mitridatẽ ẽt teſte eodẽ Pli. in ꝑfato libro Aſclepiadis medendi arte clari uolumina extant, cũ ſolicitatus ex urbe Roma ꝓcepta pro ſe mitteret: hũc dixerat Pli. li. vii. eiſdẽ uoluminis fuiſſe pruſienſem: & li. xxvi. dixit primũ fuiſſe magiſtrum rhetoricæ: & nec ſatis in ea arte q̃ſtuoſum: & ad alia ſagacis ingenii: & ad medicinæ artem ſe repente cõuertiſſe: atq; ut neceſſe erat hoĩ: qui nec id ægiſſet: nec remedia noſſet: meditata quotidie oratione blãdiens omnia abdicauit: & totã alioꝝ medicinam reuocando ad quinq; res redegit: uidelicet ad abſtinentiã cibi: potꝰ & ueneris fricationẽ corporis: & ambulationẽ modeſtã. Quæ quiſq; ſibimet ꝑſtare poſſet. Quare uniuerſum prope humanũ genus circumægit in ſe non in alio mõ: q̃ ſi cælo emiſſus adueniſſet: reparata ẽt ratiõe qua uinũ ægris mederet dando ẽt frigidam aquã: & ut auctor eſt. M. Varro alia quoq; blandimẽta excogitauit iã ſuſpendẽdo lectulos: quoꝝ iactura aut morbos extenuaret: aut ſomnos alliceret. Cõcedebat ẽt balnea auidiſſima hoĩum cupidine: qn alia multa dictu grata atq; iucũda magna auctoritate conſtituit. Nãq; & uomitiões ſupra modũ arguebat: & medicamẽtoꝝ potus ſtomacho inimicos dixit. Is teſte Apulegio li. iiii. Floridori cũ ſeſe forte a rure ſuo reciperet In pomœriis ciuitatis uidit citra cũſpectum funus ab ingenti numero: moxq; illud adiit ptractauitq; corpus hois: & p quædã ſigna iuenit in illo uitã: cũq; clamaret: ut reportaret a rogo domũ: pars medico annuebãt: & reliq obſiſtebãt. tãdem uelut ab inferis domũ relatus eſt: moxq; recreueauit ſpiritus: & aiam in latibulis corporis delitescẽtẽ ſuis medicamẽtis uniuerſo corpori reſtituit: quãobrẽ uelut deus fuit ab hoĩbus honoratus: quod tetigit Pli. li. vii. cũ ait relatũ e funere hoiem conſeruauit: & ſubdit Pli. ſed maxime ſponſione facta cũ fortuna ne medicus crederetur: ſi unquam inualidus ullo mõ fuiſſet. Sicq; uictor ſuprema ĩ ſenecta lapſu ſcalarũ exanimatus eſt. Venerunt his tpibus Romã medici q̃plures & uiri celebres: ut Caſſius Calpitanus Arũcius Rubrius: inter quos Antonius muſa fuit: q̃ contraria medicina a ſectatoribus Themiſtonis q̃ diſcipulus fuerat Herophili diuum Auguſtũ graui periculo exemerat: ob qđ illi Auguſtus ſtatuã ex ære iuxta ſignũ Aeſculapi locari mãdauit: coluitq; eũ ſp amiciſſime ut teſtiſeſt Sueto. in uita Auguſti. Poſt hũc exortus eſt Vectius ualẽs: q̃ teſte Pli. li. xxxix. adulterio Meſſaliæ uxoris Claudii Cæſaris nobilitatus: pariterq; eloquẽtia aſſentator: potentiã nactus nouã inſtituit ſectã. At Neronis principatu eadẽ uis ad Theſſalum tranſiliuit delentẽ cũcta placita: & rabie quadã in oẽs æuimedicos perorãtem. Idẽ teſte Galieno li. primo de regimine ſanitatis: & ſimiliter li. primo. de ingenio librũ ad Neronẽ ſcripſit: in quo cũctis medicis & philoſophis tã ueteribus q̃ modernis ſeipſum effrenata q̃dã temeritate ꝑpoſuit. Hippocratẽq; oĩum medicoꝝ principẽ maxime ſupplãtauit. Hũc Galienus ipſe ignorãtiſſimũ fuiſſe oſtendit: nec inter medicos: ſed inter textrices ſordide creuiſſe: cũ eius pater lanæ pectinator: & mater textrix fuerit. Interim ut eodẽ li. pſequitur Pli. ſupuenit maſſilienſis Critias: qui ad motus ſyderũ ex Ephimeride de mathematica cibos phibens: horas obſeruans: auctoritatæ Theſſalũ præceſſit: diuitiaſq; reliqt innumeras: poſt quẽ repẽte ex eadẽ Maſſilia urbẽ Charmis inuaſit: & dãnatis nõ ſolũ prioribus medicis ueꝝ & balneis aqua frigida ẽt hybernis algoribus lauari ſuaſit: q̃ſi cõtraria neceſſario contrariis curarentur: & ut ait Pli. merſit ægros in lacus & uidebamus ſenes conſulares uſq; in oſtentationẽ rigentes. Qua de re extat ẽt Annei Senecæ aſtipulatio: nec dubiũ eſt oẽs iſtos famã noui tate aliqua aucupantes aĩas ſtatim noſtras negociari: hinc ille circa ægros miſeræ ſenttentiarũ cõcertationes nullo idem cenſente ne uideatur aſſertio alterius, hic illa infœlicis monumenti aſcriptio turbaſſe medicoꝝ piſſe. Interim ꝑdiere ex noſtris & exteris auctores nonnulli celebriores: q & herbarum naturas & plurium rerũ qualitates ſuis libris annotauere. Vt ex noſtris Macer ueronẽſis: q tempore Auguſti uolucrum qualitates: & herbarum naturas uerſu exꝑſſit: de quo Ouidius libro quarto triſtium inquit. Sæpe ſuas uolucres legit mihi grandior æuo. Quæq; necet ſerpens: quæ iuuet herba macer.
Euax ſimiliter rex arabum non ſolum herbarũ: ſed lapidum etiã ſpecies nomina colores: & q̃bus in regionibus ualeant comperiri: magno uolumĩe ad Neronẽ priucipẽ ſcripſit. Eiuſdẽ meminit Pli. li. xxv. dicens, Euax Dionyſius & Metrodorus herbarũ effiges pinxere: atq; ſubſcripſere effectus. Verũ ut ſub

dit pictura fallax est ex coloribus tam numerosis præsertim in emulatione naturæ multũ degenerare transcrbentiũ fore uaria. Præterea non paꝛ est singulas earum ætates pingi cũ quadripartitis uarietatibus anni faciem mutent. hæc ille. Post hos fuit Diascorides uir militaris: & in herbaria arte mirabilis qui quiꝙ uoluminibus uirtutes herbaꝛ arborum lapidũ aromatum aialium acuratissima doctrina de scripsit: imo ut de seipso testaꝛ. Quæcũꝙ inqt in his libris posui: nõ ex opinioe aut fama cognoui: sed ex electione & experimento didici: Vidi ego apud Cõstãtinopolim pulcherrimũ eius auctoris codicẽ antiquissimis græcis litteris exaratum. In quo nõ solũ herbaꝛ effigies: sed uolatilium quadrupedum & reptilium tanto artificio & proprietate depictæ erãt: ꝙto natura ipsa: utputo producere potuit. At Plinius de seipso loqtur nobis inqt certe excæptis admodũ paucis eõtingit reliq̃s: de quibus. s. tracta: herbas contemplari scietia Antonii Castoris: cui summa auctoritas erat i ea arte nostro æuo uisendo hortulo eius: in quo plurimas alebat centesimũ ætatis annum excedẽs: nullũ corporis malũ expert⁹: ac ne ætate quidẽ memoria aut uigore cõcussis: Sane tpibus Domiciani Traiani Hadrianiꝙ & Antõini pii nonnulli medici ex græcia ipsa urbẽ inuaserũt: & Protogenes primũ uir astutus & callidus: q̃ astutia & arte græca magis q̃ scientia medicinæ famã & quæstũ sibi q̃ritabat: cui Archigenes alter græcus tpe & ipsius Domitiani successit: q cũ assentator esset & mulieribus q̃ facillimus: grãdẽ Romæ sibi comparauit quæstum: contra cuius mores & insciciã Galienus in libris suis sæpe inuexit. Galienus uero uir doctissimus: & ea ætate in medicina singularis Romã principatu Traiani deuenit: eratꝙ oriũdus ex Pergamo oppido asiæ celeberrimo: sed Romæ tpibus Antonii pii floruit ut idẽ de se ipso diuersis in locis testaꝛ: hic i ea arte oẽs præter Hippocratẽ superasse crediꝛ: cõposuitꝙ libros multos & Hipocratis oia scripta miro ingenio explanauit: & ut græcus quidã medicus mihi rettulit centũ & quinquaginta uolumina in ea facultate edidit. Post illũ uero Rasis quidã pœnus fuit: qui ligua arabica ex oibus ante se medicinæ auctoribus uolumen collegit. Sed distictius & scientius: post eũ in eadẽ lingua Auicẽna hiſ palẽsis efficit: qui cũ reliquoꝝ scripta uiderit: tũ maxime Galienũ secutus est: quẽ suo li. i. de infrigidãdis medicoꝝ pricipẽ appellauit. Post hos cœperũt Itali i ea facultate plurimũ pollere: ut petrus de apono patauinus uir in omni ætate admirandus tũ in philosophia: tum in his quæ ad medicinæ theoricã spectãt: diuersas conciliando opiniones sua doctrina clarissimus est habitus: unde & conciliatoris cognomen adeptus est. Quin & ad problemata Aristotelis multa addidit: & illa ipsa subtili expositiõe declarauit. Hunc non longe post Thaddæus florẽtinus secutus est: qui adeo obscura oia Hippocratis & aliorꝝ principum in medicina detexuit & explanauit ut alter Hippocrates suo tpe habitus fuerit: diuiti aſꝙ cumulauit innumeras: nã a pricipibus Italiæ conuocatus. l. aureos in mercedẽ diurnam paciſci cõ sueuerat ab Honorio uero summo pontifice semel uocatus: non prius accedere uoluit: q̃ centũ aurei illi in diẽ statuerenꝛ: unde liberatus põtifex decẽ milia illi aureoꝝ cõdonauit: Tãdẽ octogenarius moritur Bononiæ circa annos domini mille ducentos septuaginta: Qua ætate ẽt Accursius florentinus legum glosator floruit: Thaddæo uero succesſit similiter Trusienus florẽtinus: qui plusq̃ commẽtum sup techne Galieni mira doctrina conscripsit: hic cũ in practica artis medicinæ ut multi ferunt inforatunatũ se conspiceret religioni se totũ dicauit: & chartusinus effectus est monachus. Post hunc floruit Dinus de garbo florẽtinus similiter & Thaddæi discipulus q patrẽ habuit Brunũ nomĩe & arte chirurgiæ clarissimũ: ut Thomas eius Dini filius i summa quã de arte medicinæ scripsit attestaꝛ. Dinus uero adeo utilia in Auicẽnã. scripsit cõmentaria: ut sine illis Auicẽnæ doctrinã stare non posse a nonnullis creditũ sit: scripsit ẽt in Galienũ de malicia uariæ cõplexionis & i Hippocratẽ de natura fœtus. Qui & in philosophia uarias & pulcherrimas disputauit: ac terminauit q̃stiones: hũc nõ inferiori ingenio nec fama secutus est eius filius Thomas: post quẽ floruit Cristoforus de honestis patria bononiẽsis: fuit & Marsilius similiter patauinus: q multaꝝ rerum cognitiõe: & scriptoꝝ subtilitate sua ætate pcelluit quẽ Iacobus de foro liuiæ secutus & fama & ingenio supasse crediꝛ. hũc Vgo senensis nostris tpibus secutus est. Qui diuinitatẽ quadã ingenii: & peritia medẽdi oẽs q ante illum apud nostros floruerũt: excelluisse creditur: Cuius uitã inclitã filius eius Sozinus philosophus similiter & medicus eleganti stilo scripsit. Sed ut putamus ad Vgonẽ summum subtilitatis facultatis medicinæ peruenit: quæ iam declinare uidetur. Ẽt hæc de hippocrate: ac de successoribus eius quæ nouimus breuiter dicta sufficiant.

Hippolytus cum. i. latino sequente duplicato. p. & penultima cũ. y. græco: ultima cum. t. exili scribitur: fuit filius Thesei athenienſium ducis ex Hippolyta Amazonum regina secũdum Iustinum: uel Antiopa secũdum Senecam in Hippolyto natus: & componitur ab hippos quod est equus & λυω̃ quod est discerpo: seu dissoluo: eo quod ab equis disceptus fuit: ut uidebimus in dictione phædra. Nam ut ostendit Plato in eo libro qui de nomine Cratilus inscribitur: hoc ut alia q̃plurima nõ uera fuerunt nomina sed a poetis conficta. Vnde ab euentu fabulæ nomen hoc inditum assumpsit.

Hippolyta eodẽ modo cum superiori scribitur: & fuit mater Hippolyti: quã Antiopam uero nomine dictã qdam uolunt: & ab euentu filii sic postea cognominata asserũt: de qua Vir. li. xi. æne. meminit cũ ait: Bellãtur Amazones armis Seu circum Hippolytem: seu se cum martia curru Pantesilea refert. Nã que ambe fuerunt Amazonum reginæ. sed ab Hippolyta deuicta Hercules balteum abstulit.

Hippolochus i cæteris eodem modo: & i ultima cum. ch. aspirato scribitur: fuit teste Homero libro iliados. vi. filius Bellerophontis: & Glauci pater. Alter teste eodem libro. xi. fuit Antimachi troiani filius q̃ una cum Pisandro fratre ab Agamẽnone in troiano bello interfectus est.

Hippomanes eodem modo ſcribitur:eſt teſte Seruio ſup.iii.georgicorum uirus defluens ex equarum inguinibus:quo tpe feruntur in amoris furorem.Heſiodus uero dixit herbã eſſe:quã ſi comederẽt eq furorem paterentur:& dicitur ab ἵππος ideſt equorum μανία furia:unde etiam a poetis ponitur ꝓ ea caruncula i frõte equi pulli nata:quam ſi quis matri ꝓriperet:nunq̃ deinceps pullum amaret.Et i quo cunq; ſignificato neutrum eſt terminatum in es:niſi cum pro uiri nomine ponitur.

Hipſicratea prima cum.i.latino & unico.p.ſequẽs cum.pſ.&.i.latino:ante penultima cum.c.exili & penultima cũ.t.ſimiliter abſq; aſpiratione ſcribit̃:fuit uxor Mithridatis:quæ ſumme uirum ſuũ dilexit.

Hypſipyle prima & penultima cũ.y.græco:antepenultima cum.p.&.i.latino ſcribitur:fuit Thoãtis lẽniadum regis filia:dicente Statio libro quinto thebaidos:ubi induxit narrare genus ſuum Adraſto argiuorum regi:Claro generata Thoãte:Seruitium Hypſipyle ueſtri fero capta Lycurgi.Et ut ipſe Sta. ſcripſit:cum Venus Vulcani coniunx indicante ſole:a marito in Lemno iſula cũ Marte adulterari palam comphẽſa fuiſſet:Lemniades aliis cũ ſacra diis peragerent:Venerẽ ipſam adulterã ſine honore liquerunt:quæ illis irata hircinum fetorem oibus immiſit:ob quod a uiris ſuis ſpretæ cũ ad bella contra uicinos Thraces illi exiſſent conſilio ſtatuerũt publico occidere oẽs cum redirẽt.Quod cũ fieret ſola Hypſipyle patri Thoãti pepercit:quẽ naui expoſitũ Bacchus pater ad coum inſulã proſprea nauigatione perduxit.At Hypſipyle cõſtructo rogo in propria regia:alterius ſuppoſiti funera pro patre:quẽ occidiſſe aiebat celebrauit.Inde uero paulopoſt tranſeũtibus cum argonautis laſone:ab his fœminis hoſpitio ac lecto ſuſcepti ſũt.Et ab Hypſipyle laſon:qui cũ ea iam duobus annis demorãtes orãtibus ſociis pro diſceſſu:& promiſſo reditu.ut teſtis Ouidius in ſexta epiſtolaꝝ heroidũ grauidam illam reliquit:quæ gemellos deinde peperit:Thoantẽ ſcilicet:& Eumeũ:quos alio alendos dimiſit:ne ſecũdũ ſuas ipſaꝝ leges in inſula maſculi nutrirentur:hos niſi caſu poſtea reuiſere nõ ualuit:nã paulopoſt fama ſubit portus uectum trãſlata Thoantem Fraterna regnare Coo.Ex quo Hypſipyle tanquam perfida alemniadibus poſcitur ad ſupplicĩ:quæ cũ fugeret a piratis in littore capta Lycurgo regi Nemeæ dono data fuit.In cuius ſeruitio dum filium ipſius regis Opheltem ipſa nutrix aleret:& redeũtibus ab obſidione Thebaꝝ regibus argiuis:ac in Nemæa ſilua ſiti pene pereuntibus:interrogata de aqua illos ad Langiam fontem perduxit:& quænã eſſet interrogaretur:& ſuos illa enarraſſet caſus:filii qui cũ Adraſto erant matrem eſſe dignoſcentes in ipſius proſilierunt amplexus. Sed dum inter hæc moratur infans quem inter flores & herbas ludentem liquerat:a ſerpente necatus eſt.Quod Lycurgus pueri pater ſentiens:ira inflãmatus illam inferias nato mittere accurrebat:ſed a regibus & filiis auxilia iplorãs ſaluata eſt.Quæ uero deinde illi contigerint:nec apud græcos nec apud latinos memini me legiſſe.

Hira cum.i.latino & unico.r.ſcribitur:fuit maritima urbs in agro propinqua Pylo ſub agammemnonis dominio:ut oſtendit Homerus libro ix.iliados.

Hyrcania prima cum.y.græco ſequẽs cum.c.exili:penultima cum.i.latino ſcribit̃:eſt in Aſia ſcytharũ regio:uti Q u.Curcius de geſtis Alexandri:& Plinius libro.xvi.ateſtantur.Quod Seneca i thyeſte cõfirmauit dicens.Quænam iſta regio eſt:an ſub æterna niue hyrcana tellus?Et Luca.ſimiliter lib.quarto Tinxere ſagittas errantes Scythiæ populi:quos gurgite batros icludit gelido uaſtiſq; Hyrcania ſyluis:quæ teſte eodem Curtio pantheris & pardis habundat pluribus:ſed maxime tigribus: quod Luca. etiam retigit libro primo in oratione Cæſaris ad ſocios cum dixit.

Vtq; feræ tigres nunquam poſuere furorem.
Quas nemore hyrcano matrum dum luſtra ſequuntur.
Altus cæſorum pauit cruor armentorum.

Hyrgis prima cum.y.græco:& ultima cum.i.latino ſcribitur:fluuius eſt Scythiæ:qui teſte Herodoto libro hiſtoriarum quarto intrat in Tanaim.

Hyriæ prima cum.y.græco:penultima cum.i.latino ſcribitur:fluuius eſt Boetiæ:de quo Homerus lib. ſecundo iliados meminit:& facit gentile hyriates.

Hyrmos cum.y.græco ſcribitur:& dicitur quaſi ſyrmos quod eſt detractus:Nã ſeries ẽ orationis uel cõſtructio tenorem ſuũ in multos uerſus protendens:ut apud Virgi.li.æneidos primo.Eſt ĩ ſeceſſu lõgo locus inſula portũ Efficit:& reliqua:ubi fit tractus uſq; ad id Horrẽtiq; atrum nemus imminet umbra & libro ſexto:Principio cælum ac terras campoſq; loquens:Lucentemq; globum lunæ:titaniaq; aſtra Spiritus intus alit.Vnde teſte Seruio hyrmos longiſſimum eſt hyperbatum.

Hyrœades prima cum.y.græco:antepenultima cum.œ.diphthongo ſcribitur:fuit teſte Herodoto lib. hiſtoriarum primo uir mardus:qui primus ex Cyri exercitu muros ſardium aſcendit.

Hirpi cum.i.latino ſcribitur:uocabulũ eſt ſabinum:& ut puto a græco corruptum.cum a græcis ẽt ſabini originem duxreint:ſignificatq; teſte Seruio apud nos lupos:quare ab ὁρπαξ quod ẽ rapax forſitã deductum fuit.Nam ut idem Seruius ſup.xi.Virgilii refert:fuerunt populi habitantes in mõte Soracte: qui cum Diti patri aliquando ſacrificarent:cum mons ipſe manibus conſecratus eſſet:& uenientes lupi exta rapuiſſent:illos diu ſecuti ſunt:quouſq; tandẽ ad quandã peſtiferam ſpeluncã aduenerũt:unde peſtem contrahentes habuerunt reſponſum poſſe eam ſedari:ſi lupos imitarentur:ideſt rapto uiuerent. Quod poſtquam factũ eſt:dicti ſunt populi hirpiſorani:ideſt lupi Ditis:cũ Pluto eoq; lingua Soranus uocatus eſſet:cuius rei memor Virgilius Arũcem ex eo loco ducẽtem originem lupo comparauit li. xi.At uero Plinius libro naturalis hiſtoriæ non populos fuiſſe hirpos dixit:ſed per paucas phaliſcorũ

familias:quæ ſacrificium annum ſed Soractis montem Appollini celebrabant:id operãtes:ut ait Soli
nus geſticulationibus religoſis:& impune ardentibus lignoq; ſtruibus in honorẽ diuinæ rei inſultabãt
flãmis parcentibus illis. Quibus ob deuotionis miniſteriũ ſenatus ppetuo conſulto omnium munerũ
uocationem dedit: Vnde Aruns apud Vir.libro.xi. Superos ſic uoce precatur.

Summe deũ ſancti cuſtos ſoractis Apollo: Paſcitur & medium fraẽti pietate per ignem.
Quem primi colimus:cui pineus ardor aceruo Cultores multa premimus ueſtigia pruna.

Dat pater: & reliqua. Varro autem ubiq; teſte Seruio religionis expugnator cum quoddã medicamẽ-
tum deſcriberet:ait ut ſolent hirpini:qui ambulaturi per ignes medicamento plantas tingũt:hæc illæ
de his forte intellexit Virgilius libro æneidos.vii.cum ait.

At Meſapus equum domitor neptunia proles. Hi feſceninas acies:equoſq; phaliſcos:
Quem neq; fas igni cuiquam:nec ſternere ferro:& ſubdit: Hi ſoractis habent arces:& reliqua.

Hyrtacus cum.y.græco &.t.ac.c.exilibus ſcribitur:fuit uir troianus ex Ida mõte:qui filium habuit Ni-
ſum Aeneæ comitem:a quo Virgilius patronymicum ducẽs ait:Hyrtacides comitum Aeneæ quem
miſerat Ida:habuitq; teſte Homero libro.xii.iliados alterum filium nomine Aſium.

Hyrus cum.y.græco ſcribitur.nomen eſt uiri proprium:de quo Oui.in remediis amoris:cur nemo eſt
hecarem:nulla eſt quæ cœperit Hyrum.Nempe q alter egens:altera pauper erat.

Hiſpon cum.i.latino ſcribitur:nomen eſt uiri proprium.

Hiſpania cum.i.latino utrobiq; ſcribitur:regio eſt Europæ quæ a montibus pyrenæis incipiẽs:ut dixit
Aspianus clariſſimus hiſtoricus:& p columnas Herculis circuiens uſq; ad borealem oceanũ protẽdi
tur:ita ut oĩa in eo circuitu ad Hiſpaniã ſpectent:cuius magnitudo ut ait multa eſt: & icredibilis i uni-
ca regione.Nã decem milibus ſtadiis latitudo cõmenſuratur.longitudo uero prorſus eadẽ eſſe uidet:
Quam gentes q̃noq; diuerſæ & uariis nominibus cognominatæ inhabitant.quin &fluuios plures na-
uigabiles cõtinet:minoreſq; alios diuerſos & q̃plurimos i illos defluentes. Terra quoq; eſt fœlix:& opti
marũ rerum fertilis:hæc ille:ut ad uerbũ ex illo traduximus.Nã ſita eſt hæc regio inter Aphricã & Gal
liã aſeptentrione pyrenæis montibus clauſa:reliqs partibus undiq; mari concluſa.Interfluũt eam flu-
mina magna Bethys Mineus Iberus & Tagus auꝝ trahẽs:ut in Aſia Pactolus & Hermus.habet proui
cias ſex taraconenſem:carthaginenſem:luſitaniã:galitiã:& bethicã.hæc eadẽ prius Ibera ab Ibero am
ne cognominata fuit.Poſtea ab Heſpero fratre Atlantis Heſperia. Vltima ab Hiſpali urbe Hiſpania
nũcupaẽ:cuius urbis acculas Cæſar grauiter increpuit. Quod Cneo:& ſex filiis Põpeii magni fuerãt.
Sane eam dictionem aſpirari antiquæ inſcriptiones oſtendunt:ſed duæ ab hiſtoricis cognominantur
hiſpaniæ citerior:quæ eſt in ſeptentrionali plaga:& a pyrenæo uſq; ad carthaginem porrigitur: Vlte-
rior quæ in meridie a celteberis uſq; ad gaditanum fretum extenditur.

Hyſpeus cum.y.græco ſcribitur:fuit Archadiæ rex:quem nonnulli Cyrenes fuiſſe patrem credũt. Vir-
uero eam fuiſſe Pinei fluui filiam in libro georgi iiii.oſtendit.

Hyſtaſpes cum.y.græco &.t.exili ſcribitur:fuit pater Darii perſarum regis.

Hyſteron cum.y.græco &.t.exili ſcribitur:dicitur a noſtris ultimũ:& inde hyſteron proteron figura no
minatur: cum ſententia ordine commutatur:ut Poſtq̃ altos tetigit fluctus:& ad æquora uenit.Nã pri-
us ad æquora uenit q̃ tangeret fluctus. Vir.libro georgi.primo. Area tunc primum ingenti eſt æquã-
da cylindro.Et uertenda manu.Nam prius manu uertitur:q̃ æquetur cylindro.

Hyſterologia prima.cum.y.græco & ſequens cum.t.exili ſcribit:dici poteſt a noſtris ſermo ꝓposterus.

Hiſtiæus cum.i.latino utrobiq; &.æ.diphthongo in penultima ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſto
riarum ſexto myleſiorum tyrannus.

Hiſtiæa eodem modo ſcribitur:ciuitas fuit in Euboia:de qua meminit Homerus libro iliados ſecundo
ϖδλυσ αφυλδνϑ ἱστιαίᾳ.

Hiſtoria per.i.latinum &.t.exili ſcribitur:& dicit ἱσορεῖν:quod ẽ ſepectare & cognoſcere ſignificat.un-
de & ἱσορρα ſciẽtẽ uocant:& ἱστεον eſt ſciendum:ſed primũ a græcis aſpiraẽ:unde nos hiſtoriã cum aſ-
piratione deduximus reliqua non aſpiranẽ:Sane teſte Gellio li.v. noctiũ atticaꝝ hiſtoriã ab annalib⁹
qdã differre eo putant.q; cũ ſit utrunq; reꝝ geſtaꝝ narratio:eaꝝ tamen proprie reꝝ ſit hiſtoria: quibus
rebus gerendis iterfuerit is qui narret. Annales uero eſſe cũ res geſte pluriũ annoꝝ obſeruato cuiuſq;
anni ordine deinceps cõponunt. Quã ſane differentiã accæptaſſe Seruiũ in primo æneidos certũ eſt.
Sed clarius ea differentia concipit ex libro Sempronii Aſellionis:primo oſtendentis q; inter annales
& res geſtas interſit: Veꝝ inter eos inquit qui annales relinquere uoluiſſent:& eos q res geſtas a roma-
nis ſcribere conati eſſent:oium reꝝ hoc interfuit. Annales libri tantũmodo quod factũ quoquo an-
no geſtum ſit demonſtrabant.i.quaſi qui per Diarium ſcribunt:quam græci ἐφημερίδα uocant.Nobis
nõ ſatis eſſe uideo quid factum eſſet id pronunciare:ſed ẽt quo conſilio quaq; ratiõe geſta eſſent demõ
ſtrare:& paulopoſt idem Aſellio in eodẽ libro.Nam neq; lacriores ad rempu.defendẽdam:neq; ſegni-
ores ad rem pperam faciundam annales libri commonere quicq̃ poſſunt.

Hiſtopus cũ.i.latino &.t.abſq; aſpiratione ſcribit:genus eſt nauis:quã teſte Gellio actuariam dicimus.

Hyſtris prima cũ.y.græco:& ultima abſq; aſpiratione:&.i.latino ſcribit:eſt aialis genus:quod teſte He-
ro.& Pli.li.ix.naturalis hiſtoriæ maxime in idia æthiopia:& aphrica creſcit:cricio ſimile:ſpinis tergus
hiſpidum habens:quas tenſa cute plærũq; laxatas uoluntaria iaculatiõe iacit:& aſſiduis aculeoꝝ nim-

bis canes uulnerat insequentes. Et sex hybernis mensibus latet.

Histrio cum.i. latino utrobiq; scribitur:& licet a græca dictione descendat:quæ minime aspiratur aspiratione tamen apud nostros suscæpit. Nã teste Festo huiusmodi scænici a nobis histriones uocati sunt qa primus qui hãc artẽ Romæ exercuit ab istria profectus ẽ: sed certissimum est histriam nullo modo aspirari. At uero Liuius & Valerius maximus non ab istria:sed ab hetruria illum uenisse dicunt:a quo eiusmodi nomen tractum fuit quare non græcũ sed hetruscum uocabulũ est. Similiter Cornelius Tacitus ab hetruscis histriões accitos dixit:& a tyriis equoq; cermtaia. Quos laudatissimo primmũ usui fuisse habitos uidimus in dictione Aesopus. Nã hi quoq; personati in scæna tragædias agebãt: comœdiasq; uoce & corporis gestu. Vnde ait Cicero:histrioni paululum extra numerum:aut si uersus ꝓnunciatus est una syllaba breuior aut longior exibilatur exploditur.i.pulsatione manuum eiicitur.

Hyusquianus prima cũ.y.græco sequẽte.n.scribit:herba est medicinalis:q̃ a nris dẽs caballinus uocat.

Hodius cũ.i.latino scribit:fuit teste Home. libro.ix.iliados unus ex græcoꝝ ꝓconibus in bello troiano.

Hœthyni cum.œ.diphthongo &.th.aspirato sequente.y.græco scribitur:populi sunt.

Hœtychius prima cũ.œ.diphthõgo:sequẽs cũ.t.exili &.y græco:penultima cũ.ch. aspirato &.i. latino scribit fuit teste Hom.li.vii.ilia.uir achiuus lõge optimus artis statuariæ opifex:q apd Hylẽ habitabat

Holos cum unico.l.scribitur:& dicitur latine totus:Olus uero sine aspiratiõe latinũ est:& uenit ab oleo uel olo quod sine aspiratione scribitur.

Hololampus similiter cum aspiratione & simplo.l.scribitur:dicitur a nobis totus flammeus.

Holor cũ aspiratione similiter & unico.l.scribitur:auis albæ nomen est:quã quidam cygnũ putant:& dicitur quasi holos.i.totus oreos albus:de quo Oui.i heroidibus: Sic ubi facta uocãt udis abiect⁹ i herbis Ad uada mæandri cõcinit albus holor:& Virgi.in bucolico. Argutos interstrepere anser holores.

Holocausta similiter cum unico.l.&.c.&.t.exilibus scribitur:ea sacrificia dicebãtur:i quibus tota hostia cõburebatur. Vnde componitur ex holon quod est totum & caustum combustum.

Holographum simili modo cum unico.l.scribitur:& dici potest a nostris totum scriptum & capi cõsuevit pro testamento testatoris manu penitus scripto.

Holosathron cum unico.l.&.th.aspirato scribitur:dici potest undiq; quassatum. Nam componitur ex holon quod est totum.& σαθρὸν quassatum quo nomine Plinius lib.xx.naturalis historiæ dixit quoddam genus petroselini cognominari.

Homerus cum aspiratione principii:& unico.m.scribitur:fuit omniũ poetarum clarissimus:cuius mater teste Herodo.in eius uita Eritheis uocata fuit:pater uero quis fuerit ignoratur. Aristo.li.iii.de arte poetica:ut rettulit Pultarchus Dæmonem quẽdam illius patrẽ fuisse dixit. Alii uero aliter senserũt: ut de gente patria:& uita illius tam uariæ sint sententiæ:ut satius sit de eo tacere:q̃ aliquid affirmare. Nã si ab ephoro ut Plutarchus refert patriam quæras cumæum dices. Si Pindaro omnium liricoꝝ principe:uidelicet tum smyrneum tum chium asseruabit:si ab Antimacho & Nicandro colophonium cẽsebunt:Sin ãt & ab Aristarcho & Dionysio thracio haud dubitabunt atheniensem dicere. Demũ cũ Simonides chium Aristotelẽ fuisse scribat non desunt q eum ex Cypro salaminium aut argiuũ esse contẽdant. Qua item tẽpestate fuerit:tam uariæ sentẽtiæ sunt:ut nesciamus quid efferre:Nã aliqui teste Plutarcho eũ asserunt tẽporibus belli troiani natum fuisse. Alii uero post troianum bellũ annis centũ Nõnulli ãt cẽtum q̃nquagita. Scripsit ãt poeta hic clarissimus ut subdit Plutarchus poemata duo: ilia den.s.& odyssea. Quoꝝ alterum bellũ troianum:alteꝝ Vlyxis uarios errores cecinit: Batracho myomachiam uero non sibi uideri Homero esse attribuendã:dixit idẽ Plutar.q̃n & margitẽ Homeri itidẽ eẽ negauit:de huius uero nullã prorsus fecit mentionẽ. Alii uero & hæc oĩa Home.ascripserũt. Hic ut Quintilianus quemadmodũ ex Oceano ipse idẽ dixit Homerus aium fõtium cursus initiũ capere oĩbus eloqnentiæ partibus exemplũ:& ortum dedit:hunc nemo in magnis rebus sublimitate:i paruis ꝑprietate superauit:idem lætus ac præssus iucũdus & grauis tum copia tum breuitate mirabilis:Nec poetico modo sed oratoria uirtute eminentissimus. hæc ille:& plura alia in laudes eiusdem poetæ admirandas prosequitur libro.ix. de institutione oratoria:& ut ego met quod de illo sentio fatear, Nihil iucundius aut dulcius aut gratiun legere possum. De quo dixit Oui.in li.ii.de fine titulo.

Aspice meonidem a quo seu fonte perenni. Vatum pieriis ora rigantur aquis.

Homelia cum aspiratione principii:& unico.l.atq;.i.latino secundum ueram orthographiã scribitur i dicatq; apud nos sermonem:& descendit ab ὁμιλῶ quod est sermocinor.

Homœsis cum.œ.diphthongo in antepenultima scribitur:dicitur a nostris similitudo. nã tropus est cũ ex similitudine alicuius cogniti in similitudinem deuenimus incogniti:cuius species tres:icon:parabola & paradigma:de quibus in suis dictionibus uidebimus.

Homographia cum aspiratione principii &.i.latino scribitur:dici potest æqualis scriptura uel pictura. nã componitur ex ὅμοιον quod dicit pariter & γραφία scriptura uel pictura.

Homolus cum unico.l.scribitur. mons est thessaliæ.

Homonymus penultima cum.y.græco scribitur:dicit a nostris eiusdem nominis:quo etiã proprio nomine pater Apollini Tyanei dictus fuit.

Homonyma cum.y.græco in penultima scribitur dicuntur a nobis æquiuoca:hoc ẽ æque uocata quas intelligi uelit non eadem in re existentia.

Homoncœa cum aſpiratione principii &.œ.diphthongo in penultima ſcribit̃:fuit liberta Cæſaris phã philiti & coniunx dulciſſima Atimeti:ut in ea dictione uidimus:

Homoptoton cum aſpiratione principii & cætera ſine aſpiratione ſcribunt̃:dici põt latine ſimiliũ caſu um uel ut ait Cic.in dignitatibus ſimiliter cadẽs.Nã cõponit̃ ex ομοσ qđ eſt ſimiliter & πτῶσισ caſus & dicit̃ figura cũ qs diuerſas dictiones in ſimiles caſus eximit:ut apud Enniũ mærentes flẽtes lachry mantes:& miſerãtes.itẽ neq; currentẽ:neq; noſcit euntẽ. Tollentẽq; manus ſaxũq; immane mouẽtẽ.

Hometeleuton cũ.t.exili utrobiq;:&.eu.diph.in penultima ſcribit̃:dicit̃ a Cicerõe in dignitatibus ſimi liter deſinens.Nã componit̃ ex ομοσ quod eſt ſimiliter & τελευτῶν finitũ:& eſt figura cũ plura uerba in eandẽ uocem terminant̃:ut abiit abſceſſit euaſit erupit:ſimiliter malui eos reduci q̃ reliq;:teneri quã deſeri.Et differt a ſuperiori:quoniã illa eſt ſolum nominũ hæc aliaq; dictionum:Hanc figuram uitans Virgilius in bucolico dixit:Cuiũ pecus:& non cuius pecus:ut teſtis eſt Seruius.

Hanapis cum unico.p.&.i.latino ſcribitur:fluuius eſt ſcythiæ:ut ſcripſit Herodotus libr. hiſtoriarũ.iiii. de quo in dictione tiarantus uidebimus.

Hora cũ aſpiratione a græcis tam pro tpe quã pro termino ſeu loco ſcribit̃:nos uero ut differẽtiã anno temus:cũ pro loco & termino accipit̃:abſq; aſpiratione ſcribimus:ut Qui prius ab oris:& ut puto hĩc deducit̃ ora quæ ſimiliter ſine aſpiratiõe ſcribit̃:& ſignificat funẽ:quo nauis ad terrã ligat̃:ut apud Liuium in lib.xiiii.in ipſis quoq; trepidatũ nauibus:dum ne hoſtes cũ ſuis ſimul irrũperent trahunt ſcalas:oraſq; & anchoras:ne in moliẽdo mora eſſet p̃cidũt.Quintilia.i epiſtola ad Triphonẽ ſimiliter ait Permitamus uela uentis:& orã ſoluentibus bene p̃cemur.Sane horæ ab Homero fingunt̃ li.v.iliados non minus phyſicæ q̃ poeticæ cæli portas conſeruare:qn & ab hora oia deriuata aſpiratione hẽnt.

Horoſcopus cũ aſpiratione principii:&.c.exili:hoc eſt ſine aſpiratione ſcribit̃:dicitur latinũ ſolariũ.Nã uas quoddã ſeu inſtrumentũ fuit:quo numerus horaꝝ diei cõſpici ad ſolẽ conſueuit:& cõponit̃ ex ho ra & σκοπῶσ qđ eſt conſideratio ſiue proſpectio:de quo Pli.lib.ii.naturalis hiſt.inquit uaſa horoſcopa non ubiq; eodem uſui ſunt:cum in trecentis ſtadiis:aut quingentis longiſſime mutentur umbræ ſolis.

Horologium cũ aſpiratione principii ſimiliter &.i.latino ſcribit̃:dicebatur ſimiliter latine ſolariũ:ut de heroſcopo expoſuimus:ſed iam relicto latino nomine multũ ſignificantius eo noſtro inſtrumẽto cõcipitur:in quo non tantũ ratio horaꝝ ex ſolaribus radiis:ſed ẽt occultato ſole ſermo:ut ita dicã horaꝝ agnoſcitur:utrunq;.n.logos ſignificat rationẽ ſcilicet & ſermonẽ.Nam non ſolũ horã oculis oſtẽdit ac p̃ſcribit.ſed ẽt auribus procul & domi manentiũ nunciat campana:quæ ſup impoſita eſt numeꝝ diſtiguente. Vnde quodãmodo uitam habere uidet̃:cum ſpõte ſua cietur:& dies ac noctes pro hoie opus facit:quo nihil neq; utilius neq; iucundius dici poteſt:nouũ tamen inuẽtũ eſt.ſimiliter & campana: ſed non admirabile:utilitatis tamen tantæ ac iucunditatis:ut cũ in rebus ciuilibus.tam uero in ſacris mirum proſit atq; oblectet.Campanam dixi more uſitato:nonuulli nolam uocant:ſed alteꝝ meo iudicio admirabilius in uentũ habemus:& apud nautas quoſq; pariter uſitatũ:pyxidẽ dico illam: quam prope dixerim uiuam ad lapidẽ ſideritem:qui magnes dicitur:nauigationẽ ita iam moderantur:ut cõmodi? ne an acutius excogitatũ ſit dubitem:nã tabulam illam quæ ſocia huius ẽ:ubi ſpatia maris atq; terraꝝ deſcribunt̃:neq; ita multum miror.eſt enim longi laboris ac ſedulæ diligentiæ potiuſq; ingenii diuini nec oĩno ueteribus nautis defuiſſe:exiſtimo:quod ſi nouum genus uelificandi: quod latinum uocant ab amalphitanis ut fert̃ excogitatũ:nuper perpetuã gloriã illis immunitatẽ apud nos oẽs horas pepit. Quid tandem laudis p̃miiq; debeatur inuentoribus pyxidis.Quanq̃ haud ſcio tãtũ ne tribuamus gloriæ nauigantibus:an credamus eos aliunde accæpiſſe:hoc eſt ab eodẽ ingẽtiſſimo hoium genere:q̃ horologia eſt p̃clara excogitarunt.Siquidẽ horologium illud ad eãdem pene formã pyſidis:quæ magnete temperatur.eandẽ quoq; propemodum rõem continet:& ubi quattuor & uiginti in orbem radii totidem uentos demonſtrant:ita hic pari numero diei noctiq; horas ſua in circulo puncta:hoc nõnulli q̃drantẽ uocant. Quæ tria ſiue ab eodẽ ſiue a diuerſis adiũcta ſunt.Profecto nec Dædali qui ſerrã.aſciã perpendiculum:& alia quæ i dictione Dædalus uidimus.Nec Theodori ſamii:qui ſamiis normã:libella:tornum:clauem:nec cyclopum:qui fabricã ferream:nec Panos qui fiſtulam:nec Mercurii q̃ monaulion adinuenit:iuuenta cum his de quibus diximus cõparanda ſunt:ſicut e contrario.Nõ maioris ingenii fuit inueniſſe arcũ & ſagittam cuius auctorẽ ferunt Scytherem iouis filiũ ut teſtis eſt Pli.lib.vii.naturalis hiſto.nec alia plurima ad hoium perniciẽ:quorum ſingula ad ſuos referuntur auctores q̃ excogitaſſe:ad quod p̃xime accedit ad ſuperiorẽ miraculũ:& bombardam uocamus:cui? auctorẽ execremur licet:tametſi ignoremus dignũ qui i morẽ Salmonei fulmine deflagraſſet:quoniã nihil tam ſimile fulmini eſt luce:ſonitu odore:huius nomen a bombo quod græcũ:a nonnullis quoq; latinorũ uſurpatũ & ab ardeo compoſitum eſt. Aliqui tormenta ænea magis dicere uolunt:habẽt & eius ſpecies ſua noia nec quẽ ſcriptorem ſequamur habemus:nec ẽt ſcriptum habemus:quo noie uocaret̃ id in quo uterq; pes utrinq; qeſcit eius q̃ inſidet equo.Nã ut in marmoreis ſignis Romæ conſpeximus:non utebantur illis antiq. Quid ferꝝ quo uelut ſoleis calciant̃ pedes equoꝝ iumẽtorũq;:q̃d illud ex corio extrema in parte lanceæ:qđ ferꝝ cornu ubi ad pectus lãcea ipſa reponitur? Quid magna pars armaturæ? ſed hæc non repono inter acute inuẽta:acutius ẽ inueniſſe ac multo utilius qua ratione frumẽtũ q̃ſi i piſtrino ad decurrentis aquæ impetum moleret̃:quod & ſi non admodũ recens eſt:tamen noie ſuo apud litteratos caret. Quidã ueteres uocant piſtrinum:uulgus uero molẽdinum:ſicut ea quæ uẽto aguntur: ſane

molendinarium:& molendinariam comperimus:ut Paulus iuriſcõſultus de fundo inſtructo. Aſinam inquit molindinariam:& molam negat. Neratius inſtrumento fundi contineri idem conſultus de mæta molendinaria reſpõdit. Si ruſticus eius fundi operariis moleretur eam quoq; deberi. Et ſubdit:ẽ autem mæta inferior pars molæ cathyllus ſuperior. hæc ille:rurſus & illud quoq; utilius qui acutius excogitatum eſt ex eo frutice:cuius nomen nõ legi alii cottonem alii bombycem ad ſimilitudinem bombycis:qui ſericum gignit appellant:conficere tria præcipue quæ non deerant quidem nobis:ſed acceſſionem hanc adiectã gauiſi ſumus:ueſtes:chartas.uela: Adeo nec ueſtibus nec:chartis:nec:uelis ullis melioribus utimur. Multa ſunt inuenta ad ſenſuũ oblectationem. Partim eius generis cuius olim iam alia fuerant ut i muſica:quod equidem & admiratione & laude dignum eſt:adhuc carens apto nomine organa uocant. Quædam item minora aptioribus appellata noibus monachordium cum.ch.aſpiratione & claui cymbalũ cũ.c.exili &.y.græco in antepenultima:& nõnulla alia his addamus.zuccara ſic.n. omnes uocant & plurima ex eis confecta:& pilam luſoriam. Non dico qua prius ẽt utebamur:cuius. Pithi inuentum. Plinius li.vii.dixit:ſed uẽto ut uulgus loquitur plenam:& ſi ueteres pueros luſiſſe ſole ac cæpimus:tamen & aliud fuiſſe:& hoc multo artificioſius eſſe non dubium eſt. Cuius inuentum ad marchionem ferarienſem:qui proxime defunctus eſt referunt:in eadem quoq; urbe rem ſordidam ſed utilem primum inueniam uolunt:e ſeuo cãdelam partim eiuſmodi apud priſcos nullum exemplũ fuit domuiſſe aues ad uenandũ. Nam de canibus qui cotunices attagenes faſiãnos perdices anates: cæteraſq; huiuſmodi aues uenantur minus affirmare auſim:q̃ de alitibus:quæ ſuapte natura ſibi uenantur nunc etiam nobis:quæ diligentia aut exercitatio adeo increuit:ut in artem & quidem nõ paruam euaſerit ſcripti ſunt multi & magni de ſtruzeria:ita.n.hãc artem nominãt libri ſtuidum nobilium hoium ac diuitum ſicut pauperum ac tenuiorem:illud quod nec ipſum affirmem:olim in uſu non fuiſſe:noctua aſcione ulula aliiſq; quibuſdam uolucribus captare alias uolucres:quod proprie aucupari dicitur Nam alterum magis uenari eſt:hoc inſidioſum:illud uiolentũ:hoc ex occulto:illud ex aperto: hoc blãda ſpecie decipiens illud ẽt anteq̃ noceat minãs:ut ſciamus uerum eſſe quod Ariſtoteles & alii quidam ſcripſerunt pauperum proprium eſſe cum mali ſunt dolo uti:diuitum ui:ideoq; altetum uulpeculæ:alterum leoni comparatur. Sunt ẽt minora dictu alia nonnulla:ut pelles bractea argentea indutas fuco: tingere in aureum colorem:quas auripelles uocant:meſſanenſium ut aiunt inuentum: qualia i ſingulis artibus ſua fortaſſe recẽtia inuẽta ſunt ut i aurificina Niellũ:illud in artẽ nullã cadit feciſſe duos orbes etenui uitro chryſtalloue aut berillo:per quæ ifirmior uiſus melius:ſi credibile eſt:uideat:quæ ocularia noiant. Nec id prætermittam quod ab ingenii argutia nõ abeſt haſtam i modum tubæ æqualiter perforatã:per quam impulſo ſpiritu cretaceas pilulas emittimus:quibus certiſſimo ictu auiculas occidimus:cuius nomen antiquũ nõ eſt:quia nec res antiqua erat:purpuræ antiqs in uſu fuerũt. Nobis ut mile ſint facit:quæ rariſſima eis fuit copia ſerici:& alia ſunt quæ inſerere poſſemus niſi in longum traherẽ oratio:quibus conſtat nos rebus nouis noua nomina accõmodare poſſe:ut ueteres a qbus præcepta habemus & exempla ſumimus factitarunt: Vnde ait Priſcianus in.viii. Si enim auctoribus timiditas obſtitiſſet:ut nullis nouis uterentur dictionibus ipſa natura & ſignificetionem rerum exigente petuis latinas anguſtiis damnata manſiſſet.

Horatius cum aſpiratione principii &.t.exili atq;.i.latino ab emendatiſſimis græcis ſcribitur:& ſecundum illos ab ὥραιος quod eſt pulcher deriuatur:nonnulli uero ex noſtris latinum eſſe:& latinam deriuationem habere uolunt:& ab oro oras oratus deduci aſſerunt:quod ſi uerum eſſet abſq; aſpiratione ſcribi deberet:ſed prior ſcriptura magis a doctiſſimis obſeruatur:fuit ergo poeta laudatiſſimus:patria uenuſinus:dicente Iuuenale in prima ſatyra:Hæc ego nõ credam uenuſina digna lucerna? fuitq; natꝰ patre libertino:ut ipſe idem.xxiiii.epiſtola atteſtatur dicens.

Me libertino natum patre:& in tenui re Maiores pennas nido extendiſſe loqueris.

Vt quantum generi demas:uirtutibus addas:fuit ſtatura breuis:ut in eadem epiſtola ipſe idem ſubdit

Corporis exigui præcanum ſolibus aptum.

Iraſci celerem tamen ut placabilis eſſem:&.xxvi.oſtendit quẽadmodum Romæ litteris liberalibus eruditus fuerat:& deinde uberioris ſcientiæ gratia nãciſcendæ Athenas cõceſſerit:& cũ doctiſſimus euaſiſſet familiaritatẽ.M.Bruti occiſoris Cæſaris adeptus:factuſq; ab illo tribunus militum cõtra.M.Antonium & Auguſtum:ſed uicto Bruto ex clade aufugit ipſo dicẽte in odis: Tecũ philippos & celerẽ fugã ſenſi recte non bene parmula:& ibidẽ. Sed me phoſtes Mercurius celer denſo pauentẽ ſuſtulit aere cui deinde Auguſtus Mecœnatis gratia indulſit:itaq; liberatus ad poetica ſe cõuertit:& pcipuos apd latinos uerſus lyricos expreſſit:imitatur Archilocũ alcæum Sapphon & Pindarum poetas græcos unde in.xxiiii.epiſtola ait:Paruos ego primus iambos. Oſtendi latio numeros animoſq; ſecutus.

Archilochi:non res & agentia uerba lycambrem. Temperat archilochi muſã pede maſcula ſappho:

Temperat alcæus:& reliqua:ſcripſit igitur odos:libros ſermonum duos:iſtitutiones poeticas:quæ poetria dicit:& epiſtolas:& cum diutias optimis ſtudiis cumulaſſet:tandem Romæ moriens Auguſtum rerum omnium ſuarum hæredem inſtituit:obiitq;.lxiii.anno ſuæ ætatis imperii uero Auguſti ãno trigeſimo quinto:fuitq; maxima pompa ſepultus in exquiliis apud Mecœnatem.

Hormeuus cum.e.abſq; diphthongo ſcribitur:fuit uir troianus interfectus a Polypete filio Perithoi: ut oſtendit Homerus libro.xii.iliados & deſcendit ab ορμη quod eſt impetus.

Horontes cum aſpiratione principii &.t exili ſcribitur:fuit ex lycia troianorum amicus:qui occiſo apd Troiam Pádaro lyciæ rege:qui troianis auxilia tulerat:ipſi Pãdaro in milicia ſucceſſit.Sed capta Troia diſcedens cum Aenea in:ſiculo mari perit:ut oſtendit Virgi.li.æneidos.i.eadem litteratura fluuius ḡdã Syriæ deſcribitur:qui teſte Pli.li.v.natu.hiſto.inter Libanũ & Antilibanũ montes iuxta Heliopoli urbem exorit.Et deinde antiochiã epiphanẽ diuidit.De quo meminit Iuue.in.iii.ſatyra cũ ait. Iã prideẽ ſyrius in tyberim defluxit horõtes.Quo ẽt noie gener Artaxerxis pſarꝝ regis cognominatus fuit.

Horizon cum.i.latino ſequente.z.conſonãte ſcribitur:dici poteſt latine finitio uel terminatio:& deſcẽdit ab opiſ̃ quod eſt finitio uel terminatio.

Hortes cum.th.aſpirato ſcribitur:fuit teſte Homero libro ſecundo iliados Theſſaliæ urbs.

Hortenſius cum aſpiratione principii &.t.exili ſcribit.latinũ puto & ab hortor deriuari.Nõnulli græcũ exiſtimant:& cũ.th.aſpirato ſcribunt:atq; ab Hortes urbe Theſſaliæ deductũ putãt:ſed prior ſcriptura ẽt apud doctiſſimos comunior fuit:Hortenſius teſte Quintiliano lib.vi.de inſtitutiõe oratoria:quã doq; oratoꝝ princeps Romæ habitus:inde æmulus Ciceronis & nouiſſime quoad uixit ſecundus. De eodẽ dixit Varro lib.iii.rerum ruſticarꝝ.Et poſt eum Gellius libro noctium atticarꝝ primo Qu.Hortẽſius fuit orator clarus:ſed delicatior q̃ uerũ deceat:& formæ non minus q̃ eloquentiæ ſtudioſus.Nunquã ſpeculo inconſulto proceſſit in publicum in illo ſe comere:in illo ſe mirari:in illo uultum togãq; componere conſueuit.De quo plura idem proſequuntur:Et Valerius maximus ac alii plures.

De aſpiratione dictionum latinarum tam in medio dictionis q̃ in initio & fine.

h

Is itaq; de dictionibus græcis:quæ latine ſcribuntur:& in initio dictionis aſpirãtur per ordinẽ habitis:decreui latinas quaſdã:quæ maxime difficultatẽ habere uidẽt hoc loco non ꝓterire.Immo per ordinem eas annotare:quæ aliquo mõ aſpirationis nota initio dictionum uel mediis ſyllabis ac ẽt in fine deſignant.Nam ois aſpirationis nota aut principalis eſt ſyllabarum:ual terminalis:aut media.Quæ quidẽ principalis ẽ ſolis uocalibus ꝓponitur:& duos retinet in dictionibus locos capitalem.ſ.& medium.Capitalẽ ut habeo:medium ut perhibeo.Quæ uero media eſt ut plnrimũ in dictionibus græcis ſcribitur:ut rhetor:Rhaphanus Theophraſtus & ſimiles:in latinis etiam ut quidã uoluerunt oia terminata in cher uel in chra uel in chrũ:& ante.c.habentia.l.ut pulcher pulchra pulchrũ ſupulchum fulchrum.Nonnulli uero ſolũ pulcher chra chrum:& ab eo declinata aſpirari uolũt cætera ſine aſpiratione ſcribenda eſſe dicunt.Quæ ãt terminalis aſpiratio eſt in paucis interiectionibus latinis inuenitur:ut uach ah oh:de quibus loco ſuo dicetur.Nunc de ea primũ aſpiratione tractabimus:quæ capitalem in dictionibus locum obtinet:& ab.a.incipientes hoc quoq; annotãdum duximus ipm a.ante.f.g.k.l.o.p.q.&.t.in latinis dictionibus recte aſpirari non poſſe.

Ha interiectio cũ aſpiratione ſcribit:ut ab.a.differat cum ꝓpoſitio eſt:uel litteræ nomen. Nã tũc quoq; aſpiratione caret:uel ut aliis magis placet:quia cũ interiectio eſt:affectum ſignificat:& cum aſpiratione profertur.Inuenitur nonnuuq̃ interiectio.ah.poſt ſe aſpirari:de qua poſtea pertractabimus.

Habeo habes cum aſpiratione ſcribitur:ut ab abeo is differat quando cum ab præpoſitione componitur & dicitur ſine aſpiratione abeo is it:& dicimus habui orationem magis q̃ feci orationẽ:ſed feci orationem frequentius q̃ habui dicimus.

Habito cum aſpiratione ſcribitur:& ab habeo uenit:ſimilirer habilis & habena:nam cum aliquã dictionem aſpirari dicimus omnes ab ea deſcendentes aſpirandas uolomus:Et cõſtruitur habito melius cũ accuſatiuo q̃ ablatiuo:ut Vir.in Alexi: Atq; humiles habitare caſas.Sane abundo quod in nõnullis locis aſpiratum comperitur:librariorum uitio tribuendum eſt.Nam ex ab præpoſitione componitur:& undo undas:quod deriuatur ab eo quod eſt unda.

Hac pronomine ſiue aduerbium aſpiratur:ut differat ab ac coniunctione:quæ ſine aſpiratione ſcribit. Verum in articularibus pronominibus & aduerbiis monoſyllabis inde deriuatis:non ſolum .a.ſed cæteræ uocales aſpirantur:ut hic hæc hoc huc.Quoniam hic pronomen a quo cætera huiuſmodi oriũtur teſte Priſcia.ab græco articulo hoc deriuatum eſt:quod apud illos aſpirari minime dubitari poteſt de quo in dictione eius uidebimus.

Hactenus cũ aſpiratione ſcribit:& ex hoc aduerbio & tenus componit:ſed in compoſitione penultima ipſa corripit. Virgi.Hactenus aruoꝝ cultus & ſydera cæli:& teſte Feſto hac fine deſignat. Ait.n.quatenus ſignificat qua fine:ſicut hactenus hac fine:ſed antiq̃ quatenos dicebãt:& quande pro quando: quatinus uero qm̃:hæc ille. Sane pro horum uerborũ declaratione:quia multi quatinus pro quatenus:& e cõuerſo ſcriptitare cõſueuerunt:exẽpla adducemus:inquit.n.Iuuenalis in ſatyra Natali:Eiſtunt q̃ promittunt hecatõben.Quatinus hic non ſunt:nec uenales elephãti:q̃tinus ſcripſit p.i.hoc ẽ ſũt nõnulli qui ꝓmittũt diis ſacrificiũ centum boum pro ſalute diuitis:Et ſubdit p antipophoram:nec.n.macta re & ſacrificare de elephantis poſſent:nõ.n.ſunt in latio:& ſi ſunt nõ uenduntur:& ſic quatinus poſuit pro quia:ut dixit Feſtus: At uero quatenus cum.e.ꝑ qua fine ponitur:hoc eſt ad quantũ ſiue ut exemplum ſit:cupio ſcire quatenus amor i amicicia debeat intẽdi ac progredi i.ad quantum ut ſcripſit Cic. in Lælio:quaſi ut uelim dicere utrum habeat finẽ ſeu mætam uel limitẽ amor & amicicia Simillter dicimus uerberaui filium meum quatenus ſit bonus.i.ad hunc finẽ ut ſit bonus.i.ad hoc q; ſit bonus.Itaque male dicitur.Iniunxit mihi dominus meus quatenus legam.

Hæ quod eſt plorare huius ꝓnominis hæc aſpirat:& diphthongat:dum uero eſt præpoſitio minime ſed quod ab ea deſcendit ſine aſpiratiõe & cũ duplicato.e.ſecundo.ſ.diphthongato ſcribitur.
Hædus cũ aſpiratione &.æ.diphthongo ſcribit:ut plene uidimus in dictione diphthongus ab illo tamen iſidorus aſpirationẽ abſtulit:ſed prævalet antiquorum uſus:&.M.Varronis ſentẽtia.
Hæreo uerbũ cũ aſpiratione &.æ.diphthongo:ut uidimus i dictiõe diphthõgus ſcribitur.
Hæres ſimiliter aſpiratur:& cũ diphthõgo ſcribit:ut i dictiõe diphthõgus uidimus a quo ex hæredo penultima producta deducitur.
Halo uerbũ primæ cõiugatiõis cũ aſpiratiõe ſcribit:ut ab alo differat cõiugatiõis tertiæ qđ ſine aſpiratiõe ſcribit:& nutrire deſignat:At cũ aſpiratiõe halare ſpirare ẽ:unde halitũ ſpiritũ dicimus. Iungiturq; cũ ablatiuo:ut ſertiſq; recẽtibus halant. At exhalo cũ accuſatiuo:ut Virgi.vii.æneidos. Sæuãq; exhalat.opaca mephitim.Iuue.i ſaty.Oibus i terris Bellorꝫ põpa animã exhalaſſet opimã.
Halitus cũ aſpiratiõe ſcribit:& ab halo halas primæ cõiugatiõis uerbo deſcẽdit:
Hamus cũ aſpiratiõe ſcribit:ut in datiuo uel ablatiuo quod ẽ hamo ab amo uerbo differat:
Hara cũ ſtabulũ ſignificat porcorꝫ cum aſpiratiõe ſcribit:ut ab ara deorꝫ:quæ aſpirationem nõ habet differat.Significat ẽt iterdum hara aſpiratũ teſte ſeruio.in Donatũ auem quandã auguralẽ:a quo nomine haruſpex & hariolus aſſerit deriuata eoſq; falſitatis arguit: qui ab ara deorꝫ hæc ipſa aſtruunt deriuari.cũ in ara deorꝫ principalis ſyllaba ꝓducta ſit:in haruſpex uero & hariolus ſit breuis. Sane Donatus in phormione inquit Harriolus quaſi fariolus uicit:aſpiratione poſita pro.f.littera.
Haruſpex cũ aſpiratiõe ſcribitur:ut uidimus in præcedẽti dictione.
Hariolus cũ aſpiratiõe ſimiliter ſcribitur:ut in dictione hara notauimus.
Harena a uerbo hæreo teſte Seruio deriuari uidet.eo q; mixta calce parietibus hæreat:& ob hoc aſpirandũ eſt. Alii uero conuenientius ab areo uerbo deriuatam putantes ſine aſpiratione ſcribũt arena ſimiliter arundo cũ ab ariditate dicatur:nunq; recte aſpiratur. Sunt qui uelint cum haſtam arundo ipſa deſignat:ut per aſpirationẽ ab arundine quæ canam ſignificat:diſcrepare faciant. Sane harundo mihi ubiq; nomen uidetur:quod cãnam ex ſua proprietate ſignificat:haſtam uero per quandam inter ſe ſimilitudinem. Vnde nullo modo aſpirandum puto.
Haſta cũ aſpiratiõe principii ſcribit:unde licet ab aſto uerbo:quod ſine aſpirationẽ ſcribit deriuari dicatur tñ ad differentiã ſecũdæ ꝑſonæ eiuſdẽ uerbi iperatiuo aſpiratiõem aſſumpſiſſe uidet.
Haurio cũ aſpiratiõe ſcribit:ut in ſecũda ꝑſona ab auris noie diſcrepet quod nõ aſpirat.
Haue uerbum ſalutatiuum antiqui nõnulli cum aſpiratione ſcribebãt:ut ab aue ablatiuo nois auis differet:& ab imperatiuo uerbi aueo:unde auidus & auarus. Sed iam tenet cõſuetudo: ut ſine aſpiratione ſcribatur.
Habeo ſecũdæ cõiugatiõis uerbum aſpiratur:ut ab ebeo ebeas cõiugatiõis primæ differat: Vñ ebeti dicũtur qui fœlicitate aliqua ceciderũt.
Hei iteriectio cum aſpiratiõe ſcribitur:ut ab ei pronomie diſtet:& qm̃ affectum ſignificat:cum auctore ſpiritu promẽdum eſt.
Heiulor aſpiratur:qm̃ ab hei iteriectiõe deſcẽdit.
Hem iteriectio ob maiorem ſpiritum aſpiratur.
Helluor aris teſte gellio li.ii.noctiũ atticarꝫ cũ aſpiratiõe ſcribitur:nulla ſane ratiõe niſi ut firmitas & uigor uocis:quaſi quibuſdã neruis additis itẽderet.& ide helluões guloſi dicti ſũt.
Herus cũ aſpiratiõe ſcribit:ut i datiuo & ablatiuo a uerbo futuri tẽporis ero differat.
Herba cum aſpiratiõe & ſine diphthõgo ſcribitur:licet ut quidam uolũt a uerbo hæreo: quod cum diphthõgo ſcribitur deriuari dicat:quia nõ naturaliter diphthõgum hæreo: ſed ex quadam differẽtia accæpiſſe dicat.
Heruga & herugo ſimiliter aſpirari:& a uerbo deducta dicunt:quia tenaciter rebus quas occupant hærent:licet ſine diphthõgo ob eandem cãm quã in ꝑcedenti dictione diximus ſcribantur.
Heri ſimiliter aſpirari:& ab eodẽ uerbo hæreo deduci dicunt:quia heſternus dies hodierno ſine alterius.ſ.diei interpellatione cohæreat:& ſine diphthongo ſcribitur.
Hertius ſiue herinacius cũ aſpiratiõe ſcribunt & ab eo quod ſetis horreat dictum eſt.
Hernia cum aſpiratiõe & abſq; diphthongo ſcribit:dicit teſte Seruio lingua ſabinorꝫ ſaxum: ſed magis placet illorꝫ expoſitio.qui dicunt herniam aſpiꝫ una & duꝫ idicat.Nam ſi ſaxum tãtummodo indicaret non dixiſſe Virgi.Hernica ſaxa colunt:ſed cum tantummodo hernia uel hernica. Nam cum deſcendunt inteſtina ad pygam teſticulorꝫ efficiũt illam duram & aſperam ob quod poſtea hernia dicitur:Iuuenalis in ſaty:Credo pudicitiam.Quibus incendi iam frigidus æuo Laomedontiades & Neſtoris hernia poſſit unde & populi illi qui in campania aſpera ſaxa incolunt hernici ſint cognominati:ut anagnini cum.g.ante.n.in penultia Priſciano teſte:ferentinates:uerulani: alatrini:fruſiõii:& his finitimi. Vir.i.vii.æneidos:Hernica ſaxa colũt quos diues anagnina paſcit.i.aſpa: uel ut alii uolunt a quodam ſabino illic habitãte ac regnãte hernici dicti ſunt. Macrobius uero dixit pelaſgum quendam nomie hernicum cõdidiſſe anagniam.
Hernius proprium uiri nomen cũ aſpiratiõe:& abſque diphthõgo ſcribitur:licet ab hæreo deductum credatur:quaſi hæreat annis:ſic.n.ueteres quandoq; filiis annos ꝑſagientes noia imponebant.

Hesternus cum aspiratione scribit:& ab heri descendit.
Heus aduerbiū uocādi spirat quia huiusmodi uocatiōes cū augumēto spiritus efferri consueuerūt.
Heu interiectio dolentis uel aduerbiū respondendi.qua ex dolore uel turbida responsione effertur cum aspiratione:hoc est cum augumento. spiritus profertur.
Hic siue pronomen sit siue aduerbium semper aspirat:ad quoꝝ differentiā signandā quidā ueteꝝ ut in marmoribus compluribus legi solebāt aduerbiū scribere diphthōgo græca:uidelicet heic: idq; rōne. Nā aduerbiū semp ꝓducit:ꝓnomen nōnunq; corripit:ut apud Virgi.li.iiii. Vnus hic inflexit sensus: quin & ꝓnomen illud idē differentiā similē detinet:quia cū masculinū est primā ꝓducit:ut Iuuena. in satyra.Omnibus in terris.Exitus ergo quis esto gloria uincitur idem.Nā de hannibale loquitur: cum uero neutrum semper illam corripit:datiuus autem siue ablatiuus pluralis facit eisdem & iisdem cum duplicato.i.uel isdem cum unico:utrunq; bene scribitur:sed in scansione unico semper.i.utimur: sicut in Virgilii & Antonii dii & diis ii & iis:Iuuenalis in satyra. Omnibus in terris: & quicquid græcia mendax audet in historia constratum cladibus isdem.Suppositumq; rotis solidum mare credimus. Non tamen hic patitur uersus eisdem:quod tamen alibi posuit:ut i satyra:Credo pudicitiam.Dat eis dem ferre cinædis.
Hinnio hinnis uerbū aspirat:& cū duplicato.n.scribit.qa augmēto spiritus hinnitus ab equis ꝓfert.
Hio hias uerbū & quæ ab eo tracta sunt:ut hiatus hiatio aspirant.eo q; hiādo maior fit spiritus: Nā ab oris sono cū aperit os tractū uidet:oratores tamē hiare ꝓ eo sumunt qđ est aliquid sua spōte & extre ma aliqua ui diffindi:ut tellus æstu:& ligna ariditate:aut nimio labore hiant.
Hir cū aspiratiōe scribit.qm̄ ab hœreo uerbo deriuat & uolā significat:nā ut aiūt physici.in uola porri magis sibi coherent q̄ in cæteris corporis ptibus:unde he partes solidiores esse dicunt:Alii uero ideo ab hærendo hir dici putāt qm̄ palmæ ipsæ rebus quibuslibet hærere soleant.
Hirsutus aspirari:& ab horreo deriuari uolūt:quasi horrens setis dicatur.
Hirtus simili mō & ꝓ syncopam idem est:quod cōplere hirsutus dicitur.
Hircus cū aspiratione principii scribit:& ab hirsuto deducit:unde teste festo hircipuli dicuntur homi nes duoꝝ piloꝝ. Quidā existimant hircos dictos ab oculoꝝ angulis:quos antiqui hirquos uocabant: ad quos frequenter libidinosa illa animalia luminum aciem in actu lasciuiæ contorquære cōsueuerūt unde teste Festo hirquitalli pueri primū ad uirilitatem accedentes a libidine.s.hircorum dicuntur: At Terentius Varro ut in dictione diphthongus cōmemorauimus dicit hircum a sabinis accæptum ꝓ commutationem.f.in.h.aspirationem.
Hirquus cum aspiratione principii &.q.sequente unico.u.scribitur:oculorum dicitur angulus & pro oculis nōnunq; capitur:ut Virgilius in bucolicis: Transuersa tuentib⁹ hirquis.
Hirudo cum aspiratione scribitur:& ab hærendo carni dicta uidetur: nam sanguisuga dicitur. Hora tius institutis poeticis.Non missura cutem nisi plena cruoris hirundo.
Hirundo cum.n.ante.d.similiter in principio aspirat:auis est.q̄ ex terra pulchro artificio nidū tignis suspēdit:& græce χελιδὼν dicit:de qua bene Ouid. Sub trabibus cunas tectaq; parua facit:
Hispidus cū aspiratiōe scribit:& ab horreo quidā deriuari putāt:quasi horrēs setis.
Hi pluralis nominatiuus ab eo quod est hic aspirationis notā traxit:per quam sane differt ab.i.uerbo & per unicum.i.scribitur.sicut & uerbum:si uero sine aspiratione scribitur:ipsum quoq;.i.duplicat:& di citur ii:uenitq; ab illo ꝓnomine is ea id.
Hiulcus aspiratur:& ab hio uerbo deducitur.
Hisco similiter aspiratur.quia frequentatiuū est ab hio tractū. Sane facere deberet hiasco: sed hiatus causa ablicitur.a.Et ut ostendunt oratores hiscere est quidē oris.& tm̄ humani:accipitq; pro eo q; est loqui aut os aperire ad loquendum:sed ferre per negationem:ut coram illo non auderes: hiscere. uel quid nunc habes quod hiscere audeas.Ouidius tamen poetice dixit.Hiscere nempe tibi terra rogāda foret:cum id quoq; oratores soleant potius dicere dehiscere.i.deorsum pessūq; apperiri.Quin & Vir. in primo His unda dehiscens.
Hodie & hodiernus aspiratur:eo q; ab hoc & die composita dicuntur.
Homo aspirat:& ut omnes ferūt ab humo descēdit:quod Quinti.deridere uidet:cū ait li.i.de institutio ne oratoria.Etiam ne hominem appellari quia sit humo natus:quasi uero nō omnibus animalibus ea dem origo:aut illi primi mortales ante nomen impositum terræ q̄ sibi.
Honor & alter eius noiatiuus honos cū aspiratiōe scribuntur:& ut multi putant differentiæ causa ut ab onos qui est asinus differat.Cur uero duplex sit terminatio noiatiui Serui.dixit:q̄ tūc honos dici cum scilicet affirmat:cū opus est ultimam lōgā habere in uersu:cum.r.uero quando breuem.
Hortor aspiratur:ne ab orior frequentatiuum esse credatur.
Horreor aspiratur:ut aspiratiōis horror cū eiusdē uerbi significatione concordet.
Hordeum cum aspiratione scribendum perhibent:eo q; horrere trahi uolunt:alii uero non aspirant:& ab oriendi celeritate deduci putant:sed magis ex testimonio Quintiliani aspirari placet:qui ait in pri mo de institutione oratoria apud uetustiores consueuisse per.f.loco aspirationis scribi:ut similiter fæ dus pro hædus:& alia nōnulla de quibus supra uidimus.
Horreū cum aspiratione scribitur:& teste Varrone ab horreo deriuatur:hoc teste Festo antiqui farre

um a farre dicebant:

Hortus horti:quamuis aborior ueniat plæriq; aſpirandũ:putant:ut ab huius ortus huic ortui: & ab ortus orta ortũ participio differat:is dicit ĩ quo olera & arbores oriuntur:unde olus unaquæq; herba ſatiua dicitur:qua ueſcimur:& cuius foliis & caule In edulium utimr. Verum horti in plurali tãtum nõ oleum ſunt:ſed arboribus conſiti uoluptatis amœnitatiſque cauſa parati.ut horti Saluſtiani. Pompeiani.Luculliani.Claudiani:de quibus Plinius in decimonono naturalis hiſto.inqt:in duodecimo tabulis legum noſtrarum nuſq; nominatur uilla:ſed ſemper i ea ſignificatione hortus.Et nõ lõge hinc ſubdit:iam quidẽ hortorum nomine ĩ ipſa urbe delicias:agros:uilaſq; poſſident.Et pergit:Primus hoc inſtituit Athenis Epicurus hortorum magiſter.Fueruntq;:ut idem auctor ait:teſte Plauto ſub Veneris tutela. At Virgilius Priapo hortorum curam dediſſe uidetur cum ad illum in bucolicis ait: Cuſtos es pauperis horti:& in quarto georgicoꝝ:ubi de hortis loquitur:inquit.Et cuſtos furum atq; auium cũ falce ſaligna Helleſpontiaci ſeruat tutela priapi:de quo pulchre Horatius meminit in primo ſermonum ipſum priapum ſic loquentem introducens.

Olim truncus eram ficulnus inutile lignum.
Cum faber incertus ſcamnum faceret me priapum.
Maluit eſſe deum:deus inde ego furum auiumq;
Maxima formido.nam fures dextra coercet.
Obſcœnoq; ruber porrectus ab inguine palus:
Aſt importunas uolucres in uertice arundo
Terret fixa:uetatq; nouis conſidere in hortis.

Hoſtio is.hoſtis quartæ coniugationis uerbum:q; æquo æquas ſignificat aſpiratur:ut per id a datiuo & ablatiuo eius nominis q eſt oſtium differat:q; teſtimonio plurimum grammaticorum aſpirari non debet: eo q ab obſto obſtas nõ aſpirato deriuetur.Item nec oſpes:quia a nomine quod eſt oſtium deducitur.Sed ut puto tenet conſuetudo:quæ & hoſtium & hoſpes aſpirant. Sed hoſtio uerbum ideo ſumptum eſt:quia in hoſtium conflictu quædam fieri conſueuit ordinum adequatio.

Hoſtis licet ab obſto obſtas non aſpirato deduci uelint:cum aſpiratione tamen ſcribendum differentiæ cauſa dicunt nec in genitiuo plurali cum nomine prædicto:ſ.oſtium cõueniret:& teſte Feſto apud antiquos peregrinus dicebatur qui nunc hoſtis perduellio.

Hoſtia declinationis primæ ab nomine hoſtis deduci phibent:qa teſte Feſto laribus imolabant:qđ ab illis hoſtes arceri putabãt.Sed alio loco ait Feſtus hoſtia dicta ab eo quod eſt hoſtire.i.ferire.

Hoſtimentũ ſimiliter aſpiratur.& teſte Feſto eſt beneficii compenſatio.

Hoſti capax.i.hoſtium captor:& aſpiratur eodem modo.

Huc aſpiratur:quia ab hoc deriuatur.

Humus cum aſpiratione ſcribitur.

Humare ſimiliter aſpiratur:& dicitur quaſi humo tegere.

Humor aſpiratur:& ut ferunt:ab humo dicitur.

Humeo eodem modo ſcribit:& ſignificat humorem teneo:unde humeſco.

Humilis aſpirat.qui ab humo dicit:hoc eſt humi decliuis.

Humerus aſpirat:qa ut phibẽt:ab humo deſcẽdit:eo qđ humeri iſtar humi ſufferẽdis oneribꝰ ſint apti.

Hudus aſpirari qdã uolũt:& p ſyncopã ab humido deduci alii uero ſine aſpiratiõe ſcribendũ uolũt:& p abiectionẽ primæ litteræ a ſudore deducũt:unde & uuidus & uliginoſus.

Hululo cum aſpiratione & ſimplo.l.utrobiq; nõnulli ſcribi uolunt:& hoc ob ſpiritus uehementiam:uel quia ab hiu interiectione deriuari putant.

Humanus cũ aſpiratiõe ſcribit:& iuxta litteram ab humo:ſecundũ ſenſum uero ab hõ deriuari uidet. Vnde ẽt humanitas quæ teſte Petronio grãmatico proprie eſt eruditio inſtitutioq;:quã in bonas artes didicimus:qui ſinceriter:ut ait cupiunt apetuntq;:hi ſunt maxime humaniſſimi.Et quoniã diſciplina hæc ex uniuerſis animantibus ſoli homini eſt conceſſa:humanitas maxime appellatur.

De aſpiratis in medio dictionibus.

Idimus ut putamus ſufficiẽter de his dictionibus:quæ apud latios ĩ initio aſpirant: Reſtat iam ut de his quæ in medio aſpirationẽ retinent pertractemus.

u — Ah interiectio eſt:& ĩ medio duarũ uocaliũ aſpirationẽ detinet.Nã ut aiũt grãmatici ipſe affectus quo interiectiones promunt:cogit eas interdũ paſpirari:ut cũ dicimus Ha uirgo infœlix.interdũ põt aſpirari:ut Ah te ne frigora ledant. Nã maior in fine dictiõis huius ſpiritus exigi uidet:& maior alterius in pricipio: iterdũ interaſpirari ut Plautus.aha.ohe.Iuue.in ſeptima ſaty: Sat eſt cũ dixit Horati.ohe: nã nõ ad placitũ ueræ intetiectiões eſſe uident:uelut cætere orationis dictiões ſed naturales potius. Vnde etiã omni ſunt interdũ nationi cõmunes. Aſpirantur ergo in medio aha uah:ohe:quæ per apocopen plærũque proferimus dicentes ah uah. Terentius. Vah conſilium callidum:ſimiliter oh.

Abhorreo cũ aſpiratiõe poſt ab ſcribit.Et uniuerſaliter omnes dictiones.quæ in initio aſpirant ſic cũ præpoſitionibus cõponũtur.ſeruãt aſpirationẽ ĩ medio.ut perhorreo.ĩhorreo.& ſimiles.

Abhinc ob eãdem cauſam in medio aſpiratur.

Adhæreo ex ad & hæreo componitur:& aſpirationem ſeruat in medio.
Ahenum aſpirandum eſſe ante.e.poſt.a.litteram putauit gellius lib.ii.noctium atticarum ex Fidi multi:nominis Romæ grãmatici auctoritate:qui ei librum æneidos ſecundũ mirandæ uetuſtatis oſtendit emptũ uiginti aureis quem ipſius Virgilii fuiſſe credebat:in quo iſti uerſus cum ita ſcripti forent:Veſtibulũ ante ipſum primoq; in limine pyrrhus Exultat telis & luce coruſcus ahena:additam igt ſupra uidimus.h.litterã:& ahena factũ:ſic in illo quoq; Virgilii uerſu in optimis inquit libris ſcriptũ inuenimus. Aut folii undã tepidi deſpumat aheni cuius ut paꝝ ſupra ait': nulla ratio uiſa eſt: niſi ut firmitas & uigor uocis:quaſi quibuſdam neruis additis intenderetur.
Anhelo ſcribitur ſimiliter per aſpirationẽ ante.e.nam ab alo trahit.& am præpoſitione:quæ nõ inuenitur niſi in compoſitione:& mutatur.m.in.n.alii uolunt ab ad.alii ab ana.
Cohors cũ aſpiratione in medio ſcribit:& quidã ſimplicẽ putant. Quidã ex con & hortor compoſitam uolunt:eo q; tribunus illam:uel ipſa ſeſe mutuo frequẽter ad pugnam hortari ſoleat.
Cohabito cũ aſpiratione in medio ſcribit:quã ex ſua cõpoſitione conſeruat.
Cohæreo ſimiliter in medio aſpirat:quia aſpirationẽ ex ſua cõpoſitiõe nõ reiicit.
Cohibeo cũ aſpiratione ante.i.ſcribit:nã deriuat a con & habeo:ubi abiicitur.n. & ipſum.a.in .i. conuertitur.Nõ tamen coerceo cum aſpiratione ſcribitur q̃a arceo:a quo deriuat:illã minime detinet.
Dehinc ob eadem cauſam aſpirationẽ in medio detinet.
Exhalo aſpiratur i medio:quia ab ex & alo componitur.
Inhio quia ab hio aſpirato componitur:aſpirationem conſeruat in medio.
Inhibeo ſimili modo aſpirationem mediam ſeruat.
Inhabilis eodem modo ſcribi debet.
Incoho hac ratiõe aſpirat in medio:ut ſecunda.ſ.uocalis per aſpirationem auctiore & differenti ſpiritu a prima eiuſdem ſpeciei littera ſonare uideatur:& licet in aliis temporibus & perſonis ſecũda uocalis in aliam cõmutet:tamen ne a principali diſcrepent:aſpirationẽ conſeruant.
Inchoo cum aſpiratione poſt.c.ſcribendum aſſerunt:alii ab ipſo.c.amouentes:inter duo.o. collocant:ac in coho ſcribunt.
Inhorreo aſpiratur inmedio:ut ſupra uidimus in aborreo.
Lachryma teſte gellio libro ſecundo noctium atticarum cum aſpiratione poſt.c.ſcribitur:ex eadem ratione:quam diximus in dictione ahenum.
Mihi cũ aſpiratione in medio ſcribit:nec ante aſpirationẽ habet.c.conſonantẽ:ut in ãtiquis marmoꝝ inſcriptionibus Romæ aſpeximus:nec ut puto cum ſono eius conſonantis proferebatur:ſed cum ab inſciis quibuſdam cũ.c.littera ante aſpirationẽ ſcribi cœptũ fuerit:eius litteræ ſonum aſſumpſit: quẽ etiã ea dictio nũc quoq; recte deſcripta cõſeruat:nam tũc quoq; ut ſcribebatur:ſic prolatam fine.c. fuiſſe exiſtimo:quod ſimile de nihil & nihilũ puto. At nõnunquã a noſtris mi unica ſyllaba abſq; ſequenti aſpirata ſcribitur:& ꝓfertur.Iuue.in ſaty.Omnibus in terris:Pallidulus mi Brutidius meus ad Martis fuit obuius aram:ſimiliter Catullus:Leſbia mi dicit ſemper male.idem alio in loco:Miniſter uetuli puer phalerni iger mi calices amariores. Virgi.Et mi genus ab ioue ſummo . Quod ex grecorũ imitatione proceſſiſſe puto:qui uoi ſcribunt & dicunt ita ut diphthongus ipſa oi in.i. noſtrũ ſit cõuerſa quæ in.æ.conuerti debuit:dici mœ:quod teſte Feſto antiqui noſtri obſeruauerunt dicẽtes ac ſcribentes mœ cum.œ.diphthogo ꝓ mi: Vnde in emandatiſſimo gellio circa initium libri undecimi noctiũ atticarꝝ ſcriptũ reperi italœ cum.œ.diphthongo in fine pro itali.
Nihilum cum aſpiratione media ſcribitur:a quo per apocopen extremæ ſyllabæ factum nihil. & p ſyncopam nil. Quibus hoc modo teſte Seruio ſuper.vi.æneidos in cõſtructione utimur:ut ſi pars ſequẽs orationis a uocali incohet dicimus nihil:ut Virgilius.
Heu nihil inuitis fas quenquam fidere diuis. Si autem conſonante initiũ ſumat nihil ponimus.ut iuuenalis:Nil tale expectas:& tamen nil producit cum nihil corripiatur.
Pulchrũ cũ aſpiratione poſt.c.ſcribi conſueuit.q̃q̃ teſte Seruio & Priſciano in dictionibus latinis regulariter poſt eam conſonantem aſpirationis nota nunq̃ ſcribitur.
Præhendo aſpiratur medio:ut ſecunda uocalis per aſpirationem auctiore & differenti ſpiritu a prima eiuſdem ſpeciei littera ſonaꝛ uideatur. Quod ſi quis quærat cur i Beem Creem Screem & cæteris huiuſmodi nota aſpirationis non ponitur.reſpondemus ne a principalibus diſcrepare uideãtur:nã Beo Creo.Screo aſpiratione carentur. Quare & cæteræ perſonæ eiuſdem etiam ſpeciei uocales habeant minime aſpirantur.
Perhoreo in medio aſpiratur:ut ſupra uidimus in dictione ab horreo.
Sepulchrũ cũ aſpiratione media a plæriſq; ſcribitur:ut pulchrum de quo ſupra uidimus.
Traho cũ.t.ſimplici & aſpiratione ante.o.ſcribitur:idq; fieri dicũt ut in ſecunda & tertia perſona a uerbo differat Traeo:quod minime aſpiratur:& ex trans & eo componitur:nam quemadmodum tranſpono cum.ns.& tranpono abſq;.ns.ſcribitur:& tranſduco ac traduco ſimiliter:ita etiam trãſeo & traeo uetereſ protulerunt.
Vehemẽs cum aſpiratiõe media ſcribit:& ut aiunt dictũ quaſi uehaꝛ eminẽter:alii ob id quoq; aſpirari dicũt:ut augumento ſpiritus eadẽ uocales in eadem dictione proferantur:ut deprehendo diximus

De aspiratione terminali.

Estat ut de terminali aspirationis nota aliqua pertractemus: quæ sane ī nullis dictionibus latinis reperiunt: præterq̄ ī paucis iteriectionibus: ut Ah Vah Oh: quæ Prisciano teste per apocopen ultimæ uocalis proferuntur. Quod similiter nec ī dictionibus græcis comperiri libet. At in barbaris qbusdam post tres mutas terminalis habetur uidelicet post. c. p. &. t. ut Sadoch Ioseph. Deleth. Et hæc de aspiratione dicta sufficiant.

Dictionū græcarū & latinarum: quæ scribuntur per. h. litterā tam ī principio medio q̄ ī fine orthographia finit. Incipit earum quæ ab. i. uocali scribuntur.

A cum. i latino scrbitur: fuit mior Atlantis filia: de qua Homerus libro decimoquarto odysseæ ait. Ἀγ μενιαννᾶ φαν: est etiam iteriectio exultans.

i Iachus cum. i. latio &. ch. aspirato scribitur: nomen est Bacchi: quod deductum uolunt ab ia: hoc est eiusmodi uoce: & χέων hoc est fundens. quasi eiusmodi lætitiæ uoce clamet. Alii uero cōponi uolūt ex ἰνδὸ σ qđ est uinū p abiectionē partis diphthōgi & cōmutatio & cōmutationē aliaꝝ litteraꝝ ī. a. uocalē. & χέων quod est fundens.

Ialysus cum. y. græco ī penultima scribitur. fuit urbs cypri.

Iambus cum. i. latio & sine aspiratione scribit: pes est constans ex prima breui & ultima longa. fic quoq; dictus ab iuentor e. ut ī glosula quadam Aristarchi super Homerum comperi.

Ianira cum. i. latio utrobiq; scribitur. fuit teste Hesiodo ī theogonia Oceani & Tethios filia:

Ianysus penultīa cum. y. græco scribit. fuit teste Herodoto libro histo. primo urbs ī arabia.

Iantha cū. th. aspirato scribitur fuit nympha Oceani & tethyos filia: ut rettulit Hesiodus ī theogonia.

Iapyx huius iapygos Pria cū. i latio in initio: sequēs cū. y. græco scribit. fuit dædali filius: a quo ea pars italiæ q̄ calabrya dicit ipygia dicta fuit. ut dixit Herodo. & Solinus confirmauit. De quo Vir. li. æneï. xi. Victor gargani cōdebat iapygis agris: p gargani iapygi: ut exposuit Seruius. nā eo teste garganus mons ē ī iapygia. q per calabriam usq; ī hadriaticum tendit pelagus.

Ipix cum. i. latio utrobiq;. & simili modo decliatur. uētus est. quē qdam circium uocāt. Gellius uero caurum ppe modū existimat de quo meminit Lucanus libro sexto cum ait.

Excipit aduersos zephyros & iapiga pindus.

Iapis cum. i. latino utrobiq; &. s. consonante in fine scripto: huius iapidis declinat: fuit nomē Aetholi q ad Venetiæ partes deueniens oppidū de suo noīe condidit: a quo & ea Venetiæ pars ubi fluuius est timauus simili mō cognominata fuit: ut Virgi. libro georgicorum tertio.

Castella in tumuli & iapidis arua timaui.

Iapetus cū. t. exili scribit: & habet accentū ī prima: fuit teste Hesiodo in theogonia Titani filius ex asia cōiuge: ex qua ēt Prometheū genuisse Epimetheūq; & hesperū atq; Atlantem dixit.

Iason cū. i. latino in principio & unico. s. scribit: fuit Aesonis filiꝰ fratris Peliæ regis thessaliæ: quem cū rex Pelias perditū ppter insignē periculosāq; regno suo uirtutē cuperet denuntiata militia ī colchos cū abire iubet: pellemq; arietis memorabilem gentibus reportare mandat: sperans interitū uiri: aut ex periculis tam lōge nauigationis: aut ex bello tam pfundæ barbariæ: ut hæc & alia quadragesimo secundo libro sui epitomatis scripsit Iustinus. Diodorus uero siculus libro historiaꝝ quinto narrat. Iasonē cū argonautis quo tēpore ad colchos delatꝰ fuit: Medeā iuxta littus ubi templū erat solis comperisse: quæ ob suam humanitatē a crudelibus parentibus sub libera custodia expulsam fuisse ait: cui causa aduentus patefacta ipsa iminēs a patre periculum crudelitatēq; inhospitē explicans ut cauerēt admonuit. Interim forma Iasonis capta & cōmunitaro consilio Medea se adiutricem ad perficiendum certamen propositum pollicita est. ita ut Iason iureturando data fide uxorem illam quoad uita superstes esset sibi futuram spopondit: cum qua argonautæ relictis in tēplo custodibus ad reliqua peragendo profecti sunt: put ab ipso Diodoro late enaratur: & ab Ouidio libro septimo metamor. Et duodecima heroidum epistolarum: quin & ab aliis poetis græcis & latinis. qui argonautica scripserunt reliqua referuntur: & aliqua uidebimus in dictione Oeta. Sane in hac dictione Iason ponitur illud. i. a poetis: quandoq; uocalis græco more: & quandoq; consonans ut Ouidius in duobus uersibus utrunq; obseruauit. cum ait libro septimo metamorphoseos.

Vt sine amore licet quid enim commisit Iason,
Quem nisi crudelem non tangit Iasonis ætas.

Nam in primo uersu est. i. uocalis in secundo uero consonans.

Iaspis cū. i. latino scribit: iapis est preciosus: de quo Plini. li. xxxvii. natu. histo. ait: iaspis de græco in latinū uiridis gēma interpretatur. Et subdit: Eius uocabuli cōpositionē: quæ ad ea inemēdate in oībus codicibus scripta habetur: ut nec ego nec alii uiri græcoꝝ doctissimi elicere potuerimus. Quare subdit idem Plini. Est aūt uiridis sicut smaragdus: sed crassi coloris. Alii uero putāt magis cōponi ex ἰὸν qđ est uiola: & ὅλος totus: quasi totus sit uiolaceus. cuius primū ídest nōnunq; uocalis ut Iuue. in quarta satyra. Præclara illic laudatur iaspis. Aliquando autem & consonās esse potest & uocalis: ut Virgilius li. æneidos quarto. Stellatus iaspide fulua.

Iberos cū. i. latino in initio: & absq; aspiratione scribitur: ut clarissime mōstrauimus ī dictiōe celtiberi:

fluuius est hispaniæ nauigabili cõmertio diues: ut dixerunt Pli. & Solinus: & orit̃ in cãtabris sub radicibus montis pyrenæi. ut asserit Albertus alamanus: a quo uniuersa hispania iberia olim dicta fuit: ut Virgili. li. ænei. septimo.

Tyrrhenoq; boues in flumine lauit iberas. i. hispanicas.

Tandem in balearicum mare sub feraria promontorio cadit.

Iberia absq; aspiratiõe: & cũ. i. latino utrobiq; scribit̃: dicta ẽ hispania ab ibero fluuio: ut testat̃ Pli. li. iiii. naturalis historiæ. Est etiam prouincia quædã alia iuxta pontũ inter colchida & armenia: a rege quodam cognominata: de qua Horatius.

Herbasq; quas colchis atq; iberia mittit Venenorum ferax.

& Virgilius li. viii. Pictus acu calamydem & ferugine clarus ibera:

Ibis cũ. i. latino utrobiq; scribit̃: auis est nili fluminis: quã semetipsã rostro p annũ purgare dicunt uesciq; serpentũ ouis: & ex eis gratissimam escam suis nidis reportare Iuuenalis in ultima satyra.

Ille pauet saturam serpentibus ibin.

Quam quidã ciconiam esse uolũt. Est etiã ibis ꝓprium nomẽ hois: quod fingit Ouidius inimico suo: contra quem opusculum: quod in ibim inscribitur: composuit: uoluitq; Archilocũ nomie inimici imitari: quod dicit his uersibus.

Nũc quo bitiades inimicum deuouet ibim. Hoc ego deuoueo teq; tuosq; modo.

Ibyx ultima cum. y. græco scribitur: genus est siluestris capræ pernicitatis admirãdæ. ut ostendit Plinius libro octauo naturalis historiæ

Icarus cũ. c. exili scribit̃: fuit filius Dedali: qui cũ patre e creta fugiens frætus alarũ fiducia: ultra parentis iussa altius euolasset: & solis ardor̃ cæra qua pennæ continebant̃: liquefacta esset: ita ut ab alis defluerent: in mare decidit: quod est inter myconem & gyarum: quod de suo nomine ab inde icareum mare deductum est: dicente Ouidio libro tertio de tristibus.

Icarus imensas noie fecit aquas. Vnde Iuue. Et mare pcussum puero fabrũq; sonantẽ. Sane Varro teste Solino icarũ cretẽ dixit ibi naufragio interisse: a cuius exitu locis nomẽ impositum fuit.

Icarius cũ. c. exili &. i. latino ante. u. uocalẽ semp ab Homero: & aliis poetis scribit̃. fuit Oebali laconum regis filius pater Penelopes ut dixit Homerus in odyssea κοῦρη ἰκαρίοιο πηνελοπείη. & ut puto ex Dorodoche filia Orsilachi: quã teste Homero in. xv. odysseæ uxorẽ habuit. Fuitq; Liberi patris comes cui ob iustitiã & pietatẽ loco muneris uinũ dedit: ut eius usũ mortalibus demõstraret. Quod cũ messoribus suis ad potandũ dedisset: & illi ebrii efficerent̃: post somnũ ad se reducti: putãtes ab illo uenenum accæpisse eũ interemerũt: qd altera filia Erigone cõperiẽs: dolore pcita laqueo se suspendit: ut iginus latissime de astronomia poetica ptractauit: & Seruius circa finẽ libri secundi georgicoq; tetigit. Est ẽt icarius simili scriptura: ut Pli. li. iiii. natu. histo. attestat̃: mons in attica regione.

Icon cũ. i. latino initio p abiectionẽ. e. &. c. exili scribit̃: nã apud græcos prima ei diphthongũ habet uidelicet εἰκών: & latine effigies dicit̃. quin & simulacrũ & imago p unicum. m. & statua: & inde incõmunia efficies oi proprietate expressa dicit̃. Vnde Pli. libro. xxxiiii. naturalis historiæ ait effigies hominum non solebant exprimi. nisi aliqua industriæ causa perpetuitatem merentium. Et primo sacrorũ certaminũ uictoria maximeq; olympiæ: ubi omni q uicisset: statuas dicari mos erat̃. Eorum uero qui ter ibi uicissent: ex mẽbris ipsoq; similitudĩe expressa: quas iconas uocãt. Et paꝝ supradixerat: Romæ simulachrum ex ære factum primum reperio ex peculio Spurii Cassii: quem regnum affectantem pater ipsius interemerat. Transiit a diis ad hominum statuas atq; imagines: quas multis modis antiqui tingebant: bitumine: & quod magis mirum est placuisse auro integere: hoc nescio an fuerit romanũ iuentum: certe etiam Rome non habet uetustatem. Et infra subdit: Athenienses nescio an primi omnium Harmodio & Aristogitoni tyrannicidis publice posuerunt statuas. Hoc autem est eodem anno quo & reges Romæ pulsi: excepta deinde res est a toto orbe terrarum humanissima ambitione etiam omnium municipiorum: & fori statuæ ornamentum esse cœpere: prorogariq; memoria hominum & honores legi & basibus iscribi: & in sepulchris tãtum legerentur: mox & in domibus priuatis factum atq; in atriis colentium: qui instituerunt sic colore patronos: togata effigie antiquitus statuæ dicabantur. Placuere & unde tenẽtes hastam ab ephesiorum gymnasiis exemplaribus: quas Achilleas uoant. Græcis mos ẽ nihil uelare: ac contra romani militia thoracas addere. Cæsar quidem dictator loricatam sibi dicare in foro suo passus est. Nam nuper factæ & nouiciæ sunt quæ nuper prodiere penulis iductæ. Fuisse statuatricem artem familiarem italiæ: ut inquit Pli. simulacra uetusta indicant. Hercules in foro boario ab Euandro sacratus: ut produnt: qui triumphalis uocatur: atque per triumphum uestitur in habitu triumphali. Præterea ianus geminus a Numa rege dicatus: qui pacis bellique argumento colitur: signa quoq; tuscania per terras dispersa: quæ in hetruriæ factitata sunt. Et ut idem Plini. i eodem libro scripsit. Rhodi etiam nunc tria milia signoꝝ esse Mutianus. iii. cos prodidit: nec paucio ra Athenis. & olympiæ delphis superesse credũtur. Est etiam icon figura teste Cicerone ad Herennium cum formæ ad formam cum quadam similitudine fit collocatio aut laudis: aut uituperationis causa ut ibat in prælium corpore tauri ualidissimi: impetu leõis accerrimi: similis iste quottidie per forum tãquam iubatus draco serpit dentibus aduncis.

Icus cum. c. exili sequente. u. scribitur a Cicerone in rhetoricis breuis cõplexio appellatur.

Ictericus absq; aliqua aspiratione &.i.latino scribit:passio est ex diffusione fellis procedens colorem inducens simile aiali:quod græci icterim uocant: ex quo nomen apud illos assumpsit: nonnulli uero ex nostris arcuatū morbum dixerunt:a similitudine arcus cælestis. At Varro auriginosum ab auri colore quo infirmos inficit appellauit Iuue.tamē in saty.Credo pudicitiam græco uocabulo usus ē cum ait:Cosulit ictericæ lento de funere matris.

Ichthyophagi:prima cum.i.latino in initio:sequente.ch.aspirato:secunda cum.th. similiter aspirato: &.y.græco scribitur:populi sunt Solino teste:qui mentanas indorū regiones ihabitāt: quos subactos magnus Alexander iussit a piscibus abstinere:quibus antea alebantur.Nam composita dictio est ex ichthys quod est piscis:& phago cū.ph.aspirato:quod est comedo.

Ida cum.i.latino & absq; aspiratione scribitur:mons est & silua rroianorum in phrygia:quam Homer. libro octauo iliados ferarum parentem dixit:& locū continere quod gargaron uocant. Vnde etiam scamander & simois flumina maiora fama q̄ natura defluunt.ut scripsit Pomponius li.i. & etiam eodem nomine mons alius in creta:dicente Ouidio libro fastorum quinto.Et creta nobilis ida Virgili. similiter libro æneidos secundo inquit:Mons idæus ubi:unde quæ ab ida per eus formant:per.æ.diphthongum scribuntur:ut idæus.

Idæus per.æ.diphthongum cum scribitur:& non solum appellatiuum:sed proprium etiam nomē ponitur ab Homero libro.vii.iliados quem troianorum præconem esse dixit.

Idas huius idæ cum.i.latino scribitur:fuit teste Homero libro nono iliados omnium sui sæculi uirorū formosissimus:& maritus Marpissæ:ut in ea dictione uidebimus.idem eodē Home.teste arcu sagitisq; sumptis Apollinem inuadere ausus est:ob Marpissam sibi adeo ereptam.

Idalius cum.i.latino & unico.l.scribitur:mons est in cypro Veneri sacer.de quo Virgilius libro æneidos primo Aut super idalum sacrata sede recondam.

Idathyrsus penultima cum.th.aspirato &.y.græco scribitur:q̄q̄ nonnulli græci indathyrsus cum.n.i prima scribere consueuerunt:fuit teste Herodoto & Plutarcho scytharum rex.

Idios cum.i.latino utrobi scribitur:& dicitur a nostris proprius.

Idiota cū.i.latino utrobiq;:&.t.exili scribit:dici pōt a nostris illitteratus: uel litterarum ignarus:Quo uerbo doctissimi uiri:ut Hieronymus: Ambrosius:Hilaris Augustinus Cyprianus.& plures alii sæpe utuntur.Cicero etiā in Pisonem.Sed plane animi sui causa ludos nobis idiotis relinquet. Et in eadem ea contentus quæ illi idiotæ ut tu appellas preclare dixerūt hinc idiomata:ut aromata:ut themata:ut peristromata:ut emblemata:ut theoremata.& alia mille similiter prouenerunt.

Idolū cū unico.l.scribit:nā licet apud græcos in initio sit ei diphthongus:nō tñ abiicimus.e.& ipsum.i. longum retinemus:& dici potest a nostris simulacrū.Et īde idolatria quasi simulacrorū cultura.

Idolatria cum unico.l.&:t.exili atq;.i.latino scribit:dictio est composita ex idoloq; latria.i.cultura nam λατρεύω uerbum a quo latria deducitur:apud nos colo interpretat.

Idothea cū.th.aspirato scribit:fuit Præti regis argiuorum filia ut ostēdit Home. in odyssea:

Idomeneus cum.e.absq; diphthongo scribit:fuit Deucalionis filius & Erectensum rex:qui strenue ī expeditione troiana militauit:imo ut narrat Helena Priamo Regi apud Homerum libro tertio iliados cretēses illū ut deū in honore habebāt. idem cum post euersam troiam ad cretam reuerteretur ut rettulit Seruius super tertium æneido orta tempestate uouit rem:cui primo in patria obuiaret se sacrificaturum:itaq; sospes reuersus cum primum filio obuiasset:illum ut aliqui asserūt īmolauit:uel ut alii ferunt:cum īmolare uellet:a ciuibus obeam sæuiciam pulsus calabryam aduenies salētinū calabryæ promontorium occupauit:super quo petiliam paruam condidit ciuitatem:dicente Virgilio.

Fama uolat pulsum regnis cessisse paternis.
Idomenea ducem desertaq; littora cretæ.

Et subdit in oratiōe heleni ad Aeneā.Et salētinos obsedit milite cāpos lyctius idomeneus:dictus itaq; Lyctius a lycto ciuitate cretæ. Vnde teste Seruio pulsus fuit:de quo in dictiōe lyctus uidebim⁹: sub eodem militasse se scribit apud troiam Ditis cretensis.

Idumæa cū unico.m.&.æ.diphthōgo a græcis scribitur:regio est in Syria teste Pli.li.v.natura. histo.a meridie quidē cōtermina arabiæ:a septētriōe uero phœnicæ:a qua libanus eā diuidit.habetq; ciuitatē idumē phœnicæ cōterminā:& abundantē palmis ut ostendit.

Luca.li.iii.dicēs.Et arbusto palmaq; diues idume. Vñ idumæus idumæa idumæū:ēt pro epitheto palmarū ponit a Vir.tertio georgicorum cū ait.

Primus idumæas referam tibi mātua palmas.
Quin & regionem ipsā ab eo quoq; græco nomine phœniciā cognominatā puto:uel ecōtrario.

Idume cū unico.m.scribit ciuitas est cōtermina phœniciæ:ut in p̄cedēti dictiōe uidimus.

Ies cum.e.absq; diphthōgo scribit: ciuitas ē achaiæ super promontorio eiusdem nominis:iuxta quod alpheus amnis pterfluens sex millibus passuum nauigat.Et declinatur in genitiuo huius ieris.ex qua ēt patriū ietes deducit.ut Home.Aristoteles ietē eē putauit.

Iesus absq; aliqua aspiratione:& cum.i.latino in principio scribit:sic enim græce scribit. ἰησοῦς quam sane scripturā nos imitari oportet.

Ielysos penultima cū.y.græco scribit.ponitur ab Homero.libro.iliados secūdo: ciuitas Rhodi. Altera

eiuſdem nominis narratur ab Herodoto in dorica regione græciæ.
Syrcæ prima cũ.i.latio:ſecũda cũ.y.græco:& ultima cũ.c.exili atq; æ.diphthõgo ſcribit̃:populi ſũt ſcythiæ ultra thiſſagetas:quibus teſte herodoto li.hiſto.iiii.contermini ſunt & propinqui.
Ilarus cũ.i.latino:& abſq; aſpiratiõe:atq; unico.l.a græcis ſcribit̃:quæ ſcriptura & a doctis noſtris obſeruatur:& dici poteſt a nobis ilarus ilara ilarum:& hic & hæc ilaris & hoc ilare lætus.
Illyris cũ duplicato.l.ſequẽte.y.græco & ultima cũ.i.latino a græcis iam ſcribit̃.Noſtri uero ut in triũphalibus.M.Plautii apud Thybur comperi cum unico.l.ſcribebant:uidelicet ob res i illyrico bene geſtas.Et eſt prouincia:cuius fines latiſſimi ſunt.Nã hinc eſt italia ſuperiorq; germania:inde macedonia thracia & epirus.hinc ſinus adriaticus inde fluuiorũ maximus noſtri orbis danubius:& ab eo quod eſt illyris:illiricus deriuatur:ut Virgilius:illiricos penetrare ſinus.
Ilus cum.i.latino abſq; aſpiratiõe & unico.l.ſcribit̃ fuit Troi regis dardaniæ filius: qui eam prouinciã a ſe Troiam dixerat:& fuit frater Aſſaraci:hic patruo in regno ſuccedens:ciuitatẽ ampliaſſe ſcribitur quam a ſe ilion dixit.
Ilion ſimiliter cũ.i.latino abſq; aſpiratiõe ſcribit̃:regia fuit priami:quæ & Troia a noie regiõis cognominata fuit:ab homero & oibus poetis cantatiſſima.Hæc teſte Pli.li.v.natu.hiſto.mille quingẽtis paſſibus a portu remota erat:& ſubdit.Omnis rerum claritas extra ſinum eſt.
Ilias cũ unico.l.&.i.latino utrobiq; ſcribit̃:opus eſt illud clariſſimũ homeri:in quo bellũ de ilio ſcripſit. Vnde Ouidi.li.iii.de arte amãdi. Quis noſſet homerũ ilias æternum ſi latuiſſet opus.
Ilioneus ſimiliter ſcribitur:& ilione maxima natarum Priami & iliades crinibus ſparſis atq; iliacas ex ordine pugnas.ilia ſimiliter Romuli mater & Remi.
Ilba cũ.i.latino ſcribitur:inſula eſt teſte Virgilio libro æneidos decimo:in exauſtis calybũ generoſa metallis.Eſtq; in mari tuſco a continenti diſtans decem millibus paſſuum:de qua dixit Plinius cum in aliis regionibus effoſſis metallis terræ ſunt uacuæ apud ilbam hoc eſſe mirum:quod ſublata renaſcantur & rurſum de iſdem locis effodiantur.
Ilys ultima cum.y.græco ſcribitur dicitur a noſtris limus. Vnde limax deducitur.
Imber cum.i.latino & ſine aſpiratione ſcribitur:deductũq; eſt a græco per cõmutationem uni⁹ litteræ .o.in.i.noſtrũ:nam apud illos dicit̃ ὄμβρος ſine aliqua aſpiratione:& ut ait Lucretius.Omnia ex igni terra atq; anima naſcunt̃ & imbre:a quo imbrices dici uolunt quaſi ſint imbrẽ recipientes.
Inarime cum.i.latino utrobiq; & unico.m.ſcribitur:dicitur a noſtris poetis inſula quæſita eſt in tuſco mari ſinuq; cãpano:ĩ quo mons erat inſtar ætnæ incẽdia eructans:de quo in dictione pchyta uidebimus. Quãobrem dixerũt Typhœnum gigantẽ iouis imperio ſub illo comprimi. Virgi.li.æneid. nono Tũ ſonitu pchyta alta tremit:durũq; cubile inarime iouis imperis impoſita typhœo. Et Lucanus ſimiliter libro quinto. homerus uero in ſecundo iliados ait ἔνναριμοῖς quaſi diceret ut a græcis cõponitur ἔνναριμοῖς.hoc eſt inarmis montibus opẽsĩ.
Inachus cum.ch.aſpirato ſcribitur fuit pater iouis & primus qui apd̃ argiuos regnauit:cui Phoreneus ſucceſſit.Hic a ſe fluuiũ achaiæ inachum nominauit:qui argolicum perſecat tractum.& ab inacho inachius chia.chium deriuatur dicente Virgilio libro georgicorũ tertio:inachiæ iuno peſtem meditata iuuencæ.Et libro undecimo æneidos. Vltro inachias uenisſe ad urbes dardanus.
Inachis cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:patronymicũ eſt fœmininum deductum ab inacho:nam ſic quoq; io filia inachi cognomiatur:& facit in genitiuo inachidos Martia.in.xi.Nec petit inachidos limina ne futuat.
Idathyrſus cũ.th.aſpirato &.y.græco ſcribitur:fuit rex ſcytaharum:filius Sauli ſcytharum regis.
India cum.i.latino utrobiq; ſcribitur:regio eſt orientalis aſiæ terminis: quæ ut omnes atteſtant̃ ab indo flumine nomen aſſumpſit.itaq; ab oriente incipiens uſq; ad aſiam ex occidentali parte protenditur ex merediana uero uſq; ad indicum mare:ex ſeptẽtrione uero uſq; ad caucaſum: at indus ille fluuius teſte herodoto libro hiſtoriarũ quarto ſolus poſt nilum crocodilos producit.
Intyba cum.t.exili &.y.græco in penultima ſcribitur:herba eſt capilloſa & amara: cuius tenues capilli ſegetes ambiunt & necant:dicente Virgi.libro georgico.primo.
Strymoniæq; grues & amaris intyba fibris.
Et ut quidam uolunt eadem dicitur cicorea:quod nobis minime uidetur.
Ino cum.i.latino abſq; aſpiratione ſcribitur:fuit Cadmi filia ex Harmione coniuge:uxorq; Athamantis regis thebarũ:& liberi patris nutrix:nouercaq; Phryxi & helles eadem cum Melicerta filio in mare præcipitem ſe dedit:ut narrauit Oui.libro metamor.iiii.eadem teſte Cicerone de natura deorũ a græcis dicitur λεικοθεα hoc eſt alba dea:a nobis uero Matuta:quæ aurorã ſignifitat:unde matutinus Priſcianus teſte deriuatur.
Inclytus prima cum.i.latino:penultima cum.y.græco:abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:deducitur q; a κλυτος quod almum & clarum indicat:quaſi nobilis ſit & eximius.
Intaphernes cum.t.exili ſcribitur:fuit nobilis perſa:unus ex his qui cum dario in magum coniurauerunt ut in dictione darius uidimus.
Io cũ.i.latino ſcribitur:fuit inachi argiuorũ regis filia a ioue ardenter amata:de qua Ouidius metamorphoſeos primo omnia pertractauit.Hæc cum ad ægyptios pergeret dicta fuit iſis & Oſiri iouis fi-

lio q̃ post mortem dictus fuit Apis nupsit.ut in dictiõe Osiris uidimus: & declinatur in genitiuo huius ionis & huic ioni:& hanc ionem.Plautus in uidularia.Quod si argus seruet qui oculeus totus fuit:quẽ quodam ioni iuno custodem addidit.

Ion similiter scribitur.fuit poeta græcus:de quo sæpe meminit Plutharcus: & latine interpretat uiola.

Iocasta absq; aliqua aspiratione scribit:fuit creontis thebani ex alto sanguie filia:ut sæpius statius i thebaide:& Seneca in tragœdiis ostenderũt:nupsitq; primũ Laio thebanorum regi.Post cuius nece nupsit Oedipo incognito filio:quem postq̃ regnum abiecisse uidit:& filios Etheoclem & Polynicẽ mutuis uulneribus se confixisse:gladio se peremit:uel ut alii dicunt laqueo se suspendit: Eadẽ habuit fratrem Creontem nomine:ut ostẽdit Seneca in initio secũdi actus Oedipi.

Iocastus eodẽ modo scribitur:fuit teste Homero li.xi.odisseæ filius Aeoli ex Lepatra cõiuge.

Ionia cum.i.latino utrobiq; scribitur:græcoq; est regio.atq; colonia in extremitate minoris asiæ uersus nos:media ut scribit pomponius inter cariam & æoliam:quam a caria ut ait Solinus Mæander fluuius diuidit.accæpiq; nomẽ teste uitruuio libro quarto de architectura a duce Ionio:nã ut ait postea q̃ athenienses ex respõsis Apollinis delphici communi totius hellados cõsilio tresdecim colonias uno tempore in asim deduxerunt:ducesq; in singulis coloniis cõstituerunt:& summam imperii potestatẽ iuno dederunt:quem etiam Apollo delphicus suum filiũ in respõsis est professus: isque eas colonias in Asiam deduxit:& cariæ fines occupauit.ibiq; ciuitates amplissimas cõstituit ephesum :militũ:myantha: quæ ut ait olim ab aqua uorata fuit:prœnẽ sanniteon:colophõa:chiũ:erythras:phacæa:clazõene: glebede melite:& ultimo uenit smyrnam:nam & subdit idem auctor eam terræ regiõem a duce suo iono appellarunt ioniam:ibiq; deorum immortaliũ templa cõstituentes cœperunt phana ædificare.Et primo apollini Pan ionio ædem uti uiderant in achaia cõstituerunt:& eam doricam appellarunt:quod in doricon ciuitatibus primum factam eo genere uiderunt:nõnulli uero alii ab ione inachi filia hoc mare ionicum cognominatum uolũt: quæ uersa in bouem:& a iunone œstro exagitata in id mare se iecit:ponitur etiam alia ioniæ regio a Solino in extremis italiæ:quam sic quoq; dictam dixit ab ione Naulochi filia:quam procaciter insidentem uiis Hercules interemit:a qua quidem regiũcula ionicũ mare dictũ quidam uolũt Alii uero a superiori ionia eo q; interiacẽtes insulas intra se duodecim ciuitates habẽtes contineat:& hoc ionium magnum dici uolũt:ut Virgilius libro æneidos tertio: Insule ionio i magno Quod uero Italie & Siciliæ propinquum est ionium minus cognominari cõtendunt. Seruius autem super id Virgilii ionio in magno inquit:ionium sinum est immensum ab ionia usq; ad Siciliam & eius partes esse adriaticum arcadicumq; & epiroticum:

Iole cũ unico.l.scribitur:fuit filia Euriti regis œchaliæ: ut in dictiõe œchalia ostẽdimus:& in dictiõe hyllus uidimus:qualiter post mortẽ Herculis ex eius iussu Hyllus uxorem illam duxit.

Iopas cũ.i.latino & unico.p.scribit:fuit aphroq; rex unus de procis Didonis:ut punica testat historia.

Ioppe cũ.i.latio & duplici.p.scribit:urbs ẽ maritima palæstinæ:quæ ut quidam uolũt regia fuit Cephei patris Andromadæ:hæc referẽte Solino i colectaneis:& Plinio libro quinto naturalis historiæ:fuit antiquissima omnium urbium in toto orbe:utpote ante inundatiõem terrarum cõdita. Quin & ostẽdit saxum:quod uinculorum Andromadæ uestigia adhuc retinẽt:quam expositam bæluæ ut ait Solinus nõ irritus amor circũtulit.Nõnulli uero alii nõ inopem palæstine:sed aliam indiæ urbem fuisse dicunt ubi Andromada marinæ bæluæ fuit exposita: cum dicat Ouidius libro primo de arte amãdi. Perseus andromaden nigris portauit ab indis.Et Sappho ad Phaonem.

Cãdida si nõ sum placuit cepheia perseo. Andromade patriæ fusca colore suæ.

Ego uero etsi ex ethiopiæ indicæ partibus illã fuisse cõfitear ad ioppem tamẽ palestinæ deductam extimo:cum bæluæ exponẽda fuit.

Iota cum.t.exili scribitur:nomẽ est litteræ græcæ:quæ formam habet nostri.i.latini:de qua Marti. in fine libri secũdi inquit. Vnum de titulo tollere iota potes: de quo in dictiõe beta.

Iphe fuit teste Homero in decimo odysseæ filia Aeoli ex Lepata cõiuge.

Iphinassa cũ.i.latino utrobiq; & duplicato.s.scribitur:fuit una filiabus Prœti argiuoq; regis quæ post liberationem suam & sororum nupsit Melampo liberatori:ut uidebimus i dictiõe Prœtus:fuit & alia eiusdem nominis Agamemnonis ex Clytemnestra filia:ut libro iliados nono mõstrauit Homerus.

Iphis cũ.i.latino utrobiq; scribit:fuit teste Homero libro iliados nono Patrocli amica:quam Achilles euersa urbe in schyro quæ troianis auxilia miserat.inde raptam amico donauit.

Iphicrates cum.i.latino &.c.t.exilibus scribitur:fuit teste Aemilio Probo:& Plutarcho:uir atheniensis: nõ tam magnitudine rerum gestarum q̃ disciplina militari nobilitatus:talis enim dux fuit non solum ætatis suæ cum primis compararetur:sed ne de maioribus quidam natu qbusdam anteponeret: multũ in bello ẽ uersatus:exercitibus præfuit:nũquã sua culpa male rem gessit:semper cõsilio uicit:tantũdem ualuit:ut multa in re militari partim noua attulerit.partim meliora fecerit.

Iphidamas cũ.i.latino scribitur:fuit teste Homero libro.xi.iliados: Antenoris filius corpore lato atq; pcero:qui ab Agamẽnone interemptus fuit bello troiano.

Iphigenia cũ.i.latino tribus i locis:&.ph.aspirato scribit:fuit Agamẽnonis filia ex Clytæmnestra. hãc ut poetæ ferũt dum agamemnon i aulide famosissimo portu Boetiæ ceruam Dianæ ignarus occidisset:& ob id Diana a græcis uẽtos abstulisset.responso habito:ut Agamemnonio sãguine dea placare

tur:impetratam Vlixis astua matre Clytemnestra sub colore facti matrimonii cũ Achille immolare parabant:sed miseratione numinis:oblata a diana pro ea cerua:iphigeniam in taurică regionẽ uentis deportauit:ubi operante dea a rege Thoãte eius sacris præposita fuit:quæ ipsi Dianæ ex humano sanguine fieri consueuerant:unde ait Chorus apud Senecam in octaua.

Leues auræ zephyriq; leues
Tectam quondam nube ætherea:
Qui uexistis raptam sæuæ.
Virginis aræ iphigeniam.

Post hæc ut dixit Ouí.lib.quarto de tristibus epistola quarta. Orestes iphigeniæ frater mactata Clytẽnestra matre:& Aegistho patruele adultero ob ultionem patris factus exul: & regno passus:ac rapta sibi a.Pyrrho Hermione cõiuge insanus efficitur:ob quod liberandus a Pylade socio in taurică regionẽ ad aram Dianæ deducit:sed cũ gentes ille alienigenas pro hostiis Dianæ immolãdis capere cõsueuerint Orestẽ tunc ipsum forte aduenientẽ cæperunt. Qui a sorore iphigenia cognitus: occisõ Thoãte Rege ipsa Dianæ simulachrum abscõditum in fasce lignorum sustulit:atq; cũ fratre Oreste aufugit:q; tandẽ ad Italiã uenientes in aricia simulachrum locauere unde & teste Herodoto lib.histo.iiii.iphigenia ipsa deinde apud tauricos pro dea habita & honorata fuit.

Iphthime cũ.ph.&.th.aspiratis atq;.i.latino scribit:fuit teste Home.in odyssea una ex filiis Icarí.

Ipidamus cũ.i.latino utrobiq; scribitur:fuit teste Orpheo unus ex argonautis.

Iphiclus cum.i.latino &.c.exili scribitur:fuit filius Amphitrionis:& frater Herculis habuitq; filiũ nomine Iolaum:ut ostendit Hesiodus in aspida.

Iphitus cum.i.latino &.t.exili scribitur:fuit teste Homero libro octauo iliados: uir troianus quẽ Virgilius libro æneidos.ii.maximũ armis dixit:huius filius Archeptolemus fuit auriga Hectoris:post mortẽ Eniphei priotis aurigæ.

Iris cũ.i.latino utrobiq; scribit:dicitur a poetis iunonis nuntia:immo & iouis: ut sæpissime ostendit Homerus:hanc libro.xi.iliados dixit idem Homerus habere alias ex auro & pedes ex aura & ut Seruius super quintum æneidos:ex magna parte Seruatur:ut Mercurius ad concordiam: iris ad discordiã mittatur. Vnde græce dicitur ἔρις:quæ lis est:& discordia dici uoluit:accipiturq; pro arcu:quẽ uariis coloribus in cælo cõspeximus:ob quod dicitur thaumantis.i.admirationis filia:quæ ex illis uariis coloribus nascitur:nam θαυμα græce latine admiratio interpretatur. Est etiam iris teste Plinio libro.xxi. naturalis historiæ:herba suauissimi odoris cuius radicem in unguentis & medicinis commendari dixit laudissima i illyrico locis siluestribus:habetq; caulẽ cubitalem & rectum:floremq; diuersi coloris specie sicut arcus cælestis:unde nomen assum pserit.

Ironia cũ.i.latino utrobiq; scribit:eius tñ prima apud græcos est ei diphthongus:sed q̃dam abiiciũt e & retinent.i.productã:alii contra abiiciũt.i.& retinent.e.simpliciter productã:ac scribunt eroniã: nã deriuat ab ἐρίω:q̃d est dico:& inde εἴρωνεύομαι in uoce passiui:q̃d est cauillor: unde ironiã illusionẽ interpretati fuerunt:nã figura est:cum aliquid p contrarium & illusionẽ effertur:ut Horatius.

Optat ephippia bos piger optat arare caballus.

Vnde teste Seruio: Tũc quoq; fit:cũ aliud uerba:& aliud cõtinet sensus: ut Vir.lib.iiii. æneidos.

Egregiã uero laudem:& spolia ampla refertis. Tuq; puerq; tuus magnum & memorabile nomẽ.

Ischyros prima cũ.i.latino:sequẽs cum.ch.aspirato &.y.græco scribit: & latine fortis interpretatur:nã descendit ab ἰσχύω:quod est prævaleo:habetq; accentum in prima.

Isagoge cum.i.latino & unico.s.scribit:q̃q̃ in initio apud græcos sit ei diphthõgus: sed a nostris abiecto e.retinetur.i.lõga:& dici potest introductio. Nam componitur ex εἰς: quod est in:& ἄγω duco. Vnde ἀγωγη ductio.

Isæus cum.i.latino &.æ.diphthõgo scribitur a græcis. Hic teste Libano sophista græco fuit Romæ tpe Domiciani declamator admirãdus:de hoc meminit Quint.lib.xii.de institutione oratoria:quũ de genere dicẽdi pertractãs ait: Trãseo plurimos Lycurgum Aristogitona & his priores Isæum Antiphontem:quos ut homines inter se genere similes:differentes dixeris specie. Iuuenalis ẽt in tertia satyra cũ ait de græculis:Ingenium uelox audatia perdita sermo Prõptus & isæo torrẽtior:ede quid illũ Esse putes? hunc etiam Plinius nepos:qui eisdem temporibus fuit: Plurimum laudat in quadã epistola inquiens:magna isæum fama præcesserat:maior inuẽtus est:summa ẽ facultas:copia: ubertas:dicit semper ex tẽpore:sed tãquam scripserit diu sermo græcus immo atticus: præfatiões terse graciles dulces:graues interdum & erectæ:poscit cõtrouersias plures: electionem auditoribus permittit:sæpe etiam partis surgit:iam igitur incipit statim omnia ac pene pariter ad manum sensus recõditi occursant uerba: sed qualia quæsita & exculta multa lectio:in subitis multa scriptio elucet:preœmiatur apte: narrat apte:pugnat acriter:colligit fortiter:ornat excelse:postremo docet: delectat:afficit: q̃d maxime dubites crebra enthymemata syllogismi circũscripti & effecti: quod stilo quoq; assequi magnum est:incredibilis memoria:repetit altius:quæ dixit ex tempore.ne uerbo quidem labitur ad tantam φρασν studio.& exercitatione peruenit.nam diebus & noctibus nihil aliud agit.nihil audit.nihil loquitur annũ sexagesimum excessit.& adhuc scolasticus tantum est.quo genere hominũ nihil aut sincerius.aut simplicius aut melius.nos uero qui in foro uersq; litibus terimur multũ maliciæ.q̃uis uolimus addiscimus.scho

la & auditoriũ ficta cauſa: res inermis: nec inoxia: eſt nec minus fœlix ſenibus pſertim: nã quid inſenectute fœlicius: q̃ quod dulciſſimũ eſt in iuuẽta: Quare ego iſæum nõ diſertiſſimum tãtum: uerumetiã beatiſſimũ iudico. hæc de illo Plinius pfatus ſcripſit. At uero cõtra uel ex inuidia: uel ex alia quauis cauſa Quintilianus lib. x. de inſtitutione oratoria dixiſſe uidet: cum ait declamatores quoſdam peruerſa ducit ambitio: ut expoſita cõtrouerſia protinus dicere uelint: quem etiam quod eſt in primis friuolum ac ſcænicum uerbum petãt: quo incipiãt: ſed tam contumelioſos in ſe ridet inuicem eloquẽtia: & q̃ ſtultis eruditi uelint ſtulti eruditis uidentur.

Iſandrus cũ. i. latino ſcribitur: fuit filius Bellorophontis.

Is per. i. latinum ſcribitur: fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum primo urbs a babylone diſtans itinere dierum. viii. apud quã fluuius eſt nõ magnus: is ſimiliter cognominatus: qui bitumen ut ait ſtructuræ: totius babylonius ſubminiſtrauit.

Iſis p. i. latinum utrobiq; ſcribit̃: fuit filia inachi argiuoꝝ regis: dicta primo io: ut in ea dictione uidimus de qua latius uidebimus in dictiõe oſiris: & declinat̃ genitiuo Iſidis & iſis: ſicut Paridis & paris Iuue. i ſatyra Credo pudicitiã. ut ſpargat in ædem iſidis antiquo quæ proxima ſurgit ouili: Idem & in ea quæ incipit Scire uelim: Nuper enim repeto phanum iſidis. ſed q; etiam faciat huius iſis oſtẽdunt poetæ cum ponũt in accuſatiuo iſim. Lucanum circa finem libri. viii. Nos i templa tuam romana recæpimus iſim niſi dicamus eiuſmodi genitiuum nõ ſemper accuſatiui regulam ſequi: ut thybridis thybrim.

Iſidorus abſq; aſpiratione: & per. i. latinũ ubiq; ſcribit̃: Habetq; accentũ in penultima: ut uidebimus in dictiõe proſodia: nomẽ eſt uiri proprium. quod multi peruerſæ ſcribunt: inter quos Apuleius grãmaticus alias preſtãtiſſimus aſpirari uoluit: quod inter græcos nunq̃ emẽdate cõperit.

Iſion cũ. i. latino ſcribit̃: fuit filius Phlegyæ: & pater cẽtauroꝝ: de quo uidimus in dictione cẽtaurus.

Iſmenius cum. i. latino ſcribit̃: fluuius eſt boetiæ. ſic quoq; cognominatus teſte Diodoro libro hiſtoriarum. v. ab iſmeno filio Pelaſgi.

Iſter abſq; aliqua aſpiratiõe: & p. i. latinum i initio ſcribit̃: ẽ maximus fluuioꝝ europæ: alio noie uocatus danubius. ut Oui. lib. i. de põto. Ripæ uicina binominis iſtri. Orit̃ teſte Pli. lib. iiii. natu. hiſto. in germania iugis mõtis noriæ. ex aduerſo oppidi gallo; Scauri. q; uerſus ſeptẽtrionẽ per innumeras lapſus gẽtes imenſo aquaꝝ auctu. a ſiniſtris germanos linquens a dextris teutonicos: cũ primum in illyricũ uenit. mutato nomie iſterdicitur. & longiſſimo peracto curſu ſeptemq; diuiſus hoſtiis ſecundũ Solinum uel ſex ſecundum Plinĩ i mare ponticũ defluit. ut late pfati auctores executi ſunt. & Ariſtoteles lib. ii. meteuroꝝ ait: ſingula ora tanta eſſe. ut i ſexagita milia paſſuum longitudinis mare uicant.

Iſtria abſq; aliqua aſpiratiõe: & per. i. latinũ utrobiq; ſcribit̃: ponitur locus ab Herodoto libro hiſtoriaꝝ ii. iuxta põtũ: ad hoſtia iſtri: quem incolere dixit meleſioꝝ colonos: & ab iſtria abſq; aſpiratione deducitur teſte Pompeio hiſtrio: quæ apud nos aſpiratur: ut in ea dictione uidimus.

Iſthmos cum. th. aſpirato ſcribit̃: dicitur hoc nomine ea terræ ſtrictura: quæ inter duo maria concluſa iter porrigit ad cheroneſum: dicente Oui. in quarta epiſtolaꝝ heroidũ. Aequora bina ſuis oppugnant fluctibus Iſthmon. Et tenuis tellus audit utrunq; mare: idem in octaua. Qua duo porrectus longe freta detinet iſthmos Vecta peregrinis Hippodomia rotis. et Lucanus li. i. Gracilis mare ſeparat iſthmos ſuntq; duo celebres achaicus: ſup quo fuit urbs Corinthi: & thracius ſup quo teſte Pli. lib. iiii. naturalis hiſtoriæ. Cardia ſimiliter ciuitas fuit.

Iſmarus abſq; aſpiratiõe & unico. r. ſcribit̃. mõs eſt thraciæ teſte Seruio ſuper decimũ æneidos: & in bucolico: & ut refert Vibius in quadã ſui parte aſperrimus ẽ & incultus: in reſiduo uero fertilis uinetis: & oliuis. Quin etiam clariſſimus eſt Orphei incolatu: & inde iſmarius: ut Ouidius in prima epiſtolaꝝ.

Dictus es iſmariis iſſe per agmen equis.

Super hoc monte fuit iſmara ciuitas ciconũ. qui gẽtes ſunt thraciæ: de qua meminit Vir. lib. x. cũ ait:

Et tris quos idas pater: & patria iſmara mittit. Hanc teſte Home. lib. ix. odiſſeæ Vlyxes a troia diſcedẽs deſtruxit. quam iam maroniã uocari in gloſula quadã homeri cõperi.

Iſocrates abſq; aliqua aſpiratione & per. i. latinũ ſcribit̃: fuit græcus orator clariſſimus Horgiæ auditor multoꝝ philoſophoꝝ p̃ceptor eximius: ut Macrobius atteſtat̃: hic teſte Quinti. in diuerſo dicendi genere nitidus fuit & cõptus: & palæſtræ magis q̃ pugnæ accomodatus: oẽs dicẽdi ueneres ſectatus in inuẽtione facilis: honeſti ſtudioſus: in compoſitione adeo diligẽs: ut cura eius reprehendatur huius orõnes adhuc extant: quas maxima ſemper cum uoluptate lego.

Iſus cũ unico. ſ. ſcribitur: fuit filius nothus Priami: de quo in dictiõe antimus uidimus.

Italia græcũ uocabulũ ẽ: & cũ unico. l. &. i. latino utrobiq; atq;. t. exili ſcribit̃: regio ẽ europæ & oium totius orbis celeberrima: prius qdẽ dicta heſperia ab Heſpero. Atlantis fratre: a quo & heſperus occidẽtalis ſtella cognominata fuit. Hi teſte igino pulſus a fratre ab ea regiõe: q̃ nũc hiſpania dicit̃: & ea loca ubi nũc ẽ Italia occupatus heſperiã a ſe: ut priſtinã aliã prouinciã noiauit. At uero Macrobius lib. ſaturnaliũ primo: quũ de dei partibus logtur ingt: ab heſpero ſtella quã græci heſperã dicunt dicta eſt Italia heſperia: q; occaſui ſubiecta ſit. Quod Virg. lib. i. æneidos cõfirmaſſe uidetur cũ ait.

Eſt locus heſperiam graii cognomine dicunt.
Terra antiqua: potens armis atq; ubere glebæ.
Oenotrii coluere uiri: nunc fama minores.

Italiam dixisse ducis de nomine gentem. Nã potest cognomen hesperiæ dicta fuit œnotria: siue ab optimo uino quod in illa nascitur ut dixit Seruius super primum æneidos οἶνος græce latine uinum dicit siue ut Varro docet & Pli. li. iii. naturalis historiæ cõfirmauit: ab Oenotrio sabinorum rege i ea regnante. Post hæc uero & Italiæ nomẽ assumpsit ab italo siculorum rege: qui ut ait Seruius uenit ad eam partem: in qua regnauit Turnus: eãq; suo nomine uocauit Italiã: unde illud ẽ: Fines super usq; sicãos: hoc est usq; ad ea loca: quæ sicani. i. siculi sic quoq; a fratre itali cognominati tenuere. At uero Aristoteles libro politicorum. vii. hæc de Italia inquit: Tradũt periti homines illorum locorum fuisse italum quendam œnotriæ regem a quo mutato nomine: pro œnotris itali fũt uocati: oramq; illam maritimam europæ quæ est inter scylacæum & lameticum sinum: distãt uero hæc loca inter se meridiei iter. Italiæ nomen primum cæpisse. Hunc ergo italum tradunt agricolturã œnotrios docuisse: cum prius essent pastores uagi: ac palantes illisq; leges posuisse: & commessationes istituisse primũ: hæc ille: sed Varro ab omnibus discordare uidetur: nam li. ii. de agricultura sic ait: Græcia ãtiqua: pro ut scribit Timæus i historiis quas de rebus publicis scripsit: tauros uocabat italos a quorum multitudine pulchritudie ac fœtu Italiam dixit: Est & italiæ pars latium sic dictum ut quidam asserunt q; in Italia inter præcipitia alpiũ apœnini lateat. Varro a latino dictum putauit. Virgilius a latendo: unde ait libro. viii. æneidos cũ Euãdrum Aeneæ loquentem induceret.

Primus ab æthereo uenit saturnus olympo Hic genus indocile ac dispersum montibus altis.
Arma iouis fugiens: & regnis exul ademptis. Composuit: legesq; dedit: latiumq; uocari.

Maluit. his quoniam latuit saturnus in oris. Idẽ Oui. li. fastoꝝ primo confirmauit dicens: Dicta quoq; est latium terra latente deo: & fuit teste Solino latiũ antiquũ antea a tyberis hostiis ad usq; lyrim amnẽ qui cãpaniæ fluuius est Minturnas maritimã urbem cursu mediã diuidẽs. Seruius uero sup primũ æneidos ait usq; ad fondos urbẽ campãiæ contineri: & aliud insuper esse latium dixit: quod a fundis usq; ad uulturnum protenditur: Quare cũ antiquum latiũ hesperiã postea cognominatã ipse dixerit uoluit hoc a Virg. annotari cũ dixit li. æneidos vii. Mox erat hespereo in latio. Rursũ & hæc eis ora nõnunq; post hæc ausonia dicta fuit: nã ut subdit Aristote. ad ea quæ supra dixit: incolebant inquit eã Italiæ parte quæ ad tyrhrenã uersa est opici q nũc Ausonii noiantur: hæc ille: & ut quidã ferunt ab Ausonio Vlyxis filio: sic quoq; cognominata fuit: Quodq; nomen durasse usq; ad romanos consules ostendit Liui li. ix. ab urbe dicẽs: Minturnas & uestinas urbes ausonidũ gentẽ eẽ. Quare dixit Vi. li. viii. æne. Tum manus ausoniæ & gentes uenere sicanæ. Sæpius & nomẽ posuit saturnia tellus: nã post hæc quoq; ipsa eadẽ ora magna græcia nuncupata fuit. Et ut dixit Pli. li. iii. natu. hi. fluuius silaris campaniã a lucania diuidit. Erat igitur in cãpania neapolis salernũ & capua: a cuius planicie qa alia Italiæ pars est plurimũ montuosa dictã campaniã multi uoluerũt: post cãpaniam est lucania: post lucaniam uero brutiũ siue calabria: quæ usque in rhegiũ terminatur. Ois igit iã italia inter adriaticũ & tuscũ mare siue superũ & inferũ in formã cruris ut nobis magis placet extendit: & a iugis alpiũ porrecta dorsoq; apœnini mõtis se paulatim attollẽs usq; ad rheginum uerticẽ & littera brutiorũ protenditur: nam in ultimo sui in duo cornua scindit. Quoꝝ alterum & qd breuibus est ionium respectat æquor: alterũ siculum i extremitate rhegium oppidum continens eius longitudo ab augusta prætoria quæ ut dixit Pli. li. iiii. i alpineo fine sita est: & per romam capuamq; porrigit usq; ad oppidũ Rhegium: teste Solino decies cẽtena & uiginti milia passuũ colligit. latitudo uero ubi pluriũ quadringenta decem. Vbi minimum centũ triginta sex milia. umbilicũ ut Varro tradidit in agro reatino habet: hæc dudum teste Plinio pfato in libro tertio ex latere maris superi rubiconẽ fluuium pro finibus habuit: Quod Lucanus libro primo prius dixisse uidet: cum ait. Et gallica certus Limes ab ausoniis disterminat arua colonis: ita ut rubicone usq; ad alpes gallia fuerit: quæ cisalpia dicebat: & nõ italia: nõnulli uero hos fines de prouincia quo ad romanos duces: & non quo ad generalem italiæ sitũ intelligere uoluerut.

Ithaca cũ. i. latino in initio: & .th. aspiratoatq; .c. exili scribit: insula est teste Pli. lib. iiii. naturalis historiæ ante leucada & achaiã posita: cantatissima quidẽ domino Vlyxeo in qua mons esse dicitur: a quo tota insula nõnunq; uentos nuncupatur.

Ithacus eodẽ modo scribit: & cognomẽ fuit Vlyxis ab ithaca insula susceptum

Itymoneus prima cum. i. latino sequens cum. t. exili: sequente. y. græco scribitur: fuit teste Homero lib. undecimo iliados Hyperochi filius: uir in primis strenuus: & in bello pyliorum cum helidẽsibus ab Nestore iaculo interfectus.

Ithyreus cum. th. aspirato: sequente. y. græco scribit quasi dr ithineus: hoc est directiuus ἰθύνω uerbo græco. quod est dirigo: unde epitheton ponitur a Virgilio arcuum parthicorum: cum dixit libro georgicoru secundo.

Ithyreos taxi torquentur in arcus.

Itys prima cum. i. latino: sequens cũ. t. exili: sequente. y: græco scribit: fuit Terei thracũ regs filius: qui a matre Progne in frustra desectus patri in cibum datus fuit ut late monstrauit. Ouidius lib. metamorphoseos: & libro. ii. de fine titulo ait. Atq; sua cæsum matre quærunt itym: & est fabulosus ut dixit Seruius: nam infabianũ conuersum itym dixere poetæ.

Iudæus cũ. æ. diphthongo scribit: nomen est deductũ a iudæa: quæ similiter per. æ. diphthongum scribitur: & prouincia est palæstinæ: quam pulcherrimæ Solinus in collectaneis descripsit: & iudæi po-

Ipuli:quæ gens est teste Plinio lib.xiii.naturalis historiæ cõtumelia numinum insignis.
Iugurtha cũ.th.aspirato scribit̃ a græcis:fuit numidæ rex de quo Salusti⁹ elegantissimã scripsit historiã
Iulus cum unico l.sequẽte.u.scribit̃:fuit Aenei filius: de quo uidimus in dictione Ascanius cuius deriuatiuum:teste Prisciano lib.secundo est Iulius:cum.i. latino post.l.ante.u. Virgilius libro æneidos.i.
Iulius a magno demissum nomen Iulo.
Dictionum græcarum:quæ latine scribuntur:& ab.i.littera initium sumunt orthographia finit.

Incipit earum:quæ a.K.consonante scribuntur.

k

Littera consonãs cum eãdem prorsus habeat in metro potestatem:ac in uoce sonum cũ.c.nostra cõsonante penitus sup uacua esse uideť:ut dixit Priscian⁹:& ante illũ prius dixerat Quintilianus:nec ulla prorsus uidetur ratio cur in dictiõib⁹ græcis.a.sequẽte potius scribi debeat.K.q̃.c.ut nõnulli ex modernioribus absq; rõe uoluerunt:cõperimus ẽt Nigidiũ figulũ:quo & Varrone nemo apud romanos doctior habitus fuit:nũq̃ in cõmentariis suis.k.aut.q.fuisse usum ideoq; nos oẽs dictiões græcas q̃s latine trascribendas nouimus per.c.ipsum & nõ per.k.ex maiorum nostrorum auctoritate scribemus. Et maxime cũ id idẽ Festum approbatissimum auctorem obseruasse nouerimus.
Kyrieleison prima cũ.y.græco:& reliquæ cũ.i.latio scribunt̃:dictio ẽ cõposita ex Kyrie quod significat dñe:hoc est uocatiuum huius nominis kirios q̃ est dominus:& leison:quod ẽ miserere: hoc est imperatiuum:huius uerbi ἐλεέω quod est misereor:sed in cõpositione p collisionem abiicitur primæ dictionis ultimum.e.per modum quem supra uidimus:& proferri debet cum accentu in antepenultima.
Dictionum græcarum.quæ latine scribuntur:& a.k.littera initium sumunt orthographia finit.

Incipit earum:quæ ab.l.consonante scribuntur.

l

Abatus cũ.t.exili scribit̃:nomẽ est uiri ppriũ:de quo sæpe Plutarchus meminit.
Labdacus cum.c.exili scribitur:fuit Polydori filius filii Cadmi: & frater Laii.
Labynetus cũ.y.græco &.t.exili scribit̃ fuit teste Herodoto libro historiaꝝ.i. uir babylonius filius Nictocris reginæ babyloniæ:& ipse fuit babyloniorꝝ tyrãnus.
Labyrinthus secũda cũ.y.græco:sequens cũ.i.latino:& ultima cum.th.aspirato scribit̃:fuit structura pro magna sui parte subterranea:uiaꝝ ambagibus adeo inflexa ut nemo:q̃ intrasset posse inde exire diceret̃:& teste Pli.li.xxvi.natur.histo. in quattuor mundi ptibus cõpertus fuit:ut primus in ægypto:secundus in insula cretæ:tertius in insula lemni:q̃rtus inclusio Italiæ oppido:sed creticus famosior habetur: & a poetis græcis & latinis maxime decãtatus:fabricatusq; a Dædalo ingenioso fabro:dicẽte Ouid.li.viii.meta.
Dedalus ingenio fabræ celeberrimus artis. Ponit opus:turbatq; notas & limina flexu.
Ducit in errorem uariaꝝ ambage uiaꝝ.Et subdit: Vix ipse reuerti Ad limen potuit.tãta est fallacia tecti.Sed teste Pli.centesimam tm̃ portionem labyrinthi ægyptii accæpit:quem pro exemplo habuit.
Lacæna cũ.æ.diphthongo &.c.exili scribitur:genus ẽ uestimenti.
Lachana cum.ch.aspirato scribitur:græcum ẽ uocabulum & numeri pluralis:atq; omne genus oleris i in se compræhendit.
Lacenus cũ.c.exili &.e.absq; diphthongo scribit̃:& facit fœmininũ lacena: & neutrũ lacenũ:nomen est deductũ a laconia:& dicitur laconicus. Virg.li.georgicoꝝ.ii. Virginibus bacchata lacenis.i.laconicis
Laconia cum .c.exili scribitur:prouincia ẽ in achaia siue peloponneso:quæ teste Seruio sup quartũ georgicorum:cœbalia dicta fuit.Idem sensisse uidetur Virgilius'& Satius in achilleide: cũ dixit: Soluerat cœbalio classem de littore pastor Dardanus. De quo in ea dictione uidebimus.
Lacedæmonia secũda cũ.c.exili:&.e.absq; diphthongo seq̃ns cum.æ.diphthõgo scribit̃: fuit laoniæ: urbs condita a Lacedæmone iouis filio ex Taygeta:& nõnunq̃ a poetis declinat̃ lacedæmõ:huius lacedæmõis:ut Ouidius in prima epistolaꝝ.O utinam tunc cũ lacedæmona classe petebat Obrutus insanis esset adulter apuis.Hæc eadem alio nomine etiã Sparta dicta fuit:ut in ea dictione uidebimus.
Lachesis cum.ch.aspirato scribitur:fuit una ex parcis:ut uidimus in dictione atropos de qua ait Martialis in primo.Nil adicit penso lachesis:fusosq; sororum Explicat:& semper de tribus una rogat.
Lacinium cum.c.exili &.i.latino utrobiq; scribitur:promõtorium est italiæ inter adriaticũ & ionicum mare sic quoq; cognominatum.ut in quibusdam Theocriti glosulis comperi:a lacinio latrone quodã qui illũ inhabitans:ab Hercule interẽptus fuit:Idẽ Seruius sup tertium æneidos:affirmare uidetur. Fuit ẽt famosum ex tẽplo iunonis laciniæ.ut Virgilius.attollit se diua lacinia cõtra. Estq; ex parte orietali propinquum crotonæ.ut ostẽdit Theocritus in ea ægloga quæ incipit εἰς ἰωνικὸν μέλος.
Lacina eodẽ mõ scribit̃:cognomẽ ẽ iunonis:a lacinio promõtorio tractũ. sup quo ædẽ habuisse dixim⁹ quã Herculẽ interfecto Lacinio latrone & loco expiato:cõstituisse in eisdẽ Theocriti glosulis compi.
Lacydes cũ.c.exili &.y.græco scribit̃:fuit cyreneus philosophus Alexãdri filius:& nouæ academiæ princeps:utq; Arcesilai successor.Fuitq; uir mire seueritatis:& ab adolescẽtia studiosus:sed paup Habuitq; scolã in horto.quẽ Attalus rex fieri curauerat q & Lacydius est appellatus.Mortuus est ex paralysi.quã ex immodica potatione contraxerat:cum iam.xxvi.annos in schola regenda consumpsisset.
Laocoon cũ.c.exili.pcedente unico.o.& duobus sequentibus pleno nomine, hoc ẽ sine syneresi scribit̃

nam cum finæreſi duo illa.o.quorum primum eſt breue: & ultimũ lõgum:q̃a eſt.ω̃.mega apud illos in unum longum cõuertunt̃:& ſcribitur apud græcos λαοκων cũ accentu circumflexo i ultimo:ut uidebimus in dictione proſodia. At cum plenũ nomen eſt:habet accentũ acutum in penultima:quod in dictione græce declinata ẽt a noſtris obſeruari debet:ut ibidem oſtendemus. Fuitq; nonnulli ferunt:regis Priami filius:& Apollinis ſacerdos:de quo Virg.lib.æneidos.ii.inquit. Primus ibi ante oẽs magna comitante caterua Laocoon ardens ſumma decurrit ab arce. Et deinde proſequit̃: quẽadmodum haſta percuſſit fatalem equm a doloſis græcis cõfectum:ob quod a duobus ſerpẽtibus cũ duobus paruis filiis poſtea compræhenſum:necatum depaſtumq; oſtẽdit. Verum Euphorion referente Seruio dixit: cum poſt aduentũ græcor̃ ad Troiã ſacerdos neptuni lapidibus a troianis occiſus eſſet: qa illorũ aduentum ſacrificiis non p̃dixit:& poſtea neptuno troiani ipſi ſacrificare uellent Laocoon tymbræi apollinis ſacerdos ſorte ad id deductus ẽ ut ſolet fieri cum deeſt ſacerdos certus. Et cum hic piaculum commiſiſſet ante ſimulachrum numinis cũ uxore coeundo:ob id quoq; immiſſis draconibus cum ſuis filiis interemptus eſt:Et hoc qdẽ habere hiſtoriã dixit Seruius Sed Virgilium ad troianor̃ excuſationẽ aliter interp̃tatũ fuiſſe. Cuius rei a Virgilio deſcriptæ ſimulachrũ dixit Plinius libro.xxxvi. naturalis hiſtoriæ:in domo Titi imperatoris Romæ ſuo tpe eſſe opus omnibus & picturæ & ſtatuariæ artis p̃ponẽdum ex uno lapide eum:ac liberos draconũq; mirabiles nexus de conſilii ſentẽtia fecere ſumi artifices Argeander Polydorus & Athenodorus.

Lacrines cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte Hero.lib.hiſto.i.uir lacedæmonius miſſus ad Cyrũ.

Læmargia cum.æ.diphthongo ſcribit̃:dicit̃ a noſtris ingluuies:& inde læmargus guloſus.

Læna cũ.æ.diphthongo ſcribit̃:genus ẽ uirilis ueſtimẽti:quod ſuper alia portabatur.ut Virgi.in.iiii.ar debat murice læna:hoc Homerus clænam uocat.ut in ea dictione uidemus.

Læpherigones prima cũ.æ.diphthongo.ſeq̃ns cum.ph.aſpirato ſcribitur:populi ſunt quidam.

Laertes cũ.t.exili ſcribit̃:fuit Acriſii filius & pater Vlyxis:ipſo dicente apud Ouidiũ lib.xiii.metamor. Acriſius illi:Iuppiter huic. Hic cũ ob filii abſentiã laborioſam uitã duxerit:tertio anno poſt reditũ ulyxis mortuus eſt:ut teſtis ẽ ditis. Et quia eiuſmodi nomina græca terminata in.s.mittunt ẽt nominatiui terminationẽ in.a.declinationẽ recipiũt latinam.ut anchiſes & anchiſa huius anchiſæ: & laertes ac Laerta huius laertæ:& ablatiuũ ẽt finit in.a.Ouidius tertia epiſtolar̃:laertaq; ſatus p quos comitata redirẽ:Nam ſi diceret laerte:minime ſtaret uerſus:cũ illud.e.breue eſſet. Sed de his ſatis ſupq; uidimus i dictione Anchiſes. Quin & notandũ ẽ non ſolum laertes triſyllabum inueniri ſed biſſyllabũ:qd̃ in patronimico laertiades apud Horatiũ i primo carminũ annotauimus. Sic.n.antiq̃ſſimos textus ſcriptos cõperimus. Non ut laertiadem exitiũ tuæ gentis non pylium neſtora reſpicis:ſunt.n. uerſus aſclepiadi. Alii uolunt ab eo uerſu tu abiiciatur:remanetq; nõ laertiadem exitium tuæ:ſtaretq; uerſu ſine ſyneſi:ſicut apud Ouidiũ in heroidibus. Laerteſq; ſenex Telamachuſq; puer. Et apud Horatiũ in ſecundo ſermonum O laertiade qcqd dicã aut erit aut non:ubi ea biſſyllabum poſuit:at Oui.Horatii textũ quem adduximus in carminibus.æ.monoſyllabum confirmans in duodecimo ſic inquit: Laertiadeq; fuit tantæ fiducia laudis:ubi aliter uerſus non ſtaret:niſi laertiadæ tetraſyllabum eſſet.

Læſtrygones prima cũ.æ.diphthongo ſeq̃ns cũ.t.exili &.y.græco ſcribit̃. fuerunt teſte Martiano li.vi. in extremo Italiæ uerſus Siciliã gentes feritate famoſæ:ad hos teſte Homero lib.x.odyſſeæ cũ diuerteret Vlyxes:& illos aduerſos experiret̃ unica p̃dita naue diffugiens puenit ad Circẽ. Deinde cũ rediens peruenit ad phæacas:& in cõuiuio Alcioni hos & cyclopas humana carne ueſci narraret:tanq̃ fingentẽ & mendacẽ nonnulli aſpernati ſunt:ut luue.in ſatyra. Quis neſcit uoluſi: Fingentẽ immanes læſtrigonas atq; cyclopas. Sed id uer̃ fuiſſe aſſeruit Plinius circa initiũ libri ſeptimi natu.hiſto. ob qd̃ aulus Gellius lib.xv.noctiũ atticar̃:præſtantiſſimos inqt uirtute prudentia uiribus iouis filios poetæ appellarunt.ut Aeacum:& Minoa:& Serpedona:ferociſſimos & immanes & alienos ab omni humãitate tãq̃ in mari genitos Neptuni filios dixerunt:ut cyclopa & cercyona & læſtrygonas.

Laius cũ.i.latino ſcribitur:fuit unus pater Oedipi. alter filius polidori filii Cadmi & frater labdaci.

Lamachus cum.ch.aſpirato ſcribitur:nomen ẽ uiri athenienſis proprium.

Lamius cũ.i.latino ſcribitur:mons ẽ ioniæ notus fama Endymionis:unde & ipſe Endymion lamius cognominatus eſt Oui.lib.ii.triſtiũ:In uenerem anchiſes in lunã lamius heros. In cererẽ iaſius q referat erit. Et libro tertio de arte amandi:Lamius endymion non eſt tibi luna rubori & reliqua.

Lampia cum.i.latino ſcribitur:filius ẽ arcadiæ.de quo meminit Statius in quarto thebaidos cũ ait. Cadenſq; iugis lampia niuoſis.

Lampſacum cum.m.ante.pſ.&.c.exili ſcribit̃:fuit teſte Cicerone lib. tertio urrinar̃ oppidũ in helleſpõto clarum & nobile:cuius ciues lampſaceni dicuntur:quæ dictio abſq;.æ.diphthongo ſcribit̃:ex eo oppido oriundus fuit Priapus:qui: teſte Seruio ab magnitudinem uirilis membri ab aliis ciuibus pulſus fuit:& teſte Pli.lib.v.natura.hiſtoriæ:eam urbem Homerus Adraſtiam uocitauit:

Lampetia cum.t.exili &.i.latino ſcribitur fuit Solis filia ex Neæra ſororq; Phætuſæ: hæ trãſeũte Vlyxe patri armenta cuſtodiebant:ut uidebimus in dictione Phætuſa.

Lampheus cum.ph.aſpirato ſcribitur:mons eſt arcadiæ teſte Pli.libro quarto naturalis hiſtoriæ.

Langia cum.i latino ſcribitur:fons ẽ in nemæa ſilua arcadiæ ut oſtendit Stacius in quarto thebaidos:& nos ſupra uidimus in dictione Hypſipyle.

Laphitæ ab alīq̄bus cū.ph.aſpirato:a nōnullis cū.p.exili:uidelicet lapithæ:& ultima cū.th.aſpiratoſcribīt:fuerunt in theſſalia alpeſtres populi:q̄ bella cū cētauris geſſere:unde Virg.lib.georgi.ii.ait. Et magno ilæum laphithis cratere minantē:de quibus in dictione cētauri uidimus.

Lapathum cū.p.exili &.th.aſpirato ſcribitur:herba ea eſt:quam ſolo radicis nomine a uulgo cognominari exiſtimo:eamq̄ uſq̄ ad tria cubita deſcēdere dixit Plinius libro.xix.naturalis hiſtoriæ ubi plura d lapatho loquitur.

Larius cū.i.latino ſcribitur. Quidā gr̄æcum nomen eſſe putāt:& a λαρος aue:quæ latine fulica dicitur deductum:nam lacus ē italiæ:teſte Seruio ſuper ſecundū georgicoq̄ uicinus alpibus:apud:quē fulica: maxime abundat. Idem iuxta Catonem in originibus per ſexaginta tenditur miliaria:& larius huius lari facit ſicut Iulius Iulii Mercurius mercurii.

Lariſſa cū.i.latino & duplici.ſ.ſcribīt:fuit theſſaliæ urbs:& ob uicinitatē: quā habebat ad pthiā: ut dixit Seruius Achillis eſt dicta patria. dicēte Virgilio lib.ænei.ii. Quos nēq̄ tydides nec lariſſeus achilles: & Lucanus lib.vi.ciuitates theſſaliæ cōnumerans ait. Atq̄ olim lariſſa potens.

Lariſe:q̄ cum.i.latino & unico.ſ.ſcribitur:urbs eſt æoliæ:ut ſcribit Hero.lib. hiſto.primo.

Larodii cū unico.r.ſcribīt:populi ſunt teſte Herodo.lib.hiſtoriarum quarto in aſia ſcythica.

Laodonia cum.o.poſt.a.in ſecunda:& per.i.latinum in penultima ſcribitur:fuit teſte Homero lib. ſexto iliados filia Bellorophōtis:quæ ex compreſſu iouis effecta grauida dium Sarpedonem genuit. Sed Lodomiæ ut ait Homerus Diana irata mortem attulit.

Laomedon cū.o.poſt.a.ſcribitur fuit filius ili regis Troiæ:cuius omnem genealogiā poſuit Homerus: uſq̄ ad Hectorem & Aneam:de qua in dictione priamus plene uidebimus.

Laodocia cum.o.poſt.a.&.c.exili:atq̄.i.latino ſcribīt: nomen fuit prouinciæ.

Laodice cū.o.poſt.a.&.i.latino:atq̄.c.exili ſcribitur:fuit una ex filiabus Priami formoſa q̄dem: & quæ Helicaoni filio Antenoris regis thraciæ nupſit:ut oſtendit Home.lib.iliados quarto:alterā fuit Agamemnonis filia ex Clytēneſtra:ut idē libro octauo iliados enarrauit.

Laodicus cum.o.poſt.a.& p.i.latinum:atq̄.c.exili. ſcribitur:fuit teſte Homero lib.iliados quarto. Antenoris troiani filius.

Laodocus cum.o.poſt.a.ante.c.exile ſcribitur:fuit teſte Homero lib.viii.odyſſeæ: Alcioni regis phæacum filius. Item & laodamas altes αλδημος πατρος αλκινοοιο.

Latona cum.t.exili ſcribīt:fuit Cæi Titani filia:dicente Niobe apud Ouidium lib.vi. Neſcio quam audetis natam titanida cæo latonā præferre mihi fuitq̄ mater Apollinis: & Dianæ: quæ ab illa Latonia dicitur: Virgi. Aſtrorum decus & nemorum latonia cuſtos.

Latomiæ cum.t.exili ſcribitur:dicitur a noſtris lapidicinæ. Nec apud nos ſingulare habet:q̄q̄.apud græcos λατομιον cōpererim in ſingulari:at in plurali dici poſſunt quaſi λιθον.i.lapidum τομιαῖ inciſores unde Liuius in bello macedonico ſcribit. M. Catonem ſuperiorē:qui dictus ē cenſorius incenſura feciſſe artia duo martiū & titiū in latomiis:idem in ſexto libro belli punici ſecundi incendiū Romæ deſcribens ſic ait:Compræhenſa poſtea priuata ædificia:neq̄.n.tunc baſylicæ erat comphenſæ latomiæ: forumq̄ piſcariū:& atrium regium:ædes uix Veſte defenſa.

Latymnus cū.t.exili &.y.græco:ſequēte in ultima.m.ante.n.ſcribīt mōs ē cariæ:ſuper quem Endymio na etiam obdormiuiſſe dicunt poetæ:ut Cicero refert lib.i.de quæſtionibus tuſculanis.

Latro cū.t.exili ſcribīt:dictio ē græca teſte Seruio ſup.xii.æneidos circa initiū:& deducūtur a λατερυω quod ē Seruio:nam ut ipſe Seruius inquit latrones dicunt obſequi & ſeruire mercede: & cōducti milites uocātur latrones. Et ſubdit:moris autem erat:ut hos impator circa ſe haberet: & primos mitteret: ad omne diſcrimen:nā ut dixit Virg.latronis telo.i.uenatoris fixum leonē ideo dixit:quia etiam uenatores operas ſuas locare conſueuerunt. Varro tamen dixit hoc nomen poſſe etiam latinā habere etymologiam:ut latrones dicti ſint:quaſi latrones quia circa latera legūtur:quos nūc ſatellites uocāt: una tamen eſt ſignificatio licet diuerſa etymologia.

Leæna prima cū.e.abſq̄ diphthongo:ſecūda cū.æ.diphthongo ſcribīt:græcum ē uocabulum: quod leonē fœminam indicat. Virg.in Alexi. Torua leæna lupū ſequitur. Et lib.geor.iii. Catullo oblita leæna. Vbi dixit Seruius:leæna græcū ē ſicut dracæna:nā nos hic & hæc leo dicimus:leanamq̄ uſurpatū ē quia in.o.exeuntia maſculina ex ſe fœminina nō faciūt:ut fullo latro leo. Sane an inter oēm uitam leæna unum pariat.ut ſcripſit Heſiodus li.hiſto.iii.uel plures gignat & educet catulos: ut uoluit Home.ab Ariſtotele in lib.de animalibus determinatum fuit plene.

Lebes cum.e.abſq̄ aliqua diphthōgo ſcribitur:& teſte Porphyrio ſuper nonum iliados. Homeri librum uas æneum in quo res buliunt.

Leleges cū unico.l.abſq̄ diphthōgo ſcribitur:populi ſunt quos:nōnulli ferunt alio noie theſſalos uocitamus:quaſi λελογισμενους:hoc ē rōnales:qa cæteris græciæ populis pſtare uidebāt. Luca.de theſſalia loqueus ait:mox lelegum dextra preſſum deſcendit aratro. Herodo.uero lib. hiſtoriaq̄.i. dicere uidetur hos illos maritimos fuiſſe populos:qui poſtea cares uocati fuerunt.

Lectus cum.t.&.c.exilibus ſcribitur:uerbum ē græcum:& apud illos in neutro genere λεκτρον dicitur. Euripides in ἑκαβη inquit λεκτρα γαμεμνον:Homerus ſimiliter in batrachomyomachia.

Læda cum.e.abſq̄ diphthongo ſcribitur:fuit Tyndari regis cōiunx:cum qua iouem ſub forma Cygni

cõcubuisse dixere poetæ. Eamq; ouum unum ꝑperisse: ex quo nati sũt Castor & pollux. Sed quod duo oua ediderit intellexisse uidetur Horatius cũ dixit. Nec gemino bellũ troianũ orditur ab ouo. Fuit ẽt mater Helenæ: & a leda ledæus cũ. æ. diphthongo in penultima deriuat. Virgi. li. æneidos. iii.
Ledæam hermionem lacedæmoniosq; hymeneos.

Lemnos cũ. m. ante. n. scribit: una est ex cycladibus ægæo mari circũflua: in quã iuno Vulcanũ filiũ cũ eũ turpem peperisse conspiceret: e cælo deiecit. Hic postea cũ deoꝝ faber effectus esset: ad hanc insulã ab ætna refocilationis causa redire solebat: ubi ut ait Statius lib. v. thebaidos: Lẽnius ignifera fessus respirat ab ætna. Vestit athos nemorumq; obscurat imagine pontum.

Lenæus prima cũ. e. absq; diphthongo. sequens cũ. æ. diphthongo scribitur: nomen est Bacchi deductũ a λῆνὸς quod est torcular. Virg. lib. georgicorum secundo: Huc pater o leneæ ueni.

Leocharis cũ. ch. aspirato scribit: fuit sculptor sua ætate eximius de quo uidebimus in dictiõe mausolus

Leonides cum. i. latino scribitur: fuit nobilis sparta: & deinde rex eo modo quo spartã regem habebant: Hic nõ modo miranda contra Xerxem ægit: sed pene incredibilia: ut apud græcos Herodo. lib. histo. septimo: & apud nostros Iustinus lib. epitomatum secundo: ostẽderunt: Quin & genealogiam traxisse ab Hercule oñdit idem Herodotus in eodẽ libro cõnumerans omnes eius progenitores usq; ad Hyllum & Herculẽ: Fuit & alius leonides Alexandri magni pedagogus: qui teste Quinti. lib. i. de institutione oratoria eum quibusdam uitiis imbuit: quæ robustum quoq; & magnum regem ab illa institutione puerili persecuta sunt.

Leitus cum. i. latino &. t. exili scribitur: fuit teste Homero libro secundo illiados: Vnus ex q̃nq; boetiorũ principibus qui ad Troiam uenere.

Lerna cum. e. absq; diphthongo scribitur: regiũcula quædã ẽ in Arcadia: sic quoq; a Lerno rege cognominata: iuxta quã fuit Argos: iuxta quã fuit Argo oppidum unde græci Argiui dicti sunt ut uidimus in dictione Argos. Et a lernas lernæus cum. æ. diphthongo deducit: unde lernæa palus: in qua fuit hydra quinquaginta capitum ab Hercule postea interfecta. ut uidimus in dictione hydrus. Ideo ait Virg. lib. æneidos octauo. Lernæus turba capitum circũstetit anguis.

Letharcus prima cũ. e. absq; diphthongo: sequens cum. th. aspirato scribit: ille dicitur qui obliuionẽ patitur: & descendit a λήθη: quod ẽ obliuio. unde etiam lethæus:

Letheus eodem modo scribitur: & eandem habet derivationem: potestq; latine dici obliuiosus.

Lethum eodem mõ scribitur: ponitur a nostris pro morte: & a λήθη quod ẽ obliuio teste Festo traductũ ẽ Alii teste Prisciano in decimo latinum faciunt: & aleo uerbo simplici nasci dicunt: quod in usu sic quoq; nõ est: sed in compositione deleo deleui hẽtur. unde letum dici uolunt: quia uitam deleat: quod si sic esset absq; aspiratione scribi deberet. Sed magis placet græcum esse: & a λήθη deduci: unde ẽt teste Solino fluuius ille: qui in aphrica iuxta Beronicem urbẽ fuit: lethes: hoc ẽ obliuionis amnis uocatur: quẽ ut ait putãt in ferna inundatione prorumpere: & apud priscos uates latex obliuionis cõmemorat. De quo Lucanus libro octauo meminit cum ait. Quam iuxta lethes tacitus prælabit amnis: Infernis ut fama trahens obliuia uenis. Et inde lethargus & lethæus: ut supra uidimus. At uero lætum qd̃ latinũ est & aleo descendit: eo quod exlætitia quis faciem delatare dicatur: cum. æ. diphthongo &. t. exili scribit. Idq; appellamus: quod aspectu gaudiũ promit. Nam gaudere proprie ẽ intrinsecus: Lætari extrinsec? Et quia natura sic institutum est: ut quæ boga corporis habitudine sunt alacriora quæ uero debili tristiora sint: eo fit: ut pinguia uocemus læta: ut lætas oues: lætos græges: læta armenta: & hinc transferim? ad similia: ut ad segetes: ad uites: ad oliueta: ad cæteras arbores. Vnde quẽadmodum illa: ita hæc quoq; qualia sint: declarat aspectus. Verumtñ non appellant hoies læti ob fœcunditatẽ. pinguedinẽ pulchritudinẽ grauitatẽ: & similia. Sed ob ea quæ tantũ in nostros usus cedunt: leticiã nobis uoluptatẽq; pariẽtia. Qua sane regula multifariã lætũ & sine ambiguitate in utendo suppeditabit. Vnde apud Seruiũ: significat fœcundũ: pingue: grauidũ: pulchrũ: uiride: & multa alia: q̃ ex Virg. annotauit.

Leucothea cum. c. exili: &. th. aspirato scribitur: fuit filia Cadmi ex Hermione coniuge: q̃ & alio nomine dicta fuit Ino uxor Athamantis regis thebaꝝ: quæ ut maritum suum furere cõspexit: cum Melicerta filio in mare ꝓcipitem se dedit. Et ut ait Cicero de natura deoꝝ dicta fuit a græcis quidẽ leucothea a nostris uero Albuuea: seu alba dea. Nam λεῦκη alba dicitur: & θεὸς dea. Ab aliquibus uero interꝑtatur Matuta etiam græco uocabulo: quæ ab Homero ponitur pro aurora. Vnde teste Prisciano matutinũ deriuatur. At uero Melicertam Palœmona dixerũt dicente Ouidio: leucõtheaq; deam cum matre palæmona dixit. Sed a nostris portunus cognominatus est.

Leucothoe secunda cum. c. exili: penultima uero per. th. aspiratum sequẽte. o. uocali scribitur: & alia fuit a superiori: nã a θέω. quod est curro deriuatur: quasi alba fuerit & curtens: fuit Orcami ex Eurimone filia. illa dicente apud Ouidiũ lib. metamorphoseos. iiii.

Rexit achimenias urbes pater orcamus: isq;
Septimus a prisco numeratus origine bello. Et paulo prius dixerat.
Tempore leucothoe multarum obliuio fecit
Gentis odorifere: quam formosissima partu
Edidit eurymone: & reliqua.

Leucippus cum. c. exili contra græcorum grammaticas regulas: &. i. latino. atq; duplicato. p. scribit: fuit

philoſophus eleates patria: ſecundum uero quoſdam alios abderites: & fuit Zenonis auditor.
Leutychides ſecũda cũ .t. exili ſequẽte. y. græco: atq; .ch. aſpirato: &. i. latino ſcribit̃: fuit teſte Herod. lib. hiſtori. vi. uir lacedæmonius inimicus Demarari: poſt cuius fugam conſtitutus fuit aſpertoq; rex.
Leucargillon cũ .c. exili &. i. latino atq; duplicato. l. ſcribit̃: dici poteſt latine candida argilla.
Leucas cum .c. exili ſcribit̃: inſula ẽ teſte Pomponio diſpoſita contra ſinum ambracium iuxta Epiꝝ habens montem altiſſimum: & eſt memorabilis uictoria Auguſti contra. M. Antonĩ & Cleopatrã. Eadẽ fuit hactenus a continẽti cõiuncta: ut oſtendit Ouidius lib. metamorpho. xv. cum ait.
Leucada continuam ueteres habuere coloni.
Nunc frdta circueunt. & reliqua. Eſt ẽt leucas oppidũ pcelebre in Acarnania parte Epiri: olim teſte Plinio Nereitum uocitatum: & a leucas deducitur leucadius. Virg. lib. æneidos tertio.
Mox & laucadii nimboſa cacumina montis: Et formidatus nautius a peritur Apollo.
Lyæus prima cũ. y. græco: ſequens cũ. æ. diphthongo ſcribit̃: ut in antiquis exactiſq; marmorum inſcriptionibus ſcriptum comperi: nomen eſt Bacchi: dicente Ouidio libro tertio metamorphoſeos.
Turaq; dant: Pacchumq; uocãt: bromiumq; lycæum. & deriuat̃ a λυω: quod eſt ſoluo: eo q; mentem & membra uinum diſſoluat: unde ſequitur paralyſis.
Libanus cum. i. latino ſcribit̃: mons eſt inter arabes & phœnices: ẽ etiã genus arboris tus producentis.
Libya prima cũ. i. latino: ſequens cũ. y. græco ſcribit̃: & terminat̃ in. a. & in. e. ac dici poteſt in recto libiæ abſq; diphthongo: & ſi quidem in. a. deſinat accæpta. e. facit genitiuum cũ diphthongo: ut libya huius libyæ: ſi uero in. e. deſinat in recto: græce declinatur huius libyes. Et eſt regio Aphricæ: q̃ ab Atlãte mõte Mauritaniæ incipit: & ad Canopũ uſq; Nili hoſtium pandit̃: ſic quoq; dicta ut plurimi aſſerunt: ab libya uxore Epaphi iouis filii. Q ua utiq; litteratura omnia ab illa deſcendentia ſcribunt̃: Vt libyſſa huiꝰ libyſſe oppidum Bithyniæ. libyſtis libyſtidis. Virg. lib. ænei. v. Horridus in iaculis & pelle libyſtidis urſæ. libyſtinus libyſtina libyſtinum.
Libyſſa eodem modo ut ſuperior: ac per duplex. ſ. ſcribit̃: oppidum fuit Bithyniæ. ubi teſte Plinio circa finẽ libri quinti naturalis hiſtoriæ: nunc Hannibalis tantum tumulus eſt.
Libyſtis ſimili modo cum. i. latino in prima ſequens per. y. græcũ: ultima cum. t. exili &. i latino ſcribit̃: & eſt ac ſi libycam diceres.
Libyſtinus in eadẽ ſcriptura cũ ſupiori: dictus fuit Apollo ab his: qui Pachynũ Siciliæ ꝓmontoriũ incolebant: eo q; ĩmiſſa libycis: hoc ẽ hoſtibus carthaginẽſibus peſte pene cuncti ſubita morte interierunt.
Libs cum. i. latino ſeq̃nte. bs. ſcribit̃: quã̃ ꝓprie. ps. ſeq deberet: nã græce λιψ ſcribit̃: & eſt uetus aduerſus uulturnũ: quẽ aphricum uocamus & inde libonotus dicitur: quem nos auſtrum dicimus.
Liburnum cum. i. latino ſcribitur: græce uero λιβυρνον dicitur: ſed nos illud. y. græcum in. u. noſtꝝ cõuertimus: & ꝓponentes ad. r. dicimus liburnũ: genus ẽ nauiculæ uelociſſimæ a liburnus primo comptæ: ut Parthenius grãmaticus atteſtat̃. Ad cuius ſimilitudinẽ cõſtructum fuit uehiculum: quo romani nobiles uelociſſime portabant̃: dicente Iuuenale in tertia Satyra: Diues & ingenti curret ſuper ora liburno: cuius uelocitatem oſtendit cum dixit curret: ob quod etiam præco feſtinas liburnus dictus eſt. ut idẽ in ſatyra Criſpini ait. Primus calamitate liburno Currite iam ſedit rapta ꝓperabat ab olla: ſed liburnus ꝓ nauibus uſus ẽ Horatius in epodo: ibis liburnus inter alta nauium amice propugnacula: q̃s & liburnicas in uita Auguſti Suetonius appellauit: alia tẽpeſtate in traiectu bis cõflictatus: primo inter ꝓmontoria Peloponeſi atq; Aetoliæ: rurſus circa montes ceraunios utrabiq; parte liburnicaꝝ demerſa: ſimulq; eius in qua uehebatur fuſis armamentis & gubernaculo diſtracto.
Liburnia cum. i. latino utrobiq; ſcribit̃: regio ẽ inter illyrim & Dalmatiam: De qua ait Plinius lib. iii. naturalis hiſtoriæ: liburniæ finis ad initium Dalmatiæ Solona eſt.
Lycia prima cũ. y. græco: ſeq̃ns cum. c. exili &. i. latino ſcribit̃: regio ẽ in minori Aſia finis Pamphiliæ ex parte orientali: ex parte uero occidentali Cariam terminat: fic quoq; cognominata a lyco Pandionis filio: quum prius teſte Herodoto lib. hiſto. i. Termille dicerẽt̃. in hac ciuitas ẽ Patera: in qua ſex menſibus anni ab Apolline reſponſa dabant̃: reliquũ uero temporis apud Delon: unde & liciæ ſortes a Virgilio nuncupat̃: eſt etiam in ea ꝓuincia mons Chymera: ut in ea dictione uidimus.
Lycus cum. y. græco &. c. exili ſcribit̃: a noſtris ꝓprie lupus dicit̃: ut in dictiõe agnus uidimus. At eo nomine & ſcriptura plures legunt̃ uiri memorandi. Vnus quidẽ troianus fuit: de quo Virg. lib. ænei. primo. Et crudelia ſecum fata lyci: Alius thebanus genere ignobilis: q quũ a Creonte Herculis ſocio exulaſſet. & Hercules cũ Perithoo & theſeo ad inferos deſcẽdiſſet: regnum thebanum cæpit: Vt Plene oĩa ſcripſit Seneca in Hercule furente. Alius fuit ẽt thebanus rex: qui cum uxorem formoſiſſimam Antiopen a ioue grauidam cõſpexiſſet: eam a ſe abdicauit. ut in dictione Dirce uidimus. Alius fuit regis Pãdionis filius. qui & a ſe lyciam nominauit.
Lycaon cũ. y græco &. c. exili ſcribitur: fuit Arcadiæ rex Titani & terræ filius qui cũ ſolitus eſſet necare hoſpites: & iouem ſimiliter hoſpitio ſuſcæptum necare uellet: mutatur a ioue in lupum: ut Oui. lib: metamorphoſeos. i. plene monſtrauit. Fuitq; pater Caliſtonis: quæ in arcton cõmutata: ut in ea dictione uidimus. Tandem cælo locata fuit: dicente Vir. lib. georgicoꝝ i. Claramq; lycaonis arcton & Oui. lib. iii. dẽ triſtibus. Q uæq; lycaonio terra ſub axe iacet. Alius fuit Priami filius: & pater Pandari. cuius theoracem teſte Homero libro iliados tertio paris cum Menelao induit.

Lycænus prima cũ.y.græco:ſequens cũ.c.exili &.æ.diphthongo ſcribit:mons ẽ Arcadiæ:in quo bicornis Fauni tẽplum fuerat:a quo lycæa ludicra illi ſacra a nobis lupcalia dicta ſunt. Vnde Oui.lib.faſto:.ii.ait: Quid uetat arcadico dictos a mõte lupcos.Faunus in Arcadia tẽpla lycæus hẽt. Nã ut diximus qđ græce lycos:latine lupus dicit. Et quẽadmodũ ex illo deriuat lycæus & lycæa:ſic ex noſtro lupcal & lupcalia ludicra q̃dam dicunt:q̃ ob tpis obſeruationẽ ut dixit Plutarchus uita Romuli: quã ego e græcis in latinũ trãſtuli:ad expiãdos manes cõſtituta uidebant. Fiebant.n. ut ille ait nephaſtis diebus menſis februari:quẽ piacularẽ interpretant. Vnde priſci quoq; diem illã febratã uocabãt.quod Oui.tetigit cũ ait. Februa romani dixere priamina patres. Et ſubdit in eodẽ libro.

Tertia poſt idus nudos aurora lupercos.

Aſpicit:& Fauni ſacra bicornis eunt.Et ut plerique exiſtimãt ab arcadiis:qui cũ Euãdro uenerãt hoc ſolẽne ad eas partes:ubi nunc ẽ Roma allatũ fuit. Quod expreſſit Oui. cum de his ludis locutus ẽ dicẽs. Trãſtulit euander ſilueſtria numina ſecũ.Hic ubi nunc urbs ẽ:tunc locus urbis erat.Et inde Liuius lib. i.ab urbe ait:Ferũt euandrũ ſolẽne allatum ex Arcadia inſtituiſſe:ut nudi iuuenes lycæum Pana uenerantes:per luxum atq; laſciuiam currerent:quẽ romani deinde uocauerũt inuum.Hunc Seruius pana eſſe dixit ab ineundo paſſim cũ animalibus. Alii uero referente Plutarcho putant lupana:quæ Romulum educauit potius emanaſſe:cũ ut ait lupcales ludicrũ inchoent: ubi expoſitũ romulũ fuiſſe ferunt: tametſi quæ ad ſacra ptinent:minus conueniãt.Nã ut ſubdit. Capellas mactãt: deinde gemini adoleſcentes pclari ſanguinolẽto gladio fœdatam ſibi faciem attingunt. Alii ilico cũ lana lacte madida accurrunt:atq; abſtergunt ſanguinẽ:tum uero opus ẽ ut rideant adoleſcẽtes.Et demũ ereptis capraq; tergoribus nudi i ſubligaculis per ciuitatẽ diſcurrunt: qcunq; ſibi obuiam fiunt uerberãt coriis. Et ut idẽ Plutarchus proſeqtur.Mulieres uero iã adultæ uero ſe his offerũt:ac palmas uerberãdas porrigũt. exiſtimantes id ſibi fœlicẽ pariundi facultatẽ pſtare.quod Oui.pfato ſecundo faſtoq; lib.tetigit cũ ait.

Nupta quid expectas:non tu pallentibus herbis
Nec prece:nec magico carmine mater eris:
Excipe fœcundæ patienter uerbera dextræ,
Iam ſocer optatum nomen habebit aui.

Et Iuuenalis ſimiliter in ſatyra ſecunda in adoleſcentulos:qui nubebant inuehens inqt.Et illis turgida non pdeſt cõdita pyxide lydæ.Nec prodeſt agili palmas pbere luperco.Sed ut refert Plutar.Bucas quidam in illis elegiis:quas de romanaq; req; deſcriptionibus inſcripſit fabuloſam quandã ſuper his attulit ſententiã. Ait.n.q; cum Romulus Amulium ſupaſſet:una cum fratre Remo ad eum uſq; locum in quo lupæ mammas expoſiti ſuxiſſent:præ lætitia curriſſe. Et ut ait. Aeterna huius rei memoria poſtertati foret eos ludos inſtituiſſe:Ideoq; nobiles genere adoleſcentes currere:ac ferire eo pacto qcunq; obuiam fiebant:ut ſignificarent Romulũ ac Remum ipſum cum olim ſtrictis enſibus ex Alba profugiſſent:atq; gladio illo ſanguinolento faciẽ attingere:ut cædis illius & piculi poſteris monumentũ eẽt.Et deniq; eo lacte in ſanguinis abſterſione uti:ut indicarent eorũ mirificã ac pene diuinã educationem. Sed mouet quæſtionẽ Ouidius:ac in hiſce uerſibus diſſoluit,aliam a Buca ſententiã aſſerens.

Cur igitur currant:& cur ſic currere mos eſt:
Nuda ferant poſita corpora ueſte togas.
Ipſe deus uelox diſcurrere gaudet in altis.
Montibus:& ſubitas concipit ille feras. Ipſe deus nudunus:dos iubet eſſet miniſtro
Nec ſatis ad curſus comoda ueſtis erat. Refert ẽt Plutar. C. Acilium ſcripſiſſe Romulum:cum ante conditã urbem ſua pecora pdidiſſet:ſupplicatum Fauno primo cõceſſiſſe:deide nudũ ne ſudore impediretur:omnes ſaltus currendo luſtraſſe:ideo nudatos lupercales hæc ludicra celebrare. Seruius uero in octauũ æneidos Virgilii ſup eo uerſu cũ ait.Hinc exultantes ſalios nudoſq; lupcos dixit. Cum in honorẽ Fauni ſeu Panis lupcalium ſolẽnitas coleret romanoq; pecora repẽte a latronibus rapta ſunt: illi mox proiectis ueſtibus latrones ſunt pſecuti:q̃bus oppreſſis atq; recæptis animalibus ,pter rem a nudis ,pſpere geſtã:conſuetudo mãſit ut nudi lupcalia celebrarent. Iuſtinus uero libro. xxxiii. ſui epitomatis cũ Ouidio cõcordans magis ex habitu dei:cui ea ſacra fiebant:q̃ ex alio nuditatis cãm referre uidetur. Ait.n.ſub Fauno Italiæ rege Euander Arcadiæ urbe pallateno in italiam cum mediocri turba popularium uenit.Cui Faunus & agros & montẽ:quẽ ille poſtea pallatiũ appellauit: benigne aſſignauit.In huius radicibus templũ lycæo.quẽ græci pana:Romani lupcum appellãt cõſtituit:ipm dei ſimulachq; nudũ caprina pelle amictum ẽ:quo habitu Romæ lupcalibus decurrit.hæc ille Verq; quia in his ſacris canẽ imolabant romani cãm reddẽs Pluta.ait. Canẽ ad id ſacrificii genus plurimũ ptinere.Nam græci ipſi in huiuſmodi piacularibus ſacris περῐσκυλακῐσμα uocant catullos mactare conſueuerant. Vel potius ut Romulus ipe lupæ eius nutrici gratias referret:quæ atrociſmos hoſtes canes hẽt:uel forte ut laceſſeret ad curſum lupcales:quẽadmodũ canis ſuccendi ad iracundia facile conſueuit.

Lycaſtus abſq; aliqua ãſpiratiõe:&.y.græco ſcribit:fuit teſte Home.lib.iliados.ii.urbs in Creta.

Lycidia prima cũ.y.græco:ſequens cũ.c.exili &.i.latino ſcribit:fuit propriũ cuiuſdam paſtoris nomen a lycos deductum. De quo ſæpe Theocritus & Virgi.

Lycimnius prima cũ.y.græco:ſequens cũ.c.exili &.i.latino ſcribit:fuit frater Aſtyoches:& in bello troiano a Thlepolemo interfectus:ut in ea dictione uidebimus.

Lycinius prima cum .y. græco: & sequens cum .c. exili & .i. latino scribitur: fuit nomẽ ꝑpriũ nõnullorum illustrium uirorum.
Lycomedes cũ .y. græco: &. c. exili scribitur: fuit teste Homero libro iliados nono. Creontis filius.
Lycisca prima cũ .y. græco: sequẽs cũ .c. exili & .i. latino: atq; similiter ultima scribitur: nomẽ est compositum ex lycos: quod ẽ lupus & scylos canis: quasi lyci .i. lupi: scylos canis. Nam canis est natus est lupa ut Virg. Multum latum latrante lycisca.
Lycopa cum .y. græco & .c. exili scribitur: fuit urbs Aetoliæ.
Lyctus cũ .y. græco & .c. ac .t. exilibus scribitur: fuit teste Homero lib. ii. iliados oppidum in Creta sub regno idomenei: a quo eum lyctium. Virg. dixit lib. ænei. iii. cũ ait, Et salẽtinos obsedit milite campos. Lyctius idoneus: & in Bucolico: Lyctius ægon.
Lyctonia eodem mõ scribitur: & similiter Crete fuit urbs.
Lychnus prima cũ .y. græco: sequens cum .ch. aspirato scribitur: a nostris dicitur lucerna: quo noie usus fuit Virgilius in fine libri æneidos primi cum ait.
Dependent lychni laqaribus aureis. Martialis in quarto. Pondero poto cano lauo cœno quiesco
Dum paruus lychnus modicum cõsumit oliui. Suetonius in uita Cæsaris. A scẽditq; capitolũ ad lumina sexaginta elephantis dextra & sinistra lychnos. At lucerna teste Seruio a lychno deducit. Alii a luce licet syllabæ primæ quantitatem commutet.
Lychnites prima cum .y. græco: sequẽs cum .ch. aspirato & .i. latino: ultima cũ .t. exili scribitur: marmor est album: quod in paro insula effodiebatur. sic quoq; cognominatũ teste Plinio lib. xxxvi naturalis historiæ: od ad lucernam in cuniculis cæderetur. Idem Varronem dixisse affirmat.
Lycophoron cum .y. græco & .c. exili scribitur: fuit Periandri corinthyoq; tiranni filius. Hic teste Herodoto lib. historiaq; .iiii. patri quia matrem occiderat cõciliari nunq̃ potuit: quem etiam pater iam senescens cum in successionem tyrãnidis aduocare cõstantissime recusauit: asserens se nunq̃ rediturũ. Corinthum: quoad pater superesset. Tadem cum periander iam decreuisset dimisso filio.
Corcyram e Corintho cõcedere: ubi filius erat. re cognita a cercyrensibus lycophron ipse interficit: & Periander audito nouo defecit. ut in dictiõe Periander uidebimus. Alius eodẽ noie fuit poeta tragicus
Lycon cũ .y. græco & .c. exili scribitur: fuit philosophus troadẽsis filius cuiusdã Astyanactis: uir eloquẽs & educandis instruendisq; pueris maxime idoneus. Adebat adiungi necessario pueris pudorem & laudis studium: uelut equis calcar. Erat mundissimus habitu: & uestium incredibili mũditie ac nitore teste Hermippo utebat. Erat fortissimo corpore: pilæse ludo exercuit. Tenuit scholæ principatũ annis quadraginta quattuor. obiit annos natus. lxxiiii fessus morbo podagræ. Fuere & alii Lycones: primus Pythagoricus. Secũdus hic ipse. Tertius uersificator. Quartus epigrammatum artifex.
Lycopolis eodem mõ: ut superior scribit: fuit teste Diodoro siculo lib. historiaq; secũdo urbs Aegypti: sic quoq; a lupis cognominata: eo q; Aethiopes agros ægyptios incursantes: lupi facta acie usq; ad ciuitatẽ elephantinã repulerunt. Sed ibidem ciuitatem cõstruẽtes ægiptii: ubi acie struxerant a bestiis illis lycopolim cognominarunt: ac pro diis lupos uenerantur.
Lycoris cum .y. græco & .c. exili scribitur: ac a lycos deducitur: fuit cognomẽ libertæ.
Lycurgus prima cũ .y. græco & sequẽs cũ .c. exili ultia cum g. cõsonante scribit: fuit lacedæmoniorum princeps uir clarissimus: & in oibus philosophis admirãdus. Hic lacedæmonitis leges sanctissimas tulit De quo Valerius de ingratis: Iustinus libro epitomarũ .iii. & Aristote. i politicis plura scripserunt. Alius fuit Nemææ regiõis rex: q Hypsipylẽ Thoãtis regis filiã ꝑ filio nutricẽ hũit: ut in dictione Hypsipyle uidimus alius fuit thracũ rex: uel ut alii uolunt macedonũ: q Bacchum deum esse negabat. ob quod dum conaret uites incidere cura sibi amputauit. Vnde abstenium eũ fuisse Seruius attestatur.
Lictor cum .i. latino & .ct. exilibus scribitur: Quidã græcum uocabulũ esse uolunt: & ut ait Plutarchus in uita Romuli litor fine .c. dicebat: eoq; a græcis λειτουργιος: hoc est populi minister dictus sit. Nã ut ait λειτον græci adhuc populũ uocant. & ὑπηρετης minister nuncupat. Sed ut idẽ pgit iã iterposito .c. romani lictorẽ dicũt: alii uero ut late oñdit Gellius li. xii. noctiũ atticaq; nõ græcã sed latinã etimologiã illi tribuunt: & aligãdo lictorẽ appellarũ uolũt: eo ꝙ quũ magistratus populi romani uirgis quẽpiã uerberari iussissent: crura eius ac manus ligari a uiatore solitæ sũt: & is q ex collegio uiatoq; officiũ ligãdi hẽbat lictor ẽ appellatus. Tyro uero Ciceroĩs libertus lictorẽ a lino uel a licio: qd idẽ ẽ dici scripsit. licio .n. ex trãsuerso q ministrabãt magistratibus cincti erant. Nanq; erat lictor minister cõsulis: procõsulis: pfidis & ptoris: q fascẽ uirgaq; alligatũ cũ securi portabat. Et erãt lectores cõsulis duodeni: siue a numero auiũ: quæ Romu. auguriũ regni portẽderãt: siue ut magis placet Liuio ab ipso numero. q ab hetruscis accæptus fuit. Nam ut ait apud hetruscos ex. xii. populis cõmunit creator rege singulos singuli populi lictores dabãt: a qbus & sellã curulẽ: & togã. & ptextã assumptã rettulit. Alioq; uero ut diximus officio rum lictores tantũmodo seni erant. Sed ex qua materia uirginæ fascinũ fuissent: nusq̃ memini me legisse. Existimari tñ põt ꝑ locoq; natura nunc ex hac: nũc ex illa arbore fuisse. Nõnulli uero ex uite: hoc est ex sarmentis uirgas illas fuisse cõtendunt: qd ex Iuue. pbare uolũt: q ait in satyra Oibus in terris de Mario tũc uilissimo milite loquẽs: cum nõnunq̃ uerberaret. Nodosam post hoc frãgebat uertice uitẽ. Ego uero aliũ puto eius uersus itellectũ. Nã sicut cõsiliũ isigne erat. xii. fasces hẽre: ptoq; ac pfidum sexta cẽturiõis erat isigne nõ sarmentũ: sed uitẽ manu deferre: aut certe illa milites delinq̃ntes uerberare: qd sane eẽ turionatus fuisse signũ declarat Luca. de Scæua: q̃ ex milite factus erat centurio inquiẽs

Promotus latiã lõgo gerit ordine uitẽ Hac caſtigatum uite mariũ ut uiliſſimũ militẽ non modo in aliis membris:ſed in capite Iuuenalis intelligit. Idem declarare uidẽ Martianus iuriſconſultus li. digeſtorum:unde quinquageſimo de re militari his uerbis:Is qui cẽturioni uolenti ſe caſtigari reſtiterit:ſi uitẽ tenuit militiam mutat:ſi ex induſtria frægit:uel manũ cẽturioni intulit capite puniat.

Lydus cũ.y.græco ſcribit:fuit Herculis filius ex iole Eurythi regis Oechaliæ filia. Alter eodem nomie filius Atys regis Meoniæ:a quo ipſa Meonia teſte Hero.lib.hiſtoriarũ.i. Lydia cognominata fuit.

Lydia prima cum.y.græco:ſeqns cũ.i.latino ſcribit:regio ẽ teſte Pli.lib.v.naturalis hiſtoriæ. in minori Aſia antiqua regnorum ſedes:quã Menãdri ſinuoſi & pactoli unda facit celebrem:cum aureas ducant arenas. Hæc a Lydo filio Atys & fratre Tyrrheni Lydia cognominata fuit:quæ prius Meonia dicebat. Nam cũ ob regni breuitatẽ fratres ſe ſimul ferre non poſſent. Tyrrhenus ſorte diſcedens:atq; ad italiã uenies eam tenuit partem:quæ ad mare inferum uerſa eſt:& a ſe Tyrrheniã nominauit. & Lydius remanens Meoniam a ſe lydiam uocari uoluit. In qua ſunt urbes teſte Hero.lib.hiſtoriarũ.i. Lepra ephe ſus:Colophon:Clazemene & phocea.

Lyenteria prima cũ.y.græco ſequens abſq; diphthongo uel aſpiratione:& penultima cũ.i. latino ſcribitur infirmitas quædam ẽ quæ a noſtris inteſtinoꝝ diſſolutio interpretatur. Nam componit ex λυω:qđ eſt diſſoluo. & εντερα inteſtina.

Lygdamus cum.y.græco in prima ſcribit:nomẽ eſt uiri proprium.

Ligyſtus prima cũ.i.latino.ſequẽs cum.y.græco.ultima cum.t.exili ſcribit.fuit teſte Fabio pictore phætontis filius:a quo Liguria cognominata fuit.

Liguria cũ.i.latino ſcribit:regio eſt italiæ pro maiori ſui parte montuoſa: & Apœnino conſtitura: Vt monſtrat Lluius li.iii.de bello macedonico. Hanc a legiſto Phætontis filio conuerſione.y. græci in.u. noſtrũ dictam fuiſſe in ſuperiori dictione oſtẽdimus. Eius caput eſt Genua.

Ligyes prima cũ.i.latino:ſequẽte.g.cũ.y:græco ſcribit:populi ſunt aſiatici:qui cum Xerxe teſte Hero. lib.hiſtoriarũ quarto contra græcos militarunt.

Lympha cum.y.græco ſcribitur:& dicitur a noſtris aqua:fitq; per mutationẽ.n.in.l. Nam proprie dicitur nympha.

Lymphaticus prima cũ.y.græco.penultima cum.t.exili &.i.latino:ultima cum.c.exili ſcribitur proprie ille dicitur:qui uitium ex aqua contraxit: qui eſt huc atq; illuc diſcurrere. Vnde pro furioſis iam uocabulum accæperunt.

Lilybæum prima cũ.i.latino:ſequens cum.y.græco:penultima cũ.æ.diphthongo ſcribitur promontorium ẽ Siciliæ uerſus zephyros diſpoſitum:quo nomine & ciuitas illi propinqua dicebatur: De quo in dictione Sicilia habebitur.

Lyndus cum.y.græco ſcribitur:fuit teſte Homero lib.iliados.ſecundo ciuitas in inſula Rhodi in qua teſte Lactantio lib.primo diuinarũ inſtitutionũ Herculis ſacra fiebant: ritu omnino diuerſo ab aliis: hoc eſt male dictis & execrationibus:ita ut ſi inter ſe ſolemnia uerbum bonum exciderit uiolata crederentur cauſamq; rei illius ibidem explicat. Eſt & eodem nomine teſte Herodoto lib. hiſtoriarũ primo ciuitas altera in Dorica regione.

Lynter prima cũ.y.græco:ſeqns cũ.t.exili ſcribit:& teſte Priſciano libro quinto græce dicitur λουτηρ. Vnde ex diphthongo adiecto.o.uocali:& abiecta.n.fit lynter:quæ apud nos ut idem notat Priſcianus generis eſt fœminini:apud græcos uero maſculini. Liui. in ſeptimo ab urbe: iam multum expulſa lyntre:& genus eſt paruæ nauis.

Linus cum.i.latino &.n.ſcribit:fuit teſte Hermodoto platonico lib.primo diſciplinarũ Mercurii ex muſa Vrania filius:& Thebis genitus:ut elogium ſepulchro inciſum oñdit. Virg.uero ait in bucolico:illi patrẽ fuiſſe formoſum Apolinẽ. Scripſitq; teſte eodẽ Hermodoto mundi generationẽ. Solis item & lunæ curſus:animaliumq; & fructũ generationes. Et in primo uerſu ſui operis cuncta ſimul nata dixit: quem ſecutus Anaxagoras facta ſimul omnia ſimiliter dixit:eaq; mente accedẽte compoſita. Occubuitq; in Euboia ſagitta ab Apoline tranſfixus.

Lyrneſos cum.y.græco & ſimplo.ſ.ſcribit:fuit teſte Hero.lib.hiſtoriarũ.v. Phrygiæ ciuitas. Hãc Seruius ſup decimum æneidos. Briſeidis patriã fuiſſe dicit:& inde lyrneſius. Virg. Haud partem exiguam mõtis lyrneſius Agmon:ubi exponit Seruius ideſt phryx.

Lyrneſſus cũ.y græco:& duplicato.ſ.ſcribit:fuit teſte Homero lib.iliados ſecundo. Theſſaliæ ciuitas.

Lyſanias prima cũ.y.græco & penultima cum.i.latino ſcribitur:fuit unus orator græcus. Alter uir arcas:qui lycaonem regno expulit.

Liptore cũ.i.latino:ſequẽte.p.& aſq; aſpiratione ſcribitur:dici poteſt latine defectiua. Nam a λειπω qđ eſt deficio deriuatur. Et eſt figura quæ fit cum minus dicitur:& plus intelligitur:ut Virgilius in bucolico. Quod prodeſt quod me ipſe animo non ſpernis Amynta.i.libentiſſime amas. Et lib.georgicorũ.i. Nec ulla interea eſt inaratæ gratia terræ:ideſt multa gratia & lib.tertio. Nec mihi diſpliceat maculis inſignis & albo.ideſt ualde placeat:& Munera nec ſperno: ideſt libenter accipio.

Lipſanã cum.i.latino ſequente.pſ.ſcribit: dicũtur a nobis reliquiæ:quæ tantum pluraliter declinantur.

Lynx cum.y.græco ſcribitur:fuit teſte Seruio ſuper primum æneidos Rex Scythiæ: qui miſſum a Cerete Triptolemum:ut hominibus frumenta monſtraret:ſuſceptum hoſpitio: ut in ſe tanta gloria de-

migaret:interimere cogitauit:ob quam rem irata Ceres:eum conuertit in lyncem ferã uarii coloris: Nam quadrupes est habens terga maculis distincta:ut pardus:sed lupo similis:& forte eiusdem generis dicente Virgilio lib.georgicorũ.iii. Quid lynces Bacchi uariæ:& genus acre luporũ. At lynx uisus acumine cætera animalia superare scribit.cuius urina teste Plinio libro octauo natu. historiæ.ubi reddit glaciatur in gemmas carbũculis similes:& igneo colore fulgentes:lyncurium dictas. Vnde Ouidius li. xv.metamorphoseos.

Victa racemifero lyncas dedit india Baccho.
Equis ut memorant quicquid uesica remisit
Cogitur in lapides:& congelat aere tacto. Et est genere fœminini:ut Lynces Bacchi uariæ.

Lyncurium prima cũ.y.græco & sequens cum.c.exili scribit:dicitur lyncis urium idest urina.

Lynceus eodem modo scribit:fuit uir quidam teste Seneca in medea summæ in inuidẽdo acuitatis: ut Quiq; transpontum quoq; summota lynceus lumine immissouidet.

Lyra cũ.y.græco scribitur:instrumentũ ẽ musicum.qđ teste Heratosthene poeta græco Mercurius primus ex testudine fecit:atq; Orpheo tradidit:q Calliopes & Oeagri fluminis fuerat filius:& eius rei maxime studiosus.& a lyra lyrici illi dicti sunt poetæ:qui uersus ad lyram decãtandos cõponebant.

Lysias prima cũ.y.græco:sequẽs cum.i.latino scribitur fuit orator græcus miræ iucunditatis.Immo ut ait Quintilianus subtilis est atq; elegans:& quo nihil si oratori satis sit dicere quæras pfectius.

Lysius prima cum.y.græco:sequens cũ.i.latino scribitur:fluuius est Arcadiæ:iuxta cuius ripas tumul⁹ fuit Aesculapii.

Lysippus prima cũ.y.græco:sequẽs cũ.i.latino scribit;fuit in arte sculptoria artifex clarissimus:ut Martialis in epigrãmatibus.lib.ix.Nobile lysipi munus opusq; uides. Vnde Carolus arretinus conterrane us meus:ludens cũ Poggio de Mercurio sibi misso a Kyarico anconitano: in quodã carmine elegiaco: inquit. Deniq; lysipus fingat spirantia signa.
Omnia mercurio cedere uisa meo.Nam animosa signa dffingere dicebatur: & teste Quintiliano lib. duodecimo ad ueritatem optime accessit: Ac ut refert Plinius lib.xxiiii.naturalis historiæ ad sexcenta decem signorum opera effecisse dicitur.

Lysippe eodem modo scribitur:fuit una ex natis Prœti:qnæ in uaccas commutatæ fuerunt:Vt uidebimus in dictione Prœtus

Lysimachus prima cum.y.græco:sequẽs cum.i.latino:ultima cũ.ch.aspirato scribitur:fuit macedo uir illustris:& Callisthenis discipulus:de quo clarissima scripsit iustinus lib.decimo. Alius fuit unus ex prĩcipibus Alexandri.

Lysmachia eodem modo scribitur:nam tam hæc dictio:q̃ superior ex lysio:& machia qđ est bellum cõponitur. Veꝝ lysimachia teste Iustino libro.xvii. sui epitomatis fuit urbs Hellesponti:quæ terræ motu corruit.xxii.anno postq̃ a Lysimacho rege uno ex principibus Alexandri magni fuerat cõdita. Sed postmodum reædificata:causa fuit multarũ cladum:dicente.L.Floro in secundo suarũ historiarũ lib. Lysimachia urbs a regibus Syriæ cõdita:ac Anthiochio magno hæridatario iure poscebatur: sed a Romanis negata fuit causa potissima secundi belli macedonici.

Lysander cum.y.græco sequẽte.s.scribit:fuit uir lacedæmonius:& fœlicitate magis q̃ uirtute gloriosus Nam bellum athenienſium cum peloponẽsis:quod iam sex & uiginti annis duraverat:ille nõ sui exercitus uirtute:sed aduersariorũ immodestia athenienſium omnẽ classem apud Egon fluuiũ cæpit: & bellum cõfecit. Quo facto athenienses lacedæmoniis se dedicere.& Lysander mirũ in modum elatus est. Quod id secutum fuit:ut lacedæmonii in maximũ odiũ gratiæ peruenerint.Nam cum semper factiosus fuisset:nil aliud molebat:q̃ ut oẽs ciuitates in sua teneret potestate:quod se lacedæmoniorũ causa facere simulabat.Sed ille tandem a thebanis occisus fuit.

Linum cum.i.latino scribit:dictũ ẽ a lineo uerbo græco & ãtiquo:quod detinere significat: quia illo oia detinent:ac primã producit. Vir.lib.geor.i. Vrit enim lini campum seges: urit auenæ: & simili modo apud græcos producit. At pro homine breuis est: Virgi.in bucolico. Vt linus hæc illi diuino carmine pastor. Sunt lini genera nõnulla:sed illud famosius:quod a græcis ασβεστην:hoc est inextinguibile ex augumẽto naturæ suæ teste Pli.lib.xviii.naturalis historiæ denominant:eo q nõ absumat ignibus. Id nostri ut ait uulũ uocant:ardẽtesq; in focis conuiuiorũ ex eo se uidisse mappas Plinius attestat.quæ sordibus exustis splenduerunt igni magis:q̃ possent aquis:& ut idem asserit regum inde funeribus tunicæ corpis faulla ab reliquo seperat cinere:Nascitur in diuersis adustisq; sole indiæ locis:ubi nõ cadũt imbres inter diras serpentes:assuessitq; uiuere ardendo:rarum inuentũ:difficile textu ꝓpter breuitatem: cum inuentum est æquat precia excellentiũ margaritarum.Hæc de illo Plinius: & huic proximũ dicit byssum:de quo in ea dictione uidimus.

Lipare cum.i.latino & unico.p.scribit:insula una ẽ ex æolis:sic quoq; teste Plinio li.iii.natura.histo.a Liparo rege:qui post Aeolum regnauit cognominata:ut interptatur λιπαρος pinguis. Vnde iparæus deducitur:cum.æ.diphthõgo in penultima scribit.Iuuenalis in satyra.Exemplo quodcũq; malo & sicato pectore tergens brachia uulcanus liparæa nigra taberna.

Lisus cum.i.latino & simplici.s.scribit:fluuius est Thraciæ p thasiorũ mediũ fluuens. Adhũc cũ uenisset Xerxes rex psarũ cum exercitu:ut testat Hero.lib.histor.vii. non sufficiens ad portũ defecit. Vnde ait

Iuuenalis in satyra. Omnibus in terris: Epotaq; flumina medo Prandente.

Lithargium prima cũ. i. latino: sequens cũ. th. aspirato: tertia cũ. y. græco: & penultima cũ. i. latino scribitur: spuma est argenti: & uocabulũ est compositum ex λίθος quod ẽ lapis: & argirium: quasi ea spuma in lapidem argenteum sit compacta.

Lithostratum prima cũ. i. latino: sequẽs cum. th. aspirato: & reliquæ sine aspiratione scribunt: & ẽ λιθόστρωτον .i. lapidum stratum pauimentum: unde ex græco & uerbo latino a sterno deducto componitur.

Littuus cum. i. latino &. t. exili scribit: nõnulli uocabulũ græcum putauerunt: ac nomen accepisse a soni tu ex auctoritate Homeri conant. Alii latinũ uolunt: & a lito uerbo deducũt. Erat nãq; baculis incur uus: quo sedentes augures auibus templa designabant. Er ut rettulit Plutarchus in uita romuli. fuit ro muli lituus conseruatus in palatino colle usq; ad Celtarũ tẽpora: a qbus capta urbs incẽsa fuit. Sed po stea expulsus a Camillo hostibus inter altissimas fauillas illesus cum omnia igni: cõsumpsissset: inuen tus est. Est etiam teste festo littuus genus buccinæ icuruæ: qua q cecinerit dicit liticen. Ennius: inde lo ci littuus sonitus effudit acutos. Vir. lib. æneidos sexto: Et lituo pugnans insignis obibat & hasta.

Lyus cum. y. græco scribitur: fluuius est minoris asiæ in pontum defluens.

Lolligo cum duplici. l. &. i. latino scribitur: piscis ẽ: ut sepia: uel forte ipsa sepia: & inde diminutiuũ Lolli gunc ula. Plautus in Casina. Emitto sepiolas lepidas lolliguncul as.

Locrinus cũ. o. post. l. &. c. exili atq; .i. latino scribit: mons est in brutiis ad extremũ italiæ ex opposito ad peloꝝ: sup quo Locrus ciuitas ab Aiace Oileo: & naritiis qui illũ secuti sunt ad Italiã: condita fuit dicẽ te Vir. li. æneï. iii. Hic & naritii posuerũt mœnia locri. de quo Iustinus li. xxii. sui epitomatis plura dixit Nã cum nauigaret Aiax a Troia ꝓcella naues dispgens: cum illaꝝ partem in Libyam trãsportaret re manentes ibidẽ illi oppidũ cõdiderunt quod locrũ uocauere: de qbus Vir. li. æneï. xi. Libycone habitã tes littore locros: partẽ uero aliã cũ Aiace in Italiã deportauit: ubi cõdiderũt socii oppidũ: quod simili locrũ uocauerũt: Et fuit hactenus teste Platone lib. i. timæi flos italiæ nobilitate diuitiis & gloria gesta rum reꝝ: quã usq; ad sua tẽpora dicit in arte sapientiæ triũphasse: in hac & crotone teste Pli. li. ii. natur. historiæ usq; ad sua tempora epidimia nusq; fuit: nec terremotus aliquis ãnotatus est. At Lucãus cũ. u. post. l. scriptus lacus est Campaniæ inter Baias & Cumas: & dictio ẽ latina a lucro deducta: Nam cum i eodem multitudo piscium caperet: e quibus lucra mercatores consequebant: lucrinus a lucro uocita tus est Verum cum ei proximum sit mare: & sæpe in lacum exestuaret: grãdia quãdoq; damna merca toribus ipsis & piscatoribus inferebat ob quod grãde uectigal: quod Romanis psolui debebant sæpius frustrabat. Vnde a senatu Iulio Cæsari cõmissum fuit: ut lucrinum a maris impetu immunem redde ret: qui oppositis muroꝝ molibus: & paruulo relicto mari: quod ad lacum transcenderet rem ipsam cõ fecit. Ob quod aquas iulias uocari uoluit: Vnde Vir. lib georgicoꝝ secũdo in illius laudes hæc ipsa cõ memorat dicens. An memorem potius lucrinoq; addita clausira. Atq; indignantem magis stridorib⁹ æquor: Iulia quo ponto lõge sonat unda refuso. Veꝝ ea loca saxose esse & ostreis referta ostendere ui detur Iuuenalis cum ait in satyra Crispini: Nulli maior fuit usus edẽdi tẽpestate mea circeis nata forẽt an lucrinum ad saxũ rutupione edita sundo Ostrea callebat primo deprehẽdere morsu. Sane teste Pli nio libro. ix. natu. histo. Ostreaꝝ uiuaria primum omnium Sergius orata inuenit in baiano ætate Lu cii Crassi oratoris: Et ut pergit: Is primum optimum saporem ostreis lucrinis ad iudicauit: quãdo eadẽ aquatilia generantur alibi meliora. sicut lupi pisces in thyberi amne inter duos põtes: Rombus Rauẽ ne. Muræna in Sicilia. Elobs Rhodi: & alia genera similiter.

Locrus cũ. o. post. l. &. c. exili scribit: ciuitas ẽ in brutiis sup mõte lucrino: ut in ꝑcedenti dictiõe uidimus

Lodix cũ. i. latino scribit: & ut quidam uolnnt a λουσις dictione græca deducitur: quæ apud nos ẽ lotio ita ut sit omne: quod lectulo imponitur: & lauari potest. Alii uero latinũ magis putant: atq; id apud nos designare uolũt: quod apud græcos σαγιδν hoc est lecti compertorũ: Iuuenalis in satyra: Credo pudi citiam. Modo sub lodice relictis: ac penultimam producit.

Lotus cũ. t. exili scribit: fuit teste Ouidio libro. ix. metamorphoseon nympha: quam cum amatam Pria pus persequeret: illa fugiens & deoꝝ adiutorium implorãs: illoꝝ miseratione cõuersa est in arborẽ sui nominis: quæ in Aphrica teste Plinio libro decimotertio naturalis historiæ ea parte: quæ ad nos uer git nascitur insignis: & præcipue circa syrtes & nasamonas. Eius magnitudo ẽ: quæ pyro: quanq̃ Corne lius nepos breuem dicat inciſura: & folia breuiora q̃ quæ ilicis uidentur. Sed quanto tẽpore hæc arbor durare potuerit: ostẽdit idẽ ipse Plinius circa finm libri. xvi. naturalis historiæ dicens Lotus ẽ Romæ in area Lucinæ: quæ eo anno cõdita fuit qui sine magistratibus tricẽtesimo sexagesimonono urbis fuerat incertum quanto uetustior: esse quidem uetustiorem non est dubium: quum ab eo loco Lucina nomi netur. Sed incerta eius loci ætas: quæ capillata dicitur: quoniam uestalium uirginum capillus ad eã de ferẽt. Veꝝ altera lotos in Vulcanali: quod Romulus constituit ex uictoria de Cumis: Ea æqueua urbi intelligit: ut testis est Massurius: radices eius in foro usq; ad Cæsaris præstatiões municipiorum pene trant. Et ut pergit fuit cum ea cupressus æqualis ætatis circa suprema Neroĩs principiis ꝓlapsa atq; ne glecta. Ex hac arbore teste Iulio Polluce de uocabulis rerum ad cõmodum Cæsarem optimæ cõficiun tur tibiæ. Sane teste Plinio libro. xxii. Q ui lotum arborem tantũ putant. Homero auctore argiui pos sunt: Is enim inter herbas subnascentes: deorum uoluptati lotũ primam nominauit.

Lotophagi cum. t. exili &. ph. aspirato scribit: populi sunt libyci: quoꝝ quidam littora Libyæ iuxta syr

tes inhabitabant:quidã uero magis ad austrũ tendentes usq; ad fluuiũ Tritona ptendunt:hi teste Herodoto li.histo.tertio uiuunt ex fructibus arbores loti:qui dulciores sunt dactilis:ex quibus ẽt uinum eos conficere dixit. Ad hos teste homero in odyssea tempestate maris perductus accessit Vlyxes:a quibus in Siciliam nauigauit.

Lucani cum.c.exili scribit:Populi sunt inter cãpaniam & Aprutium:siue inter apulos & calabros.Hi teste Pli.lib.iii.naturalis historiæ in samnitibus originem habuerunt.

Lucrinus cum.c.exili scribit:& est dictio latina denotãs lacum campaniæ a lucro deducta:ut uidimus in dictione locrinus.

Luthum pro colore.Et inde lutheus thea theum cũ.th.aspirato scribit.Nam a λυθρον quod est sanguinolentũ traductũ est.Est.n.color rubeus sanguini consimilis.Persius:iam clamides regum:iam luthea causapa captis:& inde lutheolus:theola theolum. Vir.in bucolico:Mollia lutheola pingit uacinia caltha.habetq; primã longã. At quum pro cœno ponitur & sorde:absq; aspiratione scribit: & hẽt primã breuem.Iuue.in satyra:Credo pudicitiam:Dum reddit:terramq; luto ferit intestino. Verum & pro colore nõnulli latinum putant:& a luce nomẽ assumpsisse.Gellius libro secundo noctium atticarum: Lutheus cõtra ruffus color est dillucidior:unde eius nomen quoq; esse factum uidetur. Sed magis placet grecum esse:& cũ.th.aspirato scribitur.

Acarius cum.c.exili &.i.latino scribit:fuit nomẽ uiri propriũ: & interptatur beatus.

Machaõ cum.ch.aspirato scribit:fuit teste Home.libro secundo iliados filius Aesculapii:& frater Polidarii: Vt in ea dictione uidebimus. Hic obsolertiam medicinæ artis cum aliis heroibus græcoq; ad Troiam e Creta cõuocatus fuit:a quo Machaõius deducitur.ut Oui.libro primo de ponto. Vtq; machaonijs pæantius artibus heros Leni to medicam uulnere sensit opem.

Maceria cum.c.exili &.i.latino scribit græcum multi esse uolũt:& a μακρον:quod est longum deriuari:Nam parietes sunt ex lapidibus absq; cõmento:quibus sepiri cõsueuit uinea:qui non nisi longi esse possunt.

Machæra cũ.ch.aspirato &.æ:diph.in penultima scribit:dicit a nostris sica culter cultellus gladi⁹ Iuue. in satyra.Et spes & rõ ait:Nã si piera ꝺrans tibi nullus i archa oñdatur amnes nomẽ uictũq; macheræ

Maccabeus cum duplici.c.in penultima cũ.eu.diphthongo scribitur: nomen est barbarum: sed a græcis sic conscriptum.

Macedonia cum.c.exili & absq; aliq; diphthõgo scribit:puincia est in Europa a Macedone filio Osiridis teste Diodoro siculo lib.histo.i.cognominata.Hæc angustos primitus terminos hũit:sed uirtute suorum regũ & gẽtis industria subactis finitimis ita ampliata est:q; de ea sic Solinus scripserit:Qui Edoni olim populi:quæq; Mygdonia erat terra:aut emathiũ thessalicumq; erat solũ nunc oẽ uniformi uocabulo macedonica res est:fastũq; corpus unũ.Nãq; teste Pli.li.iiii.natu.hi.centũ qnquaginta populos tenuit.Quod sane facit ad auctoꝝ quorundã concordiã:q in eiusmodi puinciis describẽdi discordare uident. At teste Solino Macedoniã ab orientẽ pcingit thracius limes: meridiana Thæssaliæ epirotæ tenent ab occidente dardani sunt & illyri. Qua in septentrionẽ tendit.Pœonia Paphlagonia protẽdit.

Macyberna cum.c.exili &.y.græco scribit:fuit teste Hero. urbs Sithoniæ:ut in ea dictiõe uidebimus.

Machina cum.ch.aspirato &.i.latino scribit:nam græce dicit μηχανη:quod apuod nos inuẽtionem indicat:& inde mechanicus cum.e.absq; diphthongo deducitur.

Macrocosmus absq; aliqua aspiratione scribit:& dicitur a nostris longus mũdus. Nam componitur ex μακροσ quod est longus & κοσμοσ mundus

Macrologia similiter absq; aspiratione scribitur:& dicitur longus sermo.

Macrobius similiter scribitur:& dicitur longæuus.Nam βιοσ quoq; uita nuncupatur.

Mactrochir secunda.c.exili:penultima cum.ch.aspirato scribit:&.i.latino:dicitur a nostris lõgi manus Nam componitur ex macros:quod ẽ longa: & chir manus.

Mæander cum.æ.diphthongo scribit:fluuius est Phrygiæ:ut Oui.lib.viii.metamor. Nõ secus ac liquidis phrygius Mæander in undis ludit:& reliqua quæ de eodem scribit: & inde mæandrius:qui etiã pro nomine proprio ab Herodoto ponit: & Polycratis amicus.

Mænalus cum.æ.diphthongo scribit:mons est Arcadiæ teste Pli.lib.iiii.naturalis historiæ altissimus & amœnissimus ppinquusq; ad argos:ut dixit Liuius li.iii.de bello macedonico: & refertus pinis:ut oñdit Vir.in bucolico cum ait.Mænalus argutumq; nemus pinosq; loquẽtes semp habet: semp pastorũ ille audit amores. Sed in plurali mænala in neutro genere:atq; idem qd singulare significat.

Mænades cũ.æ.diphthongo scribit: descẽditq; a mænone quod est furio. Quare apud nos furiosæ seu insanæ usitatiori uocabulo mulieres illæ dicebant. quæ bacchi sacra capillis sparsis hinc inde cursitabant.Iuuena.in satyra Credo pudicitiam: Crinemq; rotant ululante Priapo mænades & Persius: Bassaris & lyncem mænas flexura corimbis.

Mæotis cum.æ.diphthongo &.t.exili atq;.i.latino scribit:est scythæ maxima palus:quæ gex Tani.ab aqlone in pontũ defluit:& ut ait Vir.lib.geor.iii.Puppibus illa prius patulis nunc hospita plaustris: & alia q̃ plura:de qua plenissime Oui.lib.tertio tristium epistola decima.

Mæta cum.æ.diphthongo scribit:fuit quarta Prœti filia ex antia uxore.

Magnes cum.g.immediate post.a.& ante.n.scribitur lapis ē attrahens ferrū:cuius plures species Pli.cō numerat lib.xxxvi.naturalis historiæ.Et eodē teste sic quoq; appellatus est ab inuentore:ut auctor est Nicander:& in ida primum compertus.

Magnesia eodem mō atq; per.i.latinum scribitur:regio est teste Pli.li.iiii.natu.histo.Thessaliæ annexa Vnde & magnesi populi nominant̄.Item eodem nomine urbs est in asia: iuxta quā Scipio asiaticus in Antiocum regem perculit.

Magnetes eodem modo ac per.t.exile scribitur populi sunt Thessaliæ in equestri certamine docti:de q̄ bus Lucanus lib. vi.gentes thessalicas describens inquit.Et magnetes equis myniæ gēs cognita remis Hos & alio uocabulo magnesios uocitamus.

Magus cū unico.g.scribitur. Vocabulum est persicum id denotans qđ apud græcos philosophus:& a pud latinos sapiēs dicitur:hos galli dryiudas uocauere:ut in ea dictiōe uidimus. Aegyptii uero in ea si gnificatiōe qua: nos sacerdotes:& græci pphetas dixere.Indi gymnosophistas græco uocabulo:& sua interpretatiōe uocabāt:ut similiter in ea dictiōe uidimus.Babilonii nō & assyrii suos magos seu sapi entes chaldæos uocauere.Itaq; Laertio teste.magi apud persas deorum cultui maxime insistunt: pces illis ac uota & sacrificia offerunt:de deor̄ substātia & generatiōe differunt:signa statuasq; reprehendunt improbāt illor̄ errores qui dicūt mares etiam & fœminas in deis imperium esse. dicūt teste Sociōe ma tri aut filiæ miscerī:Plena esse demonum aera asserunt:cultū & usum auri interdicūt.His esse uestē cā didam:lectum humum:æsca aolus caseum panem:arūdine uti pro baculo.Hos magicæ esse diuinatio nis ignaros dixit Aristoteles in libro de magico:Quin & Zoroastrem ipsum cui eius artis initia ac prī cipatū tribuūt.Dion ex iterpretatiōe eius nominis astrorum asserit fuisse cultorē: Duoq; esse apud il los principia b num demona & malum:Vnū ex his iouem:quem Horamasdem:alter̄ Plutonē quem Arimanium uocāt.Dixerūtq; teste Eudoxo homines reuicturos: eos fuisse antiquiores ægyptiis: dixit Aristoteles libro de philosophia primo:ab his fuisse gymnosophistas cleartus solēsis asserit.Sed post hæc tractu temporis hi tātummodo magi dicti sunt:qui obfacinorum magnitudinem uulgo malefici appellantur.Nam & elemēta sæpe cōcutiunt:turbant mētes hominū. & sæpe sine ullo ueneni hausti: uiolentia tātum carminis interimunt:dicēte Lucano.Mens hausti nulla saniæ polluta ueneni.Incāta ta perit.Et Vir.in Damone.Carmina uel cælo possunt deducere lunam.Carminibus circe socios mu tauit Vlyxis.Frigidus in pratis cātando rumpitur anguis.Et alia quæ statim uidebimus. Mogos ergo ex Zoroastre persa habuisse initium dicunt:quem sex milibus annorum fuisse ante Platonis mortem Plinius libro.xxxv.naturalis historiæ ex testimonio Eudoxii prodidit.Hermodorus uero Platonicus i libro disciplinarum usq; ad excidium Troiæ. teste Laertio annos quinq; milia computauit. Sed unus hic tantum Zoroastres fuerit an postea & alius non satis constare Pli.dixit: Et paululum supra ostēdit eam artem quam magicam dicimus ab ipo Zoroastre:ut omnes auctores conueniunt in pside ortum habuisse.quæ ut ait fraudulentissima artiū in toto terrarum orbe plurimis sæculis ualuit. Et subdit au ctoritatem ei maximam fuisse:nemo miret̄:q; sola artium tres alias impiosissimas humanæ mētis con plexa:i unā sese redegit:natā primo e medicina nemo dubitauit:hac specie salutari irrepsisse uelut alti orem sanctiorēq; q̄ medicinā:ita bladissimis desideratissimisq; pmissis addidisse uires religionis ad quā maxime alligat̄ humanū genus. Atq; ut hoc quoq; suggesserit miscuisse artes mathematicas nullo nō auido futura de sese sciēdi:atq; ea e cælo uerissime peti credēti.Ita possessis hoium sensibus triplici uin culo in tm̄ fastigii adoleuit:ut hodie ēt in magna pte gentiū ualeat:& in oriēte regum legibus imper. Sine dubio illic orta in perside a zoroastre.ut inter auctores cōuenit.Et infra subdēs idem auctor pgit: mir̄ hoc in primis durasse memoriā ardentemq; tam longo æuo cōmentariis nō intercedētibus:præ terea nec claris nec cōtinuis successionibus custoditā.Mir̄ est ēt i bello troiano tm̄ de ea pte silentium fuisse Homero:& tm̄ operis ex eadem i Vlyxis erroribus:ut totum opus nō aliunde cōstet.Et infra sub dit:troianis itaq; tēporibus Chironis medicinis cōtenta ē ætas solo Marte fulmināte:hæc ille.Sed qui fuerint eius artis scriptores:aut quo ordine successerint:difficile est cōpire putant qdam Orpheū thra ca primitus intulisse ad medicinæ profectū.Deinde mortua uxore Eurydice tēptasse eam q̄busdā car minib⁹ teste Seruio sup.iiii.geor. Vir.ad lucē reuocare.Quod quia facere nequit:finxisse poetas cōiu gem iā receptā iter̄ necauisse dura Plutonis lege:quin & id Vir.sensisse cōfirmat:cū ait si potuit mānes arcessere cōiugis Orpheus:cum arcessere ppric euocātis sit.Sed eius rei nō expartem fuisse Orpheum prsus existimauit Pli.ex eo tūc quoq; q tota Thracia magices fuisset.Sane nō Thraciā:sed Thessaliā solā orbe in eo eius ueneficii infamem fuisse ostendit Luca.libro.vi.suæ pharsaliæ.Et Apuleius de ma gia libro primo & secundo.Quin & ipse Plinius q ait:Miror eqdē illis Thessaliæ populis famā eius ar tis tantā adesse:ut Menāder quoq; litter̄ subtilis illis in locis genitus.Thessalā cognominaret fabulā complexā ambages fœminar̄ detrahentiū lunā:q̄re primū de ea arte cōmentatū Honestem putat:qui ut ait maxime ad rabiē non auiditatē mō eius scientiæ græcor̄ populos agit.ita ut summā litter̄ cla ritatē gloriāq; ex ea scientia peterēt:hinc certe Pythagoras:Empedocles: Democritus:Plato:ad hāc de scendā nauigauere:exillis uerius q̄ pegrinatiōibus susceptis:hāc reuersi prædicauere: hanc in arcanis hūere.Dixit ēt Pli.Xerxem persar̄ regē in ea uersatū fuisse:& ut pgit diligētiores ingens ante hūc po nunt zoroastrē aliū pconnesium:quem ego illū puto:de quo Xanthus lydius teste Laertio inqt a Zo roastre usq; ad Xersis transitū sexcēti connumerant̄ anni post quē plures magos sibi inuicē succesisse

dixit idem Laertius: ut Hostanes: Astropsycos: Gobrias: Paratas: donec ab Alexandro eversum psarũ regnũ fuit: cõclusit ergo Pli. in eodẽ lib. medicinã & magicem pariter eadẽ ætate efflorvisse: illã Hippocrate: hanc Democrito illustrãtibus circa peloponnensiacũ Græciæ bellũ: quod gestũ est a trigesimo notræ orbis anno. nec ille: subdens eã artẽ totũ orbẽ pagrasse: atq; transgressam oceanũ: & Britaniam usq; puectã: quã suo tpe tantis cerimoniis celebrare dicit: ut desisse persis uideri possit. Nãq; & antigoribus tpibus in Italia fuisse ostendit Homerus in tota odissea: & cæteri post illũ poetæ referentes Circẽ habitãtẽ montẽ circæũ iuxta Caietã: ex ea arte mirandos ostendisse effectus: ut Virgilius in bucolico: Carminibus circe socios mutauit Vlyxis. & libro æneid. vii. Hoium ex facie dea scæua potẽtibus herbis Induerat Circe uultus ac terga ferarũ. Qua de re Aeschylũ antiquũ poetã græcũ dixisse puto Italiam herbarũ potentẽ: unde ẽt Virgili. in Mœri quædã de his talibus dicit: q̃ lege fœliciter. Durauit ẽt & hæc uenefica ars i Italia p lõga xp̃ianorũ tpa: ita ut tpibus Theodosii iunioris christianissimi principis dicat celeberrimus Augustinus li. xv. de ciuitate dei: Cũ essemus in Italia audiuimus quasdã mulieres imbutas his malis artibus dato caseo statim hoies in iumẽta cõuertisse q̃ ut alia iumẽta necessaria quæq; portabãt: & infinita opa iterũ hoies ab illis restitui: qb⁹ ut ait mẽs sp hũana cõseruata fuit. Quid nõne & Apuleius ipe platõicæ sectæ philosophus historice scripsit se i asinũ apud Thessaliã ueneficiis cuiusdã mulieris: dũ p magicã fieri auis conaret cõversũ fuisse? & tractũ tpis i hoiem restitutum? atq; suæ mtamorphoseos librũ scripsisse? Nõne ẽt Pli. Seneca & Cicero certissime affirmarunt messes in uarios agros magnorũ pitigii s traduci posse? Vñ ẽt apud Virgiliũ in Mœri. atq; satas alio uidi traducere messes. Oui. ẽt de fine titulo inqt: Carmine læsa ceres sterilẽ uanescit in herbã. Deficiũt læsi carmine fœtis aquæ: ilicibus glandes: cantataq; uitibus uua Decidit & nullo poma mouẽte fluũt. Quãobrẽ dixit Pli. li. xxviii. Romæ scriptũ in. xii. tabulis: q̃ fruges excantasset: & alibi q̃ mallũ carmen incantasset & alibi teste Seruio: neue alienã segetem pellexeris. Sed mirabilior etiã ex hac arte patrata narrant poetæ: ut Medea apud Ouidium libro metamorphoseos. vii. Cum uolui ripis ipsis mirantibus amnes In fontes rediere suos: concussaq; sisto: Stantia concutio cantu freta: nubila pello: Nubilaq; induco: uentos abigoq; uocoq;: Viuaq; saxa sua conuulsaq; robora terra. Et siluas moueo: iubeoq; tremiscere montes. Et mugire solũ manesq; exire sepulchris. Te quoq; luna traho: & reliq̃. Tibullus ẽt de magna locutus ait: Hãc ego de cælo ducẽtẽ sydera uidi. Fluminis hæc rapidi carmine uertit iter. Hæc cantu funditq; solũ: manesq; sepulchris Elicit: & tepido deuocat ossa rogo. Cũ libet hæc tristi depellit lumia cælo: Cũ libet æstiuo cõuocat orbe niues. & alia q̃plura: q̃ ipse & alii poetæ loquunt. nõ ergo tã grauiter romanis legibus ars hæc plecteret: si nõ pniciosa & cũ effectu multarũ rerũ cognita fuisset. Quare coactã & iuitã Didonẽ induxit Vir. li. æne. iiii. cũ ait: Inuitã magicas accingier artes: sane nõ oia quæ p eã mõstrant artem uera esse noscunt: sed multa dæmonũ illusionibus ostendunt: quæ ueridice facta minime fuerũt: ut hoiem cõuerti in lupũ: aut in iumentũ: lunam trahi: & similia: q̃ p humanorũ sensuũ alterationẽ quibus illi plurimum psunt: & non p ueras inducuntur effectũ. Nam solũ ea exeq; possunt: q̃ naturali uirtute dicunt: sed cum rerũ cognitione & ingenii acrimonia & longa expientia ac agilitate naturæ alterabilia facile coniungere ualeant: ea nõnunq̃ inducũt: q̃ miracula hoibus esse uidentur: & non sunt. Sed hæc hactenus. Nunc ad eius artis species transeamus: quarũ nonnullæ a romanis legibus pmittebant. Marcus Varro li. vii. rerũ diuinarũ quattuor tantũmodo species assignauit: pyromantiã aeromantiam hydromantiam: & necromantiã: pyromantiã illam uocitauit: quæ p ignẽ diuinare cõsueuit: nam pyr ignis & mantia diuinatio a græcis dicit. hæc inspicit qd fulgur: quid fulmen: quidque ignis significet p quẽ modũ Ciceronis uxor eũ sequenti anno futurũ consulẽ diuinasse dicitur: quia cũ post pactũ sacrificium q̃da in cineribus conspicere uelet: flãma repente exiluit: ut ipse libro de diuinatione descripsit iuxta qd Virgilius in Damone: Aspice corripuit tremulis altaria flãmis Spõte sua dũ ferre moror cinis ipse bonũ sit. Et Tanaquil Tarquinii prisci uxor uidens flãmã lãbere Seruii Tuli caput dixit: teste Liuio li. i. ab urbe futurũ ut puer unica fieret salus regis in rebus dubiis: & regnũ illi predixit. Simili mõ post captã Troiã disceptante Aenea de fuga cũ patre Anchise flãmula quædã apparuit uerticẽ lãbẽs Ascanii: & nullam illi inferens lesionẽ: quæ cum Ascanio regnũ futurũ portẽderet: discedere persuasit. Aeromãtia ea diuinatio erat: quæ in aere fieri uidebat: ut auiũ auspicia: augurìaq; & uentorũ aut grandinũ insuetæ pcellæ. Quẽadmodũ ẽt teste Pli. li. ii. natu. histo. relatũ est in monumenta. M. Actilio &. C. Portio cons. lac & sanguinem pluisse: qd ut alii ferunt sequenti anno pestẽ ualidam Romã inuasuram pnunciauit. Tpe ẽt quo Hannibal lacerabat Italiã teste Liuio de secũdo bello punico aquæ sãguini pmixtæ e cælo deciderunt in modũ pluuiæ: & libro octauo de bello macedonico anno iquit: quo de cessit Hannibal per biduũ pluit sanguis. Item teste Plinio eodẽ li. ii. ferũ in lucanis anteq̃. M. Crassus in parthis interẽptus est pluit: oẽsq; deinde lucani milites: quorũ magnus numerus in exercitu erat: cũ eo interfecti sunt: & subdit: Effygies ferri quæ pluit spongiarũ ferro similis erat: ẽt. L. Paulo &. C. Marcello cons. lana: ut idẽ inqt auctor circa castellũ cariphanũ pluit: iuxta qd post annum. T. Mamilius occisus est. Et subdit armorũ crepitus & tubæ sonitus auditos e cælo cimbricis bellis accæpimus. Tertio uero cõsulatu Marii a mamertinis & tudertinis spectata arma cælestia ab ortu occasuq; inter se concurẽtia & similia plura: q̃ diuersis tpibus cõtigerũt: ex qbus sp aliqd prædiuinatũ fuit. Hydromantia uero diuinatio illa est: quæ in aq̃ cõcipit: ut teste Varrone uidit puer in aq̃ Mercurii effigiẽ: quæ cẽtũ quinq̃gita uersibus oẽm mithridatici belli euẽtũ prænunciauit: & similia: q̃ multa similiter fuisse iam legimus

Necromantia eſt p mortuos diuinatio: νεκρον enī. i. mortuoꝝ: & mātia diuinatio: ut Ericto apud Lucanū li. vi. mortuū ſuſcitās euentū belli pharſalici Sexto Pompeio p̄dixit. Verꝝ & a nōnullis aliis plures ſubdunt̄ diuinationū ſpecies: & chyromantia: quæ p manuū inſepectationē diuinat Iuue. i ſatyra Credo pudicicią. Frontēq; manūq; p̄bebit Vati. Geomantia q̄ ex terræ cōcuſſionibus & aperitionibus diuinare cōſueuit: q̄ſi ſit terræ diuinatio. Haruſpicina & ſacrificiis aīaliū & extis diuinat. Iuuena. in p̄fata ſatyra: Armenius uel comagenus haruſpex Pectora pulloꝝ rimatur & exta catelli. interdū & pueri Et ut uult Donatus in cōmento phormi. haruſpex cū aſpiratione ſcribit̄ & a fari quæ inſpicis ſeu inſpexit dicit̄: q̄ſi faruſpex. ita ut. f. digama in aſpiratione fuerit conuerſum ſecundū ea: quæ ſupra circa horū cōmētarioꝝ initia demōſtrauimus: Arioli a ſacrificiis aræ ſup̄ ipoſitis diuinare ſatagebāt: ūde & nomē aſſūpſere: Sed p̄ cæteris auguria & auſpicia lege pmittēte. imo & in publicis negociis iubente a romanis obſeruabant̄: & augures illi dicebant̄: q ex auuiū garritibus & uolatibus diuinabāt: contra quos acrianū illud eſt: qđ refert Gellius li. xiiii. noctiū acticaꝝ: Nihil inqt credo auguribus: q̄ aures uerbis diuitant alienas: ſuas ut auro locupletet domos. ſed hoꝝ initiū & progreſſum uidebimus in dictione Tages. Auſpitiū uero dicit̄ uel a paſtu: uel ab inſpectione auiū. Sed q̄a cōſul anteq̄ iret i expeditionē capiebat auſpiciū hinc factū eſt: ut dicamus auſpicato ductū: antequam pricipio q̄ a ſolo duce capiunt̄. Et hinc auſpicari nō mō auſpiciū capere: ſed & incipere dicit̄. Nec in bonā tātū partē: ueꝝ in malā quoq; ut apud Plinīū nepotem: A t hō infœliciter natus manibus pedibuſq; deuinctus aīal cæteris imperatū: ab auſpiciis uita auſpicat̄: ſed plærūq; i bonum accipit̄: ut apud Teren. Haud auſpicato me huc attuli. i. nō fœliciter: q̄ſi auſpiciis repugnātibus. Quod melius Quinti. ipſe declarauit in declinationib⁹ cū de Achille ut opinor locutus: q ad mortē: quam dii futurā denūciauerant cupiditate ulciſcendi Patrocli ruebat: ſic ait: Eant nūc antiquaꝝ cōditores fabulaꝝ poetæ: & ſe ad exhortandū amicitiæ fidē magna quædā cōpoſuiſſe carminibus putēt: ſi dixerint aliquos p maria terraſq; aſperiorē fortunā amicorū ſecutos: aut principē Græciæ uiꝝ eam ultionē interfecti amici in auſpicata bella geſſiſſe: & alibi lib. ix. de inſtitutione orotoria: Itaq; ut apud nos Homerus ſic apud illos Virgilius auſpicatiſſimū dederit exordiū. Dicebat̄ ēt auſpex: qui p̄erat celebrandis nuptiis: q̄a auſpiciū pro nuptiis capere ſolebant Iuuena. in ſat. Oībus i terris: Veniet cū ſignatoribus auſpex: & adhibeat̄ hic pro p̄te mariti: ut pronuba quæ p̄eſt & ipſa nuptiis celebrandis pro uxore: ut uidebimus in dictione paranymphus. Aliq̄do ēt auſpex magis p̄prie accipit̄ pro eo: q dux eſt militiæ: ut apud Horatiū li. i. carminū. Nil deſperandū teucro duce: & auſpice teucro. Præter hos āt & alii ſunt peiores malefici: ut ſpecularis q̄ in ſpeculis & terſis corporibus uti ſunt enſes pelues & ſimilia: futura ſe poſſe p̄dicere p̄dicant. Phytonici ſimiliter & dicuntur: quos Phytonicus. i. Apollinis ſpiritus replet. & loquendo futura p̄nunciant. Præſtygiatores cū. t. exili ſequente. y. græco ſcribit̄: & a ſtyge: in q̄. ſunt tenebræ cōponit̄. hi. n. humanis ſenſib⁹ tenebras & fātaſmata incuciunt. Geneathliaci ſunt q ex die natiuitatis fortunā hois ac ſucceſſum ēt i ſingulis actibus p̄nūciare ſe poſſe iactāt. Iuue. in p̄fata ſaty. Si prurit frictus ocelli: Angulus iſpecta geneſi collyria poſcit. His ſimiles ſunt q mathematici uocitant̄: quos teſte Gellio gentilitio uocabulo chaldæos dicere oportebat. Et ut Iuue. ait: Nemo mathematicus geniū indemnatus habebit. Ex iſtis hi ſunt: q aſtrologi noiant̄: nō ſolū ex aſtroꝝ naturali curſu futura a p̄cedētes: ſed & minuta quæq; ex aſtris ſe poſſe p̄dicere p̄mittūt: ut cōſilia ipſa hoium: arbitria & uarias uoluntates: appetitiōeſq; & declinationes & fortuitos repētinoſq; in leuiſſimis rebus aīoꝝ impetus: receſſuſq; moueri: agitariq; deſup e cælo credunt: Ita ut ex neceſſaria q̄dam ſydeꝝ errantiū reciprocatione: eiuſmodi talia contingere p̄tinaci fronte aſſerant. Et hi cæteris uaticinātibus p̄ſtare uidebant̄. Vt Iuuenalis i eadē ſatyra: Sed maior erit fiducia quicquid dixerit aſtrologus: credunt a fronte relatum ammoni. Sortilegi ſunt qui per ſortes futura p̄nunciare ſe credunt. Prodigiatores qui ex prodigio futura prænunciant. Sed teſte Seruio ſuper ſecundo æneidos in longum tempus dirigit ſignificationem. Vnde explorant aliqui prodigium dici. quaſi procul elogium: Sed cum oīa hæc: & ſimilia cum ex ſapientiſſimis antiquis: tum ex chriſtiana religione uana & deceptoria fuiſſe claruerit. Reliquum eſt ut ab omnibus quoq; abiiciantur & abominentur.

Maia cū. i. latino ſcribitur: & apud græcos eſt diphthōgus αι: ſed apud noſtros diuiditur: ut in antecedētibus uidimus. Fuit Atlantis filia ex Pleione coniuge & mater mercurii: quā ſolam p̄cæteris iouis pellicibus iuno adamauit: ut uidimus in dictione mercurius. Ab hac nōnulli antiq uoluerūt mēſem maii denominatū: id maxime ex eo probantes: q illo mēſe mercatores oēs maiæ pariter & mercurio ſacrificabant. Sed ut rettulit macrobius i primo ſaturnaliū. Cornelius Labeo dixit eā maiam: cui mēſe maiores diuina agit̄: terrā eſſe hoc adeptā nomē a magnitudine: & ipſam eandē bonam deā eſſe exipſo occultiori ritu ſacroꝝ: faunamq; & opē & fatuam pōtificū libris indicari. Bonā q oium nobis ad uictum bonoꝝ cauſa eſt. Faunā q oī uſu animantiū fauet. Opem q ipſius auxilio uita cōſtet. Fatuā a fando q infantes partu editi non prius uocē edunt: q̄ attingerint terrā. Hæc apud græcos ut idē aſſeruit macrobius θεὸς γυναικεῖα dicitur: quā Varro Fauni filiā tradidit adeo pudicā: ut extra γυναικωνῖτιν: ideſt gignæcium nunq̄ ſit egreſſa. Nec nomē eius i publico fuit auditū: nec uirū unq̄ uiderit: uel a uiro uiſa ſit propter quod nec uir templum eius ingreditur. Vnde Iuuenalis conqueſtus de turpidinibus fœminarum ſui temporis inquit in ſatyra. Credo pudicitiā: Nota bonæ ſecreta deæ: & prius plures uerſus oſtēdit non licere uirilis ſexus figuram in templo deſcribere: aut maſculum murem adeſſe.

Malachias cum. ch. aſpirato &. i. latino ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Malagma cum unico.l.&.g.ante.m.ſcribitur:id dicitur cum res dura per admixtionem alterius rei in mollé eſt redacta:& deriuatur a αμαλακια:qđ eſt mollicies:addę ꝙ malua herba ẽ.Ideo ſic dicta ꝙ mol liat aluum ut ait Macer.Dixerũt maluam ueteres ꝙ moliat alluum. Vnde Iuue. Vtere lactucis & mol libus utere maluis.Nam faciem duram Phœbe cacãtis habes.

Malea cũ unico.l.&.e.abſq; diphthongo ſcribiť:nã licet apnd græcos ſit ει diphthõgus: tamen abiecto ι.per ſolã.e.productã a nobis ſcribiť:atq; eius prima corripitur:ut Homerus libr. odyſſeæ.ix.περι γα πουταμαλειαν.Et ut ibidem oſtẽdit Homerus promontoriũ eſt Laconiæ:quod teſte Seruio ſup qui tum æneidos p quinquaginta miliaria in mare protenditur:ubi unda adeo ſæua eſt:ꝙ perſequi nauigantes appareat:dicẽte Statio li.ſeptimo.thebaidos:Et raucæ circum ſonat ira maleæ. Vir.li.v. Ionio ꝙ mari maleæq; ſequacibus undis.i.pſequẽtibus. Aſſumpſitq; nomen a Maleo argiuorum rege: qui ſuper illo ſumptuoſiſſimum etiam Apollini templum conſtruxit:quod maleoticum dixit.

Maliea cũ unico.l.&.i.latio ſcri. urbs fuit iuxta Theſſaliã:cuí⁹ populi malicer:& maſ maliacũ uocitať.

Malimnus cum.i.latino &.m.ante.n.ſcribitur:ponitur a Theocrito Siliciæ mons.

Mandane abſq; diphthongo ſcribiť:fuit Aſtyagis filia:quã teſte Herodoto li.hiſt.i.pater inſomniis tã tũ mixiſſe uidit:ut oẽm eius ciuitatẽ repleret:hæc Cãbiſæ perſæ nupſit:ex qua natus eſt Cyrus.

Mantia cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:eſt tamen apud græcos ει diphthongus in penultima: & dicitur a noſtris diuinatio:& mantis diuinus uel uates:quæ omnia ſimilia per.t.exile ſcribuntur:ut Necromãtia Chyromantia:Pyromantia:Hydromantia & ſimilia.

Mãto,cum.t.exilie ſcribitur:fuit Tireſiæ uatis thebani filia:quæ poſt thebanoꝝ clades ſeruitutẽ primo ſub Creonte:poſtea ſub Theſeo:quin & poſt patris interitũ ad diuerſa loca diffugiens: primo in Aſiã uenit:in cuius littore Iebedõ & clari Apollinis fanum ſtruxit:deide Italiã ueniẽs:ſociis ſuis græcis Mãtuam oppidũ condidit. Sed cũ interim ex Thiberino tuſco rege Ocnus ei natus eſſet:q & Bianor dein de cognominatus fuit:& ad ipſum oppidũ tuſci quoq; & ueneti conflurent:circũdedit Ocnus oppidũ muris:& in aliã formam redægit. Quin a matre Mantuam appellauit:dicente Virgilio li. æneidos. x.

Ille etiam patris agmen ciet ocnus ab oris Fatidicæ mantus:& tuſci filius amnis:
Qui muros matriſq; dedit tibi mantua nomen. Verum cum manto diuina fuerit ab ea mantiam,i.di uinationem deduci quam plurimi putauerunt:& teſte Priſciano in.vi.declinatur hæc Mãto huius mãtus. Inducit uerſum Vir.iii.quem modo uidimus.

Mantua cum.t.exili ſcribitur:ciuitas eſt in Venetia Galliæ ciſalpine:condita ab Ocno mãthus filio: ut in præcedenti dictione uidimus.

Mantius cũ.t.exili &.i.latino ſcribitur:fuit melampi filius ex iphianaſſe filia Prœti.Ex qua teſte Homero libro.xv.odyſſeæ duos filios genuit:Polyphicleum:& Cletum.

Manichæi cum.i.latino &.ch.aſpiraio atq;.æ.diphthongo in penultima ſcribitur:fuerunt hæretici quidam qui ab auctore hæreſeos manichæo ſic quoq; cognominati fuerunt.

Mapalia cũ unico.p.& unico.l.&.i.latino ſcribiť:uocabulũ eſt aphꝝ. De quo Hieronymus ſup amos. agreſtes inq̃t caſas & furnoꝝ ſimiles aphri appelãt mapalia.Eadẽ & magalia eẽ dixit Ser. ſup.iii. æneidos. ubi ait Vir.mirať molem Aeneas magalia quondã.Et eodẽ li. Vt primũ allatis tetigit magalia plãtis: ubi magalia primã produxit.Sed mapalia primam corripit:ut idẽ Et raris habitata mapalia tectis.

Marclylas cum.y.græco ſcribitur:fuit latro quidam in ſylua dodonæa.

Maræa penultima cum.æ.diphthongo ſcribitur:ciuitas fuit Aethiopiæ.

Mardonius cum.i. latino ſcribť:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum.vii.Gobriæ filius ex ſorore Darii:qui primum Xerxem Darii filium ad bellum contra græcos incitauit.

Marathon cum.th.aſpirato ſcribiť:fuit ciuitas atticæ:diſtans ab Athenis paſſus circiter decẽ milia i cuius cãpis Artaphernes & Dathis Darii perſaꝝ regis pfecti cũ centũ milibus peditũ & decem milibus equitũ ab athenienſibus ſolũ decem milibus armatis conſilio & induſtria Milciadis pfecti,pfligati ſunt & adeo pteriti:ut non caſtra:ſed naues perierint:uel late deſcripſit Herodotus libro hiſtoria.vii.Quæ omnia contingerunt teſte Gellio anno ducenteſimo & ſexageſimo poſt urbem conditam.

Marathron cum.th.aſpirato ſequente.r.ſcribitur:& dicitur a noſtris fœniculum: ſed græco uocabulo Plinius & alii nonnulli ſæpe utuntur.

Mariandyni ſecunda cum.i.latino:& penultima cũ.y.græco ſcribitur.populi ſunt teſte Herodoto libr. hiſtoriarum primo:iuxta pontum:olim ſub tyranide Crœſi.

Maris cũ.i.latino ſcribiť:fluuius eſt teſte Herodoto libro hiſt.quarto agathryſoꝝ in iſtrum defluens.

Marſi cum.i.latino ſcribitur:populi ſunt in Italia:non multum ab urbe longinqui:de quibus Pli.li.vii. &.xxiii.naturalis hiſtoriæ ait:Gẽs marſoꝝ a Marſo Circes filio ortũ habuit:ideoq; marſis ui quadã genitali aſſerit datum eſſe:ut nõ ſolum ſerpentibus ſint illæſi:ſed ſerpentum ipſi ſint domitores:& incantationibus:atq; herbarum ſuccis faciant miracula medelarum. Alii ſunt teſte Herodoto libro hiſtoria quarto eodem nomine populi ſunt Scythiæ.quæ eſt in Aſia.

Marſya cum.y.græco ſcribitur:& apud nos terminatur in.a.quæ apud græcos in as deſinit habetq; accẽtum in prima:fuit uir quidam:qui cum mineruæ ſonoram tibiam comperiſſet:& affiaram pulchrum habere ſonum ſenſiſſet:cœpit inter nymphas pulſitare. Vnde ex ea iã arte ſuperbus effectus teſte Ouidi. li.vi.faſtorum: Prouocat & phœbum:Phœbo ſuperante pependit.

Cæſa receſſerunt acute mẽbra ſua. Idẽ & latius li. vii. metamor. enarrauit. Ob quod id inq̃t ſuue. ad Neuolam. Occurris fronte obducta ceu marſia uictus: ſic ergo a Phœbo excoriatus & uictus: dicit a poetis cõuerſus in fluuium ſui nominis: qui teſte Liuio lib. vii. de bello macedonico a celenis Phrigiæ ciuitate: nec procul a Mæandri fontibus oritur. Quin & in ipſũ mæandrũ cadit: dicẽte Lucano lib. iii. qua celer & rectis deſcendẽs marſia ripis Errãtem Mæandron adit: mixtũq̃ referẽt: & reliqua. Solinus uero nõ a cælenis: ſed ab Apamia magis dicere uidetur. Quã ſane diſſonantiã ſoluerat Plinius lib. vi. natu. hiſtoriæ: cũ ait. Apamia q̃ prius Celene dicta eſt. iuxta hũc fluuiũ teſte Herod. circa finem libri quinti ſuaꝝ hiſtoriarum: Perſæ & cares grãde prælium inierunt:

Marmaridæ cũ. i. latino ſcribitur: populi ſunt aphroꝝ: teſte Pli. lib. v. natura. hiſtoriæ & Aegypto cõterminí: qui & uſq̃ ad maiores ſyrtes protendũtur.

Martyr cũ. t. exili &. y. græco ſcribit. & nõnunq̃ more græco cũ. s. in fine terminamus: dicit a nr̃is teſtis.

Martha cũ. th. aſpirato a græcis ſcribitur: nomen ẽ hebreæ fœmine proprium.

Marpiſſa cum. i. latino & duplici. ſ. ſcribit fuit teſte Hom. li. ix. ilia. filia Eueni & ſpecioſa int paucas nympha: uxorq̃ idæ oium illius ſæculi uiroꝝ formoſiſſimi: fuitq̃ mater Cleopatræ pulcherrime fœminæ & amãtiſſimæ uxoris Meleagri. Et ut ſubdit: idem Home. cũ eadem raperet ab Apolline eius uir idas arcu ſagittiſq̃ ſumptis Apollinem inuadere nõ dubitauit. Quã poſtq̃ rapta eſt: parentes Halcyonem cognominauerũt: quod mater eam domi deflebat ſortita luctuoſum ac flebile Halcyonis fatũ.

Marpeſia cũ. e. abſq̃ diphthõgo & unico. ſ. atq̃. i. latino ſcribit: mons eſt teſte Seruio ſup. vi. ænei. in inſula Paro: de quo Vir. Quam ſi dura ſilex: aut ſtet marpeſia cautes.

Maſaniſſa prima cũ. a. ſecũda ſimiliter cũ. a. poſt unicũ. s. penultima cũ. i. latino ſubſeq̃nte duplici. s. ſcribit: nõ. n. primũ. s. aliquo pacto duplicari potuit: ut ignari quidã ſyllabarũ uoluerũt: cũ eius prima a. a poetis breuis ponat. Oui. lib. i. faſtorum: Poſtera lux melior ſuperat maſaniſſa Syphacem. Et cecidit tælis Haſdrubal ipſe ſuis: At uero ex noſtris cõſuere qdam ſecũdum. a. in. e. cõmutare: ac dicere Maſeniſſam. Nõnulli uero in. i. ſed melius eſt more græco p. a. quanq̃ barbaꝝ ſit uoc abulũ. Fuit Galæ numidaꝝ regis filius: cui ſuccedens in regno: primo romanis capitalis hoſtis fuit: Deinde amiciſſimus effectus uſq̃ in finem pſeuerauit. De quo oĩa Liuius de ſecundo bello punico: & maxime lib. vii.

Maſſagetæ cũ duplicato ſ. &. t. exili ſcribit: diciturq̃ in ſingulari maſſagetes: ſunt teſte Pli. lib. vii. natur. hiſtoriæ. nobiles populi Scythiæ aſiaticæ. Hi cũ per deſerta diſcurrunt: ſanguinem ſuoꝝ potant equorum: dicente Lucauo in libro tertio: Longaq̃ ſarmatici ſoluens ieiunia belli.

Maſſagetes quo fugit equo. uolucreſq̃ geloni. Et Claudianus in Rufinũ: Et q̃ corniped es in pocula uulnerat audax maſſagetes. De quibus late ſcripſit Hero. lib. hiſtoriarum. iii.

Maſſilia cum duplicato. ſ. atq̃. i. latino utrobiq̃ & unico. l. ſcribit: urbs eſt in ſinu galliæ trãſalpinæ ſeu teſte Solino in Narbonenſi puincia: a phocenſibus quondã fugatis perſaꝝ aduentu quadrageſima quinta olympiade cõdita fuit. Iuſtinus uero lib. lxiii. inquit: Phocenſes coacti exiguitate terræ: mare curioſius exercebãt piſcãdo mercãdo: plærunq̃ latrocinio maris: quod illis tẽporibus decus erat: ueniẽtes in ſinum gallicum ad hoſtiũ amnis rhodani: cuius loci amœnitate capti: reuerſi domum ſollicitauere plures. Qui tãdem duce Proto ueniẽtes: maſſaliam cõdidire: ut idem late proſequitur.

Maſſylia cũ duplicato. ſ. atq̃. y. græco ſubſequente: & penultima cũ unico. l. &. i. latino ſcribitur: nõnulli uero illud. y. græcũ in. u. noſtrũ conuertunt: & Maſſuliã uocauerunt. Quod ſæpe fieri in antehabitis oſtendimus. Hæc teſte Seruio ſup quarto æneidos mediteranea eſt Beronicæ ciuitatis Libyæ: unde haud lõge ſunt horti heſperidũ: & mõs Atlas: dicente Didone apud Virgiliũ eodem in libro. Hinc mihi maſſyliæ gentis mõſtrata ſacerdos. Heſperidum templi cuſtos: epulaſq̃ draconi.

Quæ dabat: & ſacros ſeruabat in arbore fœtus. Martialis in. x. Nõ mea maſſylius ſeruat pomaria ſerpẽs Ab hac teſte eodem Seruio ſup ſextũ æneí. populi ſunt maſſylii: quos alio nomie mauros dicimus Liuius uero lib. viii. de ſecũdo bello punico nõ mauros ſed mauris affines dixit. Hos fuiſſe ualidiſſimos teſtatur Pli. lib. v. natura. hiſto. Ipſi quoq̃ neq̃ ſellam. neq̃ fræna quærẽtes. Sed ſola uirga cõtenti ſuos uelociter equos exagitant: dicente Lucano libro quarto.

Et gens quæ nudo reſides maſſylia dorſo:
Ora leui flectit frænoꝝ neſcia uirga. Sed hanc gentem bellis fuiſſe extinctã: dixit Pli. ꝑalegato libro:

Maſſulii cũ duplicato. ſ. ſequente. u. uocali: & unico. l. ſcribitur: populi ſunt: qui & maſſylii cum. y. græco ſcribuntur: ut in præcedenti dictione uidimus.

Maſtiche cum. t. exili ſubſequente. i. latino: &. ch. aſpirato ſcribitur: genus eſt gummi: & teſte Pli. li. xii. naturalis hiſtoriæ gemma eſt. Laudatiſſima autem chia: quæ & candida eſt.

Mathematica ſecunda cũ. th. aſpirato & abſq̃ diphthongo: reliquæ ſine aſpiratione ſcribunt dici poteſt latine diſciplinalis: ad diſciplinã enim mathematicæ ſpectant: ut geometria: arithmetrica: muſica: & aſtrologia: ſed alia eſt ſuperſticioſa: de qua in dictione magus uidimus.

Matuta abſq̃ aliqua aſpiratione ſcribit: ponit ab Homero pro aurora: unde teſte Priſciano matutinus deriuatur. A nonnullis uero græcis λεύκοθεα ideſt alba dea uocatur.

Matthæus cũ duplici. t. & ſecũdo aſpirato ſubſeq̃nte. æ. diphth. ſcribit: nomẽ ẽ hæbreũ: & uiri propriũ.

Mauritania cũ. t. exili &. i. latino ſcribit: nomẽ eſt regiõis cuiuſdã in aphrica: deductũ a μαῦρον qđ eſt nigrũ: eo q̃ nigros colonos habeat. Eſtq̃ in ultimo Aphricæ uerſus gaditanũ fretũ: & occidentale ocea-

num gignitq; ſimias:dracones:ſtruchiones:& olim plena elephantibus fuit:quos tã ſola India gignit.
Mauſolus prima cũ.au.diphthongo:ſequẽs cũ unico.s.&.o.uocali:ultima cũ unico.l.&.u.uocali ſcribitur:ſic græci:ſic Cicerone:ſic Plinius:& Gellius pro proprio uiri nomine ſcribũt. At uero poete noſtri cũ pro monumento accipiunt:inter.s.&.o.interponere unum.e.conſueuerunt:& dicere mauſeolum ut id Caroli mei arretinꝰ:Nũc caria antiquo fuerit ſpoliata ſepulchro. Vel mauſeoli nobilis extat opus Nã fuit eo noie dictus maritus Artemeſiæ Cariæ rex:cui iam mortuo amatiſſima uxor nobile ſtruxit ſepulchrũ :& de mariti nomine mauſeolum uocauit:ut Martialis lib.x. epigrãmatum: Marmora parua quidem:ſed non ceſſura uiator Mauſeoli ſaxis pyramidumq; lege. Quandoq; uero & pro ſepulchro addiderunt nonnulli poetæ ante ſyllabã eius dictionis ultimam in plurali alteꝝ.e.& dixerunt mauſeolam:ut idem Martialis libro epigrãmatum primo: Aere nec uacuo prudẽtia mauſolea. Et Lucanus lib. octauo. Pyramides claudant indignaq; mauſolea. Sane id opus teſte Plinio libro.xxxvi.naturalis hiſtoriæ inter ſeptem miracula cõputatur. Quod maximi eius tpis ſculptores ſcopas: Bryas: Timotheus: & Leochares pariter cælauere: patetq; ab auſtro & ſeptẽtrione ſexagenos ternos pedes: breuis a frontibus:toto circuitu pedes quadringentos:undecim attollitur in altitudinem:uigintiquinq; cubitis cingitur colũnis triginta ſex:& oriente cælauit Scopas:a ſeptẽtrione Bryas:a meridie Timotheus:ab occaſu Leochares:& ut ſubdit.priuſq; id opus pagerẽt:regina Arthẽſia:quæ mariti mẽoriæ id opus extrui iuſſerat obiit:non tñ ſculptores illi receſſerunt niſi abſoluto:id gloriæ ipſoꝝ tempoꝝ artiq; monumentum indicãtes:ſed ante mortẽ regina Artemiſia teſte Gellio lib.x. noctiũ atticaꝝ monumentum illud diis manibus ſacris mauſoli dicauit:fecitq; agona.i.certamen laudibus eius dicũdis:& p̃mia poſuit pecuniæ aliarũq; rerum bonaꝝ ampliſſima. Ad eas laudes decertãdas ueniſſe dicuntur uiri nobiles:ingenio atq; lingua p̃ſtabili Theopõpus: Theodoctus: Naucrites. Sunt ẽt qui Iſocratem ipſum cũ his certauiſſe memoriæ mãdauerint:ſed eo certamine uiciſſe Theopompum indicatum ẽ. Is fuit Iſocratis diſcipulus & idẽ Gellius teſtatur extat nũc quoq; Theodocti tragœdia quæ inſcribitur mauſolus:in qua eum magis q̃ in proſa placuiſſe ingenius in exemplis refert.
Mazeres cum.z.conſonãte ſcribitur:fuit Cyri miles.
Mechanicus ſecunda cũ.ch.aſpirato:ultima cũ.c.exili ſcribitur: dicitur uilis artifex.
Meciſteus abſq; aſpiratione aliqua &.i.latino:atq;.eu.diphthongo in fine ſcribitur:fuit teſte Home.lib. xiii.iliados filius Echii:& ex ſociis Aiacis thelamonii.
Medea abſq; aliqua diphthongo a noſtris ſcribit̃:licet in penultima apud græcos ſit:ει.diphthõgus:ſed nos abiicientes.i.ſolum.e.productã retinemus:fuit filia Oetæ regis colchoꝝ ex Hypſea cõiuge:quæ laſonẽ ſecuta:ab illo deinde ob Creuſam Creontis corinthioꝝ regis filiã abdicata fuit:ex quo furiis exagitata filios:quos ex iaſone ſuſceperat interfecit:atq; Athenas aduolans Aegeo regi annoſo nupſit ex quo filiũ ſuo nomine Medũ ſuſcæpit:ſed cũ deinde Theſeus Aegæi ex priori uxore filius a longa peregrinatione rediſſet:uidens illũ medea teſte luſtino lib.xlii:magnæ uirtutis uirũ:& medeũ filium infãtem eſſe:ac maritũ ſenẽ ab Aegæo per diuortiũ diſceſſit:& in Aſiam cum filio deinde perrexit:atq; ibi urbẽ condens:ab eius nomine mediã dixit. A qua tota deinde regio media dicta fuit. Hæc eadẽ a poetis nonnunq̃ dicta eſt phaſides:ut in dictione phaſis uidebimus. A medea ẽt medeides deriuat̃. Ouidi. lib.ii.de arte amandi. Non facient ut uiuat amor medeides herbæ.
Media cum.e.abſq; diphthongo ſcribit̃:regio ẽ in Aſia cõtermina Aſſyriæ & perſiæ: atq; mari hircano ſic quoq; cognominata a medo medeæ filio.
Medon cũ.e.abſq; diphthõgo ſcribit̃:fuit teſte Home.li.ii.iliados.filius nothus Oilei ex matre Rhena.
Medeficaſtes abſq; aliqua aſpiratione uel diphthongo ſcribit̃: fuit teſte Home.filia notha Priami.
Mediſtucicus abſq; aliqua aſpiratione a græcis hiſtoricis tranſlatum cõperi:nomẽ ẽ magiſtratus q̃ in cãpania ſummus habebatur.
Meduſa abſq; aliqua diphthongo:& cũ unico.ſ.ſcribitur:fuit filia Phorci ex Cetho cõiuge. De q̃ plene uidebimus in dictione pegaſus.
Megæra prima cũ.e abſq; diphthongo:ſecunda cũ.æ.diphthongo ſcribitur: cum pro furia ponit̃ primãq; ſemper corripit.:& ſecundã producit. Virg.lib.xii. æneidos.
Dicuntur geminæ peſtes cognomine diræ. Quas & tartaream mox intẽpeſta megærã:
Vno eodẽq; tulit partu. Et alibi :Furicli a ſede megæra. Claudianus ſimiliter de laudibus ſtiliconis inquit: Improba mox ſurgit triſti de ſede megæra.
Megara prima cũ.e.abſq; diphthongo:ſeq̃ns cũ.g.ſeq̃nte.a.ſcribit̃:& primã ſp ꝓducit: ac ſecundã corripit. Fuitq; filia Creõtis:dicẽte Home.lib.xi.odyſſeæ Καὶ μεγάρην Κρεΐοντος ὑπερθυμοῖο θυγατρα
Eadẽ fuit uxor Herculis:quã inſaniẽs interfecit:ut idẽ Home. & Seneca in Hercule furẽte oñderunt.
Megabyzus cũ.y.græco ſeq̃nte.z.cõſonante ſcribit̃:fuit nobilis pſaꝝ unus ex his:q cũ Dario in magũ cõiurauerunt:ut in dictiõe Darius uidimus. Et fuit zophyri pater:ut in ea dictiõe uidebimus:q zophyrus filiũ ſimiliter Megabyzũ habuit:q̃ teſte Hero.lib.hiſto.vii.unus fuit ex ducibus Xerxis.
Megacles cũ.c.exili ſcribitur:fuit teſte Hero.lib.hiſtoriaꝝ.i.uir athenienſis.& filius Alcmeonis.
Megaleſia cũ unico.l.&.i.latino ſcribit̃:fuerũt ludi magnæ matri deũ facti. De q̃bus Liuius in bello macedonico inqt. M.Iunius Brutus ædem magnæ matris deũ in palatio dedicauit:& ludos ob eã dedicationem factos megaleſia appellauit:& a mega.quod eſt magnũ deductũ uocabulum eſt.

Meges cũ.e.absq; diphthongo scribit:fuit teste Home:Phylei filius:& unus ex græcoꝝ ducibus.
Melan cum.e.absq; diphthõgo & unico.l.scribit:dicitur apud nos nigrũ: sed nõ nisi in cõpositione utimur:ut melancholia:melancholicus dicitur:aut simile.
Melancholicus antepenultima cum .ch. aspirato:sequẽs cum unico.l.&.i.latino:ultima cũ.c. exili scribitur:componiturq; ex melan:quod ẽ nigrũ:& colicus:quod a chole quæ apud nos bilis deducitur. Nam ille est:qui nigram bilem habet. Et ut refert Cicero libro tusculanaꝝ primo. Aristoteles quidam ait ingenioſos melancholicos esse:ut ego me tardiorẽ esse non moleste feram.
Melãthius cũ.th.aspirato &.i.latino scribit:nomen est uiri proprium. Et unus teste Home. fuit uir troianus quem:Eurypylus in eo bello interemit. Alius teste Theocrito fuit pastor. Alius Quintilia. teste pictor fuit cura pingendi præcipuus.
Melãthia eodẽ modo scribit:fuit teste Aristarcho sup.x.odysseæ Home. filia Deucalionis ex Pyrrha.
Melas cũ unico.l.scribit:nomẽ ẽ nonnulloꝝ fluuiorum. Nã unum esse in mygdonia ostẽdere uidetur: Ouí.cum ait lib.metamor.ii. Mygdoniusq; melas:& trænarius Eurotas Aliũ esse i minori Asia & smirnã circũeuntem Solinus in collectaneis dixit. Aliũ nauigabilẽ esse in Cilicia:& ipsius terminũ dixit Plinius lib.v.hoc ẽ Ciliciam a Pamphilia diuidẽs. Aliũ in Thracia:ut in eodẽ lib. Plinius idẽ cõfirmat.alium esse dixit Pli.lib.ii.in Boecia:q a Parnaso ꝓfluens: mineruæ sacer dicit a poetis:ḡa ripæ eius oliuis sint refertæ. De quo meminit Hero.li.hist.vii. Aliũ esse in Sicilia ostẽdere uidet Ouí.li.fastoꝝ.iiii.cum de fluminibus:& locis siciliæ q̃ peragrauerat Ceres loq̃ns inqt. Sacratũq; melã pascua læta boum.
Melampus absq; aliq̃ diphthongo:& cũ unico.l.scribit:& declinatur in genitiuo huius melãpodis:sicut huius Oedipodis. Nam nomen compositum est ex melan:quod ẽ nigrũ:& πούς pes ob quod ultimæ dictionis declinationem sequit. Fuit teste Homero lib.xv.odysseæ filius Amythaonis ex patria Argo q ut ait Mãtes fuit egregius:iuxta quod Statius libro thebaidos.iii.amythaone cretus iam senior: sed mente uirens phœboq; melampus Assotiat:passus dubium cui pronus apollo.
Oraq; cirrhea satiaret largius unda. At alii dicũt eũ fuisse medicum illustrẽ & filias Prœti helleboro sanauisse. Quod tetigisse uidet Virg.cũ dixit in.iii.georgicoꝝ cum de medicinis pro sæua peste loqueretur. Nocent artes:cessere magistri Phylirides chiron amythaoniusq; melampus.
Meleager absq; aliqua diphthongo & cũ unico.l.scribit: & habet accentũ in penultia: fuit Ocnei regis Calydoniæ & Alteæ filius. in natiuitate cuius infert Ouid. pcas tres ab Altea iã labore partus soluta uisas circa ignẽ stamia nentes:& cũ flammis ligni stipitẽ posuissent dixere. oẽ nati erit æqua cũ stipite uita. Quod cũ audisset Altea illis descẽdẽtibus surgens:stipitẽ igni subtraxit:illũq; ne cõburreret diligẽter seruauit. Quid uero de eo post uerit ipse Ouidius late descripsit metamorphoseos in octauo.
Melibœus cum unico.l.sequente.i.latino:penultima cum.œ.diphthongo scribit: pro pastore ponitur a poetis:& est quasi curam boum gerat.
Melibœa cum eadem orthographia scribit:urbs fuit littoralis magnesiæ propinqua Thessaliæ:ut testis est Hero.libro historiaꝝ.vi. Et fuit patria Philoctetæ: dicente Lucano libro sexto. Precioq; nephandæ lampados herculeis fortis melibœa pharetris.
Melicerta cũ.i.latino & absq; aliqua aspiratione scribit:fuit filius Leucotheæ:& Athamãtis regis thebarum:cũ quo mater uidens furentẽ maritũ in mare se ꝑcipitem dedit. Et cũ apud nos terminat in.a. apud græcos definit in.s.de quo Parthenius poeta græcus γλαυκωκαιεῖλινα μελικέρτᾳ.
Melciades cum.c.exili &.i.latino scribit:fuit teste Hero.lib.histo.vi.uir atheniẽsis Cypseli filius. Vel ut ait Aemilius Probus Cimonis:q factus dux belli contra Dariũ Hystapsis filiũ miráda cõtra illium cõfecit:ut uidimus in dictione marathon. Habuitq; duos filios Cimonẽ & metiochũ. Tandẽ ob crimen peculiatus in carcere defunctus ẽ:ut omnia de illo Aemilius probus breuiter collegit.
Melicratum cum unico.l.&.i.latino absq; aspiratione scribit:dicitur uinum coctum cum melle. Nã meli cum unico.l.apud græcos dicit mel:& cratum potens uinum.
Melimella in primis habet simplum.l.in ultimis duplicatũ:Et puto cannas illas esse:ex quibus iã sachrarum elicimus.martialis in primo. Dulcibus aut certãt quæ melimella fauis.
Melisphyllum secũda cũ unico.l.&.i.latio:penultima cũ.ph.aspirato &.y.græco:atq; cũ duplici.l.scribitur:dicit apud nos apiastrũ:hoc ẽ μελίφυλλον.idest apis:φύλλον folium. Nã herba ẽ: cuius folia sapiunt mel:uel qa ex illis apes q̃ facillime mel excudũt. Itaq; famelicis apibus cõuenire dixit Vir.lib.geor.iiii. cum ait. Trita melisphylla:& cerinthe ignobile gramen:Plinius similiter lib.xx. naturalis histo. Apiastrũ. Iginius quidẽ melisphyllum appellat. Sed in cõfessa damnatione ẽ uenenatum in Sardinia.
Meliloton cũ.i.latino & simplo.l.utrobiq; atq;.t.exili scribit:herba ẽ cũ flore:quã teste Plinio lib xxi.naturalis historiæ sertulã campanã uocant asertis:q̃ ex illa fieri cõsueuerant. Odor eius croco uicinus est Et flos ipsa canna placet maxime foliis breuissimis & pinguissimis. Vnde Ouí.quarto fastorum.
Pars thyma:pars rores.pars meliloton amant.
Melissus cũ.l.&.i.latino atq; duplicato.ſ.scribit:fuit rex cretensis antiqssimus:qui teste Didimo in libro narrationis tyndaricæ:ut rettulit Lactantius lib.institutionũ primo: primus diis sacrificauit. Habuitq; filias duas. Amaltheam.ſ.& melissam:q̃ louem pueꝝ caprino lacte ac melle pauerunt. Vnde melissa apes dicta fuit:& Amalthea capræ eiusdem nomen accæpit. Fuit melissus alius philosophus ex samo insula ithagenis filius ab Aristotele sæpissime nominatus:fuitq; Parmenidis auditor deinde præfectus

classis electus:magna dedit uirtutis documenta.

Melita cum unico.l.&.i.latino atq;.t.exili scribit:insula ē in siculo mari:haud lōge a sicilia:periculoso tamē diuīcta mari:ut attestat Pli.li.iii.natu.hist.& Cicero li.vi.uerrinarū. In hac ēt fuit oppidū eiusdē nominis:a quo non longe in promontorio fanū Iunonis erat:a cunctis summa cū reuerentia celebratum.

Melodia secundū rectam traductionē deberet scribi in secunda cū.œ.diphthōgo:ac dici melœdia. Nā cōponitur ex meli:& ωίλια cuius prima apud nos in.œ.diphthōgo transfertur.ut supra uidimus. Sed ut seruetur sonus græcus abiicitur.e.& solū.o.retinetur:significatq; dulcem sonum.

Melobosis cum unico.l.&.i.latino scribitur:fuit teste Hesiodo nympha oceani & Tethyos filia.

Melpomene cum.p.non aspirato scribitur:fuit una musarum:ut uidebimus in dictione musæ.

Memnō cū.m.ante.n.in eadem syllaba scribit:fuit teste Homero Tithoni filii Laomedontis troiani regis filius. De quo Diodorus siculus libro.iii.historiarū:scribit Theautamo i asia regnāte:q uigesimus a Nino atq; Semiramide descēdit Agamēnon aduersus Troiā:cū græcis bellū mouit:cū iā assyrii āplius mille annis asiæ impassent. Priamus uero bello oppressus ab rege Theutamo pfidiū ut poetæ assyriis subditus p legatos postulauit. Ille.x:milia æthiopū:totidūq; susianos cū ducētis curribus duce mēnōe ad Troiā misit. Erat tūc quoq; Tithōus illius pat pfectus psarū accæptus maxime regi:mēnō uero ætate florēs ac animi corporisq; pstās uiribus:ea maxime tēpestate uigebat. A edificasse eū ferūt in susis loco excelsiori regina:q̄ usq; ad persarū imperiū pmansit:memnonia ab illo denoiata. Srtauit & uiā leopheram in ea regione:q̄ adhuc memnonia uocat. Hic cū apud Troiā multos græcos in bello occidisset:tandē a thessalis p insidias interficitur:cuius corpus ab æthiopibus ereptum fuit:& crematū :ac illius ossa ad Tithonum patrē delata Plato uero li.iii.de legibus dixit Troiā nō assyriis subiectā:sed illo rū potētia frētā. A it enim:Nemo profecto ambiget:troianorū exemplo cōmonitus:qui assyriorū potētia fręti:quæ a Nino traxit originem:bellū in se ipsos concitarunt. Erat.n.adhuc principatus non cōtemnenda potentia. Et subdit: A ssyriorum enim principatus particula quædam Troiæ potentia fuit.

Memphis cum.i.latino scribitur.fuit urbs in ægypto:quam teste Diodoro siculo lib. histo.ii. Ogelous rex ægypti condidit ambitus stadiorū cētum & quinquaginta:urbem oium ægypti præclarissimam opportuniori totius eius oræ loco.ubi nilus in plures scissus ptes efficit formā deltæ:quo fit ut tanq̄ i nili claustro posita aditū præbeat:prohibeatq; ad superiora loca nauigantibus:& ad cohibēdam aquarum inundationem uersus notum aggeres ingētes opposuit. Et a partibus cæteris undiq; effossus est lacus ingens:ac profundus:qui urbem efficit munitissimam. Vnde & posteri reges fere omnes relictis Thebis:& regiam habitationem in ea ædificarit. Refertq; etiam idē auctor quosdam dixisse denominatā memphim a conditoris filia:aliamq; referemus opinionem in dictione Osiris.

Menalippe cū unico.l.&.i.latino atq; duplicato.p.scribit:fuit Antiopes amazonū regīæ soror. Hæc ab Hercule capta fuit in bello:quod contra amazones gessit:quā cum sorori restitueret :accæpit i pcium reginæ arma & baltheum. Nā hæc quoq; ex eo bello reportare fuerat iussus ab Aristeo. De illa etiā Iuuena.meminit in satyra:que incipit Stemata quid faciunt:cum ait: Tu personam menalippes.

Mendensium cum.i.latino scribitur:unum est ex nili hostiis

Menechæus penultima cum.ch.aspirato:&.æ.dihpthongo scribit:De uiro hoc meminit etiam Cicero circa finem libri primi tusculanarum:qui oraculo edito:largius est patriæ suum sanguinem.

Menedemus absq; aliqua diphthongo scribitur:fuit eretrihensis philosophus:Phædonis cuisdā uiri nobilis filius sed pauperis architecti. Alii sutorem tabernaculoq; aiunt fuisse:& utrāq; artem menedemū didicisse cōcedens deinde ad Platonē militiam deseruit. Fuitq; honestate & grauitate celebris:& præcipuæ auctoritatis in obiurgando. Fuit magnanimus & plene liberalis. Corporis in eo sene:ut in iuuene status fuit:athletæ instar firmus & ualidus atq; adustus. Amabat inter poetas Aratum & Lycophronem tragicum.maxime studebat Homero:deinde lyricis:deinde Sophocli. Atq; Achæo secundas partes inter tragicos dabat: Aeschylo primas.magistros Platonē & Xenocratē pariter aspernabatur. Stilponem admirabat solū infinitāq; orationis copiam fundebat. Prius habitus ludibrio ab oibus: postea in tanta fuit oium admiratiōe:ut ei gubernacula ciuitatis traderent. Et cū ob calumniā ad Antigonū proficiseretur:nec induci posset:ut patriam eriperet:septē dies cibo abstinuisse ferūt: & fic. lxxiiii. suæ ætatis anno animā exhalasse. Alius fuit menedemus similiter philosophus Caloti iampsaceni discipulus. Hic teste Hippoboto eo uenerat:ut sumpto habitu furiæ circūiret dicens:uenisse se ex inferno ipe culatorem peccātiū: ut iterato descēdens omnia dæmonibus renūciaret:quæ uidisset. Vestis hæc erat pulla tunica tallaris astricta puniceo baltheo:pilleus arcadicus capiti impostus:habens intexta elemēta.xii.cothurni tragici:prolixa barba:uirga in manu fraxinea.

Menippus cum.i.latino & duplicato.p.scribitur:fuit philosophus cynicus genere phœnix:& ut scripsit Achaicus in æthicis conditione seruus:cuius dominus teste Diocle fuit Bathus quidam pōticus.& ut rettulit Hermippus fuit diurnus fœnerator:& uocatus Hemerodanistes:tādem insidias passus:oia quæ habebat amisit:ex qua re se suspendit. Fuere sex menippi. Primus qui de lydiis scripsit:Xanthūq; breuiauit: Secundus hic ipse. Tertius stratonitus sophista. Quartus sculptor. Quintus & sextus pictores: quorum meminit A pollodorus.

Menalcas absq; diphthongo & cum.c.exili scribitur:nomen ponitur a poetis pastoris proprium.

Menesthius cum.th.aspirato:&.i.latino in penultima scribitur fuit teste Homero in initio libri sexti ilia

dos ex arna urbe Arithoi & Philomeduſæ filius: quem Paris in bello occidit.

Meneſtheus cũ.e.poſt.th.aſpiratũ.fuit Petei filius: & Diomedis auriga. Alius fuit Athenarũ dux Theſei & Phædræ filius: ac frater Demophontis. At uero cum ſcribitur.n.in mediate poſt.m.uidelicet meneſtheus: fuit uir troianus: ut in ea dictione uidebimus.

Meneſtho cum.th.aſpirato ſcribitur: una eſt ex nymphis: quæ teſte Heſiodo in theogonia filia fuit Oceani & Tethios.

Menœtius ſecunda cum.œ.diphthpongo: & penultima cum.t.exili &.i.latino ſcribitur: fuit teſte Homero lib.xi.iliados Actoris filius: & Patrocli pater: a quo menœciades Patroclus a poetis noſtris ſæpe dictus eſt ut Ouidius in prima heroidum: ſiue menœciadem falſis cecidiſſe ſub armis.

Mentor cum.t.exili ſcribitur: fuit in uaſis cælandis mirus artifex: de quo Plinius libro duodecimo naturalis hiſtoriæ: mentori inquit quotidie teſtimonium perhibet capitolinus Iuppiter: & Diana Epheſia: quibus fuere conſecrata artis eius uaſa.

Quare ait Iuuena.in ſatyra Stemata quid faciunt: Rare ſine mentore menſæ: & Carolus noſter Arretinus ad Ciriacum.

Parrhaſium tabulis uinces: uincesq; cauandis,
Pyrgotelem gemmis: mentoraq; in pateris.

Menander cum.e.abſq; diphthongo ſcribitur: & nonnunq̃ menandrus etiam traducitur: atq; primam ſemper corripit. Ouidius de triſtibus.

Fabula iucundi nulla eſt ſine amore menandri.

Et ſolet hic pueris uirginibuſq; legi. Nã fuit hic poeta comicus: & Theophraſti diſcipulus: atq; ab eo teſte pãphila.xxii.commentariorũ li.inſtitutus. Qui uel unus: ut ait hæc uerba Quintilianus de inſtitutione oratoria li.viii.meo quidem iudicio diligenter lectus ad cũcta quæ præcipimus efficienda ſufficiat: ita omnem uitæ imaginem expreſſit: tanta in eo inueniendi copia: eloquendi facultas. Ita ẽ omnibus rebus perſonis affectibus accõmodatus. hæc ille. Ob quæ putauerat illum Ouidius perpetuo duraturum: cum de illo li.de fine titulo dixerat: Dum falax ſeruus: durus pater: improba lena
Vixerit: & meretrix blanda menandrus erit. Hunc & apoſtolus Paulus ſe legiſſe indicat: cum ad corinthios ſcribens inquit. Vt ait unus ex ueſtris: Corrumpunt bonos mores confabulationes peſſimæ: qui uerſiculus eſt menandri.

Menyllus cum.y.græco & duplici.l.ſcribitur: fuit quidam athenienſis.

Mentha cum. th.aſpirato ſcribitur: & uocabulum eſt græcum herbæ nobis notiſſimæ. De qua Pli.libro xix.naturalis hiſtoriæ: menthe inquit nomen ſuauitas odoris apud græcos mutauit: cum alioquin mẽta uocaretur. Vnde ueteres noſtri declinauerant.

Meonia cũ.e.abſq; diph.&.i.latino ſcribit̃: regio ẽ in minori aſia: q̃ deinde lydia a Lydo fratre Tyrrheni cognominata fuit: ut in ea dictione uidimus. Et a meonia meonis patronymicũ fœmininũ deducit̃: ut Oui.li.ii.de fine titulo: meonis aſſyriũ fœmina tinxit ebur: & meonides maſculinũ: ut idem lib.iii.

Aſpice meonidem: a quo ceu fonte perenni Vatum pieriis ora rigauit aquis.

Mephitis cum.i.latino utrobiq;: &.t.exiliſcribitur. Nam teſte Priſcino li.vii.mephitis quoq; quod proprium eſt a græco μεφιτις ut quibuſdam uiderur mutatione.ſ.in.ph. tranſlatum: rationabiliter in.in. facit accuſatiuum. Et proprie teſte Seruio ſuper.vii.æneidos eſt terræ putor: qui de aquis naſcitur ſulphuratis: & ẽ in nẽoribus grauior ex denſitate ſyluaq;. Vnde ait Vir. Lucoſq; ſub alta Cõſulit albunea nemorum: quæ maxima ſacro Fonte ſonat ſeuamq; exhalat opaca mephiti. Et ob hoc iunonem eam eſſe quidam uolunt: quam aerem eſſe cõſtat: ex cuius corruptiõe putor naſcit̃: ita ut dea ſit odoris grauiſſimi. Alii mephiti deum eſſe uolunt leucotheæ connexum ſicut Veneri Adonis.

Menones cũ.i.latino ſcribit̃: fuit teſte Homero li.x.ili.moli filius: & li.ii.dixerat fuiſſe aurigã idomenei: & cũ eo duce nauiũ: quæ uenerant ad. Troiã: ipſi Marti ut ait martis arbitrio cõpatandũ. Habetq; accẽtum in ante penultima De quo Horatius in primo carminum ad Agrppam memor fuit his uerſibus.

Quis mater tunica tectum adamantina
Digne ſcripſerit: aut puluere troico
Nigrum merionem: aut ope palladis
Tydidem ſuperis parem:

Mercurius cũ.c.exili ſcribit̃: Nec dictio græca eſt: ſed latina a mercibus ut q̃dã aſſerũt deducta. Nã græce hermes dicit̃: ut i ea dictione uidius. Fuit iouis filius ex Maia Atlãtis filia: quã iuno p̃ oibus pellicib⁹ adamauit: ita ut illũ mox natũ teſte Martiano Capella ſuis uberibus allactauerit: ſicq; diuio lacte pſus licet ex mortali fœmina natus: ĩmortalis tñ effect⁹ ẽ dictuſq; deus facũdiæ: mercatoq;: paleſtræ furũ nũtiuſq; & iterp̃s deoq;. Eundẽ dicũt ex ſorore Venere Hermaphroditũ. Exq; Lycaone Dædalionis filia Autholiũ genuiſſe idẽ p̃cibus Iunonis Martẽ e duris carceribus liberauit: ut uidimus i dictiõe Alœus. Ipſe idẽ Argũ interemit. Prometheũ in caucaſo religauit: & mille alia: q̃ de illo poetæ cõfingunt. Ipſe lyrã ſeptichordẽ cõpit. Illi dat̃ uirga caducea: & tallaria allata ſubinnectit: dicẽte Vir.i.iiii. æneidos.

Primum pedibus tallaria nectit
Aurea: quæ ſublimen aliis ſiue æquora ſupra:
Seu terram rapido pariter cum flamine portant.

Tunc uirgam capit: has animas ille euocat orcho.
Pallentes: alias sub tartara tristia mittit.
Dat sũmos: adimitq; & lumina morte resignat.
Illa frætus agit uẽtos: & turbida tranat Nubila:
Addidit etiã his Statius galerũ cum ait:
Obnubitq; comas: & temperat astra galero.
De quo Horatius in primo carminum hymnũ scripsit.
Mercurii facunde nepos atlantis:
Qui feros cultus hominum recentũ
Voce formasti catus: & decoræ.
More palestræ.
Te canam magni iouis: & deorum
Nuntium: curuæq; lyræ parentem
Callidũ quicquid placuit iocoso
Condere furto. & plura.
Meroe cũ. œ. diuisis syllabis scribit: est teste Herodo. li. hi. ii. & Diodoro li. i. insulæ cuiusdã nili metropolis: a quo & tota insula nomen assumpsit: quã Cambyses cõdidit: itaq; a matre denominauit. Et ut subdit Diodo. insulæ forma scuti est psimilis: atq; magnitudine supat cæteras nili insulas: pater. n. lõgitudine stadiis tribus milibus: latitudine mille ciuitates in ea sũt plures sed cæteris nobilior meroe ab cuius uno latere libyã uersus plurimi arenæ cumuli: ab altero ad arabiã posito p̃cipitia montiũ isulã cingũt. Effodiunt̃ i ea aur̃: argentũ: æs. fer̃: insup & hebenũ fert. Lapidũq; multiplex genus distatq; a sye ne teste Pli. li. ii. natu. histo. q̃nq; milibus stadior̃: in qua bis in anno absumit̃ umbra rer̃. Sole. s. tenente. xii. ptẽ tauri: & quartã decimã leõis. Quare dicebat Achoreus ad Cæsarẽ apud Luca. li. x.
Ambitur nigris meroe fœcũda colonis.
Læta comis hebeni: quæ quãuis arbore multa
Frondeat æstatẽ nulla sibi mitigat umbra.
Linea tã rectũ mũdi fert illa leonẽ. Cuius icolis teste Põpo. li. iii. dimidio ẽ ptẽsior. uita q̃ nr̃a. Hor̃ fœminæ mãmas habẽt grãdes: & æquales ifantibus. Vñ luue. i saty. Exẽplo quodcũq; malo inquit.
Quis tumidũ gutur mirat̃ in alpibus: & qs
In meroe crasso maiorem infante mãmillam.
Mesena cum unico. s. scribitur: ciuitas est teste plinio libro tertio in sicilia propinqua peloro monti: fuitque teste Floro libro secundo causa primi belli punici: & inde mesani eius urbis ciues.
Mespila cũ. i. latino scribitur: & uocabulum est græcum arboris nobis notissimæ
Mesopotamia cum unico. s. atq; unico. p. &. t. exili scribitur: regio ẽ maioris asiæ in medio euphratis & tigris. Vnde & nomen assumpsit: nam mesos græce latine medium: & potamos fluuius. itaq; habet tigrim ab oriente: & euphratẽ ab occidẽte: a meridie uero babyloniã: & a septentrione caucasum.
Mesonyction cum unico. s. &. y. græco: sequentibus. ct. exilibus: atq;. i. latino in penultima scribitur: tẽpus est mediæ noctis: quasi μέσῶ: quod est medium & νοκτῖων noctium.
Messalina cũ duplici. l. & unico. l. atq;. i. latino scribit̃: putãt qdã dictionẽ hãc originaliter esse græcã & a messãla quod cognomẽ fuit uiri a deuicta messana teste cassiodoro accæptũ: & fuit fœmina romana filia Barbati messãlæ cõsobrini Tiberii Claudii quinti imperatoris: quæ cũ adolescẽtula esset ipsi Claudio seni nupta fuit. Eadẽ tãtæ libidinis fuisse fert̃: ut innumeris adulteris se submiserit: & sæpe mutata ueste lupanaria celebrauerit. Quin teste Pli. li. x. natura. histo. sto. & Sueto. in uita Claudii certauit cũ scorto famoso ad libidinis actus. seq; meretricẽ superasse inter diẽ & noctẽ quinq; & uiginti cõcubit⁹ affirmauit. Et iterrogata respõdit: potius labore fessa: q̃ cõcubitu saciata. Quod Iuuena. p plures uersus lepidissime tetigit in satyra Credo pudicitiã: quos q uoluerit ibidem legere poterit: ubi tãdẽ cõcludens inqt. Et quod potuit tamen ultima cellam clausit adhuc ardens rigidæ tẽtigine uuluæ.
Et lassata uiris nondum satiata recessit.
Tandẽ teste Cornelio Tacito li. xi. suarũ historiarũ Messalia ita fuit libidinis stimulata furore i. C. Silium iuuẽtutis romanæ pulcherrimũ genere nobilẽ. ingenio pspicacẽ: q; iuliã Syllanã nobilẽ fœminã eius matrimõio exturbauit: ut uacuo adulterio potiret̃. Nec illa furtim: sed multo comitatu ueniebat ad domũ. eius gressibus adhærebat. largiebat̃ opes: eũ honeribus sublimabat: & cũ iã illa facilitate adulteroq; in fastidiũ uersa eẽt: ne Silius eã adulterã spernaret̃: nomẽ matrimõii cõcupiuit. Cũ ergo claudius sacrificii gratia hostiã iuisset: cũcta nuptiar̃ solẽnia celebrauit: duxitq; insomnẽ noctẽ licẽtia cõiugali. Timebãt oẽs principi narrare patrata: reputãtes habentẽ Claudiũ: & fascinatiõibus uxoris deuictũ Reminiscebant̃ multoq; necis iussu messalinæ factæ: tãdem cũ lõga mora eẽt principis apud hostiam: dixit narcissus imperatori. Veniã peto. matrimoniũ Silii & messalinæ uidit populus & senatus. Et ni ppere reuertaris: tenebit maritus urbẽ. Reuertit̃ ergo princeps: moxq; adulterũ iussit ad se uenire Cui & messalinæ custodẽ dedit: traxissetq; Claudiũ messalina in iudiciũ suũ ni in cædem eius Narcissus pperasset: dicẽdo cẽturiõi & tribuno: qui aderat impatorẽ iubere cædẽ: tribuni ergo ictu necata ẽt dũ cũ mre in horto eẽt fuitq; corpus cõcessum matri. Quæ hoc in loco trãsferre uoluit: ut id Iuuena.

intelligi posset:quod ille in satyra:quæ incipit Omnibus in terris:in hæc uerba explicauit. Sed casto quid forma nocet. Et subdit:Elige quid nã suadendũ esse putes:cui nubere cæsaris uxor.
Destinat.optimus hic:& formosissimus idem. Gentis patriæ.rapitur miser extinguendus.
Messalinæ oculis:& reliqua:quæ elegantissime pluribus uersibus exequitur.
Messena cum duplici.s.sequente.e.scribitur:fuit ciuitas græcie ꝓpinqua pylo:quam teste Lactantio super quarto thebaidos amysus amnis interfluit.
Mesthles cũ.th.aspirato sequente.l.scribit:fuit teste Homero libro secũdo iliados:unus ex his ducibus qui in auxilium troianorum aduentarunt.
Metapontũ absq; aspiratione scribit.fuit italiæ oppidũ in sinu tarẽtino conditum teste Solino a locrensibus. Et inde metapontini populi:de quibus Herodotus li.histo.iii.meminit:
Methaplasmus cũ.t.exili scribitur:dici potest a nostris transformatio. Nã cõponit ex meta:quod dicitur & plasma figmentũ:unde trãslatio quædã est recti solitiq; sermonis in alterã speciẽ metri ornatus: uel necessitatis cã:cuius species sunt ꝙplures:ut diuersis in dictionibus apparebit.
Methaphora cum.t.exili &.ph.aspirato scribit:dr a Cicerone & Quintil.latine trãslatio. Fitq; Quintiliano auctore li.viii.de istitutiõe oratoria:cũ nomẽ aut uerbũ ex eo loco:in quo ꝓpriũ ẽ trãsfertur in eũ in quo aut ꝓpriũ deest:aut ut dixi quia decentius:ubi nihil horꝝ præstabit: quod transferr impropriũ erit. Et a cõparatiõe distat eo ꝙ illa coparat rei:quam uolumus exprimere.hæc pro ipsa re dicit. Nam comparatio est:cũ dico fecisse quid hominẽ ut leonem:translatio cum dico de homine leonem. Huius uis ois maxime quadruplex uidet:cum in rebus animalibus aliud pro alio ponit:Vt Liui. Scipionẽ a Catone allatrari solitũ refert:in aia pro aliis generis eiusdẽ summũ:ut Virgilii.in.vi. Classiq; immittit habenas. Aut ꝓ rebus aĩalibus in aia:ut ferro an fato metus argiuũ occidit. Aut cõtra.ut Virgi.ii.ænei. Sedet inscius alto Accipiẽs sonitũ saxi de uertice pastor. Quid ꝙ ex his teste Quintiliano oritur mira sublimitas: Quæ audaciæ proxima periculo translationis attollit. Cum rebus sensu carẽtibus actũ quendã & aios damus. Qualis est id Virgilii in.viii. Pontẽ indignatus araxes. Et illa Ciceronis pro Ligario. Quid enim tuus ille Tubero districtus in acie pharsalica gladius agebat: cuius latus ille mucro potebat. Qui sensus erat armoꝝ tuoꝝ. Duplicatur interim hæc uirtus apud Virgiliũ. cũ ait in.vii. Ferrũq; armare ueneno. Nã & uenenũ armare:& ferrũ armari:translatio est.
Metallum cum.t.exili & duplicato.l.scribitur:dici põt apud nos perscrutatũ. Nam a μεταλλῶ uerbo græco quod apud nos pescrutor dici põt:certissime deriuatur. Vnde dicebat Iuppiter apud Homerũ μητεσυ ταητα εκαζα διεϊρεω μητεμεταλλα. Ad quẽ Iuno respondens ait: καίλϊηγσεωαρος γουιηρὸ μαϊδυτε μέταλλω.
Metis cũ.t.exili &.i.latio scribit:fuit teste Hesio.i theogõia nympha q̃dã una ex filiis Oceani & tethyos
Methymna penultima cum.th.aspirato sequẽte.y.græco:ultima cũ.m.ante.n.scribit. Ciuitas ẽ i lesbo optimum uinum bibens. Ouidius i primo de arte. Gargara quot segetes:quot habet methymna racemos:& inde mhymnæus cum.æ.diphthongo i penultia deducit. Vir.i secundo georg. Nõ eadẽ arboribus pendet uidemia nostris. Quã metymnæo carpit de palmite lesbos. Ouid.i.decimo prio metamor. Et metymnæi potiunt littore lesbi.
Metathesis secũda cũ.th.aspirato & ultia cũ.i.latio scribit dr ad uerbũ trãspositio.nã meta trãs:& θεσις positio. Fitq; apud poetas cũ unica lra necessitatis cã ex uno dictiõis loco i aliũ trãsponit. Vir.in.x. At tibi tymbre caput euãdrius abstulit ensis. Nã dixit teste Seruio thymbre pro tymber. Apud oratores uero fieri dicit cum animos iudicum in res præteritas transfert.
Metamorphosis cũ.t.exili &.ph.aspirato scribitur:dicit a nostris transformatum. Nam compositum est nomen ex meta quod est trans:& morphosis mutatio. Vnde & nobile illud opus Ouidii i scribitur metamorphoseon.i.de trãsformationibus.
Methona cum.th.aspirato scribitur. Vrbs est littoralis in peloponneso.
Metalepsis cũ.t.exili &.p.ante.s.sequẽte.i.latino scribit: figura ẽ quã teste Quinti. li.iii de institutiõe oratoria nos uarie trãslatiuã:trãsumptiuã uocamus. Nã ex meta:& λαψισ:q̃ ẽ acceptio cõponit. Fitq; cũ aliqua dictio aliud a suaꝓpria significatiõe ex his:q̃ ꝓcesserunt denotat. Vir.i Tityro. Post aliquot mea regna uidẽs mirabor aristas:hoc ẽ segetes.& sic æstates:& ob id ãnos.
Methodus cũ.th.aspirato scribit:ut in antehabitis uidimus:dicit apud nos uiam:quæ pro ratione sumitur Virg.in primo georgico. Ignarisq; uiæ mecum miseratus agrestes.
Metonymia secunda cum.t.exili:sequẽs cũ.y.græco penultima cũ.i.latino scribitur:dicit a Cicerone denominatio ut Bacchus pro uino:Ceres pro pane. Terẽtius in eunucho:Sine Cerere & Bacco friget Venus. Et in andria:Fac periculũ idest experientiam:quæ ex periculis grandis accipit. Ad idem .i. Vir.Iã ꝓximus ardet Vcalegon idest domus Vcalegonis. Dicimus etiam per hanc figurã pigrum frigus:quia homines pigros facit:pallidũ timorem:eo ꝙ pallidos homines reddat.
Metiochus cũ.t.exili &.i.latino:atq;.ch.aspirato scribit:fuit teste Herodoto li.histo.vi.filius Melciadis athenensis non ex Hegesiphyle filia Oloris regis thraciæ:sed ex priore defuncta: cuius nomen non explicat. Herodotus. Et ut pergit idem auctor cũ hic a phœnicibus caperet.& Dario pharũ regi cõtra quẽ pater belũ agebat presentaret in nullo prorsus læsus fuit:sed eum donauit Darius pulcherrimo palatio multis possessionibus & diuitiis qn & uxorẽ Persam illi dedit ex q̃ fœliciter liberos procreauit

Metrũ cũ.t.exili ſcribĭt:dr̃ a noſtris menſura:qua qa uerſus cõmenſuratur.græco ẽt uocabulo a nobis. metra dicunt̃.Sũtq; eius genera multiplicia:de qbus diuus Augu.in muſica abſolutiſſime pſecutus ẽ.

Metrodorus cum.t.exili ſcribĭt:interpretari põt mẽſuræ donum: uel menſuratũ donum fuit athenienſis pictor:idemq; philoſophus:& in utraq; ſcientia:teſte Pli.lib.xxxv.natur.hiſto. magnæ auctoritatis. Itaq; cũ.L.Paulus deuicto perſe petiiſſet ab athenienſibus:uti ſibi q̃ probatiſſimũ philoſophum mitterent ad erudiendos libros athẽienſes:Metrodorꝝ elegerunt:profeſſi eundẽ in utroq; deſiderio pſtantiſſimum.Quod ita paulus quoq; indicauit.

Metrocles cum.c.&.t.exilibus ſcribitur: fuit philoſophus maronites:frater hipparchiæ:auditor primo Theophraſti:deinde Cratis thebani leuiri ſui · Obiit ſenex a ſeipſo ſuffocatus.

Metropolis abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:dici põt ad uerbũ metricia ciuitas.Nam cõponitur ex μητηρ.quæ eſt mater & πολις .ciuitas:Et inde metropolites dicitur. qui ei ciuitati ſacerdotio præeſt.

Myia prima cũ.y.græco &.i.latino unã facientibus diphthongon ſcribĭt:dicĭt a noſtris muſca.Quam ſane dictionẽ cum aliis dictionibus compoſitã nos eo modo ſemper tranſcribimus:ut cynomya.i.canina muſca quẽadmodum in ea dictione uidimus.Eſt itaq; muſca animal immundiſſimum: & prorſus ſine memoria.Et ut teſtis ẽ Plini.lib.xxi.natu.hiſto.mons quidam eſt in creta carma noie nouem milia paſſuum ambitu:intra quod ſpatiũ muſcæ nõ reperiunt̃:natũq; ibi mel nuſq̃ attingunt.

Mycale cũ.y.græco &.c.exili:atq; unico.l.ſcribĭt:fuit teſte Herodo.lib.hiſto.i. ciuitas apud Ioniam:ubi eſt panionium:ut in ea dictione uidebimus.Fuit etiã cuiuſdam concubinæ nomen: ut Iuuenalis in ſatyra.Si te proprofiti.Sed tua nunc mycale.

Mycaleſſus cũ.y.græco &.c.exili:atq; unico.l.& duplicato.ſ.ſcribĭt:puto regionẽ fuiſſe Boetiæ:cum dicat Homerus de Boetia tractans lateque diffuſam mycaleſſum.

Mycenæ prima cũ.y.græco:& ſeq̃ns cũ.c.exili &.e.abſque diphthongo ſcribĭt urbs fuit teſte Plinio lib. .iiii.natu.hiſtoriæ in achaia:hoc ẽ in argolica achaiæ regiũcula:ſic quoque cognomiata teſte Porphyrio in ſecundũ iliadis Homeri librũ a micena nympha laconica. Fuitque agamẽnonis patria & regnũ dicẽte Virgilio:Eruet ille argos : agamẽnoniaſq; mycenas. Ponĭt a poetis etiã nõnunq̃ in ſingulari.ut Virg.in.v.æneidos: Argolicoue mari depræhenſus & urbe & mycæne: ubi dixit Seruius declinari mycene mycenes ſicut Agaue agaues. Vel latina declinatione mycenã mycenæ.

Mycerinus prima cũ.y.græco:ſequens cũ.c.exili:penultima cũ.i. latino ſcribitur: fuit teſte Hero.filius cleopis regis ægypti:poſt quẽ & ipſe in ægypto regnauit.

Micythus prima cũ.i.latino:ſequẽs cũ ypſilo:& cũ.c.exili ultima cũ.th.aſpirato ſcribĭt: fuit uerna anaxilei procuratoris reginoꝝ: & cauſa magnæ cladis tarentinoꝝ.

Mycone prima cũ.y.græco:ſequẽs cũ.c:exili ſcribĭt:inſula ẽ una ex cycladibus uicina dolo:ita ut Apollo ipſam dolon per mare errantẽ:ut dixit Virg.in tertio Mycone gyaroque reuinxit:

Microcoſmus cũ:i.latino:& abſque aliqua aſpiratiõe ſcribitur dicitur minor mundus.Nã cõponitur ex μικροσ:quod eſt paruus:& κοσμοσ mundus:

Micrologus eodẽ modo ſcribĭt:& dicĭt paruus ſermo:uel ẽt parua ratio.Nã utrunque logos deſignat.

Micropſychos penultima cũ.y.græco:& ultima cũ.ch.aſpirato ſcribĭt:dicitur puſillanimus Nã a ψυχη quæ ẽ anima cõponitur.

Midas cũ.i.latio ſcribĭt & a nõnullis abſque finali.ſ.fuit Gordiæ bubulci filius: & rex phrygũ: q̃ cũctoꝝ pene regũ opes pecũie abũdantia añceſſit:de quo Hero.in li.hiſtor. & Iuſtinus li. epitomatũ.xi.plura ſcripſerũt.Qui & Ouĭ.ſimilĭt li.xi.meta.illius fabulã elegãtiſſime ẽ pſecutus:Ita ut cũ ultio inĭ Apollinẽ & marſyam decertãtes in canendo iudex cõſtitutus eſſet:& ipſe ex hebeti ingenio p marſia ſententiã ferret:aſininis auriculis phœbo deturbatus ẽ:ut tetigit ẽt in prima ſuaſatyra Perſius.

Mydun cũ.y.græco ſcribĭt:fuit teſte Homero in.v.iliados auriga Pylemenis ducis paphlagonũ: quem Antilocus Neſtoris filius in bello troiano occidit.

Mygdonia prima cũ.y.græco:ſequens cũ.g.ante.d.penultima cũ.i.latino ſcribĭt:regio eſt macedoniæ littoralis:incipiẽs ab Aenea ciuitate craſſææ:quæ teſte Hero.in.vii.hiſtoriaꝝ ab oriẽte eſt illi cõtermina:& uſque in thermopontũ:ſeu thermicũ ſinũ ut alii uocãt ꝓtenditur. In hac Niobe in ſaxũ cõuerſa cõſpicitur:ut Ouid.in:xiiii.epiſtola heroidũ.

Quæque ſuperba parẽs ſaxo per corpus aborto.

Nũc quoq; mygdõia flebilis aſtat humo.Et Sappho ĩ epiſtola ad phaonẽ.Quæ mihi mygdõii marmoris ĩſtar erãt:iuxta hãc ẽ inſula mygdo:de q̃ meminit Iuue.in.iii.ſatyra cũ dixit. Aſt hic mygdõe relicta

Mygdonus eodẽ mõ uti ſupior ſcribĭt:fuit frater Otrei:ac teſte Porphyrio ſup tertiũ iliados Homeri libr̃ ambo fratres Hecubæ uxoris regis Priami: & ciſſei filii :ambo reges ĩ thracia:& patrueles Polymeſtoris & a Mygdono eius filius Chorebus mygdonides.Nam teſte Seruio patronymicũ ẽ quia ſi gentis eſſet mygdonius diceret̃.nã ut ait nullũ gẽtis patronymicũ in des exit.

Miletus cũ.i.latino & unico.l.atq;.t.exili ſcribĭt:fuit teſte Pli.li.v.natura.hiſto.urbs ĩ ionia atque eius regionis caput:in qua teſte Seruio ſup.iii.georgicoꝝ Virgi. lana optime tingebat̃:a qua mileſia uellera dicta eſſe cẽſemus.ut Virg.i.iiii.georgicoꝝ.Mileſia uellera nymphæ Carpebãt alia fuit teſte Homero lib.ii.iliados in Creta:alia ĩ leſbo:a qua nõnulli magis mileſia dici uellera uoluerunt.

Mily prima cũ.i.latino:ſequẽs cũ.y.græco ſcribĭt:fuit teſte Herodo.locus in aſia:qui ante ſolyma uoca

batur:quæ lycii incolunt.
Mylitia prima cū.y.græco:sequēs cū unico.l.&.i.latino:atq; subsequente duplicato.t.scribit:dicit teste Herodoto lib.historiaꝝ.i.assyriorum lingua Venus.
Milo cum.i.latino & unico.l.scribit:fuit uir crotonēsis athleta illustris & qui supra humanas uires fecit se dicit.Nam taurū in olimpico certamine ictu nudæ dextræ occidisse tradit: & p stadiū in humeris sine fatigatiōe portasse:totūq; die quo illum mactauerat comedisse.Hūc teste Gellio lib.xv.noctiū atticaꝝ in chronicis scriptū est Olimpiade primum coronatū esse. Exitumq; habuit uita miserandū & mirandum:ut idem late psequit.Et Valerius de mortibus non uulgaribus.
Mimas cū.i.latino scribit:mons est in minori asia ut ostendit Home.in hymnis:in quo cū Bacchus mirum in modum a mulieribus celebraretur.dicte sunt bacchantes mimalonides.
Mimallonides cū.i.latino & duplicato.l.scribitur:cognomen fuit bacchantiū mulierum deductū a mōte minoris asiæ:qui mimas uocatur:de quibus Ouidius de arte amādi lib.i.tetigit: Ecce mimallonides sparsis in terga capillis.
Mimus cum.i.latino scribit:dici potest a nostris effictor.Nam μιμοῦμαι:quod est imitor deriuat & uel intra uel extra scænam gesticulationes quasdam exercebat. quibus gestis hominū ac naturas effingēs lætissimis sententiis populum in risum conuertebat.
Minerua cū.i.latino scribit:nec dictio græca est:ut quidā ignari putauerūt:sed latina cuius interptationem dixit Balbus apud Cicer.in secūdo de natura deoꝝ:quasi uim minet.Nā græce quoq; Pallas dicit ut in ea dictiōe late uidebimus.Et a uerbo πάλλω:quod est uibro: deducta est: eo quod hastā uibrare: docuerit:& cōsueuerit. Vnde Palladium eius simulachrum dictum fuit:quod Romæ in æde. Vestæ fuisse ostendit Plini.lib.vii.naturalis historiæ.Nam cum laudes summas.L. Metelli eius fœlicitatem indicantes enarrasset:quæ nulli alii postremam conditatem cōtingere:subdit hæc omnia abūde uno casu refutari possunt:quoniā his metellus orbam luminibus exægit senectam amissis incēdio cū palladium raperet ex æde Veste memorabili cā:sed euētu misero. Quo fit ut infœlix quidem dici nō debeat: fœlix tamen esse nō possit: Tribuit ei populus romanus quod nulli alii abscōdito æuo: aut quotiens in senatū iret:curru ueheret ad curiam.Magnum ei & sublime:sed pro oculis datum de quo certa intellexit Iuuenalis:cum ait in.iii.satyra.
Da testem romæ tan sanctus q̄ fuit hospes.
Numinis idæi:procedat uel numa:uel qui
Seruauit trepidā flagranti ex æde mineruam.Fuit namq; hospes numinis idæi. Scipio Nasica ei⁹.Cn. Scipionis filius:teste Liuio li.ix.de secundo bello punico.qui cū.P. Scipione patre maioris Aphricani in hispania cæsus ē dictus Nausica Donato teste in arte maiori cū de agnomine tractat: ḡa maiores nares habuit.Hic teste Pli.vii.naturalis historiæ:& eius nepote de uiris illustribus cū adolescēs esset uir optimus oīum romanoꝝ iudicio senatus & populi decretus est. Quare idæā matrē pessimū te uenientē: nō mō in urbē:ueꝝ a mari in palatiū detulit.Procedat Numa:qui teste Liuio li.i.ab urbe.secundus fuit romanoꝝ rex e curibus sabinis claro oppido natus Pompilii filius suo sæculo iusticia & religiōe clarissimus:plene ius diuinum & humanū nouerat. Quare dixit Ouidius in.xv. metamorphoseos.
Destinat imperio clarum prænuntia ueri.
Fama numā:hāc tantā prudētiā natura portendit:cū prima fuerit ætate canus:uel procedat qui seruauit a flāmis illæsam trepidā mineruā:quæ lignea erat:& facile ab igni cōburi poterat:quo sane incēdio luminibus orbatus euasit. Quare dixit idē Iuue.in satyra Credo pudicitiā Dicite uos neptes lepidi cæciq; metelli:qñ.s.Mineruam per flāmas ex flagrāti æde.s. Vestæ eripuit. Vnde Liuius in.vi. belli punici secundi incendiū describens:quo tabernæ argentariæ arserunt:subiunxit cōpræhensa postea priuata ædificia.neq; n.tunc basilicæ erant compræhensæ latomiæ forumq; piscarium & artium regū ædes uix Vestæ defensa est:sed ut puto aliud fuit eius ædis incendiū uel forte alterius.
Minyæ prima cū.i.latino:alia cū.y.græco scribit:fuerūt thessaliæ populi q teste Orpheo in argonautica iasonē ad colchos pficiscentē secuti sūt:.uñ ait Ouī.i initio septimi meta.lāq; frætū miniæ pegasea pupe secabāt. Quare dixit Lucanus in.vi.thessaliā describens. Vnde minyæ gens cognita remis.
Minyæus eodem modo uti superior dictio scribit:fluuius ē a thessalia ueniens:qui teste Home.in.xi.iliados: oppido arenæ uicinus hostia mari facit.
Minos cū.i.latino scribit:fuit iouis filius ex europa ut poetæ fere oēs asserūt. Alii uero nōnulli affirmāt eū nō ionis sed Xanthi regis cretensiū ex Europa filiū fuisse:coi in regno successit. Herod.uero in lib. historiaꝝ.i.de illo loquens dixit cū fratre Sarpedone de regno Cretæ dissensisse:se illo fugato regnum obtinuisse.idem teste Aristotele in æthicis & politicis primus cretensibus leges dedit.
Minotaurus cū.i.latino &.t.exili scribit:dictio ē cōposita ex minoe & tauro:quasi minois taurus. Nā ut scribit Home.lib.viii.odysseæ cū minos bello cōtra athenienses & megarenses:q Androgeū filium ite remerāt detinereť:Pasyphe eius uxor a Venere:quæ in sobolem Solis irata erat ad infaustum amorē formosi tauri compellitur:cum quo arte Dædali in uacca ligneæ corio amatæ uaccæ circūposita concubuit:ac grauida facta minotaurum genuit:dicente & Virgilio in sexto æneidos.
Contra elata mari respondet gnosia tellus. Pasyphæ:mixtumq; genus proleſq; biformis.
Hic crudelis amor tauri:suppostaq; furto Minotaurus inest:ueneris monumēta nefādæ. idē in buco.

Et fortunatam si nunq̃ armenta fuisset. Pasyphæn:niuei solatur amore iuuenci.
Quod cum resciuisset minos monstruosum filiũ ex uxore natũ:quia media parte hõ: & altera media taurus erat:illum labyrintho conclusit:dicente ẽt Ouidio in.viii.metamorphoseos.
Quo postq̃ geminã tauri iuuenisq; figurã. Clausit:& actæo bis pastum sanguine monstrum.
Tertia sors annis domuit repetita nouenis. Nã uictis athẽiensibus iussit minos in uindictã Androgei il los quottãnis septẽ ex filiis dare:quos minotauro deuorandos præbebat:dicẽte Virg.in.vi. Tum pendere pœnas Cecropidæ iussi:miseq; septena quotannis Corpora natoq;:stat ductis sortibus urna Et ut nõ nulli ferũt primis tribus ãnis plæbeioq; natos scãis trib⁹ ãnis populares:tertiis uero nobiles exhibuerũt:inẽ quos theseus sorte missus adiutorio Ariadnes Minotauq; intemit:& ex ipso labyrintho euasit ac clã diffugiẽs Ariadnẽ & phedrã sorores & minois filias trãsportauit:ut uidius in dictione Ariadne: Minturne cũ.i.latino &.t.exili scribit:fuit oppidũ in cãpania habẽs propinquas paludes:in qbus Marius cũ Syllæ rabiem effugeret delulit. De quo Iuue.in satyra Oibus in terris inqt:Exilium & carcer minturnarumq; palũdes:Et mẽdicatus uicta Carthagine panis:de quo mario loqtur: sed subobscure quæ dã tãgit:quæ explanatione indigent:itaq; pro loci huius declaratiõe traducẽdum duxi id Plutarchi qđ in uita marii ad rẽ hanc spectare uidetur:cũ narrauerit Plutarchus discessum marii ex minturnis: qui fere nudus & omni auxilio destitutus abscessit:& delatum eũ ad ænariam insulam dixerit: ubi Graniũ & amicos alios quosdã cõperit:prosequit quẽadmodum cũ illis ad Hiempsalẽ numidaq; regẽ pro auxiliis nauigare decreuerat. Sed otium egens cũ & a quæ inopia grauaret:ericem usq; silitiã maxime aquatũ uenit:ubi a locis eius quæstore nõnullis ex sociis amissis:uix ipse euadere potuit:quin cõpræhenderetur. Sed ad nauem reductus ad mẽingam inde insulam nauigauit:in qua certitudine susceptã de salute filii:qui cum Cethego erat paululũ respirauit:intim uenit in mentẽ petere Carthaginẽ: & hoc iõ quia erat libyæ & eius urbis præfectus Sextilius uir quidem romanus sibi diu cognitus:qui licet a se hactenus neq; grata neq; ingrata susceptisse:sperabat tamen illum quadã cõmiseratiõe in se cõmotoq;: & sibi ad minus in cõmeatu præsidio affuturq;:quare Carthaginem attingens cũ paucis sociis naui egressus ẽ: Quod cũ sextilius pfectus persensisset:statim obuiã mario lictorẽ emisit: qui illi quoq; nuntiaret ex aphrica q̃primũ discederet:quod si secus faceret:uelle se decretis senatus obtẽperare: & romãorum hostẽ habere Quib⁹ a lictore auditis magna marius mæstitia afficit:& ingẽti dolore cõfractus imobiles in lictorem oculos defixit:ac diu intra silentiũ se cõtinens:repẽsitabat casus acerbitatem: & cõmeatus necessitatẽ cõsiderabat. Sed instante lictore ac interrogãte quid præfacto responderet. Marius tũc suspiriis ab alto pectore tractis & atrocis oculos in littore intẽdens:in hac tandẽ uerba prupit:nuntia Sextilo te uidisse. C. Mariũ in ruinis Carthaginis sedentẽ:exulẽq; & panẽ mẽdicantẽ. Nec plura dicẽs ad nauẽ q̃primũ rediit. Hæc ex Plutarcho traducere uolui:ut id Iuue. itelligi possit. Et mẽdicatus uicta Carthagine panis:hoc ẽ apud Carthaginẽ uictã:qa in ipius Carthaginis ruinis nec ipetrare ualuisse.
Myoparo cũ.y.græco scribit:genus ẽ nauis q̃ piratæ uti cõsueuerãt:aqua & ipsi myoparones uocati sũt
Myoparones cum.y.græco scribit:dicti sunt piratæ ut in præcedenti dictione uidimus.
Myophones cum.y.græco scribitur:dicitur myon.i.murium interfector:quo noie nõnulli aconitũ uocauere.ut in ea dictione uidimus.
Mipsæi prima cum.i.latino:sequẽs cũ.ps.sequẽte.æ.diphthongo scribitur:populi sunt thraciæ:ut ostẽdit Herodotus in.iiii.historiarum libro.
Miraciũ cũ.i.latio &.c.exili scribit. Nonnunq̃ ab antiquis habitũ ẽ in usu:& adolescentulum denotat.
Myriandrus prima cũ.y.græco:sequẽs cum.i.latino scribitur:nomen ẽ uiri proprium. quod decẽ milia uir significat.
Myrica prima cũ.y.græco:sequẽs cũ.i.latino & ultima cũ.c.exili scribit:genus ẽ uirgulti humilis:ut dixit Seruius:qđ apud nos geneatã quidã dici putãt. Ideo ait Virg.in bucolico: humilesq; myricæ.
Myrmix prima cũ.y.græcõ sequẽs cũ.i.latino scribit: dicitur apud nos formica.
Myrmidones prima cũ.y.græco:sequẽs cũ.i. latino scribit. populi fuerũt thessaliæ a myrmidone Iouis folio & eoq; duce cognominati:ut scripsit Heratosthenes. Seruius uero super.ii.æneidos librũ.dicit fuisse in attica regione puellã myrmionem nomine:ob solertiã & castimoniã mineruæ gratã: quæ cũ aratrum in odium Cereris a minerua cõditum hominibus demonstraret: a turbata minerua in formicã uersa fuit.quæ græca lingua mirmyx dicitur.quam damnauit ut nunq̃ desisteret a congregádis granis sed quia aduenìente peste in ægina in insula exformicis deinde populi restituti sunt: Vt late narrauit Ouidius lib.metamorphoseos.populi illi dicti sunt myrmidones.
Myrmilon eode modo ut superior dictio scribitur:fuit histrionis nomen ut Iuue. Aut myrmilonem ex primat infans:& a myrmice quæ latine formica dicitur. quasi ferentes micã descendit.
Myron cũ.y.græco scribitur:fuit teste Plinio lib.xxiiii.naturalis historiæ:statuarius Eleutheri natus: & Hegesiladis discipulus. Etiam myron apud græcos quod a nostris unguẽtũ dicit:& ut dixit Pli.ĩ initio libri.xiii.unguenta qs primus inuenit non tradit:illacis tẽporibus non erant nec ture supplicabatur: cedri tantum & citri suorum fructicum & in sacris fumo conuolutũ in nidorem uerius q̃ odorem noscrãt:iã rosæ suco recepto. Et subdit primum qđ equidẽ inueniã castris Dari regis expugnatis in reli quo eius apparatu Alexander cæpit scrineũ unguẽtoq;. Et in seqntibus inqt:unguẽtis cognomina dederũt aliis patriæ:aliis succi:aliis arbores: aliis causæ:& ut alibi ait.fuit unguẽtaria uoluptas a romãis

inter laudatiſſima:atq; etiam honeſtiſſima uitæ bona admiſſa.
Myrapia prima cum.y.græco penultima cũ.i.latino ſcribit̃:genus eſt pyrꝯ ſic quoq; teſte dictorũ Plinio li.xv.quia odorem gratiſſium gerunt:unde a miron deducit̃:quaſi odorem redolentia.
Myrobalanũ cũ.y.græco.&.o.ante.b.&.a.ante.l.ſcribit̃:fructus eſt teſte Pli.li.xii. natu. hiſto. arboris quã helitropiũ uocãt:magnitudinẽ auellanæ nucis Cõmunis trogoditis:& thebaidi:& arabiæ: quæ iudæam ab ægypto diſterminat.Noſcentibus unguenta cognitus:ut ipſo noĩe apparet. Nã μυρον unguentũ deſignat & βαλανον nucem ſeu glandem:unde alio in loco de quodã palmaꝝ fructu inquit rotũdi ſunt:& quã balanis ſimiliores:& illũ eſſe puto:quem alibi phœnicobalanũ uocauit.
Myronides prima cũ.y.græco ſcribit̃:nomen fuit propriũ uiri athenienſis.
Myrtus cũ.y.græco &.t.exili ſcribit̃:& non cum.th.aſpirato ut quidã putauerũt:arbuſcula ẽ nobis notiſſima:ut dicũt poetæ Veneri ſacra:& hoc teſte Seruí.ſuper.ii.georgicorum:uel quod gaudet littoribus::& Venus de mari dicitur procreata:uel quod ut medicorum indicãt libri apta eſt mulierum neceſſitatibus plurimis:eadem teſte Plini.in.xv.naturalis hiſtoriæ: primum Celæni Elpenoris tumulo uiſa traditur & eodem libro ait:uirgæ quoq; eius geſtatæ uiatori pediti in longo itinere proſunt. Hae etiam coronabantur ouantes:ut uidebimus in dictione ſtemma.
Myrſus prima cum.y.græco ſcribitur:fuit pater Candaulis:ut in ea dictione uidimus.
Myrſius cum.y.græco.ſequens cum.i.latino ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro .i.hiſtoriarũ: ille idem qui & Candaules dictus fuit.
Myrtilus prima:cũ.y.græco:ſequẽs cũ.t.exili &.i.latio:ultima cũ unico.l.ſcribit̃:fuit teſte Iginio ĩ lib. de aſtronomia poetica Mercurii filius ex Clytia.& Oenomai regis belidis:& piſæ auriga: a Pelope in mare proiectus:unde pelagus myrtoum nomen aſſumpſit ut in dictione Hippodamia uidimus.
Myrtoũ cũ.y.græco:&.t.exili ſcribitur pelagus eſt pars maris:ægæi nomen ab Myrtilo accipiens: qui in illo ꝓiectus fuit.Horatius in primo carminũ Myrtoum pauidus nauta ſecet mare.
Myrrha cũ.y.græco & duplicato.r.atq; ſecũdo aſpirato ſcribit̃:fuit cynaræ cypriꝯ regis ex Cõcrea cõiuge filia:q̃ id illa ꝓcurãte a patrẽ inſcio effecta grauida.atq; deinde recognita:ejus iram ĩ ſabæam diffugit:ubi deoꝝ cõmiſerariõe in arborem ſui nominis trãſformata fuit. Cuius pariendi tpe inſtãte: & agente ſolis calore Adonem peperit:quem nymphæ liquoribus unxere maternis.atq; adhibita diligẽtia nutriuere:ut late oĩa ptractauit Ouid.li.metamorpho.x.hãc arborem referente Plinio li.natu.hi. xii.in eiſdem ſiluis cũ ture pmixta naſci tradidere nõnulli:plures ſeparatim:& multis in locis arabiæ gignit̃.Eſtq; arboris altitudo ad quinq; cubita:ne ſine ſpina:caduce duro & in torto:craſſiore q̃ turis. Et ut ipſe Pli.dixit nõ dant ex myrrha ſabæi portionem deo qm̃ & apud alios naſcitur.
Myrrhina cum.y.græco & duplicato.r.atq; ſecundo aſpirato ſubſequente.i.latino ſcribit̃. Nõnulli uero ex latinis illud.y.græcum in.u.noſtrum cõuertunt ac ſcribunt myrrhina:quã humorem ſubterraneum eſſe dixit Pli.li.xxxvii.natu.hi.& ſub terra calore denſatum:dixitq; habere nitorẽ potius q̃ ſplẽdorem. Sed in principio uarietatem colorꝝ eſſe ſubinde circum agentibus ſe maculis in purpurã candoremq;:& tertium quendã ex utraq; igneſcentem ueluti per tranſitum coloris purpuræ aut rubeſcẽtem lacteo. Sũt qui maxime in his ludant quoſdam colorum repercuſſus:quales in cæleſti arcu ſpectãtur:maculæ pingues placent:tranſlucere quicquam aut palere uitium eſt. Et ut idem auctor ait myrrhinam primus in urbem poma eius ex uictoria mitridatica inuexit. Eiuſq; luſum in pocula excreſcere quottidie:fuiſſeq; Romæ myrrhinum calicem.lxx.talentis emptum:capaceſq; ad ſextarios tres idẽ auctor rettulit. At Titum petronium conſularem trullam myrrhinam trecentis emptam moritum frægiſſe Neronis inuidia:rettulit etiam ipſe Plinius ſe annumerari uidiſſe unius ſcyphi fracti mẽbra:qui corporis Alexandri magni coditorium fuit:Oriens myrrhinam mittit.Inuenitur ibi in pluribus locis:nec in ſingulis præcipue in carmania.
Myrina prima cũ.y.græco ſequẽs cũ unico.r.&.i.latio ſcribit̃:fuit teſte Home.ĩ.ii.ilia.urbs ĩ æolia.
Myrſinus pria cũ.y.græco ſequẽs cũ.i.latio ſcribit̃:fuit teſte Home.li.ii.ilia.ciuitas ĩ pelopõneſo.
Myſon cũ.y.græco & unico.ſ.ſcribit̃:fuit teſte Hermippo cheneus patria:ſed floruit Athenis philoſophus inſignis:habuitq; teſte Siſocrate patrem Strimonem nomine:quẽ tyrãnum fuiſſe aiunt. Huius opera Piſiſtrato tyranno aſcripta creduntur.
Myſia pria cum.y.græco ſequens cum unico.ſ.&.i.latino ſcribitur:prouincia eſt phrigiæ adiacens heleſpõto:teſte Plinio libro quinto naturalis hiſtoriæ conterminam habet æoliã:in qua ciuitas ẽ mœſia dicente Seruio ſuper primum georgicorum:myſia prouincia eſt mœſia uero ciuitas haud longe a troia:de qua in ea dictione uidebimus.
Myſterium prima cũ.y.græco:ſequens cũ.t.exili ſcribitur:& teſte Clemente in ſtromatibus μυσος qđ eſt odium deducitur. Apolodorus uero ut ait a myunte quodã atteo qui uenando periit nomen funebris honoris acæpiſſe.Itaq; uti orgia abuſiue pro ſolis bacchi ſacris poni conſuetum eſt.
Myſtyſticũ eodẽ mõ ſcribit̃:& a myſterio deducit̃:at miniſteriũ a miniſtrando larinũ eſt.
Miſis cũ.i.latino ſcribit̃:fuit teſte Herodroto libro hiſtoriaũ.ii.primus ægipti rex.
Mitylene prima cũ.i.latino:ſequens cũ.t.exili &.y.græco ſcribit̃:inſula eſt nobilis ĩ ægæo mari alio nomine leſbos cognominata:unde leſbides patronymicũ fœminiñ:qđ in prima detinet accentum: ut Oui.Leſbides euerſa corpora capta domo.

Mithridates prima cū.i.latino:ſequēs cū.th.aſpirato:&.i.latino:ultima cū.t.exili ſcribīt fuit rex pōti:& filiꝰ pharnacis regis parthoꝝ & romanoꝝ amiciſſimus:q & filiū hūit Mithridatē romāoꝝ hoſtē: & ter a romanis uictū. Nā ut ait Pli.li.xxv.natu.hiſto.quottidie Antidotū contra uenena ſumebat adeo ut cū quadraginta ſex annis cū romāis bella fouiſſet:ut latæ oñdit Iuſtinus li.xxxviii.tribus demū ingēti bus bellis fœlicitate Syllæ:uirtute Luculli:& Pōpeii magnitudie uictus eēt:& iā mortē ſibi iferri decre uiſſet:ut dixit gellius li.xvii. & fruſtra uioletiſſima uenena ſumpſiſſet,ultimo gladio ſe trāſfixit. Pliní. uero nepos in lib.de uiris illuſtribus dixit illū uenenū ſumpſiſſe quo tarde agente ꝓcuſſorē gallū atro ci uultu territū reuocauit:& in cædē ſuā manū trepidātis adiuuit. Alii uero acutiſſimo ueneno extictū illū fuiſſe aſſerūt. Quos Lucanus ſecutus in.i.li.ait. Poſt cilicas ne uagos & laſſi pontica regis. Prælia barbarico uix cōſumat ita ueneno. De cuius ſingulari memoria uidebimus in dictione Themiſtocles

Mitra cum.i.latino &.t.exili ſcribīt:nomen ē barbarū:Eratq; teſte Seruio ſuper.iii.æneidos: incuruus pilleus de quo ut ait pendebat baccaꝝ tegmē:quo phrygii & lydii utebanť:ideo Hiarbas in Aeneam dixit apud Virgiliū præfato libro Meonia mentum mitra crinemq; madente. Subnixus. Et Iuuenalis ite quibus grata eſt picta lupa barbara mitra.

Mythus cum.y.græco &.th.aſpirato ſcribīt:apud nos iterpretatur fabula.& ide mythicus fabuloſus & fuit fabulādi conſuetudo teſte gellio a græcis primū cōperta:quorum leuitas inſtructa dicendi facul tate & copia:incredibile eſt quantas mendacioꝝ nebulas excitauerint.

Mneſtheus cū.n.poſt.m.&.th.aſpirato ſequēte.eu.diphthōgo ſcribīt:nomē fuit ꝓpriū uiri troiani: ut Virgili.in.i.li.æneidos:Mneſteū ſergeſtūq; uocat:fuitq; ex domo regia ab Aſſaraco genus trahēs:ut idē in.xii.Et genus aſſaraci mneſtheus.Nōnunq; uero cā metri addīt imediate poſt.m.alterū.e. & dī a poetis meneſtheus:ut Vir.in.x.Nec litio genitore minor:nec fratre meneſtheo:nec aliter uerſus ſtare poſſet:ut ēt Seruius annotauit:atq; in ultima ſynereſim fecit ex.e.&.o.ꝓpter rectā ſcanſionē.

Mna cum.n.poſt.m.in eadē ſyllaba ſcribīt:id dicīt quod noſtri minam uocant: quæ teſte Varrone & Priſciano:unam continet libram.

Monas cum unico.n.ſcribīt:dicitur a noſtris unitas:& monos unus.

Mōachus cū.ch.aſpirato ſcribīt:& a monos deducīt:atq; a noſtris ſolitarius dici pōt. Vnde & monocu lum unicum habentem oculum dicimus.

Monarcha cum.ch.aſpirato ſcribīt dicīt a noſtris unicus princeps:μονος enim ſolus: & αρχος prin ceps dicīt:& monarchia unius principatus.

Monacris cum.c.exili ſcribīt:mons eſt arcadiæ quaſi μονηακρις ideſt ſola ſummitas.

Mōychus cū.y.græco &.ch.aſpirato ſcribīt:nomē ē cētauri ꝓpriū:ut latini:poetæ atteſtāť:atq; cōpoſi tum ex μονος & ονυξ quaſi ſolus ſiue unicus unguis:Nō.n.erat ei pes aut unguis ut bobus: ſed ut eqs At in cōpoſitione.a.primo noīe ultima aufertur ſyllaba:uidelicet νος:& remanet mo cum o micro: quod naturaliter ſemp eſt breue:ſecundū uero nomē ſimiliter ab.o.micro incipit:quæ duo breuia in uicē cōiuncta per ſynæreſim unū.ω.mega conficiunt:quod ſemper eſt longū: Vnde ab Homero ſcri bitur μωνυς cuius genitiuus μωνυκος.a qno poetæ noſtri nomē ipſum ꝓpriū formauerūt: uidelicet monichus cū prima longa:ut Iuue.in prima ſaty.Quantas iaculeť monychus ornos:& Ouid.viii.me tamor.Monichus exclamat.Lucanus ſimiliter libro ſexto:

Aſpera te pholoes frangentē monyche ſaxa. Teq; ſub oetheo torquentē uertice uulſas.

Rhete ferox quas uix boreas inuerteret ornos:& hoc uel quia uterq; potuit & ſaxa uellere & ornos ia culari uel Iuue.monychū ꝓ Rheto poſuit:ut Vir.in.i.ænei. Teucrū pro Dardano:in bucolico. Philo menā pro progne:& i li.geor.tertio.Pollucē ꝓ caſtore.ſane Homerus nō ꝓpriū illud:ſed appellatiuū poſuit:uidelicet ꝓ epitheto equoꝝ:cū ait i.v.iliados αυτωτεκτεϊνηκαιελαθη μωνυχουσ ιππους:hoc eſt ſi dicere poſſemus unguichios equos cum pria lōga:a quo poetæ noſtri ꝓprium deduxerūt: atque eodem mō productam primam ſeruauerūt.

Monymus cū.y.græco ſcribīt:fuit mēſarii cuiuſdā corithii ſamulus:ad quē cum Xenides:q Diogenē emerat ſæpe pgeret:& laudes eximias uiri:quē emerat p̄dicaret:monymuſq; ſæpiſſime illū audiret:in Diogenis deſideriū tract⁹ finxit ſe iſanū:& monetā ſpargere cœpit:q̄re a dño repudiat⁹ ad Diogenē ſe cōtulit:cui⁹ doctrinā ſecut⁹ euaſit uir eloquēs:& doctus.de quo menāder comicus mētionē facit.

Monomachia cū.ch.aſpirato &.i.latio ſcribīt:dicitur a nobis ſingulare certamen.Nā cōponīt ex mo nos quod ſingulū denotat:& machia quæ eſt pugna.

Monoſceli cū.c.exili ſequente.e.ſine diphthongo ſcribīt:hoīes illi dicebantur teſte Pli.li.vii. naturalis hiſto.q ſingulis cruribus naſcebanť:& miræ pernicitatis ad ſaltū erāt:nam dictio eſt compoſita ex mo nos quod eſt unicum:& σκελος crus.

Monœcus penultia cū.œ.diphthōgo:& ultima cū.c.exili ſcribīt:portus ē in liguria:ſic quoq; ab Hercu le cognomiatus:de quo Virg.li.ænei.vi. Aggeribus ſocer alpinis atq; arce monœci. Nam cōponīt ex monos q̄ eſt ſolus:& οικος domus. Et teſte Seruio iō putant Herculē ſic dictū: uel qđ pulſis oībus illic ſolus habitauit:uel qđ i eius tēplo nunquam aliqs deoꝝ ſimul colitur:ſicut i templo iouis colitur mi nerua & luno:i templo ueneris Cupido.

Monoptotō abſq; aſpiratiōe ſcribīt dici p̄t un⁹ caſus.Nā cōponīt ex monos q ē un⁹.& πτωσις caſus.

Monoxyla cū.y.græco & unico.l.ſcribitur:deſigat apud nos ea quæ tantummodo ſunt lignea:monos

enim ſolum:& ξυλα ligna dicuntur.
Moloſſa cũ unico.l.& duplicato.ſ.ſcribit̃:regio ẽ Europæ:quæ poſtea Epirus dicta fuit:ut in ea dictiõe uidimus.Ouid.in.i.metamor:Nec cõtentus eo eſt:miſſi de gente moloſſa Obſidis unius iugulum mucrone reſoluit:at in moloſſa bonos canes naſci cũ amultis refertur:tũ ab Horatio in epodo.Nã qualis aut moloſſus:aut fuluus laconica uis paſtoribus agã p altas aure ſublata niues quæq; præcedet fera.
Et Virgili.in.iii.geor.Nec tibi cura canũ fuerit poſtrema:ſed una Velocis ſparthæ catulos acrẽq; moloſſum Paſce ſero pingui:ſed in canibus ſparthanis ſeu laconicis uelocitas:in moloſſis fortitudo laudat̃.Et inde moloſſus dictus eſt pes quidã in metro ab ea patria ſaltatione cognominatus.
Molorchus cũ.ch.aſpirato ſcribit̃:fuit teſte Seruio ſuper.iii.geor.paſtor iuxta nemeã ſiluã habitans:q uenientẽ herculẽ ad occidendũ nemeũ leonẽ:hoſpicio excæpit:& interp̃tat̃ uix teſticulos habens:nam μόλις eſt uix:& ὄρχυσ teſtis.Occiderat.n.unũ ex duobus filiis nemeus ille leo & ipſe ſenex erat.
Molus cũ unico.l.ſcribit̃:fuit teſte Home.li.x.ili.uir cretẽſis:& meriõis aurigæ idomenei pater.
Mœris prima cũ.œ.diphthõgo:ſequẽs cũ.i.latino ſcribit̃:nome fuit regis cuiuſdã Aegiptii:ac paſtor q dã ponit̃ a Virgilio.
Mœrichus pria cũ.œ.diphthõgo:ſequẽs cũ.i.latino:ultia cũ.ch.aſpirato ſcribit̃:fuit nomẽ uiri ꝓpriũ.
Mœdoria cũ.œ.diphthõgo ſcribit̃:dicit̃ a noſtrisi dicacitas:ſeu mordacitas.
Mœſia cũ.œ.diphthongo & unico.ſ.ſequẽte.i.latino ſcribit̃:fut teſte Seruio ſuper primũ georgicorũ ciuitas haud lõge a troia:& ut oſtẽdere uidet̃ Macrobius nõ diſtans a gargaris oppido in radicibus mõris idæ.nã ut Virgi.i.georgicoꝝ libro.
Humida ſolſtitia atq; hyemes oratæ ſerenas.
Agricolæ:hiberno lætiſſima puluere farra:
Lætus ager nullo ſe tantum mœſia cultu.
Iactat & ipſe ſuas mirantur gargara meſſes:hoc eſt oĩs regio quæ hyemes habebit ſerenas: & ſolſtitia hyemũ humida fructus optime producet.Et hæc quoq; agris adeo neceſſaria ſunt:ut ſine his: nec illi natura fœcũdiſſimi mœſiæ:aut gargaroꝝ agri poſiti in imis radicibus idæ montis defluẽtis.unde humoribus irrigant̃ opinioni fertilitatis reſponſuri ſunt.Nã gargara teſte Ephoro lib.hiſto.v.Et Arato in lib.qui dicit̃ elegion:oppidũ ẽ ad radices mõtis idæ cuius ẽt cacumẽ eodẽ modo gargara uocitatur ut Epicarmus in fabula quæ inſcribit̃ troes oſtẽdit:Homerus etiã pro excelentiſſimo montis loco gargara poſuit. Et teſte Pli. li.xvii.naturalis hiſto.licet hæc hyemis ſerenitas meſſibus conueniat: nõ tamen arboribus expetenda eſt:cuius euidens cauſa ẽ quoniã arbores fœtu exinanitas: & foliorũ quoq; amiſſione languidas:naturale eſt auide eſurire:cibus aũt earum eſt imberi.Et infra cõcludẽs ait. Qui ergo dixit hyemes ſerenas optandas non arboribus uota fecit:nec per ſolſtitia imbres uitibus condu cunt:hæc ille:qui & plura de his proſequitur.Eſt etiã Mœſia cum.œ.diphthongo prouincia iuxta macedoniã Pãnoniæ conterminã:quã ſuperiorẽ mœſiam uocant:& eſt alia quæ inter danubium uerſus orientẽ uſq; ad tyras fluuiũ protẽdit̃:quæ mœſia inferior uocitatur.
Morphoſis cum.ph.aſpirato &.i.latino ſcribit̃:dicit̃ a noſtris mutatio:& ideo morphea ea dicitur infirmitas:qua mutatio fit coloris in colorem:aliquando tumorem.& inde metamorphoſis tranſmutatio ſeu uerius tranſformatio.
Mucro cũ.c.exili ſcribitur:quidã græcũ dicũt:& a μακρον quod eſt longũ deducunt.Nã ut oſtẽdere uidet̃ Seruius ſuper.xi.æneidos:pars eſt lãceæ oppoſita cuſpidi:unde cũ in pallantis funere diſpoſuiſſet Aeneas uerſis arcades armis ait Seruius:lugentiũ more mucronẽ haſtæ non cuſpidem cõtra terrã tenẽtes erãt ſcuta ẽt inuertẽtes ꝓpter numina illic depicta:ne eoꝝ ſimulachra cadaueris polluerẽt̃ aſpectu:cũ lugẽtiũ mos ſit prioris habitus imutatio itaq; & ſi mortuis ſalue atq; uale dicerẽt: ut Aeneas ibi dẽ:Salue æternũ mihi maxime palla:Aeterũq; uale.Nõ id teſte Varrõe dicebãt:qđ aut ualere:aut ſalui eẽ poſſent:ſed qđ ab his recedimus eos nuuq̃ uiſuri:unde ortũ ẽ teſte Seruio:ut ẽt maledicti ſignificationẽ interdũ uale obtineat.ut Terẽtius:ualeãt qui inter nos diſcidiũ uolunt:hoc ẽ ita a nobis diſcedant:ut nunq̃ ad noſtrũ reuertatur aſpectũ.Ergo in uerbo uale quod mortuo dicebat̃:nõ etymologia conſiderãda ẽ:ſed cõſuetudo:quod nullis uale dicimus:niſi a quibus recedimus.Quare Donatus expoſuit ſuper Terentio in andria ubi dicit.Valeãt q̃ inter nos diſſcidiũ uolũt:hoc eſt abeant recedant: quia deſcẽdentibus & mortuis uale dicimus:uel potius cum male operaturus eſſet conſiderato patre honeſtius locutus eſt:& nõ dixit qđ itereãt pereãt:& attẽde quod moderate pluraliter dixit cum ſignificaret patrẽ:ualeãt renũciatiõis:& impræcatiõis ẽ uerbũ.hæc ille.
Mulctra cũ.ct.ſine aſpiratiõe ſcribit̃.de quo gellius circa initiũ libri.xi.noctiũ atticaꝝ ingt uocabulum ipſum mulctæ.M.Varro in unde uigeſimo reꝝ humanaꝝ:nõ latinũ:ſed ſabinũ eſſe dixit. idq; ad ſuã memoriã mãſiſſe ait in lingua ſamnitũ:qui ſunt a ſabinis orti.
Mullus cum duplicato.l.ſcribitur:genus eſt piſcis:qui græce myllos cum.y.græco ſcribit̃:de quo Iuuenalis.Mullum ſex milibus emit:
Muræna cũ unico.r.&.æ.diphthongo in penultima ſcribit̃:genus ẽ anguillæ:quã Pli.ix.naturalis hiſtoriæ:dixit quocũq; meſe parere:cum cæteri piſces ſtatuto tempore pariãt.Oua eius ut ait citiſſime crescunt.Refert etiam murænas ipſas in ſicco littore elapſas uulgus coitu ſerpentum impleri putant.
Et in eodem libro dixit meliores apud nos in freto ficulo capiuntur:quod Iuuenalis tetigiſſe uidetur

cũ ait in.v.satyra Byrrhoni muræna datur:quæ maxime uenit Gurgite de siculo. Dixit etiam Plinius li.xxxii.murænam habere animam ī cauda:eaq; icta cellerrime exanimari:a capitis uero ictu difficulter:Et alibi in eodem libro murænarum inquit uiuariũ priuatim excogitauit ante alios currus:q; cœnis triumphalibus Cæsaris dictatoris sex milia numero murænarum appẽdit.Et infra subdit apud baulos in parte baina piscinam habuit Hortensius orator:in qua murænam adeo dilexit:ut examinatã fleſſe credatur.Et prosequitur in eadem uilla Antonia Drusi murænæ:quam diligebat in aures addidit cuius propter famam nonnulli baulos uidere concupierunt:

Mus græce scribitur mys:sed nos:illud.y.græcum in nostrum.u.conuertimus:& dicimus mus qui latine sorex dicitur a corosionis sono:& facit apud nos diminutiuum musculus cum.c.exili:

Musio cum unico.s.&.i.latino scribitur:dicitur & a græcis & a nostris catus:quasi: καυτὸσ ideſt cautus. Sed ideo musio dictus quia muribus sit infestus.

Muschus cũ.ch.aspirato scribit̃:aial est ad similitudinem muris binos tantũmodo dentes ex pte superioris mãdibulæ:& totidẽ ex parte inferioris detinẽs.suntq; flexi ad interiora:iuxta cuius ũbilicũ nascitur sanguineũ apostema inter carmen & coriũ:quod cũ pelle ablatũ precioſum muscum conficit.

Mustela cũ:t.exili & unico.l.scribit̃:dici põt a nostris sorex longus:nã telon græce latine longũ dicitur.

Musa cũ unico.s.scribitur:& dicitur teste Herodiano a μὸσῖσ:quod est inquisitio:has nouem poetæ fuisse dixerunt:ut Hesiodus in theogonia ἔννεα φυγατέρεσ μεγαλοὐλιὸσ: hoc est nouem filiæ magni iouis idem Homerus libro.ii.iliados.Sed ponit Hesiodus earum nomina tribus in his uersibus.

Κλιὸ τε Ευτερπὴ τε θαλεῖα τε μελπομένη τε
τερψιχορή τε ἐρατώ τε καλλιόπη θ' ἥλε πολύμνια τε ουρανίη τε
καλλιόπη θ' ἥλε πολὺ φέρτατόσ ἐστιν ἁπασῶν

Et exponunt̃ a cõmẽtatoribus græcis ita :ut Clio dicat̃ a Cleos q̃ est gloria ex rebus scilicet gestis: ob qd̃ historica ab illis dicit̃:Et nõuulli ex nostris: Clio geste canens trãsactis tpa reddit.Euterpe delectãs interptatur:& tibicinaria ponit̃ a græcis:q̃re ex nostris quidam ait:Dulciloqs calamos euterpe flatib⁹ implet. Thalia a latinis quibusdã interptatur capacitas:sed a græcis cõmœdia uocatur:ut Comica lasciuo gaudet sermone thalia.melpomene uero ut meditationẽ faciens ab illis tragica nũcupat̃:ut melpomene tragico proclamat mæsta boatu. Terpsichore exultans traducitur:ideoq; ab illis citharistria nũcupat̃:ut dulcia terpsichore citharis modulamina miscet. Erato amore cãtãs ut cũ plectris erato saltat:canit:ambulat:& stat Polyhymnia multæ memoriæ dicitur:& ob hoc Rhetoricos dictat Polyhymnia musa colores. Vrania cælestis interptat̃:& astrologia a nobis dicit̃:ut Vrania canit cælos:& sydera tãgens.Calliope uero pulchrũ carmen dici pt:& ob hoc poesis a græcis cognominat̃:ut carmina Calliope libris heroicamandat:quã pcellere aliis dixit Hesiodus i ultimo uersu:quẽ induximus: Quod iõ fieri exposuit cõmẽtator Aristarchus:q; reliqs oẽs intra se continet.Et cũ hoc diuinã quãdam metro uim supaddit:at uero poetæ nõnunq̃ proprietates has confundẽtes unã pro reliq̃ ponunt. Hanc mater Thespis dicta fuit:unde & musæ ipsæ thespiades a poetis uocitant̃.Oui.lib.v.metamorpboseõ: Thespiades certate deæ:dicunt̃ ẽt pierides a nouẽ natabus Pieri:quas canendo uicerunt:ut Virgilius i bucolico:Dicite pierides,dicunt̃ etiam libetrides a fonte libetrio illis sacro:qui teste Solino est in magnesia:uel ut alii nonnulli uolunt a monte Aetholiæ Virgilius in bucolico: Nymphæ noſtre amor libetrides dicuntur & aoniæ:ut in ea dictione uidimus:quin & pegasides a fonte pegaseo:de quo in dictione meduſa uidimus:Sappho ad Phaonẽ:At mihi pegasides blãdissima carmina dictant.Sunt nõ solũ fõtes sed ẽt montes dicati musis:ut Virg.in quarto georgicoꝝ: Sed me parnassi deserta per auia dulcis. Raptat amor.& alibi Pandite nunc helicona deæ.Similiter Ouidius Virgineus helicon.

Musæus cũ unico.s.&.æ.diphthõgo in penuitima scribit̃:fuit poeta antiqssimus:& isignis apud græcos & tpe Orphei:ut Orpheus ipse i argonautica attestat̃:immo & unũ ex argonautis fuisse ostendit. hũc nõnulli filiũ fuisse Apollinis attestant̃: Alii Eumolphi cuiusdã filiũ dicũt.iducũtq; in testimoniũ illius epitaphiũ his uerbis traductũ:Eumolphi dilecti filiũ habet phalericũ solũ museum corruptũ corpore sub hoc tumulo.huius iucundissimum poema comperi de amore Leandri:& Herodo.

Musicus cum.i.latino:&.c.exili scribitur:& a musa deducitur.

n

Ae cum.æ.diphthongo scribitur:dictio græca est:& pro utiq; ac certe ponit̃:ut apud Terentium in andria:næ illa illum haud nouit.idem ait:faciunt ne intelligẽdo:ut nihil intelligant:quasi faciunt ꝓfecto. Cicero de oratore libro tertio:næ ille haud sane: quẽadmodum uerba struat:& illuminet a magistris istis requiret.Et cum apud græcos licet cum diphthongo scribatur breuis sit:apud nostros etiam eandem regulam obseruat:& breuis more græco a nostris petis ponitur. Virgilius.

Nabathea cum.th.aspirato scribitur:regio est quæ ab Arabia incipiens:quã intra se continet usq; ad mare rubrum ex latere dextro:& persicum sinistro: atq; ex superiori parte in indicum protenditur :& ut sacræ litteræ attestantur a Nabaoth primogenito Hismaelis nomen accæpit: declinaturq; hæc nabathea huius nabatheæ regio:& inde nabatheus nabathea nabatheum.Ouidius libro metamorphoseon primo.Eurus ad auroram nabatheaq; regna recessit:eadem olim mittebat elephãtes:ut Iuuenalis in satiyra Atticus eximie.Dentibus ex illis quos mittit porta syenes.

Et quos deposuit nabatheo bellua saltu.

Nanus prima ac ſecunda cum unico.n.ſcribitur:græcum ẽ uocabulũ teſte Gellio in decimoctauo noctium atticarum:quo uocauerunt breui atq; humili corpore homines paululum ſupra terram extãtes quos latine pomiliones dicimus.

Narciſſus cũ .c.exili &.i.latino atq; duplicato.s.ſcribitur:fuit Cephiſi fluuii ex lyriope nympha filius formoſiſſimus:de quo Oui.in.iii.metamorphoſeon li.fabulam oẽm elegantiſſime pertractauit:tetigit ẽt Statius in ſeptimo thebaidos:& Seneca in Hercule furente. Sed alius fuit narciſſus Claudii imperatoris libertus potentiſſimus ſane apud principem:ut uidimus in dictione Meſſalina. Et ditiſſimus ut oſtẽdimus in dictione creta:unde ait de illo Iuuenalis in ſatyra quæ incipit Plurima ſunt fuſcine ubi ait:

Quod ſi non ſufficiunt tibi ſextertia quadraginta. Sufficient animo:nec diuitiæ narciſſi:
Nec crœſi fortuna unquam:nec perſica regna. Indulſit cæſar:cui claudius omnia:cuius
Paruit imperiis uxorem occidere iuſſus:ut uidimus in dictione Meſſalia.

Naritia cum.t.exili &.i.latino utrobiq; ſcribitur:fuit inſula in mari ionio ex regno Vlyxis.

Naſamones cũ unico.s.ſcribit̃:populi ſunt i Libya iuxta auſchiſeos ex uno latere:& littora ſyrtiũ habitãtes ex altero. Et ut ſcribit Hero.i.iiii.hi. Siquæ naues infœliciter actæ uenerint ſyrtibus iuolutæ eas ſpoliant. Sicque p rapinã cum aliis habẽt cõmertia ſpoliãdo. Quod Lucanus titigit in octauo cũ ait:

Hoc tam ſegue ſolum raras tamen exerit herbas
Quas naſamon geos dira legit:quæ proxima ponto
Nudus rura tenet:quem mundi barbara damnis
Syrtis alit:nam littoreis populator arenis
Imminet:& nullos portus tangente carina
Nouit opes:ſic cum toto commercia mundo

Naufragiis naſamones habent. Idem Plinius in.v.naturalis hiſtoriæ confirmauit.

Naſtes cum.t.exili ſcribitur fuit frater Amphimachi:& filius nomionis:& teſte Homero i.ii.iliados: ex his unus qui in troianorum auxilia conuenere.

Nauci cum.au.diphthongo &.c.exili atq;.i.latino ſcribitur:ſignificat putamen nucis:& pro nihilo accipitur. Plautus in muſtelaria: Qui homo timidus erit in rebus dubiis nauci non erit:idem in truculẽto Tympanotrimpa amas hominem nauci.

Nauis a græco deſcendit quod eſt νάυς.

Nauigium cum.i.latino ſcribitur:dicitur nauis ductio.nam cum ἀγῶ:quod eſt duo componitur.

Nauta cum.t.exili ſcribitur:& ſæpe ab antiquis nauita dicitur.

Nauclerus cum.c.exili ſcribitur dici poteſt nauicularius:quaſi nauis cleros ideſt ſors.idem etiam græce nauarchos per.ph.aſpiratum.i.nauis princeps dicitur.

Naumachia cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:dicitur a noſtris bellum nauale:ſeu magis prælium. Et componitur ex ναυς:quod eſt nauis:& μάχη bellum.

Nanſica cum.i.latino &.c.exili ſcribitur:& apud Homerum duplicatur aliquando.a.in fine:ac dicitur nauſicaa fuit Alcinoi phæacum regis filia:dicẽte Home.i.v.odyſſeæ ναυσικάα τυ ἀτὰρ μεγάλητο ροσ ακλυοῖο:hoc eſt Nauſicaa filia magnanimi Alcinoi.unde ait Martialis in duodecimo.

Si mihi nauſica patrios concederet hortos.
Alcinoo poſſem dicere malo meos:de qua in dictione Aeneas uidimus.

Nauſithous cum.i.latino &.th.aſpirato ſubſequente.o.uocali ſcribitur:fuit Neptuni filius ex Periboa Eurymedontis filia:ac Homero teſte libro.vii.odyſſeæ. Alcinoi phæacum regis pater.

Naxos cum.x.conſonante ſcribitur:inſula eſt in mari ægæo una ex cicladibus cunctas alias uini fertilitate exuperãs:unde Virgilius in.iii.æneidos inquit:Bachantumq; iugis naxon.

Neæra prima ſine diphthongo:ſequens cum.æ.diphthongo ſcribitur:nomẽ eſt fœminæ:quæ teſte Homero li.xii.odyſſeæ:peperit Soliduas filias phætuſam ſcilicet.& Lampeciam:quæ armenta Solis trãſſi eunte Vlyxe iuxta Siliciam oſtendebat:unde eodem modo ſcribendum cum apud Virgilium i bucolico:Ipſe neæram dum fouet.

Mebrodes cũ.e.abſq; diphthongo &.o.poſt.r.& ante.d.ſcribitur:dicuntur ꝓprie apud græco damarũ pelles:a quibus baccantes ipſæ cognominatæ ſunt:quia illis utebãtur ut uidebimus in dictione orgia:

Nectar cum.c.&.t.exilibus ſcribitur:dicitur deorum potio:quæ teſte Feſto a noſtris murrima dicebatur & ut quidam putant:ex uuæ genere murrinæ cognominata.

Necos cum.c.exili ſcribitur:fuit teſte Homero li.hiſtoriarum.ii.filius Pſammetici.& ægypti rex:cui filius Pſammis in regno ſucceſſit.

Neiphyle ſecunda cum.i.latino:ſequens cum.ph.aſpirato &.y.græco etiã cum unico.l.ſcribitur.

Neleus prima cũ.e.abſq; diphthongo & unico.l.ſcribitur:fuit rex in Pylo:& teſte Homero i.xi. odyſſeæ habuit uxorem Chlorim:ex qua genuit neſtorem:Chromium. Periclymenẽ: Agerochũ:& peronam Et ut Neſtor ipſe apud Homerum in.xi.iliados enarrauit:Hercules eius domum:& patriã euertit: ita ut ex duodecim fratribus ipſe ſolus remanſerit:& a neleo patronymicum nelides deriuatur.

Neomenia abſq; aliqua diphthongo & cum.i.latino ſcribitur:dici poteſt a nobis nouilunium. nam cõponitur ex neos:quod eſt nouus & μήνια quæ eſt menſtrua:hoc luna a μήν qui mẽſis dicitur deriuata. eo quod ſingulo menſe a mulieribus defluant:unde μηνιάιος menſtruoſus a nobis dicitur.

Neptolemus cū.t.exili & unico.l.ſequēte.e.abſq; diphthōgo ſcribit̄:dictio cōpoſita ex neos q̄ eſt nouus & ptolemus miles:q̄ſi nouus miles nam πτολεμῶ apud æoles idē eſt qđ apud atticos πτολέμω.i. pugno:& fuit nomē propriū filii Achillis ex deiamia:q deinde teſte Seruio ſup.ii.æncidos:a capillo q̄ litate dictus ē Pyrrhus.Oui.in.viii.heroidū epiſtola χ::Pyrrhus achilleides animoſus imagine parris.

Neophytus cum.y.græco &.t.exili ſcribitur:dici poteſt a nobis nouellus.nam componitur ex neon:qđ eſt nouum & φυτον germen ſiue planta.

Nepa uel more græco nepes:cū.e. abſq; diphthōgo ſcribit̄:dicit̄ teſte Seruio apud nos ſcorpio.huius græcū gtū m diuiſit Cice.i arato more græco cū:ait Atq; oculos urget pedibus pectuſq; nepai,p nepæ.

Nephreſis abſq; diphthōgo & ſimplo.s.ſequēte.i.latino ſcribitur:eſt renum paſſio: quam latine traductam comperi rien hulus rienis:nam a νεφροὶ:quæ ſunt renes deducitur.

Neptunus cum.t.exili & unico.n.ſcribitur:nam penultimam corripit:non eſt dictio græca uel ab illis originē trahēs:Sed teſte Baldo apud Ciceronē in.ii.de natura deoχ::a nando paululū primis litteris i mutatis deducitur:ut uidimus in dictione deus:fuit Saturni filius ex Ope:de eodē Varro de lingua latina ſic ait Neptunus eſt deus maris:uel ipſum mare dictum.quod terras nubat ideſt cooperiat.

Nereus prima abſq; diphthōgo ſcribit̄:fuit teſte Heſiodo in theogonia marinus deus oceani:& Tethyos filius:ac Chlorim ſororē uxorē accæpit:ex q̄ nymphas plures genuit:hūc oium antiq̄ſſimū dixit Orpheus in argonautica cum ait νηρεα μεν πρωτι τα καλω πρεσ βυστον απαντων ſed de filiis Oceani: & Thetyos Orpheū itellexiſſe puto:ut Heſiodus ipſe in theogonia q̄ ait:πρεσ βυτα τω ῾πποαιλων.i. antiquiſſimum filiorum ſcilicet Oceani:& pro mare noſtro mediterraneo accipitur.

Nereides cum.i.latino ſcribitur:patronymicum fœmininum a nero deductū ſignificat filias nerei quæ nymphæ fuerūt æquoreæ.Martialis in primo:Luſit nereidum docilis chorus æquore toto.Ouidius in heroidibus. Vt celer redeas uirides nereidas oro:

Neritos cum.i.latino &.t.exili ſcribitur:mons eſt teſte Pli.li.iiii.naturalis hiſtoriæ:in ithaca inſula:quod nomen nonnunq̄ pro tota inſula capi uidetur Virg.in.iiii.æneidos:Iam medio apparet fluctu nemoroſa iacynthos:Dulichiūq; ſameq;:& neritos ardua ſaxis.at neritum teſte Plinio eodem li. oppidū fuit percelebre in acarnania parte epiri:poſtea dictum leucas:ut in ipſa dictione uidimus.

Neſtor cum.t.exili ſcribit̄:fuit teſte Homero in.xi.odyſſeæ:nelei filius ex Chlori uxore:q ut idē Homerus in.ii.iliados ait cū quinquaginta nauibus ex Pylo contra troianos uenit:q̄q̄ i tricētesimo anno eſſet:ipſo tunc dicente apud Ouidiū in.xii.metamorpheſeos:Vixi annos bis centū & nunc tertia uiuūt ætas:Et Iuue.in ſatyra Oibus in terris inq̄t.rex pylius magno ſi quicq̄ credis Homero. Exemplū uitæ fuit a cornice ſecundæ idē fuit exemplū ſecundæ uitæ citra cornicē.nam fuit ut refert Pli.vii.natu.hi. Heſiodus q primus de hoc aliqua prodidit fabuloſe:ut reor multa de hoium æuo referēs cornici nouē noſtras attribuit ætates quadruplum eius ceruis:id triplicatum coruis:& reliqua fabuloſius in fœnice ac nymphis citra cornicem:ergo eſt ætas hoium quæ primum præbet uitæ exemplum:ea triplicata uitam facit neſtoris:quod ſecundæ uitæ dat exemplum.Et neſtoris uitam triplicata eam quæ cornicis ē i.nouem hominum ætates.ut Ouidius:ora capitq; nouem cornicis ſæcula paſſæ:

Neſtus cum.t.exili ſcribitur:fluuius eſt thraciæ a ſtrymone ſecus abderam ciuitatem fluuens:ubi quondā Diomedes equis hoſpites ſuos dare ſolebat in cibum:de quo Heſiodus in theogonia meminit.

Niæthos prima cum.i.latino ſequens cum.æ.diphthongo:ultima cum.th.aſpirato ſcribitur:fluuius eſt teſte Theocrito:quem expoſitores dicunt eſſe in ſicilia:

Nicander cū.i.latino &.c.exili ſcribit̄:fuit poeta græcus:quem Didimus fabuloſum uocat:hic a nuptiis iunonis & iouis incipiens:omnes deorum ſucceſſus uſq; ad ſua tempora pertractauit:quem in multis Virgi.imitatur:& in captura Troiæ:& in fabula Endymionis:ſed quia nimium fabuloſus iquit Virgilius:Si credere dignum eſt:Pan deus arcadiæ captam te luna fefellit.

Nicanor cum.i.&.c.exili ſcribitur:fuit Seleuci macedoniæ regis cognomen:quaſi uir uictorioſus. nam nice uictoria eſt:& ανηρ uir.

Nicearchus prima cum.i.latino:ſequēs cū.c.exili:ultima cum.ch.aſpirato ſcribitur:fuit pictor ſua ætate eximius:hic iter alia Venerem inter gratias:& Cupidinem pinxit:& Herculem triſtem inſaniæ pœnitentia:& interpretatur nomen:quaſi uictoriæ princeps.

Niciteria cum.i.latino ubiq; & abſq; aſpiratione ſcribitur:ornamenta ſunt quædam uictoriæ luue.in ſecunda ſatyra:Et ceromatico fert niciteria collo:nam νικη.quæ eſt uictoria deducitur.cum terminatione ſimilium nominum in eria:ut filateria:frabateria:& ſimilia.

Nico cum.i.latino &.c.exili ſcribitur:fuit tarantinus quidam tempore Hannibalis:de quo latis Liuius.

Nicos eodem modo:ut ſuperior:ſed cum.s.in fine ſcribitur:fuit ciuitas in Aſia.

Nicomachus ultima cū.ch.aſpirato ſcribitur:quaſi bello uictor dicit̄ μαχη.n.eſt pugna:νικη uictoria: fuit hoc noīe Ariſtotelis pater medicinæ artis ꝓfeſſor & Amyntæ regis medicus.q̄ pater fuit Philippi pater Alexādri:alius fuit Ariſtotelis filius:cui æthicā iſcripſit:alius fuit pictor ſuæ ætate nobilis:ut teſtat Pli.li.xxxv.naturalis hi.tuitq; filius Ariſtocheni:atq; illius diſcipulus:nec aliū in ea arte uelociorē fuiſſe dixit:pinxitq; inter alia raptū Proſerpinæ:quæ tabula fuit in capitolio in Mineruæ delubro.

Nicomedes cum.i.latino &.c.exili ſcribitur:fuit rex bithyniæ.

Nichophanes eodē modo ſcribitur:fuit teſte Pli.li.xxv.naturalis hiſtoriæ:pictor ſua ætate eximius: ſed

arte multum:& a zeusi & Apelle distans.
Nicostrata cũ.i.latino & absq; aspiratione aliq; scribit:interptatur q̃si uictoriosus exercitus: fuit mater Euandri arcadis futuroq; uatici natrix:q̃ a carminibus qbus Phœbi oracula significare solebat:Carmẽtis latine dicta fuit:uel ut alii nõnulli uoluerũt a carpẽto quo utebat:sic quoq; fuit cognominata:ut i dictione Carmentis uidimus.hæc ut in initio horq; cõmẽtarioq; uidimus latinis primũ litteras dedit.
Nyctileus pria cũ.y.græco:seqns cũ.c.&.t.exilibus atq;.i.latino scribit:cognomẽ fuit Bacchi ab eius sacris:q̃ nocte celebrabant accæptũ:unde Oui.li.i.de arte:nyctileũq; patrẽ nocturnaq; sacra p̃care: Virgilius in quarto georgicoq;:inter sacra deum nocturniq; orgia bacchi. nam νυξ græce:& in genitiuo νυκτος a nobis nox huius noctis dicit. Et inde nyctileus.i.nocturnus deducitur.
Nyctimene eodem modo uti superior dictio scribitur:& fuit puellæ nomen:quæ cum patre concubuit sed facinus recognoscens aufugit in siluas:& lucem exosa:non nisi nocte uolat.
Nycticorax prima cum.y.græco:reliquæ sine aspiratione:& cum.i.latino scribuntur:nõnunquam etiã a nostris dicit nocticorax cum.o.loco ipsius.y.græci:interpretaturq; nocturnus coruus.κοραξ enim a nostris coruus dicitur:nam auis est nigra:& sola nocte uolans atq; clamans.
Nyctoris prima cũ.y.græco:ultima cũ.i.latino:reliq̃ sine aliq̃ aspiratiõe scribunt:definitq; in.s.& nõ in x.fuit regina babyloniæ:q̃ teste Herodo.li.histo.i.sola post Semiramim fœmina ibidem regnauit.
Nilus cum.i.latino & unico.l.scribitur:sed apud græcos prima diphthõgũ habet ei:quæ apud nos abiiciens.d.solam.i.productam retinet.nã dictio est composita ex neos qui est nonus.& ilys limus: ubi abiecta ultima syllaba primæ dictionis remanens.e.cum.i.sequentis dictionis diphthõgum facit:ita ut dicatur nouus limus:scilicet innundationis tempore.Quod Virgilius in nono æneidos tetigisse uidetur cũ:ait aut pingui flumine nilis nam prius teste Seruio super.iiii.georgicoq;: melo dicebatur: quo nomine illũ. Seneca de situ indiæ uocitauit.Et est fluuius ægypti ex maioribus totius orbis:cuius teste Lucano in decimo Arcanum natura caput non prodidit ulli:sed immensa aquarum mole singulis annis sole existente in cancro totã ægyptũ exundat.Et ut ait Virgilius in.iiii.georgicoq;:Diuersa ruens septem discurrit in ora usq; coloratis amni deuexus ab indis ideſt nigris æthiopibus.
Nimbus nõ est dictio trahens originem a græcis:sed mere latina:ideo cum.i.latino necessario scribitur
Nympha cum.y.græco scribitur:latine dicitur spõsa.Sed putauerunt antiqui nymphas aquarum esse deas quasi lympharũ numina.unde teste Seruio in Tityrũ omnibus aquis præsunt.Varro uero nymphas esse dixit:quas & musas:nec in merito cum teste eodem Seruio sup septimum æglogam q̃ motus musicam faciat.Quare idem Varro tres tantũ musas commemorauit.Vnam quæ ex aquæ nascitur motu.Aliam quæ ex sonu fit aeris percussi.Tertiam quæ mera tantũ uoce cõsistit.ex quo Virgi.musas ipse uelut nymphas nõnunq; inuocauit:cum ait in bucolico:Nymphæ noster amor libetrides:
Niobe cum.i.latino scribitur:fuit filia Tantali:& soror Pelopis:uxorq; Amphionis:ut in ea dictione uidimus:hæc teste Diodoro siculo li.histo.v.Filios septem & totidẽ filias peperit summo decore præstantes:unde tali prole superbiens admodũ gloriabatur se latonæ p̃ferens numero filiorum:itaq; ira motam fabulæ latonam ferunt Apollini ut Niobus filios:Dianæ ut filias arcu interfecerent mãdasse:quibus matri obtemperantibus contigit eodem tempore:& abundare filiis niobem & carere.
Nireus cum.i.latino scribitur:fuit teste Homero li.iliados.ii.omnium græcorũ:qui ad Troiam nauigauerunt speciosissimus:infra tamen Achilem:sed quia imbellis erat.pauci eum sunt secuti.
Nisa cum.i.latino & unico.s:scribitur:fuit teste Homero li.iliados.ii.urbs hellados:est etiam nomen fœminæ qua Virgilius in damone:Mopso nisa datur.
Nysa cũ.y.græco & unico.s.scribitur:fuit teste Diodoro siculo li.hist.i.urbs fœlicis arabiæ p̃pinq; ægypto:unde & græci a patre.i.ioue hoc ẽ die:& loco.i.nysa Dionysiũ apellãt.huius urbis Home.q; i ægypto fuit:i suis hymnis meminit:dicẽs esse nysã urbẽ supra montẽ excelsum ac florentẽ longe a phœnicia:ferme ægypto conterminã.in qua sane urbe uineæ fuisse inuentorẽ Dionysiũ dicunt. Quẽ græci Bacchi ægyptii Osirim fuisse asserunt.unde & unus ex duobus pnasi collibus deo Baccho dicatus nysa dicitur:qui & alio noie citharõ cognominatus fuit:ut uidebimus in dictione parnassus.
Nysus eodem modo scribitur:& est Bacchi cognomen a nysa urbe fœlicis arabiæ:ut in præcedenti dictione uidimus cognominatus.
Nysæa prima cũ.y.græco sequẽs cũ.æ.diphthõgo scribitur:fuit teste Herodoto & Curtio urbs clarissima in india a Libero patre condita sub radicibus montis.quẽ neron uocãt:id quoq; nomen a cognomine cõditoris sortita at uero ægyptii fuisse teste Diodoro osirim:q; & Dionysius cognominatus fuit: illius cõditorẽ in memoriã illius:quæ erat in ægypto fuisse asserunt in qua & hederã plantasse dicunt.
Nisus alius qui Hyrtaci fuit filius ut in ea dictione uidimus:cũ.i.latino scribitur:& similiter Nisa pro fœmina ut superius uidimus.
Nisæus prima cum.i.latino sequens cum.æ.diphthongo scribitur:locus est teste Herodoto libro historiarum: vii.inter medos:ubi magni & pulcherrimi equi nascuntur.
Niæe eodem modo ut superior dictio scribitur:nomẽ est nymphæ proprium:de qua Virgilius circa finem.v.æneidos meminit cum ait:Nisæeq; thaliaq; cymodoceq;.
Nisyrus insula ẽ teste Homero l.ilia.ii.quã expositores circa coum esse dicũt:& optimũ uinũ p̃ducere.
Noes cũ.oe.diuisis syllabis scribit:fluuius est thraciæ teste Herodoto li.historiaq;.iiii.q; in istrũ defluit.

Nonacria cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:eſt teſte Lactantio grammatico ſuper.iiii.thebaidos nomẽ loci ſeu agri arcadiæ:in quo Iuppiter in ſpeciem Dianæ conuerſus cum Caliſtone Lycaonis filia cõcubuiſſe narratur:nõnulli uero & pro tota arcadia capiũt atq; ex latino:quod eſt nouem:& græco qđ eſt ακρα ideſt uertices:hoc eſt montes compoſitum uolunt:quaſi nouem ſit montibus redimita: Sed conſtat plures in ea eſſe ut uidimus in dictione arcadia.

Noricum cum.i.latino &.c.exili ſcribitur:regio eſt Macedoniæ:hæc teſte Plinio li.iii.naturalis hiſtoriæ eſt contermina Dalmatiæ:atq; mari ionio:de qua ſic meminit Virgilius in fine libri georgicoꝝ tertii cum ait: Tum ſciat aereas alpes & norica ſi quis Caſtella in tumulis.

Notion cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte Homero in.ii.iliados urbs eſt in æolia.

Notus cum.t.exili ſcribitur:uentus eſt meridionalis nebuloſuſq; & humectus.Et teſte Gellio græce notus:latine humor dicitur.

Nothus cum.th.aſpirato ſcribit:quemadmodũ latine dicendũ ſit teſte Seruio ſup.vii.æneidos nõ habetur unde Virgilius i .xi.græcũ uocabulũ poſuit cũ ait:Et primum antipathen is.n.ſe primus agebat. Thebana de matre nothum ſarpedonis alti.& in octauo Suppoſita de matre nothus furata creauit.

Nox ut in primo horum commentariorum libro uidimus a græco per conuerſionem.y.græci in.o.noſtrum deducitur:& teſte Varrone hæc noctis ſolidæ ſunt partes:ueſpera conticinium:intempeſtũ: gallicinium:diei uero lucifer:mane ortus:meridie:occaſus crepuſculum uero quod eſt dubia lux a crepero:quod dubiũ deſcendẽs:licet utriq; tempori poſſit coniũgi:uſus tamen teſte Seruio ſup ſecũdo æneidos obtinuit:ut matutino iungamus.at Lucanus ab ea conſuetudine diſſentire uidetur:cum ait. Lõga repercuſſo nituere crepuſcula phœbo manum uero unde eſt mane:bonum dixerunt ueteres.

Numidia cum.i.latino utrobiq; ſcribitur:& originem trahit a uocabulo græco:quod eſt νομαδες:& paſtores deſignat:unde νομη apud græcos pabulum dicitur. Inde Plinius li.v.naturalis hiſtoriæ:numidæ uero inquit nomades a permutandis pabulis dicuntur:& mapalia ſua hoc eſt paluſtres domus ſunt circumferentes. hæc ille. Quare ab νομι nomedia magis dicenda uideretur:cum.o.poſt.n.in prima ſyllaba:ſed nos in.u.noſtrũ traduximus:& numidiam diximus:habetq; abortu ſyrtes quaſdã paruas:unde regio carthaginenſis incipit a ſeptentrione mare:quod uerſus Sardiniam tendit:ab oceaſu mauritaniam:& a meridie æthiopiam:nec teſte Plinio præter marmoris numidici ferarũq; prouentum aliud inſigne habet. Sunt in ea clare urbes Hippon:Rhegyum:& Ruſticacla:

Numiſma cum.u.a nobis unico ſequẽte.m.&.i.latino ſcribitur:quamquam a græcis cũ.o.poſt .n. & añ m. ſcribatur uidelicet nomiſma. Nam a νομος quod eſt lex deriuari dicunt. Quam ſane ſcripturam & Horatius ipſe ſeruauit cum ait Regale nomiſma philippos. At alii cũ.u.ſcribunt:& breuẽ primam conſeruant:ut Martialis libro epigrammatum primo:

Cum data ſint equiti bis quinq; numiſmata quare
Bis decies ſolus ſextiliane bibis:a quo ſane:ut pluribus placet.

Nummus cum duplicato.m.deriuatur.quod ideo duplcare dicitur:ut primã producere poſſit. Perſius i ſatyra quæ incipit Hic mos eſt:Credere tum nummos marco ſub iudice palles. Erantq; nũmi ærei:argẽtei:& aurei atq; ex his mixti. Et refert Plinius.xxxiiii.naturalis hiſtoriæ:Populus romanus ne quidẽ argento ſignato ante Pirrhum regem deuictum uſus eſt:libera:unde etiã nunc libella dicitur:& dipondius appendebatur aſſis. Quare æris grauis pœna dicta:& adhuc expenſa in rationibus dicunt. Qui ẽt militum ſtipendiorum:hoc eſt ſtipis ponderandæ penſatores libripendes dicuntur. Seruius primus ſingnauit æs.antea rudi uſos Romæ Timæus tradit ſignatum eſt nota pecudũ:unde & pecunia appellatur:maximus cenſus.c.x.aſſium fuit illo rege:argentum ſignatũ eſt anno urbis quingenteſimo octogeſimo quinto. Qu.Fabio.cos.quinque annis ante bellũ primum punicũ. Et placuit denarius pro decẽ libris æris:quinarius p quinque:ſextertiũ pro diſpõdio ac ſemiſſe.libræ ãt pondus æris iminutũ bello punico primo cũ impenſis reſpublica nõ ſufficeret. Nota æris fuit ex altera parte ianus geminus: ex altera roſtrum nauis:in triente uero & quadrante æs quadrãs ante triuncis uocatur a tribus uncis. Poſtea Hannibale urgẽte. Qu. Fabio maximo dictatore aſſes unciales facti. Placuitq; denariũ ſexdecim aſſibus pmutari:quinarium octenis:ſextertiũ quaternis:ita reſpublica dimidiũ lucrata eſt. In militari tamen ſtipẽdio ſemp denarius p decẽ aſſibus datus. Nota argẽti fuere bigæ:atq; q̃drigæ. Et inde bigati q̃drigatiq; dicti:mox lege papiniana ſemiuocales aſſes facti. Licinius druſus in tributo plæbis octauã partẽ æris argẽto miſcuit. Aureus nummus poſt annũ.lxii.percuſſus eſt. Sed pter alia iqt Pli.miror populũ romanũ uictis gentibus in tributo ſemp argẽtũ non aurꝫ imperaſſe: ſicut Carthagini Hãnibale uicto argenti pondo annua in qnquaginta annos:nihil aurii & infra ſubdit auri in populi romani Aerario fuerunt Sex.Iulio.Laurelio.conſſ. ſeptẽ annis ante punicũ bellum tertiũ põdo ſeptingẽta uiginti ſex argenti nonagintaduomilia. E extra numerũ trecenta & ſeptuagintaquiq; milia. Item belli ſotialis initio octingenta quadragintaſex auri pondo Cæſar primo introitu in ciuili bello ex ærario protulit. Laterum aureorum trigintaſex milia:& in numero pondo trecẽta:nec fuit aliis temporibus reſpu. locupletior. Intulit & Aemilius Paulus Perſa rege Macedoniæ deuicto prædam pondo trium milium a quo tempore populus Romanus.tributum petere deſiit:& ut idem Plinius atteſtatur:qui primo denarium ex auro ſignauit:latet auctore incerto.

Numitor cum.i.latino &.t.exili ſcribitur:fuit albanorum rex:& frater Amulii.

o Littera apud græcos duplicis est formæ:in primo hoꝝ cõmentariorũ li. ostendimus. Nos uero unius tantum habemus:ut & illi antiquitus habuerunt: quam a aspirantes articulum masculinum conficiunt:& quam alterius formæ adinuenerunt:atq;.o. magnum uocant:cum solum ꝓferunt semp sine aspiratione scribũt:& pro aduerbio capiunt. Nos uero nunquã solum.o.aspirare consueuimus:sed ꝓ aduerbio semp assumimus. Quãdoq; quidẽ uocandi:ut Vir.in primo æneidos:O regina nouã cui cõdere Iuppiter urbem iustitiamq; dedit. Persius in prima satyra:Quis quis es o mõ quẽ ex aduerso dicere feci idem o tu.q̃doq; uero optandi:ut Virg.in.viii. Adis o placidusq; iuues: numina firmes. Quãdoq; ẽt indignandi ut Cicero li.inuectiuaꝝ primo:O tpa o mores. Persius in.i.satyra O mores: Vsq; adeo nescire tuum nihil est:nisi te scire hoc sciat alter. Aliq̃do ãt & pro aduerbio ponit admirãdi:ut Iuue. O qualis facies:& quali digna tabella:& Persius.O curas hoium:nam immoderatas sollicitudines admiratur:quas græci μελεδονας uocant eo quod ελεεδουσιν idest membra corrodunt:ideo apud nos curæ:quod cor urant uel rodant uocantur ob quod & pro amore nonunq̃ ponit Vir.in.iiii.æneidos: At regina graui iam dudum saucia cura:Et ueneris iustissima cura nonnunquam uero & curare pro reficere dicimus:ut Virg.in.iii.æneidos:Corpora curamus fessos sopor irrigat artus. Idem in.iiii.georgicorum: Tum tecta petunt:tum corpora curant.

Oaxus cum.a.post.o.& ante.x.consonãtẽ scribitur ciuitas est cretæ:in qua teste Herodoto li. histo. iiii. Etearchus pater Phronimæ regnauit:quam dixit matrem fuisse Bati:qui cyrenem libyæ urbem ædificauit:de quo in dictioe Batus:& dictione cyrene uidimus.

Obelus cum.e.absq; diphthõgo & unico.l.scribitur:dicitur latine ueru. Et inde obeliscus diminutiuum nomine magis quam re:cum magnæ moles obelisci:dicantur:ut in sequente dictione uidebimus.

Obeliscus cum.i.latino &.c.exili scribitur:est teste Ammiano Marcellino reꝝ gestarum li.xvii. asperrimus lapis in figuram metæ cuiusdam sensim a proceritate in excelsum consurgens:& ne radium imitẽ paulatim gracilescẽs:specie q̃drata i uerticẽ productus angustũ:manu leuigatus artifici. Obeliscos fuisse plures Romæ cũ historiæ:tum res ipsa indicat. Sed q integri corruptiue aut fuerint:aut nunc cernũtur:a Thebis.ac aliis ægypti urbibus pductos fuisse Plinius i naturali historia & pfatus Ammianus ostẽdũt. Sed de eo q quoq; in uaticano iuxta basilicam beati Petri conspicitur:& corrupte ab insiis iulia uocitatur. Plinius ipse li.xxxv.meminit:atq; illũ tertium ex maioribus ponit:q nũquã Romæ aduecti fuerunt. Et li.xvi.ubi de arboꝝ magnitudine ptractat:hæc inquit uerba abieci admirationis pcipue uisa est in naui:q̃ ex ægypto Caii principis iussu:obeliscũ in uaticano circo statutũ abduxit:de q̃ naui plura ꝓsequtur:& nihil admirabilius in mari uisũ fuisse asserit. Ammianus uero in pfato li.cũ thebaꝝ ægyptiaꝝ situm:& successum pulcherrimæ enarasset:subdit in hac urbe inter labra ingẽtia diuersasq; moles figmenta ægyptioꝝ numinum exprimẽtes obeliscos uidimus plures:aliosq; iacentes & cõminutos:quos antiq reges bello domitis gentibus:aut prosperitatibus reꝝ elati:montiũ uenis uel apd extremos orbis incolas pscrutantes excisos erectosq; diis superis dicarunt. Et in sequẽtibus idẽ auctor ostendit obeliscos non solũ a Thebis Romã aduectos:sed octauianũ Augustum duos admirandos ex Heliopoli urbe ẽt ægyptia trãstulisse. Quoꝝ ut ait unus in circo maximo alter campo locatus ẽ martio & iucundissima plura prosequtur:q̃ sane referre longũ esset. Pli.ẽt in.xxvii.natu.histo.refert Theophrastũ tradidisse in ægyptioꝝ cõmentariis reperiri fuisse apud eos in iouis delubro obeliscum e quatuor smaragdis q̃dragintа cubitoꝝ longitudine:latitudine uero in parte duorum in parte quattuor: id ẽt ptereundũ nõ est:obeliscos ut plurimũ notis hierographis insculptos fuisse:quas ut præfatus ammianus ait:undiq; incisas initialis sapientiæ uetus ĩsigniuit auctoritas. Nam multa uolucrũ & ferarũ ẽt alieni mundi genera insculpebãt:quæ uel regum gloriam sequẽtibus ætatibus:uel eoꝝ persoluta uota mõstrabant:non.n.ut nũc litteraꝝ formæ ac numerus præstitutus erat:quibus quicquid humanas mẽs concipere potest:facile exprimitur:sed singulæ litteræ apud illos quæ aialium figuris designabãtur:singulis nominibus inseruiebant:& uerbis nõnunq̃ & integros sensus repræsẽtabãt. Nam per uulturem naturæ uocabulum pãdũt:quia nullos mares posse inter has alites inuenire rationes memorãt physicæ:pq; speciem apis mella cõficientis regẽ indicabãt. Cui cum iucũditate moderante aculei inesse debent:quin ẽt & Seruio referente sup quintum æneidos per draconem caudam reuolutum & illam mordẽtem annum illi iidem indicabãt:cum in se ipsum eodemmodo reucurrat ac cõsumatur. Itaq; teste Cornelio Tacito primi p figuras aialium ægyptii sensus mẽtis effingebãt:& antiquissima monumẽta memoriæ humanæ impressa saxis cernuntur:de quibus in dictione fœnices loquemur.

Obolus cum unico.l.scribitur:genus est ponderis sex continẽs siliquas:qui & alio nomine scrupulus dicitur:de quo in dictione talentum late uidebimus.

Ocaleæ cũ.c.exili & unico.l.& duabus.e.subsequẽtibus scribit fuit teste Home.li.ii.ilia.boeciæ ciuitas:

Ocha cum.ch.aspirato scribitur:nomẽ est a græco deductum ac a nostris compositum ex illoꝝ masculio articulo:quod est.o.& χαυχαυδος:quod apud illos.i.apud nos anser huius anseris:itaq; componẽtes antiqui nostri.o.cũ χαυ & i recto abiiciẽtes ultimũ.n.dixerũt ocha huius ochæ: nõnulli:uero commutantes illud.o.in.au.diphthongo dixerunt aucha auchæ:per modum quem in.ii.horum cõmẽtariorum libro cũ de.au.diphthongo tractaremus declarauimus.

Oceanus cũ unico.c.atq; illo exili &.e.absq; diphthõgo scribitur:dicitur id mare quod uniuersã circuit

terram:ob quod & ab ipſis græcis amphitrites ẽt uocitaſ: ut in ea dictione uidimus. Sed oceanus teſte Solino a uelocitate cognominatus ẽ. Nam ὠκὺς unde oceanus dicitur a noſtis uelox interpretaſ. Sane ex hoc mari oĩa nata fuiſſe dixit Heſiodus in theogonia:iuxta quod Vir.in.iiii.georgicoꝝ inqt. Oceanumq; patrem reꝝ nymphaſq; ſorores. Homerus uero dixit in iliade illum deoꝝ patrẽ:& Tethym matrem:cũ ait ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσ̃ σύκαϊ μητέρα τηθύν: dixit ẽt ex ipſo oĩum amnium fontiũq; curſus initium capere. Itaq; cũ uniuerſam terrã circũeat:etiã ab occaſu Soĩis irrumpens mediam hanc noſtram habitabilẽ regionem amplis & nominatiſſimis æquoribus alluit. Et ſciſſis calpe atq; Abila montibus:quos columnas Herculis nominant inter Hiſpaniã quam leuo latere radit:& Mauritauiã circa q̃ dextro diffunditur:fretũ primo efficit lõgitudinis.xv.miliũ paſſuum & latitudinis uix ſeptẽ:ut Pomponius atteſtatur. Ita ut facto quodã hoſtio limẽ apire dicaſ. Et inde mediterraneis finib⁹ immixtus uſq; in orientẽ & ſeptẽtrionem propellit. Is ergo oceanus qui Hiſpaniã perfundit:Hibericus nominaſ: ab ipſa.ſ.hiſpania:quæ olim hiberia dicebatur:& circa inſulas baleares quas primo oñdit balearicus dict⁹ eſt. Deinde q narbonenſem prouinciã contingit gallicus:mox a liguria ligufticus. Deinde uſq; ad Sicilia tuſcus uocatur.quẽ græci tyrrhenũ. Itali inferꝝ nominarunt.inde inter ſiciliã & italiã pergens ionicũ mare incipit:ſed in leuũ ex aduerſo ad illyricũ adriaticum uerſus uenetias ſinũ efficit. at ab initio ariatici ionii nomen accipiens:longa per ſpatia in Aſiam uſq; protendit:ut in dictione ioniũ mare late uidimus Ex altero uero Siciliæ latere in cretã uſq; protentum ſiculum nominaſ. Inde uero uſq; i mare pamphilicũ ex leuo creticus dicit.ex dextro uero uſq; in ægyptũ ægyptius uocitaſ. Sed ab ionio iuxta græciã in ſeptẽtrionẽ diffuſus crebras circuit inſulas. Quæ quia informã capræ. ut quidã,uoluit diſponuntur:ægæi nomen aſſumpſit:uel alii potius uolunt ab Aegæo athenaꝝ rege.quemadmodũ i ea dictione oſtendimus. Deinde p helleſponti anguſtias progreſſus aſiam ipſam ab europa ſtricto ſecernit mari:qđ helleſpõticum ac Helle:ut in ea dictione uidimus noĩatur. Inde in propontidem dilatatus mare aliud conficit:qđ per cõtrarium euxinum nuncupaſ:ut in eiuſmodi dictione deſcripſimus. Sed rurſum iuxta tauricã regionẽ reſtrictus:boſphoꝝ alterum efficit:q chimericus noĩatur: ut in dictione boſphorus uidimus Nã a boum meatibus peruiis boſphori nomen aſſumpſit:eo qđ ab uno littore in aliud cõmode tranare poſſunt:poſt boſphoꝝ uero palus eſt meotis magna quidẽ & lata:in quam tanaĩs fluuius influit:qui a ſeptẽtrione & partibus ſcythicis ueniens:aſiam ipſam diuidit ab europa. At palus hyeme glaciaſ. Et ut ait Virg. Puppibus illa prius patulis nunc hoſpita paluſtris. Sed diuerſis in locis eiuſmodi mare noĩa habet plura & diuerſa:quæ ẽt non eadẽ cauſa ꝓdita ſunt. Nã aſiaticum mare ẽ quod & phœniciũ ægyptiumq;:& pamphylicum a prouinciis nomina accæpere. Ab inſulis balearicũ ſiculũ carpathium:cyprum.a gentibus ligufticũ:auſoniũ:tuſcũ:dalmaticũ. Ab oppidis argolicũ: adriaticum:corinthiũ:tyrium.a caſibus hoĩum myrtoum:icareũ:helleſponticũ & ut pluribus placet ægæum a memoria regis teſte Solino ionium:licet Seruius non a memoria:ſed a caſu in illum dicere uelit Nã ait ſup.ii.æneidos:regem illũ antiquiſſimum in eo ſubmerſum mari nomẽ reliquiſſe: a tranſitu boũis:uel anguſtis meatibus boum peruiis:boſphoꝝ:a moribus incolaꝝ:ut in ea dictione uidimus euxinus ab ordine fluendi propontis:ut in dictione pontus uidebimus. Aegyptũ pelagus aſiæ datur gallicũ europæ:aphricũ Libyæ. Et hæc de mediteraneo. Sed rurſus in terræ circuitu oceanus ipſe aduerſis oris:quas amplectit diuerſa accipit noĩa. Nã a littoribus ſuis arabicus pſicus:indicus eous:ſericus:ſcythicus:germanicus:atlanticus:& de reliqs eodem mõ. At uero caſpium mare a caſpiis mõtibus quib⁹ adiacet dictũ eſt. Et id idem hircanũ dicitur ab hircania ſibi contermina. Sed ut uolũt antiqui:qui nõdũ ſufficienter ea loca pſcrutati fuere:ex oceano hyperboreo anguſto ore in morem fluminis terras ingredienti conficitur. Qui uero diligentius iam eadem loca rimati ſunt: aſſerunt id eſſe mare uaſtiſſimũ:quod nec illũ habet exitum:nec alicuius aquæ ſalſæ habet introitũ:ſed ex immẽſis in ipſum cõfluentibus fluminibus factum:quod Ptolomeus ẽt uerum eſſe fatetur.

Ocheſius cum.ch.aſpirato & unico.ſ.ſequẽte.i.latino ſcribit:fuit Homero teſte ætolorum dux:uir longe præſtantiſſimus: qui in bello troiano moritur.

Ocyalus cũ.c.exili &.y.græco atq; unico.l.ſcribit:fuit un⁹ ex nomiatis phæacibus tpe Alcioni regis.ut oñdit Home.in.viii.odyſ. cõpoſitũ ẽ uocabulũ ex ὠκὺς qđ eſt uelox:& ἅλς mari:quaſi uelox ut mare.

Ocimum cũ.c.exili &.i.latino ſcribitur.eſt teſte Plinio lib.xix.natur.hiſto.herba hortenſis:quæ particulata etiam ab uno incipit:qua de cauſa diutiſſime floret:habetq; primam longã:cũ apud græcos ὠκυμον cũ.o.magno in prima ſcribitur.

Ociroe cũ.c.exili &.i.græco ſcribit:fuit teſte Heſio.in theogõia nympha q̃dam oceãi & Tethyos filia.

Ocyron eodẽ modo ut ſuperior ſcribitur:fluuius eſt in finibus arcadiæ.

Ocyus cum.c.exili &.y.græco ſcribit. Nam ab ὠκὺς græca dictione deducitur:quã noſtri quidã antiqui ſimi uertentes.y.græcum in.d.noſtrũ ocus traduxerunt. Sed a ſeqntibus in uoce cõparatiui traductũ fuit:hoc eſt remanẽte.y.græco.u.noſtrum addiderunt:nec latine poſitiuo utimur. Et aduerbialiter cito:& q̃ prompte deſignat. Virg.lib.æneidos.iiii. Ocyus omnes.

Imperio læti parent. Iuue.in ſatyra. Credo pudicitiam. Collige ſarcinulas dicit libertus:& exi

Ocyus & ꝓpera:ſicco uenit altera naſo. Seruius ãt ſup.viii.ænei.dixit: ocyus poſitiuus antiquus ẽ: nec ẽt põt cõparatiuus eſſe:ubi nulla ẽ cõparatio. Sed pace eius magis Pli.adhæreo.q̃ & illud quoq; in ſignificatiõe cõparatiui poſuit:& ſuplatiuũ nõnunq̃ ei aſſignauit. Ait.n.in.ii.natu.hiſt:Mercurii ſidus infe

riori circulo fertur nomẽ diebus ocyore ambitu:modo ante Solis exortũ:mõ post occasũ splẽdes & li.
viii.suplatiuũ exprimens dixit:itaq; multi extitere:q nõ nasci optimũ censerẽt:aut q̃ ocyssime aboleri.
Ocnus cum.c.exili seq̃nte.n.consonante scribit̃:fuit teste Virgilio in.x.æneidos.Fatidicæ Mantos:tu.
sci filius amnis.Qui muros matrisq; dedit tibi Mantua nomen: ut in ea dictione uidimus. Et ab eodẽ
poeta in bucolico Bianor uocatus fuit:ut in sua dictione monstrauimus.
Octopes absq; aliqua aspiratione scribit̃:piscis ẽ octo pedes habẽs:quem polypum quidam putant.
Odius cũ.i.latino scribit̃:fuit teste Home i.v.ilia.alizonũ dux:quẽ Agamẽnon i bello troiano occidit.
Odyssea cũ.y.græco & duplicato.s.scribit̃:loco quoq; nõnulli.x.scribere uoluerũt:sed magis placet litte
raturã græcã obseruari:dũmodo cõmode possit:scribit̃.n.apud illos non cũ.x.sed cũ duplicatq.s.uide
licet ὀλυσσεισ:& deriuatur ab ὀλυσσευσ:quẽ nos ulyxem nõ cum duplicato.s.sed cum.x.duplici cõso
nante ex inueterata consuetudine trãscribimus. A t eius dictiõis q̃ est odyssea penultima apud græcos
est.ei.diphthongus:a q̃ nos.i.abicientes solam.e.retinemus.Estq; odyssea uolumen aliud sublime Ho
meri in .xxiiii. libros diuisum:in quo Homerus errores & casus Vlyxis post bellum troianũ: & Penelo
pes uxoris patriam diuino carmine descripsit. Vnde ouidius in secundo de tristibus libro inquit. Aut
quid odyssea est nisi fæmina propter amorẽ Dum uir abest multis una petita procis?
Oegrius cũ.œ.diphthõgo &.i.latino scribit̃:fluuius ẽ thracũ: a quo teste Seruio hebrus nascit̃.& ut nõ
nulli ferũt pater fuit orphei:ac in hebro a ciconibus orphei caput ꝓiectũ fuit dicẽte Vir.in.iiii.georg.
Tum quoq; marmorea caput a ceruice reuulsum Gurgite cum medio portans œagrius hebrus.
Oebaris cum.œ.diphthõgo scribitur: fuit nomen uiri proprium.
Oebaris cum.œ.diphthongo &.i.latino scribitur:fuit Darii stabularius:cuius industria Darius ipse re
gnũ persarum adeptus ẽ. ut in dictione Darius uidimus.
Oebalus cũ.œ.diphthõgo & unico.l.scribit̃:fuit Lactantio sup thebaidos libro rex laconũ: de quo cre
tensis Ditis in historia troiana aptius loq̃ns ait.œbalus fuit filius Argulii filii Amidatis:fuitq; rex laco
niæ:& a se prouinciã ipsam œbaliam dixit:hæc ille. Alius fuit œbalus Telonis regis Capreæ filius:q̃ in
sula ẽ ex oppositq ad Neapolim ex Sebetride nympha genitus:de quo Virg.in.vii.ænei.inquit.
Nec tu carminibus nostris inductus abibis
Oebale:quem generasse Thelon Sebetride nympha
Fertur:teleboum capreas cum regna teneret.
Iam senior.hic ut prosequitur Vir.mortuo patre non contentus patriis aruis Campaniam intrauit &
multos populos suæ dictioni subiæcit:fauitq; deinde Turno cõtra Aeneam:a quo œbaliã regionẽ di
ctam nonnulli putauerunt:quæ est iuxta Tarentum:ut in sequenti dictione uidebimus.
Oebaliam cum.oe.diphthõgo &.i.latino scriptam duplicẽ esse cõperio:unam quæ & Laconia dicta fuit:
& ab œbalo filio Argulii œbaliam cognominatam:de qua Statius in Achilleide.Soluerat œbalio clas
sem de littore pastor dardanus:& Ouidius in quinto fastorum loqnens de Castore & Pollucc: q fuerãt
ex Amycla ciuitate Laconiæ ait:Effugere œbalidæ cursu potuere sequentes: Alteram uero in Italia iu
xta Tarentum urbem inclytam Calabriæ ab œbalio filio Telonis ut quidam uolunt cognominatam
Virg.in quarto georgicoꝝ.Nanq; sub œbaliæ memini me turribus altis:qua niger humectat flauẽtia
culta Gallesus corytium uidisse senem:& reliqua.Est enim Galesus:ut dixit Liuius libro.v.de secundo
bello punico Calabriæ flumen Tarento proximum per quinq; milia passuum.iuxta qđ castramætatus
est hannibal:cum arcem tarentinam obsedit. Alii uero quibus assentire uidetur Seruius:non aliã fuis
se dicunt in Italia œbaliam:nec id quoq; Virgilium intellexisse:sed cum dixit sub turribus œbaliæ in
tellexit:idest eorum qui ex œbalia Laconiæ in Italiam aduenere & turres iuxta Tarentum ædificaue
re.Nam ut rettulit Seruius. Lacones diu bello attriti ab athenien sibus: & in opiam uirorum timentes
præceperunt:ut uirgines cum quibusq; concumberent: quo facto cum Iuuenes de incertis parentib9
nati:originem suam deinde erubescerẽt:& partheniatæ idest de uirginibus nati appellarẽtur. duce Pa
lanto octauo ab Hercule nauigiis profecti uenerunt ad oppidum Calabriæ: quod Taras Neptuni fili
us condiderat:& id auctum habuerunt.
Oechalia cũ.œ.diphthongo &.ch.aspirato atq; unico.l.&.i.latino scribitur licet ex defectu librariorꝝ in
in quibusdã latinis codicibus non cũ.ch.aspirato ut diximus:sed magis cũ.t.aliquando legerimus:fuit
Laconiæ pars propinqua Thessaliæ:quæ œcaliæ nomen assumpsit a ciuitate eiusdem nominis:quæ in
illa erat.Ipsa uero ciuitas teste Homero.libro.ii.iliados ab œchaleo fluuio q circa illã ꝑfluit nomen
eiusmodi accæpit.In hac regnauit Eurytus pater ioles:qui cum filiam olim Herculi spopõdisset:& po
stea dissuadente filio denegasset:ut dixit Seruius super octauo æneidos indignatus Hercules illũ & fili
os interemit:atq; œcalium illius urbem euertit:dicente Virgilio:
Vt bello egregias idem disiæcerit urbes: Troiamq; oecaliam:ut duros mille labores
Sustulerit:Quin & iolẽ rapiens ita ardenter illã amauit:ut quæq; ab illa pateret: uti ab omphale regi
na Lydiæ prius passus fuerat:ad quem Deianira scribens apud ouidium in epistolis heroidũ inquit.
Gratulor oecalium titulis accedere nostris.
Victorem uictæ succubuisse quæror:& in eadem epistola subdit.
Ingreditur late lato spectabilis auro:
Qualiter in Phrygia tu quoq; cultus eras:

Dat uultum populo ſublime ſub Hercule uicto.

Oecaliam uiuo ſtare parente putes: ſed hæc deinde iole iubente Hercule ante mortẽ ſuam hyllo hercu lis filio nupſit: ut in dictione Hyllus uidimus.

Oecinyres prima cũ. œ. diphthongo ſequens cũ. c. exili &. i. latino penultima cũ. y. græco ſcribit̃: fuit te ſte Home. circa initiũ libri. xi. iliados: uir argiuus: qui donauit Agamẽnoni thoracem eximiũ.

Oeconomus cũ. œ. diphthõgo &. c. exili ſcribit̃: dr̃ a nr̃is diſpẽſator. Nã apud græcos οἶκος dr̃ domus & νόμος lex: nã decet diſpẽſatorem legẽ eſſe domus. Et ſic Ariſto. œconomica & œconomicus ſcribit̃.

Oecumenicus cũ. œ. diphthongo & abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: dictio eſt deducta ab οἰκουμένη: q̃ uniuerſum orbem deſignat quaſi uniuerſalis ille dicatur.

Oedipus cũ. œ. diphthongo &. i. latino atq; unico. p. ſcribitur: dictio ẽ cõpoſita ab οἰδάω: qd̃ ẽ tumor: & πούς pes: hoc ẽ pedum tumor. Nam ut Statius diuerſis in locis ſuæ thebaidos ſcripſit. Et Seneca in tragœdia: quæ inſcribitur Thebais. dum Oedipus matris utero teneret̃: & Pater laius Apollinẽ de naſcitura prole conſuleret. & ab Horaculo præcepiſſet ſe debere a naſcitura prole interfici natum puerũ paſtorum ſuorum armentoq; occidendum: tradidit: qui dum ætati cõpateretur: & regiũ imperiũ con temperare: oportet paruuli pedes gladio perforauit: & uimine ſuſpendit ad arborem quaſi in edia mo riturum. Quod ipſe apud Senecã in oedipo teſtatur dicens.

Medeo teſte damnauit parens:
Callidoq; teneros trãſtulit ferro pedes:
Et in alta nemora pabulum immiſit feris. Sed cũ uagitu Phorbantem paſtorẽ Polybii corinthioq; re gis ad ſe puer traxiſſet. ille cõſcius uinculis iã tumidum pedibus pueq; corinthio cuidã largitus ẽ: q læ tus ad Meropẽ uxorẽ Polybii regis liberis carentem pro magno munere dedit: illa una cum uiro. tanq̃ filium cælitus miſſum paterna charitate ſuſcæpit. Et pedum tumore oedipodẽ cognominauit. Cuius penultima breuis a poetis noſtris poni conſueuit: & declinatur huius oedipodis. Plautus tñ in penulo: ab oedipo pro oedipode in ablatiuo protulit. Hic cum ſemel Thebas pergeret ſphinge comperta eius ænigma diſſoluit: & monſtrum interemit. Vnde rerũ obſcuriſſimaq; interpres deinde dictus fuit. Itaq; hõ ille apud Terentium Dauus ſum inquit, nõ oedipus. Plautus in penulo. Nam iſti quidem heraclidæ orationi oedipi opus eſt coniectura: cui ſphingis ænigma diſſoluit.

Oenochonum cum. œ. diphthongo &. ch. aſpirato ſcribitur: fuit teſte Hero. Theſſaliæ fluuius in Pene um defluens: ut uidebimus in dictione Theſſalia.

Oenos cũ. œ. diphthongo ſcribit̃: dicitur apud nos uinum: ſed nõ urimur ea dictione niſi in compoſitis

Oenophoq; cũ. œ. diphthongo: &. ph. aſpirato ſcribit̃: uas eſt uinarium. Nam cõpanitur ex œnos: qd̃ eſt uinum & φορέω portãs: de quo Iuuena. in ſatyra. Credo pudicitiã: Totum œnophorum ſitiens: & Mar tialis in ſexto. Reddidit œnophori pondera parua ſui.

Oenotrii cũ. œ. diphthõgo: &. t. exili ſcribit̃: populi fuerũt ĩ italia: de qbus ſatis habuimus ĩ dictiõe italia

Oenus cũ. oe. diphthongo & initio ſcribit̃: fuit Parthaonis filius dicetne Acheloo apud Ouidiũ in octa uo metamorphoſeos: cum ad œneum regem ueniſſe. Accipe me generum dixit Parthaone nate: & fu it rex ætoliæ: cuius urbs regia Calidon cognominata fuit: ideo frequẽter rex legit̃ Calidoniæ: fuitq; pa ter Meleagri. & ob hoc Meleager a poetis dictus eſt. Ouidius in tertia epiſtolaq; heroidum.

Coniugis œneides uerſus in arma prece eſt.

Oenomaus cum. œ. diphthongo ſcribit̃: fuit filius Martis: rex Helidi & piſæ atq; Hippodomiæ pater: ut in ea dictiõe uidimus. Alius Home. teſte fuit uir pelopõneſius ab Hectore in bello troiano interfectus

Oenops ſimiliter ſcribitur: & fuit uir peloponneſis: ut idem poeta monſtrauit.

Oeſtrum cũ. œ. diphthongo &. t. ſcribitur: uolatile eſt paruum: Cui nomẽ aſilum romanũ ẽ: ut dixit Vir gilius in. iii. georgicoq;. Iuue. in tertia ſatyra. Non cedit Vento. Sed ut phanaticus œſtro percuſſus bel lona tuo diuinat. Et id ſane nomen a uoce quam edidi aſſumpſit.

Oeta cum o. &. e. ſeperatis uocalibus: &. t. exili ſcribit̃: ut late in. ii. horum cõmentarioq; lib. oñdimus: fu it rex colchoq; potẽtiſſimus: & teſte Home. c. x. odyſſeæ: filius fuit ſolis ex Perſa filia oceani. Nam ut ait Diodorus ſiculus hiſtoricus p̃ſtantiſſimus lib. hiſtoriaq;. v. Solem ferũt duos ex Perſa uxore procreaſſe filios: oetã ac perſem: oeta in Colcho regnauit. in Taurica Perſes: crudeles ambo efferiq; e Perſa filia Hecates ora ẽ ſupans audacia & inmanitate patrẽ: ut q̃ cruciaru hoium læta eo proferis appetere ſagit tis cõſueuerit. Quin & ad uenena mortifera cõficienda ſummũ ſtudiũ operamq; impendit q̃ aduenis in cibis exhibebat: unde & prima acconitum inueniſſe dicit̃. Quibus in rebus experta admodum & e docta: ueneno patrem primum ſuſtulit: deinde regno aſſumpto tẽplum ſtatuit Diane: cui hoſpites na uigantes ſacrificabant: exiſtimans crudelitate ſuum nomen clarius futurum. Poſthæc nupſit Cetæ pa truo: genuitq; liberos tres. Circem. Medeã. & Aegialeũ. Circe ad omnis generis uenenorũ cura uerſa multaq; herbaq; radicũq; uarias uires mirabileſq; repperit. Et quãuis matre Hecate in plurimis inſtru cta eſſet: multis tñ ab ſe de nouo inuentis oĩbus in ea p̃ſtitit. Hæc ſarmataq; regi: qui ab aliis ſcythæ di cunt̃ cum nupſiſſet: primum ueneno uirum abſtulit: deinde regno capto multa ui crudelitateq; regnũ uexauit: qbus ex rebus ex ipſo regno pulſam ad Italiam ueniſſe tradunt. Inq; eo promontorio: qd̃ te nũc quoq; ab illa circeum uocatur reſediſſe. Medeam quoq; tum a matre. tũ a ſorore ſingula uenefícia edo ctam diuerſis moribus uixiſſe ferũt. Nam cum oeta rex tum ſua natura: tum uxoris ſuaſu crudelis eſſet

& necandorum hoſpitũ mortem ſeruaret: illa hoſpites a uitæ diſcrimine eripiebat: & ſæpe a patre pre cibus & gratia pro damnatorum ſalute intercedebat: quãdoq; ipſamet ex cuſtodia captos dimittebat ob quod cũ Medea indies magis parentum crudelitati eſſet aduerſa: a patre ob timorem in liberam cu ſtodiam deſtinata fuit. Illa ad Solis oui templum: quod in littore ſitũ erat confugiens: iuxta littus am bulãs: argonautas noctu delatos conſpicit: a qua de hoſpitum cæde edocti: humanitatem uirginis exp ti ſunt: ut uidimus in dictione iaſon.

Oetha cum .œ. diphthongo & .th. aſpirato ſcribit̃: mons ẽ inter Theſſaliã & Macedoniã famoſus morte rogo & ſepulchro Herculis. Eſtq; teſte Plinio lib. xxv. naturalis hiſtoriæ hellebori herbæ: fertilis.

Oetoſyros cum .œ. diphthongo & .y. græco ſcribit̃ a græcis. Nam teſte Herodoto in tertio hiſtoriarum dicitur lingua ſcythica Apollo.

Oetus cũ .œ. diphthongo & .t. exili ſcribit̃: nã apud græcos eſt diphthongus ex .ω. mega & .ι. unde οἶτος ab illis ſcribit̃: ſed a nobis oetus traducit̃: Vt in ſecundo horũ cõmentariorum lib. uidimus: fuit frater Ephialis: & filius Alœi: pugnauitq; cum diis in creta: ut dixit Saluſtius: unde œtii campi dicti ſunt.

Oethym pria cũ .œ. diphth. ſequens cũ .th. aſpirato & .y. græco ſcribit̃: populi fuerunt iuxta pontum.

Ogdous cum .g. ante .d. ſcribit̃: fuit teſte Diodoro ſiculo lib. hiſtoriarũ .ii. Aegypti rex: quin & Vohore⁹ cognominatus ẽ: & Memphim condidit: ut uidimus in dictione memphis.

Ogygia ſecunda cum .y. græco: penultima cũ .i. latino ſcribitur: inſula eſt ut quidam ferunt phœnicii & ſyrii maris: Sic quoq; ab Ogygio rege in ea regnante cognominata: de qua Homerus in libro primo o diſſeæ νῆσον ἐς ὄγυγίην οτρυνομεν. Nam uoluit in ea poſtea regnum fuiſſe Calypſus: ut in dictione Calypſo uidimus.

Ogygius eodem mõ cum ſuperior dictione ſcribit̃: fuit teſte Seruio ſuper Silenum Virgilii thebanorũ rex ſub quo primum diluuium fuiſſe dixit Varro in prologo libri tertii de re ruſtica: quã longe antiqo rem urbana oſtendere conatur. Et fuiſſe tempus ait: quo rura colebant homines: nec ciuitates habebãt Et ſubdit: eſtq; uetuſtiſſimum oppidũ Boetiæ Thebæ: quod rex ogygius ædificauit: peractis iam duo bus milibus annoꝝ & centum. Sed ut diuus Auguſtinus de ciuitate dei lib. xviii. rettulit tẽporibus in quit ogygii regis: diluuium magnum factum eſt: non illud maximum: quo nulli homines euaſerunt ni ſi q in acra fuerunt. Sed tamen maius: quam quod poſtea tempore Deucalionis fuit.

Oicleus cum .i. latino diuiſa ſyllaba ab .o. ſcribit̃: nam neq; apud græcos c̃ diphthongus: fuit filius Anti phatis filii Melamphi.: dicente Homero in .xv. odyſſeæ. ἀντιφάτης μεν ετικτεν οικλῆα μεγαθυμον. Idem fuit pater Amphiarai argiui uatis.

Oileus cum .i. latino diuiſa ſyllaba ab .o. ſcribitur: ut de ſuperiori dictione diximus. Non enim poteſt eẽ diphthongus: ut Virgilius in primo. Vnius ob noxiam: & furias Aiacis oilei: fuit locrorum rex: & pa ter Aiacis oilei.

Olympus cũ .y. græco ſcribitur: quo nomine quattuor diuerſos legimus mõtes. Vnus ẽ inter Theſſaliã & Macedoniã altiſſimus: dicente Lucano in ſecundo. Nubes exceſſit olympus lege deũ. Alius ẽ in Gal lo græcia. Aliud apud myſſos: ad cuius radices urbs eſt Pruſa ab Hannibale ut ferũ extructa. Quartus eſt ſecus mare rubrum in Aethiopia. Haud longe ab Helipoli ciuitate: qui oriente ſole uſq; ad quintã diei horam flammas emittit. Adde quod de hoc dicit Claudianus in Stillcone: ſed ut altus olympi uer texquí ſpatio uentos hyemeſq; relinquit.

Perpetuum nulla temeratus nube ſerenum.
Celſior exurgit pluuiis: auditq; ruentes
Sub pedibus nimbos: & rauca tonitrua calcat.

Olympias eodem modo atq; .i. latino in penultima ſcribitur.

Olympioníces ſecũda cũ .y. græco: aliæ cũ .i. latino atq; .c. exili ſcribitur: is dicitur qui in olympico certa mine uicit: quaſi olympioꝝ uines. Ideſt uictor a νῖκη: quæ eſt uictoria.

Olor cum unico .l. ſcribitur: fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum ſexto Thraciæ rex: qui filiã ſuã He geſiphylen Melciadi duci athenienſium uxorem dedit. Eſt etiam olor auis alba: quæ alio græco nomie cygnus dicitur.

Olenos cum unico .l. & unico .n. ſcribit̃: ciuitas ẽ Aetoliæ: ut oſtẽdit Homerus in ſecundo iliados: iuxta quam aper ille calydonius occiſus dicitur. Aliam ponit ignius de aſtronomia poetica in Boecia ciuita tẽ eſſe: ſic quoq; cognominatã ab oleno Vulcani filio: de qua forte intellexit Seneca in troade: cũ ait.

Olenos tectis habitata raris. Quin & in ea amalteã capram nutritam fuiſſe quidam aſſerunt: q̃ poſtea ac cælum tracta fertur. dicẽte Ouidio in .xvi. epiſtolarum heroidum: Pleias & arctophylax: oleniumq; pecus. Et in libro faſtorum .v. Naſcitur oleniæ ſignum pluuiale capellæ. Et inde olenius ut Flora ad lu nonem apud Ouidium in eodem quinto faſtorum ait.

Quod petis oleniis inquam mihi miſſus ab oris
Flos dabit: eſt hortus unicus ille meis.

Olynthus cum .y. græco & .th. aſpirato ſcribitur: fuit ciuitas Sithoniæ iuxta atticam: quæ cũ ab atheuiẽ ſibus deficeret: & Plilippo ſe dediſſet. fuit demum ab athenienſibus euerſa.

Ombrici cum .i. latino & .c. exili ſcribitur populi ſunt iuxta illyricos: ex quoꝝ locis teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ tertio Capris & alpis fluuii uerſus noream in iſtrum cadunt

Omonyma cum.y.græco ſcribiť:eā dicūť quæ ſolum idem nomen habent:hoc eſt nō etiam rationem & traducuntur æquiuoca.

Omphatium cum.t.exili &.i.latino ſcribiť:eſt genus uini certo artificio confecti:ut oſtēdit Pli.li. deci moquarto natu.hiſto.& deriuať ab ο υφαξ:quod eſt uuā ſignificat acerbam.

Onager cū unico.n.ſcribiť:dicit a noſtris aſinus ſilueſtris.Nā cōponiť ex ονος:qđ eſt aſinus:& αγριος ſilueſter:de quo Virgi.in.iiii.geor.Sæpe etiā curſu timidos agitabis onagros.

Onchiſton cū.ch.aſpirato &.i.latio:atq;.t.exili ſcribiť:locus ē teſte Home.li.iliados.ii.i finibus thebaꝝ

Oneſicritus abſq; aliqua aſpiratiōe &.i.latino ubiq; ſcribiť:fuit philoſophus quidā quē nōnulli æginē ſem dicunt.Demetrius uero magneſius illū aſtipalenſem fuiſſe dixit:fuit Diogenis diſcipulus. Et ut Xenophon cū Cyro:hic cum Alexādro militauit. Et ut ille Cyri pædiam:hic Al exandri ſcripſit ini tia & ut ille Cyri:hic alexandri proſequiť laudes.Diciť etiam ſtilus utriuſq; quam ſimillimus.

Onyx cum.y.græco ſcribiť genus eſt lapidis in ſimilitudinē unguis.Nā onyx græce latine unguis diciť de quo Horatius in.iiii.carminū.Nardo uina mereberis nardi puus onyx eliciet cadum.Qui nūc ſul pitiis accubat horreis.ubi Acrō dixit:onyx metallū gēmæ ſimile:de quo unguenta odorata fiebāt par ua uaſa.Sed Lucanus de gēmis mihi locutus uidetur:cum dixit ad luxum oſtētādum. Totaq; effuſus in aula Calcabatur onyx.

Onytes cū.y.græco &.t.exili ſcribiť:nomē eſt uiri ꝓprū:qđ Donatus ſup.xii.ænei.Virgilii aut gentile aut patronymicū putauit:ſe tamen gentē ſcire fatetur.Sed ſeruī magis ſententia placet:qui propriū exiſtimauit:& deriuari puto ab onyx:ac forſitan onyces cū.c.exili primitus ſcriptum.

Onomatopœia cū.t.exili &.œ.diphthongo atq;.i.latino ſcribiť:eſt ονοματος ideſt nois: ποιησις fictio

Nā cū uocis cōfuſæ nomen ad imitandū ſonū effingimus:eiuſmodi figurā facimus:ut ouiū dicimus ba latū:boū mugitū:equoꝝ hinnitū:terribilis buccinæ ſonitū taratantara.

Ennius: At tuba terribili ſonitu taratantara dixit.hac etiā figura diciť turtur:grus:ſcropha: quæ no uiter cōperire nobis raro cōcediť:græcis uero teſte Quintiliano:inter maximas eſt habita uirtutes.

Onophrius cum.ph.aſpirato recte ſcribiť.nam deſcendit ab onos qui eſt aſinus.

Opheltus cum.t.exili &.i.latino ſcribiť:fuit uir troianus.

Opheltes cū.t.exili ſcribiť.fuit nauta tyrrhenus:de quo ouidius in tertio metamorpho. aſſumus en in quit ſotiorum primus opheltes.

Opites cum.i.latio &.t.exili ſcribitur:fuit uir argiuus.& ab Hectore in bello interfectus.

Opheleſtes cum.t.exili ſcribunť:fuit uir troianus.

Ophis cū.i.latino ſcribiť:apud nos ſerpēs. unde Cotta in arateis uerſibus apud Ciceronem in.ii.de na tura deoꝝ de ſerpente loquens inquit.

Quem clare peribent ophim cognomine græci:

Ophiulchus cū.i.latio &.c.exili ſcribiť:deriuať ab ophis.& diciť a noſtris ſerpētarius quem Seruius ſu per.xi.ænei. Aeſculapiū eſſe dixit.

Ophiophagi eodē modo ſcribitur:& hi ſunt qui ſerpentes mandūt.Nam quod apud græcos phago:a nobis mando dicitur.

Ophiogenes cū.i.latio & unico.n.ſcribiť:diciť ſerpentibus geniti:quos dixit Pli.li.vii.natu.hiſto. teſte Erato pgameno circa helleſpontū paruū genus hoīum fuiſſe ſerpētū ictus tractu leuare ſolitos: & ma nu ipoſita uenena leuare corpori.unde a ſerpētibus genus ttaxiſſe dicebantur.

Ophites cū.i.laio &.t.exili ſcribiť:ē teſte pli.in.xxxvii.natu.hiſto.genus marmoris maculas ſerpētinas detinētis:a quibus nomē ipſum aſſumpſit.

Opobalſamū cū unico.p.ſcribiť:& eſt ſuccus balſami:οποσ enim græce latie ſuccus diciť:unde & pro quocūq; odorifero unguēto aliquādo ſumitur.Iuue.in.ii.ſaty.Sed tñ unde Hæc emis hirſuto ſpirant opobalſama collo Quæ tibi.

Ops cū.p.ante.s.ſcribiť:fuit filia Cæli ex Xeſta:& ſoror uxorq; Saturni.Quā ut refert Seruius in un decimo ænei.græci Rheā uocāt. Vnde latinā dictionē ops nō græcā puto:& corrupit.o. ut ops opis. Diciť ēt copia:ſed in hac ſignificatiōe nominatiuus in frequēti uſu nō eſt:niſi in compoſitiōe:ſed tūc quoq; cōis ē generis ut hic & hæc inops huius inopis:uetuſtiſſimi tñ teſte Capro:hic & hæc & hoc ops & cops pro eo:qui ē opulētus & copioſus:quin & pro auxili proferebāt.Et Actiū quoq; de Hercule fir dicētem iducit.Quoꝝ genitor ferť eſſe ops gētibus pro opē ferē:& auxiliū gētibus Terētius iuno lu cina fer opem.ſerua me.obſecro itē i genitiuo apud ouidiū de remediis legiť.Carmis & medicæ phœ be repertor opis.At opes i numero plurali pro cēſu accipimus Hora.i quarto carminum:per damna per cedes ab ipſo Ducit opes:aiumq; ferro:de romano populo loquebatur.

Opis cū.i.latio i noiatiuo nympha fuit:ac primā pducit.ut opis ad æthereū pēnis auferť olympū.Vir gi.i.xi.Velocem interea ſuperis i ſedibus opim Compellabat.Eſt ēt opis teſte Herodo.in primo hiſto riaꝝ:ciuitas iuxta quā tigris proflu it:& mare rubrū ingreditur.

Opſonium cū.p.ante.ſ.atq;.i.latino ſcribiť:ſic.n.apud græcos οψωνιον ſcribiť:ſed ex nris.p.i.b.ob lit terarum uicinitatē:nōnulli cōuertunt:quod ſæpe fieri ſupra oſtendimus.Et ē q̄cqd comedendo ad ditur pani & uino.Ac ſecundam eius ſyllabam uti græci:ſic & noſtri producunt. Iuuenalis in ſatyra Atticus eximie Manubria cultellorum.

Ossea nō tñ his ulla unq̄ obsonia fiunt Rācidula.& sic uerbū obsono uł obsonor numeq; uł deponēs.
Ophthalmos cū.ph.aspiratis scribit̄:dicitur a nostris oculus:sed sic quoq; nō nisi in compositis quibus dā:& deriuatiuis trāscribit̄:ut opthalmia.quæ ē oculi infirmitas.Et triophthalmus lapis: ut teste Pli. in ultimo naturalis historiæ.tres homines oculos simul exprimit:& ægophthalmus lapis alius:qui caprinum oculum representat.
Opterus cum.t.exili scribitur:est autem ut Iuue. uidetur uelle ostendere.auis cum inquit in satyra Atticus eximie.apd quē scilicet tripherū Sumine cū magno lepus atq; aper ac epigardus.Et scythiæ uolucres:& phœnix opterus ingens.
Et getulus oryx hebeti lautissima ferro Cæditur.
Oreades cum unico.r.absque diphthongo:nymphæ sunt sic quoque cognominatæ ab oresi idest montibus quos inhabitare solebant.
Orestes absq; aliqua aspiratione ab emēdatissimis græcis semp scribit̄:& ab oros quod apud nos ē mōs deriuatum nomen dicunt:atq; ob magnitudinē illius:eiusmodi nomen sic quoq; a poetis effictū: quē instar mōtis fuisse dicūt. Vnde Solinus corpus eius inquit iussione oraculi apud taygetā montē inuentū est longitudinis cubitoq; septē:quoq; quolibet pedē & semis geometrica rōne dicit̄ cōtinere.Et fuit orestes Agamēnonis regis mycenaq; filius ex clytæmnestra cōiuge hic paruulus Hermionē Menelai patrui:& Helenæ filiā desponsauit.Sed cū opera Clitæmnestræ matris & Aegisthi adulteri pater Agamēnon a bello troiano q̄primū reuersus interficeret̄:quærit̄ hic similiter ab eisdē i mortē.Sed diligētia Electræ sororis a strophilo phocensi clā mycenis subtrahit̄:& seruat̄: Aegisthi interim: & Clytæmnestræ auxilio rapit̄ Hermione a Pyrrho Achillis filio:Sed cū creuisset orestes tpe & opportunitate captata clam Mycenas ītret:Atq; Aegisthū iteremit & matrē quā crudelissimis pœnis affecit post q̄ illa iā simul cū Aegistho anni septē regnauit:uel elegātissime hæc oia ꝓsecutus ē Sophocles in electrā atq; eurípides:Sed de nimia crudelitate a ciuibus icusatus orestes iudicio areopagitarū subire coactus est:a quo teste Cicerone ī oratiōe pro Milōe uariaris hominū sentētiis nō solū diuia:sed & sapiētissimi deæ snia liberatus ē.Interim interfecto Pyrrho:& recuperata Hermione:cōsiētia gestoq; exagitatus:ī insaniā & furias uersus:uidere sibi uidebat̄ matrē se ardētibus facibus:& serpētibus attis in sequentē dicēte Virgi.in quarto ænei. Armatā facibus matrem & serpentibus atris.
Cū fugit:ultriceq; sedēt in limie diræ.Sed cū illi fidus:ac perpetuus eēt comes Pylades:præfati Strophili filius:nō passus ē illū in insania præsistere:quin oportuna disquireret medicamina.Itaq; illum ad tauricā regionē in scythia ad Dianæ aram pro recuperanda sanitate cōduxit:comitibus etiā:ut nōnulli asserunt Hermione & electra:ubi deæ ex humana carne sacra fiebant.Sed cum moris esset aduena ꝓ eiusmodi sacrificio captiuate:contigit ut & ipse pro re tali caperet̄.Sed ab iphigenia sorore recognitus:quæ ibidē sacerdos numini ministrabat:ut in ea dictiōe uidimus:liberatus etiam ab omni insania euasit.Cū quo iphigenia ipsa ablato simulacro aufugit:& alia innumera sunt:quæ de illo poetæ loquunt̄:ita ut dicat Iuuena.Scriptus & intergo.nec dū finitus orestes.Præbebat enim mareriā omnibus uolentibus aliqua scriptitare.ob quod dixit Vir.in ænei.Scænis agitatus orestes.
Orexis cū unico.r.&.x.cōsonāte:atq;.i.latio scribit̄:ponit̄ a græcis pro appetitiōe.At uero Iuue. latinū feciſſe uł:& ꝓ monitu posuisse:quasi ab ore:& ex eo sit cōpositū:uñ ait in saty.Credo pudicitiā.Ducit̄ ante cibū rapidā facturus orexim:& i saty.Atticus eximie.Hic surgit orexis.Hic stomaco bilis.
Orchades cum.ch.aspirato scribitur:insulæ sunt oceani septentrionalis ultra britāniam:& circa tilem numero uiginti tres:quarum uiginti desertas:& tres coli nonnulli asserunt.Solinus tamen dixit illas hominibus uacare:& siluis:qui & herbis uinceis inhorrescere.Nōnullas uero dixit inherbidas: harenamq; & steriles herbas detinentes.
Orchestra secunda cū.ch.aspirato:ultima cū.t.exili subsequēte.r.scribitur:proprie locus ē in theatro uel amphitheatro:uel circo ubi saltabat̄..Nam deriuatur ab ὀρχοῦμαι:quod est salto. ut Possidonius orchestrā quatit alter.unde etiā ὀρχήστρις saltatrix dicit̄.nā ut refert Liuius in secundo bello punico.Cū ludi circenses apollini celebrarentur.& Hānibal nuntiatus esset circa Collinā urbi ingruere ōēs raptis armis concurrerunt.Reuersi postea cum piaculum formidarent:inuenerunt saltātē in circo senem quendā.qui cū iterrogatus dixisset se nō iterrupisse saltationē.ductum est hoc prouerbium Salua res est saltante sene:Sed ut plurimum pro toto theatro orchestra ponitur:ut Iuuenalis ī satyra Et spes & ratio:Quæque reportandis posita est orchestra cathedris:idest theatrum. Suetōius in uita Neronis:Mediaq; orchestra frequente populo epulatus est. Vnde & nonnunquam pro loco eminētiori ponitur ab eodem Iuuenale:ut in tertia satyra: Aequales habitus illic similesque uidebis Orchestrā &populum.Nam cum locus cōmodior ad spectandum pro senatoribus & maioribus præpararet̄: ab ipsis saltationibus inspectis nomen assumpsisse uidetur.
Orchites cū.ch.aspiarto &.i latino atq;.t.exili scribitur:genus est oliuarum:quæ teste Seruio in secūdo georgicorum:a græce etymologia:sed obscæna idest a testiculis nomen assumpserunt. Nam ὄρχεις testes dicuntur:quorum figuram retinent.
Orchomenus cū.ch.aspirato &.e.absq; diphthongo scribitur:ciuitas ē in Boetia thessaliæ conterminina.i qua fons erat tribus charitibus seu gratiis.& ueneri sacer.ut testatur ignibo ī astronomia poetica & Seruius super primum æneidos confirmauit. Ad hāc urbem Homerus in octauo iliados. inumera

quottidie nauibus deferri dixit in oratione Achillis ad Vlixẽ aiacem & Pœnicem.
Orchus absq; aliqua aspiratiõe scribit: cognomen est fluuii inferni: ab ορκος: quod est iuramentũ dedu ctum. eo quod per illũ hoc est stygem paludẽ: a qua teste Homero ꝓfluit: iurabant dii: nec peierare lice bat: Nã ut dixit Homerus in secundo iliados: fluuius est thessaliæ: qui ab inferna styge manat & in pe neũ defluit quem nec peneus recipit: sed olei modo supernatantem breui spatio portatũ abdicat: nec pœnales aquas diriscq; genitas argenteis sui miscerι permittit: & subdit Homerus: huius fluuii apud deos santissimum iusiurandum esse.
Oricalchũ secũda cũ. i. latio: seq;ns cũ. ch. aspirato: ultia cũ. c. exili scribit: dictio ẽ ex auro & χαλκον: qđ est æs cõposita. Sed au. diphthongũ cõuerit in. o. breuẽ scdm antiquoꝝ cõsuetudinẽ in quibusdã dicti onibus: ut supra ostendimus in secũdo horũ cõmentarioꝝ libro ubi de. au. diphthongo tractauimus. Nã aurichalcũ dicebat: quod teste Seruio in. xii. Virgilii apud maiores preciosius omnibus fuit metal lis: ubi multa grata de illo rettulit: quæ qui scire cupiet: ibi legere potuerit.
Orgia cũ. i. latio scribit: dicebant Bacchi sacra: primũ apud thrachas ab orpheo instituta: quæ ut aiunt a solis mẽstruosis celebrari statuit: ut eo potissimũ tpe a uiroꝝ cõmixtione diuerterent: quod nõ solũ ẽ abominabile: sed pernitiosũ uiris. Sed deinde ut illaꝝ obprobria tegerent: & a nõ mẽstruatus celebra ri permissum fuit. Et teste Seruio super. iiii. ænei. orgia olim apud græcos oia sacra dicebant: quẽad modũ apud latinos cerimoniæ. Quod luue. in satyra obseruasse uidet: ubi de sacris bonæ deæ: quæ si mili modo a solis mulieribus celebrabant: loquẽs inquit. Talia secreta coluerũt orgia tæda. Sed ut ait Seruius abusiue sacra liberi orgia dicunt: uel ab οργιζομαι: quod est furio: & οργι furor: uel ab ορεσι hoc est a mõtibus in quibus agitabant: incedebantq; crinibus passis: & indutæ pellibus damaꝝ: quæ græce nebrodes appellantur. nã νεβροσ græce latinæ dama uocatur. Virgi. in quarto georgicorũ pi ctis incinctæ pellibus ambæ. ideſt pellibus damarum: quæ uarii sunt coloris: ibantq; ut furis agitatæ cũ tibiis cymbalis & clamore: unde mænades hoc est furiosæ appellabant: ut in ea dictione uidimus: nec fas erat adesse uiuos: dicente Statio in achilleide.
Lex procul ire mares iterat præcepta uerendus
Ductor: in accessumq; uiris indicit antrum.
Nec satis est: stat sine dato metuenda sacerdos
Exploratq; aditus: ne quis temerator oberret
Agmine fœmineo tacitus surrisit achilles:
Orion cũ. i. latino scribitur: hunc dixit Hesiodus in theogonia fuisse Neptuni filium ex Euriale Mino is filia. Aristonicus & Pindarus aliam illius genesim descriptum dicentes. Hireum quendam semen fuisse: qui cum apud Thebas: teste Aristonico parui cultor eẽt agelli: uel i isula chio: ut dixit pindarus & iouẽ forte ac Mercurιũ hospitio excæpisset: petiit ab his: ut sibi aliquid libertorũ nasceret: dicebat enim se olim coniugem habuisse. ac illi ꝓmisisse nõ recepturum aliã: optaret tamen filiũ pro hærede. Et ut hoc facilius impetrare posset: bouẽ eius immolauit: atq; ad uescendum aposuit. Iuppiter uero & mercurius post epulas: ab eo coriũ e bone detractum popscerunt: atq; in illud quod fecerant urinæ in cluserunt. Et referente Ouidio: qui hoꝝ opinionem sequitur in. v. libro fasto.
Tunc super iniecta texere madentia terra.
Iamq; decem menses: & puer ortus erat.
Hunc hireus quia sic genitus uocat uriona.
Perdidit antiquũ littera prima solũ: ita ut iam oriona dicamus. Est enim urina græca dictio: quam illi ουρον dicũt. Sed deinde maxime excrescens uenator magnus euasit. Quẽ sibi comitẽ delia fecit. Et ut dixit Ouidi. ille deæ custos ille satelles erat itaque uenãdi artificio elatus: ausus: est. dicere nullum gi gni posse animal: quod nõ ipe superaret: ob quod uolentibus diis emisit terra paruum animal scorpio nem scilicet a quo superatus occubuit: dicente Lucano libro nono: ille scilicet scorpius minax nodis: & recto uerbere sæuus. Teste tulit cælo uicti decus orionis. Et dixit teste cælo: quia & orion & ille scor pius ad cælum tracti fuerũt. Voluit hic pleiadibus uim inferre: ut in dictiõe pleiades ostendemus Tẽ tauit & similiter teste Callimacho Dianã uiare: ob quod ab ea sagittis confixum illum dixit. idẽ Hora tius libro carminũ tertio: i quarta oda tetigisse uidet cũ ait. Tentator orion Dianæ uirginea domitus sagitta. Seruius uero aliã ab his: quæ diximus fabulã super. xi. ænei. Virgilii librũ rettulit quæ sane no bis satisfacere nõ potuit: iõ alios magis secuti sumus: & hẽt orion primã & secundam q̃doque breues & quandoque longas: ut in dictione arion uidimus.
Orithya secũda cũ. i. latio: penultima cũ. th. aspirato & diphthongo cõpacta ex. y. græco &. i. latio scri bit: fuit pulcherrima puella: & famosa filia Erithei athenaꝝ regis: quã cũ boreas adamasset & sibi con iugẽ dari postularet nec ꝓpetrare ualuisset: illã rapuit: & in thraciã secũ detulit. Ex qua zetũ & cala in filios ꝓcreauit: ut ꝓ uera historia retulit Eusebius in libro tẽporꝝ. Alia eodẽ noie regina fuit amazo nũ: quæ Marpesiæ matri succesit in regno: de qua Iustinus in. ii. epitomatũ li. locutus fuit.
Orithos cũ. i. latino &. th. aspirato scribit: fuit teste Herodoto li. histo. v. ciuitas iter macedoniã & epirũ iuxta quam: ut retulit Seruius in. x. ænei. naiscitur terhebitus arbor: de q̃ in sua dictione uidebius. ob quod Plinium dixisse puto in. xiii. naturalis hist. Terebinthus in macedonia breuis est arbos atq; fru ticosa Et Seruium qui dixit orithos ciuitas est epiri.

Oryx cū.y.græco ſcribīt:de hoc Plī.in.ii.naturalis hiſto.inq̄t:orygē appellat ægyptus feram: quā in ex ortu eius cōtraſtare & cōtueri tradidit:ac uelut adorātē cōſterni.idē i.viii. Solos oryges dixit cōtrario pilo uerſi:hoc ē ad caput uerſo:de quo Iu.i ſaty. Aticus exīe. Et getulus oryx hebeti lautiſſima ferro.
Ordeſſus cum duplicato.ſ.ſcribīt:ē teſte Herodoto i.iii.hiſto primus fluuioꝝ ſcythiæ:magnuſq̄ & ab oriente profluens cū iſtro miſceī.
Orodes ſine aſpiratione principii ſcribīt:nomē eſt uiri ꝓpriū:de quo Virgi.in.x.ænei.meminit & interp̄tari poteſt montanus.Nā ab opoς:quod eſt mons deriuaī.
Oroætes cum .œ.diphthongo:ultima cū.t.exili ſcribīt:fuit teſte Herodo.li.hiſto.iii. uir perſa & ſardiū præfectus:qui policratem ſamiorum tyrannum dolo captum ſuſpēdit.Hic poſtea iuſſu Darii. & opa aſtuq̄ Bagei in ſardis truc:datus eſt.
Ormenius cum.i.latino ſcribīt:eſt teſte Homero libro iliados.ii.ciuitas magneſiæ:idēq̄ Plī. in quarto naturalis hiſtoriæ confirmauit.
Orphanus cum.ph.aſpirato ſcribīt:& eſt dictio græca: quā nōnulli pupillum interpretari dicunt. Alii uero inter eas differentiam ponunt:& pupillum eum eſſe dicunt:qui caret quidem patre:ſed nō ꝓſidio paterno:cum tutore iuueī orphanus uero qui caret patre:præſidioq̄ paterno.& ſumopere deſideret illius opem:cū ſine eo male habeat.
Orpheus cū.ph.aſpirato & eu diphthongo ſcribitur:ut Virgliusi Damone.Orpheus in ſiluis:fuit theologus:& poeta gēte trax Oegarii fluuii filius. Alii dicūt Apollinis fuiſſe filiū ex muſa Calliope. hic teſte Diodo.ſiculo li.hiſto.v.doctrina melodiaq̄ ac poeſi exceſſit oēs quoꝝ extet memoria: & ſuauitate cātus p̄ceteris clarus fuit:idē citharā ab Apolline patre accæpiſſe dicīt a poetis:quā nuper ad ſimilitudinē teſtudinis Mercurius cōfecerat:& apollini dono dederat.Cuius modulatu & dulcedie nō ſolū homines ſed lapides & ſiluas in numeꝝ ſe motare cogebat:Dicente Oui.i.iii.de arte:Saxa feraſque lyra mouit rhodopeius orpheus. Tartareoſq̄ lacus trigēniūq̄ canē:& Virgi.in Dameta:Orpheaq̄ in medio poſuit ſiluaſq̄ ſequētes.Nā mortua Furydice uxore ad inferos pergēs:ualuit eos cithara ad cōmiſeratione deflectere:ita ut uxorē ſibi reſtituerēt. Sed ea iterū ꝓdita:qua illā ante tempus cōtra datā legem aſpexerat:ut elegātiſſime dixit Virgi.in.iiii.georgi.

Septem illum totos perhibēt ex ordine menſas
Rupe ſub aerea deſerti ad ſtrymonis undam
Fleuiſſe:& gelidis hæc euoluiſſe ſub antris
Mulcētē tygres:& agētē carmie quercus.Et in eodēloco Nulla uenus:nulliq̄ aīum flexere hymenæi.

Nā ab illo ſpretæ Cicones:quæ eū in uiꝝ habere quærebant inter orgya Bacchi:quæ ille idē inſtituerat:eum penitus lacerarūt.Cuius caput cū in oeagrū fluuiū ꝓiectū eſſet:una cū cythara leſbū peruenit:quod cum ſerpens edere uellet:ab Apolline ſacrificatū dicīt.Laertius uero Diogenes pro uera hiſtoria dixit illū nō a mulieribus diſcreptum:ſed flumine deperiſſe:idq̄ epigrāma in macedōia ſcriptū oſtendere:ubi a muſis ſepultus dicitur:& ut ait Ouidius.

Ille etiam thracū populis fuit auctor amorem.
In teneros tranſferre mares:citraq̄ iuuentam.
Aetatis breue uer:& primos carpere flores.Habeo huius antiq̄ſſimi poetæ hymnos ad deos ferre omnes:hēo argonautica:ſed nō illius opus eſſe dixit Ariſtoteles.Ponitur & nōnunq̄ adiectiue Orpheus ut Martialis in primo. Quicquid in orpheo rhodope ſpectaſſe theatro
Dicitur exibuit cæſas arena tibi.

Orſilochus cum.i.latīo & unico.l.atq̄.ch.aſpirato ſcribīt:fuit teſte Homero li.iliados.v.filius Alphei flumis q lato gurgite terrā interfluit pylioꝝ: & magni populi priceps fuit.Nā Orſilochus genuit Diodeū:Diodeus ipē gemios gēuit chretōa:& orſilocū:q gratificātes Agamēnoni menelaoq̄ una cū illis aliiſq̄ pricipibꝰ ad Troiā nauigarūt:& uno occubituri horæ momēto:quos ut ipē ait p̄ſtātiſſimos uiros:& i oī genere belādi pitiſſimos:magnanimus Aenea corā Agamēnone interemit.
Ortygia ſecūda cū.y.græco:penultia cū.i.latio ſcribīt:iſula ē in mari ægæo:q̄ & alio noīe delos dī.Sed ortygia cognomiata Solio teſte:qa in ea primū uiſæ ſunt coturnices:quas græci ortigias uocāt. Nos a ſono uocis qualias dicimus. Sed de ortygia talē Seruius ſup.iii.ænei.Et Lāctātius ſup primū thebaidos: fabulā retulerūt.Poſtq̄ inq̄t Iuppiter Latonā uitiauit:eius & ſororē noīe Aſteriē uitiare conatus eſt:quæ miſeratiōe numinū in auē cōuerſa fuit:quā nos coturnicē dicimus: At Iuppiter i aqlā ſe uertit:ut eā raperet.illa uero eadē miſeratiōe numinū in lapidē cōuertīt:qui diu ſub aquis latuit:ſed ſupplicāte ioui latōa ſup aquas deferri cœpit.Interim cū iuno Latonā grauidā perſentiſceret:in miſſo cōtra illā phytone ſerpente p oēm terrā plecuta.eſt.quæ tandem cū ad littora maris deueniſſet a ſorore ſuſcæpta fuit: dicente Ouidio li.vi.metamor.Errantē accæpit tūc cū leuis inſula nabat ſcilicet ortygia.In ea ergo inſula pepit latona Dianā & Apollinē a qbus delos ē cognomiata.ut in ea dictiōe uidimus.Nec paſſi ſūt eā amplius errare:ſed illam teſte Virgi.in.iii.ænei.Pius architenens oras & littora circū Errantē mycone excelſa gyaroq̄ reuinxit:Immotamq̄ coli dedit & contemnere uentos.
Ortygia eodē mō ſcripta:iſula alia fuit circa ſiciliam ex oppoſito ad plemmyriū ſiciliæ fluuiū: de qua Virgi.circa finem tertii ænei.ait. Sicano prætenta ſinu iacet inſula contra.
Plemmyrium undoſum:nomen dixere priores. Ortygiam alpheum fama eſt huc elidis amnem.

Occultas ægisse vias subter mare qui nunc
Ore aretusa tuo siculis confunditur undis. de quo in dictione aretusa satis uidimus.
Ortona cum .t. exili scribit: urbs est pelignorum circa adriaticũ pelagus.
Orthos cũ .th. aspirato scribit: & interptatur a nostris rectus: nec nisi in cõpositione eo utimur.
Orthographia cũ .th. & .ph. aspiratis: atq; ĩ penultia cũ .i. latino scribit: dici põt a nr̃is recta scriptura. Nã cõponit ex ορθος & γραφη: quæ est scriptura. Quintilianus uero recte scribẽdi scientiã interpretat.
Orthogoniũ cũ .th. aspirato & .i. latino scribit: dici põt ad uerbũ recti ãgulus. Nã componit ex orthõ qđ est rectũ & γωνιον angulus. Est .n. figura habẽs rectos angulos.
Orthodoxus eodẽ modo scribit: & latine recte opinionis aut fidei interpretat. Nã δοξα gloriam & existimationẽ: siue opinionem & fidem & sententiam designat.
Orthoepeia cũ .th. aspirato & diuisis uocalibꝫ scribit & pfert & teste Quintiliano dici põt emẽdata cũ suauitate uocũ explanatio. Nã cõponitur ox orthon: quod est rectũ & ἔπος carmẽ.
Orthocorybantii secunda cũ .th. aspirato: sequẽs cũ .c. exili: sequens cũ .y. græco: ultima cũ .t. exili scribit sunt teste Herodoto in .iii. histo. li. populi scythiæ quæ est in asia.
Oscylla & græcã & latinã põt etymologiã cõtinere: ut ostendit Seruius sup. ii. geor. Nã ex os q̃ est facies: & cylleo qđ est moueo cõponi dicũt: eo qđ teste Virgi. Oscylla ex alta suspendũt mollia pinu: idest facies quasdã pictas p funiculos: ut hinc inde moueri possint: & alta suspendebant pinu.
Osiris cũ .i. latino utrobiq; scribit: & fuit secundũ poetas græcos quos nostri sequunt: iouis filius ex Niobe filia Phoronei. licet eũ ægyptiũ fuisse lõgo pcessu referat Diodorus græcus historicus libro historiarꝫ primo. Hic ut græci & nostri affirmãt: cũ Phoroneo auo in argiuoꝝ regno succederet & per annos plures argiuis imperasset: Aegileũ fratrẽ regno achaiæ præfecit: ipse uero maioris gloriæ cupidine captus: ad ægyptios transfretauit: quos cũ suo summisisset imperio: isidẽ inachi filiã primũ io dictã & ad ægyptios effugatã: matrimonio sibi copulauit. Qua deinde magistra ægyptii litteras didicere. Osiris similiter cũ rudes eius loci homines multas res & homini q̃maxime conuenientes edoceret: diuinos ab illis est adeptus honores: dicente Tibullo.

Primus aratra manu solerti fecit osiris.
Et teneram ferro sollicitauit humum.
Primus inexpertæ cõmisit semina terræ.
Pomaq; non notis legit ab arboribus
Hic docuit teneram palis adiungere uitem.

Hic uiridem dura cædere falce comã. Et alia plura: quæ idem poeta prosequit. Sed tandẽ teste Callimacho ægyptio historico: quẽ secutus est Seneca in li. quẽ de sacris ægyptioꝝ cõposuit: cũ osiris a Typhone: uel ut ait Seruius sup. vi. ænei. a Typhone fratre occulte occisus & laniatus fuisset: & uxore isde diu ejus membra quæreret: nec inueniri possent: irascebatur in ægyptios regina & magnos quottidie in fletus prorũpebat: dicente Lucano circa finẽ octaui. Nos in tẽpla tuã romana recæpimus isim
Semideosq; canes & sistra iubentia luctus:
Et quẽ tu plangens hominẽ testaris osiri. Sed tãdẽ ad locũ deueniens philas: iuxta syenẽ extremã ægypti partẽ: cũ laceratũ illũ cõperisset: in maximos prorupit luctus. Et illic ægyptiis placata: ob cõperta mẽbra locũ græce philas: hoc ẽ latine amicas. teste Seruio super. vi. ænei. nominauit: & ad illum sepeliendum se accinxit: locũq; cõperit: & elegit pro illius sepultura tutissimũ: & transitus difficilimi: hoc est insulã abatõ: quæ inaccesibilis interpretatur: eo quod sit in palude iuxta mẽphim limosa: & papyris undiq; implicita: in hac illũ sepeliri curauit: & paludẽ stygẽ: hoc est mærorẽ uocari uoluit: Nec illã trãsire aut ad insulã quẽuis posse accedere statuit: nisi certis diebus: & quibusdã prius sacris imbuti & initiati essent. Siquis forte in ea palude deperisset: nec cadauer cõperi posset: centũ annis ut pfati ferũt auctores illi sacra quædã officia soluebant. Quod Virgilius ipe tetigisse uidet: cũ in .vi. ænei. ait: Cẽtũ erãt annos: uolitantq; hæc littora circũ. Sed cũ deinde ægyptiis apparere cœpisset bos instar numinis: putauerũt illũ Osirim esse: & ut deũ adorare cœperũt. Et cõmutato noie Apim illũ uocauerũt: hoc ẽ bouẽ Sic .n. bos eoꝝ ligua apis uocat. Ouidi. in .ii. de fine titulo: Et comes in pompa corniger apis erat. Nã teste Solino in collectaneis: & Plini. in. viii. natura. histo. bos insignis ex improuiso illis apparet: quem certo tempore detinent: & adorant. Et ut nõnulli ferũt: per annũ illũ detinere consueuerunt: alii per decẽnium dixere. Deide referentibus præfatis auctoribus statuto die sacerdotes illũ i sacro fonte submergunt. Mox alter nec sine publico luctu quærit. Nam donec aliũ inumerint instar Isidis mærent. Sed nõ diu quærit. Quẽ compertum centum antistites memphim cum puerorum gregibus populoque: & omni musicoꝝ genere psequunt: dicente Tibullo.

Te canit: atq; suum pubes miratur osirim
Barbara mẽphitẽ plangere docta bouẽ. Et Ouidi. in. viii. metamor. Nunq̃ satis quæsitus õsiriris.
Semp .n. pdũt: semp & inueniũt. Quo sane inuẽto populus mira applaudẽs lætitia magna cũ uoce salutat. Quod tetigit Iuue. in saty. quæ incipit: Stemata quid faciũt: cũ ait.

Salue getulice: seu tu . Ciuis & egregius patriæ contingis ouanti.

Syllanus quocũq; alio de sanguine rarus. Exclamare libet populus quod clamat osiri.

Inuento. Quin & Pli. ac Solino referẽtibus ad motu: & statiõem Apis ægyptii ipsi oia mouẽt: & stant

delubra quibus ſuccedit. aut incubat: myſtice thalamos nominant: dat oſa manifeſtantia de futuris. ſi lud maximum ſi de conſultantis manu cibum capiat. deniq; auerſatus Germanici Cæſaris dexterā p- didit ingruentia. Nec multo poſt Cæſar extinctus eſt. pueri & Apim gregatim ſeqnentes uelut lym- phati futura p̄cinūt. Bos illo oſtēdit fœmia in anno ſemel: & ipſa nō abſq; certis inſignibus: quæ atq; i uēta: & oblata ē ſtatim: eadē die neci dat. Apis naturale mēphitici celebrāt litatiōe pateræ aureæ: quē p̄ſiciunt in nili ſtatim gurgitē: ſed cur etiā dictus fuerit Serapis: in ea dictiōe uidimus. Sane teſte Ser- uio ſup. iii. ænei. in iſidis ſacris imitatio eſt inuēti Oſiridis: quē ipſa eius uxor dilaniatū a Typhone illi- us fratre per totū orbē requiſiſſe narrat. Sed ex alio capite Lactantius in primo diuinarum inſtitutio- nū iſidi ſacra fuiſſe monſtrauit. Nam ut ait iſidis ægyptiæ ſacra ſunt: quia filium paruulum perdiderit & inuenerit. Nā primo ſacerdotes eius deglabrato corpore pectora ſua tundunt: lamentanturq; ſicut ipſa: quæ perdiderat natū fecerat. deinde quaſi inuentus puer p̄ducit: & lætitiā uertitur ille luctus hæc ille. Nā ut teſtis eſt Herodo. li. hiſto. ii. reliquerat Oſiris filiū Horꝝ nomine: quem ut nōnulli ferūt. poſt patris mortem ſemel illum amiſit. Vnde timens ne id idem filio: quod olim patri cōtingiſſet: in mæ ſtiſſimos prorupit fletus: ſed illo tandem inuento: maximam in lætitiam luctum conuertit. Quod eius ſacerdotes in illius ſacris repræſentāt. De quibus locutus eſt Iuue. quum ait in ſatyra Credo pudi citiam. Plangentis populi currit deriſor anubis. Erat autem Romæ templum iſidis iuxta campum martium: ut Iuuenalis in eadem ſatyra oſtendit: cum ait: Contra ſuperſtitioſas romanas: ſi cādida iuſ- ſerit Io. i. iſis: quæ olim i cādidam uacam fuerat commutata: anteq̄ in ægyptū auffugeret: ibit ad ægy ptī fluem calidaſq; petitas.

Ameroe portabit aquas: ut ſpargat in ædem.

Iſidis antiquo: quæ p̄xima ſurgit ouili. i. campo martio: in quo ſepta quædā inerant in ſpeciem ouilis Nā loca erant tabulatis concluſa: in quibus ſtans præfectus urbis: cū aliis urbis principibus: ſuffragia conferre conſueuerat. Quare a poetis nōnunq̄ ouilia p̄ eiuſmodi ſeptis poſita fuerūt. ut Lucanus in primo. Et miſeræ maculauit ouilia romæ. Vtebāturq; etiā in ſacris iſidis cymbalis q̄buſdā: q̄ ægyptio uocabulo ſiſtra uocabant: quibus: ut nōnulli graues uiri aſſerunt: nūc puellæ florentinæ utuntur. His itaq; ſupra uidimus: ad luctū populū incitabant. Vnde Iuue. uerba illius referēs qui putabat eſſe deos & peierabat inquit in ſatyra Exemplo quodcuq; malo.

Decernet quodcūq; uolet de corpore noſtro
Iſis & irato feriat mea lumina ſiſtro.

Dum uel ego cæcus teneam: quos abnego nummos. At uero Laertius in procœmio libri de uitis phi- loſophoꝝ refert ex philoſophia ægyptia materiā principiū fuiſſe: & Solem & Lunam eſſe deos: unum Oſirim: alterā iſim appellatos. figurateq; illos loqui per cantaꝝ & ſerpentē: accipit remq; & alia nōnul la animalia teſte Maneto. Quod ſane de ſerpente Iuuenalis perſenſit: ac nō aliud intelligere uoluit cū dixit in ſatyra Credo pudicitiam: & mouiſſe caput uiſa eſt argentea ſerpens illius lachrymis. Et hoc ideo quia ſubdit: Scilicet & tenui pepono corruptus oſiris: ideſt uili pepone. Nam hic pepo pepōis: & hic pepōus peponi declinatur. Et hæc de oſiride ſecundū græcos & latinos poetas dicta ſufficiāt. Dio dorus uero ſiculus uarias & longas diuerſarum nationū Oſiris atq; iſidis theologias rettulit: quas ſi qs uidere cupit: apud illū uariis in libris: ſui operis legere poterit: nobis ea retulliſſe ſufficiat: quæ ad poe tarum noſtrorum explanationem uenire poſſunt.

Oſſa cum duplicato. ſ. ſcribitur: mons eſt teſte Solino in finibus theſſaliæ centaurorum ſtabulum cum tanta pinorum copia: quod in flexione atq; reflexione ramorum tonitrum p̄ræſentetur: quod luca- nus in primo tetigit cum ait: It tantus in æthera clamor.

Quantus pini feræ boreas cūm thracius oſſæ
Rupibus incubuit: curuato robore preſſæ

Fit ſonus: aut rurſum redeuntis ad æthera ſiluæ. Nunc Seneca dixit olympo olim fuiſſe coniunctum.

Oſtrea cū. t. exili ſcribit. piſces quidā ſunt itra cōchas degentes: ut Ouid. in. v. faſtoꝝ: Oſtreaq; in cōchis tuta fuere ſuis. Et Iuuena. in quarta ſatyra: Oſtrea callebat primo deprehendere morſu. Nec habet la tinitas teſte Seruio ſuper primū georgicorum: propriū nomē animalis: qd̄ neutri ſit generis.

Oſtrū cū. t. exili ſcribit. eſt purpura: ſic quoq; dicta ab oſtrea: in qua ſarpiſis comperitur apud tytum ex cuius ſanguie tigitur purpura.

Oſtracon abſq; aliqua aſpiratiōe ſcribit: dr̄ apud nos teſta. Et ide oſtracopos quē nos fictiariū uocam⁹.

Oſtraciſmus abſq; aliqua aſpiratiōe. & cū. i. latio ſcribit & ab oſtracho deriuat. Nā cū apd atheniēſes ali qui ad arripiendam tyrānidem ob potentiam: uel popularem gratiam: uel aliā quamuis cauſam p̄xi- mi uiderent: obligabāt ex lege ciues eius: de quo ſuſpicabant nomē teſtis ſcribere quod cū certū ſu- peraſſet numeꝝ: illū qnquēnio toto exulare iubebāt: hocq; ad debilitādas opes frangendāq; potentiæ audaciā: & frangenda illius hominis icrementa ſanciuerant: ut teſtis ē Diodorus i. xi. hiſtoriaꝝ libro. Et Demoſthenes i oratiōe pro Etheſiphonte. & Ariſtoteles in politicis. Quā legem cum ſyracuſii ab athenienſibus ſemel acciperent: & id nomē nō teſtis: ſed oliuæ foliis inſcribent petaliſmum nō oſtro ciſmum uocauerūt: hoc ē a foliis: quæ petala uocabantur.

Otanes cum. t. exili ſcribit fuit uir nobilis perſa: & unus ex his: qui cum Dario in magum coniurarunt ut uidimus in dictione Darius.

Otrieus enm.t.exili ſcribiť:hic teſte Porphyrio ſup.iii.iliados libro:& Mygdonus fratres fuerunt Hecubæ filii Ciſſei:& patrueles Polymneſtoris:a quo otriadem patronymicum deductũ puto.
Otriades cũ.t.exili &.i.latino ſcribiť:patronymicũ puto deductũ ab otrio:de quo Vir.Păthus ōtriades
Othryx cũ.th.aſpirato&.y.græco:ſequente.x.conſonante ſcribiť:mons eſt theſſaliæ uerſus meridiẽ ex oppoſito ad oſſam diſpoſitus.ut oſtendit Herodo.in.vii.Et ut dixit Pli.in.iiii.natu.hiſto.lib.patria fuit lapitharum.Vnde Virg.in.vii.Deſcendunt ċentauri homolem othrymq; niualem.
Oxia cum.i.latino ſcribitur:licet apud græcos ſit diphthongus.ei.ſed abiecta.e.retinetur.i.producta ut in ſimilibus ſæpe diximus:dicitur a noſtris acutus.
Oxys cum.y.græco ſcribiť:& dicitur ſimiliter apud nos uelox citus acutus.
Oxy cũ.y.græco abſq; finali.s.neutrum ẽ:& id idem:quod ſuperior dictio in maſculino deſignat.
Oxyſchœnon ſecunda cũ.y.græco:penultima cũ.ch.aſpirato:&.œ.diphthongo ſcribiť:dicit a noſtris: teſte Pli.xxi.naturalis hiſto.iuncus marinus.Nã componit ex orys q ẽ acutus:& σκοινος funis:quaſi acutus funiculus.Cuius plura genera ponit Pli.unum qđ oloſchœnon uocat:quaſi p totum ſiue æqualiter funis:quod ad uitalia utiliſſimũ dicit:quia mollis eſt:& carnoſus.Aliud melanchrus cũ.ch.aſpirato.i.fuſcus:cuius uſum ad naxas conuenientem dicit.Aliud dixit eſſe genus iunci triãguli:quem cyperum uocat:cum.c.exili &.y.græco ſcriptũ:quod apud aliquos ſilignum traductum comperi.
Ouum ex græco deducit:qđ eſt ωον p interpoſitionẽ.ſ.unius.u.conſonãtis inter duo uocalia hiatus cã ut ſupra in prima horũ cõmentariorũ libro uidimus:cuius prima eſt.ω.mega:& naturaliter longa apud illos.Vnde & apud nos ſimiliter ꝓducitur.Iuue.in ſatyra Credo pudicitã inquit.Niſi ſe cẽtum luſtraue rit ouis:& inde ouatarica.i.falſa:q̃ corrupto uocabulo butarca dicimus.Nam ταρικον falſum eſt.
Ouis pro pecude a græcoſimiliter trahitur quod ẽ ϝοῖα ſicut in ouum hiatus cã interponimus inter duo uocalia.u.conſonantẽ.Et qui prima a apud græcos cõtinet.o.paruũ:quod ſemp eſt breue:ſimili modo apud noſtros primã ſemp corripit:ut Virg.in bucolico:Parcite oues nimiũ procedere: non bene ripæ Creditur.Et ſimilirer ouo ouas uerbũ:qđ ab oue deſcendit prima breuiat:ut idem in primo georg.lib.
Omnis quam chorus & ſotii comitentur ouãtes.

p

Achynus cũ.ch.aſpirato &.y.græco ſcribiť:eſt ſiciliæ promontoriũ uergens in auſtrũ ſeu mauis ad meridianã plagam:& ab aeris craſſitudine teſte Seruio ſup.iii.ænei.cognominatum.Nã Pachi græce latine pingue:& craſſum interꝓtatur:huic propinqua eſt ſyracuſa.Pactyas cũ.c.&.t.exilibus:atq;.y.græco ſcribitur:Fuit teſte Herodo.lib. hiſto.i.Vir lydius:qui ſardis perſuaſit.ut a Ciro deficerent.
Pædia prima cũ.æ.diphthongo:ſequẽs cũ.i.latino ſcribiť:Nam licet apud græcos ſit in penultima.ei.diphthongus:a noſtris tamen abiicitur.e. & retinetur.i.producta:& teſte Gellio dicit apud nos eruditionem inſtrictionemq; in bonas artes.

Pædaretus prima cũ.æ.diphthongo:ultima cum.t.exili ſcribiť nomen fuit uiri proprium:ſed nomen ẽ compoſitum expædia:quæ eſt diſciplina: & ἀρετη uirtus.
Pædagogus cũ.æ.diphthongo ſcribitur:interpretaturq; apud nos pueri ductor.Nam παιδ a noſtris puer traducitur:& αγογος ductor:& ſimiliter quæ ab ea dictione pæs deducuntur: cum.æ.diphthongo ſcribuntur:ut pædotriues.i.ludi litterarii præceptor.
Pædico cũ.æ.diphthongo &.i.latino atq;.c.exili ſcribiť:& ſimiliter a παιδ:qui eſt puer deducitur.Atq; apud nos puerarius interpretatur:is eſt:qui pueros ad libidinem affectatur.
Pæan cũ.æ.diphthongo:ꝓprie laus eſt Apollinis:q̃ in illi9 honore canitur.Virg.in.vi.ænei.Lætũq; choro pæana canentes.Et lib.ii:de arte amandi Ouidius. Dicite io pæan:& io bis dicite pæan.
Decidit in caſſes ꝑdapetita meos.Et abuſiue oĩum deorũ laus dicit:unde Pindarus opus ſuum quod & hoium & deorũ continet laudes:pæana inſcripſit.Ponit ĕt & p ipſo Apolline:unde & carminis nomen tractũ putãt:& nũc quoq; a παιω:quod eſt ferio deducitur:iuxta qđ Iuue.in ſatyra Credo pudicitiã inquit. Parce precor pæan:& tu depone ſagittas. Nil pueri faciunt:ipſam configite matrem.
Amphion clamat:ſed pæan cõtrahit arcũ.Nã cũ primo phytonẽ ſerpentẽ:q matrẽ in ſequebať ſagittis confecerit:fuit laudibus & carminibus a populis ſublimatus:quæ qa a feriendo & ſagittatione cauſam aſſumpſerũt pæana ſunt uocitata.Itaq; genus ẽ pedis pæan:ex quo carmen conficiebať:q duplex eſſe dicit.Nã aut cõſtat ex lõga:quã tres breues ſubſequunť:aut ex tribus breuibus & lõga poſtrema.
Quorũ alterũ Ariſtoteles ipſe principiis alterũ clauſulis aſſignauit.Nãq; pedes & numeros uir ille clariſſimus nomini uerſu mõ uerũ ĕt ſoluta in oratiõe ſeruãdos cenſuit:& in ſcriptis ſuis dactylũ & tribrachũ reiecit q̃ſi nimiũ elatos pedes:& altius exaggeratã orationem redentes.Rurſuſq; iambos & trocheos q̃ſi nimiũ depreſſos renuit:& pæana ut diximus cõprobauit.Nec ab hoc pæantius.i.philoctetes deducit quamuis ſagittariæ artis fuerit peritiſſimus.ut oſtendit Homerus in.ii.iliados ne. ſcilicet exclementiæ Apollinis derogetur.Et ab hoc alio mondo a græcis ſcribiť:uidelicet cũ.œ.diphthõgo & nõ cũ.æ.quẽ admodum qum p Apolline aut eius carmine accipiť:ut in in ea dictione uidebimus.
Pæon cum.æ.diphthongo ſcribitur:at uero græci alterum.e.poſt diphthongũ: & ante ultimam interponunt:ac ſcribunt pæeon:fuit medicinæ artis peritimus:quẽ Homerus in.v.iliados:dixit curaſſe Plutobem i cælo grauiter in terra ab Hercule uulneratũ:appoſitis ſcilicet uulneri mitigatoriis medicamẽtis. Ab hoc pæoniam herbam comptam & cognominatam aſſerunt.

Pæonia cũ.æ.diphthõgo &.i. latino ſcribitur: dudum fuit regio: ut ferunt ab herba pæonia: quæ in illa
abũdabat: cognominata: poſtea a rege dicta emathia: & pæones populi: qui teſte Hero. in. vii. hiſtoria.
lib. iuxta pangæum promontorium emathiæ conterminum ex latere ſeptẽtrionis inhabitant: Sed eã
iam eſſe partem Macedoniæ dixit ſuſtinus in. vii.
Pægma cũ.æ.diphthongo ſcribit̃: dicitur a noſtris ludus: nã deſcendit a παίζω uerbo græco: quod apud
nos eſt ludo: quo uocabulo uſus eſt Plinius lib. xxxiii. cum ait. C. princeps in circo pægma duxit: i quo
fuere argenti põdo. cxxxiiii. luue. ſimilit̃ in ſatyra. Criſpini. Et pægma & pueros inde ad uelaria raptos
Nã cum iudis pueri immiſcerent̃: inde ad uelaria & loca tecta ac ſecretiora nõnunq̃ raptabant̃ ad ſtu-
prum. Ponuntur & nonnunq̃ pægmata pro amphitheatris & locis ubi pægmata agitabant̃. Martialis
lib. i. Hic ubi ſidereus propius uidet aſtra coloſſus: Et creſcũt media pægmata cælſa uia. Et a pægma de
ducitur pægnia per diuiſionẽ olim de. m. factum. in. n. &. i. quæ ludibria dicuntur.
Pæſtum cũ.æ.diphthongo &. t. exili ſcribit̃: oppidum eſt lucaniæ tanta cæli indulgẽtia redimitũ: quan
ta inter alias delitias ſufficit fructus quoſdam bis in anno ꝓducere: de quo Vir. in. iiii. georgico. Biferi-
q; roſaria pæſti: & Ouidius: Caltaq; pæſtans uincat odore roſas.
Paganus cũ unico. n. ſcribit̃: dici põt uillanus: hoc ẽ in uilla natus. Nam cũ iuxta fontẽ: q græce πηγὴ di
cit̃: uilla fieri cõſueuerit: deductũ eſt uocabulũ paganus. i. uillanus. luue. in ſatyra. Quis numerare q̃-
at inquit· Citius falſum ꝓducere teſtem Contra paganũ poſſis. Et perſius. Ipſe ſemipaganus.
Pagus ꝓ uilla a latinis ſcribit̃: & profertur: & a πηγὴ: qui eſt fons deducit̃: eo qđ iuxta fontẽ uilla ſemp fi
eri conſueuerat. Vir. lib. georg. iii. Præmiaq; ingentes pagos: & compita circũ Theſidæ poſuere.
Palæſtina ſecunda cũ.æ.diphthõgo penultima cũ. t. exili &. i. latino ſcribitur: eſt teſte Plinio in. v. natu.
hiſto. prouincia in Syria Arabiæ contermina: dictaq; eſt a philæſtin urbe: quæ in eo eſt metropolis.
Palamedes cũ unico. l. &. e. ante. d. ſcribitur: fuit Naupli euboiæ regis filius: forma elegans: & facundia:
atq; grandi animo prædit̃us: qui cum aliis græcoꝝ principibus ueniſſet ad Troiã. Vlyxis fraude neca-
tus fuit: ut oſtendit Virg. in. ii. æneidos. & Plinius de illo in. vii. naturalis hiſtoriæ ait.
Palæſtra ſecunda cũ.æ.diphthongo: ultima cũ. t. exili ſcribit̃: dici poteſt latine luctatio. Nam nudi pal-
mis ſe homines depalmabant. Virg. in. vi. æneidos: Pars in gramineis exercẽt membra palæſtris. Itaq;
componit̃ ex παλαίω: quod ẽ iteꝝ: & πατάσσω ferio: uel percutio: & ut teſtis eſt Seruius ſup. iii. æneidos: pri
mum apud athenienſes: palæſtræ ludus compertus fuit.
Palæmon ſecũda cũ.æ.diph. ſcribit̃: nomẽ fuit marini dei ꝓpriũ: q latine portunus ẽ dictus dicẽte Oui.
in. vi. faſtoꝝ. Quẽ nos portunũ: ſua lingua palæmona dicet. Et hoc ideo Seruio ſup. v. ænei. qa portu-
bus p̃eſſe dicebat̃: fuitq; Athamantis thebaꝝ regis ex inone filia Cadmi filiius: cũ quo mater p̃cipitẽ ſe
dedit in mare. Vnde matinus ille deus euaſit. Alius fuit Phinei regis arcadiæ filius ex coniuge Stheno
bæa. Alius fuit grãmaticus ætatis Quintiliani: de quo in primo inſtitutionũ meminit cũ ait. Alii tũ ex
idoneis dũtaxat auctorib⁹ octo grãmaticæ ptes ſecuti ſunt: ut Ariſtarchus & ætate nr̃a palæmõ: de quo
luue. in ſatyra Crædo pudicitiã meminit: cũ ait. Odi Hãc ego quæ repetit uoluitq; palæmonis artem.
Paliſci cũ unico. l. &. i. latino: atq;. c. exili ſcribit̃: fuerũt duo fratres: ut ẽ apud Macrobiũ in ſaturnalibus
iouis filii & Thaliæ nymphæ. Seruius uero ſup. ix. ænei. & Lactãtius ſup. xii. thebaidos: dixerũt Aenæ
nymphæ: de qbus talẽ fabulã refert Macrobius: in Sicilia fluuius ſemetus eſt: iuxta hunc Thalia nym-
pha a ioue cõpreſſa metu iunonis aptauit: ut ſibi terra dehiſceret: qđ ubi factum eſt: & maturi ptus tp̃s
aduenißet terra: recluſa ẽ: & duo infantes ex utero Thaliæ progreſſi emerſerũt: appellatiq; ſunt paliſci
a πάλιν quod rurſus: & hiſco: uel qa poſt hiatũ materni uteri: hiatu rurſus terræ ſint egreſſi: uel qa bis
terra apta ſit in ingreſſu. ſ. nymphæ cum illis: & egreſſu quaſi iterum apparentes. Vnde ait Virgil. Se-
metia circum Flumina pinguis: ubi & placabilis ara paliſci: hoc eſt teſte Seruio: qa humanis hoſtiis olĩ
illis ſacrificabatur: & mitioribus deinde inductus ẽt placati ſunt. Vel ſecundũ Macrobiũ: quia ſi qs pro
furto peieraſſet ſine remedio necabatur in fluuio.
Paliurus cum unico. l. &. i. latino ſcribitur: herba eſt ſpinoſa & aſperima: de qua Virg. meminit in buco
lico. Carduus & ſpinis ſurgit paliurus acutis.
pallas cum duplicato. l. ſcribitur hãc dicunt poetæ iouis filiam ſine matre. Ita cũ uideret Iuppiter Iuno
nem uxorẽ non ferentem filios: percuſſo ſibi capite palladem armatam miſit: dicente Lucano in libro
ix. Hanc & pallas amat patrio: quæ uerticæ nata ẽ. Et Ouidius libro faſtorum. iii. An quia de capitis fer
tur ſine matre paterni Vertice cũ clypeo pro ſiluiſſe ſuo: hãc eandẽ Cice. li. de natura deoꝝ tertio belli
fuiſſe inuentricẽ: ac principem dixit Ob quod a nonnullis Bellona uocata fuit. ſoror ſcilicet & auriga
Martis: dicente Statio. Regit atra iugales Sãguinea bellona manu: lõgaq; fatigat Cuſpide. Nãq; toruã
oculis: & armis inſignẽ longamq; cum clypeo chryſtalino ferre aſtam: & pictum habuiſſe peplum di-
cunt poetæ. Quin & uirgo fingit̃: & innupta. ut Virgilius in. ii. ænei. Pars ſtupet innuptæ donum exi
tiale mineruæ. Sed cum ipſi uirgini palladi pallas Gigas Titani filius deorũq; inimiciſſimus. Vel ut ci
cero uoluit: eius paer uim inferre attentaret: eũ illa ſua uirtute peremit. A quo: ut quidã aſſerũt & ipſa
pallas poſtea dicta fuit. Nam primo quidẽ Tritõia dicebatur: quia iuxta tritonidis plaudem primitus
cõperta dicitur: ut in dictione Triton late uidebimus. At uero græci omnes grammatici: quibus ma-
gis adhereo: a πάλλω uerbo græco dictã putant: quod apud nos uibro interpretatur: eo quod haſtam
uibrare conſueuerit: docueritq;. Fuit etiam cognomiata Miuerua: quaſi ui ipſa mineṫ: ut interp̃tatur

est Baldus apud Cicero. in. ii. de natura deoꝝ: uel ut alii nõnulli uolunt: ꝙa sit ipsa minuet neruos eo ꝙ qui optimis artibus uerũ laborem impendunt: uires corporis minuere dicanť. Nam ipsa eadem sapiẽtiæ dea & oium artium inuentrix appellatur: eo ꝙ teste Seruio sup. ii. Virgilii æglogam: de capite iouis est nata. Vnde lanifices: fullones: tinctores: testricesq; puellæ: teste Ouid. libro fastorum. iii. eius festum religiose celebrabant: & subdit Ouidius. Hanc cole: qui læsis maculas de uestibus aufers.
Hanc cole ueleribus: ꝙsquis ahæna paras. Et idẽ. iii. de fine titulo. Artifices in te uerte minerua manus
Ob quod Seruius sup tertiam æglogam. illi digitos consecratos: ut genua Misericordiæ dixit. Sed cũ nihil excellentius sit ingenio: quo uniuersa reguntur. Et ipsa ingenio nata sit: illi ẽt arces hoc ẽ rerum sublimitates consecrari uoluerunt. Virg. in corydone: Pallas quas condidit arces Ipsa colat. Eius templum apud milesios teste Herodo. lib. histo. i. admirandũ fuit: quod ab Aliatte uiro iniquo igne assumptum fuit. Apud quos ipsa Pallas Asisia uocabatur.

Palladiũ cũ: duplici. l. & i. latino scribitur: atq; a pallade deriuať: fuit in urbe troiana antiquissimũ Palladis signũ e ligno cõpactum: moues oculos: atq; hastã quã manu detinebat: ut dixit Seruius sup. ii. æne. Nã cũ apud Troiã in honorẽ palladis arx: & in eius summo tẽplum illi ædificareť e cælo cecidit & locũ sibi in eo tẽplo statuit: nõdum coopta æde. moxq; ab apolline datũ fuit oraculum: eius ciuitatis futuꝝ exitũ. si id simulachrũ extra mœnia portareť. Quod Oui. in. vi. fastoꝝ: eloq̃ntissime prosecutus ẽ: quo factũ est ut tpe belli troiani Vlyxes & Diomedes p cuniculos & cloacas arcẽ ipam ascenderũt: atq; occisis custodibus simulachrũ ipsum asportarent: hoc cũ postea finito bello Diomedes ipse obtineret ut Seruius atteštať: & Virg pro pte tãgit: ac Varro in libris defamiliis romanis plenissime prosequitur: & multis post casibus iactareť: oraculo monitus iussus ẽ Palladiũ troianis restituere. Quod cũ implere cuperet: transeunti Aeneæ ad Italiã illi offerre conatus ẽ: quẽ cũ sacrificantẽ uelato capite compisset. ne sacrificii ordinẽ irrumpet: alteri ex troianis obtulit: atq; Nautes qdam illud accæpit. Vnde Mineruæ ipsius sacra nõ iulia gens habuit: sed nautaꝝ: hinc Virgil. lib. ænei. v. ait. Vnũ tritonia pallas. Quẽ docuit. Alii eodẽ referente Seruio: dicũt a troianis tpe belli: intra structũ parietẽ absconditũ: & tempore belli Mithridatici compertum: atq; a Finbria romano Romã delatum: quod ab unico tm̃ sacerdote custodiri consuetum fuit. Vnde Lucanus: Tritoniam soli cui fas uidisse mineruam.

Pallene cũ duplicato. l. scribiť: regio ẽ a littoribus macedoniæ iuxta sithoniã & themopontũ: ut ostẽdit Herodo. lib. histo. vii. in qua has esse ciuitates enarrat: Potidæã cũ. t. exili & i. latino: & in penultima cũ æ. diphthongo: Aphytiam cũ. y. græco in secũda: &. t. exili: atq; i. latino in penultima: Neapolim: Aegam cũ. æ. diphthonho in prima: Therabũ cũ. th. aspirato: Scienã cum. c. exili &. i. latino: Mendã & Sanam: hanc fuisse patriã protei ostẽdit Vir. in. iiii. geor. cũ ait. Hic nunc æmathiæ portus patriamq; revisit pallenẽ. Nec de ciuitate pallene: quã esse in achaia Pli. iiii. naturalis histor. dixit intelligere potuit Virg. quia dixit æmathiæ, i. macedoniæ portus: & nõ achaiæ: quæ lõge satis a macedonia distat.

Palillogia cum. i. latino utrobiq;: & duplicato. l. post. i. ante. o. scribiť: dici potest reduplicatio. Nam componitur ex palim quod est iterum: & logia sermo.

Palmyra cũ. y. græco scribiť: urbs fuit assyriæ: de qua Pli. in. v. natura. histo. sic ait: palmyra urbs nobilis situ diuitiis solo: & aqs amœnis uasto undiq; ambitu arenis includit agros. ac uelut terris exẽpta a reꝝ natura priuata fore inter duo impia summa romanoꝝ parthorumq;: & prima in discordia semp.

Palmyreni cum. y. græco in antepenultima scribitur: ciues sunt palmyre.

Pamphilus cũ. i. latino scribitur: nomen est uiri propriũ: quod interptari libet totus amans. Nã πᾶν totum dicit: & φῐ́λων amans: uel φῐ́λος amicus: ita ut totus dicatur amicus. Quo nomine teste Quintiliano fuit pictor quidã eximius: qui multa ratione depinxit.

Pamphylia secunda cum. y. græco: penultima cũ. i. latino scribiť: regio ẽ minoris asiæ inter ciliciã & syriã: ab hac mare illi adiacens pamphylicum nominatur: atq; eadem litteratura scribitur.

Pamisus cũ. i. latino scribiť: est teste Herodo. in lib histo. vii. thessaliæ fluuius: unus ex quinq; principalibus: ut in dictione thessalia uidebimus.

Penætoliũ: secunda cũ. æ. diphthõgo: seq̃ns cũ. t. exili penultima cũ. i. latino scribiť: ẽ teste pli. lib. iiii. ntura. hist. mons maximus in ætolia qđ eius dictõis cõpositio indicat. Nampã totũ & maximũ designat.

Pantetius secunda cũ. æ. diphthongo: penultima cum. t. exili: &. i. latino scribitur: fuit stoicæ secte philosophus. Quem Cicero in libris officiorum est imitatus.

Pandecta cum. c. &. t. exilibus scribitur: nomen est cõpositum a πᾶν: quod est totum: & participio eius uerbi δέχομαι: quod ẽ capio: quasi omnia intra se compræhendens.

Pandion cũ. i. latino scribiť: fuit Erithei regis athenaꝝ filius: cui successit in regno: qđ q̃draginta annis teste Eusebio tenuit. Vnde ait Martialis. in. i. Quod nec cecropiæ damnẽt pãdionis arces. Nec fileant nfi ptereant p senes: hic cũ adiutorio Terei regis Tracũ fuit regẽ ponti q athenas obsederat: in cuius meritum pandion illi prognẽ filiam uxorem dedit: ut ostendit Ouidius in. vi. metamor. lib.

Panchaia cum. ch. aspirato & i. latino scribiť: regiunculaest sabææ in arabia: quæ tota arenosa ẽ: & in q̃ arbores sponte natæ tus emittunt: Virg. in. ii. geor. Totaq; turiferis panchaia pinguis arenis. Nam in primo dixerat. Solis est turea uirga sabæis.

Panægyris secũda cũ. æ. diph. seq̃ns cũ. y. græco scribiť erãt solẽnitates: in qbo & dii & principes laudari cõsueuerant. Vnde & panægyricæ laudatiões ille uocanť: q̃ romanis impatirabus p annos dicebanť.

consueuerant. Vnde & panægyricæ laudatiões ille uocanť: q̃ romanis impatoribus p ānos dicebanť.
Pangæum penultima cũ.æ.diphthongo scribiť: est teste Pli.in.iiii.naturalis historiæ: thraciæ promontorium bessis conterminum: & macedoniæ iunctũ: ad cuius radices mestus defluit omnis: & addit Herodotus libro.vii.fodicinas argenti & auri in illo esse: atq; eius septentrionalẽ partem pæonas inhabitare: & ut puto: circa montem regio pangæa: cum dicat Statius in.x.thebaidos: procumbunt inarata: diu pangæa iuuenci. Et cõponitur ex pan quod est totum: & γαῖον terra.
Paionium cum.i.latino scribitur: locus est sacer: teste Herodo.lib.histo.i.in mycale ciuitate ioniæ uersus arcton: ab ionibus Neptuno heliconio publice dicatus: unde nomen assumpsit.
Panticapes cum.t.&.c.exilibus: atq;.i.latino scribitur fluuius est scythiæ teste Herodo. in.q̃rto historia, quem quintum dicit esse ab istro: hoc est immediate post borysthenem: cui ultimo commiscetur
Pantagia cum.t.exili &.i.latino scribitur: dictio ẽ composita ex græco & latino: hoc ẽ parua quod ẽ omnia agitans. Nam fluuius est siciliæ: qui teste Seruio super.iii.æneidos: olim cum plenus incederet implebat sonitu pene totam siciliam. ex quo quasi ubiq; sonitans dici uoluit. Sed postea cũ Cereri q̃renti filiam obstreperet: tacere est iussus numinis uoluntate.
Panselinos cũ unico.l.precedente.e.uocali: &.i.latino subsequente scribitur: & dicit a nostris pleniluni um: uel conuenientius duobus uerbis plena luna ex ponitur. Nam componitur ex pan quod ẽ totum: & σελήνη quæ ẽ luna: deberetq; esse in penultima.e.sed ut seruetur uox græcæ dictionis: quæ tñ apud Accuratos non habetur in usu: ponitur.i.uocalis.
Pantesilea secunda cum.t.exili &.e.uocali.sequens cũ.i.latino scribit: fuit amazonum regina: quæ Orithyæ successit in regno & teste Iustino in.ii.epitomatum libro: contra græcos troianis fauens magnæ uirtutis bellicæ documenta monstrauit.
Pantomimus cum.t.exili &.i.latino scribitur: designat ad uerbũ reꝫ oium imitatorem. Nam componitur a παντων: quod ẽ oium: & μιμος imitator: a uerbo μιμουμαι: quod ẽ imitor. Nam hi in scænis psonas p singuloꝝ actuum simulationes ostendebant: & ut refert Cassiodorus in epistolis suis: Cum primum in scænam pantomimus inuitatus aduenerit: assistunt consoni chori diuersis organis eruditi: ille compositis signis quasi quibusdã litteris edocet contuentiũ aspectus: per quod nõ scribendo id facit quod scriptura declarauit. Quin & idẽ chorus Herculem designat: & Venerem fœminã præsentat: & marem regem facit: & militem senem reddit & iuuenem: ut in uno credas esse multos tam uaria imitatione discretos. Nec hoc tñ agitabant sine uariarum uestiũ cõmutatione: ut uarias horum ætates: & conditiones psonarent. Quod Horatius ipse oñdit in libro epistolaꝝ primo epistola.vi. cum ait.
Chlamydes lucullus: ut aiunt.
Si posset centum scænæ præbere rogatus.
Qui possum tot ait: tamen & quæram: & quot habebo.
Mittam post paulo: scribit sibi milia quinq;.
Esse domi chlamydum: partem uel tolleret omnes.
Panthera cum.th.aspirato scribit: nomen ẽ animalis cõpositum ex pan quod ẽ totaliter: & θηρα fera: Nã animal ferum prorsus dicitur: & ut dixit Plinius lib.viii.naturalis histo.in hyrcania: & in india abũdãt: minutis orbiculis super pictæ habentq; in candido breues macularum oculos: & sunt: qui tradãt in armo pantheræ maculam similem lunæ esse cauatam pari modo cum ea.
Panthus cum.th.aspirato scribitur: fuit uir troianus ex primoribus urbis: ut oñdit Home.in.iii. iliados & p synæresim: ut apud græcos in ους diphth.proferť: Nam secundũ integroꝝ regulã apud illos in ος definit.uidelicet πανθοος & in ου terminat genitiuũ uidelicet πανθου. Quare & a nostris integrum declinatur hic panthous huius panthoi: & similiter per synæresim: ut apud illos sic πανθους πανθου. Sic apud nostros hic panthus huius panthi. Virg.in.ii.æneidos: Panthus otriades arcis phœbiq; sacerdos. Et in eodem ponit uocatiuum in.u.cum ait. Quo res summa loco panthu: quam prehendimus arcẽ. Et puto illum fuisse filium Otrei fratris Hecubæ: & ratione iusticiæ: & cõsanguinitatis reginæ ad eiusmodi sacerdotium sublimatum fuisse.
Papæ cũ.æ.diphthongo in ultima scribit: aduerbiũ ẽ admirandi: & deducitur a papas: qui ẽ pater.
Papæus cũ.æ.diph.in penultima scribit.quo noie teste Hero.lib.histo.iiii.uocat Iuppiter apud scyrhas
Papyrus cum.y.græco scribit: dicit a nostris iuncus: a nonnullis uero scriptos. Lucanus in.iiii. Conferti tur bimbula mẽphitis cymba papyro. Et inde papyraceus: ut per imaginẽ papyraceam crematus est.
Paphlagonia secunda cum.ph.aspirato: & penultima cũ.i. latino scribitur: prouincia ẽ minoris asiæ.q̃ teste Solino cytoro monte consurgit: ut in ea dictiõe uidimus. Est etiam insignis loco ueneto: a quo teste Cornelio ne pote paphlagones in Italiam transuecti mox ueneti dicti sunt.
paraclitus absq; aliqua aspiratione: & cum.i. latino scribit: quãq; potius.e.q̃.i.esse deberet: cũ apud græcos eo in loco habeat.h.quod in.e.nostrum uel.a.conuerti cõsueuit: sed ut eiusmodi dictiones græcæ apud nos sonus seruetur.ponitur.i.& dici potest acclamatus: uel aduocatus. Nam ex παρα præpositione componitur: quæ adhic quoq; designat: & κλητος uocatus.
paradisus cũ.i.latino sequẽte unico.s.scilicet scribitur: sane apud græcos penultima habet.ei.diphthõgum. Sed nos abiicientes.e.conseruamus.i.productum: & dici potest latine pomarium: dũ pro horto confito pomis accipitur: ut late in dictione hortus explicauimus: Nã sunt horti olerum: horti nõ ole-

tum:horti non oleę. Sed arboribus consiti:& uoluptatis gratia cõparati. Est itaq; eius quæq; herba, q̃ nascimur:& inde olitor ille dicitur:qui hortũ olerium exercet:quem nõnulli hortulanum uocant.

Prasitus cũ unico.r.& unico.s.atq;.i.latino &.t. exili scribit ille dicitur ad græce dictiõis etymologiam: qui alioę mensas & cibaria sequtur. Nam ex παρα cõponitur:quod hic quoq; iuxta significat:& σῖτος quod nõ solũ frumentũ:sed cibaria quæq; designat:hoc ẽ teste Iu.in.iiii.satyra. Vt bona summa putet aliena uiuere quadra:idest mensa. Nã ut hoc quoq; cõsequi possit:oiaad uoluptatẽ eius:cuius ẽ tractus nidore culinæ primo loquit oia deinde assentat:oia illius facta simul: ac dicta laudat:nihil repugnat: omnia suffert:ut Iuuenalis in eadem satyra. Si potes illa pati:quæ nec sarmentus iniquas Cæsaris ad mensas:nec uilis galba tulisset. Et ut concludam:nihil uentris causa facere recusat in quo summũ bonum cõstituit & hortũ nõ parua erat copia in domimus principũ:uerum & parasitus nonnunq; pro illo accipitur:qui simplicibus uerbis risum ab audientibus captat:ut idem Iuuenalis:ad mẽsas quotiens parasitus uenit infans:& a parasito formatur parasitaster:qui quidẽ nõ paruus est parasitus:ut nonnulli putauerunt:sed imitator parasitoę:aliter enim non diceret a comico parasitaster paruulus. Nã huiusmodi diminutiua quæ terminant in aster:imitationem potius:q̃ diminutionem significat:ut apud. M. Tullium pro Varone. Euritius hic noster antoniaster ẽ. Et ad Atticum libro.xii. Omnino solet esse fuluiaster.i.antonii Fuluiiq; imitator.

Parabola cum unico.l.scribitur:& secundũ merã significantiũ dictionum ualet dici iuxta sententiã: Nã componitur ex para:quod indicat iuxta:& βουλη sententiam:quasi rei; dissimiliũ comparatio. Vnde ait Quintilianus:parabola:quam Cicero collationem uocant:longius res:quæ parentur repetere solet:ut tam fortiter perit apud hipeonem Scipio.q̃ utiq; apud uticam Cato.

Paradoxa cũ.x.consonante scribit:& a nõnullis iuxta sententiam interpretatur: ab aliquibus uero inopinabilia traducunt. Nã utrunq; para.scilicet præter & iuxta designat: & doxa opinionem fidemq;:& sententiam dicit. Vnde paradoxa Ciceronis electas sententias interpretari possumus.

Paragogon cum duplicata syllaba scribitur:habetq; accentum in antepenultima:& dici potest deriuatiuũ ut florea rura campiq; uirentes:quod satis crispa flexione deriuauit Horatius ab albeo albicãt:cũ ait primo carminum. Nec prata canis albicant pruinis.

Paradigma cum.i.latino scribit dicitur a nostris exemplum dicti scilicet uel facti alicuius:ut Virg. in.i. æneidos. Antenor potuit mediis elapsus achiuis Illyricos penetrare sinus:& reliqua: & fieri consueuit modis tribus:ut a pari Virgilius in eodem libro. Ac ueluti magno in populo cum sæpe coorta ẽ. Seditio:& alia quæ sequuntur. A maiore ad minus:ut idem.

Qualiter expressum uentis per nubila fulmen.

A minore ad maiua: ut idem.

Si potuit manes arcessere coniugis orpheus:

Thracia frætus cithara fidibusq; canoris.i.instrumento inanimato Ergo & multo magis ego pietate.

Paralyticus tertio cũ unico.l.&.y.græco penultima cum.t.exili &.i.latino ultima cum.c.exili scribit de notat apud nos. Nã a παραλυω descendit:quod ẽ dissoluo.atq; eodem modo paralisis.

Paranymphus cum.y.græco scribit dicitur ab Hieronymo:& quibusdam aliis doctissimis moderniorib⁹ pronubus ab antiquis uero auspex. Nã qui antiqui pro nuptiis celebrandis auspicium capere solebant:qui præerat huic rei pro parte uiri a græcis paranymphus a nostris auspex dicebat. ut Lucanus Contenta ẽ auspice bruto. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris. Venit cũ signatoribus auspex. plautus in Curgulione. Vltro ibit nuptũ non manebit auspices. Et ut auspex pro parte uiri:sic & pronuba pro parte mulieris adhibebat. Itaq; cum apud Christiãos auspicia minime capient adhibent sacerdotes qui & pronubi a nostris uocant.

Paradiastole cum.i.latino &.c.exili scribitur:dici potest per dilatationem. Nam tunc quoq; fieri dicim⁹ cũ rem nostra interpretatione dilatamus:atq; astutum sapientẽ uocamus:prodigum dicimus liberalẽ temerarium fortem:& similia.

Paragoge cum unico.r.scribitur:potest dici deductio:ut admittier pro admitti.

Paronomasia eodem modo scribit dicitur a Cicerone agnominatio. Nam tunc quoq; fit cum aliquod nomẽ ex alio in significatione distãte apte conficitur:ut Terẽtius iã incœptio est nõ amantiũ:sed amẽtium. Similiter abire an obire te conuenit.

Parasceue cũ.c.exili.sequẽte.e.atq; diphthongo scribitur dici potest latine præparatio. Nam a παρασκευω quod est præparo deriuatur.

Parclyus cum.y.græco scribitur. fuit filius Merdyos filii Cirii:& unus ex ducibus Xerxis: ut Herodot⁹ libro historiarum.vii. ostendit.

Parectateni absq; aliqua aspiratione scribit:fuit teste Herodo.libro historiaq; primo gentes in media.

Parenthesis cũ.th.aspirato scribitur dici potest a nostris interposito. Nã componitur ex para & en.quæ duo dicunt inter:& thesis positio. Virg.in primo ænei. Hic tibi fabor enim quãdo hæc te cura remordet Lõgius & uoluens fatoq; arcana mouebo Bellum ingens geret italia & in eodẽ lib. ubi inquit Aeneas neq; enim patrius consistere monte mentem. passus amor. rapidum ad naues præmittit achatẽ.

Parnasus cum unico.s.scribitur a nobis:licet a poetis græcis nonnunq; duplicet & scribatur parnassus: sed sæpius cũ unico.s.uti nos cõsueuimus mons ẽ non thessaliæ:ut nonnulli errantes asserunt sed ao-

niæ quæ alpestris est pars boetiæ unde aonides sæpe musæ dicte sunt ut Iuue. Cuspidis siluarum aptus q; bibendis Fontibus aonidū: iuxta quē montem regiuncula ē phocidos int Thebas. ſ. & athenas dicē te Ouidio in. i. metamor. Separat aonios atteis phocis ab aruis Terra ferax: & subdit. Mons ibi uerticibus petit arduus astra duobus Nomine parnasus superatq; cacumine nubes. Et Lucanus libro. v. ait. Parnasus gemino petit æthera colle: horum utiq; unus dicitur helicon: alter citheron: ut in suis dictionibus uidimus. Quin & helico alio nomine circha cognominatus est: citheron Nysa: est citheron: Baccho sacer non longe a thebis depressiorq; ac circa amplior: ut Lucanus in. v. Tu quoq; uix summā seductus ab æquore rupem Extuleras unoq; iugo parnasæ latebas. Helicon uero altior: & apollini consecratus sub quo monte: ut dixit plinius: oppidū est delphi clarissimum oraculo apollinis: fonte castalio & amne cephisio preterfluente delphos: ut in ea dictione uidimus. Quin & inter eos colles uallis ē quæ pyrene uocatur.

Parysatis secunda cū. y. græco: sequēs cū simplo. ſ. & ultima cū. t. exili &. i. latino scribit: fuit teste plutarcho cyri filia: & artaxerxis mater.

Parmenides cū. i. latino scribit: fuit philosophus patria heleates: cui plato nobile opus de principiis reru inscripsit. Quem Aristoteles arguere non ad mentē platonis in libro primo de phisico auditu conatur hic ut ferunt primus terram globosam: ac rotundam dixit: fuit & alter Parmenides orator.

Paros absq; aliqua aspiratione scribitur: insula ē una ex cycladibus: q̄ candidissimum marmor gignit. Acnius candore dixit Virg. in. ii. æneidos. Niueamq; paron. Oui. in. iii. metamorphoseos.

Hæret ut e pario formatum marmore signū. Spectat humi positus geminum ceu lumina sidus.

Peroemia secūda cū. oe. diphthōgo: penultima cū. i. latino scribitur: dicitur a nostris prouerbium ut Virgilius in Moeri. lupi mærim uidere priores.

Parrhasia cū duplicato. r. & secūda aspirato: atq; i. latino in penultima scribit: fuit arcadiæ nomē. lycaonis patria Vnde eius filia Galisto parrhasis a poetis dicit. Oui. in. ii. metamor. parrhasis erubuit idē in. xvii. epistola heroidū. Quæq; micat gelido parrhasis ursa polo. Comperit ēt parrhasius prhasia parrhasium: arcadicus arcadia arcadicū: ut Virg. parrhasia dictum pannos de more lycei.

Parrhasius eodē mō: ut superior dictio scribit: & substantiuū nomen ē: ac ppriū: fuit teste Pli. pictor sua ætate sūmus: hoc est qnta & nonagesima olympiade. Et ut. xxxv. natu. histo. rettulit fuit ephesi natus. Hic ut idē auctor psequit prim⁹ symmetria picture dedit: primus argutias: uultus elegantiā: capilli uetusto more cōfusi artificiū in lineis extraneis palmā adeptus qd rex eē in successu artis comptū ē: idē descendisse cū Zeuside in certamē ab eodē auctore tradit: & cū zeusis detulisset uuas pictas tanto successu: ut in scænā aues aduolarēt: ipse detulisse linteū auibus pictū traditur ita ueritate repsentatis: ut zeusis alitum indiciū timēs efflagitaret: sed tandē remoto linteo & ostēsa picture: atq; intellecto errore palmā ingenuo pudore parrhasio concessit: qm̄ ipse aues fefellisset. parrhasius ār se artificē. Quid elegantissime Carolus arretinus noster tetigit in elegia ad poggium de Mercurio Cyriaci: cū ait relinq; uacuum aliq̄ sper. At uero Quinti. in. xii. de institutione oratoria nō simul eos fuisse dixit, sed nō multum ætate distantes circa peloponnesia ambo tempora. Et ut subdit: cum parrhasio sermo Socratis apud Xenophontem inuenitur & ita omnia eū circumscripsisse rettulit ut legum latorem illum uocatū fuisse affirmet: qa deoq; atq; heroū effigies quales ab eo tradite cæteri tanquā ita necesse sit sequunt. Idē multa & admiranda pixit: ut longo stilo in p̄nominato lib. Plinius ipse recensuit: sed ut ait nemo illo insolentius usus fuit gloria artis. Nā se principē artis appellabat & eā a se consummatā: sup omnia Apollinis se radice ortum & herculem qui est lindi talem a se pictum: qualem sæpe inquiete uidisset.

Parthia cū. th. aspirato &. i. latino scribitur: hæc dudū pars fuerat orientalis scythiæ. Sed teste Iustino in primo & q̄dragesimo libris ex illis locis uenientes in assyriā exules: & illā occupantes de suo nomine parthiam uocauere. Nā ut dixit parthi lingua scythica dicunt: qui apud nos exules uocitant. Estq; illis sermo ex scythico & medo cōmixtus. oēs equitare & sagyttare magna industruia docēt liberos auri & argenti nullus ē nisi in armis usus singuli plures habēt uxores. Nec ulla derelicta puniunt grauius adulterio. Ob quod fœminis non tm̄ cōmixtis uiris conuiuia interdicunt: sed uiroq; conspectum aptum prohibet. Quare dixit Macrobius in saturnalibus: parthicū concubinis nō coniugibus cōuiuia ineunt tā q̄ has in uulgus prodire & lasciuire deceat: illas nō deceat. Vnde Lentulus apud Lucanū in. viii. adeo libidinoso dixit: ut reiecto pudore naturæ cū sororibus & filiis cōmisceant: ait. n. Tot fœmineis cōplexibus unum. Non laxat nox tota marem iacuere sorores.

In fratrum thalamos: sacrataq; pignora matrū. Hi pugnas admirabili ardore ieunt sed diu pugnare nō ualentes in fugā uersi uictoriam ex ipsa reportant: dicente Virgi. in. iii. georgi. Fidentēq; fuga parthū uersisq; sagittis: unde pluries magna damna romanis intulere.

Parthenope cū. th. aspirato scribitur: fuit una ex sirenibus: ut i ea dictione uidebimus: a qua teste Pli. & Solino ciuitas campaniæ: q̄ nunc Neapolis uocitatur cognominata fuit: quia in eo loco ubi cōstructa fuit tumulus eius fuerat parthenopes. Quo nomine Virg. ēt uocitauit in. iiii. geor. cū ait illo Vir. me tpe dulcis alebat Parthenope Sed neapolim hoc ē nouā ciuitatē Augustus eā instaurans dici maluit. Et denotat parthenope uirginē apud nos: unde & parthenopæus dicitur quod a Virgilio nomē proprium in. vii. æne i. ponit cum ait. Hinc inclytus armis parthenopæus.

Parthenopæus cum. th. aspirato scribitur: de quo in præcedenti uidimus dictione.

Parthenius cũ.th.aſpirato &.i.latino ſcribĭt fluuius eſt paphlagonum:& teſte Pli.in ſexto carambi promõtorio ſatis ꝓximus:caditq; in pontum ut Orpheus in argonautica & Herodo. in lib.hiſtoriarũ .ii. monſtrauerunt.Eſt ẽt parthenius mons arcadiæ ut ſcribit Pomponius a uirginib⁹: quæ illic uenari cõ ſueuerant ſic quoq; cognominatus. Virgilius in gallo Non me ulla uetabunt Frigora parthenios cani bus circundare ſaltus.Nam parthenos græce uirgo latine dicitur.

Paſcha cũ.ch.aſpirato ſcribĭt & græcũ ẽ uocabulũ a πάσχω uerbo græco:qđ latie ẽ patior deductũ cũ eo tpe & agnus & xp̃s paſſus fuerit. At hæbraice phaſe dr̃ qui eſt tranſitus filioꝝ iſrael ex ægypto.

Paſyphe ſecũda cũ unico.ſ.&.y.græco ſcribĭt:fuit ſolis filia:& uxor Minois regis cretæ: matq; ariadnes &phedræ:atq; Minotauri:quẽ ex infami amore tauri progenuiſſe dicũt poetæ. De quo Virg.in ſileno Oui.in.i.de ſine titulo:& in ſecundo de arte amãdi:atq; in metamorphoſeon lib.iiii.plura ſcripſere.

Paſithoa ſecunda cũ unico.ſ.&.i.latino:ſequens cũ.th.aſpirato &.o.uocali ſcribĭt.fuit una ex nymphis filia Oceani & Tethios:ut dixit Heſiodus in theogonia:

Patella & patina abſq; aſpiratione ſcribunt̃:& a græco uerbo quod eſt πλάττω ideſt fingo nõnulli deriuari uolunt. Alii uero a πλατεῖα:quæ eſt latitudo deducunt: alii a latino putant: & a pateo pates deriuari uolunt:uas eſt latum & condiendis obſoniis aptum.

Patina cũ.t.exili &.i.latino ſcribitur:ut uidimus in precedenti dictiõe:hẽtq; accentũ in prima: eius uſus mirabilit Romæ creuit:ita ut dicat Pli.in.xxxv.natu.hiſto.lib. Hos cũ in una Aeſopi tragœdiaꝝ hiſtrionis patina auium diceremus ſexcenta ſextertia ſtetiſſe nõ dubito indignatos legentes At Vitellius in principatu ſuo decem talentis condidit patinã:cui faciendæ fornax in cãpis ædificata erat qm̃ eo peruenit luxuria:ut etiam fictilia pluris conſtiterint quã myrrhina

Quare in domitiani dedecus Iuuenalis inquit. Debetur magnus patinæ ſubituſq; prometheus.

Argillã atq; rotam citius properare:ſed ex hoc. Tempore iam Cæſar figuli tua caſtra ſequantur.

Pateta cũ.t.exili ſcribĭt cũ pro ciuitate ponĭt lyciæ:hẽt accentum in prima:in hac ſex mẽſibus anni dabant Apollinis reſpõſa. Vnde lyciæ ſortes dictæ ſunt ut uidimus in dictiõe lycia.cũ uero ꝑ uaſe ponĭt hẽt ſup penultima accentũ:ut Vir.in georgi.ii.Hic laticis qualem pateris libamus & auro.

Patizites abſq; aliqua aſpiratione:&.i.latino ſcribĭt:fuit pſa magus:quem cãbyſes apud pſas pfectam reliquerat.hic Smerdim fratrem ſuũ ſimilem Smerdi fratri Cambyſis perſaꝝ regem declarauit:ut uidebimus in dictione Smerdis:& in dictione praxaſpes.

Paticus cum.c.&.t.exilibus:atq;.i.latino ſcribĭt:ſane hæc dictio & uerbũ patior: a quo deriuat ut origine a græco qđ ẽ pathos traxerunt:qđ cũ.th.aſpirato ſcribĭt:& paſſionẽ pturbationẽq; & patientiã denotat. Vñ pathĭi cũ.ideſt paſſiuus cũ ſecunda aſpirata deducĭt a quo ꝑ ſyncopã nos eã ſyllabã deducẽtes abſq; aliqua aſpiratiõe paticũ dicimus.quo Iuue.ꝑ ea paſſione:qua ꝙs ſeipſum ſtuprari paſſus ẽ utitur:ut ille tenet ſpeculũ patici geſtamẽ othonis.Nam ut ait Suetonius.Otho a prima adoleſcẽtia fuit prodigus:ac ꝑcax adeo:ut ſæpe flagris obiugaret̃ a patre.Deinde uero põt patris mortẽ:libertinã auſticã gratioſã:quo efficacius ſe coleret ẽt diligere ſimulauit:quãuis anũ ac pene decrepitã ꝑ q̃ inſinuatus Neroi facile ſummũ inter amicus locũ tenuit cõgruẽtia moꝝ:qđ initiũ fuit affectandi imperii:dicente Iuuenale.Cũ te ſubmoueãt q teſtamẽta merent̃ Noctibus in cælũ quos euehit optima ſũmi Nũc uia pceſſus uetulæ ueſica beatæ:ideſt diuitiis.Et ut pgit Suetonius: Vt uero qdam tradunt & conſuetudine mutui ſtupri.Quod Iuue.tetigit:cũ ait patici Othonis:unde in ſatyra Neuole inquit.Nunq̃ patic⁹ tibi deerit amicus at uero poſt mortem Neronis cum ab impatore Galba ſperaret adoptari in filiũ: & prelatum ſibi piſonem cerneret.curauit Galbam occidere & piſonem:atq; impium occupare:quod dibus nonagintaqnq; obtinuit.Nã cũ Vitellio decertãs:& tribus mediocribus prælĭis apud alpes citraq; placentiam uictor:nouiſſimo maximoq; apud hebryacũ fraude ſuperatus.Bebryacum oppidum fuit inter Veronam & Cremonam quæ nũc dicĭt Labina. Quo effectum fuit:ut unico ictu. infra leuam pupillam ſeipſum occidere:trigeſimo octauo ætatis ſuo anno. Hic teſte Suetonio mundiciaꝝ fuit pene muliebrium:& uulſo corpore faciẽ quotidie raſitare:ac pane madido linire conſueuerat.& ut aiunt inquit Suetonius ſpeculũ ſemp ſecum geſtabat ẽt dũ ciuile bellũ cõtra. Vitellum gereret ut in eo quotidie ſe ꝑſpicere poſſet.Quod tanges Iuuenalis contra molles:& effeminatos ſui tpis uiros inquit ille tenet ſpeculũ.ſ.in morẽ fœmine cũ ſe pingit & ornat & deriuaĭ a ſpecio ſpecis:quod nõ ẽ in uſu a quo ſpeculũ:& ꝑ ſincopã amota ſyllaba.ci.euphoniæ cã dicĭt ſpeculũ.& ſubdit appoſitiue patici geſtamẽ othonis:dicĭturq; geſtamen a gerendo:ut Virg.in.iii.æneidos:Clypeum magni geſtamen abantis: Et pergit Iuuenalis ironicæ loquẽs in ipſius Othonis mollicĭẽ. Actoris arunci ſpolium:hoc eſt erat ne id ſpeculum quod ſecum in ciuili bello gerebat Otho:forſitan ualida illa Turni rutuloꝝ regis haſta quæ ſpolium fuerat Actoris arunci uiri fortiſſimi ironice: id eſſe affirmat.Nam ut refert Virg.in.xii.cũ ſe Turnus in bello contra Aeneam armaſſet.

Exin quæ mediis ingenti annixa columnæ,
Aedibus aſtabat ualidam ui corripit haſtam,
Arctoris arunci ſpolium:quaſſatq; trementem
Vociferans nunc o nunquã fruſtrata locatus,
Haſta meos:& reliqua q̃ proſequitur. Vnde poeta ille lepidiſſimus locum ironice accæpit.

Patrees cum.t.exili & duplicato.e.ſcribĭt:quin & phares:qui teſte Herodoto. libro hiſtoriarum primo

populi erant achiuorum.
Patriamphes cũ.t.exili &.i.latino ſcribit̃:fuit teſte Herodoto in ſeptimo uir perſa:& Xerxis auriga.
Pauſania cũ.i.latino ſcribit̃:& apud græcos in.ſ.terminatur:fuit lacedæmonius uir magnus: ſed in omni genere uitæ uarius:& ut uirtutibus eluxit ſic uitiis ẽ obrutus.Nã iſto duce teſte Thucydide mardõius: Satrapes natione medus:& pſaꝙ regis gener manu fortis & conſilii plenus:cũ ducentis milibus peditum quos uiritim legerat:& uiginti eqtum haud ita magna manu græci prorſus fugatus eſt atq; i eo cecidit prælio.Q ua uictoria elatus pauſania plurima p uerſæ ægit:& cum cætera pari fœlicitate confeciſſet.adeo elatus ẽ:ut in ſui libidinem patriã:prodere:& totã græciam pſarum regi ſummitere conaretur in quibus cum deprehenſus fuiſſet:& p adoleſcentẽ Argilium:quem ille amore uenereo amabat: res proderet̃ turpem mortem a ſuis ſubire coactus eſt.Alius fuit macedonius adoleſcens cereſtis filius & ab oreſte inclytum genus trahẽs qui cũ ſemel malignitate cuiuſdem a multis ſtupratus eẽt:nec uindictã a philippo rege macedoniæ impetrare ualuiſſet:q rem quoq; ipſam ridere conſueuerat:regẽ ipſum philippum interemit:& ut multi ferunt conſentiente ac uolente Olympiade regi uxore: & Alexãdri magni genitrice:ut late oia Iuſtinus in.ix.epitomatum libro ꝓſecutus eſt.
Pedaſus cũ.e.abſq; diphthongo & unico.ſ.ſcribit̃:fuit teſte Home.in.vi.iliados Bucolionis maximi filiorum Laomedontis filius.Fuit ẽt eadem nomine ſcriptura ciuitas in agro propinqua pylo uini abundantiſſima:& ſub domino agamemnonis:ut idem poeta in.ix.iliados libro demonſtrauit.
Pedæus cũ.æ.diphthõgo in penultima ſcribitur a noſtris:a græcis uero poetis nõnunq; inter.d.& diphthongũ.æ.interponit̃ alterum & dicitur pedaæus.fuit teſte Homero in.v.iliados:filius nothus Antẽoris qui in bello troiano a Megephylide interfectus fuit.
Pegaſus cum.e.abſq; diphthongo:& unico.ſ.ſcribit̃ equus fuit allatus natus ex ſanguine Meduſæ q ad montẽ parnaſum aduolans:cum terrã ungula pedis effoderet πηγὴν hoc eſt fontem ꝓduxit a quo ipſe pegaſus cognominatus ẽ.Cuius rei fabulã Ouidi⁹. in quarto metamorpho.libro.Lucanus in.xi. Et ignius in aſtronomia poetica deſcripſerũt quæ ab omnibus breuiter cõprehenſa talis ẽ phorcus ex cetho coniuge tres habuit filias eximiæ pulchritudinis:Eurialem Sthenſonem:& meduſam oium maiorem natu.Nonnulli addunt & quartam uidelicet Scyllam.Has tenuiſſe dicit pomponius Mela inſula gorgades in oceano æthiopico poſitas.Vnde & nos illas gorgones dictas putamus.Fingũt deinde poete has ipſas ſorores unicũ tm̃ habuiſſe oculum:quo emergente caſu ſingule pro libro utebantur.Vnde & nõnulli putãt ſapientem quendam fuiſſe cuius conſilio ſingula regebant̃.Et ulterius addunt Poetæ:quod cum die quadã Meduſa ſola circa littora uagaretur a Neptuno uiſa & amata fuit:qui illã fugientem perſecutus eſt donec iam feſſa in templum refugit Palladis in quo ardens deus illam compreſſit.Sed turbata Minerua:Ne ignominia Templi maneret multa crines ipſius Meduſæ mutauit in angues qa neptuno p capillos maxime placuerat:fecitq; ut omnes Medullam aſpicies uerterent̃ in lapides.Q uod obſtuporem admirande pulchritudinis fictũ uoluit Seruius hanc deinde dormientẽ Perſeus iouis & Danaes filius acceptis Mercurii talaribus: eiuſq; falcato enſe.& ſcuto palladis chryſtalino:p quod illam impune aſpicere poſſet:uno ualidiſſimo ictu peremit.Ex cuius cruore mox fingitur natus pegaſus allatus equus.Q ui inde uſq; ad heliconem collem puolans:& pede humum ſodiens heliconem ſeu pegaſeum fontẽ eduxit muſis ſacrũ.Q uod ideo fictũ puto:quia cũ pleus illam deuiceri t ei⁹ opibus frætus p̃clara multa pegit.Nam & atlhãtem mauritaniæ regem & aphricã totam ſubægit græciã quæ expugnauit ita qđ ſanguine:hoc ẽ diuitis Meduſæ eius fama uſq; adeo creuerit ut poetis græcis materiam fabulandi pſtiterit.
Pelamys cum nnico.l.&.y.græco ſcribit̃ genus ẽ piſcis:q̃ teſte Pli.in.ix.naturalis hiſtoriæ mira celeritate adolent & p̃cipue in ponto ob multitudinẽ amnium dulces inferentium aquas conſueueruntq; i uadis ſaliri ut ẽt oſtendit Iuuenalis in ſatyra.Et ſpes & ratio quũ ait.Q uod uocis p̃cium ſiccus petaſunculus & uas pelamydum:
Pelagi cũ.e.abſq; diphthongo & unico.l.ſcribit̃ populi fuerunt:q̃ prius dicti ſunt theſſali.Et pelaſgia q̃ prius dicebatur theſſalia:ut Ariſtoteli grãmatici gloſula in Homerum expoſuit.
Pelaſgus eodẽ mõ ſcribit̃:atq; ẽt nomen uiri ꝓpriũ fuit filiuſq; Taudamãtis: ut Hom.i.ii.iliados oñdit.
Pelectroniũ cum unico.l.& abſq; aliqua aſpiratiõe &.i.latino ſcribitur: fuit oppidũ theſſaliæ.de quo in dictione centauri uidimus.
Pella cum duplici.l.ſcribitur:ciuitas eſt in macedonia:ut dixit Liuius lib.ſexto de ſecundo bello punico & in littore maris ægæi:ut oſtendit Herodo.in.vii.Q uam pomponius dixit maxime illuſtrar alumnis Philippo & Alexandro eius filio.Nam in ea Alexander natus dicitur.Vnde dixit Iuuenalis in ſatyra. Omnibus in terris.Vnus pelleo iuueni non ſufficit orbis:ideſt Alexandro qui deinde babylone morbo uinolentiæ ut dixit Solinus q̃q̃ alii ueneno affirment conſumptus eſt.Philippus uero ægis a pauſania:cũ ſpectatum ludos iret iuxta theatrum occiſus fuit:qui ſimiliter pellæus a poetis ẽ uocatus.Vt Lucanus in.x.illic pellæi proles ueſana Philippi:& fuit pella ciuitas exigua.ut idem poeta oſtẽdit cum ait.Exigue ſecura fuit ꝓuincia pelle.
Pelleus cũ unico.l.ſcribit̃:fuit Aeaci regis & Aeginæ filius maritus Thetidis:& pater Achillis: de quo plura Oui.in.xi.metamorphoſeos ꝓſecutus ẽ.Et a Peleo pelides dictus eſt Achilles.idem in.viii. epiſtola heroidum.Pelipes utinam uitaſſet apollinis arcus.

Pelias cum unico.l.&.i.latino ſcribit:fuit Neptuni filius ex Tyro nympha filia Salmonei regis hæc fuit uxor Critheï:cui Aeſonem genuit patrē Iaſonis. Sed timēs pelias Iaſoné ex quodā oraculi reſponſo pſuaſit illi:ut colchos pro aureo uelere pergeret:ut putās illum in ea expeditiōe deficere.

Pelex cū.e.abſq; diphthongo & duplicato.l.ſcribit:nec græcū ē:ut oñdemus:& multi aſſeruerunt ſed latinū. Apud antiquos uero Maſſurius iuriſcōſultus paulo teſtāte ſcribit libro memorabilū eā habitā:q̄ cū uxor nō eſſet:cū aliquo tū uiuebat:quā nūc uero noīe amicā paulo honeſtiorē concubinā appellari C.Flaccus libro de iure papyriano ſcribit pellicē:nunc uulgo uocari:q̄ cū eo:cui uxor ſit corpus miſceat. Quoſdā eā:quæ uxoris loco ſine nuptiis in domo ſit q̄ græci παλλακην uocant. Ego hos oēs uereſenſiſſe & dixiſſe arbitror. Sed de hoc amonēdi uidemur. Pelicē apud oratores & poetas eā demum haberi:quæ cū eo cui uxor ē corpus miſcet:ita ut nō uiri pellex:ſed uxoris dicat. Ouidius in.i. metamorphoſeon loquens de Iunone.

Protinus exarſit nec tempora diſtulit iræ. Horificamq; oculis animoq; obiecit herinnym.
Pellicis argolicæ:ſtimuloſq; in pectore cæcos.

Condidit:& profugā:p totū terruit orbē. Sic iuno pellices ſuas ſemp pſequitur: q̄ ſibi uxori Ioue præripuerāt. At uero Liuius in.xxxv.ab urbe libro:cū de Alexādro loq̄retur q appellē dilecta cōcubina donauit:& tunc cælebs. Alexāder eſſet:maluit uocabulo græco uti:quā ueteri latino:ita āt ait:nāq; cū dilectā ſibi ex pellicibus ſuis pcipue noie Campſacē nudā pingi obammirationē formæ ab appelle iuſſiſſet Quo fit ut opiner Curtiū:& cæteros ſcriptores:cū de concubina cælibus hois loquunt potius pallacē græce:quē pellicē latinæ dixiſſe. Quod ſi ſecus reperire cōtingat: culpa potius librariorū uitiatū fuiſſe puto:quā ſic quoq; deſcriptū. Eodē mō Iuſtinū ſcripſiſſe reor:cū ait Anaſtaſiam pallacē fuiſſe Cyri: ita cū ad uirū referat nō pellicē:ſed pallatē potius dixerit. Vnde Suetonius de Veſpaſiano loquēs pallacarū noie græco:nō pellicū latino locutus ē. Et inde pallaciā fallaciā:& pallacē fallacē dictū puto Vir.in.iiii.geor. Veq; ubi nulla fugā reperit pallacia uictus.in ſeſe redit. Videt ēt dici pellex nō tm:quæ iā pellex eſt:ſed q̄ olim fuit:ut Iuuenalis in.ii.ſatyra.Horrida quale facit reſidens in codice pellex. Nam horida effecta expelli domo cōſueuit:& miſero codice ſeu ſedili reſidēs:dure lanā trahere ab egeſtate cogit & dicit codex q̄ſi audex. Vir.in.ii.georgicoq; libro. Quin & caudicius ſectis: pro codicibus.

Pelion cū unico.l.&.i.latino ſcribit:mons ē theſſaliæ ab orientali parte:ut oſtēdit Hero.in.vii.hiſtoriaq; libro:& Lucanus in.vi.in huius ſummitate maxima ſunt pineta:reliquā uero partē quercus occupat. De quo ēt Oui.in quinto faſtorum. Pelion æmoniæ mons eſt obuerſus in auſtros.

Summa uirēt pinu cætera q̄rcus habet:i hoc habitauit Chiron:fuitq; in illo cōuiuiū Thetidis & pelei.

Pelopidas cū unico.l.&.i.latino ſcribit:fuit thebanus filius uir magni animi induſtriæq; & cōſilii. Nam cū a quadā ciuiū factione Thebæ opprimerent:& ſummas poteſtates illoq; nōnulli gererent. Alterius factionis principes partim interfecerūt alios in exiliū eiæcerūt. Inter quos pelopidas pulſus patria carebat. Hi oēs fere Athenas ſe cōtulerūt:q̄ cū patriā pro uiribus recupare niterent & tēpus rei gerēdæ cū his:q̄ thebis idem ſentiebant uiſum eſſet duodecim coierunt adoleſcentuli ex his q exilio erāt mulctati:quoq; pelopidas princeps erat. Qua paucite percuſſa eſt nō ſolū aduerſarioq; factio: ſed lacedæmonioq; potētia hi cū Athenis interdiu exiſſent.ut ueſpaſcente die Thebas poſſent puenire cū: canibus exierunt uenatricibus ræcia ſerentes ueſtitu agreſti. Qui cū tempore ipſo:quo ſtuduerant pueniſſent domū. Charonis deuenerūt:a quo & tēpus & dies ſtatutus fuerat. Nam eo die maximi magiſtratus ſimul cōſueuerant epulari:nec tanta caliditate id adoleſcentes cōficere ualuerūt q̄n nuntiatū eſſet auribus magiſtratuum thebanoq; exules in urbem ueniſſe. Sed illi uino epuliſq; deditiq; a deo deſpexerūt: ut ne quærere quidem de tanta re laborarint. Quin & uni ex magiſtratibus ex Athenis allata fuit epiſtola:in qua oia de pfectione exulū pſcripta erant quæ cui iam accubanti in conuiuio eſſet redita ſicut erat ſignata ſub puluinū ſubiiciens:in craſtinū inquit differo res ſeueras. At illi oēs cū iam nos proceſſiſſet:uinolenti ab ipſis exulibus duce pelopida ſunt interfecti:& thebaq; patria liberata. Sed hæc & reliqua omnia pintharcus in eius uita:& nonnulli alii proſecuti ſunt. Quæ qui legere uoluerit locū noſcat:ubi legere poſſit.

Pelorus cū unico.l.ſcribitur:mōs eſt ſiciliæ ad italiā uergēs:a q̄ teſte Martiano int medio fretu mille q̄n gētis paſſibus ſeparat. Et a peloro gubernatore nauis Hanibalis ibidē ſepulto cognomiatus dicit a ſaluſtio in Valerio de temeritate. Quod Seruius ſuper.iiii. æneidos confirmare uoluit dicens ſe legiſſe ante illum pelorum dictum eſſe.

Pelops cū unico.l.ſcribit:fuit Tentali regis phrigū filius. Cuius pater dū deoq; diuinitatē tētare uellet:carnem filiū comedendū illis appoſuit:a cuius eſu cū cæteri ſe abſtinerēt:ſola ceres guſtauit:& illius humerū comedit. Sed cū cōuenienti pœna Iuppiter Tantalū demulctaſſet:uoluiſſetq; pelopē reuocat ad uitā eburneū illi humeq; infixit. Quod tāgens Vir.in.iii.geor.inquit Humeroq; pelops inſignis eburno. Hic idē cū in græci regionibus deinde regnaret:peloponenſiū cherrocuſon a ſe noiauit. Quin & deinde piſas tuſcia cōdidiſſe nonnulli affirmant Virgiliū inducentes:qui ait in.x.æneidos: hos parere iubet alpheæ ab origine piſe. Vrbs herruſa ſolo: Alii uero nō piſam tuiſcæ.ſed Alpheam illum condidiſſe uolunt.aqua hoc eſt ab eius colonis:& ea quæ eſt in tuſcia originem traxit.& a pelope pelopeia p fabula pelopis a Iuuenale deducitur in ſatyra quæ incipit. Et ſpes & ratio:cum ait:prefectos.

Pelopeia facit philomenta tribunos. Nam cum poetæ pauperes & impotentes eiuſmodi intactas

fabulas donassent paridi pantomimo: qui potentissimus in palatio Domitiani euaserat. & ille pro suis ostenderet: largiebatur illis in recompensam tribunatus & præfecturas.
Peloponensus cũ simplo. l. atq; cũ simplo. p. & simplo. s. quin & duplicato. n. scribit: regio ẽ teste Plinio. i. iiii. natu. histo. pene insula: haud illi terræ nobilitate postferenda: inter duo maria ægæum & ioniũ plani folio similis. Et ut in priori dictione uidimus a pelope rege denominata: cuius indiciũ notũ ẽ. Nã dicit quasi pelopis νῆσος. i. insula. Vel ut alii uolunt πέλοπων. i. denoiatori ma pelope: νῆσος insula Et ut ipe Pli. rettulit pp angulosos recessucis uitus qngẽtoq; sexaginta triũ miliũ passuũ colligit: Qui ut infra idem colligit de arcadia tractans peloponneso inqt in longitudinẽ promontorio maleæ ad oppidũ rhegiũ corinthiaci sinus cẽtum octoginta miliaribus patet: At in transuersum ab idile in epidaurum centũ uigintiqnq;. Ab olympia argas p arcadiã nouẽ & quinquaginta. A b eodẽ loco ad philonta dicta mensura est. Et ut uidimus in dictione isthmos: in ea strictura: q̃ cherroneson efficit: ciuitas ẽ. corinthi medio interuallo colli applicata. Sed has ipsas angustias ut idẽ rettulit Pli. pfodere nauigabili alueo tẽtauere Demetrius rex. Cæsar dictator. Caius princeps: Domitius Nero infausto ut oium exitu patuit incepto.
Pelusium cũ unico. l. & cũ unico. s. atq;. i. latino scribit unũ ẽ ex hostiis nili uersus asiam & arabiã quã ab ægypto disterminauit iuxta quod eiusdẽ nois stat ciuitas: ut ostẽdit Pli. nepos in uita. M. Antonii & põponius in primo inquit. Alexandria aphricæ ẽ cõtermina: pelusium arabiæ. Nec longe a pelusio caius mons ẽ: & delubrũ iouis Casii. Atq; teste Solino ostracinæ locus pompeii magni sepulchro inclytus inde ẽt idumæa incipit palmis optima: deinde ioppe: ut in ea dictione uidimus: iuxta pelusiũ ẽt teste. Seruio optia lens nascit. Quare catexochẽ dixit Vir. in. i. geor. Nec pelusiacæ curã aspernabere lentis.
Peneus absq; aliqua diphthongo a nostris scribit: græci uero in penultima hẽnt ei: cuius uos. i. abiicietes ipsam. e. productã retinemus. Est Thessaliæ fluuius: q̃ ex una parte pindi iuxta gõphros nascit. Et ut ait Pli. in. iiii. natu. histo. interq; ossam & olypum nemorosa cõualle: defluẽs quingentis stadiis dimidio eius spacii nauigabilis in eo cursu tẽpe uocant: qnq; milia passuum lõgitudinẽ ultra uisum hominis attolentibus se dextra leuaq; leniter cõnexis iugis intus sua luce uiridãte. Hac labit peneus uiridis calculo: amœnus circa ripas gramine canorus auiũ cõcentu. arripuit amnem orcon nec recepit sed olei modo supmanentẽ: ut dictũ ẽ ab Homero: breui spacio portatũ: abdicat pœnales aquas diriscq; genitas ac genteis suis miscerí recusans: de quo uidimus in dictione orcus.
Peneleus cum unico. l. scribit: fuit teste Homero in secundo: iliados: unus ex quinq; boetioq; ducibus q̃ ad Troiam uenerunt.
Pentarchus cum. t. exili & th. aspirato scribit: is dicitur qui quinq; uiris præest. Nam dictio cõposita est ex pente: quod ẽ quinq;: & archos princeps.
Pentacontarchus sola ultima aspiratur: & is dicit qui: quinquaginta præst. Nam πεντηκοντάρχους qnquaginta dicuntur: & archos princeps.
Pentecoste absq; aliqua aspiratione scribit: nomẽ est deriuatum a πεντηκοστή: quæ sunt quinquaginta & πεντηκοστή: facitq; in genitiuo huius pentecostes.
Pentateuchus cum. t. exili utrobiq; & ch. aspirato in fine scribitur: liber est quinq; uoluminũ. Nã πεντε quinq;: & τεῦχος uolumen dicitur.
Pentathlum penultima cũ. t. exili: ultima cũ. th. aspirato scribitur. & cõponitur ex pente: quod ẽ quinq; & ἆθλον exercitamentũ. Nã teste festo genus erat exercitationis in his quinq; artibus iactu disci: cursu saltu iaculatioẽ & luctatioẽ. dixitq; apud nos uocari quinquertiũ: & apud Liuiũ ipsos atheletas qnquertiões. Alii quinq̃trium traduxere. Alii uero quinquatria esse qnq; dieq; exercitia Mineruæ cõsecrata in cuius solemnibus habebant dicẽte Oui. in lib. fastoq;. Vna die uedia est: & fiunt sacra mineruæ. Nominaq; ad iũctis quinq; diebus habet. Nec in his solum: q̃ dixit Festus: sed ẽt in aliis qbusdam artibus: ut ẽt poetica & oratoria secũdum ea q̃ uidimus in dictiõe Mausolus. Iuxta quod loq uidet Iuuenalis in satyra. Omnibus in terris cũ ait. Eloquium ac famam demõsthenes ac Ciceronis: Incipit optare: & totis quinquatribus opta. Quisquis adhuc uno partam colitasse mineruam. Celebrãturq; teste Festo post quintum diem idu mu mensis.
Pentheus cũ. th. aspirato scribit: & deriuat a πένθος qd est luctus. Nã fuit teste Oui. in metamor. filius Echionis ex Agaue cõiuge filia Cadmi: q cũ liberi patris sacra aspnaret: ira numinis a matre & sorore in furia seu maniã uersis laceratus fuit. Facitq; regulariter accusatiuũ more græco in eas: sed ẽt in um repit. Statius in. ii. thebaidos. Pentheũq; trahẽs nõdum te phendimus æquo Bacche genu. At uocatiuum semp ab auctoribus pentheu positũ cõperi. Hora. in primo sermonũ: pentheu rector thebarum.
Pentyllus cũ. th. aspirato: &. y. græco: atq; duplicato. l. scribit: fuit teste Herodo. lib. historiarũ. vii. filius Demonii. qui ex papho naues duodecim in adiutoriũ Xerxis eduxit: quas apud sepiã exorta tẽpestate amisit. Ipse uero captus plura de exercitu Xerxis græcos edocuit.
Percope cũ. c. exili scribitur: ciuitas erat teste Homero iuxta põtum: quæ troianis auxilia misit.
Pergæa cũ. æ. diphthõgo in penultima scribitur: fuit teste Pomponio in. i. Dianæ cognomẽ a perga oppido pamphyliæ accæptum: in quo memorabile templum habuit.
Periander cum. i. latino scribit: fuit corinthius tyrannus ex heraclidarũ gente patre Cypselo. Hic Lysidem duxit uxorem: quam Melissam appellabat: ex qua cum duos filios succæpisset Cypselum & Ly-

cophronem:calũnlis pelli cũ obtemperans:eam pregnantem calcibus interemit:puerũq; Lycophro-
na matri iusta soluente abdicauit:atq; in corcyrã agi præcepit.quẽ postea corcyrẽses: teste Herod. lib.
historiaꝝ quarto interfecerunt. Quo audito periãder mærore confectus:obiit annos natus fere octu-
aginta:postq; tyrannidẽ exercuerat annis quadraginta. Hunc Aristoteles dixit fuisse unum ex septem
sapientibus græciæ. Pla. negauit. Sed alterum philosophum:alterum tyrannum esse dixit.
Periarchon ultima cum.ch.aspirato scribitur:diciturq; latine de principiis. Nã περὶ præpositio dicit de
& ἀρχωῖ principiis.licet genitiui sit casus:qui ablatiuo carent:pro quo & genitiuum ponunt.
Peribolus cũ.i.latino:& unico.l.scribit:dici potest circuitus a περὶ βαλλω:quod ẽ circumeo.
Pericles cum.i.latino &.c.exili scribit:fuit athenienſium dux inclitus:philosophusq;& orator insignis:
atq; Anaxagoræ discipulus. Rexitq; rem.athenienſium quadraginta annis mira prudentia De quo la-
te Iustinus in tertio suoꝝ epitomatum libro est prosecutus.
Periclimenes secunda cũ.i.latino:sequens cũ.t.exili &.y.græco scribitur:fuit teste Homero in.xi. ody-
seæ filius Nelei:& frater Nestoris.
Periodus cũ.i.latino scribit cõponit ex peri:q; in cõpositiõe nõnunq; dicit circũ:& hodos:quæ ẽ uia. Vn
de nõnunq; interptatur circuitus:aliqñ ambitus:quandoq; comphensio nonnunq; circũscriptio:atq; et
quandoq; cõtinuatio:a nõnullis amfractus.a quibusdã etiam terminus ponitur.
Perihermenias secda & penultia cũ.i.latio:tertia cũ aspiratiõe scribit:q̃q̃ sint apd græcos dictões duæ &
nõ una cõposita:& inscriptio ẽ subtilissimi cuiusdã Arist.lib. i dialectica facultate:q̃ latie significat de i
terptatiõe. Nã peri ꝓpositio cũ i genitiuo ꝑ ablto:quo carẽt græci dicit de:& hermenias interptatione
Percosius secũda cum .c. exili:seq̃ns cũ.s.&.i.latino scribit:fuit teste Home.in secũdo iliados troianoꝝ
amicus:longe oium doctissimus scientia diuinãdi futura. Cuius filii fuerunt adrastus & Amphi? quos
neq; admiranda patris doctrina:ut dixit Home.neq; paterna sollicitudine subtrahere a morte potuit:
cũ eos retinere conaret:ut ad troianũ bellũ:ubi morituri erãt:pficiscent. Illi.n.nam sic misera necessi
tas fati trahebat:nec parere imperio:nec credere cõsilio senis totiens monentis uoluerunt.
Peripleroma cũ.i.latino & unico.r.scribit:dici põt supplementũ Id.n. περιρωμα designat. Et ẽ figura cũ
aliqua particula in metro:uel ẽt in eleganti prosa nõ pp sensum mõ:qui absq; illa integer staret:sed p-
pter metrũ seu ornatũ addit:ut Vir.in.i.ænei. Multũ ille & terris iactatus & alto:ubi absq; ille staret sẽ
su:sed nõ metrũ. Similiter Multa quoq; & bello passus:ubi duas coniunctiones naturaliter separantes
posuit:unm scilicet metri necessitatem supplens. Quod frequẽter fieri consueuit.
Periphrasis cũ.i.latino utrobiq; &.ph.aspirato scribit:interpretat a nõnullis circũlocutio: a Cicerone
uero indignitatibus ad Herenniũ dicit circuitio:quæ secundũ illũ ẽ oratio rem simplicẽ assumpta cir-
cũscribens elocutione:ut Scipionis prouidentia Carthaginis opes frægit.i.Scipio Carthaginẽ Virg.
in Tityro:Ouiũ teneras depellere fœtus.i.agnos & in primo georgicoꝝ:frumenti herbã.i.segetem &
in æneide. Et iam prima nouo spargebat lumine terras Titoni croceũ liquens aurora cubile:hoc ẽ lu-
cescere incipiebat sol:uel dies oriri:& mille alia.
Perinthus cum.i.latino:&.th.aspirato scribit:fuit urbs uetusta in pro pontico olim thraciæ metropo-
lis q̃ hodie dicit heraclea ab Heracleo principe constantinopolitano cognominata: in qua Vespasia-
ni Domitiani Antoniq; pii palatia fuerũt ingentia: qui ex uno marmore magnũ amphiteatrũ & mi-
randum:quod inter spectacula mundi cõnumeratur.
Perinthii cum.i.latino ubiq;:&.th.aspirato scribit:sunt teste Herodoto circa initium libri historiaꝝ iv.
populi circa helespontum.
Peripatetici absq; aliqua aspiratiõe:& cũ.t.latino ubiq; scribit:fuit philosophoꝝ secta:q̃ ortũ habuit ab
Aristo.& denominationẽ p hunc mõm Alexãdro in asiã cũ exercitu ꝓfecto Aristo. Athenas rediit ac
sui copiã inlicieo exhibere cœpit:Xenocrate p id tps academiã obtinentẽ. Docebat uero plerũque in
ambulans uditoꝝ turba circũfusus:ex quo ipe sectatoresque eius pipatetici philosophi nũcupati sunt
Sunt ẽt q tradam ptem illã gymnasii q̃ docebat περιπατον.i.de ambulatoriũ dictum fuisse.
Peripatasma cum.i.latino &.t.exili scribitur genus est cortinæ.
Perillus cũ.i.latino & duplicato.l.scribit:fuit athenienſis ingeniosus:q̃ ut placeret phalari.di.uenit agri
gentũ:& ex ære taurũ artificiosissimũ fabricauit:cui ianuã in latere posuit:ut cum inclusus reus subie
ctis ignibus torqueret mugitũ & nõ hominis uocem uideret emittere:p quo inuento cũ munus a cru
delissimo tyrãno phaleride q nouis hoium tormentis delectabat postulasset:in illo ipse intercludi ius-
sus a tyranno:ac suppositis ignibus exustus:primus artificii sui uerũ experimentũ præbuit dicẽte Oui
dio in primo de arte amandi. Et phalaris tauro uiolenti membra perilli.
Toruit infœlix imbuit auctor opus. Et i eodẽ libro. Nec.n.lex eqor ulla ẽ. Quã necis artifices arte pe
rire sua:ut & ipe phalaris athenienſibus de se ꝑ illo cõquestis: rescripsit. Cõperi tñ in qbusdã græcorũ
codicibus nõ pillum:sed pillaũ scriptum quo nomine Oui.uersus stare nõ posset nisi cum licentia.
Peristera cum.i.latino &.t.exili scribit:dicitur latine columba. Nam ponitur a poetis uirgo:quæ a cupi
dine transformata fuit in columbam.
Perissologia cũ.i.latino utrobique:& duplicato.s.scribitur:dici potest secundũ uerba superflua locutio
Nã περισσος e superflua:& logia locutio. Vt uiuat Augustus & nõ moriat dũmodo non sit aliud ui
uere:quam non mori.

Perithous cum.i.latino:&.th.aſpirato ſcribitur:fane quia in prima apud græcos ẽ ei diphthongus quæ ut in ſecundo horum cõmentariorum libro uidimus:in ſono ipſius.i.noſtri apud illos profertur:placuit ex noſtris magis accuratis eundem ſonum ſeruari debere & abiecto.e.ipſum.i:retineri:ac ſcribi perithous cum.i.latino in prima:de quo in ea litteratura uidebimus.

Pero cũ unico.r.& habet apud græcos accẽtum in fine:fuit teſte Home.in.xi.odyſſeæ:filius Nelei & frater neſtoris:at uero cũ accentũ hẽt in pria genus ẽ calciamẽti:& declinaẽ hic pero huius peronis:& habebat plures fibulas:a qbus nomẽ aſſumpſit:nãq; περόνη græce dicit:q̃ latine ẽ fibula. De quo Iuuenalis meminit cũ ait in ſaty.q̃ incipit:plurima ſunt fuſcinæ. Quẽ nõ pudet alto p glaciẽ perone tegi·& in de peronatus ille dr;q eiuſmodi calciamẽto ẽ calciatus.perſius: natũ ſi poſcat ſibi peronatus arator.

Permeſſus cũ duplicato.ſ.ſcribit:fluuius ẽ boetiæ:ex helicone fonte muſis ſacro defluẽs de quo Vir.i fileno Tũ canit errantẽ pmiſſi ad flumia gallũ Aonas i mõtes:ut duxerat una ſoror; at uero apud Mar. in.i.pmiſſus in recto cũ in latino ponit:cũ ait ad flaccũ. Quod tibi cũ cirrha:qd eum pmiſſidos unda.

Perſia cum.i.latino ſcribitur:regio ẽ nobis orientalis q̃ ab antiquo quodamrege nomen aſſumpſit:hæc teſte Curtio in.iiii.de geſtis alexandri.

Ab hac teſte plinio lib.xv.natu.hiſto.perſica poma aduecta fuerunt. Et ut ſubdit:falſum eſt uenenata cum cruciatu in perſia gigni:& pœnæ; cauſa a regibus tranſlata in ægyptũ:& ea terra mitigata.

Perſeis cũ.i.latino ſcribit:fuit teſte Hero.in theogonia:una ex nymphis Oceani & Tetyos filia.

Perſephone cũ.ph.aſpirato ſcribit:ea ẽ quæ a noſtris proſerpina dicit quãq; & priori uocabulo nonnun q̃ noſtri poetæ utuntur. Ouidius in.iiii.faſto;. At neq; perſephone digna ẽ prædone marito:de qua in dictione Proſerpina uidebimus.

Petaliſmus abſq; aſpiratione:& cũ.i.latino ſcribit:& a petalo:qd eſt foliũ deriuaẽ: expulſio erat cuiuſdã ciuis apud Syracuſios:qui tyrannidẽ appetere uidebaẽ:ut late habetur in dictione oſtraciſmus.

Petilia cũ.t.exili atq;.i.latino utrobiq; & unico.l.ſcribit: fuit ciuitas brutioꝝ:a philoctete melibœo:hoc ẽ melibœa ciuitate Theſſaliæ ſup montẽ zephyro teſte Solino cõſtructa & teſte Seruio ſuper.iii.æne. a πατασσαι quod ẽ uiolare petilia cognominata quia ex augurato locũ ipſum delegit.

Petonia cum.t.exili ſcribitur:fuit teſte Homero in.ii.iliados.Boetiæ ciuitas.

Petorritũ cũ.t.exili utrobiq; & duplicato.r.atq;.i.latino ſcribitur: uerbũ ẽgallicum: teſte Quintiliano: idem Varro & lanceam ſignificare dixit. Alii ut refert. A. Gellius græcũ eſſe & uoluere rotas ſignificare dicunt:ita ut genus ſit uehiculi & quaſi petorutũ dicatur:eodẽ Horatius bis in ſermone utitur:& epiſtolis libro.i.ſermonum inquit plures calones:ita; caballi paſcendi ducenda petorrita nunc mihi curto ire licet mulo:uel ſi libet ire tarentum

Petræa penulti;ma cũ.t.exili &.æ.diphthongo ſcribitur:fuit teſte Heſiodo in Theogonia: una ex nymphis filia Oceani & Tethyos.

Petra cum.t.exili ſcribitur:uerbũ eſt græcũ:quod latine dicitur lapis:ex quo & σελινον:quod eſt apium componitur petroſelinũ;quod apii ſimilitudinem detinet.

Petroſelion cũ.t.exili & unico.l.atq;.i.latino ſcribit:dici poteſt a nobis petroſum apium ut in p̃cedenti dictione uidimus. Nã int lapides melior naſcitur.huiꝰ plures ſpeceis. Pli.in.xix:&.xx.nomiauit. Nã qdam hippoſelinon hoc ẽ equitũ apiũ uocari dixit:eo ꝙ apud nemæam uictores eq̃ſtri certamine coronabantur:aliud uocat orthoſelion.i.rectũ a pium:cuius ẽ frutex recto ſemine:& cumino ſimile. Aliud dicit helioſelion:quaſi ſolare apium.

Petoſitis cũ.t.exili & unico.ſ.atq;.i.latino utrobiq; ſcribit; fuit mathematicus noiatiſſimus: de quo pli. in.ii.natu.hiſto.ſcribit dicẽs. Aegyptia ratio:quã petoſiris & necepſus oñdere ſingulas partes in lunari circulo:ut dictũ ẽ minimo triginta tribus ſtadiis paulo amplius patere colligunt. Et in.vii.eiuſdẽ uoluminis quum de uarietate naſcendi pertractat maximos aeos fuiſſe matematicos oſtẽdit. Vnde & iuuenalis in ſatyra. Credo pudicitiam inquit. Aptior hora ciboniſi quam dederit petoſiris.

Pezice penultima cũ.z.conſonante &.i.latino ultima cum.c.exili ſcribitur:genus ẽ fungorum qui teſte plinio libro.xix.naturalis hiſtoriæ ſine pediculo naſcuntur.

Phæaces pria cũ.æ.diphth.ultima cũ.c.exili ſcribit:fuerũt populi Corcyre ſub ditione Alcioni regis ut late mõſtrauit Home.diuerſis in libris odyſſeæ:de qbus Virg.in.iii.ænei.protenus aereas phæacũ abſcondimus arces. Et Iuue.in ſatyra. Quis neſcit uoluſi:tã uacui capitis populum phæaca putauit.

Phædon cũ.æ.diphthongo ſcribit:fuit teſte Gellio in.ii.noctiũ atticaꝝ helidẽſis ex cohorte ſocratica. Socratiq; & platoni p fuit familiaris. Eius nomini plato illũ librũ diuinũ de immortalitate aie dedit:& ut pgit idẽ auctor is phædon ſeruus fuit forma:atq; ingenio liberali & ut qdã ſcripſerunt alenone duõ puer ad merendũ coactus:eũ cebes ſocraticus hortãte Socrate emiſſe dicit:habuiſſeq; in philoſophiæ diſciplinis. Atq; is poſtea philoſophus illuſtris fuit ſermoneſq; eius de Socrate admodũ elegãtes legũtur. At uero Laertius dicit eũ ex nobili familia cũ patria una cõprehenſum coactumq; intra cellulã in fami ſe q̃ſtui addicere:& adiecto hoſtiolo Socratis cõtubernio magiſterioq; uſum quo ad ipſum Alcibides ſeu Crito Socrate monente redimeret.

Phædrus cũ.æ.diphth.ſcribit:fuit unus ex diſcipulis platonis cuius nominis plato libꝝ nobilẽ edidit.

Phædra cũ.æ.diphthõ.ſcribit:fuit regis minois ex paſyphe coniuge filia. Hæc una cũ Ariadne ſorore Theſeũ Aegæi regis Athenarũ filium ſecuta eſt:quã ille relicta Ariadne uxorẽ ſibi copulauit cui Deo

phontem peperit:& Antigonum:de qua in dictione Ariadne:& in dictione Hippolitus uidimus.
Phædyme prima cum.æ.diphthongo ſeqns cum.y.græco ſcribitur:fuit teſte Herodo.in.iiii.hiſtoriaq; Otanis nobilis perſæ filia.
Phæræus.æ.diphthongo in prima & ſecunda ſcribiť:fuit Alexãdri cuiuſdã tyranni in phæræa urbe cognomen.de quo Cicero in.ii.rhetoricæ de inuentione:& in.ii.de officiis meminit.
Phæſtus cũ.æ.diphthongo &.t.exili ſcribiť: Fuit teſte Home.in.v.iliados:filius Bori meonii ſiue lydu q̃ ueniés in auxiliũ troianoq; ex fertili tarna ab idomeneo interficiť:eſt ẽt mõs crætæ:ſiue ꝓmõtoriũ circa Cortinã urbem:ac ciuitatis in eo loco nomen:ut oñdit idẽ Home.& in.ii.iliados: & in odiſſea.
Phæthuſa prima cũ.æ.diph.ſeqns cũ.th.aſpirato:ſcribit fuit Solis filia ex neæra nympha & ſoror Lãpetiæ:q̃ in ſicilia patris ſui:hoc eſt Solis armenta cuſtodiebanť:de quibus ſotii Vlyxis cõtra Circes monita deguſtantes naufragiũ fecerunt:ut in.xii.odyſſeæ:monſtrauit Homerus Ouid.ẽt de illa meminit in .ii.methamor.dum de mutatione ſoroq; phætontis loqueretur:cum ait.
Ille more ſuo:nam morem fecerat uſus.
Plangorem dederant:equis phætuſa ſororum.
Maxima:cum uellet terræ procumbere:queſta eſt. dirigiſſe pedes.
Phalacrus cum unico.l.&.c.exili ſcribiť:dici poteſt latine caluus.Sed fuit eo nomine teſte Home. in. x. odyſſeæ Aeoli filius ex lepatra coniuge.
Phalaris cũ unico.l.&.i.latino ſcribitur:fuit acrigentinus tyrannus crudeliſſimus ante urbẽ conditã circa annos ſexaginta quattuor:ut quidam ferunt.Cui perillus æris opifex cupiens placare.ex ære taurũ fabricauit:& ianuam in latere poſuit ut incluſus reus ſubiectis ignibus torqueretur:& ſonus uocis hominis exclamãtis nõ gemitus:ſed bouis mugitus uideretur:quibus dicebat ad tyrannum teſte Ouid.in iiii.de triſtibus ut munus munere penſes.
Da precor ingnio munera digna meo.
Dixerat & phalaris pœne mirande repertor.
Ipſæ tuum præſens imbue dixit opus.
Phalera cum unico.l.ſcribitur:eſt equoq; ornamentũ: Hoc eſt phanera.Nam a φαίνω quod eſt illuſtro deſcendit eo qđ huiuſmodi ornamentis illuſtrari uidebatur equus dicente ſuue.in ſatyra q̃ incipit. Atticus eximie.Magnoq; artificum frangebat pocula miles. Vt phaleris gauderet equus:Et Virgil. in.v. primus equum phaleris inſignem uictor habeto. Sed dicitur magis pluraliter.
Phalanx cum unico.l.& in fine cũ.n.ante.x.ſcribiť'uerbum ẽ peregrinũ ẽt apud græcos:nã teſte Seruio ſup.xi.æneidos lingua macedonũ legio dicitur:ideo ait Virg. Tum mæſta phalanx & alio in loco agamẽnoniæq; phalanges.Sed nonnulli alii phalangẽ hoc eſt agmen exponũt qđ teſte Seruio ſup. viii.æneidos propriæ eſt exercitus ambulãs & ut inquit omne aliud abuſiue dicitur. Sane apud pliniũ.in.vii. naturalis hiſtoriæ : phalanges etiam ipſe fuſtes quædam dictur. Vnde ait præliuni aphri contra ægiptios facere fuſtibus:quos uocant phalangas.
Phalernus cũ unico.l.ſcribitur:& in genere maſculino:mons eſt cãpaniæ uinetis refertiſſimus:& ut q̃dã putant ab homine ſic cognominato nomen ſumpſit.Eſtq; prope puteolos:ut dixit Seruius ſup .ii.georgicoq;. De quo Martialis in.xii.meminit cum ait. Nec in phalerno monte maior autumnus.
Phalernũ cum unico.l.ſcribiť:& in genere neutro atq; ẽt maſculino uinũ eſt optimum ſic quoq; cognominatũ quia in agris phalerni montis naſcitur:q teſte plinio in.iii.natu.hiſto.ſunt in catania.Eſtq; uinum fumoſum.ut oſtendit Tibullus in.ii.cum ait: Nunc mihi fumoſos ueteris proferre phalernos. Conſulis:& chio ſoluite uincla cado.Et ſimiliter dicitur uinũ ſetinũ gauranum: ſurentinũ ut dicimus in dictione cæcuba & uidebimus in dictione ſurrhẽtum:& ut ait pli.lib.xiiii.natura.hiſto.Cæſar dictator triumphi ſui cœna uina phalerni amphoras chii cados in conuiuio diſtribuit.Epulũ uero in.iii.cõſulatu ſuo phalernum chiũ leſbium mamertinũ. Quo primũ tempore quattuor genera uini appoſita ſita cõſtat.poſtea uero alia oia in nobilitatẽ uenere:& circiter ſeptingenteſimo urbis anno.
Phaliſci cum unico.l.&.i.latino atq;.c.exili ſcribitur:populi fuerunt etruſci: de quibus habuimus in dictione hyrpi.Hi potiſſimum colebant Iunonem: ut oſtendit Oui.in.vi.faſtoq; cum ait. Od ſenẽ tacitũ Iuno nicolaſq; phaliſcos.
Phanum cum.ph.aſpirato ſcribitur: ædes eſt ſacra:quæ latine ſplendidum & illuſtræ deſignat. Nam a φαίνω:quod eſt illuſtro deducitur.
Phaneus abſq; aliqua diphthongo ſcribitur habetq; accentum ſupra.e.Nam græce φανεύς ſcribitur. Et eſt teſte Seruio ſuper.ii.georgi.mons in chio: ſic quoq; dictus a phaneo rege.
Phago cũ.ph.ſcribitur:dictio eſt græca:quæ apud nos diciť manduco: unde phagos edas diciť & phagoledoros turpiť comedẽs.Hieronymus ſup Ezechielem: Vereor ne illud eis eueniat:qđ græce ſignificantius dicitur: Vt uocenť phagoledori.ſ. cũ.œ.diphthongo antepenultima. Nam componitur ex phago:& λοιδορῶν qđ eſt cõtumelioſum: Sane ex phago cum ph.ſcripto deducitur fagus arbor quæ p.f.&nõ.p.ph. ex inueterata cõſuetudine ſcribiť:Nã teſte Seruio ſuper Tityrũ Virgilii: fagus arbor a φαγεῖν qđ eſt comedere deducitur.Cũ prius homines glãdes comederent:quas ut dixit pli.in decimo ſexto natutalis hiſtoriæ:& propriæ ferũt robur fagus: quercus æſculus cerrus: ilex:ſuber. Et in eodem lib.prius dixerat. Dulciſſima omniũ glans fagi:ut qua obſeſſos etiam homines duraſſe in oppido chio

tradat Cornelius Alexander:quin & a phago phagus deducitur:ut in ſua dictione uidebimus:
Phanes cum unico.n.ſcribitur:fuit teſte Herodo.lib.hiſt.iii.uir alicarnaſeus:qui cũ diu inſotietate amaſis regis ægypti fuiſſet:tandem accuſatus:ex ægypto in perſas tranſfugit:& Cambyſæ traiicere uolẽti in ægyptum adhæſit:cuius cõſilio Cambyſes uſus eſt:& cum uiam nõ ſatis cõmodam ad traiiciendum comperiret:hic eum docuit per arabiam iter facere.
Pharetra cum.t.exili ſcribitur:id dicitur inſtrumentũ:in quo ſagittæ portant.
Pharmacũ cum.c.exili ſcribit:dicitur latine uenenũ. Vnde Caius iuriſcõſultus ad legẽ.xii.tabularũ igt Qui uenenũ dicit adiicere debet utrum malũ an bonũ.Nã & medicamẽta uenena ſũt qa eo nomie oẽ cõtinet:qđ adhibitũ naturã eius cui adhibitũ eẽ mutat:Cum id qđ nos uenenũ appellamus græci φαρμακον dicunt apud illos quoq; tam medicamenta:q̃que nocẽt hoc noie cõtinent. Vnde adiectione alterius nominis diſtinctio ſit. Admonet ſummus apud eos poetarũ Homerus ſit dicens.
Pharos cũ unico.r.ſcribit:fuit olim parua ægypti inſula contra nili hoſtia ſic cognominata:ut Anticlides ſcriptor græcus atteſtat:ab nauclero Menelai cui id nomẽ erat q̃ ibidẽ ab aſpide intempt⁹ & ſepultus fuit Et ut homerico carmine ꝓditum ẽ ab eiſdẽ oris curſũ diei obducebat: At tpe põponii eodẽ teſte alexandriæ:quæ illi appoſita iacet ponte coniungit dicente etiã Lucano in.x.pharaon inſula quondam in medio ſtetit illa mari ſub tempore uatis.
Proteos at nũc eſt pelleis:pxima tauris:in hac teſte Curtio magnus alexander nouã urbẽ: cõdere ſtatuit ſed cũ magnæ ſedis capax nõ eſſet ex illius oppoſito cõdidit alexandriã. Sane in eadẽ inſula teſte Pli.in.xxxvi.natu.hiſto.litoralis maxima turris fuit nauigãtibus lumen exhibens a philadelpho rege conſtructa q̃ inter ſpecula mundi cõnumerat:qa ſup.iiii.cãcris uitreis locata fuit: Alii uero ab alexandro cõſtructam eam dicunt eadẽ palmis abundat ut oſtẽdit Ouid.in lib.ii.de ſine titulo:dicens ad iſim.
Quæ colis & memphi palmiferamq; pharon.
Phaſis cũ unico.s.&.i.latino ſcribit ẽ colchoꝝ pgrandis fluuius de quo Lucãus in.iii.Colchoꝝ q rura ſecat ditiſſima phaſis per hunc argonautæ cũ iaſone intrauerũt ad colchos dicente Ouidio iuxta initiũ lib.vii.ubi fabulã late proſequitur:Multaq; ppeſſi claro ſub iaſone tãdem Contigerant rapidas limoſi phaſidos undas. Vnde & ipſa medea phaſias a poetis nõnunquã dicit:ut Oui.in.iii.de arte: phaſis æſonidem circe tenuiſſet ulyxem.
Phariſæus penultima cũ.æ.diphthongo ſcribitur nomẽ eſt appellatiuum cuiuſdam ſectæ iudeorũ qui præceteris religioſiores uidebãtur.
Phetæ prima cum.e.abſq; diphthongo ſcribitur fuit teſte Homero in.xi.iliados ciuitas in argo: propinqua pylo & ſub dominio agamẽnonis.Et ut quidam expoſitores aſſerunt ſic quoq; a flumine per eam decurrente cognominata.
Phereclydes abſq; aliqua diphthongo & cũ.y.græco ſcribit fuit ſytus Baſis filius & philoſophus ſuo tẽpore egregius:fuitq; pittaci auditor.Et ut Theopõpus tradit primus q de diis & natura apud græcos ſcripſit primuſq; teſte Ciceroẽ in lib.tuſculanarũ aios hoium ſempiternos eſſe aſſeruit. Quin & teſte Laertio multa ẽt ꝓdixit quæ mirabilia uidebant na cũ uideret ex littore currentẽ nauẽ plenus uelis eã mergendã ꝓdixit qđ ante illius oculos factũ eſt aquã ex puteo cũ biberet poſt diẽ tertiũ futurum terræ motũ ꝓdicauit atq; ita factũ eſt. Conſulit perialo hoſpiti ut menſana cũ tota familia diſcederet:qđ ille neglexit. Sed urbe deinde ab hoſtibus capta ſe & ſua ꝓdidit. Quin & plura alia de illo ferunt q̃ apd eũ dem auctorẽ q uoluerit legere poteſt:idem teſte Pli.in.xii.natura.hiſto.proſam orationem primus cõdidit tpe cyri regis.Eundemq; dicit ſpiraſſe copia ſerpentũ ex corpore eius erumpẽte:floruit regnãte. Tulio Hoſtilio & fuit præceptor pythagore.
Pheremon abſq; diphthongo ſcribit:fuit teſte Home.in.x.odyſſeæ.filius Aeoli ex lepatra uxore.
Pheretrũ cũ.ph.aſpirato &.t.exili ſcribit:nã teſte Seruio ſup.xi.ænei.græcũ uocabulũ ẽ qui latine dicit capulus ab eo q corpus capiat. Vnde ait plautus. Capularis ſenex.i.uicinus capulo. Quid q fero i ſuo temate græcũ eſt qđ ſi tpa uniformiter ꝓducẽr cũ.ph.ſcribẽdũ eẽt. Sed hic quoq; ꝓualet cõſuetudo niſi ab eo deriuata cũ aliis dictiõibus græcis cõponat:ut œnophoros:Chriſtophoros & ſimilia: Quid qđ ẽt fama ut in prioribus libris uidimus græcũ dicit:& cũ.ph.a nõnullis ſcribit:ac latine rumorẽ dici affirmant. Vt Cicero philippicis iprobiſſimis inquit rumoribus diſſipari:& nõ lõge poſt hoc triduo uel quatriduo triſtis a matutina fama manauit:nã ſignificat his duobus noibus ſermo quidã in populo ſine certo auctore de re aliqua recẽti ſiue bona:ſiue mala:frequẽter tamẽ & pro opinione quadã inueterata accipitur:ut fama eſt athenas nõ plus uiginti milibus annorũ fuiſſe conditas. Accipitur etiã pro laude & celebritate hominis:ut fama Camilli.fama Scipionum:fama tua:fama mea:pro quo non recte dixeris rumor. Sed latinum eſſe & potius per.i.q̃ per.ph.ſcribi debere Priſcianus in primo cum de f.littera pertractat oſtendere uidetur.
Phiala cum.i.latino ſcribitur:nec uitrea uaſa deſignat:aut ab hyalos:qđ eſt uitrũ deriuat:ſed teſte Iulio polluce de uocabulis rerũ ad Cõmodũ ipatorẽ:uaſa quæq; deſignat uini aut aquæ capacia:qbus imẽſa utimur.Iuue.idẽ ſentire uidet in ſatyra. Si te ꝓpoſiti cũ ait.Byrrho tenet phialas:tibi nõ cõmittit auꝝ hoc eſt tenet uaſa aurea quæ tibi non cõmittuntur.
Phidias cum.i.latino utrobiq; ſcribitur:aqud græcos uero eſt in pria.ei.diphthõgus:quæ a noſtris:ut ſæpe uidimus:in.i.ꝓductã cõmutatur:fuit ſtatuarius clariſſimus:& teſte Quintilia.in.xii.de inſtitutio

ne oratoria:diis:q̄ hoībus effingēdis melior artifex creditus. In ebore uero lōge citra emulū:uel si nihil niſi Mineruam athenis:aut olympiū in elide iouē feciſſe. Cuius pulchritudo adieciſſe aliquid ēt recæptæ religioni u deť:adeo maieſtas operis deum æquauit. Quare inquit Pli. in. xxxvi. natu. hiſto.. Phidiam clariſſimum eſſe per omnes gentes:quæ dei iouis olympii famam intelligunt nemo dubitat: Sed ut merito laudari ſciant ēt qui opera eius non uiderunt:perferrimus argumēta parua & ingenii tantū Neq; adhoc louis olympii pulchritudine utemur:non Mineruæ athenis facte amplitudine: cum ſit ea cubitorum uingintiſex. Ebore hæc & auro cōſtat. Sed in ſcuto eius:in quo amazonum prælium cælauit:ambitu parmæ eiuſdem concaua parte:& gigantū dimicationē. In ſoleis uero laphitarum & cētaurorum:adeo momenta omnis artis illi fuere:in baſi āt quod cælatum eſt:dii ſunt triginta numero: noſcentes uictoriam mirabili & præcipuo præcio. Miramur & ſerpentē. & ſub ipſa cuſpide æream ſphingem:hæc ille. Sed ut ait Cicero in primo tuſculanaꝝ:cum in ſcribere non liceret ſui oris ſimilē ſpeciē adeo artificioſe incluſit in clypeo:quod ea conuulſa tota operis coligatio ſolueretť. Et ut de fiducia ſui Valerius Maximus rettulit pfecto ſimulachro iouis olympici quo nullum p̄ſtantius: aut ammirabilius hoīum manus fecerā:interrogatus ab amico quonā mentē ſuā dirigens uultū louis p̄pemodū ex ipſo cælo petitum eboris linia mētis amplexus eēt Homeri uerſibus q̄ſi magiſtro ſenſum fuiſſe rn̄dit. Et Pli. in. vii. natu. hiſto. phidiæ iuppiter olympius inquit quotidiæ artifici excelentia teſtimoniū phibet. Et lib. xxxvi. rettulit uenerē illius eē romæ in Octauiæ opibus eximiæ pulchritudinis. Et lib. xxxiii. dixit illum floruiſſe olympiade tertiæ & octuageſima circiter tricēteſimo nr̄e urbis anno nec ſolū ex ebore ut in eodē libro idē auctor oñdit ſed ex ære ſigna fecit:fuereq; eodē tpe eius æmuliū Calchamenes:Critias:Beſtores Aeglas. Et deinde olympiade octuageſima ſeptima Hagellades. Gallō pōlycletus: Gorhias:Lacō:Mirō:pythagoras: Scopas:pelius:ex his policletus diſcipulus habuit. Argiū: Aſopodoꝝ: Alexim. Ariſtidē phœnīōe. Dinonē: Antenodoꝝ: Demeā: Clitoꝝ. Miron nonageſimaqnta olympiade floruere Naucides. Dimō:patroclus. Cētesima ſecūda poclycles cephyſodorus lenares. Hippotodorus cētesima. iiii. praxiteles:& Euphrano:Centeſima. vii. Etioter. Hymacus Centeſima. xiiii. Lyſippus fuit cū & Alexāder magnus. Itē Lyſias Toſius:& frater eius Thones:Euphronides Soſtratus: Ion. q teſte Pli. nullo doctore nobilis fuit:ipſe diſcipulū habuit zeuſiadem. Centeſimauigeſima Eutychides: Eutycrates:Chepis:Sicrotus. Timarchus:pyth̄omaches:Ceſſauit deinde ars teſte eodē Pli. Ac rurſus olimpiade centeſima quinquaſimaſexta reuixit. Habuitq; artifices longe infra prædictos probatos:

Phyleus cū. y. græco & unico. l. ſcribitur:fuit teſte Home. xii. iliados unus ex ducibus græciæ:qui ad Troiam nauigarunt.

Phylos cū. i. latino & unico. l. ſcribiť:dicit latine amicus unde philocalus bonus amicus:& philocaris cū ch. aſpirato in penultima charus & gratioſus amicus:Et philotimus precioſus amicus. Nam cōponit ex philos:& καλος:qui eſt bonus:ac χαρις:quæ eſt gratia:& τιμη quod ē precium:Pli. in. vii. natu. hiſtoriæ publius inquit Catienus philotimus patronū adeo dilexit:ut hæres omnibus bonis inſtitutus in rogum eius ſe iaceret.

Philolaus cū. i. latino & abſq; duplicatione ipſius. l. ſcribitur:fuit crorōata philoſophus pythagoric⁹ hic opinatus ē oīa harmonia hac neceſſitate cōpleri terrāq; moueri ſecundum primū circulū Moritur ſuſpectus de molitiōe tyrānidis Ab huius cōſanguineis ſcripſit Hermippus platonē profectum in ſiciliā emiſſe pytagoricos libros argēti minus alexādrinis ſexaginta atq; inde trāſſumpſiſſe Timæum de quo in dictione plato uidebimus.

Philomena cū. i. latino: & unico. l. ſcribiť:& interp̄tať φιλουσα. i. amās μηλα mala:quæ pome ſunt:ſeu oues:fuit pādionis athenaꝝ regis filia:& ſoror prognes uxoris Terei regis thracū:a quo cum cōduceret ad prognē uiſendā ſtuprata:ac deinde tm̄ ſcelus clamās lingua priuata fuit. Quod cū ſoror p̄gne poſtmodū cognouiſſet. Itim filium comedendō patri oppoſuit. Atq; deinde omnes in auem cōuerſæ ſunt:ut in. vii. metamorpho. lib. Oui. eloquentiſſimæ enarrauit. Quā oēm tragœdiam miro ſtilo & paranti quis Gregorius Corrarius uenetus diuino quodā ingenio noſtra ætate dum adoleſcētulus eſſet pertractauit imitatus Thyeſtem Senecæ:quo in nulla re minor comperitur.

Phylortiū cum. i. latino utrobiq; &. t. exili ſcribitur nomen eſt fœminæ more græco per diminutionem amatoriæ adulationis prolatum. Et a philos qui eſt amor deductum.

Philoſophia cū. i. latino & unico. l. ſcribiť:& latine dici pōt amor ſapientiæ. Nā philos amor:& ſophia ſapiētia dicit. Et apud perſas primū claruiſſe ac eoꝝ ſapiētes magos fuiſſe dixerūt. Apud babylonios uero & aſſyrios:deide fluxiſſe chaldeos. Apud indos āt gymnaſophiſtas:quos p̄ ſapiētibus habuerūt: nā ut clearch⁹ ſolēſis affirmata:a magis gymnoſophiſtæ p̄fluxerť. Et his:ut aiūt ad ægyptios philoſophia manauit. Cui⁹ rei antiſtes ſacerdotes ac p̄phetas appellāt:nā teſte ariſtotele li. i. de philoſophia ægyptiis antiq̄ores fūt magi. inde apud celtas ſeu gallos dryidæ ſapiētes fuere de q̄bus in dictiōe dryidæ uidimus. Sed magoꝝ p̄cipē zoroaſtrē perſen fuiſſe memoriæ p̄ditum ē hunc Dion ex interpretatiōe ſui nois aſtroꝝ aſſerit fuiſſe cultorē:ab hoc uſq; ad excidiū Troiæ Hermodorus platonicus in li. diſciplinarū annos q̄nquemilia cōputat. Aegyptiis uero nili filius Vulcanū philoſophiæ principia aperuiſſe dicūt a quouſq; ad Alexandrū macedonē regē annos fluxiſſe aſſerunt octomilia octogētos ſexagita tres fuiſſe ēt apud phœnicas Ochū ſapientū uolūt. A pud thracas zamolxim & orpheū:apud lybicos atlantē: Apud græcos uero Muſæū & linū primos fuiſſe dicunt: poſt quos Homerū aduenīſſe & Heſiodum

ferũt. Nãq; ẽt poetas sophoꝝ uocabulo exornabãt. Hos septẽ græcie sapiẽtis nõ puo tpis interuallo se cuti sunt quoꝝ hæc sũt noia Thales: Solõ: periander: Cleobolus: Chilon Bias. Pittacus: de qbus in suis dictiõibus explicauius explicabiusq; Sanchis annnmerãt qdã anacharsim scythã Mysonẽ cheeũ pherecydẽsyꝝ. & Epimenidẽ cretẽsem. Alii & pysistrarũ tyrannũ. Post hos pythagoras primus nõ sesophõ sed phylosophõ appellauit. Nã cũ Leontem sicyonioꝝ tyrannũ: siue philasioꝝ teste. Heraclide i olympicis: alloquereť: & diceret se nõ sapientẽ: cum solus deus sapiens esset. Interrogatus quonã cognomine uocareť. Respõdit se philosophũ esse: hoc ẽ sapientie amatorẽ quem reliqui omnes secuti sunt. Itaq; duo philosophiæ princ pia ꝓfluxere: unum q ab. Anaximandro ionicũ est appellatum: eo q thales fuerit milesius ex ionia: & hic quoq; Anaximandrũ istituit. Quod uero ex pythagora italicũ ẽ dictum eo q eius auctor Pythagoras ut plurimũ in italia philosophatus est. Et desiit ionica philosophia i Clytomacum: Chrysippũ: & Theophastũ: italica uero in Epicurũ. Itaq; Thaleti uni ex septẽ sapiẽtibus successit Anaximãder philosophus. Anaximãdro Anaximenes huic Anaxagoras huic Archelaus: huic Socrates: qui primus æthicam inuexit. huic Plato: qui academiã instituit: huic Speusippus & Xenocrates. Et polemo: huic Crantor: & crates. Cui Arcesilaus: qui mediã induxit academiã: huic Lacides q nouã iuuenit huic Carneades: huic Clythomachus atq; in hunc modũ in clythonachũ desiit. at i Crysippum sic quoq; desiit: nam & Socrati ẽt successit antisthenes huic Diogenes cynicus. huic Crates thebanus. huic Zeno. huic Cleantes huic Chrysippus. in Theophrastũ uero p hũc modũ desiit: Platoni successit Aristoteles q peripateticã statuit huic Theophrastus. Et in hũc modũ ionica philosophia in theophrastum desiit italicæ ãt hæc fuit series pherecydi successit pythagoras: huic Thelanges filius huic ẋenophanes: huic parmenides. huic zeno Heleates huic leutipus. huic Democritus huic quã plurimi. Sed inter reliquos Nausiphanes Nacydesq; celebrantur. his suo ordine successit: Epicurus. & sic italica philosophia in Epicurũ desiit. Sane ex his quos rettulimus: & eoꝝ auditoribus nõnulli a ciuitatib⁹ sunt appellati ut helienses megalenses: quidã a locis ut academici stoici: ab euẽtibus ut pipatetici ab effectibus ut ædæmoniaci ab elationis fastum ut q se philaletes. i. ueritatis studiosos: siue electicos aut analogiticos uocauerũt: a natura reꝝ ut physici: a ꝑceptoribus ut socratici. Platonici. Aristotelici. Epicurei: a moribus ut æthici a disserendo dialectici. Veteris academie institutor & princeps fuit Plato medie arcesilaus nouæ Lacydes peripateticæ Aristoteles stagirites: stoicæ zeno citienſis: epicureæ Epicurus. cirenaicæ Aristippus cyreneius heliacæ Phædon helienſis megariciæ Euclides: cynicæ antisthenes athenẽsis ereticæ Menedemus eretrienſis Philosophia igit̃: cũ amor sit sapiẽtiæ & sapientia ipsa doctrinas omnes cõplectatur constat philosophiam conueuientissime ad omnium disciplinaꝝ: amorẽ protendi Ita ut si quem perfectũ philosophũ esse dicamus: eũdem & in oĩbus doctrinis excellere: nobis quoq; fatendum sit. Quin & eundem illum oratorẽ dici posse quem & Cicero & Quinti. in libris suis cupiunt: exoptãtq;. Sed cũ eiusmodi excellentiẽ ꝑfectiorem nullos adhuc adeptus fuisse nouerimus: & plærosq; legerimus quibusdam philosophiæ partibus & illius professione fuisse cõtentos: id actũ est: ut philosophus & orator mutuo se diuiserint: qa nec ille ad quæ uerũ philosophũ: nec hic. quæ ad ueꝝ oratorem spectãt consequi ualuerũt. Quæ et si utiq; habuissent in nullo ꝑsus a sa inuicẽ distarẽt nisi & ea omnia Aristoteli magis q̃ alteri horum affuisse dicamus. Theophrastoq; eius auditori q oẽm magistri sui doctrinã mira eloquẽtia ꝓsecutus ẽ. Cui ẽt cũ Tyrtamo nomen esset Aristoteles ipse teste Boetio & Laertio: ob diuinã illius eloquẽtiam theophrastũ uocitauit: ut in sua dictione uidebimus. Qui tñ ut Gellius in. vii. noctiũ atticaꝝ rettulit cũ oĩbus suæ ætatis facundissimus esset uerba pauca ad populũ ettenien sem facturus deturbatus uerecũdia siluit itaq; & q dicerent & qui saperẽt se diuidẽtes & ptes quiq; suas: pro facultate capiẽtes seipsos ẽt nominibus diuiserũt ut hic philosophus ille orator diceret. Vnde ait Cicero in prœmio de officiis Equidem platonẽ existimo si genus forense tractare uoluisset grauissime & copiosissime potuisse dicere & Demosthenensi illa q̃ a platone didicerat tenuisse & ꝓnunciare uoluisse ornate splendideq; facere potuisse. Eodẽ mõ de Aristotele & Isocrate iudicio quoꝝ uterq; suo studio delectatus contẽpsit alteꝝ Sed ipsa philosophia seu mauis sapiẽtia in qnq; ptes principaliť sepatur in physicã Metaphisicã. æticham: mathematicã & logicã. Physica ea dicit̃ q̃ demũdi huius corporalis: ac mobilis natura & his quæ in eo sunt corpalibus partibus suis rõnibus differit & inqrit: q̃ solã usq; adhuc chelaũ Socratis ꝑceptorẽ philosophi omnes prosecuti sunt. Post pos uero Socratẽ & platonẽ aristoteles pluribus libris exeqrens exactissime ptractauit: Metaphysica uero illa dicitur: quæ supra mutabilẽ naturã se erigẽs: incorporalia quæq; & sempiterna certis rõnibus pscrutatur. Sed hoc quoq; cũ duplici uia fieri posse cõtingat: duplicẽ ex ea cã metaphisicã efficit. Nã uel ex ipsius naturæ pricipiis icedit & sic quoq; aristotelis & metaphisica. Thephrastiq; & ꝑ magna pte platonis. Vel ex his ꝓgredit̃ initiis q̃ supra naturã degeũt: & nobis ex dĩna reuelatiõe ꝓsus inclaruerũt: & sic quoq; xp̃ianaꝝ ẽ altissima metaphysica: q̃ theologiã appellamus: & q̃ ex fidei articulis diuinit⁹ reuelatis ꝓgredit̃: & argumẽtat: quã sane ex auctoribus antiqs solus Plato aliq̃tisꝑ degustauit: aethica ãt ea est: q̃ deinstitutiõe hũanæ uitæ suis rõibus differit: & ptractat. Sed hoc triptito apud illos fieri cõtingit. Qm̃ uel institutionẽ explicat hominis: ut aial ẽ rationis capax. Vel ut paterfamilias: uel ut ciuis. Et primã hoꝝ partẽ Socrates pulcherimus disputatiõibus inchoauit. quã post illũ & Platonẽ Aristoteles in decẽ uoluminibus: quæ æthica nominãt: absolutissime ptractauit. Quin & in illius apꝑhensione finis academici quoq; plurimũ insudarunt Stoici: & Cyrenaici philosophi: Acheliaci: megariciq; & cynici: & Erethrici. Apud nostros uero

ex antiquoribus quidem Cicero & Seneca:ex modernis uero nõnulli celebres clarissimiq; christiani fuerunt:qui rem omnem manifestissime enuclearũt. Secũdã uero partẽ quæ institutum apud se hominem accepit:& familiam insuper regere:ac disponere docet Xenophõ ipse in œconomicis:& post illũ Aristoteles:& Theophrastus explicarũt. Traduxit Xenophõtis œconomicã Cicero quã pdidim⁹ rissimis uoluminibus absoluit Aristoteles octo & noster Cicero sex de repu.libri editis explicauit. Cõ-
præhẽdit & tertia hæc pars intra se sanctas leges & ciuilia iura:quæ in administrationẽ reipublice sunt necessaria. Quas Plato tredecim uoluminibus :Cicero quattuor:licet modo diuerso collegerunt. Ma
thematica uero:quæ & disciplina a nobis dici põt:q̃drifariã diuidit:arithmeticã musicã: geometriã & astronomiã. arithmetica:q̃ & numeralis dici põt:qa de numeris & eoꝝ qualitatibus tractat a pythagoricis plurimũ celebrata fuit:& a Boetio nostro pulcherrime in artem redacta est. Musica uocũ ꝓportiones generaq; & q̃litates explicat. Quã pythagorã inuenisse:& aristoxenũ absoluisse dicũt apd nostros uero Boetius & Augustinus aliiq; nõnulli tractaueruut. Geometria mensuras reꝝ in longũ latũ & pfundũ edocet:in qua Euclides ꝑcipuus fuit:hæc subse perspectiuã cõtinet:& geographiã:& illi quidem radioꝝ reflexiones:ac qualitates inquirit:hæc uero terrã pingit:ac urbiũ distantias:& loca quæq; mensurat:ut Ptolemæus tẽpore Troiani & Antonini principũ romanoꝝ:& ante illũ strabo magnis & pulcherrimis uoluminibus indicarũt:apud nostros Pli.i li.natu.histo. Solinus in collectaneis:& Põponi⁹: aliiq; nõnulli absolutissime tradiderũt. astrologia:ut eius nomẽ designat:astroꝝ cursus:& recursus:eorũq; cõiunctiones & distãtias certis rationibus indicat:in qua & pſæ quoq; & ægyptũ ꝑcipue floruerũt Immo teste Laertio asserũt ægyptii primos se fuisse astrologiæ inuẽtores arithmeticæq; & geometriæ idẽ aristoteles in ꝓœmio methaphysice cõfirmauit:in hac maxime Ptolomæus efflоruit. Et apud nostros celebres quidã uiri & moderni:ut Andalo senensis. Christophorus:& alii nõnulli claruerũt. Logica aũt:quæ & sermo natiua iterprætat:in grãmaticã diuiẽ:poeticã:dialecticã:rhetoricã & historicam. Nam & hæ oẽs ãpliores sũt & uniuersaliores disciplinæ:& uniuersaliora sermocinanť:ac ad cæteras extẽdi ualẽt. Grãmatica quidẽ ut recte quoq; & secũdũ approbatoꝝ cõsuetudinẽ in qualibet disciplia cõstruat:& loquať:poetica uero:ut ex oi doctrina accipiẽs:effingẽdo:ac fabulãdo doceat & delecter. Dialetica aũt:ut cõcisa & pſſa disputatiõe ueꝝ & falsũ undecũq; eliceat Rhetorica ut apta & ãpla oſone ex q̃libet disciplina ꝓ tpe assumẽs apte dicat:suadeatq;:uel dissuadeat. Historia ãt:ut gesta reꝝ & gẽtium ac tẽpoꝝ & reꝝ oĩum dispositiones & qualitates fideliter & cõmode explicet Quaꝝ oium auctores notissimi nobis sũt:& quottidie in manibus uersanť. Nã quæ de grãmaticæ initiis comperimus:in primo horꝝ cõmẽtariorũ li.explicauimus. Poeticã uero in primis Musæus Linus & Orpheus incœptarunt.

Philoctetes cũ.i.latino &.c.atq;.t.exilibus scribiť:fuit teste Seruio super tertio æneidõs. Peantis filiꝰ herculis comes:quem ipse Hercules cũ hominem in œta mõte deponeret:petiit ne alicui corporis sui reliquias indicaret:pro qua re eum iurare compulit eiq; pro mumere sagittas dedit hydræ felle in tinctas unde apud Senecam in Hercule œthæo sic ad illũ Hercules inquit. Accipe hæc sate.

Peante dona & munus alcidæ capæ. Nec fallet unq̃ dextram hic arcus tuam.
Libare tela didicit & certam dare Fugam sagittis:ipsa non fallunt iter
Emissa neruo tela. Et lucanus i sexto præcioq; nefandæ lampados herculeis sortis meliboea pharetris
post hæc aũt in troiam belli expeditione responsum fuit a delphico oraculo:Sagittis Herculis ad Troiæ expeditionẽ opus esse:inuẽtus ita ꝑ philoctetes.cũ ab eo Hercules quæreret.& primo se scire negaret:tandẽ mortuũ illũ esse cõfessus est. Deinde cũ acriter ad iudicandũ cogeretur:ne uerbis peieraret pede locũ percussit. Sed cũ ab aliis græcoꝝ ducibus ipse ẽt duceretur ad bellum quia solus ipse eiusmodi sagittis uti poterat:unius sagittæ casu ille pes uulneratus est:quo Herculis tumulũ indicauerat. Cuius insanabilis uulneris causa:putorem græci cũ ferre nõ possent & tamen ꝓ oraculi necessitate diu ductus fuisset:consilio ac caliditate Vlyxis apud lemnum relinquitur. Quare aiax id Vlyxi exprobãs inquit apud Ouidium in.xiii.metamorpho.

Non te pœantia proles. Expositum lemnos nostro cun crimine haberet:
Qui nunc ut memorãt siluestribus abditus antris: Saxa mouens gemitu mala laertiadæq; præcaris
Et nunc ille eadem nobis iuratus in arma: Heu pars una ducum:quo sussesore sagittæ.
Herculis utuntur fractus morboq; fameq;. Venaturq; aliturq; auibus:uolucresq; petendo.
Debita Troianis exercet spicula satis.

Tandem cum græci illum pristinæ sanitati restitutũ audirent:per eundem Vlyxem placatus ad Troiam deductus est:ipso Vlyxe apud eundem Ouidium dicente.

Nec me suasisse negabo. Vt se subtraheret belliq; uiæq; labori.
Tentaret adeo requie lenire dolorem Paruit & uiuit. Et subdit derisiue ad aiacem:
Quem quoniam uates delenda ad pergama poscunt: Ne mandate mihi melius telamonius ibit.
Eloquioq; uirum morbis iraq; furentem:

Mollíet:aut aliquo ꝓducet calidus astu. hic tandem post Troiæ euersionem secutus oracula:ut nõnulli asserũt calabriã uenit:ubi petiliã & Turinã cõdidit ciuitates:atq; in turina deinde sepultus fuit. Alii uero nõ sanatũ illũ ad Troiã deductũ dicunt:sed eodem uulnere ẽt post euersionem Troiæ laborantẽ horrore uulneris ad patriã redire abnegans calabryam uenit:ubi paruam ædificauit petiliam.

Philtra cũ.i.latino &.t.exili ſcribitur:dici poſſunt amatoria:genus eſt uenenĩ amorẽ igerẽtis:& ut plu
rimũ inſaniam:ut Iuue.in ſatyra.Credo pudicitiam.Hic theſſala uendit philtra: quibus ualeat men
tem uexare mariti.Et Ouidius in.ii.de arte amandi.
philthra nocent animis uimq; furoris habent.
Phillyra prima cũ.i.latino & penul.cũ.y.græco atq; duplicato.l ſcribit̃:fuit nympha Oceani & Thety
os filia.Ex qua Saturnus in equum uerſus:ut dicunt poetæ,Chironem progenuit. Et ab illa Chiron
phllriydes eſt nominatus Vir.in.iii.georgicorum.
phillyrides chiron amithaoniuſq; melamphus.
phinaus cũ.i.latino &.a.abſq; diphthongo ſcribit̃ fuit teſte Ouidio in.vi.metamor.rex arcadiæ:q̃ ſug
geſtione Harpalacis cõiugis ꝑprios filios occæcauit.In cuius uindictã:& illũ dii oculis priuauerũt atq;
illi harpyias aues rapaciſſimas:& fœdiſſimas ſup induxerũt:q̃ nedũ oia ex eius menſa rapiebãt ſed q̃q;
uenti ꝑfluuia cõfœdabant.Sed cũ ab illo iaſon cũ argonautis benigniſſimæ recipet̃:hoc mercedis illi
cõtulit:ut cõtra harpyias zetũ mitteret & Calaim filios Boreæ ex Orethyia coniuge iuuenes alatos &
arcubus ꝑmptos:q illas ꝑſequerent̃:& a phineo ꝑrius depellerent.hi igit̃ illas fugãtes uſq; in inſulas
ploas ꝑſecuti ſunt. Vbi ab iride admoniti:ne ulterius iouis canes inſequerent̃:retro cõuerſi iſulis eiuſ
mõi ubi arpyias reliq̃rũt:nomẽ ſtrophados.i.cõuerſiõis ididerũt:q̃ oia tetigit Oui.i initio li.vii. meta.
phyllis patria cõ.y.græco pẽul.cũ.i.latino:atq; duplicato.l.ſcribitur:fuit Lygurgi thracũ regis filia: cui
adoleſcentula ſucceſſit in regno.hæc Demophoonte Theſei athenarũ regis filiũ e bello troiano rede
unte:atq; ad ſe tẽpeſtate aduectũ uehemẽter amauit & cõiugiũ rogauit.ipſe id ꝑmittẽs:dixit ob mortẽ
Meneſthei fratris uelle prius athenas ꝑficiſci:res ſuas ordinaturus:mox ad eius nuptias reuerſurus.p
fectus itaq; cũ tadior eẽt phyllis amoris impatiens ſe ſpretã credens laqueo uitã finiuit:q̃ ut ait Oui.cõ
uerſa eſt in arborẽ amigdalũ ſine foliis:ſed nõ multo poſt reuerſus Demophoon:& rẽ cognoſcẽs plo
rãs truncũ arboris ẽ amplexus:illa uelut ſponſi amorẽ ſentiens exilliit:& folia emiſit:q̃ ab ipſa phyllide
& phylla græcæ cognominata ſunt. Vnde & nos folia diximus:q̃ teſte Seruio ante petala dicebantur.
phyllum cum.y.græco & duplicato.l.ſcribitur.dicitur apud nos foliũ.Et inde meliphyllũ herba: cuius
folia ſapiunt mel:ut in ea dictione uidimus.
phyſis prima cũ.y.græco:ſequẽs cũ.i.latino ſcribitur:dicit̃ latine natura:& inde phyſicus phyſica phyſi
cũ naturale.Et phyſica Ariſtotelis i plurali & neutri generis:ſubſtãtiue dicũtur naturalia ipius Ariſto.
Phyſionomia pria cũ.y.græco ſcribit̃:dicit̃ ad uerbũ naturæ regula.Nã teſte Gellio id uerbũ ſignificat
mores naturaſq; hoium cõiectatiõe q̃dã de oris & uultus igẽio deq; toti⁹ corpis filo atq; hitu ſciſcitari.
phython cũ.y.græco &.th aſpirato ſcribit̃:ſerpens fuit horrendæ magnitudinis ex caleſcẽte terra poſt
diluuium Deucalionis procreatus:quem phœbus interemit:ludoſq; phythea in rei memoriam nomi
natos inſtituit:de quo late Oui.in.i.metamor.pertractauit.
Phlegeton cum.th.aſpirato ſcribit̃:dicit̃ a poetis inferni fluuius flammis rapidus Vir.in.vi. æneidos.
Mœnia lata uidet triplici circundata muro: Quæ rapidus flãmis ambit torrentibus amnis.
Tartareus plhegethon torquetq; ſonantia ſaxa:Nam φλεγω quod eſt inflãmo deriuatur:hunc poetæ
Cocyti filium dixerunt.
phlegyas cum.y.græco ſcribitur.fuit teſte Lactantio grãmatico ſuper primum thebaidos.Martis fili⁹
& rex laphitarum in theſſalia:paterq; ixionis & Coronidis.
phelegyæ eodem modo ſcribitur:populi ſunt theſſaliæ a phlegya ixionis patre cognominati. hi cũ ſa
crilegi eſſent deoſq; & homines ſpernerent ba irato Neptuno ĩmiſo diluuio ſubmerſi ſunt.quos apud
inferos poſuit Vir.in.vi.li.æneidos cum ait.
Infœlix theſſeus phlegyaſq; miſerrimus omnes. Ammonet:& magna teſtatur uoce ꝑ umbras.
Diſcite iuſtitiam moniti:& non temnere diuos.
Phlegæi penultima cum.æ.diphthongo ſcribitur:nomẽ eſt adiectiuũ deductũ a phlegya:Nam & cãpi
lli phlegæi dicunt̃ teſte Pli.li.iii.naturalis hiſto.q nõ longe ſunt ab acheruſia plaude & cumis.
Phlebs cum.ps.in fine ſcribitur:nõnulli ob litterarum uicinitatem apud noſtros cum.bs.ſcribere con
ſueuerunt Nam apud noſtros dicitur uena. Vnde & phlebotomia deducitur.
Phlebothomia cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:eſt apud nos uenæ inciſio.Nam phlebs uena dicit̃:& to
mia inciſio a τομω:quod eſt incido deductum.
Phlegma cum.g.ante.m.in eadem ſyllaba ſcribitur:dicitur latine pituita:
Phlegmone eodem modo ſcribitur:dici poſt a nobis tumor:a φλεγμαινω uerbo:quod eſt tumeo & nõ
nunq; ſtupeo.
Phoca cũ.c.exili ſcribitur:piſcis eſt qui alio nomine:hoc eſt a ſono mugitus:ut ait pli.in.ix.natu. hiſto.
uitulus marius noiat̃.Et addit phocas in terra more pecudũ pe ſpirareq; ac dormire:qd̃ tetigit Vir.in
iii.ge.Sternũt ſe ſõno diuerſo i littore phocæ.ĩmo ut dixit pli.nullũ aĩal grauiorẽ ꝑmit̃ ſomno.Idẽ fẽ
ſiſſe uidet̃ Iuue.cũ ait:pro re magna in.iii.ſatyra.Erripiunt ſomnũ druſo uituliſq; marinis.
phocion cum.c.exili &.i.latino ſcribit̃:fuit uir athenienſis:qui teſte Aemilio:& ſi ſæpe exercitibus ꝑfuit
ſũmoſq; magiſtratus cœpit.tamẽ multo eius fuit notior integritas uitæ:q̃ rei militaris labor:qppe cũ ex
illa cognomie bõus appellatus ẽ:fuit.n.ppetuo paup cũ ditiſſimus pp frequẽtes delatos honores eẽ po
tuiſſet poteſtateſq; ſũmas:q̃ ei a populo dabant̃.Repudiauitq; cõſtãtiſſime mũera magnæ pecũiæ q̃ il

ll a rege philippo dabant. Ad quæ recipienda cũ legati regis hortarent: simulq; admonerẽt: si ipse his facile careret liberis tamen suis ꝓspiceret: q̃bus difficile esset in sũma pauptate tãtã paternã tueri gloriã. qbus ille. Si mei similes erũt: nequaq̃ difficile erit. idẽ hic agellus illos alet: q me ad hanc dignitatẽ ꝓduxit. Sin dissimiles sunt futuri: nolo impẽsis illoꝝ alii augericp luxuriã: idẽ cũ iam ꝓpe ad annũ octogesimum ꝓspera pueniisset fortuna: extremis tpibus: magnũ in odiũ suorũ ciuium peruenit.

Phocis cum. c. exili &. i. latino scribit: est teste Liuio in. ii. de bello macedõico. pua græcoꝝ regio famoso oraculo Apol. delphici. Nã i illa est ciuitas delphi: i q̃ tẽplũ erat ditissimũ Apol. de qua Oui. in. i. metamorpho. inqt. Sepat aonios attæis phocis ab aruis Terra ferax. Et inde phocides simili mõ scribitur.

Phoces cum. c. exili sequẽtẽ duplicato. e. absq; diphthongo: fuerũt teste Herodo. in. i. ionũ populi & primi qui longis nauibus usi sunt.

Phœbus cũ. œ. diphthõgo scribit: est unũ ex noib⁹ Apol. quãdo illũ a specie uel nitore laudabãt tractũ a φωῖσ: qd est lumẽ ubi est. ω. mega. cũ. i. faciens diphthongũ q̃ ut in. ii. hoꝝ cõmẽtarioꝝ uidimus i. œ. diphthongũ nostrã apud nos cõuertit: unde & ꝓ sole illũ accipiũt. Vir. in. iii. ænei. argolici clypei aut phœbæ lampadis instar. Simili mõ & phœbe scribit ꝓ sorore eius Diana Oui. in. v. fastoꝝ Respice testiadem flammis absentibus arsit. Causa est quod phœbes ara sine igne fuit.

Phœmon cnm. œ. diphthongo scribit: lacus est archadiæ de quo Oui. in. xv. metamor. inquit.

Est lacus archadiæ phœmon dixere priores. Ambigus suspectus aquis. quas nocte timebo.
Nocte nocent portæ: sine noxa luce bibuntur.

Phœnix prima cũ. œ. diphthongo sequẽs cũ. i. latino scribit: fuit ut nõnulli asserunt Agenoris regis filius: & frater Cadmi. Vel ut alii ẽt ferunt Agenoris pater: A quo regio ubi regnabat phœnitia dicta fuit. Fuit & alius phœnix amyntonis filius: qui teste Homero in. viii. iliados: cũ suggestione matris cum patris pollice rem haberet: & pater id psentisceret: terribilia illi imprecatus est. Quare a patre diffugiens ad pelleum Achilis patrẽ accessit: a quo benignissime susceptus: & unice dilectus ab illo multũ populũ & delops sub suo dominio accæpit. Nutriuitq; ut pater achillẽ fuit ẽt fœnix fluuius nõ magnus: q teste Herodoto li. histo. vii. ex thermophylaꝝ montibus fluens: in asopum descendit. Quin & ab hoc fluuio usq; in termophylas. xy. dixit stadia cõputari. Est etiam phœnix auis: de qua Ouidi. in. xy. metamor. plene omnia prosecutus est.

Phœnicia cum. œ. diphthõgo &. i. latino atq;. c. exili scribitur: regio est in asia sic quoq; cognominata a phœnice uel patre uel filio agenoris. Estq; pars syriæ & finitima iudææ: terra adeo fertilis: ut dicat Pli. i v. naturalis historiæ centesima fruge agricolis fœnus esse. Et a phœnicia phœnices populi uocitantur: hos dixit iosephus ad appionẽ grãmaticum: litteratuꝝ græcaꝝ fuisse inuentores. Cornelius uero tacitus in. xiiii. suaꝝ historiaꝝ libri primi inquit: ægyptii ꝓ figuras animaliũ sensus mẽtis effingebãt Et antiquissima monumẽta humanæ memoriæ saxis impressa cernuntur: litteraꝝq; semet inuentores phibent. Inde phœnices quia mari præpollebant græciæ intulerũt. Suntq; adepti gloriam tanq̃ quæ accæperãt inuenissent. Et pergit. Fama quippe est Cadmũ classe phœnicũ uectũ rudibus adhuc græcorum populis eius fuisse auctorem artis. Quæ oia Lucanus tetigit: quando dixit in libro. iii.

Phœnices primi: famæ se credit ausi Mensuram rudibus uocem signare figuris:
Nundũ flumineas memphis contexere biblos Nouerat & saxis tantum uolucresq; seræq;:
Sculptaq; seruabant magicas animalia liguas. i. sapientes interprætatiões de quibus in dictione obeliscus uidimus: sane a phœnicia phœnissa deducitur cum. œ. diphthongo: & duplicato. s. quã ꝓ Didone: quæ ex phœnicia fuit. Virg. accipere consueuit.

Phœton cũ. œ. diphthongo &. t. exili scribitur: fuit solis ex clymene nimpha filius: qui cũ genere suo dubitaret: & ad domũ ubi Sol oritur accederet: ualuit ab eo tandẽ obtinere: ut patris equos ꝓ diem saltẽ regeret quos deinde ducens tremefactus habeas cũ relinqueret: ne iuppiter eum deflagrasset: fulmine cælũ ac terrã una cõcubuisset. Quæ oia latissime & eloquẽtissime Oui. in fine primo & in initio secundi meta. lib. ptractauit. Sane a phœtonte phœtontides patronymicũ fœmininũ & licentia poetica: ut dixit Priscia. phœtõciades deducit. Vir. in Sileno. Tũ phœtõciades musco circundat amaræ Corticis
Nã in singulari patrõymicũ ipsũ phœmininũ est phœtõtis huiꝰ phœtõtidos: ut idẽ auctor affirmauit.

Pholus cnm unico. l. scribit: fuit unus ex centauris ixionis ex Nube filius. hic teste Seruio super octauo æneidos: Herculem susceꝑit ospitio: cũ ad expugnandos centauros ꝓgeret dicente ẽt Lucano in. vi.
Hospes & alcidæ magni phole. Tandem in nuptiis pirithoi orto prælio inter laphithas & cẽtauros occubuit dicente Vir. in. ii. georgi. Læto domuit rhetumq; pholumq;.

Pholœ cum unico. l. in fine cũ. oe. diuisis syllabis scribit mõs est arcadiæ: ut scribit põponius: siluosus ut dixit Vibius: de quo Lucanus in. vii. Scilicet ipse petet pholeon: petet ignibus œthon. atq; eadẽ prsus litteratura accipit a Vir. in. v. ꝓ fœmina quadã cũ ait. Cressa genus pholoe geminiq; sub ubere nati.

Phorcus cũ. c. exili scribit: apud græcos uero dicit phorcys: sed nos. y. græcũ in. u. nostrũ cõmutauim⁹. qd tamẽ nos ẽt in genitiuo seruamus. Nã declinatur huius phorcydos & huius phorci: facit patronimicũ phorcynis huius phorcynidos. Luc. i. ix. Squalebãt late phorcynidos arua meduſæ. fuit Theseæ nymphe filius: & Neptuni: ut dixit Seruius sup. y. æne. Atq; Varronẽ iducit dicentẽ eũ regẽ fuisse corsicæ & sardiniæ q̃ cũ atlãte nauali ꝓlio decertãs uictus: & i mari submersus loquocitate græca marinus deus uocatus fuit. Quod Vir. ꝓfato li. tetigit cũ ait. Trithõesq; citi phorciq; exercitus ois. Et habuisse

ſcribit filias.iiii.eximiæ pulchritudis ſcyllã eurialẽ ſthemonẽ & Meduſſã:ut ĩ dictiõe pegaſus iã uidius.
Phormio cum.i.latino ſcribitur:nomen eſt uiri proprium.
Phraortes cũ.t.exili ſcribit:fuit teſte Hero.li.hi.i. Deiocæ filius.& rex medorũ.Hic nõ cõtẽtus medoꝝ regno:pſas ſubiugauit:cui cyaxares filius ſucceſſit:huic aſtyages filius fuit:q ei ſimilit ĩ regno ſuceſſit
Phraſis cũ ſimplo.ſ.&.i.latino ſcribitur interpretatur teſte Quitiliano in.x.de inſtitutiõe oratoria: eloquentiæ corpus.& inde Theophraſtus quaſi diuina eloquentia prædítus.
Phreneſis cum ſimplo.ſ.&.i.latino ſcribitur & græcũ eſt uerbum a φρ̃ενος deductũ:quaſi deturbatio ſit mentis:& inde phrenetici:habetq; accentũ in penul.ut iuue.in ſatyra plurima ſunt fuſcie: cum furor haud dubius cum ſit manifeſta phreneſis.
Phrygia prima cũ.y.græco:ſequẽs cũ.i.latino ſcribit:puicia eſt teſte Soli.minoris aſiæ:quæ a phrygio amne:quæ illam a caria diuidit:ſic quoq; cognominata fuit.alii uero uolũt a phrygia cecropis filia in hac eſt Dardania a rege Dardão iouis filio ſic cognominata:quæ poſtea a Troo nepote hoc eſt filio. Erioththonii filii Dardani troia.cognominata fuit:in q̃ fuit iliõ:& a phrygia phrix deducit: qđ ẽ ſub ſtãtiuũ:& ſolũ maſcul nũ.iuue.in ſat C.redo pudici iã diuitib⁹ reſpõſa feret phryx augur.at phrygius phrygia phrygiũ adiectiuũ.ideo dixit Vir.Ouere phrygiœ:neq;.n.phryges:ite per alta Dindyma.
Phrynicus prima cum.y.græco:ſequens cum.i.latino:ultima cum.c.exili ſcribitur:fuit poeta comicus quem ſæpe iulius pollux nominat.
Phrixus cũ.i.latino ſequente.x.conſonãte ſcribit: Athamantis regis Thebaꝝ ex Neipyle uxore filius fraterq; helles q ambo mortua matre:ut ſcribũt Heſiodus & pherecides:cũ nouercales inſidias ferre nõ poſſent & conſentiente patre aufugerẽt.ac ſup ariete aureæ pelliculæ quẽ eis pater in tutamẽ dederat pontũ tranſferre carẽt ea pte q̃ ſtrictior eſt:nec multũ freti ſulcaſſẽt.Helle puellari timore exterrita decidit in pontũ:dicẽte Luc.in.iiii. Delapſæ portitor helles. Quæ ab neptũo q̃ primũ cõphẽſa & tutata ac uxor deuincta:illi poſtea ꝓcreaſſe pæõa ſcribũt.Et cũ primit⁹ mare illud põtũ diceret:ab illa deinde helleſpõtũ uocitatũ eſt:dicẽte Luc.i.ix. Qua pelago nomẽ neiphylas abſtulit helle.at uero phryxus icolumis euadẽs colchos ad Oetã regẽ tãdẽ puẽire ualuit:ubi ariete quo uectus fuerat ioui imolato pelẽ aureã in tẽplo affixit: & ipſe aries in cælũ a ioue tractus:inter ſydera locatus fuit:ad quã pelliculã rapiendã.ut ſcribit Iuſtinus in.xlii.ſui epitomatis:uenit deinde iaſon:ut in ea dictione uidimus.
Phthongus cum.ph.&.th.aſpiratis in eadẽ ſyllaba ſcribitur:& eſt ſonus uocis:unde diphthongus cum dis præpoſitione componitur.
Phucus cum.c.exili ſcribitur:& quia a græco deſcendit:qđ eſt φυγω:cũ.ph.& nõ cũ.f.ſcribẽdũ cenſẽt. Nã uolatile dicit maius ape.& minus ſcabrone:& dici q̃ſi phagus uolũt:eo ꝙ apũ labores libẽter depaſcat. Quod tetigiſſe uidet Vir.in li.geor.iiii.cũ ait immuniſq; ſedẽs aliena ad pabula phucus at uero pli.in.xi.natu.hi.inquit:phuci ſũt ſine aculeo impfectæ apes nouiſſimeq; a feſſis & iã emeritis icohate ſerotinus fœtus & q̃ſi ſeruitia ueraꝝ apũ. Quãobrẽ impant his:primoſq; in opa expelũt:tardãtes ſine clemẽtia puniũt.Et ſubdit cũ mella ceperũt matureſcere abigũt eos multæq; ſingulos aggreſſæ trucidãt.Eſt ẽt phucus color q̃dã purpureus:q græce φυροσ dicit:ubi ipm y.græcũ i.u.noſtrũ cõuertit:de quo Xenophõ in p̃dia cyri. Quidã inquit oculoꝝ iferiores palpebras quodã phuco depigẽtes:decorẽ gratiſſimũ ĩ aſpectu cõtrahebãt:qđ iuue.i ii.ſaty.ſenſiſſe uidet cũ ait:pingitq; tremẽtes attolẽs oculos
picus cum.i.latino &.c.exili ſcribit:neq; dictio græca eſt:ut quidã putauerũt.ſed latina.Nã auis eſt uncoꝝ unguiũ & duriſſimo roſtro:quo arbores cauat:& intus latet:atq; pullos educit Cuius itroitũ teſte pli.li.i.natu.hiſto.ſi qs cuneis clauderet:adhibita q̃dã herbã a clauſura uiolenter excutiunt. Quin & illũ refert apud latinos maximũ fuiſſe in auguriis.Et a pico Satur filio:qui huic aui nomen dedit.
picenũ cũ.i.latino &.c.exili ſcribit:regio eſt italiæ:quæ hodie ab ancona:marchia ancominata dicitur. Et picenum a pico aue:qui olim in eoꝝ uexillis cõſediſſe dicitur:cognominati putant.
pidytes prima cũ.i.latino ſequens cũ.y.græco:ultima cum.t.exili ſcribitur:fuit uir ꝓcoſius:& ab Vlyxe ut dixit Homerus in.vi.iliados:bello troiano interemptus.
pierides cum.i.latino utrobiq; ſcribitur:eſt muſarum agnomen a filiabus pieri acceptum:quas canendo uicetunt:ut late oſtendit Oui.in.v.metamorphoſeos.
pydargus p.y.græcũ apud quoſdã auctores græcos ſcriptũ:& p caprea quadã ſilueſtri nõ diſſimili a damis poſitũ cõperi:qđ pli.in.viii.natu.hi.li.cõfirmare uidet.Sed li.x.oſtẽdit eodẽ noie genus quoddã aquilæ uocitari:quæ in opidis habitare cõſueuit:nõnunquã in campis albicante cauda.Sed de quadrupede puto iuue.intelleſiſſe:cũ dixit in ſatyra atticus eximſe.Summe cum magno lepus atq; aper: atq; pydargus.Nam de quadrupedibus loquitur:cum non dixerit:Et ſcyticæ uolucres.
pyga cum.y.græco ſcribitur:burſa eſt teſticulorum:ad quam cum deſcendunt inteſtina: fit dura aſpera & tumens ob quod hernia ideſt aſpera & difficilis dicitur. Vnde hernici populi dicti ſunt: qui aſpera incolunt ſaxa ut uidimus in dictione hernia.
pygmæi cũ.y.græco penultima cũ.æ.diphthongo ſcribit populi ſũt teſte pli.li.vii.natu.hiſtoriæ tenentes montana indiæ:uicia tamẽ oceano ſalubri cælo ſemperq; uernante.Hoꝝ qui longiſſimi ſunt teſte Gellio in.ix.noctium atticarum non excedunt pedes duos & quadrantẽ. iuuena.uero dixit Vbi tota chors pede nõ eſt altior uno: Quin & teſte Solino earũ mulieres quinto anno pariunt:& octauo ſenescunt.habetq; ſingulare bellum contra grues:dicente Homero in initio libri tertii iliados de troianis

contra græcos tendentibus clamore ac clangore ſublato nõ ſecus ac grues ſolẽt. cũ ſydus hibernũ fugientes maturino tempore cũ ingẽti clangore cateruatim cælo feruntur. ad oceanũq; ſe conferunt illaturæ dirũ pygmeis ac mortiferum bellum. Quibus pygmæus bellator in armis accurrit. Sed aliquãdo ipa a grue rapit & per aera curuis unguibus deportatur: dicẽte Iuue. i ſatyra exẽplo qdcũq; malo.

Ad ſubitas thracum uolucres nubemq; ſonoram.
Pygmæus paruis currit bellator in armis.
Mox impar hoſti raptuſq; per aera curuis.

Vnguibus a ſæua fertur grue: Nam ut dixit pli. Fama eſt arietũ caprarũq; dorſis inſidẽtes armati ſagittis ueris tempore uniuerſo agmine ad mare deſcendere: & oua pulloſq; eorum alitum conſumere: tertiis expeditione eam menſibus confici: aliter futuris gregibus non reſiſti.

pylades cum. y. græco & unico. l ſcribitur: fuit Strophii phocenſis filius. Agamẽnonis amiciſſimi. Nec ipſe eius filii Oreſtis minor amicus. ut uidimus in dictione Oreſtes quem etiam in inſaniam uerſum: nunq; dereliquit dicente Oui. in. ii. de ponto. Affuit in ſano iuuenis phocæus oreſti. Et in eodem libro.

Non ita uixerunt ſtrophio atq; Agamemnone nati.

pylæmenes prima cũ. y. græco: ſequens cũ. æ. diphthongo ſcribitur: fuit teſte homero dux paphlagonũ ex his qui uenerunt in auxilium troianorum: atq; in bello a Menelao interſecutus. Quin & nonnunq; hic idem ſcribitur a poetis græcis pylæmeneus.

pylæus prima cum. y. græco ſequens cum. æ. diphthongo ſcribitur: nomen eſt uiri proprium. qui nonnunq; cum aſpiratione phylæus a græcis ſcribitur.

pylartes cum. y. græco & unico. l. atq; t. exili ſcribitur: fuit teſte Homero i. xi. iliados: uir troianus ab aiace bello interfectus.

pylenæ cum. y. græco & abſq; aliqua diphthõgo ſcribitur: eſt Homero teſte in. ii. iliados ciuitas ætoliæ

pilæus cum. i. latino & unico. l. ſcribitur: operimentum quoddam eſt capitis.

pylos cum. y. græco & unico. l. ſcribitur: fuit oppidum iuxta theſſaliam uerſus marinũ litus a Neleo patre Neſtoris conditum dum a fratre peleo theſſalia pelleret. Vnde & neſtor ipſe dictus eſt pylius. Ouidius in. iii. deſine titulo.

Illius attactu pylius iuueneſcere poſſet. item in libro. i. de ponto.

Crede mihi pylio neſtore maior ero.

pylon ſimiliter cum. y. græco ſcribitur: nomen fuit proprium uiri troiani: & habet accentum in ultima.

pilumnus cum. i. latino & .m. ante .n. ſcribitur. Iouis dictus eſt filius: ac ſtercorandoq; agrorũ uſum cõperiſſe dicitur. ob qd Sterquilinus ẽt cognominatus fuit. Sed cognomẽ hoc fuiſſe Saturno Macrobius retulit. at uero hũc pinſendi frumẽti: & ab eo pilũ denominatũ. atq; ob id a piſtoribus coli dixit Seruius ſup nonũ æne. librũ. Ob qd nõ græcũ uerbũ: ſed latinũ magis eſſe cõſtat ad hunc ferunt Danaen cũ paruo perſeo iram acriſii fugiẽtem a paſtore quodã delatã fuiſſe. Quam ille genere cognito uxorem duxit: & relicta regione apuliæ ad rutulos cũ Danae demigraſſe. ubi ardeã urbem cõſtruxit Et ex ipſa Danae Daunũ ſuſcæpit filiũ: qui in apulia deinde regnans: dauniã illam a ſe cognominauit: Et hũc quoq; daunũ quidã turni fuiſſe patrẽ dixerũt. Eo q; de turno loquẽs dicat Vir. in. x. æne. Naſcẽtẽ & patria turnũ cõſiſtere terra. Cui pilũnus auus: cui diua uenilia mater: alii uero dixerũt aliũ illũ fuiſſe daunum: hoc eſt proxime aunũ patris turni. Et uirgiliũ nõ itellexiſſe de ꝓximo auo: ſed de Turni atauo: cum alibi in eodẽ li. in perſona iunonis dicat. ille tamẽ noſtra deducit origine nomẽ pilunnuſq; illi quartus pater. & reliqua. Sed nomẽ filii Dauni: & patris alterius dauni nuſq; legiſſe me memini.

pindarus cum. i. latino & unico. r. ſcribit: fuit teſte pla. li. iiii. de legibus: poeta thebanus. Hic teſte Quintiliano in. x. de inſtitutione oratoria nouẽ lyricoq; longe princeps fuit ſpiritus magnificentia: ſentẽtiis figuris: beatiſſima rerum uerborũq; copia. uelut quodã eloquẽtiæ flumie pp qd Horati. in. iiii. carminũ: eũ merito credidit nemini imitabilẽ. Quas ob clariſſimas uirtutes a regib⁹ macedoniæ ſui tẽporis maxime dilectus fuit. & magnus alexãder cũ thebas raperet. & ciues uenderet ſub corona. penatibus & familiæ pindari uatis parci iuſſit. Cuius mors nõ uulgaris cũ a diuerſis: tũ a Valerio maximo ſcribitur Qui cum in gymnaſio ſuper gremio pueri quo unice delectabatur depoſito capite qeti ſe dediſſet non prius fuit cognitus decediſſe: q; a Gymnaſiarcho claudere locum uolente: ne quicq; excitaretur.

pindus cũ. i. latino ſcribit: mõs ẽ i finibus theſſaliæ a parte occidua. Ex cuius ima parte peneus fluuius profluit: ut in ſua dictione uidimus. Eſt etiam inſignis origine lapitarum: & partu fluuii acheloi.

pinarius cũ. i. latino ſcribit: & deſcendit a πεινα: q; eſt fames: cui⁹ prima cũ. ei. diphthongo ſcribit: ſed apud nos relicta. e. remanet. i. producta Vir. in. viii. æne. Et domus herculei cuſtos pinaria ſacri Nã ut teſtis eſt Seruius: cũ herculi ab euandro ara maxima in italia ubi nunc eſt Roma conſtituta fuiſſet: & de ſuo armẽto ad ſua ſacrificia Hercules boues dediſſet: inuenti ſũt duo ſenes pinarius & potitius qbus q; liter ſe colli uellet oſtendit Scilicet ut mane & ueſpere ei ſacrificarent. itaq; pfecto matutino ſacrificio cũ circa ſolis occaſũ eſſẽt ſacra repetẽda. potiti⁹ prior aduenit. pinarius poſtea extis uidelicet iã reddẽtis Vnde iratus Hercules ſtatuit: ut pinarioq; familia tantũ miniſtra eſſent epulantibus potititus: & cõplentibus ſacra. Vnde teſte Seruio pinarii dicti ſunt. i. familiei. cum prius alio nomine ſenex ille uocaret. Et ab hoc pinariã domũ cuſtodi ſacri eſt Herculei dixiſſe Vir. hoc eſt miniſtrã itellexiſſe uoluit: ut alio loco. Triuiæ cuſtos iam dudũ in mõtibus opis. ideſt miniſtra. Et potitius a uerbo potizo: qd eſt bi

bo deductũ. Sed ut ſcribit Liuius in nono ab urbe. Cum Appio Claudio auctore. q̃ cẽſore cognomi
tus fuit: ſacra herculis gẽs potitia ĩ mãcipia trãſtuliſſet: q̃ tẽpeſtate. xii. familiæ ei⁹ gẽtis erãt puberes. ad
trigeſimũ itra annũ cũ ſtirpe extincti fuerũt. Et ipſe appius deũira poſt aliquot ãnos lumibus captus eſt.
Pyræus prima cũ. y. græco. ſequẽs cũ. æ. diphthongo a noſtris ſcribit: ab homero uero & nõnullis poe
tis græcis cũ additione alterius. e. in ultima ſyllaba ante. u. uidelicet pyræus πυραιεύς. Fuit atheniẽſiũ
portus a pyræo ꝓmõtorio: ut oſtẽdere uidet Pli. i. li. iiii. natu. hi. cognominatus: & in. xxxiii. oſtẽdit fu
iſſe ĩ eo ædẽ iouis ſeruatoris: & mieruã mirabilẽ ab iſido. ſtatuario cõfectã: cui pauca poſſe cõpari dixit.
Pyræchmes prima cum. y. græco ſequens cum. æ. diphthongo: ultima cum. ch. aſpirato ante. m. ſcribi
tur & fuit nomen uiri propriũ: de quo Homerus ipſe meminit.
Piræus cum. i. latino: &. æ. diphthongo ſcribitur: fuit nomen uiri proprium amici Telemachi: ut oſten
dit Homerus in. xv. odiſſeæ.
Pyra cũ. y. græco ſcribit: ſtrues eſt lignorum: in qua corpora cremabant: latine rogus dicta. & nomen a
pyr. qui eſt ignis cõtraxit. At uero ſeruius ſup. xi. ænei. Cum cadauer inquit ardere cœperit rogus uo
catur: exuſtum uero buſtum dicitur. Quæ Vir. ipſe accurate in præfacto. xi. obſeruauit cum ait. Con
ſtituere pyras. item ſubiectiſq; ignibus atris Ter circum accenſos decurrere rogos. item poſtea: ſemiu
ſtaq; ſeruant buſta. Et ut idem ſeruius ſuper. viii. ænei. inquit. Cadauer corpus eſt nondum ſepultum
& ſuper. x. inquit inferiæ ſunt ſacra mortuorum: eo q; inferis ſoluuntur.
Pyramis prima cum. y. græco: ultima cũ. i. latino ſcribitur: & ſimiliter ab igne: qui græce dicitur πῦρ no
mẽ aſſumpſit: eo quod illius figuram imitatur: quæ ex inferiori parte eſt lata: paulatim gracileſcens in
acuitatem deſinit. Et fuerunt pyramides in ægypto ſtructuræ ex quadratis lapidibus admirandæ faſti
giatæ ultra omnem excelſitatemq; mãnu fieri poſſet: ut dixit Solinus in collectaneis Et regum pecu
niæ: ut dixit Pli. in. xxxvi. naturalis hiſtoriæ. Ocioſa ac ſtulta oſtentatio: qppe cũ facilẽdi eas cauſa a ple
riſq; tradatur ne pecuniam ſucceſſoribus aut æmulis inſidiantibus præberent: aut ne plæbs ẽt occioſa
fieret: de qbus uidimus in dictione cheminis: atq; aliis nonnulis in locis uidimus & uidebimus. fuerũt
q; & ſub eis reges ſepulti. Vnde & ſepulchra a nobis plurimũ nominantur. Lucanus lib. ix.
Non mihi pyramidum tumulis euulſis amaſis.
pyramus cũ. y. græco ſcribit fuit adoleſcẽs mẽphiticus. q̃ apd̃ piramides amore Thyſbes amatæ ſeipm
interemit ut pulcherrime enarrauit Oui. in. iiii. metamor. Et a pyramide pyramus nomen accæpit.
pyrallis prima cum. y. græco & ultima cum. i. latino: atq; cum gemino. l. uolatile eſt: ut refert plinius in
undecimo nataralis hiſtoriæ: quod in cypro ex æratiis fornacibus maior muſca in igne ſolum uiuens
reperitur & a noſtris ignicola dici poteſt.
pyrrus cum. y. græco & duplicato. r. atq; ſecũdo aſpirato ſcribitur: fuit Achillis filius ex Deidamia filia
regis Lycomedis in ſcyro: cũ qua in habitu uirginali degerat: ſic quoq; dictus teſte ſeruio ſuper. ii. æne
idos: a colore quo tingebatur. hoc eſt quia coloris erat ruffi. Nam parte uocatus fuit Neptolemus ideſt
nouus miles. Vt ipſe ad priamũ in. ii. æneidos: Degeneremq; neptolemũ narrare memẽto. Fuitq; rex
epiri. & ab Oreſte interfectus ut uidimus in dictione Oreſtes. Alius ſimiliter fuit pyrrhus Aecidis fi
lius: & rex epiri: qui paterno genere a priore originum traxit materno ab Hercule. Hic cum romanis
bellũ geſſit: de quo iuſtinus in. vii. & in. xviii. ſuorũ epitomatum pertractauit: deinde cum agros oppi
dum in peloponenſo oppugnare: lapide ictus interiit. A quo pirrichium metrum dictum aſſerunt.
quo ille ĩ ſuis ludis frequẽtiſſime utebatur. Et cõſtat ex duabus breuibus pes ipſe pirrhichius: ut pater
pyrrha uti ſuperior dictio ſcribitur: fuit uxor Deucalionis. Et filia epimethei patrui ipſius Deucalionis
quos ſolos ſupſtites e ſæuo diluuio: quod tempore illorum fuit: dixere poetæ. Et cum decreuiſſẽt aquæ
uiderentq; humanum genus defeciſſe: & ipſi ſenes eſſent: & ex ſe poſſe reſtaurari diffiderent: perrexe
runt ad oraculum Themidos poſtulantes: quo nam mõ genus humanũ refici poſſet. Quibus dea re
ſpondit id fieri poſſe: ſi poſt terga iacerent materna oſſa. Deucalion uero ſapiens intellexit tetram ge
nitricem eſſe cunctarum rerum: oſſaq; illius lapides eſſe. Itaq; quæ poſt terga lapides iacebat faciem
traxere uirorum. Et de fœmineo reparata eſt fœmina iactu: ut dixit Oui. li. i. metamor. Quod luue. le
pidiſſime tetigit cum ait in. i. ſatyra. Ex quo ducalion nimbis tollentibus æquor.
Nauigio aſcendit montem: ſorteſq; popoſcit: Paulatiq; anima caluerunt mollia ſaxa.
Et maribus nudas oſtendit pyrrha puellas. Nam ut refert Euſebius de temporibus regnante Cecrope
aquarum illuuies maiorem partẽ populorum theſſaliæ abſumpſit. paucis per refugia montium libe
raris maxime in monte parnaſo: in cuius circuitu Deucalion tunc regno potiebantur. Et teſte Iuſtino
in ſecundo ſuoꝝ epitomatũ: Rexerat theſſaliæ: qui tunc ad ſe ratibus confugientes ſuſceptos per ſũ
ma parnaſi iuga fouit: & aluit: a quo ppea genus humanum reparatum ferunt. Ego uero cõperi in glo
ſa Ariſtarchi ſup decimũ odyſſeæ: homeri Deucalionẽ ex pyrrha uxore quattuor filios ꝓcreaſſe duos
mares: Amphyctiona & Hellena. & totidẽ fœmellas Protogeniam & Melãthiã. Et quoſdã refert exiſti
maſſe Hellena ex ſemine iouis fuiſſe: ſed ſibi cõpertũ eſſe fuiſſe ex ſemine Deucalionis. Sed an ante di
luuium hos filios habuerit uel poſt nec ipſe declarat. Vnde Ariſtoteles in. ii. meteororum: ſub Deuca
lione inquit fuit magna hyems & exceſſus imbrium: ubi nũc habitant hellines qui prius dicebantur
græci. ita ut ab Helline filio deucalionis hellines cognominati fuerint: ut uidimus in dictione attis.
Pirata cum. i. latino & unico. r. atq; t. exili ſcribit: at apud græcos ĩ prima eſt. ei. diphthõgus. a. qua mo

ta e ſolam.i.productam retinuimus:dicunt fuiſſe nomen proprium cuiuſdam latrõis:qui primus ma
la latrociniis infeſtare cœpit. Vnde & omnes ſimiles piratæ cognominati ſunt.
Pyraſus cum.y.græco & unico.ſ.ſcribitur:fuit teſte Homero in.xi.iliados: Vir.troianus: Ab aiace bello
interfectus:habetq; accentum in prima apud illos.
Pyreneus cum.y.græco ſcribitur:mons eſt in hiſpania:ſic quoq; crebris igniũ fulminibus cognomina
tus Et teſte apiano:ut ex hiſtoria illius ad uerbũ interpretari ſummus:a tyrrheno icipit mari:& in oce
anũ boreale ptenditur:habetq; ex orientali qdem parte celtas:qui & olim galatæ:nunc quoq; galli co
gnominantur ex occidentali uero iberos continet & celtiberos. Nam quæ in circuitu detinet:ad libe
ros ſpectat. Nec ex maioribus eſt europæ montibus:nec ex minoribus.
Pyrenæus cum.y.græco &.æ.diphthongo ſcribit:hic uidens teſte Ouidio.v.metamor.muſas ad templa
parnaſia pluuioſo tpe gradientes cõſiſtite dixit. Nec dubitate precor tecto graue ſidus & imbrẽ: imber
erat uitare meo:ſubire minores ſæpe caſas ſuperi:quas tẽporis diſpoſitione:& uerbis perſuaſas in ſuis
ædibus lætus excæpit. Sed poſt pluuiam uolentibus diſcedere domum:clauſit.& uim parabat ille effe
ctæ alites uiolentiam effugerunt:quas ille proſequi conatus de culmine turis ſe præcipitem dedit.
Pyretrum cum.y.græco &.t.exili ſcribitur:herba eſt medicinalis: quæ quia igneam uirtutem habere
uidetur:a pyr qui eſt ignis nomen extraxit.
Pyrgus cum.y.græco ſcribitur:& apud nos turris dicitur:& in plurali pyrgi.hoc eſt turres. Quod teſte
Seruio ſuper decimum ænei.caſtellũ fuit nobiliſſimũ eo tẽpore quo tuſci piraticam exercebam. Nam
illic ut ait metropolis fuit:de quo Virgilius ipſe meminit cum ait. pyrgi ueteres intempeſtatæq; grauí
ſcæ:hoc eſt aliud oppidũ:quæ teſte Catone id eo grauiſcæ dictæ ſunt:quod grauem aerem ſuſtinent.
Pyrgotelles cum.y.græco &.t.exili ſcribitur.nomen eſt pprium:quod a pirgos deducit:& fuit gemmaq;
ſculptor admirandus adeo.ut teſte Pli.in.xxxvii.natu.hiſto.alexandri magni edictum fuerit:quo ue
tuit in gemma ſe ab alio ſculpti:q̃ a pyrgotele non dubie clariſſimo eius artis. Vnde & Carolus noſter
arretinus inquit ad Cyriacum. Parnaſium tabulis uinces:uinceſq; cauandis.
Pyrgotelem gemmis:mentoraq; in pateris.
Pirithous cũ.i.latio utrobiq; &.th.aſpirato ſcribit hocq;:ut ſeruaret ĩ pria græcus ſõus:ĩ q̃ ẽ.ei. dipthõ.
q̃ ſonũ noſtri.i.detiet:ut ſupra uidimus.cũ ſcripſimus pirethous cũ.e.uocali ĩ pria fuit ixionis filiꝰ:nõ
ex nube:ſed ex cõiuge.fuit rex laphitarũ:q cũ id inferos cũ theſeo ad rapiendã proſerpinã deſcendiſſet
a crebro cane triciti deuoratus eſt:ut de ille oĩa Seneca in tragœdia furentis Herculis proſecutus eſt.
pyro cum.y.græco ſcribitur:habetq; accentum in ultima:& fuit teſte Heſiodo in theogonia nympha
quædam filia Oceani & Tethyos
pirous cum.i.latino ſcribitur:nomen fuit heroís cuiuſdam:de quo Homerus ĩ.ii.iliados πῖρόος ῥῶος
at cum.y.græco nomen fuit unius ex equis Solis:dictus a pyr.quaſi ardens Ouí.in.ii. metamorpho.
Interea uolucres pyrous ethous & æthon Solis equi:quartuſq; phlegron hinnitibus auras
Flammiferis implent:pedibuſq; tepagula pulſant.
pyrrus cum.y.græco:nonem eſt equi:de quo in præcedenti dictione uidimus.
pyrrodes cum.y.græco & duplicato.r.atq; ſecũdo aſpirato ſcribit:fuit elidenſis philoſophus:& teſte Di
ocle philiſtarchi filius. Hũc Apollodorus prius fuiſſe pictorẽ dixit. Audiuitq; Anaxarcũ a quo nihil de
linare uiſus eſt.cũ oĩa ſuſtinuiſſe illũ dicãt.imo aiũt pyrhonẽ quãdoq; furore adeo iſtigatũ fuiſſe:ut ſũ
pto ueru cũ carnibus coquũ in forũ uſq; pſequeret. Quin & in elide diſcipulorũ diſputatiõibus fatiga
tũ:abiecto pallio alpheũ tranaſſe:Eratq; ſophiſtis iſeſtiſſimus. Et cũ primo ualde paup fuerit:a ſuis ciui
bus magno deiñ honore hitus:factus eſt põtifex: Vixitq; ad annos ferme nonagĩta:& illũ puto de quo
cicero in li.de finibus ſæpiſſime meminit:& Gellius in.xi.noctiũ atticarũ li.capitulũ ſpeciale confecit.
pirus cum.i.latino ſcribitur fuit teſte Homero in.iiii.lliados lambraſi filiusr& thracum princeps qui ex
Enopatria pfectus in adiutorium troianorum:a Thoante rege ætorum in bello occiditur.
piper cum.i.latino ſcribitur:ſed apud græcos cũ adiectione unius.i.in fine:& accẽtu ſupra.e. ſcribit:&
pferẽ.Et ut ait Herodianus gũmi & pipi barbara ſũt:at latini noſtri pip huius pipis declinauerũt Perſi
us & pip & pnæ.idẽ rugoſũq; piper :arbuſcula eſt.quæ teſte pli.in.xii.naturalis hiſto.iuniperis noſtris
ẽ ſimilis. Semina a iunipo diſtant paruulis ſiliquis.quales in ipſis paſſim faũolis uidemus. Hæ priuſq̃ de
hiſcant decerptæ:toſtæq; ſole.faciunt quod uocatur piper longum.deinde paulatim dehiſcentes per
maturitatem oſtendunt candidum piper:quod deinde roſtum ſolibus colore rugiſq; mutatur. Et ad
dit idem auctor:in fronte cauaaſi ſolibus oppoſita gigni tantum eam arborem aliqui tradidere.
piſa cũ.i.latino & unico.ſ.ſcribitur.fuit teſte pli.in.vi.natu.hiſto.arcadiæ oppidũ præterfluente alpheo
amne: & habũdãtia leguminis piſi:ab hac igitur & Elide ciuitatibus archadiæ teſte ſeruio uenerũt:qui
piſas in italia cõdidere:quas ſic priſtina ciuitate uocauerunt. Quod Vir. tunc tetigit cũ ait. Hos pare
te iubent alphæ ab origine piſæ. Vrbs hetruſca ſolo. Et Iuſtinus in.xx.epitomatũ libro:habuerunt in
quit piſæ auctores græcos:& Solinus. Quis ignorat a pelope piſas dicit. Vnde & in plurali declinatur
ad differẽtiam archadiæ piſæ:quæ ſingulariter effertur:ex qua piſæus cum.æ. dipthõgo in penultima
Ouí.in tertio deſine titulo. Ah qua pene pelopis pixæo condidit axe.
Dum ſectat uultus hippodamia tuos.
Piſiſtratus cum.i.latino &.t.exili utrobiq; ſcribitur:fuit teſte Herodoto li.hiſtori.i.Hippocratis fillus &

Athenarum tyrannus:ut late Iustinus de illo in.ii.suorum epitomatum.Nam hic doctrina ingenio & eloquentia tanta fuit:quod athenienses se ac libertatem ei sponte summitterent:q̃q̃ Solon iustissimus & grauissimus orator pro libertate aduersum illum staret.Sed eloquentiæ pisistrati libertas cum Solone sue cubuit tempore quo Seruius tullius regnabat Romæ:ut scripsit Gellius li.xvii.noctium atticarum.Hic primus apud Athenas bibliothecam instituit ut supra uidimus in dictione bibliotheca.

Pistrix cum.i.latino utrobiq; &.x.consonante in fine scribitur.Seruius tamen super quartum æneidos inquit pistrix cũ.x.pisce cum.s.pro naui a nobis scribi cõsueuit.Virgilius immani corpore pistrix.pli.in.xxvi.naturalis historiæ iquit itẽ:tritões coruscq; & pistrices:idq; sæpius replicauit de piscibus loquẽs At pro naui terminatur in.s.Virgilius in.v.post hos æquo discrimine pistris.& alibi in eodem libro. Velocem mnestheus agit acremige pistrin:ubi est accusatiuus descendens a recto definente in is: At priscianus in primo uelle uidetur apud græcos semper in.s.terminari.Nam cum de.s.consonante p̃tractat dicit illam sæpe a nostris in.x.cõmutari: ut aiax pro αἴας pristrix pro πρῖξ in quo nos seq̃dores dicit:qui ὄρνῖς dicunt pro ornis.& est pistrix piscis.

Pythacusa cum.y.græco &.th.aspirato:atq;.c.exili scribitur insula est in tusco mari:sinuq; campano sita:in cuius quodam colle oppidum fuit nomine pythacusæ in plurali numero. Oui.inxiiii. metamorphoseos.Aeneæ nauigationem describens ait:inarimen prochitemq; legit sterilisq; locatas Colle pythacusas.Hanc olim simiarum fœcundissimam fuisse nonnulli uolunt.

Pythagoras cũ.y.græco &.th.aspirato scribit̃.fuit teste Apulegio in primo de magia natu samius pulchritudis insignis apprime psalendi & musicæ doctus.Et licet a polycrate tyrãno sani dilectus eẽt eo tamen incipiente tenere dominiũ clam fugit ab insula amisso Vescare patre:quẽ cõperio iter gẽmarios artifices:laudẽ magis insculpẽdis gẽmis quã opes q̃ssæ.At uero Iustinus in.xx.suorũ epitomatũ.De maratũ negotiatorẽ diuitẽ illius patrem uocauit.Laertius Mnescarcũ ẽnulorũ sculptorẽ dixit.Sunt & q maramachũ illius patrẽ uocatũ dicant:auũ Hypasũ:attauũ Eutiphronem:abauũ Cleonymũ. Hũc expliunte profugisse dicũt:& pronepotem Marmacum.Habitasse deinde sami:unde samius ipse pythagoras dictus fuit.Sed ante apud lesbũ sub disciplina fuisse pherecydis syri asserunt. Quo mortuo samũ demigrasse & Hermodamãti iã semi se ibidẽ in disciplinã dedisse Ac patriam deinde linquens cũ iuuenis esset:& studiosissimus ægyptũ disciplinaq; causa perrexit:& tunc quoq; a polycrate p epistolã Amasidi commendatum:portasseq; tres calices argenteos:quos singulis sacerdotibus dono dedit & teste Antiphone in libro de his qui in uirtute fuerunt principes omnem ægyptioq; linguam pdicit: a quibus præteriti æui facta edoctus:transiuit in persiam:& babyloniam. Vbi siderum motus cursusq; stellarum:& omnem cæli rationem ab astrologis edoctus.regressus est inde cretam ac spartam:atq; ab eorum sapientibus mores egregios Minois:ac Lycurgi leges pdidicit ibiq; una cum Epimenide in idæum atrum descendit. Vbi secundum ea:quæ in ægypto didicerat:a diis in arcano magne edoct̃ est.indeq; ad olympicũ certamen ascendens cũ multarũ disciplinarum ibi de se maximã admiratione exibuisset interogatus a Leõte philasiorũ tyrãno:uel ut alii dicũt scyonioq;:quo noie uocaret̃: cũ solũ deũ sapientẽ diceret.Respõdit se philosophũ esse hoc est sapientiæ amatorẽ cũ usq; ad id tps oẽs:q circa req; occultaq; speculationẽ uersarent̃:sapiẽtes habiti uocatiq; fuerũt.post quẽ sermonẽ cũ i patriã rediret:& a polycrate tã tyrãno illã cõprimi ostendisset clã inde discedẽs crotonã in italiã pexit.ibiq; leges italis dedit.atq; cũ discipulis clarissimus est habitus:q ferme trecẽti teste Laertio rẽpu. oẽm administrabant ut merito aristocratica:hoc est optimoq; pricipatus diceret̃.idẽ primus oium teste Timæo dixit. Amicoq; oia esse cõmunia:& amicitiã esse equalitatẽ.Sic quæ ipsius discipuli oia in mediũ imponentes:facultates ꝓprias cõmunes efficiebãt:& coibat̃ sotietas inseparabilis.Ordo uero ac ratio Pythagoræ:ac deinceps familiæ successionis eius recipiendi instituendiq; discipulos huiusmodi fuisse tradit̃ teste Gellio i primo noctiũ atticaq;.Nã a pueritia adolescẽtes.q sese ad discẽdum obtulerant.φυσιογνωμονεῖ id uerbũ significat mores naturasq; hoium cõiectatiõe quadã de oris & uultus ingenio:deq; totius corporis filo atq; hitu sciscitari.Eũ q exploratus ab eo ideneusq; fuerat recipi in disciplinã stati iubebat.& tps certũ tacere nõ oẽs idẽ.Sed aliud alius tps,pæstimato caput solertiæ:is ãt q tacebat:q̃ dicebant̃ ab aliis audiebat.Neq; pcõtari si paq; intellexerat:neq; cõmẽtari q̃ audierat fas erat.Sed nõ minus qsq̃ tacuit:q̃ biẽniũ.Hi ꝓrsus appellabant̃ intra tẽpus tacẽdi:audiẽdiq; ἀκουσμικοῖ. Ast ubi res dicerãt:req; oium difficilimas tacere audienteq;:atq; esse iam cœperãt silentio eruditi:cui erat nomen: ἐχέμυθι ac:tum uerba facere:& quæq; audisient scribere:& quæ ipsi opinarẽtur potestas erat exprome re. Hi dicebant̃ in eo tempore μαθήματα:scilicet ab his artibus:quas iam dicere ac meditari incæptauerant. Quoniã geometriã ignominicã musicã cæteraq; itẽ disciplinas altiores μαθήματα ueteres græci appellabant.Ex inde his scientiæ studiis ornati ad perspicienda mundi opera:& principia naturæ procedebãt. Ac tunc deniq; nominabantur φυσικοί.Et hæc de illo Fauorinũ philosophũ rettulisse dixit Gellius teste anticlide:idẽ Pythagoras geometriam omnẽ perfecit:Vacuitq; maxime circa arithmeticam:nec medicinã neglexit.Quin & teste Aristoxeno musico primus græcis pondera & mensuras inuexit.Primus Luciferum & hesperum idem esse sidus teste Parmenide dixit.Fuitq; adeo admirationi omnibus:ut familiares eius dicerent.ipsum esse dei omnigenas uoces.Vnde si quis præsẽtia illius frui meruisset:uidebatur sibi præclarum quid seu fœlicitatem adeptum.Nam ut refert Aristippus cyrenaicus dictus Pythagoras:quod nõ minus uera pythio loqueretur.fuit uenustissimæ formæ adeo ut illũ discipuli eẽ appollinẽ opinarent̃.idẽ fert̃ octogesimo æratis suæ anno diẽ obiisse,de cuius morte ua

riæ fuerũt ſententiæ quas ſiquis cognoſcere cupit, legat Laertiũ q̃ lõgo decurſu illas explicauit.
Pitana cũ.i.latino &.t.exili ſcribit̃ urbs fuit teſte Herodoto lib.hiſto.primo in ætolia.
Pytheas cũ.y.græco &.th.aſpirato ſcribit̃:fuit ꝓpriũ uiri macedonis nomen.
Pythermus cũ.y.græco &.th.aſpirato ſcribit̃ fuit teſte Herodoto li.i.hiſto.uiri phocalẽſis nomẽ ꝓpriũ
Pythius prima cũ.y.græco ſequẽs cũ.th.aſpirato &.i.latio ſcribit̃ agnomẽ fuit apollinis a pythõe ſerpẽ
te quẽ occidit:deductũ & nõnunq̃ ẽt a græcis utrũq; cũ aſpiratiõe ipſius.p.ſcribit̃ ac dicit̃ phython:&
phythius:ut ſupra uidimus. Et pythia ac phythia feſta quæ in ipſius apollinis honorẽ ob phythonẽ in
terfectũ primum introducta fuere de quibus Ouidius in primo metamorpho.
Inſtituit ſacros celebri certamine ludos.
Phythia perdomiti ſerpentis nomine dictos. Phythia aũt Hora. in arte poetica protulit.
Multa tulit fecitq; puer ſudauit & alſit. Abſtinuit uenere ac uino qui pytia cantat.
Pitiſma cũ.i.latio utrobiq;:&.t.exili ſcribit̃ & dicit̃ quaſi pidiſma. Nã noſtri dictiões græcas trãſcriben
tes.d.in.t.nõnunq̃ ob litterarũ uicinitatẽ cõuerterũt cũ ipſum.d.mediũ ſit inter.t.exile &.th. aſpiratũ
ut in primo horꝫ cõmentariorꝫ lib.mõſtrauimus & deſcendit pidiſma a πηδάω uerbo græco qđ ẽ ſalto
& inde pitiſſima ſaltatio quædã in numerꝫ facta dicit̃ ſuue. in ſaty. Atticus eximie.
Ille fruat uocibus obſcænis oiq; libidinis arte. Qui lacedæmonio pitiſmate lubricat orbem.
pito cũ.i.latio &.th. aſpirato ſcribit̃:fuit teſte Heſiodo ĩ theogõia Oceani & tethyos filia.
pithodorus cũ.i.latio &.th.aſpirato ſcribit̃ nomẽ eſt cõpoſitũ quaſi pithoos hoc eſt eius nymphe dorõ
donũ.& fuit teſte plinio in.xxxvi.natu.hiſto.marmorarius ſculptor eximius.
pittacus cũ.i.latino & duplicato.t.atq;.c.exili ſcribit̃ fuit mitylenus unus ex ſeptẽ græcie ſapiẽtibꝰ her
chadio patre.quẽ thraca fuiſſe Duris ẽ auctor. Hic una cũ Alcæi fratribus Melancrũ leſbi tyrannũ p
ſligauit. Et dũm de agri achilitidis poſſeſſiõe inter athenienſes & mitylenæos armis decerneret̃ impe
rator ipſe cum phrinone athenienſium duce q̃ & pãcratiaſtes & olympionices fuerat ſingulari certa
mine pugnare inſtituit. Rete igit̃ clypeo tegens phrinonem inuoluit:atq; illum iteremit. Sicq; patriã
& agrum ſeruauit. Et cum iterꝫ athenienſes patriã ipſeſtarent:ciues ſuæ ciuitatis imperium illi tradide
runt. Qđ cum ille cõſeruata patria decem ãnis tenuiſſet:& optimis inſtitutis:ac ordinibus cõſtituiſſet
ſeipſum ſpõte a magiſtratu abdicauit. Eius ea lex fuit in ebrios cum peccarent duplici pœna affician
dos eſſe. Fuit temporibus Cręſi lydorꝫ regis ad quem eius extat epiſtola:& cum pluſq̃ ſeptuaginta an
nis uixiſſet tertio anno quinquageſimæ prime olympiadis obiit.
pitheus cum.i.latino:& duplicato.t.atq; ſecundo aſpirato ſcribit̃:fuit teſte Homero in ſecundo iliados
Aethræ comitis & miniſtræ Helene pater.
pyxis cum.y.græco ſequens cum.x.cõſonãte &.i.latino ſcribit̃:dicit̃ a nõnullis buxolum mutatiõe.y.
græci ĩ.u.noſtrũ. Nã πυξὸν buxũ dr̃.ſ.lignũ ex quo buxola fiũt ſuue. ĩ.ii.ſaty. Et illis Turgida nõ pro
deſt cõdita ĩ pyxide lyde. Ouid. ĩ prio de remediis pyxidas iuenies & rerꝫ mille colores.
plaga cũ.g.cõſonãte a nr̃is ſcribit̃ a græcis uero cũ.k.q̃ in.c.cõuerti debuerat:ſed ob litterarũ affinita
tẽ a nr̃is ipm.g.ẽ acceptũ ut ſimile uidimus ĩ dictiõe cygnus:& in dictiõe Aragne. dicit̃q; a nr̃is regio
eurípides ĩ ἑκαβ. ΤΗΝ ΧΡΡΩΝΗΣΟΝ ΤΩΝ ΠΛΑΚΑΣΤΕΙΡΕΙ hoc ẽ q cheroneſã regionẽ terminat.
Planeta cum.t.exili ſcribit̃:dici poteſt erraticus. Nã deriuat̃ a πλάνη qui eſt error Gellius in.xiiii.noctiũ
um atticarꝫ Stellas iſtas inquit multi erraticas. Nigidus errores uocat.
Platææ cũ.t.exili &.æ.diphthongo:etiã in penultima ſcribit̃ ciuitas eſt boetiæ ut oſtẽdit Homerus in.i.
iliados:de qua Statius in.vii.libro teb.inquit. Nunciat excubiis uigiles arſiſſæ platæas. Eodẽ nomine ẽ
iſula i mari lybico q̃ ex oppoſito ad cyrenẽ ut oñdit Hero.ĩ.iiii. hiſto.li. unde & platæenſis deducitur.
Platanus cum.t.exili ſcribitur arbor eſt & nobis notiſſima a platos quod eſt latum deducta.
Plaſtice cũ.t.&.c. exilibꝰ atq;.i.latio ſcribit̃ dici ꝑt a nobis fictoria uel figularia. Nã πλαττω qđ ẽ fingo
deducit̃. Et ut dixit Plinius circa finẽ li.vii.natura. hiſto. Ars figulina a Chorebo atheniẽſi cõperta fu
it. At indi.xxxv. dixit Debutadẽ ſicyoniũ primũ ex induſtria filiæ illã cõperiſſe de qua plurima logtur
Et ĩ ſequẽtibus ſubdit. Turianũ attiũ a fregellis acctiũ cui locaret Tarquinius priſcus iouis effigiẽ ĩ ca
pitolio dedicãdam fictilẽ fuiſſe eã. Et iõ nõ mirari ſolere fictilis in faſtigio tẽpli eius quadrigas. Ab eo
dẽ factũ Herculẽ qui hodie materie eius nomẽ in urbe retinet. Hæc. n. tũ deorꝫ erãt effigies laudatiſſi
mæ. Nec pœnitet nos eorꝫ qui tales deos coluere:aurũ enim & argentũ ne in diis quidẽ cõficiebaṫ Du
rãt ẽt nũc pluribus in locis talia ſimulachra:faſtigia quidẽ tẽplorꝫ ẽt in urbe crebra & munita mira cæ
latura & arte firmitateq; ſanctiore auro certe innocẽtiore iuxta q̃ locutus ẽ ſuue. ĩ ſaty. atticus eximie.
Argenti quod erat:ſolis fulgebat in armis.
Ponebãt ergo tuſco farrata catino. Templorꝫ quoq; maieſtas præſentior & uox.
Nocte fere media mediãq; audita ꝑ urbem. Littore ab oceão gallis uenientibus & diis.
Officiũ uatis peragentibus:his monuit nos. Hanc rebus latiis curam preſtare ſolebat.
Fictilis:& nullo uiolatꝰ iuppiter auro. Et ut idẽ plinius ꝓſequitur. Quæq; adhuc diximus uel aſſiduita
te ſatiũt figulinarum opera & fictilibus dolis ad uia excogitatis ad aquas thyberis ad balneas ad tecta
coctibus laterculis. Atqui numa rex ſeptem colegia figulorꝫ inſtituit. Quin & defuncti ſeſe multi fi
ctilibus cõdi maluere. Hæc ipſe Plinius. Et. M. Varro figulos uno in loco Romæ fuiſſe oſtendere uide
tur cũ dixit. Venerem myrteã fuiſſe inter figulos & myrteã deo appellari. qa locus ille prius myr-

this esset feracissimus. Ex quibus colligere possumus montē illū testaceū: qui iuxta portā hostiēsem cō spicit: ex fractis tūc quoq; figulo⁹ uasis fuisse confectū. Et apud illū artificies exercere figulariā: artē: nec ut uulgus nūc asserit: ex oblatiōe uaso⁹ in quibus tributū Romā portabat: quod uariū erat. Et nō solū Romæ sed diuersis in locis p romanor⁹ oportunitatibus soluebatur.

Plato cū. t. exili scribit: fuit philosophus clarissimus & oīum nominatissimus Arsione patre: & matre perictonia: siue ut alii dicūt. petona. Athenis simili de natus quo apud delon Apollo ut rettulit Appo lodorus. Mater a Solone certissimū duxit genus: a quo plato sextus in hūc modū fuit solōis frater cri tiā genuit critias Calestrū. Calestrus Glauconē: Glaucon Carmidē & perictoniā. perictōia ex Aristōe platonē at Solon & Gritias ad Neleū & Neptunū genus referrebāt. Similiter aristo. illius pater. Ad co drū Melāthi filiū refertur: qui a Neptūo similiter sāguinē trahere dicebat. Habuit fratres plato adimā tē & glauconē: & sororē petonā. de qua nascit Speusippus. Litteras didicit plato apud Dionysiū gram maticū. Exercitatus ē apud aristonē palæstr tē. a quo plato p egregio corporis habitu cognominatus est: cū teste alexādro pri⁹ aristocles ex aui paterni noie diceret. Studuit picturæ. poemata edidit & tra gœdias. Et cū tragicū certamē initurus eēt ante dionysiacū theatrū audito Socrate excussit poema di cēs Hic Vulcane plato tua indiget ope. Vicēnis audiuit Socratē: illo mortuo audiuit Crathylū & her mogenē: annor⁹. xxviii. teste Hermodoro megarā se ad Euclidē cōtulit hinc cyrenē pfectus Theodo rū audiuit pythagoreos philolaū & Eurytum: postea in egyptum profectus prophetas sacerdotesq; audiuit ubi comitem habuit Euripidē tragicū. Regressus athenas in academia morabat. idē teste ari stoxeno ter militauit: prio in tanagrā secūdo in Corinthū: tertio in delū ubi uictoriā habuit. Ter. na uigauit in sicilia. primo ut insulā uideret tyrāno existēte Dionysio Hermocratis filio. Vbi plato illi di xit. Nō id pstare tyrannū: qđ sibi soli eēt utile: nisi uirtute excelleret: cui Dionysius respōdit. Verba tua ociso⁹ senio sūt. Cui plato. Et tua tyrānidē sapiūt dionysius iratus uoluit platonē occidere. Sed a dio ne & aristomene oratus se cōtinuit: illū tamē polydi lacedæmonio qui ad eum legatus uenerat uendē dū tradidit: polydes uero illū secum ducens in æginā uendidit. Quo tempore Camander eum reum mortis dicebat: quod. s. capitale esset: siquis athenien sis: eam insulam adisset. Sed allegatū est eum phi losophū esse quare disciplinæ gratia absolutus est. Hunc anyceris cyrenaicus emit. xx. minis remisitq; athenas ad amicos: & statim pecunia anyceridi per amicos restituta est: alii dicunt missam a dione illā pecuniā eamq; uoluisse remissam polydē in calabrya superatum: & in elice summersum fuisse: fama ē Dæmone teste Fauorino illi annuntiāti ppter platonē talia perpeti. Hæc sciens. Dionysius scripsit ad platonē ne in se maladicta torqueret. Cui rescripsit plato dicēs sibi nō tantū ocii supersse ut Dionysii meminisset. Secūdo iuit in siciliā & a iuniore Dionysio petiit terrā & omnes qui iuxta rempublicā ab eo constitutam uiuerēt: Nō defuit suspicio illū Dioni & Theotæ persuadere tētasse: ut insulam tyrāno liberarēt. Quo tpe Archytas pytagoreus missa ad Dionysiū epistola platonē purgauit Erēptūq; athe nas remisit. Tertio siciliā accessit. Dionē reconciliaturus Dionysio. Quare non obtenta rediit in pa triā Multi cōtra platonē uaria dixere inter quos Amarulentus teste gellio in. iii. noctiū atticar⁹ librum maledictissimū conscripsit: qui silos inscribitur. in eo libro platonē ipsum admodū tenui pecunia fa miliarē fuisse. cōtumeliose appellat: & quod impenso precio. hoc est decē miliū denariū tris. Philolai pythagorici libros emisset. Ex eo quod Timæū nobilē illū dialogū cōtinuasset Ad id preciū donasse amicū eius Dionē syracusanū quidā scripserūt: idemq; & Hermippū scripsisse uidimus in dictiōe philolaus Arstippus etiā in libro antiquar⁹ deliciar⁹ ait: platonem amore uenereo adolescentē quendā af serem noīe. hoc est latine Stellā adamasse cū quo astrologiæ uacasse dicunt. Tum & mō consimili dio nem. alii etiā phædrū: in illoq; esse epigrāmata ab ipso composita. Quor⁹ unū de stella guarrinus ue ronensis nostra ætate uir insignis hunc in modū transtulit.

Ardentes stellas lucens mea stella tueris.
Cælū utinā fierē te ut multo lumine cernā. Deinde ipso Stella mortuo. aliud in hūc modū cōposuis se dicunt Stella prius superis fulgebas lucifer at nunc:
Hesperus ah fulges manibus occiduis. Quod & alii in hūc modū traduxerūt.
Iam dudū sidus uiuentibus lucebas matutinū. Nūc hesperus fulges uita functus mortuis.
Fert ēt illū in adolescētia amasse quendā alexim. p quo lepidissimos & uenustissime breuitatis uersicu los edidit eo rpe: quo tragediis faciēdis pludebat quos ab eruditissimo adolescente in latinū uersos ret tulit gellius in. xix. noctiū atticarū libro: & macrobius in saturnalium.

Qui quoniā iucundissimi sunt. & memoratu digni nos ēt subdimus.
Dum se multo sauio meū puellū suauior. Dulcemq; florem spiritus duco ex aperto.
Tramite anima ægra & saucia cucurri. At labia mihi rictūq; in oris puium.
Et labra pueri mollia rimata. Itineri trāsitus: ut trāsiliret nititur tum.
Si more qd plusculæ fuisset in cœtu osculi. Amoris igni percita transisset. & me
Linqueret & mira prosus res moueret. Vt ad me fierem mortuus.
Ad puerum intus uiuerem.

in dionem uero postq̄ uita cessit: talia græce scripsit. quæ illius tumulo syracusis inscripta feruntur.
Et latine utrunq; traducta hæc sunt.
Lachrymas quidem hecubæ atq; iliadibus.

Mulieribus dudum geniti dedere.
Ar tibi dion post gestas præclaras res. Dæmones effusas sustulere spes iaces.
Ecce in patria spaciosa carissimus ciuibus. O meum in te animum qui excitasti dion.
Dicunt ēt illū amasse Agatonem mulierē specioſam. plato & Xenophon non fuere grato inter se animo & contentionis studio similia scripsere: ut in dictione Xenophon uidebimus. Habuitq; plato discipulos præcipuos Speusippum athenensem. Xenocratem chalcedonium. Aristotelē stagyritem philippum opūtium. Estiæum terintium. Diona siracusanum: & alios plures. Et cum his fœminas duas Lascenam manthineam Axiotheam phliasiam: quæ teste Dicæarcho uirili utebant uestē.
Plaxaura cum x. consonante sequente. au. diphthongo scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia una ex nimphis filia Oceani & Tethyos.
plectrū cum. c. & .t. exilibus scribitur dici potest latine pecten.
pleides cū. i. latio scribit apud græcos uero ē ei diphthōgus quæ a nostris quādoq; diuidit ut in. ii. horū cōmentariorū libro oñdimus. Et ut dicunt poetæ græci septē fuerunt Atlantis filiæ non ex Electra cōiuge sed ex peione nimpha dicente Ouidi. in. v. fastorū libro. His fata pleione cū cælifero atlāte. Has ut ipsi poetæ græci ferūt cū mater boetiā ducere uellet. Orion illis uim inferre tentauit. Sed fuga euasserunt quas ille. xii. annos est prosecutus. At iuppiter pietate in puellas cōmotus illas in astra locauit quæ i humero tauri cōspiciunt: incipiūtq; oriri tpe ueris uigesima die martii. Vnde uergiliæ a latinis dīr Lucētq; in calēdis iunii unica hora: & successiue magis quousq; mēsē septēbris & octobris duodecim plucēt horis mēse uero februarii penitus abscondunt: & a mre pleione pleiades sūt cognomiatæ
pleiōe cū. i. latio scribit: & ut ī supiori dictiōe uidimus: sic in ista. ei. græca diphthōgus diuidit nimpha fuit ex qua atlas septē pgenuit filias q̄ ab illa pleiades sūt cogominate: ut in supiori dictiōe uidimus.
Pleonasmus cū unico. n. scribit dici pōt a nobis cumulatio siue adiectio. Vir. Sic ore locuta ē & li. geor. .ii. Hactenus aruoq; cultus & sidera cæli. Nō. n. nisi ore loquimur. Nec alibi q̄ in cælo sunt sid era.
Plemmyriū secūda cū. y. græco penultima cū. i. latino scribitur: fluuius est siciliæ ex oppositio ad ortygiā insulā. Hūc cū Virgi. in. iii. ænei. dixisset undosū exposuit Seruius illū uerbum ex uerbo expressisse cū idē sit plemmyq; undosū: nā a πλεμμυρὸ qd est exundo deducitur ob quod plemmyriū cum duplicato. m. nōnulli ut puto melius scripsere. cum & apud græcos ipsum. m. reduplicat.
Pleuron cū. eu. diphthongo & unico. r. scribit dicit latie costa: & ob id nōnunq̄ latus. Vnde pleuresis.
pleuresis eodem modo scribitur dolor est pectoris ī quo costæ locantur.
pluto cum. t. exili scribit: fuit teste Hesiodo i theogonia una ex nymphis Oceani: & tethyos filia hētq; accentum i ultia: quem si i pria haberet fratrē iouis designaret.
pluto cū. t. exili scribit hētq; accentū in prima: fuit Saturni ex ope uxore filio frater iouis: sed eodē partu cū glauca natus ut in dictiōe Chornus uidimus is a nostris dicit hic Dis & hic ditis: eo φ πλουτῶν græce apud nostros diuitias indicat ut ostendimus in dictiōe Deus. Huic sorte datū est imperium inferorum. Vnde ait Statius. Forte sedens media regni infœlicis in arce.
Dux herebi populos poscebat crimina uitæ. Nil hominum miserans iratusq; omnibus umbris.
Et reliqua q̄ prosequitur Seneca etiā i hercule furente similia enarrans eius aspectū terribilē explicat idē proserpinā iouis & cereris filiā rapuit. Nā tūc quoq; ut dixit Ouidi. in. v. metamor. Tenebrosa sede tyrannus Exierat curruq; atrorū uectus equorū Ambibat siculæ cautus fundamia terræ Fuitq; oli uulneratus ab Hercule pluto in bello quod hercules contra pilon patriā nestoris: & undecim nestoris fratres interemit auxiliante plutone nestori. Vnde ait Seneca in Hercule furente.
Hic q rex populis pluribus imperat. Bello cum peteret nestoream pylon.
Tecum conseruit pestiferas manus. Telum tergemina cuspide perferens.
Effugit tenui cuspide saucius. Et mortis dominus pertimuit mori.
pneuma cum. n post. p. in eadem syllaba scribitur: & dicitur latine spiritus flatus: descēditq; a πνεω qd est spiro flo. unde & græce pneumon qui latine pulmo dicitur.
podalirius cū unico. l. & .i. latio scribit fuit teste Homero in. ii. iliados filius Aesculapii & frater Machaonis q ob solertiā medicīæ una cū fratre ex creta ad troianū bellū cōuocat⁹ fuit de quo Oui. i. ii. de arte.
Quātus apud danaos podalirius arte medendi. Autumedon curru tantus amator ero.
poderis cū unico. r. & .i. latio scribit dicit latine talaris & a ποδῶν idest pedibus descendit.
pœnan cū. œ. diphthongo scribitur fuit pater philoctetis. Vnde & ipe philoctetes pœantius dictus est. Ouidi. in. v. tristium. Pene decem totis aluit pœantius annis.
postferum tumido uirus ab angue datum. Nec cum. æ. scribitur: ut nōnulli forte putauerunt credentes a πατ deduci quod est ferio: cum ipse teste Home. in. ii. iliados fuerit sagitandi peritissimus sed patronymicum est deductū a patre qui semper: ut diximus ab illis scribitur.
pœātius cū. œ. diphthōgo & .t. exili atq; .i. latino scribit: filius pœantis dicit hoc ē philoctetes ut i pcedēte dictiōe uidimus quēadmodū Amithaonis filius dr: de quo satis in dictiōe uidimus.
pœna cū. œ. diphthongo scribitur: & inde pœnitentia. ac pœnitet.
poeta cū. oe. diuisis syllabis: & .t. exili scribit nocabulū græcū ē: q̄ latie factor dr. Nā a ποιῶ φ ē facio descēdit. Et cū apud græcos pria sit diphthōgus. oi. uos abiciētes. i. retinemus. o. euphōiæ cā. Ne cōuersa i. œ. diphthōgū apud nos sonū hēt solus. e. & cū similiter secūda sit. e. disonātiā soni cōficere uidet.

Pogoma cum unico.m.ſcribitur:dici poteſt a nobis barbara.Nam genus eſt cometæ ſic quoq; dicti a ſpecie barbæ dicente plinio in ſecundo naturalis hiſtoriæ idem pogomas uocant.Cuius inferiore ex parte in ſpecie barbæ longæ ponitur iuba.Nam πωγον barba dicitur.

Polemo cũ unico.l.&.e.abſq; diphtongo ſcribit fuit atheniẽſis philoſophus philoſtrati filius pago aenſi oriũdus.Hic adoleſcẽs adeo ipudicus erat:ut pecunias circũ ferret:quo eẽt ad omnes iplẽdas uoluptates paratior.eas itidẽ in angiportis & uiis occulebat.Sed cũ ſemel ebrius & coronatus i ſcholam Xenocratis irrũperet ille prætermiſſa oratiõe:quã inceperat de pudicicia dicere cœpit.Vel ut alii ferũt tũc forte apud illũ de pudicicia ſermo erat.quẽ uiſo polemone ardẽtius ꝓſecutus eſt.Quo ſecutũ dicũt:ut ipudens adoleſcẽs paulatim ſe colligeret:& ante egreſſum ſcholæ cõponere inciperet:ac de cætero ſtudio:& iduſtria adeo ſe ipſum uiceret:ut Xenocrati in regenda ſchola ſuccederet.

Polycletus cum.y.græco & c.atq; t.exilibus ſcribit:fuit teſte plinio in.xxxiiii.naturalis hiſto.ſtatuarius ſua ætate maximus.Hageladiſq; diſcipulus.Fuitq; in eodẽ teſte Quintiliãno li.xii.de inſtitutiõe oratoria diligẽtia ac decore ſupra cæteros.Cui quãq; a pleriſq; tribuit palma tamen ne nihil detrahat:de eſſe pondus putant Nã ut humanæ formæ decorẽ addiderit ſupra uer;:ita nõ expleuiſſe deoꝝ auctoritatẽ uidet.Qui ætatẽ quoq; grauiorẽ dicit refugiſſe nihil auſus ultra leues genas.Et quæ polycleto defuerũt phidiæ:atq; Alcameni dant.Nã & in ebore ut phidas operatus eſt dicẽte ẽt Iuuenale in ſatyra Stemata quid faciunt.phidiacum uiuebat ebur necnon polycleti.

polycrates cũ.y.græco:&.c.ac.t.exilibus ſcribit:fuit ſamius tyrannus:de quo Cicero de finibus bonorũ & malorꝝ pliniuſq; & diuerſi græci auctores meminerũt.Hic adeo ſibi fortunã obſequioſam habuit:quod oĩa deſiderata perficiebat.Admoderandã igit fortunæ iuidiã ſumpto e manu annulo.quem præcioſiſſimũ poſſidebat in mare iecit.Nõnulli uero caſu decidiſſe dicũt ſed inopinate illũ repenteq; recuperauit.Nã poſt dies paucos a piſcatoribus piſcis captus qui ãnulũ ſorbuerat tyranno donatus eſt.in cuius uentre cõpertus annulus illi ueluti a Neptuno reſtitutus tradit.Qui ſane annulus teſte plinio libro.xxxvii.naturalis hiſtoriæ Romã delatus dono auguſti in delubro concordiæ cum aureis coronis ẽ appenſus.Sed de polycrate tandẽ accidit q; cũ aduerſus Dariũ pſarũ regẽ exercitũ duceret ab orõte pfecto Darii acie fuſus & captus in ſũmo megalẽſis montis uertice ſuſpendi iuſſus eſt ac relictus auibꝫ lacerandus.ut qui ubiq; fœliciſſime in terra uiſerat:in aere miſerrime expiraret.

polydamas cum.y.græco ſcribitur:nomen fuit uiri proprium troiani compoſitum ex poly.i.multum:& δαμαω domito.Fuit troianus qui cum Antenore & Aenea urbẽ troianã græcis tradidiſſe dicitur.& a perſio polydamas pro tragœdia de polydamante accipitur.

polydectes cũ.y.græco &.ct.exilibus ſcribit:fuit Magnetis filius:& rex inſulæ ſeriphi.Hic perſeũ iouis & Danaes filiũ educauit.Cuius tandẽ ingeniũ ueritus:audaciãq; & fœlicitatẽ:ſub umbra æternæ gloriæ illũ ad ſuperandã Gorgonẽ Meduſã cõpulit qua deuicta redeunti perſeo cũ ſemp detraheret conuerſus ẽ ab illo in ſilicẽ monſtrato capite Meduſæo ut oſtendit Ouidius in.v.metamorpho.

polydorus cum.y.græco ſcribit iterpretariq; ualet multũ doni.Et fuit filius priami & hecubæ.De quo Euripides pulchecrimã tragœdiã ſcripſit:& ab illo Virgi.i tertio ænei.& Ouidi.in.xiii.metamorpho.plura tranſtulere:de quo in dictione polymneſtor aliquid uidebimus.

polydora eodẽ mõ ſcribit:fuit teſte Heſiodo in theogonia una ex nyphis filia Oceani & Tethyos.

polygnotus cũ.y.græco &.t.exili ſcribit:fuit teſte Quintiliano in.xii.de inſtitutiõe oratoria pictor antiquiſſimus de quo uidimus in dictiõe aglaophon.fuitq; atheniẽſis.Et ut dixit Theophraſtus.teſte plinio in.vii.natura.hiſto.primus picturã cõperit.Quod nõ fuiſſe ueꝝ idẽ plinius in.xxxv.oſtendere uĩ nã ut ait primus mulieris lucida ueſte pinxit.Capita eaꝝ mitris uerſicoloribus operuit plurimũq; picturæ primus cõtulit Siquidẽ inſtituit os adaperire dentes oñdere.uultũ ab antiquo rigore uariare.

polygonius ſecunda cũ.y.græco penultima cum.i.latino ſcribitur:dici poteſt anguloſus.

polymneſtor cũ.y.græco:&.m.ante.n.in eadem ſyllaba ſcribitur:fuit rex thracũ tpe belli troiani & regis priami amicus.Ad quẽ priamus iã dubitans de ſtatu troiæ filiũ polidorũ cũ magno auri pondere cõſeruãdũ nutriẽdũq; miſit:ut ſi cõtigeret Troiã capi.ipſe genus & urbẽ inſtaurare poſſet.Sed deſtructa Troia auri cupiditate pollido ;n interemit.Quod cũ cognouiſſet Hecuba:finxit ſe illi aliud auri pondus uelle ſecretõ indicare:ut ipſe illud pro filio acciperet.Quæ auarus rex uera eẽ credẽs & in cõſpectu Hecube uenientes ab illa unguibus occæcatus fuit ut eloquẽtiſſime pertractauit Euripides in ἑκαβη:& Ouidius multa terigit in.xiii.metamor.

polymitus ſecunda cum.y.græco ſequens cum.i.latino:& ultima cum.t.exili ſcribitur nomen eſt adiectiuum.Et id dicitur quod uariis filis eſt diuerſorum colorum eſt contextum.Nam πιτος filum dicit ſeu liciũ.Vnde ueſtis illa dicitur polimita quæ uariis in colore filis eſt contexta.

Polymnia ſecunda cum.y.græco penultima cũ.i.latino ſcribitur una ẽ ex muſis quaſi polihimnia.hoc eſt plurimũ cantans uel laudãs himnos enim laus ẽ cũ cantico.Velut alii dicunt multæ memoriæ ita ut poli componat cum μνημη quæ eſt memoria.Ouidi.in.v.faſtorũ Diſſenſere deæ quarum polihimnia cœpit.Prima ſilent aliæ dictaq; mente notant & Horatius in primo carminum Si neq; tibias euterpe cohibet nec polihimnia.leſboum refugit tendere barbiton.

Polyon cum.y.græco ſequente.i.latino diuiſis ſyllabis ſcribitur & eſt nomen compoſitũ ex poli.quod ẽ plurimũ:& ιον uiola.quaſi plurima ſit uiola.Nam herba ẽ teſte plinio in.xxi.naturalis hiſtori.inclita

Musei:& Hesiodi laudibus. Cuius folia:ut illi poetæ tradunt:mane candida meridie purpurea: sole occidente cærulea aspiciuntur. Et radice protinus nunquam palmo altiora.

Polyphemus cũ.y.græco &.e.absq; diphthõgo scribi.fuit teste Home.i odysea:filius Neptuni ex Thosa filia phorci. Et nomẽ est compositũ ex poly qđ multũ denotat & φημη famæ:quasi fuerit ualde famosus. Nã dũ Vlyxes uagus post excidiũ Troiæ fõrte siciliã. Homero referẽte pueniſſet cũ.xii.pscrutaq; loca prexit:tres optimi uini cados secum portãtes:ubi uillosũ cõspexerũt hoiem staturæ gigãteæ unicũ i frõte oculũ habẽtẽ ipõ dicẽte apud Oui.li.xiii.metamor. Vnũ ẽ in media lumẽ mihi frõte: sed instar ĩgẽtis clypei q greges mũgebat:& sol⁹ ab antro lapidẽ tollebat:quẽ.xx.boũ paria mouere neqſsent ad quẽ igressus Vlyxes scisscitabaſ de ritu gẽtiũ:& auxilia ob gſam iouis reuerenſ postulabat:ille supbe rñdens dixit se nõ timere ioue & duos ex Vlyxis sociis apprehẽdẽs ritu belluæ deuorauit:ac cæteros detinẽs sequẽti mane totidẽ absũpsit:idẽq; ueniẽte sero cõfecit qđ Vlyxes ꝓspicies & de se ac reliqs iã timẽs: cadũ optimi uini:qđ secũ portauerat:illi optulit misericordiã postulãs ꝓmisit: Cyclops se illi misereri si uinũ iteꝝ ꝓpiaret:& sic tertio cũ potaſſet effectus ebri⁹ i medio clausi antri se ꝓstrauit dormiẽs quẽ:ulyxes cũ sotiis acuto stipite occæcauit. Tãdẽ cũ gregib⁹ apire cogereſ pecudes oẽs exeuntes palpabat.ulyxes uero cũ sotiis aſsũptis pecudũ pellib⁹ eius mãus effugit. Et quẽadmodũ id illi ꝓdictũ fuit a Telemo i sua dictiõe uidebim⁹. Amauit hic galateã:ut late & pulcherrie narrauit Oui. in ꝓfato.xiii.meta.li. Sed ut sceri. Serui. sup.iiii.æne. multi inqt polyphemũ dñt unũ hũisse oculũ: alii duos alii tres. Sed totũ fabulosũ ẽ. Nã fuit uir prudẽtissim⁹ ob qđ oculũ in capite iuxta cerebrũ hũisse dicit:qa prudẽtia plurimũ uigebat. Veꝝ Vlyxes eũ prudẽtia supauit:& ob hoc cæcasse fingit.

Polypœtes secunda cum.y.græco.sequens cum.œ.diphthõgo:ultima cum.t.exili scribitur:habetq; accentum in penultima:fuit teste Homero in.xii iliados filius pirithoi & Hippodamiæ.

Polytes cum.y.græco &.t.exili scribitur:fuit regis priami filius ex Hecuba uxore:cuius mortem in secundo æneidos Virgilius enarrauit.

Polyptoton cũ.y.græco:& absq; aliqua aspiratione scribit.i.qđ multiplicẽ hẽt casũ poly.n.multiplex ẽ & πτωσις casus. Accipi tñ cõsueuit ꝓ figura:qua diuersis casibus sententia uariat: ut Littora littoribus cõtraria fluctibus undas persius. Ex nihilo nihil in nihilũ nil posse reuerti.

Polypus cum.y.græco scribit genus est piscis multos pedes habens. Nã componit ex poly: quod multitudinem indicat:& πους pes. Quare bene Oui. in quarto meta. inquit. Vtq; sub æquoribus deprehensum polypus hostem continet atq; omni dimissis parte flagellis.

Polysyntheton cum.y.græco in secunda & tertia penultima cum.th.aspirato:ultima cum.t.exili scribitur dici potest multipliciter coniunctum. Nã cõponitur ex poly:quod multiplicitatem indicat: & συν θετον compositionem. Accipiturq; ꝓ figura qua locutio multis concatenatur coniunctionibus. Vir. li.geor.iii. Tectumq; laremq; armaq; Amyclæum canem cressamq; pharetram.

Politia cum.i.latino utrobiq;:&.t.exili scribitur. Nec cõponitur a poly:quod est multum ideoq; nõ scribit cum.y.græco. Sed deriuatur a polis cum.i.latino:quæ ẽ ciuitas. Vnde latine ciuilitas: seu respublica interpretatur: & ide deductum puto uerbum polio:quin & polites.

Polyxena cum.y.græco sequente x.consonante scribit fuit priami regis filia ex Hecuba cõiuge quæ demum post raptam Troiam iugulata fuit supra tumulum Achillis. Et nomen est compositum ex poly:quod est plurimum:& ξενη admiranda quasi plurimum fuerit ammiranda:ob elegantiã scilicet formæ:& moꝝ præstantiã. Habetq; apud poetas nostros accentum in antepenultima & nõ in penultima:ut multi inepte proferre consueuerunt Iuue.in saty. Omnibus in terris. Cassandra inciperet scis saq; polyxena palla. & Ouidi. Placet achilleos mactata polyxena manes.

Polyxenus eodẽ mõ scribit:& eundẽ accentum detinet:hunc Home.in.ii.iliados cõnumerauit inter duces græcos.qui ad Troiá uenerẽ:& filium fuisse dicit ꝓstrenui Augei.ac diuina pulchritudie ꝓditum.

Poltys cum.t.exili &.y.græco scribit:fuit teste plutarcho rex trachum:& in troico bello.

Pollux cũ duplicato.l.scribit a latinis q eius primã apud grecos naturaliter breuẽ ꝓducunt. At uero a græcis cum unico.l scribit. Et cum apud illos lõgo noie dicat πολλευκης apud nos breuiore dr pollux:nã teste prisciano in.viii. Latini gaudẽtes breuitate plærũq; in dictiõibus græcis faciunt cõcisiões: ut qđ illi λιδω:nos do. Quod illi βολυομαι nos uolo dicimus:itẽ qđ illi εμε nos me quod illi βους, nos bos. πους:nos pes. idẽq; in nominibus litteraꝝ:ut in primo hoꝝ cõmentariorꝝ libro uidimus. Et fuit pollux filius Tyndari ex Læda:& frater Castoris:de quo in dictiõe Castor satis uidimus.

Pompa græcũ cocabulũ ẽ qđ ad sacras res auctores nostri nunq; referũt:ut sacrificioꝝ põpa:sed ut plurimũ ad res alias. Cice.in pisonẽ differens de triumpho. Quid tandẽ inqt habet iste currus:quid legati in equis & tribuni. Quid clamor militum:qd tota illa põpa:inania sunt ista mihi crede:delectamenta pene pueroꝝ captare plausus:uehi per urbẽ:conspici uelle:Lucanus similiter de triumphantibus. Quã seriẽ reꝝ longa præcedere pompa. Quã potuit belli facies. Hæ autẽ facies simulachraq; uictorii arum:quæ in triumpho gestantur:ferculã dicunt Cice. de officiis:ne põpaꝝ ferculis similes eẽ uideamur. Neq; uero in lætis mõ põpa dicitur ueꝝ & in tristibus. Quintilianus. Quid sibi uelit ille funebrium longus ordo pompaꝝ. Liuius Consulares uero fasces & ꝓtextam currulẽ nihil aliud q̃ pompã funeris putãt claris insignibus uelut insulis uellatos ad mortẽ destinari.

Pontus cum.t.exili scribitur. Et dicitur id mare quod a palude mæotides usq; in tenedũ protendit. Sed

ſam mare illud anguſtum: quod attenedo incipit poſt caſum Helles: in illud helleſpōtū uocitatū fuit. Quin & qđ ab ea ſtrictura incipit hoc eſt ab helleſponto & uſq; in boſphorū thraciū protendit. pro pontis uocat: & a boſphoro thracio uſq; in paludem mæotidem pontus dicitur. Atq; alio nomie mare euxinū: ut in ea dictiōe uidimus iuxta quem locum locus eſt romos clarus Naſonis exilio ut in ſua dictione monſtrauimus: & a pontus pontinus pontina pontinum deducitur.

Pontia palus cū. t. exili &. i. latio ſcribit. Eſt teſte Vibio uolſcorū palus iuxta forū appii haud lōge a ta racina. diſtatq; ab urbe uiginti milibus paſſuū. De qua lucanus in. iii. Et qua pōtinas uia diuidit unda paludes. Nec lōge etiā circeis fuiſſe dixit plinius i. iii. natura. hiſto. quem fuiſſe olim locum. xiiii. urbiū ex auctoritate Mutianiter cōſulis prodidit: Hāc latrunculorū olim fuiſſe ſedē oſtēdit iuuena. in. iii. ſatyra cum ait: iterdū & ferro ſubitus graſſator agit rem. Armato quotiens tuto cuſtode tenētur. Et pōtina palus & gallinaria pinus.

Popiſma cū. i. latino ſcribit: ſonus eſt cunni ex confricatione mentulæ. Vñ & cunnus ipſe popta apud nōnullos autiquos dicebatur. Martialis in ſeptimo. Quis ridere poteſt fatui popiſmata cunni. Cū ſonat hic cui nō mētula mēſq; cadit. Vnde & popiſma p coitu nōnunq; accipit ut iuue. i ſaty. Credo pudicicią Frontēq; manūq; Prebebit uati crebrū popiſma roganti i deſt coitum. in quo popiſma ex crebritate agitationis innaſcitur.

Porphyris ſecunda cum. y. græco: ultima cū. i. latino ſcribit: inſula eſt teſte plinio libro quarto naturalis hiſtoriæ in laconico mari ſita a maleæ ꝓmōtorio quinq; milibus paſſuū diſtans ancipiti mari ꝓpter anguſtias. Eadē poſtea dicta fuit cythera tantū plurali numero ob memorabile templū Veneri ſacrū quod in illa conſtructum fuit ut in ea dictione uidimus.

Porphyrites eodē modo uti ſuperior. atq; cum. t. exili ſcribit dicitur affirmāte plinio in. xxxvi. naturalis hiſto. marmor rubeū candidis interuenientibus punctis: qui in ægypto maxime comperitur. Et nomen a ſimilitudine porphyre: hoc eſt purpuræ accepiſſe creditur.

Porthmeus cū. th. aſpirato. & eu diphthongo in fine ſcribit. Nā ſic quoq; litteris græcis πορθμεύς dicitur latine uero portior uocatur. Virg. in. quarto geor. Nec portitor orci: Amplius obiectā patit trāſire plaudē. Sed eo græco uocabulo uſus eſt iuue. in tertia ſatyra cum ait iā ſedet in tipa tetrūq; nouiſſimus horret porthmea. Et is dicit qui traducit homies ac uehit nauigio uel ad nauim de littore uel de naui ad litus uel ad ulteriora fluminis. lacus: ſtagni ue ſeu ripas: ſeu ripas: ſe littus. Et licet ſic quoq; frequentius dicat poteſt ēt accipi pro eo: q portorium conduxit: ideſt qui fructus pecuniarios ex portu conduxit: & a uenientibus illos exigit. Et dicit portorium uectigal portus uel fluminum: uel lacū uel ſtagnorum. Sane præter portorium & amatorium ut plurimum neutra deſinentia in orium locum ſignificant. ubi aliquid fit: ut deābulatoriū locus ubi deambulat Dormitoriū ubi dormit. Repoſitoriū ubi quid reponit. Tentoriū ubi tēdimus uela: aut ſi qđ ſtar uelox habet. Vel ipſa potius uela. ſine uela mēta cōtra iniuriā cæli. Auditoriū locus ubi audimus præceptorē aut orationē i non uera cauſa: aut opus nouū recitātē aut ſi quid ſimile eſt uel ipſa turba: aut ipſe cœtus auditorū Tectoriū uero illinimentū eſt: & quaſi pauimentū parietis atq; incruſtatio.

Porſena cū unico. n. a græcis ſcribit. & penultimā corripit. Qđ apud nros Martialis cōſeruauit cū ait i epigrāmatibus. Hāc ſpectare manū porſena nō potuit. at in Virgi. circa finē li. viii. ꝓductā cōperi atque ob id cū duplicato. n. neceſſario ſcriptā. air. n. Necnō Tarquinīū eiectū porſena iubebat accipere Vbi ait Seruius unū. n. addit metri cā. Vnde & penultimæ datus accētus eſt q i prima eē debet.

Potnia cū unico. t. exili ante. n. &. i. latio i penultima ſcribitur. Erat arcadiæ ciuitas ex qua Glaucus fuit q cū ueneris ſacra ſperneret potniades malis mēbra aſſumpſere quadrigæ. i. equæ quas dicūt glaucū ipſū a uenere continuiſſe: ut uelocius currerēt ſed in furiā uerſæ: eū currū aſcēdere uellet laceraſſe dicunt. Et deducitur potnia a ποτνιοσ qui ē uenerabilis.

Practius cū. c. x. t. exilibus &. i. latino ſcribit: fuit teſte Home. ciuitas i pōto: q Troianis auxilia miſit.

Prænestæ prima cū. æ. diphthōgo poſt. r. aliæ ſine diphtōgo uel aſpiratiōe ſcribunt. Oppidū ē italiæ ſuper arretio mōte poſitū urbi ꝓpinquū decē & octo militū paſſuū cōdit & noiat ut placuit Solino a pre neſte Latini regis filio: & Vlyxis nepote ut uero uoluit Virgi. a Cæculo filio Vulcani: quē iuxta ignē ſorores digitorum fortuitu cōpererunt. illo dicente in ſeptimo æneidos.

Nec prænestinæ fundator defuit urbis. Vulcano genitum pecora inter agreſtia regem.
Inuentumq; focis omnis quem credidit ætas.

Cæculus. Nā ut ait Seruius. Erant eo in loco pontifices & dii idigentes ſicut etiā Romæ. Quin etiā & duo fratres q digitii appellabātur: horū ſoror dū ad focū ſederet diſſiliēs ſcintilla eius uterū pcuſſit: unde dicta ē cōcepiſſe. poſtea enixa pueꝝ iuxta tēplū Iouis abiecit quē uirgines aquaꝝ eūtes iuxta ignem inuētū ſuſtulerūt. qa a fonte haud lōge erat. Vñ Vulcani dictus eſt filius: & cæculus cognomiatus qa oculis minoribus fuit. Hic poſtea collecta multitudine poſtq; diu latrocinatus prænestinā ciuitatē i mōtibus cōdidit. Et cū ad ludos populos uicinos inuitaſſet cœpit eos ortari: ut ſecū habitarēt. & pro gloria iactare ſe filiū uulcani. Quod cū illi nō crederēt iuocato uulcāo ut eū filiū ſuū cōprobaret. itaq; coram ois multitudinis cœtu flāma ē circūdatus. Quo facto cōmoti oēs ſimul habitauerūt & uulcani filiū crediderūt. Ob qđ dixit Vir. ois quē credidit ætas ſed quare dictū fuerit ꝓneſte nō ponit unde eixerūt nōnulli a multitudine arborū eius nois q eo in loco frequenter naſcuntur cognominatū fuitque ſi-

tum in loco pemineti dicẽte Virgi. Quiq altũ pneste uiri. Ob qđ & frigidũ. dicẽte Iuuenale in. iiii. satyra. Quis timet aut timuit gelida pneste ruinã. Nã declinaƈ teste Seruio hoc pneste & hæc pnestis: sic ob id dixit gelida. Vir. ẽt. Cũ primã aciẽ præneste sub ipsa. idẽ & priscianus in. vii. cõfirmauit.

Pragmaticus cũ. c. &. t. exilibꝰ scribiƈ: diciƈ a nostris negotiator seu forẽsis. Nã a πραγματεύομαι, ẽ negotior deriuaƈ. Iuuena. in saty. Et spes & ratio. inde cadũt partes in fœdere pragmatioꝝ ideſt forensium: qui negotia clientũ conducunt.

Praxiteles cũ. x. cõsonãte sequente. i. latino: &. t. exili: atq unico. l. scribiƈ: fuit inter marmoris statuarios gloriasũmus. Sculpsitq iter cætera Venerẽ cnidi: q nõ solũ ibi teste pli. in. xxxvi. natura. histo. sed i toto orbe terraꝝ precipua fuit. Quã ut uiderẽt multi nauigauerũt cnidũ. Nã duas fecerat quas simul uendere optabat. Alterã uelata specie: quã quidã ptulerũt optime seuerũ id atq pudicũ arbitrãtes cõditio erat cũ eodẽ pcio. Reliquã cnidii emerũt imensa differentia famæ. uoluit etiam postea a cnidiis mercari rex Nicomedes totum æs ciuitatis alienum: quod erat ingens dissolutũ repromittens omnia cnidii peperti maluere. Nec in merito illo enim signo praxiteles nobilitauerat cnidum. ædicula eius tota aperitur. ut conspici possit undiq effigies deæ fauente ipsa: ut credimus factã. Nec minor ex qua cunq parte ammirata est: ferunt amore captum quendam cum delituisset noctu simulachro cohæsisse: eiusq cupiditatis eẽ indicẽ maculã. hæc pli. iuxta quæ dixit noster Carolus arretinus.

Praxitelesq cnidi rursus te marmore signet.
Pulchra Venus: quo sit nobis ipsa cnidos. Omnia mercurio cedere uisa meo.

Quæ autem illius signa Romã portata fuerunt: ponit plinius in præfato libro: quod qui oleurit cognoscere: ibidem legere poterit.

Praxaspes cũ. x. cõsonante post. a. uocalẽ: & ante. a. alterã scribiƈ: fuit nobilis psa: q teste Herodo. li. hist. viii. Smerdim cãbysæ fratrẽ iussu ipsius cãbisſæ psarũ regis occidit. Deide post cũ mortẽ: Cãbysæ ad psas redisset. interrogatus ẽ a magis illis q regnũ ocupauerant: quẽadmodũ in dictiõe smerdis ostẽdimus ut publicæ pdicaret. Smerdi Cãbysæ fratrẽ uiuere. & eũ eẽ quẽ magus regẽ declarauerat nec ab eo intertectũ fuisse. Quod si faceret: factuꝝ eũ maximũ interpersas. Et eo beneficio regẽ sibi i ppetuũ deuictuꝝ. Qui cũ factuꝝ se oia: q illi uellẽt. abũde pollicitus eẽt. Suadẽtibꝰ illis turri ascẽdit. Ex qua psis q magi rogauerant denũtiaturus uidebaƈ. Cæterũ nihil eoꝝ pdicauit. Sed potius magoꝝ fraudẽ aperuit. Nec eũ Smerdi q regnaret eẽ Cãbysſæ fratrẽ. Quinimo iãdiu ab eo cogẽte Cãbysſæ fuisse itefectũ. Sed aliũ smerdim a fratre dolo suppositũ: ppterea orare psas oẽs. ut memores beneficioꝝ Cyri & alioꝝ regũ nequaq sinerent Magũ hominẽ externũ ac aduẽticium psis iperitare. his dictis ex turri pcipitẽ se dejecit: atq ita diẽ obiit: ut hæc oia ex Herodoto in latinum iterpretati sumus.

Presbyter cum. y. græco &. t. exili scribiƈ diciƈ latine seuior.

Priamus cũ. i. latio scribiƈ: fuit laomedõtis troianoꝝ regis filius. Et nomẽ ipm asserunt græci a uerbo πριαμαι: qđ ẽ redimo cõtraxisse. Nã puer ab Hercule captus cũ Hesiona sorore ipse solus pecũia redimi potuit. Et ab ioue originẽ traxisse dicũt quia Dardanus iouis fuit filius ex Electra Cuius filius fuit Erichthonius. Hic filiũ habuit Troem: qui regionẽ quæ a Dardano Dardania dicebaƈ Troiã a se didixit. Huius filii fuerũt assaracus & illus: qui urbẽ ipsam ilion a se uocauit. Hic filiũ habuit laomedontẽ qui pater fuit priami at priamus ipse patre ab Hercule interfecto & auro redemptus ilion reformauit & exornauit. Habuitq teste Ciceroẽ in primo de quæstiõibus tusculanis filios quinquagita: quoꝝ decẽ & septẽ iusta uxore sunt nati. at uero ex altero latere assaracus capi genuit. ex quo anchises: & ex illo æneas. Quã sane geanologiã. Ouidius in. iiii: fastoꝝ libro pulcherrime expressit cum ait.

Dardanon electra quis nescit atlantide natum.
Scilicet electre concubnisse iouem.
Huius erichthonius: tros est generatus ab illo.
Assaracũ creat hic assaracusq capim. Proximus anchises cũ quo cõmune parentis.
Non dedignata est nomen habere uenus. Hinc satus æneas

Priapus cũ. i. latino scribiƈ: & hẽt accẽtũ i penultima: fuit uir ex lãpsaco urbe hellespõti: a qua teste seruio sup. ii. geor. pp uirilis mẽbri magnitudinẽ pulsus ẽ: qa sæpius cũ illo delectabaƈ fœmiæ. Hũc græci dixerũt ob fœcunditatẽ hortoꝝ numẽ. iõ dicebat ille apud Vir. i bucolico. Custos ex pauperis horti. Et Vir. iii. in ge. ait. Et custos furũ atq autũ cũ falce saligna Hellespõtiaci seruet tutella priapi. Huic erat asellus uictima: qa ut ait Ouidi. in. i. fastoꝝ: cũ dii oẽs ad festum matris deũ conuenissent: & epulis satiati eẽnt noctem ludis dicebãt. Lõtidã uero nymphã Somnus arripuit. Cuius pudicitiæ priapus ipe insidiabaƈ: sed rudente assello quo silenus uehebaƈ: excitata est: & priapus desiderio frustratus. i cuius uindictam lampsaceni asellum illi litare statuerunt.

Prymno cũ. y. græco &. m. ante. n. scribiƈ: fuit teste Hesiodo nympha oceani & thethyos filia.

Problema cum unico. m. scribitur. Est propositio interrogationem detinens anexam cum Διότι. id est quare ut est apud Aristotelem.

Probatica cũ. c. &. t. exilibus atq. i. latino scribiƈ. dici potest ouilis. Nam a προβατὸν. qđ est iouis προβατικὴ descendit. Vnde & piscina: in qua lauabaƈ probatica dicta est.

proceleumaticus absq aliqua aspiratiõe: & cum unico. l. atq. i. latino scribiƈ pes est constans ex quatuor uirtutibus: ut Tytire pascentes a flumine reice capellas. Nã in. y. pede proceleumaticũ posuit p

dactylo. Et dicitur quasi primitus iussus. eo quod in sacris Mineruæ prius eius pedis uersus pronuntiari iubebantur προ enim ante designat. & κελευω iubeo.

Procyon cũ. c. exili: &. y. græco scribit: stella est: quæ ante canẽ: qui sirius dicit exoriri cõspicit. nam ex pro quod est ante. & κυων canis comeositũ uocabulũ est. Vnde Cicero in. ii. de natura deorũ referens uersus arareos inquit. aniicanẽ procyon graio qui nomine fertur. & Hora. in lib. carminũ tertio ait. Iam clarus occultũ andromede dæ pater. Ostendit ignem. iam procyon furit.
Et stella uesani leonis. Sole dies referente siccos.

Proconessus cũ. c. exili: & duplicato. s. scribit. Ciuitas fuit in minori asia.

Prochyta cũ. ch. aspirato sequente. y. græco: &. t. exili scribit: insula est i tusco mari sinu campano sita: una ex æoliis: de qua Vir. in. ix æneidos. Tum sonitu prochyta alta tremit. Et Ouid. in. xiiii. metamorphoseon describẽs æneæ nauigationẽ dixit inariemẽ prochytãq; legit. Vnde ait plinius in li. natu. historiæ. inarimes mõs fuit. qui terræmotũ passus. alterã fudit insulã: quæ prochyra ab effusione dicta ẽ nã προχεω effundo a nostris dicitur: & προχυτηριον furiosum.

Procris cũ. c. exili &. i. latino scribit: fuit Erithei athenarũ regis filia & Cephali uenatoris uxor i ut ea dictione uidimus. Quã Homerus in. xi. odysseæ dixit Vlyxẽ apud inferos comperisse.

Prœtus cũ. œ. diphthõgo: &. t. exili scribit: fuit abãtis argiuorũ regis filius cui successit in regno. Hic teste Homero in. xi. odysseæ. antiam habuit uxorẽ. ex qua quattuor filias genuit Mærã. Eurialẽ: Lysipen & iphanassam quæ cũ teste pherecyde in forma seu pulchritudie se iunoni ptulissent offensa dea eis furorẽ talẽ imisit: ut uaccas se eẽ arbitrarent. & aratra timentes siluas peterẽt dicẽte Virgilio i Sileno. prœtides iplerũt falsis mugitibus agros: Oui. uero inquit in. x. metamorpho. illas obspretã uenerẽ ira numinis prius i uaccas: mox in lapides commutatas dixit. Sed ut græci ferũt pherecydis historiã prosequẽtes: pposuit prœtus regni partẽ: & quã ex eis mallet in cõiugẽ si quis eas in pristinũ mẽtis statim reistituisset. Cuius primi cupiditate tractus Melampus uares ac mãtes peritissimus ut dixit Homerus illas suo atificio liberauit: & ut dixit Seruius nelleboro. ac deide iphianassam uxorẽ sibi elegit. Ex qua teste Home. i. xv. odysseæ li. antiphatẽ & Mantiũ pcreauit antiphates oicleũ. Vitruuius uero de archi tectura dixit illas a Melãpo cõductas apud clitoriũ archadiæ oppidũ ut ab ebriositate liberarent. Nã ibi speluncã esse dixit limpidissimã aquã pfluentẽ: quæ pota facit auriẽtes odisse uinũ. Ob quod super eius fornice græcis litteris scriptũ rettulit: aquã illã nõ eẽ potabilẽ & uitibus inimicã. Quod Oui. tetigit in. xv. metamorpho. cum ait.

Clitorio quicunq; sitim defonte leuauit.
Vina fugit: gaudetq; abstemius undis.

Progymnasmata secunda cũ. y. græco. sequẽs cũ. m. ante. n. ultima cũ: t. exili scribitur. Et latine interpretatur pexercitamenta. idem & proagonastica designat.

Prologus cũ cũ unico. l. scribit. Et dicit a nobis pfatio siue ploquiũ. nã rẽ in toto libro narrandã proponit: licet Terẽtius plogis abusus sit. Et i prologis scribẽdis opa abutit. nõ qui argumẽtũ narret: sed q maledictis ueteris poetæ respondeat. Et cũ rẽ de qua tractare intendũt proposuerint solent latini poetæ inuocare. deinde narrare. Quod mõ contrario fit a græci. Nã cũ primo inuocauerit. quæ tractaturi sint deinde proponũt: enarrãtq; deide. Satyrici uero nec inuocãt: nec breuiter q̃cq̃ primitus dicẽdũ pponũt. Sed ex abrupto incipiẽtes: a reprehensiõe sui: qua se primũ expugnare posse putãt. exordiunt. Ac se mixtim cñ aliis reprehendentes. de quibus locuturi sunt: lõgiori pcessu proponũt. Ob qđ nõ minus plogo: q̃ Terẽtius ipse fecerit abutunt. At uero q apud græcos antiq comœdiã i morẽ nostræ satyræ cõscripserũt: ut aristophanes. Cratinus & Eupolis magis ẽt q̃ nostri a re ipa pcesserũt. Hoc differẽtes ac comœdiæ retinẽtes: q; nõ se ipsos ipsimet: sed aliũ inducũt ex abrupto alterũ reprehendentẽ: ut ex aristophane libet latine uersiculos aliquos referre quos Leonardus aretinus delitiæ nr̃æ mecũ olim ludens interpretatus ẽ. Nã in pria comœdia inducit aristophanes Chremetẽ uiq; bonũ: cæterũ inopẽ q cũ pauptate offenderet: ad oraculũ apolinis profectus q̃siuit. Nũ pstaret mutare mores & aliter uiuere. Respõdit apollo: cui primũ obuius fieret de tẽplo exiẽs eũ sequeret: ac domũ suã adduceret ille aũt accepto respõso cæcũ sequebat. Nã is primũ sibi obuius fuerat. Carinus aũt seruus qui cum Chremete uenerat ignarus huius responsi mirabat domini factũ: & insaniisse illum: existimabat. itaq; cum plures eũ ab illi⁹ cæci in secutiõe uerbis reuocare tentaret. Et nihil Chremes penitus respõderet. insani am domini ac fortunã suam conquerens. talia loqui occæpit.

Vt pet molesta res est οχλου & dei.
Si recta sint enim illa: quæ seruus monet.
Necessum habet seruus eisdẽ esse in malis.
Sinit esse compotẽ: sed eũ qui possidet.
Responsa. qui dat ex tripode itorquẽs aureo.
Cum augur sit & medicus ut aiunt optimus.
Qui nũc sequat cæcũ hominẽ cõtra faciens.
Dux eẽ cæco: at iste post cæcũ uadit.
Ego igit nihil est: cur ferã nũc etiã amplius.
Ni mihi respondeas here cur istũ sequeris.
Seruum fieri decipientis domini.
Placeat tamen domino nequaq̃ sic agere.
Corporis enim fortuna nõ ipusm sui.
Et ista quidẽ ista nempe ego obliquo deo.
Iustam querelã conqueor succenses: quia:
Herũ tamẽ remisit insanum meum.
Quã oporteat facere: uidens enim solent.
Meq; una trahit: ac nihil respondet dum peto.

Tibi molestus esse non desistam ego. Non hercle me pulsabis coronatum quidem.
Nequaq̃:at enim dempta tibi corona prius. Quo magis doleas.
Nugæ equidem non desistam. Prius q̃ mihi dicas:quid est:nãq; hoc fides.
Te erga mea facit:ut adeo de te petam.
Et reliqua. Vbi absq; aliquo ꝓlogo ad rem ipsam subito decurrit:Satyrici etiam nostri poetæ a reprehensione sua incipiunt:ut id ipm:quod in se reprehendunt:in alios uerius ꝓsequantur. Quamobrem uehementer aberrant:qui Persium mundissimum satyrum exponere uolentes:dicunt illum in.i. Satyra uoluisse eos reꝑhendere poetas:qui cum indocti sint & arrogantes quadam uerborum ineptia seipsos claros ostendere conantur:quod a musis in parnaso deportati heliconem degustarunt. & diuinoꝝ poetarum animas intra se susceperunt:qui cum sint picæ & corui.merito ueniunt reprehendendi.
Sed longe alius est eius poetæ sensus:seipsum enim reꝑhendit:q; repente & festinus nimium poeta ꝓdiit:nec unq̃ aquas heliconis depotasse meminerit. aut per somnum quid unq̃ magnum uiderit quib? q̃ ocyssime poeta fieri potuerit.ut Hesiodo cõtigit:& Ennio. Nam ut in sua dictiõe uidimus cum Hesiodus iuxta parnasum patris oues depasceret:a musis raptus:& ad heliconem deductus:sacrisq; aquis epotus:& hedera coronatus.repente poeta apparuit. Ennius similiter cum somniasset Homeri animã i eum intrasse:q̃ primum se poetam egregium manifestare ualuit:ut in dictiõe pythagoras ostendimus: at cum nil tale mihi cõtigerit:inqt Persius. Sed potius rustico sim forte potus:& musas locaq;:quæ ihabitãt illis reliqudrim:quorum imagines sequaces ipsæ hederæ lambunt merito reprehẽdendus uenio si ad sacra uatũ:& illoꝝ certamina poema aliquod affero. Sed fame cõpulsus & spe lucri: quæ duo ne dicam homines:sed muta quoq; animalia uerba cogunt humana cõfingere coactus sum id quoq; efficere:& ob id forsitan excusari potero. Vt ꝑ hæc sane & illos reꝑhendere ualeat:qui cum talia quotidie se potasse & somniasse confingãt:sola spe lucri ineptissima quæq; poemata ad sacra uatum adferre nõ uerentur:unde ait Persius Nec prolui:quod est ꝓpe & luo compositum puto:hoc est bibẽdo attigi: Vel ẽt immersi labra:quæ nõ tm̃ homium:sed aliorum sunt animaliũ:ut Iuue.in.iii.satyra. Et elixi ueruecis labra comedit. Quin & terræ margines:unde labruscam dictam uoluit Seruius: Fõte caballino: ꝓducto scilicet a pegaso allato caballo.ut in dictiõe pegasus ostẽdimus:iuxta id. Vectanti ad rura caballo. Vt sic repẽte:hoc est per eum modum:quo Hesiodus & Ennius poeta ꝓdirem:& helicõidas.i.musas patronimicum est fœmininum deductum a græco. Et palidam pyrenem.quæ uallis ẽ inter duos pnasi colles musis sacra:ut diximus in dictiõe pnasus:quæ ab effectu pallida dicta est:quia se incolentes hoc est Poetas:ob speculationes pallidos reddat:ut infra idem dixit poeta. En pallor seniumq;.Et Iuuen. de poetis tempore mecœnatis. Tunc utile multis pallere & toto uinum nescire decembri. Musas ergo & eorum loca illis relinquo:quoꝝ imagines ex gypso uel marmore deducte habentur:ut Iuue. Qui facis in parua sublimia carmina cella. Vt dignus uenias hederis & imagine macra. Quas & ipsi sibimet quandoq; apponere cõsueuerant:dicente Pli.in.xxxiiii.natu.histo. Notatũ est ab auctoribus. L. Actium poetã in camenaꝝ æde maxima forma statuam sibi posuisse:cũ breuis admodũ ipe fuisset. Hederæq; sequaces: hoc est Poetaꝝ studia cõsequentes Vi.in.ix. Flammisq; sequacibus iras lambunt:hoc est leniter cõtingunt. Cum ego ipse semipaganus sim:hoc est rusticano fonte potus:de quo in dictione pegasus uidimus:affero ad sacra uatum.i.poetarum certamina:de quibus late uidimus in dictione hedera. Carmẽ hoc ẽ poema nostꝝ. Quẽadmodũ Vir.in Daphn. Cum plures mopsus cecinisset uersus inquit. Tale tuũ carmẽ nobis diuine poeta:& reliqua. Et ꝓsequitur causam Persius quare adhoc cogitur sub similitudine psitaci & picæ dicẽs. Quis expediuit.i.docuit expedire ꝓferre ac de articulare. Psitaco suũ chere:quod græcũ est & tantundẽ ac salue:ut in ea dictione uidimus:& exponũt nõnulli suum idest naturale:quod falsum esse:cũ expientia:tum ex sensu poetæ apparet. Sed ideo suũ dixit:uel quia illi cõsuetum fuerat:& uscitatũ addiscere.ut Vir.in palæmone: Sua semper apud me munera sunt lauri. Vel qa ita de articulare illud effert:ut sibi naturale uideat. Quẽadmodum in.ii.georgicoꝝ ait Virgil. Quæq; suo uiridi semp se gramine nescit: Quis docuit picas uerba nostra conari:hoc est cum conatu effingere:ac deinde exprimere:ad quod ipe Persius respõdet. Vẽter magister artis:& ingenii largitor:ut Vir: in.i.georgicorum. Labor omnia uincit Improbus & duris urgens in rebus egestas. Quin utiq; uenter artifex est si qui negatas uoces scilicet a natura. Quin & idem ex eo confirmat q; si refulserit & manifesta fiat spes dolosi nummi.i.ob quem mille fraudes & doli nascuntur:de quo late uidimus in dictione numisma. Videbis.s. Coruos poetas. Nam ut scribit Macrobius libro saturnaliũ. Redeunti augusto ex actiaco bello cũ ingenti gloria quidem Romæ obuiam se illi cũ coruo dedit:qui ad impatorem ait: Aue Impator inuicte.quo delectatus augustus:uiginti milibus nummis emit. Cuius exẽplo alter exitus:similem Coruũ edocuit:quẽ cũ audisset augustus. Taliũ inquit salutatoriũ satis domi habeo:refert ẽt Plinius in.x.natu.histo. Quod imperante Tiberio Coruus quidam assuefactus omnibus matutinis in forum uolabat:& rostra ubi primo Tiberiũ. Deinde germanicum & Drusum Cæsares nominatim mox transeuntẽ Romanum populũ salutabat:postea remeans ad tabernã pluribus officio mirus fuit. Quem ut postea subita iracundia manceps quidam exanimauit: quia ex crementis eius calciamenta fœdauerat:summe populus honorauit. Nã primo pulsus est reus.mox interemptus funusq; alitis memorabiliter celebratũ fuit.quippe cõstratus lectus super duorum æthiopum humeros ꝓcedente tibicine & coronis omniũ generũ usq; ad rogum:qui constructus est dextra uiæ apiæ ad secũdum lapidem

in campo ridiculi appellato. Et poetridas. Formatur per modum patronymici: & dicitur poetris huius poetridis. Pegaseū. i. poeticū: metaphora a fonte sacrato musis: ut uidimus in dictiõe musa. Melos canticum siue carmen dulce. hoc est suaue. Simili modo & se repræhensione dignū uideri ostẽdere uult iuuenalis in initio sui poematis: q̃ semper tm̃ auditor fuerit q̃ taliū sane poetaꝝ: a quibus quicquid dixerant: merito habuisse poterat: & nihil aliud a summo minimoq̃ poeta: præter ea quæ audiuerat scribi consuetum sit: & nec ipse aliquid scribat: sed semper audiat: itaq̃ repræhensionem dignum se indicat. Et licet ꝓprie prima satyra prologus dici nõ possit: prologi tñ quippiam detinet: qa & in illa etiam q̃d ꝑ operis residuo dicturus est: ꝓponit cũ dixit. Quicquid agunt homines uotum: timor ira uoluptas. Gaudia discursus nostri est farrago libelli: Et causas quare potius satyram q̃ aliud poema & plura alia: quæ ad materiam prologi spectare possunt: ut in sequẽtibus ostẽdemus. Nec inter poetas dicacissimos: atq̃ acriter mordẽtes a iunioribus nostris Iuuenalis ipse loquatur. Neq̃ eam detinet libertatem quam prisca comœdia habuit: dicẽte Horatio. Eupolis atq̃ cratinus aristophãesq̃ poetæ: at alii quorum comœdia prisca uirorum est.

Si quis erat dignus describi: quod malus: aut fur.
Quod mœchus foret: aut sicarius: aut alioquin
Famosus: multa cum libertate notabãt

Quin & ostẽdit deinde quomodo illos secutus est apud nostros Lucilius dicẽs.

Hinc omnis pendet Lucilius hosce secutus
Mutatis tãtum pedibus numerisq̃ facetus:

Cuius sane Lucilii seueritatem & libertatem Iuue. ipse in fine primæ satyræ tetigit cum ait.

Ense uelut stricto quotiens Lucillius ardẽs
Infremuit. rubet auditor: cui frigida mẽs est

Romæ decessisse dicũt: Cui epithaphium hoc Martialis inscripsit.

Quisquis flamineam teris uiator.
Noli nobile præterire marmor.
Verbis delitiæ: salesq̃ nili.
Ars & gratia risus & uoluptas:
Romani decus ac honor theatri:
Atq̃ omnes ueneres cupidinesq̃:
Hoc sunt cõdita quo paris sepulchro.

Quis ergo nõ uidet Iuuenalem omnes suo tempore uiuẽtes ex industria iuuasisse: & nec potẽtioribus peperciss̃e. quin & ex minoribus si quis diligẽter inspicere uelit: neminem insequi: aut alium quem uis modo aliquo nominare: in quem & Martialis ipse nõ scripserit: uel de illo uel aliquo in loco meminerit Nam summouetur Iuuenalis ad scribendum satyram. Quod meula tuscum Figat: nuda teneat uenabula mamma: ad quam Martialis lib. iiii. Dum non uis leporem: dum non uis carpere multos. Et plusq̃ patri meula parcis apro. Et reliqua. Non potest ẽt tam patiens esse Iuuenalis nõ tam ferreus: ut ab scribendo satyram teneat se. Causidici noua cum ueniat lectica mathonis plena ipso: Hoc est uel nouiter facta: quia ex turpi seruitio iam tum ad causidicandum se cõtulerat: uel admirabilis & gregia: ut Virgi in bucolico. Pollio & ipse facit noua carmina. i. eximia & admirãda: Ad quem & Martialis in. x. epigrãmatum lib. sic inquit. Omnia uix belle matho dicere dic aliquando: Et bene: dic neutrum: dic aliquando male. Et lib. xi. ad eũdem ait. Parua rogas magnos. sed nõ dant hoc quoq̃ magni. Vt pudeat leuius tu matho magna roga. quid ꝙ nomẽ delatoris seu accusatoris cuiusdam magni amici ipse Iuuena. subticet: & illum ex nominibus eorum quos etiam accusauit cognoscẽdum ostẽdit hoibus eius temporis. Et ut quidam ferũt fuit Heliodorus Domitiãi libertus: qui cum cito rapturus esset q̃cquid supererat de nobilitate iam ab aliis uorata libertis timebatur a Massa: & munere palpabatur a Caro. Similiter uiro nobili: ad quem iam proscriptum Martialis scribẽs ait. Care parectonias latias nõ rite per urbes Nobilis & centũ dux memorãde uiris: & reliqua plura: quibus ostendit eum iam exulem esse: & bona ꝑdidisse. Nam ait Pli. cica finem libri. xxxv. iam nõ est enumerare libertos ex sanguie quiritũ & ꝓscriptionũ licẽtia iam ditatos: ut late uidimus in dictiõe creta. quid ꝙ a nõnullis ob timorem uxor illi summitebatur. Et ne uero nomẽ oppressoꝝ ignominiã Iuue. exprimat: fictis nominibus ioculatoꝝ quorũdã: seu drisoꝝ id triumphis rem illam ipse pãdit cum ait. Et a trepido timele summissa latino. Sed de uero latio & uera Timele ait Martialis ad Domitianũ in quodã epigrãmate. Consueuere iocos uestri quoq̃ ferre triũphi materiã dictis nec pudet esse ducẽ: quã timelem ꝑspectas derisorẽq̃ latinũ: Illa frõte ꝓcor carmina nostra legas. quin & eadem figura usus est ĩ satyra. Stẽmata quid faciunt: quum dixit. Mortem sic gsq̃ exhorruit: quis ita mortẽ ut sit uxoris zelotipus: & sic similis stupido latino: hoc est uiro: ita mortem timenti: ut uxorẽ quã summe amare cõtingerat: pro euadenda morte Heliodoro: aut cuius alii sũmittere nõ curaret: quasi dicat potius mortẽ eligere debes. q̃ rem adeo turpẽ perpetrare. Sed nec id quoq̃ sibi ꝓfuit. Nec ꝓfuit posthumũ uirũ aliũ pessimũ totiens subcista locare: ut eo insscio uxorẽ Timele audire uidea. quin tandem ab illo uel quouis alio ob suas diuitias accusatus & ꝓscriptus fuerit: dicẽte eodẽ Iuuenale ad posthumũ in satyra Credo pudicitiã: quem totiens texit periturꝰ cista latini. hoc ẽ: qa nec illi sua cista profuit. At ad posthumũ ait Martia. in principio epigrãmatum. iii. Cecurris quocũq̃ loco

mihi posthume clamas ꝓtinus & prima est uox tua: dic quid agis. Hoc si me decies una conueneris hora. Dicis habes puto nihil posthume. Tunc quid agas. Verum & ipsa eadem in qua diximus figura: iterum luue. in eadem prima satyra uersus est: qum de galla loquitur. Nam cumse prius submoueri dixerit: ab his qui testamenta merentur noctibus: & ab his quos in cælũ euehit optima summi. Nunc uia ꝓcessus uetulæ uesica beatæ: idest illius auricæ Neronis libertæ De qua uidimus in dictione paticus: quæ ob id quoq; initia dedit Othoni progredi ad imperium: ut ibidem late declarauimus: Ita deinde excandescit in quendam pupilli spoliatorem: cuius nomẽ & propriam historiam ob deperdita antiqua uolumina nondum comperire ualui. Et frui illum iratis diis p cõparationem Marii ostendit: eo ꝙ sola infamia notatus fuerat & sic damnatus inani iudicio. Quid enim saluis infamia numis. Nam ueluti mari us tempore Syllæ deductus antequam ab Hiesmale numidarũ rege: ut tetigimus in dictiõe minturnæ auxilia in patriã colligere posset: uoluptatibus frena laxauit: & ab octaua die hora: contra Romanã cõsuetudinem: iuxta numidaꝝ ritum pro libito bibebat & epulabatur: atq; ita quoq; iratis diis fruebatur ut apud Senecã in Hercule furente: quia a iunone coactus ad domitanda p orbem monstra: ex quibus semper gloriam reportabat: ut illa inquit. Itaq; nostra fruit: in laudes suas meauerit odia: Dum nimis sæua imperio. Sic spoliator ille ac ꝓstrator pupilli notatus saluis infamia nũmis diis iratis ob eam notã fruebatur: quia pecuniis saluis in uoluptates pro libito laxabatur: & per urbem gradiens seruoꝝ gregibus populũ comprimebat. Et alia cũ narrauit: quæ in diuersis dictionibus explicauimus ad illum deinde conuertit: qui dẽsissima lectica: uel ex lignoꝝ strue & compagine uel seruoꝝ multitudine uxorẽ prægnantem uel languidã circũducebat: ac quadrantes centũ pro illius impensis mendicatim postulabat. Est. n. quadrans quarta pars assis. i. Romanæ libræ: ut uidebimus in dictione talentũ. Et ad illũ similiter qui ostendẽs uacuã & clausam pro cõiuge sellã. Galla mea est inquit. Et sic priori figura utitur: ut noie uilis mulieris illos quoscunq; repræhendere possit q similia cũ uxoribus perpetrabant. De Galla uero & Martialis ipse meminit in. ix. epigrãmatũ lib. cũ ait. Funera post. vii. nupsit tibi Galla uiroꝝ Picẽtine sequi uult puto Galla uiros. Et in eodẽ lib. de eadẽ Auriolis futui cũ possit galla duobus. Et plusq̃ futui si totidẽ addideris. Auriolos a te cur accepit æschyle denos: & reliqua quæ prosequit. Sed ne nimiũ digrediar: libet ad huius primæ satyræ introductionẽ redire. Cuius sensus Præ cæteris difficillimus esse uidet & mentẽ lepidissimi poetæ indicare curabo: ac nõnulla illius uariis in locis obscurissima cõtingã q̃ in aliis hoꝝ cõmentarioꝝ libris non tetigimus: quæ pro posse explanare curabo: incedit igit hac uia in ipsa prima satyra luue. Primo se aliquid debere scribere oñdit: & cũ huc usq; nil scripserit: dignum esse repræhensione. Qui tam & si uiuere sit disciplinæ ignorans: necesium tñ ẽ ea optime nouisse: quæ a maximo minimoq; poeta feruntur: cũ ea quoq; & semper audiuerit: & nec aliis aliud scribere tentauerit: quare repræhendendus uenit: quod semper auditor fuerit: & nunq̃ scriptor. Quãobrem iã aliqd scribere intendens, ostendit secũdo se ex multis concitũ malle satyram q̃ aliud poema describere: & illo decurrere campo: per magnus equos arũceæ flexit alumnus. i. lucilius: qui fuit ex arunca: & primus apud latinos satyram scripsit. Et cũ cõcitantia rettulit: probat tertio ea magis uenusina digna lucerna: hoc ẽ studiis & laboribus ac uigiliis Horatii: q̃ alia poemata: quæ ab aliis passim scribunt: & maxime cũ suæ uxoris maritus sit leno: & solus accipiat mœchi bona: nec sit accipiendi ius illũ uxori & alia q̃ elegãtissime ꝓsequitur adeo turpia. Quod si natura negat: facit indignatio uersum. Quarto ostẽdit quænã esse debeat aut possit satyræ suæ materia. Quinto materiã ipsam satyræ copiosiorẽ suo tpe esse ostendit: q̃ retroacto fuerit tpe. Quod cũ multis exẽplis monstrauerit: ostẽdit subsequenter nil futuꝝ esse. Quod nostris maioribus addat posteritas: & qd omne uitiũ ad summũ uenit: nec amplius ascẽdere ualeat: & quod eadẽ faciẽt cupientq; minores: Sexto modũ ostẽdit quẽ in sua satyra cõscribenda obseruare poterit ẽt si aliquis dicat Hic forsitan unde ingeniũ par materiæ est. Sed hoc uelut: dissolutũ reliquit: q̃ facit indignatio uersum. Qualẽcunq; põt. Et siqs iteꝝ dicat. Vnde illa ꝓpriũ poetaꝝ satyricoꝝ scribẽdi quodcũq; aio flagrãte liberet. Simplicitas rñdet idem illã nõ esse: sed dimissuꝝ se uiuentes & potẽtes: ac experiri uelle. Quid concedaẽ in illos quoꝝ flãminea tegitur cinis atq; latina. Et ꝓoccupatione usus in uiuentes ac urbis primores inuehit: ut ostendimus. Dicit ergo interrogatiue primũ cõtra se ipsum inuehens. Semp ego auditor tm̃: hoc est ne ego unq̃ cessabo audire: Nunq̃ ne reponã: hoc ẽ nunq̃ ne aliqd scribã. Vel ea quæ audiui uel alia. Vexatus totiẽs rauci theseide codri. Sane in uerbo repono uim græcã obseruauit: ut Home. ἔστιγο υνατ ἰθακὴ idest posui: hoc est scripsi. Nam sic quoq; apud poetas græcos id uerbũ significat. Quod & nostri poetæ similiter obseruauere. Persius in prima satyra. Ecce modo heroas sensus afferre uidemus. Nugari solitos græce nec ponere lucũ artifices. i. scriberes. Simili modo repono: ut Martia. ad Iuuenalẽ lib. xii. epigrãmatum. Et totũ mihi nũc repono qcquid tardos euigilauerã p annos. Repono dixit pro scribo Hora. in poetria. Aut famã sequere: aut sibi cõuenientia finge. Scriptor honoratũ si forte reponis Achillem. i. scribis. Nec id solũ designare deprehendimus ut Vir. in lib. geor. iii. Non illis epulæ nocueẽ repostæ. i. delicatæ seu seruatæ: ut exponit Seruius. Et. i. æneidos. Meneala mente repostũ. i. infixũ & collocatũ iudiciũ Paridis. Et i. iiii. Stratisq; reponũt. i. collocãt. Et in eodẽ libro. Ariscq; reponimus ignẽ. i. iteꝝ ponimus. At uero impono idẽ est quod decipio: ut quis se deo possit imponere. i. deum decipe. Et subdit postea noster. Totiens uexatus. i. totiens audiendo repercussus. De quo uerbo Gellius & Macrobius plura dixere Theseide. i. fabula de Theseo recitata: quã in dictione Theseus explicabimus. Rauci codri. i. poetæ illius: qui ob assiduam recitationem

Raucus effectus erat. Oui. circa finem libri. iiii. metamorpho. Raucaq; garrulitas studiumq; immane loquendi. Erat autem Codrus poeta pauperculus: quem pulpita pascebant Iuue in. iii. satyra.

Lectus erat codro procula minor urceoli sex.
Ornamentum abaci necnon & paruulus infra
Cantarus: & recubans sub eodem marmore chiron.
Iamq; uetus græcos seruabat cista libellos.
Et diuina opici redebant carmina mures.

Et Martialis libro epigrammatum quarto.

Plus credat nemo q̃ tota codrus in urbe
Cum sit tam pauper: quomodo cæcus habet.

Et subsequitur Iuuenalis dicens.

Impune ergo mihi recitauerit ille togatas hoc ẽ sine aliquo effectu recitauerit mihi ille togatas: ut nec aliquid habuisse uidear: cũ non similiter ego aliquid scribam. Nam impune quoq; cõmune est uocabulũ nec tm̃ ad hoc quod est sine pœna: quantum ad omnẽ effectum referri consueuerat: ut est illud Apuleji: Impune capitoliũ ascendi cum nemo esset: qui sententiam diceret. Et ẽ togata comœdiæ genus: qua solum Romanoꝝ uilia & communia narrabantur: in quibus teste Quintiliano Affranius excelluit: q̃ ut ait utinam non inquinasset argumenta puerorꝝ fœdis amoribus mores suos fassus. Nec hoc loco ait Iuue. mihi: ut ex commemoratione personæ propriæ rem faciat gratiorem: quæ pluribus cõpetere poterat: ut Virg. libro georgicorum primo. Non illa quisq̃ me nocte per altum: Ire aut a terra moneat cõuellere funẽ. Sed ad seipsum specialiter tale quid refert poeta: ut ostẽdimus. Et subdit Hic elegos: de quibus uidimus in dictione elegia: Impune diem consumpserit ingens Telephus hoc ẽ sine aliquo effectu: ut scilicet ego nihil didicerim & ꝓpter hoc nihil scribere debeam: ille alius recitauerit mihi grande pœma de Telepho: in cuius recitatione diem consumpserit de quo in dictõe Telophus ostẽdemus. Quid quod nec minus ingentia recitãtur de oreste poemata: & nihil ego scribere audeam. Et tñ restent de illo plura cum scriptus & in tergo nec dum finitus Orestes. Nam ut uidimus in dictione orestes præbebit ille materiam omnibus scribere aliquid uolentibus: ideo ait Virg. in. iiii. ænei. Aut Agamemnonis scænis agitatus Orestes. Et dixit tergo: hoc est exteriori parte membranæ. Nam consueuerunt ut plurimũ antiqui poemata aut orationes: quas aliis recitare uolebãt: in rotulis deferre: ut idẽ Iuue. Duo cæsaris anticatones: & hoc quia facile: & sine temporis interruptione illos explicabant: & replicabant. Vnde & uolumina dicta puto. Tergum autem erat pars exterior ipsius mẽbranæ. Vt Virg. in. iii. georgicoꝝ. Vnde iam tergo ferratos sustinet orbes. in qua & Orestes etiam scriptus erat: cũ interiori capi non potuisset. Sed in ipsa exteriori etiam descriptus nõdum finitus erat: accipiẽ & nõnunquã tergum pro toto animales color: ut Virgilius in primo æneidos. Taurino q̃tum posset circunda re tergo. Et in primo Georgicorum pro ultima rei alicuius parte idem poeta expressit cum dixit. Stiua q̃ quæ currus a tergo torqueat imos. Cum ergo tanta audiuerim: & tanto tempore: quod uerisimile sit me ea optime accepisse & nosse: ita ut nulli magis sit sua nota domus: q̃ hæc ipsa mihi: & nihil ego scribo: uenio merito reprehendẽdus: ideo ait. Nota magis nulli domus est sua & qua mihi locus martis: & reliqua. Sane hunc locum omnes quos legi ineptissime exponunt. dicẽtes ipsum Iuuenalẽ profiteri se utranq; philosophiã naturalẽ scilicet & moralem. tartariq; & occultarum rerum notitiã dilucide adeptũ fuisse. Cum Vulcani antrum & uentorum qualitates ac pœnarum apud tartareos differẽtias se scire ponat. Et sic quod ille ad fabulas: hi ad altam perscrutationem & sapientiam referunt. Quod utiq; ineptissimum & contra intentionẽ eius: ac satyricum morem. manifestissime comprobatur. Neq; enim poetas quosdã alios de inepta & arrogantia occulte damnans: ut hæc eadem uitia ipse incidisse. Nec se sane sapientẽ: sed potius ignorantem declarare intendit cũ dicat. Si natura negat: facit indignatio uersum. Qualecunq; potest. Similiter Persius. Nec fonte labra prolui caballino. Nec in bicipiti somniasse parnaso Memini me: ut sic repente poeta & doctus & idoctus scribat: & ea solũ quæ iã iam mihi ita innotescunt: ut nulli alii nota sit magis domus sua. Cur & non ego ẽt: tametsi indoctus sim: aliquid: quãuis periturum scribam: magis q̃ semper audire debeam. Quod uero illa quæ quotidie poetæ illi ꝓclamat sibi nota esse debeãt: hac cõprobat ratione: quæ omnem abilcit arrogantiam Platani Frontonis: Hoc ẽ q̃ in domibus sunt Frontonis: nec noc est eiusdem domus columnæ crebra recitatione confractæ: eius nomini omnia referunt & reclamãt: quin & marmorea sedilia mea assidua sessione cõuulsa: id idem retundunt: ac ipsa eadem: quæ illi dicunt se scire designant. Cur & non ego qui semp auditor fui. ista ẽt optime pnoscere debeam. Rursus & quod inter poetas indoctos: & non inter doctos: cõnumerari habeat: duabus rationibus explicat. Prima qa manum ferulæ subduximus: hoc ẽ ueræ disciplinæ subtraxit. Nam sic poetæ frequenter pro disciplina ferulam assumpsere ut ostẽdimus. Secunda est causa quia consilium ipse dedit Syllæ: priuatus ut altum dormiret. De quo Cæsar teste Suetonio nescisse illũ literas dixit: quia dicturam deposuit. Sed quia id multo fortius de illo intelligi debuit: qui ei ignauũ hoc est consiliũ præstitit: ut aliquod prouerbium ferre uidebatur: quare si Iuuenalis eiusmodi illi consilium dedit: longe magis & inter indoctos uidebatur cõnumerandus: q̃ ipse Sylla indoctus dici debuit. Cũ ergo ea solum quæ optimæ cognoscere potuit: a summo minimoq; poeta scribanẽ: stultum uideẽ ob id se ab scribendo cõtinere: quia periturum q; scriberet esset opus: Cũ nullũ: eo tempore scriberẽ opus

ꝙ non utiq; periturū esset. At ergo sic poeta lepidissimus. Nota magis nulli domus ē sua: q̄ mihi lucus: Marcis hoc ē marti romæ cōsecratus: quia teste lusti. in ultimo suoꝝ epitomatū libro in illo Rea Numitoris filia duos pueros in certum stupro an marte concæptos enixa ē. Cum ergo lucus ipse quottidie a poetis agitaretur: & illorum ipse poeta noster semper auditor fuerit consequens erat: ut probabit: id quoq; perfecte sibi innotescere. Quin & Aeoliis uicinum rupibus antrum uulcani scilicet & ei notum Nam ab ætna monte per subterraneos specus usq; in hieram insulam antrum esse peribetur: qđ uulcano sacrum dicitur. Virgilius in. vii. æneidos.

Insula ficanium iuxta latus: æoliamq;
Erigitur liparem: fumantibus ardua saxis:
Quam subter specus. & cyclopum exesa caminis
Antra ætnea tonant: ualidisq; incudibus ictus.

Ideo ait antrum illud uicinū rupibus æoliis: qa est ab ætna in hieram insulam iuxta latus ficaniū: & iuxta liparem atq; strongylem regnū fuit Aeoli: Vt late uidimus in dictione æolia: & in aliis dictionibus. Nulli ergo est ita nota domus sua. ut mihi antrum uulcani hoc e omnes fabulæ: quæ de antro Vulcani ab hisce poetis recitantur. Quicquid agunt uenti. hoc est uel ab æolo cōpressi: uel ad aliqd exequendū iussi: ut hi scilicet poetæ fabulantur: mihi cognitū est. Quas torqueat umbras æacus: q iouis fuit filius ex ægina: & apud inferos cū Rhadamantho & minoe cōstitutus iudex dicit: ut in sua dictione uidimus unde alius furtiue deuehat auꝝ pelliculæ: hoc est oēs iasonis fabulæ: quæ illū pelliculā auream ex cholchide deduxisse loquunt mihi probe innotescunt. Quin & quantas iaculet monycus ornos: ut in ea dictione uidimus. Sed ꝙ hæc oia ipse scire desiderat: p rationem a minori sumptā cōprobat. Nā si hæc ipsa frontonis Platani conuulsaq; marmora clamant semper: & proloquuntur. Et assiduo ruptæ lectore columnæ ut Virgi. in. iiii. georgicoꝝ. Et cantu querulæ rumpunt arbusta cicadæ. Quid ego obtusior ne sum marmoribus. Et platanis quasi dicat: & si talia hæc ipsa sciunt. multo magis & ego ratiōis capax & simili modo semper auditor eam scire debeo. Nec intelligere uoluit iuuenalis ut omnes expōere cō sueuerunt. Frontouem illum eundem fuisse poetam qui in propria & tam egregia domo eiusmodi poemata recitasset: cum in sequentibus ostendit sui temporis poetas pauperimos esse: nec similes habere domos: in quibus sunt porticus columnæ & platani: Sed ut idem ostendit in satyra quæ incipit. Et spes & ratio Romani diuites cum iam nihil prorsus portis conferent: ædes tamen commodare solebant: ut in illis saltem recitare poemata possent: ut in ea satyra ad Telesinum pauperē & egregiū poetā inqt.

Dicit iam diues auarus.
Tantum admirari tantum laudare disertos.
Vt pueri iunonis autē: & subdit: At si dulcedine famæ:
Succensus recites: maculonus comodat ædes: Ac lōge ferrata domus seruire iubetur: In qua sollicitas imitatur ianua portas. Et reliqua: q̄ prosequitur. Vt simili modo nobilis hic fronto poetis egregias domos pro poematū recitatione præstabat. At quem Martialis in epigrāmatibus scribit dicēs. Vota tua breuiter si uis cognoscere marci. Clarum militiæ fronto togæq; decus. Cū ergo nō alia poemata a docto uel indocto poeta scribantur: q̄ quæ rettulimus: & in his omnes diuersentur. Nā ut inquit. Expectes eadē a summoq; minimoq; poeta: qd amplius restat: nisi qđ & ego aliqd scribere debeam: q̄q̄ indoctus sim & ignorans. Quod ex hoc cōprobat dicēs: & nos ergo manum ferulæ subduxim⁹: hoc ē quoniam pacto doctus esse ualeo: qui manū a ferula: hoc est disciplina subtraxi: & potius præferas ungas & fabulas audire uolumus: q̄ sub ferula præsistere. Nam translationē duxit ab eo: qui cū manū ferulæ præbet. se disciplinæ subiectū ostēdit. Et. n. ferula flagelli genus quo puerorꝝ manus uapulare cōsueuerūt. Horatius in sermonibus. Nā ut ferula cædas meritum maiora subire. Sed hic pro disciplina accæpit: ut similiter obseruauit: ac intellexit noster Carolus arretinus cū ait ad ciriacū: ignorant docti causas. q̄runt ꝙ frequēter. Vnde tibi eloquium copia tanta tibi est.

Nec certe immerito: cum nil didicisse magistro.

Dicas de ferulæ furripuisse manū. Probat & alia ratione Iuuenalis se inter indoctos cōnumerandū eē eū ait. Et nos cōsiliū dedimus Syllæ priuatus in altū dormiret: hoc ē ut absq; gaudibus dicta turæ curis qescceret Virg. in. ii. geor. Nec somnos abrumpit cura quietos: at quia ob hoc qđ dictaturæ renūtiauit: dictus fuit nescisse litteras: multo magis ego qui id quoq; illi consiliū dedi nescire litteras dici mereor & hæc dicta quidē sufficiant ꝙ explanatiōe difficilimi loci & introductiōe ad primā satyrā nobilis poetæ Iuuenalis. Cætera uero q̄ difficilia uidentur diuersis dictionibus horꝝ cōmentariorꝝ ꝙ nostra facultate explanare conabimur. Nec id sane formido qđ nōnulli uaticinari uident futuros quosdā: qui commē tariola quædā ex his nostris cōmentariis diuersos in poetas sine honore nostro traducere: ac q̄ nostra sunt sibi arrogare nō uerebunt. Ego. n. quosq; similes paruipēdo suo. n. illi mēdatio & furto detecti erubescēt mō amicis ꝙ mea uirili satisfaciā: hæc actenus. Verꝝ & nōnulla in hac Satyra restāt: ac in aliis quibusdā deinceps satyris: q̄ ex amissorꝝ librorꝝ defectu nunq̄ plene itelligere ualui: ut qs ille fuerit de quo supra meminimus: q pupillū expoliauit: & ꝓstituit. Quis ille qui bona dedit præsepibus: & caret omni maiorū censu: dum puolat axe citato flamineā. Ac ille qui se lautū ac beatū exiguis tabulis: & gēma fecerat uda: licet qdam fuisse Matonē putēt. ꝙ mihi nō cōstat. Quis ēt ille q dedit tribus patruis aconita

Et licet hæc nōnullis forsitā parua esse uideant: nobis tñ sic iucunditatem & lepiditatem ut decet poe-

tæ captare cupimus:neceſſaria prorſus apparent. Sed quod nõ ualemus:ꝑtermittere libet:Et ad aliqua in ſecũda ſatyra tranſeamus:q̃ obſcure a poeta tractari uidenť. Mittamuſq; iam ſocraticos cinædos: Quos in dictiõe cinædus explicauimus. Quin & illos qbus podice leui. Cæduntur tumidæ medico ri dentæ mariſcæ:ideſt tumores illi difficiles:qui ex cõfricatione podicis pueroꝝ oriri dicunť:& a medi co ſcilicet ridente ob id quia turpem cauſam recognouit incidunť in podice leui.i.ſine pilis:ut ætatem monſtret. Virg.in Sileno de filia pœti.

Quamuis collo tumuiſſet aratrum.
Et ſæpe in leui quæſiſſet cornua fronte:ideſt abſq; pilis.
Martial is in ultimo epigrammatum: Sit nobis ætate puer nõ pumice leuis.
Propter quem placeat nulla puella mihi.

Sed uerius & magis ingenue Peribonius:q uultu morbũ inceſſuq; fatetur. De quo Martialis ait. Quid quod ad ſextum fictum philoſophum & uirum obſcœnũ infamis uarillus ait:ego te ceuẽtem ſexte ue rebor.ideſt dum pedicaris apte te mouentem.Nam ceuere quidem eſt maſculorum :hoc ẽ ſe apte mo tare dum pædicantur.Martialis in tertio.

Sed pedicaris ſed pulchre neuele ceues.
Iam iam tu prior es:neuole unicis::aue:

Criſſare uero eſt mulierum apte ſcilicet ſe ſimiliter motantiũ dum futuũtur. Iuuenalis in ſatyra Cre do pudicitiam:de laufella loquens:quæ præmia proponebat illis mulieribus quæ melius id agitabant: inquit.Frictum criſſantis adorat:Martialis ſimiliter.

Scire cupis quo caſta modo matrona loquaris.
Nunquid cum craſſis blandior eſſe potes.

Nunquid cum craſſis blandior eſſe potes.
At de eodem Sexto meminit idem Martialis in lib.vii.epigrãmatum cum inquit.
Ad natalicias dapes uocabar: Eſſem cum tibi ſexte non amicus & ſubdit.
Sed cauſam ſcio nulla uenit a me. Argenti tibi libra poſtulanti:
Nec leuis toga nec rudes lacernæ. Non eſt ſportula quæ negotiatur.
Poſcis munera ſexte non amicos. Et ſubdit deinde Iuuenalis.
Quis cælum terris non miſceat & mare cælo. Si fur diſpliceat ueri.

Prolepſis ultima cũ.p.ante.ſ.&.i.latino ſcribiť:dici poteſt præceptio.Nam componitur ex pro quod eſt ante:& λαμβανω acceptio.Et eſt figura teſte Seruio ſuper quarto georgicoꝝ ex perſona poetæ: quæ tũc quoq; fit:cũ aliquid præ accepit ad qualitatẽ quæ ſubſequitur:ut Virg.cum dixiſſet Pancheiam telluré fleuiſſe:Eurydicem uxorem Orphei dixit:Pancheia rhefi.mauortia tellus: quam ſcilicet longa poſtea: q̃ fuit Orpheus ille tenuit.

Prometheus cũ.th.aſpirato ſcribitur:fuit teſte Ouí.in.i.metamorphoſeos:Iapeti filius ex Aſia nympha coniuge. Quam ſatus iapeto mixtam fluuialibus undis Finxit in effigiem moderantũ cuncta deorũ: & reliqua:de quo fere omnes poetæ loquunť. Ex quo promethides cum ideſt producta ante des dedu citur. Ouidius libro primo metamorphoſeos.

Vnde promethides placidis epimethida dictis.

Proœmiũ:cum.œ.diphthongo in ſecunda:ſecundũ græcam litteraturã ſcribiť:quam ſane latini noſtri iam non obſeruant:ſed ſine diphthongo ne eiuſdem litteræ fiat incultatio proœmium ſcribunt :dicit latine initium uel exordium:& ut dixit Quintilianus circa initium libri quarti: Maiori quadam ratio ne græci uidenť proœmiũ nominaſſe:quo a noſtris initium modo ſignificatur: illi partem hanc eẽ an te ingreſſum rei:de qua dicendum ſit oſtendunt.Nã ſiue propterea quod ὁιμη cantus ẽ: & ciratœdi pa uca : illa quæ ante quam legitimum certamen incohent emerendi fauoris gratia canunt proœmium cognominarunt. Oratores quoq; ea quæ prius q̃ cauſam exordianť:ad conciliandos ſibi iudicum ani mos proloquunť eadem appellatione ſignarunt:ſiue quod οἱ μονοι id quod ante ingreſſæ rei ponit:ſic uocare eſt inſtitutum:idem græci uiam appellant.

Prophylæa ſecũda cũ.y.græco ſequens cũ.æ.diphthongo ſcribiť:dicitur latine ueſtibulũ uel porticus ſed de ueſtibulo plura locutus eſt Gellius:quæ qui uoluerit in lib.xvi.noctium atticarꝝ legere poterit.

Propina cũ.i.latino ſcribitur:apud græcos uero.ei.diphthongus:Cuius abiecta.e. retinemus.i. & iuxta cõpoſitionẽ græcã dici poteſt ante famẽ.Na componitur ex pro quod apud nos dicit ante & πεινα fa mes.Et ut nonnulli aſſerunt locus erat iuxta thermas & balnea publica:ubi poſt lauacrum a fame & ſi ti reficiebanť.unde & alii quidam ex latina præpoſitione pro.& dictione græca compoſitum potius uo lunt:quam ex ambabus græcis:ita ut id quod datur pro exurire indicet ſiue eſculenta ſint: ſiue poculẽ ta:unde uerbum propino deducitur:quod indicat eſculentum tibi porrigo uel poculentum Iuuenalis in ſecunda ſatyra. Quod propinat byrrho tibi ſummitq; tuit contacta labellis pocula ideſt porrigit ti bi uinum: quod ipſe prius ſuis labellis attigit.

Propheta cũ.t.exili ſcribiť:dicitur latine uates:& deſcendit a προφημι quod eſt ex primo uel profero.

Proſcænia cum .c.exili &.æ.diphthõgo a latinis ſcribiť:qui ſcænam ex qua cõponitur cũ diphthõgo te ſte Priſciano ſcribunt apud græcos uero ſine diphthongo ut in ea dictione uidebimus. Et ſunt ꝑ ſcæ nia teſte Seruio ſuper.ii.georgi. Pulpita ante ſcænam: in quibus ludicra exercentur.

Proſelytos cũ.e.abſq; diphthongo &.y.græco in penultima &.t.exili ſcribiť: dicitur a noſtris adueua,

Proſelenes cum.e.abſq; diphthongo & unico.l.ſcribit:ſignificat apud nos ante lunam:ut Cicero i fondana arcades cõmemorat qui ſe proſelenos eſſe aſſerunt:ut uidimus in dictione arcadia. Nam compo nitur ex pro quod eſt ante & σελήνη luna.

Proſeuca cũ unico.ſ.&.ch.aſpirato ſcribit:dici poteſt latine obſecratio uel oratio. Id.n. dictio græca: q̃ eſt προσεύχη indicat:poni tamen uidetur a Iuuenale pro loco ubi præcibus & obſecrationibus aliqui a tranſeuntibus mendicabant:ut iuuenis ille petulans ad illum quem acriter pulſauerat ad Iuuenalem ait in ſatyra. Ede ubi conſiſtas in qua te quæro proſeucha.

Proſerpina cũ.i.latino ſcribitur:apud græcos uero nõ cum.i.ſed cum.o. περσεφόνη.ſcribitur:fuit iouis filia ex ſorore Cerere. Nam cum Pluto teſte Ouidio in quarto faſtorum & quinto metamorphoſeos: ex inferis emerſiſſet:ut fundamenta trinachriæ conſpiceret. quæ cum Typhœus ingentibus uiribus. ſupimpoſitam ſibi inſulam abiicere conaretur apiri uiſa ſunt: & lucẽ uſq; ad inferos demittere luſtrãs ſiciliam proſerpinã cõſpexit in cãpis ætneis cum Cyane nympha & ſirenibus flores legentem: quã rapuit & ad inferos ſecum duxit:ac matrimonio ſibi copulauit. Hãc mater Ceres accenſis facibus maximo cũ ululatu perquirens ab Arhetuſa certiorata eſt illam apud inferos degere:unde frægit aratra: & cætera ruralia inſtrumenta:& apud Iouem conquæſta obtinuit eam poſſe trahere: Si nil apud inferos comediſſet:q̃ a ſcalapho accuſante comperta eſt ſeptem grana mali punici comediſſe. Quapropt ad leniendũ. Cereris dolorem ſtatuit Iuppiter ut ſex menſibus anni cum marito apud inferos: ſex cũ matre apud ſuperos degeret. Quæ diuus Auguſtinus in ſeptimo de ciuitate dei:& alii nõnulli interpretantur:ut proſerpina fœcunditatem ſeminum indicet:Et a proſerpẽdo proſerpina ipſa dicat:& filia Cereris:ideſt terræ:quæ cum quodam tẽpore defuiſſet apud inferos rapta dicebatur:unde ceſſauerunt aratra & ruralia inſtrumenta: Sed cum luctu publico celebrata rediſſet fœcunditas:fuerũt prægaudio ſolemnia quædã illi inſtituta:quæ apud athenienſes nobiliſſima habita ſunt. Solinus uero dixit in Sicilia campum ætneum eſſe floridum & ſemper uenantem:ubi & demerſum foramen aſpicit: p quod Ditẽ ad raptum proſerpinæ exeuntem fama eſt auſiſſe lucem. Euſebius autem libro temporũ dixit Proſerpinam ſpecioſiſſimam fugiſſe uirginem Cereris filiam & Sicani regis uxorem:quam ob famã pulchritudinis ſingularis Orcus moloſorum rex rapuit:& matrimonio ſibi copulauit. At Varro in quinto de lingua latina:Proſerpina inquit lunam eſſe:quæ ut ſerpens modo in dexteram: modo in fineſtram modo in ſuperiorem:modo in inferiorem partem cæli moueatur. Et ipſa luna apud ſuperos & inferos æquis temporum ſpaciis commoratur.

Proſopis cũ.i.latino ſcribit:inſula eſt teſte Herodo.in delta nili hoſtio: in qua eſt atarbechis ciuitas.

Proſopopœia cũ.œ.diphthongo in penultima ſcribit:& ad uerbum dicitur perſone factiua. Nam componitur a προσωπον quod eſt perſona:& ποιο facio:figura eſt uel quãdo inanimatum ad animatum loquitur:ut apud Ouidium in initio libri de fine titulo:ut qui modo naſonis fueramus quinq; libelli uel animatum ad inanimatum:ut Horatius in epodo. Quid amplius:o matre.o terra ardeo:uel quando etiam ad inanimatum ipſum quoq; ad inanimatum loquit:ut apud eundẽ in ſecundo metamorphoſeos:terra & maria loquuntur & flumina.

Proſodia cũ.œ.diphthongo in ſecunda ſcribi deberet:ſed ut idem ſeruet ſonus apud nos qui apud græcos:conuerſa ẽ diphthongus in.o.longam:& cum.i.latino in penultima ſcribit:Dici; poteſt latine accentus:qui lex eſt ſiue regula ad aleuandam deprimendamq; ſyllabam uniuſcuiuſq; particulæ orationis accomodata:Et alio nomine apud græcos τονος dicitur. Nam antiquos noſtros accẽtus etiam uocaſſe tonores Quintilianus eſt auctor declinato ut ait uerbo a græcis:qui tonos dicunt quos nos accẽtus proprie nominamus. Et ſunt tam apud græcos:quam apud latinos tres: accutus grauis: & circumflexus. Nam hi ſoli denotãt ubi quæq; ſyllaba eleuari deprimiue debeat:quod ex maxima uocum conſonãtia præceptum eſt:ideoq; dicebat Quintilianus libro primo quem edidit de inſtitutione oratoria non eſſe cuiuſlibet auri litterarum exigere ſonos:non hercle magis quam neruorum. Acutus igit ille accentus ẽ quo ſyllaba uocem acuit eleuatq;:& ſignatur ea uirgula quæ a ſiniſtra parte in dextram ſurſum ducta eſt Grauis uero ẽ quo ſyllaba deprimitur:ſiue deponitur:unde ſignatur uirgula: quæ a ſummo in dextram deponit. Circumflexus autem quo ſyllaba:& acuitur ſimul & deprimit: unde ex acuto & graui confectus uidetur. Quare ſemycicli linea deſignatur:quæ ſane accentum ſigna a latinis non ſcribuntur:a græcis uero ſemper. Sed nec etiam apud illos accentus grauis ubi eſt deſignatur:ut oſtendemus. Nam omnis dictio tam apud græcos quam apud noſtros ſiue monoſyllaba ſit:ſiue polliſyllaba unum habet accentum prædominantem atq; principalẽ:qui actus eſt:uel circũflexus:nec plures acutos aut circũflexos:nec unum acutum:& alterum circumflexum habere poteſt. Sed accentus graues: tot habet dictio polliſyllaba:quot ſyllabas ultra eam in qua acutus eſt uel circumflexus habere competitur. Vt ſi apud græcos ανθρωπος dicatur:prima quidem acuitur:ſequens uero duæ grauant. Similiter in illa ατιγαιος :penultima circũflectitur:& reliquæ omnes grauantur. Quod ſimili modo apud latinos licet non ſignetur in pronuntiatione: Tamen æqualiter obſeruantur. Nam in hac dictione italicus ſecũda:hoc ẽ antepenultima acuitur & reliquæ uero omnes grauant. Similiter in ea quæ eſt Octauianus penultima circũflectitur:reliquæ omnes grauantur:idem in cõpoſitis:ut παρυμον: & male ſanus:quæ unicum habent accentum circumflexum:græca quidem in ultima:latina uero in penultima

Aliæ uero omnes eorum ſyllabæ graues ſunt:unde nec etiam apud græcos accẽtus grauis: hoc eſt ſu-

per graues ſyllabas deſignatur. Sane & ſi illius uirgula hoc eſt quæ a ſummo in dexteram deponit: ſæ piſſime in græcorum ſcripturis cõſpicitur: non ob id quoq; fieri Moſchopulus diligens illorum gram maticus: & Diomedis apud noſtros approbatiſſimus: ut accentum in illa grauẽ eſſe dicamus cum: ſem per in ea ſyllaba ubi eiuſmodi conſpicitur uirgula ſit acutus. Sed ut denotetur acutum illũ accẽtum p cõſequentiam aliarum dictionum ſequentium eſſe legendum nec ſentẽtiam tunc quoq; in ea dictione completã eſſe: & ob id quoq; cum ſupreſſione quadam licet accutus efferẽdum: unde quũ dici Demo ſthenes in oratiõe cõtra Aeſchinem πολλα μεν ουν ελῶ γελαττου μαϊκατα τουτου ι τονα γωγασιο χι νου: & in pluribus dictiõibus ſignata ſit uirgula accentus grauis: nõ ob id accentus ibi grauis eſt qui non ſignatur: & accentus dicitur ſyllabicus: & ibidem quoq; plures ſunt monoſyllabæ quæ accutũ: Vel circumflexum neceſſario exigunt. Sed ut accutus qui eſt in illis in aliarum dictionum conſequentiam proferatur: hoc eſt in aliqualẽ ſimilitudinem grauis. Nam ſi grauis ipſe ſignaretur accentus q̃q; ſyllaba præter quam illam ubi acutus eſt: & circũflexus ſignari habere. Verum nec inter acutum & circumfle xum præceptibilis eſt ab uno quoq; in pronuntiatiõe diuerſitas: niſi forte ab exercito muſico. Nam per unum quemq; illorum uox ipſa eleuari uidetur. Sed acuti quidem ſupra longam & breuem circumfle xi uero tantummodo locos in dictionibus polyſyllabis apud græcos obtinet ultimæ ſcilicet & penulti mæ. Et hoc iõ quia dictiones noſtræ accentum regulariter in ultima nõ patiũtur. Acutus ãt apud græ cos tria detinet loca: ultime. ſ. penultimæ & ante penultimæ. Apud latios uero ob eãdẽ cauſam ſolum penultimæ & antepenultimæ. Itaq; ultima exeũte breui & penultima lõga: ſi ſup penultimum ſit accẽ tus circumflexus habetur: ut αἰνεαῖοσ. Similiter in latinis fortuna: romanus marinus: arretinus: Octa uianus: ſanus amoris: legebat: ut ẽt in monoſyllabis: dos: flos: cos:. quas uocales eſſe lõgas neceſſe eſt ut amant quia primam breuem habet: & ultimam longam: & ſuper primam habet accentum: neceſſe eſt illum eſſe acutum: Idem ſi penultima & ultima lõgæ ſint: ut legebant athenæ mycenæ. Sed ut diximus ſi in antepenultima accẽtus eſſe dicatur: acutus erit ſemper: & nunq̃ circumflexus: ut dominus. Virgilius. Tulius. Quare & regula in latinis de accentibus datur: quod in triſyllabis dictionibus & triſyllabis: ſiue deinceps: ſi penultima breuis fuerit antepenultima acuetur. Iuue. in prima ſatyra. Vnciolam pro culeius habet ſed gillo deuncem. Idem in ſatyra. Credo pudicitiam. Fiunt urceoli pelues ſartago patel læ. Virgilius in Coridone: Præterea duo nec tua mihi ualle reperti Capræoli: in quibus unciolam ur ceoli & capræoli in antepenultima acutum habẽt. Idem in primo æneidos. Vnus ob noxam & furias a lacis oilei: ubi eius uerſus prima dictionis acuitur. Nam ut Seruius in his ſcilicet: unius illius ipſius me dia ſyllaba naturaliter producitur: ſed cum opus eſt corripitur: ut in eo uerſu hac excuſatiõe: quia quo tiẽs uocalem longam uocalis ſequitur: ſuperiori detrahit uires. Vt apud eundem in tertio æneidos: in ſulæ ionio in magno & in ſeptimo. Subdibuſue præuſtis idem i buccolico. Et lõgum formoſæ ualæ ua læ inquit iolla. Quãobrem & in eo uerſu. i. ante. u. uocalem corripi potuit. Ideoq; i antepenultima tũc quoq; accẽtus fuit: quæ ſane regula & in græcis ſimiliter dictionibus obſeruatur: ut infra uidebimus. Sed ecõtrario fieri contingit: cum antepenultimam corripitur. Nam tunc quoq; penultima habet ac centum: ut Virgilius in primo. Naubus infandum amiſſis unius ob iram: ubi eius dictiõis unius ante penultima corripitur. & media producitur: atq; accentum detinet circumflexum. Rurſum & ſi penulti ma & ultima in eadem dictiõe longe quidem fuerint: antepenultima uero breuis: ipſa antepenultima: cui nõ poteſt: inde teſte Quintiliano in primo de inſtitutiõe oratoria: olympo: & tyranno acutam me diam ſyllabam noſtri dedere: quia duabus longis ſequẽtibus primam breui acui noſter ſermo nõ pati tur. Quod autem ſupradiximus dictiones latinas regulariter accẽtum in ultima pati nõ poſſe. ob hoc quoq; regulariter diximus: quia ut idem Quintilianus nõnullos grãmaticos ſic dicere ac loqui: ut pro pter quædam uocum diſcrimina dictiões quædam acuto ſono finiantur: ut circum litora circũ piſco ſos ſcopulos: ut ſi nõ acuerent ultima circus dici uideatur. & non circuitus. Sed ut infra oſtendit id ſibi non placet. Et magis dicendum putat dictiõem illã mutare conditionem: Ita ut in illis locis uerba con iungantur: & tanquam unum ſub uno accentu diſſimulata dictione enuntientur. Itaq; tanquam i una uoce una eſt acuta. Quod idẽ accidit in illo Troiæ qui primus ab oris. Simile dicimus in his: quas græ ci uocãt ἐγκλυσιεσ ut utrumq; cano: ubi ſoliti ſumus ſemper ſubſequente illa cõiunctione quæ appli care accentum ultimæ præcedent: Immo & quidam ferunt nõ ſolum accentum ea coniunctioq; com mutare poteſt: ſed quandoq; & tempus. ut Virgilius in damone. Vno eodẽq; igni: ſic noſtro daphnis a more. Vbi tãdem dictio eodem quæ penultimam naturaliter longam habebat: & ultimam breuẽ tunc quoq; ratione encleticæ penultimam breuem fecit: & ultimam longam: ut alibi. Vna eademq; uia ſan guiſq; animuſq; ſequuntur. Simile & inſtiterunt: & miſcuerunt penultimam breuiauit. Vt Virgilius in tertio æneidos. Obſtrupui ſteteruntq; comæ: uos faucibus hæſit. Et libro georgicorum primo. Miſcue runtq; herbas & nõ innoxia uerba. Alii uero putãt magis id ex auctoritate factum quam ratione encle ticæ cum abſq; ancletica idem nõnunquam comperiatur: ut in eo uerſu. Non eodem curſu reſpondẽt ultima primis: qui quantæ ſit auctoritate ipſemet indicet auctor: uerum & in quibuſdam aduerbiis cõ ſueuimus omnino differẽtiæ cauſa accẽtum i ultima ponere: ut alias una eo pone ſane cũ acuto in ul tima: ne ſi in penultima haberẽt nomina magis aut uerba crederent. Rurſus & p ſyncopã deferẽ qñq; accentus in ultima: ut in ea dictione ardeatis q̃ circumflexum habet accentũ in penultima & p ſyncopã facit ardeas cũ in eodẽ circumflexo iu ultima. Nã ut ait Priſcianus in q̃nto antiq̃ſſimi hic & hæc ar

deatis harpinatis ſuffenatis capenatis ferentinatis cum circũflexo in penultima proferebãt: quæ nos per ſyncopam ardeas & harpinas ſuffenas capenas ferentinas: cum eodem accẽtũ in ultima dicimus. Quin & eodẽ modo ut idẽ in alio loco: dixit hoc ẽ cũ circũflexo in fine proferunt: optimas: primas põ tias: crotonias: larinas: & rauẽnas. Similiter & in eadẽ gentiliũ nominũ forma eodẽ teſte antias: nomen ꝓprium cuiuſdã hiſtorici: q Vale. dictus eſt: cum eodẽ circũflexo ꝓfertur accentu: item & ad appellati uorum differentiam hæc propria Manas: & Lenas cum accentu ſimiliter circũflexo in fine proferunt luue. Quod captator amat lenas urelia uẽdat: ltẽ & noſtras nominatiuus ſingularis. ut idem auctor in octauo eiuſdẽ operis dixit ultimã circũflectit ad differentiã accuſauit pluralis q acutũ habet in penulti ma: uerꝫ & alia quædam p ſyncopã eodem teſte in quarto eiuſdẽ uoluminis tranſferũt circũflexum de penultima in ultimam: ut audiuit audit cupiuit cupit: fumauit fumat. Vir. in. iii. æneidos. Et omnis hu mo fumat neptunia troia: itẽ & per apocopen ut produce ꝓduc. illice illic iſtice iſtic: idq; oĩbus artium ſcriptoribus placuiſſe referr q de accentibus ſcriptitarunt. Quid quod fio dũ in declinatiõe monoſyl labã facit: ſi cũ alio ſimiliter infinito cõponat uerbo nõ ſolũ ſignificationẽ & cõiunctionem: ſed accen tum in eadẽ ſyllaba: hoc eſt ẽt in fine cõſeruat: ut calefio calefis calefit tepefio tepefis tepefit tã in ſecũ da q̃ in tertia pſona accentũ quẽ in ſimplicibus habebat i fine cõſeruat mutat ẽt accentũ metri cõditio ut cũ dixit Vir. Pecudes pictæq; uolucres Nã uolucres media acutu legenda ẽ: q̃ & ſi natura breuis ẽ po ſitione tñ eſt longa ne faciat iambum quem nõ recepit uerſus heroicus. Similiter cũ ait in undecimo. Tu uoluſe armari uolſcoꝝ edice maniplis. Exibebat ars teſte Seruio ut in ea dictione maniplis eẽt ac centus ſuperni: hoc ẽ antepenultimã cũ penultima natura breuis ſit. Sed quia penultima poſitiõe lon ga ẽ accẽtum longa detinet hoc ẽ ſuperni: ſed utiq; longa ẽ ex mura & liqda quod quoties fit tertia a fi ne: hoc ẽ antepenultima accentũ ẽt ſortiri potuit ut latebræ tenebræ at in eo uerſu ut ſecũda a fine ac centum haberet uerſus obtinuit: ut in ſimilibus fieri contingit. Solet ẽt ſynereſis ſpeciẽ accentus com mutare & locum. Nam quotiens exigente metri neceſſitate in nominibus græcis fit ſynereſis: & ſuper ſynære ſi remanet accentus neceſſe eſt illum circũflexum eſſe: unde in quibuſdã plenis nominibus: Vt Termodoon Demophoon & ſimilibus: quæ habẽt acẽtum i penultima: Et p ſynæreſi fit Thermodon Demophon mutatur accẽtus ex acuto in circũflexum & tranſfertur in f nalem. Sed dubium eſſe uide tur de græcis dictionibus quæ latine ſcribunt. an eundem apud nos prorſus accentum ſeruare habe ant: quem apud græcos primitus retinebat. Quod aſſerere uideatur Seruius ſuper primũ georgicoꝝ quando ait Virgilius Heliadum palmas epiros aquarum ubi ait epirus habet accentum ſuper. e. quia græcum eſt quod ſi latinum eſſet haberet ſupra: pi quæ longa eſt. Quod ſi uerum eſt id idem dicendũ eſſet de tragœdia comœdia: & nonnullis aliis quæ apud illos habẽt accentum in penultima & apud no ſtros in antepenultima detinet. Quare cum hæc quo & Gaſpar ueronenſi grãmatico præſtantiſſimo pro noſtra conſuetudine conferem: dixit: non ſcribendum eſſe in eo uerſu Virgili⁹. epirus per. us fina lem ſed epiros per os: ita ut litteraturam græcam conſeruet. Idq; in antiquis Virgilii codicibus com perirí aſſeruit: ut Ouidius ſimiliter libro metamorphoſeos. xiii. Rura petunt: epiros ab his regnataq; uati. Et Seruiũ id idem intellexiſſe cum ait quia græcum eſt hoc eſt litteratura græca ſcriptũ: & græcæ ſono prolatũ ſeruat accentũ in prima. Nã & ſi græce dictiones latia litteratura ſcribunt & ꝓferunt mu tare illas quoq; accentum cõſtat ſecũdum exigẽtiam noſtram: ut tragœdia: quæ quia latina litteratura proferẽ hoc eſt ſono diphthongi noſtræ & non græce accentũ q apud græcos in penultima erat in an te penultima cũ mutauit: quæ apud nos quoq; longa ẽ & diphthongũ noſtrã. œ. detinet. Oui. in ſecũdo de triſtibus. Omne genus ſcripti grauitate tragœdia uincit. Horati⁹. in poetria. Effutire leues indigna tragœdia uerſus ſimili mõ comœdia ut idẽ Hora. Interdũ tñ & uocẽ comædia tollit. At uero ꝓſodia qa litteraturã ſeu magis ſonũ græcũ conſeruat accentũ ipum in penultima: ut eſt apud noſtros detinet. Vnde ait ipſe Seruius in quarto ænei. Accentus ſane græcus tunc eſſe põt cũ declinatio græca ſeruat ut olympos tyrannos: q̃ ſic quoq; more græco p os terminata habet accentũ in prima. At ſi terminati one latina ꝓferimus acutũ in media accentũ detinet ut ſupra uidimus: Qua de re id quoq; diligenter in ſpiciendũ ẽ accentũ apud græcos in antepenultimã locari non poſſe ultima. ſ. exeunte lõga immo & ſi in uno caſu alicuius nominis accẽtus forte in antepenultima eẽt qa ut diximus ultima breuẽ tunc eſſe neceſſe ẽ ſi in aliis caſibus eadẽ ultima lõga fiat mutabit accẽtus & de antepenultima in penultimã cõ migrabit ut ανθρωπος in noiatiuo breuẽ hẽt ultimã p accentũ acutũ detinet in antepenultima: & id idem in accuſatiuo cõtingit: ut ανθρωπον: ẽt i uocatiuo ut ανθρωπε. At in genitiuo & datiuo qa ulti mã lõgã detinẽt: hoc ẽ diphthõgũ mutat accẽtus ex antepenultia in penultimã: ut ανθρωπου. & in da tiuo ſimiliter ut ανθρώπω: ecõtrario ẽt quandoq; cõtingit nomen aliquod longã ultimam habere in recto: & accẽtũ in penultima: & quia in aliquo caſuũ ultima breuis fit mutatur accentus i ante penul tima: ut αριστοτέλης cuius ultima quia longa eſt habet acceutum in penultima nec in antepenulti ma habere poteſt. At in pleno genitiuo hoc eſt in nõ habente ſynereſim qa breuis eſt ultima facit ac cẽtũ in antepenultimã uidelicet αριστοτέλους. Similiter in uocatiuo αριστοτέλες. Simili modo Διωδ ςτεγης ανητσενης & mille alia. itaq; cũ nos hæc noia traducimus q ultimã recti quæ apud illos eſt η in e noſtrũ tranſferimus. & noſtra litteratura illa proferius mutamus ẽt accentũ ipſũ in antepenultimam ſecundũ qd̃ i eadẽ litteratura apd̃ illos accẽtus ipſe cõperit & dicius ariſtotelesi Demoſthẽes antiſthe nes cũ accentu in antepenultima: tam in recto q̃ in aliis caſibus. Nam cũ in ſimili litteratura apud illos

hoc eſt cum e. in ultima: & nõ cũ .ã. ea nomina proferunt: ut in eoꝝ uocatiuis apparet: quæ in es & non in .ãς: definunt. accentum detinent in antepenultima & non in penultima: ut cum dicunt ωσρῖς τοτε λὲς ωλᾶιωοστεγεσ ὥανθῖστεγὲσ in omnibus cũ accentu ſuper antepenultimam. Nos ego cum hac litteratura tam in recto q̃ in aliis caſibus: utamur eodem quoq; accentu: & in recto & in aliis utimur caſibus & dicimus in recto Ariſtoteles & in accuſatiuo Ariſtotelem cum accentu in antepenultima: Iuue. in ſatyra. Si quis Ariſtotelem ſimilem uel pitacon emit. Similiter Demoſthenis: ut idem in ſatyra Omnibus in terris. Eloquium ac famam Demoſthenis: ac Ciceronis. Nam & hæc ac ſimilia nomina penultimam corripiunt: niſi aliquãdo ratione liquidæ poſt mutam producant. Quare & ſecundũ regulam primo habitã accentũ apud nos i antepenultima detinere habent. Sed diximus rõe liquidæ poſt mutã produci poſſe: ut Virg. in buccolico: Sola ſophocleo tua carmina digna cothurno: ubi. pho. ratiõe mutæ & liquidæ ſubſequentiũ producit. At uero in aliis ſeruãt correptã: ut Iuue. in. ii. ſatyra: inter ſocraticos notiſſima foſſa cinædos ubi. cra. corripit. Sane & in aliis plurĩbus dictionibus græcis mutamus accentũ. Nã τραγεδία: cuius ultima ſemp lõga a græcis deponit hẽt neceſſario accentũ apud illos in penultima Similit κωλωδία. Sed qa a nobis in litteratura noſtra ultima ipa corripit mutamus accentũ i antepenultimã: & dicimus tragœdia comœdia cũ acuto in antepenultima. Vnde hæc quoq; uerba ait: Priſcianus in. vi. Hoc quoq; ſciendũ qđ oĩs nominatiuis deſinẽs in. a. a noſtris corripit: quãuis ſit apud græcos ꝓductus: ut lydia: ſyria: phrygia: italia: Hiſpania & oĩa alia nomina regionũ: unde accẽtus quoq; cũ tpe a nobis mutat: qa. ſ. apud græcos hẽnt accentũ in penultima: eo qđ ultima lõga ẽ: & apud nos ante penultima qa ultima breuis habet. in paucis tñ græcis inueniunt noſtri poetæ ſeruaſſe morẽ græcũ. Statius in. iiii. thebaidos. Non tega non ipſa deo uacat alite fœlix Cyllenæ Idem in. vi. Te plangeret argos. Te nemea tibi lerna comas: lariſſaq; ſupplex Poneret: ubi tegea & nemea q productam conſeruant a finalẽ accentũ quoq; græcũ detinent. i. acutũ in penultima. Et hæc hactenus. Nunc quaſdam particulares dictiones inſpiciamus ubi accentũ habeant.

Affatim teſte Amiano primã acuit. Sicq; audiuiſſe legentẽ Probũ grãmaticum hos plati uerſus in ciſtellaria. Potine tu homo facinus facere ſtrenuum. Alioq; eſt affatim qui faciunt: idem confirmat. Gellius libro ſeptimo noctium atticarum.

Attentim teſte Gellio præfato libro. vii. primam acuit.

Admodum teſte eodem auctore primam acuit.

Affabre ſimiliter eodem teſte acutum habet in prima.

Approbe ſimili modo in primo acuitur.

Approbas teſte Gellio in præfato libro ſeptimo: cum ſignificat ualde probus primam acuit quo uocabulo uſum fuiſſe dixit Cecilium comœdia quæ inſcribit triumphus cum ait Hierocles hoſpes eſt mihi adoleſcens approbus.

Apprimus teſte eodẽ Gellio non acuitur in prima ſed ut apparet ex exametro uerſu. Home. odyſſea media circũflectit qui talis eſt ibi deniq; uir ſummus apprimus patroclus.

Apprime ſimili modo mediã circũflectit nec Gellio placet acui primam.

Appotus nõ placet ſimiliter Gellio primã acui quare media circũflectitur.

Apoſtema hẽt accentũ in antepenultima ſi græce uis enuntiare: at latine in penultima ἀπόστημα.

Ara ſine aſpiratione deoꝝ: & primã circũflectit: quia longa ẽ ſubſequente ultima breui: At cũ aſpiratione ſtabulũ deſignat porcoꝝ ac primũ corripit & acuit. i.

Cecidi præteritũ ſi uenit a uerbo cædo quod ẽ incido hẽt accentũ in penultima: in quã diphthongus cõuerſa fuit. Iuue. in. iii. ſatyra. Eborius ac petulans: qui nullũ forte cecidit: atſi uenit a cado hẽt accentũ in primã: Vt Virg. in. iii. æneidos. Ceciditq; ſuperbum ilion.

Cyclops acuit primã: ſed quonãmodo accentũ hẽat in gtõ & accuſatiuo plurali in ea dictiõe uidimus.

Decus decoris quũ qdẽ neutrũ ẽ in oĩbus ab eo declinatis corripit. o. &. a. decet uerbo deſcendit habetq; accentũ in antepenultima: quẽ ẽt in plurali conſeruat. Virg. lib. ænei. primo Scænis decora alta futuris: cum uero ẽ maſculinũ habet accentum in penultima: hoc ẽ ſupra. o. quam ſemper producit ut decor decoris: ſic ut auctor auctoris.

Eadem in recto habet acutum ſuper primã & penultimam corripit: que. ſt. a. Virgil. in. i. æneidos. Nunc eadem labẽte die conuiuia quærit. at in ablatiuo habet accentũ ſuper penultima: quam ſemper producit: hoc eſt eo ſemper producit. a. in ablatiuo.

Eodem quia ſemper ablatiuus eſt: &. o. ſemp producit niſi auctoritate uel metri neceſſitate impediat ſẽper illam penultimam acuit.

Ergo qñ quidem ẽ coniunctio illatiua acutum habet in prima. Iuue. in ſatyra. Credo pudicitiã Nullã inuenies q̃ parcat amati ardeat ipſa licet tormentis gaudet amantis: Et ſpoliis ergo lõge minus utilis illi uxor quiſquis erit bonus optãduſq; maritus. Quãdo uero eſt aduerbium cũ genitiuo iunctum. & pro illius grati uel illius ob cauſam ponit teſte Seruio hẽt accentum in ultima quæ circũflectitur ut Vir. in. vi. æneidos illius ergo uenimus: ideſt illius gratia uel ob cauſam illius.

Euphrates apud nos uti apud græcos penultimã acuit. Virg. in primo georgicoꝝ. Hinc mouet euphrates: illinc germania bellum.

Exaduerſum huius ſecundam ſyllabam debere acui una cum animo exiſtimauit. Gellius lib. vii. noctiũ

atticarum:& sic apud Terentiũ legi oportere dicunt: cum ait:in quo hæc discebat ludo ex aduersũ loco tonstrina erat quædam.
Fictilis primã accuit.Iuue.in satyra. Atticus eximiæ fictilis & nullo uiolatus Iuppiter auro.
Gætulus habet accentũ super penultima:quam circũflectit.Iuue.in satyra.Omnibus in terris. Cũ græ tula ducẽ portaret bælua luscum. Virg.in.iiii.æneidos: Aut captam ducat gætulus hiarbas qđ Martialis non obseruauit ut uidimus in dictione gætula.
Harra quũ aspiratur stabulum designat porcoꝝ & primam acuit.
Heliodorus habet accẽtum in penultima.Iuue in satyra Credo pudicitiam. Tonsoris tantũ damno rapit Heliodorus.Nã cõponitur ex ηλιοσ.i.sol & δωρον domum cuius sane prima naturaliter longa est qa apud illos est.ω.mega.& sic uniuersaliter omnia cõposita a δωρον:quod ẽ domũ:hẽnt penultimam longã:super qua ẽ accentus:ut Polydorus Dyodorus Martia.in.x.Natali Dyodore tuo cõuiua senatꝰ Accubat. Theodorus Iuue.in satyra.Et spes & ratio.Lautoꝝ pueros artem scindens theodori.
Hippocrates hẽt accentũ in antepenultima. Martialis.ix. Os hominis mulsum me rogat hippocrates.
Incus in obliquis casibus semp hẽt accentũ sup secunda.Iuue.in satyra Omnibus in terris a carbõe & forcipibus gladioscꝫ parante incude & luteo Vulcano ad rhetora misit.
Isidorus eũ accentu super penultimam cõtra uulgarẽ consuetudinem proferri debet.
Legeris si secunda est psona præsentis eius passiui quod ẽ legor habet accentũ in prima si uero futuri habet in penultima.& sic uniuersaliter in tertia & quarta uerboꝝ passiuorum coniugatione comperiẽ ut audieris uel audire:legeris uel legere:duceris uel dueere: poneris uel ponere:Iuue.in.v.satyra.Duceris planta uelut ictas ab Hercule cacus:Et ponere foris.
Malea promontoriũ laconiæ habet accentũ in penultima:ut in ea dictione uidimus.
Marsya acuit primam:ut in sua dictione ostendimus. Orpheus primam similiter acuit.
Patina habet accentum in prima:ut in ea dictione uidimus.
Præmodum primã acuit teste Gellio lib.vii.noctium atticarꝝ:quod apud.L.Liuiũ i odyssea significat supra modum.Nam parcẽtes inquit p̃modum: hoc est præter modum.
Pero p nympha habet accentũ in ultima:ut in ea dictione pro calciamento uero in penultima.
Porsena habet accentum in prima:teste Seruio super octauum circa finẽ:& cum unico.n.scribit̃:Vt in ea dictione uidimus.
Polyxena habet accentum in secunda:ut in ea dictione ostendimus
Phrenesis habet accentum in penultima:ut in sua dictiõe pbauimus.
Proceres substantiuũ ẽ:& in omnibus quos habet casibus acutum detinet in ante penultima:ut huius proceris:& hi pceres:p semel cõperi hunc procerem.Iuue.in satyra. Stemmara quid faciunt: Agnosco pcerem salue gætulice seu tu. At uero proceres procera procerũ adiectiuum est: & habet accentũ semp in penultima.ui corpora procerat. Vir.in Sileno pceras erigit alnos.
Quando dupliciter poni cõsueuit:& pro quia & pro quia & pro temporis aduerbio. Siquidẽ p.quia ponitur:teste festo actum habet in ultima:qđ pluribus exemplis monstrare possumus. Vir in.i.æneidos. Hic tibi fabor.n.quando hæc te cura remordet.i.siquidem seu qa:idem in buccolico.Dicitæ quando qdem in molli consedimus herba.i.quia sedimus.Iuue.in satyra.Omnibus in terris Discutienda ualent sterilis mala robora ficus.Qñquidem data sunt ipsis quoq fata sepulchris.i. quia data sunt: At cum p aduerbio temporis ponitur accentum habet in penultima.Ouidius in heroidibus. Quando ego non timui grauiora pericula ueris.
Recido si a cado deducitur accentũ hẽt in prima:si uero a cædo in penultima.
Rhetorica acuit ante penultimã:licet penultima lõga sit Iuue. in.vii.satyra ad pugnã q rhetorica descẽdit ab umbra. Serpedon secundũ duplicem declinationem: duplicẽ habet accentũ: Nã si in ultima syllaba hẽt accentũ facit in genitiuo huius serpedõtis si uero in penultima facit serpedonis.
Tribulis habet penultimã productã:& super illa accentũ.Horatius:ut cũ pilleolo soleas cõuiua tribulis Martia.in.viii.Nunc anus & tremulo uix accipienda tribuli.
Torcular etiam super penultima habet accentum.
Theodorus hẽt accentum:ut uidimus in dictiõe Heliodorus.
Prosthesis cũ.s.sequẽte.th.aspirato:& in ultima cũ.i.latino scribit̃ dici põt appositio uel additamentũ: ut in principio dictionis alicuius addit̃ littera uel syllaba:ut cũ dicimus gnatum pro natũ astans p stãs Virg.in.ii.æneidos: Arduus armatos mediis in mœnibus astans:
Fundit equus uictorq sinon:& componit̃ ex pros:quod ẽ ad & θεσισ positio.
Protagoras cũ.t.exili scribit̃:fuit teste Apollodoro Abderites & Mæandri filius:siue Artemonis ut alii dicunt. At uero Eupolis illum fuisse teiũ tettulit: & fuit teste Apulegio in quarto . Floridori cũ primis rhetoricæ inuentoribus perfacundus.Hũc teste Gellio libro quinto uoctium atticarum:in studiis doctrinaꝝ egregius cuius nomine.Plato libros suos illi inclyto scripsit adolescentem aiunt uictus quærendi gratia in mercede missum:uecturasq onerũ corpore suo factitauisse:quod genus græci αχθοφορουσ:uocant latine baiulos appellamus.Et late deinde prosequitur quemadmodum Democritus abderites ex eo genere oneris animi illius aciem solertiaq cognouerit:secumq abduxit:ut si habuit atq sumptum mini strauit:& philosophias docuit:& eũ esse fecit quantus postea fuit: idem teste Fauorino

uocatus est sapientia:dixitq; de diis non posse statuere an sint an non sint:ob qđ pulsus fuit ab athenien sibus:& eius libri in foro cõcremati fuere:idem teste Heraclito thuriis leges dedit. Et cũ iam nonagena rius Siciliam nauigasset obiit.fuit alius Astrologus:& alius stoicus philosophus.

Protesilaus cũ.t.exili &.i.latino:atq; unico.s.scribit ut ostendit Oui.in heoridibus:q̃ ait Bella gerãt alii. ꝓtesilaus amet Home.uero nõnunq̃ cũ duplicato.s.rõne metri scripsit fuit ex phylace oppido Thessa liæ iſiphyli filius:habuitq; uxorẽ Laodomiã filiã Acasti ipsa dicente apud Oui.in. xiii.epistõ. heroidũ. Vix socer iſiphylus.uix megrãdeus acastus. Vix mat gelida mẽbra refecit aqua. Et cũ unus eẽt ex græ corꝝ ducibus q ad tro.iueret:& primus ex nauibus in litus ꝓsileret:ab Hecto.interfectus fuit.

Proteus cũ.t.exili scribit:fuit teste Hesiodo in theogonia Oceani & Tetyos filius: habuitq; patriã palle nẽ in thessalia.qua relicta regnauit in carpatho insula:impauitq; ẽt ægyptiis & fuit uates maximu⁹ de quo plura Virg.in.iiii.geor.scripsit:aliiq; poetæ diuersi græci & latini: Vnde Theocritus ὡσ πρωτευς φωκασ και θεοσ ὡν ἐγενω:hoc est uti ꝓteus deus existens etiam phocas pauit.

Prothous cũ.th.aspirato sequente.o.scribitur:fuit teste Home.lib.ii.iliados: Vnus ex ducibus græcis:q̃ ex magnesia uenit ad troiam.

Protogenes cũ.t.exili scribit nomẽ ẽ significans aliquẽ primi generis.& ut plurimũ ꝑ eo ponit a poetis q̃ se talẽ cõfingit:ut Iuue.in.iii.satyra Nõ ẽ romano cui q̃ locus:hic ubi regnat Protogenes aliqs. Fuit ẽt nomẽ cuiusdã pictori illustris q teste Gellio in fine libri.xv.noctiũ atticarꝝ:memoratissimã illã imagi nem Hyllũ apud rhodios in ædibus quibusdam publice factis extra muros urbis pinxit.

Protogenia cũ.t.exili scribit:fuit teste Aristarcho super decimũ odisseæ. Deucalionis filia ex pyrrha.

Prothœnor cũ.th.aspirato sequente.œ.diphthongo scribit fuit teste Home.in.ii.iliados: unus ex q̃q; boetiorꝝ ducibus:qui ad Troiam uenerunt.

Protocollũ cũ.c.&.t.exilibus atq; duplicato.l.scribit. Dicũt nõnulli posse hoc quoq; uerbũ interpretari ꝑ prima cõglutinatiõe:hoc ẽ pro prima illa & raptim cõfecta scriptura quæ aliã magis cõpositam desi derat.Et qa in ceræ glutino q̃ per tabulas extensa erat:ꝓtocollum.i.prima cõglutinatio uocata ẽ ita ut πρωτον primũ dicat κολλησισ glutinatio. Alii uero nõ duplicato.l. sed cũ simplo ꝓtocollũ.i. primũ: scilicet scripturæ membrũ κολον.n.membrum dicit interpretari uolunt.

Protologia cum.t.exili scribitur:& quasi prima locutio.

Protomartyr absq; aspiratiõe:& cũ.y.græco scribitur estq; protos idest primus martyr.

Protonotarius absq; aspiratione scribit:dictio ẽ ex græco quod ẽ ꝓtos.i.primus:& notarius q̃ dictio est latina:a nota.s.deducta:hoc ẽ primus notarius.

Proxeneta absq; aliqua diphthongo & cũ.x.cõsonante:atq;.t.exili scribit dictio ẽ græca:& qua utit De mosthenes cõtra Aeschinẽ:deducitur q; a προξενιω qđ hospitio coapto. Sed ilie iã apud nos dicitur q̃ cõpositor & mediator ẽ emibilium & uendibilium.

Psalmus cũ.s.immediate post.p.scribit dicitq; potest latine canticũ:nã a ψαλλω uerbo græco:qđ est cã to deducitur:unde & psalterium.

Psaltria cũ.s.post.p.&.t. exili atq;.i.latino scribit dicebat: apud Romanos illa q̃ sequebatur.& amabat istriones:& deducitur a psallo qđ est canto:quia illi quos eiusmodi fœmina amabat quotidie in scænis cantare solebant.Iuue. Quæ psaltria penem.

Psalmodia eodẽ modo scribit:& cõponitur ex psalmo:& odia q̃ ẽ cantus. Quod si plene transferẽ debe ret.cũ diphthõgo psalmœdia scribi:sed ut græcus sonus conserueẽ:dicit psalmodia sicut prosodia.

Psammis cũ duplicato.m.&.i.latino scribit:fuit Neci regis ægypti filius:cui teste Herodo.lib. historia rum secundo in regno successit.

Psammenitus cũ.duplicato.m.&.i.latino atq;.t.exili scribit:fuit Amasis filius & ægyti rex:q̃ teste Hero doto lib.histo.iii.mortuo patre ꝑid tps quo uix in ægyptũ Cambyses traiecerat: apud memphim una cũ reliqs ægyptiorꝝ a cambyse prœlio supatus captus est.

Psammetichus cũ duplicato.m.&.t.exili atq;.i.latino:&.ch.aspirato scribit:fuit antiquus ægyptiorꝝ rex ante hunc teste Hero.lib.histo.ii.q de illo late ꝓtractat. Aegyptii primos oĩum hoium se esse putabãt postea uero huius industria didicerunt phrygas primos fuisse se uero secundos.

Pseudus cũ.eu.diphthõgo in prima syllaba scribit:dicit apud nos falsus:& inde pseudo ꝓpheta falsus.

Psylli cũ.y.græco subsequẽte duplicato.l.scribit populi sunt in libya iuxta nasamones: atq; ꝓpinqores garamantas:hi teste Herodo.lib.histo.iiii.cõtra noxiũ uirus incredibili corporis firmitate muniti erãt quod Lucanus in.viii.tetigit cũ ait. Gens unica terras.
Incolita a scæuo serpentum innoxia morsu.
Marmaridæ psylli par lingua potentibus herbis:& reliqua q̃ ꝑsequit. Sed ut dixit Hero.hæc gens ꝓtor sus deleta fuit.nec quicq̃ præter opinionẽ de uestigio sui nominis reliquerunt. Quod per quem modũ euenerit ipse idem prefato libro descripsit. Cuius locũ Gellius lib.xvi.noctiũ atticarꝝ elegantissime ꝑ hunc modũ pene ad litterã traduxit:dicẽs psyllos quondã fuisse in terra aphrica cõterminos nasamo nibus austrũq; in finibus eorꝝ quondã in tpe per q̃ ualidũ ac diutinum flauisse eo flatu aquã oẽm in lo cis in quibus colebant exauriſſe:psyllos re aquaria defectos eam iniuriam grauiter austro succensuisse decretũq; fecisse uti armis sumptis ad austrum ꝓinde quasi ad hostem iure belli res petitũ ꝓficiscerent atq; ita profectis uentum austrũ magno spiritus agmine uenisse obuiam:eosq; uniuersos cũ oibus co-

pīs armisq; tumulis montibusq; arenaq; supuectis operuisse:eo facto psyllos ad unū oēs interiisse. Itaq; eorum fines a nasamonibus occupatos hos dixit Pli. circa initium lib. vii. a Psyllo rege cognominatos. Similes & his fuerunt marsi in italia.

Psitacus cum. i. latino:&. t. ac. c. exilibus scribīt:auis est quā teste Pli. lib. x. natu. histo: & Solino similiter in collectaneis:india sola mittit:sed nunc quoq; iuxta meroē & ægyptum capi comperimus:ipsa colore uiridis est cum torq; puniceo. Cuius rostri tantas est duricies:ut si e sublimi preciperet in saxum:nisi oris se conseruat illæsam:quæ tenet quinos digitos:habent autem ternos cæteri:& cū linguā longe latiorem q̄ cæteræ aues habeant articulata exprimit uerba.

Psythium prima cū. y. græco sequens cū. th. aspirato:&. i. latino scribīt:genus est passi: de quo late uidebimus in dictione surrhentum.

Psora cū unico. r. scribitur:dicitur latine scabies quo uocabulo sæpe utitur Plinius in naturali historia.

Pthia prima cū. th. aspirato immediate subseq̄nte. i. latino scribitur:sicq; frequētius scribīt:licet Home. addat quādoq; aspirationē ad. p. & dicat phthia:fuit Thessaliæ regio:& achillis patria ut diuersis in locis ostendit Home. & nos late uidimus in dictiōe asopus:ueq; latini nostri poetæ cōsueuerunt interponere aliud. i. & dicere phithiā tribus. s. cum syllabis:ut Briseis in epistola ad Achillē apud Oui. in hero.

Quam sine me phithiis canescant æquora remis.
Et uideā puppes ire relicta tuas. Vir. in. i. ænei. Veniet lustris habentibus ætas. Cū domus assaraci phithiā claraq; mycenas. Seruitio premet ac uictis dominabitur argis:sic græci mnā nos minā dicimus.

Pthisis cū. th. aspirato &. i. latino utrobiq; scribīt:est exulceratio pulmonis ex humoq; concursu.

Ptysis prima absq; aliqua aspiratione:&. y. græco sequens cū. i. latino scribitur: dicīt spuitio:& a πτυω. quod est spuo deducitur.

Pteria cum. t. exili &. i. latino scribīt:locus est Capadociæ munitissimus:apud Sinopē ciuitatem:ubi cresus primum Cyro pugnauit.

Ptolemæus primā cū. p. &. t. exilibus:atq; o. uocali secūda cū. e. absq; diphthōgo quā nōnulli in. o. cōuertunt:penultima cū. æ. diphthongo scribīt nomen est proprium deductum πτολεμω quod apud æolidē ē qđ apud attiquos πτολεμω sine. t. i. pugno:& ē apud grāmaticos regula q; oia nomina desinentia in eius & a uerbis circunflexis deducta semp. æ. diphthongū detinēt in penul. ut τιμω qđ est æstimo:iudicio honoro Timæus πτολεμω ptolemæus. Et fuerunt hoc nomine uocitati uiri quam plures clarissimi. Et reges ægyptii quibus ptolemæus Lagi gregari militis filius initiū dedit. Nā sic teste Iustino lib. xiii. &. xvii. suoq; epitomatum uirtute sua humilitatē patris excedēs unus ex patriciis Alexādri Magni effectus ē:post cuius mortē potius ægyptū aphricāq; & magnā arabiæ partem: post quadragesimo anno regni sui tam amplū successoribus splendorē reliquit qđ subsequentes ægyptii omnes reges ptolemæi ab illo dicti sunt. Reliquit hic duos filios ptolemæū philadelphū & ptolemæum ceraunū philadelphus illi successit in regno uir sane doctissimus:& Stratonis philosophi discipulus. Qui & bibliothecā illa nominatissimā fecit:q̄ usq; ad primū Alexandrinū romanoq; bellū durauit. Et cū annis trigitaocto regnasset diē extremū obiuit:cui ptolemæus filius cognominato Euergetes in regno successit. Hic sex & uiginti annos regnās morīt:Cui & filius ptolemæus philopat dictus hæres successit in regno:q cum decē & septē annis regnasset uita decessit post quē filius eius ptolemæus Epiphanes uiginti q̄ttuor annos regnū tenuit:cui p triginta qnq; annos ptolemæus phūs mater cognominatus successit in regno post quē ptolemæus alter Euergetes nouē & uiginti annis regnauit post hūc ptolæmeus phython: q & Soter ēt cognomiatus fuit:decē & septē annis regnauit. Huic ptolemæus alexāder p. x. annos successit post quē nequissimus ille adolescens ptolemæus Dionysius qui pompeiū magnum truncari pmisit ultimo regnauit fuerūt & nōnulli alii ptolemæi:ut filius pyrrhi regis:itē & quidā Cyprioq; rex:qui suis diuitiis Romanū ditauit æratiū:fuit & astrologus ex ægypto nō itirpe regia quæ lōge ante illū defecerat sed pheludiensis q floruit temporibus Traiani & Hadriani impatorum:ut ipse in quinto nono & decimo maioris sui operis attestatur.

Purpurissa cum. i. latino:& duplicato. s. scribīt:color ē qui bombyci imixtus:mulieq; genas tingere consueuit:de quo uidimus in dictione phucus.

Apud Græcos in initio dictionum semp aspiratur. in primo horum cōmētariorumlibro monstrauimus.

Hadamanthus cum. th. aspirato scribīt fuit iouis filius ex europa & rex liciæ: quo tē
r pore apud argos regnabat Danaus hic qa uir fuit seuerus & iustitiæ executor a poetis fingīt apud inferos nocentū explorare culpas dicente Virg. lib. æneidos. vi.

Gnosius hic radamanthus habet durissima regna.
Castigatq; auditq; dolos:subigitq; fateri.
Quæ quis apud superos furto lætatus inani.
Distulit in seram cōmissa piacula mortem.

Rhamnys ultima cū. m. ante. n. &. y. græco scribīt:fuit teste Herodo. lib. histo. vi. Vrbs in hubera in qua Fortuna maxime colebat. Quod Lucanus tetigit lib. v. cū de Euboia loquerē dicēs. Et tumidis ifesta colit q̄ numina rhamnys:unde & ipsa fortuna a poetis nōnunq̄ rhamnusia dcā fuit cōuersiōe. s. y. græci in. u. nostrū:ut Oui. lib. v. stitritū. Exiget ad dignas ultrix rhamnusia pœnas. & luue. in satyra.

Rhamnuſia cum.m.ante.n.in ſecunda ſcribitur:dicebatur a poetis Fortuna:ut in præcedenti dictione uidimus.
Rhamnetes cũ.m.añ.n.&.t.exili ſcribĭt nomen ẽ uiri propriũ de quo Vir.in.nono æneidos meminit.
Rhampſinitus cũ.m.ante.p.&.i.latino utrobiq; atq;.t.exili ſcribitur:fuit teſte Herodo.lib.hiſtoriarũ.ii. Rex in ægypto poſt protea.
Rhaphanũ cũ.ph.aſpirato ſcribĭt:herba ẽ q̃ & alio noĩe:ut puto lapatũ dicta ẽ ut in ea dictione uidim⁹
Rhea cum.e.abſq; diphthongo ſcribitur: fuit filia Cæli ex ueſta:& ſoror atq; uxor Saturni:ut uidimus in dictione ops.
Rhebanus cum unico.n.ſcribitur eſt Orpheo teſte in argonautica fluuius in faucibus boſphori. Thracii.idẽ Pli.in. v.ſuæ naturalis hiſtoriæ confirmauit.
Rhegyũ cũ.y.græco ſcribĭt ciuitas ẽ teſte Liuio ĩ.iiii.de ſecũdo bello punico ĩ ultimo calabriæ ſeu bruttioꝝ eo.ſ.in loco quo italia a ſicilia dirupta ẽ unde & a ῥηγνυω qđ eſt dirumpo nomẽ aſſumpſit. Et rhegyni q̃ ex hoc ſunt oppido cognominantur ab hiſtoricis. Et ẽt regiũ ſine aſpiratione ipſius.r.&.i.latino oppidũ aliud ẽ in gallia ciſalpina a quo regienſes ciues cognominanĭ ab hiſtoricis & nõ rhegyni ſi cut cumani ex oppido cumaꝝ in cãpania & comenſes ex como oppido galliæ:item albani ex alba oppido quod ẽ in latio & albenſes ex alba oppido ad lacum fucinum.
Rheſus cum.e.abſq; diphthõgo & unico.ſ.ſcribĭt:fuit teſte Home.in.x.iliados.rex Thraciæ:q̃ cũ albiſſimis equis & magnanimis in auditoriũ Troianoꝝ deueniſſet:a Diomede & Vlyxe noctu clam abſtractis in caſtris ſuis interfectus fuit. Eſt ẽt fluuii Troiani nomẽ:ut idẽ circa initiũ lib.xii. demonſtrauit.
Rhetorica cum.t.&.c.exilibus atq;.i.latino ſcribitur dicitur a noſtris oratoria.
Rhetor eodẽ mõ ſcribĭt:dicĭt a noſtris orator.q̃q̃ iam diuerſa ſignificare dicunĭ. Nã oratoris dicitur: q cãs orat:uel in iudiciis uel in concionibus. Rhetor uero nõ iã orator:ſed rhetorice ꝓfeſſor dicĭt:& græca declinatione facit in accuſatiuo rhetora. Iuuenalis in ſatyra. Omnibus in terris de Demoſthena loquẽs ait. Q uẽ pater ardentis maſſæ fuligine lippus: A carbone & forcipibus gladioſq; parãte ĩ cude:& lutheo uulcano ad rhetora miſit ideſt ad ꝓfeſſorem rhetoricæ. Sane oratores nõnunq̃ & legati aperoranpo ꝓ republica nominati ſunt. Virgilius in.x.æneidos iamq; oratores aderãt ex urbe latina. Declamator autem is dicitur q̃ ſtudiis apud rhetorem ĩ cõuentu ſcholaſticoꝝ fictã cauſam orat A tĭpe quoq; rhetor & quicunq; alius ſi etiam extra ſcholam hoc genere utitur ſiue ut alios ſiue ut ſe exerceãt declamator uocatur.
Rheuma cũ aſpiratione ipſius.r.ſimiliter ſcribĭt. Nã dictio græca ẽ q̃ latine eruptio ſiue fluor dici põt.
Rhexenor abſq; aliqua diphthongo:& cũ.x.cõſonãte ſcribitur:fuit teſte Home.circa initiũ lib.vii.odyſſeæ Nauſithoi filius:& frater Alcinoi regis phæacum.
Rhinoceron cũ.i.latino &.c.exili ſcribĭt animal ẽ q̃drupes habẽs in rhine.i.naſo ceras:ideſt cornu. Nã & alio nomine dici monoceron nõnulli uolunt eo q; unicũ cornu habeat quod aliud aĩal eẽ puto:& in fronte cornu illud habere exiſtimo:atq; latine unicornis dici. Sed rhinoceronta habere repandum cornu dixit Solinus.i.recuruũ:quod ſubinde attritum cautibus in mucronẽ excitat eo q; aduerſus elephãtos prœlietur par ipſis longitudine breuior cruribus:naturali telo aliũ petens:quã ſolam intelligit ictibus ſuis per uiam. Ẽſtq; beſtiæ eodem Solino teſte color buxeus.
Rhynitalcus prima cum.y.græco ſequẽs cũ.i.latino:reliquæ ſine aſpiratione ſcribuntur: fuit uir thracius cuius exemplo teſte Plutarcho in uita Romuli Cæſar ſæpe dicere conſueuerat amare quidem ẽ proditionẽ ſed proditores magnopere abhorrere.
Rhypes cum.y.græco ſcribitur:populi ſunt achiuorum.
Rhiphæi prima cũ.i.latino ſequens cum.ph.aſpirato &.æ.diphthõgo ſcribĭt. Sic quoq; dicuntur q̃dã ſcytici montes a perpetuo uentoꝝ flatu. Nã ῥῖφιζω græce dicĭt quod apud nos flo. Vir.in.iii.georgicorũ: Gens affrena uirum riphæo tunditur euro.
Rhipæ prima cum.i.latino.ſequens cũ.p.abſq; aſpiratione &.æ.diphthongo ſcribĭt fuit teſte Seruio ſuper.viiii.æneidos. Montes in archadia:quos ad ſcythicoꝝ differentiã nos ſine aſpiratõe ipſius.p.ſcribere & ꝓferre conſueuiſſe dixit.
Rhytius prma cũ.y.græco ſequens cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte Homero libro ſecundo iliados:Ciuitas cretæ.
Rhythmus prima cũ.y.græco ſequens cũ.th.aſpirato in ſubſequente ſcribĭt. Nec aliud latine q̃ numeꝝ deſignat. Q uitilia.lib.ix.de inſtitutione oratoria. Sunt inquit numeri rhythmi:ut & Cicero ipſe cõſtituit & ſecutus eũ Virg.cũ dixit:Numeros memini ſi uerba tenerẽ:& Horati.in carminibus Numeris q̃ ferĭ lege ſolutis. Et pergit Quintili.rhythmi ut dixit neq; finẽ habẽt certũ nec ullam in cõtextu uarietatẽ.ſed qua cœperunt ſublatione ad poſitionem uſq; decurrunt.
Rhœtus prima cũ.œ.diphthongo ſequens cũ.t.exili ſcribĭt mons ẽ troianus: in quo Aiax telamonius: poſtq̃ ſeipſum interfecit ſepultus fuit:unde & rhœteus deducĭt qui græce ῥοῖτειος dicĭt. Sed nonnũq̃ qdem abiicientes.i.retinentes.e.productã:ut Vir.in.iii.ænei. Primũ rhœteas aduectus in oras. Aliqñ uero diphthongus ipſa a noſtris diuidĭt rhæteia rhœteium. Vir.in.v.ænei. Non beroe nobis non hæc rhœteia mater eſt. Doricli coniunx.
Rhodope cum unico.p.ſcribitur:mons eſt thraciæ ut dixit Florus libro ſuarum hiſtoriarum tertio. Sic

quoq; a Rhodope regina thracum ibi sepulta cognominatus. Solinus uero dixit montem esse mygdo niæ quæ portio ē macedoniæ: sed utrunq; esse potest: quia conterminæ sunt regiones: & ut ait Seruius super tertio georgicorum. Rhodope in plagam orientalem porrigitur: & septentrionalem reflectitur ideo ait Virgilius. Quaq; redit medium rhodope porrecta sub axem Illic clausa tenent stabulis armēta & reliqua.

Rhodos cum unico. d. scribitur insula est Liciæ teste Pomponio libro secundo: & prima cycladum uenientibus ab oriente in qua rosæ capulum dicitur a nonnullis fuisse inuentum: dum uerbis fundamenta foderentur a quo & ciuitas & insula cognominata putatur. Nam rhodos græce latine rosa dī huius circuitus admirādus: ut uidimus in dictione colossus.

Rhodia cū. i. latino scribitur fuit teste Hesiodo. in theogonia nympha quædam filia oceani & thetyos.

Rhodius eodem mō scribit fuit teste Hesiodo in theogonia & Home. iuxta initium. xii. iliados fluuius troianus olim ex monte ida effluens: nunc uero ita deperditus ut comperiri non possit.

Rhodopis cū. i. latino scribitur: & facit in genitiuo declinatione quidem græca rhodopidos: Latine uero rhodopidis: fuit meritrix quædā traciæ miræ pulchritudinis: quæ teste Herodoto libro historiarū secundo una cū Aesopo captiua fuit illā Charasses mytileneus frater Saphus poetissæ maxima pecunia redemit: ut idem Herodotus in eodem libro testatur. Cuius etiam rei meminit Sapho soror in epistola ad phaonem: cum ait. Arsis inops fratre uictus meretricis amore Multaq; cum multo damna pudore tulit hanc eadem Pli. libro uigesimosexto naturalis historiæ pyramidem laudatissimam construxisse dixit ne quis opes regum miretur ut maiore sit miraculo eam tantas opes meretricio questu conquisisse asseritq; una cum Herodoto illam Aesopi fabularum philosophi & compositionis conseruam: & cō tubernalem fuisse.

Rhomphæa cū. æ. diphthongo in penultima scribitur dici potest framea genus est gladii.

Rhoxolani cum aspiratione principii &. x. consonante atq; unico. l. scribitur: populi sunt scythici ultra danubium quos dici trutenos puto de quibus in dictione bastarne uidimus.

Rhoma cum aspiratione principii: ut nōnulli uoluerunt scribitur. Qui & græcum esse uocabulū ex auctoritate magnorū uirorum contendunt. Nam Solinus in initio sui operis sunt inquit q uideri uelint rhomæ uocabulum ab euandro primum datum: cum oppidū ibi offendisset quod extructū ante ualentiam dixerit latina iuuentus seruatq; significatione impositi prius nominis rhomam gtæce ualentiā ipsam nominarunt. Idē Hieronymus noiter ῥωμη quod robur indicat & ualentiā denominatam Romā asserit. Vnde & Macrobius in libro tertio saturnalium. Romani inquit ipsius uostræ urbis latinum nomen ignotū esse uoluerūt: itaq; uelut nomen græcum & non latinum cum aspiratione ipsius. r. Illi iidē qui hæc inducunt scribere uoluerunt. Quorum nonnulli deinde sententiam cōmutantes ut ex eorundem nouis inscriptionibus aspeximus antiquam scripturam sequentes absq; aspiratione Romā iā scribere decreuerunt: itaq; & nos cum illis illorum sequimur sententiam: qui Romam nō a Græco acceptam sed latinam: & a Romulo cognominatam esse asserunt. Nam & græcus ipse Plutarchus de eo nomine unde & qua potissimum causa emanauerit sententias cumplurimas rettulisset eam tandē uerā eē dixit: quam Varro & Liuius noster: & exactissimi quiq; græci asseruerūt: a conditore Romulo urbis romæ nomen accæptum fuisse: idemq; Salustius asseuerauit. A tuero Romulum latinam etymologiam habere ex eo potissimum cōstat quod dixit Ouidius libro fastorū.

Arbor erat remanent uestigia quæq; uocatur:
Romula nunc ficus romula ficus erat.

Quam sane ficum sic quoq; uocatam a rominando dixit Plutarchus in uita Romuli cum sub ea pecudes æstatis tempore frigora captantes herbas rominare cōsueuerunt: uel ut dixit Plinius libro decimo quinto naturalis historiæ: ab eo quod sub illa inuenta est lupa. Romulo & Remo infantibus p̄bens rumen: Ita enim tunc ut ait: uocabant mammam. Quamobrem cū ipso. r. absq; aspiratione Romā scribendam puto idemq; ab antiquis nostris in numismatibus & marmorum inscriptionibus obseruatum cōspeximus. Romæ igit̄ ambitū diuersis temporibus fuisse uarium ex diuersorum auctoritate cōprobari posse uidetur. Nam primus quidam ambitus teste Cornelio Tacito a foro boario ubi æreum inquit taurū aspicimus quia id genus animaliū aratro subditur sulcus designandi oppidi cœptus ut magnā Herculis aram amplectaret̄ inde certis spaciis interiecti lapides per ima mōtis palatini ad arā consutil mox ad curias ueteres: tum ad sacellum larem forūq; Romanum: & capitoliū nō a Romulo: sed a Tito Tacio additū p̄gressum est. Quæ oia loca cū ad radices palatini montis fuerint in sequentibus designare curabimus. Pli. uero in tertio naturalis historiæ ex augusti traditionibus scribit urbis ambitum suo tpe milia passuum uiginti continere Portasq; habere triginta: & tunc quoq; septem clausas esse. Flauius aūt Vopscus scribit Aurelium imperatorē ambitū urbis ad triginta milia passuum ampliasse nec de portis mentionē fecit. Quaꝝ nomina ad plenum inuestigare ac cōperire difficile eēt. Nā cū diuersis temporibus aucta fuerit & q̄ intra ultimū muroꝝ ambitū remanebāt: porte formā decusq; amitterēt fueritq; deinde Roma diruta & cōfracta: illas prorsus inuestigare ac percipere uideē impossibile. Sed earum tantū nomina explicabimus: quas apud historicos expressas cōperimus: hoc ē flumē tanā: collatinam collinā: exquilinam uiminalem ueniam querquetulā gabiusam lauernalē ruduscula nam rutumenam: latinam: apiam atq; eandem capenam trigmeniam aureliam fontinalem carminta

lem:quæ & ſceleratа dicitur pandanamq; & liberam ugoniã:quæ & trigonia cognoñinatur cutſilatiã: triumphalem. Quarum etymologiam & ſitum:ut apud approbatos auctores comperimus ſi non omnium nõnullarum ſaltem explicare conabimur. Sed id primum p̃notare liceat thybrim a ſeptentriõe urbem intrare:& ex latere meridiano uerſus hoſtiam exire.ita ut ex latere quidem dextero uaticanum compiat:& ianiculũ:quæ duo regiõe trans tyberinam complent a ſiniſtro uero ſit Romanæ urbis ambitus ſeptem complectens colles. Erat igitur porta flumentana illa cognominata quam thybris urbẽ i trans in ſiniſtra ripæ parte relinquitur: Sic quoq; dicta teſte Feſto Pompeio quod thybris eam quãdoq; influxerit. Nec in aliam ex diſpoſitione loci influere thybris potuiſſet: De qua Liuius in ſexto ab urbe meminit cum ait: Predicta die in petilinum lutum extra portam flumentanam. Quin & illam de cælo tractam meminit. Collatina aero porta:qua per eundem circuitum ad ſiniſtram thyberis partẽ flumẽtanæ iam etiam contermina teſte eodem feſto a collatia oppido ꝓpe Romam in quod aliarum ciuitatum opes fuerunt collatæ appellata eſt. De quo Liuius in primo ab urbe dixit collatia & quicquid circa illam agri erat ſabinis ademptum eſt:hæc eadem multos poſtea annos pinciana dicta ẽ:a palatio ſibi p pinquo cuius teſte Caſſiodoro in epiſtolis rex oſtrogotorum primus. Theodoricus demolita marmora Rauennam portari curauit. Ad hanc conſequens porta fuit quæ gabiuſa dicebatur:eo quod recta i Gabios duceret: Vnde & Liuius in bello macedonico gabiuſam de cælo tactam fuiſſe commemoret. At ſubſequens porta quirinalis dicta fuit. Sic quoq; eodem Feſto teſte cognominata:q; in ea in collem quirinalem itur:ſiue quod ꝓxime eam Quirini ſacellum ẽ hæc eadem ut nonnulli uolunt aliqñ ægonenſis dicta fuit eo q; mons ipſe quirinalis prius ægonus cognominatus eſt. Alii uero aliam portam fuiſſe:& ad quendam quirinalis collem deduxiſſe contendunt: qui eo nomine cognominatus fuit: Huic ꝓxima collina dicebatur quæ ad quirinalem conducebat. Quod Varro ipẽ de lingua latina: ſic quoq; indicare uidetur cum dixit in quirinali colle plura ſunt coillum nomia Nam collis tricepſois ubi ædes. Quirini:collis ſalutaris qui tricepſois collis pollinaris qui ẽ ad ædem Salutis: & collis mutialis ad ædẽ dei diffidi:ab qua colliũ uarietate quam quirinalis habuit collis dicta ẽ opa colina:huic portæ ꝓpinquũ fuit Veneris erycine templum de quo Oui.lib.faſtoꝝ.

Templa frequentari collinæ proxima portæ.
Nunc decet a ſiculo nomina rege tenent.

Et hanc eãdem rerum talium curioſi illam eſſe dicunt quæ iam ſalaria nominatur. Quod nomen prius uiæ ſtratæ ad fuiſſe Cornelius Tacitus indicat. Nam ingreſſum militum Vitelli Imperatoris in urbem deſcribens:inquit tertium agmen per ſalariam collinæ portæ appropinquabat. Feſtus uero ait. Quod per eam ſabini a mari ſalem deferebant. Sequens porta & collinæ ſuccedens uiminalis dicta. Quia ſcilicet ad uiminalem collem ducebat. Eadem ut nonnulli ferunt: & numentana dicta fuit: Cuius etymologiam nondum comperi:atq; eam fuiſſe quæ ſanctæ Agnetis nunc quoque uocatur nonnulli contendunt. huic Exquilina ſuccedit:qua ſcilicet in exquilias itur nunc ut ferunt Sancti Laurentii: Atq; etiam tyburtina appellatur. Hanc eandem aliquando taurinam a capite uiri: quod illi inſculptum erat:nonnulli cognominatam fuiſſe credunt. Alii aliam taurinam ipſam extitiſſe contendunt. Fuit & alia quæ neuia olim nunc maior dicitur ſequens iam pridem eſt aſinaria a priſcis celimontana a cælio monte nunc ſimilis Sancti Ioannis uocatur. octaua cuius equiualens in angulo clauſa cernitur Mettrodii porta dicebatur.

Quin & omnes quas nominamus Liuius ipſe in ſecundo ab urbe cum porſenæ obſidionẽ deſcriberet ſic quoq; maioribus cognominatas fuiſſe ſatis oſtendit: Sequens porta ut oẽs cõiectant etiam nũc nomen retinet:latina dicta fuit quod ea in latiũ ducebat:Eadem uel illi propinqua capena dicebatur de q̃ Solinus italum inquit regẽ de inſula ſiciliæ cũ ſyracuſanis ad lanum pueniſſe:ac eius conſilio auxilioq; ciuitatẽ iuxa albulam condidiſſe capenam nomine a qua poſtmodum portæ capenæ nomen fuit. De eadem Iuuen.in ſatyra Vmbrici:qui unica rheda domum totam ad cumas deferebat inquit: Subſtitit ad ueteres arcus:quos latericos a Romulo conſtructos dicunt. Nec florentes poſtea opibus Romani paſſi ſunt in marmora cõmutari ut antiquitatẽ & memoriam conditoris conſeruarẽt madidamq; capenam rõe ſcilicet fontium ꝓpinquoꝝ. Hic ubi nocturnæ numa conſtituebat amicæ. Nunc ſacri fontis nemus & delubra locantur indæis eadem uiam ſtratã habet Neapolim uſq; ducentem:quæ appia Indicta fuit. Nam etiam Romæ porta trigemina per quam ut dicunt trigemini fratres Horatii exierũt q̃ndo Curatios deinde ante albam occiderunt:Sed teſte Liuio tertius q̃ ſuperſtes remãſit porta capena rediit:de illa tamen ſæpiſſimæ meminit Liuius in bello macedonico ædiles inquit eo anno porticum unam extra portam trigeminam emporio ad thyberim addito fuerunt & libro quarto ab urbe minutius extra portam trigeminam boue aurato donatus eſt:hanc eandẽ eſſe quæ hoſtienſis deinde dicta fuit eo quod hoſtiam uerſus ducat:quidam affirmare non dubitant: nunc uero Sãcti pauli cognominari dicunt quia ad eius ædem celeberrimã uergit. Ego uero an eadẽ ſit:uel alia affirmare nequeo: ſicut nec de porta aurelia.an ea ſit quæ in loco ianiculi edito etiam nunc conſpicitur: & Sãſti Pancratii ob ꝓpinquitatem ad illius ædem appellatur & illa fontinalis quæ ex ianiculo in uaticanum dimittit licet hoc quidem nonnulli certum aſſerant hoc tamen ex Feſto habemus fontinalina fontiũ ſacra eſſe:unde & Romæ fontinalis porta: & quia dixit nõ puto id ianiculum contigiſſe:quod extra Romã trans thyberim erat & magis capenam fuiſſe exiſtimo iuxta quam fontes erant qui eam madidam reddebãt. Vnde ait

Liuius in bello macedonico:censores uiam sternendam a porta capena ad martis ædem locauerunt Et alio libro in eodem bello:ædiles alterum porticum ad portam fontinalem ad martis arã: qua in cãpos iter esset perduxere:Fuerũt aliarum:ut rettulimus portarum nomina:quæ uel intra breuioris circuitus muros:uel amplioris locatæ erant:uel forte etiam eorundem alio tempore fuerunt obseruata nomina. Quod exactæ discerni posse impossibile existimo. Certi tamen sumus Romulũ ipsum in sue urbis cõstitutione:tres portas statuisse:unam carmentalem:quæ & scelerata dicta fuit. Aliã pandanã quæ: & libera. Tertiã mugoniã:quæ & trigonia:hoc ẽ triũ angulorũ cognomina fuit. Varro tamẽ dixit pandanam saturniæ urbis nomen porte fuisse:non dixit Romæ. Verum eum locum roma postmodũ cõplexa fuit:ut in sequentibus apparebit.itaq; Roma aucta ẽt portarum nomen detinuerẽt. Carmentalis porta a Carmente matre Euandri:quæ inibi prius habitauerat dicta fuit. Illa uero carminib? quibus responsa dabat:cum nicostrata uocabulo græco uocaret. Quare dixit Vir.in octauo ænei.
Et carmentalem romano nomine portam.
Sed postea teste Festo scelerata uocata est.quod p eam recenti Fabii cũ cliẽtibus quinq; milibus egressi aduersus hetruscos ad amnẽ cremerã oẽs interfecti sunt. Vnde ẽt de illa ait Ouí.li.fastorũ sic dicens.
Carmentis portæ dextra est uia promixa iano. Ire per hanc noli quisquis es omen habet.
Illa fama refert fabios exisse trecentos. Porta uacat culpa:sed tamen omen habet.
At uero pandanæ & mugoniæ etymologiam nondũ comperi. Querquetulana autem porta:de qua supra mentionẽ fecimus:ubi fuerit incertũ habemus:et tamen sic quoq; cognomiata fuit:teste Festo q? quercũ intra muros iuxta se habeat. Quin & de lauernali sic inquit. Lauernliones funes antiqui dicebãt q? sub tutela deæ lauernæ essent:i quouis loco obscuro abditoq;:hoc & lauernalis porta hæc illi us uerba. Ruduscula eodẽ teste appellata ẽ:quasi rudis & ipolita sit relicta. Dixit ẽt rutumenã. itẽ Festus a nomine cuiusdam aurigæ cognominata fuisse. Quin & catularíam sic quoq; cognominatã uoluit:quia aut longe ab ea ad placandum caniculæ sidus inimicum frugibus ruffæ canes imolabantur: ut fruges maturescẽtes ad maturitatẽ perducantur. Triũphalis uero porta:quã inter alias ultimã nominauimus:oium romanæ urbis celeberrima fuit:Sic quoq; cognominata:quia p eam & nullã aliam triũphi agebanẽ. Huius portæ adhuc intime fundamentorũ molles in extrema thybridis ripa cõspici possunt:& pons similiter ad illam conducẽs:cuius pilarũ bases a crustis marmorũ decurstate i ipso thyberi ab porte ripa:usq; ad hospitale Sancti Spiritus:ẽt nostro tempore decernũtur:a quo loco usq; ad Neronis circũ:in quo Caii Calliculæ obeliscus aspicitur:qui tunc quoq; corrupte iulia nuncupat & ad sinistrum latus basilicæ beati petri adiacet : triũphale territoriũ nũcupatur. Sed de porta meminit iosepus approbatissimus hístoricus libro septimo de captiuitate iudaica: Vbi Vespasiani principis & titi filii de iudeis triũphũ describens ait:ipsos.n. imperatores:qui nõ in palatio maiori:sed in isidis templo nocte quieuerant ad octauianas ambulationes transiuisse:ubi eos senatus & honorati equites præstolabanẽ. Et cũ fauor militaris eosdẽ meritis honorasset laudibus:uotis rite celebratis ad portã recessisse q? ab eo q? per illã semper triumphorũ pompa duceretur nomen accæpit:finisq; põpe erat Capitolini iouis tẽplũ: Suetonius ẽt de funere Octauiani loquẽs ait:quosdã senatores cẽsuisse Augusti funus porta triũphali ducẽdũ. Sed de territorio triũphali nõ pauꝯ est testimoniũ Damasi qui scripsit beatũ petrũ sepultũ fuisse in uaticano iuxta territoriũ triumphale. Veꝝ & triumphale territoriũ & adhærẽtia illi loca uaticani nomẽ a uaticano colle assumpserũt.de quo iuue.in sat. Credo pudicitiã:meminit cũ ait:
Et uaticano fragiles de monte patellas. Martialis & cum ait.
Quid te tucca iuuat uetulo miscere phalerno In uaticanis condita musta cadis.
Nam & patellæ olim ut nũc ex creta Vaticani montis formabanẽ. Sed unde collis ipse uaticani nomẽ assumpserit:dixit Festus:q; eo potius sit populus romanus uatũ responso:pulsis hetruscis. Gellius uero in lib.noctiũ atticarꝯ decimo octauo:agrũ inquit uaticanũ & eiusdẽ agri deũ præsidem appellatum accæpimus a uaticiniis:quæ ui atq; istinctu eius dei in eo agro fieri solita erant. Sed pter has causas: & aliã rettulit Varro in libris diuinarꝯ rerꝯ dicẽs. Quemadmodũ aruis deus appellatus:atq; ei statuta ifima uia noua:q; eo in loco diuinitus uox edita erat.ita uaticanus deus nominatus:penes quẽ esset uocis humanæ initia:qm̃ pueri simul anteq; parti sunt eã uocem edunt quæ prima in uaticano syllaba est ic circoq; uagire dicit exprimente uerbo sonũ uocis recentis. Et cõstat iam uaticanũ collemeum esse qui ecclesiæ beati Petri adiacet:nec supra illũ:aut propinquũ fuisse Neronis palatiũ:ut inscii quidam mẽtiuntur:de quo in sequẽtibus ptractabimus. Sed teste Cornelio Tacito:apud quẽ gesta Neronis particulariter describunẽ: Clausit inquit Nero in ualle uaticana spatiũ:i quo equos regeret:haud pmiscuo spectaculo:de quo in dictione circus:& i dictiõe obeliscus satis uidimus : et subdit idẽ auctor Neronem apud nemus:q? nauali stagno circũposuit extruxisse cõuẽticula:& cauponas reliquaq;:qui legere cupit ibidẽ poterit rettulit et Pli. circa finem decimisexti suæ naturalis hístoriæ libri : uetustiorem urbe suo tempore in uaticano illicem esse.in qua titulus æreis litteris & hetruscis : quæ religione arborẽ iã tunc dignam fuisse significat. Sed præcunctis rebus celebrior & religiosior conspicit uaticanus reliqs beati Petri & eius excelsa basilica:ac Romani pontificis palatio:quod Nicolaus Papa eo noie secũdus primũ fundauit ac grãde uiridariũ fortissimis muris cinxit. Sed iam miꝯ in modũ:& pene icredibili ornatu instaurat id Nicolaus quintus totius orbis delitiæ:ac religio:qui diuina sua uirtute pontificatus maximi gradũ sũmũ ascẽdit Vaticanũ uero primitus Leo papa quartus muro muniuit:& de suo no-

u

mine ciuitatem Leoninam uocauit. Ea ſex portas ẽt nunc ſtantes habet. Quarũ prima in ianiculũ dimittens ab eccleſia cui ſubiacet Sancti Spiritus nomen accæpit. Alia eſt edito in colle ſita ptuſa hoc eſt perforata uocaſ. Tertia iuxta metama ſiniſtro latere a poſterulano quodam Saxone iuxta illã habitãte. Poſterulæ nomen accæpit. Quarta quæ põtificis uiridario ſubiacet: ab eccleſia beati peregrini nomen accæpit. nunc uiridaria uocatur Quinta iuxta metã Hadriani: quod nunc caſtrũ Sancti Angeli uocaſ. & qua in campos itur ſancti Angeli porta uocatur. Sexta ea eſt: quæ ſimiliter ſub ipſa Hadriani mæta ad urbẽ p pontẽ ipſius Hadriani cõducit: atq; ab æneis foribus ænea uocitatur. & hæc hactenus. Nunc de collibus urbis uidendum reſtat: qui ſeptem ab auctoribus deſcribuntur: dicente Virgilio lib. Georgicorum ſecundo.

Scilicet & rerum facta eſt pulcherrima Roma.
Septemq; una ſibi muro circundedit arces.

Quorum nomina ſunt Capitolinus: idem & Tarpeius: Auentinus Palatinus: Cellius: Exquilinus: Viminalis: & Quirinalis: laniculus uero regionem ipſam totam tranſthyberinam excæpto uaticano indicat: ſed abſq; ianiculo: & Vaticano ſepticollis ipſa urbs dicebatur: Vnde apud Romanos ipſos antiq; tus feſta erãt: quæ ſeptimontinalia uocabantur. Capitolinus igiť mõs teſte Varrone de lingua latina dictus eſt quod cũ in eo fundamenta ædis iouis foderenť: caput humanũ inuentũ eſt. Et ut addit Liuius litteris tuſcis annotatũ. Sed ante hoc ipſum nomen eodẽ Varrone teſte Tarpeius a Tarpea uirgine ueſtali dicebať: quæ ibidẽ quoq; a ſabinis necata armis: & ſepulta fuerat: quod ẽt nunc teſte Varrõe tarpeiũ ſaxum appellať. Et ut idẽ pergit hũc antea montẽ ſaturnũ appellatũ prodiderũt: & ab eo lare ſaturniã terrã. Et ẽt Ennius appellat antiquũ oppidũ in hac fuiſſe ſaturnia ſcribiť. Eius ueſtigia ẽt nũc inquit Varro manẽt tria. Quod ſaturni fanũ in faucibus. quod ſaturnia porta quã iunius ſcribit: ibi quam nũc uocant pãdanam. Quod poſt ædem ſaturni in ædificiorum legibus priuatis pariete: poſtici muri ſunt ſcripti: hæc ille. Fuit in hac arce capitoli celeberrimũ iouis optimi maximi templũ de quo ſic inquit Cornelius Tacitus in decimonono ſuaꝝ hiſtoriaꝝ: uouerat Taquinius priſcus rex bello Sabino ſedem ioui optimo maximo iæcitq; fundamenta ſpe magis futuræ magnitudinis q̃ tunc populo Romano competeret. Mox Seruius Tullius ſociorum ſtudio adiæcit aliquid: Deinde Tarquinius ſuperbus capta ſueſſa & pomeria per hoſtium ſpolia fecit: ſed gloria operis liberati ſeruata pulſis regib⁹ Horatius puluillus iterũ cõſul dedicauit magnifice: uerũ teſte Lactantio cũ Tarquinius capitoliũ facere uellet. atq; in eo loco multorum deoꝝ ſacella eſſent: conſuluit eos per augurĩa utrum ioui crederẽt. Et cedentibus cæteris ſolus deus terminus manſit: qui lapis erat informis ac rudis. Vnde illũ Virgilius capitolii immobile ſaxũ uocat: & eũ eſſe dicebant: quẽ p ioue. Saturnius dicitur uoraſſe de quo. Sed facto capitolio ſupra ipſum terminum foramẽ eſt in tecto relictũ: ut quia nõ ceſſerat libero telo frueretur. Fecit etiam Auguſtinus in capitolio ædem ioui tonanti: dicente Suetonio: Tonanti ioui ædem in capitolio conſecrauit: liberatus periculo cum expeditione cantabrica per mocturnum iter. lectică eius fulgur pſtrinxiſſet: unumq; pſertim exanimaſſet. Fuit & in eadẽ arce iunõis monete tẽplũ: qđ p hunc quoq; modũ ipſi deæ in capitolio dicatũ fuit. Nam capta urbe a gallis: & obſceſſo capitolio anſeres ibidẽ erãt iunoni ſacrati: a quibus teſte Liuio li. v. ab urbe romani ẽt in magna ciboꝝ penuria abſtinebãt: ſed gallicũ nocte ſub luſtri canto cũ ſilentio ad ſummũ capitolii ueniſſent: ut nõ mõ cuſtodes: ueꝝ canes fallerẽt anſeres ipſos ſacros nõ fefellere. Quoꝝ clangore & allaꝝ ſtrepitu excitus. M. Manlius: q ante tertio anno cõſul fuerat: & cuius ædes in arce capitolii ſtructæ erãt: correptis armis & alios ad arma ciẽs. Gallos in ruinam & præcipitiũ dedit. Quod & Vir. in. viii. æneidos tetigit cum ait.

In ſummo cuſtos tarpeiæ manlius arcis.
Stabat pro templo & capitolia celſa tenebat.
Romuleoq; recens horrebat regia culmo.
Atq; hic auratis uolitans argenteus anſer.
Porticibus gallos in limine adeſſe canebat.

His ſucceſſibus elatus Manlius cum in maximas diſſenſiones cum Camillo: ex inuidia: ut creditur deueniſſet: a tribunis militum conſulari poteſtate creatis: damnatus crimine regni de tarpeia rupe: quã a gallis tutatus fuerat: in tybeſim præcipitatus occubuit: ut cuius diruta domo iunonis ædes conſtructa fuit. Dicente Liuio libro ſeptimo ab urbe: dictator ſcilicet Camillus ædem iunoni monetæ uouit: cuius damnatns uoti: cum uictor romã reuertiſſet dictatura ſe abdicauit. Senatus duum uiros ad eã ædẽ pro amplitudine reipublicæ faciendam creari iuſſit: locus in arce deſtinatus quæ aera ædium. M. Manlii capitolini fuerat Vnde inquit Ouidius libro Faſtorum quinto.

Arce quoq; in ſumma iunoui templa monetæ
Ex uoto memorant facta camilla tuo.
Ante domus manli fuerat. qui gallica quondam.
A capitolino repulit arma ioue.

Sed ob quam cauſam dicta fuerit moneta oſtendere uidetur Cicero libro diuinationum primo cũ ait poſt illam cladem maximam a ſenonibus gallis factam: audita uox ex arce iunonis fuit: ex quo iuno illa appellata moneta. eſt hæc ille: ita ut ſi anteid tẽpus ab aliquo iuno ipſa moneta appelletur: nõ quidẽ ut tunc quoq; ſed quia poſtea moneta appellata fuit intelligendũ eſt. Fuit etiam in eadem arce capito

li Mineruæ delubrum: ut ostendit Pli. li. xxxv. naturalis historiæ. Nam loquens de Nicomacho pictore inqt: pinxit raptum Proserpinæ: quæ tabula fuit Romæ in capitolio in Mineruæ delubro: & lib. trigesimoquarto scripserat: molles quippe excogitatas uidemus statuarum: quas colossos uocant. Talis est in capitolio apollo translatus a Lucullo ex apollonia ponti urbe triginta cubitoꝝ quingentis de talẽtis factus Et infra subdit: habet in eodẽ capitolio admirationẽ & capita duo quæ Publius Lentulus consul dicauit. Alteꝝ a carete lindo Lysippi discipulo factum. alteꝝ fecit Decius cõparatione in tantũ uictus ut artificium minime ꝓbabilis artificis uideatur. Dixit ẽt Herculem esse in capitolio qui a taranto fuit trãslatus Et ut breuiter in his cõcludam testatur Seruius super secũdo æneidos librũ ubi ait Virgili.

Ecce autem ꝑnthus telis elapsus achiuum.

In capitolio omnium deorum simulachra celebrant.

Ex quo dixit Ammianus historicus libro uigesimosecundo: rerum gestarum huius totius arcis ornamenta quibuscumꝙ ægyptiorum miraculis sunt anteponenda. Quare aurea capitolia cognominantur a Virgilio libro octauo æneidos. Ad hanc autem arcem Cliuus erat publicus non longe ab eo loco incipiens: ubi pons erat sublicius: qui iam Sanctæ Mariæ uocitatur: ut in sequentibus ostendemus quo iter a ianiculo in foro ducebatur: de quo Oui. libro fastorum primo inquit.

Vtꝙ leuis custos armillis rapta sabinos.

Ad summæ tacitos duxerit arcis iter.

Inde uelut nunc est per quem descenditis inquit.

Arduus in ualles perfora cliuus erat.

Nam circa eum locum ut uidimus duo fora iungebantur: boarium scilicet & piscariũ: Boariũ id dicebatur foꝝ qđ inter palatinũ & arcẽ capitolinã cõstitutũ erat: in quo & lacus curtius continebatur. Dicente Varrone de lingua latina: in foro lacum curtiũ a Curtio dictum constat: Et subdit. Et quæ de illo triceps historia: Nã ꝑcilius non idem ꝓdidit quod piso: nec quos is. Cornelius a ꝑcilio relatũ in eo loco dehisse terram: & id ex senatus consulto ad haruspices relatũ esse responsũ deũ manio pestilionẽ postulare: idem ciuẽ fortissimum eodem mitti. Tũ quẽdam curtiũ uirũ fortem armatũ ascẽdisse in equũ & a cõcordia uersum cũ equo in eo præcipatũ. Eo facto loco coisse: atꝙ eius corpus diuinitus hũasse ac reliquisse genti sue monumentũ. Piso in aialibus scribit sabino bello qđ fuit Romulo & Tatio: cũ Romulus cũ suis ex supiore parte ipressionẽ fecisset: Metius curtius sabinus uir fortissimus i locũ palustrẽ qui tum fuit in foro anteq̃ cloacæ sint factæ recessisse: atꝙ ad suos i capitoliũ recæpisse: ab eo locũ inuenisse nomen: hæc Varro Cui & Liuius in septimo ab urbe: assentiri uidẽt. Quam sane opinionem Plutarchus ipse in uita Romuli latius ẽt pertractauit. Quin & Oui. in li. fastorum. vi. sic quoꝙ dixit.

Curtius ille lacus ficca qui sustinet aras.

Non solida est tellus: sed fuit ante lacus.

Et pergit Varro ad ea quæ dixerat subdens. Cornelius uero & Lactantius scribũt eum locũ esse fulguritiũ: & ex senatus cõsulto septũ esse: id quia factũ est a curtio cõsule: cũ. M. Megentius fuit collega. Curtiũ appellatũ. Sed ut diximus hoc quoꝙ forũ in quo curtius locus erat: boariũ uocabatur: qđ hac rõne expssisse uidẽt Cornelius Tacitus libro historiaꝝ primo: quia eo in loco boues ad sulcũ pro ambitu urbis designandæ adhibiti primũ sunt: ita ut ubi sulcus cœptus est: æneus sit taurus. Quod ẽt opinari facit capita boũ: quæ pene oĩbus romanis ædificiis insculpta uidimus quasi ab optimo fieret bouis augurio. quod in designanda urbe conceptum fuit alia a boue bouariũ cognominatum forum dicunt: quẽ Hercules ibidem deuicto Caco ioui immolauit: de quo Oui. in libro Fastorum:

Immolat ex illis taurum tibi iuppiter unum

Victor & euandrum ruricolasꝙ uocant.

Constituitꝙ sibi quæ maxima dicitur aram.

Hic ubi pars urbis de boue nomẽ habet alii de bobus i ibi uẽdundis & emũdis dictũ putãt: inducũtꝙ i argumẽtũ portã quãdã marmoreã circa ea loca adhuc restantem: hoc est ad latus ecclesiæ beati Georgii in uelabro: ubi hæ litteræ inscriptæ sunt impatoribus Lucio Seuero septimo & Maurelio Antonio & iuliæ augustæ matri negociantes boarii eoꝝ numini. Vnde & Varro de lingua latina ostendere uidẽt dicens. Quo quid generaꝫ conferrẽt foꝝ appellatũ additũꝙ ab eo cognomẽ: ut forũ boarium. Macrobius in tertio saturnaliũ libro. Romæ aũt inqt: uictoris Herculis ædes sũt due: una ad portã trigeminam altera in foro boario: huic & piscarium forum coniunctum uidetur: quod iuxta thyberim fuisse. Idem Varro de lingua latina ostendere uidetur dicens. Secundum thyberim ad ianum forum piscarium uocant: hoc est iuxta ianum: de quo Oui. in lib. Fastorum primo deum ipsum interrogat dicens.

Cum sint troiani cur stas sacratus in uno. Hic ubi iuncta foris templa duobus habes.

Ad ianus respõdẽs historiã refert belli sabini quod uirginum raptarũ gratia cõmissum est quo cũ Romani portam: q̃ sub radicibus collis erat: & ab aduẽtu ianualis postea dicta fuit: claudere festinarent. quia in illam hostes ruebant: mox ut causa est patefacta fuit: unde ait Oui: iunoni impingens.

Et iam contigerant portam saturnia cuius. Dempserat oppositas inuidiosa seras.

Et ut dixit Macrobius in saturnalib⁹ cũ iteꝝ: ac tertio idem cõtigisset: armati plurimi pro limine stetere custodes. Sed cũ ex parte diuersa acri prælii certaret: ꝑferretꝙ fama nostros fugere territi aditũ reliquerunt: Tunc per patentẽ portam hostes irruũt. Sed repente fertur ex eo loco ubi ædes est iani p hãc

portam magnam fluenta aquarum feruentium decurrisse multasq; cateruas hostium tum ex feruore tum rapida uoragine deperisse. Vnde loqui pergit ianus apud eundem poetam.

Cum tanto ueritus committere numine pugnam. l. cum iunone.

Ipse meæ noui calidus artis opus. Oraq; qua pollens ope sum fontana recluſi
Sumq; repentinas eiaculatus aquas. Ante tamen calidis subiæci sulphra uenis.
Clauderet ut tacito feruidus humor iter.

Itaq; in eo loco ubi aquæ ille calidæ defluxerunt templum iano a Numa constructum fuit. Quod teste Liuio in primo. ille iudex belli paciſq; fecit numa apertum: ut in armis esse ciuitatem. Clausum pacatam circa omnes populos significaret. Nam cum apertum: erat profecti ad bella sperare uidebãtur suffragia opictulante deo: dicente eodem apud Ouidium.

Vt populo redditus pateant ad bella profecto. Tota patet dempta ianua nostra sera.

Pace fores obdo ne qua discẽdere possit. Vir. uero dixit: ut intus furor coerceret. Scæua sedẽs sup arma & centũuinctus aeris. Post tergũ nodis fremit horridus ore cruẽto Sane teste Liuio bis deinde post Numæ regum clausum fuit. Semel Tito manlio cosule post primũ punicum perfectum bellum: iterũ ut ait quod nostræ ætati dii dederunt: ut uideremus post bellum actiacum ab imperatore Cæsare Augusto pace terra mariq; parta. Rursum & tẽpore Vespasiani clausum fuisse Suetonius est auctor. Sed tẽplũ ipsum nõnulli: hæc ipsa curiosius perscrutantes etiã nostra ætate integrum aspici asseruerunt ex candido scilicet marmore patentibus quadrifariam portis iuxta Sanctũ Georgium in uelo aureo. Vnde cliuus publicus ad capitolii arcem incipiebat. De quo Seruius supra septimo æneidos dixisse uidet cum ait captis phaleris ciuitate tuscia inuentũ est simulachrum iani cũ frontibus quattuor: Vnde qđ Numa instituerat translatum fuit ad forum transitoriũ: & quattuor portarum unum templum est illi institutum hæc ille. hoc ignari quidam Boetii domum uocant: Nec minus ignare eccleſiã beati Georgii in uello aureo uocitant. Cum locus ille. Varrone teste uelabrũ: & non uelũ aureum diceretur ut cũ de auentino monte tractabitur ostẽdemus. Scribit etiam Suetonius de cæsare: quod gallici triũphi die uelabrum præteruehẽs pene curru excussus est axe distracto. Ascenditq; capitolium ad lumina sexaginta elephãtis dextra & siniſtra lychnos gestãtibus. Sed quia iani templũ ad siniſtrũ argiletũ fuisse dixit Liuius. Quid id argiletũ fuerit dicemus: & teste Seruio supra octauo æneidos: locus erat: qui uel ab argilla terra pingui dicitur: uel ab argo hoſpite Euandri: qui cum Euandro insidias parasset: ab ipsius. Euãdri fotiis interfectus fuit: cui tamẽ hoſpitalitatis gratia Euander locũ & sepulchrũ cõseruauit. Vñ cũ Vir. Euandrũ induceret ea loca monstrare Aeneæ subdit. Necnõ & sacri mõstrat: nemus argileti. Testaturq; locũ: & lœtũ docet hoſpitis argi. Verum & præterea ea duo fora: quæ supra nominauimus boarium scilicet & piscarium: nõnulla alia Romæ fuisse diuersus ex auctoribus recollegimus: Vnũ. s. q; forũ Romanũ simpliciter dicebatur: constitutum quidem post boarium iuxta palatium in uia sacra ad radices capitolii & arcũ Seueri: ut infra uidebimus. Aliud uero Traiani foꝝ dicebatur: quod ille mirabilibus ædificiis struxerat. Nã teste Ammiano libro decimosexto de rebus gestis: Constantis filii flaui Constantini magni: cum primũ inquit Constans ex constantinopoli ubi natus educatusq; fuerat: Romam uenit. Vrbe inspecta obstipuit: & infra subdit: uerum cum ad Traiani forum uenisset: singularẽ sub omni cælo structurã: ut opinamur æternam mœnium ascensionem mirabilem hærebat attonitus perq; giganteos contextus circumferens mentem: nec relatu effabiles: nec rursus mortalibus appetẽdos omni itaq; spe huiusmodi quicq̃ conandi depulsa Traiani equum solũ locatum in atrii medio: qui ipsũ principẽ uehit imitari se uelle dicebat & posse: cui prope astans regalis Ormusda respondit. Ante stabulum talem condas: hæc ille: in cuius fori partem structure cellarum admirabiles fuisse deprehẽdũtur: quas dicunt Traiani principis milites habitasse: q̃bus a Bonifacio summo pontifice eius nominis octauo sup iniecta fuit ruris quæ militiaꝝ appellatur: fuit in eodem foro & adhuc iategra conspicitur columna altitudinis centum quadraginta cubitoꝝ: ut quidam ferunt: intrinsecus quidem cochlea extrinsecus uero res gestas præstantissimi principis admirabili opere super insculpta. Ad cuius basim incisæ litteræ ostendunt terreum collem: qui eius turris altitudinem æquabat: ut aera fieret plana inde operibus effosum asportarũq; fuisse iuxta hoc foꝝ uersus eccleſiam Hadriani martiris: aliud prius foꝝ instructum fuerat a Nerua quod transitorium dicebatur: ut Helius Spartianus in alexãdri seueri uita: his quoq; uerbis idicauit. Staſtuas iquit locosas uel pedestres nudas uel equestres diuis ìmpatoribus in foro diui Neruæ: qđ trãsitoriũ dicit locauit: oibus cũ titulis & colũnis æreis: quæ gestoꝝ ordinẽ cõtinẽt: hæc illius uerba. Sed ob id quoq; trãsitoriũ dictũ coniicimus: qđ ex eo ad alia ꝓpinqua contiguaq; fora trãsiret: ad romanũ scilicet & traianũ. Nam Petro bibliothecario scriptũ legimus eccleſiam beatiſsimi Hadriani in tribus foris ab Honorio romano pontifice eius nominis primo ædificaram fuisse: iuxta quã portas cuiusq; fori admirabiles ẽt conspicere libet: q̃q̃ ab ignaris q̃busdã Cæsaris domus pars fori traiani dicat: legimus insuper & Plinio & in aliis alia duo fuisse fora: unũ Cæsaris dictatoris: aliud diui Augusti: de foro Cæsaris dixit in. xxxiiii. naturalis histo. cũ ait. Cæsar quidem: dictator loricatã sibi dicare in foro suo statuã passus est. De foro uero Augusti sic inquit Suetonius: plurima opera publica extruxit: e quibus ꝑcipue foꝝ cũ æde Martis ultoris. Plinius similiter de hoc ipso foro frequẽtius meminit. Nã in uigesimosecũdo inquit. Aemilianũ donatũ obsidionali corona in aphica: quod statuæ eiꝰ in foro suo Diuus Augustus inscripsit. item & in trigesimoquinto: sup omnes inqt Diuus Augustus i

foro suo in celeberrima parte posuit tabulas duas: quæ belli faciem pictam habēt: & triumphū & in eo dem libro: ubi opera apellis indicat. Romæ inquit ex illius picturis Castorem etiā habemus: & Pollucē cū uictoria & Alexandro magno: item belli imaginem restrictis ad terga manibus Alexandro in curru triūphāte. Quas utrasq; tabellas Diuus Augustus in fori sui celeberrimis ptibus dicauerat Gellius ēt in. ix. noctiū atticarū. Statuā inquit Valerio Coruino Diuus Augustus in foro suo statuēdā curauit: i eius statuæ capite corui simulachrū est rei pugnæq; quā diximꝰ monumētū: at uero huiusce fori extruendi: ut dixit Suetonius: causa fuit hominū iudicioꝝ multitudo: quæ uidebaṫ insufficiēs duobus & tertio indigere. itaq; festinantius nec dū perfecta Martis æde publicatū est. Cautūq; ut seperarentur in eo publica iudicia: ac sortitiones iudiciū fierent: hæc ille. Sed quæ fuerint ea duo fora in qbus iudicia dabātur: non habeo certū. sed puto romanū: & Cæsari sicq; postea in tribus fieri hoc est etiam in foro Augusti Diui: dicente etiam Martiale in tertio epigrammatum.

Causas in quis agam Cicerone discretius ipso.

Atq; erit in triplici par mihi nemo foro. Et ut sequitur Suetonius ædem Martis bello philippensi pro ultione paterna suscepto Augustus uocauerat. Sanxit ergo: ut de bellis ibi triūphisq; cōsuleret: huc senatores prouincias cū imperio petituri huc deducerentur quicūq; uictores redissent huc insigna triumphoꝝ cōferent. Sed hæc actenus. Nunc de auentino colle dicendū est: de cuius nomine Varro sic ait. Auentinū aliquot de causis dicūt. Neuius ab auibus: eo quod se a thyberi ferrent aues. Alii a rege auentino albano quod ibi sit sepultus. Alii auentinū ab aduētu hoium quod cōmune latinoꝝ ibi Dianæ templū sit constitutū. Sed ut ait Ego maxime puto quod a uehendo auentinus sit dictus: qd' eū mōs ipse a cæteris partibus urbis paludibus esset exclusus uehebant ad illū nauibus homines. Cuius uestigia qd' ea pars dicitur uelabraꝝ: & ab eo uehendi actu uelatura: sicut merces a mercando: & aere: hæc ille At uero Liuius secundū quā rettulit opinionē asseruit idem: Oui. in. iiii. fastorum cum ait. Venit auentinus post hos lacus unde uocatur Mons quoq;. Et in. xiiii. metamorphoseos libro inquit.

Tradit auentino qui quos regnaret eodem.

Monte iacet positus: tribuitq; uocabula monti: fuit super hoc monte ara: quā Liuius libro primo ab urbe dixit primam in auentino Herculi ab Euandro positam: idem in eodem libro refert Numā ioui elicio aram dedicasse: fuit & super illo templum Lunæ sacrum de quo Oui. libro fastorum.

Luna regit menses: huius quoq; tempora mensis.

Finit auentino luna colenda iugo: fuit insuper & in illo templū sumptuosissimū sacratū: qd' de parte p̄dæ ueientanæ Camillus uouerat: ut Liuius in qnto ab urbe testaṫ: fuit & ædes libertatis: quā Gracchus teste Liuio de secūdo bello punico ex mulctatitia pecunia faciendū curauit. Quin & Pli. teste li. xvi. natura. histo. fuit super eodē monte lauretū sylua ioui sacrata: fuit ēt aquæ claudiæ forma: quæ teste Cassiodoro ex cælio monte in auentinū perducebatur. Sub illo uero fons fuit: de quo olim bibebant Faunus & Picus satyri: iuxta quem Numa uinum ponens satyros inebriauit. unde Ouidius.

Lucus auentino suberat niger ilicis umbra.

Quo posses uiso dicere numen inest: & reliqua: fuit & maioris famæ spelunca Caci: ex eo scilicet latte re montis: quo auentinus in palatium spectat: de quo late Vir. in. viii. æneidos & Ouidius in fastis.

Cacus auentinæ timor atq; infamia siluæ. Et hæc de auentino.

Nunc ad palatiū accedendū est. Cuius uocabuli causam reddidit Varro de lingua latina cū ait. Quarte regionis palatiū: quod palantes cū Euandro uenerūt: qui & palatini ab origines ex agro reatino: qui appellaṫ palatiū ibi consederunt. Sed hoc alii a Palantia uxore latini putarunt. Eundē hnnc locū a pecore dictum: putant quidam itaq; Neuius palatiū appellauit: hæc Varro: & licet cū unico. l. scribatur: eius tamen prima longa a poetis ponitur: ut Martialis epigrammatum libro quarto asseruit. possessa malis palatia regnis. Vexꝝ & ante has uarronis designationes puto pallanteū cum duplicato. l. cognominatum cum dicat Virgilius in. viii. æneidos.

Arcades his oris genus a pallante profectum. Qui regem euandrum comites qui signa secuti.
Delegere locum: & posuere in montibus urbem.

Pallantis proaui de nomine pallanteum. Et infra idē ait. Nobile pallanteum. Vel forte pallanteū urbs aut a proauo Euādri: aut ut asserit Plinius libro quarto natu. historiæ a pallantio urbæ arcadiæ cognominata fuit. Et palatiū ac palatinus mons ex causis: quas supra posuit Varro super hoc mōte: ut ex cornelio Tacito accæpimus primo urbs Roma ædificata fuit. Et i eo reges primo: deinde cōsules: postea imperatores maiori ex parte sedem habuerunt: habuitq; etiā teste Liuio libro ab urbe condita tertio: ædes Vani ducis Fundani: quæ Vani prata diruto ædificio publicatoq; sunt appellata: & in bello macedonico dixit idē Liuius. M. Iunius brutus ædē magnæ matris deū in palatio dedicauit: & ludos ob eā dedicationē factos megalesia appellatos. Et. i viii. de secūdo bello punico: matrem inquit magnam deum a græcia aduectam in ædē uictoriæ q̄ est in palatio ptulere: fuit ēt in palatio teste Pli. li. natu. histo. primo: phanū febri dicatū: & li. xii. dixit fuisse in palatio tēplū qd' fecerat Diuo Augusto coniunx Augusta. Q d' deinde incendio cōsumptū fuit. ut uidimus i dictiōe cinamomū. Et ut refert Suetonius. C. Calicula super tēplū Diui Augusti ponte transmisso palatiū capitoliūq; cōiūxit. Cuius & reliqas quas dā adhuc cōspicere libet. in eodē teste Suetonio Cæsar Augustus templū Apollinis in ea parte excitauit quā fulmine ictam sedari adeo haruspices pronuntiarēt: addit porticus cū bibliotheca latina græ-

caq:quo loco iam senior sæpe ẽt senatum habuit decimasq; iudicium recognouit. Vnde ait Iosephus in secundo de captiuitate iudaica.ita q̃ cõuocato ab Augusto Cæsare optimatũ romanorũ amicorũq; concilio in palatii Apollinis templum:qđ priuatum ipsius ædificium admirandis opibus exornatum erat:multitudo quidem iudeorum constitit cum legatis.fecit etiam Augustus teste præfato suetonio quædam opera sub nomine alieno:nepotem & uxoris sororisq;:ut porticũ basilicãq; Lucii & Caii item porticum Liuiæ & octauiæ theatrumq; Marcelli. Sed & cæteros principes urbanos sæpe hortatus est: ut pro facultate quisq; monumentis uel nouis uel refectis:& excultis urbẽ adornarent.Multaq; a multis tunc extructa sunt:sicut a Martio Philippo ædes Herculis & musarum:a.L.Cornificio ædes Dianæ ab asinio pollione atrium libertatis:a mimacio Planco ædes Saturni:a Cornelio Ballo theatrum a Statilio Tauro amphitheatrum.a.M.uero agrippa complura & egregia.Cælius uero mons Varrone teste a Cælio lubennio duce nobili:qui cum sua manu dicitur Romulo uenisse auxilio contra Latinũ regem nomen sumpsit:in quo ut puto:uel habitauit uel sepultus fuit.Et ut testatur Liuius libro primo fuit urbi additus:quo tempore Tullus Hostilius albam euertit & albanorum familias Romam duxit. Et quo frequentior habitaretur eam sedem regiæ cœpit:ibiq; habitauit.Et subdit:curiã fecit quæ Hostila usq; ad patrum nostrorũ ætatem appellata est:Et infra dicit albanos eum incoluisse montẽ Suetonius scribit Vespasianum imperatorem in eo monte templũ Diui Claudii ædificasse:Et Iulius capitolinus i gestis tetrici tyranni:tetricorũ igt domus fuit in monte Cælio contra lysium metelinũ & fuerũt Faun. Veneris & Cupidinis:aliorũq; deorũ ædes:aræ & templa in cælio monte & teste Sexto ruffo in descriptionibus suis fuit macellũ magnũ antrũ Cyclopis lupanaria cohortes quinq; uigiliũ castra pegrina spoliariũ & armamentariũ.Nunc ẽt medio in eius dorso binæ aquæ ductus formæ sumptuosissimi supbissimiq; operis cõspiunt. Quarũ una cubitales detinet litteras Antonii Caracallæ: quæ designãt eam ab illo in capitoliũ esse deductã:altera a Claudio in palatinũ:ut tituli marmorea tabula icisa iuxta xenodochiũ lateranense demonstrant in extremo eiusdẽ montis basilica iã est lateranẽsis:quæ sic quoq; cognominata est.quia i lateranẽsiũ nobilissime gentis ædibus extructa fuit. Vnde Hieronymus ad marcellam induit. Quis credat mulierem nobilem & potentem i domibus laterani:q̃ neroniano truncatus est gladio publice pœnitentiã ægisse.De quo sane laterano Corneliũ Tacitũ locutũ existimo in uita Neronis:cũ ait proximam necem Plantii laterani cõsulis designati Nero adiungit adeo propere: ut non amplecti liberos non illud breue moræ arbitriũ permitteret.Et Iulius capitolinus de.M. Antonio dicit:Educatus est i eo loco i quo natus in domo aui sui iuxta ædes laterani:nõ lõge ab hac basilica alia est sanctæ Crucis in Hyerusalẽ ab Helena flaui Constanti.matrẽ cõstructa:eo scilicet loco teste Petro bibliothecario:ubi templa erant Veneris & Cupidinis simul iuncta: Videt adhuc illi ppinquũ amphitheatrum semidirutum:quod Statilii. Tauri maiores nostri appellauere.Ex parte uero qua ad patinum cælius uergit:ædes fuerunt paterne beati Georgii:in quibus ille monasterium superstruxit.Exquilini autem montis eo quo omnium maximus est longam posuit Varro nominis expositionem. Et in multis partibus Varronis etiam ætate obscurati. Sed quæ ad rem faciunt:hæc pauca sunt. Secũdæ inquit regionis exquiliæ:alii eas scripserunt ab excubiis regis dictas:alii ab eo q̃ excultæ a rege Tullo essent & infra exquilliæ duo montes habiti. Verum ut iam prospicere ualeamus:Celebrior pars illa fuit quæ a foro Traiani & turribus quas comitum & militiæ appellant:incipiens per montem cui caballo nunc nomen est:ad thermas usq; dioclitianas protenditur:& in portam desinit quam supra exquilinã diximus:& quæ iam sancti Laurentii nominatur. Altera uero pars collis uia intersecatur:quæ patricii uicus dicitur.Et super hac parte ecclesia est celeberrima Sanctæ Mariæ maioris:alii.S. Viti in Macello adusq;.C.Marii trophæa:& ultra protenditur. Dirimiturq; a Cælo monte per uiam:quæ porta neuia usq; ad amphiteatrum:q̃ colloseum uocamus reducitur:fuerunt igitur in exquiliis ædificia q̃ plurima & admiranda:& primo a turri militiarum ascendentes cernuntur ruinæ thermarum quas & Constantini statuis illius fuisse coniectos:& usq; in domum prosperi cardinalis de colũna uiri in toto orbe clarissimi declinare conspicimus de quibns Apollodorus & Ammianus mentionem fecerunt. Cernunt & illic ingẽtes seminudorũ senũ marmoreæ statuæ:iuxtaquẽ locum uicus est.q̃ cornelior dicit:ubi illorũ ædes fuisse putamus pximo ab inde hac pene cõtiguo loco cõspiciunt caballi marmorei igẽtes cũ uiris seminudis lora tenẽtibus miro artificio cõpacti. Quorũ unꝰ opus Praxitellis latinis litteris iscribitur: Alter Phidiæ. Quos teste Sexto Ruffo Tiridates armeniorũ rex Romã portauit Quẽ uẽturũ Nero ut laute acciperet theatrũ Põpei unius diei opera totũ inauratum esse.Cornelius tacitus & Pli. rettulerũt Hic enĩ rex ut diuersi alii ex asia græcia aliisq; locis multas tabulas & plura signa clarissimorũ artificum: Romã detulerũt:ut nõnulli auctores & maxime Pli.attestat. iuxta hunc locũ turrim illã fuisse nõnulli asserunt:ex qua Suetõius Neronẽ scribit urbis incendiũ spectasse:& scænico habitu Troiæ icendiũ decantasse:inde non lõge aliæ sunt Dioclitiani thermæ:ædificiũ qppe pulcherrimũ & admirandũ. in eadẽ exqliarũ pte uico patriciithermæ fuerũt nouatianæ:ut ostendit Damasus i uita Pii romani põtificis quẽ sanctæ Praxedis rogatu ecclesiã sanctæ Pudẽtianæ sororis suæ supra thermas nouatiana ædificasse scribit:similit i gestis beati Laurẽtii legimus monasteriũ sub suo noie i pane & perna i thermis olympiadis ædificatũ fuisse.Fuerunt & in alio exquiliarũ colle trophæa.C. Marii decibris atq; teutonis:quæ nũc ultra sãctũ Vitũ in macello cernunt & cimbria uocant. De quibus ac eorũ deriuatione in dictiõe trophæũ uidebimus:cernunt & diuersorũ ædificiorũ spectandæ insignesq; ruinæ inter ꝗs adhuc inte

gros fornices conſpicimus:quos uulgo galluci thermas appellãt. Et ut quidã nimiũ curioſi diuinãt:fuit ibi inſignis illa baſilica.quã Suetonius ſcribit. C. Cæſarẽ Cato & Lucio nepotibus extruxiſſe.idq; ex p̃fato Gallucii noie interp̃tari uoluerunt:fuit in eodẽ colle macellũ:cuius uerbi hãc Varro expoſitionẽ affert. Oia poſtq̃ contracta in unum locũ quæ adiectũ pertinebãt:& ædificatus locus macellũ appellatus:ut quidam ſcribunt qđ ib fuerit hortus:alii qđ ibi domus fuerit:cui cognomen fuit macellũ:q̃ ibi publice ſit diruta:& in qua ædificatũ hoc qđ uocẽ macellũ:nec unicũ hoc in loco Romæ fuiſſe Macellum puto:ſed & per alia diuerſa urbis loca. Vnde & iuuenalis in ſatyra Atticus eximie inquit.

Multos porro uides quos ſæpe eluſus ad ipſum. Creditor introitum ſolet ſpectare macelli

Et quibus in ſolo uiuẽdi cã palato eſt. Sed iuxta exquiliaq; macellũ eccleſia cõſpicit ſancti Viti quæ dicitur in macello:cui cõtiguus eſt triũphalis arcus:quẽ litteræ adhuc ſtantes indicãt cõpoſitũ honori Galieni ipatoris fuit.& teſte Pli.li.i.natu.hiſto.in exquiliis ædes malæ fortunæ:& ædes erãt nepotis Plinii ut ex epiſtola de morte Martialis apparet. Quin & alia pene innumerabilia quæ oia peruſtigare lõgũ eſſet & impoſſibile. Sed nũc de quirinali & uiminali ꝓſequimur:quos ob puitatẽ Varro colles & nõ mõtes appellat:dicens tertiæ regioni colles q̃q; ab deoq; phãis appellari:e qbus nobiles duo colles:uiminalis a ioue uimineo:cuius ibi araæ ſũt:collis quirinalis a Quiriní phão. Sũt qui a qritibꝰ qui cũ taciocuribus uenerũt romã:qđ ibi habuerint caſtra:hos duos colles ſcribit Liuius in primo ab urbe Seruiũ regem addidiſſe cũ amplificãdæ urbi animũ addidiſſet:deinceps auxiſſe exq̃lias inibiq; ipſum ut loco eignitas fieret habitaſſe:aggeris foſſa & muro circundediſſe urbem:ſane qđ a porta flumentana uſq; ad collinã cõtineẽ:ad q̃rinalẽ ptinere dicũt:q̃ paruo quoq; iteruallo ob ædificioq; ruinas a uiminali diſcernit. Qui uſq; ad thermas dioclitianas ꝓtendi dicit. Veq; in colle uiminali:& ſi plura fuerit ædificia nihil tamẽ aliud certũ cõperi:q̃ tres in illo ſpecioſiſſimas totius urbis domos fuiſſe. De qbus Pli.li.xv.na. hiſto.ſcribit:ut.M. Craſſi oratoris unã:aliãq; præſtantiorẽ. Q. Catulli illius qui cũ C. Mario cibros fudit.ac poſtea capitolii tegulas ĩaurauit:ipſumq; capitoliũ ſpoliis cimbricis adornauit. Tertiã ambarũ pulcherrimã. C. aquilii equitis romani:quæ clariſſimũ fecit iuris ciuilis ſcientia:ipſeq; fuit quẽ. M. Cic. in officiis dicit legẽ de dolo malo tuliſſe:cuiuſq; ad legem aquiliã extãtium adhuc legum titulus annotatur. Fuerunt & in illo:ut nonnulli putant ſaluſtiani horti:quoq; reliquias obſtupendas deſigant a porta uiminali in collinam:& ad ſanctam uſq; Suſanam extendi putant:in colle uero quirinali dixit Liuius in bello macedonico ædem fortunæ primogenie fuiſſe:quam primo bello punico uotã Cneus Domitius prætor urbanus dedicauit. Fuerũt & nõnulla alia quæ pauloante:cum de collina porta loqueremur nominauimus. Et hæc de collibus urbis dicta ſufficiãt. Nunc ad canipũ martiũ tranſeuntes qui ſic quoq; a Liuio deſcribitur in.ii.ab urbe:ager tarquinoq;:qui inter urbem & Tyberim fuit conſecratus Marti:martius deinde campus fuit ea liuii uerba nonnulli acutius conſiderantes: quicquid ꝓpe capitoliũ & thyberim interfuit:campũ martium fuiſſe dixerũt. Cum eo tempore urbs ad capitoliũ aut parũ citra finiretur. idẽ Oui. luturnæ ædem deſcribẽs oſtẽdere uideẽ:quam ea in parte fuiſſe dicit:q̃ campus martius uirginea ambiẽ aqua:ait enim Te quoq; lux eadem turni ſoror æde recæpit. Hic ubi uirginea cãpus obiẽ aqua. Cõſtat autẽ uigineã aquã p qrinalis collis cauernas campũ olim martiũ:q̃ nũc triuii regio dicit illabi. Nam ea ſola aqua iam urbẽ Romã ex exteris ingrediẽ. Quã teſte Suetonio. M. Agrippa prius induxit. Deinde a Tiberio Claudio inſtaurata fuit:ut titulus in marmore exciſus indicat. q talis eſt Tiberius claudius Druſi filiũs Cæſar Auguſtus ductus aquæ uirginis deſtinatos p Cæſarẽ fũdamẽtis nouos refecit ac reſtituit:habuit olim cãpus martius ædificia plura & admirãda. quoq; p uule ruinæ adhuc reſtantes ad miraculũ reſpiciunt. Nã in ea parte qua depreſſior erat naumachia fuit a Cæſare cõſtructa. Poſt quẽ Auguſtus ſexto cõſulatu mauſeolũ iter uiã flãmineã & thybridis ripas cõſtrui fecit. opus ſane in toto orbe admirãdũ. ita ut Suetonius & alii nõnulli ſcriptores æternũ ut puto: iudicãtes deſcribere neglexerit. Solus ex his quos legere ualui Caſſidorus ultimꝰ de rebus his ſcriptor: & qui illũ itegrũ uideat talia refert. Auguſtus mũdi dominus ad potentiã ſuam opus extollẽs in cãpo martio mirandã erexit romanis fabricã:& moles extendens immẽſas firmiſſimis ſtruxit montibus ubi magnaq; req; iudicia clauderentur. Biſſena qppe hoſtia ad duodecĩ ſigna appoſuit. Et ifra dixit duos in cãpo martio fuiſſe obeliſcos:interpretationẽ ægyptiæ philoſophiæ cõtinẽtes Pli. uero. xxvi. natu. hiſt. li. Sic quoq; ſcripſit:is obeliſcus qui eſt in cãpo martio centũ & decẽ pedũ eſt a Meroſi deinſcriptus cui Diuus Auguſtus mirabilẽ addidit uſum ad ſolis umbra dephẽdẽdas:dierũq; ac noctiũ horas coſtruxit & idẽ in campo martio iuxta thyberim porticũ:q̃ teſte iulio capitolino in uita ultimi cordiani mille pedum quingentorum erat:& ex oppoſito aliam ſimiliter mille pedum æqualiter diſtantes ad ſpatiũ pedum quingentorum frequentatum undiq; uiridanti lauro myrtoq; & buxo & in medio ſtratum breuibus colũnis altrinſecus poſitis ad pedes mille:q; eſſet deambulatorium:ita ut in capite eſſet baſilicum pedũ quingentorum. Cogitauerat ꝓterea eodem iulio teſte cũ Myſithio ut poſt baſilicũ thermas æſtiuas ſui nominis faceret:ita & ut hyemales in principio porticus poneret ſuoq; uſui eſſet. Erat & ſimiliter in campo martio locus alius quem ecuria:alii equiria uocitabant:de quo. M. Varro ſic ſcripſit:ecuria ab equorum curſu dicuntur. Eo enim die ludis currunt in martio campo:hæc ille. Nam & locus ludoq; & dies quo agitabant:ecuria dicebat:de quo Ouidius circa finem ſecundi libri faſtorum inquit.

Iamq; duæ reſtant noctes:de menſe ſecundo Marſq; citos iunctis curribus urget equos.

Ex uero poſitum permanſit ecuria nomen.

Quæ deus i cãpo pſtitit ipſe ſuo. Vnde & nũc quoq; in cãpo martio: & adhuc eccleſia cõſpicit q̃ ſãctæ Mariæ in ecuria uocitat. Erat & tẽplũ iſidi: de quo uidimus i dictiõe Oſiris. fuit ẽt in cãpo martio: & adhuc cõſpicit colũna intrinſecus cochlea: & extrinſecus multiplicibus rer̃ geſtarũ ſculpturis elaborata: honorioq; Aurelii Antonii Pii teſte Sexto Ruffo dicata. Cui⁹ ipatoris magno in illa talis cõſpicit: qua lẽ i antiqs numiſmatibus cernet cõſueuimus: iuxta hãc colũnã ut multi uolũt comitia: cẽturiata roma ni populi fiebãt quãdo. ſ. tribus ad ſuffragia illic redẽda citabant. Q d̃ ueriſimile eſſe uidet: cũ tumulus ſit poſt eã uerſus occidẽtalẽ plagã: q corrupte hodie accæptor̃ dicit: ab antiqs citator̃ mons uocabat hoc eſt eor̃ q poſtq̃ citati ſuffragia intra ſepta cõtulerãt: ne laturis ſe denuo imiſcerẽt ab aliis ſeparabã tur: & p põtẽ qui ab ſeptis uſq; ad tumulũ cõducebat diſcedere cõſueuerãt. De quo põte Suetonius in uita Cæſaris: ubi de cõſulis cõiurator̃ in Cæſarẽ diſſerebat: inquit primũ cũctari: utrũ ne in cãpo mar tio p comitia a tribus ad ſuffragia uocãtẽ ptibus diuiſis ponte deiicerent. Nã teſte eodẽ Suetonio im patores nõnunq̃: ut unus de populo ſuffragia dabãt. Ait. n. de Auguſto in illius uita: quotiẽs magiſtra tuũ comiciis interfuiſſet tribus cũ cãditatis ſuis circuibat: ſupplicabatq; more ſolemni: ferebat & ipſe ſuffragiũ i tribus ut unus e populo. hæc ille Comitii uocabulũ: ut quidã ferũt: & loco actui cõmune fu it hoc eſt a cõmunitate ubiq; dictũ eſt: Nõnulli uero alii cõitiũ in ſingulari locũ eẽ dixerũt ppe ſenatũ quo ire eq̃tibus romanis: & populo romano licebat. Comitia uero in plurali actionẽ eſſe creãdor̃ ma giſtratuũ: Vñ & iuxta palatiũ cõmitiũ fuiſſe. & Varro & Plutarchus oſtendere uident: ait. n. ſic Plutar. in uita Romuli. Quo ambo duces Romulus. ſ. & Tatius ad pcuciendũ fœdus cõuenere. huiuſq; cõmi tiũ uocãt Nã cõſtat eodẽ Plutarcho teſte eo in loco fuiſſe: ubi ſabinæ patrũ & uiror̃ aios conciliauere Sed clari⁹ id Varro demõſtrat: ait. n. ante curiã hoſtiliã roſtra ſub dextra huius cõitio locus ſubſtruct⁹ hæc illius uerba: ex quibus & his q̃ ſupra narrauimus cõſtat eũ locũ ad radices Palatini fuiſſe: qd̃ comi tiũ in ſingulari uocabãt: in quo forte priuatiora ſuffragia impẽdi cõſueuerãt. Nã ait ſic quoq; Gellius in decimoqnto: noctiũ atticar̃: in lib. Lælii fœlicis ad Quintũ mutiũ primo ſcriptũ ẽ. Labeonẽ ſcribe re calata comitia eſſe: quæ p collegio põtificũ habent: aut regis: aut flaminũ inaugurãdor̃ cã eor̃ aũt alia eẽ curiata: alia cẽturiata. curiata p lectorẽ curiatũ calari. i. conuocari: centuriata per cornicinẽ. Et ſubdit in eodẽ Lælii fœlicis libro. Hæc ſcripta ſunt: is qui nõ uniuerſũ populũ: ſed partẽ aliquam adeſ ſe iubet: nõ comitia: ſed conciliũ edicere debet. Tribuni autem neq; aduocant patritios: neq; ad eos re ferre de ulla re poſſunt. ita ne leges quidẽ ppie: ſed plæbiſcita appellant: quæ tribunis plæbis ferenti bus accæpta ſunt. quibus rogationibus ante patricii nõ tenebant: donec. Q. Hortenſius dictator eã le gẽ tulit: ut eo iure quod plæbs ſtatuiſſet oẽſq; quirites tenerent. item in eodẽ libro hoc ſcriptũ eſt. cum ex generibus hoium ſuffragiũ ferat: curiata comitia eſſe: cũ ex cenſu & ætate centuriata cũ ex regiõi bus & locis tributa. Centuriata autem comitia itra pomœriũ fieri nephas eẽ quia exercitũ extra urbẽ imperari oporteat: intra urbẽ impari ius nõ ſit. ppea centuriata in cãpo martio haberi: exercitũq; ipe rari pſidii cã ſolitũ: qm̃ populus eſſet id ſuffragiis ferendis occupatus. hæc ille. Ex quibus id quoq; intel ligi poteſt: q Liuius in. ii. ab uebe dixit. patres in cõciõe: quæ pãnũ durauit: effugere nõ ualuerũt. Q uĩ Volero ex plæbe tribunis reficeret. Cũ rogationẽ tulerit ad populũ ut plæbei magiſtrat⁹ tributis comi tiis fierẽt. Nam nõ ſolum tribus quinq; ex his: quæ romæ eſſent: ſiue intra mœnia ſiue in ſuburbanis: & agro cõplexæ: ſed par ppe nũerus ex italia ad ferenda ſuffragia comitior̃ tẽporibus cõfluebãt. Vñ & ſuetonius in Auguſti uita: ſic inquit. Vrbe urbaniſq; rebus adminiſtratis italiã duo de uigiti coloniarũ numero deductar̃ refrequentauit: opibuſq; ac uectigalibus publicis plurifariã inſtruxit ẽt iure ac di gnitate urbi quodãmõ p parte aliqua adequauit: excogitato genere ſuffragior̃: quæ de magiſtratibus urbicis decuriões colonici in ſua quiſq; colonia ferent. Et ſub die comitiorũ obſignata Romã miteret Quæ oia Aſconius Pædianus Ciceronis orations exponẽs lõgo proceſſu explicauit. Et cũ præter il las duo de uiginti colonias pluribus aliis italiæ ciuitatibus ferendi ſuffragia ius fuiſſe oſtenderit: infra ſubdit. Cn. Põpeius Strabo pater. Cn. Põpei magni trãſpadanas colonias nõ nouis colonis iſtituit ſed ueteribus in colis manẽtibus ius dedit latii: ut poſſent habere ius qd̃ cæteræ latinæ coloniæ: ideſt ut pe tendi magiſtratus iure ciuitatẽ romanam adipiſcerent. Hæc illius uerba: quæ ad comitior̃ intelligen tiam dicta ſufficiant: iam de roſtris: quæ dixit Varro ante curiam hoſtiliã fuiſſe uidendum eſt: de q̃bus Liuius in. viii. ab urbe loquens ait. Naues antiatum partim in naualia ſubductæ partim incẽſæ: roſtriſq; ear̃ ſugeſtum in foro extructũ adornari placuit. Erant ergo roſtra in foro locus ad palatini radices. Vnde ad populũ loqui plurimum conſueuerant: & a roſtris nauium ſic quoq; cognominatus. ideo ait Seruius ſuper. viii. ænei. Romanũ for̃ eſt: ubi nũc roſtra ſunt. Præter hæc Varro locũ aliũ eſſe dixit ẽt nõ lõge a comitio qui græcoſtaſis uocitatus fuit: dicens ubi nationũ ſubſiſterent legati: q ad ſenatũ: eſ ſent miſſi: hic græcoſtaſis a parte. ut multa dictus eſt: hoc ut puto intelligẽs q̃ graeci cũ inter cæteros ad ſenatũ miſſos ob philoſophiã: & oratoriã digniores eẽ uiderẽtur a legator̃ parte hoc ẽ ab ipſis græ cis locus ubi oẽs ſubſiſterẽt legati græcoſtaſis dictus eſt. & ſubdit Varro de loco alio qd̃ ſenaculum: uo cabant dicẽs: Senaculũ ſupra græcoſtaſim ubi ædes Concordiæ & baſilica optima ſenaculũ uocatum ubi ſenatus. aut ubi ſeniores conſiſterent: hæc ille de quo Valerius maximus in. ij. li. meminit cũ dixit. Antea ſenatus aſſiduã ſtationẽ eo loci peragebat qui hodie ſenaculum appelatur. Et puto ædem Con cordiæ non longe a lacu curtio in eodẽ palatino fuiſſe. cum ſupra idem ipſe Varro rettulit Curtium ut rapidore curſu in hiatum ſe præcipitaret a cõcordia mouiſſe: hoc eſt a loco: Vbi poſtea Cõcordiæ

templum fuit namq; aliam Concordiæ ædem fuisse puto: quam Ouidius in primo fastorum libros a Liuia germanici mre ædificatã rettulit cũ ait ad germanicũ. Hãc tua cõstituit genitrix & rebus & ara. Templaq; fecisti quæ colis ipsa deæ. Quam a Tiberio imperatore dicatam Suetonius scripsit. Qui longe post Ciceronem ad quem Varro de lingua latina scripsit. Fuit & similiter in radicibus palatini tẽplum iouí statorí. a Romulo uotũ bello sabinorum eo. s. in loco ubi romani precibus Romuli. ac pudore cõmoti pugnãdi cõtra sabinos animos & audaciã recuperarũt: atq; eo in loco primũ steterũt. Fecerat: & similiter non longe a tarpeia templũ Romulus iouí feretrio: ubi quercus erat pastoribus sacra quem teste Plutarcho in uita Romuli sic appellauit ob illata uulnera in acronem regem ceninensium quem singulari certamine interemat. Nam ut ait plutarchus latini uulnus infere ferire dicunt.
Cuius exuuias mãibus propriis ipse romulus deportauit: & sacram pastoribus quercum deposuit: ubi ab eo constructo templo romani duces ut idem plutarrhus pergit nõ nisi de singulari prælio cæsis hostiũ ducibus ferebãt spolia quæ uocabant opima uel ab ope ut dixit Varro uel ab ope: ut existimat plutarchus cũ sit opus egregiũ ac clarissimũ ducẽ belli parẽ sibi ductorẽ supare. uñ Vir. i. x. aut spolis ego iam raptis laudabor opimis. Quod quibus romanis ducibus contigerit uidimus in dictiõe Acron. Fuerunt & alia Romæ loca ab nostris auctoribus nominanter expressã ut carine subura tabernola uia: sacra de quibus aliquid loqui Varrone duce uisum est hic lib. iiii. de lingua latina innuere uidetur plnũ illud quod inter Marii trophæa & lateranense palatiũ inter iacet tabernolã regionem cognominatam fuisse. A qua uult Varro carinas icipere & in uiam sacrã desinere ita ut ea loca ubi nunc est ecclesia sancti Petri ad uincula & uastissime ruine: quæ cõtra amphitheatrum colossei adhuc cernũtur subcarinis teneant quæ ẽt sic quoq; ab inhabitantibus & tabellionibus nominant. Quin & ibidẽ ex quibusdã inscriptiõibus ueterẽ curiã fuisse coniectamur in qua augures sedẽ habentes inaugurari cõsueuerant. De qua Varro curiæ inquit duoꝝ generũ ubi curarent sacerdotes: res diuias ut curiæ ueteres & ubi senatus humana ut curia hostilia: & aliã in loco idem Varro curare a cura dictum & cura quod cor urat curia ubi senatus rempublicã curat. Et illa ubi cura sacrorũ publica at uia sacra a curia ueteri incipiens secus amphitheatrum colossei ad septẽtrionẽ plagã uergens subtus Titi & Vespasiani arcus: usq; ad pximam capitolii arcẽ perducebat. Et inde dictã dixit Varro: quod per eam ab arce idest a capitolio ad augures sacra quot mensibus ferebantur. Et subdit sacre uiæ partẽ solã tunc fuisse uulgo notam quæ est a foro eunti primo cliuo. Vnde ait Liuius in secundo ab urbe uicus Rome erat: qa uia sacra dicebatur. Et Horatius in primo sermonum ibam forte uia sacra sicut meus est mos. Quare & recte Petrus bibliothecarius scripsisse uidetur. Fœlicẽ summũ potificem eo nomine tertium fecisse ecclesiam sanctorum Cosmæ & damiani. u. a. sacra in templo Romuli in hac quia iuxta forum romanum erant fructus & poma uenditabantũr: dicente Ouidio in primo de arte amandi.

Rure sub urbano poteris tibi dicere missa.

Illa uel in sacra sint licet empta uia: in huius summo teste Liuio posita fuit equestris statua in honorẽ cloliæ. Virgilius. i. insidens equo Suburam uero inde dictam Varro affirmat quod sub muro terræ carinarum fuerit. Et subdit subura iunius scribit ab eo quod fuerit sub antiqua urbe. Cui testimoniũ potest esse quod subest loco qui terreus murus uocatur. Quare ait iuue. in quinta satyra de tyberino quodam ignobili pisce: & solitus mediæ cryptam penetrare suburæ.

Nam tota adiacens regiuncula ab ea crypa quæ usq; in tyberim protendebatur subura cognominata fuit unde: & petrus bibliothecarius dixit beatum gregorium consecrasse gothorum ecclesiam quæ est in subura sub nomine uirginis Agathæ. Et ut scribit Suetonius in uita cæsaris habitauit primo iulius Cæsar in subura modicis ædibus. Post autem pontificatum maximũ in sacra uia domo publica. Et plini. li. xix. Cæsar inquit dictator totum forum romanum uiamq; sacram ab domo sua in cliuum usq; capitolium in munere gladiatorio linteis contexuit. Fuitq; ea domus quam Octauianus Augustus teste Suetonio sumptuosæ nimis a Liuia ornatam ad solum usq; dirui fecit in cuiusq; area porticus liuia cognominata postea structa fouit De quo Ouidius libro fastorum.

Disce tamen ueniens ætas ubi liuia nunc est.

Porticus immensæ tecta fuisse domus: ad quam deinde porticũ teste Plinio Vespasianus pacẽ suã ædificauit. Erat & nõ longe a subura: & carinis pagus dictus succusanus. Cuiꝰ tertiã litteram nõ cũ. b. sed cũ. c. scribẽdã dixit uarro qa eo dictus ẽ q; succurrit carinis erat & ĩ sup romæ sub capitolio ad eã partẽ q; in lucili septimi seueri arcũ triũphalẽ cõuersa ẽ nõ lõge a foro boario uicus q; iugalis a iugis boũ q; inibi fieri cõsueuerãt cognomiatus ẽ. De quo Liui. in li. macedonico inquit. Saxũ ingẽs ex capitolio ĩ uicũ iugariũ, pdidit: & multos oppressit. Legimus & in liuio li. tertio ab urbe de equimelio: q; cum. æ. diphthongon ĩ prima scribit qd Romæ fuerit. nã cũ factã cedẽ Spurii Melii ex equestri ordie ob regnũ cõcupitũ scripsisset addidit nec satis est eius sanguine expetitũ nisi tecta parietesq; intra q; tantũ amẽtiæ cõceptũ eẽt dissiparẽt bonaq; cõtracta pcis regni mercãdi publicarẽt iussere ita. q̃stores: uẽdere ea bõa atq; in publicũ redigere. Domũ deinde ut mẽoriæ area eẽt oppresse nepharię spei dirui ex tẽplo duxerũt id æquimeliũ appellatũ est itaq; uarro in quarto de lingua latina. A equimelium quod æquata Melii domus pualicũ quod regnũ occupare uoluit. Et subditis locus ad busta gallica quod roma recuperata gallorum ossa: qui possiderant urbem ibi coaceruata ac conspecta sunt. Sed iam de uelus quæ in plurali: & singulari efferuntur: uidendum est de quo Liui. in Secundo meminit ab urbe cũ de

Valerio Publicola primo eum Bruto consule loqueretur. Quod ædificabat in summa uelia alto: & munito loco domum ut arcem in expugnabilem quam ob suspitionem regni demolitus in infimo cliuo reædificauit. De qua Varro cum palatium a balatu ouium descripsisse inquit huic germalium: & uelias coninnxerunt. Et infra subdit Veliæ unde essent plures accæpi cás in quibus cum ibi pasto res palatini ex ouibus ante tonsurã inuẽtam uellere lanam sint soliti: quasi dicata a uellẽdo uelią collẽ quendã dictũ qui cũ germalio allo colle palatio per aggeres coniunctus fuit. De insula uero quæ i medio thybridis inter urbẽ & ianiculũ adhuc cõspicit scribit Liuius in secundo ab urbe postq̃ consecratus Martii Tarquinioꝝ cãpus fuit forte ibi tũc seges farris dicit fuisse maturæ messis quẽ cãpi fructũ: quia religiosum erat cõsumere desectã cũ stramento segete magna uis hoium simul immissa corbib⁹ fudere in tyberim tenui fluentẽ: aqua ut mediis caloribus solet: ita uadis hæsitãtis frumẽti aceruos sedisse illitos limo ide insulã paulatim: & aliis q̃ refert temere flumẽ eodẽ uectis facta. Postea credo addítas molles mãu: & adiusũ: ut tã eminẽs ara firmaq̃ tẽplis quoq; ac porticibus sustinẽdis ẽet: hæc ille. Ea ãt in ísula duo fuere tẽpla Iouis & Aesculapii nepotis ex phœbo. De qb⁹ Ouid. li. fasto. i. inquit

Quod tamẽ ex illis licuit mihi dicere fastis. Sacrauere patres hoc duo templa die.
Accepit phœbo nymphaq̃ coronide natum. Insula diuidua quã premit amnis aqua.
Iuppiter in parte est cœpit locus unus utrunq̃. Iunctaq̃ sunt magno templa nepotis auo.

Insuper & de ærario romão uidẽdũ est. De quo Macrobius in saturnalibus lib. i. scribit. romani ædem Saturni ærariũ eẽ uoluerũt qđ tpe quo italiã icoluit ferẽ in eis finibus nullũ furtũ eẽ cõmissũ: Aut qa sub eo nihil erat cuiusq̃ priuatũ. Nec signare solũ aut partiri limite cãpum. Fas erat i mediũ q̃rebãt ut ait Virgi. similiter & festus æraiũ inquit populus romanus in ædẽ Saturni habuit: iõ inqt pfatus Macrobius apud eũ locabaẽ populi pecunia cõis: sub quo fuissent cunctis uniuersa cõia: & in eo etiam teste Seruio sup. ii. geor. reponebanẽ acta quæ suscæptis liberis faciebant parentes. Iuue. in saty. Neuole. Nullum ergo meritum est ingrate ac perfide nullum.

Quod tibi filiolus uel filia nascitur ex me. Tollis enim & liberis actorum spargere gaudes.

Arguměta uiri. Varro li. iiii. de lingua latina: uestigiũ inquit ẽt nunc manet in æde Saturni. Quo dẽt nũc ꝓpter pensarũ trutinã hẽt positã ærariũ ab eo appellatũ. Et fuisse uideẽ in faucibus capitolii. Nã ut ait Seruius sup. ii. ænei. ubi dixit Vir. Sanguie placastis uẽtos & uirgie cæsa. Orestis ossa ab aritia roma trãslata sunt. & cõdita ante tẽplũ Saturni qđ est ante cliuũ capitolii iuxta Cõcordiæ tẽplũ: Vñ Macrobius: hẽt inqt Saturnus arã & ante senaculũ illic græco ritu capite aperto res diuina fit quia primũ a pelasgis. postea ab Hercule ita eã a principio factitatã putãt. Fuit & Romæ locus q pro castris habeatur quẽ primus oium principiũ octauianus augustus instituit nõ alia ut putat rõne q̃ne milites uagi & p urbẽ dispsi rapinis tumultu cõtentiõibus ciuitatẽ redderet iquietã: nã post uictoriã partã de. M. antonio de quo Cleopatra iperio q̃ete potitus iter multa. quæ prudẽtissime egit binã istituit classem. Vnã apud misenũ lucãiæ portũ q̃ italiæ ísulas orãq̃ galliaꝝ maritimã hispãias aphricãq̃ mauritaniasq̃ & septẽtriõalis occeãi plagã tutareẽ. Alterã apud Rauẽnã i loco nũc cãdião i quo postea classense oppidũ fuit. Cuius classis ptes tutarenẽ sinus maris adriatici: illyrici dalmatiæ epiri gratiæ thratiæ põti mæoti dis: & asiæ in nostrũ mare uergẽtii atq̃ ore ægypti necessitatibus subueniręt. Quoꝝ multitudo cũ nõ nũq̃ romæ uocareẽ i ianiculo castra rauẽnatibus. Augus. ipe statuit ex quo regio trãsthybernia ab inde quãdoq̃ urbis rauẽnantiũ dicta fuit. At misenatiũ pegrinoꝝq̃ militũ in cælio mõte castra locauit. post Augustũ Tiberius pniciosissimã libertati romanæ atq̃ ẽt iperio rẽ exorsus est. Nã teste Suetonio castra romæ cõstituit quibus ptoriæ cohortes uagæ ante id tẽpus & per hospitia dispersæ contineren tur. Cuius tyrãnidis fomes locũ habuisse in suburbiis uiæ appiæ ubi nũc ecclesia est sancti Sabastiani nõn ulli cõiectãtur. Et prima hoꝝ tyrãnis in assumptiõe claudii ad imperiũ apparuit ut pcæteris hístoricis iosephus approbatissimus auctor in li. de captiuitate iudaica late descripsit. Et post illũ breuiter Suetonius tetigit in ipsius claudii uita: idẽq̃ in morte Galbæ & nouo Othonis imperio contigisse: & acre prœliũ in circo maximo capitolioq̃ & palatio cũ militibus prætorianis fuisse ostẽdit. Et tandem in tantũ processu ptorianorum militũ auctoritas siue temeritas ut quem uellent imperatorẽ facerẽt: & factũ iperio deturbarent. Vnde Helius Lãpridius in uita Heliogabali arbitriũ uitæ ac necis ipretorianis fuisse ostẽdit ait enim i castris milites precanti prefecto dixerunt se periuros esse Heliogabalo. si & ipuros hoies & aurigas ab se dimoueret: atq̃ ad bonã frugẽ rediret. Scribit & Iulius capitolin⁹ edẽ fuisse iprætorianis castris in quã senatus aliq̃do uocari cõsueuit præsertim cum de ab rogãdo alicui iperio agendũ eẽt. Nãq̃ eo in loco Maximus patri & filio abrogato imperio gordiani duo pater item & filius declarati sunt Augusti. & in uita pupieni & balbini imperatorũ quantũ castra prætoriana urbi offuerint idem Capitolinus ostendit dicens: maximino quidẽ ad bellũ profecto. Romæ ptoriani remãserũt iter quos & populũ tanta seditio fuit ut ad bellũ ueniręt intestinũ. Romæ pars maxima incẽderẽt templa fœdarenẽ omnes plateæ cruore polluerentur. Et infra subdit interea Romæ iterũ seditiões inter populũ & milites ortæ ut nec cũ edicta proponeret. Balbinus audiręt. Veterani se in castra prætoria contulerũt cum ipsis prætorianis quos cæpit populus obsidere. Nec unq̃ ad amicitiam esset reducti nisi fistulas aquarias populus incidisset: idem Iulius eorũdem imperatorum uitæ exitum narrans: hæc in uerba prosequitur: illis contendentibus milites superaruntq̃ eos nudatos ambos uestibus regalibus de palatio cũ iniuriis perduxerunt & per mediã ciuitatẽ ad castra raptare uoluerunt ma

gna ex parte laniatos: sed ubi cõpertũ ẽ germanos ad defensionẽ illoꝝ supuenire ambos occiderunt in itinere medio reliquerũt: inter hæc Gordianus Cæsar sublatus a militibus impator ẽ appellatus augustus. Et idẽ Capitolinus senatusc̃ consultũ inqt de impio. Valeriãi principis optimi in prætorianis castris factũ fuit. Et multa quæ de his diuersis in locis leguntur. Quibus ostendit ꝓtoriana castra grandẽ pestẽ libertati romanæ atq; impio intulisse. pontes ẽt romæ sup tyberim fuisse legimus & uidimus Quoꝝ noia cũ suis causis adhuc satis cõperta nõ habemus. Scribit tñ Liuius in primo ab urbe pontẽ sublicĩũ ab Anco. Mar. constructũ fuisse. Qui teste Pli. ligneus prsus: & sine ferreo clauo prius fuit. ita dispositus contignatione: ut eximerent̃ trabes sine fulturis ac reponerentur. Quod quidem sic facere religiosũ erat postq̃ Horatio Coclite defendẽte ægre reuulsus est. Sed teste capitolino illũ Antõius Pius impator marmoreũ fecit. Hũc eundẽ ipsum esse nõnulli putant qui adradices auentini demolitus aspicit̃. Alii quibus adhæreo eum illum esse uolunt qui nunc sancte Mariæ pons uocitat̃. isq; ad transitum eius temporis urbis cõmodior esse uidetur. Sicq; uel huius uel alterius nomen ignoratur. Nõnulli uero putant eum qui est ad radices auentini æmilium dictum fuisse. Alii illum qui iam dicit̃ pons mollis in uia tyburtina æmilium olim uocitatum asserunt: his aliis superinductus est pons qui iouis insulam urbi coniungit. Quem. Qu. Lepidum: & .M. Curium ædiles struxisse titulus ĩ marmore excisus ostendit. Cũm uero qui ad ianiculum insulam applicat. Valentinianũ superiorem & ualentẽ struxisse similis titulus indicat. Alius fuit qui ad ianiculum etiam & portam aureliam maxime deferebat qui aurelius similiter uocabatur. Cui iam demolito rupto nomen est alius fuit pons triumphalis portæ coniunctus qui & ipse nomen a triumphis: qui per illum agebantur. accæpit. Proximus pons ẽ huic Hadriani castello seu metæ coniunctus qui & sancti Angeli uocitatur: est etiam super flumentanam portam in uia fluminea extra urbem pons alius qui miluius nescio a quo denominatur. Arcus triumphantes fuisse romæ q̃ plurimos & legimus & conspicimus sed quosdam dirutos: quosdam ruinis coopertos: quosdã etiã nouis ædificiolis ab aspectu hoium semotos itegrũ pene illũ cõspicimus q̃ Flauii Cõstantini fuit iuxta amphitheatrũ colossei. Cui talis iscriptus ẽ titulus. imp. Cæsar. Flauio cõstãtino Maximo publici filio Augusto senatus populusq; romanus. Quod istinctu diuinitatis mẽtis. magnitudie cũ exercitu suo tã de tyrãno q̃ de omni factiõe uno tempore iustis rempublicam uultus est armis arcũ triumphis insignẽ dicauit. Aliũ similiter pene integrum Lucii Septimi iuxta sanctum Hadrianũ sub capitolio cernimus: ĩ quo talis stat titulus: imp. Cæs. L. Septimo. M. F. Seuero pio. ptinaci auo patri patriæ parthico arabico & partico adiabenico Pont. max. trib. potestatis. xi. imp. xi. cos .iii. procos. Et. imp. Cæs. M. Aurelio. L. F. Antonio. Augu. Pio fœlic. tri. pont. vi. pcos. P. P. optimis fortissimis pricipibus ob rẽp. restitutã ipiũq; ro. ppagatũ isignibus uirtutibo eorũq; domi foriscq;. S. p. Qu. R. Vidimus & aliũ semidirutũ iuxta palatiũ & tẽplũ pacis in uia sacra in quo. hæc quoq; iscripta. sunt uerba. S. P. Qu. R. Diuo Tito Diui Vespasiãi. F. Vespasião augu. Et licet ẽt i hoc arcu ex uno q̃ dẽ latere ipm Titũ triũphantẽ in curru a quattuor equis ducto cõspicere ex altero uero latere uasa tẽpli & candelabrũ illud ditissimũ septẽ ramorum tanq̃ ante currũ Titi portarent̃ insculpta. De quibus Iosephus libro septimo de bello iudaico describens Titi triumphũ sic ait. Spolia uero alia quidem passim sequebant̃. Eminebant aũt ante duces ea quæ apud hyerosolimã in tẽplo repta sunt Mensa aurea ponderis talẽti magni & candelabrũ similiter quidẽ auro factũ sed ope cõmutato ab usu nr̃æ cõsuetudinis. Nã media quidẽ columna basi hærebat tenues aũt ab eo cannulæ producebant̃ formatæ ad similitudinẽ fuscinæ & in sũmo quæq; lychnis speciẽ fabricatæ erãt numero septẽ septimi diei qui apud iudæos est indicãtes honorẽ uel ut idẽ auctor alibi dixit stellas errãtes significabãt. Et subdit post hæc aũt portabat̃ lex iudeoꝝ nouissima spolioꝝ. Et postq̃ totũ triumphũ describsit ifra subdit. Vespasiãus pacis tẽplũ ædificare decreuit. itaq; mira celeritate & quæ hoium cogitatiões suparet effectũ ẽ magna. ni diuitiaꝝ largitate usus insuper pfectis id picture ac figmẽtoꝝ opibus exornauit. Oia nãq; i illud phanũ colecta sunt ac deposita quoꝝ uiscendoꝝ studio p totũ orbẽ qui ante nos fuerũt hoies uagabãtur quomodo aliud apud illud sitũ eẽ uidere cupientes. Hic autẽ reposuit etiã quæ iudæoꝝ fuerunt instrumenta hic sese magnifice ferens. Legẽ uero eoꝝ & penetraliũ uela purpurea i palatio cõdita seruari p̃cepit. Hieronymus similiter sup iohelẽ: Vespasianus inqt & Titus Romæ tẽplo pacis ædificato uasa tẽpli hierosolymitani & uniuersa donaria in delubro illius consecrarũt q̃d ut subdit græca & romana narrat historia. Est & alius arcus iuxta ecclesiã sancti Georgii: in quo talis est inscriptio imperatori Cæsar. L. Septimo Seuero pio pertinaci. Augu. Arabic. Adiabenic. parth. M. fortissimo fœlicissimo põt. maxi. tri. põt. xii. imp. xi. Con. iii. pr̃i patriæ. Et imp. Cæs. M. Aurelio antõio Pio fœlici. Aug. tri. põti. vii. Cos. iii. P. P. pcos fortissimo fœlicissimoq; principi & iuliæ Augu. matri. Augu. ii. Et castrorũ & senatus & patriæ. Et imp. Cæs. M. Aurelii Antonini Pii fœlicis Aug. parthici maximi britãnici maximi argẽtarii & negotiãtes boarii huius loci deuoti nummi eoꝝ cernimus & arcũ aliũ in macello quẽ supra Galieni ipatoris fuisse dixius. Qui & alios q̃ plures quoꝝ iscriptiões & tituli sũt demoliti. Quidã tñ diuinare uolũt arcũ illũ. q̃ i uia flãminea iuxta ecclesiã beati silуestri. & Laurẽtii i lucina cõspicit̃ Domiciãi pricipis fuisse a quo licet tituli & marmoræ crustæ ablatæ fuerũt in una tñ quæ restat Domiciano eũ sculptũ eẽ uolunt qualis a Suetonio describit̃. Sed tũc sedentẽ dormientemq; & Mineruam quam superstitiose colebat somniantẽ excedere sacrario negantemq; se ultra eum tueri posse: q̃d ex armata esset a ioue. Fecit etiã Claudius teste Suetonio Tiberio marmoreũ arcum iuxta Põpei thea-

trũ decretũ quidẽ oli a ſenatu tñ omiſſũ peregit. Fuerũt & romæ tẽpla phanaq; admirãda: & ſacella pe na inumera ut tẽplũ louis capitolini cũ his q̃ ſupra rettulim⁹: Tẽplum iſidis i cãpo martio ut uidimus in dictiõe Oſiris: cuius reliquas quaſdã porticus & marmoreas colũnas iter Antonini colũnã & pãthe on cõſpici qdã uolũt q̃ phani ipſius magnitudinẽ & pulchritudinẽ aliq̃tulũ argumẽtari uidenť. Nec i de lõge ex antiqs ædificiis tẽplũ ꝓ magna pte integrũ cõſpiciť qđ pãtheon cũ. th. aſpirato ab hiſtori cis: cognominať. Qđ mea quoq; interptatiõe ſummũ deoꝝ idicat: nã πάν denotat oẽ qđ ſane in ſimi libus ſæpe cõperi ad ſummũ ſpectat: & θεῶν deoꝝ: unde ait Pli. li. xxxvi. natura. hiſto. pãteon ioui ulto ri ab aggrippa factũ fuit Dion uero hiſtoricus græcus pãtheon dictũ ait ſiue q̃ i martis Veneriſq; ima ginibus ſub ipſo tẽplo cõſtitutis omnium deoꝝ imagies effictæ erãt ſiue ut potius arbitrari uideť q̃ tẽ plũ ipſũ rotundũ ſit celoq; ꝑ ſimile: & ſic quoq; oĩum deoꝝ habitatio: cẽſeať. Sed qđ ab aggrippa factũ fuerit oñdit ẽt idẽ Pli. in. xxxiiii. eiuſdẽ opis cũ ait ſyracuſanã ſũt in pãtheo capita columnaꝝ poſita ad idẽ titulus in frõtiſpicio tẽpli ſic indicat. M. Aggrippa. L. F. conſul tertiũ fecit deinde ab Hadriano in ſtauratũ fuiſſe Spartianus in eius uita atteſtať. Quin & poſt hanc inſtaurationẽ aliã a. L. Septimo & . M. Aurelio antonio minores litteræ q̃ in eodẽ frontiſpicio legunť idicareuidenť q̃ in eodẽ fuiſſe ẽt ſi mulachrũ Veneris oſtẽdit Macrobius in ſaturnalibus dũ magnitudinẽ eius iunonis deſcribit quẽ i au ribus cleopatra geſtabat. Cuius magnã partẽ ꝑ acetũ conſumpſerat in conuiuio quo . M. antoniũ ſũ ptibus: ſupare cõtendebat. Sed qui ſupfuit uicta regina & capta ægypto Romã delatus diſſectuſq; eſt. Et facta ex una margarita duæ ipoſitæ q̃ ſimulachro Veneris ut mõſtruoſæ magnitudinis cõſpiciť in tẽplo: qđ pãteon dř. Fuit & tẽplũ pacis Veſpaſiãi opus de quo pauloante uidimus. Nec i tota urbe alte rius ædificii ruinæ ſpectabiliores admirabilioreſq; cernũť. Præter hæc & aquæ ductꝰ multiplices & ad mirãdi romæ fuerũt q̃ aquas i urbẽ teſte Frõtino q̃ de his ꝑpriũ librũ ad Neruã iperatorẽ ſcripſit ua rie cõducebãt: quas oẽs. Sextus Ruffus q̃ poſt illũ fuit i deſcriptiõis ſuis uñ uiginti cõnumerat uideli cet troianã: anniã: atticã: martiã: claudiã: cæruleã: iuliã: auguſteã: appiã: alegentianã: ciminiã: Sabatinã Aureliã: dãnatã: uirgineã: tepulã. ſeuerinã: antonianã: alexãdrinã q̃ uel a cõditoribus ut troiana annia martia: & plures alie uel a locis uñ ducunť ut cyminia: uirginea: cærulea & alie nõnulle nomẽ aſũpſere Vir. in. vii. Et cymnicũ mõte laeũ De martia ſic inqt Pli. li. xxxvi. natura. hiſto. dicanť nũc uera æſtima tiõe iuiſa alibi miracula. Qu. Martius iuſſus a ſenatu aquaꝝ amenis ductus reficere nouã a noie ſuo ap pellatã. Cuniculis ꝑ montes actis intra præturæ ſue tempus adduxit. Agrippa in ædilitate ſua adiecta uirginea aqua cæteriſq; corruati atq; emẽdatis lacus ſeptingẽtos fecit hæc ille ob quæ puto ſubiratũ reſpondiſſe Auguſtũ romanæ plebi uinũ petẽti. Cũ apud Suetoniũ ait tot aquas introduxit Aggrip pa gener meus & uinũ q̃ritis. Sed nõ lõge poſt proſequiť Pli. uicit antecedentes aquaꝝ ductus nouiſſi mũ: impendium operis ĩchoati. C. Cæſari & pfecti a Claudio. Quippe lapideã excelſitatẽ oẽs urbes & mõtes æquantẽ ut lauacra impleret curtios atq; cæruleos fontes adductos. Erogata i id opus talẽtũ q̃n quaginta ſexaginta milia. Et ꝓſequiť idẽ Pli. Si quis aquaꝝ abundantiã in publico balneis piſcinis eu ripis domibus hortis ſub urbãis uillis ſpaciaq; ueniẽtium extractos arcus mõtes pfoſſos cõualles æqua tis fatebiť nihil magis mirãdũ fuiſſe in toto orbe terraꝝ. hæc ille quæ ſi quis latius noſcere cupit legat Frõtinũ de aquæ ductibus ad impatorẽ Neruã cuius tẽpore ob aquaꝝ copiã urbe dicit a ueteri ifamia purgatã: q̃ tribus menſibus anni dicebať peſtilẽs. Fuerũt & romæ thermæ theatraq; & amphitheatra: de q̃b⁹ in ꝑpriis dictiõibus uidimus uidebimuſq;. Sed q̃a nõnullis dubiũ ẽ ubi nã fuerit domus Nerõis quæ aurea dicta fuit de illa quæ noſtri auctores ſcripſcere referẽdũ explanãdũq; duximus. De qua pri mũ Suetõius in illius uita ſcripſit domũ dicẽs a palatio exq̃lias uſq; fecit. Quã prio trãſitoriã mox icẽ dio abſũptã reſtitutãq; aureã noiauit. De cuius ſpatio atq; cultu ſuffecerit hæc rettuliſſe. Veſtibulum eius fuit i quo coloſſus cẽtũ uiginti pedũ ſtaret: ipſius effigies tãta laxitas ut porticus triplices militari as hẽret. itẽ ſtagnũ maris inſtar circũſeptũ ædificiis ad urbiũ ſpeciẽ rura inſup aruis atq; uinetis & paſcuis ſiluiſq; uaria cũ multitudie oĩs generis pecudũ atq; feraꝝ i cæteris partibus cũcta auro lita diſtin cta gẽmis unionũq; cõchis erãt cænatiões laqueatæ tabulis eburneis uerſatilibus ut flores fiſtulis & un guẽta deſup ſpargerenť ꝑcipua cœnationũ rotũda quæ perpetuo diebus ac noctibus uice mũdi circũ agerenť. Balneæ marinis albulis fluentes aq̃s eandẽ domũ cũ abſolutã dedicaret hactenus compro bauit ut ſe diceret quaſi hominẽ tandẽ habitare cœpiſſe hæc Suetonius De eadẽ Corne. Tacitus ubi incendiũ romæ deſcripſit ſic inquit. Eo tẽpore Nero antii agens nõ ante in urbẽ regreſſus eſt quæ do mui qua palatiũ & Mecœnatis hortos cõtinuauerat ignis appropinquaret. Neq; tñ ſiſti potuit quin & palatiũ & domus & cuncta circũ haurirenť & infra ſubdit. Cæterũ Nero nixus eſt patrie ruinis extru ere domũ: in qua haud ꝓinde gemmæ & aurũ miraculo eſſent ſolita pridem & luxu uulgata: q̃ arua & ſtagna & in modũ ſolitudinũ hinc ſiluæ & aperta ſpatia & ꝓſpectus. itaq; teſte Plinio in trigeſimotertio naturalis hiſtoriæ apparatus fuit aureæ domus ambiẽtis urbẽ. Et in. xxxiiii. de eadẽ inquit. in aureæ domus Neronis ſolariis aues ex argento mirabili opere ſculptæ fuerũt. Et li. trigeſimoſexto dixit Eam in domum Neronem incluſiſſe ædem fortuuæ. quæ ex lapide pheginide tranſlucens ædificata foribus clauſis claritatem diei intus haberet. Verum hæc domus a ſequentibus deinde principibus di ruta fuit & uaria deſuper ædificia conſtructa: inter quæ amphitheatrum id fuiſſe accæpimus: quod co loſſeum a Neronis colloſſo uocamus: dicente Martiale Hic ubi conſpicui uenerabilis amphitheatri. Erigiť moles ſtagna Neronis erãt in eadem domo ſuper ædificatæ fuerunt & thermæ: dicẽte eodem

Martiale. Hic ubi miramur uelocia munera thermas & reliqua quæ uidimus in dictiõe amphitheatrũ & dictiõe colossus. Nã quia colossus ille Neronis relictus fuit q̃ stabat in porticu domus aureæ & iuxta illũ amphitheatrũ cõstructũ fuit dicta est moles tota colosseum. Ex quo sane Nerõis colosso: ut scribit Helius Lampridius in uita Cõmodi Antonii Nerõis caput Cõmodus abstulit: & suum sup imposuit. ac titulum more solito subscripsit: & certe apud lateranẽsẽ ecclesiã nõ lõge ab amphitheatro caput grãde æneũ ẽt nũc aspicimus qđ Cõmodi fuisse ex numismatũ imagine deprehendimus: ob quod nõ nulli id eẽ putãt quod ipse spurcissimus Cõmodus capiti flagitiosissimi Nerõis subrogauit. Conspicit & hoc tpe moles nõ longe ab arcu constantini & amphitheatro colosseo: hoc est ante beati Gregorii monasteriũ quã a nõnullis septizoniũ ab aliis septodiũ uocari legimus. nã cũ magna ex pte demolita sit tres adhuc i illã colũnarũ ordines inuicẽ sup impositos hoc tempore uidemus. Hãc quoq; molem. Seueri aphri imperatoris ex Helio Spartiano fuisse deprhẽdimus. Ait. n. de illo loquẽs opera eius publica Romæ pcipua extant. Septizoniũ & termæ seuerianæ. Et paulo infra subdit cũ septizonium faceret nihil aliud cogitauit: q̃ ut ex aphrica uenientes suum opus cernerent & mediũ simulachrũ eius locatũ additũ palatinis ædibus: is regnũ arcũ ab ea parte facere uoluisse perhibet: quod ẽt post Alexãder cũ uellet facere ab aruspicibus dicitur esse prohibitus cũ hoc sciscitans non litasset. Iulius uero Capitolinus i Antonii Getæ uitæ q eius Seueri filius fuit nõ septizoniũ. sed septodiũ dixit. Nã de Antonio locutus inquit illatus est maiorũ sepulchro hoc est seueri quod est in uia appia eũtibus ad partẽ dexterã specie septodii structũ quod ille sibi uiuens ornauerat hæc ille. Quæ sane uocabula derluationem græcã detinent ita ut uel septẽ zonarũ ædificiũ fuisse dicat uel septem uiarũ hoc est p illas zonas incẽdium ut iam conspici libet.

Abacus cum. c. exili scribitur fuit teste Herodo. li. historiarum. ii. æthiopum rex qui anisim ægypti regẽ fugauit & illius regnũ quinquaginta annis obtinuit.

Sabyllus cum. y. græco & duplicato. l. scribitur fuit teste Herodo. li. historiarũ. vi. Gelæ urbis siciliæ tyrãnus postq̃. f. interfecit Cleandrum paternei. qui tyrannidem prius septem annis occupauerat.

Sabini cum. i. latino scribitur: fuerunt teste plinio in tertio naturalis historiæ populi in italia a religione & cultu deorum: quasi seuini cognominati. Nam σεβ ουσι. græce dicitur latine colo uel uenero hi teste plutarcho in uita romuli ciuitates fine mœnibus incolebant ut priscam illam lacedæmoniorũ consuetudinẽ referent. Vnde in ea quæ romanæ urbi propinqua sunt colonias deinde deduxerũt tanquã nullũ alium aduersum populũ ob animi magnitudinem pertimescerent ideoq; cũ diceret Virgilius in. ix. Tacioq; seni curribusue seueris inquit Seruius ideo dixit seueris quod cũ filias perderint ceninẽses antemnates. crustumeri: & sabini cæteris primũ quiescentibus soli sabini bella sumpsere. Hi aduersum nonos maritos licẽter plurimũ. scõmatibus iocabantur. Quod lucanus in. ii. tetigit cũ ait. Nec soliti lusere sales nec more sabina. Excæpit tristis cõuitia festa maritus. Et a sabino sabellus deducit: ut Vir. in secundo georgicorum de Italia loquens ait. Hæc genus acre uirum marsos pubemq; sabellam Extulit. & in secundo georgicorũ. Dentesq; sabellicus exacuit sus. item Iuuenalis Mensamq; sabellam.

Sadyattes cum. y. græco & duplicato. t. scribitur fuit Ardyos filii Gigis filius qui teste Herodoto libro historiarum primo post patrem regnauit in lydia. Cuius regno eius filius Aliattes successit.

Sagarus cum unico. r. scribitur est teste Herodoto libro historiarum tertio fluuius phrygiæ. Liuius uero in septimo de bello macedonico fluuium esse dixit gallogræcie qui per phrygiam defluens: & ad berecyntum oppidum pertingens in propontidem tandem influit.

Sais cum. i. latino scribitur ciuitas est in ægypto iuxta hostium quoddam uili quod ab ipsa ciuitate saiti cum cognominatum fuit.

Saiticum cum. i. latino utrobiq; & absq; aliqua aspiratione scribitur. Vnum est ex hostiis nili: ut in dictione sebenniticum uidebimus.

Saliunca cum. i. latino &. c. exili scribitur uoluerunt quidam græcum esse quod minime uerum est: sed latinam habet etymologiam hoc est a saliendo dictum ut ait Pliuius. xxi. naturalis historiæ libro saliuncula foliosa quidem est sed breuis & quæ necti non possit radici numerosæ coheret herba uerius q̃ flos & quæ manu compressa facile condensatur de qua Virgilius meminit in bucolico puniceis humilis quantum saliunca rosetis.

Salamin cũ unico. l. &. i. latino scribit̃. & salamis etiã dici põt atq; salamina: sed uerius ī. n. definit: q; retinet in obliquis quẽadmodũ attis & attin delphin & delphis: eleusin & eleusis. Est ergo salamin insula in euboico mari cõtra athenas sita: urbẽ retinẽs sui nominis in qua Telamon Aiacis & Teucri pater regnauit. Sed cũ reuerteret̃ Teucer a bello troiano nec de inimicis aiacis teste iustino ultus fuisset a pre expulsus cyprũ prexit: ibiq; urbẽ aliã salaminã cõdidit. De qua Hora. in primo carminũ meminit. Nil desperãdũ teucro & duce & auspice teucro. Certus enim promisit Apollo ambignã tellure nona salamina futurã at de priori salamina intellexit. Quintilianus in. vi. de institutiõe oratoria cũ ait. Neq; ẽ ignobile exẽplũ megarios atheniẽsibus cũ de salamina cõtẽderẽt uictos Hom. uersu. Qui tamẽ ipe i oi editione reperitur significãs Aiacẽ naues suas athenien sibus iunxisse uersus autem Homeri hi sunt αἴαντ᾽ ἐκ σάλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας στῆσε δ᾽ ἀγὸν ἰὼν ὅθι τ᾽ ἀθηναίων ἴσαν τάγματα λαῶν.

Horum primum quidem Aristoteles in primo rhetoricorum rettulit secundum uero apud Herodotum comperi. Nam adhuc in nullo exemplari homerico inuenit.

Salomoneus cū unico.l.&.n.&.eu.diphtōgo in fine scribitur: habetq; accētū super secūda: fuit teste honores quæritabat. factitabatq; iacere fulmina: ut Iuppiter. Sed a Ioue ipse fulminatus in iferna demersus est dicēte Virgi. in .v. ænei. uidi & crudeles dantē salamonea pœnas idē Home. in .xi. odysseæ.

Salmoxis ultia cū .x. cōsonāte &.i. latio scribit fuit teste Herodo. li. histo. iiii. dæmon qdā thracū.

Salum cū unico. l. scribit: & significat apud nos mare deducitur q; a uerbo græco. quod est σαλεύεσθαι: quod est moueri & agitari.

Samos cū unico. m. scribit nomē ē duaꝝ īsulaꝝ ī mari ægæo de qbus in sequenti dictiōe uidebimus:

Samothracia cū. th. aspirato &. c. exili atq; .i. latino scribit insula ē in ægæo mari thraciæ adiacēs q̄ prius samos dicta est postea ex cōmixtis thraciæ incolis samothracia dicta fuit dicente Virgi. in septimo æneidos threiciamq; samum quæ nunc samotracia fertur.

Nā dixit thraciā ad differentiā alterius insule sami quæ asiæ adiacet ex opposito ad ephesū & andro ulcina ut ostēdit ptholomæus in geographia de qua iuuena. in .iii. saryra meminit cū ait Hic andro ille samo. At e samothracia teste apulegio in secūdo floridori despicitur parū pelagi estq; frumēto pigra fœcundior oliueto nec uinitori nec olitori scalpitur incolis frequēs ē & hospitibus celebrata oppidū habuit quod fuisse amplum indicāt mœnia semiruta. hæc teste Lactantio in primo diuinarū institutionū ex Varronis testimonio fuit iunoni dicatissima eo quod in illo nata fuit educataq; & iouī nupta ut inquit cantatissimus rumor est: ob quod præ cæteris numinibus alamaiis in nobilissimo templo illi dicata ut idē auctor subdit honorabat. Et ut apuleius in præfato libro rettulit ante arā iunonis in samo erat eius statua a Polycrate tyrāno dicata qua nec pulchrius nec ditius quicq̄ ē adolescens ē uisce da pulchritudine crinibus frōte & in oibus membris suis admirabilis. Qui & teste Pli. in .xxxvi. naturalis histo. fecit scopas Venerē: quæ samothraciæ sanctis cærimoniis coluntur. Quare dixit Iuue. iures Licet & samothracū. Et nostroꝝ aras: & maxime cū romanis timenda uidereť iuno. Hæc eadē fuit Pytagoræ patria & unius sybilaꝝ. & cū sit in ea gleba tenacissima primū illic fictilia uasa facta dicūtur quæ ab auctoribus fama uocitantur in eadem teste Homero circa initium li. xiii. iliados nemorosus ē colis unde omnem idam & omnem troianam urbem subicere oculis quis posset.

Sambuca cum. c. exili scribitur: genus est instrumēti ut dixit Iulius pollux ad commodum imperatorē

Sandys cū. y. græco scribit & ponit a græcis teste plinio in .xxii. naturalis histori. inter olera siluestria idē Opinion & Herasistratus affirmarūt dicūtq; illa breui caule & i aliis fœniculo simile esse hæc ē quā Aristophanes poeta comicus Euripidi tragico obicit ioculariter matrē eius ne olus qnidē legitimū uenditasset sed sandycē: ex eadem fit color sandycinus ut testis est Seruius sup id Vir. in bucolico Spōte sua sandyx pascentes uestie agnos: Qui sane color teste Pli. in .xxxv. li. cōficitur ex sandaraca & rubrica admixta. Sed ut idem dixit in præfato .xxii. li. peculiaris laus eius herbæ est quod fatigato Venere corpori succurrit. marcentesq; senio iam coitus excitat sistitq; pro fluuia alba fœminarum.

Sangaris cum unico. r. &. i. latino scribitur. fluuius ē qui teste Liuio in .vii. de bello macedōico a odoreo monte diffusus & Per gallograciam phrygiamq; defluens egradium midæ urbē alluit: & ut dixit Seruius super .vii. æneidos iuxta castellum berecynthos fluens miscetur deinde thymbræo fluuio: ita ut geminatis aquis maior effectus haud longe a Troia in ꝓpontidem cadit.

Sannites cum duplicato. n. &. i latinao atq; .t. exili scribitur a græcis populi sunt italici in sanio inter picenum & campaniam & apuliam positi.

Sapiri cum .i. latino scribitur sunt teste Orpheo in argonautica populi iuxta pontum.

Sappho cū duplicato. p. & secundo aspirato scribitur fuit fœmina lesbia & nobilis uates a qua uersus q̄ dā: lyrici sapphi sunt cognominati quos illa cōperit. De hac Oui in .ii. de tristibus inquit. Lesbia qd docuit sappho nisi amare puellas. Et de remediis li. ii. inq̄t: me certe sappho meliorē fecit amice. Martialis in .ii. Carmina iā fingit sappho laudauit amatrix Cuius sane opera ex maiorū negligentia amisimus nec iter græcos eius aliquid comperire ualui. Habemus autem traductam ut putamus ab Ouidio eius quamdam nobilem epistolam: quam uersu elegiaco ad Phaonem amasium direxerat.

Sarcarius cum. c. exili &. i. latiuo scribitur: fluuius est teste Hesiodo in theogonia quem Aristarchi glosa dicit esse in phrygia.

Satcasmos cum. c. exili scribitur: dicitur teste seruio super. ii. ænei. locus cum amaritudine: ut Primo inquit Pyrrus apud Virgilium in secundo æneidos. Referes hæc & nuntius ibis pelidæ genitori illi mea tristia fata Degeneremq; neoptolemum narrare memēto.

Sarcophagus cum. c. exili &. th. aspirato scribitur accipiturq; a nostris pro sepulchro eo φσαρκα quod ē carmen. φαγει hoc est comedit. Vnde Plinius in secundo naturalis historiæ inquit circa asson traodis lapis nascitur quo consumuntur omni corpora & sacrophagus: uocatur.

Sardana palus cū unico. l. scribit: & cū accētu sup penultima a latis pnūciať: q̄ sane ꝓducit: Iuue. i saty. Omnibus in terris. Et uenere & cænis & plumis sardanapali. Nā fuit assyriorū rex ultimus de quo diodorus historicus apud græcos plene scripsit: & iustinus apud nostros tetigit tandem ab. Artabano: qui eius nomine medis præerat regno priuatus est: qui e mediis scortis seipsum in regnum iæcit illustitq; teste Cicerone in .v. de quæstionibus tusculanis: uerba hæc busto suo iscribi. Hæc habui quæ edi

quecꝙ exaturata libido Hauſit alia iacent multa & præclara relicta.

Sardanis cū unico.n.&.i.latino ſcribiť:fuit uir lydus qui croeſo ſuadere conatus eſt ne pſis bellū iferet.

Sardinia cū.i.latino ſcribiť inſula eſt in tyrrheno mari ſita:quæ a Sarbo filio Herculis:qui e libya ueniens inſulam occupauit teſte Solino nomen ſortita fuit a qua ſardouus adiectiuū nomen deducitur: Ouidi.in quarto faſtorum. Sardoaꝙ regna ſiniſtris reſpicit remis.

Sardis cum.i.latino ſequente.ſ.ſcribitur:eſtꝙ numeri pluralis:& teſte priſciano in.vii.terminat nominatiuum & accuſatiuum inis:ut ſonum græcum ſeruet.Nam eodē pri.teſte apud græcos ei diphthōgum finalē habet ut ασσῆρλεῖσ.ταϲ σαρλεῖσ.Similiter ut dicit alpis ſirtis:trallis urbs fuit in lydia ad latus moli montis maxime per celebris ut teſtis eſt Herodo.li.hiſto.i.Et Pli.lib.v.naturalis hiſtoriæ. Eadem fuit olim regia Crœſi lydorum regis ut late oſtendit præfatus Herodotus. Et Horatius in decima epiſtola.quid concinna ſamos quid Crœſi regia ſardis.

Sardonyx cum.y.græco ſequente.x.ſcribiť lapis ē olim apud romanos ꝑcioſus.Eſtꝙ generis maſculini & fœminini.perſi.Et natalicia tandē ſardonice.luue.in ſaty.Et ſpes & ratio.iō couducta paulus agebat ſardonyce maſculini ut idē in ſaty.Credo pudecitiā in manibꝫ denſi radiant teſtudine tota ſardonyces:eſtꝙ dictio cōpoſita ex ſardo qui lapis fuit in ſardinia primū compertus coloris rubei:& onyx q eſt unguis quaſi utriuſꝙ colorē teneat:ideo inquit Macrobius de lapidibus ſardonycem facit duo nomina ſardus & onyx & ut dicūt habet colorē ſub candidū cū rubro ac more latino dicit ēt ſardonicus luue.in ſaty.Exēplo quodcūꝙ malo Arguit ipſoꝝ quos littera gēmaꝙ princeps ſardonycus.

Sarmatæ cū.t.exili ſcribitur. hi populi ſunt quos græci ſauromatas uocāt ut in ea dictiōe uidebimus.

Sarnus cū.n.poſt.r.& nō ſar rus:ut quidā uoluerūt ſcribiť fluuius eſt campaniæ ex ſarno monte campaniæ ortū ducēs iuxta oppidū ſarni in radicibus mōtis poſitū primoꝙ magno cū murmure montis defluit mox in paludes amplas deſinit quæ graues incolis nebulas toto anno emittūt deinde coactus rupibus ueſeū montē radit:& ab inde paruo contentus curſu in tyrrhenū mare occidit. De hoc Vir. li.ænei.vii.meminit dū cāpanos deſignat populos turno fauentes dicens.ſaraſtes populos de qua rigat æquora ſarnus.Et teſte ſeruio ſaraſtes ipſi populi ſunt a ſaryno fluuio cognominati.

Sarra cū duplicato.r.ſcribiť & cū dictio ſit phœnicia & nō græca ſecundū.r.minime aſpirari cōſueuit urbs fuit in phœnicia:quæ teſte ſeruio circa finē ſecūdi geor.dicta fuit deinde tyrus.ſed id quoꝙ nomen a piſe quodā accæpit qui illic abundat.& ſar illa lingua uocatur ex cuius ſanguine ſericū in purpura tingebantur.Ex quo adiectiuum ſarranus deducitur:ut Vir.in ꝑfato loco.

Vt gemma bibat & ſarrano dormiat oſtro.

Sarpedon cum.e.abſꝙ diphthongo ſcribiť ſuper quā habet accentum:& declinatur huius ſarpedōtis: fuit teſte Home.iouis filius ex laodomia Bellorofontis filia.Herodotus uero dixit i primo eum fuiſſe iouis filiū ex Europa:ac Minois fuiſſe fratrem ut in ea dictiōe uidimus.Hic cū rex eēt lyciæ:& in armis ſtrenuus Troianis contra græcos fauit.& multa bellando ſtrenuitatis documenta demonſtrans a patroclo tandem interimitur.

Sataſpis cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum tertio uir magnus & diligens quem Xerxes ad preſcrutandam libyam miſit.

Satrae cum.t.exili ſcribitur populi ſunt græcorum in littoribus Thraciæ ut oſtendit Herodotus in ſeptimo hiſtoriæ libro.

Sartago cum.t.exili ſcribitur dicitur patella in qua caro frigitur & σαρ̄ quæ eſt caro nomen aſſumpſit & latine frixorium ab ipſo frixationis ſono dictam uolūt dicitur & apud illos alio uocabulo τηγανον quod ſane uocabulū pro eadē re tuſci obſeruant dicentes teganum frictumꝙ apud græcos dicit τηγαῖστον. At uero peluis a pelluendis pedibus uel manibus dicitur Feſtus ſolum de pedibus dixit Malluium eodem teſte ideſt in quo manus lauantur:labrum cōmune eſt quod uulgo dicitur bacille. Addit Feſtus guturnium eſſe uas:ex quo aqua in manus datur ab eo quod p oris anguſtias gutta' fluat.Patellæ poſſunt etiam lances & parapſides dicit Horatius in epiſtolis.

Nec modica cœnare times holus omne patella.

Satyrus cu.t.exili &.y.græco ſcribitur animal eſt quod teſte plinio in quinto naturalis hiſtoriæ de homine nil aliud præfert q̄ figuram habitatꝙ in receſſu inſulæ canopæ in confinibus ethiopę:& ut ſcribit Hieronymus in uita Pauli ad quem cum pergeret beatus Antonius uidit homunculum aduncis naribns & frōte cornibus aſpera.cui extrema corporis in caprarum pedes deficiebant. Et præmiſſoſi gno crucis cum quiſnam eſſet interrogaſſet antonius reſpōdiſſe fertur mortalis ego ſū unus ex accolis heremi:quos uano errore deluſa gentilitas phaunos ſatyroſꝙ & incubos colit.

Satyra cū.t.exili &.y.græco ſcribitur genus eſt poematis quod quaſi ſaturam dictū nōnulli putant. Nā teſte Feſto ſatura genus eſt cibi ex uariis rebus conditum.Et ſubdit inde genus carminis dici in quo de multis rebus diſputatur.hæc ille:nec abſunt qui dicāt a ſimilitudine ſatyrorum dictā. Nā illi leues nudi dicaces & capripedes appellant. hi uero leues q de his q̄ ſunt uitia in cōi hominū uſu deſcribūt uel quod facile de uitio in uitū arguentes labantur.Nudi ꝙ apte reprehendant dicaces qa impetuoſi garruliꝙ & abunde dicant.Et quia capra uile animal eſt & turpe & hi ſimiliter de turpibus & rebus uilibus hoc eſt uitioſis ſcribere conſueuerunt capripedes ſunt appellati nam non ita eleuatur carmē ſatyricū aut augeſcit nec talē habet tubam qualem heroicum ipſum habet nec unam eādemque mate

tiam cõ•inuat: ſed in multas ſcindit. ac in fine ſæpenumero langueſcit pluſq̃ habet deinde grauitatis atq; difficultatis q̃ carmen elegiacũ. Habet ẽt quandã mirã rerũ uariarũ ſuauitatem doctrinã atq; co•piã ſub illa obſcuritate latentẽ: & ſic mordax eſt dicax nudum. Petulcũ: ferox: de una re in alterã more ſatyrorũ animaliũ ttãſiliens. Sane ipſa ſatyra ut dixit Quintilianus tota noſtra ẽ: hoc eſt non a græcis cõſueta niſi in modũ comœdia antiquæ: ut uidimus in dictiõe comœdia. & in dictiõe prologus. Prius apud latinos inſignẽ laudẽ adeptns ẽ Lucilius. Sed purus magis ac terſior. Quintiltã iudicio fuit Horati. Perſius uero ut nobis uidet obſcurus fuit & preſſus: eius tamẽ labor ut dixit Quintilianus fuit præcipuus. & multũ uetæ gloriæ. quãuis in uno libro ꝓmeruit. ideo dicebat. Martialis ad pudentẽ in epigrãmatibus.

Sæpius in libro numeratur perſius uno.

Quã leuis in tota marſus amazonide. Sed ut mihi uidetur lepidiſſimus inter cæteros & inue. de quo Quintilianus intellexit de ſatyricis loquẽs cũ ait. Sunt clari hodie. & qui olim nominabunt.

Satrapa cũ. t. exili ſcribit: dictio eſt perſica: quæ apud nos ꝓfectũ indicant.

Satagytæ abſq; aliqua aſpiratione & cũ. y. græco ſcribitur: fuerunt teſte Herodoto libro hiſtoriarum quarto populi in aſia ſcytica.

Sauromatæ cũ. t. exili ſcribit: ſunt teſte Herodoto li. hiſto. iiii. populi: qui ex ꝓfundo paludis mæotidos incipientes regionẽ uerſus boreã itinere dierũ quindecim incolũt exilẽ quidẽ ac tenuẽ. Sed fœlicibus & infœlicibus arboribus referta: hos dixit Pli. in. vi. natu. hiſto. eẽ medorũ ſobolẽ: & prius li. iiii. dixerat ſauromatas ſcythasq; gentes græci uocãt: quas ſarmatas romani dicũt. Et florus in. iiii. ſarmatæ inquit nihil præter niues raraſq; ſiluas habẽt quibus ẽ tãta barbaries ꝙ pacẽ nõ intelligãt: ideo hos per Lentulũ ꝓhibere danubio ſatis auguſto fuit. De quibus etiã Seneca in tragœdia furẽtis Hercu. ait

Illic dura carẽt æquora fluctibus. Et qua plena rates carbaſa tenderent.

Intonſis teritur ſemita ſarmatis.

Saulius cum. i. latino ſcribit: fuit teſte Herodoto libro hiſto. iiii. rex ſcytharũ: & pater indarthyrſi ut in ea dictione uidimus.

Saurus cũ. au. diphthongo ſcribitur. dicitur a noſtris laertus. Fuit etiam teſte plinio in. xxxvi. hiſto. naturalis proprium nomẽ ſculptoris eximii.

Samiois cũ. t. exili ſequẽte. n. conſonante &. i. latino ſcribitur fuit teſte Orpheo fluuius phrygiæ.

Scæna cũ. c. exili &. æ. diphthongo teſte Priſciano ſcribit: hocq; ex antiquorũ cõſuetudie magna quam ex uera orthographia obſeruari dixit. Nã cũ dictio ſit græca nec apud græcos diphthõgũ hẽat abſq; diphthõgo ẽt apud nos trãſferri debuit dicitur. n. græce σκρνη. Sed iã certa ẽ & approbata cõſuetudo ex antiquiſſimis marmorũ inſcriptiõibꝫ & claris auctoribus quæ ꝑ diphthõgũ illã ſcribi demonſtrant Varro tamẽ dixit ſup hac dictiõe uariã fuiſſe ueterũ opinionẽ. Aliis. ſ. p. e. exile ſicut apud græcos ſcribendũ aſſeuerantibus aliis inſignũ ꝓductionis p. æ. eẽ notandũ. Et hãc ultimã opinionẽ ex eadẽ cauſa confirmauit Apulegius grãmaticus: ut uidimus in dictiõe ætica: atq; in dictiõe cæra & traducitur a noſtris ſcæna ideſt inumbratio. Nã teſte Seruio & Caſſiodoro a ruſticis primũ inumbratiõis cã compta fuit ubi prius carmina incondita ſæpius decantabant. Quare & a nonnullis tabernacnlum traductũ fuit. Vnde & ſcænophegia tabernaculorũ feſta ducta ſunt: Verũ eodẽ Caſſiodoro teſte cũ in urbes deducta fuit ſcæna redactũ ẽ nomẽ ad eã partẽ theatri quæ ab uno eius cornu ad aliud ducebatur. Nã ut uidebimus in dictiõe theatrũ: conſtruebat ipſum theatrum in formã ſemicycli: Et illa ſcæna dicebatur q̃ ab uno illius cornu in aliud cornu cum coopertura ducebat. Et teſte ſeruio in tertio geor. Apud maiores theatri gradus tantum fuerunt: & ſcæna de lignis ad tẽpus fiebat. Vnde ait permanſit cõſuetudo ut componantur pægmata a ludorum theatralium editoribus: hæc ille. Scæna autẽ quæ fiebat: aut uerſilis aut ductilis erat. Verſilis tunc erat cum ſubito toto machinis quibuſdam conuertebatur: & aliam picturæ faciem oſtendebat. Ductilis tunc cum tractis tabularis hac atq; illac ſpẽs picturæ nudabatur interior. Quod perite utrunq; tetigit Virgilius cum ait: Vel ſcæna ut uerſis diſcedat frontibus ſingula ſingulis complectens ſermonibus.

Scænitæ quia teſte Solino a ſcæna dicuntur cũ. c. exili &. æ. diphthongo ſcribitur: populi ſunt nobiles arabie habitãtes mõtẽ caſſitũ q ſcænitæ cãm nois inducũt qđ tẽtoris ſuccedũt nec altas domos habẽt

Scæna porta troiana cum c. exili &. æ. diphthongo ſcribitur ut oſtendit Homerus libro tertio iliados ubi ait. ὁτις κατα πολαισσαν.

Scamander cum. c. exili ſcribitur fluuis eſt Troiæ ex ida deſcendens. quem Heſiodus ὁσιον ϛρωμαγ•δρον hoc eſt diuinum ſcamandrum uocauit hunc ex noſtris plures xanthum fuiſſe dixerunt.

Scamãdrus cum. c. exili &. i. latino ſcribitur: fuit filii Hectoris & andomachæ nomẽ quod illi teſte Homero in. v. iliados primo pater impoſuerat. Sed ut ait eum cæteri Aſtyanactẽ uocare maluerũt. Qđ ſolus illius pater urbem tutaretur ut uidimus in dictlctione Aſtyanactes.

Scamonea cnm. c. exili ſcribitur: frutex eſt teſte Diaſcoride ex una tadice uirgas plures efferens cuius ſuccus ualet in medicinis.

Scapha cum. c. exili &. ph. aſpirato ſcribitur eſt nauicula in ligno cauata & a σκαπτω quod eſt cauo deducitur. Vnde & a multis foſſura. alueus & linter traducitur. Aphricanus iuriſconſultus de euictione ſcapha inquit per ſe parua nauicula eſt.

Scaphium cũ.c.exili ſcribitur:uas eſt concauum in quo cacari conſueuerat. Vulpianus iuriſconſultus de auro & argento legato. Scaphia hita uentris cã nõ puto argento legato contineri. Quare loquens iuue.de mulieribus q̃ Romæ luctabantur dixit in ſatyra credo pudicitiam. Et rite poſitis ſcaphium cũ ſumit armis. Martialis ſimiliter in.xi. Te potare decet gemma qui mẽtora frangis in ſcaphium mœchæ ſardanapale tuæ. Plautus in bacchidibus pro galea ſcaphium pro inſigni ſit corona plectilis.

Scarus cum.c.exili ſcribit:piſcis eſt teſte Collumella libro.ix.de agricultura:qui totius aſiæ græciæ litore ſicilia tenus frequentiſſimus exit. Nunq̃ in liguſticũ nec per gallias enauit ad ibericũ mare.itaq; ne ſi capti quidem perferant in noſtra uiuaria diuturni queunt poſſideri. Et Quintilianus in quito:nec horum noſtro mari:nec ſcatum ducas. Vnde teſte Macrobio libro.iii.ſaturnali. Adeo ignotus italicis litoribus erat:ut nec nomen latinum eius piſcis habeamus.

Scapẽſula abſq; aliqua aſpiratione:& cũ.p.ante.t.ſcribit:locus eſt teſte Feſto in macedõia:ubi argẽtũ effodit:dict9 a ſcappo uerbo græco φ ẽ effodio. Vnde lucreti. Quales ſcapẽſula ſubter odores emittit.

Sceptrũ abſq; aliqua aſpiratiõe uel diphthõgo ſcribit:uirga erat q̃ reges in ſimilitudinẽ iouis utebant: cũ teſte Ser.ſup.xii.ænei.ipſius iouis ſit ppriũ:hoc & ad fœdera ſemp adhiberi cõſueuerat:uñ in fœdere Aeneæ & Latini ait ipſe latinus apd Vir.pfato loco:ut ſceptrũ hoc dextra ſceptrũ:nã forte gerebat nunq̃ frõde leui fundet uirgulta:& reliqua cuius cãm dixit idẽ Seruius:qui maiores ſemp in fœdere ſimulachrũ iouis adhibebãt:qd cum tedioſum eſſet pcipue quando fiebãt cum longe poſitis gẽtibus fœdera inuentum eſt:ut ſceptrum tenentes quaſi imaginẽ ſimulachri redderent iouis cuius proprium eſt ſceptrum:Iuppiter enim & non detinens ſceptrum pater eſt patratus:ſed ille quaſi pater.

Schema cum.ch.aſpirato ſcribitur:dici poteſt latine figura ſiue cultus.

Schefis cum.ch.aſpirato ſcribitur:& dici poteſt habitudo:ut nominum quoq; cum multitudo incõiunctorum nominum quodam ambitu copulatur iuxta id Nubula:nix grandoq; procellæ fulmina uenti.

Scyla cum.c.exili &.y.græco atq; unico.l.ſcribit:ſignificat apud græcos id quod dicimus ſpolia uel manubiæ tantum in plurali.at in ſingulari nomen fuit uiri proprium qui teſte Herodoto libro hiſto.iiii.filius fuit Ariapithis ſcytharum regis cui in regno ſucceſſit.

Scylus eodem mõ ut ſuperior dictio ſcribitur:fuit frater Dipeli:de quibus in dictione Dipelus uidimus.

Scilurus cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:nomen fuit uiri ppriũ:qui teſte Plutarcho.li.xxx.fi.maſ.hũit.

Scylla cũ.c.exili &.y.græco & duplicato.l.ſcribit:nomẽ fuit duaꝝ maxime mulieꝝ:de quib9 poetæ memorãt. Vna fuit Niſi megarẽſiũ regis filia:de quo Oui.in.ix.meramor.oia ptractauit. Nam cũ eius patriã Mios obſideret:& ſtatutũ ſatis eẽt urbẽ capi non poſſe:quouſq; pater Niſus purpureã quã habebat comã cõſeruaret.illa amore Minois capta:capillũ patri abſidit:& ſic patriã ac patrem ꝓdidit. Sed a minoe deinde ſpreta:lamentabilibus q̃ſtibus definiens in auẽ ſui noĩs uerſa eſt. De qua ẽt idem Oui.de arte amandi.li.i.dixit. Filia purpureos niſi furata capillos. Puppe cadẽs nauis facta refertur auis. Altera teſte Seruio ſup.iii.ænei.& in bucolico:fuit phorci filia:ex Cretaria nympha:de qua Ouidius in .xiiii. metamor.omnia expreſſit. Nam cum deus marinus Glaucus hanc ardenter amaret:a qua ipſe ſpernebatur:Et Circe glaucum ipſum mirum in mõm amaret:ſuadebat Glauco Circe:ut ſpernentem Scyllam ſperneret:& ſe amantem amaret. Cui prius inquit Glaucus. naſcentur in æquore frondes. Et in ſũmis naſcentur montibus algæ Soſpite q̃ ſcylla noſtri mutentur amores. Et quo irata Circe nec uolens amatum lædere contra Scyllam ipſam icaluit. quæ ſibi præferebatur. Et quod fontem in quo ſcylla ipſa lauari conſueuerat:ueneficiis potentiſſimis uitauit:adeo ut cum fontem intrauit:canes terribiles iuxta inguina ſua conſpiceret:qui monſtruoſis latratibus ipſam deterebant. Quibus ipſa exterita præcipitem ſe mari dedit:quam ut ait Vir.in.iii.ænei. Cæcis cohibet ſpelunca latebris Ora exertantẽ & naues in ſaxa trahentem unde:& Oui.li.i.de arte inquit Altera ſcylla maris monſtrum medicamine Circes Pupe præmit rapidos inguinibus canes:huius formã depingens Vir.in eodem li.iii.ænei. iqt: Prima hominis facies:& pulchro pectore uirgo Pube tenus:poſtrema imani corpore piſtris. Delphinum caudas utero comiſſa lupoꝝ. Saluſtius uero concordans cũ Pli.li.iii.hiſto.natura.dixit in ſicilia eſſe ſaxum ingeus humanam habens effigiem in parte ſuperiori:in inferiori uero plures habere dixerunt refectos ſcopulos ſub radicibus cauernoſos:inter quos dum æſtuoſum mare intrat ab eiſdem refractum tumultuando repræſentat latratum canum & ululantes lupos.

Scylaceum cum.c.exili utrobiq;:&.y.græco atq; unico.l.&.e.ſine diphthõgo ſcribitur:fuit oppidum ab athenienſibus i ſcylacea regiõe:q̃ ẽ in ultimo italiæ conſtructũ:ut dixit ſolinus in litore ſinus ſcylani ut oñdit Ptholemæus i geographia:de quo Vir.circa finẽ li.iii.æne.caulõiſq; arces & nauifragiũ ſcylaceũ

Scyopodes cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:fuerunt homines quidam monſtruoſi in deſertis indiæ: qui teſte Pli.li.vii.naturalis hiſto.in maiori æſtu humi iacentes reſupini:umbra ſe pedum protegebant. Et componitur dictio ex σκια quæ eſt umbra:& ποδες pedes.

Scyphus cum.c.exli &.y.græco ſcribitur:fuit teſte macrobio Herculis poculum ut liberi patris cantharus eſt & aliud uas quod abſq;.ſ.dicitur cyphus:de quo in ſua dictione uidimus.

Scyrus cum.c.exili &.y.græco ſcribitur:inſula eſt in mari ægæo una ex cycladibus:& lycomedis regis patria.i qua Achilles ſub puellari habitu adoleuit:atq; eius regis filia Deidamiam grauidauit q̃ ab inſula & ipſa ſcyrias nõnunq̃ nominatur. Oui.in.i.de arte amandi ſcyrias æmonio uicta puella uiro.

Scyronia ſaxa eodem mõ ſcribit. Nã ſaxa ꝓpinqua ſunt athenis ſex milibus paſſuũ porrecta in memo

rlā ultoris Theſei. E quibus ino cū palæmone filio in ꝓfunda ſe præcipitē iaculata auxit mari nomē.
Scytha prima cum.c.exili &.y.græco: ſequēs cum.th.aſpirato ſcribitur: fuit teſte Herodoto libro hiſto
riarum tertio Herculis filia a qua ſcytiam dictam putat.
Scythia prima cū.c.exili &.y.græco: ſequēs cū.th.aſpirato ſcribitur: &.i.latino: regio eſt ſeptēntrionalis
q̄ diuiditur a fluuio tanais: & ps q̄dē una remanet in europa: altera uero in Aſiā ꝓtēdit. Et quæ eſt ī eu
ropa ad thraciam terminatur: paucaq̄ gignit animalia. Et teſte Pli. in viii. natu. hiſto. a fulmine ē imu
nus. Q uæ uero in aſia ad orientem uerges diuerſas continet gentes: de quarū moribus dixit elegantiſ
ſime Iuſtinus in primo ſuoꝝ epitomatū. V niuerſaliter āt oēs ſcythiæ gentes teſte Herodoto li. hiſtori.
iii. arcubus ſunt equitantes: non ex aratro ſed ex feris: quas uenantur uitam ducentes.
Schyſma cū.ch.aſpirato &.i.latino ſcribit̄ dici pōt a nr̄is ſciſſura: & deriuatur a σχίζω quod eſt ſcindo.
Schœnos cū.ch.aſpirato &.œ.diph.ſcribit̄: dicit̄ latine funis: quo noie dicta fuit ciuitas ī boetia: de qua
meminit Homerus in.i.iliados. Et ſic quoq̄ teſte Ariſtarcho cognominata a ſchœno patre. Atlan.
Schœnobates prima cū.ch.aſpirato &.œ.diphthōgo ultia cū.t.exili ſcribit̄ dici pōt latīe funiābulus. nā
cōponit̄ ex chœnos q̄ ē funis: & bates ābulās: q̄ dictiōe utit̄. Iuue. in. iii. ſatyra: cū de græculis loquitur.
Schola cum.ch.aſpirato ſcribitur: & dicitur a σχολάζω uerbo græco: quod eſt uaco: quia teſte feſto cæ
teris rebus omiſſis uacare liberalibus ſtudiis pueri debent.
Scopas cum.c.exili ſcribitur: fuit ſculptor marmorio, Cuius opera ubi Romæ habeantur: & quæ fue
rint rettūlit late Pli in. xxxvi. naturalis hiſtoriæ
Scombrus cum.c.exili ſcribitur: genus eſt uilis piſcis: ideo frequenter ſaliuntur hi piſces.
Scorpius & ſcorpio cum.c.exili ſcribitur: uermis eſt ferens in cauda mortale uenenum.
Scopulus cū.c.exili ſcribit̄: ſed a græcis dicit̄ ſcopelos cū.e. in penultia. quā nos in.u. noſtrū cōuertim⁹.
Scotonia abſq̄ aliq̄ aſpiratiōe &.i.latio ſcribit̄: dici pōt obtenebratio. nā ifirmitas ē tenebroſitatē iducēs
& deducit̄ a σκοτωυμαι uerbo qđ apđ nos ē uertiginor. unde & deducit̄ σκότος: qđ eſt tenebre.
Scutulata abſq̄ aliqua aſpiratiōe ſcribit̄. Et ut quidā uolūt græca eſt dictio deducta a σκυτεύω. qđ eſt
ſuo: ita ut ſcutulata ueſtis ſit undiq̄ ſuta: quæ mulieribus ꝑ maxime cōueniebat. Ego cū id nunq̄ apud
græcos cōpiri: magis latinū puto: & ex eo potiſſimū· ꝑ dicit Pli. li. viii. nat. hi. dū de generibus lanæ &
ueſtiū ptractat. Scutulis diuidere ueſtes gallia docuit. iuxta quē ſenſū dixiſſe uidet̄ Iuue. i ii. ſatyra cum
ait. Cærulea indutus ſcutulata: & galbana raſa. Nā ſcutū & ſcutā rotundā forma indicat: & inde ſcutu
la diminutiuū ꝑ ſcutella ſummit̄. V t Lucilius teſte priſciano circa finē tertii: dum de diminutiuis tra
ctat: dixit libro. y. ſcutulā ligneolam cerebro infixit. Martia. ēt in. xi. ſic implet gabatas parapſideſq̄ &
leues ſcutulas cauaſq̄ lances. Et inde hæc ſcutulata ueſtis ſcutulis diſtincta. Galbana uero genus ueſtis
ſimiliter dicunt mulieribus aptum: quæ græce γαλβάνῑ uocatur.
Sebēnyticū cū duplicato.n. ſequēte.y. græco penultia cū.c.exili &.i.latino ultima cū.c.exili ſcribit̄ no
men ē unius ex hoſtiis nili: qđ teſte Hero. li. hiſto. ii. in duo alia diuitur. ſ. in ſaiticum: & mendeſium.
Seleucus cū.c.exili ſcribitur: fuit unus ex principibus Alexādri: qui poſt Alexādri mortē: primus in ſy
ria regnauit: de quo Apianus calriſſimus hiſtoricus græcus li. de bello ſyrico: ſic iḡt ſeleucū audio cum
Alexādri camillus adhuc eēt ꝑ lōgū tp̄s equitāti pedes aſtitiſſe: eūq̄ ex labore deficeret apꝑhēſa eq̄ cau
da inſequi perſeueraſſe: caſu uero extremā aciē regi teli frōtē eius ꝑſtrixtſſe: ſtatiq̄ cruore effuſo alexā
drū cū tenta careret diademate proprio obligaſſe uulnus: diadema ex cruore fœdatū eē. Ob hæc ariſtā
drū uatem inſpecto eo ꝑdixiſſe ferunt regē illū futuꝝ quidem: uerū cū maximo labore regnatuꝝ. Sic
ille ꝑ. xl. regnauit annos cōputatis his quibus ſatrapes habitus eſt. Cæteꝝ iugi labore: ut octogenarius
adhuc belli gereret: & depugnās extinctus ſit. Et ut idem auctor ꝓſeq̄tur defūcto Seleuco q̄ deiceps ab
illo ſyriæ regnū ſuſceperūt hi fere habētur Antiochus primus: q̄ nouercā fertur duxiſſe: & ſotheris co
gnomen habuit: Nā ut idem auctor ī eodem uolumine late prius oſtenderat ſtratonicē ſeleuci uxorē
Antiochi nouercam & iam puerū ſeleuco enixā ātiochus ipſe adoleſcēs miſere deperibat: ueꝝ paſſio
nem cōprimens nō pallā cuiq̄ facere audebat. tantū morbo indulgens ultro mortē appetebat. Sed tan
dē Eraſiſtratus medicus re cognita ad ſeleucū inḡt: filius tuus inſanabili morbo corripit̄. Ad clamitā
tem regem addidit Eraſiſtratus paſſio hæc amor eſt: & q̄dem mulieris q̄ cōſeq̄ haud potis eſt admirat⁹
ſeleucus: nōne uniuerſæ inquit aſiæ iperio & ꝑ ſupſtite filio oia dare poſſum ſolū quæ mulier hæc eēt
efflagitabat. Cui Eraſiſtratus meā inquit uxorem deperit: tū rex miris pollicitationibus rogabat: ut il
lā in cōiugiū filio daret: cui tātū regnū debebatur. Cui reſpondens Eraſiſtratus: an tu inquit q̄q̄ ei⁹ pa
rens ſi uxorē tuā cuperet Antiochus illā ultro daturus eſſes: tū ſeleucus deos oēs pſanctæ deierans ſpō
te ac lete daturū obtulit. Q uod cū ficte regem Effari eraſiſtratus cognouiſſet paſſionē oēm filii dete
git & quēadmodū id dephēdiſſet enuntiat ſeleucus gaudio elatus unicū op⁹ ſupeſſe ſibi arbitratus eſt:
pacto id filio ꝑſuadēdū eſſet: quo pacto & uxori: ſed tandem uoti compos coacto exercitu rem pandit
ei filio uxorē cōiugem dedit: qđ magnificū & regale ab oibus exiſtimatū fuit: ac magnificentius q̄dā
& ſapiētius adoleſcētis amor: atq̄ ad amorē eius inſignis moderatio. Ex hui⁹ igit̄ Antiochi & nouercæ
coniugio natus eq̄ alter Antiochus: cui ēt dei cognomen affuit a mileſiis primū indutū quod Timar
cū eorum tyrānū expuliſſet: Huic antiocho pharmaco interēpto ſeleucus filius ex laodice in regno ſu
ceſſit Gallinicus cognomiatus. ſeleuco aūt ipſi filio duo affuere ætate adulti. Seleucus. ſ. & antiochus
Seleucus ex mala ualitudine cū iam duobus: ānī regnaſſet. ꝑ Pharmachū ſublatus: cui frater antioch⁹

ſuccedens magnus cognominatus eſt. hic bellū cū romanis geſſit: ac ſeptem & triginta annis regnū te
nuit habuitq; filiū ſeleucū & Antiochū. Sed facta cū romanis pace miſſus fuit Antiochus obſes Ro
mā. & mortuo patre ſucceſſit Seleuchus: q dato romāis Demetrio filio fratrē antiochū liberauit: is cū
in patriā reuerteretur. & tam athenis ꝓpinquus eſſet ſeleucus ex inſidiis Heliodori cuiuſdā ex ſuis iter
ficiturquē ſuſcepere regnū conantem Eumenes & Attalus ui pepulere: antiocho i regē ſubſtituto cui
blandiebantur maxime. Huic filius Antiochus nouē annos habens ſucceſſit in regno: quem ob patris
uirtutē Syrii Eupatꝝ cognominauerunt: quē Lyſias aluit: & Demetrius obſes clāculū a Roma diffugi
ens & a ſyriis grate ſucæptus. Lyſiam pariter & puerꝝ Antiochū interemit & ipſe regno ꝓfuit: q a baby
lonis ſother eſt cognominatus. Poſt quem ex eodē genere multi fuerunt principes & ꝛpe per breues: fu
itq; bellum mitridatichum: & ſyria in Romanorum poteſtatem uenit.

Selymbria ſecunda cum. y. græco: penultima cum. i. latino ſcribitur: ciuitas eſt teſte Herodoto libro hi
ſtoriarum. vi. in propontide propinqua byzantio.

Semiramis cū. i. latino utrobiq; ſcribit: fuit aſſyrioꝝ regina & Nini regis uxori: hæc mortuo marito nō
eſt auſa tradere impiū filio impuberi derelicto nec ipſa palā tractare timēs illos nō eſſe fœminæ paritu
ros. Quare teſte Iuſtino in primo ſimulat ſe filiū eſſe Nini: & puerꝝ pro fœmina: hoc eſt ipſa Semirami
de oſtendebat: ſicq; ſexū mentita magnas res geſſit: quaꝝ amplitudine ubi inuidiā ſuperatā putat: quæ
ſit: & quē ſimulaſſet fatetur. Quod nec illi dignitatem ademit: ſed admirationem auxit: qd mulier non
fœminas mō uirtute: ſed ēt uiros ante iret: hæc ut græci ſcriptores & latini illos ſequētes ferūt babylo
nē cōdidit: Sed hos redarguit ioſephus diligentiſſimus hiſtoria. ſcriptor libro ad Appionē Alexandri
num grāmaticū primo inducens Beroſi caldæi auctoritatē antiquiſſimi & ueriſſimi ſcriptoris qui ma
nifeſtiſſime oſtendit urbem primo ampliatā & exornatam: ac muro cinctā fuiſſe a Nabuchodonoſore
rege longe ante Semiramdem. Sed hæc ut idem refert Iuſtinus: nō cōtēta acqſitos a uiro regni termi
nos tueri æthiopiā quoq; impio adiæcit: indis bellū intulit: quo ꝓter illā Alexandꝝ magnū nemo itra
uit. Et ut refert Valerius maximus de ira & odio: dum die quadam circa cultū ſui corporis occupata eſ
ſet nuntiareē illi babylonem defeciſſe: ſoluta adhuc altera parte crinitū ꝓtinus ad eam expugnandā cu
curriť: nec prius decorem capillorꝝ redægit in ordinem q̄ tantā urbem in ſuā poteſtatē reſtituit. Quare
merito a Iuue. redargui potuit Otho romanrum impator: qui dum romanis uiris oīum uariorum gra
uiſſimis & fortiſſimis impitare certaret ſpeculū in ciuili bello contra Vitelliū deferebat: quo ſeipſum ar
matū uidebit: an decenter cōptus eēt: cū iam tolli uexilla iuberet. Quod neq; in aſſyrio pharetrata ſe
miramis orbe Meſta: nec actiaca fecit Cleopatra carina. Verū cū ſemiramis in ꝑliis ſemp & ſanguine
uerſaretur: a ſtupris nunq̄ ceſſauit. Immo teſte Pli. in. viii. natu. hiſto. Equū fuiſſe amatū a ſemiramide
uſq; in coitū iuba auctor eſt: nec erubuit filio cōmiſceri. Alios uero flagitioſe cōcæptos expoſuit ipie:
quibus rebus cogniti ac diuulgatis ut eius infamia tolleretꝑ legem ſtatuit: ut inter parētes ac filios nul
la delata reuerentia. ut cuiq; libitū eſſe liber cōcubitus fieret: Iuſtinus uero nō cōſueuiſſe illā cū filio cō
cubitū dixit: ſed ad extremū ait eū filii cōcubitū petiiſſet: ab eodem interfecta eſt: duos & quadraginta
annos poſt Ninum regno potita Diodorus uero ſiculus alia & aduerſa his etiam ſcribit.

Sepia cum. i. latino ſcribitur: ſcopulus eſt teſte Herodoto diuerſis in locis: quem iuſta littora athenienſi
um eſſe oſtendit: eſt etiam genus piſcis: de quo ſatis Plinius eſt locutus.

Serbonis cum. i. latino ſcribitur. Eſt teſte Herodoto in. ii. palus iuxta quam eſt mons caſius.

Seres cū. e. abſq; diphthongo & unico. r. ſcribit: ſunt ſolino teſte incollectaneis: & Pli. in. vii. natu. hiſto.
populi aſiæ ſcythicæ mites & qetiſſimi inter ſe. Reliquoꝝ mortaliū cœtus fugiunt adeo q̄ cæteraꝝ gē
tiū cōmertia abnuant: arbores apud hos non ſolum folia ſed lanam etiam proferunt: quæ ab his domi
nata ſericum appellatur. Vnde Seneca in Hippolyto.

Procul ſit nutricis tyrii robur: q̄ filia ramis ultimi ſeres legunt. Et Vir. in. i. geor. Velleraq; ut foliis de
pectunt tenuia ſeres. Et ut dixit Pli. primū eoꝝ flumen ꝑitharas: pximū cambri tertiū ianos: a quo ꝑ
montorium. Et ſubdit ſolinus ripis cambris ſine interprete depoſita rerum p̄cia oculis æſtimantes. ſua
tradunt aliena non emunt. Quare debet intelligi eos non egredi terminos ſuæ gentis: Vnde. i. ignoti
facie ſed noti uellere ſeres: horum nomen teſte eodem Pli. latine ſiluarum nobiles ſenat:

Sermyle cum. y. græco ſcribitur. fuit teſte Herodoto ciuitas in ſithonia: ut in ea dictione uidebimus.

Seriphius cum. i. latino utrobiq; ſcribitur a ſeripho inſula.

Serpillus cum. i. latino & duplicato. l. ſcribitur: herba eſt paruorum foliorum capillis per herbam ſerpē
tibus unde nomen accæpit: ut in primo horum commentariorum libro uidimus.

Seſoſtris cū. t. exili &. i. latino ſequēte. ſ. definit fuit teſte Herodo. ii. Hiſte. ii. rex ægyptii: idē referēte Pli.
in. vi. natu. hi. conatus eſt nauigabilē alueū ex rubro mari in nilū ꝓducere: q̄ parte ad peluſiū decurrit
ſeptuginta duobus milibus paſſuū iterualo. Mox darius rex pſaꝝ idē excogitauit. Deide Ptolomæus
ſequēs q eduxit foſſam latitudine pedū cētū altitudinē trigita: logitudie triginta ſeptē miliū paſſuū uſ
q; ad fōtes amaros: ultra deterruit iundatiōis metus excelſiore tribus cubitis rubro mari compto q̄ ter
ra ægyptii & ſubdit. Aliq nō eā afferūt cām. ſed imiſſo mari corrūpeē aq̄ nili. quæ ſola potus præbet.

Setinum cum. t. exili &. i. latino ſcribitur: uinum eſt ſicquoq; cognominatum ab agro, eius nominis ubi
naſcitur: qui teſte Pli. libro. iii. naturalis hiſtoriæ & in campaniam.

Syagros cū. y. græco ſcribit: a nr̄is ap cognominat: Nā qd̄ græcos συσ: apd̄ nos ſus dicit: & αγρος fer?

Sybaris prima cum.y.greo:ultima cũ.i.latino scribitur:fuit oppidũ antiquissimũ.xii. milibus passuum ab urbe distans. Quin & aliud teste Herodoto li.v.crotonæ propinquũ est:& eodem nomine fluuius i calabria crathi fluuio propinquus:item nomen iuuenis cuiusdam apud Horatiũ in primo carminum Lydia dic per omnes te deos oro sybarim cur properes amando perdere.

Sibylla prima cum.i.latino sequẽs cũ.y.græco:quin & duplicato.l.scribitur. Nomẽ est nõ ꝓpriũ mulieris:sed officii. Nam σιους deos æoles uocant βουλα uero sententia est seu consiliũ:ex quibus id nomẽ cõponunt:ita ut sibyllas.i.dei sinias:antiq nostri uaticinatrices mulieres dixerũt:quas decem fuisse memorat Varro in libris rerꝝ diuinarꝝ:quos ad.C.Cæsarem pontificem maxi.scripsit:easq oẽs ut rettulit Lactantius enumerauit sub auctoribus:qui de singulis scriptitauerunt.primã fuisse dixit de persis:cuiꝰ mentionem fecit Nicanor qui res gestas Alexandri macedonis scripsit. Secũdã libycam:Cuius meminit Euripides in lamiæ ꝓlogo. Tertiã delphicã:de qua Chrysippus loquitur in eo libro:quẽ de diuinatione composuit. Quartã cumeã:in Italia quã Neuius in libro belli punici piso in annalibus nominat. Quintã erithreã:quã Apollodorus erithreus suam affirmat esse ciuẽ. Eamq graiis ilion petẽtibus uaticinatã:& peritura eẽ Troiam. Et Homerũ mendacia scripturũ. Sextã samiã. De qua scribit Eratosthenes in antiquis annalibus samiorũ reperisse se scriptũ. Septimã Cumanã noie amaltheã.q ab aliis Erophile uel Demophile nominatur. Eamq nouẽ libros attulisse ad regem Tarquiniũ Priscũ: ac pro his trecentos philippos postulasse. Regẽq aspernatũ precii magnitudinem derisisse mulieris insaniã illam in cõspectu regis tres combusisse:ac ꝓ reliquis idem ꝓciũ poposcisse. Tarquiniũ multo magis insanire mulierem putauisse:quæ denuo tribus aliis exultis:cum i eodẽ precio pseuerasset:motũ esse regẽ ac tres siduos trecentis aureis emisse. Quoꝝ postea numerus sit auctus capitolio refecto:qd ex oĩbus ciuitatibus & italicis & græcis præcipueq erithreis coacti allatiq sunt romani. Cuiusq sibyllæ nomine fuerũt Octauam hellespontiã:in agro troiano natã uico marmesso circa oppidũ gergitheũ:quã scripsit Heraclites ponticus Solinus & Cyri fuisse temporibus. Nonam phrygiam:quæ uaticinata sit Ancyræ Decimã tyburtem uel tyburtinã noie Albuneã:quæ tybure colitur.ut dæa iuxta ripas amnis hamœnis. Cuius in gurgite simulachrũ eius inuentum esse dicitur tenens in manu librum.

Sycambri prima cum.y.græco sequẽs cũ.c.exili scribit:sed apd græcos prima diphthõgũ hẽt ου:a qua nos:o.abicius & retinẽus.v.populi sũt germãiæ.de qbus Mar.i.i.crinib⁹ in nodũ tortis uenerẽ sycãbri.

Sicani prima cũ.i.latino:sequẽs cũ.c.exili scribit:fuerũt secũdũ nõ nulloꝝ opinionẽ populi hispaniæ a fluuio sicoride cognominati. Vnde & Lucanus iqt. Hesperios iter sicoris nõ ultimus annis. Hi duce Sicelo ad italiã uenisse dicũtur:eãq tenuisse exclusis ab originibus. Mox ipsi pulsi ab illis quos ante pepulerant insulã uicinã italiæ occupauerũt. Eamq sicaniã qdem a gentis cognomine:siceliã uero a noie ducis uocitauerunt. Et inde quoque italum regem uenisse:a quo italiam cognominatã fuisse dixerunt.

Sicilia cum.i.latino utrobiq scribit:insula est ad ultimũ italiæ:quã græci siceliãuidelicet secũdã cũ.e.uocali scribentes dicunt:qd latini in.i.conuerterunt. Hæc ut Pli.in.iii.natu.histo.& alifere oẽs putauerũt historici:olim italiæ coniuncta fuit:sed terræmotu agẽte seu alia quauis ruina diuisa ea pars fuit ab italia:undis inter mediis sine requie fluctantibus. Vnde & Vir.in.iii.æneidos ait.

Hæc loca in quondam & uasta conuulsa ruina. Tantum æui longinqua ualet mutare uetustas.
Dissiluisse ferunt:cum protinus utraq tellus

Vna foret & reliqua:quæ ꝓsequitur:idem Lucanus in tertio cõfirmauit:hãc siciliæ insulã pulchritudie descripsit Tucydides de bello peloponẽsiaco li.cuius formam ut sũmatim dicamus triãgularem posuit qn & ipos angulos totidẽ ꝓmõtoria i extremitatibus suis cõficere dixit:E qbus ipsa a poetis triangula dicta fuit. Horꝝ qdẽ unus in meridiẽ uergit:& pachynus dicit. Alius uero ad septẽtrionẽ spectat:& pelorus uocat:nec plus distat ab italia q̃ mille qngẽtis passib⁹.alius aũt in libyã & occasũ tẽdit:atq i ipsã carthaginẽ maxime spectare uidet. Nec ab aphricæ litore pluſq cẽtũ uiginti milia passuũ distare cõstat:uocaturq lilybeus:& hi tres mõtes tria insulæ latera cõstituẽtes. Vnũ qdẽ ad aphricã exponũt reli qua uero duo latera uersus italiã ipam coartantes insulã in peloæ deducũt. Sane a sicilia siculus deriuatur pauciorꝝ.f.syllabarꝝ q̃ primitiuũ ꝙ rarissime fieri cõtingit:cum in deriuatiuis additio fieri soleat:ut pater paternus mater maternus:hõ humanus.roma romanus. Et raro aliter:ut ab hispania hispãus a lauinia lauinus:a sicilia siculus:& pauca alia. Nam de his loquor quæ sunt adiectiua.

Sicyon pria cũ.i.latino sequẽs cũ.c.exili &.y.græco scribit:fuit teste Pli.in.iii.natu.hi.achaiæ urbs in laconia:uñ & lacõia quãdoq sicyonia uocata fuit. Refertissima oliuetis:ob qd ait Vir.in.ii.geor. Teritq sicyonia bacca trapetis.de qua Cice.in.v.de officiis aliã eodẽ noie ostẽdit Pli.eẽ i mari ægæo isulam ex opposito ad epidauꝝ:quã altã eẽ & eminẽtẽ uoluit.idẽ Iuue.in.iii.satyra cũ ait. Hic alta sicyone. Vnde & hæc sicyonia calciamẽti genus accæptũ fuit Lucanus:Et pedibus leua sicyonia demit honesta

Sycos cũ.y.græco &.c.exili scribit:uocabulũ est græcũ id significãs ꝙ ficũ dicius:& a nõnullis ex poetis nr̃is antiqssim⁹ teste Parthemio usitatũ fuit:& Neuiũ rettulit dicẽtẽ. Hodie sycos mihi recens fuit. Vñ & sycomorus ficus fatua dr̃:& sycophãta ficuũ comestor. Sed iã apud nostros ficus cum.f.atq.i.latino scribit:q̃si a fœcũditate dicat. Et sic quoq apud cæteros ãtiquos scriptũ cõpimus. Sane ut moderniores qdã grãmaticorꝝ putãt:cũ ꝓ fructu quidẽ ponit semp est q̃rtæ:cũ uero ꝓ arbore secũdæ est declinationis:quæ ambo cõtra rõnem & antiquorꝝ auctoritatẽ dicta sunt. Nã in secunda quoq declintione & genere masculino nõ mõ apud poetas:sed apud oratores approbatissimos ficus ẽt ꝓ fructu cõperitur.

ut Horatius ī fine ſermonū pinguib⁹:& ficis paſtū ſecur anſeris alibi Pli.in.xv.natu.hiſto. Culices uolant morſuq; ficorū crebro:hoc eſt auidiore paſtu aperiūt ora:& ſimilia in mille locis. Vnde & eius nepos in epiſtola ad Octauum Ruffum Quæ nunc cum ficis & boletis certamen nōdū habent Cice.de ſenectute ex tantulo grano fici. Qui & in genere maſculino protulit ipſe auunculus Pli.uariis in locis ſuæ natu.hiſto.& Macrobius:ut clariſſime oſtēdemus.Rurſus & pro arbore ſæpius quarte ponitur:ut idem.Cicero de oratore dixit uxorem ſuā ſuſpendiſſe ſe de ficu Quāquā & ſecūdæ ēt ponaſ:ut Iuue.i ſatyra Omnibus in terris inquit. At quæ deſcutienda ualēt ſterilis mala robora fici.idem & Macrobius ſemp fere ſecūdæ declinationis utiſ. Quin & plurimos ueteꝝ uſos fuiſſe oſtendit: At uero Priſcia. uoluit pro fructu quoq; & morbo tātūmodo quarte declinationis:hocq; auctoritate Martialis dicentis in primo epigrammatum. Cum dixi ficus rides quaſi barbara uerba.
Et dici ficos cæciliane iubes. Dicemus ficus:quas ſcimus in arbore naſci.
Dicemus ficos:cæciliane tuos.ita ut quolibet hoꝝ uerſiculoꝝ ponaſ q̄rte declinatiōis p̄terq̄ in ſecūdo & p hoc oſtēdat: Martialis ſecūdū Priſciā expoſitionē uitiū & fructū quartæ eſſe declinationis genere aūt differre:alii uero aliam dicunt Martialis fuiſſe ſcripturam:& frequentius ſic haberi uidetur.
Cum dixit ficos rides quaſi barbara uerba: Et dici ficus cæciliane iubes.
Dicimus ficus:quas ſcimus in arbore naſci. Dicemus ficos cæciliane tuos.
Ita ut in primo quidē & ultimo uerſiculo ſit declinationis ſecundæ:in duobus uero itermediis ſit q̄rtæ. Nā ut hic ſic legētes aiūt.nō riſiſſe ille Martialē qđ diceret:ficus cū certū ac mānifeſtū eēt nō eē barbaꝝ nec qđ genere forſitā abuſus fuiſſet:cū dicendo ſolū ficus nō magis ad unū genus:q̄ ad reliquū ſe contraheret. Sed certe ridebat illū alia declinatione uſū fuiſſe q̄ debebat:ut ēt ex mutatione declinationis in ſecūdo uerſu apparet in quo Martialis ad declinationē nō ad genus reſpōdet:ficos qđ barbaꝝ & nō repiri Cæcilianus uolebat:ipſe Martialis dixiſſe:& nō ficus:qđ latinum erat. At Martialis utrūq; poſſe dici & latinum eſſe oſtendit:Et magis ioco q̄ ſerio ad ſolum morbum ficos rettulit:oſtendens illū adeo ſtolidū eſſe:ut negaret ficos repiri:quo clariſſimi auctores utūſ:& ficos hoc eſt morbū ad ſimilitudinē fructus appellatū:ipſe ſecū & quidē cū dolore geſtaret:itaq; & latinū & uſitatū eē. Quin & ficus quarte declinationis non poſſe ēt eſſe generis maſculini oſtendit. Ficus ergo cum ſecundæ declinationis eſt & fructū & morbū:ad cuius ſimilitudinē aſſumptū eſt deſignare hēt:qn & p utroq; generis ē maſculini ut multis in locis oſtēdit Pli. Vñ.xvi.natu.hiſto.ait:Fici mirabiles ſūt & abortiui q nunq̄ matureſcūt. Et ī eodē li.heladis inqt:Ficos ſub folio qdē puos groſſos uero ſupra foliū naſci. Similiter Macro.groſſi appellātur iqt fici:q nō matureſcūt:hos greci dicūt ὀλυνθους. Et ſubdit ī milibus tot ficoꝝ nō uidebitis groſſum. At uero cū generis ē fœminini & declinationis ſecūdæ arborē tātūmō:ut Pli.eodē li. Magna iquit & radicū differentia copioſæ fico:platāo:roborī:& ſubdit: Aliis recto meatu:ut lauro:ole:aliis flexuoſo:ut fico:& infra ſubdit. Quidā breuitate radicū celerius ſeneſcere arbores putāt qđ coarguunt fici quaꝝ radices lōgiſſimæ & ſenectus ociſſima. Cū aūt q̄rtæ eſt declinatōnis fructū & arborē deſignare pōt:ac ſemp eſt generis fœminini:ut idem Pli.in eodē li.ficus inquit ſolæ ex oium arboꝝ fœtu maturitatis cām meditanſ. Sic iuue. Si uis aliā decerpe ficū. Sed de ficulnea dubiū apud quoſdā hētur:an ab antiquis uſitatū fuerit uocabulū qđ nos uſitatū cōperimus:nō ſolū interprætatione Hieronymi cū in euangelio ait,Reſpice ficulneas & cæteras arbores. Sed in Pli.auctore p̄tātiſſimo li.xvi.natu.hiſto. ubi tractās:de cura & uſu folioꝝ inqt:bobus quibus & ficulnea:& ligna ex hedera tradenſ:& ex harundine ac lauro.Repitur ſimiliter ficulnus ficulna ficulnū adiectiuum eſſe. ut Horati. Olim truncus erā ficulnus inutile lignum. Et pro amaterito ex ea arbore accipiendū eſt:ut a corilus colurnus Vir.li.georgi.iii. Pinguiaq; in uerubus tortebimus exta coturnis a populus populn⁹:ab abies abiegnus. Plaut⁹ in caſina. Sed mane dum nō iſtæc:aut populna ſors:aut abiegna eſt tua:aquercu quernus. Vir.li.geor. i. Sed tamen & quernas glandes tum ſtringere tempus. Ab ilicei ligneus uel iliceus. Terentius ī adelphis:Lectulos ligneis pedibus. Statius in.vi.thebaidos. Ornicq; iliceæq; trabes metuēdaq; ſucco taxus ſalice ſalignus. Vir.in eodem li.Et cuſtos furum atq; auium cum falce ſaligna.
Sycomorus cum.y.græco &.c.exili ſcribitur:dicitur a noſtris ficus fatua. Nam coponitur ex ſycos qui eſt ficus:& μορος fatuus.
Sycophāta prima cū.y.græco:ſequēs cū.c.exili:tertia cū.ph.aſpirato:ultima cū.t.exili ſcribitur.traducit apud noſtros clauiator:ad uerbum dici ficoꝝ comeſtor φαγω.n.eſt māduco:& phāta is dicitur qui edit ϛυκουσ.i.ficos. Sed quare calumniator dicatur:duabus id rōnibus fieri cōpi. Vnā quidē apud Syneſium grāmaticū græcū: Alterā uero apud Pōpeium Feſtū prima eſt φ ex duobus ſeruis græcis alter abſūpſerat ficos:alter quis p̄ſus excediſſet ignorabat:domino tamē cōquerēte aſōte inſons accuſabatur:Herus prudētiſſimus utriq; calidā aquā p̄buit. Solus delinquēs euomuit. Quid.n.ieiunus euomeret.niſi iteſtia tunc primum natum eſt id uerbū ſycophāta.i.calumniator qa inſontē falſo crimine calūniabaſ. Feſtus uero hac de cā ſycophātas appellatos dixit atricos inquiēs quōdā iuuenes ſolitos aiūt in hortos irrumpe ficoſq; colligete:quā ob cām lege eſt cautū:& cōſtitutū:ut qui id fœciſſet capite trū caretur:quam pœnā qui perſequerentur:ob paruula detrimēta ſycophantas appellatos.
Sidus cum.i.latino ſcribiſ:urbs fuit:quā teſte iuſtino ī.xviii.ſuoꝝ epitomatū:phœnices cōdidere:q ter ræmotu uexari relicto patrio ſolo aſſyriū ſtagnū primo:mox mari p̄ximū litus icoluere:cōdita ibi urbe:quā piſciū uberitate ſi dona uocauerūt eo qđ tali noie piſcem phœnices uocēt. Sed deide poſt mul

tos annos a rege ascalonioꝝ expugnati ciues nauibus appulsi tyrō urbem ante annum troianæ cladis condiderunt. De eius successu prælatis Iustinus prosequitur. Sed ex his satis constat quare Dido ipsa sidonia nonnunquam a Virgi. cognominata fuit.

Sidus cum .i. latino scribitur: & latinū est uocabulū: ac a sido qđ est fixus sto deductum puto. Nec illis credo qui græcū esse uolunt: & a συνω δεινω: quod est cōmeo & cōuenio tractum existimant: ita ut secundum illos cum .y. græco scribatur: & sit plurium stellaꝝ cōuētus. Nec aliis similiter assentior & qui græcum esse putantes ex συν cōponi dicūt: quod indicat simul: & εἶδειν uidere: quasi simul conspectam ex pluribus stellis formā indicet. Macro. latinū esse dixit: & sup somnum scipionis ponens differētiā inter stellas & sidus ita scribit. Nūc uideamus quæ sint hæc duo noīa: quoꝝ pariter meminit Cicero cū dicit Quæ sidera & stella uocatis. Neq; n. hic res una gemīa appellatiōe mōstratur: ut ensis gladius. Sed sūt stelle quidem singulares & erraticæ & certæ quæ nō amixtæ aliis solæ feruntur Sydera ueroq; in aliud signum stellaꝝ plurium cōposita feruntur: ut aries: taurus: andromeda: pseus: corona: & q̄q; uariaꝝ genera formarū in cælo recæpta credunt. Sic apud græcos aster & astrū diuersa significāt: & aster stella una & astꝝ: signū stellis coactum: quod nos sidus uocamus. Hæc ille secundū meā uocabuloꝝ pprietatem expsit. Nā & quādoq; ēt pro stella sidus ab auctoribus positum legimus: ut apud eundē Ciceronem in eodem libro de uniuersitate inquit. itaq; nesciunt hos sideꝝ errores & libro secūdo de natura deorum ait. Nam cum duo sint genera sideꝝ: quoꝝ alteꝝ spaciis imutabilibus ab ortu ab occasum cōmeās nullum unq; cursus sui uestigium inflectit: alteꝝ autē cōtinuans cōuersiones duas: idem spaciis cursibusq; cōficiat. Quintilianus similiter in mathematico. Quid hæc inquit fulgentiū siderum uenerāda facies q; quædā uelut infixa: ac cohærentia ppetua semelq; capta sedulo collucēt. alia toto psa cælo uagos cursus certis emætiuntur erroribus astꝝ similiter a Vir. pro unica stella positū fuit: quā i funeribus Cæsaris apparuisse dicunt: cum ait in bucolicis. Ecce dionæi processit Cæsaris astꝝ. fateor tamē nunq; stellam dici arietem: taurum andromedā: perseum: sed sidus: unde est quod dicimus hibernū sidus: Et illud Quintiliani. Nos graue huius anni sidus afflauit.

Siderites cum .i. latino utrobique &. t. exili scribitur: lapis est ferro similis. a quo nomen assumpsit. Nam apud græcos σιδηρος ferrum dicitur.

Syene cum .y. græco scribitur: ciuitas est in cōfinibus æthiopiæ & ægypti. Et teste Pli. in .ii. natu. histo. supra alexandriā uersus meridiē quinquaginta miliū stadioꝝ: ac ut scribit Macro. li. ii. super somnium Scipioni: directe locata est sub tropico æstiuo: idest sub cācro in extremo torrida zonæ. Quare cū sol ad cancrum uenit in medio solstitii die supra uerticem ciuitatis cadens: nullam prsus in ea umbrā efficit. Quod Lucanus tetigit in .ii. cum ait. Vmbras nunq; flectente syene: hoc est per dies solstiti. Et subiunxit in .viii. Nā quis ad exustā cancro torrente syenem ibit li. x. Cancroq; suam torrēte syenem: & ut dixit Seruius in buccolico philosophi eo loco effodere puteum nimiæ altidinis quem sol radiabat recto intuitu octauo Kal. iulias: quando est in cancro.

Syla cum .y. græco & unico. l. scribit mons est lucaniæ & silua in illo sic dicta: quasi συρα. i. tracta: hoc est latronibus frequētata. ut Sallustius de fugitiuis in silua inqt syla fuerunt: de qua Vir. in .xii. meminit.

Sylla cū .y. græco & duplicato. l. scribit: de cuius ortographia in primo hoꝝ cōmētarioꝝ li. mōstrauim? fuit teste Salustio romanus nobilis: & ut nōnulli dicūt ex antiqua scipionum familia: in adolescentia oibus flagitiis inquinatā uitam duxit: hoc est usq; ad quæsturā: quā sub mario adeptus est. in qua uitā omnem penitus cōmutauit: & ut dixit Vallerius Maximus: cathenas iugurthæ manibus iniæcit: Mithridatem cōpescuit: socialis belli luctus repræssit: Cinnæ dominationem frægit: & mariū quī olim se q̄storē fastidierat: ipsam illā prouinciam proscriptū & exulem coegit petere: fuitq; litteris græcis & latinis doctissime: eruditus facundus: acer: astutus: gloriæ cupidus: sui securus multaꝝ rerum: & pecuniæ maxime largitor: aio grandis: ita ut dicat Salustius dubitari potuit sortior an fœlitior esset. Nā fœlix eo dici uoluit quod de inimicis marianis fœliciter uultus fuit. Et dictator unde effectus ita rempu. suppressit: ut teste Cicerone in .v. uerrinarum: nemo illo inuito nec bona nec patriam nec uitam retinere posset. Vltimo teste Pli. nepote de uiris illustribus ordinata republica dictaturā deposuit: & sub priuata uita se contulit puteolos. Qua de re suetonio teste Iulius Cæsar dicere cōsueuerat illum litteras nescisse quia dictaturam deposuisset. De quo in dictione plogus uidimus. Tandem incidit in morbum uulcere in intestinis oborto. Quo tempore tanta pediculorum: ut aiunt uis toto corpore eius manauit: ut nullo argumento cohiberi possent: itaq; hoc pacto mortem obiit.

Silenus cum .i. latino & unico. l. scribitur: prima tamē apud græcos habet dipthongum ei: quæ in .i. longam conuersa fuit: ut sæpe fieri uidimus: fuit bacchi nutritius. qui iam senex super asello sedens: Bacchū per loca omnia sequebatur: ut Ouidius primo de arte amandi.

Ebrius ecce senex pando silenus asello Vix sedet: & presſa continet arte iubas.

Syllaba cum .y. græco & duplicato. l. scribitur: dici potest latine complexio. Nam compositum uocabulum est εκ συν: quod est con: & λαμβανω capio.

Syloson cum .y. græco & unico. l. scribitur: fuit teste Herodoto li. historiarum. iiii. Samiorum tyrannus.

Silphii cum .i. latino scribitur: fuerunt teste Herodoto libro historiarum. iiii. populi libyci ab insula platæ usq; ad os syrtium protensi.

Silarus cū .i. latino & unico. l. scribit: fluuius est campaniæ salerno ppinquus: ita ut a fluuio extimēt qui

dam oppidum ipſum nomen aſſumpſiſſe. Et ut ait Pli. in tertio uaturalis hiſto. campaniam a Lucanis diuidit in quo ultra ſurrhentum: ut idem dixerat in. ii. nō modo uirgulta: ſed uolatilia lapideſcūt. Alias potu ſalubres ſunt aquæ eius: De hoc meminit Vir. in. iii. geor. cum ait. Eſt lucos ſilari circa.

Syllepſis cū. y. græco & duplicato. l. ſcribit̄: dici pōt latinæ cōceptio. Nā cōponit̄ ex συν quod eſt con: & λαψις accæptio: & tūc quoq; fieri dicit̄ cū aut pluralis dictio ſingulari uerbo cōplectitur: ut ſunt nobis mitia poma Caſtaneæ molles: & preſſi copia lactis: Aut cum pro multis unus ponitur. iuxta id Virg. in ii. æne. Veꝝ armato milite cōplent: milite dixit p militibus. Item & pro uno multi ut idem in. viii. æne. Vos calliope precor aſpirate canenti. Nam rectum fuiſſet: uos o muſæ: & tu Calliope.

Syllogiſmus cum. y. græco & duplicato. l. & penultima cum. g. ſequente. i. latino ſcribitur. Eſt argumentationis ſpecies alias & diuerſas ſub ſe ſpecies detinens. De quibus omnibus late uidimus in commentariis dialecticæ. quæ nuper edidimus.

Silua cum. i. latino ſcribit̄: atq; græcā originē habere deprehendit̄. Nam υλη latine materia dicit̄: quæ aſpirationem primū cōuertens in. ſ. ut in pluribus dictionibus fieri ſupra oſtendimus: & nō nihil mutatis litteris: ut. y. græco in. u. noſtrū & poſt. l. poſitū atq; in initio addito. i. latino reſultat ſilua. i. materia ſeu prima materia. Quintilianus li. x. de inſtitutione oratoria: diuerſum inquit eſt eorum uitium qui primo decurrere per materiam ſtilo q̄ uelociſſimo uolunt. Et ſequentes calorem atq; impetum ex tempore ſcribunt: hanc ſiluam uocant. repetunt deinde & componunt quæ effuderant. Sed uerba emendantur: & numeri manent in rebus temere contextis: quæ fudit leuitas.

Syma cum. y. græco ſcribit̄: urbs fuit in aſia: qn & promonte iuxta pōtū poſuit Orpheus ī argonautica

Symeon cum. y. græco &. e. abſq; diphthongo ſcribitur: nomen fuit uiri proprium.

Simon cū. i. latino ſcribitur: fuit uir athenienſis corſarius & philoſophus. Nā ut ſcribit Laertius quotiēs ad eius officinā prexiſſet Socrates: atq; diſſereret oia q̄ meminiſſe poterat ānotabat. Vnde & ipſius dialogos triginta tres uno eodē codicæ cōprehendi dixit idem auctor: cui cum picles ſi ad ſe pgeret polliceretur cuncta neceſſaria exhibiturum reſpōdiſſe fertur: fiduciā ingt uendere cōſilii nō fuit. Alius fuit Simon qui ſcripſit rhetoricam. Alius item medicus Seleuci & Nicanoris neceſſarius. Alius ſculptor.

Similax cū. i. latino utrobiq;: & unico. m. atq; unico. l. ſcribitur: arbor eſt: quā teſte Sextio latini taxū dicūt uñ Gallimacus σιμιλακαφεῖρον ταξωα Alii dicūt eſſe genus hederæ dēſis geniculatæ caulibus ſpinoſis fruticoſæ ramis: folio: ſeu hedera paruo nō angulosa: ac ræticulo eminente: pāpinos flore candido olente lilium. Fert racemos labruſcæ modo nō hederæ colore. hanc dixit Pli. xvi. natu. hiſto. oībus ſacris & coronis eſſe infauſtam: quoniā fit lugubris uirgine eius hois pp amorem iuuenis Croci mutata in hunc fruticem. Et ſubdit uulgus ignorans: plærūq; feſta ſua polluit hederā exiſtimādo ſicut ī poetis: aut libero patre aut Sileno quis oio neſcit quibus coronarent̄. Et ſequitur ex ſimilace fiunt codicilli ppriūq; materiei eſt: ut admota auribus leuē ſonū reddat. at uero de taxo arbore eſt eodē Pli. aſpectu ſimilis pino & picæ minime uirēs graciliſq; & triſtis: ac dira nullo ſucco. Et fert lætalē fructū bacchas. q bus in hiſpania p̄cipue uenenū ineſt: Vaſa ēt uinaria ex ea in gallia facta mortifera fuiſſe cōpertū eſt. hæc ille: Reperit̄ & in inſula cyrnes quæ corſica dicitur dicente Vir. in Mœri. Sic tua cyrnæas fugiant examina taxos: atq; idem in geor. Amant aglonē & frigora taxi. Dicit ēt p̄fatus ſextius eſſe in arcadia tam p̄ſentis ueneni. ut ſi qui dormiāt ſub ea: cibumue capiāt morianť. Et ſubdit Pli. ſūt & q toxica hinc appellata dicāt uenena: quæ nunc toxica dicimus: quibus ſagittæ tinguntť. Et ſubdit Reptum inoxiam fieri ſi in ipſa arbore clauus æreus adigatur. Et ut nō longe ſupra idem dixerat auctor in europa ſex genera cognatarū arborū ferunt̄ pinus pinaſter: q̄ eo teſte nihil aliud eſt quā pinus ſilueſtris: mira altitudine & medio ramoſa ſicut pinus in uertice. Picæa quæ ut idem aſſerit montes amat atq; frigora feralis arbor: & funebri indicio ad fores poſita. Quartū genus abies. Quintū lacix: cui fere eadē cū abiete eſt facies. ſed materia p̄ſtātior: & lōge īcorruptior: & odore acrior: nec alio mō ignis ui cōſumit̄ quā lapis: Sextū genus eſt tæda quæ oia amant montes: & ppetuo ut ait uirent: nec facile diſcernuntur in frōde.

Simichida cum. i. latino utrobiq;: &. ch. aſpirato ſcribitur: ponitur a Theocrito in bucolico paſtor: quē expoſitores patrem fuiſſe Theocriti aſſerunt.

Symmachus cum. y. græco & duplicato. m. atq;. ch. aſpirato ſcribitur: nomen ē uiri proprium: cōpoſitū ex συν quod eſt con: & μαχος bellator: & poteſt eſſe appellatiuum.

Symmetria prima cum. y. græco ſubſequente duplici. m. atq;. t. exili: &. i. latino in penultima ſcribit̄: dici pōt cōmēſuratio. Pli. tamen melius inquit in. xxxiiii. natu. hiſto. Nō habet latinū nomen: ſymmetria quam diligentiſſime cuſtodiuit Lyſippus non incerta ratione.

Simias cū. i. latio utrobiq;: & duplicato. m. ſcribit̄ fuit teſte Laer. phūs thebāus: q xxiii. dialogos ſcripſit.

Symbolū cū. y. græco ſcribitur. Erat teſte Iulio Poluce ad cōmodū impatorē de uocabulis rex paruum numiſma. Vnde & ſignū a nonnullis traducit̄. Qui & euſymbolū bonū omen interpretat̄. itē & cū ex συνβαλλω: qd̄ eſt cōfero deducatur. Quidā collationē iterpretari uoluerūt. ita ut cœna illa dicatur collatio in quā cōpandā plures aliqd cōtulerūt. ſymbola. n. huius ſymbolæ eſt collatio: iuxta qd̄ forſitā locutus eſt Teren. cū ait in andria: ſymbolū dedit. i. iudicio meo portionē ſuā cōtulit: uel ſymbolū dedit ideſt ſignū dedit: ut annulum uel aliquid tale quouſq; pecuniam conferret.

Semethus cū. i. latio &. th. aſpirato ſcribit̄: fluuius ē ſiciliæ haud lōge ab urbe catinēſi: iuxta quē thalia ſi ue ut alii uolūt Aetna nympha ioui paliſcos pepit. de quo ſane fluuio meminit Oui. li. faſt. iiii. cū ait

Quaq; simetheas accipit æquor aquas. Et Vir. in. xi. æne. Eductũ Martis luco simethea circũ flumina
Sympoſium prima cum. y. græco ſcribitur: Et apud nos teſte Cicerone honeſtiore uocabulo: magiſquã acurato conuiuium dicitur.
Symphonia prima cum. y. græco ſcribitur: dicitur a noſtris cõſonantia. Nam componitur a ſyn quod ẽ con: & φωνια uocalitas. Et inde ſymphon conſonatus: ut iuue. in ſatyra. Credo pudicitiam. Micturiunt hic effigiemq; deæ longis ſymphonibus implent: ideſt diutius: & iugibus ſonitibus urinæ. Nam eſt mictura fœminæ quædam uniformis coſonantia.
Sympho cum. y. græco ſcribitur: apud græcos uero p addionem. n. definit: ſonitus quidam eſt cum cõſonantia: ut in præcedenti dictione uidimus.
Sympiſium prima cum. y. græco: ſequẽs ac penultima cũ. i. latino ſcribitur: uas eſt nõ diſſimile cyetho in ſacrificiis continens libabile: ut dixit feſtus: & cõponit ex συν: q; eſt con & πινο bibo: de quo iuue. in ſatyra Credo pudicitiam inqt. Et quis tũc hoium cõtemptor numinis: aut quis ſymphiniũ uidere numæ: nigrũq; catinũ. Sane ſecũda ſyllaba quã. i. latinũ cõtinere diximus põt illd more antiquorũ in. u. conuertere ac dici ſymphuium: ceu optumus pro optimus lubens pro libens & ſimilia.
Symplegades cũ. y. græco ſcribitur: ſunt teſte Pli. li. iiii. &. v. natu. hiſto. ſcopuli uel ſecundum Põponiũ in ſecũdo duæ inſulæ heleſpõti cõtra thraciũ boſphorum mille quingentis paſſibus ab europa diſtãtes quas nõnulli ex poetis noſtris ẽt cyaneas uocauerunt: ut in ea dictione uidimus. Has Oui. in. xv. meta. mor. li. mobiles primũ fuiſſe: ſed poſtea ĩmobiles factas dixit. Timuit cõcurſibus argo undarum ſparſas ſymplegadas eliſarum. Quæ nunc immotæ perſtant uentiſq; reſiſtunt.
Simois cũ. i. latino utrobiq; ſcribit. ultima tamẽ apud græcos habet. ei. diphthõgũ: quã nos cõuertim⁹ in noſtrũ. i. pductũ: & format gẽitiuũ ſimõetis cũ. o. &. e. diuiſis: ut Vir. in. i. æne. Alma uenus genuit phrygii ſimoentis ad undas. Nam diuiſa diphthongo ei quæ eſt in ultima recti & interpoſitis. n. &. t. ac in fine addita. ſ. ipſum formamus genitiuũ. ſimiliter in accuſatiuo ſimoenta. ut idẽ in. v. æne. Victor apud rapidũ ſimoẽta. & in eodẽ li. Hectoreos amnes xãthũ ac ſimoẽta uidebo: p quẽ modũ & Homer⁹ ipſe declinauit. At Heſiodus nõ ſimoẽta: ſed p ſynæreſim ſimũta dixit ĩ theogonia cũ ait σιμοντιωνυτα: hoc eſt diuinũ ſimoẽta cũ. œ. cõiunctis: ut libet illã diphthõgũ. ου. aliq̃do in. œ. traducere: ut in antehabitis uidimus: & eſt fluuius ex ıad troiano monte ſcaturiens: iuxtaq; Troiã decurrẽs: qui cũ appropinquat: xãtho cõmiſcetur: & in paludẽ coactus iuxta ſigæũ ꝓmontoriũ in mare deſcendit.
Simoeſius cũ: i. latino utrobiq; &. œ. diuſis ſyllabis ſcribitur: fuit Troianus Anthemionis filius: quem is ideo ſic uocatũ dixit Homerus in. iiii. iliados: quod eum mater cum ab ida deſcenderet: & pecora ad parentes reuiſcenda deduceret: ad ripam ſimoentis peperit: eum deinde ætate florentem: nec dum uxorem ſortitum: ut diyit Homerus Aiax Thelamanius interfecit.
Syneræſis prima cũ. y. græco: ſequens cũ. æ. dipthongo ſcribitur: figura eſt qua plura p unum cõiungũtur. Nam componitur a συν: quod coniunctionem indicat: & αρεσις diuiſio: quaſi diuiſorũ coniunctio qđ tã in græcis q̃ latinis dictionibus facere cõſueuimus. in græcis qdem ut Panthus ꝓ panthous: Alcinus ꝓ alcinous: Demophon ꝓ demophoon. Laocon ꝓ lacoon. In latinis uerum maxime in genitiuis ſe cũdæ declinationis facimus: q cũ ſæpe in duo. ii. terminent: a poetis noſtris in unũ cõiũgũtur: ut Vir. ĩ Tityro. Nec ſpes libertatis erat nec cura peculi. in eodẽ paupis & tuguri ꝓ tugurii: idẽ in. iiii. geor. Florẽtẽ ſtudiis: & ignobilis oti pro otii. idẽ in primo ænei. Hic tamẽ ille urbem patauit: ꝓ patauii. Iuuena. in Satyra. Oibus in terris. Antoni gladios potuit cõtemnere: ꝓ antonii. Similiter dicit bigæ ꝓ biugæ: q̃drigæ ꝓ quadriugæ. in quibus unũ. i. primũ abiicit: & p ſynæreſim alterũ. i. &. u. unicũ ſolũ. i. cõuertunt ut ſimiliter bini pro biuni. dederit in ſcanſione pro deerit & ſimilia. Sicuti e contrario per aliam figurã nonnunquam dicimus fieri pro firi amarier pro amari & ſimilia.
Synagoga cũ. y. græco ſcribitur: dici põt coadunatio quæ & pro re & loco accipitur. Nam componitur ex συν: quod eſt con: & αγωγη ductio.
Synalœpha prima cũ. y. græco penultima cũ. œ. diphthon. ſcribitur. dici põ cõpreſſio. Nam componit ex συν: quod eſt con: & αλοιφη preſſio. Et eſt cũ uocalis aliqua in fine dictionis per ſubſequentem uocalem abiicitur in metro: ut ſemper ego auditor tantum: & in mille aliis locis.
Synanche cum. y. græco &. ch. aſpirato ſcribitur. dicitur a noſtris angina: ut Plautus: Vellem me in anginam uerti: ut huic aniculæ fauces præoccuparem: Nam componitur ex συν & αγχω: quod eſt affligo ango: ſuffoco. Vnde & morbus eſt qui ſpiritum ſuffocat.
Syncopa cum. y. græco &. c. exili ſcribitur: dici põt latine conciſio. Nam cõponitur ex ſyn quod eſt con & κοπτω incido: & eſt figura quãdo littera uel ſyllaba in medio dictionis uel conſonantiæ uel metri cauſa abſcinditur: ut forſan pro forſitan: compoſtus pro compoſitus. Vir. ĩ primo ænei. Compoſtus pace quieſcit. Porgite pro porigite: ut & pocula porgite dextris.
Syntathegorem atica prima cum. y. græco: & tertia cũ. th. aſpirato reliqua omnia ſine aſpiratione ſcribuntur: & traducitur a Priſciano li. ii. dumde oratiõe pertractat ideſt conſignificatiua.
Synceheſis cũ. y. græco &. ch. aſpirato: atq;. e. ſine diphthõgo ſcribitur: dici põt a nris cõfuſio. Nã συν dicit cõ: & χεσις fuſio. Eſtq; Donato teſte hypbatũ undiq; cõfuſũ ut id Vir. in. i. ænei. Tris nothus abreptas ĩ ſaxa latẽtia torquẽt. Saxa uocãt itali mediiſq; in fluctibus aras. Quorũ ordo ẽ tris. ſ. naues abreptas nothus torquet in ſaxa: quæ. ſ. ſaxa i mediis fluctibꝰ latẽtia italiuocãt aras ltẽ i. il. iuuenes fortiſ

fima fruſtra Pectora ſi uobis audentẽ extrema cupido. Certa ſequi quæ ſit rebus fortuna Videtis exceſſere adytis oẽs ariſq; relictis Dii quibus imperiũ hoc ſteterat ſuccurritis urbi incẽſæ. Ordo eſt o iuuenes fortiſſima pectora fruſtra ſuccurritis urbi incẽſæ: ga exceſſere dii adytis: undeſi uobis cupido certa eſt ſequi me audentẽ extrema: & reliqua: quæ Seruius: & latius Macrobius proſecuti ſunt.

Synechon cũ .y. græco & .ch. aſpirato ſcribit. dici poteſt a nobis continẽs. Nam componit ex συν: q; ẽ con & ἔχω habeo.

Synciput cũ .y. græco ſcribit. Nã ut nõnulli uolũt ex συν ꝓpoſitiõe græca cõponit: q cõ & ſimul ſidicat: atq; caput dictiõe latia: ita ut ea ps ſimul caput eẽ dicat. Eſtq; anterior ps capitis: occiput poſterior.

Synecdoche prima cũ .y. græco: ſequẽs cũ .c. exili ante .d. ultima cũ .ch. aſpirato dici põt cõceptio a Ciceroẽ uero in dignitatibus dicit intellectio: & ẽ figura cũ a pte totũ uel a toto pars intelligit a parte qdẽ totũ ut Flãmas cũ regia puppis. Extulerat. i. regia nauis. A toto uero pars: ut Quã multæ glomerãtur aues ubi frigidus annus Trans pontũ fugat. i. frigida hyems.

Synodus cũ .y. græco ſcribit: dici põt a noſtris cõuentus. Nã cõponit ex συν qđ ẽ cõ: & ὁδὸς uia: & a cõuentu fit cõueticulũ: ut Cice. p Sextio: Cõuenticula inquit hoium: q ciuitates nominarunt.

Syneſi⁹ pria cũ .y. græco: penultia cũ .i. latio ſcribit nomẽ eſt uiri ꝓpriũ deductũ a συνέσις q ẽ cõſciẽtia.

Syngraphũ cũ .y. græco & .ph. aſpirato ſcribitur dici poteſt ſecundũ litterã ipſam cõſcriptio. ſuetonius lib. i. Nõ dubitauit a qbuſdã iuſiurandũ atq; etiam ſyngrapha exigere.

Synonyma cum .y. græco utrobiq; ſcribitur.

Sinopes cũ .i. latino utrobiq; ſcribit fuit teſte orpheo i argo ciuitas iuxta põtũ quã Põponius dicit eẽi cappadocia & a. L. Lucullo romano ſubacta impio. Eadẽ teſte eodẽ põponio in. i. fuit Diogenis pria.

Sinopis cũ i. latino utrobiq; ſcribit terra eſt rubea quæ teſte plinio in. xxxv. naturalis hiſtoriæ inuenta eſt primum in ponto & nomẽ a ſinope urbe aſſumpſit.

Synthaxis pria cũ .y. græco ſequẽs cũ .t. exili ultia cũ .x. cõſonãte atq; .i. latio ſcribit dici põt a nris conſtructio & ſeries. Nã cõponit ex syn qđ ẽ con & τάττω ordino unde τάξις q ſeries eſt & ordo.

Syntheſis cũ .y. græco i pria &. th. aſpirato i ſequẽti ſcribit: dici põt a nris cõpoſitio. Nã cõponit ex sin q ẽ cõ & θέσις poſitio. Eſt figura cũ ſingulare nomẽ multitudinẽ deſignãs cũ uerbo plurali cõponit Virgi. in. i ænei. Pars in fruſtra ſecãt uerubuſq; tremẽtia figũt. Ouidi. in heroidibus.

Turbarunt in me luxuriosa proci.

Syphax cum .y. græco ſcribit a græcis quoq; ſcripturã nos & in barbari ſequi debemus fuit numidarũ. rex de quo Liuius li. iiii. de ſecundo bello punico & aliis in locis loquitur.

Siphõs cũ .i. latio ſcribit iſula ẽ i mari ægæo: in q teſte Hero. li. hi. iii. argẽti fodie & auri fodie mlta erãt

Syracuſæ p .y. græcũ. & duplex .r. a græcis ſcribit nos uero q primã corripimus cũ unico .r. ſcribimus: plures ẽt ex illoq; poætis cõſueuerunt. Vir. in bucolico Pria ſiracuſio dignata ẽ ludere uerſu urbs ẽ ſiciliæ ſub pachynno mõte ſita. Quã pulcherrime deſcripſit Cice. lib. uerrinaq;. vi. Florus uero in li. ii. ſic de ſyracuſis breuiſſime inquit longe illis triplex murus totidẽque arces portus marmoreus fons celebratus aretulæ quæ actenus eis ꝓfuere ut pulchritudini uictæ urbis paceretur.

Sirenes pria cũ .i. latino ſcribit. licet apud græcos ſit ei diphthõgo. q̃ in. i. ꝓducta ut in multis uidim⁹ cõuertimus: deducit q; ab ἔρειν: q; ẽ cõnectere & retinere. Cuius aſpiratio ut ſæpe fieri uidimus i. s. cõmutata fuit. Et fuerũt ut dicũt poetæ tres achelei fluminis filiæ ex Calliope muſa. Hæ iſulas quaſdã iuxta peloq; inter ſiciliã & italiã habitaſſe ſcribunt. Quod Ouid. ẽt tetigit in. xiiii. metamor. dum Aeneæ trãſitũ deſcribẽs inqt Terraſq; caléti ſulfure fumatas acheloia dũq; reliqt ſirenũ ſcopulos. Qđ claudi auus poeta iſignis clarius oñdit ac latius in li. de raptu Proſerpinæ. Harũ una uoces teſte Seru. ſup. v. æneí. circa finẽ. alia tibiis alia lyra canebat. Sed tãta dulcedine cãtus trãſeuntes nautas afficiebãt ut ſopirent quos cũ ſopitos pſentiſcerẽt ſubmergebãt & deuorabãt. Quare cũ iuxta illas tranſiturus eſſet Vlyxes admonitus a Circe ſocioq; aues cæra obturauit & ipſe ſe ad nauis malũ ligari iuſſit atq; ſic quoque trãſiuit illæſus. Qđ ille grauiter ferẽtes: & ira ſuccenſæ ac dolore cõmotæ ſe pcipitauerũt in fluctus qđ luue. tetigit in ſaty. Neuole. qñ apud illũ ait Neuola. nãp me fortuna rogat. Affigit cæras illa de naue peritas. Quæ ſiculos cantus effugit remige ſurdo. Qđ iõ dixit Neuola qa cũ paq; ſupra uellet fortunã p diuitiis poſtulare intendens dicere o quãdo ero diues. quodã ominali uerbo ꝓlecto non dixit diues ſed dixit quãdo ego pauper ero: quod ille in malũ omen aſſumens: inqt deinde. Nam p me fortuna rogat & reliqua Has ſane ſyrenas dixit Ouid. in. vii. metamor. comites fuiſſe ꝓſerpinæ cũ rapereť a plutõe & tres fuiſſe dicunt una noie parthenope alia Leucoſia. tertia. Ligia.

Sirius cũ .i. latio utrobiq; ſcribit apud græcos quoq; ẽ ei diphtõgus in pria q̃ in. i. noſtrũ cõuerſa fuit ut ſæpe fieri uidimus: & ut quibuſdã placeat σείω qđ eſt moueo uel ut aliis magis uſ a σείριος qđ ẽ ſico deriuat. Et dr̃ ſtella quædã q̃ a nõnullis qdem ponit in fronte cæleſtis cais ab aliis uero i eius ore orit q; i uigeſimonono gradu cãcri hoc ẽ circa mediũ mẽſẽ iulii & circa mediũ ſeptẽbris occidit: ut aliis placet ante id tempus influxũ amittit. Nã in eo tpe intermedio oia cõmouet atq; pturbat dicente Pli. li. ii. natura. hyſto. ſentiri ex eius ortu effectus maximos in terra. Et quia eſt de natura Martis hoies nimio ſolis ardore fatigat. iõ dixit luue. Sirius ardet. Quin & tunc quoq; feruent maria in celis uina mouẽtur. herbæ areſcũt ut. Vir. in. iii. æneí. Tũ ſteriles exuere ſirius agros canes eo tpe maxime agitantur in rabiem. Et ut idem ait Vir. in. x. æneí. ille ſitim morboſq; ferens mortalibus ægris.

Naſcit & leuo cõtriſtat lumie cælũ. ſane uoluerũt nõnulli a uerbo σύρω: q; ẽ traho deductũ fuiſſe: cũ ut

dicũt ex magnitudine ſigni longũ tractũ habere uideꝛ: uel ꝙa oia ad ſe trahit. Q uæ utiq; etymologia orthographiæ. nõ correſpõdet: qa tũc quoq; p. y. græcũ ſcriberet: q; nũq; apud illos cõptũ fuit. Nec lõgũ hẽt tractũ ſirius: ſed ſignũ totũ: q; canis dicit magnũ eſt in quo teſte ptolemæo ſtellæ ſunt. x. & octo & extra corpus. xi. Ver; hũc canẽ fuiſſe icari a meſſoribus trucidati oſtẽdit Oui. li. faſto. iiii. cũ ait.

Eſt canis icariũ dicũt quo ſidere moto.

Toſta ſiti tellus ꝓripitur q; ſeges. Et tũc quoq; canẽ occidere. Vir. cũ ſolẽ taurus gerit ait. n. in. i. georg.

Candidus auratis aperit cũ cornibus annum.

Taurus: & aduerſus cedẽs canis occdit aſtro. Nã tũc quoq; ob ſolis ſplendorẽ uideri nequit: & cũ communis ſit generis canis diminutiuum canicula tantũmodo fœminini compitur.

Syrma cũ. y. græco ſcribit & ẽ generis neutri. ponit q; & cauda: hoc ẽ tractu ueſtis fœminarũ. & a συρω q eſt traho deducit. Vñ ait Seneca de baccho quí habitu muliebri nõnunq; ſe ornabat auro decorum ſyrma barbaricũ trahit ut uidimus in dictiõe Bacchus. iuxta q & ipſum ſyrma aliquãdo ꝓ longa tragice oratiõis ſerie tenorẽ ſuũ uſq; in ultimũ ꝓtrahẽs ponit iuxta q dixit Iuue. in ſaty. Stẽmata q̃d faciũt cũ neronis meminit. Gaudentis fædo peregrina ad pulpita ſaltu Proſtitui graiæq; apiũ meruiſſe coronæ. Et ſubdit. Ante pedes domiti lõgũ te põe thyeſtæ hoc ẽ lõgã de thieſtæ tragœdiã ob q̃ apiũ graiæ promeruit coronæ Et pgit dicẽs ſyrma uel antigões: hoc ẽ uel longũ ſcripturæ tractũ de ipſa antigõæ ab illo recitando ꝓductum ut idem in ſaty. Quis ueſcit uoluſi iuxta hanc eadem ſententiam ait.

Nam ſcelus pyrrha quanq; omnia ſyrmata uoluas.

Nullus apud tragicos populus facit: hoc eſt q̃q̃ lõga tragœdiaq; uolumĩa legas: nullũ cõperies populũ homiem comediſſe: ut ille de quo illic loquit. Similiter Valerius in phormione: ut rettulit Priſcianus i vi. inquit. Q uid hic cum tragicis uerſibus & ſyrma facis ubi dixit ſyrma pro ſyrmate.

Syrtes cũ. y. græco &. t. exili ſcribitur. Sane cũ in ultima ſit ei diphthõgus nõnuli ex noſtris abiiciẽtes. i. retinẽt e. & dicũt ſyrtes. Alii uero abiiciunt. e. & retinẽt. i. Vel ut alii putant totã diphthongũ in. i. noſtrũ cõuertũt & dicũt ſyrtis hoc ẽ hæc ſyrtis & has ſyrtis ut uoluit Priſcia. in. vii. inducit q; Virgi. dicentẽ i. x. ænei. in ſyrtis in ſaxa uolẽs uos turnus adoro. at in primo ut in emendatis codicibus ſp aſpexi in es fuit cũ ait in breuia & ſyrtes urget. miſerabile uiſu. Et ſunt loca q̃dã maris piculoſa circa fines aphricæ uerſus ægyptũ a σοβειν. q ẽ trahere cognominata: ut placuit Saluſtio in iugurthino. Eſt q; in eis teſte pli. li. vi. natura. hiſto. inæqualitas magna maris & terræ: & in uno quidẽ loco ꝓfundiſſima fit aqua i alio uero undoſa nec i eodẽ ſtatu pmanet. Nã ſpirãte uento q mõ cumulus & ſupra mare fuerat i pfũ diſſimas reſidet ualles & q̃d primebat in ualles nũc ſupra aquas aggredit. Sunt loca hæc duo in aphrica & maiores faciũt ſyrtes hac minores dicẽte Oui. li. ii. de ſine titulo. Q uo lateãt ſyrtes magna mior q; ſitu.. Et teſte Solino ducẽtor; qnquagita miliũ paſſuũ iteruallo ſeparant eſt q; mior aliquãto clæmẽtior q̃ teſte Polybio diſtat a carthagine trecẽtis milibus paſſuũ atq; totidẽ ambit. Maiores uero ambitu quadringẽtor; uigintiquinq; miliũ paſſuũ cõmẽſurãt. iter unã uero: & reliqua ſpaciũ eſt ducẽtor; q̃ draginta miliũ paſſuũ. Vñ & teſte ſeruio ſup. x. ænei. id fieri cõtingit ut ibi arenoſa ſint i mari loca ſyrtes uocitent. ſed de ꝓfatis ſyrtibus plura loquit Lucanus in. ix. ſuæ pharſaliæ libros.

Syria pria cũ. y. græco: & ſequẽs cũ. i. latio ſcribit regio ẽ aſiæ q̃ ab oriẽte fluuio euphrate ab occidente nr̃o mari & ægypto termiat & a ſeptẽtriõe uero hẽt armeniã & cappadociã a meridie ãt ſinũ arabicũ

Syringa prima cum. y. græco: & ſequens cum. i. latino ſcribitur: fuit arcadiæ nympha a Panne ardenter amata q̃ teſte Ouidio. in. i. metamor. ſe ſpernẽte cũ pan cupide ſequeret & illa fugiẽs ad Ladõem fluuiũ pueniret & fluuio impedita nõ amplius affugere poſſet inuocato aliar; nyphar; auxilio in paluſtres cãnas cõuerſa eſt quas cũ pan excideret ex ſeptẽ calamis in amoris ſolatiũ fiſtulã primus ſibi cõfecit: ut Vir. in corydõe: Pan primus calamos cæra cõiungere plures inſtituit.

Syphus prima cũ. i. latio: & penultia cũ. y. græco ſcribit fuit teſte Home. li. vi. iliados. Acholi filius hic iſthimõ: hoc ẽ ſtrictura illã terræ: q̃ inter mare ioniũ & ægæũ cõſiſtit latrociniis occupabat ita ut autholiã autholi filiã Laertæ deſponſatã cũ ad maritũ duceret ut quidã dicunt uel ut alii aſſerunt ad oraculũ Apollinis cõſultura accederet latrocinio cæpit & ut multi crediderũt grauidauit: ex qua tũc natũ ulyxẽ uolũt. Q uod aiax illi exprobauerit apud Oui. li. xiii. meta. quando ait. Q uid ſanguine cretus: Siſyphio furtiſq; & fraude ſimillimus illi. Inſeris æacidis alienæ nomina gentis.

Tandẽ occiſus ſiſyphus a Theſeo apud iferos trudit. & hac pœna affict ut grãde ſaxũ ſupra mõtem portare coactus cũ ad apicẽ deduxerit cõtinuo ad ima relaxet dicẽte Oui. in. xiii. met. aut petis aut urges rediturũ ſiſyphe ſaxũ: Et ſeneca in Her. furente. Ceruice ſaxũ. grãdem ſiſyphea iacet.

Syſtole cũ. y. græco. &. t. exili ſcribit dici põt correptio. Nã figura dicit cũ lõga ſyllaba cõtra eius: naturã corripit. Vir. in. i. ænei. Cõnubio iungã ſtabili ꝓpriãq; dicabo. ubi nu. breuẽ poſuit: quæ naturaliter lõga ẽ. Nã alio in loco longã poſuit ut in. iii. ænei. Hectoris andromache pyrrim cõnubia ſeruas idem in. iiii. cuiq; loci leges dedimus cõnubia nr̃a reppulit. & in eodẽ. Nomadũq; poetã conubia ſupplex.

Siſamus cũ. i. latino ſcribitur. teſte Home. in ſecundo iliados urbs in paphlagoniæ.

Sithonia cũ. i. latino &. th. aſpirato ſcribitur ps ẽ littoralis macedoniæ citra athon. uerſus thermopõtũ habet teſte Herodoto li. vii. hiſtoria. ciuitates torronẽ galipſon ſermilẽ macybernã & olynthon. i eadem mons eſt ſithon q̃ maxie niuoſus: de quo Vir. in ultima ægloga. Sithonaſq; niues hyemis ſubeamus aquoſæ: in hac eadẽ locus eſt dictus κυνοσ. i. canis ubi Hecuba conuerſa in canẽ. Veterumq; diu memor illa malorum: ut ait Oui. Tum quoq; ſithonios ululauit meſta per agros.

Situla cũ.i.latino &.t.exili ſcribĭt nec uerbũ ẽ græcũ:ut quidã uoluerunt ſed latinũ.&'a ſorte ut aſſerũt nomẽ accæpit.Nã ciſtã illã deſignat q̃ ſortitio ſuffragioꝝ accipitur.Pla.in caſina.Sortitio illa in ſitula. nec i diminutiuo ſitellã ut nõnulli aſſerũt a ciſta.ſed ciſtellã deductã ſemp legimus. Cicero de natura deoꝝ li.i. Vt igĭt. T. Graccũ cũ uideor cõcionãtẽ in capitolio uidere de.M.Octauio deferẽtẽ ciſtellã. Nã i illã ſuffragia.i.uoces ſuas de approbãda lege ponebãt:aut qd ſimili. Solitũ ãt erat afferri ciſtellã cũ lex ferẽda eẽt. Q d' oſtendit Cicero cũ ait in rhetoricis ad Herẽniũ cũ.L. Saturnius legẽ frumẽtariam de ſemiſſibo & triẽtibus laturus eẽt. Q u. Cepio qui p id tps q̃ſtor urbanus erat docuit ſenatũ ærariũ pari nõ poſſe largitiõem tãtã. Senatus decreuit ſi eã legẽ ad populũ ferat aduerſus rẽp.uideri ferre cũ uiris bõis legẽ cœpit collegæ itercedere. Ille nihilominus ciſtellã detulit.Cepio ut illũ cõtra itercedẽtibo collegiis aduerſus rẽp. uidit ferre cũ uiris bonis ipetũ fecit põtes diſturbat. ciſtellas deiæcit impedimẽto eſt quo ſecius feratur:accerſitur maieſtatis & reliqua: Liuius in quarto ab urbe. Teſtibus datis tribuni populũ ſũmouerunt. Ciſtellaq̃ lata eſt ut ſortirentur ubi laturi ſuffragium ferent.

Smerdis cũ.m poſt.ſ.in pria & in ultima cũ.t.latio ſcribĭt:fuit Cambyſiæ regis frater quem cũ cambyſes i ſomniis uidiſſet regio throno ſedentẽ:metuẽs ne regnũ occuparet occidi iuſſit. Cæterũq̃ dũ diui tiis i ægypto Cãbyſes morã traheret.Patizites quidã magnũ:quẽ rebus ſuis pfectũ domi reliquerat. Smerdim fratrẽ ſuum ſimilem Smerdi fratri Cambyſæ regẽ declarat.Quẽ deinde Darius hiſtapſis filius coniuratione facta cum nõnullis perſarum nobilibus trucidauit.& ipſe perſaꝝ rex creatus fuit:ut Herodotus in.iii.hiſto.ſcripſit:ut nos ſuprauidimus in dictione Darius.

Smyrna cũ.y.græco ſcribĭt:urbs eſt minoris aſiæ:quã fluuius meles circũfluit:hãc teſte Herodoto in uita Home. Theſeus theſſalus in monumentum uxoris ſuæ:quæ ſmyrna uocabatur conſtruxit.

Socus cum.c.exili ſcribitur fuit troianus Hippaſi filius generoſus animo & corporis dignitate hic teſte Homero magno animo Vlyxem uulnerauit ſed ab eo ipſe deinde interfectus eſt.

Socrates abſq̃ aliqua aſpiratiõe ſcribĭt:fuit atheniẽſis philoſophus clariſſimus. ex pago alopecenſi:filius ſophroniſci marmorarii:& phana retæ obſtetricis. Fuitq̃ ut qdã ferũt Anaxagoræ primũ auditor poſtea Archelai:cui i ſchola ſucceſſit.Et cũ ante illũ philoſophi oẽs rebus phiſicis pſcrutãdis opam tãtũmodo ipẽderent:ipſe ut quidã putant tedio reꝝ obſuraꝝ & in certaꝝ faſtidiens res obſuras phyſicã poſtergauit & ad aliquid pbatũ & certũ cõperiendũ qd beatæ uitæ neceſſarium foret animum applicauit itaq̃ primo teſte Cicerone in plogo quinti tuſculanaꝝ libri philoſophiã euocauit e cælo & in urbibus collocauit domoſq̃ introduxit & cœpit de uita & moribus rebuſq̃ bonis & malis q̃rere:q̃obrem ut ſcripſit Solinus nõ ſolũ cõſenſu hoium:ueꝝ ẽt Apollinis oraculo fuit ſapientiſſimus iudicat' Fuitq̃ orator promptus & acer. Et primus teſte Fauorino cũ Aeſchine diſcipulo oratoriæ artis campos apuit. Fuitq̃ ẽt illi cura corporeæ exercitationis atq̃ erat p̃clari habitus ut dixit Laertius Militauitq̃ quãdoq̃ & Xenophõtẽ ab equo deiectũ in plio facto in delo uiriliter ſuſcipiẽs ſaluũ reddidit fugientibus atheniẽſibus uniuerſis in bello nauali uicit. Victoriãq̃ Alcibiadi:quẽ ipſe teſte ariſtippo ſuis manibus armauerat de cuius morte uidimus i dictiõe anytus Reliqua latius i Diogene laertio lege re poteris Fuit & alius ſocrates thebanus uir diues & nobilis qui pauptatis amoꝝ quã multũ dilexit re familiarẽ largã & uberẽ donauit populo arbores plurimas & fructiferas ſpreuit unico cõtentus baculo quo infirmitatẽ ſuſtentabat humanã. Alius fuit hiſtoricus qui argos diligenter deſcripſit. Alius epigramatũ poeta. Alius Cous qui interpretationes & inuocationes ſcripſit.

Solymi ſecũda cũ.y.græco ſcribĭt:fuerũt populi iuſta lyciã quos Hom.li.illados.vi. pugnaciſſimos fuiſſe dicit a Bellorophõte deuictos. Et li.v.odiſſeæ oſtendit idẽ Home.ẽt i mõtibus habitaſſe cũ ait τὴν ὀ- ὀεν ἑκ ξ ὸλυ μωνὸρ ων. Vnde & Cornelius Tacitus cũ de Iudeoꝝ origine opiniões ait: Alii clara iudeoꝝ initia ſolymos carminibus celebrata Home.gentẽ cõditã nrbẽ hyeroſolymã noĩe ſuo feciſſe. Vnde Inue.i ſaty. Credo pudicitiã inqt iterpres legũ ſolymaꝝ. Similiter Mar.in.vi. Linges nõ mihi nã pba & puſilla c̃. Sed q̃ de ſolymis uenit puſtis dãnatã mõ mẽtulã tributis & declinatur urbs. hæc ſolymæ ſolimaꝝ & hieroſolymæ hieroſolymaꝝ qn hieroſolyma &hieroſolymæ:unde hieroſolymitanus.

Solon cũ unico.l.ſcribĭt fuit unus ex ſeptẽ ſapiẽtibus græciæ Execeſtiadæ filius patria ſalaminius q̃ teſte Gellio li.xvii.noctiũ atticaꝝ athenis claruit regnãte Tarquinio Priſco Romæ de illo Plato in.i. Timæi inqt. Memini Critiã doctiſſimũ oium doctrinaꝝ dixiſſe plane ſolonẽ uideri nõ ſolũ prudentia cæteris laude dignus ſed ẽt carminibus pſtitiſſe. Et ſi ſermonẽ quẽ ab ægypto reuerſus inſtituerat ipleſſet a quo quidẽ ſeditiõibus cæteraſq̃ itẽperie ciuilis diſſenſiõibus ipediẽte deſciuit opor nõi minorẽ Heſio. uel Home.futuꝝ eſſe. Erat qppe ſermo de magno ac famoſiſſimo titulo de his q̃ geſſerat ciuitas athẽarũ cuius memoria extincta ẽ:tã illoꝝ morte q geſſerant q̃ ipẽdio tpis laſſioris:idẽ teſte Ariſtotele in.ii. politicoꝝ lib.dedit atheniẽſibus leges cũ tãto tempamẽto cõpoſitas: ut dixit Iuſtinus ſimilit in ſecũdo qd parem gratiã a ſenatu & plebẽ cõtraherẽt:q̃q̃ plebs & ſenatus in ſumma prius eẽnt diſſenſionẽ. Et ut dixit Valeri.de ingratis.Si illis athenienſes ppetuo uti uoluiſſent ſempiternũ habituri fuiſſent i periũ.idẽ cũ oium hoium ac oraculi iudicio ſapiẽtiſſimus haberet indulſiſſe ſcribĭt uino.

Solœciſmus cũ unico.l. ſequente.œ.diphthongo &.c.exili: atq̃.i.latino ſcribĭt dicitur uitioſa uerborũ compoſitio ut inter nobis pro inter nos:uel date ueniam ſceleratorum pro ſceleratis.Et ut oſtẽdit gellius libro quinto noctium atticarum ab Aſinio Capitone:& eiuſdem ætatis aliis imparilitas eſt appellatus Vetuſtioribus uero latinis ſtribiligo dicebatur a uerſuta uidelicet & parua compoſitione tortuoſæ orationis,tanq̃ ſterobiligo quædam. Quod uitium Aſinius Capito in litteris:q̃s ad Clodiũ tuſcũ dedi

hiſce uerbis diffiniuit. Soloeciſſimus ē inquit impar & incōueniēs cōpoſitura partiū oronis. Vñ ait Iu uena. in ſaty. Credo pudicitā. Soloeciſſimū liceat feciſſe marito. Et trāſlatiue Martialis in epigramma tibus inqt ſæpe Soloeciſmū mētula noſtra facit. Et teſte Iaertio nomē hoc a ſolone cōtraxit: q cū in ci licia urbē a ſuo noīe ſoloen conderet: & paucos in ea athenienſiū habuerit tractu tpis cū patriā uocē corrumperēt. & incōuenienti patriū cōpoſitura loquerent: factū ē ut qui ſimili uitio aliquādo peccaſ ſent ſoloecizare dicerent. Quo tñ uocabulo teſte gellio qui elegātius locuti ſūt uſi nō fuerūt. ita ut de ſe dicat: nos neq; ſoloeciſmū neq; barbariſmū apud græcos q; idoneos adhuc inuenimus. Nā ſicut bar barō ita ſoloecon dixerūt. Et ſubdit noſtri quoq; antiquiores ſoloecon facile ſoloeciſmon haud ſcio an unq; dixerint. Quod ſi ita eſt inquit ille: neq; in græco: neq; in latino ſoloeciſmus ꝓbe dicitur.

Somatopœia media cū. t. exili. ſequens cum. œ. diphthongo ſcribitur dicit ad uerbū corporis factura .i. ϛωματος ποιια. Et eſt figura cū incorporeum modo corporeo loqui introducitur.

Sophocles cū. c. exili ſcribit fuit atheniēſis poeta tragicus & clariſſimus: de quo plures ex noſtris uariat & magnifica ſcripſere. Quē Cic. diuinū poetā li. i. de diuinatiōe uocauit. Et quo Virgi. Auguſto allu dēs in bucolico ait Sophocleo tua carmina digna cothurno: hunc primum ex poetis græcis didici a uiro clariſſimo iſidoro græco iā nunc ſancte romanæ eccleſiæ cardinali tuſſienſi cognominato.

Sophiſta cū. i. latio &. t. exili ſcribit nomē ē deriuatiuū a ſophos q ē ſapiēs quaſi æmulator ſapiētis. Nō nūq; ēt & ꝓ ſophiæ. i. ſapiētie calumniatore accipitur. Quin & pro apparentes ac nō exiſtente ſopho.

Sophroniū cum. ph. aſpirato ſimiliter &. i. latino ſcribit nomē ē fœminæ per diminutionem adulatiōis amatoriæ ꝓlatum & a ϛοφροϛυνη q̄ eſt prudentia deductum uelut totula prudens.

Sophroſyne cū. y. græco ſcribit: & iterpretat ut in precedenti dictiōe uidimus prudētia. Fuit ēt eo no mine uocitata filia ſupioris Dionyſii tyranni ſiciliæ: uidi ēt iterptatū modeſtiā & prudētiam.

Sora cū unico. r. ſcribit fuit oppidum agri uolſci: qđ teſte Liui. in. x. ab urbe poſtea ſannites poſſidūert & ob difficillimū aditū tutiſſimū credebat: qđ deinde quō defecerit a romanis atq; ēt in illorū ptātem redierit oſtēderat idē Liui. i. ix. ab urbe de eodē lu. meminit cū ait. Opria ſoræ aut phabrateriæ dōus.

Soſia cum unico. f. &. i. latio ſcribit nomē eſt proprīū: & apud græcos habet. ſ. in fine qđ noſtri abiiciunt At apud illos ϛωϛιας ſcribitur: & cum habeat. ω. mega in prima naturaliter illam producit.

Soſtratus abſq; aliq; aſpiratiōe ſcribit fuit teſte Hero. li. hiſto. iiii. uir Aeguntes filius laodomantis.

Soter cū. t. exili ſcribit dr a noſtris ſaluator: & a uerbo ϛωζω qđ ē ſaluo deducit. Vñ & ſotiria ſalus.

Spadix cum. i. latino ſcribitur: teſte gellio in ſecundo noctium atticarum ſpadica græci uocant auulſū palma termitem cum fructu ideſt palmitem.

Spæra cum. æ. diphthongo ſcribitur: & latine dicitur globus atq; ideſt qđ ex omni exteriori parte rotū dum apparet. Et nōnunq; cum. ph. aſpirato etiam a noſtris ſcribitur uidelicet ſphæra.

Spargapiſes cū. i. latio & nico. ſ. ſcribitur fuit teſte Herodoto li. hiſto. i. & iuſtino ſimiliter ī primo filius Tomyris reginæ maſſagetarum quem dolo Cyrus cæpit ut late præfati auctores tractauerunt.

Sparta cū. t. exili ſcribit: fuit ciuitas: q̄ & alio noīe Lacedæmon dicitur ſeu latine Lacedæmonia atq; in plurali lacedæmoniæ lacedæmoniaq;. Ex Herodoto tū colligere uiſus ſum ſpartam urbē fuiſſe & lace dæmona regionē. in qua illa cōſiſteret ſed indiferenter ꝓ alterutra tā ab illo qui ab aliis auctoribus po ſitā legimus. Sed quā ob cām ſparta dicta fuerit: ponit iuſtinus li. ſuoq; epitomatū rertio dicēs. His igi tur. moribus ita breui ciuitas cōualuit ut cū miſſeniis pp ſtupratas uirgines ſuas in ſolēni miſſenorū ſacrificio bellū intulliſſe grauiſſima ſe obſecratiōe aſtrinxerint nō prius q̄ niſcenam expugnaſſent re uerſuros tantū ſibi uel de uiribus ſuis. uel de fortuna ſpōdentes quæ res initiū diſſenſionis græcie & in teſtini bellicā & origo fuit itaq; cū cōtra pſūptionē ſuā annis decē in obſidiōe urbis tenerēt & quærelis uxoq; poſt tā longā uiduitatē uocarēt: ueriti ſūt ne hac pſeuerātia grauius ſibi q̄ miſceniis nocerēr qp pe illis q̄tū iuuētutis bello itercidat mulieq; facūditate ſuppleri ſibi & belli dāna aſſiduæ & fœcundita tē uxoq; abſcētibus uiris nullā eē: itaq; legūt iuuenes ex eo genere militū: qui poſt iuſiurandū ī ſupple mētū uenerāt qbus ſpartā remiſſis ꝓmiſcuos oium fœminaq; cōcubitus ꝓmiſcere maturiorē futurā cōceptionē rati. ſi eā ſingularē per plures uiros experient ex his natio ob notā materni pudoris ſpar tana. uocata & reliqua. Et ut rettulit Ci. in. ii. de q̄ſtiōibus tuſculanis ſpartanis uirginibus magis pale ſtra puluis uenaticus labor: & militia ī ſtudio ē q̄ fertilitas filioq;. Vñ & uariū habitū ab aliis uirginib⁹ ferre cōſueuerat. dicente Vir. in. i. ænei. Viginis os habitūq; gerēs & uirginis arma ſpartanæ.

Spatha cū. th. aſpirato ſcribit: & latie dici pōt enſis deriuat q̄ a uerbo ϛωωυω q̄ eſt euagino.

Spelæū penultia cū. æ. diphthōgo ſcibit: dicit a noſtris ſpelūca. Virgi. in ultima ægloga: certū eſt in fil uis inter ſpelæa ferarum male pati.

Sperchius cū. ch. aſpirato: &. i. latino ſcribit apud græcos uero č in penultima ei diphthongus quā nos in. i. conuertimus. Eſt fluuius theſſaliæ quem ut ait Pomponius pelion mons effundit & cum uelociſ ſimo curſu defluit in ſinum maliacum cadit.

Speuſippus cū. eu. diphthōgo &. i. latio atq; duplicato. p. ſcribitur fuit ateniēſis philoſophus. Euryme dontis filius ex pago myrruniſio: & partone Platonis ſorore natus octo annos ſcholæ platonicæ ma giſter fuit iraſcebat facile: & uoluptati dederat manus. Nā aiunt illū ira cōcitatū catulū in puteum de iæciſſe & uoluptatis gratia in macedonia ad Caſſandri nuptias fuiſſe: & cum uehiculo in academiam ferreretur haberetq;. Diogenem obuium: diceretq; ille ſalue. Reſpōdit diogenes at tu nequaq̄ ſalueq; eiuſmodi cum ſis uiuere ſuſtines. Deinde cum iā paralyſi ſolueretur orauit Xenocratem ut ſibi in do

cendo succederet. Aiũt senio confectũ sibi mortem consciuisse mœrore impulsum. Plutarchus uero scripsit illũ pediculis efferuescentibus interiisse. Fuit corpore gracili teste Timotheo. Reliqt plura cõmẽtaria: & dialogos eius libros aristoteles tribus talẽtis emit teste Fauorino. Ad hũc Simonides scripsit historias. Primus inuenit quo pacto ex graciliorib⁹ lignis fierent uasa capacia.

Spyridon prima cum. y. græco sequens cum. i. latino sctibitur. nomen est uiri proprium.

Sphinx cum. i. latino scribitur. atq; a nonnullis aspiraẽ prima: & facit in genitiuo declinatione quidem græca huius sphingos latina uero huius sphingis: animal est prodigiosum. quod cum hominibus offertur si illum præsentiat saluatur si uero bestia prius hominem senserit perditur ipse homo.

Spinter cũ. i. latino &. t. exili scribit nõ græcũ sed latinũ. iõq; cũ. y. græco scribi nõ põt: ut qdã inscii uo luerũt dicturq; græce ακρόχειριον. & aut fibulam in humeris aut armillã significat. plautus Menæchinis: iubeas spinter nouum reconcinarier. idẽ in eodẽ mihi tu dederis pallã & spinter nunq̃ factum.

Spõdeus cũ. e. absq; diphthõgo a latinis scribit græci uero habẽt ei diphthongũ in penultria: ex q̃ nos abiciẽtes. i. retinemus. e. Et est pedis genus sic quoq; dictus. q; i sacrificiis & libamẽtis eo maxie uterẽt Nã σπονδη libamentũ designat: fœduscp ac spõsionẽ. Et ab eo σπονδοφοροι apud græcos dicebant sacerdotes: qa nostris feciales dicunt & cõstat spõdeus ex duabus syllabas lõgis ideo pes est tardus. & grauis. Vñ Homerus in. i iliad. inducẽs chryseida agamẽnonis puellã uolentibus græcis restitui: patri chrysæ & quasi inuitã ab agamemnone discedentẽ ascendentecp lento passu nauẽ uersus illos duos spõdeis oibus refecit: hocq; ut illius tardũ discessũ magnis effingeret. R ettulit etiã Ci. in li. de suis cõsiliis. cũ uiolenti adolescentes tibiaq; ẽt cantu: ut fit istincti mulieris pudicæ fores frãgerẽt admouisse tibicinã: ut spõdeũ caneret pythagoras dr: qd cũ illa fecisset tarditate modoq; & grauitate canẽtis illorũ furentẽ petulantiã cõsedasse: idẽ Quinti. rettulit in primo de institutione oratoria.

Spurius cum. i. latino scribitur: ille dicitur qui incerto patre natus est: & a σπορειν quod est seminare deducitur: quia nihil aliud de patre q̃ semen affert.

Stadiũ cũ. t. exili &. i. latino scribit. latine curriculũ trãsfertur quod Hercule primum statuisse dicũt. & eo spatio terminasse: quod ipe uno spiritu confecisset. Ná octaua ps mille passuum est.

Stather prima cũ. t. exili ultima cũ. th. aspirato scribit gẽus est põderis. & ut qdã dicũt unciæ medietas descẽditcp a σταθμιζω: qd ẽ trutino uel põdero. Et idẽ stathera dictũ puto istrumẽtũ quo res põderant.

Stẽma cũ t. exili & duplicato. m. scribit: dici pt a nris isula uel corõa. Home. circa illiados στεμματεχωγεν χερσι. Atq; idẽ dẽsignat q; apud illos stephãos. Ná & stẽma & stephãos a σεφανωq; ẽ corono deducitur Vñ & trãslũptiue & nobilitate generis capit quã plerũq; ex uictoriis & corõis maiorũ nostroq; cõthra imus per quẽ modũ ait iuue. in. iii. Stẽmata qd facĩũt: qd prodest põtice lõgo Sãguine censeri. Quid &p inscriptiõis saxoq;: ut martialis in. x. Tristiasaxoq; stẽmata delet herus. Sane accæpissæ. Virgilii. v. ænei. Coronã pro galea testis est Serui. q̃ id exponẽs. Oibus in morẽ tonsa coma pressa corona inquit. i. galea: atq; illũ sermõe homerico usũ fuisse dixit q̃ stephanõ pro galea posuit. Et ut plinius circa initiũ libri. xxi. Quædã coronæ funiculis in orbẽ obliquũq; & in ambitum currunt: qbus tenuioribus utebant antiqui strophios appellãtes: hæc ille: q; sane græcũ uocabulũ ẽ intortũq; & uersũ designãs. Et subdit ipe plini. Vñ nata q̃ strophiola dicũtur. Qui & uocabulũ ipsũ tarde inde cõmunicatum est inter sacra & bellicos honores coronis nomẽ suũ uindicãtibus. Et pgit cũ uero a floribus fierent. serta serẽdo seriue appellabant. Hæc ipse plinius. Cæteq; licet sertus serta sertũ adiectiuũ sit ut sertos flores sertas coronas. Lucanus. Accipiunt sertas nardo florẽte coronas. in neutro tñ genere sertum & in plurali serta abiq; additiõe alterius substãtiui a nostris auctoribus pferunt ut Virgi. i Sileno: Serta pcul tantũ capiti delapsa iacebãt. Addũtq; alii adiectiuũ ueluti substãtiuo ut idem in. i. ænei. Ture calẽt aræ sertisq; recentibus halant. Et ut idẽ plini. in xv. naturalis histori. suæ attestat antiqtus nulla corõa nisi deo dabat. Ob id Home. cælo tantũ eã & plio uniuerso tribuit. Viritim uero in certamie qdem ulli. Ferũtq; primũ oium Liberũ patrẽ ipositisse capiti suo coronã ex hedera. Postea deoq; honores sacrificãtes coronas sumpsere uictimis simul coronatis nouissime & in sacris certaminibo usurpate: i qb⁹ hodieq; nõ uictori dãt sed patriã ab eo coronari pnũtiat. inde natũ triũphaturis cõferent in tẽplis dicande mox ut ludis daret. Veq; ut idẽ auctor in. xxiii. li. refert & sabinus Massurius in li. memoraliũ romæ aruoq; sacerdotes Romulus in primis istituit seq; duodecimũ fratrẽ inter illos appellauit. Et tunc Ab acca laurẽtia nutrice sua spicea corona q̃ uitta alba colligaret in sacerdotio ei pro religiosissimo insigni data: quæ primo apud romanos fuit corona: honosq; sacerdotibus nõ nisi uita finitur. Et exules ẽt ut idẽ ait captosq; comitat: Quin & in li. xvi. idẽ rettulerat Pli. Romulũ frõdea hostiũ corõa hostiũ corona. Hostiliũ coronasse: qd fidenã primus irrupisset. Auus hic Tulli Hostilii regis fuit. Nec alias tũc quoq; nouisse cornas q̃ bellicas certũ ẽ. At uero deinde uni gẽtiũ romãis plura corõaq; genera cõtigere q̃ cũctis aliis gẽtibo de qbus oibus q̃dã referre curabo: q̃ i diuersis auctoribus uariisq; eoq; locis: & pcipue i Pli. & Ge. legi. fugrũt ergo apd romãos diuersoq; generq; coronæ i magno. s. honore: & pcio uidelicet triũphalis obsidionalis: ciuica: muralis: uallaris siue castrensis naualis: ouallis: & oleagina: Triũphalis corõa laurea erat: q. s. ex lauro cõsecta triũphãti dabat. Ná ut ait Pli. circa finẽ li. xv. narra. histo. laurus triumphis proprie dicata erat. Et infra subdit romanis ea arbor pcipuæ est lætitiæ uictoriaq; nũcia: & militũ lanceas piloscp & fasces imperatorũ decorat. Ex ea in gremio Iouis optimi maximiq; depõitur: quotiẽs lætitiam nouã uictoria attulerit: idq; non quia perpetuo uiret nec. quia

pacifera ẽ:cũ præferẽda ſit olea. Sed q̃a ſpectatiſſima in mõte parnaſo:ideoq; ẽt grata apollini aſſuetis eo dona mittere:iã & regibus romanis teſte.L.Bruto fortaſſis ẽt in argumẽtũ quoniã ibi in libertatem publicam is meruiſſet lauriferã tellurem illã oſculatus ex reſponſo & qa fulmine ſola nõ iacit. Ob has cãs eq̃dẽ crediderim in honorẽ habitã in triũphis adeo q̃d in ꝓfanis uſibus pollui lauꝝ & oleã fas nõ ẽ Et infra ſubdit Tiberiũ principẽ tonãte cælo coronari ea ſolitũ ferũt cõtra fulminũ metns. Sed & circa diuũ Auguſtũ euẽta eius digna memoratu. Nãq; liuiæ druſillæ quæ poſtea Auguſta matrimõio gẽra nomẽ accæpit cũ nupta eẽt illi cæſari gallinã cõſpicui cãdoris ſedẽti aquila ex alto abiæcit i gremiũ illæſã intrepideq; miranti acceſſit miraculũ tenẽte roſtro laureũ ramũ onuſtũ ſuis bacchis. Cõſeruari alitẽ & ſobolẽ iuſſere aruſpices ramũq; eũ ſeri ac rite cuſtodiri. Quod factũ ẽ in illa Cæſaꝝ fluuio tyberim ipoſita iuxta nouũ lapidẽ flaminea uia quæ ob id uocat ad gallinas mireq; ſilua ꝓuenit ex ea triumphãs. Poſtea Cæſar laurũ i manu tenuit coronãq; capite geſſit ac deinde impatores, Cæſari iuncti tradituſq; mos ẽ ramos quos tenuerũt ſerẽdi & durãt ſiluæ nominibu ſuis diſcretæ. Obſidionalis corona erat quã liberari ab obſidione dabãt ei qui ipſos liberauerat. Et hæc teſte plinio libro.xxii. erat uiridis egramine decepto: ide unde obſeſſos ille obſeruaſſet. Nãq; ut ait ſũmũ apud antiquos ſignũ uictoriæ erat uictos porrigere herbã e terra & altrice humo q̃ & quãdoq; cæde humectata fuerat q̃ gramínea nulla fuit corona nobilior in maieſtate populi terraꝝ principis. Nã cæteras oẽs magno ĩteruallo ſupabat q̃s ſinguli hoies & duces ipſi iperatores q̃ militibus aut aliquãdo collegis dedere. Vñ ſi ciuicæ coronæ honos ut uidebimus uno aliquo ciue ſeruato ut idẽ auctor inġt p̃clarus ſacerq; habeẽ. Qui tã dẽ exiſtimari debet unius uirtute reſeruatus uniuerſus exercitus. Hãc ſane coronã grãmineã teſte gellio li.v.nõctiũ atticaꝝ.S.P.Qu.R.Quinto Fabio Maximo dedit bello pœnaꝝ ſecũdo:qđ urbẽ roma nã obſidione hoſtiũ liberaſſet. Hac eadẽ corona plinio teſte publius Decius Mus pater tribunus militũ ab exercitu cõſeruato donatus fuit impatore Cor.coſſo conſule ſamnitũ bello. Q đ late oñdit Liuii.li.viii.ab urbe & hiſtorici alii plures q̃n & anno deide.iiii.ſequẽte.ut idem Liuius refert:Decius ipſe creatus cõſul i bello cõtra latios ꝓ exercitu ſe deuouit idẽ & poſt illũ Decius filiꝰ ter cõſul fecit :ut late Liuius i.x.ab urbe oſtẽdit. Eadẽ corona. L.Siccinius Dentatus ſemel donatus eſt de quo mirãda ſcribũt pli.li.vii.&.xii.naturalis hiſt. Solinus circa initiũ ſuoꝝ collectaneoꝝ & Valerius de fortitudie cõtigit & ſimiliter eiuſdẽ coroneæ honos.M.calceurneo flãmini tribu.plæbis q.M.Attiliũ regulũ in ſicilia tpe primi belli punici apudũ cinã liberauit. Quin & Cneo Teio Acinati cẽturiõi teſte Pli.in p̃fato .xxii.li.idẽ honos euenit. Nã capeſſẽs is primũ pillũ ſub catulo excluſã ab hoc legionẽ ſuã hortatus tribunũ ſuũ dubitantẽ p caſtra hoſtiũ errũpere interfecit legionẽq; eduxit ſcripſit & ſylla dictator ab exercitu ſe quoq; donatũ apud nolã legatũ bello marſico idq; ẽt in uilla ſua tuſculana quæ fuit poſtea Cicerõis pinxit. Et ut dixit plinius, Si ueꝝ illæ de ſe ſcripſit maiori ignominia ciuiũ p̃ſcriptiõe coronã ipſam deturpauit q̃ paucoꝝ cõſeruatiõe ꝓmeruit. Eadẽ corona Aemiliũ ſcipionẽ ſaphrica donatũ Varro ipſe teſtaẽ Mãilio cõſule & cohortibus ſeruatis totidẽq; ad ſeruãdas eas eductis. Q đ ut rettulit plinius in eodẽ.xxii.li.ſtatuæ eius in foro ſuo Diuus auguſtus iſcripſit & hæc hactenus de obſidionali Ciuica uero corona illa dicebaẽ teſte gellio p̃fato li.v.quã ciuis ciui a quo ſeruatus ẽ in p̃lio teſtẽ uitæ ſalutiſq; pcetæ dat:& fuit eiuſmodi corõa teſte plinio li.xvi.primo ilignea poſtea magis placuit ex æſculo. Seruius uero ſup.vi.æneí.dixit ex quærcu qa ante cã uitæ in hac arbore hoibus fuit q̃ glãdibus ueſcebanẽ. Similiter gellius ea inquit fit ex frõde querna qm̃ cibus uictuſq; antiquiſſimus ex quercu capi ſolitus ẽ. Etiã ex illice q̃d genus ſupiori ꝓximũ ẽ ſicuti ſcriptñ eſt in quadã comœdia Cecilii Aduehunẽ inqt cũ ilignea corona & chlamyde noſtrã fidẽ. Et ſubdit Maſſurius aũt ſabinus i.xi.libroꝝ memoraliũ ciuicã coronã tũ dari ſolitũ inqt cũ is qui ciuẽ ſeruauerat eodẽ tpe ẽt hoſtẽ occiderat neq; locũ in ea pugna reliquerat alterius ciuicæ coronæ negat cõceſſũ & pergit Cellius Tiberiũ tñ Cæſarem cõſultũ an ciuicã coronã capere poſſet qui ciuẽ in p̃lio ſeruaſſet & hoſtes ibidẽ duos interfeciſſet: ſed locũ in quo pugnabat nõ retinuiſſet. Eoq; loco hoſtes potiti eſſent Reſcripſiſſe dicit eũ quoq; ciuica dignũ uideri. Quod apparet & iã iniquo loco ciuẽ ab eo ſeruatũ ut ipſe fortiter pugnãtibus retineri non q̃rit: Quod ãt fuerit ius ciuicæ coronæ Pli.li.xv.explicauit dicẽs. Accæpta licet uti ꝑpetuo ludos i eũ ti ſp aſſurgi ẽt a ſenatu i more eſt ſedẽdi ius in ꝓximo ſenatu uocatio numeꝝ oium ipſi patriq; & auo paterno. Quattuordecim eas accæpit Siccinius Dentatus tres Capitolinus. Aphricanus de pfe accipere noluit apud trebiã. Hæc pli. Hæc eadẽ corõa teſte gellio. L.gellius uir Cẽſorinus i ſenatu Ci.conſulẽ:donari a rep.cẽſuit q̃d eius opa fuiſſet atrociſſima illa cõiuratio Catiline detecta & uidicata & ut plinius p̃facto ꝓxime libro inquit: Cedũt his coronis murales uallareſq;:q̃q̃ aureæ & p̃cio antecedẽtes cedũt & cõſtratæ q̃uis in duobus dicat ſuo æuo celebres fuiſſe ut infra uidebimus. Muralis corona teſte gellio in.v.aurea erat qua donabaẽ ab imperatore q̃ primus murũ ſubiit:inq; oppidũ hoſtiũ p'uim aſcendit. iccirco quaſi muri primus aſcẽſor decoratus eſt. Vallaris uero corona ea eſt quæ & caſtrenſis dicitur:Eadem aurea erat:habens inſignæ ualli:hac teſte gellio donabat imperator eum qui primus hoſtium caſtra pugna introiuit. Naualis ſimili modo ex auro erat quaſi roſtris nauium inſignita qua donari cenſuerat qui primus maritimo prælio armatus in nauem hoſtium ui tranſiebat. accæpitque eam in bellis piraticis dante pompeio. M. Varro romanorum omnium doctiſſimus. Quin & tribuente auguſto. M.aggrippa e ſiculis bellis quæ & ipſa piratica fueẽ. Oualis uero corõa teſte gellio myrtea erat ea utebantur imperatores qui ouãtes introibant urbẽ Ouandi ac nõ triũphãdi ut ſubdit ea erat.

Cũ aut bella nõ rite indigna neq; cũ iusto hoste gesta sũt: aut hostiũ nomẽ humile: & nõ idoneũ sit: ut seruoꝝ pirataꝝq; aut deditiõe repente facta in puluere ut dici solet incruentaq; uictoria obuenit. Cui facilitati aptã eẽ Veneris frondẽ crediderũt qđ nõ martiꝰ sed quasi uenereus qdã trimphus foret & sic quoq; teste Pli. lib. xv. natura. histo. Positius libertus i cõsulatu triumphãs de sabinis primus omnium ouans ingressus urbẽ est quoniã rẽ leniter sine cruore gesserat. Et myrto Veneris uictricis coronatus incessit. Nã ut psequit gellius ad ea quæ supra posita sũt hãc myrteã coronã. M. crassus cũ bello fugiti uoꝝ cõfecto ouãs rediret: insoleter aspernatus ẽ. Senatusq; cõsultũ faciundũ p gratiã curauit: ut lauro nõ myrto coronaret. Sane pterundũ nõ est qđ ad ouatiões attinet super qđ dessensisse ueteres scripto res accipio. Partim. n. scripserũt q ouarẽt introire solitos equo uehente. Et qbus Seruius sup quarto ænei. dixit. Qui ouationẽ meret: uno equo utit & a plæbeiis uel ab equitibus romanis deducit ad capitoliũ: & de ouibus sacrifiat. Vnde & ouatio dicta ẽ. At Sabinus Massurius ut refert gellius pedibus ouãtes ingredi dicit sequẽtibus eos nõ militibus sed uniuerso senatu itẽ suetonio teste Tiberiꝰ Aug. priuignus ante impiũ primus oium ouãs curru urbẽ igressus ẽ triũphalibus ornamẽtis nunq; ante cui q; tributo talis honoris genere: massurius teste Pli. eodẽ. xv. li. auctor ẽ curru quoq; triũphãtes myrtea corona usos. Vñ &. L. piio tradidit papyriũ Masonẽ qui primus in mõte albano triũphauit de corsis: myrto coronatũ ludos circenses spectare solitũ. M. Valerius auus maternus. Aphricani sequẽtis dua bus utebat coronis laurea & myrtea. Oleagina aũt corona postrema est qua teste gellio uti solent qui plio non fuerũt sed triumphũ pcurãt. Et ut refert gellius. M. Cato obiecit. M. Fuluio nobiliori quod milites p ambitionẽ corõis leuissimis de causis donasset de qua re uerba ipsa apposuit Catonis. Nam principio quis uidit corona donari quẽq; cũ oppidũ captũ nõ eẽt: aut castra hostiũ incensa nõ eẽnt ful uius aũt in quẽ hoc a catõe dictũ ẽ coronis stonauerat milites qui uallũ curauerant: aut quia puteum strenue foderãt. Dabant ẽt corone in ludis & sacris certaminibus qua primũ e floribus cõsertas habe bant ita ut uersiculoꝝ florũ mixtura suaues ẽt misceret odores nã teste plinio in. xxii. suæ historiæ na turalis pausias Sicyõius & ingenio glyceriæ coronariæ ab eo dilectæ pulcherrimum corõaꝝ artificiũ insurexit. nã ille cũ sua opa picturæ glyceriũ cũ coron effigeret: illa ut eũ puocaret corõas sæpiꝰ uarias set eẽtq; iter eos certamẽ artis & naturæ tabellas interi plures huiusmodi picturæ relict quæ exmplar uariis & pulcherrimis seruis exhibuere idq; factũ ẽ teste eodẽ pli. post Olympiadem cẽtesima. Si coro nis e floribus receptis paulo mox subire qua uocãt ægyptiæ ac deide cũ hyeme terra flores negat iber næ uenere armento e cornibus cincto posteaq; e lamina aurea tenui: uel aurata aut iargẽtata dabant. Et subit crassus diues primus argẽto auroq; folia imitatus ludis suis coronas dedit primus q instituit clare eas. P. Claudius pulchre brachteasq; & phaleras dedit. Hæc plinius qui in eodẽ libro ostendit eo luxuriã pcessisse ut corõas ex oderatissimis floribus mero ifũderent & i hilaritate odoꝝ uinũ absorbe rẽt. Vñ & scelerata Cleopatra a partu belli actiaci Antonio gratificationẽ ipsius reginæ timente nec nisi pgustatos cibos sumẽte ferr ab ore eius luxisse extremis coronis floribus ueneno illitis ipsiusq; ca piti imposita mox pcedente hilaritate inuitauit antoniũ ut coronas biberẽt. Quis istis timeret insidi as. Ergo cũ serta in cyphũ incipienti haurire opposita manu. En ego sũ inquit illa chare Antoni quã tu noua pgustantiũ diligẽtia caues. ideo mihi si possũ sine te uincere libere occasio & ratio adest indu ctũ in custodiã bibere iussit illico expirãtẽ. Scripsit de corõis apud græcos Mnestheus atq; calimachus medici ostendentes quæ nocerent capiti: & quæ prodessent. Scripsit & Theophrastus apud latinos ue ro nõnulli ut ferunt sed de floribus solus plinius prosecutus est.

Stentor absq; aliqua aspiratione scribit fuit heros magnanimus: & fortis ex his græcis qui ad Troiam uenerunt cuius teste Homero li. iliados. v. tantus erat uocis sonitus quantus alioꝝ quinquaginta. Q đ iuue. ipse tangisse uidetur in satyra. Exẽplo quodcũq; malo quũ ait Tu miser exclamans ut stentora uincere possis. Vel potius q̃tũ gradiuus homericus. i. mars. De quo late uidimus i dictiõe gradiuus.

Sthenelis cũ. th. aspirato & unico. l. scribit fuit teste homero capenei regis filius ex euadne uxore qui p græcis i expeditiõe troiana plurima gloriosa pegit. Fuit & alter eodẽ noie quẽ i cõtiõe agamẽnonis re fert Home. perssei fuisse filiũ ex andromeda cõiuge atq; patrẽ Eurystei micenaꝝ regis.

Sthenobæa prima cum. th. aspirato penultima cum. æ. diphthongo scribit & a sthenos quod est robur descendit. Fuit Ariobatis lyciorum regis filiæ atq; uxor. prœti regis argiuorum: de qua in dictiõe Bel lorophonthes uidimus.

Stesichorus prima cum. t. exili sequens cũ. i. latino penultima cum. th. aspirato scribit fuit poeta lyricꝰ eximius. De quo etiam Quintilianus meminit in decimo de institutiõe oratoria: & Hora. in. lili. carmi nũ. Cæaq; & alcei minaces Stesichoriq; garues camenæ.

Stilpon cũ. t. exili &. i. scribit fuit magarẽsis philosophus & teste Herac. in tẽ & mutatiõe: & eloquẽtia & sapiẽtia pcessit alios ut paꝝ abfuerit qn ois græcia i illũ intẽta in megarã trãsisse diceret Cice. uero in li. de fato dicit illũ fuisse acutũ hoiem maximeq; suis tẽporibus approbatũ Laerti. ãt cũ eũ maxime ciuilẽ dixerit subdit ac pter uxorẽ quã duxerat nicarete ẽt pellice utebatur.

Stymphalides prima cũ. t. exili &. y. græco penultima cũ. i. latino scribit aues fuisse scribunt miræ ma gnitudinis ita ut illaꝝ illæ solares radios oculerent. seneca in tragœdia furentis herculis Solitasq; pen nis condere obductus diem petũt ab ipsis nubibus Symphalides has herculem sagittis transfixisse ad

terrāq; cecidisse scripserunt poetæ. Qui & esse diuersas ab harpyis ostendit Seneca in prefata tragœdia atq; in Medæa dicens. Reliquit istas innuio plumas specu.
Harpia cum zetem fugit His adiice pēnas sauciæ stymphalidis.
Lernæa passæ spicula uñ isidoq; atq; Bocatiū errasse cōstat. q; inter harpias & stiphalides nō distixerūt.
Stigma cū. t. exili &. i. latio scribit dici pōt nota: & inde ēt pūctū. & a στίζω uerbo græco qđ ē pūgo. Ponitur tamen ꝓppitio quodā signo ut Martialis in primo. Cæsaris atq; iouis cū fert nūc stigma iuuentus
Par onus ut tulerint altius iste tulit. idē in duodecimo Frons hæc stigmate nō meo notanda est. Et ut quidam putant etiam stilla ex eodem uerbo originem traxit ita ut apud nos gutta dicat ut stilla aquæ stila olei. Martialis in ꝑfato duodecimo. Atq; olei stillam donaret opellicus unctor: & inde stillicidium hoc est stillarum cadium si dici posset & stillo uerbum ac distillo.
Stylus cum. t. exili &. y. græco scribitur dicitur a nostris columna: unde epystilium capitellum id dicit quod supra columnam locatur.
Styps cū. t. exili &. y. græco sequēte. ps. scribit. At uero græci dicūt στυπος: hoc est stypus & significat omne quod facile incenditur: atquenomen assumpsisse dicitur a στυπτόν: quod est stupa. quia ea facillime incendatur.
Stimachō pria cū. t. exili &. i. latio ultima cū. ch. aspirato scribit nomē est uiri ꝓpriū: sed cōpositū ex στίζω qđ ē pūgo & μαχή bellū. Virgi. in Daphnide lā pridē stimachon laudauit carmina nobis.
Styx cū. t. exili &. y. græco scribit palus ē inferni poetaq; carminibus decātata & deducit a στυγνόσ. quæ est tristicia: uel mæstitia. Hāc Hesiodus fuisse dixit Oceani & Tethyos q; cū pallāte cōcūbēs genuit zelū & uictoriā. At uero Victoria adeo in gigāteo bello iouī fauit: ut ꝓ munere cōcederet illi iuppiter ut siqs deoq; p stygē paludē mſem eius peieraret cētū annis priuarent diuinitate: ut Vir. li. ænei. vi. Stygiāq; paludē Dii cuius iurare timēt & fallere numē. Similiter Home. in hymno Apollinis. καὶ τὸ κατεῖ βωμενον στυγὸσ ὑδᾶρὸ σέμνε γοτὸς ὁρκοσ δεινοτατὸσ τετέλεσι μακαρέσσι θεοισι. Herodotus uero lib. historiaq;. vi. dixit ꝓ uera historia stygē paruā eē aquā in arcadia in ciuitate: quæ dicit nonacris ex petra quædā ꝓfluentē. Hæc eadē teste Pli. lib. ii. natura. histo. licet neq; odore neq; colore sit abominabilis ilico tamē pota necat: qualia sunt magoq; artificū uenena quæ depræhendi nisi morte nō possunt.
Et in lib. xxxi. de eadē inqt piscículos quosdā generat qui comesti repente perimunt comedentes. Est & palus alia eodē nomine apud Memphim: de qua uidimus in dictione Osiris.
Stoici absq; aliqua aspiratiōe &. i. latino scribit fuerūt philosophi apud Athenas eximii originē ducētes a Zenōe cictiēsi: sic quoq; dicti teste Laertio de uitis philosophoq; a quadā porticu quæ erat. Athenis & pysianactica uocabat referta uaria & multæ scientiæ pictura polygnoti in qua cū diuersis tēporibus iā mille quadringēti trigita ciues iterfecti fuissent uoluit zeno locū illū stabilē atq; iuiolabilē reddere. Quare cœpit in illo docere ad quē eo audiendū discipuli cōfluētes q; antea zenonii dicebant postea ab ipa porticu stoici sūt uocati ut Epicurus i epistolis attestat. Si qđē & āte zenonē teste erat osthene poetæ i illa morātes dicti sūt stoici a qbus multū incremēti illa appellatio cæpit κοιλῆ
Stomachus cū. t. exili &. ch. aspirato scribit. Nec cōponi pōt ut quidā uolunt ex stomatos. i. ore &: αστ uēter quasi sit os uētris q; tūc quoq;. c. ipsū aspirari nō posset quod apud græcos sp aspirat iō melius alii dicunt cōponi ex stomatos idest ore & ἔχο qđ ē habeo quia os sit habēs & sic. c. aspirādū ē.
Stola cum. t. exili scribitur & dicitur a nostris indudumentum.
Storax cū. t: exili sequēte. o. iā scribit. At uero a græcis & antiqs latinis cū. y. græco scribebat uidelicet styrax. Vñ cū sit genus a romanis dixit Pli. in. xii. naturalis hist. arabia ex syria reuehūt stiracē acri odore eius i focis abigētes suoq; fastidiū. Qui & ad serpentes fugādos urūt i odoriferis siluis frequētissime
Stlata absq; aliqua aspiratiōe scribit latinū ē & nō græcū: ut quidē putauerunt. Estq; teste Feito genus nauigii latū magis quā altū a cuius latitudine sic appellatū est. Nā ut in primo hoq; cōmentariorū lib. uidimus: antiqui cōsueuerunt dictioni incipienti ab. l. apponere. st. Et inde stlataria: ut Spondet enim tiro stlatario purpura filo: ideſt quæ per mare allata ē.
Stranguria cum. t. exili &. i. latino scribitur: difficultas ē urinæ. Nam componitur dictio ex στραγγαλίζω quod ē constringo & uros urinam.
Strategemata absq; aliqua aspiratione scribit: dicunt exēpla seu cōsilia militaria quibus homines ad similia facienda uel imitanda dñr. Nā cōponitur dictio ex στρατος. qui est exercitus: & αγω duco.
Stratocles absq; aliqua aspiratione & cum. i. latio scribitur: nomē est uiri proprium: compositum tamē ex στρατο qui est exercitus: & κλέος gloria.
Stratonicus similiter scribit: & cōponit ex stratos & νικη quæ ē uictoria quasi exercitus sit uictor.
Strato absq; aliqua aspiratiōe scribit fuit lāpsacenus philosophus Arcesilai filius uir eloquētissimus: Et i speculatiōe phisica præ cæteris diligētissime speculatus: Vnde & physicus ē appellatus. Fuit ptolomæi Philadelphi ꝑceptor a quo talētis octuagita donat⁹ē. Scripsit de regno libros. iii. de iustitia. iii. de diis. iii. de magistratibus. iii. de regia philosopia de fortitudie de cælo de spiritu. & de aliis multis reb⁹. Adeo eū fuisse tā tenuē: ut fine sēsu morerē. Fuere Stratōe. viii. Primus isocratis auditor. Secūdus hic ipe Tertius medicus. Quar. histo. scriptor gestoq; philippi & pse. q; cōtra romanos bella gessere. Sextus poeta epigrāmatū. Septimus ātiquus medicus teste arist. Octauus pipateticus q; uixit Alexādriæ.
Strymon cū. t. exili &. y. græco scribitur: fluuius est: qui teste Plinio in quinto naturalis histori. macedo

nīã a thracia ſeperat: fluitq; a uertice mõtis æmi. Et ut refert Vibius plurimo gleu ſtringitur: ad quẽ temporibus calidis multæ grues confluũt. Quare Vir. in. ii. geor. grues ſtrymonias uocauit: dum ait ſtrymoniæq; grues & amaris intyba fibris. Et ſimilia Lucanus in tertio.

Strongyle cũ. t. exili &. y. græco ſcribitur: inſula eſt in mari tyrrheno una ex æoliis ſic quoq; dicta: quia ſit rotunda & globoſa: quod ſtringylon græce deſignat.

Strophades cũ. t. exili ſcribitur: ſũt teſte Pli. in. iiii. naturalis hiſtoriæ inſulæ duæ i mari ionio ante cephaloniam poſitæ prius dictæ plotæ harpyarũ patria: ut ſupra uidimus in dictione Phineus.

Stropylus cum. t. exili &. y. græco ſcribitur: eſt auicula ægyptia: quæ teſte Solino in colectaneis cũ eſcas appetit in os crocodili intrans beluæ dentes paulatim ſcalpit: ſenſimq; ſcalpurigine blandiente additũ ſibi uſq; ad fauces facit: moxq; ad interiora penetrat: & populatis uitalibus aluo exit.

Strophius cũ. t. exili &. i. latino ſcribitur: fuit rex phocenſis pater Pyladis: amicus & cõſanguineus Agamemnonis: de quo in dictione Pylades uidimus.

Struthius prima cũ. t. exili ſequens cũ. th. aſpirato: &. i. latino ſcribitur: auis eſt grandis & corpore grauis: quare uolando currit: creſcitq; in aphrica: ut oſtendit Herodotus in. iiii. hiſtoriarum.

Stupa cum. t. exili & unico. p. ſcribitur: nam græce dicitur στιππον: & habet primam longã. Virgilius in. v. ænei. Stupa uomens tardum fumum: ubi dixit Seruius ſecũdum antiquam orthographiam: hoc eſt: ubi illud. y. græcum in. u. noſtrum conuerſum. Nam nos. ſ. moderniores ſtypam dicimus: a ſtypando Et ut ſubdit abuſiue etiam dicitur linum.

Sulmo cum. u. ante. l. ſcribitur oppidum eſt in brutiis pelignæ regionis: De quo Ouidius.

Sulmo mihi patria eſt gelidis uberrimus undis. Milia qui nouies diſtat ab urbe decem.

Et in libr. iiii. faſtorum ait. Serus ab iliacis & poſt antenora flammis.

Attulit æneas in loca noſtra deos. Huius erat ſolemus phrygia comes unus ab ida.

A quo ſulmonis mœnia nomen habent. Et ſubdit oſtendens ſe illos faſtorum libros eo tempore cõpoſuiſſe: quo apud ſcythas relegatus erat: dicens ad germanicum: cui opus inſcripſit.

Mœnia ſulmonis patriæ germanice noſtræ Me miſerum ſcythico quam procul illa ſolo eſt.

Surrhentum cum duplicato. r. & ſecundo aſpirato atq; t. exili ſcribitur: oppidum fuit campaniæ a græcis teſte Iginio conditũ: quod palmitibus generoſũ dixit. Vnde & Plinius in. xiiii. naturalis hiſto. Vina ſurrhentina in uineis tantum naſcẽtia cõualeſcentibus maxime probata: propter tenuitatem ſalubritatemq;. Et ſubdit Tiberius Cæſar: dicebat conſenſiſſe medicos: ut nobilitatem ſurrhentino darent. Alioquin eſſe generoſum acetum. C. Cæſar: qui ſucceſſit illi nobilem uappã certant maſſicha: atq; ex mõte gaureano puteolos baiſq; proſpectantia. Nam phalerno cõtermina ad principatus uenerem. Et paululũ ſupra dixerat Diuus Auguſtus ſetinum prætulit cunctis. Et pergit ſecunda nobilitas phalerno agro erat: qd' exoleſcit nimietate copiæ. potius q̃ bonitate. Et ifra ſubdit: his ꝓponi ſolebãt calena. De q̃bus i ea dictione uidimus: Qui & ſubſequitur infra mulſum appellant muſto uſq; ad tertiã partẽ menſuræ decocto. Quod uero ad dimidiam eſt defructum uocamus: omnia in adulterium mellis excogitata. Et ſubdit oſtẽdẽs quid ſit paſſum dicẽs id fieri ex quacũq; uua alba & dulci: tamen præcocta ſiccãte ſole: donec paulo amplius dimidium pondus ſuperſit: tũſaq; leuiter exprimũt. Idq; dici paſſum deinde quantũ expreſſere adiiciunt uinaciis aquæ putearię: ut & ſecundarium paſſum faciant. Et pgit diligentiores eodem mõ ſiccatis acinos eximunt: ac ſine ſarmentis madefactos uino excellenti donec intumeſcant premunt. Et ſupra dixerat pſythium paſſi genus addito melle eſſe. Et utitur plinius declinatione uini in plurali uina uinorũ & uinis. Idem Horatius in ſermonibus cũ ait: ſurrhentina uaſer q̃ miſcet fæce phalerna Vina colũbino limũ bene colligit ouo. Et Ouid. de arte amandi libro primo.

Illic ſæpe animos iuuenum rapuere puellæ. Et uenus in uinis: ignis in igne fuit.

I littera apud græcos & exilis habeẽ & aſpirata. exilis quidem hoc eſt quæ ſine aſpiratione eſt: tam ab illis nominatur. aſpirata uero theta dicitur. quæ diuerſam a priori formam detinet: & uim ipſius noſtri. th. aſpirari detinet: ut in primo horum cõmẽtariorum libro late uidimus. & ut quidam ferunt: erant hæ duæ litterarum formæ exilis ſcilicet & aſpiratæ militum notæ apud ueteres: quib⁹ uti deſignabatur: quot poſt bellum ex militibus ſupereſſent: quotue in bello cecidiſſent: ita ut. T. quæ exilis eſt: i capite uerſiculi appoſita ſuperſtitem deſignabat militẽ. Si uero ipſum. θ. ad cuius militis nomen appoſitum fuiſſet: illum defunctum annotabat. Quod Perſius in quinta Satyra tetigiſſe uidetur cum ait. Et potis es nigrum uitio præfigere theta.

Taburnus cum. t. exili ſcribitur: & eſt teſte Seruio ſuper ſecundum georgicorum: mons campaniæ oliuetis abundans. Quare dixit. Vir. iuuat iſmara baccho Conſerere: atq; olea magnũ ueſtire taburnum Eundem retinere optima paſcua dixit idem Seruius ſuper duodecimo æneidos.

Tachompſo cum. t. exili &. ch. aſpirato ſcribitur. Eſt teſte Hero. lib. hiſto. ii. inſula quædam nili.

Tænarus cum. t. exili &. æ. diphthongo ſcribitur: promontorium eſt laconiæ iuxta Spartam ciuitatem hoc eſt circa finem maleæ montis: ut dixit Seruius ſuper quarto georgicorum in quo quia hiacus magnus eſt ex quo agente ſpiritu: quia nonnunquam ſtrepitus progredi percipiuntur: dixere ueteres per hunc eſſe deſcenſum ad inferos. Vnde Virgilius.

Tænarias etiam fauces alta hoſtia ditis: Et Seneca in Hercule furente.

Soartana tellus nobile attolit lugum. Denſis ubi æquor tenarius fluuis præmit.
Hic ora ſoluit ditis immitis domus. Et reliqua quæ eloquentiſſime proſequitur: atq; idem Statius in ſecundo thebaidos.

Tænia cum .t. exili & .æ. diphthongo: atq; .i. latino ſcribitur: a noſtris dici poteſt faſcia Virgilius in ſeptimo æneidos. fit longæ uittæ: ubi Seruius uittæ extremitatem dixit. Sed pro uittis poſuit mãifeſte Virin .v. ubi ait. Puniceis ibant euincti tempora tænis. Alii uero non putant eſſe græcũ ſed latinũ: & attenendo deductũ: quod falſum eſt. Nam ſyllabæ quantitas diuerſa & ſane notandum eſt ubi tænis dixit. Virgilius a nominatiuo tæna: non autem tænia deduxiſſe.

Tagus cum .t. exili ſcribitur fluuius luſitaniæ toletum radens: qui ut ait Pli. libro tertio naturalis hiſto. oritur prope Hiſpaniam Carthaginem: & ob arenas auriferas cæteris eiuſdem regionis amnibus ante fertur. Vnde ait Iuue. in .iii. ſatyra. Tanti tibi non ſit oppaci: Omnis arena tagi. dixitq; oppaci. i. frigidi: ut Vir. in Tityro: Frigus captabis opacum. i. auram frigidam. Item in primo georgicorum: & ruris opaci Falce premes umbram uel dicas opaci: ideſt ob arenulas aureas turbidi. Idem in primo georgicorum Atq; auro turbidus hermus.

Taygetus cum .t. exili utrobiq; & .y. græco ſcribitur. mons eſt laconũ inter lacedæmõiam poſitus: ſic quoq; cognominatus a taygeta filia agenoris regis phœnicum. Eſtq; mons gelidus: dicente Lucano in Gelidiq; inculta iuuentus Taygeti. Virgilius uero etiam taygetam montem uocat cum ait in libro ſecũdo georgicorum. Virginibus bacchata lacænis taygeta: Vnde & adiectiuũ deducitur: ut Taygetiq; canes. Eſtq; etiam taygeta nomen proprium unius ex pliadibus.

Talæmeneus ſecunda cum .æ. diphthongo ſcribitur: nomen uiri fuit propriũ: qui troianis auxilia tulit.

Talentum ſine aſpiratione aliqua: & unico .l. ſcribitur: eſt teſte Iulio Polluce de uocabulis rerũ ad cõmodum Cæſarem ponderis cuiuſdam nomen: oſtenditq; hoc auctoritate Homeri dicentis χρυσεα ωστη ρετιταϊνεταλαητα Cæterum ut apud auctores noſtros comperi: duplex eſt talentum: atticum & euboicum. Rurſus & talentum atticum duplex eſt magnũ: ſcilicet & paruum. De magno dixit Liuius i trigeſimoſexto ab urbe condita. Magnum talentũ atticum octoginta libras habet: & paulo plus. Idem i trigeſimoquarto manifeſte monſtrauit talentum illud magnum octoginta tres libras & quattuor habere uncias: quod ſi uolumus ad nũmos referre romãos ait Priſcianus ſex milia denariorũ Romanorũ Habere: hoc quoq; ſi complete ſpeculari uolumus: ex ipſis põderibus facile cognoſcere poſſumus. Nam apud romanos hæc ſane pondera in uſu erãt. Siliqua primũ quod græci κερατιον uocauerunt: hoc eſt granum illud quod: exe a ſiliqua: qua nos fabam græcam uulgo dicimus: extraxerant & pro pondere aſſumpſerant. Hoc quoq; apud romanos minimũ ex nominatis ponderibus habebaẽ Poſt ſiliquã erat obolus: qui Dardano auctore ſcrypulis ſimiliter apud græcos dicebaẽ: hic ſex ſiliquas cõtinebat. drachma deinde poſt ſcrypulum erat: quæ ex decem & octo ſiliquis: hoc eſt tribus ſcrypulis conſtare dicebatur. Poſt Drachmam argenteus habebatur nummus: qui denarius apud romanos uocabatur. Hic ex quattuor ſcrypulis: hoc eſt drachma: & tertia parte confectum erat. Poſt hunc uncia dicebaẽ. Hæc ex octo drachmis ſiue ſex denariis conſtabat. Poſt unciam libra italica erat: quæ ex .xii. cõſtabat unciis: hoc eſt denariis ſeptuagintaduobus: ſiue drachmis nonagintaſex. Eadem apud italos as apud græcos uero mina dicebatur: quam nos nam per interpoſitionem unius. ideſt traducere conſueuimus. Sed ut certo argumento comprobari poſſe uideo: maior erat quam libra noſtra: Namque ut ait Plinius i duodecimo naturalis hiſtoriæ: de rure locutus ẽt inueniutur guttæ: quæ tertiam partem minæ: hoc eſt trigintatriũ denariorũ pondus æquent: hæc ille. Atticum igitur talentum: quod magnum dicebatur: ut diximus libras octogintatres: & uncias quattuor ex noſtris continebat. Vnde ait Terẽtius in phormione. Si quis daret talentum magnum. Quare apud romanos teſte Liuio ſic inſtitutum eſt. Talentũ neminus pondo octuaginta romanis ponderibus pendat. Idem alio loco ſic decreuit ſenatus: ut nõ pluſquam tertiæ libræ & quaternæ unciæ ſingulis deſint talentis. Paruum uero talentum teſte Dardano libras habet ſexaginta: de quo Seneca in decimo epiſtolarum ad Nouatum. Viginti iquit quattuor ſeſtertia: ideſt talentum atticum paruum. Nam igitur uigintiquattuor ſeſtertia teſte Varrõe ſexaginta libras habent: & ſic ſeſtertium duas libras habet: & mediam: dicẽte etiam ipſo Varrone de lingua latina dipondius enim & ſemis antiquum ſeſtertium eſt & ueteris conſuetudini: ut retro æra dicerẽt ita ut ſemis. Quintus ſemis: quartus ſemis: tertius pronuntiarent a ſemis tertius: ſeſtertius dictus. hæc ille. id ſcilicet denotans poſt dipondium hoc eſt duas libras ſemis: hoc eſt mediam libram tertium pondus eſſe: ita & ſemis cum ad duo pondera ſit: tertius dicatur ſeſtertius ſeu ſeſtertium: ſicut dipondius & dipondiũ: quæ per .ſ. & non p. x. ſcribunt: eo quod a ſemis componuntur. Nam dipondius a duobus ponderibus dictũ fuit: & unum pondus aſſipondium dicebaẽ. Id ideo quod as libræ erat põdus. Deinde a numero reliquum dictum uſq; ad cẽtuſſis: ut a tribus aſſibus treſſis: & ſic uſq; ad decem. A decem uero aſſibus decuſſis: a duobus decuſſibus niceſſis: deinde triceſſis uſq; ad nonuſſis & centuſſis. Vnde ait Perſius. Et centum græcis uno centuſſo licetur. ideſt auctione uenditur: quæ per in cremẽtum precii fiebat. ut ſupra late uidimus in dictiõe auctio. Sed ad talentũ redeũdo dixit Plinius teſte Varrone talẽtũ atticum ſexdecim aliis taxari. Euboicum uero licet minus attico fuerit non tamen lõge minus. Nam teſte Feſto quattuor millium nummum romanorum erat. Legimus etiam apud Homerum talẽtũ ſua ætate quid paruũ fuiſſe. Nam in ludis funebribus Patrocli ultima præmia dixit duo talenta eſſe. Et pri

mũ victorẽ bouẽ accæpisse: quo fieri uidet ut minus duo talenta quã unus bos fuissent. fuerunt præterea diuersæ unciarũ nomina apud antiquos plata: ita ut duo libra uel as unciæ duodecim esset. Deuns unciæ undecim: quasi uncia dempta ex asse: Dextans unciæ decẽ quasi dempto sextante asse. Dodrans nouẽ: quasi dempto quadrãte ex asse. bessis unciæ octo quasi bis triens uel binus triens. Septuns unciæ septem: Semis unciæ sex: quasi semis as ideſt libra media. Quinquuns unciæ quinq;.

Triens unciæ quattuor ideſt tertia pars assis: Quadrans unciæ tres: quia sunt quarta pars assis. Sextãs unciæ duæ ideſt sexta pars assis deinde ab uno dicta est: At secuns uel ut alii dicũt sescuntia cũ. s. & nõ cum. x. uncia est & media. Sicut semodius unus modius est & dimidiatus & selibra libra cũ dimidia semiũcia semis est unciæ duæ sextulæ sunt tertia pars unciæ ideſt scrypuli octo Sicilicus scrypuli sextula scrypuli quattuor Dimidia sextula scrypuli duo. Rursus sextula & dimium sextulæ sicililus appellat scrypulus siliquæ sex.

Talthybius prima cum. t. exili secunda cum. th. aspirato atq;. y. græco penultima cum. i. latino scribit fuit teste Homero in græcorum exercitu Agamẽnonis præco: qui una & Eurybates missi sunt ab Agamemnone ad Achillis tentoria pro Briseide abducenda.

Thalpius cum. th. aspirato &. i. latino scribit fuit teste Homero unus ex græcis qui ad troiam uenere.

Thalamus cum. th. aspirato & unico l. scribit est coniugis utriusq; cubiculum.

Thalia cum. th. aspirato &. i. latino scribit: una est ex nouem musis ut uidimus in dictõe Musa. Et apud græcos quidem hẽt accẽtũ in prima apud latinos uero i penultima. Vir. in bucolico. Nostra neq; eruboit siluas habitare thalia: & deriuatur: a θαλλω: quod est germino uel uireo. Sed ut dixit Seruius latinæ scribi debuisset thalea cũ. e. sicut cytherea & nõ cytheria: sed græce protulit Vir. thalia p euphoniam ut græcũ seruaret sonitũ ius uel legẽ regulæ cõtẽpsit. quasi dicerer uelit. Regulã esse ut ibi apd græcos est ei diphthõgus: apud latinos trãsferri habeat in. e. nõ in. i. quod ut sæpe uidimus nõ semp obseruamus ut νεῖλος nilus σωσυλεῖος spõdeus & plura alia. Sane hæc eandem uel altera eodem nomine gratiarũ fuit una ut uidimus in dictione charitas.

Thalassius cum. th. aspirato & unico l. atq; duplicato. s. scribitur nomen fuit uiri proprium cui in raptu sabinarum pulcherrima contigit uirgo ut dixit Plutarchus in uita Romuli. & a θαλασσης: quod est mare deducitur.

Thales cum. th. aspirato & unico. l. scribitur fuit unus ex septem græciæ sapientibus: & teste Herodoto ex patre Enamio: & matre Cleobolina exthelidarũ familia qui phœnicum nobilissimi a Cadmo: & ab agenore originẽ ducũt. Platoneq; teste natus priusq; sapiẽs uocatus ẽ quo tẽpore Damasius Athenis priceps erat sub quo septẽ quoq; sapientes appellati sunt. ut Demetrius Phalerius in descriptione principũ meminit: Fuit & mileti ciuis inscriptus idẽ post reipublice negocia ad cõtẽplandã rerũ natura sese trãstulit. Et ut ait Cicero in primo de natura deorũ primus de rerũ natura traditur disputasse. Sane iuxta quosdam nullũ ingenti sui monumẽtũ reliquit Callimachus hunc dicit inuentorem fuisse minoris ursæ ac illius stellas notasse quibus phœnices nauigant putant hũc plerique primũ astrologiæ secrata rimatum solis deffectus cõuersionesq; prædixisse ut Endemius de astrologia historia Heraclitusq; & Democritus attestantur. Sunt qui illum primum dixisse imortales esse animos affirmẽt ut Cherillus poeta ab ægyptiisq; præcepta geometrie accæpit. Ipse idẽ teste Hieronymo rhodio ostendit philosophũ ditari posse si uellet cum olei penuriam præuidisset. Obiit cum certamen gymnicum spectaret: estu. s. ac siti fatigatus: Ortum thaletẽ primo anno. xxxv. olympiadis Apollodorus i chronicis tradidit. Mortuũ anno ætatis. lxxviii. uel nonagesimo secũdum Soficratẽ. fuitq; temporibus Crœsi.

Thamanæi prima cum. th. aspirato penultima cum. æ. diphthongo scribitur fuerunt teste Herodoto libro historiarum tertio populi in scythia asiæ.

Thamyra cum. th. aspirato &. y. græco scribitur nonnulli thamyras cum. s. in fine apd græcos uero. tamyris cum. i. latino ante. s. scribitur fuit uir thracius cantandi arte præclarus. Hic teste Homero in secũdo iliados. Cum ex œchalia ueniens i dorio esset musasq; obuias habuisset scientiam cantandi gloriabũdus sibi uẽdicauit: easq; ad certamen musices prouocauit ad cuius insolentẽ uocẽ illæ iouis filiæ stomachatæ & modulationem qua præditus erat & pulsandæ cithare peritiam & sensum usus penitus abstulerunt. Quamobrem dicebat Onidius. Quid miserq; thamyrã picta tabella iuuat: cum scilicet eã uidere non posset: Et properrius.

Me licet & thamyræ cantoris fata sequantur.
Nunquam ad formosos inuide cæcus ero.

Tanager cum. t. exili & unico. n. scribit: fluuius est lucaniæ regionis quæ est inter campaniã & calabryã quem in æstate siccari ostendere uidet Vir. cum ait in. iii. georgicorum: Et sicci ripa tanagri: exponit Seruius ideſt non multum abundantis aquã.

Tanais cum. t. exili &. i. latino scribitur: fluuius ẽ i septẽtrionis in scythia: qui i paludem mœotidem defluit quem niualem dixit Vir. in. iiii. geor. Et Lucanus in. iii. Asiæ quoq; terminus. idẽ Europæ mediæ dirimens confinia terræ. Nunc huc nunc illuc qua flectitur ampliat orbem.

Thanatos prima cum. th. aspirato: ultima cum. t. exili scribit. dicitur a nostris mors: & inde athanatos imortalis. Et nõnunq; mors ipsa actum moriendi dicit ut Vir. i. xi. ænei. Multa boũ circa mactant corpora morti. Aliquãdo uero deam quãdã: ut Statius in scopulis: mors sæua sedet. Et Lucanus. ipsamq;

uocatam. Quem petat a nobis mortem tibi coge fateri.
Tanes cum .t. exili scribitur: fuit uir persa: & unus ex ducibus Darii.
Tantalus absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit teste Lactantio grāmatico super .ii. thebaidos Iouis ex Plote nympha filius: quod ille apud Senecā in thyeste profitetur cū ait: Magne diuoq; parens nosterq; quis pudeat. Hunc dicit Eusebius li. de tēporibus regē fuisse phryglæ: & bellū aduersus throē Dardaniæ regem: ac gynamedis patrem gessisse: eo quod uenantem Ganymedem uiolētet abstulerat. idem cū deos hospitio suscæpisset: filiū suū Pelopem eis comedendū apposuit: mentitus alias esse carnes a quibus epulis dei oēs excæpta Cirere abstinuere: quæ illius comedit humerum: ob quod facinus illū Iupiter in infernū detrusit: atq; hoc ipso supplicio damnauit: ut usq; ad inferius labiū in lympidissima diuersaretur aqua: sed tunc quoq; cū ad potū inclinaretur fugacissima. Insup & inclinari arbores redolētibus pomis usq; ad os eius statuit: quæ oia fugiebāt: dum ea fame uel siti capere conaretur. Quare de illo dicebat Seneca in Hercule furente.

In amne medio faucibus siccis senex. Spectatur undas: abluit mentum latex.
Fidem cum iam sæpe decæpto dedit.
Perit unda in ore: poma destituunt famem

Et Ouidius in quarto metamorphoseos tibi tantale nullæ:

Deprænduntur aquæ: quæq; imminet effugit arbos. Et in libro secundo de sinetitulo.

Quærit aquas in aquis & poma fugatia captat.

Tantalus: hoc illi garrula lingua dedit: Quo fit ut inter odorata poma & aquas positus: fame sitiq; pereat: & ut dicunt poetæ fuit hic tantalus Agamemnonis & Menelai auus: a quo patrominycū deducit tantalides Oui. li. ii. de tristibus. Quid nisi tātalides agitāte cupidine currus Pysæā phrigiis uexit eburnus eqs. Fuit & alius tātalus Corinthioq; rex adeo pius: ut dicat a poetis deoq; mēsis accubuisse. Ali⁹ fuit thiestis filius ex Merope Atrei cōiuge suscæptus. quē ipse Atreus occidit: & pri comedēdū apposuit Tapetum cum .t. exili atrobiq; scribitur: habetq; accentum in penultima: Vir. in. vii. instrato ostro alli pedes pictisq; tapetis. Et dicitur etiam hic tapes huius tapetis. Vnde est: Qui forte tapetibus altis Exstructus. Et similiter idem pulchrosq; tapetes.
Tapinosis cum .t. exili &. i. latino utrobiq; scribitur: at secunda apud græcos habet ei diphthongū: & dicitur latine humiliatio. Vnde & figura quædam tūc dicitur: cum rei magnæ fit humilis expositio. Virgilius in primo æneidos. Apparēt rarinantes in gurgite uasto. ubi gurgitem pro mari posuit teste Seruio Nam ταπεινὸσ græce latine dicitur humilis.
Taphos cū .t. exili scribitur: a nostris dicitur sepulchrū. Et a tapho deducitur epitaphium: & ut ait Pli. in. vii. natu. histo. Sepultus intelligitur quoquo modo conditus: humatus uero humo contectus.
Tapsus cū .t. exili scribitur: nomen est insulæ decem stadiis a sicilia distans uersus syracusas: & pene fluctibus par uel parū maior: ut dixit Seruius. Vnde inquit Vir. in. iii. ænei. tapsumq; iacentem.
Taracina cū .t. exili & unico .r. a nōnullis scribit. At uero in oibus græcis codicibus .r. duplicatū compi oppidum fuit uolscoq; in campania: qđ prius anxur dicebat: ut in ea dictione uidimus. Et teste Solino cū insula ante esset circūflua immenso mari: nunc æuo nectente addita cōtinenti: & ob diuersam fortunā reginis expertam taracinam a ταραττω: quod esse conturbo dictam putat.
Thara cum .th. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto parthorum uicus.
Taratius cum .t. exili utrobiq; &. i. latino scribitur: fuit teste Plutarco in uita Romuli minister tarchetii impii albanorum regis.
Tharchetius cum .t. exili &. ch. aspirato scribitur. Rettulit Plutarchus inuita Romuli quosdam dixisse hunc immanem fuisse: ac impium albanorum regem.
Tarchō cum .ch. aspirato scribit: nomē est propriū compositū ex το articulo græco & arcō per abiectionem .o. dicitur Tarchon. sed cū fit propriū accipit .ω. magnū in ultima: hoc est ταρχωΣ. Sane cū ad latinos trasfertur: deberet abiici ultimū .n. & dici tarcho. sicut Apollo: quēadmodū in primo horum commentariorum li. ut plurimū fieri ostendimus. Et sic Virgilius in. viii. æne. n. abiecit cū ait. Hinc tarcho & tyrrheni tuta tenebant: causa metri fecisse dicunt: ut scilicet scynalæpha fieri posset: ut similiter i. x. cū ait. Partheniūq; tapho & prædurū utribus horsen. Nam rhaphon dicitur. similiter tarchō cū. n. Idē alibi expressit: ut in. x. Haud fit mora archon iungit opes.
Tarentum cū .t. exili utrobiq; atq; unico .r. scribitur: fuit calabryæ urbs inclyta in ultimo Italiæ circa salentinorū cōfinia: a tara Neptuni filio teste Seruio super .iii. æneidos primū ædificata. atq; spuriis spartanorum Pallante duce deinde plurimū ampliata. Quod Iustinū intellexisse puto cū ait li. iii. ab illis cōditam: unde & græci tarantum dicunt: sicut talantum: se per quē modū uenerunt longo & pulchro stilo psequit. Idem Iustinus similiter Florus pulcherrima refert cū bellū scribit tarentinū. Et in uita Pyrrhi in plutarcho. Id luue. declarat in satyra Stemata quid faciunt cū ait: iunctamq; tarentum.
Taras cum .t. exili scribitur: fuit neptuni filius: quem tarentum ædificasse quidam putant.
Tarna cum .t. exili scribitur urbs ponitur ab Homero libro quinto iliados fertilissima: quam expositores: uocatam postea sardis dixerunt.
Tarpeia cum .t. exili scribitur: fuit teste Plutarcho in uita Romuli filia rarpei: quæ romanam arcem in capitolio constitutam sabinis prodidit.

Tarſus cum.t.exili ſcribitur:urbs fuit præclariſſima ciliciæ:quam teſte Pli.li.v.naturalis hiſtoriæ.Peſe⁹ Danaes nobiliſſima proles ædificauit. Vnde & Lucanus in quarto. Deſerit tauriq; nemus perſeaq; tar ſus per hãc fluuius amœniſſimus cydnus defluit:ut in ea dictiõe uidimus fuitq; Pauli apoſtoli.patria.

Tartarus abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:locus eſt infernalis:quem Ariſtarchus ſuper Heſiodi theo gonia a ταρατῶσι quod eſt conturbor deriuari dixit:quia illic omnia perturbata dicuntur:& in plura li ſolo neutro genere effertur.

Tarteſſus abſq; aliqua aſpiratione:& cum duplicato.ſ.ſcribitur: locus ponitur ultra colũnas Herculis.

Taſium cum.t.exili:&.i.latino:atq; unico.ſ.ſcribitur:genus eſt uini a ταω῀ς q̃ eſt detentio deductũ.

Tatianus abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:nomen eſt uiri proprium.

Taurus cum.t.exili ſcribitur:& pro quocunq; forti boue accipitur. Virg.libro georgicorum primo Er go age terre pingue ſolũ primis ex tẽplo a menſibus anni Fortes inuertãt tauri Et inde taurinus ut in iiii.eiuſdẽ operis. Alii.taurinis ſollibus auras accipiunt. Nam omnia nomina quæ a mutis animalib⁹ in hãc formam deriuãtur.i.longã in penultima ſeruant ut aper aprinus caper caprinus lupus lupinus formica formicinus. Plautus in menæchmis. Atq; eccum incedit gradu formicino. Lepus leporis lepo rinus Hirundo hirundinis hirundinus Idem Pluatus in rudẽte: Ad hirundinum nidum uiſa eſt mihi ſi mia aſcenſionem ut faceret. Similiter ueruecinus a ueruere.& porcinus a porco ouinus itẽ ab oue ſui nus a ſue. Nam ouilia & ſuillia teſte Priſciano dimunitiua ſunt. Eſt etiam taurus mõs qui teſte Pli.in qn to naturalis hiſtoriæ.& Solino in collectaneis primo ab indico mari ſurgit. Deinde inter ægyptum & pãphilicũ pelagus obiectus ſeptentrioni dextero latere:leuo meridianæ plagæ occurrit Deniq; ſe rhy pheis iugis annectit.ſed pro gentium ac uarietate linguarum plurifariam nominatur. Apud indos hi amos:apud parthos preniphates:inde taurus. Aſt ubi in excellentiſſimam ſublimitatem cõſurgit cau caſus. Pomponius uero Mela libro primo ſuæ coſmographiæ conatur oſtendere caucaſum nõ eſſe iu gum tauri montis per hoc:quod euphrates qui a latere tauri demiſſus eſt:tendens in meridiem cauca ſum ſiniſtra:& taurum excludit a dextera.

Tauromínium cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:mons eſt & ſupra illũ in ſicilia:quã eſſe romanorũ colo niã dixit Ptolomæus in geographia. Eſtq; teſte appiano aſprimus :& acutiſſimos detinẽs lapides:iuxta cuius liteus optimos capi mullos oſtẽdit Iuue.in ſatyra Si te ꝓpoſiti cũ ait:Mullus erit domino.quẽ mi ſit corſica:uel quẽ tauro minitanæ rupes & reliqua. Nam teſte priſciano circa finem libri ſecundi a tau romínio taurominitanus deriuatur:ut a gadibus gaditanus:a drepano drepanitãus. Vnde Pli. li.xiiii. natu.hiſto.taurominitanus inquit honos lageis.i.uuis pro mamettino plærũq; ſubditur.

Tauchira cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:ciuitas eſt teſte Herodoto libro hiſtoriarum quarto:bar cæorum in libya.

Tautologia cũ.t.exili utrobiq; ſcribit:ad litterã exponi põt ideſt eloquiũ:ut Vir.in primo ænei. Si fata uirũ ſeruant:ſi neſcitur aura Aethrea:neq; adhuc crudelibus accubat umbris.idem in.iii. Humilemq; uidemus italiam:italiam primus cõclamat achates. Italiã læto ſotii clamore ſalutant. Nam totũ qd re peritur unũ eſt:ſed ad exprimẽdũ affectum crebro ſermone denuntiatur.

Taxus cum.t.exili ſcribitur:dictio latina eſt:& denotat arborẽ:de qua late in dictione Similax uidimus & eſt generis fœminini:cum ponitur pro arbore:ut Virgilius in bucolicis:Sic tua cyrneas fugiãt exa mina taxos cum uero pro animali eſt generis maſculini.

Thaumãtias prima cum.th.aſpirato .& penultima cum.t.exili:&.i.latino ſcribitur:uocata fuit hoc no mine iris ab θαυμα:quod eſt miraculum:ſeu admirabile. Nam ſic quoq; apud mortales is diuerſorum colorum aſpectus:uiſus eſt:& ideo thaumantis.i.miraculi filia dicta eſt Vnde thaumantias deriuatiuũ eſt Vir.lib.ix.ænei. Ad quem ſic roſeo thaumantias ore locuta eſt.

Thaſii cũ.th.aſpirato & unico.ſ.ſcribitur:populi ſunt thraciæ:teſte Herodoto li.hiſto.vi.in inſula tha ſo de gentes:apud quos foditur materia auri:& aliorum quorundam metallorum.

Tearus cũ.t.exili & unico.r.ſcribitur:fluuius eſt thraciæ:ad cuius caput cũ darius ad ſcytas ꝓficiſcẽs & boſphoꝝ tranſmeaſſet:applicuerit:caſtra diebus tribus cõtinuit:cuius dulciſſima & limpida aqua dele ctatus:eo in loco columnam teſte Herodoto li.hi.iiii.græcis litteris inſcriptã appoſuit cuius inſcripti onẽ latine ſic traducimus:Oetearii fluuii fõs:cũ oĩum fluuioꝝ optimã& pulcherrimã proferas aquã & ad te Darius Hiſtapſis filius perſaꝝ & meſopotamiæ rex oĩum hominũ optimus & pulchrrimus: ad ſcythas proficiſens peruenerit:hæc quoq; tibi inſcripta appoſuit.

Theatrũ prima cũ.th.aſpirato: ultima cũ.t.exili ſcribitur:dici põt a nobis uiſoriũ uel ſpectaculũ cuius origo teſte Caſſiodoro neminem enim præter hunc de re hac legere ualui ab græcis tracta eſt. Nã cũ agricultores feriatis diebus ſacra diuerſis numinibus per lucos uicoſq; celebrarent:athenienſes primũ agreſte principiũ in urbanũ ſpectaculum collegerunt:theatꝝ græco uocabulo appellãtes:quod emi nus aſtans turba cõueniens ſine aliquo impedimento coſpiciat. Et infra ſubdit:hos ritus romani ſicut cætera extrema ad ſuam rempublicã nõ inutiliter trahentes:ædificiũ alta cogitatiõe cõcæptũ magna nimitate mirabili cõdiderũt. Hæc illi i epiſtola ad ſymmachũ Boetii ſocerũ oſtẽdit eam machinã i he micycli,ſpeciem eſſe cõſtructam:& frontem illam quæ uelut corda inter arcus cornua patebat ſcænã appellari. Quæ binis & ſæpe pluribus contignat ſonibus conſtabat.

Hemicyclus uero,nullo obtectus fornice lintheis quandoq; tegebatur. Vnde ait Plinius libro decimo

nono naturalis hiſtoriæ. primus omnium Catullus lithels in theatro umbram fecit: & pariter byſſina uela primus in theatrum duxit: habebat & theatrum gradus: in quibus homines ad ſpectãdum cõſidebant: ita ut altiores in ambitu ſemper excreſcerẽt: in quam ſane formam primum theatrum. M. Scaurus in ſua ædilitate: non quidẽ perpetuo: ſed triginta tantũmodo diebus ſcænicorum ludorum duraturum extruxit: dicẽte Pli. Hic fecit in ædilitatæ ſua opus maximum omnium: quæ unquam fuere humana manu facta: nõ temporaria mora: ueꝝ etiam æternitatis deſtinatione: theatrnm hoc fuit ſcænæ triplicis trecentaꝝ ſexaginta columnaꝝ: pars ſcænæ inferior marmore fuit: media euitro. inaudito ẽt poſtea genere luxuriæ ſummæ columnæ tabulis inauratis: & colũnæ tabuli: ſauratis: & columnæ ut dixímus quo de quadraginta pedũ. Signa ærea inter colũnas ut dixímus fuerunt. xxiiii. numero cauea ipſa cæpit hominũ octoginta milia. Q d' aũt ſcribit Pli. ſe ſupra dixiſſe. fuit in libro trigeſimoquarto i hæc uerba in. M. Scauri ædilitate tria milia ſignoꝝ in ſcæna tantũ fuere temporario theatro. Et li. xxxvi. non longe ab initio: trecentas inquit ſexaginta columnas. M. Scauri ædilitate ad ſcænam theatri tẽporarii: & uix uno menſe futuri in uſu uiderunt portari. Et infra ſubdit. Maximas eaꝝ duo de quadraginta pedibus luculei marmoris: hæc ille: qui & marmora de tẽporariis theatris ſcripſit. Nam in eodẽ libro oſtendit. C. Curionem: q bello ciuili partibus Cæſarianis fauit: in funebri patris numere theatra duo tẽporaria cõſtruxiſſe. Vnde ait theatra duo iuxta fecit ãpliſſima ex ligno acerno: ſinguloꝝ uerſatili ac pẽſili libramẽto: in quibus utriſq; ante meridianũ ludorũ ſpectaculum nnmerum fiebat edictio inter ſe a uerſis ne inuicem obſtreperent: & repente circũ actis: ut cõſtet poſtremo die ſedentibus aliq bus & cornibus inter ſe coeũtibus amphitheatrum gladiatorum ſpectaculum edebat ipſum magiſtratum & populum circũferens romanum. Et ſubdit longo proceſſu oſtendens ſe populi romani furorẽ admiratum: qui terrarum uictor: & totius dominator orbis uniuerſus uelut duobus nauigiis impoſit? binis cardinibus ſe crediderat: & ſeipſum depugnantem ſpectabat piturus momẽto aliquo laxatis machinis. Verum manſurum theatro ex quadrato lapide primus Pompeius magnus Romæ ſtruxit. De quo Cornelius tatitus: Nerone inquit quartum Cornelio Coſſo conſulibus: Q uinquennale ludicrũ Romæ inſtitutum eſt more græci certaminis uaria fama: ut cuncta ferme noua. Quin. Cu. quoq; Põpeiũ incuſatũ a ſenioribus ferunt quod manſurã theatri ſedẽ poſuiſſet. Nam antea ſubitariis gradibo & ſcæna in tẽpus ſtructa fuerat. Et infra ſubdit. Sed cõſultũ p ſimoniæ quod ppetua ſedes theatro locata ſit: potiuſq imenſo ſũptu ſingulos p annos cõſurgeret ac ſtrueretur: huius theatri magnitudinẽ idẽ Cornelius Tacitus ex illo oſtendere uidetur qd' Nero nobilibus germanis populi romani magnitudinẽ oſtenſurus. Eos ut inquit in Pomponii theatꝝ populo plenum introduxit. Quin & teſte Pli. li. xxxiiii. natu. hiſto. hoc ipſum theatꝝ Nero inſano ſumptu inaurauit: ut in illo Tiridantem armeniorum regem exciperet. Verum Suetonio teſte: licet hoc theatrũ a Cn. Pompeio incoatũ fuiſſet & magna pte extructum Caligula imperator abſoluit. Hoc inter miranda totius orbis ædificia Caſſiodorus i epiſtolis admiratur. Apud hoc ipſum theatꝝ Pompeius atrium ſui nominis quæ multis poſtea i locis curia apellata eſt ſtruxit: Quo in loco. C. Cæſarem occiſum fuiſſe Suetonius ſcribit. Ante quod atrium porticus fuit Pompeiana. De qua Ouidius de arte amandi dixit.

Tu modo pompeia lentus ſpaciare ſub umbra.

Cum ſol herculei tergea leonis adit. Theatꝝ etiã ſummæ magnitudinis teſte Suetonio a Cæſare ſtruitur: tarpeio monte accubãs. Scænæ uero cauſa ex eo proceſſit. ut ide comici. thragiciq & cæteri poetæ ſua recitarent poemata. Sunt Et additi pantomimi: quibus perſonatis tragicorum & poetaꝝ inuẽta per ſingulorum actuũ aſſimulatioñ monſtrarentur. Erant & in ſcæna aulæa: erant præcones: erãt tibicines: citharœdi: Cornices: Choraules. organarii: ſymphoniaci: thragedii: comici: homeriſtæ: funambuli: pilarii: podarii: & ſimiles: Et ut ait Seruius in undecimo æneidos: ludit theatrales apud ueteres non erant niſi in honorem liberi patris.

Theatrices cum. th. aſpirato ſcribitur: fuit nomen uiri proprium.

Thebe huius thebes: uel thebæ harum thebaꝝ in plurali numero utrumq; ab auctoribus cõperit & cũ th. aſpirato ſcribitur: nomen fuit nõnullaꝝ ciuitatũ. Nam una in ægypto erat: quã teſte Diodoro ſiculo libro hiſtoriaꝝ ſecundo: Buſyris ægypti rex cõdidit: & quam græci heliopolim: ideſt ſolis urbem uocauere. Cuius mœnia centũ quadraginta ſtadioꝝ ambitu fuiſſe dixit. Eamq; magnis ædificiis ac ſpecioſis deoꝝ tẽplis: aliiſq; ornamẽtis pulcherrimis exornauit. Simili modo & priuatoꝝ domus uſq; ad q̃rtam & quintam contignationem ſtruxit. Ciuitatem inſuper nõ ægypti ſolũ: ſed aliaꝝ orbis omniũ rediſſe fœliciſſimam idem auctor enarrauit. Hanc eadem Pli. li. xxxvi. nctu. hiſto. pẽſilem totam fuiſſe ſcribit: ſubter quã reges ſoliti erant exercitus maximos armatoꝝ educere nullo ſententiæ ex oppidanis Et qd' mirabilius eſt mediũ oppidum fluuius interſecabat. Habuitq; teſte Homero libro iliados q̃nto: porta centum: quod Iuuenalis tetigit i ultima ſatyra cũ ait: Atq; uetus thebe, cẽtũ iacet obruta portis. A, qua ut Plinius confirmauit. regio thebaica æthiopiæ contermina denominata eſt. Alia fuit thebe in Boetia ab Cadmo Agenoris filio primũ ædificata: ſed ab Amphione: ut in ea dictione uidimus plurimũ exornata. Fuitq; urbs clariſſima: & Bacchi & Herculis patria: quã tandẽ Alexander magnus euertit uenditis ciuibus ſub corona. Hæc nõnunq̃ a poetis draconigena nominatur: qua a Cadmo cũ quinq; uiris natis ex quodam dracone ab ipſo interfecto conſtructa fuit: & apud auctores obſeruatum eſt ut thebani a thebis in boetia: & thebei a thebis in ægypto dicantur. Alia teſte Homero lib. iliados

sexto fuit in cicilia patria andromaches uxoris Hectoris: quod Ouidius libro primo tristiũ cũ ait. Nec cruciare minus quam cũ thebana cruentũ Hectora thessalico uidit. ab axe trahi. de qua uidimus in dictione Andromachæ. Alia etiam teste Plinio li. iiii. natu. histo. fuit in lucania: quæ regio est italiæ inter campaniam & calabryam: ut uidimus in dictione italia.

Theano cum. th. aspirato scribitur: habetq; accentũ in fine. Fuit teste Homero libro iliados. vi. filia Cisithracii: & Antenoris dia coniunx: quam troiani sacerdotio Mineruæ præfecerunt.

Techina cum. t. exili &. ch. aspirato scribitur: dicitur apud nostros ars. Terentius. Quam scio hanc esse technam Parmenonis: & inde technites artifex. Vnde teste Vitruuio libro quarto de architectura: Callimachus ob elegantiam & subtilitatẽ artis marmoreæ Calotechnus fuit nominatus: idest bonus artifex: & sic per oppositum catothechnus malus artifex dici potest.

Thecla cũm. th. aspirato &. c. exili scribitur: nomen est proprium mulieris.

Telamon cum. t. exili scribitur: fuit Aeci filius: frater Pelei patris Achillis: atq; pater Aiaci & rex salaminæ ut uidimus in dictione Asopus.

Telecrus cum. c. &. t. exilibus scribitur: rex fuit laconiæ.

Telemachus cum. t. &. ch. aspirato scribitur: fuit filius Vlyxis ex pelope: quem ad troiam pergens cum uxore paruulũ reliquit.

Telemus cum. t. exili & unico. l. atq; sine aliqua diphtgongo scribit: fuit teste Homero i odyssea: & Theocrito in bucolicis unus ex cyclopibus & mantes magnus: qui Polyphemũ occæcandum ab Vlyxe prædixit: dicente ipso Polyphemo apud Teocritum in ea ægloga: quæ incipit Δαφνοῖτας κὴι Δαφνί. d. ipso scilicet Telemo: Τήλεμος ἔξοχα φέρτατος οἰκοδόμησε τέκεσσι φλαγτί Ouidius uero li. xiii. methamorphoseos: si textus iam emendatus habetur non thelemũ: sed thelephum uocauit dicens.

Thelephus eurymedes: quem nulla fefellerat ales. Teribilem polyphemon adit: lumenq; quodunũ
Fronte geris media rapiet tibi dixit Vlyxes.

Sed ex defectu librariorum ex similitudine nominum processisse existimos.

Telephus cum. t. exili & unico. l. scribitur: fuit Herculis filius ex Auge nympha progẽitus: ut sophocles attestatur: quem in siluis expositum a cerua lactatũ dixit. Sed tractu temporis robustus effectus in licia citheresibus imperauit. Venienſq; deinde in auxilium troianorum: dum Vlyxem insequitur a trũcho quem in uinea forte ostẽdit ꝓpeditus: ab Achille in sinistro fœmore uulneratur: sed a suis ꝓtectus manus illius effugit. Ac cũ indies uulneris: cũ dolore grauaretur: nec adhibita ꝓficerent remedia: Apollinẽ cõsuluit: q; respõdit nõ aliter illũ liberari posse: q; quod iteꝝ ab Achille uulnerãdus accederet. qui sic quoq; ab illo iterũ uulneratus incolumis effectus est. Quod Ouidius tetigit li. i. de remediis cum ait.

Vulnus achileo quæ quondam fecerat hosti:
Vulneris auxilium pelias asta tulit. Quin & Pyrrhus Agamemnoni apud Senecan in troade dixit:
Inhospitali thelephus regno impotens Dum missiæ ferocis introitus negat.
Rudem cruore regio dextram imbuit:

Fortemq; tandem sensit & mitem manũ. Quod Pli. ad naturalẽ referẽs historiam dixit ferri naturam stiticissimã esse & siccã. Quare in emplastris plagaꝝ cõsolidatius limaturã ferri medici cõsueuerunt adhibere ut Achilles edoctus a Chirone ꝓ immisionem ferri telephi uulnus sanasse dicitur.

Telegonus cum. t. exili & absq; aliqua diphthõgo scribitur: fuit Vlyxis filius ex Circe: qui postea patrẽ incognitum interfecisse scribitur.

Telesco cũ. t. &. c. exilibus scribit: fuit nympha Oceani & tetyos filia: ut ostẽdit Hesiodus in theogonia.

Telys cum. t. exili &. y. græco scribitur: fuit teste Herodoto libro histo. v. Sybaritum tyrannus: facitq; i genitiuo tethyos: ut tethys tethyos.

Telesarcus cum. t. exili &. ch: aspirato scribitur cuius fuit famius.

Telestor absq; aspiratione & unico. l. scribitur: fuit pater Euripidis.

Telonæus cum. t. exili & unico. l. atq;. æ. diphthõgo in penultima scribitur: locus est ubi ꝓ magnis mercibus exigitur. Nam τέλος græce apud nos tributũ & uictigal & pensio traducitur.

Tellus cum. t. exili & duplicato. l. scribitur: fuit teste Herodoto libro. histo. primo: uir athenensis quem Solon Crœso beatiorem putauit.

Telem cum. t. exili & unico. l. scribitur: oẽ id dicit qđ iaci põt: & a τῆλον quod latine logum est deriuat. Vnde & pro gladio: qui longus est nõnunq; sumit. Vir. li. ix. æneidos. At non hoc tælum mea quod dextra uersat Effugies ubi telum. i. gladium inteilexisse Vir. dixit Seruius.

Themillas cum. th. aspirato &. i. latino: atq; duplicato. l. scribitur: nomen fuit uiri troiani.

Thectamenes prima cum. th. aspirato: reliquæ sine aspiratione scribuntur. nomen fuit uiri proprium.

Tempe cum. t. exili scribitur: nemus est æmoniæ inter ossam & olympum situm: qnq; milibus passuum in longitudinẽ tẽdens: arboribus tectũ se ab utraq; ripa penei fluminis in cœlũ tollentibus: quæ inter alia placidissimam umbram reddũt. Nam p eius medium amnis peneus a pindi radicibus ꝓfluens: iucundissime discurrit: gramine uestitis marginibus auiũq; cõcẽtu: & calculorum aquaꝝ sõitu peramœnus. Vnde ait Vir. in quarto georgicorum. Pastor aristæus fugiens peneia tempe.

Et Ouidius in primo metamorphoseos inquit.

Est nemus æmoniæ prærupta: quod undiq; claudit Silua: uocant tempe: ꝓ quæ peneus ab imo

Effesus pīndo:spumosis uoluitur undis.Et reliqua:
Tempsa cum.t.exili scribitur:fuit ciuitas brutiorum.
Tembrius cum.t.exili scribitur:fuit teste Orpheo in argonautica fluuius iuxta pontum:
Themis cum.th.aspirato scribīt:fuit dea quā teste Festo putabant eam esse:quæ hominibns pciperet: id petere quod fas esset:illamq; id esse existimabāt:quod fas est.Nam θεμιστ fas apud græcos designat: habuitq; templum in boetia iuxta cephisium amnem:ad cuius oraculum accessit Deucaliō cū pyrrha uxore pro consilio recuperationis humani generis:
Themistocles prima cū.th.aspirato:reliquæ sine aspiratione scribūtur:fuit uir athenensis Neocli filiꝰ ab adolescentia infamis.Sed hanc infamiā mirandis uirtutibus reliquo suæ uitæ tempore expurgauit: adeo:ut ante feratur huic nemo:uel pauci pares putentur.Nam teste tucydide de instantibus: quibusq; uerissime iudicabat de futuris callidissime cōsilebat.Hic cū Xerxes & mari & terra bellū uniuersæ iferret græciæ:cū tantis copiis:quantas neq; ante neq; postea habuit quisq;:ut in dictiōe Xerxes uidebimus nō solū salus patriæ:& totius græciæ:sed totius europæ fuit.Nā cū maxime athenienses peti dicerent.ob pugnam.s.marathonia:in qua psæ turpiter debellati fuerant:& ipsi delphos cōsultum qd nā facerent de rebus suis mitterēt.Respōdit Apollo teste Hredo.ut mœnibus ligneis se munirēt.Quod cum nemo intelligeret.themistocles psuasit cōsiliū Apollinis:ut in nauibus se suaq; cōferrent.Quod ita fuisse comptum est.Nam sic quoq; cōponētes Xerxē sua uirtute themistocles nauali prœlio debellauit:& ex europa discedere tanto artificio curauit:ut se a themistocle cōseruatū magis quā supatū;crederet.Fecitq; præclara multa:quæ alii historici tractauerunt.De quo Quintilianus li.xi.de institutiōe oratoria.Cæterū inquit quantū natura studioq; ualeat memoria.Vel themistocles testis:quē unū iter annū optime locutū psice cōstat.Vel mitridates:cui duas &.xx.linguas:quot natiōibus impauit: traditur notas fuisse.Vel Crassus ille diues:qui cū asiæ præest:quinq; græci sermonis differētias sic tenuit ut qua quisq;.n.lingua postulasset:eadē ius sibi redditū ferret.Vel Cyrus:quē oīum militum tenuisse creditum est nomina.Quin semel auditos qualibet multos uersus ptinus dicit redidisse theodectes
Thema cū.th.aspirato scribitur:dici potest latine positum.
Thenedus cum.t.exili scribitur:fuit insula notissima fama in conspectu troiæ.
Thēsa cū.th.aspirato scribīt:sunt uehicula qbus deoꝝ simulachra religiose portabant.Vñ Liuius li.v. q̄ augustissima iqt uestis ē thēsas ducētibꝰ triūphātibus:ut i ea uestiti medio ædiū eburneis sellis sedēt
Theogonis cū.th.aspirato scribīt:fuit poeta græcus:de quo Plato in libro de legibus sæpe meminit.
Theoclymenes prima cum.th.aspirato:sequens cum.t.exili &.y.græco scribitur:fuit mantis quem telamachus de Vlyxe consuluit.
Theodorus cum.th.aspirato scribīt nomen est uiri proprium:de cuius compositione in antecedentibus uidimus & de illius accentu in dictione Prosodia circa finem.
Theodosius cum.th.aspirato scribitur:nomen fuit proprium duorum clarissimoꝝ principum.
Theon cum.th.aspirato scribitur:fuit teste Quintiliano li.xii.de institutione oratoria: famius pictor: & in concipiendis uisionibus quas græci φαντασιασ uocant eximius:
Theopompus cum.th.aspirato scribīt.Quo nomine clarissimi uiri nominati fuerunt.Vnus fuit spartanorū rex:de quo Quintilianus de institutione oratoria:& Valerius de moderatione meminerunt. Alius teste Gellio li.x.noctium atticarum.:fuit tragicus & orator.
Theophrastus prima cum.th.aspirato scribīt:fuit cresius:& teste Anthenedoro in li.de ambulationū viii.Fullonis filius.in propria patria audiuit primo Leucippum ciuem suum:unde cū Platonem audiuisset:se ad Aristotelem transtulit.Eoq; iu calcidem pfecto illi in scolæ regimine successit:fuit uir summæ prudētiæ:studiiq; singularis:atq; eloquii admirādi:ita ut cū antea teste Laertio inuitis philosophorū:& Boetio sup libros periphermenias Aristotelis:illi tyrāno nomē esset:ob diuinā eloquentiam Aristoteles Theophrastum uocitauerit.Et ut idē rettulit Boetius super Porphyriū:consueuit Theophrastus in omnibus his:quæ post magistꝝ disputat leuiter illa pstringere:quæ scilicet ab ipso Aristotele dicta ante cognouit.Atq; ab illo nō ptractata fuisse pcæpit differit diligentius.Itaq; circa trecenta librorū uolumina edidit.Et teste laertio libro tres prioꝝ analetycoꝝ scripsit:& posteriorum septem De naturis.xviii.quorum septem ut grandem & preciosissimum thesaurum teneo.De naturalibus historiis decem.De motu tres.De quæstionibus.xxiiii.De diis.iii.De legibus unum.De poetica unū. De oratoriis præcæptis unum:quin & plures alios:quos omnes diuina eloquentia præditos dicunt. Creditur & primum illum:quem metaphysicoꝝ Aristotelis dicimus:librum illius fuisse Verū cum teste Gellio libro noctium atticaꝝ octauo omnium suæ ætatis facūdissimus esset:uerba tamē pauca ad populum athenensem facturus:deturbatus uerecūdia siluit.Pergebant ad eum audiendum teste Pāphylo i uigesimosecūdo cōmentarioꝝ libro:duomilia discipuloꝝ.& ut idem auctor rettulit Menandꝝ comicū instituit.Habuit & Nicomacū Aristotelis filium discipulū:quem teste aristippo in antiquis delitiis lib. iiii.libidinose amauit.Fuitq; beneficus & affabilis atheniēsibus mirum imodū gratissimus. habebatq; hoc semp in hore.Sumptus præciosissimus tempus est:obiit annorum.lxxxv.
Terebrum & terebra cum.t.exili scribitur:ut quidam putant græcum est:& a uerbo τερέτρω quod ē forare descendere dicunt. Alii uero quibus magis adhæreo latinū putant:& a terendo deducunt:atq; ex se dimunitiuum gignit terebellum non terebellam.

Teredon cū.t.exili ſcribīt:uermis ē ille:qui rodit ligna & græcū eſſe cōtendūt:atq; abſono illos deduce re dicunt:qui eſt τερηδων:Nōnullū uero ex noſtris capta opportunitate a terrendo deducunt.

Terebinthus prima cum.t.exili penultima cum.i.latino:ultima cum.th.aſpirato ſcribitur:arbor eſt q̄ dam nigrum lignum cum ſplendore p̄ferens:habenſq; ſoliditatem in buxi ſpeciem Vir.li.x.ænei. in cluſum buxo aut orthya terebintho Lucet ebur. De hac arbore late Plini.in.xiii.naturalis hiſto.

Tereus cū.t.exili ſcribīt:fuit rex thracū:& Martis filius ex biſtōide:nympha ut Callimachus enarrauit dicēte ēt Oui.li.vi.meta. Et genus a magno ducēte forte gradiuo. Hic teſte Solio i cenicēſi thraciæ re gīōe bectiā urbē p̄ regia poſſidebat. Sed cū teſte Ouiodio p̄allegato loco Athēas bellica uirtute a bar baris liberaſſet:loco meriti.ut iter eū & P̄dionē athenaq; regē firmior amicicia ſeruareť:Prognē. p̄dionis filiā duxit uxorē. Quinto deinde ſequēti anno progne marito blandientis:cū iā illi itym filī um peperiſſet. Si gratia dixit ulla mea eſt:uel me uiſcēdam mitte ſori:uel ſoror huc ueniat magni mi hi muneris inſtar germanā uidiſſe dabis. profectus igit athenas tereus imperauit a pandione ut ad uiſ cendā ſororē duceret philomenā quā cū ſua littora tetigiſſet in nemora alta traxit: & turpiter ſtupra uit:fruſtra clamato ſæpe parēte:ſæpe ſorore ſua & cū clamare:ac lamētari minime ceſſaret ira conci tus tereus linguā illi enſe abſcidit:atq; fidis mulierq; cuſtodibus dereliquit. Inde ad prognē flens ue niēs dixit philomenā maris nauſcea deperiſſe:interim philomena in cādida tella purpureis filis mala itexuit ppetrata: rogauitq; geſtu ancillā ut tellā ipſā ad pgnē deferret. Qua cōſpecta p̄mens altū cor de doloré progne:& leticiā confingens inſtantibus Bacchi origiis thyrſis & pellibus cū multis ornata mulieribus ſiluas penetrās & fractis ſororis ianuis philomenā ſimili habitu indutam conduxit in re gīā. ibidēq; furiaq; ſtimulis agitata itym quē tereo fuerat enixa p̄rtis manibus iugulās patri comedē dū appoſuit. Et poſt epulas ſicut erat ſparſis furiali cæde capillis Proſiluit natiq; caput philomena cru entū Miſit in ora patris. Quas cū thereus gladio p̄ſequereť:i aues ſui nois cōuerſæ ſūt. Progne i hirū dinē:Philomena in eius nominis auiculā:itys in faſianū:& thereus in upupā ut elegātiſſime ptractauit Ouidius:& nec minus elegāter noſtra ætate Gregorius Coratius uenetus in præſtātiſſima tragœdia: cuius titulus ē progne. Facitq; tereus decliatiōe græca i genitiuo tereos. ut Martia. i ultimo. Flet phi lomena nefas inceſti tereos:& quæ Muta puella fuit garula fertur auis

Thermæ cū.th.aſpirato ſcribīt & θερμοϒ.q; ē calidū deducīt. Nā ea loca q̄ aut callentibus aq̄s: aut ip̄o fine æquis fornice:igni calefacto lauādi ſucādiue uſibus deputata. thermas græco uocabulo uocaue re itaq; cū romanis frequēs atq; quottidianus eēt lauādi uſus. ut romāæ oēs atteſtāt hiſtoriæ. ad id quo que res ipſa p̄ceſſit:ut ciues fere oēs:q diuitiis abūdare uidebantur:priuata balnea in p̄prīs domibus detinerēt. Hinc Cice. p epiſtolā terētiā uxorē monet:ut curet labrū i balneo eē q̄n & i aliis. Qu. fratrē aſie procōſulē certiore reddit de balneis q̄ i arpinate extrui curabat. Sed præter priuatoq; ciuiū multa ſūt publice inſtituta balnea in q̄bus plebs ipſa p̄ libito ſe lauare cōſueuerant: Quæ ſane cū ad princi pum luxuriā duceret:nihil magᵗ populare putabāt q̄ eū p̄miſcue cū plæbe lauabāt. Nōnulli et frequē tis:ut cōmodus ip̄ator. q teſte capitolio ſepties i die lauabať comedebatq; i thermis. quin & gordianū iuniorē ita laudādi cupidū dixit idē auctor:ut æſtate ēter:aut q̄nqes i die hyeme ſecūdo lauaret. Galie num ſimiliter iuniorem lauiſſe dixit æſtate in die ſepties: hyeme bis ueltertio. Quē prefecti mare iſtri q; officioq; oēs ſæpiſſime ſeq̄banť:& cōuiuiis natiōibuſq; ſimul cū pricipe iſiſtebāt. Admittebanť q̄ ſæ pe mulieres pulchræ:& puellæ cū his anus deformes:cū q̄bus iocari ſe priceps dicebat. Sed teſte Helio ſpartiāo i alexādri ſeueri uita p̄hibuit. Alexāder balnea Comæ. cū mulieribo mixtis uiris exhiberi:qd prius p̄hibitū Helio⁹gabalus fieri p̄miſerat. Nāq; ip̄i p̄cipes ad ſua luxuriā & populi ſolatiū igētia & i mania thermaq; ædificia cōſtruxerūt. De q̄bus āmianus li.xv. req; geſtaq; iq̄t lauacra romæ i modū p̄uī ciaq; extructa uidēť i q̄bus p̄cipiū luxuria eo p̄ducta ē ut nulla i re modeſtiā ſobrietatēq; feruaſſēt. Ve rū ut p̄fatus Helius rettulit alexāder brachtariorq; uitrariorq; pellionū:clauſtrariorq; argētariorq; auriſi cū. ceteraq; q artiū pulcherrimū iſtituit uectigal. Ex quo iuſſit tehermas:q̄s ip̄e & ſup̄iores fundauerāt p̄cipes calefieri & populo uſibo exhiberi. Siluas ip̄e i thermis publicas deputauit:adidit oleū lumini bus thermaq; cū antea nō añ aurorā paterēt. & clauderēť añ ſolis occaſū. Et infra ſubdit opa ueteq; pri cipū iſtaurauit ip̄e noua cōſtruxit:iuxta eas q̄ neroniāe fuerāt nemus thermis ſuis de priuatis ædibus q̄s emerat dirutis ædificiis fecit antōini caracallæ thermas aditis natatoriis p̄fecit & ornauit. Et ſubdit idem ſpartianus alexandrū ip̄m opus ſuū duobo primū marmoribo porphyrico & lacedōico iſtituiſſe ēt palatio exornato & alibi refet illū thermis ſuis & ueteq; frequēter cū popuio uſū fuiſſe &' licet plu res:fuiſſe credamus duodecim tū nos thermas ex antiquis ſcripturis anotauimus:ut agrippinas nero nianos Veſpaſiāi Titi:domitianas antōianas:alexādrinas gordianas ſeuerianas dioclianas aurelianas cōſtātinianas & nouatianas. agrippinæ iuxta p̄rheon & nō lōge a Minerua fuerunt quaq; ueſtigia ad huc extāt i q̄bus teſte Pli.li.xxxvi. naturalis hiſto. Arcus & pauimēta ex uitro poſuit. Et ut atteſtať rur ſus in deſcriptiōibus nō lōge ab agrippinis alexādrine fuerūt. Cuius adhuc apud beati Euſtachii eccle ſiā ueſtigia cōſpiciunť. Quas ip̄ſe alexāder Spartiano teſte iuxta neronianas ædificauit. Martialis in .xii. Et thermas tibi habe neronianas antonianæ therme:quæ Baſſiani antonii Caracallæ fuere: ſitæ fuerunt teſte Spartiano in regiōe piſcina ad uiā ardeatinā nunc iuxta cœnobiū ſancti. Xiſti:& eccle ſiam ſanctæ priſcæ ac ſanctoq; nerei & archilei: Quaq; celſam ſolearia eodem referente auctore archi tecti negabāt poſſe ulla ratione fieri niſi facta qua eſt. Nam ære & cupro cācellos confecto dixit. q̄bus

cameratio tota cõcreta est:& tm̃ est spacii:ut id ipsum potuisse fieri negẽt docti mechanici. Thermas uero gordianas scribit Iullius capitolinus iuxta gordianoꝝ domũ in uia preneſtina fuisse quales pter urbem tũc nusq̃ haberet orbis terraꝝ:& domũ ducentas habere colũnas uno stillo dixit. Vbi nũc post ecclesiã sancti Eusebii multæ & maximæ cernũt ruinæ Constantianas ab Apollodoro traditũ legim⁹ in exquiliis fuisse in dictione Roma:cũ exquiliaꝝ montẽ descripsimus ostẽdere curauimus. Quin & i eodẽ monte simili modo nouatianas extitisse mõstrauimus. De seueriąnis uero thermis nihil aliud cer tũ habemus:q̃ Spartiano teste Seueꝝ Aphꝝ imperatorẽ illas in trãsthyberina regiõe ædificasse. idem de aurelianis Flauius Vopiscus syracusanus scripsit easq̃ hyemales Aurelianũ principẽ in transthyberina regiõe ædificasse:quod aquæ frigidi aeri ibi deessent. Thermas autẽ Titi iuxta tẽplũ pacis:qđ ædificiũ fuit patris structas legimus. At uero domitianas uoluerũt qdã ex auctoritate Petri bibliothe carii iuxta sancti Siluestri cœnobiũ extitisse:ait.n. Præfatus Petrus beatũ Siluestrũ ecclesiam in ther mis domitianis ædificasse:quæ postea eius nominis fuit.

Thermodoon cũ.th.aspirato & duplicato.o.post.d.scribit:pleno.s.nomine.& absq̃ sinæresi hẽt accen tũ acutũ in penultima:quẽ apud nos græcũ sit nomẽ obseruat:at cũ synæresis illa duo.o.in unũ longũ conuertunt in quod trãsit accentus circũflexus:ut uidimus in dictiõe Prosodia Oui.lib.quarto de põ to. Et ut fœminæ thermodoon cognitæ turbæ. Nã fluuius est in regiõe colchidis.iuxta quẽ amazoni des habitauerunt:de cuius tamẽ ortu uariæ sunt sententiæ.

Thermophyle cũ.th.aspirato & .p.exili sequẽte.y.græco scribit mons est longissimus qui mediã prsus græciã diuidit:sicut & a pœnini dorso italia scindit:ut attestat Liui. de bello macedõico lib.v. Habeq̃ angustas fauces.a qbus pylaꝝ.i.portaꝝ nomẽ assumpsit.iuxta quas cũ aquæ sint calidæ thermophy larũ nomẽ adeptus est:apud quas magnus Xerxis exercitus corruit.

Thero cũ.th.aspirato scribit:græce uero addũt.n.i fine:ac si dicit θερον:q̃si ardẽs:nomẽ ẽ ppriũ:de quo Pindarus meminit:& Vir.in.x.cũ ait:Occiso therone uirũ:qui maximus ultro Aeneã petit.

Thersilochus cũ.th.&.ch.aspiratis &.i.latino scribit.nomen est uiri proprium.

Thersites prima cũ.th.aspirato:penultia cũ.i.latino:& ultima cũ.t.exili scribit fuit uir græcus. Quo nõ deformios alter uenerat ad troiã ut dixit Home. Linguaue pterulor alter. Vnde ait Iuue. in Satyra Stẽmata quid faciunt. Malo pater tibi sit thersites dũmodo tu sis Aeiacidæ similis.

Thera cũ.th.aspirato scribit:insula ponit ab Hero.li.histo.iiii.quã iustinus puto therãnẽ:& nos corsi cã dicius:qa i illa Cyrnũ regnasse dixit. Vñ ab illo Cyrnus ẽt cognominata fuit:q̃ filiũ habuit aristeũ cui nomẽ fuit Batus ob linguæ obligationẽ:ut posuit Iustinus. Herodotus uero exponit uocatum lin gua lybica idest regẽ:qui deinde urbẽ cyrnem in lybia ædificauit:ut in dictiõe cyrne ostendimus.

Thericyõ pria cũ.th.aspirato.sequẽs cũ.i.latio.penultia cũ.e.exili &.y. græ. scri.nomẽ fuit uiri ppriũ.

Terpsichore pria cũ.t.exili sequẽs cũ.i.latio:penultia cũ.ch.aspirato scribit:una fuit ex nouẽ musis:sic quoq̃ a τερπω dct:qđ delector cognominata:de qua in dictione musa.

Thesaurus cum.th.aspirato scribitur.

Theseus cũ.th.aspirato scribit:fuit Aegei athenaꝝ regis filius ex Aethra cõiuge:qui dũ esset adole scens opante Medea nouerca pene a pre ueneno periit. Sed post mortẽ patris at regnũ athenaꝝ eue ctus tot memoratu digna pegit:quod iter plures Hercules unus ipse cõnumeret. Et inde thesides cũ cũ.i.latino pro Hippolyto ponitur:ut Ouidi.heroidum epistolarum quarta.

Thesides theseus quæ duas rapuere sorores

Thesmophorea cũ.th.aspirato scribit:sacra sũt Cereris:quæ a nostris cerealia dicũt:sed uerbũ ipsum legis lationẽ designat. Nã θεσμος legẽ indicat:& phoria lationẽ. Et hoc iõ qa leges hominibus prima ceres indidit:dicẽte Vir.in.iiii.legiferæ cereri. Nã ante inuentũ frumentũ hoies sine lege uagabantur illo iuẽto abiecta fuit feritas:& ex agroꝝ diuisiõe primo nata sũt iura. Vide bene Ouidi.in quinto me tamor.musam dicentẽ introduxit. Prima ceres uncoglebam dimouit aratro. Prima dedit fruges alimẽ taq̃ mitia terris. Prima dedit leges:cereris sunt omnia munus.

Thessalia cũ.th.aspirato & duplicato.s.atq̃.i.latio scribit regio est græciæ q̃ sub attica olim cõprahen debat:sed prius teste Pli.li.iiii.nat.histo æmonia dicta fuit. Eademq̃ pelagis & conargos:atq̃ hellas. Thessalia & dryopis semper a regibus cognominata fuit:Et subdit Pli.ibi genitus rex noie græcus a quo græci ibi Hellinus:a quo hellines. Ex his phiotæ oppida cælebrata hellas:halos:lamia phthia ea dẽ a rege thessalo ibi regnãte thessalia dicta fuit. Sed ut refert Herodo.li.histo.vii.& post illũ alii plu res fama ẽ thessaliã fuisse olim lacũ:a mõtibus undiq̃ cõclusum. Nã ut psequit ab oriẽte habet montẽ peliũ & cõtũctos colles:a septẽtriõe olympũ:ab occidẽte pindũ:& a meridie othiym:i quoꝝ media cõ cauitate thæssalia ipsa cõcludit:p quã iã quinq̃ fluuios principales decurrere dixit:uidelicet Peneum Appidanũ. Oenochonũ. Enipheũ:& Parmisum. Qui oẽs deinde in unũ cõmixti p unicũ solũ trãsitũ in mare decurrũt:& solus penei nomẽ detinẽt. Nã per mediã uiã.quæ sola est inter olympum & ossam gradiens:ipse peneus in ægæũ mare descẽdit. Hãc uiã eodẽ auctore teste a Neptuno factã dicũt seu ut magis asserere uidẽt a teræmotu per ipsũ deũ inducto:ut thessaliam ipsam habitabilem efficeret. Lu canus uero in quinto dixit id herculem cõfecisse. sed ut ait herodotus diligenter inspicientibus mani feste apparet terræmotus opus fuisse.

Thesiphone cũ.t.exili:& nõ cũ duplicato.s.sequẽte.i.latio scribit:una dicit ex furiis ifernalibus:ut ui

dimus in dictione alecto. Cõponiturq; dictio ex τιω qđ est τιμωρουμαι ulciscor:& phonon necem nõ nulli uero seruãtes ipsum.i. paruũ in prima:nec in.e.apud nos cõuertentes dicunt tisiphone.

Thesis cũ.th.aspirato.&.i:latino scribit dicit a nostris positio uel positura:& est figura:quæ sensus orationis per cola:cõmata:& periodos.distinguit dicta quidẽ positura:quia punctis positis conuenientes denotat sensuũ partes uel quia ibi uox pro interuallo distinctiõis deponitur.Nã dũ in initio pronũciationis nondũ plena pars sensus ẽ.& tamẽ respirare oportet subscibatur punctũ quod a græcis comma idest particula dicitur a nostris sub distinctio uocitatur eo q; sub littera:uel ad finẽ litteræ signabatur sic uidelicet:nos iã uirgula utimur. Vbi uero in sequentibus iam sententia sesum pstat: sed ad huc aliquid de sententiæ plenitudine restat punctũ signabat:quod dicitur colon i.membrũ & circa litteræ medium ponebatur:loco cuius nos hodie duobus punctis utimur. Vbi autem nos plenam sententiæ clausulam facimus fit punctũ quo periodus hoc ẽ terminus dicitur:ut in ea dctione uidimus.apd nos uero uocat distinctio:quia integram a sequentibus distinxit sententiã:& hoc apud oratores. Cæterum apud poetas ubi in uersu post duos pedes syllaba alicuius dictionis remanet cõma dicit:hoc est particulæ præcisio:quæ per scansionẽ facta est. Vbi uero post eosdẽ pedes nulla dictionis particula remansit:colon dicitur & totus uersus periodos dicit.

Thespiei cũ.th.aspirato scribitur populi sunt græciæ.

Thestylis cũ.th.aspirato sequẽs cũ.t.exili&.y.græco ultima cum.i.latino scribit:nomẽ est proprium mulieris de qua theocritus & Virgi.meminere.

Thestor prima cum.th.aspirato:sequens cum.t.exili scribitur fuit troianus pater Calcãtis ut ostendi Homerus lib.iliados primo.

Theta cum.th.aspirato sequẽs cũ.t.exili scribitur:nomẽ est littere græce quæ uim detinet.th.aspirati De qua in initio tractatus. T.littere uidimus.

Theris prima cum.th.aspirato:sequens cum.t.exili quando pro matre Achillis poni consueuit scribitur & fuit filia Chirõis & uxor pelei regis thessaliæ:ut ait ipse Chiron apud Orpheũ i argo nautica και ΑΜΕΤΕΡΟΝ ΚΟΥΡΟΝ ΘΕΤΙΔΟΣ ΑΓΥΙΟΩΣΕΙΑ. De qua Ouid.li.xii.meta. Vir.ẽt meminit circa finẽ li.vi. æne i. quãdo ait.Leua tenet:theris & melite pãopeaq; uirgo cuius tam prima syllaba quam secunda breuis ẽ & declinatur tethis huiusthetidos uel more nostro thetidis.

Tethys prima cũ.t.exili:sequẽs cũ.th.aspirato &.y.græco scribitur &hac quoq; literatura descripta fuit teste crispo filia cæli & uestæ:atq; uxor oceani.Quid.uero uidet eã filia fuisse titani cum ait li.fastosum.v.Duxerat oceanus quondã titanida tethym & hẽt tam primã q; secundã longam:de qua intellexit Vir.i.georgi.primo cũ ait. Teq; sibi generũ tethys emat oibus undis.Et declinat tetys huius tetyos:ut orpheus in argonautica και ΤΗΘΥΟΣΙΕΟΣ χατον υδωρ.Ouid. in præfato libro.Pars credit esse. Tethyos has neptes oceaniq; senis.Mar.libro epigramatum.Et quem suppremæ tethyos unda ferit

Tetramẽtra absq; aliqu aspiratioe scribitur.Componiturq; a tessara:quod est quattuor & metrum carmina quattuor pedum.

Tetrarcha sola ultima aspiratur:ille dicitur qui quartam regem partẽ detinet:Et componitur a τετραρτος qui est quartus:& αρχος princeps.

Tetradoron absq; aliqua aspiratione scribitur interpretari ualet quattuor palmorum.Nam componitur ex tetra quod est quattuor:& duorum palmus dicente & plinio libroxxv.naturalis histo.Græci.n antiqui duorum palmam uocabãt. Et inde pentadorum quinq; palmorumn & similia dicuntur

Tethippobatæ prima cum.t.exili sequens cũ.th.aspirato &.i.latino quin & geminantur.p.atq; ultima sine aspiratione scribitur:sunt Herodoto teste populi in lybia iuxta asbiteos.

Teucer & quandoq;.Teucrus: ut in ante habitis uidimus absq; aliqua aspiratione scribitur:fuerũt hoc nomine duo celebres. Vnus quidem Scamandri cretensis filius qui relicta creta in phrigiã ueniens reperit Dardani posteros in uallibus habitare:quibus ut dixit Seruius super quarto æneidos arcem cõstruxit dicente etiam Anchise apud Virgilium eo libro de creta loquens Maximus unde pater si rite audita recordor teucrus rhœteas primum est aduectus ad oras & reliqua quæ sequũtur.Iater uero teucer fuit telamonis filius:ex Hesiona Laomedontis regis filia:& priami sorore:ut poetæ oẽs affirãt. Nã cũ Hercules cũ argonautis accederet & Troiam caperet telamonem ob insignem uirtutem. Hesiona donauit ex qua ut ostendere uidetur Homerus Aiacem genuit. At Sophocles in ea tragœdia q; inscribitur αιαξ μαστιγαφορος Aiacem dixit ex iuxta quidem uxore Teucrum uero ex Hesiona quæ captiua & serua fuerat natũ fuisse qui cum post Troiæ euersionem salaminam ad patrem rediret iussus patri.qui Aiacis obitum non uindicauerat ut etiam attestatur iustinus libro xliii.cyprum insulam a bello patre Didonis tunc subactam accessit & urbem in ea condidit quam de patriæ nomine salaminam uocauit.Et alia quæ ponit iustinus.

Teudamedus cũ.t.exili scribitur:fuit teste Home.li.ii.iliados pater pelasgi.

Teus cũ.t.exili scribit fuit teste Hero.li.histo.i.urbs in lydia,unde teius teia teium nomen patriũ deriuatur.Hora.libro odarum quarto.

Non aliter samio dicunt arsissa bathyllo.

Anacreonta teum pro teium:ut in dictione anacreon uidimus.

Teutates absq; aliqua aspiratiõe scribitur uõmẽ est lingua gallica Mercurii: qui ab illis humano sanguine placabat dicente Lucano libro primo.
Et quibus immitis placatur sanguine ditro.
Teutates horrensq; feris altaribus hesus. de quibus Lactantis libro diuinarũ institutionũ primo galli inquit Hesum atq; Teutatẽ humano cruore placabãt deos: qui sane ferialis ritus diu similiter apud italos stetit: qui latialẽ iouẽ & saturnum humana placabãt hostia.
Teuthramides prima. t. exili: & eu diphthõgo sequẽs cũ. th. aspirato pẽultima cũ. i. latino scribitur: fuit phryx: & patria aristæ: & pater Axyli: ut in ea dictiõe uidimus.
Thyasus cum. th. aspirato &. y. græco scribit. saltatio apud uos: & chorea dici põt: quæ Baccho exhibebatur: deducitq; a θύω: quod sacrifico: quia in illis sacrificiis exerceri censueuerunt. de quo Vir. in daphni: Daphnis thyasos inducere baccho.
Thyas cũ. th. aspirato &. y. græco scribit & dicitur sacrificula Bacchi. Nã teste Seruio sicut a baccho baccha sic a Thyoneo thyas. Virgi. libro æneidos quarto. Thyas ubi audito stimulant trieterica baccho. Reperitur et bacchis bacchidis.
Thyella cũ. th. aspirato &. y. græco atq; duplicato. l. scribitur dicit a nris procella ponitur q; ab Homero pro una harpya rum.
Tiara cũ. t. exili &. i. latino scribitur: ornamentũ est quoddã capitis quo mulieres pficæ primitus utebãtur ut Iustinus de Semiramide. quæ caput tiara texit qua deinde usui sunt reges & sacerdotes similiter Herodotus libro historiarũ primo: gestamẽ est inquit capitis pelicum. Seruius super. i. tantũmodo dixit tiara ẽ pileus phrygius. et Vir. usu est masculino genere. Iuuẽalis uero fœminino ut phrygia uestitur bucca tiarã.
Tyana cũ. t. exili. &. y. græco scribit: fuit teste philostrato li. i. de uita Apollini Tyani urbs capadociæ.
Tibareni cũ. t. exili &. i. latino scribit: fuerũt teste Herodo. li. histo. tertio populi scythici in asia.
Tyberis prima cũ. t. exili &. y. græco scribit: fluuius: est italiæ ab apœnnino defluens ex alpibus saltero ne. paulo altius q̃ tuscus arnus. Et primo tusciã ab umbris diuidẽs auctus pluribus fluuis: dictus Romã deuenit quã a ianiculo sepat: & ultimo hetrutriã a ueteribus latinis diuidẽs in mare tyrrenũ defluit tyberis ut putat Festus a tyberi tuscorũ rege: uel a tyberino rege albanorũ. Seruius uero sup. viii. ænei. inquit: tyberim. Alii a rege aboriginũ dictũ putãt: qui dimicãs iuxta eũ occidit. Alii a quodã ab origine quẽ Glaucus Minois filius in italia interemit. alii inter quos Liuius ab albano rege qui in eũ cecidit.
Quam ultimam opinionẽ secutus Ouidius li. ii. fastorũ inquit.
Albula quem thyberim uersus tyberinus in undis.
Reddidit hybernis forte tumebat aquis. Veru & ante regẽ hunc thybris cũ. th aspirato dictus fuit. Nã cũ Euander ad Aeneam longo tempore ante regẽ tyberinũ loqueretur: nondũ enim cõstructa fuerat alba dixit apud Virgi. li. viii. Tũ reges asperq; immani corpore thybris
A quo post itali fluuiũ cognomine hybrim. Diximus amisit uerũ uetus albula nomen.
Forsitan et post primũ uersũ uerba sunt poetæ nõ Euandri. alii non a morte cuiuspiã regis: sed regem quẽdã tuscorũ latrocinari circa ripas huius fluminis consueuisse & a crebris iniuriis quibus transeuntes afficiebat thybrim cognominatũ fuisse asserunt: quasi esset fluuius τῆσ υβρεώς. idest iniuriæ exq̃ rõne cũ υβριστ aspiret: tybrim aspirari uolũt alii uero ex alia causa hoc idẽ accidisse uolũt. Nã Seruius quoq; sup tertio ænei. & græci nõnulli exponentes theocritũ dicũt q; cũ quodã tempore syracusani apud siciliã uicerint athenienses igentẽ hostiũ multitudinẽ captiuarunt & eã cæsis montibus addere fecerunt mõnumẽta ciuitati: tũc auctis muris et fossa facta quæ aqua repleta munitionẽ reddre patrium: Hanc igitur fossam per hostium pœnã & iniuriam illis factam tybrim uocauerunt: uidelicet ἀπὸ τῆσ υβρεως. Postea profecti siculi ad italiã: eam tenuerunt partem ubi nunc Roma est usq; ad rutulos & aredam: unde est: Fines super. usq; sicanos: & albulam fluuiũ ad imaginem fossæ syracusane tybri quasi τὴν υβριν: hoc est ignominiã uocauerunt: & sic quoq; cũ. th. aspirato scribendũ esset. quod antiquissimis & emendatissimis codicibus de tybri semper scriptum comperimus: licet tyberim: & tyberinum absq; aspiratione scribant. Quare puto prius albulam dictum: deide thyberim cum. th. aspirato ab immani rege uel ἀπὸτῆς υβρεως uocitatum: postea tyberim sine aspiratione a tyberino rege albanorũ in illo summerso. nec Ouidii uerba nos asserere cogũt ante tyberinũ in illo summersum immediate albulam uocitatum ut etiam ex plinio libro tertio naturalis historiæ insinuatur. hæc uerba dicẽte tyberis ante tybris appellabat & prius albula dictus fuit hæc ille. Dicitur eitam Tyberinus fluuius deus: ut Virgilius libro georgicorum quarto. Vnde pater tyberinus & unde amena fluenta. Nõ nunquã uero: & pro pisce ponitur: ut Iuue. in satyra. Si te propositi ait. Vos anguila manet longe cognata colubræ. Aut glacie aspersus maculis tyberinus.
Tibisis cũ. t. exili &. i. latino ubiq; scribit fluuius est scythiæ: teste Herodo. li. histo. iiii.
Tbiur cũ. t. exili &. i. græco scribit. Priscianus de quo miror latinũ dixit lib. vii. dũ de tertia declinatione pertractat. Cui & historia: quæ græcum nomen esse ostendit: & antiqua scriptura quæ cum. y. græco illud scribit: ut in antiquis inscriptiõibus conspexi: aduersatur: urbs est sexdecim milibus passuum ab urbe Roma distans. Quam teste Solino ex auctoritate Catonis Cathyllus arcas: & præfectus classibus euandri condidit. Plinius uero circa finem libri. xvi. naturalis historiæ: aliud sentire uidet dicens

tyburis originem multo ante urbem Romam habent adhuc. Apud eos extant ilices tres etiã Tybur tho conditore eorum uetustiores: apud quas inauguratus tradit fuisse: tradũt autem eũ filium Amphiarei: qui apud thebas obierit: una ætate ante iliacum bellũ: hæc ille asserens tyburtum nõ Cathyllum tyburis oppidũ condidisse. Verum sextius græcus historicus libro antiquitatum. vi. Hos celebres auctores in hũc modũ concordasse uidet. Ait. n. ut ex eo loco ad uerbũ traduxius. Cathyllus amphiarei filius fuit. Hic post prodigialem patris interritum apud thebas: de quo nos iam uidimus in dictione amphiareus: iussu Oiclei aui sui cũ omni fœtu: & sacris missus tres liberos in italiã procreauit Tyburtum Coracem & Cathillũ: qui depulsis ex oppido haud longe a Roma posito ueteribus sicanis a nomine tyburti maximi natorum filii oppidũ uocauerunt: Hæc sextius: cui Virgilius consentire uidetur cum ait: libro æneidos septimo.

Fratris tyburti dictam cognomine gentem.

Nam ut idẽ Sextius prosequitur non desunt inquit: qui dicant singulũ fratrẽ ciuitatem singulam condisse. testis est mons. qui adhuc cathyllus dicit: & corax oppidũ famosum inter uolscos. Estq; situm tyburis oppidum loco maxime cliuoso: qd Iuue. tetigit cũ ait: in tertia satyra. Et proni tyburis arce. Qui fluminis antenis deeurrentibus aquis ẽt humido: quod Ouidi. libro fastoꝝ. iiii. tetigit cũ ait. iam mœnia tyburis udi stabant argolicæ quæ posuere manus. Est etiã uentosum dicẽte Horatio Romæ tybur amant uentosum: tybure romã: ubi tybure pro tyburi teste Seruio sup. iii. ænei. qui dixit: a tybur denominatum tyburtis dicitur: quod pro tyburis ponit teste Capro sicut quiritis ꝓ quiris: & cæritis. uel ceretis ꝓ cæres. Vnde hic & hæc & hoc tyburis gentile nomen est.

Tycha cũ. t. exili: &. ch. aspirato scribit fuit teste Hesiodo in thegonia nympha filia Oceani & tethyo.

Ticenũ cũ. t. &. c. exilibus atq; i. latio scribit: oppidũ ẽ isubriũ: qd nũc Papia dicitur. Nã ut ostẽdit Ptolomæus in geographia: insubres habẽt Mediolanũ Nouariã: Comũ & Ticenum.

Tydeus cũ. t. exili. &. y. græco scribitur: habeq; accentum in prima fuit filius Oenei regis calydoniæ ex euribœ: ut dixit Seruius super. vi. ænei. uel ex altera uxore: ut alii asserunt: qui cũ uenãdo fratrẽ Menalippũ inaduertẽter occidisset: furorẽ populi extimescẽs: relicto paterno regno ad adrastrũ argiuoꝝ regẽ cõfugit: & alia quæ de illo ꝓsequit Statius libro primo secudo & tertio atq; octauo suæ thebaidos Homer. uero li. iiii. iliados de illo igt ut fere ad litterã hoc soluto stilo traducere possumus. Cũ mycenis tydeus moraretur fama est: neminẽ illi uiribus corporis potuisse æquari. At postquã rediẽs ad fluenta Asopi uenit: cæteri eũ græci ad Eteoclem ꝓ legato dimiserunt: ad quẽ cũ uenisset igressusq; regiam cõplures illic ciues cõperisse forte cum Eteocle i conuiuio erant. Nõ timuit: & hospes & solus thebãos oẽs ad qdlibet certamis genus puocare: Atq; ut aiose puocauit: ita oẽs sic illi pallas ppicia erat strenue uicit Quãobrẽ thebani dolore idignatiõis accensi reuersuro insidias tetenderũt: eolatis ad opportunũ locum: qua tydeus transiturus erat quinquaginta iuuenibus cum duobus ducibus deorum immortalium robore similibus: Meone: Neomonide. & Iycophonte autophoni filio. Eos tydeus omnes ad ipsum locum occurrentes stauit: occiditq; frætus deorum quæ sibi monstrabant auguriis. Vnum tantum Meonem cum tristi nuntio redire permisit: imo iussit: & talis fuit tydeus. hæc Homerus præfato loco de illo locutus est. Et li. vi. iliados: dixit illum apud thebas cũ aliis regibus populisq; græcoꝝ occubuisse. Et inde patronymicum deducitur tydides.

Tydide pria cũ. y. græco: secũda cũ. d. &. i. latino scribi forsitam deberet licet nostri iam nõ. d. quæ media est inter. t. exile &. th. aspiratũ: sed ob ipsam propinquitatẽ litterarum. t. ponant exile ac scribãt tytides. sic fere in oĩbus Virgilii codicibus reperi: & ẽ tytides patronymicũ positum pro Diomede filio.

Tydei Virgilius libro æneidos primo.

O danaum fortissime gentis tytide.

Quanq̃ Seruius super octauo æneidos dicit omnia nomina quæ in eus hodiæ exeũt apud maiores in .s. exhibãt ut Nereus neres. tydeus tytides. quasi uelit dicere nõ est patronymicũ tydides: sed principale cuius oppositũ Virgili. obseruauit. Et subdit idẽ Seruius illa misisse genitiuũ in eis ut tydeis: nereis Sed quia plerunq; s. ut ait i latinitate detrahitur remanet ei ut huius tydei huius nerei.

Thyestes prima cũ. th. aspirato &. y. græco: ultia cũ. t. exili scribit fuit filius pelopis ex Hippodamia: & Atrei frater: ac tãtali nepos: de quo Seneca in thyeste: & alii poete plura scripsere. Et inde thyesteus ut Ouidius libro decimoquinto metamorphoseos.

Neue thyesteis cumulemus uiscera mensis.

Tigranes cum. t. exili &. i. latino: atq; unico. n. scribit fuit rex maioris armeniæ de quo Cicero in põpeiana: Et declinatur in genitiuo non solum tigrans: sed tigranæ.

Tigris cum. t. exili &. i. latino utrobiq; scribit animal est truculentum & uelocissimum ita ut sagittã hyrcana lingua ad nomen indicet: Et ut dixit Seruius armeniæ malum quo etiam india & hircania abundat: de quibus Statius libro septimo thebaidos Plinius li. octauo naturalis historiæ: atq; Solinus plura dixere: Est & eadem scriptura ac nomine ex eadem causa accæpto fluuius qui ex monte periades armeniæ profluit: & primo quidem sine nomine: usq; ad medorum fines: ut Asserunt Herodotus & Plinius sed ibi quoq; a celeritate ipsa qua decurrit tigridis nomen accæpit: inde influit in lacum: qui a retysa dicitur per quem adeo uelocissimo cursu decurrit ut lacui prorsus non commisceri probetur. Nam ex piscibus compertum est: qui sunt in lacu: nunq̃ fluuium ingrediuntur nec qui fluuii sunt in lacu pror-

ius habeꝫ. Exit ergo celerrimus: & cū maximo impetu. Sed mox taurū montē subter labens in alterā montis partē apud lacū cui nomen est zorunda effundiꝫ: & illū ipsū esse ex paleis: & purgamētis ac pi scibus dignoscitur. Ibiq; iteꝝ fluuius effectus: & lacū alterum transiens: rursus i cuniculos demergitur: & Adiabenos & mesopotaniam iteꝝ egrediēs arabes prætерfluit: & in mare rubrū iuxta urbem ampopolim cadit: unde ait Seneca in troade.

Et qui renatum prosus excipiens diem.
Templum rubente tigrim immiscet freto.

Tile cum .t. exili & .i. latio scribiꝫ: descenditq; ab ὅτερ. i. longe. Nā insula est oceani inter septētrionalem: & occidentalē plagā: quæ ultima erat ex cognitis a romanis. Vir. in primo georgiorꝝ. Tibi seruiat ultima tile. Alia est in aphrica contra sinum carthaginis.

Tilos cū .t. exili & .i. latino similiter scribitur: & ab eodem descendit. Insula ē ut scribit plinius libro sexto naturalis historiæ: cū oppido eiusdē nominis in mari indico celeberrima plurimum margaritis: ipsa fert palmas: oleas creat: uineis abundat: terraq; oēs hoc miraculo sola uincit: ut quæcunq; in ea nascatur arbor. nunq; spolieꝫ tegmine foliorꝝ. Hinc caucasus mons famosissimus incipit protensus usq; cōtinuis iugis in maxiam partem orbis.

Timæus prima cum .t. exili & .i. latino: sequens cum .æ. diphthongo scribitur: fuit philosophus patria locrēnsis Platoni dilectissimus: cui diuinum illud opus Plato inscripsit: ubi de rerum creatiōe disserit. De quo Hyeronymus super Esaiā: timæum de mūdi harmonia astrorumq; cursus: & numeris disputātem ipse qui interpretatus est tullius se non intelligere profitetur. hæc ille. at ipse Cicero ad atticum libro octauo inquit.

Aenigma oppiorum ex uellia plane non intellexi.
Est enim numero platonis obscurius.

Timarthides cū .t. exili & .i. latino utrobiq; atq; .th. aspirato scribitur: nomē ē uiri propriū cōpositū ex τιμη. qui est honor: & ὀρχυτος principis: facitq; in genituo timarthidis: & timarchidæ.

Timātes absq; aliqua aspiratiōe & cū .i. latino scribiꝫ: fuit pictor sūmus parhasii æmulus: quem superasse dicitur in aiacæ pingendo: quod aliqui suffragiis magis quā ueritate factum credūt. Inter eius uero ingenii monumēta iphigenia oratorū laudibus celebratur: quæ ante aras peritura cū mœstos pinxisset omnes: & mœstitiæ omnē imaginē consumpsisset pris ipsius uultum uelauit: quē iam digne nō poterat ostendere.

Tymba cū .t. exili & .y. græco scribitur: quod mluti in .u. nostrū conuertūt: & dicūt tumbā sepulchrū.

Timon cū .t. exili & .i. latino scribiꝫ: fuit appolonitates filius timarthi: qui dum iuuenis esset operam dedit saltationi: & choreas duxit: quibus postea repudiatis se ad stilponem contulit. Deinde reuersus in patriam duxit uxorem. Post hæc uero iam uir sapiens effectus & eloquens ad Pyrrhonem se cōuertit Deinde cum esset egenus fuit ad chalcedoniā: ibiq; philosophiam & oratoriam exercuit. charus fuit Ptholomeo Piladelpo scripsit poemata diuersa: tragœdias .lx. comedias .xxx. & satyras plures. Fuit & alius philosophus uicæus. alius hortorum studiosus.

Tymœtes prima cum .t. exili & .y. græco penultima cum .œ. diphthongo & ultima similiter cum .t. exili scribiꝫ: fuit regis Priami filius: de quo Euphorion: teste seruio super secundo æneidos ait: priamus ex aryssba filium uatem sucæpit: qui cū quādā die uaticinareꝫ nasci ei dixit puerū: per quem troia posset euerti pepererunt simul & tymœtæ uxor & Hecuba legitia uxor Priami. Quare Priamus tymœtæ filiū & uxorē iussit occidi. Ob quod Vir. cū de græcorꝝ equo loqueretꝫ Inquit. primūq; tymœtes Duci intrā muros hortat: & arce locari. Siue dolor: seu iam troiæ sic fata ferebant.

Tymœtas eodem modo scribiꝫ: & fuit nomen uiri proprium.

Timoniacus absq; aliqua aspiratiōe: & .i. lotino utrobiq; scribiꝫ: fuit pictor byzantius Cæsaris dictatoris ætate q aiacē Cæsari pinxit: & Medeā ab eo i Venetis gētricis æde positā. lxxx. talētis uenūdatos.

Timotheus pria cū .t. exili & .i. latino sequēs cū .th. aspirato scribiꝫ: & nomē ē cōpositū ex τιμη: qui est honor: & θεος deus: fuit ēt nomē athenīēsis cuiusda uiri pclari & filii Cononis hic a patre acæptā gloriā multis auxit uirtutibus. Nā ad patris laudes testē. M. tullio libro primo de officiis adiæcit gloriā ingenii & doctrine. Fuitq; teste Aemilio Probo disertus: impiger laboriosus rei militaris peritus: nec minus ciuitatis regēdæ. De quo multa ab historicis præclare facta scribuntur.

Timoleō cum .t. exili & .i. latio scribiꝫ: fuit corinthius: & sine dubio iudicio omniū uir clarissimus. Nam ut ait cornelius nepos huic uni contigit: quod nescio an illi: ut ad patriam in qua erat natus oppressā a tyrānō liberāret: & a syracusis. cui auxilio erat missus inueteratam seruiturem depelleret: totamq; sicilia multos annos bello uexatam: a barbarisq; oppressam suo aduentu in pristinū restitueret: ut oia late posuit Plutarchus in illius uita. A quo & gymnasium: in quo sepultus fuit timoeleon teum cognominatum fuit.

Tympana cum .t. exili: & .y. græco scribitur: instrumenta sunt ad pulsandum apta: præcipue matri deum concessa: eo q; huiuscemodi instrumentis: curetes & corybantes filium suum iouem tutati fuerūt ut ostendit Ouidius libro quarto fastorum.

Thymbra c. ūth. aspirato & .y. græco scribitur: herba ē quam sane ture iam: teste Plinio libro .xviii. naturalis histo. dicimus estq; herba aromatica & grauiter spirans. Virgilius libro .iiii. georgicorū. Et gra

uiter ſpirantis copia thymbræ:qua ager troiæ ad decē miliaria urbi uicinus abundat:in quo cum templum eſſet Apollini dicatū dedit cauſā herba:ut tymbræus Apollo ipſe uocaret. Virgilius in quarto æneidos. Da propriam tymbræe domū:da mœnia feſſis. Quin & fluuius ide fluens rhymbra eadem ſcriptura & ratione uocabatur.

Thymber cum.th.aſpirato &.y.græco ſcribitur:nomen eſt uiri proprium.

Thymum cum.th.aſpirato &.y.græco ſcribit:herba eſt aromatica:& apibus dulciſſima:quod paſtor ille canens apud Virgilium in bucolicis inquit. Nerine galathea thymo mihi dulcior hyble.& cū iuxta Athenas quæ:ut uidimus a Cecrope cecropiæ dictæ ſunt:hæc uerba abundanter dixit Virgi.in quarto georgi. Cecropiumq; thymum & graue olentia centaurea.

Thymiama prima cū.th.aſpirato &.y.gæco ſequens cū.i.latino ſcribit: eſt ordo ſuauis thymi maturā referens:unde nomen aſſumpſit:ut Virgi.in.iiii.geor. Redolentq; thymo fragrantia mella.

Tyndarus cum.t.exili &.y.græco ſcribit:fut rex œbaliæ:& filius Oebali regis:habuitq; uxorē formoſiſſimā Ledā:ex qua genuit Caſtorem & Pollucem,Clytæmneſtramq; & hellenā:& pro tyndaro nōnunq; tyndareus ponitur. Ouid.in epiſtola heroidum.

Me tibi tyndareus uita grauis auctor & annis tradidit:

A tyndaro uero maſculinū deriuat patronymicū tyndarides a quo abiecta:de fœminino in is deducitur tyndaris. Iuue.in ſatyra Credo pudicitiam:ponens differentiā inter mortes:quæ a romanis fœminis uiris ſuis eo tempore inferebant:& eā quæ a Clytæmneſtra illata fuit Agamemnoni:hoc tantū refert qd tyndaris illa.i.Clytæmneſtra bipēnem inſulam & fatuam:hoc eſt ſine aliqbus uiribus dextra leuaq; tenebat:quia niſi adiuta fuiſſet ab Aegyſtho ob fœmineū timorē nequiſſet Agamēnonē interficere. Et ſubdit de romanis mulieribus poeta dicens. At nūc res agit tenui pulmone rubetæ .i. uenenoſe illius ranæ:q̄ inter rubeta naſcit:ac ſi dicat noſtræ uiros ſuos ueneno necant:in cuius remedium ſi eaq; uiri antidotū Mithridatis forte pguſtaſſet.et ididē cū Clytæmneſtra ferro cōficere ſunt parate Vnde ait. Sed tū & ferro mortē uiris ſuis inferre ſunt diſpoſitæ. Si pguſtaret atrides Pontica ter uicti cautus medicamina regis:hoc eſt ſi cautus atrides.i.uir ille quicunq; romanæ mulieris maritus eſſet ut atrides.i. Agamenon qui uir fuit Clytæmneſtræ pguſtaret medicamina antidota pſeuerantia a ueneno cōfecta.ſ.& pguſtari conſueta a Mithridate rege ponti ter a romanis:uicto:ferro.ſ.paratæ:ecnt rē cōficere. Nam ut ſcribit Pli.li.xxv.natu.hiſto. quotidie antidotū contra uenena ſumebat:adeo ut cū quadragintaſex annis cū romāis bella fouiſſet: ut dixit Iuſtinus li.xxxvii. demū tribus, ingentibus bellis fœlicitate ſyllæ:uirtute luculli:& Pōpei magnitudine uictus eſt. Et cū iā mortē ſibi inferre decreuiſſet ut dixit gellius li.xvii.& fruſtra uiolētiſſima uenena ſumpſiſſet ultio gladio ſe trāſfixit. At uero Pli.nepos in lib.de uiris illuſtribus mithridatē dixit uenenū ſūpſiſſe quo tarde agēt e percuſſorē gallū attroci uultu territū reuocauit:& in cædem ſuam manum trepidantis adiuit. alii uero acutiſſimo ueneno extinctū illū fuiſſe aſſerunt:quos lucanus ſecutus in primo iquit poſt cilicas ne uagos & laſſi pōti ca regis plia barbarico uix conſumata ueneno. Idē Eutropius lib.ſuarum hiſtoriarum .vi.

Tynnicus prima cū.t.exili &.y.græco penultima cū.i.latino ultima cū.c.exili ſcribit fuit filius traſpoli

Thynus cū.th.aſpirato &.y.græco ſcribit:nomē eſt uiri proprii:de quo Orpheus meminit.

Thyoneus cum.th.aſpirato &.y.græco ſcribit:cognomē ē Bacchi:quod a θυω:qd ē ſacrifico deductū putant:eo q illi adhuc inter humanos uerſanti ſacrificia reddebant. Ex quo thyas & thyades: ut a bacho bacchides deduci aſſerit Seruius. Virgilius in tertio æneidos: Thyas ubi audito ſtimulant trietherica baccho. Nā ſacrificula eſt bacchi.

Typhon cū.t.exili &.y.græco ſcribit:fuit gigas filius terræ & titani:de quo ſeneca in octaula.

Nō tam ferum typhona neglecto ioue.

Irata tellus edidit quondā parens. Vel a poetis noſtris quādoq; quidem etiam typhos ſcribitur:quandoq; uero typhœus,cum:œ.diphthongo. Lucanus in quarto Conditus inarimes æterna molle typhœus quē ſane uerſum ex Homero traduxit libro ilia.ſecundo ubi ait:ειν αριμοις ὅθι φασὶ τυφωέος εὐνὰς. Nōnunquā uero diuidit diphthongus & ipſum.e.corripitur. Ouidi. libro quinto metamorphoſeos Aethereas auſum ſperare tyophoea ſedes. At uero in deriuatiuo ſemp diuidit diphthōgus & ipſum.e.ſimiliter corripitur. Virgi.in primo ænei. Nate patris ſummi qui tela typhoea tēnis:id eſt tela:quæ typhoeum fulminauerunt. Nā ut ait Heſiodus ουνοσγ αρεκερανναθη υπολοοσ:ideſt hic quoq; fulminatus fuit a ioue. Namq; ut fratres gigantes ab ioue fulminatos ulciſceretur:illum prouocauit:ad duellum:ob quod iratus Iuppiter ipſum fulminauit:& ſuper impoſuit inarmen inſulam ſecūdum Virgilium & lucanū:ut uidimus in dictione inarime ſeu trinacriam ſecundū Ouidium libro quarto metamorphoſeos ait enim ſic.

Veſta giganteis iniecta eſt inſula membris. Trinacris:& magnis ſubiectum mollibus urget
Aethereas auſum ſperare typhœa ſedes. Nititur ille quidem:pugnatq; reſurgere.ſæpe.
Dextra ſed auſonio manus eſt ſubiecta peloro. Leua pachynæ tibi lylibæo crura premuntur.
Degrauat ætna caput:ſub qua reſupinus arenas. Iecta flāmaq; fero uomit ore typhœus.& reliqua

Typhyis prima cū.t.exili &.i.latino ſequens cū.y.græco ſcribitur:fuit teſte Plinio lib.vii.natura.hiſtoriæ arte carpentaria glorioſus:& primus adminicula gubernandi naues inſtituit:& fuit teſte Orpheo & Seneca argonautarum gubernator:ipſo dicente in Medea.

Ausus es tiphys pandere uasto. Carbasa ponto:legesq; nouas.
Scribere uentis.idē Virgilius prius innuit cū ait in bucolico. Alter erit tū tiphys & altera:q uehat argo Delectos heroas.Diodorus uero siculus refert quosdā affirmassiæ eius nauis gubarnatorē Argon cognominatū:ut uidimus in dictione argonautæ. Vex tiphym in ea expeditione periisse dixit. Seneca in præfata tragœdia cum ait.

Tiphys in primis domitor profundi Linquit indocto regimen magistro
Litore extremo:procul a paternis. Accidens regnis:tumuloq; uili.
Tectus ignotas iacet inter umbras.

Typus cū.t.exili &.y.græco scribitur:ponit a nostris pro forma figuraq; & exemplari. Vnde archetypus ut in ea dictione uidimus.

Tyrannus cū.t.exili &.y.græco atq; duplicato.n.scribit:dicit apud nos proprie fortem.unde & tyrānes illi dicuntur:q fortes cū sint ad militiā exercentur:Nā ab initio teste Trogo quæq; ciuitas & gens rex publicarum imperium penes reges habebat:quos ut iustinus scribit non ambitio popularis:sed expectata inter bonos moderatio prouehebat:qui & tyranni ob fortitudinē uocabāt.Iuxta quē modū Vir. ipse in.vii.ænei. Aeneā suum quē piū semper esse uoluit tyrannū dixit:cū ait.Pars mihi pacis erit dextrā tetigisse tyranni. sed crescente malicia cū superbe reges regnare cœpissent tyranni nomē ad illos solum restrictum est:qui per insolentiā imperii uiribus aburebantur.cui rei testimonio idem sit Vir. lib. æneidos.viii.cum ait.Gens bello præclara iugis insedit hetruscis.Hanc multos florentē ānos rex deinde superbo imperio & sæuis tenuit mezentius armis.Et subdit q ad superbiam respicit. Quid memorem infandas cædes:quid facta tyranni.Ecce quem superbum primo regem dixerat:mox tyrannū uocauit:ut & de sceleſto Pygmalione prius dixerat libro primo.Conueniunt quibus aut odium crudele tyranni: Aut metus acer erat.

Tyres cū.t.exili &.y.græco scribit:fluuius est scythiæ teste Herodoto li.hi.iiii.& post istrum secundus fluuitq; ruens ex borealibus grandiq; palude.atq; in circuitu sythiā detinet & nebridā terrā:huius hostiū ipso Herodoto referente incolunt helliness:q tyritæ ab eo flumine cognominantur.

Tiryns pria cū.t.exili &.i.latino sequēs cū.y.græco scribit:& est generis fœminini: atq; teste Homero li.iliados urbs mœnibus insignis in peloponeso:cū uero est generis masculini:fluuius est in argo.

Tirynthia pria cū.t.exili &.i.latino sequēs cū.y.græco:penultima cū.th.aspirato &.i.latino scribit fuit teste Pli.li.iiii.natu.histo.urbs in achaia argo ꝓxima:& lōge a mycenis:hanc eandē puto cū e quæ tiryns ab Homero uocata est:ex qua cū genitus fuerit Hercules dictus est tiryntius.

Tyrdtania prima cū.t.exili &.y.græco scribitur:nomē est ꝓuinciæ hispaniæ.

Tiresia cū.t.exili &.i.latino utrobiq; scribit:fuit teste Homero li.x.odysseæ.thebanus patria& peritri filius:ut dixit Lactantius grāmaticus:hunc dixit Oui.cū forte duos angues coeuntes pcussisset effectū fuisse fœminā:& septē annos in eo sexu durasse:post quos cū iterū eosdē cōperisset pereussis iterū anguibus in priorē formā redactus est:demū cū inter iouem & iunonē contentio fieret:qs nā maiorē in coitu uoluptatē susciperet mas an fœmina:asserente iunone de uiro:& ioue de fœmina & hunc tanq; expertū ambo arbitrū cōuocasset.dedit ille pro ioue sententiam:hoc ē maiorē in fœminis eē uoluptatē q in uiris ꝓ quo irata iuno ipsum occæcauit.Sed pater oipotens ꝓ lumie adempto : Scire futura dedit pœnamq; leuauit honore hunc monstrat statius multa thebanis uiuū prædixisse:sed fugiens uictores thebanoq; in macedonia moritur & sepelitur:postq; suam mortem apud inferos ut late ostendit Homerus in.xi.odysseæ multa futura prædixit Vlyxi descendēti ad infeeos:Verum ut scribit Pli.lib. vii.natu.histo.Ex fœminis mutari in mares nō fabulosum est inuenimus enim inquit:in annalibus: Q.Licinio Crasso Caio Cassio Longino Coss.Cassim puerum factum ex uirgie iussuq; aruspicū deportatum in desertā insulā.Licinus Mutianus proditur a se uisus:qui prius fœmia nupsit: mox barbā & uirilitatem ꝓmeruit uxorēq; duxit.Et subiunxit idem plinius Vidi etiam in aphrica mutatum i mare die nuptiaq; Lucium Cossicium ciuē tehesbicanum.idem facer Augustinus de cōiugiis ueteris ac nouæ legis tempore inquit:imperatoris constantini manifestum est puellam in parte campaniæ in masculū fuisse mutatam & romam ductum.

Tyrrhenus cū.t.exili &.v.græco:atq; duplicato.r.secundoq; aspirato secūdū Prisciani doctrinam scribitur:fuit frater lydi regis lydiæ.ut in dictione lydia uidimus qui regno lydiæ dimisso fratri ad maritimā tusciæ deductus est:quā tyrreniā a se cognomiauit i qua tubaq; usum primo ad inuentū fuisse dixit sophocles in ea tragœdia quæ inscribitur σαλπιγκτης:qđ Vir.in.viii.ænei. confirmasse uidetur cū ait. Tyrrhenusq; tubæ mugire ꝑ æthera clangor. Quod sane a ꝑdonibus circa oras maritimas dispersis ab sophoclis expositoribus excogitatū fertur:ut ad prædas facilime conuenirent.

Tyrrhus eodem modo scribitur:nomen est uiri proprīū.cum ait Vir.in.vii.ænei.regia parent armenta:& lata custodia credita campi:scilicet regis latini.

Tyro cū.t.exili:&.y.græco scribitur:dicitur nouus miles hoc est homo ille fortis qui ad militiā exercetur:ut uidimus in dictione tyrannus cuius diminutiuum est tyrunculus:& ad quācūq; artē illa posse referri dicūt Iuue.iu satyra Atticus eximie inquit.Nec frustū capreæ subducere:nec latus aphræ. Nouit auis noster tyrunculus.Et notandum in tyrāno primam esse breuem in tyrone & tyrunculo longā licet eandem habeant analogiam.Fuit etiam teste Iustino li.xvIii.nomē proprīū patris Didōis.& Pig

malionis q̃ a Vir.& aliis nõnullis Bellus uocatur.Nec Sicheum maritum Didonis fuisse dixit:sed noie Aterbam:quem & Sacerdotem & regem fuisse dixit.

Tyrus cũ.t.exili &.y.græco scribit̃:fuit urbs uetustate originis;magnitudine &;claritate:ut dixit Curtius in.iii.de gestis Alexandri añ oẽs urbes Syriæ & Phœniciæ memorãda:Et ut;qdã ferũt'dicta prius fuit sarra:Fuitq; cõdita ab agenore prisci belli filio in insula septuaginta milibus passuũ a terra diuisa sed Alexãdri oppugnãtis industria cõtinens terra facta fuit.qd Ouid.lib.xv.metamor. tetigit cum ait.

Fluctibus ambitæ fuerant antisa phatosq;.
Et phœnissa tyros:quaq; nunc insula nulla est.

Thyrsis cum.th.aspirato &.y.græco in prima scribit̃:nomen est pastoris proprium.

Thyrsus cum.th.aspirato &.y.græco scribit̃:hasta quædam erat pampinis inuoluta:quã bacchantes in choreis deportabãt.Ouid.lib.fasto.iii. Fœmineos thyrso cõcitat ille choros. Vnde & Thyrsigerus dict⁹ est Bacchus: Seneca in Medea Candida thyrsigeri proles.

Thyrea cum.th.&.y.græco scribit̃:insula est peloponensi:ut dixit Herodo.lib.iiii.

Thyre eodem modo scribitur:nomen'est loci

Thyrteus absq; aliq̃ aspiratõe &.y.græco scri.fuit poeta græcus.de quo Plato in li.de legib⁹ sæpe meit.

Tisarantus cum.t.exili utrobiq; &.i.latino scribit̃:fluuius est scythyæ:ut dixit Herodotus libro. historiarum.iiii.& secundus post ordessum.Inter'quem :ut ait & istrum sunt fluuentes ararus honoparis: & ordessus:qui in istrum decurrunt:

Tisana cum.t.exili &.i.latino atq; unico.s.scribit̃:nec est dictio græca:ut quidã uoluerunt:sed teste Prisciano lib.ii.est dictio latina:est quæ succus uel aqua ordei. Vnde tisanarium deriuat̃:quod ẽ uas i quo ponitur uel tunditur uel coquitur ordeum.

Thyssagetæ prima aspiratur:ultima sine aspiratiõe scribit̃ & duplicatur.s.populi sunt scythici ultra sauromatas & budinos uiuentes ex uenatione:in quoq; territorio ut ostẽdit Herodo.lib.historiaq;.iiii. flumina quattuor magna fluunt:uidelicet Lycus cum.y.græco &.c.exili.Oarus. Tanais cũ.t.exili &.i.latino & Syrgis:cuius prima habet.y.græcum.

Thysbe cum.th.aspirato &.y.græco scribit̃:facitq; in genitiuo thysbes:fuit'puella babylonia de q̃ Ouid.

Titan sine aliqua aspiratione:&.i.latino scribit̃:qui & Tytanus dicitur:fuit frater Saturni maior natu & filius Urani:ut late uidimus in dictione Chronus.

Tityrus primo cum.t.exili:&.i.latino:secũda cum.y.græco scribit̃:ponit̃ a Theocrito & Virgi.laconũ lingua pro quodam pastore:& apud nos aries maior dici potest.

Tityus eodem modo cum superiori scribitur:hoc est prima cum.t.exili &.i.latino: secunda cum.t. exili similiter &.y.græco scribit̃:fuit iouis filius ex Elara filia Orchomeni:quam Iuppiter Iunonis iram extimescens:in specu sub terra abscondit:ob quod ex illa tityus natus dictus ẽ a poetis terræ filius: dicente Homero circa finẽ lib.vii.odysseæ:τιτυὸν γαίης υἱον. Et Vir.similiter li.ænei.vi.Nec nõ & tityon terræ omnipotentis alumnum Cernere erat.Hic cum latonæ uim inferre uellet ab apolline sagittis confossus:apud inferos magno cruciatu demergit̃ur:ut Vir.eodẽ lib.vi.psecutus est. Et Seneca in Hercule furente ait.Præbet uolucri tityus æternas dapes:Ouid.in.i.de ponto. Sic in cõsumptum tityi sempq; renascens. Nõ perit ut possit sæpe perire iecur. Huius magnitudinẽ corporis nouem iugerum dixerũt poetæ ut Tibullus:Porrectusq; nouem tityus per iugera terræ Assiduas atro uisceret pascit aues.

Tithonus prima cum.t.exili &.i.latino:sequens cum.th.aspirato scribit̃:fuit teste Home.lib.x. iliados: Laomedontis regis filius:& Priami frater:ait.n.Λαομέδοντος δαπρὶ θεώνου τεκέτω πρίαμόντε. Et ut retulit Seruius sup.iii. Vir.geor.librum ubi ait poeta. Tithoni croceũ linguens aurora cubile Cũ iuuenis esset:& forma decorus ab aurora dilectus & raptus fuit:ex qua Memnonem genuit. Sed tandẽ post longissimam optatãq; uitã audita Memnonis filii morte:in cicadam uersus dicit̃ a poetis:dicente Horatio Lõgati:thonum minuit senectus:quod ideo fictum puto:q; cupiditate orietalis regni tractus:ubi nobis aurora consurgit:ex uxore eoq; locoq; ducta Memnonem progenuit:quẽ deinde mortuum noscens in bello troiano:& paternũ regnũ desolatum audiens:ad quæstus conuersus uitam finiuit:ut latius uidimus in dictione Memnon.

Titus absq; aliqua aspiratione &.i.latino scribit̃:nomen fuit clarissimi romani principis filii Vespasiani:& fratris Domitiani.

Tlepolemus cum.t.exili &.e.absq; diphthongo:atq; unico.l.scribit̃:habetq; accentum in antepenultima fuit teste Home.lib.ilia.ii. Herculis & Astiochles filius clarus rebus bellicis:& longo latoq; corpore redimitus: Veq;:& ipse Homerus ait:qui simul ac in domo materna in Iuuenilẽ ætatem adolescereet lycomnion matris germanũ olim bello eximium:tunc autem iam ætate puectum interemit. Sed cũ cæteri Herculis ex illa filii nepotesq; Lycãmi ultionem interfecti minarentur:cõparata ingenti comitum manu classiq; quã festinant ædificaret Imposita pfugit. Tandẽ uariis agitatus casibus Rhodum peruenit:ubiq; Imperiũ Rhodioq; qui tres partes diuisi erant:adeptus ẽ.Ita.n.Iuppiter huic apud illos beniuolentiã conciliauerat:suppeditauitq; eisdem ob hunc mirificas opes affluentesq; diuitias. Tandẽ cũ in bello troiano cũ Serpedone filio iouis & lycioq; rege:hoc est nepos cum patruo depugnaret ab eo interfectus est:ut longo pulchroq; stilo Homerus libro quinto iliados enarrauit.

Tmolus cum.t.exili sequente.m.in eadem syllaba:& unico.l.scribitur:mous ẽ ciliciæ:ut ostẽdit Hero-

dotus lib.hiſtoriaꝝ. v.& croco uino ac melle perfertilis. Vnde ait Virg.lib.i.georgicoꝝ:Nonne uides croceos ut imolus odores india mittit ebur. Verum & a noſtris poetis nõnunq̃ ſuper additum fuiſſe. .i.poſt.t.cõperimus:ac dici timolus:Ouidius libro.vi.metamorphoſeos. Deſeruere ſui nymphæ uine ta timoli:Nec aliter ipſe uerſus ſtare poſſet:in huius cacumine teſte Plinio homines cẽtũ quinquagin ta annis uiuere Mutianus auctor eſt.

Thea cum .th.aſpirato ſcribitur:fuit una ex nymphis filia Oceani & tethyos.

Thoas cum.th.aſpirato ſcribit̃:fuit rex in taurica regiõe.de quo Oui.li.iii.de põto inquit:Regna thoas habuit mæotide clarus in ora. Nec fuit euxinis notior alter aquis: Alius fuit rex lemni Liberi patris fili us:& pater Iũphvles: Alius ſiphvles filius ex laſone: Alius fuit teſte Home. Andremonis filius: At.n.li. .ii.iliados:θοας ανδραίμονος ηοσ'.Fuitq; rex ætolorum:ac eoꝝ dux in bello troiãno: in quẽ iccirco tũc ætolorum impium recidiſſe dicit:q; & œneus ipſe:& dius eius filius Meleager deceſſerant.

Tholus cũ.th.aſpirato & unico.l.ſcribit̃:dici põt a noſtris teſtudo:quo uocabulo uſus ẽ Vir.li.ix.æne. cũ ait:Si qua ipſe meis uenatibus auſi Suſpendiue tholo:Sed ut ait Seruius:tholus ꝓprie ẽ ueluti ſcu tũ breue:quod in medio tecto eſt:in quo trabes coheunt:ad quos dona ſuſpendi conſueuerant.

Tomyris cum.t.exili ſubſequente.o.littera:ſecunda cũ.y.græco:ultima cum.i.latino ſcribit̃:fuit regi na nobilis maſſagetaꝝ in ſcytia:quæ Cyrum debellauit & interemit: De qua plene Herodo.lib.hiſto. & Iuſtinus ſimiliter lib.i. ſui epitomatis ſcripſerunt.

Tomos cum.t.exili ſcribit̃:dici põt latine inciſio:ſeu ſectio:Nã deriuatur a τεμνω:quod ẽ incido uel ſe co:eſt locus in ponto iuxta phaſidis hoſtiũ memorabilis crudelitate Medeæ:quæ ibi fratrem ſuum Ab ſyrtum occidit:& in partes execuit: Sed magis memoria dignus exilio clariſſimi poetæ Naſonis: de quo idem ipſe libro tertio triſtium.

Hic quoq; ſunt urbes graie:qs credere poſſet.
Inter inhumaniæ nomina barbariæ. Huc quoq; mileto miſi uenere coloni
In quæ geris graias conſtituere domos. Sed uetus hunc nomen poſitaq; antiqtus urbe.
Conſtat:& abſyrti cæde fuiſſe loco.

Vt late uidimus in dictione Abſyrtus:Et ſubdit in fine eiuſdem epiſtolæ:

Inde tomos dictus locus hic quia fertur in illo Membra ſoror fratris cõſecuiſſe ſui.

Thomas cum.th.aſpirato ſcribit̃ a græcis nomen eſt Hebraicum uiri proprium:

Thon huius thonos cũ.th.aſpirato ſcribit̃:fuit primus qui apud ægyptios medicinã in artẽ redegit. De quo meminit Home.lib.iiii.odyſſeæ: Alius teſte Hellanico fuit rex canopi:ad quẽ cũ Menelaus a troia cũ Helena diſcedẽs:tẽpeſtate maris deduceret̃:fuit primũ ab illo anteq̃ helenã cõſpiceret grate ſuſcæ ptus. Sed cũ illam cõſpexit:uim Menelao inferre conatus:ab illo interfectus eſt.

Thoon cum.th.aſpirato & duplicato.o.ſcribitur:habet accentũ in ultima fuit teſte Home.lib.xii.ilia dos:uir troianus ab Vlyxe interemptus.

Thootes prima cum.th.aſpirato ſequente duplicato.o.ultima cum.t.exili ſcribit̃:fuit teſte Home. li. xii.iliados unus ex præconibus græcorum.

Thoota cum.th.aſpirato & duplicato.o.ultima cũ.t.exili ſcribit̃:fuit teſte Home.in odyſſea Phor.filia: ex qua Neptunus Polyphemũ genuit. Quo ẽt nomine quidam phorci matrem nominauerunt.

Topotheſia prima cũ.t.exili:atepenultima cũ.th.aſpirato ſcribit̃:dici põt loci poſitio uel deſcriptio.nã topos locus:& θεσις poſitio dicit̃. Et rei ueræ a poetis & hiſtoricis fieri cõſueuit:licet nõnunq̃ abutant̃: ut Vir.in.i.æne.Portum in ſeceſſu longo apud Aphricam deſcripſit:qui teſte Seruio non illic ſe apud hiſpaniam Cartaginem habetur.

Thorax cũ.th.aſpirato ſcribit̃:regimẽ ẽ pictoris:& a multis lorica traducit̃. Vir.in.vii. thoracas ahẽos

Torone cũ.t.exili ſcribitur:fuit urbs Sithoniæ:ut in ea dictione uidimus.

Toreum ita abſq; aliqua aſpiratione ſcribit̃:opera ſunt pulcherrime ſculpta Saluſtius in catilinario:ta bulas:ſigna:toreumata emunt.

Thous cum.th.aſpirato ſcribit̃:fuit teſte Homero:unus ex troianis principibus.

Trabrea cũ.t.exili ſcribit̃:nec græcã deriuationẽ hẽre puto:cuius nec latinã ſatisfaciẽtem adhuc cõperi genus eſt ueſtis:de quo Sueto.in li.de genere ueſtiũ inquit:tria ſunt genera trabeaꝝ:unum qd diis ſa cratur:qd eſt tm̃ de purpura. Aliud regũ:quod eſt purpureum:habet tm̃ album aliquid. tertium augu rale de purpura & crocco mixtum.

Thracia cũ.th.aſpirato:&.c.exili atq; i.latino ſcribit̃:regio ẽ Europæ:q̃ ab Hero.aliiſq; auctorib9 inter ptes Scythiæ ponit̃ & a τρακυ:qd ẽ fcꝝ ſeu temerariũ nomẽ ſumpſit. Nã ferociſſimos hoies alebat qb9 aſper corpoꝝ inerat cultus. Et ut nõnulli fuerũt teſte Gellio li.x.noctiũ atticaꝝ prius Sithon dicta fuit eius fines ſunt teſte Pli.li.iiii.natu.hiſto.a ſeptẽtrione Iſter:ab oriente pontus & a meridie ægæũ mare: mõtes habet Aemũ:Rhedopẽ:& orbelon:Et ut Pli.li.vi.idixit cũ uaria ſit mortalitas:& ad circũſcriben dã ſeipſam ingenioſa cõputat more thraciæ gentis:q̃ calculos colore diſtinctos pro expimento cuiuſ cunq; diei in urnam cõdit:ac ſupmo die ſupatos dinumerat: Atq; ita de quoq; ꝓnuntiat:iuxta qd dixit Iuue.&a thracia threicius & threicia deriuat̃:ut in dictione threiſſa uidebimus.

Tragœdia prima cũ.r.exili:ſequẽs cũ.œ.diphthongo ſcribit̃:& habet accentũ ſup diphthõgo:cũ reliq; breues ſint. Oui.in.ii.de triſti. Oẽ genus ſcripti grauitate tragœdia uincit Horati.ſimiliter. Effutire le ues indigna tragœdia uerſus. Componiturq; ex tragos:qui apud nos ẽ hircus:& œdia cantus. Nam hir cum pro ꝑmio ſui cantus primi tragici:qui ruſtici & paſtores erant reportare dicebantur:ut Horatius

Carmine q̃ tragico uilem certault ob hircũ: In quo tandem genere poematis floruerunt apud græcos Aeschylus sophocles: & Euripides: apud nostros uero accius Pacuuius Ouí. q̃ teste Quintilião in hoc genere Medeá scripsit. Et quantũ potuerit ingenio clarissime ostendit. Sed his deperditis solus iã restat Seneca de quo nec inter tragicos Quintilianus meminit: In suis tamen institutionibus illius uersiculũ nominatim inducit: quẽ sane & in his tragœdiis: quas habemus olim compert: Nec oẽs eiusdẽ auctoris esse uidentur: ut uarietas stili diligenter intuentibus indicat.

Tragus cũ. t. exili scribit: dicit a nostris hircus quẽ nõnulli arietẽ esse uolũt. Vnde & tragopa auis dicit q̃ in æthiopia azatica maior ẽ aquilis: & cornibus arietinis præfert caput armatũ: ut scribit Solinus.

Tragelaphus cũ. t. exili &. ph. aspirato scribit: nomen ẽ compositũ ex tago & elaphus: qui ẽ ceruus: Nã teste Plinio libro. viii. natu. histo. species ẽ cerui: Barba tñ & armoꝝ uillo ab aliis distãs: nec alibi q̃ iuxta Phasim amnem nascens.

Tragemata cũ. t exili utrobiq; scribit: & Macrobio in primo Saturnaliũ libro: ea ueteres nostri appellauere bellaria. Et ut paꝝ supra dixit. Significat autem bellaria omne mensæ secundæ genus.

Tralles cum. t. exili & duplicato. l. scribit: urbs fuit in minori Asia: qua Metellus numidicus exulauit.

Trapeza cum. t. exili &. z. consonante scribit: dicitur a nostris mensa.

Trapezita absq; aliqua aspiratione &. z. cõsonante scribit: nomen ẽ deductum a trapeza: ideſt mensa: q̃ argentarii uti cõsueuerũt. Vnde trapezita argentarius a quibusdã: a nõnullis uero numularius traducitur. Sed ipse græco uocabulo utitur Plautus in curgulione.

Thrasybullus cũ. th. aspirato & unico. s. sequẽte. y. græco scribit: fuit uir athenienſis Lyci filius. De quo Aemelius pbus ait: Si per se uirtus sine fortuna ponẽda sit dubito an hũc primũ oium illud sine dubio neminẽ huic pfero fide: cõstantia magnitudine animi. & amore in patriã. Nam quod multi uoluerunt pauciq; potuerunt: ab uno tyrãno patriã liberare: huic cõtigit: ut a triginta oppſſas tyrannis athenas: e seruitute in libertatem uendicaret: Aliaq; magnifica cõfecit: quæ Iustinus lib. v. & alii nõnulli scripserunt. Veꝝ sequẽti tempore cũ prætor classem ad Siciliam appulisset: neq; satis diligenter in castris eius agerentur uigiliæ a barbaris noctu eruptione facta in tabernaculo interfectus ẽ. Alius eodem nomie fuit teste Herodoto lib. historiaꝝ primo melesiorum tyrannus.

Thrasimedes cum. th. aspirato: &. y. græco scribit: fuit teste Homero lib. ix. iliados Nestoris filius.

Thrasus cum. th. aspirato scribit: nomen est uiri quod apud nos fiduciam indicat: quæ græce θρασος dicitur: unde & thrasumenum lacum deductum dicimus.

Thrasumenus lacus cũ. th. aspirato: & absq; n. ante. s. scribit: lacus ẽ in agro perusino. De quo Liuius & plures alii loquunt. Nã si. n. consonans ut quidã scribunt adderetur: ita ut diceret trãsumenus: eẽt eius prima positione lõga: quod ueꝝ nõ esse indicat. Ouí. lib. vi. fastorum cũ ait. Sunt tibi flamius trasumenaq; littora testes. Hunc lacũ semel totũ arũsse dixit Pli. circa finem lib. ii. natu. histo.

Thraso cum. th. aspirato scribit: nomen est proprium uiri. De quo sæpe Terentius.

Trechus cum. t. exili &. ch. aspirato scribit: fuit teste Homero libro iliados quinto uir ætolus: & in bello troiano ab Hectore interfectus.

Threissa cũ. th. aspirato &. i. latino atq; duplicato. s. scribit nomẽ est patriũ a θρεῖς masculino: qđ ionica lingua thracensem indicat deductum: ubi diphthongus. ει. soluitur. Vir. libro. æneí. primo. Vel qualis equos threissa fatigat Harphalice: De quo in dictiõe cressa latius uidimus: simili modo threicius dr.

Threnos cũ. th. aspirato scribit: dici põt latine lamentũ. Et generis ẽ neutri: qđ in funeribus decantabat Quo primũ Simonides poeta lyricus apud græcos usus ẽ: & dicit a θρῆνος qui est planctus.

Trieterica absq; aliqua aspiratione &. i. latino utrobiq; scribit: erant bacchi sacra: quæ qa triẽnalia: hoc est tertio quoq; anno sumptuosiora quotidianis orgiis agitabantur: trieterica dicta sunt: dicente Ouí. libro nono metamorphoseos.

Vtq; tuo moto proles semeleia thyrso Ismariæ celebrant repetita triennia bacchæ.

Idem & Seruius affirmauit super id Virgilius libro æneidos quarto.

Thyas ubi audito celebrant trieterica baccho. Orgia: nocturnusq; uocat clamore cytheron.

Tribrachus prima cũ. t. exili &. i. latino: sequens cũ. r. post. b. ultima cũ. ch. aspirato scribit pes ẽ tres cõtinens breues. Nam cõponit ex tris: & βραχυ quod est breue: ut Virg. in Alexi. Te coridon o Alexi: ubi dono a facit tribrachum: cum uocalis ante uocalem breuis fiat.

Triclinium absq; aliqua aspiratiõe & cũ. i. latino scribit: dictio ẽ composita ex tris & κλίνη quí est thorus hoc est a tribus thoris: q̃ iuxta mensas pro sessione ponebantur est appellatũ. Nam tres mensas in conuiuio apponere cõsueuerant: iuxta quas & thoros sedebãt. Iuuen. in. v. satyra. Primo fige loco quod tu discumbere iussus. Et subdit. Tertia ne uacuo cessaret culcitra lecto. Vna simus ait. Quare & pro loco ubi conuiuabantur triclinio ponere cõsueuerant: ut Quintilianus loquens de loco: ubi Simonides ate memoriæ traditur inuenisse inquit. Vix eo limen egresso triclinio illud supra cõuiuias corruit: Cicero uero eundem locũ traduxit cõclaue dicẽs. Hoc interim spacio cõclaue illud concidit. Aliquib9 uero aliis discubitoriũ magis traducere placuit: & a triclinio architriclinus: ut in ea dictione uidimus.

Trigla cum. t. exili &. i. latino scribit: piscis ille est: quí a nostris mullus dicitur: quí & apud quosdam græcos tractus est μυλλος.

Trimetra sine aliqua aspiratione & cum. i. latino scribitur: nomẽ est compositum ex tris & metrũ: quasi

trſum metrorum ideſt pedum.

Trinachria abſq; aliqua aſpiratione &.i.latino ſcribit̃:dicitur a nõoullis trinacris.& pro ſicilia ſumitur. Nam teſte etiam Seruio ſuper primum æneidos græca dictio eſt:quia tribus acris.i.ſummitatibus ſeu ꝓmontoriis prominet:uidelicet Pachyno:peloro:& Lilybeo:ut in dictione Sicilia uidimus.Ob qd̃ dixit Ouidius ſuper quarto faſtorum.

Terra tribus ſcopulis uaſtum procurrit in æquor:

Tinacris:a portu nomen adepta loci. Et libro decimotertio metamorpho.inquit.Intrant. Sicaniam:tribus hæc excurrit in æquora linguis. E quibus imbriferos eſt uerſa pachynus ad auſtros Mollibus expoſitis zephyris lilybæus: at arctos.

Aequoris expertes ſpectat boreãq; pelorus. Veꝝ græci oẽs poetæ & hiſtorici in oĩbus:quos legi emendatiſſimis codicib⁹ nõ trinacriã cum.t.exili &.r.poſt.c.ſed thrinacriam cũ.th.aſpirato:&.c.exili ſubſequente.i.latino ſcribitur:ut Homerus in odyſſea:τριγακηες νᾶσον, cuius deriuationẽ nec ego nec doctiſſimi græci:quos interrogaui reddere ualuimus

Tripos cũ.t.exili &.i.latino ſcribitur:componiturq; ex tris & pos:qui ẽ pes.Eranq; tripodes teſte Seruio ſuper quarto æneidos menſæ in templo Apollinis delphici:quibus ſuperpoſitæ phœbades uaticinabãtur:De quibus in dictione Gortina uidimus.

Thryoeſſã cũ.th.aſpirato &.y.græco atq;.o.&.e.diuiſis ſyllabis:duplicatoq;.ſ.ſcribitur:fuit teſte Homero libro.ix.iliados oppidũ ſupra Alpheũ arduo in loco poſitum:& ad poſtremum regni pylii.

Thyros cũ.th.aſpirato &.y.græco ſcribit̃:fuit etiam teſte eodem Homero urbs regno Neſtoris.

Triptolemus abſq; aliqua aſpiratione:& cum.p.ante ſecundam.t.ſcribit̃:fuit teſte Oui.lib.iiii. Faſtorũ filius Cæloi & Mænalinæ. Ad quos cum in loco:qui nunc cerealis eleuſis dicit̃.Ipſa Ceres quærẽs Proſerpinam deueniret:hæc Cæloi rura fuerans ſenis: Triptolemuſq; eorum filius in cuius degeret:dũ nocte pater & mater dormirent:gremio ſuſtulit illa ſuo:Terq; manu mulxit eum:& tria carmina dixit:Et inde accenſo foco obruit humanum purget in ignis opus.

Excutitur ſomno ſtulte pia mater.& amens Quid facis exclamat:membraq; ab igne rapit.
Cui dea dum non uis inquit ſcelerata fuiſti. Irrita materno ſunt mea dona metu.
Iſte quidem mortalis erit:ſed primus arabit: Et feret:& culta præmia tollet humo.

Sane Iuſtino referente in ſecundo ſui epitomatis:& capella de nuptiis Mercurii: Triptolemus in ptib⁹ atticis uſum frugum primus adinuenit.

Triton abſq; aliq; aſpiratiõe.&.i.latino ſcribit̃:fluuius ẽ in Lybia defluẽs primo in lacũ grandẽ:ſeu paludem Tritonidis:deinde in mare lybicũ:in quo lacu dixit Hero.li.hiſto.iiii.inſulã eſſe noie Pola. in q̃ ſigna ſunt aduentus Iaſonis:& alia plura.quæ idem auctor refert. Quin & adhuc lacũ tpibus Ogygii regis Pallas uirginali ætate apparuiſſe ferẽt:ex cuius noie & ipſa Tritonia dicta fuit. Vnde Luca.libro.ix.

Hanc & pallas amat:patrio quæ uertice nata Terraq; primam lybieniam ꝓxima cælo eſt.ut ꝓbat ipſe
color:tetigit ſtagnicq; geta Vultus uidit aqua:poſuitq; in margine plantas.Nam tanto ꝓcliuius dea credita eſt:quanto minus eius origo innotuit.Ob qd̃ rettulit Herodo. dixiſſe quoſdã Mineruã ipſam filiã fuiſſe Neptuni:ipſius paludis tritonidos:ſed patrem dedignatam:dediſſe ſe ioui.&.a Ioue filiam recæptam:rurſuſq; & cũ ſcuta & galeas ægyptii adinuenerint:ipſam ex illis ad græcos tranſtuliſſe.

Triton eodẽ modo ſcribit̃.ut ſuperior dictio:fuit marinus deus Neptuni filius: atq; Salathiæ: q ut dixit Vir.in.x.ænei.Cærula cõcha exterens fretã: cui lateq; tenus hiſpidanãti Frons hoĩem ꝓfert in priſtim deſinit aluus:quẽ ut ẽt dixit Lucanus in li.ix. Audit uentoſa pflantem murmura conca Pontus: qd̃ nõ fictum:ſed ueꝝ fuiſſe oñdit Pli.li.xi.natu.hiſto.Et cum primum i tritonide palude:aphricæ uiſum fuiſſe dicant:tritonis nomine cognominatum uolunt.

Triumphus prima cũ.t.exili &.i.latino a nobis ſcribit̃:q̃q̃ a græcis cũ.th.aſpirato ſcribit̃. uidelicet θριαμβõσ. Sed ut ait Priſcia.in.viii.fuit trãſlatio aſpirationis a prima ad poſtremam ſyllabam quomodo Χυφωρα olla κυθρα cõmutatum fuit:qd̃ eſt ionicum ενταυθα pro ἔνθαυτα. Ad cuius imitationẽ latini ꝓ τριαμβοσ cũ aſpiratione primæ.triumphus ꝓ tranſmutationem aſpirationis protulerunt: & ob id eodem Priſciano teſte.b.in.p.cõuerſa eſt:quia.b.aſpirari nõ poteſt.Et erat triumphus honor maximus: qui dari poterat ducibus romanis.Nam uehebanť equis albis quibus primus oĩum Camillus inuectus eſt curru inaurato:capite coronato lauro:& ante ipſum triumphantẽ uictus hoſtis honeratus colla catenis.Et præeunte ſenatu capitoliũ aſcẽdebat ad tẽplum iouis optimi maximi:ubi mactato tauro albo ad ꝓpriã deinde domũ redibat. Veꝝ teſte Plurar.in uita Romu.ſi ipius Romu.imagies intuemur:non niſi peditẽ triũphos geſſiſſe illũ uidimus:Et refert aliquo dixiſſe Tarquiniũ Demarati filium:hoc ẽ Priſcum fuiſſe:q primus ob incredibilem ſui animi inſolentiã:hoc qd̃ diximus triũphandi genus adinuenerit:Qui & referente Pli.in.xxxii.natu.hiſto.tunica aurea triumphaſſe Tarquiniũ priſcũ uerius tradit.Sunt & nõnulli qui publicolam fuiſſe primum referunt.

Thryus cum.th.aſpirato &.y.græco ſcribit̃:fluuius eſt elidis.qui in alpheum decurrit:de quo meminit Homerus libro iliados ſecundo.

Tritees abſq; aſpiratiõe ſcribit̃:populi fuerunt achiuoꝝ:q teſte Hero lib.hiſto.i.ſoli mediterrani erant.

Trochæus prima cũ.t.exili:ſequẽs cũ.ch.aſpirato &.æ.diphthongo ſcribitur:pes eſt celer: & uolubilis: Nã a trochos:quæ eſt rota deriuatur.Et ut quidam ferunt a Mercurio compertũ. Conſtatq; ex longa

& breui temporum trium:ut Cæsar Caius.
Trochus cum.t.exili &.ch.aspirato scribitur:dicitur a nostris rota.
Trochistus prima cũ.t.exili.sequẽs cũ.ch.aspirato: ultima fine aspiratiõe scribit:dicit apud nos puã rotã Nã diminutiuũ ẽ trochi:unde & cõpositiões quædã medicoꝝ in formã rotulæ trochisci uocabant.
Troœzen cum.t.exili &.œ.diphthongo scribit:fuit oppidũ atticæ regionis. Vnde troœzeni populi sunt cognominati.
Troglodytæ absq; aliqua aspiratione:& cũ.y.græco scribit:sunt teste Plinio libro.iiii. naturalis.historiæ degeneres scytarum gentes a seruis ortæ:at uero Solinus & Põponius dixeruut populos esse aphricanos in finibus æthiopiæ.
Troia cum.t.exili &.i.latino scribit:fuit teste Liuio li.vii.de bello macedonico regio mioris asiæ in qua Ilion fuit ciuitas cãtatissima.Nõnunq; uero & p ipsã urbe troia ponit:ut Oui.prima epistolaꝝ heroidũ Troia iacet certe. Et alibi in eadẽ epistola:lã segetes est ubi troia fuit:similiter Vir.& cãpos ubi troia fuit.Quæ teste Home.circa initiũ libri.iiii.oium q̃ sub sole ac stellifero cælo sunt urbiũ qdem in signissima ẽ troia. Et ut uidimus in.i.hoꝝ cõmentariorꝝ libro.o.&.i. apud græcos p diphthongũ coniungunt quã nos diuidentes facimus.i.consonantem.Nisi ea dictio fiat adiectiua:in qua.i.diuisa ab.o. remanet uocalis:ut trõius æneas:troia gaza:& similia:deducitur inde ẽt troiugena:ut Vir in.ii. Troiugena interpres diuum.Dicebat & troia teste Festo Lusus pueroꝝ equester:& locus in agro laurente quem primũ Italiæ æneas cum suis constituit.
Triozenus cum.i.latino sequente.z.consonãte:fuit thrax filius Cæadi:& unus ex his q̃ uenerunt in auxilia troianoꝝ:ut ostendit Homerus lib.ii. iliados.
Trophæum cum.t.exili &.ph.aspirato:sequente.æ.diphthõgo scribitur:licet maior græcoꝝ pars aspiratiõe ab ipso.p.amoueant:ac dicant trophæũ:Nã deriuat a τροπη sine aspiratione:q̃ est cõuersio qa duxit ille q̃ hostẽ cõuerterat:trophæũ memorabat.Qui uero ultra certũ numeꝝ hostiũ occiderat:ita ut plenã uictoriã consequeretur triumphum mereri dicebat.sane nonnunq; & arbor:in qua hostiũ spolia affigebant:& id æditium i quo dictũ res gestæ inscribebant:trophæa illius dicta sunt. ut Marii cimbria quemadmodum uidimus in dictione Roma. Nam ut rettulit Seruius super.x.ænei.Sallustius in historicis de Pompeio ait.De uictis hispanis trophæa in pyrenei iugis constituit:ex quo more in urbibus trophæa fingunt arcubus ex ædificatis:hæc ille itaq; tropheũ de spoliis Mezentii describẽs Virg. in initio ipsius.xi.ait. Ingentem quercum decisis undiq; ramis
Constituit tumulo:fulgentiaq; induit arma.
Mezenti ducis exuuias tibi mane trophæum
Bellipotens:aptat torantes sanguine cristas.
Tælaq; trunca uiri:& reliq. Nã sic quoq; a tropheis poni cõsueuerant:ut Iuue.ẽt in saty.Oibus in terris
Belloꝝ eximie truncis anixa trophæis
Lorica:& fracta declasside buccula pendens.
Et curtum temone iugum:uictæq; triremis.
Amplustræ:& summo tristis captiuus in arcu
Humãis maiora bonis credunt.Nãq; in sumitate arcus captiuus dux uti erat ex captiuitate tristis marmore effingebatur. Sane trophæũ ipsi Aeneæ dedit Vir.Nondũ & plenã uictoriã consecuto:q̃ occiso Mezentio fugauerat exercitũ.Nam plenæ uictoriæ ut uidimus triumphus dicebatur.
Tropus cum.t.exili scribit:dici potest modus figura:uel conuersio:Et ut diffinit Quinti.lib.viii.de institutione oratoria:est uerbi uel sermõis a propria significatione ad aliã cũ uirtute inutatio. Circa quẽ explicabilis & grammaticis inter ipsos & philosophis pugna ẽ.quæ sint genera:quæ species:qui numerus:quis cui subiiciatur:nos cæteris omissis necessarios maxime:atq; in ipsum recæptos diuersis in locis horum cõmentarioꝝ exequemur:hæc modo in his annotasse cõtenti quosdam gratia significationis:quosdam decoris assumi & esse alios in uerbis propriis:alios in transiatis:uertiq; formas non uerborum modo:sed sensuum:& compositionis.
Tropologia cũ.t.exili &.l.latio scribit dr figurata locutio.Nã cõpõit ex tropos:q̃ ẽ figura:& logos sermo
Tronus cũ.th.aspirato scribit:dicitur a nostris sedes.
Thucydides prima cum.th.aspirato:secũda cũ.c.exili &.y.græco:alia cũ.i.latino scribit: & declinat teste Priscíano in.vi.non solum huius Thucididis: sed ẽt tucydæ.Fuit historicus grauissimus apud græcos. Et teste Quintiliano est densis & breuis:ac semper sibi instans.
Tumba cum.t.exili scribit:ubi.y.græcum in.u.nostrũ conuersa est. Nam apud illos dicitur τυμβα. Est locus infra terram concauus:& plærunq; p sepulchro accipitur.
Thurinus cum.th.aspirato scribitur:genus est marini piscis.
Thurion cum.th.aspirato &.i.latino scribit:ciuitas fuit in sinu tarẽtino:quæ ut poto'ea esse quæ ab aliquibus thurina uocatur.
Tuber cum.t.exili scribit:& græcum ab aliquibus dicit. Alii dicunt ut latinum: & a tumore deduci uolunt.Et ut dixit Plinius libro decimo octauo naturalis historiæ tubera uocantur hæc:quæ undiq; terra circundata nullisq; fibris iuncta aut saltem capillamentis fiunt. Nec utiq; exuberãte loco in quo gignũt aut rima in gerente cortice etiam includuntur.Nec aliud esse possumus dicere q̃ terræ callũ.Et subdie

Siccis hæc fere fabulosis locis frutetosisq; nascunt: excedunt sæpe magnitudinẽ malichotoni et libras pondere. Duo eoꝝ sunt genera: arenosa & dentibus inimica. Altera sincera distinguñt cõi ore ruffo nigroq; & intus candido laudatissima aphricæ crescũt. Et in sequẽtibus subdit. De tuberibus traduntur: peculariter: cũ fuerint imbres autũnales: ac tonitrua crebra tunc nasci & maximũ e tonitribus nec ultra annum durare: tenerrima autem uerno esse. Hæc Pli. Iuxta quæ ait Iuuenalis in. v. satyra:

Fumat aper: post hunc traduntur tubera: si uer.
Tunc erit: & facient optata tonitrua cœnas
Maiores: tibi habe frumenta aledius inquit.
Olibya disiunge boues: dum tubera mittas:

Nam de libycis cultoribus locutus est: dum ait in satyra: Stẽmata quid faciunt: parce & messoribus illis
Qui saturant urbem circo scæuæq; uacantem.

Tus cum. t. exili scribit̃: & græce arborem sui gũmi designat. Nam dicitur apud illos λιβανωτος: hoc ẽ λιβος quod succum uliginem designat τος tus generis neutri. Nõnulli uero aspirandum dixerunt: & athysia: quod est sacrificium: uel a theos. qui est deus deducunt: Et ut ait Plinius in duodecimo naturalis historiæ. Tua præter arbiam nullis: ac ne arabiæ quidem uniuersæ sunt. Et prosequitur. Regia eaq; turifera saba appellatur. Hoc significare græci mysterium dicunt: hæc ille iuxta quod dixisse Virgilius prius uidetur: in primo georgicoꝝ Solis est turea uirga sabæis: quod cum. æ. diphthõgo: in penultima scribitur. Sed in sequentibus subdit. Siluarum longitudo est cœni. xx. latitudo dimidiũ. Cœnus pater Heratosthenis ratione stadia. lx. hoc est passus quinq; milia: aliqui. xxii. stadia singulis cœnis dedere. At tollunt̃ colles alti: decurruntq; in plana arbores spontæ natæ. Et infra subdit. Nec præterea arabum alii turis arborem uident: ac ne horum quidem omnes ferũtur nõ amplius esse familiarum quinq: quæ ius per successiones id sibi uendicent sacros uocari. Ob id nec ullo congressu fœminarum funerũq; cũ indicant eas arbores: aut metat populi: Atq; ita religione merces auguri: quidam promiscuum ius his populis esse tradunt in siluis: alii per uices annoꝝ diuidi: nec arboris ipsius: quæ sit facis constat. Nã res in arabia gessimus: & romana arma in magnam partem eius penetrauere. In quam ut idem prius dixerat lib. vii. primus Helius. Hallus romana arma intulit. Quin & ut ad priora sequitur. C. etiam Cæsar Augusti filius inde gloriam petiit. Nec tamen ab ullo quod equidem scientia latina habebat arboꝝ earum tradita est facies: græcorum exempla uariant: alii folio piri minores dũ taxat: & herbidi coloris pdidere: alii lentisco similem sub rutulo folio. Quidam terebynthum esse: Et hoc uisum antigono regi allato frutice. Et in sequentibus etiam psequitur. Quod ex eo rotunditate guttæ pependit masculum uocat̃. Cum alias non fere mas uocet̃: ubi nõ sit fœmina religioni tributum: ne sexus alter usurpetur.
Quod ideo rettulimus: ut id Virgilii intelligatur. quod ait in damone:
Verbenas adole pingues: & mascula tura.

Tuscina absq; aliqua aspiratione &. t. latino scribitur uocabulum est græcum teste Plinio libro tertio naturalis historiæ dicente.

Lydia: a quoꝝ rege tyrrheni: mox a sacrificio ritu lingua græca tusci sunt cognominati. Nã ut uidimus tus græcum est:

Appa cum duplicato. p. scribit̃: genus est uini. De quo uidimus in dictiõe Surrhentum
Et transmittit̃ aliquando ad hominem ignauũ illi uino similem teste Horatio in primo sermonũ. Euphidius uappæ famam timet aut nebulonis. Et paulo superius dixerat.
u Non ego auaꝝ. Cum ueto te fieri: uappam iubeo: aut nebulonem.
Varus cum unico. r. scribit̃: fluuius est teste Plinio libro .iii. naturalis historiæ narbonẽsem prouinciam ab Italia disterminans.
Vesuuius cũ. i. latino scribitur: mons est campaniæ ab alio monte solutus: neapoli: ad quattuor milia pãssuum pximus: uinetis oliuetis & quibusdã fructiferis arboribus refertus. Sed pre cæteris uini ubertate admirabilis: quod iam græcum uocant. Hic ab austro põpeios in radicibus & sarnũ fluuium habet. Ab euro fere: sed remotius beneuentum. A uulturno Capuam. A circio Neapolim. Eructauitq; quandoq; cirenes & incendia in formam pumiceaꝝ arenaꝝ: ita ut ex illis campi usq; ad arboꝝ cacumina intumuerint. De illo Martialis in quarto epigrãmatum libro inquit.

Hic est pampineis uiridis uesuuius umbris: Presserat hic madidos nobilis uua lacus.
Hæc iuga q̃ uiscæ colles plus bacchus amauit. Hoc nuper satyri monte dedere choros.
Hic ueneris sedes lacedæmone gratior illi. Hic locus herculeo nomine clarus erat.
Cuncta iacent flammis: & tristia mersa fauilla. Nec superi uellent hoc licuisse sibi.

Nam temporibus Neronis & Traiani huiuscemodi admirabiles eructationes euomuisse legimus: ita ut cũ Plini⁹ secũdus: qui naturalẽ historiã scripsit ex mesanensi classe: cui imperitatẽ Traiano præerat ad uisendum hoc spectaculum propius accederet: ae incendio absorptus est.

Vcalegon cum. c. exili & unico. l. &. e. absq; diphthongo scribit̃: fuit teste Homero libro Iliados. iii. nobilis troianus. qui tempore bello ob senium a re militari se cõtinebat. De quo Virg. Iam proximus ardet
Vcalegon idest illius domus.

Vesulus cum unico. l. scribitur: mons est teste Plinio in tertio naturalis historiæ altissimus in finib⁹ ligurum a quo padus formosissimus fluuiorum italiæ oritur.

Venaphrū cū.ph.aſpirato ſcribiť & ab Venere ἀφρος quæ eſt ſpuma hoc ē ueneris aphros deducitur: Oppidū fuit cāpaniæ longe a ſueſſa & aquino ut oſtendit Plinius libro.iii.naturalis hiſto. in cuius agro optimū naſcebať oleū. Quare dixit Iuue. Venaphron perfice perfudit oliuo. Martialis in ultimo. Hoc tibi cāpani ſudabit bacca uenaphri. Vnguentum quotiens ſumis & ideſt olet.

Vicia cū.c.exili & .i. latino ſcribitur ē quæ neutrū apud græcos & correctus bicia diceretur eo quod βικι ον apud illos ſcribitur cū betha: quæ in.b.noſtrū cōmutatur.

Vlyxes cum.y.græco ſubſequente.x.conſonante ſcribitur: ϗϗ apud græcos cū duplicato.ſ. ſcribiť: &.o. uocali in primo uidelicet ολυσσευς: ubi.d.in.l.ēt cōmutamus: ſicut e cōtrario meditaris ꝓ melitaris fuit filius Laertæ regis ithacæ ex cōiuge Autholia: ut Homerus & poetæ noſtri aſſerūt. De quo uidimus in dictione Syſiphus Quare a patre cognominatus ē laertius Oui.lib.v.triſtiū. Sic quondā feſtum Laertius fecerat heros. Dictus ē ēt itachus ab ithaca inſula: in qua regnauit. Quin & dulichius ab inſula dulichia quæ in illius habebať. Virgilius in Sileno. Dulichias uexaſſe rates. Similiter Naritius a naritia. Ouidius in primo de triſtibus: Produce naritio docti mala noſtra poetæ. Scribere naritio nā mala plura tuli Vlyxes ſimiliter ut Achillis tertiæ ē declinationis. Nonnunq̄ tamen a poetis noſtris in formā ſecundæ declinationis profertur. Virgilius in ſecundo æneidos. Et alterā altricē ſæui execramur ulyxi ꝓ Vlyxis: ut latius uidebimus in dictione achilles.

Vlyxbona ſimili modo cū.y.græco: ſubſequente.x.cōſonante ſcribi uolunt: qui aſſerunt ut Solinus urbē eſſe in hiſpania ab ulyxe conditā. Quare nōnulli ulyxponam cū.p. & nō cū.b. ſcribi uolūt: quaſi ab ulyxe poſitā: De quo ob litteraꝝ uicinitatē contendere uolumus. Sed id quoq; ex qualitate locoꝝ quæ cōmemorat Home. in odyſſea tpe nauigationis Vlyxis multis nō eſſe uidetur.

Vlula cū ſimplo.l. in ultima & penultima auis ē a fletu denominatiua hoc ē ab ολολυγμα qđ ſtululo.

Vmbria cū.i. latino ſcribiť: & a uocabulo græco deſcendit: qđ eſt ομβρος. i. imber. Nam ea loca q̄ iuxta ſpoletū: & iugo a pœnino expoſita ſunt imbribus quandoq; oppreſſa umbriæ nomē accæperūt. Vel ut antonius Augu. de orbis diuiſione dixit Vmbria dicta eſt qa ut hiſtoriæ narrant tpe aquoſæ cladis imbribus ſuper fuerit: qđ uerum eſſe ut ille dixit montiū altitudo poteſt fortaſſe: comprobare.

Vrania cum.i. latino ſcribiť: una eſt ex muſis: q̄ apud nos cæleſtis interpretaťur. De qua Oui. in.v. faſtorū ait. Excipit uraniæ fecere ſilentia cunctæ.

Vrina cū unico.r. & .i. latino ſcribiť: græcū ē uocabulū & a uerbo græco deriuať: qđ ē ουρεω: qđ ē meio: unde ουρον deſcendit qđ latine q̄dē dicit locū græce uero urina. Nec ſolū accipitur urina ꝓ ea aqua: quæ quotidie eiicitur: ſed & ꝓ ſpermate genitali. Pli. li.viii. naturalis hiſto. incontinēs inqt aſinæ uterꝰ urinā genitalē reddidit: ni cogať in curſum uerberibus a coitu. Iuue. in ſatyra. atticus eximie auribꝰ at q̄ oculis concepta urina mouet: Et pōt ēt pro ipſa libidine capi. Vnde dixit idem Poeta in ſatyra Credo pudicitia. Tuccia ueſicæ non imperat.

Vri cū unico.r. ſcribiť boues ſunt agreſtesq teſte Seruio ſup ſecundo georgicoꝝ: in ꝑrenæo monte naſcuntur inter gallias & hiſpanias poſito quos dicit exceptis elephantis maiores animalibus cæteris eſſe. Et dici uitros ἀπο τοῦ ὄρους: ideſt a montibus.

Vulcanus cū.c.exili ſcribiť: fuit Iouis filius ex Iunone: q̄ cū deformis naſceretť nec ei arriſſet Iuno: a Ioue e cælo fuit ꝯcipitatus in lemnū: ibiq; teſte Seruio in bucolicis nutritus a ſimiis. Home. uero dixit a Thetye & Eurymone Oceani filia ſuſceptū: ac nutritū fuiſſe: ex caſuq; claudū effectū. Fuit deoꝝ faber: q & Ioui fulmina: & arma aliis diis contra gigantes fabricauit. Fecitq; monile Hermo. coronā Ariadne arma Achillis & Aeneæ & plura alia quæ ſupra humanū ingeniū fuiſſe uiſa ſunt. Nec ob ea beneficia ad deorum mēnſam admiſſus eſt. Qua pp ſupplicauit Ioui ut ſaltem Mineruæ nuptiis iungeť. A qua tñ ſpretus fuit ut uidimus in dictione Ericthonius: Quæ & ipſe Vir. tetigit in bucolicis quum ait.

Cui non riſere parentes
Nec deus hunc menſa dea nec dignata cubili eſt.

Habuitq; deinde Veneri uxorē quā cū Marte adulteranteē ſubtiliſſimis catenis deuinxit ac diis oībus ꝓpaluit. Alios etiam poſuit Cicero de natura deoꝝ unū quē Celi filiū dixit Ex Minerua ſecūda Iouis filia. ex qua appollinē genuiſſe refert. Secundū hūc ipm quē Iouis tertiū ex Iunone: filiū dixit Alium Nili qui ab ægyptiis ægypti cuſtos creditur.

Anto cū.t.exili ſcribiť: fuit teſte Heſiodo in theogonia uno ex nymphis Oceani & tethyos filia. De qua meminit Vir. in.iii. georgicorum cū ait.

Drymoq; Antoq;.

Xantippe cū.th.aſpirato & .l. latino ſcribitur: fuit Socratis uxor querula:

Xanthus cū.th.aſpirato ſcribiť: fuit nomen fluuii troiani: ut uidimus in dictione Simois: fuit etiam uir troianus filius Phænopis quē teſte Homero lib.ix.iliados Diomedes occidit in bello fuit & ad hunc teſte eodem Homero libro nono nomen equi cuiuſdam Hectoris.

Xanthi cū.th.aſpirato ſcribiť populi ſunt in aſia: q̄ cū eoꝝ urbs ab Harpago ꝑfecto Ciri obſideretť uxores ſuas ac ſeruos una cū ſupelectili in arce poſuerūt eāq; igni ſuccederūt deinde oēs pariter cōtra harpagū irruentes bello ceciderunt ut ſcripſit Herodotus lib. hiſtoriaꝝ primo.

Xenodotus cū.t.exīli ſcribitur fuit hiſtoricus patria trœzenus. De quo ſæpe plutarchus meminit.
Xenocrates abſq; aliqua aſpiratione ſcribīt: fuit uir calcedonius Agathenoris filius. Et a primis fere annis platōis auditor erat teſte laertio tardus ingenio adeo ut cū illū plato Ariſtoteli cōpararet: alteq; fræno alteq; calcaribus idigere dicebat. Alioquin ſeuero ſemp ac ſerio habitu & ore pdurabat i academia uixit: ut plurimum ſi qñ ad urbem proficiſcebaī turba omnis impudiciorum eius trāſitum obſeruabat inquietandi ipſius gratia Phyrme nobile ſcortum dedita opera a quibuſdā intra eius cellam miſſa eſt q̄ ab eo orans lectuli partē accæpit. Demū cum multa nequicq̄ oraſſet: impfecto opere diſcedēt: dixit ſe nō a uiro ſed a ſtatua ueniſſe: Quidam aiunt a diſcipulis eius Laydē intromiſſam: fuiſſeq; ipſum tantæ continētiæ ut cū ſe ad libidinē incitari præſenſiſſet: patereī uirilia ſecari & uiri. Tanta fuit eius uerbis adhibita fides: ut cum nullius iniuriati teſtimoniū admitteret: illi ſoli iuſiurandū athenienſes remitterent. Erat adeo frugi ut cū illi Alexander magnam pecuniæ quantitatē miſiſſet ſublatis tribus milibus nūmoq; atticoq; ne regia munera ſpernere uideret reliquū remitteret dicens illi pluribus opus eſſe qui plures enutriret. Ad philippū olim cum cæteris miſſus: cum alios ſciret donis emollitos: & ſæpe conuiuia celebrare neutrum ipſe hoq; fecit. Legatis poſtea dicentibus Xenocratē fruſtra ſecum iuiſſe comptā re ipm duplicici honore honeſtauere. Succeſſit i academia Speuſippo: ſcolāq; tenuit uigintiq̄nq; annis moritur noctu cū in ſartaginē forte offendiſſet anno ætatis. lxxxii. Quinq; fuere eius nois Primus huius philoſophi ppinquus. Cuius fertur oratio quæ inſcribīt arſinoetica De arſinoe. Alius philoſophus & elegiæ ſcriptor nō ſatis probatus: ita enim ſe habet res: ut poetæ quidē ſe oratōne ſoluta uelint ſcribere id efficiant quæ uero pedeſtri oratione ſcribere conſueuerunt ſi poeticæ partes ſibi uendicare uelint non conſequantur id: ex eo liquet: quod alterum naturæ alterum aruis eſt. Alius fuit ſtatuarius alius odas ſcripſit.
Xenodochium cū.ch.aſpirato &.i.latino ſcribīt dicitur latine hoſpitale. Nam ξενων ideſt peregrinoq; δεχομενος: ideſt recæptius.
Xenodorus græcum ē quaſi ξεινος. i. pegrinum quod & egregium denotās: & δωρον domū. Fuit nomē ſtatuarii de quo uidimus in dictione Coloſſus. Hunc Plinius lib. xxxiiii. natu. hiſto: de quo uidimus cælandiq; nulli ueterum poſtponendum.
Xenophanes cū.ph.aſpirato ſcribīt: fuit colophonius Dexii: ſiue ut dixit Appollodorus Orthomenis filius. Cū.xx.eſſet annoq; pulſus fuit a patria: & in zada ſiciliæ: atq; catina moratus ē. Et ſeipſo teſte. lxv. annis Exulauit a patria. ſunt qui eum neminē dicant audiuiſſe. Scripſit elegias contra Heſiodū & Homerū: Fuit & alter xenophanes ex leſbo poeta iambicus.
Xenophon cū.ph.aſpirato ſcribīt: fuit philoſophus & dux inſignis Grilli athenīēſis filis: homo uerecūdus & ſpecioſus ultra quam dici poſſit: Moratuſq; pbus atq; omnibus gratus. Fuit Socratis diſcipulus: & Platonis æmulus dicēte Gellio libro. xviii. noctiū atticarū: xenophon & plato ſocraticæ amœnitatis lumina certare æmulariq; inter ſe extimati ſunt quia xenophon inclyto illi operi Platonis: qd de optimo ſtatu reipublicæ ciuitatiſq; adminiſtrandæ ſcripſerat: lectis ex eo duobus libri qui primi ad lucē uenerant ſe oppoſuit: & contra multa ſcripſit quo audito ualde permotum fuiſſe Platonē ferunt. Hic teſte Laertio oium primus ex his q̄ a Socrate dicebanī notis excæpit & in publicū edidit cōmentaria ſcribens: Et primus oium philoſophoq; ſcripſit hiſtoriam. Fuit ēt Dux ſtrenuus & qui ex ultimus babyloniæ finibus exercitum reduxit aſperis ac difficillimis itineribus per infeſtiſſimas gentes ac barbaras in columen impatriam conduxit. Septem fuere xenophontes. Hic primus. Secundus ſimiliter athenienſis pitoſtrati illius frater qui Epaminundæ uitam ſcripſit Tertius Cous medicus. Quartus qui Hannibalis hiſtoriam ſcripſit. Quintus qui prodigia fabuloſa cōmentus eſt. Sextus parius ſculptor egregius Septimus antiquæ cōmediæ poeta.
Xerolophus cū unico.l.&.ph.aſpirato ſcribīt dici poteſt a noſtris ſiccus tumulus & aceruus. Nā cōponitur ex ξηρος qui eſt ſiccus: & λοφος tumulus: nāq; ex lapidibus & marmoribus ſtrui cōſueuerat principibus tumulus. Hoc uocabulo utitur Priſcianus ll.i.cū ait. Epigrāmate quæ egomet legi intripode ue tuſtiſſimo apollinis qui ē in xerolopho Apollinis.
Xerolibya antepenultima cū.i.latino: & penultima cū.y.græco ſcribīt dici pōt latine ſicca libya. Quo uocabulo utīt Seruius ſup.iiii.æneidos cū ait. Hiarbā iouis Ammonis filiū ſic dici q̄a cum Bacchus indiam peteret & p xerolibiam exercitum duceret: & reliqua. i. per deſertam libyam.
Xerxes cū duplicato.x.ſcribīt hoc ē tā in pria q̄ i ſecūda: fuit filius Darii regis pſaq; ex atoſſa filia cyri patri ſucceſſit i regno: cui id potiſſimū illuſtre fuit: qd maxio poſt hoim memoriā exercitu tra mariq; bellū intulit græciæ & qa numerus militū & nauiū a ſcriptoribꝰ latinis mēdaciſſime legīt curabo ſummā totius exercitus: q̄ fecit Hero. ad unguē trāſferre ita ut tātæ clariſſima habeaī: atq; ut ait ipſe Herod. ex maiori aſia collegit naues mille ducētas & ſex in quaq; ſingula erāt ex principibꝰ aſiæ populis ducēti uiri q ad ſūmā q̄driginta unius miliū & ducētoq; hoium aſcendebāt nec ſane pauciores ſed certo plures erāt. pter hos ex pſis medis & ſicæis i una quæq; illaq; trigita alii uiri reliquoq; duces diſpoſiti erāt quoq; ſūma ad triginta ſex milia & cētū octuaginta aſcēdebat. Sicq; uiri oēs q in pfatis nauibꝰ erāt numeq; implebāt ducētoq; ſeptuaginta ſeptē miliū & trecētorū octoginta hoim. Hocq; ex maiori aſia: Ex miori uero congregault tria milia nauium: in q̄bus fuiſſe dicit ducēta q̄draginta milia hoium: Sicq; ois hæc multitudo ad ſūmā q̄ngentoq; & decē & ſeptē miliū ac trecētoq; octoginta hoim. Et hi oēs apti erāt ad bel-

lum. Ex peditibus habuisse illũ dicit mille milia & septingenta milia hoium. Ex eq̃tibus octogita milia insuper in q̃drigis libycis & arabicis uiginti milia hoium. Ex thracia & insulis adiacẽtibus naues hũit: centũ uiginti. in qbus fuisse memorat: idem auctor hoium uiginti quattuor milia. Quin & pedites cõ gregauit ex Thracia: Pæonia. Herodia Boottiea: Calcidonia: Brygia: Piera: Macedõia Perrebeia Eme nia. Dolopũq; genere: & Magnetũ: atq; achæoq; trecenta milia hominũ. Quos oẽs summatim compu tans præfatus auctor ait utroq; ad bellũ collectoq; fuisse bis mille milia sexcentaq; & quadraginta unũ: ac trecento: & octuaginta uiros: ita ut nullo pacto pauciores fuerint sed longe plures: insuper & alios i nauibus onerariis: & ad alia officia: & ministeria aduenisse dicit quos absq; aliq̃ dubitatione plusq̃ totidem fuisse testatur. Vnde totum exercitũ computãs fuisse asserit quiquies mille milia: & ducẽta octua gintaduo milia hominũ. septingentosq; & sexaginta. Quæ quia incredibilia fere uidebantur forte di xit Iuuenalis in ea satyra quæ incipit Omnibus in terris de isto xerxe loquens Creditur olim Velifica tus athos. De quo in sua dictione uidimus. Et quicquid græcia mendax.
Audet in historia cõstratũ classibus isdem. Suppositũq; rotis solidum mare.
Nã ut idẽ Herodo. latissime narrat: pontẽ struxit xerxes super mare hellesponticũ ab abydo urbe asiæ usq; in festũ urbẽ europe: quod Lucanus in .ii. tetigit: cũ de. c. cæsare loqueret qui incredibili ædificioq; molle Pompeitũ in brundusio claudere utebatur cum ait.
Tales fama canit tumidũ sup æquora xerxem.
Construxisse uias multum cum pontibus ausus.
Europãq; asiæ festũq; admouit abydo. Incessitq; fretũ rapidi super hellesponti.
Nõ eurum zephyrũq; timẽs cum uela rateq;. In medium deferret athon.
Et subdit Iuuenalis ad ea quæ supra rettulimus. Credidimus altos.
Defecisse amens: epotaq; flumina medo Prandente.
Vt de pluribus refert Herodo. & nos aliq̃ diuersis dictionibus i annotauimus. Et supple Credimus hæc madidis cantat quæ sostratus alis. Difficilis nobis est locus iste: cũ nihil certi de hoc Sostrato legerimus De quo si diuinare licet putamus illum fuisse poetam nõ celebrem: q de xerxe nec bene canes: hæc oia quæ rettulimus cõscripsit. Quod ex auctũ translatione indicare uf: quæ madidis alis inepte uolare dicũ tur. Et ponit deinde Iuue. illius fugam. Nam cũ a græcis duce Themistocle nauali prælio uinceretur: & plurimæ illius naues caperent multæ summergerent: rex ipse cũ pauco exercitu p macedoniã fugi ens: puenit ad festũ: ubi cum solutũ pontẽ hibernis tẽpestatibus percepisset piscatoria scapha mare tre pidus sulcauit: in corum atq; eurũ solitus sæuire flagellis Barbarus rex ideſt remis.

Acynthos cũ. c. exili &. y. græco atq;. th. aspirato scribit: insula parua ẽ in græco mo ri ppinqua ætoliæ: urbẽ unicam eiusdem nominis teste Liuio in sexto de secdndo bel lo punico detinens. Et quia nemoribus abundat dixit Virgilius in . iii. æneidos: Iam medio apparet fluctu nemorosa zacyntos. De qua locutus Vlyxes regi Alcinoo apd Homerum libro. ix. odisseæ ο τυτε γω τεησ γαιησ ζυνασαι γλυκυ τερον αλλοιζεσ εστι: hoc est ego quidem nil dulcius in hac terra uidere possum.

Zicanthei cum. c. exili &. th. aspirato scribit fuerunt teste Polibio zacynthiorum co loni in medio pyrenei montis siti: & iuxta fluuium hiberum habitantes: ut & plures a hi græci: qui circa illos inhabitant.
Zacharias cum. ch. aspirato scribit: nomen est uiri proprium in hebræo.
Zamolsis cũ. i. latino scribitur fuit teste Herodo. lib. historiarq; quarto pythagoræ seruus cui gæte putã tes illum Saturnũ esse sacrificia impendebant.
Zelotypus cũ unico. l. & .t. exili atq;. y. græco scribit dici potest æmulator formæ. Nã zelus æmulatio est & typos forma Iuuenalis in satyra: Si te ꝓpositi. Quas in uaginæ fronte solebat ponere zelotipo iuue nis platus hiarbæ hoc ẽ iuuenis Aeneas: qui ob decorẽ illatũ a matre iuuenis uidebat ac ẽt hiarbæ regi fuit in cõiugio a didõe platus. Quare zelotypiam diffiniẽs Chrysippus: dicebat teste Laertio ægritudi nẽ eẽ ex eo ꝓuenientẽ qđ adsit alteri qđ ipse nõ habeas adherat. n. Aeneæ Dido quam Hiarbas habere nõ potuit. Et dixit Iuue. in uaginæ frõte: ut id Virgilii expõeret: qui de Aenea loquens in quarto æneidos inquit Atq; illi stellatus iaspide fulua Ensis erat. i. uagina. Nã ut ait Seruius in fronte & summitate uaginæ consueuerunt præciosi lapides apponi.
Zeno cũ. e. absq; diphthõ. & unico. n. scribit. fuit philosophus cictiẽsis ex Cypro græca ciuitate fœnici bus frequẽter accolis. Fuit Napsei: siue ut alii dicũt Demei filius. Et teste timotheo collo i altera ptẽ in clinatiore. Apollonius ãt tyrius dixit eũ gracili corpe fuisse statu ꝓcero & atra cure. Vñ eũ Crysippus palmitẽ ægyptiũ uocabat crura habuit turgida & ibecilla atq; infirma. Ob qđ teste Perseo multas cœ nas declinauit. Vescebat libẽt ficubus recẽtibus: & ad solẽ passis. Auditor fuit Cralis stilpionẽ. ẽt & xe nocratẽ decẽnio audiuit. Deinde cõuertẽs se ad porticũ: q̃ pysianactia uocabat: ex uaria & multæ sciẽ tiæ pictura Polygnoti oronẽ formabat. uñ uolãs locũ illũ itabilẽ facere: atq; iuiolabilẽ ubi ad mille qua dringẽti triginta ciues necati fuerãt. Cœpit i illa docere: ad quẽ eo audiẽdũ discipuli cõfluẽtes q̃ antea zenonii dicebant ab ipso porticu stoici sũt uocati ut Epicurus ipse in epistolis attestat. Siquidẽ & an te illũ teste Eratosthene poetæ in illa morãtes: dicti sunt stoici. a quibus multum incremẽti illa appella tio cœpit. Tanto in honore apud athenienses zeno habitus ẽ: ut apud eũ claues urbis deponeret. Orna

rentq; ipm aurea corona & imagine ærea: hoc ipsum & sui ciues fecere. Habuitq; auditores eximios inter quos Antigonus cũ ibat athenas eius erat auditor. Cui aliqñ hãc epistolã scripsit rex Antigouus salutẽ dicit zenoni philosopho. Ego fortuna me quidem & gloria uitam anteire existimo Cæterũ disciplinis studiisq; liberalibus: & perfecta fœlicitate quam tuæ possides: longe abs te præcelli sentio quo circa te orare statui: uti ad me pficiscaris: id mihi persuadens te preces meas minime irritas fieri passurũ. tu igitur modis omnibus enitere ut tuo contubernio fruamur. Hoc pro certo habens te non mei solũ sed omnium simul macedonũ eruditorem fore. Nam qui macedoniæ regem erudit: atq; ad uirtutẽ imbuit: tum & subditos quosq; instruere ad fortitudinem & probitatem certum ẽ. Nam cuiusmodi fuerit dux: tales ut plurimum subditos fieri est necesse. Vale: cui zeno respondit dicẽs se maxime laudare eũ quod studiũ non uoluptatẽ sequeret: quæ animos adulescentulorũ effœminat Porro si adiciat modica exercitatio: neq; desit præceptoris copia maturæ eum posse ad perfectiõem puenire. Se autem nõ posse ad ipsum pergere senectute impeditũ: quod iam esset octogenarius sed se mittere ad eũ quosdam ex contubernalibus suis quibus si studiose uteret beatitudinẽ uerã consequeretur. Misit autem Perseum thebanũq; Philonidẽ ut patet in decreto athenienſiũ de illo Hic adolescẽtulo cuidã inepta multa loq̃nti ait: Ideo duas habemus aures: os ãt unũ ut. s. multa audiamus pauca uero loq̃mur. Nonagesimo ætatis suæ anno decessit incolumis: integer ac sine morbo. Nã ut rettulit Apollonius cum abiret ex schola lapidẽ offendens digitũ pfregit: Manu uero terrã feriens illud ait ex niobe uenio quid me uocas: Et cõtinuo se strangulãs interfit. Quo mortuo statuere illi atheniẽses ex publico sepulturã in ceranico Scripsitq; plura & uaria: Crudis cibis utebat: & tenui pallio pueris semel aut bis tm̃ teste Laertio usus ẽ & ancillula quadam ne sexum odisse uideret: Erat ad eũ facilis aditus: Euitauit ne nimis esset popularis: neetñ plusq̃ cum duobus aut tribus ambulabat. Fuere zenones octo primus eleantes Pyretis: filius teste Apollodoro parmenides uero dixit illum fuisse natura filium teleutagoræ a doptione uero pyretis: Fuit teste platone statura procere: quem uocat Sophistam Eleatem Hunc inuentorẽ fuisse dialæcticæ sicut Empedoclem rhetoricæ testis ẽ Aristoteles is cũ Nearchum tyrannum siue Diomedontem profligare uellet captus ẽ: teste Heraclide. Et cum de coniurationibus interrogaret uolens significare tyrannum. destitutum rettulit omnes illius amicos conscios esse: & cũ simulasset se uelle ad illius aurẽ alloqui ipam mordicus appræhensam perforauit: uel teste Demetrio nasum arripuit. Dixitq; ad ciues: ad mitror uestram uecordiam: si horum gratia: quæ patior tyranno seruire statuitis. Sed cum complices coniurationis proferre cogeret consciam dẽtibus linguam in os tyrãni cõspuit quo facto ciues tyrannũ lapidauerunt. Secundus fuit stoicus: quem supra diximus. Tertius rhodius. Quartus historicus qui pyrrhi i italia gesta scripsit: epitomaq; romanorũ & carthaginenſiũ rerũ. Quintus Chrysippi discipulus. Sextus medicus acutæ intelligentiæ. Septimus grãmaticus cuius epigrãmata feruntur: Octauus Sydonius philosophus epicureus qui de regno scripsit. De repu. nuptiis de impietate Thyestæ. De amoribus. Cõmentaria in leges Platonis lib. vii.

Zephyrus cum. y. græco scribit: Ventus est occidentalis. De quo Ouid. in primo de tristibus.

Nunc zephyrus sero uespere missus adest.

Zeris cũ. t. exili: &. i. latino semp apud græcos scriptum comperi: q̃q̃ multis ex nostris scribant Zetũ cũ. u. in fine & nõ cum. m. i. Fuit filius Boreæ ex Orthya & frater Calais.

Zetus cũ. th. aspirato scribit fuit teste Home. in. xi. odisseæ: filius Iouix ex antiopa & frater amphionis.

Zeugma cũ. eu. diphthongo: subsequẽte. g. scribit: dici põt latine cõnexio. Nã figura ẽ q̃ tunc quoq; fit cũ plures sensus uno uerbo claudiunt. Quod tribus cõtingit modis: aut in primo uero: Vt currimus nos & tu: & tunc dicitur protozeugma in medio: ut tu curris & ille: & tũc dicitur mesozeuma. in ultimo ut hic illius arma. Hic currus fuit. Similiter Terentius Hoc tempore obsequium amicos: ueritas odiũ parit. Et dicitur Histerozeugma cũ. y. græco aspirato.

Zeusis cũ. eu. diphthongo subseqnte. s. &. i. latino scribit: fuit pictor Heracleotes maxius sua ætate. i. olipiade qnta: & nonagesima. Hic teste Pli. xxxv. naturalis histo. penniculũ ad magnã gloriam perduxit. Opesq; tantas acqsiuit ut institueret donare opera sua: eo qd nullo pcio satis digno pmutare posse diceret: æquales eius & æmuli fuere Timantes. Androgides. Theopompas: & Parrhasius: q descendisse cũ zeusidem i certamẽ tradit: ut uidimus in dictõe Parrhasius. idẽ teste eodẽ Pli. ferẽ pinxisse pueros uuas ferẽtẽ ad quas cũ aduolarẽt aues pcessit iratus opi & dixit. Vuas melius pinxi q̃ pueros. Nam si & hoc consummassem aues ipse timuissent: Idem ẽt Quintilliano teste luminũ umbrarũq; dicitur inuenisse rationẽ. & plus mẽbris corporis dedit id amplius atq; angustius ratus: atq; ut existimãt. Homerũ secutus: cui ualidissima quæq; forma etiam in fœminis placet.

Zeuxo cũ. eu. diph. &. x. cõsonãte scribit fuit teste Hesio. i theogõia una ex nymphis filia oceãi & tethios

Zodiacus cũ. i. latino: &. c. exili scribit: dici põt a nobis aialis: Nã circulus ẽ signorũ q̃ i. formã aialium figurant: & a ζῶον qd ẽ animal deriuat: ut aries taurus & reliq̃. Cingitq; totũ cælũ in obliquũ hoc ẽ cancro circulũ æstiuũ: & capricorno hyemalẽ cõtingens. Vnde dixit Virg. in. i. georcicorũ.

Obliquus qua se signorum uerteret ordo.

Zopyrus cũ. y. græco scribit fuit Megabizi filius cuius opa & industria: ut dixit Herodo. in quarto historiarum Darius babylonem cæpit.

Zuthus cum. th. aspirato scribit fuit teste Home. in. x. odisseæ: Aeoli filius ex Lepatra.

Magnifico adolescenti.d. Antonio Simonetæ Georgius Valla.S.P.D.

Sfiduis uocibus tuis clarissime adolescens Antoni Simoneta efflagitasti:ut de ratione scribēdi q̄ ta possem breuitate multa ad te simul cōtexerem id facere distuli hō equidem qn tuo tam honesto desiderio optarem satisfieri uerum quod tempus mihi quærerem.

C multis destringeret occupationibus ad eā rē magis opportunū: sed cū te in eadem pſistere ſnia idq; a uidissime expectare meq; nō tm̄ curis nō explicari sed inuolutū teneri in dies magis cernerē:tuo tandē parendū mihi uoto duxi ac pro ut tpis patere Angustia p̄cepta uniuersalia quæ mihi succurrerent p̄ scriberem. Ex quo unus quisq; nō tam in hac re famam ullam quā tuæ uoluisse parere uoluntati potest cōiectare se ne in excusatione sin nimius ut cupis & uehementer affectas rē ipsam iam ordiar.

Omnis scribēdi rō quā græca appellatiōe orthographiā noiamus tribus apud latinos ptibus mea quidē snia maxime cōstat aspiratiōe:diphthongo:& cōsonantium distributiōe ac oī diligent rōne ppensa at qm̄ pegrinis plerunq; uerbis utimur & eoq; multa hypsilon habent ubi de aspiratiōe diphthōgoq; scri pserimus:qū de oībus orthographiæ ptibus propositū scribendi nobis ē ea a me annotabunt uerba q̄ ypsilon habēt ut si cōsumate has ēt ptes tractare nō possumus nō paruā tm̄ multis forte utilitatē simus allaturi nec rē tenuissimā doctrina iā exculti me aggressū cauillent rudibus sciāt hæc pscripta nō eruditis si mō nō tā fuerint eruditi quā uideri oia scisse uoluerint primū igit de aspiratiōe dicturis nobis licet contēplari eā tria potissimū loco tenere primū mediū & ultimū: Itē aut p̄cederet ut subseq; p̄cedit qui dē uocales subsequit uero cōsonantes quēadmodū p̄cedat primū post ut subsequat dicendum est.

Quæ igitur uocalis in principio dictionis aspiranda sit hoc pacto inuenitur.

A ante.b.aspiratur ut habeo habes & q̄ ex eo deriuant ut habito habilis hēnt:in peregrinis:ut habrahā habrahamōs:nā alteq; barbaq; latinū alteq; uel græcum terminatione fit & ppositū nobis est non latina mō sed & Peregrina hic noia annotare quæ nobis occurrerint.

A ante.c.ut hac articulus siue pronomen & ab eo cōposita ut hactenus.

A ante.l.ut halo halas:& ab hoc deriuata ut halitus hallucinor.i.aberro. hallec.de peregrinis ut alicarnassus urbs halizones gens:halys fluuius.

A ante.m.ut hamus in exteris ut hamadryades hamon ātq; græci non aspirant teste Cheroboſco licet latini quidam uelint aspirari hamilcar.

A añ.n.hāc:hanula.i.parua delubra:de peregrinis annibal adiicit a quibusdā sed græci non aspirant.

A ante.r.ut haq; hara cū stabulū significat & q̄ ex hoc uerbo deriuant ut hariga ueluti uī donato hostia haruspicina qđ p adiiciunt arenā & arundinē q̄ cū ab ariditate alī deduci uelint aspirāda nō putauerūt Peregrina ut harmonia tā & martis ueneris q̄ filia quā p rerū cōcumitate:harmariū harmile teste cherobolco qcquid dicat Priscianus harpax qđ uerbū apud Plautū ēt legit & quæ ab harpasio.i.rapio sunt deriuata ut harpe ēt mercurii gladius apud Lucanū ēt legit:harpys harpagus ppriū uiri nomē sunt q harmeniā adiiciāt sunt q negent sed rō apta ē ut aspiret. A ante.s.ut has hasta Peregrina hastrubal.

A ante alterum a quidā in hoc uerbo hanc aspirari Putauerunt.

Ae diphthongus ut hæreo & ex eo æclinata ut hæres h[illegible]redipeta:hæsito hærba:hæc hæ sunt q hædū ēt uelint:de exteris hæmulus teste Choeroboſco hæmylius hæmonia quoq; ut uidet nōnullis.

Au:ut haurio haustus haud aduerbium.

E ante.b.ut hebeo hebes & deriuata ut hebes nomē extera ut hebdomada & q̄cunq; ab hepta in septē deriuant ut hebdomos septimus hebreus:nā ebenus teste choeroboſco nō aspiratur:hebe idest pubertas & herculis cōiunx unde ephebus & ephebia hebrus fluuii nomen.

E ante.c.ut hecate idest proserpina ab hecatos idest apollo non ab hecaton centū hecaton hecatōbe hecatobeletes apollo apud tranquillū hector hecuba.

E ante.d. hedushedera:hedineles nomen cantoris apud Iuuenalē fictū.i.dulcis cantor & q̄cunq; ab hedys qđ suaue significat deriuant.

E ante.l.ut belluo bonoq; suoq; cōsumptor ab eluēdo sed aspiratiōe addit ut auditas magis ex probet: fit.n.uox incitatior:heluacea ornamētū lydiū helutus ab hiatu & oscitatiōe dict⁹ heluella holera minuta:pereggrina ut helle unde hellespont hellena:helenus:helicon mōs helice sidus.helios sol unde deriuatū heliades:nā Eliades ab elide ubi pisa fuit Ciuitas aspiratione caret hellanicus: historicus.

E ante.m.ut hem.interiectio peregrino hemina ab hemis semis qđ sit sextarii dimidia pars & q̄ ab hēis inclinant ut hēus parium hemicyclus in lælio apud Ciceronē hemitritæū febris genus qđ ut serenus putat quo pacto o nobis dicat a nullis ādhuc enunciatū. E ante.u.ut henion qđ apud nos ualet habena ab hoc fit henlocus idest auriga astrum quo uerbo latini utuntur.

E ante.o.ut heo interiectio pegrina heos.i.dies unde deriuata hesperus: & asperia aspirant ab heos dies & peras finis ut sit diei occasus ubi hesperia nā eos prima producta aurorā significat Oui. in fastis pxima uictricē cum romā respexerit eos & sine aspiratione scribit

E ante.p.ab hepta.i.septē deriuata ut heptime metis. E añ.r.herus heri uel here eadē significatiōe heruca herbē species salax:herugo herinaceus pusillū aīal quadrupes qđ cū in se contrahit spinosa uidetur pila.heremus primā & secunda breui apud Propertium herinus fluuii nomen herba: unde herbaceus herbilis anser herba pastus hernicus tā propriū uiri nomē quā populus & herniā patiens:Hermes mercurius & ab hoc inflexa ut hermippus nomen propriū hermodō fluuius hermione hermophrodi tus hermenia interptatio ḡa hermes interps dicit uñ lib. Aristo. pihermēias inscribit hercu. hercī⁹ iup

piter & ab hereo.i.sepio oia heros herodes herodiãus & q̃cũq; ab hera.i.iunone nomẽ uidẽt habuisse.
E ante.s.ut hæsi hesito quæ tñ.æ.diphthongo habent nã alteꝝ ab hereo pteritum alteꝝ iteratiuũ uerbũ ẽ hesternus q; ab heri descendit peregrina hesperа hesperus hesperius hesperia hesau prophetes: hesi odus hesione laomedontis filia.
E ante.t.q̃ ab heteros.i.alter inflectunt ut hetruria heteroclisis idẽ altera declinatio hetroclit⁹ & similia.
E ante.u.ut heus uocãdi aduerbiũ heu interiectio q̃ uocales in diphthongũ coeunt licet heu diuisa legatur ut illud Vir. Heu q̃ pingui macer ẽ mihi taurus in aruo ut testis est ẽt Seruius.
E ante.x.oia q̃ ab ex.i.sex deducta sicut exametꝝ exagonus sex ãguloꝝ exastichõ sexuersum & similia.
I ante.a.hias hiat & q̃ ab hio deriuat ut hiato frequẽs uerbum Plautus si qua forte cõtio est ubi cũ hiara re nõdum in mentẽ uenit gn atticus in.xx.illiados ille hiatans herbã moribundo ore laberius ãt in tauro: passiuo mõ enunciauit hiadant fores inquit pro eo sane qđ est hiatant.i. patent.
I ante.b.hibex & deriuata ut hibiscus hibernus ab hieme.
I ante.e.hiem hies hiet ab hio hiems peregrina q̃cunq; ab hieros.i.sacer inflectuntur ut hieron proprium hierycho: hierusalem hieronymus & similia.
I ante.l.hilla hillas ueteris intestina noia uere laberius illã coquus si adussit flagris cædit: hillũ qđ grano fabæ adhæret sed p re nullius momẽti a lucretio & a cæteris sæpe ponit unde nihil & nihilũ facta & q̃ a græcis accepimus hilarus uel hilaris hilaritudo hilaresco hilaro unde exhilaro.
I ante.m.ut himber sed chœroboscus existimat aspirationẽ nõ admittere ombros unde imber a nostris deriuatũ.o.n.inquit ante.m.si uocalis sequatur ea carebit ut ombros.
I ante.n.hinnio humulus himnus ea est bestia quæ ex equo & asina nascitur minor quã mulus ut inquit Varro contra ex equa & asino mulus humuleus pulus ceruinus.
I ante.o. hio uerbum.
I ante.p.omnia q̃ ab hippos idest equus inclinant ut hippagines naues hippias proprium uiri hippodamia pprium mulieris & similia.
I añ.r.hirtus hirsutus hircus aial hirqu⁹ oculi angulus hirudo sanguisuga hira cui⁹ diminutiuũ hilla hircipili hirqtali pueri ad uirilitatẽ accedẽtes a libidie hircia dicti pigrina hircanus gẽtile hirpius populus
I ante.s.hisco hispidus hispanus his dr.s.& ablatiuus histrio qui ab exhistria primũ uenit.extera historia historiographus errant uero qui isidorum putant aspirari.
I ante.u.ut hiulcus.
I per se hi articulus uel pronomen.
O ante.d.hodidocus latro & uiaꝝ obsessor & quæcunq; ab hodos: idest uia inflectunt hodia q; ex hoc ẽt die hodiernus.
O ante.l.olorẽ qdã aspirãt qđ multi negãt id q; ipe potius affirmauerim holocaustũ & q̃cunq; ab holos: .i.totus deriuant: holus holitor hortulanus quo uerbo quantũ meminerim solus utitur apuleius.
O ante.m.ut homo homulus uel homuncio diminutiua ab hoie homeliũ pilei genus græca q̃ ab homu .i.simul deducunt ut homogenia apud lucretiũ: homerus homeoteleutos.i.similiter definens hõ epto tos similiter cadens figuræ.
O ante.n.ut honor uel honos & q̃ ex eo deriuant ut honustus nã honus ut multis uidet aspiratiõe caret licet quidam ita distinguant ut tunc uelint aspirationem suscipere cũ corporis põdus significat cũ uero animi minime honorius proprium.
O ante.r.hortor horreor horror hortũ articulus hornũ ipinus anni unde horna uina Hora.dixit in epodo.horda bos pgnãs q̃ postea forda dicta horidariũ aes q; pro ordeo eqti romano dabat hortus cõseptũ agellũ significat multis consitũ qb⁹ uescamur holerib⁹ hortulãus: pegrina hora siue pulchritudinẽ siue ips seu ex tribus deabo unã significet horeũ ab horo seruo cũ unico.r.scriptũ horizon nri usus terminus ab horos terminus nã oros mons unde oreages nymphæ dictæ caret aspiratione: horcus.
O ante.s.hos hostiũ hostio uerbũ & quo ex eo inclinant ut hostis hostorium hostimentum.
V ante.b. uber. V ante.c.huc huccine.
V ante.d.hudus huuidus qđ tñ quidam non aspirant magis q̃ una.
V ante.i.huius huic hui interiectio.
V ante.l.hululo hululatus.
V ante.m.humus & q̃ ab eo deriuãt hũidus hũor hũeo a quo hũesco hũo hũanus hũanitas & homerus
V ante.r.huruca puulum quoddã reptile qđ super brasicas pcipue repit corresurum folia.
Y qđ in exteris nominibus tm modo scribit pse fert aspirationẽ semp: sed de hac littera ubi de diphthõgo scripserimus lõgius tractabimus: de aspiratiõe aũt interim q̃ restant absoluamus nã cũ de ea quæ p it uocales in principio dictiõis dictum sit seqtur ut de media scribendum sit.
I media igitur dictione duabus maxime de cais uocalibus aspiratio præponitur: aut propter hiatũ quia uerbum in compositione simplicis tenuit aspirationem: propter hiatum ut ahenum uehemens icoho traho ueho præhendo cohors: est enim simplex teste Varrone mihi nihil sed nihil tamen a uerbo simplici habet aspirationem cum ex non & hilum extritum sit nihil & nihilum ut scribit Varro uaha aha ohe: in exteris quoq; nominibus ut Ioannes phahethon pasiphe danahe cuhius q̃ & bacchus elemosyna de Ihesus procœmium.

Demophohon cuius loco æolicum digamma ueteres tã græci q̃ latini posuerũt id ãt fecerunt firmandarum roborandarumq; uocum causa ut uigetior uiridiorq; esset earum sonus.

Propter simplex aspiratum ut anhelo inhio ꝓhibeo exhibeo: cohabito cohæreo exhaurio de hinc exhinc abhorreo adhortor exhubero & similia: extera ut ephebus anthypophora ꝓhœmiũ methodus ephippia & similia quæ simplicia in primo loco cõposita non in medio habuere aspirationem.

In fine autem dictionis e diuerso uocalibus postponit̃ sed in solis interiectionibus quæ ꝑ apocopã: ita proferũtur ut proh oh uah & his similia de aspiratione quam habent uocales satis dictum nũc de ea q̃ consonantibus subiungitur differendum est.

Cum quattuor fuit omnino consonantes. c. p. r. t. quæ aspirationem admittunt de his per ordinẽ dicere aggrediemur ei quibus in dictionibus primũ aut mediũ ultimum ue teneãt locũ & primum locum primo deinceps reliquos a. c. littera incipientes ostendemus.

Ch. aspiratum ante a ut charon chaones in epiros populi: charax historicus character figura charybdis charites: chalcum.

Ch. ante. æ. diphthongon ut chæremon comicus poeta charestratus chæreas adolescẽtes.

Ch. ante. e. ut chelydrus chelys testudo schema chœnobates qui perfunes & extensos schepiones ẽt ueteres teste Cicerone dixerunt.

Ch. ante. i. ut chion mulieris proprium chimæra schisma chiron centaurus chirotheca & q̃ a chir. i. manus descendunt omnia.

Ch. ante. l. chlamys chelauasmos figura:

Ch. ant. r. ut christus chrysma chrisothenus agamemnonis filia chrysaor: q̃ ex medusæ capite exilliit: & q̃cunq; a chrysos. i. aurũ deriuata sunt chresis ideſt usus unde cathacresis figura.

Ch. ante. o. chorda chostũ unguentũ choaspes fluuius chorus chorea choraules choragiũ ductus chori schola scholasticus scholaris coronã quoq; dici Cicero putat licet Festus Pompeius ablatã dicat esse aspirationem.

Ph. ante. a. ut phalereæ: pharao pharisæus phaon phaheton: nam fama ideo per. f. scribit̃: quia latinum factum uideri põt & latini ueteres testimonio Cicerõis solas uocales aspirabant: nunc recepta sũt pauca: de quibus sparsim cum peregrinis dicemus.

Ph. ante. æ. phædon philosophus phædra mulier phædria adolescẽs spera quã multi detracta aspiratione spera dicunt latine globus.

Ph. ante. e. ut pherſephone: q̃ proserpina in græcis enim nominibus. p. m. ph. a latinis plærum uertit̃: & e diuerso. ph. m. ut trophæum sphæra.

Ph. ante. i. ut phiala phineus sphinx monstrũ nam filius licet a philo amo deriuari quibusdam uideat̃: tñ p. f. qa latinũ habet̃ scribi consueuit & nulla est grammaticæ pars quæ tã crebro in mutata qua orthographia inueniat̃: ueluti ẽt Quintilianus testimonio nobis esse potest philosophus & quæcunq; phi litteram græcam habent: ut philippus.

Ph. ante. l. phlegeton phlegyas ꝓpriũ phlegra locus uñ phlegræus deriuatũ phlebotomo uenas incido.

Ph. ante. o. phormus uiri ꝓprium phorbas nam forma licet ab eo ꝙ dorienses morpha dicunt conuersum uideatur per. f. tamen scribitur.

Ph. ante. œ. diphthongon ut phœnix uiri propriũ phœbus phœbe phœnicia regio phœnissa.

Ph. ante. r. phrix phrigius phrixus helles frater phrinicus poeta tragicus nã frigus licet a phritto. i. horreo descendat per. f. tamen scribitur.

Ph. ante. u. ut phucus ꝙ tamen p. f. uidetur scribi debere cum. y. in. u. mutatum sit sed ita scribebãt ueteres quin ut etiã testis ẽ Cicero fruges pro phrvges & purrum apud omnium lectũ semp fuisse propyrrhum dicit fuga autem & fur quæ græca sunt: p. f. tñ scribuntur ex usu ueterum.

Ph. ante. v. ut phytõ ꝓpens phytũ põcium ꝙ ꝓ re locata accipimus: uñ emphytiosis est ãt phyton planta.

R. littera in græcis tm nominibus aspirat̃ & in eis q̃dem ppetuo si ab. r. initiũ habeant ut rhetor rhesus rhodus rhadamãthus rhiphæi montis romphæa: in medio quoq; post. r. geminatũ: ut pyrrhus pyrrha tyrrhenus: quamobrẽ cũ reda: teste Quintili. uerbũ sit gallicũ carebit aspiratiõe de rheno dubiũ uideri põt: nã cum a rheo. i. fluuo uideat̃ descẽdere admittere aspirationẽ uidebit̃ rursum cũ aliũde nomen habuisse potuerit ea carere: nam rhodanus fluuii nomen & rhoda oppidũ iuxta flumen: qm̃ a rhodiorum colonis dictum ẽ: ut Lactãtius in tertio ad probũ uolumine: & Hieronymus ẽt testis ẽ aspirationẽ: nõ respuet porro ãt aduerbiũ & ringo uerbũ & quædã alia q̃ a græcis accipimus. uel aspiremus: uel nõ: ut ego sentio nõ refert cũ iã latina esse uideant̃: & cũ a græcis effluxisse depræhẽdeant̃: ut Roma quæ prius ualentia creditur appellata: inde ꝙa græci rhomẽ robur uocant roma sit nominata: remus aũt & romulus cũ arumine. i. mamma dicti scribant̃ aspiratiõem respondet de. r. littera hactenus dictum sit: nunc reliqua prosequamur.

Th. ante. a. ut thalia thamiris thalamus gemalis camera.

Th. ante. au. diphthongon: ut thaumas propriũ: uñ tahaumãthias uel thaumãtis iris celestis arcus dict⁹

Th. ante. e. ut therſites termophile: & quodcũq; uerbũ a thero. i. calefacio descendit: ut thermæ: thetis: mater achillis thebe thesalia theophilus & quæcunq; a theos. i. deus deriuant̃ thesis thema: & cætera q̃ a thesi inclinantur ut cõpositum hipothesis epithema therſander proprium theseus.

&

Th.ante.l.thiad āmas uiri proprium thioneus bacchus unde thiasus.
Th.ante.o.ut thoas ꝓprium tholus quod tholum quidā neutro genere dicūt in media templi camera locum in quo deuotæ primitiæ:exuuiæ aut figebantur.thomas thorax.
Th.ante.r.ut thraso thrasibulus thrasyllus thrax uel threx thressa thraix thraissa threix threissa thracius thraicus threicius.
Th.ante.s.ut sthenelus capanei filius auriga diomedis sthēobœa & quæ a sthēos.i.potētia deriuantᵉ oia
Th.ante.u.thule insula in oceano thus thuscus thucydides historicus thumius piscis quem alii more græco thynnon dicunt.
Th.ante.y.tymbra thymbræus thyrsus thyrsis pastoris proprium nomen thymus herba.
Media in dictione aspiratio nunc in uestiganda nobis est.
A ante.ch.ut achates achilles acheron stomachus inachus lacus qui bacchus dicit lachesis callimachꝰ lachrima andromache & amathe idest pugna deriuata omnia ut aristomachus grachus cachinus cachinor brachium & omnia a brachys idest breuis deducta ut brachylogia & id genus alia.
C ante.ch.ut bacchus bacchanalia bacchilides lyricus poeta.
E ante.ch.ut erechteus echinus siue pisem siue thecam illam hirsutam spinosamq; castaneæ seu uas significat ad lauandas manus in cuius mediū supne porrecta fistula aquā tenui ac ꝓminēti immittit foramine echemithia pythagoræ discipulis lex imposita & ab echo idest teneo oia deriuata echo uox repercussa echidna monstrum œchalia.
I ante ch.ut a stichos idest uersus deriuata uelut distichon tetrastichon hexastichon & similia.
Iāte.ch.ut calchas pulcher sepulchꝝ ābolatia telchies sacerdotes matris magnæ ut qdā aiunt demões.
N ante.ch.ut branchiæ piscium:ut ita dicam remigia rhanchus qui neruos contrahit anchora ex usu cum græci non aspirent spiritum habuit chrassum anchises elenchus tam argumenti species quā lapis conchyle concha testudo maritima & tuba.
O ante.ch.ut parochus quod uerbū Horatius in sermonibus ponit est autem a græcis tractum nomen qd uehicula præeat archelochus filius antenoris archilochus poeta.cochliariū cochlea quæ & limax a limo dicta inchoo licet quidam inter uocales aspirationem scribi malint.
R ante.ch.ut horchus quod ut aspiraret usus obtinuit cū græci in primo loco tātum aspirēt archetypꝰ & oia q̄ ab arche idest principiū sūt deriuata ut archemorus comarchus demarchus arabarches archelocus archilochus archyta philosophus sperchius lurcho ex usu aspirationem habuit & Cicerone teste orchinus quod uerbum apud Suetonium expositum inuenies.
S ante.ch.ut in deductis a schema ut aschematon æschylus poeta tragicus æschynes orator.
V ante.ch.ut ophiuchus astrum nabuchodonosor rex.
Y ante.ch.ut hierycho monychus centauri nomen proprium ut apud Lucanum.
A ante.th.ut emathia athene athenienſis athos mons tathas idest pater ut suidas expōit agathyrsi populi cathedra cyathus & ut Cicero putat marhones.
Ch.aspiratum ante.th.erichthonius erichtheus rex athenienſium.
E ante.th phahethon phlegethohō prometheus epimetheus.ethica tethys uxor oceani methodus & meteodica idest doctrinalis lethus frater amphionis lethum ut Varro qui a lethe idest oblitione deriri uoluit Priscianus autem carere aspiratione putauit quippe qui a leo unde compositum de leo deduci uoluit cethegus ut Cicero est auctor.
æ diphthongus ante.th.ut æther ætherius æthra ꝑ æthere & serenitatem & atre thesei diæthus historicus cinæthon æthiops tam proprium q̄ nomen gentis.
Eu diphthongus ante.th.ut teuthras rex unde teuthrania regio asiæ.
I ante.th.ut pirithous tithonus sithonia regio bithyni populi.lapithæ populi:cithara musicū instrumētum chrisolithos & quæ a lithos idest lapis sunt deriuata omnia & ithrasiæ uirgines quæ gorgões dicte a libyæ fluuio tithraso.
L ante.th.ut althea mater meleagri amalthea capra q̄ iouē aluit infantē talthibius ꝓco Agamēnonis.
N ante.th.ut smyntheus appollinis nomē pentheus filius agaues rex thebaꝝ panthus sacerdos:aricynthus anthypophora acanthus xanthus xanthippe labyrinthus comētus yhadamenthus hyacinthus:zacinthus quæ a latinis saguntus nā e græcia teste Hieronymo & Lactātio colonia in hispaniam uenies sagunthū constituit:sed Prisciano teste uerbum inuertērūt romani.
O añ.th.ut clotho cothuēus nothus illegitie natus otho uiri ꝓpriū testimōio Cice.aspiraᵗ chrysothēus
Ph.aspiratū ante.th.ut diphthongus aphthonius nomē uiri propriū phthia inde phthius Achilles.
R ante.th.ut parthus parthia orthographia & quæ ab orthos rectus deriuantᵉ ut orthogoniū rectorum angulorꝫ bartholomeus parthenius fluuius & mons arcadiæ.
S ante.th.demosthenes & omnia quæ a sthenos idest robur deriuantᵉ ut erat osthenes aglaosthenes: & similia isthmus & isthmia certamina ægisthus.
T exile ante.th.ut Matthæus matthias. V ante.th.ut zuthus æoli filius:
Y ahte.th.ut phythō uñ phithius apollo pythagoras erythra rex cythera mōtes unde uenꝰ cytheræa.
A añ.ph.ut aphrodisia ueneris festa aphricā quoq; dictā ueteres putarūt qd horrore & frigore careat ꝙ græce phrice dᵉ aphareus uiri ꝓpriū aphthonius aphæresis cataphractus miles armatus apd ꝓpertiu:

C ante.ph.ut ecphonesis uel ecphonema idest exclamatio figura.
E ante.ph.ut ephippia equorũ ornamẽta ephebus ephemerides.i.diaria ephyra corinthus.
Ae diphthõgus ante.ph.ut æphestiõ uiri ꝓpriũ sunt tamẽ q in secũda tãtũ syllaba diphthõ.scribi ꝓbẽt.
Eu ante.ph.euphonia idest uocalitas uel consonantia.
I ante.ph.ut deiphobus deiphyle iphigenia q̃ & iphianassa iphides frater herculis hypsiphyle.
L ante.ph.ut delphos delphicus delphiu uel delphinus alpheus.
M ante.ph.ut amphitryo amphictiões apud quos publicũ fuit totius græciæ cõciliũ & q̃cũq; ab amphi inclinatur p̃positione ut amphi brachis amphiteatrũ & similia rhomphea teli genus triumphus.
O ante.ph.ut ophiuchus trophæum. P exile ante.ph.ut sappho unde saphicum carmen.
R ante.ph.ut porphirius orphanus orpheus.
S ante.ph.ut asphoclelus herba. Y ante.ph.ut hypen.
Vltimũ tenens locũ aspirato in barbaris tantũ inuenit nominibus ut loth ioseph helisabeth:de aspiratione hactenus nũc tractãdæ diphthõgi sequitur locus cũ igitur apud latinos duæ sint de qbus in scribendo maxime dubitari solet.æ.&.œ.de eis potissimũ tractabimus nam diphthõgus.y.q̃ in græcis sæpe scribitur nominibus paucis postea a nobis notabitur sed institutum iam nostrum prosequamur.
Ae ante.a.ut æacus æacides. Ae ante alteram.æ.diphthongon ææa insula.
Ae ante.d.ædifico ædes ædicula ædilis ædituus quẽ æditumũ ueteres dixerũt Varrone teste.
Ae añ.g.ut æger ægrotus ægritudo ægrimonia in exteris quæ ab ægos descẽdũt ut ægæus sinus ægæõ gigas ægoceros signæ ægæus ꝓpriũ ægis scutũ palladis ægloga æga mulier ægõ pastor ægisthus q̃dca præ fuerit lacte nutritus ut lactãtius scribit ægialus ciuitas ægiale uel ægialia diomedis uxor ægiale mulier & urbs ægyptus regionis & uiri propriũ. Ae añ.l. ut ælianus historicus ælius uarrõis ꝓceptor.
Ae ante.m.ut æmulus æmulor q̃ aspirãda ducit choeroboscus æmus mõs æmylius æmilia familia ro.
Ae ante.n.æneas æneides & æneades:nam aeneus q; Prisci.ab ære deriuatũ ait adhuc usq̃ non comperi sed ahenus facile ænygma.
Ae ante.o.utiolus æolia æolides æolicus. Ae ante.p.ut æpy montis nomen.
Ae ante.q.ut æquus æqua æquum quod cũ ab ecos deduci uideatur.æ.diphthongo habuisse non debuit uersa cappa littera in.q.ut quod illi cointos nostri quitus dicunt cum sit igitur apud eos diphthongus.ei.e.pducta sed sine diphthongo scribi debuit ut leuis cum planum significat malo ergo usu habent diphthongon sicut & quæ ex hoc deriuantur ut æquor æquitas.
Ae ante.r.æreus & quæ ex hoc deriuantur ut æratus æripedem autem ceruam apud Virgilium & Martialem pro aheripedem legimus ærumna ærugo ab ære.
Ae ante.s.ut æs æris æstus tã clamor quam feruor pelagi & q̃ ex hoc ut aestuo æstas æstiua umbrosa per æstatẽ loca æstuaria undarium apud Cæsarẽ & alios ebulitio fluctuumq; illisio æstiuo æsculus æstimo hæsi hæsito peregrina ut æsopus uiri proprium æschylus æschynes æson æsonides.
Ae ante.t.ut ætas & quæ ex hoc deriuantur ut æternus imperegrinis aether unde ætherius æthra serenitas elementum & proprium ætna unde ætnæus ætolia ætolus æthiops deriuatur ut æthiopius æthiopia & quæ ab ætho.i.uro deriuantur omnia.
Ae ante.u.ut æuum. Dicendum nũc de diphthongo.æ.quæ in media dictione inuenitur.
Ae post alterã diphthongo.æ.ut ææa insula & possessiuum ut ææa circe.
Ae post.b.ut belua uelut q̃dã uolunt:sabaei phoebeus lilybaeus sicut & q̃cũq; a uerbis circũflexis ueniunt aut nominibus in.a.uel in.e.terminatis ut ptolomæus idæus ætnæus bæus uiri nomen propriũ.
Ae post.c.caedo cum cecidi facit cælo & quae ex hoc deriuant ut caelũ uelut ælius a caelãdo.i. occulẽdo Varro ãt a cauo dici existimat caelius mõs cælebs caesar cæsaries cæpe sunt qui ẽt caerã his adiiciant sed cum ceros deriuetur caret diphthongo caeteri caeteræ caeterum aduerbium & apud Virgiliũ at cætera graius cæcus caecutio uerbũ cæpi a capio ꝓteritũ aperegrinis nascentia.s.ante.c.ut scæuus scaeuola a scaeua enim idest sinistra duci uidentur sicut & scaeua substantiuum; est aũt scæua q sinistra tã apte utitur:quam dextra licet scaeuolã a scyndendo secandoq; uolam quidam dicunt existimẽt scææ portae illi diæcæus thebanus a fõte dirce dircena fœmininũ a masculino dracõ alcæus poeta lyricus cum aspiratione post.c.ut chaeremon achaeus sine aspiratione ut ancaeus uiri propriũ.
Ae post.d.dædalus & dædala tellus apud lucretiũ dædala circe apud Virgilium idest uaria idaeus abida iudaeus a iuda dæmon lacedæmon lacedæmonia diadaema.
Ae post.e.ut leaena neaera mulieris proprium.
Ae.post.f.ut fæx faecundus hoc tamen quidam per.
Oe scribi diphthongon uolunt
Ae post.g.gætulia getulus ennosigen9q neptumi9 sigæũ opud troiã ꝓmontoriũ pangæũ ꝓmontoriũ.
Ae post.i.diaeta unius diei nutrimentũ uel discretio & iudicatio sine loco iudicii diereſis
Ae post.l.letus laeta laetũ laelius propriũ blaesus.i.paralyticus clemẽs gleba laena uestis plaeriq; plaeraq; pleraq; laeuus laeua laeuũ errant qui leuem cum planum significat diphthõgon habere putãt id q; ex scriptura graeca ẽ manifestum aelaea palaestra hylaeus cẽtaurus laestrigones galilea balaena.
Ae post.m.ut maereo maænas bacchans mulier maaeõ propriũ maaeonia regio maaeõius maaeõides maæonis bartholamæus ptolemæus chimæra mæander fluuius mæandrius mæandria mæandrium &

meandrum genus purpuræ timæus quæcunq; a uerbis naſcuntur circunflexis mæotis palus.
Ae poſt.n.ut næuus ætnæuus dodonæus hymenæuus.
Ae poſt.p.ut a pæs pædos uenientia ideſt puer ut pædia infantia pædagogus pædomantia pægnia pæonia regio pæan laus apollinis.
Poſt.p.aſpiratū ut trophæū phædō phædrōius phædra phædria noia ppria rhōphæc haſtilis genus unco pfixi ferro a phæreſis pathos phæax populus. Ae poſt.q.ut q̄ro q̄rito q̄ſtus cū lucrū ſignificat q̄ſo.
Ae poſt.r.ræte ueluti quidā pcipiūt frætus frænū freſus freſa freſum qđ ueteres frictū dixerūt ut plautus frictum cicer & Martialis freſam fabā pres predis qui a magiſtratu interrogatus in publicum ut pſtet qui cum reſpondet dicitur pres & quecūq; a pre incipiunt excipiuntur pciū preces & ex hoc deriuata ut precor deprcor:itē premo que oia corripiunt primā i exteris ut hebraus thymbreus aſtrues aſtrea murena tam propriū quā piſcis nonē græcus græcia ab eo qđ ē grex qui rex fuit theſſaliæ.
Ae poſt.s.ut ſeculū ſepe ueluti quidā ſerius ſemen ſementis imperegrinis ut phariſeus iſeus orator ueſpeſiani tēporibus & alius demoſthenis preceptor muſeus uates.
Ae poſt.t.reda tedet tedium:teter tetra tetrū telū autē caret diphthongo tenarus laconie pmōtoriū cl theron tyrrheus poeta eteus qa ob œta clytēneſtra poſt.t.giminū cyttea urbs poſt.ct.acteon uiri ppri um acteus & poſt.r.geminū ſecundo que aſpirato ut mattheus atteus uirorq; ppria poſt. ſt.ut ariſteus.
Ae poſt.u.ut uenundo ueneo. Ae poſt.y.ut lyeus.
Ae uero in ultimo dictionū loco inuenitur in prima declinatione p oēs caſus i e terminatos ſiue ea græca ſiue latina nomina ſint ut ſcribe eneæ anchiſe helene ſed hæc ſola terminatio in nominatiuo tātū diphthongon nō hēnt:& relatiuum q̄ & interiectio ue & ppoſitio p̄ & pelegrina interictio pape
Nūc.œ.diphthōgi:ſequitur tractādus locus & primū eius que primum in uerbis tenet locum.
Oe igitur ante.a.ut œagrus orphei pater.
Oe ante.b.utœbalus lacedæmōioq; rex tyndanei pr̄ unde lacedæmonia œbalia dcā & poſſeſiuū œbalius
Oe ante c.ut .œchalia locus œconomus ideſt diſpenſator œconomia diſpenſatio.
Oe ante.d.ut Odipus dœdipœs œdipo dionides.
Oe ante.n.ut œnophoq; œnotria & quæcunq; ab œnas.i.uinū ſūt deriuata œnus etolie rex pr̄ meleagri
Oe ante.o.ut œos attice populus.
Oe ante.s.ut œſtrū & œſtruo quē romāi ut Vir.inqt aſillū uocāt ē ubi ſpiritus cōcitationē ſignificet ut apud orphea in prīcipio argonauticō & Iuuenalē & ſtatiū in primo thebaidos ubi lanctantius ait fontē apud ſiculos fuiſſe huius nominis ubi muſe colerent. Oe ante.t.ut œta mons unde œtæus.
Diphthongo quæ medium tenet in uerbis locum nunc tractanda eſt.
Oe diphthongus poſt.b.ut bœbeis in prima tantum ſillaba paludis nomē eubœa unde eubœus eubœa eubœum & diſſoluta diphthongo euboicus ſicut ab eo quod eſt achæus dicitur achaicus amebœus unde carmen amebœum eribœa alcathi filia quam telamon comperimens macem genuit filiū meliboea purpura a nomine inſulæ in qua tingitur meliboeus uiri proprium alphæſibœa propriū mulieris ſthenobœa quam Homerus antiam uocat proeti uxor.
Oe poſt.c.ut cœpi anomalū uerbum cœna cœnaculum cœnatio cœtus cœundo dictus extra ut epicœnū.i.pmiſcuū cœmiteriū poſt.ch.aſpiratū ut chœrilus poetæ nomē ppriū chœrades petræs. ante.c. ut obſcœnus .c.aſpirato poſt.ſ.ut ſchœnobates q̄ p funes it extenſos cœus ex tyrānib⁹ unus mecœnas
Oe poſt.f.ut fœmina fœnum fœtus fœnus fœdus. Oe poſt.g.ut tragœdia lagoena uas uinarium.
Oe poſt.l.ut meoedia quod corrupte melodia dicitur ſynaloepha quæ ab imperitis ſynalimpha ſcribit pathos eſt:ſoloeciſmus. Oe poſt.m.ut comoedia moenia pomoerium damoetas.
Oe poſt.n.menenoeceus trium ſyllabarum & cū.c.in ultima creontis filius monoetius ſyllabarū quattuor.t.habens in penultima ante.i.patrocli pattuitide mænoeciades patrocles dictus tam enim patrocles quam patroclus apud Homerum legitur.
Oe poſt.o.ut booetius tranſpoſitis ſyllabis nam græci boeoetia & boeotius ſcribunt ſicut cyex quod latini ceyx dixerunt alſſalmorpha forma & plæraq; ſimilia prohoemium.
Oe poſt.p.ut polypoetes pirithoi filius poenula ueſtimentum:poena poene poenitet.
Oe poſt.r.rhoceus cētaurus croeſus rex lydioq; p̄tus ſthenoboræ maritus quo falſo accuſante de ſtupro bellerophontē cū ad iobatā miſit ſocerū ut interficeretur rhoeteū mons ubi aiax ſepultus eſt.
Oe diphthōgus apud latinos ſcribi nō ſolet & neqdē in dictionibus græcis diuidit.n.diphthōgus ut mātoi didoi ī oi pāthoi latoi unde patronymica panthoides & latoides de diphthongo hactenus dictum nunc oſtendendæ dictiones quæ hypſilon habent.
Y ante ha ut hyades ſtellæ quæ ſuculæ a latinis ſunt dictæ hyacinthus lapis & puer & herba.
Y ante.b.ut hybla hyblaæus hybrida hybridæ ut qdā hybrides a ſingulari noiatiuo hybris dicūt canes q̄ ex impibus parentibus nati ſunt.i.ex uenatico & gregario unde Horatius p ſimilitudinē dixit hybrida:qd dicā quod perſius de quo loquit clazomenæ parentes habuerit græcum & romanam.
Y ante.d.ut hydria uas aquariū unde & nomen habet ab hydor aqua ſicut & hydra ſerpens.
Y ante.l.ut hyle materia unde aliqd fiat ſicut & ſilua unde Cicero oīs hubertas & q̄ſi ſilua dicēdi hylæus
cataurus hyllax cāis ī bucolico carmine ap đ Vir.hylas herculis puer & apud tranquillū uiri ppriū.
Y ante.m.ut hymenæus hymnus hymettus mons atticæ.

Y ante.p.ut hypocrita & q̃ab yhypo præpositione incipiunt ut hypothesis & q̃ ab hyper p̃positiõe fiunt ut hyperbaton hypebole hypthesis hypermetrum hyperion idest sol & similia.
Y ante.r.ut hyrtacus unde hyrtacides hyrieus neptuni filius ex alcione atlantis filia pater orionis.
Y ante.s.ut hysteron ꝓteron & q̃ ab hysteron deriuantur omnia ut hysterologia nam hystoria per ignorantiam cum hypsilon scribitur hyssopus herba.
In mediis uerbis hypsilon ita inuestigatur. Y post.a.ut cayster fluuius.
Y post.b.ut lybia tã mulieris ꝓpriũ quæ filia fuit epaphi mater uero busiridis quã regio sybilla byblia generis neutri nũeri pluralis ut rhetorica cũ codicẽ significamus & physica q̃ faciũt bybliorum rhetorico rũ physicoꝝ hinc bybliopola q libros uẽdit a byblion qd̃ libꝝ significat & polo pria lõga uẽdo byblis ꝓ priũ mulieris byrsa idest coriũ cãbises filius cyri p̃byter q latine senior bõbix uermis unde bõbycinus labyrinthus abyssus babylonia.cõfusio abydus byssum purpuræ tinctura & byssus teste suida.
Y post.c.ut cylindrus pherecydes hystoricus q primus apud græcos soluta scripsit oratiõe cymba cymbalũ cymliũ uas cynosura sidus cyaneae petrae quæ symplegades nominantur cymothoe nerei filia cyclus & ab eo composita ut hemicyclus cyclops q latine cocles q̃si ocles teste Varrõe dicit̃ thucydides hystoricus nobilis anticyrrha insula cytisus herba cyllene i arcadia mõs uñ cyllenius mer. Home. teste ubi laudes scribit mercurii cymeae ciuitas.s. antecedẽte scytha scyphus &.r. ꝓeunte corcyra itẽ cyttea urbs cyrene patria callimachi uñ cyrenæus scylla scyllax canis cygnus cymon propriũ uiri cylix & cylicia cyprus unde cyprogenia & cypris uẽus dicta cypsellus rex corinthi sicion ciuitas alcyonae neq; latinis alcydõia teste Varrõe cyathus cydõ ciuitas crete ũde cydonia mala cercyõ latro quẽ thescus i attica occidit ut de laudib⁹ helenæ scribit isocrates scyparissus puer & arbor phorcini ex.ch. aspirato antecedente ꝓ chyta insula arechyta philosophus æschylus æschynes demostenis grauis aduersarius amphybrachys & quæ a brachys idest breuis omnia inclinata sunt conchyle.
Y post.d.ut dymas hecubæ pater dyrrhachiũ oppidũ advtus cum tẽpli locũ sacꝝ significat sandix apud Vir. herba licer id Pli. miretur li.xxxv natu. histo. q fieri eam hominis diligentia posse putat dyota uas anasatum hedymeles & quæ ab hedys idest dulcis deriuantur.
Y post.e.ut cevs transpositis litteris græci enim cyex dicunt.
Y post.g.ut gyges ꝓpriũ uiri ogygea in añ penultia tamẽ syllaba isula gyrtõ ciuitas gypsũ unde & uerbũ gypso in qnto aut emplastro ut cicero ad treabtiũ de medea locutus eã gypsatis eẽ manibus dixit & gypso quauis re obturo ut columella in rebus rusticis quæ repleta cum confestim gypsata sũt ægypt⁹ gymnos unde gymnasium & gymnosophistæ a gylcus uiri proprium.
Y post.l.ut calybes lydia uerso.v.in.u.romãi ludius & ludia & ludo teste ualerio maxio dixerũt lycia regio lysias oratoris nomẽ demostẽis tpe & archadiæ urbs clypeus & Pli. asserit lyctos crete ciuitas unde lyctius idoneus olympo mõs & cælum calydõ ciuitas lycius appollo a lyce q̃ apd̃ ueteres græcos lucẽ significabat unde apollo lycegeneus dictus ab Homero lycus amnis ut qntus curcius & multi alii meminerunt lycaõ & omnia q̃ a lycos.i.lupus sunt deriuata ut lycomedes apud Plautũ. lygurgus lycophron itẽ inclytus qd̃ græci simplex hẽnt clytes idq; frequẽter solet accidere nã clyno dicãt græci nostri non nisi cõpositũ ponũt iclino declino & similia ita in duo cũ græci dyo indico nostri illi dico sicut & dycnymi nã dicare alterius lõge significationis est hisq; similia pleraq; inuenies halys fluuius hippolytus hippolyta & q̃ a lyo.i.soluo deriuata sunt oia ut lyæus bacchi nomẽ lyra chelys. lynx lyncis fera & lynceus uiri ꝓpriũ lilybæũ in scdo tãtũ loco ꝓmõtoriũ siciliæ polybius historicus & oia q̃ a polis.i.multi fiũt ut polypus polycarmus polynces polyphenius nã cõstãtino Polis heliopolis pompeopolis neapolis & q̃ a polis.i.urbs deducuntur omnia carent hipsilo chelydrus serpens terrestris ulyxes clytemnestra utpote quæ a clytos idest insignis deriuatur paralyticus idest membris solutus.
Y post.m.ut tomyrus regma galataꝝ mygdõ ꝓpriũ uiri & loci uñ mygdonides mycenæ tam mulieris q̃ urbis nomẽ thãyris mulier myrrha mysteriũ res sacra mystillus ꝓ noie ꝓprio apd̃ martiaiẽ licet ad hoc mericũ uersũ alludat mymydõ res unde myrmidones i pria tãtũ syllaba mydax res amyntor pr̃ phœnicys q̃ achil. p̃ceptor fuit uñ a mitorides dict⁹ myrtul⁹ myrõ statutari nomẽ myrt⁹ myrtũ pelag⁹ chlãys
Y post.n.onyx lapis uas & unguem etiam significat & quæ ex hoc deriuantur ut monychus dionysius a quo dionysia bachanalia & dionysius hois ꝓprium nissa collibacho sacer erinnys furia Heironymus & q̃ ab onõia.i.nomen per compositionem fiunt omnia ut synonyma ononyma patronymica & his similia nympha cinyres rex cypri ænygma ganimedes.
Y post.o.ut moyses quod & moses & moseus & moyseus facit.
Y post.ph.aspiratũ ut staphyla mulieris ꝓpriũ apd̃ Plautũ pylos urbs uñ filius nestor ephyræ.i. corinthus licet aliæ ẽt urbes sint ephyræ dictæ sipylus ciuitas thermophylæ oia q̃ a pyle.i.porta deriuari uidẽt ut ꝓpyleũ qd̃ ante portã hypsiphale pythagoras phylace urbs pylades porphyrius pygargus auis pytissima ludus lacedemõius pygmæus zephyrus pyrrha deucaliõis uxor pyrrha lignoꝝ strues icensa pyrrhene & quæ a pir fiunt oia pygmalion pyrhius & python urbs in parnaso ꝓpysander pœta pyrgo polycines & quæ a pyrgos idest turris fiunt omnia sepya piscis genus papyrrus.
Y post.r.eryx uñ uenus crycina amarylis hiercho amphytrio charybdis corymbus bebryx gẽschryses sacerdos apollinis unde chryseis patronymicũ phrix qd̃ teste cicerõe. frus uetustissimi & fruges dixerũt uostris trymo priami mater licet q̃dã zeusippẽ uelint noiatã coryciũ ãtq; corydõ uiri ꝓpriũ dorici⁹

& q̄ a dorv.i.lăcea fiūt oĩa ut dorybas doryphorus & ſimilia eurythus & q̄ ab eurv.i.latū deſcēd unt oĩa ut eurydice eurybates eurydamas euripides aūt ĩō nō hēt hypylon qđ nō ab eurv deſcēdit ſed ab euripo cāpo ut ēt Priſciāus dixit gervō rex garvo uerbū unde garulus uerſo hypſilon in.u.barylus uiri p̄priū apd̄ Iuuenalē & q̄ a barys.i.grauis & moleſtus deſcēdūt oĩa grullus xenophōtis filius philoſopho drvades & hamadrvades & oĩa q̄ a drys.i.quercus deſcēdūt cryſtallus ſtrymō thraciæ fluuius unde grues ſtrymōie erythrus rex unde mare erit̄.i.rub̄ male rub̄ appellatū ut ēt q̄ntus curcius fatēt erithreus cui boues ſuſtulit Hercu.ut iſocrates de laudibus helenæ ſcripſit chryſothemis agamemnonis filia & quæ a chryſos ideſt aurum deriuantur omnia ut chryſolitos lapis precioſus chryſaor qui ex capitis meduſæ a perſeo obtruncatæ natus ſanguine eſt cum pegaſo.

Y poſt.ſ. ut clepſydra inſtrumētū aſtrologicū i quo horas metimur & meretricis nomē & iudicādi loc⁹ & uas qđ pleñū aq̄ in cōtiōibus oratoribꝰ adibebat teſte ſuida & Plinio ſignificāte ſiſyphus poſt ſecūdū tā cū.ſ.ſvagrus &c.q̄ a ſvs.i.ſus noēn hēnt elehemoſvna &c.q̄ hāc formā iſvne hēnt ut inemoſvne mu ſa⁊ mater traſvllus p̄prīū uiri cvſta cvſtula nā cvſtis græce dicit̄ abſvrtus frater medeæ & q̄ a ſvro.i.traho deſcēdūt oĩa ut ſvrmo cauda q̄ a tragœdis trahebat̄ in pulpitis ſyria aſſyria pſyli libyæ popoli pſylla puſillū quoddā aĩal ut imelenia menāder oñdit & epicharmus & ariſtphāes ſcripſerūt pſyllū herba pſyllus fluuius arcadiæ ſyncopa & oĩa quæ cū ſyn cōponunt̄ p̄poſitione ut ſynonyma ſynthetis ſyna lepha ſyſtole ſymplegades ſynezeſis ſynereſis & id genus alia ſycophanta & quæ a ſycos ideſt ficus deriuant̄ alia maſyas tam fluminis quā uiri p̄prium ſylla mari infeſtiſſimus inimicus.

Y poſt.t.ut tydeus unde tydides aſtyages filius cyaxare regis Lydiæ cætera q̄ ab aſty fiūt qđ urbē ſignificat ut aſtyanax filius hectoris q̄ ante patris obitū ſcamāder dicebatur home.teſte thymbra herba uñ tymbræus apollo licet eū alii ab ibre dictū thymbræū putāt ut macrobius tyndareus unde tyndaris helena & clytemneſtra tyndaridæ caſtor & pollux tityrus poſt.t.ſecūdū butyrus tyrtæus poeta tyros ciuitas aphicæ tyrrhenus.i.tuſcus tyrānus thyrſus unde thyrſophorus bacchus ab orpheo dictus agatyrſi popoli ſcythie nutylene & mulieris & oppidi nomē etymologia & oĩa q̄ ab etymos.i.uerus fiunt ut etymologus dactylus tā p̄ pede uerſus quā p̄ eis q̄ dactyly ioue aluerūt q̄ cabiri corybātes & telchines ēt dicti & ex his deriuata ut dactylotheca.i.digitale thyrſis paſtori thyminius herba tylus urbs ſatyr⁹ ſtyx palus tylus iſula archetypus & q̄ a typos.i.forma fiūt tethys uxor oceani nā nereis caret hypſilo orthi gia inſuladelos rhadamantis rex licet uerſo hypſilon in.u.nunc potius rhadamanthus dicatur dithyrambuſ bacchi nomen & carminis genus & quæ a thyra.i.porta fiunt omnia ut pro thyron locus ante anuā:ut ueſtibulum quo iuris conſulti utuntur uerbo thyeſtes ithyphallas priapi nomen.

Y poſt.x.ut xyſtus ambulacrum uel porticus circum circa domus in pluuium.

Y ante.i.in eadē ſyllaba hoc eſt dipthōgō faciēs nō iuenitur niſi ſequēte uocali ut phlegyas rex orthyia q̄ boreas rapuit filia pādioīs ilerhyia.i.diana arpya turbo & monſtr̄ aure eus diphthōgon agyieus bacchi nomē in fine aūt dictionis quod ſciam nullū apud latinos nomen preter æpy montis nomen.

Vltimus a pricipio nobis p̄poſit de ſcribēdi ſciētia reſtat locus q̄ de cōſonātiū ſuo loco poſitiōe erudita tractādus fuit ſed cū i his multa cōſiderari ſoleāt de gemiatiōe cōſonātiū dū taxat pſcribemus q̄a & hic ēt locus late magis patet & hic mihi nō tā ueter̄ rōnes referrēdæ quā de orthographia eminētiora de curreda nā qđ nōnulli iterpōcta notādi pitiā huic parti tribuerūt eos erraſſe equidem ſemper ſum arbitratus nam cum & coma & colon & peridon noſſe rhetoris eſſe palam ſit nec minus pronūciandi peritiam ut eorū ſenſus tullerint popoſcerintq̄ ne grāmatici quidem potius quam oratoris eſſe exiſtimādum quam orbem cum uerbis in quibus grammatici cura conſumatur nulla parte ſuffragari inueniātur ſed pronuntiātis ſpūm interciūdere a ſcribēdi ſcientia id ſe iunctum eſſe putandū eſt ſicut nec Priſcianus aut alius ex ueteribus grāmaticis ut cætera quæ ad grāmaticū ptinerent tradiderūt docuit cōtra āt tū Cicro tū Quint.fortunacius & plærīq̄ alii has reſpirādi docuerūt mœtas licet græcor̄ qdā ac cēruū regulis hæc ſubiicere maluerint ex quo manifeſtū ē ſi grāmatici ēt ſciſſe hec iterſit ad hāc tñ ſcribēdi ſciēriā nō attinere.Itē facilis illa ē ſicut & frigida in q̄buſdā animaduerſio qđ a ueteribus multa inmutata ſint ut cū illi.ſ.p̄ R.ponerūt Varrōe teſte fœdefū p̄ fœdeꝛ pulſima p̄ pluria molioſē p̄ meliorē aſena p̄ arena ianitos ianitor caſmæna carmœna ide elliſo.R.camœna q̄ q̄ cicerōis tpibus quotiēſ ſ.littera media uocaliū lōgar̄ uel ſubiecta lōgis eēt geminaret̄ ut cā caſſus diuiſiōes qđq̄ utroq̄ uerſ⁹ multa dicerūt ut here & heri ſiberet q̄ ſe ſicut ſibi & q̄ſi eodē q̄ tpe p̄.i.ſepe.u.ponerē ut optim⁹ maxīus decumus.æ.o.loco u.ut ſeruos coruos p̄ ſeruus & coruus & iter duas uocales hiatus effugiēdi cā æoliācū.f.ponerēt ut ofū ofis p̄ ouū & ouis & cū gaiū ſignificare uellēt.c.ſcriberēt q̄ littera inuerſa hoc pacto cū mulierē declararet & columā.n.exēplā lr̄a & cōtra.ſ.geminata coſſules & i noibus p̄priis p̄nominibus ueuna aut lr̄a ſepe tertia lr̄a itegrū multo lōgius nomen ſignificarent ut.p.ſplius ſpurius.mar.marcellus a li differētiolas oĩbus notiſſimas a notadas eē putauerūt q̄lia ſūt at cōiunctio cū.t.ad p̄poſitio cū.d.lr̄a cū p̄poſitio ablatiua cū.c.cōiunctio uel aduerbiū tpis cū.q.tribus ſequētibus litteris & ut ē uortex p.o.& uerte p e ḡtenus aduerbiū tū loci tū tpis & ḡtinus cōiunctio uēdico & uindico q̄n & quæ poſt.s.litterā.c. habeant ut ſcænus ſcæuola ſcædula a ſcriptura priuata ſcio ſcindo ſcæne obſcœnus & q̄ ante.i. ſequēte altera uocali.t.habeāt ut iuſticia amicitia p.t.non p.c. ſcribēda q̄ oĩa ex grāmaticis regulis cū pauca ſunt ita iprōptu ſunt ut de eis dubitare debeat nemo grāmaticū dico nō piſtorē aroma tariū aut aliū quēuis idiotā nō.n.nūc p̄poſitū nobis ē aut uetꝛ a iuniorib⁹ emēdatā ſcripturā aut in

uſitatā recēſere: ſicut neq̄dē q̄ ex deriuatiōe apud Priſcianū diſci potuerunt memorare & multoꝝ ipe
ritiſſime ſcribentium errores emendate quod eſſet infinitum ſi qua tamen inſtituto noſtro ſeſe offerēt
annotanda non ea præterebimus ſed iam ad nos redamus. A ante. b. geminum ut ſabbatum ab/
bas quod nomen hieronymus hebreæ linguæ peritiſſimus apud hebræos dicit patrem ſignificare.
A ante. c. ut accedo & quæcūq; cōponunt ex ad & dictiōe a. c. icipiēte ut accumulo accino & ſimilia ſac=
cus bacca bacchus flacus uñ flacceſco uerbū ut q̄dā dicūt baccar uacca qm̄ uacat corripit uñ deſcēdit
A ante. d. ut addo addiſco & quæ ex ad fiunt & a uerbo incipiente ad.
A ante. f. ut afficio & ubi uerbum ab. f. incipiens componatur cū præpoſitione ad ut affero.
A ante. g. ut aggero aggeris & i cæteris ubi ad p̄poſitio cōponat cū dictiōe a. g. icipiēte aggero ſimiliter
priæ cōiugatiōis uñ exaggeras qm̄ ab eo quod c̄ ager p terræ tumulo deductū hēt. g. duplicatū.
A ante. i. ut allobrox gēs galliæ allido & q̄ ab p̄poſitiōe ab & dictiōe ab. l. icipiēte fiunt alia palliū callus
callo uerbū aliū gallus gallina calleo qm̄ aſtutū eē ſignificat unde calūnia teſte albino calles uia nā ca=
les oppidū corripit fallo pallo ideſt uagor palleo in aliis aūt denominatiua uel uerbalia unico. l. ſcribi
tur ut iuue. martialis fluuialis feralis. l. geminant uallis uallū interualū uallo uerbū ab affero allatū ual
lus palus acutus & in uitibus pedamētū ad quod trahūt uites ablaqueāt q; Vir. exacuūt alii uallos fur
cas quæ bicornes & uallus uas qui & uanus noiatur per diminutionē dictus uallus ſunt qui malo gemi
nato. l. ſcribant ſed diomedes unico potius ſcribendū eē aſſerit male & malē tamen dicimus quia uel=
lem & uelle hallucinor palla ueſtimēntū pallas palladis & pallax pallantis callimachus callidorus ſunt
tñ q. l. gemiari apd̄ græcos nolint metallū qa metallo. i. exqro. l. gemiat allegoria mimallōes bacchæ.
A ante. m. ut ammolior licet hic multi nolint ad ſuam cōſonantē imutare ut ad mollor malint dicere
ſicut admoneo admoueo māma āmodo grāmatica grāmaticus & oia quæ a grāma fiunt in epigrāma
Ante. n. ut anitor & ubi ad cū dictiōe ab. n. incipiente cōponat ut annoto annus unde annona quicq̄d
in anno colligit ex p̄dis & menſtrua ſolutio tirānus cāna cānabis pānus unde pānucia baucis apud p
ſium ſtannum metalli ſpeciē ſignificat annibal ſanna unde ſub ſanno.
A āte. p. ut appono & in cæteris in quibus ad in. p. mutat cōpoſitū cū uerbo a. p. incipiente ut apprime
ſappho capparis herba populus ante. q. geminū nō inuenies ſicut nequidē unq̄. q. geminat nā. d. ſe=
quēte. q. in. c. mutat ut acqro qcqd ne qd repetitū eē uideat & q̄cq̄ ſimiliaq; cappadox cappadocia.
A ante. r. ut arrideo & q̄ ex aq̄ & uerbo ab. r. icipiēte fiūt carr⁹ ſpēs uehiculi barrus elephas farris nomē
farrago & ut oſconius & marcellus uident ſignificare ēt nefarrius farratus ut farratā pueris plauden=
tibus olā ſarracū uehiculi genus uarro tā uiri p̄priū quā uarrus q̄ diſtortos hēt pedes marra inſtrumē=
tū ruſticum catarrhus ideſt pituita parrhaſius pictor marrubium herba ſarrhanum a colore.
A ante. ſ. ut aſſiſto & alia i q̄bus ad p̄poſitio cōpoſita cū uerbo ab. ſ. icipiēte. d. in. ſ. mutauit aſſiduus ſiue
ab aſſideo deducat i ſiue diuitē ſiue cōtinuū & ſedulū ſignificat aſſis aſſeris fortaſſis: & fortaſſe baſſus
uiri p̄priū nomē baſſa mulieris p̄priū baſſareus bacchus baſſarides baccæ caſſius maſſurius uiroꝝ p=
pria maſſa ipatoris: domitiani moriōis p̄priū & maſſa appellatiuū caſſandra mulieris p̄priū caſſandre
us uiri p̄priū caſſus a careo in caſſum caſſis & caſſidis uel caſſida caſſidæ faſſus faſcia. n. ſicut & faſſis.
A poſt. ſ. hūere laſſus nā laxus p. x. ē dillatatus unde laxo uerbū ſicut lacero a lacerus & ſaucio a ſaucius
paſſus a patior & a pādor & paſſus nomē paſſim paſſa uua ē ēt paſſū genere neutro p muſto cocto id=
eſt ſappa uel de fruto quaſſū a quatio taſſo uerbū itteratiuū craſſor uerbū & craſſus nomē claſſicū tu=
bæ ſonitus male p tuba ipſa a quibuſdā pōit claſſis nauis & nauiū multitudo maſſagetæ populi maſſy
li & maſſylia gēs in africa nā p gente galliæ primā hēt breuē maſſicus unde maſſicum uinum.
A ante. t. ut attingo & cætera q̄ rx ad & uerbo a. t. icipiēte fiāt mattheus mathias battus uiroꝝ p̄pria bat
thiades. i. callimachus bati filius attagenæ aues licet attagē dicat horatius quattuor:
E ante. c. gēinū ut pecco peccatū reccido ex re & cado p̄ducit. n. primū ut aput lucretiū p̄ptiū q; uideri
lice cū eccā p ecce eū & eā in exteris ut eccleſia. i. cōuocatio ſiue cōcilium licet uulgus. imperitum p
tēplo. nūc capiat E ante. d. ut reddo redduco cū primā hēt longā nā ē quādo corripiat.
E ante. f. ut effugio effugium locus uñ aliqs ſe erumpat in fugā q̄cq̄ Seruius dicat a: oio q̄ cū ad & uer
bo ab. f. incipiēte fiāt in cæteris āt cōpoſitis ab ex præpoſitione. x. nō mutat in aliā cōſonantem elidit
ēt ſi uerbū cum quo cōponit ab. ſ. incipiat ut exibilo expes idq; mea quidem ſententia perpetuo quic
quid iſidorus & alii docere tentauerint reffert cum diſtare ſignificat.
E ante. l. ut uello uellis nā uelo uelas uñ uelū unico. l. ſcribit cello unde antecello procello excello pro=
cella: nā cælo cælas ſculpo uel oculto unico. l. ſcribenda ſūt pello pellis & cōpoſita ut apello nec min⁹
appello appellas cuius ſimplex i uſu non eſt bellū neutri gēnis & adiectiuū bellus bella bellū & bellatu
la apd Plautū bella bellatula cōſcēde toꝝ nā bellus p̄priū unico. l. ſcribit itelligo itellectus cācelli bel
lorophontes telum. n. tam qui cum diphtongo quā q̄ gemino. l. ſcribit errāt macellū locū romani di
xerunt ubi cōtra oia quæ aduictum ptinebāt quod ibi domus fuerit cui cognomē fuit macellus quod
ibidem fuerit publice diruta ad eo deinde macellum dictum mellius qđ q̄dā melliteus dicunt ut apud
catullum p ſyncopā dictū uideat iminet āt pæchyno mellita de qua catelli portati mellitæi dicebant:
auellana clitelle unde mulli clitellarii qui i clitellis ferūt ſaracias ut: dorſuarii q̄ in dorſo nos ſubuectāt
ſtallio āimal ſtella quaſi ignis ſtilla ut ait Quintilianus fellis mellis & cæteri caſus gellius uiri p̄prium
belluotā uerbū quā nomen cum habet aſpirationem nā cōpoſitum ab ex & lauo unico. l. ſcribit tel=

lus,polliceo pellex nam pellax unico.l.ſcribit̃ ideſt multa uerſans pelliculo ideſt cortic̃ depono & de mo ut in piris pomiſue & ſimilibus ſella uerbalia:aũt uel denomiatiua fœminini generis in.a.definen tia unicũ habent.l.quã regulã tradit ẽt caper ut loquela querela candela tutela clientela ſuadela ſimi liter adiectiua in le uel lis terminata nõ gemiant.l.ut fidelis crudelis patruelis & id genus alia diminu tiua uero.n.aut.l.uel.r. in ultima habẽtia ſyllaba in.l.geminũ mutãt.n.ut bonus bellus aſinus aſellus geminus gemellus agnus agnellus patina patella.r.ut labrũ labellũ ager agellus tener tenellus ruber rubellus lucrũ lucellũ libra libella umbra umbella miſer miſellus capra capella flagrũ flagellũ flabrũ flabellũ ſcalpꝝ ſcæpellũ ſculprũ ſculpellũ dolabra dolabella ſacrum ſacellũ & ſimilia.l.uero ut oculus ocellus populus popellus catullus catellus fabula fabella rabula rabella & alia huiuſmodi religio & re liquæ ideo.l.geminarũt ut ſyllabam ꝓducant primã:uellem,uelle nã uelim primã ut oẽs ſciunt habet breuẽ ꝓduellis perduellio ꝓduellona ſicut bellona dixerunt ueteres uarrone teſte uellus lana ꝙa a uel lo uellis dicta eſt quod nõ tõderet̃ ſed uellieretur camellus.

E ante.m.ut ſtẽma tã genus.quã coronã ſignificans gẽma ſiue ad uitẽ ſiue ad lapidẽ referas precioſum.

E añ.n.ut enoſigæus q neptunius & q̃ ab ãno fiũt ut pẽnis biẽniũ triẽniũ & filia rauẽna rauẽnas ennius pẽnis pẽniculus pẽna pẽnicillũ: licet pinna pinicillũ poti⁹ dici ueteres ꝓbẽt ſiſẽna hiſtoriaꝝ auctor.

E ante.p.ut reppuli repperi.

E ante.ſ.ut feſſus neceſſis neceſſũ neceſſe neceſſitas neceſſarius geſſi ꝑteritum poſſeſſio ſeſum a ſedeo greſſus a gradior & in ſo faciẽtia q̃.e.ante ſo habẽt ut laceſſo faceſſo arceſſo capeſſo preſſo nam uiſo unico.ſ.ſcribit̃ meſui a meto meſſura beſſus uiri ꝓpriũ theſſalia theſſalus creſſa.i.cretẽſis & ſimilis for mæ græce oia ut threſſa ab eo qđ eſt threx ceſſi a cedo ceſſo cupreſſus teſſara ſiue belli ſignũ ſiue inſtru mentũ luſoriũ ſignifices ꝑſſus a ꝑmo a cõfiteor cõfeſſus & a fateor oiacõpoſita.

E ante.r.ut terra territoriũ & quæcũq; a terra ueniũt ferrũ ferũminor ideſt glutino plinius calcis quoq; uſũ ꝓbuit ita ferruminãtis babylonis muris hic ferrumẽ glutinũ ferrugo ater color ferrẽ & ferri & ſu perlatiua in rimus deſinentia ut teterrimus nigerrimus deterrimus ueterrimus creberrimus & cætera huiuſmodi oia gerræ ideſt nugæ unde gerrones erro tam nomen ut uerbero paldo & cachino quæ fa ciunt erronis uerberonis palponis cachinonis quã uerbũ prenxi experrectus ſerra ferreũ inſtrumen tum cuius dentes pectinatim cocunt longe quæ ꝓducunt̃ unde ſerrati dentes dicti:qui in modum ſe re ſũt digeſti terreo terror uerro uñ uerriculũ uerruca prepo & ſi q̃ cõponunt̃ a p & dictiõe ab.r.incho ante acerra thuris arca uacerra clatroꝝ gẽus ad pecora icludẽda cerrus arbos arcerra uehiculi ſpẽs.

I ante.b.ut gibbus gibberoſus gibboſus gibber. E ante.t.ut rhettuli hynnettus mõs atticæ.

I ante.c.ut hicceficus ꝑdicea uiri proprium nomen ciceum membrana tenuis maloꝝ punicorum.

I ante.d.ut quiddam.

I ante.f.ut difficilis & ubicũq; diſpoſitio cũ poſita fuerit cũ uerbo ab.f.icipiẽte ut diffindo defundo.

I ante.l.ut taxillus & oia diminutiua a nominibus inflexa q̃.l.habẽt in ultima ſyllaba ut pugil pugillus pupula pupilla imbecilis batillus ꝓprium nomẽ hois ſerpyllum petroſyllũ ſed hæc duo.y.habent: ut multi putant a ſyllo qđ eſt rapido deriuantes unde & primitiua putant̃ qualus quaxillus in diminutio ne.l.geminat ala axilla uellũ uexillũ mala maxilla ſtilla ſtillo ſtillicidiũ nã ſtillus primã habet breuem denominatiua autem & uerbalia in ilis deſinentia.l.ſimplici ſcribuntur ut ſenillis anilis ouile ſedile ſu ile & id genus alia illido & omnia ab incompoſita & dictione ab.l.incipiente ut illudo illabor capillus cauillor hilla inteſtinum ille illa illud illic & ſimilia itẽ ſuplatiua in limus deſinentia quæ hæc ſunt faci limus difficillimus gracillimus humillimus ſimillimus diſſimillimus agillimus ꝑterea pauxillus & pau xillulus codicilli ãgulla & huius formæ alia.itẽ eã diminutiua q̃ in primitiuo.n.hũerint ut uinũ uillũ ti gnũ tigillũ ſcamnum ſcabillum ita enim uideo ueteres locutos potius quã ſcabellũ ut penultia hẽret .e.litterã aut.t.habẽtia añ us & aſſumetialus.l.in.u.uerſo ut putus putillus unde putillũ paſerculũ id eſt ualde paruũ aut.l.ut baculus bacillus arca arcula inde arcilla furca furcula furcilla & uerba i lo di minutionẽ quodãmodo ſignificãtia ut ſcribillo ſorbillo uſtilo:argilla tenax terra mãnula pillũ iaculũ nam pillus primã corripit uilla ancilla &ancillor uerbũ mille adiectiuũ pluralis numeti nã ſingularis generis eſt neutri & unico.l.ſcribit̃ ſicut & eius plurale milia oſilla ſiue ſuſpẽſa de trabibus uoces iacta mina ſiue de lupinoꝝ partibus intelligas unde erumpit naſcituꝝ germẽ aut ab os oris diminutiuum nomines eodẽ modo ſcribitur ſquilla ſed melius ſcylla ſcribitur,herba male quidam piſem ut opinor accipiunt docent infiniti pœne auctores herbã ita nominari q̃ unius ſit radicis Ariſtoteles ĩ primis de uegitabilibꝰ & plãtis piſcis ſit hæc ne hoc appellatũ noie nõ recolo me legiſſe uillus uilli ꝑ pillo Achil.

I ante.m.ut immito & quotiẽs im cum uerbo ab.m.incipiente compoſitũ inueniatur ut imundus im munis immanis immitis.

I ante.n.ut innitor & ubi in componatur cum dictione ab.n.ſucipiente hinnus hinnuleus innulus hin nio uerbum hinnitus participium.

I ante.p.ut hippollytus hippodomia & omnia ab hippos ideſt equus facta ut Phylippus Hippodronius & ſimilia lippus lippio lippitudo agrippa quippe.

I ante.r.ut irritus irrito & oia ex in & uerbo ab.r.incipiẽte cõpoſita cirrhaanti cirrha.

I ante.ſ.ut miſſus miſſurus participia & miſſus nomẽ diſſimilis & compoſita a dis & dictione ab.ſ.inci piẽte ut diſſero diſertus tamẽ primã habet breuem ita oia in ſinuis ſuperlatiua:ut clariſſimus ut cum

habet.s.ītē oia præterita plusq̄ perfecta ut meminissem odissem fecisse amasse audiuisse legisse spissus spisso uerbum pharisæus narcissus proscissus a proscindo nam a cædo pro scisus facit quia penultimā natura producit uelut discido discisum discindo autem discisum scribas.

I ante.t.ut mitto sagitta quidam tamen sagipta cum.p.potius discendum putant littera littus pittacus unus de septē sapientibus qui athenis uno fuere tempore pittacus auis.

O ante.b.ut obba uas uinarium.

O ante.c.ut occūbo & quæcūq; ex ob & uerbo a.c.incipiente fiūt:ut occipio occiput occare quasi occe are ut Varro in rebus rusticis expōit occalere soccus coccus purpura unde coccinus coccina coccinū

O ante.d.ut quoddam.

O ante.f.ut officio & in omnibus ex ob & uerbo ab.f.incipiente fiunt offa diminutiuum tamen ofella unico.f.scribitur corripit enim primam.

O ante.g.ut ogganio & quæcūq; alia quæ ex ob & uerbo a.g.littera incipiente fiunt.

O ante.l.ut collido & quæ ex con & uerbo ab.l.inchoante fiūt lolligo piscis quasi uoligo quod quasi sub ter uolet ut ait Varro collū de collo olli p illi collis tollo polleo pollio ppriū uiri nā polio uerbū primā habet breuē polex quia dictus quod inter cæteros digitos polleat fortitudine:ut ait Lactantius pollux ! sunt qui nollo.l.scribāt gemino sed diomedes unico.l.scribendū ducit mollis nomē adiectiuū & uer/ bū mollio nā molior unico.l.scribit:sicut moles molis follis folliculus corolla quia a corona imminu= tū est nā diminutiua.n.in.l.geminū mutant apollo collina a colle dicta porta.

O ante.m.ut ommurmuro & ubi ob ppositio cōposita sit cū uerbo ab.m.incipiēte licet multi .S. nolint immutari omitto extrita emedio littera.b.scribimus corripit si quidē primā cōmutto & quæcunq; ex cō & uerbo ab.m.incipiente deriuantur ut cōmunis cōmoneo ommentū nā omasū corripitur

O ante.n.ut comutor quæ ex con fiunt & uerbo ab.n.incohante ut connuo peloponesus cherronesus ita enim strabo cosmographus scribendum existimat.

O ante.p.ut oppono & in cæteris q̄ ex ob & uerbo incipiēte a.p.f ūt uelut opprimo oppidū ab ope dā/ da ut Varro inquit sed ga a correpto nascit consonantē geminat ut in cæteris idē obseruat.

O ante.r.ut coruo:& q̄cūq; sūt alia ex cō & uerbo icipiēte ab.r.facta torreo torrēs nomē & pticipiū tor= ris.i.turo porrho aduerbiū porrigo nomē & uerbū.& porrū holus sectile grauiter olēs & ut aliū capita tū nā por⁹tā ppriū uiri q̄ uerbū græcū spiramētū cuiuslibet rei significās unico.r.scribit extorris exul

O āte.s.ut ossis & cæteri casus possum possumus possem possim posse cossus uiri proprium fossa fossus defossus & a fodio omnia ossa thessaliæ mons possessio.

O ante.t.ut cotta uiri proprium quottidie aduerbium.

O ante.b.ut subbibo & quæ ex sub & uerbo ab.b.incipiente fiant.

V ante.c.ut succus succūbo &oia ex sub & uerbo a.c.incipiente composita ut succedo succido & id ge nus alia bucca sed in usum frequentiori est ut buccas dicamus eo ab imminutū buccula tam p cassidis parte qua pro paruo ore quo Apuleius in metamorphosi utitur diminutio nā pro boue buccula uni/ cum habet.c.& a græco diminutiuū bus bucula fit nā a latino bocola diceretur.

V ante.f.ut suffero sufficio & cætera quæ cōponunt ex sub & uerbo ab.f.inchoante.

V ante.g.ut suggero & reliqua ex sub & dictione a.g.initium habente composita.

V ante.l.ut ullus & cætta diminutiua facta a nominibus in ultimo.n.habentibus ut ēt abnegatiuum nullus aut.l.habentibus in primitiuo geminū ut homulus homullulus uel unū igeniū mutātia ut pul lus pusillus pulus q̄ ab eo q̄ græci pollos dicūt nascit unicū hēt.l.sic ab hoc deriuata ut pulastra pulus cura pullo⁊ pulis uermiculus quod itra gallina⁊ pennas nascat & latitat quia a pullis nam pullus ad= iectiū idest niger.l.gemiat trulla trulleū uasa culinaria meditullinū locus medius tullium.n.uerbi sup plementum est medulla tullus tullius tibullus catullus fullo fullonica ars bullam autem unico.l.scribi manifestum ex græca scriptura sicut & culeus a coleos unde culeos idest uagma ab Homero dicit adu lor unico.l.quia adulos idest seruus uidetur fieri cucullus nauticū tegmē mullus piscis & animal qua= drupes lucullus uiri proprium ampulla & ampulor uerbum.

V ante.m.ut summitto & cætera quæ ex sub & uerbo ab.m.incipiente componuntur summus sūma= nus tam apud plautum parasitus quam pluto a sub enim & manibus diis inferis hoc deriuatur illud ue ro a sub & manu deductum uoluit plautus.

V ante.n.ut eunius.

V aute.p.ut supprimo & quæ a sub & uerbo a.p.incipiēte fiūt stuppa ab eo qđ græci stypion dicut.

V ante.r.ut surripio & quæ ex sub & uerbo ab.r. incipiente cōpponant omnia licet.b.non immutari quidā putauerint maturrimus secundū analogiā amat nā & maturissimus etiam dicitur curro currus currulis autem ideo primam mihi uidet corripere quod a curibus populis deducatur quicqd scribat festus pompeius suburra surrentum oppidum turris unde ,turritus:

V ante.s.bussus licet buxus per.x.rectius dicatur cussus unde incussus ab incudo percussus sicut alia a quatio deducta ussi ab urro preteritum iussi iusum tussis rusus autem a tondo.s.simplex habet tōdeo enim ut cuius est clarum tonsum facit.

V ante.t.ut gutta guttus uas gutto uerbum:

Y ante.l.ut assyllus locus ubi tutus reddebatur q̄is illuc pfugisset unde dictus ab a priuato troia parte

&syllo rapio nã asillus pro tabão q̃ œstrus græce dicit̃ geminat q̃dẽ.l.sed latinũ est uerbũ ideo latinum ẽt hẽt scvlla scopullus & mulieris ꝓprium scvllax canis svlla uiri ꝓprium phylira mulieris propriũ unde chiron phvllirides phvllis mulieris propriũ thrasyllus propriũ uiri amaryllis nympha serpyllum.

Y ante.r.ut tvrrhenus pyrrhus myrrha mvrrhina.

Y ante.s.ut Vlvsses abvssus nvssa hvssopus herba libvssa & libvssinus.

Y ante.t.ut cvttæa urbs.

Nec fuerunt quæ mihi describendi peritia memorie præcepta succurerunt quæ si minus compta descripta sunt imbecillius elaborata & castigata infirmius quã tuum acre Antoni simõeta exigebat ingeniũ multis mihi curis inuoluto agnosce & eo magis quo & tu concisum hoc genus oratiois me aggredi uoluisti at aderit forsan cũ hæc resartiã & acutius inuenta digesta accuratius ac quantũ infirmæ uires patientur nostræ elegantius cõposita ac fortunæ tuæ tuoq; ingenio congruentiora exponemus.

Impressum Venetiis per Ioannem de Tridino alias Tacuinus
Regnante Inclito Principe Augustinus Barbadico
Anno ab incarnatione.M.cccc.lxxxxv.
Die uero.xviiii.Mẽsis decembris.

Ham x 15574.

FINIS.

Registrum huius operis

a
Prima alba
Ioannis tortelii
remq; sonum
succurro
b
citur trimetrus
dictionum
pturis nostris
ctissimo
c
ordinẽ tenere
præsenti enim
gilius præmia
& loco filii
d
dicuntur &
Acrisius cum
uos & delect.
gio est in
e
fuerit de quo
Lactantes uitulos
lo ad pirrhum
Anagrus cum
f
Tertius epig.
placuit uel
mendantur
mus placuit
g
Oui.lib.fast.
fus quin &
ut dixit fest.
Imbribus
h
latina in
osi & semper
Cyanæe cum
Castoris fra.
i
& interfectus
turpilius
Cosmus
omnes stup.
k
Dianæa cum
genis fuerunt
Non etiam
eius uerbi
l
Eleusis uel
dibus qui
Epy cum.y.
Ereuthalion
m
uisaq;
ro quas uideri
nam hecaton
accepi:sed
n
præterea lex
Hippomanes
bis canes
molendinarium
o
lio qui post
la & auditoriũ
ipuli quæ
laphitæ
p
dixit idem
malagma
num gignit
classis electus
q
cum ait in
Neptolemus
nonacrie
terram
r
orrieus
est baldus
um horti
Parthenius
s
ex antiqoribus
li a rege
contra græcos
ta.e.solam
t
tibi molestus
mihi post
q; non utiq;
Proselenes
u
Liuius in
lii minerue
foro suo
gros fornices
x
Scaphium
succedens
ut Horatius
dam oppidum
y
niam athracia
mum uictorem
Tarsus cum
sexto fuit
z
malionis
carmine
& breui
&
Demophohon
Y ante.ph.
C ante.ph.

uerbũ ideo latinum
ulleris propriũ
mpha serpyllum.

inus compta defect
ta exigebat ingeniũ
tiolis me aggredi uo
tũ infirmæ uires pa
xponemus.

5374.

X
Scaphium
succedens
ut Horatius
dam oppidum
Y
niam athracia
mum uictorem
Tarsus cum
sexto fuit
Z
mationis
carmine
& breui
&
Demophohon
Y ante.ph.
C ante.ph.